இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

இச்சாத்திரத்தின்விலை.

பட்டுக்கட்டடம்.	...	....	௹	௮	0
கித்தான்கட்டடம்.	...	...	௹	0	0
காலிக்கோகட்டடம்.	...	...	௹	0	0
தபாற்கூலி.	...	...	0	௮	0

இங்ஙனம்,

ஒ விளம்பி௵ ஐப்பசிமீ ௰௨

☞ காஞ்சி - நாகலிங்கமுதலியார்,
நெ - 45. ஜெனரல் முத்தையாமுதலிவீதி - சென் .

சிவமயம்.

முகவுரை.

மண்ணிடைச்சமயபேதவழிப்படும்புன்மைநீங்க
வெண்ணியேவீடுசேரக்குமெழிற்சுவுமாரந்தனனைப்
புண்ணியவேதுவாகப்பொருந்திடவெனக்குத்தந்த
கண்ணியமேவுஞ்சீர்த்தென்றணிகைவாழ்கந்தன்வாழி.

அநாதிமலமுத்தராகிய சிவபெருமான் அநாதிமலபெத்தராகிய ஆன்மாக்கள் தம்மையறிந்து வழிபட்டுய்யுமாறு அநாதியே திருவாய் மலர்ந்தருளியவை வேதம் சிவாகமம் எனவிரண்டாம்.

அவற்றுள் முந்திய வேதத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சிவாகமத்துக்கு மாறுபடாவண்ணம் உள்ளபடி சமயகுரவர் தேவாரம் திருவாசகம் என்னுந் தோத்திரவாயிலாக விளங்கவுரைத்தருளினர்.

பிந்திய சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சந்தானகுரவர் திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது, உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடு தூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் எனனுஞ் சாத்திரவாயிலாக விளங்கவுரைத்தருளினர். இவற்றுள்,—

க - வது. **திருவுந்தியார்**:—இது சரு - கலித்தாழிசைகளையுடையது; சிவாகமத்தின் ஞானபாதப்பொருளை மிகவுஞ் சுருக்கி (சாலிவாகன சகாப்தம் கoஎo - ல்) திருவியலூர் - உய்யவந்ததேவநாயனார் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்குத் திருவாவடுதுறையாதீனத்துச் சிற்றம்பலத்தம்பிரான்சுவாமிகள் உரையிட்டருளினர்.

உ - வது. **திருக்களிற்றுப்படியார்**:—இது கoo-திருவெண்பாக்களையுடையது; ஷை திருவுந்தியாரின் உட்கருத்தை விரித்து (சாலிவாகன சகாப்தம் ககoo - ல்) அவர்மாணாக்கர் திருக்கடவூர் - உய்யவந்ததேவநாயனார் அருளிச்செய்தது. இந்நாயனார் திருவம்பலத்திற்சென்று வணங்கித் திருக்களிற்றுப்படியிலே இந்நூலை வைக்குமளவில் அத்திருக்களிற்றுக்கை நிமிர்ந்து அதனைவாங்கி ஸ்ரீகனகசபேசரது திருவடியிற் கொடுத்தமையால் அத்திருப்படைவீட்டினுள்ள பெரியோர்கள் வியப்புற்று இந்நூற்குத் திருக்களிற்றுப்படியாரெனத் திருநாமஞ் சாத்தினரென்ப. இந்நூற்குத் திருவாவடுதுறையாதீனத்துச் சிவப்பிரகாசத்தம்பிரான்சுவாமிகள் உரையிட்டருளினர்.

ஈ - வது. **சிவஞானபோதம்**:—இது கஉ-சூத்திரங்களையுடையது; சிவாகமத்தொன்றாகிய ரௌரவாகமத்துட் பாசவிமோசனப்படலத்து

புனுட்டிப்புச் சந்தசாய்த்துவாதச சூத்திரமாகக் கூறப்பட்ட சிவஞான 'பாதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாக (சாலிவாகனசகாப்தம் ககசரு - ல்)திருக் கலாயவரைப் பரஞ்சோதிமுனிவர் மாணுக்கர் திருவெண்ணெய்நல்லூர்-'மய்கண்டதேவநாயனுர் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்குத் திருவாவடு றை யாதீனத்துத் திராவிடமாபாடியகாரராகிய சிவஞானயோகிகள் .ரையிட்டருளினர்.

ச - வது. **சிவஞானசித்தியார்:**—இது கூஉஅ - திருவிருத்தங்க ாயுடையது; ஷை சிவஞானபோதத்தின் ஆழ்ந்த கருத்தினை உலகறிந் ய்யும்படி மிகவும் விரித்து (சாலிவாகனசகாப்தம் ககளரு - ல்) அவர் ாணுக்கர் நாற்பத்தொன்பதின்மரில் முதல்வராகிய திருத்துறையூர் - ருணந்திதேவநாயனுர் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்பாகம் இரண்டில் முற் குதியாகிய பரபக்கத்திற்குத் திருவொற்றியூர் - தத்துவப்பிரகாசத்தம்பி ன்சுவாமிகள் உரையிட்டருளினர். பிற்பகுதியாகிய சுபக்கத்திற்குத் ருவாவடுதுறை யாதீனத்துத் திராவிடமாபாடியகாரராகிய சிவஞான பாகிகள் அருளிச்செய்த பொழிப்புரையின்படி அவ்வாதீனத்துச் சுப்பிர ணியதேசிகசுவாமிகள் பதவுரையிட்டருளினர்.

ரு - வது. **இருபாவிருபது:**—இது கo - திருவெண்பாக்களை ம் கo - திருவாசிரியங்களையுமுடையது; பாசலக்ஷணத்தைப் பகுத்துக் ாவிடையாக (சாலிவாகனசகாப்தம் ககஎகூ - ல்) ஷை சிவஞானசித்தி ர்செய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்குத் திருவாவடுதுறை தீனத்து நமச்சிவாயத்தம்பிரான்சுவாமிகள் உரையிட்டருளினர்.

சூ - வது. **உண்மைவிளக்கம்:**—இது ருச - திருவெண்பாக்களை டையது; முன்னூற்களிலே கூறப்பட்ட தத்துவங்களைத் தசகாரிய றையாக (சாலிவாகனசகாப்தம் ககஎஎ - ல்) மெய்கண்டதேவநாயனுர் ணுக்கருள் ஒருவராகிய திருவதிகை - மனவாசகங்கடந்ததேவநாயனுர் ருளிச்செய்தது. இந்நூற்கு உரையிட்டார்பெயர் கிடைத்திலது.

எ - வது. **சிவப்பிரகாசம்:**—இது கoக - திருவிருத்தங்களை டையது; முற்கூறிய நூல்களிற் பெறப்படும் சிவஞானமானது மென்மே ம பிரகாசமெய்த (சாலிவாகனசகாப்தம் கஉஉஅ - ல்) அருணந்தி வநாயனுர் மாணுக்கராகிய திருக்கடந்தை - மறைஞானசம்பந்ததேவ யனுரது மாணுக்கர் கொற்றவன்குடி - உமாபதிதேவநாயனுர் அருளிச் ய்தது. இந்நூற்குக் காஞ்சிபுரம பிள்ளையார்பாளையம் - இலக்கணம் ம்பாநாதமுனிவர் உரையிட்டருளினர். இவர் திராவிடமாபாடிய கருத் ின் மாணுக்கருளொருவரும், அப்பாடியகாரராற் காஞ்சிப்புராணஞ்செய் த்த மணிகண்டமுதலியாரவர்களுடைய குமாரருமாவர்.

அ - வது. **திருவருட்பயன்:**—இது கoக - திருக்குறட்களை டையது; திருவருட்சகாயத்தால் உண்டாகும் அரியபேற்றினை (சாலி கனசகாப்தம் கஉஉகூ - ல்) ஷை சிவப்பிரகாசஞ்செய்த ஆசிரியரால்

கூ - வது. **வினாவெண்பா**:—இது கந - திருவெண்பாக்களை யுடையது; மாயாலக்ஷணத்தை வினாவின் முகமாக (சாலிவாகனசகாப்தம் கஉகூ0 - ல்) ஷை திருவருட்பயன்செய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்குத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து நமச்சிவாயத்தம்பிரான்சுவா மிகள் உரையிட்டருளினர்.

க0 - வது. **போற்றிப்பஃறொடை**:—இது ககூ0 - அடிகளையுடை யது ; பாசசம்பந்திகளாகிய ஆன்மாக்களைத் திருவருள் காக்குமென்பது விளங்க (சாலிவாகனசகாப்தம் கஉகூக-ல்) ஷை வினாவெண்பாசெய்த ஆசி ரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்கு உரையிட்டார்பெயர்கிடைத்திலது.

கக - வது. **கொடிக்கவி**:—இது க - கலித்துறையையும் ந - திரு வெண்பாக்களையுமுடையது; ஞானமுதலிய சாதனங்களையும் அதனை யடைந்தார்பெறும் பயனையும் எடுத்து (சாலிவாகனசகாப்தம் கஉகூஉ-ல்) ஷை போற்றிப்பஃறொடை செய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நா யனார் சிதம்பர நடராஜரது உற்சவத்தொடக்கமொன்றிலே ஏறாது நின் றிருந்த துவஜம் ஏறும்படி இந்நூலைச் செய்தனரென்ப. இந்நூற்கு உரை யிட்டார்பெயர் கிடைத்திலது.

கஉ - வது. **நெஞ்சுவிடுதூது**:—இது உருஅ - அடிகளையுடைய கலிவெண்பாவினையுடையது; ஆன்மா பதியைக்கூடி அனுபவிக்கும் வழி யை (சாலிவாகனசகாப்தம் கஉகூகூ - ல்) ஷை கொடிக்கவிசெய்த ஆசிரிய ரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்கு அஷ்டாவதானம் பூவை - கலியாண சுந்தரமுதலியாரவர்கள் பதவுரையிட்டனர்.

கந - வது. **உண்மைநெறிவிளக்கம்**:—இது சு - திருவிருத்தங் களையுடையது; முற்கூறிய உண்மைவிளக்கம்போல் வேறொருவகையால் தசகாரியத்தைப் பிரித்து (சாலிவாகனசகாப்தம் கஉகூச - ல்) ஷை நெஞ்சு விடுதூது செய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்கு உரையிட் டார்பெயர் கிடைத்திலது.

கச - வது. **சங்கற்பநிராகரணம்**:—இது உ0 - திருவாசிரியங்க ளையுடையது; பெரும்பாலும் அகச்சமயபேதமும் சித்தாந்தவுண்மையும் விளங்க (சாலிவாகனசகாப்தம் கஉகூரு - ல்) ஷை உண்மைநெறிவிளக்கம் செய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்கு உரையிட்டார் பெயர் கிடைத்திலது.

இப்பெருஞ் சிறப்பினைவாய்ந்த சாத்திரம் பதினான்கையும் உரையுடன் அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்பட்டு வந்த மெய்கண்டசாத்திரம் என் னும் பெயரினால் திருவாவடுதுறையாதீனத்து மஹாசந்நிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ - அம்பலவாணதேசிகசுவாமிகள் கட்டளையின்படி பல பிரதிரூபங்களைக் கொண்டு நன்றாகப்பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்தவழுக்களைக் களைந்து படிப்பவர்க்கும் எளிதிற்பயன்படும் வண்ணம் அச்சிற்பதிப்பிக்கவெண் ணிச் சென்ற கரஞூ வைகாசிமீ முதல் கையெழுத்துப் பிரதிகள் பெறு

அநுட்டிப்புச் சந்தசாய்த்துவாதச சூத்திரமாகக் கூறப்பட்ட சிவஞான போதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாக (சாலிவாகனசகாப்தம் ககசடு - ல்)திருக் கைலாயவரைப் பரஞ்சோதிமுனிவர் மாணுக்கர் திருவெண்ணெய்நல்லூர்-மெய்கண்டதேவநாயனுர் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்குத் திருவாவடு துறை யாதீனத்துத் திராவிடமாபாடியகாரராகிய சிவஞானயோகிகள் உரையிட்டருளினர்.

ச - வது. சிவஞானசித்தியார்:—இது கூஉஅ - திருவிருத்தங்களையுடையது; ஷை சிவஞானபோதத்தின் ஆழ்ந்த கருத்தினை உலகறிந்துய்யும்படி மிகவும் விரித்து (சாலிவாகனசகாப்தம் ககஎடு - ல்) அவர் மாணுக்கர் நாற்பத்தொன்பதின்மரில் முதல்வராகிய திருத்துறையூர் - அருணந்திதேவநாயனுர் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்பாகம் இரண்டில் முற் பகுதியாகிய பரபக்கத்திற்குத் திருவொற்றியூர் - தத்துவப்பிரகாசத்தம்பிரான்சுவாமிகள் உரையிட்டருளினர். பிற்பகுதியாகிய சுபக்கத்திற்குத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துத் திராவிடமாபாடியகாரராகிய சிவஞானயோகிகள் அருளிச்செய்த பொழிப்புரையின்படி அவ்வாதீனத்துச் சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள் பதவுரையிட்டருளினர்.

டு - வது. இருபாவிருபது:—இது கo - திருவெண்பாக்களையும் கo - திருவாசிரியங்களையுமுடையது; பாசலக்ஷணத்தைப் பகுத்துக் கடாவிடையாக (சாலிவாகனசகாப்தம் ககஎகூ - ல்) ஷை சிவஞானசித்தியார்செய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்குத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து நமச்சிவாயத்தம்பிரான்சுவாமிகள் உரையிட்டருளினர்.

கூ - வது. உண்மைவிளக்கம்:—இது டுச - திருவெண்பாக்களையுடையது; முன்னூற்களிலே கூறப்பட்ட தத்துவங்களைத் தசகாரிய முறையாக (சாலிவாகனசகாப்தம் ககஎஎ - ல்) மெய்கண்டதேவநாயனுர் மாணுக்கருள் ஒருவராகிய திருவதிகை - மனவாசகங்கடந்ததேவநாயனுர் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்கு உரையிட்டார்பெயர் கிடைத்திலது.

எ - வது. சிவப்பிரகாசம்:—இது கoக - திருவிருத்தங்களையுடையது; முற்கூறிய நூல்களிற் பெறப்படும் சிவஞானமானது மென்மேலும பிரகாசமெய்த (சாலிவாகனசகாப்தம் கஉஉஅ - ல்) அருணந்திதேவநாயனுர் மாணுக்கராகிய திருக்கடந்தை - மறைஞானசம்பந்ததேவநாயனுரது மாணுக்கர் கொற்றவன்குடி - உமாபதிதேவநாயனுர் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்குக் காஞ்சிபுரம் பிள்ளையார்பாளையம் - இலக்கணம் சிதம்பரநாதமுனிவர் உரையிட்டருளினர். இவர் திராவிடமாபாடிய கருத்தரின் மாணுக்கருளொருவரும், அப்பாடியகாரராற் காஞ்சிப்புராணஞ்செய்வித்த மணிகண்டமுதலியாரவர்களுடைய குமாரருமாவர்.

அ - வது. திருவருட்பயன்:—இது கoக - திருக்குறட்களையுடையது; திருவருட்சகாயத்தால் உண்டாகும் அரியபேற்றினை (சாலிவாகனசகாப்தம் கஉஉகூ - ல்) ஷை சிவப்பிரகாசஞ்செய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்குச் சேதுமடாலயம் - நிரம்பவழகியதேசிகர் உரையிட்டருளினர்.

௯-வது. **வினாவெண்பா:**—இது ௧௩ - திருவெண்பாக்களையுடையது; மாயாலக்ஷணத்தை வினாவின் முகமாக (சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௨௩௦ - ல்) ஷை திருவருட்பயன்செய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்குத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து நமச்சிவாயத்தம்பிரான்சுவாமிகள் உரையிட்டருளினர்.

௧௦ - வது. **போற்றிப்பஃறொடை:**—இது ௧௯௦ - அடிகளையுடையது ; பாசசம்பந்திகளாகிய ஆன்மாக்களைத் திருவருள் காக்குமென்பது விளங்க (சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௨௩௧-ல்) ஷை வினாவெண்பாசெய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்கு உரையிட்டார்பெயர்கிடைத்திலது.

௧௧ - வது. **கொடிக்கவி:**—இது ௧ - கலித்துறையையும் ௩ - திருவெண்பாக்களையுமுடையது; ஞானமுதலிய சாதனங்களையும அதனையடைந்தார்பெறும் பயனையும் எடுத்து (சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௨௩௨-ல்) ஷை போற்றிப்பஃறொடை செய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நாயனார் சிதம்பர நடராஜரது உற்சவத்தொடக்கமொன்றிலே ஏறாது நின்றிருந்த துவஜம் ஏறும்படி இந்நூலைச் செய்தனரென்ப. இந்நூற்கு உரையிட்டார்பெயர் கிடைத்திலது.

௧௨ - வது. **நெஞ்சுவிடுதூது:**—இது ௨௫௮ - அடிகளையுடைய கலிவெண்பாவினையுடையது; ஆன்மா பதியைக்கூடி அனுபவிக்கும் வழியை (சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௨௩௩ - ல்) ஷை கொடிக்கவிசெய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்கு அஷ்டாவதானம் பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள் பதவுரையிட்டனர்.

௧௩ - வது. **உண்மைநெறிவிளக்கம்:**—இது ௬ - திருவிருத்தங்களையுடையது; முற்கூறிய உண்மைவிளக்கம்போல் வேறொருவகையால் தசகாரியத்தைப் பிரித்து (சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௨௩௪ - ல்) ஷை நெஞ்சுவிடுதூது செய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்கு உரையிட்டார்பெயர் கிடைத்திலது.

௧௪ - வது. **சங்கற்பநிராகரணம்:**—இது ௨௦ - திருவாசிரியங்களையுடையது; பெரும்பாலும் அகச்சமயபேதமும் சித்தாந்தவுண்மையும் விளங்க (சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௨௩௫ - ல்) ஷை உண்மைநெறிவிளக்கம் செய்த ஆசிரியரால் அருளிச்செய்தது. இந்நூற்கு உரையிட்டார் பெயர் கிடைத்திலது.

இப்பெருஞ் சிறப்பினைவாய்ந்த சாத்திரம் பதினான்கையும் உரையுடன் அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்பட்டு வந்த மெய்கண்டசாத்திரம் என்னும் பெயரினால் திருவாவடுதுறையாதீனத்து மஹாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ - அம்பலவாணதேசிகசுவாமிகள் கட்டளையின்படி பல பிரதிரூபங்களைக் கொண்டு நன்றாகப்பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்தவழுக்களைக் ளைந்து [illegible]லர்க்கும் எளிதிற்பயன்படும் வண்ணம் அச்சிற்பதிப்பிக்கவெண் ச் சென்ற கர ௵ வைகாசி ௴ முதல் கையெழுத்துப் பிரதிகள் பெற

தற்கு முயன்றுவருகையில், திருவாவடுதுறை யாதீனத்துத் திராவிட மாபாடியகருத்தரின் மாணாக்கரும் என்தந்தை பிரதாபம் - சரவணப்பெரு மாள்முதலியாரவர்களின் ஆசிரியருக்காசிரியருமாகிய காஞ்சிபுரம் - வைத் தியநாததேசிகரவர்கள் பிரதியொன்று கிடைத்தது. அதைவைத்து அச் சிட்டுவழங்கும் பிரதியுடன் ஒத்திட்டு வருங்காலத்து, ஷை பாடியகாரர் மாணாக்கராகிய காஞ்சிபுரம் - சரவணதேசிகர் வம்சஸ்தராகிய சண்முக முதலியாரவர்கள் ஒருபிரதி உதவினர். அவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று மிக வேறுபாடுற்றிருந்தமையால், பலபிரதிகள் பெறுதற்கெண்ணி இத் தமிழ்நாட்டில் வசிக்கும் எனதுநண்பர்களாகிய வித்துவான்கள் பலர்க்கும் அடிக்கடி கடிதமெழுதி மிக முயற்சிசெய்துவந்தேன்.

அப்பொழுது மதுரையில் வசித்த இராமநாதபுரம் - இராமசுவாமிப் பிள்ளையவர்கள் திருவாவடுதுறையாதீனத்துப் பிரதியை வருவித்துச்செப் பஞ்செய்தனுப்பினார்கள். அதன்பின்னர், காஞ்சிபுரத்து ஆளவந்தவள்ள லாராதீனத்துப் பிரதியொன்று கிடைத்தது.

மேற்கூறிய பிரதிகள் ஒவ்வொன்றும் ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத னவாயிருந்தாலும் ஷை பிள்ளையவர்களனுப்பிய திருவாவடுதுறை யாதீனத் துப்பிரதியும், காஞ்சிபுரம் - வைத்தியநாததேசிகரவர்கள் பிரதியும் மிகப் பயன்பட்டன. இப்பிரதிகள் யாவற்றினுள்ளும் சிலசாத்திரங்கட்குத் தக்க வுரை கிடைத்திலது.

மஹாவித்துவான்களாற் பரிசோதித்தற்குரிய இச்சாத்திரம் பதினான் கையும் உரையுடன் பரிசோதித்துப்பதிப்பித்தலில் மிக்க நாணமுடையனே னும், இவற்றை யாவருக்கும் எளிதிற்பயன் படும்படிசெய்யவேண்டுமென்று வரம்புகடந்தெழுந்த ஆசைமேலீட்டால் அந்நாணத்தையிழந்து அச்சிற் பதிப்பிக்கத்துணிந்தேன்.

இவற்றைப் பரிசோதித்துவந்தகாலத்தும் அச்சிட்டுவந்தகாலத்தும் எனக்கு வேண்டிய உதவிபுரிந்துவந்த காஞ்சிபுரம் - வித்துவசிரோமணி - கந்தசுவாமிமுதலியாரவர்களுக்கும், வித்துவான் திருமயிலை - சண்முகம் பிள்ளையவர்களுக்கும், திருமயிலை - புசங்கராயமுதலியாரவர்களுக்கும் மனப்பூர்வமாக வந்தனஞ்செய்கின்றேன்.

இச்சாத்திரம் பதினான்கையும் உரையுடன் என் சிற்றறிவிற் கெட் டியமட்டுமே பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தேனாதலின், இப்பதிப்பில் ஆங் காங்குக் காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் தயை செய்து விவேகிகள் தெரிவிப்பின் அவற்றைப்பின்னரச்சிட்டுப் பலருக்கும் பயன்படும்படி செய்வேன்.

சென்னை :
விளம்பி௵ ஐப்பசி௴ ௯உ

இங்ஙனம்,
காஞ்சி - நாகலிங்கன்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டசாத்திரம்.

நேரிசை வெண்பா.

உந்தி களிறு வுயர்போதஞ் சித்தியார்
பிந்திருபா வுண்மை பிரகாசம—வந்தவருட்
பண்புவினா போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு
வுண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவியலூர்-உய்யவந்ததேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருவுந்தியார்.

இதில் முற்பட்ட கடவுளாகிய பரமாசாரியனை அருளிச்செய்கின்றார்.

கலித்தாழிசை.

அகளமா யாரு மறிவரி தப்பொருள்
சகளமாய் வந்ததென் றுந்தீபற
தானாகத் தந்ததென் றுந்தீபற.

(இதன்பொருள்.) அகளமாய் யாரும் அறிவு அரிது அப்பொருள் சகளமாய் வந்ததென்று உந்தீபற - அநாதியே நிர்மலமாய்த் தன்னைக்கூடினவர்களாலும் கூடாதவர்களாலும் அறிதற்கரிய பரிபூரணமான அந்தப் பெரும்பொருள், நம்பொருட்டால் ஒரு திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி வந்தது;—தானாகத் தந்ததென்று உந்தீபற - இப்படி எழுந்தருளிவந்த அந்தப்பொருள் தீக்ஷையினாலே சஞ்சிதத்தையும் ஒழித்து, பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்து, அதிலழுந்தாதபடியுங்காட்டி, ஆகாமியமேறாதபடி நிலையிலே நிறுத்தி, மாயாபடலத்தையும் உரித்து, மூலமாகிய நிகளத்தையும் விடுவித்து, அருளாகிய வமிர்தத்தைப் புசிப்பித்து, தன்னுடைய திருவடியிலேகூட்டி வேறறநிற்கத்தந்தது என்க. (க)

இனி அநாதியே கூடிப்போந்த பிரபஞ்சவாதனையைக் கூடாதபடி இந்தப் பொருளிலே அனவரதமும் வாதனைப்படு முறைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

பழக்கத் தவிரப் பழகுவ தன்றி
யுழப்புவ தென்பெணே யுந்தீபற
வொருபொரு ளாலேயென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) பழக்கம் தவிரப் பழகுவதன்றி உழப்புவது என் பெணே உந்தீபற - (உபாயகுருவாலே இரக்ஷிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பிராரத்த காரணமாயதேகம் நிற்கையால் அநாதிகாலந்தொடங்கி இந்திரியாதிகளுடன் கூடிவருகிற வாதனையைவிடுதற்கு அரிதாயிருக்கும்; அதென்போலவெனின் :—பிறவிக்குருடனைத்திரிந்தவனுக்குக் கடாக்ஷத்தாலே கண் விழித்தாலும், அநேககாலம் அந்தகாராதி வாதனைபண்ணிப்போந்ததால் மருட்சியாய் வழியைக் குழியென்றுசந்தேகித்தும் முன்வந்தாரையாவரெ

னைக்கேட்டுமகிழ்வன். அதுபோலப்) பிராரத்தத்தாலே இந்திரியாதிவிடயங்கள் வந்தடுத்தகாலத்தில் இவற்றினைக்கியத்தாலே ஜநநங்கூடாநிற்கும்; இதுகூடாதபடி பிராரத்தமான கன்மம் அனுபவிக்கும்போதே அவற்றினைத்துண்ணாமற் கூடுகிற உபாயத்தைத் திருவருள் கண்ணாகக்கண்டு, இப்படிக்காட்டுகிற கண்ணானை திருவருளிலே வாதனைபண்ணுவதொழிந்து, பேய்த்தேர்போல் நிலையில்லாத பிரபஞ்சத்தை மெய்யெனக்கருதிப்பெறும் பேறென் நெஞ்சமே!—ஒருபொருளாலேயென்று உந்தீபற - ஒப்பில்லாதபொருள்கண்ணாக அந்தப்பொருளுடனே வாதனைபண்ணில் என்க.

இதில் நெஞ்சத்தைப் பெண்ணென்றதேதெனில், தன்னிடத்தில் நாயகரான தம்பிரானார் அநாதியாயிருக்க அவருடைய திருவடியைப்பேணாமல, ஐம்புலவேடர் வசத்திலொழுகி நாயகரால் முனியப்பட்டு மிக்கதுயரமாகியநரக சுவர்க்கங்களிலே உழன்று அழிவில்லாதசுகத்தை யனுபவிக்கப்பெறாது போக்குவரவுடனேதிரிகையால், தனதுடைய நெஞ்சத்தைப்பார்த்து என் பெண்ணே தகாதவற்றிற் கூட்டப்படுகின்றாயெனப் பேதைமையதனால் நெஞ்சத்தைப் பெண்ணெனக்கூறியது. (௨)

மேலிந்தவுபாயங்கூடினவர்களுக்குஜநநமரணங்கூடாதென்றுஅருளிச்செய்கின்றார்.

கண்டத்தைக் கொண்டு கருமம் முடித்தவர்
பிண்டத்தில் வாராரென் றுந்தீபற
பிறப்பிறப் பில்லையென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) கண்டத்தைக் கொண்டு கருமம முடித்தவர் பிண்டத்தில் வாராரென்று உந்தீபற - தம்முடைய பாக்கியத்தாலே தமக்குப் பிராணனானசிவன் கோசரமாக, இப்படி ஆசாரியராக வெழுந்தருளியவரைக் கொண்டே தீக்ஷையாற் சஞ்சிதமான கன்மத்தையும்போக்கி, தேகத்துடனே பிராரத்த கன்மத்தையும்போக்கி, அவர்நிறுத்தினவருட் கண்ணாலே ஆகாமியத்தையும்போக்கி இப்படி மூன்றுகன்மத்தையு முடித்துத்தீர்த்த ஆசாரியர் கைப்பட்டுநின்றவர்கள், ஒருநாளும் தேகவாதனையின்வழி நில்லார்கள்;—பிறப்பு இறப்பு இல்லையென்று உந்தீபற - ஆகையாலே கன்மங்கூடாதபடி ஆசாரியர்கடாக்ஷத்தாலே சிவனது திருவடியிலே நின்றவர்கட்கு ஒருகாலத்திலும் ஜநநமரணமில்லை என்க. (௩)

இந்நிலையிலேநின்று சிவனை அநுபவித்தலாலுண்டானசுகம வாக்கால் உரைக்க வாராதென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

எங்ஙனிருந்ததென் றெவ்வண்ணஞ் சொல்லுகே
னங்ஙனிருந்ததென் றுந்தீபற
வறியு மறிவதன் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) எங்ஙன் இருந்ததென்று எவ்வண்ணஞ் சொல்லுகேன் அங்ஙன் இருந்ததென்று உந்தீபற - தன்னுடையநிலையுஞ் சிவசொரூபத்தன்மையும இந்தச்சிவரூபங்கண்ணாகவே அறிந்து, இந்தச்சிவரூபத்துடனே வேறறநின்றனுபவிக்கத்தக்க ஐக்கியமுண்டானபோது, அதனால் விளைந்த பரமசுகத்தை வாக்கால்உரைக்க எண்ணுமளவில், அனுபோகமா

னது உரைக்கப்படாதாகையாலும், மனவாக்குக்காயங்கள் மாயாவிகற்ப மாகையால் இவற்றுக்கு அதீதமாயிருக்கையாலும், இப்பொருட்கு ஓரொப் பில்லாதொழிகையாலும் இப்படியிருந்ததென்று எப்படி உவமித்துச்சொ ல்லுவேன்; ஒருவனுக்குக்கன்மந் துலைபோலொத்து, மலபரிபாகமும்பிற ந்து, தேசிகனுடைய திருவடியைப்பெற்றுச் சிவசொரூபத்தையுமுணர்ந்து இரண்டறக்கூடிப் பரமானந்தமும்விளைந்து, அந்தப் பரமசுகத்திலே அழுந் தினகாலத்து அவனுக்கு எப்படியிருந்ததோ அப்படியே யென்னுமதொ ழிந்து, இன்னபடியென்று அளவுபடுத்தி உரைக்குமதன்று. ஆதலால் அப்படியேயிருந்தது.—அறியும் அறிவதன்று உந்தீபற - அப்படியிருந்த பொருளை ஆன்மஞானத்தால் அறிந்து கூடத்தக்கதன்று என்க. (௪)

இப்படிப் படர்க்கையாய்நின்ற சொரூபந்தானே, அநாதியேநமக்குத் தன்மையு மாய், முன்னிலையுமாய், கன்மவொப்பும் மலபரிபாகமும் பிறந்தபின்பு ஆசாரியனு மாய் வந்ததென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

ஏகனு மாகி யநேகனு மானவ
னாதனு மானானென் றுந்தீபற
நம்மையே யாண்டானென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) ஏகனுமாகி அநேகனுமானவன நாதனுமானானென்று உந்தீபற - இப்படிப்பட்ட பொருளாயுள்ளவனே அநாதியே ஆன்மாவைக் கூடிப் பிரிதற்கரியனாகையாலே, ஒன்றென்னும் படியுமாய், யாம்செய்த கன்மத்துக்கீடாக உபகரிக்கவேண்டி, அவன் அவள் அதுவென்று பல வாய்நிற்கத்தக்கவனுமாய், இப்படிநின்று கன்மத்தையுந்தொலைப்பித்து மலத்தையும் பக்குவமாக்கின இந்த அவசரத்திலே நமக்கு ஆசாரியனுமாய் எழுந்தருளிவந்தான்.—நம்மையே ஆண்டானென்று உந்தீபற - இப்படி எழுந்தருளிவந்து அநாதியே தொடங்கி இன்றளவுந் திருவருள்கிடையா மல் நரகத்திலே யுழைத்த நம்மையே, காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே பெறுதற்கரிய திருவடியைத்தந்து அடிமைகொண்டான் என்க. ஏகாரம் பிரிவின்கண்வந்தது. (ரு)

இப்படி எழுந்தருளிவந்து அடிமை கொண்டபோதே, தன்பாரங்கெட்டுச் சர்வ முந் தம்பிரானார்க்கே பாரமாமுறைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பின்னாதன்
றன்செய லாமேயென் றுந்தீபற
தன்னையே தந்தானென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) நம்செயல் அற்று இந்த நாம்அற்ற பின் நாதன் தன்செய லாமேயென்று உந்தீபற - சர்வத்தையுந் தம்பிரானார்கூடிநின்று கூட் டுகைசெய்த இந்த முறைமையை அறியாமல், தன்னாலேசெய்யப்பட்ட தென்றுகருதும் ஆன்மசுபாவமும் அருளாலே விட்டுநீங்கி, இப்படி நீங்கி னேமென்கிற தன்னையும் அருளிலேகொடுத்துத் தானும் அருளேயாய அப்பொழுதே கர்த்தா இவனைக்கிருகித்துக்கொண்டு, இவன் செயலெல் லாந் தன்செயலேயாக்கி, இவனுந் தானாகவேநிற்பன்;—தன்னையே தந்தா

னென்று உந்தீபற - இப்படிக்கூடி, ஒருவன்கைம்மாறு செய்யத்தக்கதாகத் தன்னையொழிந்த பொருளிலே வேண்டுவது கொடுக்கையன்றி, தன்னையே தந்தானொருவனுக்குச் சிவனும் ஒருபதங்களைக் கொடாமற் கரையற்ற பலமாக அவனைப்போலத் தன்னையும் அவனுக்கேகொடுப்பான் என்க. (அ)

இப்படிப்பெற்ற பொருளுடனே ஏகீபாவம் பிறந்து ஒரு தன்மையாய் நிற்கு முபாயம் எப்படி யென்று கேட்ட மாணாக்கனை நோக்கி மேல் அருளிச்செய்கின்றார்.

உள்ள முருகி லுடனாவ ரல்லது
தெள்ள வரியரென் றுந்தீபற
சிற்பரச் செல்வரென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) உள்ளம் உருகில் உடனாவர் அல்லது தெள்ள அரியரென்று உந்தீபற - ஸ்திரீகள்தங்களுக்கு உரிய புருஷர்களிடத்துண்டாகிய தலையன்பு இடையன்பு கடையன்பென்னு மூவகை ஆசைமிகுதிக்கொப்பாக, நம்பொருட்டுத் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளிவந்த தம்பிரானார் தமக்குத் திருநாமமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தி னுண்மையை ஒருகால் அருளிச்செய்யக்கேட்டும், உள்ளபடிகாட்டக்கண்டும், அந்தச்சொரூபம் அநாதியே தம்மிடத்திலே கூடிநிற்கிற முறைமையையுணர்த்தி அவர் கூட்டு முறைமைகளிலே கூட்டக் கூடியும், இப்படி மூன்றுவகையுங் கண்ட சீவர்கள் நிருவிகாரிகளாய் (அக்கினிகலந்த மெழுகுபோல்) உருகிப் பேரன்பு கூர்ந்து கரையழிந்திருந்தகாலத்து (குளிகையாலே, காளிதமறப் பேதிக்கப்பட்டசெம்பிலேயுள்ள மாற்றெழுந்திருந்து செம்பென்னும் பெயர்கெட்டுப் பொன்னென்னும் பெயர்பெற்றாற்போல) ஆன்மசொரூபமறைந்து சிவசொரூபமேயாய்ச் சிவனென நிற்பர். இப்படிக் கூடுகையொழிந்து தம் முடையபோதத்தால் ஆராய்ந்து கண்டு கூடுதற்கரியர்.—சிற்பரச் செல்வரென்று உந்தீபற-இப்படித் தஞ்செயல்கூடாதே கூடினவர்களே மேலான ஞானைசுவரியத்தை யுடையவர்கள் என்க. (எ)

இந்தநிலை கூடாதவளவில் வேறேயும் ஒருபாயமுண்டென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

ஆதாரத் தாலே நிராதாரத் தேசென்று
மீதானத் தேசெல்க வுந்தீபற
விமலற் கிடமதென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) ஆதாரத்தாலே நிராதாரத்தே சென்று மீதானத்தே செல்க உந்தீபற - மூலாதாரஞ் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அநாகதம் விசுத்தி ஆக்கினையென்று சொல்லப்படாநின்ற ஆதாரங்களிலே ஒவ்வொரு ஆதாரந்தோறும் பொருந்தின தேவதைகளைத் தியானித்துச் சமாதியடைந்து, இது கைவந்தபின், நிராதாரயோகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆன்மசொரூபத்தை உணர்ந்து, ஒருபற்றுமின்றிச் சமாதிபரனாய்நிற்க; அந்த நிராதாரயோகத்துக்கு உபாயயோகமாகிய மேலான யோகத்திலே சாதித்துத் தன்னுடைய செயலற நிற்குமதைச் சாத்திரங்களின் வழிகளிலே ஆராய்ச்சிசெய்து, மீதானமாகிய சிவசொரூபத்திலே கூடும்படி சிரத்தை

பண்ணுவாயாக.—விமலற்கு இடமதென்று உந்தீபற-இப்படிப்பட்ட இடமே நின்மலனாகிய சிவனைக் கூடத்தக்க இடமாவது என்க. (அ)

ஆதாரயோகத்துக் கிட்டவுபாயம் ஒழிந்த சாயுச்சியத்துக் கிலக்கணமான யோகம் அன்றென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

ஆக்கிலங் கேயுண்டா யல்லதங் கில்லையாய்ப்
பார்க்கிற் பரமதன் றுந்தீபற
பாவனைக் கெய்தாதென் றுந்தீபற.

(இ·ள்.) ஆக்கில் அங்கே உண்டாய் அல்லது அங்கு இல்லையாய்ப் பார்க்கில் பரமது அன்று உந்தீபற - தற்போதத்தாலே மூலாதாரமுதல் பிரமரந்திரமீறாகவுள்ள ஆதாரங்களிலே ஒவ்வொரு தேவதைகளைத் தியானித்த காலத்தில் உண்டுபோலத்தோன்றியுந் தியானியாதகாலத்து இல்லையாகியும், இப்படித் தியானிக்கப்பட்ட தேவதைகள் இந்தத்தேகத்தில் ஆதாரங்கள்போலப் போகத்துக்குத் தானமாகிய அண்டத்திற்குட்பட்ட பதங்களிலே அடைவிக்குமதொழிந்து, பரிபூரணமான சாயுச்சியத்தை அடைவிக்கமாட்டா; அஃதேனெனில், ஆன்மபோதமானது சீவிக்குமளவில் அதோமுகமாகவொழிந்து சீவியாதாகையால், அதனாற்கற்பிக்கப்படுமவையெல்லாந் தனக்கு அநாதியேவாதனைபண்ணிப்போந்த மாயாரூபமேயொழியத் தன்னைவிட்டுநீங்காத சிவசொரூபத்தையுணர்த்தாது; ஆதலின் தன்னுடையபோதத்தாற் கற்பிக்கப்படுமவையெல்லாம் விசாரித்துப்பார்க்கில் சொரூபமல்ல.—பாவனைக்கு எய்தாதென்று உந்தீபற - இவ்வித அவாக் மனோகோசரமாயுள்ளபொருள் இவனுடைய கற்பனையில் அகப்படாது என்க. (கூ)

மேல் முன்சொல்லப்பட்ட நிராதாரயோகத்தை விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

அஞ்சே யஞ்சாக வறிவே யறிவாகத்
துஞ்சா துணர்ந்திருந் துந்தீபற
துய்ய பொருளிதென் றுந்தீபற.

(இ·ள்.) அஞ்சே அஞ்சாக அறிவே அறிவாகத் துஞ்சாது உணர்ந்திருந்து உந்தீபற - பஞ்சபூதபரிணாமமாகியதேகம் ஆன்மாவைக் கூடினாலொழிந்து சேட்டியாதாகையால் இந்தத்தேகத்துடனே கூடிநின்றால் உள்ளதோஷத்தைஅறிந்து வேறாகக்கண்டுநீங்கிநிற்கவே இந்தத்தேகமும் பிரமாண்டமாகிய பஞ்சபூதங்கள்போல இவனுக்குவேறாகியேநிற்கும். இவற்றை அருட்கண்ணாலேகண்டுநீங்கின ஆன்மாவுக்கு நீங்கினபொழுதே இவனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளுந்தொலைந்து, இவனுக்கு அநாதியே பிராணனாய் மறைந்துநின்று இரக்ஷித்த சிவனும் இவனைக் கவளீகரித்துக் கொண்டு, தானான்மாவாகியேநில்லாநிற்பன். இந்நிலைதவறாமல்நிற்கும்படி (ஒருவனோரூர்க்குப்போகுமளவில் மற்றொருவன்காட்டிவிட்ட குறிவழிச் செல்லாமற் பக்கமேசெல்லத்தக்க கள்ளருடைய அடிப்பாட்டையை வழியெனக்கருதிச்சென்றாற் கள்ளராலே விதனப்படாநிற்பன். இந்தவிதனங் கள்கூடாதபடி பக்கவழிகளிற்செல்லாமல் ஒருவன்காட்டிவிட்டகுறிவழிச்

சென்றால் ஒருவியாகூலமுமறப்போய்க் கருதினவூரிலேசென்று தன்
னுடைய கோட்பாடு முடியாநிற்பன். அதுபோல) சொரூபத்திலேசென்று
இரண்டறக்கூடுகிறவழிக்கு விரோதவழியாகிய மயக்கவிகற்பங்களிலே
விழுந்து ஜநநமரணங்களை அடையாதே, தன்னுடையசொரூபத்திலே வந்து
கூடும்படி வழிகாட்டிநிற்கிறவுணர்வு கண்ணாகக் கேவலசகலத்திலே தாக்
காமலிருக்கவேண்டும்.—துய்யபொருள் ஈதென்று உந்தீபற - இதுவே
வேதாகமங்களில் தீர்வானபொருள் என்க. (கo)

இப்படிக்கூடுமதொழிந்து தன்னுடையபோதத்தாலேகூடும்படி விசாரிக்கில்
இப்பொருள் கைகூடாதென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

தாக்கியே தாக்காது நின்றதோர் தற்பர
னோக்கிற் குழையுமென் றுந்தீபற
நோக்காம னோக்கவென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) தாக்கியே தாக்காது நின்றதோர் தற்பரன் நோக்கில் குழை
யுமென்று உந்தீபற - ஆன்மாவுடனேகூடி ஆன்மாவாய் நின்றும், தன்னு
டைய வுண்மைகுன்றாமற் பரமானந்த சொரூபமாய் நிற்கிற அந்தச்
சொரூபத்தைக் கூடவிசாரித்து, அதுதனியே ஒருபொருளுமாக உன்னி
ரண்டுபட்டுநின்று பொருந்தவிசாரிக்கில், உனக்கு அப்பொருள்கைகூ
டாது.—நோக்காமல் நோக்கவென்று உந்தீபற-அநாதியே அந்தச்சொரூபந்
தன்னைத்தோற்றாமல் நீயாகிநின்ற முறைமைபோல் நீயும் உன்னைத்தோற்
[illegible]சொரூபந்தானாகியே நிற்கில் அப்பொழுதே பரிபூரண[illegible]ரமா
[illegible]ரூபியாய்விடுவை என்க. (கக)

இனி, இந்தவுபாயத்தை அருளிச்செய்தகுருவின்பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

மூலை யிருந்தாரை முற்றத்தே விட்டவர்
சாலப் பெரியரொன் றுந்தீபற
தவத்திற் றலைவரொன் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) மூலை யிருந்தாரை முற்றத்தே விட்டவர் சாலப் பெரிய
ரென்று உந்தீபற - மாதாவினிடத்துண்டான சுரோணிதத்திலே பிதாவி
னிடத்துண்டாகிய சுக்கிலம் பவளப்பையில் முத்தைவைத்தாற்போலப்
படுகிறநாளில், சீவனுடைய பிராணவாயு வாகனமாகவும், மனம்வழியாக
வும், சிவனுடைய ஆஞ்ஞையாலேசென்று, சுக்கிலசுரோணிதத்தின் தலையி
லேபதிந்து, கன்மத்துக்கீடாகமூன்றரைக்கோடியுரோமத்துவாரமும் எழு
பத்தீராயிரநாடியும் வாயுவிற்பிரதானமான தசவாயுவும் நவத்துவாரமும்
எண்சாணுடம்பும் ஏழுதாதுவும் ஆறாதாரமும் ஐந்துபொறியும் நாலுகரண
மும் மூன்றுமண்டலமும் இரண்டுவினையும் எனப்பெயர்பெற்று, இவற்றை
ஒன்றெனப்போர்த்த புறத்தோலுமாக ரூபிகரித்து, பிராரத்தமளவுந் தன்
னுடையதேகத்தில்உந்திச்சக்கரத்தின்மேலேகிடந்து, ஆறுமாதமுதல்உந்தி
நாளத்தாலே மாதாவினிடத்திலே அன்னரசமுங்கொண்டு, அவ்வன்னரசத்
[illegible] சுழுமுனைநாடி அடைபட்டு இடையும் பிங்கலையுந்திறந்து,
பிராணவாயுபுகுந்து மேனோக்கி, நாசித்துவாரங்களாலே விட்டவெழுத்

தாலே நாளொன்றுக்கு இருபத்தோராயிரத்தறுநூறு சுவாசவுச்சாரணந் தோன்றி,முப்பத்திரண்டுநூறாயிரத்துநாற்பதினாயிரம்உருச்சென்றவாறே உதரகன்மந்தொலைந்து, மாதாவினிடத்துண்டான பிராணவாயுவிலே,தம்பிரானுடைய காருண்ணியத்தாலே சத்தியதிஷ்டித்துக்கொண்டு, இந்தச் சத்திபலத்துடனே வாயுவானது பிரஞ்ஞையைப் பூமியிலே பதிவிக்கவேண்டிப் பிரஞ்ஞாபத்தியமென்னும் பெயர்பெற்று,இவனுடையபோதம்போல இவனுடையதேகமுங் கீழ்நோக்கிவிழும்படி தன்னுடையபலத்தாலே தலை கீழாகத்தள்ளிப் பூமியில்வந்தபின்பு, தேகத்துக்கடுத்த கன்மங்களாலே புசிப்புகளைக்கருதி இந்திரியங்களாகிய மூலைகளிலேயிருந்து, விடயங்களைப் புசித்துப்புசிப்பொழிந்தால், இவனுடையபோதமானது கீழ்நோக்கிச் சாக்கிரமுதல் அதீதமளவாக அவத்தைகளுக்கடுத்த தானங்களாகிய மூலைகளிலே அடைந்தும், இப்படி யிரவுபகல் இந்த மூலைகளிலுண்டான விருளினாலேமறைந்து விகற்பித்துமயங்கியும், இப்படிப்பொய்ப்பிரகாசமான சுகதுக்கங்களில் அழுந்தாமற் கீழ்நோக்கினபோதத்தை ஒழித்து, உண்மையையுணர்த்தி மேலாகியபிரகாசமான பரமாகாசவொளியிலேவிழித்துப் பரபோகத்தில் அழுந்தும்படி கூட்டுவித்த உபாயகுரு மிகவும் அளவிடப்படாதபெருமையையுடைய தம்பிரானவர்.—தவத்தில் தலைவொன்று உந்தீபற - அரியதவத்திலேநின்று வழிபட்டவர்க்கு வேண்டும்வரங்களைக் கொடுக்கவல்ல கர்த்தாவுமாவர் என்க. (கஉ)

இப்படிச்சொல்லுக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாதபொருள் கூடுகைக்கு ஓரிடமுண்டென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

ஓட்டற்று நின்ற வுணர்வு பதிமுட்டித்
தேட்டற் றிடஞ்சிவ முந்தீபற
தேடு மிடமதன் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) ஓட்டற்று நின்ற உணர்வு முட்டி பதி தேட்டற்ற இடஞ் சிவம் உந்தீபற - தனக்கொரு போக்குவரவின்றியே ஒழிவறநிறைந்து சலிப்பறநிற்கிறஞானத்தை ஆன்மாவின்கண்ணுகைக்கூடி, அந்தஞானமேயாய், அந்தஞானத்தினைக்கியத்தாலே கூடினேமென்கிற விகாரமும் அந்தஞானமுஞ் சேரக்கரைந்தவிடந்தானே சிவரூபமாம்.—தேடும் இடமதன்று உந்தீபற - இந்தவிடம் போதங்கரைந்தவிடத்திலே பிரகாசிக்குமதொழிந்து ஆன்மபோதத்தாலே ஆராய்ந்தறியத்தக்க விடமன்று என்க.

இந்தவிடத்தைத் தேசிகனாலே அறிந்தே அவனறிவித்த வுபாயத்திலே அவதிகூடாமற் கூடவே சிவம்பிரகாசிக்கு முறைமையை மேல் அருளிச்செய்கின்றார்.

கிடந்த கிழவியைக் கிள்ளி யெழுப்பி
யுடந்தை யுடனேநின் றுந்தீபற
வுன்னையே கண்டதென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) கிடந்த கிழவியைக் கிள்ளி எழுப்பி உடந்தை யுடனே நின்று உந்தீபற - ஆன்மாவை அநாதியேபொருந்திப் போதுகிறஅருளாகிய சிவசத்தியை ஆசாரியன் கடாக்ஷத்தாலே பிரகாசிப்பிக்க அந்த ஞானத்துடனேகூடி அந்தமயமேயாய் நிற்பாய்.—உன்னையே கண்டதென்று

உந்திபற - அப்படி நிற்கவே சிவமானது உன்னையே கண்டு கிருகித்துக் கொள்ளா நிற்கும் என்க. (கச)

மலமாயைகன்மங்களைப் போக்குகிற ஞானத்தை ஆசாரியன்கடாக்ஷத்தாலே இவன்பற்றவே அப்பொழுதே சிவபிரான் இவனைப் பற்றினேமென்கிற நினைவையும் அறுத்துத் தானுக்குவானென்னு முறைமையை அருளிச்செய்கின்ருர்.

பற்றை யறுப்பதோர் பற்றினைப் பற்றிலப்
பற்றை யறுப்பனொன் றுந்தீபற
பாவிக்க வாராஒன் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) பற்றை அறுப்பதோர் பற்றினைப் பற்றில் அப்பற்றை அறுப்பனொன்று உந்தீபற - தேகேந்திரிய பிராணவாயு அந்தக்கரணங்கள் முதலாயுள்ள பற்றுகளை அறுக்கத்தக்க திருவருளை ஆன்மாபொருந்தி அந்தஞானமேயாய்நிற்கில், அப்பொழுதே ஞானமாய்நிற்கின்றேமென்கிற பற்றையும்அறுத்துச்சிவன் தானுக்கியேவிடுவன்.—பாவிக்க வாராஒன்று உந்தீபற - அல்லது சிவனைத் தியானித்துக் கூடவேண்டுமென்று விசாரிக்கில், அவன் ஒருகாலமுங் கூடப்படான் என்க. (கரு)

இப்படிக் கூடிநின்றவர்கள் ஒன்றிலும் பற்ருமனிற்கு முறைமையை அருளிச் செய்கின்ருர்.

உழவா துணர்கின்ற யோகிக ளொன்ரேடுந்
தழுவாம னிற்பனொன் றுந்தீபற
தாழ்மணி நாவேபோ லுந்தீபற.

(இ-ள்.) உழவாது உணர்கின்ற யோகிகள் ஒன்ரேடுந் தழுவாமல் நிற்பனொன்று உந்தீபற-உணர்த்துமுறைமையினும் அவத்தையினும் அழுந்தாமற் சிவஞானத்தாலே சிவனைத்தரிசிக்கிற சிவயோகிகளுக்குப் பிராரத்தத்தாலே கன்மங்கூடிற்றுயினுந் திருவடிஞானங்கண்ணுகநிற்கையாலே ஒருவிடயங்களினும் இரார்கள்.—தாழ்நா மணியேபோல் உந்தீபற-தாழ்ந்தநாவையுடைய மணிபோல அசையும் ஆரவாரமும் அற்றிருப்பார்கள் என்க. (கசா)

இப்படிக்கூடுங்காலத்து நடுவே ஒருகுறிநிகழுமென்றும் நிகழ்ந்தாற்செய்யும் பரிகாரமும் அருளிச்செய்கின்ருர்.

திருச்சிலம் போசை யொலிவழி யேசென்று
நிருத்தனைக் கும்பிடென் றுந்தீபற
நேர்பட வங்கேநின் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) திருச்சிலம்பு ஓசை ஒலிவழியேசென்று நிருத்தனைக் கும்பிடென்று உந்தீபற - தம்பிரானுர் திருவுள்ளத்தடைத்த ஆன்மாக்கள் கருவிகரணுதிகளாலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கடாக்ஷந்துணையாகவே ஓட்டி வெற்றியுடனே திருவடிசேரச் செல்லுங்காலத்து (இராசாவின் குமாரன் மறுதலையான மாற்றுனையோட்டி வெற்றியுடனே தன்னுடைய பதியைச் சேரச் செல்லுமளவில் இராசாவின்அருகுநின்ற வாச்சியங்கள் எதிர்கொள்ளுந்தன்மைபோல) அனவரதமும் பரமானந்தநிருத்தம்பண்ணியருளாநின்ற தம்பிரானுர் திருவடிக்குச் சிலம்பும் ஓசையுமான பரவிந்து பரநாதம் அடியார்பிறவித்துக்கங்கெடும்படி ஆரவாரியாநிற்கும்; இந்தப்பர

நாதவழியேசென்று பரமானந்தநிருத்தம்பண்ணியருளாநின்ற தம்பிரானை உன்னுடையபோதங்களைவதற்குத்தொழுவாயாக.—கேர்படஅங்கேநின்று உந்தீபற - மயக்க விகற்ப மென்று சொல்லப்பட்ட உட்பக்கவழிகளாகிய கள்ளாரடிப்பாட்டையிற்சென்று தட்டுப்படாமல் நல்லடிக்குச் செல்லுகிற செவ்வைவழியே சென்று என்க. (கஎ)

இப்படித் திருவடிக்குச்செல்லுகிறவழிக்கு விரோதமாகிய மயக்கவிகற்பங்கள் ஒருகாலமும்பொருந்ாதபடி தம்பிரானார் திருவருளைமறவாதிருக்கவென்று அருளிச் செய்கின்றார்.

மருளுந் தெருளும் மறக்கு மவன்க
ணருளை மறவாதே யுந்தீபற
வதுவேயிங் குள்ளதென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) மருளும் தெருளும் மறக்கும் அவன்கண் அருளைமறவாதே உந்தீபற - உனதநுபூதிக்கு விரோதமாகிய மயக்கவிகற்பங்கள் ஒருகால முங்கூடாது. அஃதெதனாலென்னில்,உனக்குக்கண்ணாகிய சிவனருளை ஒரு காலமுங் கைவிடாமற் கூடிநிற்கில்,—இங்குள்ளது அதுவேயென்று உந்தீ பற - இவ்விடத்திற் செய்யவேண்டுங் காரியமும் அதுவேயொழிந்து வே றொன்றுமில்லை என்க. (கஅ)

இப்படி அருளிலே இடைவிடாமனின்றாற் சிவம் பிரகாசிக்கும் வினாவை அருளிச்செய்கின்றார்.

கருது வதன்முன் கருத்தழி யப்பாயு
மொருமகள் கேள்வனென் றுந்தீபற
வுன்ன வரியனென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) கருதுவதன்முன் கருத்தழியப்பாயும் ஒருமகள் கேள்வ னென்று உந்தீபற-இப்படி அருளிலே இடைவிடாமனின்றவன் இந்தவரு ளினாலே சிவனைக்கூடவேண்டுமென்று விசாரிக்குமளவில்,இவன் கருத்துக் குக்கருத்தாய் நிற்பது திருவருளேயாகையாலும்,இவனுக்குத்தனித்தொரு கருத்தில்லாதொழிகையாலும், (குகையிலுருக்கின செம்பிலே குளிகை பாய்ந்தவளவிற் செம்புங் காளிதமுமறப் பொன்னு மாற்றுமா யிருந்தாற் போல)இவன் கருதிய வப்பொழுதே இவனையுங் கிருகித்துக்கொண்டு இவ னுடைய கருத்தையுமொழித்துத் தானுந் தன்னுடைய கருத்துமாய் நில் லாநிற்பன், ஒப்பில்லாத சத்தியஞானசத்தியினை அநவரதமும் பொருந்திக் கொண்டிருக்கத்தக்கநாயகன்.—உன்ன அரியனென்று உந்தீபற - ஆகை யால் இப்படியன்றி ஆன்மபோதத்தால் எக்காலமும் நினைந்துகூட அரிதா யுள்ளவன் என்க. (கக)

இப்படிப்பட்ட வுண்மைப்பொருளைப் பெற்றகாலத்து இடைவிடாதே நின்றநு பவிக்கவேண்டுமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

இரவு பகலில்லா வின்ப வெளியூடே
விரவி விரவிநின் றுந்தீபற
வினைய வினையநின் றுந்தீபற.

(இ ள்.) பகல்இரவு இல்லா இன்பவெளியூடே விரவி விரவிநின்று உந் தீபற - உணர்ந்தகாலத்து மாயையும் ஒடுங்கினகாலத்து ஆணவமுங்கூடா

மல் ஞானமும் ஆனந்தமுமே பிரகாசிக்கத்தக்க பரமாகாசத்திலே கூடிப் பொருந்திநின்றனுபவிக்க.—விரைய விரைய நின்று உந்தீபற - தேசிக ஞலே அறிந்தோமாகில், பின்பே சாதித்துக்கொள்ளுகிறோமென்று முன் புள்ளவாசனையின் மிகுதியாலே, பேய்த்தேர்போன்ற விசுவத்தையும், விசுவாதீதமான தேகத்தையும், ஒருநிலைநில்லாத மனுதிகளினுடைய சிக்கென் றவைகளையும் மெய்யெனக்கருதி ஜநநமரணங்களிலே அடையாமற் பரமானந்தத்திலேகூடி நின்று,இளைப்பாறும்படி மிகவிரைந்து கூடுவாயாகவென்க.

இப்படிக்கூடத்தக்கசிவம் ஆன்மபோதத்தால் உளதென்னும்பொருளினும் இலதென்னும்பொருளினுமன்றியே உண்டானபொருளென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

சொல்லும் பொருள்களுஞ் சொல்லா தனவுமங்
கல்லனு யானுனென் றுந்தீபற
வம்பிகை பாகனென் றுந்தீபற.

(இ - ள்.) சொல்லும் பொருள்களும் சொல்லாதனவும் அங்கு அல்லனுய் ஆனுனென்று உந்தீபற - வாக்கால் அளவுபடுத்தி உரைக்கத்தக்க சொரூபாதிகளாய்உள்ள பொருள்களும், வாக்கால் உரைக்கப்படாத முயற் கோடுபோன்று இல்லாத பொருள்களும், இவையிரண்டுமல்லாதவனுமாய் வாக்குமனுதீதத்திலேநின்று உணரத்தக்க சுபாவ சொரூபியாய் உள்ளானொருவன்.—அம்பிகை பாகனென்று உந்தீபற-அவனே காருண்ணியசத்திக்கு நாயகனுகிய கர்த்தா என்க. (உக)

இப்பொருளைக் கூடுகைக்கு வேறுமோருபாயம் அருளிச்செய்கின்றார்.

காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைக் கருததினு
ளாற்றுவ தாற்றலென் றுந்தீபற
வல்லாத தல்லலென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைக் கருத்தினுள் ஆற்றுவது ஆற்றலென்று உந்தீபற - இடைபிங்கலைகளாற் பிராணவாயு நின்று சலிக்குமளவும் மனமும் ஆன்மாவும் ஒக்கநின்று சிவிக்குமாகையால், இப்படிச் சலித்துப் புறப்படுகிற வாயு பன்னிரண்டங்குலமும் புறம்பேசலியாமல் உள்ளேதானே சுவறும்படி குருவசனத்திலே நின்று சாதிக்க மனச்சலிப்புள்ளது அற்றுவிடும். இப்படிச் சலிக்கத்தக்க விகாரம் அற்றபொழுதே இவன் கருத்தானது அவிகாரத்திலே செல்லுமாகையால், இந்த விகாரத்தில் விழாமல், தன்னுடைய கருத்துக்குக் கருத்தாய் நிற்கிற தம்பிரானுர் திருவடியிலே கூடியிருந்து இளைப்பாறுகிறதே பொருள்.—அல்லாதது அல்லல் என்று உந்தீபற - இப்படிக் கூடுகிறதொழிந்து வேறொரு பிரகாரங்களாற் கூடுகிறது என்றும் நிலைநில்லாது என்க. (உஉ)

இந்தவுபாயத்திலே பொருந்திநிற்கவே, இவன் சுத்தனுமாய் வீடும் எளிதாகப் பெறலாமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

கள்ளரோ டில்ல முடையார் கலந்திடில்
வெள்ள வெளியாமென் றுந்தீபற
வீடு மெளிதாமென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) கள்ளரோடு இல்லமுடையார் கலந்திடில் வெள்ள வெளியாமென்று உந்தீபற - களவுகாண்பாரொருவன் தன்னுடைய சொரூபத்தை

யும் பேதித்து, தன்னுடைய சாத்திரத்தின் வழியிலே, மிகுந்த பதார்த்தங்களுடையானொருவனைப் பார்த்து, அவனை மந்திரத்தாலும் ஔடதத்தாலுந் தியானத்தாலும் பேதித்துத் தன்னுடைய வசத்திலே யாக்கி, அவனகத்திலேயுள்ள பதார்த்தங்களை அவன் பொருந்திநின்று எடுப்பித்தாற்போல, தம்பிரானாரும் இவனுடைய அநாதிமலசம்பந்தத்தாலே இவனுக்குந் தெரியாதபடி கள்ளனைப்போல் மறைந்துநின்று உபகரித்துக் கன்மவொப்பும் மலபரிபாகமுமுண்டான அவசரத்திலே இவனுக்குப் பொருந்தினதொரு திருமேனியிலே பிரகாசித்துத் திருநீறென்கிற ஔடதத்தாலுஞ் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமென்கிற திருமந்திரத்தாலுஞ் சொரூபமென்கிற தியானத்தாலும் இவனைப் பேதித்து, இவனைத் தம்முடைய வசத்திலேயாக்கி, இவன் சஞ்சிதமாக நெடுங்காலங்களிலே தேடிய அத்துவாக்களாகிய அறைகளைச் சோதித் தெடுப்பிக்கிறவளவிலே, தேகமாகிய இல்லத்தையுடைய ஆன்மாவும் இதற்குப்பொருந்தி ஒருவழிப்பட்டால், இவனுக்கு ஒருமுதலும் இல்லையாய் இவனுடைய இருதயமும் வெளிக்கு வெளியாய்ப் பரமாகாசமாய் விடும்.—வீடும் எளிதாமென்று உந்தீபற - இப்படியான காலத்து ஐம்புலவேடராகிய கள்வர்க்கு ஈடுபடாத வீடும் இவனுக்கு வருத்தமறக் கிடைக்கும் என்க. (உரு)

இப்படி நின்றவர்கள் பிராரத்தத்தாலே தேகத்துடனே விசுவத்திலே இருந்தார்களாயினும் அவர்கள் விசுவமயக்கத்திற் படார்களென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

எட்டுக்கொண் டார்தமைத் தொட்டுக்கொண் டேநின்றார்
விட்டா ருலகமென் றுந்தீபற
வீடே வீடாகுமென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) எட்டுக்கொண் டார்தமைத் தொட்டுக்கொண்டே நின்றார் விட்டார் உலகமென்று உந்தீபற - பஞ்சபூதமுஞ் சந்திராதித்தரும் ஆன்மாக்களுமாக எட்டுவகையுந் திருமேனியாக வெழுந்தருளிநின்ற தம்பிரானார் அநாதியே தன்னைவிட்டு நீங்காது நின்ற முறைமையை அவருடைய திருவருளாலே அறிந்து, தானும் அவரைப்போலே சிநேகிதம்புரிந்து கூடினவர்கள் பிராரத்தந் தொலையுமளவுந் தேகவிசுவங்களிலே நின்றாரேயாயினுஞ் (சாக்காளியென்னும் புழுப்போல) கருத்து வேறே பூண்டு கிடக்கையாலே விசுவத்திற்படார்கள்.—வீடே வீடாகுமென்று உந்தீபற - இப்படி விசுவத்தை அருட்கண்ணாலே பொய்யானபடிகண்டு நீங்கி நிற்கவே, ஒருகாலத்திலும் அழிவில்லாததிருப்பாதமே அவர்களுக்குப்புகலிடமாம்என்க.

இப்படி ஞானைசுவரியத்துடனே நிற்கப்பெற்றவர்களே புண்ணியபாவந் துலைபோலொத்த வான்மாக்களென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

சித்தமுந் தீய கரணமுஞ் சித்திலே
யொத்ததே யொத்ததென் றுந்தீபற
வொவ்வாத தொவ்வாதென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) சித்தமும் தீயகரணமும் சித்திலே ஒத்ததே ஒத்ததென்று உந்தீபற - அருளாலே சீவனுனது பசுத்துவ நீங்கிச் சிவத்துவமாகவுங் குற்

றத்தைக் குணம்போல விளைவிக்கிற அந்தக்கரணங்கள் பசுகரணபாவங் கெட்டுச் சிவகரணமாகவும் இப்படிக்கூடினவர்களே கன்மங்கள் பக்குவத் தையடைந்து தலையொத்தவான்மாக்கள்.—ஒவ்வாதது ஒவ்வாதென்று உந் தீபற - இப்படி வினைகள் தலையொவ்வாத வான்மாக்களுக்குத் தம்பிரானார் திருவடிகூடக் கிடையாது என்க. (உரு)

நுந்நிலையிலே நின்று இரண்டறச்சாதித்தாற்பின்புவிளையுமாறுஅருளிச்செய்கின்றார்.

உள்ளும் புறம்பு நினைப்பறி னின்னுள்ளே
மொள்ளா வமுதாமென் றுந்தீபற
முளையாது பந்தமென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) உள்ளும் புறம்பும் நினைப்பு அறின் நின்னுள்ளே மொள்ளா அமுதாமென்று உந்தீபற - கன்மயோகிகள் கருத்துப்போலத் தானிற்கிற தேகத்திலே ஒருதானத்தில் அவிகாரமாயிருந்தும், கிரியாபாதத்தில் நிற்கிற வர்களைப்போலப் புறம்பே பாவித்திருந்தும் இப்படிச்செய்து அநுபூதி திரிந்து பிரபஞ்சமாய் நில்லாதே, தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே தேகாதிப்பிர பஞ்சங்களை உணர்ந்து நீங்கின தன்னையுந், தரிசிப்பித்த சொரூபத்தையும், அதன் கண்ணாகவுணர்ந்து தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களையும் இல்லையாக்கித் தன் மையு முன்னிலையும் ஒழிந்து ஒரு நீர்மையாகப் படர்க்கையாய் உள்ளென் றும் புறம்பென்றுந் தானென்றும் அவனென்றுங் கூடவேண்டுமென்றுங் கூடினேமென்றும் விசாரிக்கிற உணர்வு ஒழியில் உன்னிடத்திலே ஒருவ ராலு முகந்துகொள்ளப்படாத அநுபோகரசமான ஆனந்தாமிர்தம் ஊறிப் பெருகி உன்னையே கிரகித்துக்கொண்டு தானேயாய்விடும்.—பந்தம் மு ளையாதென்று உந்தீபற - இப்படியானபின் ஜநநமரணங்கள் அங்குரிக்கத் தக்க பாசவிகற்பங்கள் உண்டாகா என்க. (உசு)

இப்படிப் பொருந்தினவர்களுக்கே பாசவிகற்பங்களாலாகிய கிலேசந் தீர்வ தென்றும், அல்லது தீராதென்றும் அருளிச்செய்கின்றார்.

அவிழ விருக்கு மறிவுட னின்றவர்க்
கவிழுமிவ் வல்லலென் றுந்தீபற
வவிழ்ந் தவிழாதென றுந்தீபற.

(இ-ள்.) அவிழ இருக்கும் அறிவுடன் நின்றவர்க்கு அவிழும இவ்வல்லல யென்று உந்தீபற - ஆன்மபோதமபோல ஒருபொருளைப் பற்றிக்கொண்டு நின்று விசாரித்து மயங்காதே அநாதியே பற்றும் விகற்பமும் மயக்கமு மின்றித் தன்னுடைய ஆஞ்ஞையாலே சர்வமு நடவாநிற்கத் தானொன்றை யும் அறியாதே பரமானந்தமயமாய் எல்லாவற்றினுமுளதாய் நின்றே அவற் றிற்படாமல் அநவரதமுநின்று பிரகாசிக்கிற சொரூபத்தை ஆசாரியன் அநுக்கிரகத்தாலே பெற்று அதன் கண்ணாக அதிலேகூடி அதுவாய் நின் றவர்களுக்கு (ஆதித்தன் சந்நிதியில் ஆன்மாக்கள் கண்ணுக்கு அந்தகாரம் நீங்குவற அகலமாய் விடுந்தன்மைபோல) ஞானாதித்தனுதயா தரிசன

மானபோதே ஜநநமரணங்களுக்கு ஏதுவாய் வருகிற பாசவிகற்பங்களாகிய பேரந்தகாரமானது இன்னவிடத்திலே போனதென்றறியாதபடி தானே இவனைக் கைவிட்டுப்போம்.—அன்றி அவிழாதென்று உந்தீபற - இப்படி நீங்காதவளவில்வேறொருபாயங்களாலும் இந்தக்கிலேசங்கைவிடாதுஎன்க.

இப்படி ஜநநமரணங்களுக்கு ஏதுவாக அங்குரிக்கத்தக்க பாசவிகற்பங்களை விட்டு முத்திக்கு வித்தாகிய சத்தியஞானத்தை அபேட்சித்தவர்கள் பெறும்பேற்றின் உறுதிப்பாட்டை அருளிச்செய்கின்றார்.

வித்தினைத் தேடி முளையைக்கை விட்டவர்
பித்தேறி னார்களென் றுந்தீபற
பெறுவதங் கென்பெணே யுந்தீபற.

(இ-ள்.) வித்தினைத் தேடி முளையைக் கைவிட்டவர் பித்தேறினார்களென்று உந்தீபற - முத்திக்கு வித்தாகி அநாதியே தனக்குப் பிராணனும் நின்று தோன்றாமல் உபகரித்துந் தொலைப்பித்தும் வருகிற அருளைத் தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே சந்தேகமறப்பெற்று ஜநநமரணங்களுக்கு ஏதுவாக அங்குரிக்கத்தக்க பாசவிகற்பங்களைவிட்ட பாக்கியவான்களே எக்காலமுந் தொலைத்தற்கரிதாகிய தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களையுஞ் சுகதுக்க வேதனைகளையுங் கைவிட்டு மேலாகிய ஞானம் பிரகாசிக்கத்தக்க பரமானந்த சொரூபத்திலே மீளாதவழி சென்று புகுந்தவர்கள் —பெறுவது அங்கு என்பெணே உந்தீபற - இவ்விடத்திலே இப்படிநின்று பெறத்தக்க பேறொழிந்து பாசவிகற்பங்களே பொருளெனநின்றால் அவ்விடத்துப் பெறும்பேறு எது நெஞ்சமே என்க. (உஅ)

இப்படி அரியபேற்றைப் பெறுமளவில் பெறுகைக்கு ஓரவதரமுண்டென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

சொல்லு மிடமன்று சொல்லப் புகுமிட
மெல்லை சிவனுக்கென் றுந்தீபற
வென்றுநா மென்செய்கோ முந்தீபற.

(இ-ள்.) சொல்லும் இடம் அன்று சொல்லப் புகும் இடம் எல்லை சிவனுக்கென்று உந்தீபற - இப்படிக்கூட வரிய சிவனைக் கூடத்தக்க இடம் ஆன்மபோதத்தால் உணர்ந்து வாக்குகளால் இன்னவிடமென்று உரைக்கத்தக்கதொரு இடமன்று;சொல்லுகைக்குக் கர்த்தாவாகிய ஆன்மா ஒருபொருளைக்கருதி உரைப்பதாக உணருமளவில், ஒருவன் உணர்த்த வுணருமதொழிந்து தானாக ஒன்றை உணரமாட்டாதாதலால், ஒருவன் உணர்த்த வுணருவதானபடியை ஆசாரியனாலே பெற்று உணர்த்த வுணருவதான வெல்லையில் அவனுணர்த்துகிற தன்மையை அவனாலே யுணரின் அவ்விடமே சிவனைப்பெறுதற்கு எல்லையாயினவிடம்.—என்றால் நாம் என்செய்கோம் உந்தீபற-இந்த விடத்தை அறிந்துகூடினால் யானென்றும் எனதென்றுஞ்சொல்லிநின்ற ஆன்மா அவ்விடத்து என்செய்ததோ அறிகின்றிலேன் என்க.

இந்த அவதாரத்திலேநின்று கூடுமுபாயத்தை மன்னிவிடாதே உணரப்பெ எல்லாநிலையிலு நிற்கலாமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

வீட்டி லிருக்கிலென் னாட்டிலே போகிலென்
கூட்டில்வாள் சாத்திநின் றுந்தீபற.
கூடப் படாததென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) வீட்டில் இருக்கில் என் நாட்டிலே போகில் என் கூட் வாள் சாத்திநின்று உந்தீபற - எல்லாவற்றையுந் தன்னாலே விடப்பட துறவறத்திலே யிருந்தாற் பிரயோசனமென்ன, இதுவொழிந்து ந தக்க அர்ச்சனாதிகளினுந் தீர்த்ததரிசனங்களினும் உழன்றாலும் பிரயோ மென்ன, (பொன்னுக்கு மாற்றுநின்றாற்போல) ஆன்மாவே குகை அநாதியே தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற திருவடிஞானத்தைத் தேசி கடாக்ஷத்தாலே உணர்ந்து தன்னுடைய சுதந்திரகுணத்தையுங் கர் வின் செயலென்றே கண்டு தனக்குப் பொருந்தினதொரு நிலையிலே லானாகில்.—கூடப் படாததென்று உந்தீபற-இப்படி உண்மையறிந்து லாமல் தன்னாலே செய்யப்பட்டதாகக்கருதில் மோக்ஷங்கூடாது பே துக்குவிரோதமேவிளையாநிற்கும்;(அஃதெப்படியென்னில்:—கர்த்தா அறியாமல் சகலர்க்கும் இதமாக யாகமபண்ணின தக்ஷப்பிரசாபதி விரோதமே விளைந்தும், சகலரையுங் கைவிட்டுத் தன்னுடைய செய கர்த்தாவின் வசத்திலே நின்று சண்டீசநாயனார் சிவனை அர்ச்சிக்கி வில் சகலருக்கும் அகிதமான பிரமகத்தி விளைய, இதுவுஞ் சிவனுக்கு மாகவே பலித்துத் திருவருள் விளைந்தபடியுங் கண்டுகொள்க; ஆத உண்மையறிந்து சருவமுங் கர்த்தாவின் செயலென்றே கொள்ளாமல் னுடைய செயலென்றே ஒவ்வொரு தவத்திலே நின்றவற்கு வினை திராது) என்க. (

இந்த வுபாயத்தையுடைய சைவசித்தாந்தத் திறமொழிந்து மற்றொருச ளின் பொருளைப் பொருளெனக் கருதவேண்டாமென்று அருளிச்செய்கின்றார்

சாவிபோ மற்றச் சமயங்கள் புக்குநின்
றாவிய றாதேயென் றுந்தீபற
வவ்வுரை கேளாதே யுந்தீபற.

(இ-ள்.) சாவிபோம் மற்றச் சமயங்கள் புக்கு நின்று ஆவியறு யென்று உந்தீபற - ஆன்மாவுஞ் சிவமும் வேறறநிற்கும் அநுபோகா கிய சைவசித்தாந்தத் திறமொழிந்து,ஒருவன் பசிதீரச்செய்த பயிரா பயன்படுமளவும் பயிர்போலவந்து பலிக்கத்தக்க நாட்களிலே சாவிபோ தன்மைபோல, முடிவில் ஒன்றென்றுரைப்பார், இரண்டென்றுரைப்ப இரண்டாய் நின்றேயொன்றுமென்பார், உடலந்தானே உயிரென்பார், வை உயிரென்பார், கரண நாசமே பொருளென வுரைப்பார், மோ க்ஷயிக்க முத்தியென்பார்,இப்படிச் சொல்லப்பட்ட வெகுவிதமான சம களிற்புகுந்து நின்று தனக்குப் பிராணனை சிவனைத் தரிசியாமல் நர ளிலடைவார்.—அவ்வுரை கேளாதே உந்தீபற - இப்படிப்பட்ட சமய வார்த்தை உன் சுரோத்திரத்துக்கு விடயமாகாதபடி நில் என்க. (

இப்படிச் சைவசித்தாந்தத்தி லுண்மையிலே நின்றவர்கள் கருவிகரணாதிகளில் ஒருகாலங்களினுங் கூடாத துறவையுடையவர்களென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

துரியங் கடந்தவித் தொண்டர்க்குச் சாக்கிரந்
துரியமாய் நின்றதென் றுந்தீபற
துறந்தா ரவர்களென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) துரியங்கடந்த இத்தொண்டர்க்குச் சாக்கிரம் துரியமாய் நின்றதென்று உந்தீபற - பிருதிவிமுதலாக நாதமீறான தத்துவங்களையும் பஞ்சமலங்களையும் அருளாலேகண்டு நீக்கித் தன்னைத்தரிசித்துத் தன்னையுடைய பொருளன்றென்று கண்டு திருவடியிலே பொருந்திநிற்கத்தக்க மெய்யுடையார்க்குப்பிராரத்தத்தாலே சாக்கிரத்தானங்கூடிற்றாயினும், இவர்கள் திருவடிக்குப் பரமதுரியமான ஞானமே பிரகாசிக்கும் தொழிந்து ஒருகாலங்களினும் பிரபஞ்சத்துடன் கூடார்கள்.—அவர்கள் துறந்தாரென்று உந்தீபற அவர்களே துறவையுடைய கலியாணர்கள் என்க.

இதில் முற்படுந்துரியமென்றது தற்போதத்தை, இரண்டாவது துரியமென்றது பரபோதத்தை யெனக்காண்க. (௩௨

இப்படித் துறவையுடைய கலியாணர்களுக்கும் பிராரத்தகன்மம் புசித்தே தொலைய வேண்டுகையாலும் புசிக்குமளவில் கருவிகரணாதிகள் கூடவேண்டுகையாலும் இவைகூடினாலும் இவற்றின் வசத்தில் அழுந்தாமற் புசிக்கு முபாயமும் ஆகாமிய மேறாமல் நிற்குமுபாயமும், இப்படி அருளிலே நின்றவர்க்குப்பெத்த தசையிற் சுகந்தானே முத்திதசையிற் சுகமாமுபாயமும் அருளிச்செய்கின்றார்.

பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்ப மாமங்கே
முற்ற வரும்பரி சுந்தீபற
முளையாது மாயையென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) பெற்ற சிற்றின்பமே அங்கே முற்றவரும்பரிசு பேரின்பமாம் உந்தீபற - தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே சொரூபத்தை உணர்ந்தகாலத்து பிராரத்தமானது எடுத்தவுடலிலேநின்றுபுசித்தே தொலைய வேண்டுகையால், அந்தக்கன்மத்தாலே நிலைநில்லாத சுகங்கள்வந்து கூடாநிற்கும். இது கூடாநின்றபோதும் இதில் அழுந்தாமல் இந்தச்சுகத்தையுங் கன்மத்தையுங் கருவிகரணாதிகளையுந் தன்னையுங்கூட்டிப் புசிப்பிக்கிற திருவருளை அத்தன்னாகவுணரவே ஜநநமுமேறாமற் கன்பமுந்தொலைந்து அவ்விடத்திற்கூடின அற்பசுகமானது, இவன் ஞானதிருஷ்டியிலே நிற்கையாலே, பரமசுகமாம்.—மாயை முளையாதென்று உந்தீபற - இப்படிநிற்கவே மலமாயை கன்மங்கள் ஒருகாலத்தினும் அங்குரியா என்க. (௩௩

இப்படி அளவிடற் கரிதான பரமசுகங் கைகூடின காலத்தே, இவனிடத்தே வேறொன்றும் வந்து கூடாதபடி இந்தச்சுகந்தானே இவனைவேறற அடைவித்துக் கொள்ளுமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

பேரின்ப மான பிரமக் கிழத்தியோ
டோரின்பத் துள்ளானென் றுந்தீபற
வுன்னையே யாண்டதென் றுந்தீபற.

• (இ-ள்.) பேரின்பமான பிரமக்கிழத்தியோடு ஓரின்பத்து உள்ளனென் றுந்தீபற-சகலவினை சிற்றின்பம் வந்தடுத்தகாலத்தே இதற்கு ஓரான

இந்த அவதாரத்திலேகின்று கூடுமுபாயத்தை மன்னிவிடாதே உணரப்பெறின் எல்லாநிலையிலு நிற்கலாமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

வீட்டி லிருக்கிலென் னாட்டிலே போகிலென்
கூட்டில்வாள் சாத்திநின் றுந்தீபற.
கூடப் படாததென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) வீட்டில் இருக்கில் என் நாட்டிலே போகில் என் கூட்டில் வாள் சாத்திநின்று உந்தீபற - எல்லாவற்றையுந் தன்னாலே விடப்பட்டுத் துறவறத்திலே யிருந்தாற் பிரயோசனமென்ன, இதுவொழிந்து நாடத் தக்க அர்ச்சனாதிகளினுந் தீர்த்ததரிசனங்களினும் உழன்றாலும் பிரயோசன மென்ன, (பொன்னுக்கு மாற்றுநின்றாற்போல) ஆன்மாவே குகையாக அநாதியே தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற திருவடிஞானத்தைத் தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே உணர்ந்து தன்னுடைய சுதந்திரத்தைனத்தையுங் கர்த்தா வின் செயலென்றே கண்டு தனக்குப் பொருந்தினதொரு நிலையிலே நில் லாநாகில்.—கூடப் படாததென்று உந்தீபற-இப்படி உண்மையறிந்து நில் லாமல் தன்னாலே செய்யப்பட்டதாகக்கருதில் மோக்ஷங்கூடாது போதத் துக்குவிரோதமேவிளையாநிற்கும்;(அஃதெப்படியென்னில:—கர்த்தாவை அறியாமல் சகலர்க்கும் இதமாக யாகம்பண்ணின தக்ஷப்பிரசாபதிக்கு விரோதமே விளைந்தும், சகலமையுங் கைவிட்டுத் தன்னுடைய செயலறக் கர்த்தாவின் வசத்திலே நின்று சண்டேசநாயனார் சிவனை அர்ச்சிக்கிறவள வில் சகலருக்கும் அகிதமான பிரமகத்தி விளைய, இதுவுஞ் சிவனுக்கு இத மாகவே பலித்துத் திருவருள் விளைந்தபடியுங் கண்டுகொள்க; ஆதலால் உண்மையறிந்து சருவமுங் கர்த்தாவின் செயலென்றே கொள்ளாமல் தன் னுடைய செயலென்றே ஒவ்வொரு தவத்திலே நின்றவற்கு வினை எறு திராது) என்க. (௩௦)

இந்த வுபாயத்தையுடைய சைவசித்தாந்தத் திறமொழிந்து மற்றொருசமயிக ளின் பொருளைப் பொருளெனக் கருதவேண்டாமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

சாவிபோ மற்றச் சமயங்கள் புக்குநின்
றாவிய றாதேயென் றுந்தீபற
வவ்வுரை கேளாதே யுந்தீபற.

(இ-ள்.) சாவிபோம் மற்றச் சமயங்கள் புக்கு நின்று ஆவியறாதே யென்று உந்தீபற - ஆன்மாவுஞ் சிவமும் வேறறநிற்கும் அநுபோகசமா கிய சைவசித்தாந்தத் திறமொழிந்து,ஒருவன் பசிதீரச்செய்த பயிரானது பயன்படுமளவும் பயிர்போலவந்து பலிக்கத்தக்க நாட்களிலே சாவிபோன தன்மைபோல, முடிவில் ஒன்றென்றுரைப்பார், இரண்டென்றுரைப்பார், இரண்டாய் நின்றே யொன்றுமென்பார், உடலந்தானே உயிரென்பார்,வாயு வை உயிரென்பார், கரண நாசமே பொருளென வுரைப்பார், மோகம் க்ஷயிக்க முத்தியென்பார்,இப்படிச் சொல்லப்பட்ட வெகுவிதமான சமயங் களிற்புகுந்து நின்று தனக்குப் பிராணனை சிவனைத் தரிசியாமல் நரகங்க ளிலடைவார்.—அவ்வுரை கேளாதே உந்தீபற - இப்படிப்பட்ட சமயிகள் வார்த்தை உன் சுரோத்திரத்துக்கு விடயமாகாதபடி நில் என்க. (௩௧)

இப்படிச் சைவசித்தாந்தத்தி னுண்மையிலே நின்றவர்கள் கருவிகரணாதிகளில் ஒருகாலங்களினுங் கூடாத துறவையுடையவர்களென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

துரியங் கடந்தவித் தொண்டர்க்குச் சாக்கிரந்
துரியமாய் நின்றதென் றுந்தீபற
துறந்தா ரவர்களென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) துரியங்கடந்த இத்தொண்டர்க்குச் சாக்கிரம் துரியமாய் நின்றதென்று உந்தீபற - பிருதிவிமுதலாக நாதமீறான தத்துவங்களையும் பஞ்சமலங்களையும் அருளாலேகண்டு நீக்கித் தன்னைத்தரிசித்துத் தன்னையும் பொருளன்றென்று கண்டு திருவடியிலே பொருந்திநிற்கத்தக்க மெய்யடியார்க்குப்பிராரத்தத்தாலே சாக்கிரத்தானங்கூடிற்றாயினும்,இவர்கள்திருஷ்டிக்குப் பரமதுரியமானஞானமே பிரகாசிக்குமதொழிந்து ஒருகாலங்களினும் பிரபஞ்சத்துடன் கூடார்கள்.—அவர்கள் துறந்தாரென்று உந்தீபற-அவர்களே துறவையுடைய கலியாணர்கள் என்க.

இதில் முற்படுஞ்துரியமென்றது தற்போதத்தை, இரண்டாவது துரியமென்றது பரபோதத்தை யெனக்காண்க. (கூ௨)

இப்படித் துறவையுடைய கலியாணர்களுக்கும் பிராரத்தகன்மம் புசித்தே தொலைய வேண்டுகையாலும் புசிக்குமளவில் கருவிகரணாதிகள் கூடவேண்டுகையாலும் இவைகூடினாலும் இவற்றின் வசத்தில் அழுந்தாமற் புசிக்கு முபாயமும், ஆகாமிய மேறாமல் நிற்குமுபாயமும், இப்படி அருளிலே நின்றவர்க்குப்பெத்த தசையிற் சுகந்தானே முத்திதசையிற் சுகமாமுபாயமும் அருளிச்செய்கின்றார்.

பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்ப மாமங்கே
முற்ற வரும்பரி சுந்தீபற
முளையாது மாயையென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) பெற்ற சிற்றின்பமே அங்கே முற்றவரும்பரிசு பேரின்பமாம் உந்தீபற - தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலே சொரூபத்தை உணர்ந்தகாலத்தும் பிராரத்தமானது எடுத்தவுடலிலேநின்றுபுசித்தே தொலைய வேண்டுகையால், அந்தக்கன்மத்தாலே நிலைநில்லாத சுகங்கள்வந்து கூடாநிற்கும். இது கூடாநின்றபோதும் இதில் அழுந்தாமல் இந்தச்சுகத்தையுங் கன்மத்தையுங் கருவிகரணாதிகளையுந் தன்னையுங்கூட்டிப் புசிப்பிக்கிற திருவருளை அது தன்னாகவுணரவே ஆகாமியமேறாமற் கன்மமுந்தொலைந்து அவ்விடத்திற்கூடின அற்பசுகமானது, இவன் ஞானதிருஷ்டியிலே நிற்கையாலே, பரமசுகமாம்.—மாயை முளையாதென்று உந்தீபற - இப்படிநிற்கவே மலமாயை கன்மங்கள் ஒருகாலத்தினும் அங்குரியா என்க. (கூகூ)

இப்படி அளவிடெற் கரிதான பரமசுகங் கைகூடின காலத்தே,இவனிடத்து வேறொன்றும் வந்து கூடாதபடி இந்தச்சுகந்தானே இவனைவேறற அடைவித்துக் கொள்ளுமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

பேரின்ப மான பிரமக் கிழத்தியோ
டோரின்பத் துள்ளானென் றுந்தீபற
வுன்னையே யாண்டதென் றுந்தீபற.

• (இ-ள்.) பேரின்பமான பிரமக்கிழத்தியோடு ஓரின்பத்து உள்ளானென்று உந்தீபற-ஒருவனை ஓரின்பம் வந்தடுத்தகாலத்தே இதற்கு ஓரளவு

முண்டாய்இது நீங்கினகாலந்துச் சுகமான அந்த இரதந்துக்கமாகவும் வந்து கூடாநிற்கும்; ஆதலால், இந்தச் சுகதுக்கங்கள் இரண்டும் வந்துகூடாதபடி தம்பிரானார் திருவடியிலே அடைந்தகாலத்தே இவனைவிடுதற்கரிதாகிவிளைந்த அநுபோகரசமானது பரமாநந்தமாகிய பிரமசத்தியினைக்கூடினபொழுதே ஒருதன்மையான சுகசொரூபமாய்விடும்.—உன்னையே ஆண்டதென்று உந்தீபற-இப்படியே அசத்தியத்தைச் சத்தியமாகக் கொண்டொழுகின உன்னையும் மேலாயுள்ள ஞானாநந்தத்திலேசேர்த்தடிமைகொண்டதுஎன்க.

இந்தப்பேற்றைப் பெற்றவர்களுக்குத் தேகமிருக்கின்றபோதும் ஆன்மாவின் செய்கை இளையாமல் ஒடுங்கிச் சிவனுடைய செய்தியாய் நிற்கு நிலைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

பெண்டிர் பிடிபோல வான்மக்கள் பேய்போலக்
கண்டாரே கண்டாரென் றுந்தீபற
காணாதார் காணாரென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) பெண்டிர் பிடிபோல ஆன்மக்கள் பேய்போலக் கண்டாரே கண்டாரென்று உந்தீபற - ஆன்மாவானது ஒருத்தியைப் பேய்பிடித்தகாலத்துத் தன்னுடைய சொரூபம் வேறாகாதிருக்க மனமும் வாக்குஞ் செயலும் பேயின்வசத்தேயாய்த் தன்னைமறந்து பேயெனநின்ற தன்மைபோலவும், நாயகரான தம்பிரானார் தேகியை ஆவேசித்த பிசாசமானது தன்னுடையசொரூபம் ஒருவர் காணநின்று தேகியினுடையசெயலையழித்துத் தன்னுடையசெயலே பிரகாசிப்பித்துத் தானேதேகியாய்நின்ற தன்மைபோலவும், இப்படிப் பாவனையாற் பாவகமாகக்கூடி நின்றவரே சிவனை உள்ளபடிகண்டு கூடினவர்கள்,—காணாதார் காணாரென்று உந்தீபற - இப்படிக் கண்டுகூடாதார் எக்காலமும்விழியாத கண்ணையுடையவர்கள் என்க. (கரு)

இந்நிலைகூடாதவர்களுக்குவேறேயுமோருபாயமுண்டென்றுஅருளிச்செய்கின்றார்.

நாலாய பூதமு நாதமு மொன்றிடி
னாலா நிலையாமென் றுந்தீபற
நாதற் கிடமதென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) நாலாயபூதமும் நாதமும் ஒன்றிடின் நாலாநிலையாமென்று உந்தீபற-சுக்கிலசுரோணிதத்தின் றலையிலே சீவன் பதிகின்றவளவில் சிவனுடைய கிரியாசத்தியாலே நாலாம்பூதமாகிய வாயுவுஞ் சத்தப்பிரமமான நாதமுங் கூடப்பதிந்து சரீரம் பரிணமிக்க வாயுவானது நாடிகடோறும் பூரணமாகப் பிரதானவாயுவான பிராணவாயுவும் பின்பு மரணமுண்டாக்குதற் பொருட்டு நாபிசக்கரத்தின் கீழேசென்று பதியாநிற்குஞ் சத்தப்பிரமமான நாதாந்தந் தானந்தோறுநிற்குமெழுத்துகளாகிச்சென்று பின்பு மரணமுண்டாக்குகை காரணமாக மூலாதாரத்திலே பிரணவமாகப்பதிந்து கிடவாநிற்கும். இவற்றைத் தேசிகனருளாலே அறிந்து சத்திபீசத்தையுஞ் சிவபீசத்தையுங்கொடுத்துத்திருமந்திரப் பிரசாதமாக்கிமனத்தை ஒருமைப்படுத்தி,இந்தத்திருமந்திரப்பிரசாதத்தைக்கொண்டே நாதத்தையெழுப்பி,இந்த நாதத்தையும் பிராணவாயுவையுங்கூட்டிச் சுழுமுனைவழியே செலுத்தி முன்புதோன்றினபிரமரந்திரத்திலேகூடித்தான்பரமாகாசத்தில் அழுந்தில்,

நாலாநிலையாகிய சாயுச்சியம் அப்பொழுதே கைகூடும்.—நாதற்கு இடம தென்று உந்தீபற - கர்த்தா எழுந்தருளியிருக்கத்தக்க இடமும் அவனைக் கூடுகைக்கு இடமும் அதுவே என்க. (௫௬)

இப்படியன்றி வேறுவழிகளிற்சென்று தற்போதத்தாற் கூடத்தக்கதென்று பாவித்துஜநநமரணஙகளிலேவிழுந்தழுந்தாதிருக்கும்படி அருளிச்செய்கின்றார்.

சென்ற நெறியெல்லாஞ் செந்நெறி யாம்படி
நின்ற பரிசறிந் துந்தீபற
நீசெயல் செய்யாதே யுந்தீபற.

(இ-ள்.) சென்றநெறியெல்லாஞ் செந்நெறியாம்படி நின்றபரிசு அறிந்து உந்தீபற - கன்மங்களுக்கீடாகத் துணைசெய்கிற மனுதிகளுடனேகூடி நச்சுவழியான விலக்கடியென்னும் ஐந்துபொறிவழியுஞ் சென்று விடயங்களிலே பொருந்தி இதாகிதங்கள்கூடி மறுமைக்கு வித்தாகிய குற்றங்களை விளைவிக்கின்ற வழிதானே, ஐயமற்ற சுத்தானப்பெருவழியாம்படி, தேகங்கூடினபடியுந் தேகத்திலே தானிற்கிற முறைமையுங் கன்மங்கள்வந்து கூடுமுறைமையுந் தன்னுடையபோதம் இந்தவகைதெரியாமல் இந்திரியகரணங்களுடனேகூடி நின்றுசலித்த முறைமையும் (காந்தமும் பசாசமும்போலத்) தம்பிரானுடைய சந்நிதியிலேகூடிச் சீவிக்குமுறைமையும் அருட்கண்ணாற் கண்டு தன்செயலறநிற்க, பிராரத்தமுந்தொலைந்து ஆகாமியமு மேறுமற் பின்பு தேகாந்தத்திலுந் திருவடியிலே கூடுகைக்குக் காரணமாம்; ஆதலாற் பக்கநோக்காமல் ஒருநிலையிலே நில்.—நீசெயல் செய்யாதே உந்தீபற - இப்படியொழிந்து உன்னுடைய செயலாலே கூடத்தக்கதென்று பாவித்து ஜநநமரணங்களிலே விழுந்து அழுந்தாதே என்க. (௫௭)

இப்படி தேசிகன் கடாக்ஷத்தாலேபெற்ற திருவருளைக்கொண்டு ஜநநமரணங்களுக்கு உற்பத்தி தேடாமல் எதசவுபாயத்தினுலேயாயினுந் திருவடியை அடைகைக்கு விரும்புவதே பொருளென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

பொற்கொழுக் கொண்டு வரகுக் குழுவதே
னக்கொழு நீயறிந் துந்தீபற
வறிந்தறி யாவண்ண முந்தீபற.

(இ-ள்.) பொற்கொழுக்கொண்டு வரகுக்கு உழுவது என அக்கொழு நீ அறிந்து உந்தீபற - பொன்னாலேசமைத்த கொழுவைக்கொண்டு வரகுவிளைய உழுதகாலத்திற் பலமுங்குறைந்து மிகுந்தசேதமுமாய் உழவுபிழைத்ததன்மைபோல, தேசிகனாலேபெற்ற திருவருளைக்கொண்டு பிழையே பெருக்கி ஜநநமரணங்களிலே போக்கு வரவு செய்யவுற்பத்தியான இந்திரிய விடயங்களில் நீ அழுந்தாதே, அந்தத்திருவருள் முன்பு தோன்றாமல் நின்றுஉபகரித்த முறைமையறிந்து, தோன்றினபின்பு அது கண்ணாக அதிலே கூடியழுந்தினகாலத்து ஜநநமரணங்களுஞ் சுகதுக்கவேதனைகளுநீங்கி, ஒருகாலத்தினு நீங்காப்பரமாநந்தமே விளையுமென்னும்படியும் அறிந்து, தன்னுடைய செயலற அதுவாய்நிற்கின்றதே நிலை.—அறிந்து அறியாவண்ணம் உந்தீபற - இப்பொருளை உணராதே யுணர்ந்துநில் என்க. (௫௮)

இப்படி உணர்த்தாநின்ற சிவனை உணராதே யுணரக்கூடாதாகிற் சிவனைத் பாவித்து நிற்கவே இந்தவுண்மை கூடுமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

அதுவிது வென்னு மவனைத்தறி வாகு
மதுவிது வென்றறிந் துந்தீபற
வவிழ்ந்த சடையானொன் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) அது இது என்று அறிந்து அது இது என்று அறிவாகும் உந்தீபற - ஆன்மாவினுடைய கருத்துப்போல அநாதியே மறைத்த சகச மலத்தாலே மாயையுங் கன்மமும்பொருந்திய ஜநநத்தையே விளைவித்து இந்திரிய வியாத்தனாய் விடயங்களிலே பொருந்துங்காலத்து, இரண்டுபொருளைச்சேர வறியமாட்டாமல் ஒன்றொன்றாக அறிந்தும், அறியுங்காலத்திலே அதுவிதுவென்று சுட்டிப்பற்றிநின்று சலித்து மயக்கவிகற்பங்களிலே யடைந்து பொய்யை மெய்யெனக்கருதித் தன்னுடைய வுண்மைவிளங்காமல் இரவுபகல் அகப்பட்டவாகாசம்போல இடைவிடாமல் நின்றழுந்தாதே, தம்பிரானுடைய கருத்தானது அநாதியேயுள்ள காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே ஆன்மாக்களுடைய மலமாயை கன்மங்களைத் தொலைப்பித்துத் திருவடியிலே கூட்டவேண்டுமென்கிற இச்சையாலே, ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே பிராணனாய்நின்றும் அவ்வக்கன்மங்களுக்கீடானவைகளைத்திருவுளத்தடைத்துச் சர்வத்தையும் ஒருகாலத்திலேசேரவுணர்ந்தும்உணர்த்துவித்தும் புசிப்பித்தும் பிரிப்பித்தும் ஒடுக்குவித்துஞ் செய்யாநிற்க, தானொன்றையும் அதுவிதுவென்று சுட்டிப் பற்றிநின்று சலியாதே தன்னுடைய அருளாலேநடக்கத் தானொழிவறநிறைந்து மயக்கவிகற்பங்களுமின்றி அசைவற நில்லாநிற்கும் அந்தப்பொருள் அநாதியே இவன்றானாய் நிற்கிற முறைமையை அருளாலேயறிந்து ஆன்மபாவனையைவிட்டுச் சிவபாவனையிலே நிற்க.—அவிழ்ந்தசடையார் என்று உந்தீபற - இப்படிக்கூடிநிற்கின்ற பொருளே ஒருவராற் சுட்டப்படாத விரிந்த சடாபாரத்தையுடைய தம்பிரானார் என்க. (௩௯)

நின்மலரான தம்பிரானார் ஆன்மாவுடனேகூடி ஆன்மாவாய் நிற்கைக்குக் காரணம் அவருடைய காருண்ணியத்தின் மிகுதியேயென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

அவனிவ னான தவனரு ளாலல்ல
திவனவ னாகானென் றுந்தீபற
வென்று மிவனேயென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) அவன் இவனானது அவன் அருளால் அல்லது இவன் அவன் ஆகானென்று உந்தீபற - வாக்குமனாதீதமாயிருக்கத்தக்க தம்பிரானார் பிராணனாயிருக்கும்போதும் அநாதியே பசுத்துவமான ஆணவமலம் உண்டாகையால், இந்த ஆணவமலம் பக்குவப்பட்ட வவசரத்திலே(செம்பிற்கிடந்த மாற்றுப் பிரகாசித்துப் பொன்னென்னும் பெயர்பெற்றாற்போல) தம்பிரானாரும் பிரகாசித்து இவனைத் திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுதற்பொருட்டுத் தம்முடைய காருண்ணியத்தினாலே இவனாகவெழுந்தருளி நின்றதொழிந்து சிவபிரானன்மாவாகின்றாரல்லர். ஆன்மாவுந் தம்பிரானார் திருவடியிலேகூடிப் பரமாநந்தத்தை அனுபவிக்கிறதொழிந்து சிவனாலாய பஞ்சகிருத்தியங்கள் நடத்துகையில்லை.—என்றும் இவனேஎன்றுஉந்தீபற-சிவன் தம்முடைய கருணையாலே ஆன்மாவாயும் சிவனாகியு நிற்கவல்லர். ஆன்மாவானவன் என்றுந் தன்னுண்மை குன்றாமற் கூடினதொன்றிலே அதுவாய் நிற்க வல்லன் என்க. (௪0)

இந்தப்பொருளைக்கூடாமல் அநாதியே யுண்டாகத்தக்க விக்கினமும் அது தீரு முபாயமும் அருளிச்செய்கின்றார்.

முத்தி முதலுக்கே மோகக் கொடிபடர்ந்
தத்தி பழுத்ததென் றுந்தீபற
வப்பழ முண்ணாதே யுந்தீபற.

(இ-ள்.) முத்திமுதலுக்கே மோகக்கொடிபடர்ந்து அத்திபழுத்தது என்றுஉந்தீபற-முத்தியைப்பெறுகைக்கு முதன்மையான ஆன்மாவிலே அநாதியே மறைக்கத்தக்க ஆணவ மலத்தின் காரியமான அஞ்ஞானமென்னுங் கொடி வெகுவிதங்களாகப்படர்ந்து, இதாகிதங்களைவிளைந்து இவ்வகாரணமாகமயக்கத்தைச் செய்கிறமாயையாலே பூதகாரியமானவுடம்பு ஜநநந்தோறும் பலியாநிற்கும்.—அப்பழம் உண்ணாதே உந்தீபற - இந்தப்பழத்தை அருந்தி நரகவேதுவாகாதே,ஆசாரியன் கடாக்ஷத்தாலேபெற்ற அருளாகிய வாளாலே ஆணவமலமாகிய மூலத்தைவேரறுத்து முத்திப்பழமாகிய பரமாநந்தத்தை அனுபவித்துச் சிவனுடனே ஒரு தன்மையாய்விடுக என்க.(சக)

இப்படியொழியப்பரிபூரணத்துவமாகநிற்கத்தக்கதோருபாயம்அருளிச்செய்கின்றார்.

அண்ட முதலாமனைத்தையு முட்கொண்டு
கொண்டதைக் கொள்ளாதே யுந்தீபற
குறைவற்ற செல்வமென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) அண்டமுதலாம் அனைத்தையும் உட்கொண்டு கொண்டதைக்கொள்ளாதே உந்தீபற - அண்டமென்றுசொல்லப்பட்ட சக்கரவாளகிரியும் மகாமேருவும் அண்டகோளகையும் அட்டகுல பருவதங்களுந் திக்கயங்களும்அட்டநாகங்களுஞ் சத்தசமுத்திரங்களுஞ் சத்தமேகங்களும்பதினான்குபுவனங்களுந் தேவர் அசுரர் சித்தர்வித்தியாதரர் கின்னரர் கிம்புருடர் மற்றுமுண்டான அண்டர் முதலாக வுள்ளிட்டபேதங்களுஞ் சந்திராதித்தரும் பஞ்சபூத பரிணாமங்களும் பேய்த்தேர்போன்ற வியாபாரங்களும் பொதிந்த திரட்சியோரண்டமாக வளர்ந்தகோடியண்டங்களும்,இப்படி ஒவ்வோர் அண்டங்களைத் தசமடங்குபொதிந்த சலமும், அந்தச் சலத்தைத் தசமடங்குபொதிந்த அக்கினியும, இந்த அக்கினியைத் தசமடங்குபொதிந்தவாயுவும், இந்தவாயுவைத் தசமடங்குபொதிந்த ஆகாசமும், இவையெல்லாவற்றையுஞ் சேரப்பொதிந்த போண்டத்தையும், இவை யெல்லாவற்றிற்கு மேற்பட்டு நின்மலமாய்நிற்கிற நாதசொரூபத்தையும், இதற்கும் அப்பாற்பட்ட நின்மலமாயெல்லைப் படாத பரமாகாசமான பெருவெளியையும், உனக் குடம்பாகிநின்று உனக்கு நிலைநின்றவாறே உன்னை யுணர்த்தின சொரூப முடம்பாகிநின்று, ஆன்மபோதத்தையும் இந்தப் பரிணாமங்களை யுஞ்சேர நினைவறவிடுவாயாக.—குறைவு அற்றசெல்வமென்று உந்தீபற - அப்பொழுதே நீஅகண்டபரிபூரணனாய்விடுவை என்க. (சஉ)

இப்படிப்பெற்றும் இந்த வுண்மையில்நில்லாமல் தேகத்தையும் விசுவத்தையு மெய்யென நின்றோருடைய வுண்மையை அருளிச்செய்கின்றார்.

காயத்துண் மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுண்ண மாட்டாதே
மாயக்கள் ளுண்டாரென் றுந்தீபற
வரட்டுப் பசுக்களென் றுந்தீபற.

(இ-ள்.) காயத்துள் மெய்ஞ்ஞானக்கள் உண்ணமாட்டாதே மாயக்கள் உண்டாரென்று உந்தீபற - தேகத்துநிற்கிற தேகியான சிவனுடைய சத்தியஞானமான திருவடித்தாமரையிலுண்டான பரமாநந்தத்தேனாகிய

துடனேநின்ற விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவர்க்குப் பிராணனாய்நின்று அம் முறைமையிலே பிரகாசித்தும்,இரண்டுமலத்துடனே நின்ற பிரளயாகலரிற் பக்குவர்க்குத் திவ்வியமான திருமேனியுடனேதோன்றி அந்தத்தரிசனத் தால் இரக்ஷித்தும், மூன்றுமலத்துடனேநின்ற சகலரிற் பக்குவர்க்கு அவர் களைப்போன்ற திருமேனியுடனே எழுந்தருளிவந்து சத்திநிபாதத்துக் கீடாகநான்குவகைப்பட்ட தீக்கைகளாலும்"திருநோக்கால் பரிசத்தால்திக ழும்வாக்கால் பாவனையால் மிகுநூலால்யோகப்பண்பால்" என்கிற பிரமா ணப்படியே ஆறுவகைப்பட்ட காருண்ணியத்தாலும் இரக்ஷித்தும், இப்படி இந்தமுறைமைகளிலே அநுக்கிரகியாநிற்பார்;இப்படித்திருமேனிகொள்வா ராயின் அவரும் இந்தவுலகங்களிலுள்ளாரிலே ஒருவராகாரோவெனில்?— அம்மைஅப்பர் எல்லாவுலகுக்கும் அப்புறத்தார் - அருளாலே திருமேனி கொண்டு இரக்ஷித்ததொழிந்து அவருண்மையை ஒருவரும்அறியார்.அறியு மிடத்துப் பிருதுவிமுதல் நாதமீறான தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு நின்றே அறியவேண்டுகையால் அறியப்பட்ட சத்தியையுடைய சிவனும், இந்தச் சர்வலோகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டேயிராநிற்பர். சிவன்பிரபஞ் சத்துக்கு அப்பாற்பட்டேயிருப்பாராகில் பிரபஞ்சமானது தானே நடந்த தோவென்னில்?—அவர் இப்புறத்தும் அல்லார்போல் நிற்பார் - அவர் தம் முடைய அருளாலே சர்வலோகங்களையும்நடத்தும்பொருட்டுத்தம்முடைய சொரூபந்தோன்றுதபடி அறுவகைப்பட்ட அத்துவாக்களை திருமேனியா கக்கொண்டு தத்தம் பிரக்கினையாலே பிரபஞ்சநடவாநிற்கத் தாம் அவை அவராய் அசைவின்றியே ஒருபணியற நில்லாநிற்பர் என்க.

இவ்வுதாரணத்தில் கர்த்தாவுஞ், சத்தியும், மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களும், மலங் களும், பஞ்சகிருத்தியங்களும், மூன்றுவகைப்பட்ட ஆசாரியமூர்த்திகளும், தீக்ஷாக் கிரமங்களும், பதமுத்திகளும், சாயுச்சியமும், கருத்தாவேகதேசியுமல்லர் பரிபூரண ருமல்லர் பூவிற்கந்தம்போலப் பக்குவங்களிலே பிரகாசிப்பரென்னு முறைமையும், அவர் கிருபாமூர்த்தியென்னு முறைமையும், சர்வத்தையுங் கூடிநிற்பினும் ஒன்றோ டுந் தோய்விலரென்னு முறைமையும் அறிவிக்கப்பட்டன. (க)

இப்படிச்சிவரூபத்தைத் தரிசித்துக் கூடுமுறைமை எப்படியென்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

தம்மிற் றலைப்பட்டார் பாலே தலைப்பட்டுத்
தம்மிற் றலைப்படுத லாமுணரிற்—றம்மி
னிலைப்படுவ ரோரிருவர் நீக்கிநிலை யாக்கித்
தலைப்படுவர் தாமத் தலை.

(இ-ள்.) தம்மில் தலைப்பட்டார் பாலே தலைப்பட்டு-தத்தமிடங்களிற் பக்குவமறிந்து எழுந்தருளிவந்த ஆசாரியரிடத்திலே தாமுங்கூடிவழி பட்டு,—தம்மில் தலைப்படுதல் தாம்உணரில் - ஆசாரியரநுக்கிரகத்தாலே முன்பு தாமாக அபிமானம்பண்ணியிருந்த தேகாதிகளைத்தமக்கு வேறென் றறிந்து நீக்கித் தம்மையுந்தரிசித்துத் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந் துணர்த்தின தம்பிரானார் தம்மிடத்திலேநின்று பிரகாசிக்கிற முறைமை யுந்தாம்அறிந்து,—தம்மின் ஓரிருவர் நிலைப்படுவர்-தம்மிடத்திலேஅநாதியே

தோன்றாமல்நின்றாடத்திப் பக்குவமாக்கி, அந்தப்பக்குவத்திலே இப்படித் தரிசிப்பித்த இந்தஞானஞேயங்களாகிய சத்திசிவமான இரண்டுமுதலுந் தோன்றாநிற்கும்,—நீக்கி அத்தலைதாம் நிலையாகத் தலைப்படுவர் - இப்படித் தரிசிக்கின்றோமென்கிற தம்முடைய சுட்டானபோதத்தைவிட்டு, அந்தஞானத்திலே பொருந்திநிற்கில், அப்பொழுதே அந்தஞேயசொரூபமாகிய சிவமுங்கூடி அந்தச்சிவமாகியே பிரகாசியாநிற்பர் என்க. (உ)

இந்த அவசரத்தை அடியேனுக்குக் கடாக்ஷித்தருளவேண்டுமென்ற மாணவகனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

என்னறிவு சென்றளவில் யானின் றறிந்தபடி
யென்னறிவி லாரறிக வென்றொருவன்—சொன்னபடி
சொல்லக்கே ளென்றொருவன் சொன்ன னெனக்கதனைச்
சொல்லக்கே ளுனக்கச் சொல்.

(இ-ள்.) ஆசாரியரதநுக்கிரகத்தாலே என்னுடைய பசுஞானம்போனவளவில், நான் அந்த வவசரத்திலே நின்று அநுபவிக்கிறபடி எப்படியெனில்? பசுஞானம்போய்ச்சிவஞானத்திலே அபேக்ஷையுண்டானவர்கள் அறியுங்களென்று, ஒரு பரமாசாரியர் அருளிச்செய்தபடியே சொல்லக்கேளென்று, எனக்கு ஒரு பரமாசாரியர் என்னுடைய பக்குவத்துக்கீடாகப் பாரம்பரியம்போல ஒருபாயமாக அருளிச்செய்தார்; அந்தவவசரத்தை அந்த முறைமையிலே, நான் உனக்குச்சொல்ல, மாணவகனே! நீ புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக என்க. (௩)

பசுஞானம்போய்ச் சிவஞானத்திலேநின்று அநுபவித்தபடியே கேளென்று ஆசாரியன் அருளிச்செய்கையால், ஆசாரியனும் ஆன்மாக்களில் ஒருவனேயென்ற மாணவகனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

அகளமய மாய்நின்ற வம்பலத்தெங் கூத்தன்
சகளமயம் போலுலகிற் றங்கி—நிகளமா
மாணவ மூல மலமகல வாண்டனன்காண்
மாணவக வென்னுடனாய் வந்து.

(இ-ள்.) அம்பலத்து அகளமயமாய்நின்ற எம்கூத்தன் உலகில் சகளமயம்போல் தங்கி - திருவம்பலத்தே, ஞானமயனாய் ஆநந்தநிருத்தஞ் செய்தருளுகின்ற எம்முடையசுவாமி, (தன்னுடைய காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே, என்னுடைய பிறவித்துன்பத்தைப்போக்கும்பொருட்டாக, எனக்கு ஞானக்கண்ணில்லாமையினாலே, ஊனக்கண்ணுக்குத் தோன்ற, விலங்குசாதிகளை உபாயமாகப்பார்வையிட்டுப் பிடிப்பானைப்போல, சர்வமுந் தனக்குத் திருமேனியாகையால், என்னைப்போலச் சகளீகரித்து) விசுவத்தில் ஒருதேகிபோலத்தோன்றி.—மாணவக நிகளமாம் ஆணவமூல மலம் அகல என்னுடனாய் வந்து ஆண்டனன்காண் - மாணவகனே? (ஆன்மாவையும் மாயாதேகத்தையுங்கூட்டிப்) பிணிக்குக்காரணமான விலங்காகிய கன்மமுண்டாம்படி நிற்கின்ற ஆணவமலமாகிய மூலமலம் விட்டுப் போம்படி, அநாதியே என்னைவிட்டு நீங்காமல்நின்றும், இப்பொழுது பக்குவப்பட்ட அவசரத்திலே இப்படித் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்து

(என்னுடைய பிறவிநோய்க்கீடாக உபாயமாகவே அவனே சங்காரங்களாலே பேதித்து) அடிமைகொள்ளும்பொருட்டாக இப்படி அருளிச்செய்த தொழிந்து, வாக்குமனாதீதகோசரமாயுள்ள சிவன் ஆன்மாவாவனோ? என்க.

இப்படிப்பட்டஇவன் திருமேனிகொண்டு இரக்ஷிக்கவேண்டுமோ தானே இரக்ஷிக்கமாட்டானோவென்ற மாணவகனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

ஆகமங்க ளெங்கே யறுசமயந் தானெங்கே
யோகங்க ளெங்கே யுணர்வெங்கே—பாகத்
தருள்வடிவுந் தானுமா யாண்டிலனே லந்தப்
பெருவடிவை யாரறிவார் பேசு.

(இ-ள்.) எனக்கு அநாதியேதொடங்கி விடியாமல்நின்ற பேராந்தகாரமான ஆணவமலம் பக்குவப்பட்டபடியறிந்து, பரமேச்சுரன் தன்னுடைய வருளாலேதிருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்து, என்னுடைய மலமாயை கன்மங்களையும்விடுத்து,என்னையும் என்னுடைய சுதந்திரகுணத்தையும் அறிவித்து, தனனுடையவடிமையாகக்கொண்டு ரூபசொரூபங்களையும் எனக்கேற்பத் தெளிவித்து, தன்னுடைய பரமாநந்த போகத்திலே என்னைத் திருத்தியடைவித்து ஆண்டிலனாகில், அவனுடைய எல்லைப்படாதசொரூபத்தைஅறியவல்லார் யார்? அதனை அநாதியேசொல்லப்பட்ட ஆகமங்களும்,அவற்றிலே வகுப்புண்ட ஆறுசமயங்களும் அந்தச்சமயங்களில் முடிந்தபொருளின் யோகங்களும், இவற்றை அறியத்தக்க விவேகஞானங்களும என்செய்யவற்று? இதனை விசாரித்துச்சொல்லாய் என்க. (ரு)

ஆனால், சாத்திரத்தாற் பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லையோவென்ற மாணவகனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

சாத்திரத்தை யோதினர்க்குச் சற்குருவின் றன்வசன
மாத்திரத்தே வாய்த்தவளம் வந்துறுமே—யார்த்தகடற்
றண்ணீர் குடித்தவர்க்குத் தாகந் தணிந்திடுமோ
தெண்ணீர்மை யாயிதனைச் செப்பு.

(இ-ள்.) சாத்திரத்தை ஓதினர்க்குச் சற்குருவின்றன் வசன மாத்திரத்தே வாய்த்த வளம் வந்துறுமே - உபதேசமின்றியே சாத்திரமாத்திரமே ஓதினால், திருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்த ஞானாசாரியன் கருணையாலே உபதேசிக்கத்தக்க சத்தானவார்த்தையிலே உண்டாகும் பெரிய பிரயோசனம் உண்டாகமாட்டாது. அதென்போலவெனில்?— ஆர்த்தகடற்றண்ணீர்குடித்தவர்க்குத் தாகம் தணிந்திடுமோ தெண்ணீர்மையாய் இதனைச்செப்பு - ஆரவாரத்தையுடைய கடலினீர் பெரிதென்று மிகக் குடித்தாலும் சற்றுந் தாகந்தணியாது. (அந்தக்கடலினீர்மேகத்தின் கைப்பட்டுவந்தபொழுதே குறைந்தசலத்திலே மிகுந்ததாகந் தணியாநிற்கும்; அதுபோலச் சாத்திரமுங் குருமுகத்தாலே பெற்றாலொழிந்து பிரயோசனமாகாது.)—தெளிந்த நீர்மையினையுடையாய் இதிலே சந்தேகமுண்டாயிற்சொல் என்க. (சு)

ஆசாரியனும் எம்மைப்போல ஓருடம்பிலே நின்றதற்குத்தக்க கிருத்தியங்கள் செய்து நிற்கும்போதும்,ஆன்மாக்களுடைய மலங்களைப்போக்கிச் சுத்தஞானத்தைப்

பிரகாசிப்பிக்கவல்ல சாமர்த்தியத்தையுடையரோவென்று ஐயப்பட்ட மாணவகனை நோக்கி, இதனை இன்னமும் விளங்க அருளிச்செய்கின்றார்.

இன்று பசுவின் மலமன்றே யிவ்வுலகி
னின்ற மலமனைத்து நீக்குவதிங்—கென்று
முருவுடையா னன்றே யுருவழியப் பாயு
முருவருள வல்லா னுரை.

(இ-ள்.) இவ்வுலகின் நின்றமலம் அனைத்தும் இன்று பசுவின்மல மன்றேநீக்குவது இங்கு-இந்தவுலகத்தில் எல்லாமலங்களையும் இப்பொழுது பசுவின்மலத்தாலன்றோ போக்கப்பட்டது,—என்றால் உருஅழியப் பாயும் உரு அருள வல்லான் உருவுடையானன்றே உரை - ஆனால் அநாதியே கூடிப்போதுகின்ற தேகாதிகளானவை பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு இல்லையாய்விடும்படி, பொருந்தப்பட்ட சுத்தரூபமான ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கவல்ல சாமர்த்தியன், திருமேனிகொண்டெழுந்தருளி வந்த ஆசாரியனன்றி வேறொருவர் உண்டோ சொல் என்க. (எ)

இப்படிப்பட்ட ஞானசாரியன் பிரசாதத்தைப் பெற்றவர்கள் பெருமை அருளிச்செய்கின்றார்.

கண்டத்தைக் கொண்டு கருமமுடித்தவரோ
யண்டத்தி னப்புறத்த தென்னாதே—யண்டத்தி
னப்புறமு மிப்புறமு மாறிவுஞ் சென்றறியு
மெப்புறமுங் கண்டவர்க ளின்று.

(இ-ள்.) கண்டத்தைக் கொண்டு கருமம் முடித்தவரோ - அநாதியே பூரணனாய்த் தோன்றாமல்நின்ற சிவன், காருண்ணியத்தினாலே நம்மைப போலே எழுந்தருளிவந்த ஆசாரியமூர்த்தியையும், அவனாலே இதுநான் அன்றாயிருந்ததென்றுகண்ட தன்னுடைய உடம்பையும், இந்தவுடம்பை வேறென்றறிவிக்கவறிந்த தன்னையும் ஆகப் பதி-பாச-பசுவென்று சொல் லப்பட்ட இந்தமூன்றுபொருள்களையுங்கண்டு உட்கொண்டு,இதனாலே கன் மத்தை முடித்தவர்களே. (இதனாற் கன்மத்தை முடித்தபடி எங்ஙனமெ னின், கன்மமானது சஞ்சிதமென்றும், பிராரத்தமென்றும்,ஆகாமியமென் றும் மூன்றுவகைப்பட் டிருக்கையால், இவற்றை ஆசாரியன்செய்யுந் தீக் கையிலே அத்துவசோதனை பண்ணுகையினாலே சஞ்சிதமான கன்மத்தை யும்,தேகமுள்ளளவும் பிராரத்தமுண்டாகையால் இந்தத்தேகத்துடனே கூடப்பிராரத்தமான கன்மத்தையும, அவனருளிச்செய்த வுபாயத்திலேதா நின்று ஆகாமியகன்மமேறாமலும் போக்கினபடியா மென்க.)—அண் டத்தின் அப்புறத்தது என்னாதே-அந்த ஞானசொரூபத்தை அண்டத்துக் குள்ளேயென்றும் புறம்பேயென்றுங்கொள்ளாமல்,—அண்டத்தின் அப்பு றமும் இப்புறமும் ஆறிவும்சென்றுஅறியும்-அந்தஞானம் தத்துவாதீதமா யிருக்கின்ற முறைமையும், அந்தத் தத்துவங்களுக்குத் தத்துவமாய் நிற்கு முறைமையும், ஆன்மாக்களுக்கான்மாவாய் நிற்குமுறைமையும்உணர்ந்து, தாமும் இந்தப்பரிபூரணமான ஞானமேயாய்நிற்கவே, அவர்களுக்கு இந்த ஞானத்தி னைக்கியத்தாலே இப்படியானேமென்கிற கருத்துமழியாமல்

நிற்கும் அப்பொழுதே அவர்கள் சிவமாயே நிற்பர்கள்.—இன்று எப்புறமும் கண்டவர்கள் - அவர்களே இப்பொழுது எலலாப் பொருள்களையும் உணர்ந்து பரிபூரணமாய்நிற்கின்ற கவியாணர்கள் என்க. (அ)

அந்தச் சிவசொரூபந்தான் எப்படி யிருக்குமெனற மாணவகனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

அன்றுமுதல லானோனு மாளா யுடனாகிச்
சென்றவர்க்கு மின்னதெனச் சென்றதிலை—யின்றிதனை
யெவ்வா றிருந்ததென் றெவ்வண்ணஞ் சொல்லுகே
னவ்வா றிருந்த தது.

(இ-ள்.) அன்றுமுதல் ஆனோனும் ஆளாய் உடனாகிச் செனறவர்க்கும் இன்னதெனச் சென்றது இலை - அநாதியேதொடங்கி ஈசுவரனுடைய ஏவலினாலே சிருஷ்டிதிதிகளுக்குக் கர்த்தாக்களாய்ப் பின்பு சங்காரகாலத்திலே ஈசுவரனிடத்திலே கூடத்தக்க பிரமவிஷ்ணுக்களும அவனுடைய உண்மையானசுசுரூபம் இப்படி யிருக்குமென்று இன்றளவும் தெரிந்ததில்லை,—இதனை இன்றுஎவ்வாறு இருந்ததென்று எவ்வண்ணம்சொல்லுகேன அது அவ்வாறு இருந்தது - அவர்களாலும அறிதற்கரிய இநதப்பொருளை இப்பொழுது எப்படியிருக்குமென்று எதனைஉவமித்துச்சொல்லுவேன். அந்தப்பொருள் யாவர் சிலர்கூடி அநுபவித்தவர்களுக்கு எப்படியிருந்ததோ அப்படியே யிருக்கும் என்க. (கூ)

இன்னமும் இதனைவிளங்க அருளிச்செய்கின்றார்.

ஒன்றுங் குறியே குறியாத லாலதனுக்
கொன்றுங் குறியொன்றி லாமையினா—லொன்றோ
டுவமிக்க லாவதுவுந் தானில்லை யொவ்வாத்
தவமிக்கா ரேயிதற்குச் சான்று.

(இ-ள்.) இந்தப்பொருளுக்கு அநாதியேதொடங்கித் தான்பிரிந்துநில்லாமல் அதுவதுவாய் நிற்கின்றதே அடையாளமாதலால், இதுவொழிந்து, அந்தப்பொருளுக்கு வேறோரடையாளமும இல்லை, ஆகையாலே, ஒருபொருளுடன் உவமித்துச்சொல்வதற்கு இதற்கொப்பானது ஒருபொருளுமிலலை ; ஆதலால், இப்பொருள் அநாதியே இரண்டறநிற்கு முறைமைபோல,இடையறாதே இரண்டறநிற்குஞ் சிவாநுபவத்தையுடைய சிவயோகிகளே இதற்குச்சாக்ஷி என்க. (கo)

இப்படிப்பட்ட ஞாதாக்களுக்குப் பிராரத்தத்தாலே தேகமுள்ளவளவும் இந்திரியாதிகள்சீவியாவோ? இவர்கள் இடைவிடாமற் சிவனை அநுபவிக்கின்றபடி எப்படியென்ற மாணவகனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

ஆற்றா லலைகடற்கே பாய்ந்தநீ ரந்நீர்மை
மாற்றியவ் வாற்றான் மறித்தாற்போற்—றேற்றிப்
புலன்களெனப் போதம் புறம்பொழியு நந்த
மலங்களற மாற்றுவிக்கும் வந்து.

(இ-ள்.) ஆற்றால் அலைகடற்கே பாய்ந்தநீர் அந்நீர்மை மாற்றி அவ்வாற்றான் மறித்தாற்போல் - ஆற்றாலேசென்று அலையையுடையகடலிலே

கூடியநன்னீர், கடல்நீருடனே ஒன்றாய்த் தன்றன்மைகெட்டுமீண்டும் அந்த ஆற்றாலே நெடுந்தூரம் எதிர்த்தாலும், முன்புபோல நன்னீராகாமல் அந்த வுப்பு நீரேயானாற்போல,—தோற்றிப் புலன்களெனப் போதம் புறம்பு ஒழியும் - ஞானத்தாலே சிவனைக்கூடிச் சிவமாயிருக்கிற சிவயோகிகளுக்குப் பிராரத்தத்தாலே அநுபூதிதிரிந்தாலும், கண்டவர்களுக்கு இந்திரியங்கள் சீவிப்பதுபோலத்தோன்றி, அவர்களுக்குச் சுகரூபத்தி ஐக்கியத்தாலே பசுகரணங்கூடாமல சிவகரணமே பிரகாசியாநிற்கும்.—வந்து நந்தம் மலங்கள்அற மாற்றுவிக்கும் - இவ்வளவேயன்றியும், தரிசனமாத்திரத்தாலே அவர்கள் கருணையானதுபோந்து நம்முடைய மலங்கள் நில்லாதபடியும் போக்கி நம்மையும் இரக்ஷியாநிற்கும் என்க. (கக)

இதற்குப் பிரமாணமுண்டோவென்னில்? சிவகரணம்பிரகாசித்த சிவஞானிகளிடத்திலே விளைந்த விசேஷங்களை ஒருசெய்யுளிலே பல பிரமாணங்களால் அருளிச்செய்கின்றார்.

> பாலைநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதுங்
> காலனையன் றேவிக் கராங்கொண்ட—பாலன்
> மரணந் தவிர்த்ததுவு மற்றவர்க்கு நந்தங்
> கரணம்போ லல்லாமை காண்.

(இ-ள்.) சிவனுடையவருளாலே சிவனைப்பெற்ற நாயன்மார் பாலைநிலம் நெய்தல் நிலமாகப்பாடியதும், பாம்புகடித்துமரித்தவன் பிராணன் பெற்றெழுந்திருக்கும்படிபாடியதும, பக்குவத்திலே காலனையேவி முதலைபிடித்துமரித்த புதல்வனைக் காலத்தைப்போக்கி அழைப்பித்ததுவும மாணவகனே? அவர்களுக்கு நம்மைப்போலப் பசுகரணமாகச் சீவியாமல் சிவகரணமாகவே இருந்தலால காண் என்க. (கஉ)

இந்தவர்த்தம் பெற்றவர்களெல்லார்க்கும் இப்படி விசேஷஞ்செய்யுமோவென்ற மாணவகனைநோக்கி, மிகுத்த சத்திநிபாதமுடையவர்க்கே இவையுண்டாமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

> தூங்கினரைத் தூய சயனத்தே விட்டதற்பின்
> றூங்களே சட்ட வுறங்குவர்க—ளாங்கதுபோ
> லைய னருட்கடைக்க ணுண்டதற்பி னப்பொருளாய்ப்
> பைய விளையுமெனப் பார்.

(இ-ள்.) சுகதுக்கவேதனைகளிலே மிகவுமொத்துண்டாருக்கு அறிகருவிகள் நீங்கி மயக்கம்வந்தடுத்தகாலத்தில், அளவிலன்புடையவர்கள் நன்றாகப்படுத்தசயனத்திலே, அவர்கள் கூட்டியபின், தம்மையும் பிரபஞ்சத்தையுமறக்கத்தக்க பேருறக்கம் அவர்கள் கூட்டவேண்டுவதின்றியே தம்மிடத்திலே அதுதானே உண்டாகாநிற்கும். அந்தமுறைமைபோலச், சரியைகிரியாயோகங்களின் முற்றுதலாலே மிகுத்த சத்திநிபாதமுண்டாயவர்கள் அந்த மூன்றுபாதங்களையு நிகழ்த்திப் பிரபஞ்சத்தையும்விட்டு ஞானத்திலே அபேக்ஷையுடையராய், எம்மை இரக்ஷிக்கைக்கு ஞானாசாரியனை எங்கே பெறுவேமென்று மிக்க தேட்டத்துடனே சென்றடைய, அவர்மீது ஆசாரியனும் மிகுந்த அன்பைவைத்து, ஞானதீக்ஷாக்கிரமங்களிலே மலமாயைகன்மங்களைப்போக்கி, ஆன்மாவினுண்மையை உணர்த்தி, இவ

ருடைய சுதந்திரனைத்தையுங்காட்டி,ஞானத்தையுந்தரிசிப்பித்து, இதிலே ஒருதன்மையாக்கியபின், அந்தஞானத்தி னைக்கியத்தாலே தம்மையும் பிரபஞ்சத்தையு மறப்பிப்பதான அந்தச்சிவசொரூபந்தானே பிரகாசித்து ஒரு நீர்மையராகவே அவருக்கு எல்லாவிசேஷங்களும் விளையாநிற்கும்.—(ஆதலால் மாணவகனே?) நீயும் இப்படி இந்தத்திருஷ்டியிலே நிற்பாயாக என்க.

இனி இந்த அவசரத்திலே இவன் நிலைநிற்கும்படியை இன்னமும்விளங்க அருளிச்செய்கின்றார்.

உள்ள முதலனைத்து மொன்ற வுருகவரி
லுள்ள முருகவந் துன்னுடனாந்—தெள்ளி
யுணருமவர் தாங்க ளுளராக வென்றும்
புணரவர நில்லா பொருள்.

(இ-ள்.) உள்ள முதல அனைத்தும் ஒன்ற உருகவரில் உள்ளம் உருக வந்து உன்னுடனாம் - (மாணவகனே?) ஆன்மாவுக்குப் பிரபஞ்சவேதுவாயுள்ள தத்துவங்களும் மலங்களுமாயுள்ளவை கடாக்ஷத்தாலே ஒருவழிப்பட இல்லையாய்விடும்படி ஞானம்பிரகாசிக்கில், அந்தஞானத்தி னைக்கியத்தாலே இப்படிப்பெற்றோமென்கிற உன்னுடைய கருத்தானது அழியும்படி அப்பொழுதே சிவம் பிரகாசித்து, உன்னை ஒரு நீர்மையாக்கிக்கொள்ளாநிற்கும்.—தெள்ளி உணருமவர் தாங்கள் உளராக என்றும் புணரவர நில்லா பொருள் - இப்படியொழிந்து, சிவனைத் தெளிந்தறிய விசாரிக்குமவர்கள், தங்கள்பாவனை குலையாதுநிற்கச் சிறிதே அறிந்துகூட விசாரிக்கில், அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் பொருந்துகைக்கு முன்னில்லாது அந்தப்பொருள் என்க. (கச)

இந்தப் பதினொன்குதிருவெண்பாக்களும் உபதேசத்தின் முறைமையாகையால், இதற்குப்பிரமாணமாகத திவ்வியாகமங்களைத் தம்பிரானார் அருளிச்செய்தஅடைவே ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியாகவருகிற ஜநநமரணங்களுஞ் சுகதுக்கங்களும் ஞானத்தாலல்லது போகாதாகையால், இந்தஞானமுண்டாகும்பொருட்டுப் பக்குவங்களுக்கீடாக ஆசாரியர் கடாக்ஷத்தாலே சரியைகிரியாயோகங்களைச்செய்து, இவற்றின் முற்றுதலாலே ஞானாசாரியனைவழிபட்டு, ஞானோபதேசத்தைப்பெற்று, ஞானத்தினைக்கியத்தாலே சிவனைப்பெற்று முத்தராம்படியும், இந்த ஞானங்கூடாமல் முற்பட்டவழிகளிலே நின்றவர்கள் பதமுத்திபெறும்படியுமாம். இவற்றைச் சுருங்கக்கொண்டு சரியையுங் கிரியையும் ஒன்றாக்கிச் சிவதன்மமென்றும், யோகத்தைச் சிவயோகமென்றும்,ஞானத்தைச் சிவஞானமென்றும்,நான்குபாதங்களை மூன்றாக்கி இவற்றிலே சாதிக்கும் உபாயங்களையும் பேறுகளையும் மேல் அருளிச்செய்கின்றார்.

நல்லசிவ தன்மத்தா னல்லசிவ யோகத்தா
னல்லசிவ ஞானத்தா னன்றிய—வல்லதனா
லாரோனு மன்புசெயி னங்கே தலைப்படுங்கா
ணாரோனுங் காணா வரன்.

(இ-ள்.) சிவனைக் கர்த்தாவாகக் கொள்ளாத சமயங்களிலே நின்று சாதித்துக்கெடாத குற்றமற்ற சிவனைநோக்கின சைவசித்தாந்தத்திலே, சிவதன்மத்தாலேயாதல், சிவயோகத்தாலேயாதல், சிவஞானத்தாலேயாதல், சிவனைக்கூடும்படி சாதிக்குமவர்,தங்களாலே செய்யப்பட்டதாகக்

கருதாதே, கர்த்தாவின் ஏவலென்றேயறிந்து, தம்முடைய சுதந்திரத்தை விட்டு, அவன்கைப்பட்டு வர வல்லார் ஆவர்; அவர்களே அந்தக்கர்த்தாவின்மேலே மிக்கவன்பைவைக்கில், அவரிடங்களிலேசென்று தலைப்படாநிற்பன்; மாணவகனே? பிரம விஷ்ணுக்கள் இன்றளவுங் காணப்படாத சிவன் என்க. (௧௫)

இத்திருவெண்பா மூன்றுவகைக்குங்காட்டும் இந்த மூன்றுவகையிலு முற்பட்ட சிவதன்மத்தையறிந்து வழிபடுவார வழிபடும்படியேநின்ற மாணவகனை நோக்கி, சிவதன்மத்தை மெல்வினையென்றும், வல்வினையென்றும் இரண்டாக்கி இந்தமுறைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

மெல்வினையே யென்ன வியனுலகி லாற்றரிய
வல்வினையே யென்ன வருமிரண்டுஞ்—சொல்லிற்
சிவதன்ம மாமவற்றிற் சென்றநிலே செல்வாய்
பவகன்ம நீங்கும் படி.

(இ-ள்.) மெல்வினையென்றும் உலகத்தாராலே செய்தற்கரிய வல்வினையென்றுஞ் சிவனை வழிபடத்தக்க இந்த விரண்டுவகையுஞ் சொல்லுமிடத்து, சிவதன்மமென்றே சொல்லப்படுமாதலால், இவையிரண்டினுள், உன்னுடைய கருத்துக்குப் பொருந்தினதொன்றை வேறொருபலன்களையுங்கருதாதே செய்வாயாக.—மாணவகனே? உன்னுடைய பிறப்புக்கு ஏதுவாகிய வினைவிட்டு நீங்கும்படி. பலன்களைக்கருதிப் பதங்களையடையாமல், சாயுச்சியமே பெறுகைப்பொருட்டாக உண்மையான சிவஞானத்தைப் பெறவேண்டும் என்க. (௧௬)

இந்தஇரண்டுவகையில்முற்பட்டமெல்வினையின்முறைமையைஅருளிச்செய்கின்றார்.

ஆதியை யர்ச்சித்தற் கங்கமு மங்கங்கே
நீதி திறம்பலவுஞ் செய்வனவும்—வேதியனே
நல்வினையா மென்றே நமக்குமெளி தானவற்றை
மெல்வினையே யென்றதுநாம் வேறு.

(இ-ள்.) வேதியனே ஆகமங்களில் அருளிச்செய்தபடியே, சிவனை உள்ளபடி அர்ச்சித்து வழிபடத்தக்க கிரியாவிதிக்குப் பக்குவனும்படி, இவனுடைய அவயவங்களினாலே அந்தந்த அவசரங்களிலே செய்யத்தக்க திருவலகு, திருமெழுக்கு, திருவிளக்கு, திருநந்தவனம், திருப்பள்ளித்தாமம், திருமஞ்சனம், திருமாலை, கூத்து, பாட்டு, முதலாயுள்ளதொழில்களும், திருவேடத்தாரை வழிபடுகையும், சிவபத்தருக்கு வேண்டுவன செய்கையும், திருமந்திரம் ஜபிக்கையுமாக இப்படியே செய்யப்பட்ட குற்றமற்ற வழிபாடான சரியையும், இந்தச்சரியையின் முதிர்ச்சியாலே திருவுள்ளத்தடைத்துச் சிவனை அர்ச்சித்து வழிபடுகிற கிரியாவிதியும், நல்ல செயற்பாடென்று நமக்கெளிதாகச் செய்யலாகையாலே, இவை இரண்டையும் மெல்வினையென்று திவ்வியாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட படியாலே, நாமும் இதனை உனக்குச்சொன்னோம் என்க.

சரியைகிரியைகளிலே நின்று வழிபடுகின்றவளவில், கொலை களவு கள் காமம் பொய்யென்கிற ஐந்தையும் விட்டு நிற்கையாலும், மனவாக்குக் காயங்களால் நினைப்பன, சொல்வன, செய்வனவெல்லாந் தெய்வகிருத்தியத்தினாலே யாகை யாலும், அசுத்தத்திலேநின்றும் நீங்கிச் சுத்தனாய்நிற்கையாலும், சர்வான்மாக்களை யுந் தன்னைப்போலே காண்கையாலும், வேதாகமங்களின் முறைமைகளிலே வழு வாமல் நிற்கையாலும் ஆசாரியனாலே வேதியனேயென்று அழைக்கப்பட்டது. ()

இந்தச் சரியையினையுங் கிரியையினையும் மெல்வினையாக்கி இந்த நிலைகளின் முதிர்ச்சியாலே பின்புண்டான ஞானத்திலே சிவனளவிலே மிகுந்த சிநேகமாகி இவ னுக்கு விளைந்தவல்வினை யிருக்குமுறையை அருளிச்செய்கின்றார்.

வரங்கள் தருஞ்செய்ய வயிரவர்க்குத் தங்கள்
கரங்களினா லன்றுகறி யாக்க—விரங்காதே
கொல்வினையே செய்யுங் கொடுவினையே யானவற்றை
வல்வினையே யென்றதுநா மற்று.

(இ-ள்.) நல்லவரங்களைத்தருகின்ற வயிரவவேடங்கொண்டெழுந்தருளி யகடவுளுக்குக்கறியமுதுசெய்யும்பொருட்டுமுன்னேஇரக்கமின்றித்தமது திருக்கரங்களாலே பிள்ளையைக் கொலைசெய்த சிறுத்தொண்ட நாயனாரது கொடுவினைபோன்றவற்றை நாம் வல்வினை யென்று கூறினோம் என்க. ()

பாதக மென்றும் பழியென்றும் பாராதே
தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டுஞ்—சேதிப்பக்
கண்டீசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே
சண்டீசர் தன்செயலாற் றான்.

(இ-ள்.) பாவம்பழிகளைநோக்காமல், பிதாவும் பிராமணனுமாகி யோனது பாதங்களை (த்திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தைத எற்றினமைபற்றி)ச் சேதித்த சண்டேசுரநாயனாரது வல்வினையைநோக்கி, சிவபிரான் தாமாந் தன்மையை அருளினார் இதனைக்காண் என்க. (கக)

செய்யி லுகுத்த திருப்படி மாற்றதனை
யைய விதுவமுது செய்கென்று—வையவிருந்
தூட்டி யறுக்தவர்க்கே யூட்டி யறுத்தவனை
நாட்டியுரை செய்வதென்னோ நாம்.

(இ-ள்.) ஐயரே! கழனியின்கமரிலே சிந்திய செந்நெலரிசி செங்கீரை மாவடுவென்னுங் கட்டளைப்பொருளாகிய இதனைத் திருவமுதுசெய்தரு ளுகவென்று மெல்லவிருந்து கண்டத்தோடு தண்டினை அரிந்து, அச்சிவ பிரானுக்கு நிவேதித்துப் பிறவிவேரரிதலாகிய வல்வினைசெய்த அரிவாட் டாயநாயனாரை இவ்வியல்பினனென நாட்டிநாம்புகழ்வது முடியுமோ என்க.

இந்தமூன்று திருவெண்பாவாலும், சாத்திரங்களிற் சொன்ன வழியன்றியே அளவற்றவன்பின் பெருமையாலே, உலகத்தியற்கைவிட்டு யாவராலுஞ் செய்ய வொண்ணாத செயல்களைச் செய்தமையாலும், இவற்றை ஒரு பிரமாணநூல்களா லுஞ் சொல்ல அரிதாகையாலும்,அவைவல்வினைகளென்று சொல்லப்பட்டன.(உ0)

இப்படிக் கொடிதான வல்வினைகளைச் செய்யுமவர்களும் முத்தியைப் பெறுவார்களோ வென்று ஐயப்பட்ட மாணவகனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

செய்யுஞ் செயலே செயலாகச் சென்றுதமைப்
பையக் கொடுத்தார் பரங்கெட்டா—ரையா
வுழவுந் தநுசு மொருமுகமே யானு
லிழவுண்டோ சொல்லா யிது.

(இ-ள்.) செய்யும் செயலே செயலாகச் சென்று தமைப் பையக் கொடுத்தார் பரங்கெட்டார் - இப்படிக் கொடிதான வல்வினைகளைச் செய்யும்போதே இந்தக் கொடியசெய்திகளால் அகிதமவாராமற் சிவனைநோக்கியே நின்று சிவனளவில்வைத்த அன்பின்பெருமையாலே இந்தச்செயல்களையு முறைமையான செயலென்றேகொண்டு தம்மையு மெள்ளச் சிவன் கையிலேகொடுத்துப் பரங்கெட்டு விடுகையாலே, அவர்கள் கர்த்தாவின் கைப்பட்டு முத்தியேபெறுநிற்பாகள்,—ஐயா உழவுந்தநுசும் ஒரு முகமேயானல் இழவுண்டோ இதுசொல்லாய்-ஐயனே! ஒருவனுக்குஉழவோரிடத்திலுந் தநுசோரிடத்திலுமானல் ஒன்றுக்கொன்று உதவிகூடாது, அவையிரண்டும் ஓரிடத்திலேயானல் இவன் சூரனய்விடுகை சந்தேகமில்லை; அதுபோலச் செய்கின்றசெயல்களில் அகிதம் வாராமற் சிவனைநோக்கியே செய்தும் இந்தச் செயல்களுஞ் சிவன்செயலென்றேகொண்டுதம்மையும் அவன் கையிலேகொடுத்துப் பரங்கெட்டு விடுகையாலே இவன் பெறுகின்றமுத்திக்கும் இழவுண்டாகுமோ இதனை விசாரித்துச்சொல்லாய் என்க. (உக)

இனிச் சரியை கிரியைகளிலேநின்று சாதித்தவர்க்கும் பிறபட்ட ஜநநத்தில் இப்படிமுதிர்ந்த வல்வினைகூடாமல் யோகத்துச்கு அதிகாரியானவனுக்கு யோகம் வெகுவிதமாகையினலே இதனைச் சுருங்கக்கொண்டு ஆதாரயோகமென்றும் நிராதாரயோகமென்றும் உத்தமமானயோகங்களை எடுத்தருளிச்செய்கின்றார்.

ஆதார யோக நிராதார யோகமென
மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டே—யாதாரத்
தாக்கும் பொருளாலே யாக்கும் பொருளாமொன்
றாக்காப் பொருளேயொன் றாம்.

(இ-ள்.) ஆதாரயோகம் நிராதாரயோகமென மீதானத்து எய்தும் விதி இரண்டே - ஆதாரயோகமென்றும் நிராதாரயோகமென்றும் எல்லாவற்றிற்கு மேலானவிடமாகிய திருவடியிலே பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் பொருந்தும்படி சாதித்துக் கூட்டுகைக்கு வேதாகமங்களிலே விதிக்கப்பட்டன இரண்டு பிரகாரமாயிருக்கும்.—ஆதாரத்து ஆக்கும் பொருளாலே ஆக்கும் பொருள் ஒன்றும் - ஆதாரங்களிலே ஒவ்வொரு திவ்யரூபங்களை ஆசிரியனிடத்திலேபெற்று அந்தத்தானங்களிலே தியானித்திருக்கத்தக்க ஆதாரயோகம் ஒன்றும்.—ஆக்காப்பொருள் ஒன்றேயாம் - இந்த ஆதாரயோகம் கைவந்தவாறே ஆதாரங்களில் பார்த்திருக்கும்படி கற்பித்துக் கொண்டு நிற்பதுபோலாது சைதன்னியசொரூபத்தைப்பாராதேபார்த்து நிற்கின்ற நிராதாரயோகம் ஒன்றும் என்க. (உஉ)

இந்தத் திருவெண்பா ஆதாரயோகத்துக்கும் நிராதாரயோகத்துக்கும் காட்டாகையால் இவற்றில் முன்னே சொல்லப்பட்ட ஆதாரயோகத்தை மேல் விளங்க அருளிச்செய்கின்றார்.

ஆக்கி யொருபொருளை யாதாரத் தப்பொருளை
நோக்கி யணுவி லணுநெகிழப்—பார்க்கி
லிவனுகை தானொழிந்திட் டேகமா மேகத்
தவனுகை யாதார மாம்.

(இ-ள்.) ஆதாரத்து ஒருபொருளைஆக்கி - தேகத்திலே கற்பிக்கப் பட்ட ஆறுதாரங்களிலே ஆசாரியன் அருளிச்செய்ததொரு திவ்வியரூபத்தை இதற்குப்பொருந்தினதோர் ஆதாரத்திலே தன்னுடைய மனமானது விஷயங்களிற்பற்றுமல் இதிலே பற்றும்படி கற்பித்துக்கொண்டு,—அப்பொருளைநோக்கி - அப்படிக் கற்பித்துக்கொண்ட உருவங்கைவரும்படி நெடுநாள் தியானித்து,—அணுவில் அணு நெகிழப் பார்க்கில் இவனுகைதான் ஒழிந்திட்டு ஏகமாம் - அந்தத்தியானங் கைவந்தவாறே அந்தவாதாரங்களை விட்டுத் தன்னிலே அந்தப்பொருளைத் தியானிக்கின் அந்தத்தியானத்தின் முறுகுதலாலே தியானிக்கின்றேமென்கிற நினைவுகெட்டு அந்தப்பொருளொன்றுமேயாம்,—ஏகத்தவனுகை ஆதாரமாம் - இப்படித் தியானிப்பானுந் தியானிக்கப்படும் பொருளுமன்றியே தன்னைமறந்தந்தத் திவ்வியரூபந் தானுக நிற்பதுதானே ஆதாரயோகமாம் என்க. (உ௩)

இனிஇந்தஆதாரயோகத்தைநுண்ணிதாகச்சாதிக்குமுறைமைஅருளிச்செய்கின்றார்.

கொண்ட தொருபொருளைக் கோடிபடக் கூறுசெயிற்
கொண்டவனு மப்பரிசே கூறுபடுங்—கொண்ட
விருபொருளு மன்றியே யின்னதிது வென்று
வொருபொருளே யாயிருக்கு முற்று.

(இ-ள்.) கொண்டது ஒருபொருளைக் கோடிபடக்கூறுசெயிற் கொண்டவனும் அப்பரிசேகூறுபடும் - தான்கைவரத்தியானித்ததொருபொருளை நுண்ணிதாக நுணுக்கிப் பரமாணுவினும் நுண்ணிதாகத் தியானிக்கின் இப்படித் தியானிக்கின்றவனுந் தியானித்த பொருள்போலப் பரமாணுவினு நுண்ணிதாக நிற்பன்.—கொண்ட இருபொருளும அன்றியே இன்னது இது என்று ஒருபொருளேயாய் உற்று இருக்கும் - இப்படி நிற்கவே தியானிப்பானுந் தியானிக்கப்படுபொருளும் அன்றியே ஒருகற்பனையற அப்பொழுதே அந்த ஒப்பில்லாதபொருள் தானேயாயிருக்கும என்க. (உ௪)

இனி இந்தநுண்ணிதான தியானமுங்கரைய ஆதாரயோகத்துக் குமுடிந்தயோகமுமாய் உபாயயோகமுமாயிருக்கின்ற மந்திரயோகத்தை அருளிச்செய்கின்றார்.

அஞ்செழுத்து மேயம்மை யப்பாதமைக் காட்டுதலா
லஞ்செழுத்தை யாறுகப் பெற்றறிந்—தஞ்செழுத்தை
யோதப்புக் குள்ள மதியுங் கெடிலுமைகோன்
கேதமற வந்தளிக்குங் கேள்.

(இ-ள்.) அஞ்செழுத்துமே அம்மை அப்பர்தமைக் காட்டுதலால் - அகாரம் உகாரம் மகாரம் விந்து நாதம் என்கின்ற பஞ்சாக்கரமான பிரண

வத்துக்குப் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர் மகேசுரர் சதாசிவர் இவர்கள் ஐவரும் அதிதேவதைகளுமாய், மந்திரமூர்த்திகளுமாய், ஓங்காரமாயே நின்று நடத்துகின்ற இந்தவைந்தெழுத்தே சத்தியையுடைய சிவன் திருமேனி கொண்டு நடத்துகின்ற முறைமையைக்காட்டுதலால்,—அஞ்செழுத்தை ஆறுகப்பெற்றுஅறிந்து-இந்தவைந்தெழுத்தும்மூலாதாரத்திலேஅகாரமும் பிரமாவும், நாபிகமலத்திலே உகாரமும் விஷ்ணுவும், இருதயகமலத்திலே மகாரமும் உருத்திரனும், கண்டத்திலே விந்துவும் மகேசுவரனும், புருவமத்தியிலே நாதமும் சதாசிவமும் இப்படிச் சுழுமுனைவழியாக நிற்கின்ற முறைமையைக் குருபதேசத்தாலேபெற்று,இந்த ஐந்தெழுத்தையும் மூலாதாரத்திலே, பிரமரந்திரத்திலேசெல்ல உச்சரித்தால்,இந்தப் பிரணவசொரூபமுங்கரைந்து விக்கிரகங்களும் ஒருநீர்மையாய் உனக்கு நாதரூபமாய் நாதாந்தத்திலே அருளைப்பெறுவையென்று ஆசாரியன் அருளிச்செய்ய அறிந்து,—அஞ்செழுத்தை ஓதப்புக்கு உள்ளமதியும் கெடில் - இந்த ஓங்காரமான ஐந்தெழுத்தும் உச்சாரணபேதத்திலே, நாற்பத்தொன்பதாமெழுத்தும் பதினுலாமெழுத்தும் ஆறுமெழுத்தும்இவைகூடினவிடத்திலே விந்தும் நாதமுமாக இந்தமுறைமையிலேஐந்தெழுத்தாமென்றும் வேதாகமங்களிலேவிதிக்கையால்,இந்தவைந்தெழுத்தையும் உன்தத்துவமானவுச்சரிப்புக்கு விந்துநாதமுடிந்தவிடத்திலே கிஞ்சிஞ்ஞமான ஆன்மபோதமுங் கெடில்,—உமைகோன் கேதம் அற வந்து அளிக்கும் கேள்-அப்பொழுதே சத்திக்குக்கர்த்தாவாகிய சிவன் குற்றமறத்தோன்றி உண்மையானசொரூபத்திலேகூடி இரக்ஷிப்பன். (மாணுக்கனே!) கேட்பாயாக என்க.

இந்த ஆகாரயோகத்தைத் தாலருக்குமபரமென மூன்றுபடியாகக் கரைத்த விது, பின்பு நிராதாரயோகத்துக்குப் பிராப்தனும்படியென அறிக. (உ௫)

இந்த ஆதாரயோகங் கைவரச் சாதித்தவர்களுக்கு மேல் நிராதாரயோகமிருக்கும்படி அருளிச்செய்கின்றார்.

> ஆக்கப் படாத பொருளா யனைத்தினிலுந்
> தாக்கித்தா னொன்றோடுந் தாக்காதே—நீக்கியுட
> னிற்கும் பொருளுடனே நிற்கும் பொருளுடனாய்
> நிற்கை நிராதார மாம்.

(இ-ள்.) ஆக்கப்படாத பொருளாய் - ஆன்மபோதத்தாற் கற்பிக்கக் கூடாத அர்த்தமாய்,—அனைத்தினிலும் தாக்கித் தான் ஒன்றோடுந் தாக்காதே - எல்லாப்பொருள்களிலுந் தான்கூடிநிற்கும்போதே அவை ஒன்றோடுந் தான் தோயாமல்,—நீக்கி உடனிற்கும் பொருளுடனே - ஆன்மாவுக்கு முத்திக்குவிரோதமாய் நீக்கத்தக்க பொருள்களையுந் தானே அறிந்து நீக்கி, அநாதியே இப்படி நீங்கப்படாத அந்த ஞானசொரூபத்துடனே,—நிற்கும் பொருளுடனாய் நிற்கை நிராதாரமாம் - தன்னுடையபோதம் ஒழிந்து இதனைக்கூடித்தானும் அந்த ஞானசொரூபமாய்ப் பற்றறநிற்பது நிராதாரயோகமாம் என்க. (உ௬)

இந்த ஞானத்திலே இப்படி இரண்டறநிற்கில் சிவனை உள்ளபடியே காணலா மென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

காண்கின்ற தோர்பொருளைக் காண்கின்ற யோகிகளே
காண்கின்றார் காட்சியறக் கண்ணுதலைக்—காண்கின்றார்
காண்பானுங் காணப் படும்பொருளு மன்றியே
காண்கையினாற் கண்டனரே காண்.

(இ-ள்.) காண்கின்றது ஓர்பொருளைக் காண்கின்றயோகிகளே கண்ணுதலைக் காட்சி அறக் காண்கின்றார் - எல்லாவற்றையும் அறிந்து அறிவித்துநிற்கிறதாகிய ஞானத்தைஅதுகண்ணாகக்காண்கின்ற சிவயோகிகளே சிவனை இரண்டறக்காண்கின்ற கலியாணர்கள்,—காண்கின்றார் காண்பானும் காணப்படும் பொருளும் அன்றியே காண்கையினால்கண்டனரேகாண்-மாணவகனே! இப்படிக்காண்கின்றவர்கள் தன்னாலே காணப்படாததாகவும் காணப்பட்டபொருள் தனக்கு வேறாகவுங்காணாமல் அந்த ஞானமாகவேநின்று காண்கையாலே, இந்த ஞானமே சொரூபமாகவுடைய சிவனை அப்பொழுதேபெற்று வேறற்றிருப்பார்கள் இதனைக்காண்பாயாக என்க.

இனி இந்த நிராதாரயோகம் நிலைபெறும்படி, இதற்குபாயமான மௌன யோகத்தை அருளிச்செய்கின்றார்.

பேசாமை பெற்றதனிற் பேசாமை கண்டனைப்
பேசாமை செய்யும் பெரும்பெருமான்—பேசாதே
யெண்ணொன்றும் வண்ண மிருக்கின்ற யோகிகள்பா
லுண்ணின்றும் போகா னுளன்.

(இ-ள்.) பேசாமை பெற்று அதனிற் பேசாமை கண்டனைப் பேசாமைசெய்யும் பெரும்பெருமான்-வாக்கு மனங் காயங்கள் மூன்றினுள் மட்டுப்படாதது வாக்காகையாலும், மாற்றமுண்டேல் வஞ்சமுண்டென்கையாலும்,பேசாமையாகின்றபரமோபாயத்தைஆசாரியன் பக்கலிலேபெற்று, அந்தப்பேசாமை தன்னுடன் வாசனையிற்போகாமல், வாக்குமனங் கிட்டாத சிவனைத் தங்களிடத்திலே ஞானதிருஷ்டியாலேகண்டு கூடி, செயலற்றிருக்கின்ற சிவயோகிகளை,பின்பு ஒரு சரீரங்கூடி வாக்குண்டாகாதபடி ஜநநத்தை வேரறுத்து விடாநிற்பன் சிவன்,—பேசாதே எண்ணொன்றும் வண்ணம் இருக்கின்ற யோகிகள்பால் உண்ணின்றும் போகான் உளன் - இப்படி உரையிறந்து சிவனுடனே இரண்டற்றிருக்கின்ற சிவயோகிகளிடத்துப் பரமேசுவரன் எவ்விடத்தினும் வியாத்தமாயினும், அவ்விடங்களிலே மறைந்தேநின்று, இவர்களிடத்தேபிரகாசித்து இவர்க்கே உடனாயிருப்பன் என்க.

பேசாமையாகின்ற பரமோபாயத்தை ஆசாரியன் பக்கலிலே பெற்றபடி எங்ஙனமெனின், தேகமுதலாயுள்ளவை உனக்கு வேறென்றும், இவற்றுடன் கூடினால் பிறப்புக்குக்காரணமான கன்மமுண்டாமென்றும், உனக்கு ஞானமேவடிவென்றும், தீக்கையிலே நாம் இசைவிக்க நீயும் இசைந்தாயென்றும், அல்லதூஉம் சரீரம் அர்த்தம் பிராணன் இவைதத்தம் பண்ணினையே யென்றும், நமக்குத் தத்தம் பண்ணின பொருளை நீ விரும்பக்கடவை யல்லையே யென்றும், ஆசாரியன் அருளிச்செய்ய, இவனும் நமக்கில்லாதபொருள்களை விரும்பக்கடவோ மல்லோமென்று அறுதியிட்டதேயாம். (உஅ)

நிராதாரயோகத்துக்குத் தூலசூக்கும பரமாக மூன்று திருவெண்பா அருளிச்செய்து, மேல் இந்தப்பரமாகிய சிவனை ஆன்மபோதம் இறந்தாலொழிந்து கூடவொண்ணாதென்னு முறைமையைப் பல செய்யுட்களாலும் விளங்க அருளிச்செய்கின்றார்.

ஓட்டற்று நின்ற வுணர்வு பதிமுட்டித்
தேட்டற்று நின்ற விடஞ்சிவமா—நாட்டுற்று
நாடும் பொருளனைத்து நானா விதமாகத்
தேடுமிட மன்று சிவம்.

(இ-ள்.) ஓட்டற்று நின்ற உணர்வு முட்டிப் பதி தேட்டற்று நின்ற இடம் சிவமாம் - ஒரு அசைவின்றியே நின்ற பரமஞானத்தை அது கண்ணாகக்கண்டுகூடின ஆன்மா, அந்தஞானமேயாய்த் தானும் அசைவின்றியே நிற்கில், அந்த ஞானத்தில் நிலையாகத்தன்னுடைய ஆன்மபோதம் ஒழிந்து அந்த ஞானமாயே நின்ற இடந்தன்னிலே, சிவமே பிரகாசித்து அவனையும் ஒரு நீர்மையாக்கிக் கொள்ளாநிற்கும்,—நாட்டுற்று நாடும் பொருள் நானா விதமாகத் தேடும் இடம் அனைத்தும் சிவம் அன்று - இப்படி யொழிந்து, சுட்டியறியத்தக்கஆன்மபோதத்தாலே வெகுவிதமாக ஆராய்ந்தறியத்தக்க இடம், பிரபஞ்ச வியாபாரமாகையால், அவ்விடஞ் சிவரூபமாகாது என்க.

இன்னமும் இதனை விளங்கவறியும் உபாயம் அருளிச்செய்கின்றார்.

பற்றினுட் பற்றைத் துடைப்பதொரு பற்றறிந்து
பற்றிப் பரிந்திருந்து பார்க்கின்ற—பற்றதனைப்
பற்றுவிடி லந்நிலையே தானே பரமாகு
மற்றுமிது சொன்னேன் மதி.

(இ-ள்.) ஆன்மாவுக்குக் கன்மபலத்தை விளைவிக்கின்றவைகளாகிய தனுகரண புவனபோகங்களினுள்ளே, பற்றிக்கொண்டு நிற்கின்ற இச்சா ஞானக்கிரியைகளை ஒழிப்பதான, சிவ போகத்தை விளைக்கத்தக்க சிவ ஞானத்தை அது கண்ணாகக்கண்டு கூடி, அதனைக்கூடினோமென்று பிரியப் பட்டிருந்தறிகின்ற கருத்தையுங் கைவிடின, அந்த நிலைதன்னிலே அந்த ஞானத்துக்கு மேலான சிவந்தானே பிரகாசியாநிற்கும். அறுதியாகச் சொன்னேன் இதனைப் புத்திபண்ணிக்கொள்வாய் என்க. (௰)

இன்னமும் இந்தநிலைக்குக் குற்றம்வாராதபடி வேறுமோர் உபாயம் அருளிச்செய்கின்றார்.

உணராதே யாது முறங்காதே யுன்னிப்
புணராதே நீபொதுவே நிற்கி—லுணர்வரிய
காலங்கள் செல்லாத காலத் துடனிருத்தி
காலங்கண் மூன்றினையுங் கண்டு.

(இ-ள்.) நீயாதும் உணராதே உறங்காதே உன்னிப்புணராதே பொதுவே நிற்கில் - நீ பொருளல்லவென்று அறிந்து நீங்கின தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களிலே, வாசனைமிகுதியினாலே கூடிநின்று விகற்பியாதை! இந்த விகற்பங்கள் நீங்கின அவசரங்களிலுண்டான மயக்கங்களில் அழுந்தாதை! சுகசொரூபத்தை உன் போதத்தால் அறிந்து கூட விசாரியாதை! இந்தக் குற்றங்கள் நீங்கும்படி உனக்குக் கண்ணுமாய் உனக்கு நடுவேநிற்கின்ற ஞானத்திற்கூடி அந்த ஞானந்தானாகவே நிற்கின்,—உணர்வரிய காலங்கள்

செல்லாத காலத்துடன் காலங்கள் மூன்றினையும் கண்டு இருத்தி - யாவ ராலுங் குறித்தற்கரிய செல்காலம் வருங்காலம்நிகழ்காலமென்றுசொல்லப் பட்ட மூன்றுகாலங்களினும் படாமல் இந்தக்காலங்களாலே விசுவத்தை நடாத்திக் காலசொரூபமாயிருக்கின்ற சிவத்துடனே, நீயும் அக்காலங்கள் மூன்றையும் வேறாகக்கண்டு, அச் சிவமேயாய் அழிவின்றியே இருப் பாய் என்க. (௩௧)

இந்த அர்த்தத்தினுண்மையும் இந்த அர்த்தத்தைப் பெறத்தக்கவர்க ளுண் மையும் விளங்க அருளிச்செய்கின்றார்.

அறிவறிவாய் நிற்கி லறிவுபல வாமென்
றறிவி னறிவவிழ்த்துக் கொண்டவ்—வறிவினராய்
வாழ்ந்திருப்பர் நீத்தவர்கண் மானுடரின் மாணவகா
தாழ்ந்தமணி நாவேபோற் றான்.

(இ-ள்.) மாணவகனே! ஆன்மா தன்னுடையபோதத்தையே பொரு ளாகக்கொண்டு நிற்கின், விகற்பிக்கிறதே சுபாவமாய போதமும் பலவாய்ச் சிந்தி விடுமென்று இதனை ஆசாரியன் அநுக்கிரகத்தாலே அறிந்து,தனக்கு அநாதியே பிராணனாய்நிற்கின்ற ஞானத்தைக்கூடி, தன்னுடைய ஆன்ம சுபாவத்தையுமொழிந்து, அந்த ஞானமேயாய்,அந்த ஞானத்தி னைக்கியத் தாலே தனக்கு இன்றளவுங் கிடையாத பெருவாழ்வாகியபரமானந்தசொ ரூப சிவனைப்பெற்றுத், தானும் அந்தப் பரமானந்தமேயாயிராநிற்பன். இவ் வாழ்வைப் பெறவுரியார்யாரென்னில்? மானுடப்பிறப்பி னுள்ளாரில் தேகா திப் பிரபஞ்சங்களிலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கைவிட்டு, நிலத்திலேவைத்த மணியினது நாவேபோலச் சலிப்பற்றிருக்கின்ற சீமான்கள் என்க. (௩௨)

இந்த நிராதாரயோகத்திலே நிகழ்வதொரு குறியுண்டென்றும் இது நிகழ்ந் தாற் செய்யுமுபாயமும் அருளிச்செய்கின்றார்.

ஓசையெலா மற்று லொலிக்குந் திருச்சிலம்பி
னோசை வழியேசென் றொத்தொடுங்கி—லோசையினி
னந்தத்தா னத்தா னரிவையுட னம்பலத்தே
வந்தொத்தா னந்தான் மகிழ்ந்து.

(இ-ள்.) இந்த நிராதாரயோகத்தைச் செய்கின்ற சிவயோகிகள், சிவ னைப் பெறுகைப்பொருட்டுத் தேகேந்திரிய வந்தக்கரணங்களாயுள்ள ஆர வாரங்கள் ஒடுங்கும்படி, ஞானத்தினாலே தன்னுடைய இச்சாஞானக்கிரி யைகளை ஒழித்தவவசரத்திலே, ஆனந்த நிருத்தம்பண்ணியருளாநின்ற தம்பிரானார் ஸ்ரீபாதத்தில், பரவிந்துவென்கின்ற திருச்சிலம்பிற் பரநாத மென்கின்ற ஓசைதோன்றாநிற்கும். அந்த ஓசை வழியே நாடிச்சென்று கூடி, அந்த ஓசை முடிந்தவிடத்தே, தன்னுடையபோதமும் ஒக்கமுடி யில், அப்பொழுதே அந்த ஓசை முடிந்தவிடமே இடமாகவுடைய தம்பி ரானார் காருண்ணியசத்தியுடனே அம்பலமாகிய ஞானப் பிரகாசத்திலே வந்து இவனைப் பிரியத்துடனெ கூடுவார் என்க. (௩௩)

இனித்தாம் அருளிச்செய்த நிராதாரயோகத்தி னுண்மையைத் தம்மையொழி யப் பிறரும்விளங்க அருளிச்செய்தபடி விளங்க அருளிச்செய்கின்றார்.

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி னென்றமையாற்
சார்புணர்த லுனே தியானமுமாஞ்—சார்பு
கெடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாங் கேதப்
படவருவ தில்லைவினைப் பற்று.

(இ-ள்.) தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவதேவநாயனாரும் "சார்பு ணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின்" என்றமையால், தனக்கு அநாதியேதாரக மாய்நிற்கின்ற திருவடிஞானத்தை அதுகண்ணாக அறிந்து அதனுடனே இரண்டறக்கூடிநிற்கில், மீண்டும் ஒரு ஜநநமுண்டாகைக்குக் கன்மமுண் டாகாதென்று அருளிச்செய்த பிரமாணப்படியே, தனக்குத் தரிசனமான ஞானத்தைக்கூடி அசைவறநிற்கின், அதுவே சிவத்தியானமாம். அந்த நிலையில் தியானிக்கின்றோமென்கிற பாவனைகுலையின், அப்பொழுதே சுக சொரூபமான சிவனைக்கூடி நன்றான சமாதிபரனாகாநிற்பன். இப்படிக் கூடின சிவயோகிகளுக்குப் பின்பு ஜநநத்தை உண்டாக்குகின்ற ஆகாமிய கன்மம் உண்டாகாது என்க. (௩௪)

ஞானத்தினாலே சிவனைக் கூடவேண்டுமென்று சிரத்தை பண்ணுவானை அந்தச்சிவமானதும் அவதிகூடாமல்வந்து கூடுமுறைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

அன்றிவரு மைம்புலனு நீயு மசையாதே
நின்றபடி யேநிற்க முன்னிற்குஞ்—சென்று
கருதுவதன் முன்னங் கருத்தழியப் பாயு
மொருமகடன் கேள்வ னுனக்கு.

(இ-ள்.) அநாதியே உன்னை மாறுபடுத்தி வருகின்ற விஷயங்களிலே கூடிநின்று நீசலியாதே, அவற்றை வேறாகக்கண்டு நீங்கினஉனக்குப் பிரா ணாய்நிற்கின்ற ஞானமானது உன்னுடனே இரண்டறநிற்கு முறைமை போல, நீயும் அதனைத்தரிசித்து அந்தஞானமாகவே இரண்டறநிற்கில், அப்பொழுதே இந்தஞானத்துக்கு முதலாகிய ஞேயசொரூபமாகிய சிவம் தோன்றாநிற்கும். இப்படித் தரிசனமானசிவனைக் கூட வேண்டுமென்று சிரத்தை பண்ணுமளவில், அதற்குமுன்னே உன்னுடைய கருத்தையும் அழித்துத் தன்னுடனே ஒரு நீர்மையாக்கிக் கொள்ளாநிற்பன் ; ஒப்பில் லாதசத்திக்கு நாயகனான சிவன் என்க. (௩௫)

ஆனால், ஆன்மாவாலே சிவனைநினைத்துக் கூடலாமோ வென்னின், சிவன் ஆன்மாவால் அறியப்பட்ட பொருளன்றென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

உண்டெனி லுண்டாகு மில்லாமை யில்லையெனி
லுண்டாகு மானமையி னேரிரண்டா—முண்டில்லை
யென்னு மிவைதவிர்ந்த வின்பத்தை யெய்தும்வகை
யுன்னிலவ னுன்னுடனே யாம்.

(இ-ள்.) உண்டெனில் இல்லாமை உண்டாகும் (இல்லாமை) உண் டாகும் உண்டென்னில் உண்டாவதில்லை யென்றும். இல்லையென்னில் உண் டாவதில்லை யென்றும். எங்ஙனமென்னில், சிவனை ஆன்மபோதத்தால் அறிந்து கூடலாமென்னின், ஆன்மபோதத்தால் அறிந்து கூடத்தக்க பொருளாவது, இந்திரசாலம் போன்ற பிரபஞ்சமாகையாலுஞ், சிவன்

வாக்குமனாதீதனாகையாலும், இப்படிச்சொல்லுமவனிடத்தில் உண்டாம் பொருளாவது, சிவனைத் தெரியாததொன்றுமே. சிவன் ஆன்மாவால் அறியப்படாத பொருளென்னின், அவனிடத்திலும்உண்டானது சிவனைத்தெரியாததொன்றுமே,—ஆனமையின் ஓர் இரண்டாம் - ஆனபடியினாலே, இப்படிச் சிவனைத் தெரியாதிருப்ப தொருமுறைமை இரண்டுபிரகாரமாயிருக்கும்,—உண்டு இல்லையென்னும் இவைதவிர்ந்த இன்பத்தை எய்தும்வகை உன்னில் அவன் உன்னுடனே ஆம் -இந்தப் பாவ அபாவமென்கின்ற இரண்டு வழியாலுஞ் சிவனைக் கூடவொண்ணாதென்று அறிந்து, இவற்றை விட்டுத் தானாகவே நிற்கின்ற ஞானமாயேநின்று, அளவிலாத பேரின்பத்தைப் பெறும்படி சிவனிடத்திலே அன்பை வைக்கில், அப்பொழுதே ஒன்றாலும் பாவிக்கப்படாதசிவன் தன்னுடைய காருண்ணியத்தினாலே உன்னைஇரண்டறக்கூடிநிற்பன் என்க. நிராதாரயோகமுற்றியது.

இந்த நிராதாரயோகத்திலே மிகவும் வாசனை யுண்டவர்களுக்கு ஒவ்வொரு பக்குவங்களிலே கூடாமைகூடினால் என்செய்யலாமென்ற மாணாக்கனை நோக்கி, சிவஞானமாகிய தத்துவஞானம் இருக்கும்படியை அருளிச்செய்கின்றார்.

> தூல வுடம்பாய முப்பத்தோர் தத்துவமு
> மூல வுடம்பா முதனான்கு—மேலைச்
> சிவமாம் பரிசினையுந் தேர்ந்துணர்ந்தார் சேர்ந்த
> பவமாம் பரிசறுப்பார் பார்.

(இ-ள்.) தூலவுடம்பாய முப்பத்தோர் தத்துவமும் - ஆன்மா கன்மபலத்தைப் புசிக்கும்பொருட்டாக, அன்னமயத்தாற் பரிணமித்த சரீரத்திலே நின்று, இது பரிணாமமாம்படி இந்தச்சரீரத்துக்குக் காரணமுமாய், ஆன்மாவிற்குத் தனுகரணபுவனபோகங்களுமாய் நிற்கின்ற ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநாலும், புசிக்கைக்குக் காலநியதிகளுமாய், இச்சா ஞானக்கிரியைகளைச்சீவிப்பிக்கைக்குக்கலைவித்தைஅராகங்களுமாய்,போகங்களிலேஅழுத்துகைக்குப் பிரகிருதியுமாய், மயக்குகைக்கு மாயையுமாய் நிற்கின்ற வித்தியாதத்துவமேழுமாகத் தூலவுடம்பிலேபொருந்திநிற்கின்றதத்துவ முப்பத்தொன்றும்,—மூலவுடம்பாம் முதல்நான்கும் - இம்மாயா தத்துவங்களைப் பிரேரிக்கவுங், கன்மங்களுக்கீடாக ஞானக்கிரியைகளை நூனாதிகமாகப் பிறப்பிக்கவும், வாக்குகளை எழுப்பவுங், காரணத்துக்குத் திருமேனியாகவும், பதப்பிராத்தங்கட்குப் பதங்களாகவுந்தோன்றி, உள்ளே மூலவுடம்பாய்நின்று நடத்துகின்ற விந்துசத்திமுதலான தத்துவம் நாலும்,—மேலைச் சிவம் - இத் தத்துவங்களுக்குக் காரணமுமாய் ஆன்மாவுக்குப் பிராணனுமாய் நிற்கின்ற சிவதத்துவம் ஒன்றும்,—ஆம்பரிசினையும் தேர்ந்து உணர்ந்தார் சேர்ந்தபவமாம் பரிசு அறுப்பார் பார் - ஆகிய இந்தத்தத்துவ முப்பத்தாறும் ஆன்மா புசிக்கைக்குத் துணைக்காரணமாய்த் தூல சூக்குமபரமாய் நிற்கையால், இந்தமுறைமையை ஆசாரியன் அருளாலே, உருவதரிசன சுத்திகளுடனேபார்த்து நீங்கி, தன்னையும் ஞானத்தையுஞ் சிவனையும் உணர்ந்த சிவஞானிகளே, அநாதியே பொருந்திப்போதுகின்ற ஜநந மரணங்களாகின்ற முறைமையைப் போக்காநிற்கின்றவர்கள் ; ஆதலால், உனக்குத் திருசியமாகவும் விரோதமாகவும் பிராரத்தத்தாலே பிரபஞ்சந் தோன்றினதாயினும் இப்படிப்பார்த்துக் கூடுவாயாக என்க. (கஎ)

இப்படிப்பார்க்க அரிதானவர்களுக்கு வேறேயும் ஒருஉபாயம் அருளிச்செய்கின்றார்.

எத்தனையோ தத்துவங்க ளெவ்வெவர்கோட் பாடுடைய
வத்தனையுஞ் சென்றங் களவாதே—சித்தமெனுந்
தூதுவனைப் போக்கிப்போய்த் தூக்கற்ற சோதிதனிற்
பாதிதனைக் கும்பிடலாம் பார்.

(இ-ள்.) எத்தனையோ தத்துவங்கள் எவ்வெவர் கோட்பாடுடைய அத்தனையுஞ் சென்று அங்கு அளவாதே-அநேகவிதமான தத்துவங்களையும், பலசமயிகள் கொண்டிருக்கத்தக்க கோட்பாடுகள் அடங்கலையுஞ் சென்றறியப்புக்கு, அவற்றிலே மொத்துண்டு அழியாதே,—சித்தமெனும் தூதுவனைப் போக்கிப் போய்த் தூக்கற்ற சோதிதனில் பாதிதனைக் கும்பிடலாம் பார்-உன்னை ஜநந மரணங்களிலே தள்ளுகைக்கு அநாதியே தூதனாகி விசுவத்திலே வாசனைப்படுத்திப்போதுகின்ற சித்தவிகாரத்தை ஞானத்தாலே ஒழித்துச்சென்று, ஒப்பில்லாத அந்த ஞானத்தைக்கூடி, இந்த ஞானசத்தியை ஒருபாதியாகவுடையசிவனை மனவாக்குக்காயங்கள் கூடாதபடி, அவன் திருவடியிலே அழுந்தி நிற்கலாம். இதனை விசாரித்துப்பார் என்க. (கஅ)

இந்த உண்மையிலே கூடுமளவில், உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பிற் பற்றுவிடவேண்டுமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

சாம்பொழுது மேதுஞ் சலமில்லை செத்தாற்போ
லாம்பொழுதி லேயடைய வாசையறிற்—சோம்புதற்குச்
சொல்லுந் துணையாகுஞ் சொல்லாத தூய்நெறிக்கட்
செல்லுந் துணையாகுஞ் சென்று.

(இ-ள்.) சாம்பொழுதும் ஏதும் சலம் இல்லை செத்தாற்போல் ஆம் பொழுதிலே அடைய ஆசை அறில் - இப்படிப்பட்ட சிவஞானிகளுக்குச் சரீரம்விடுவதாகிய சாக்காடு வந்தடுத்தகாலத்தும், அந்தச்சிவரூபமாயே விடுவதொழிந்து சற்றும் தத்துவங்களாலுள்ள ஆசைவுகூடாது. இதற்குக் காரணம் ஏதென்னில், தேகநிற்கின்றபொழுதே தேக மில்லாதவர்களைப் போல் அநாதியே வாசனைப்பட்டுப்போதுகின்ற உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளிற் பற்று அடங்கலும் விடுகையால.—சோம்புதற்குச் சொல்லும் துணையாகும் சொல்லாத தூய்நெறிக்கண் செல்லுந்துணையாகும் சென்று-இப்படிச் சரீரநிற்கும்போதே உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பில் பற்று அடங்கலும் விடுமாகில், இதுதானே, பணியறுத்தலென்கின்ற நிலைக்குச்சொல்லப்பட்ட தொருதுணையாக நிற்கும்; இதுவொழிந்து, வாக்கால் உரைக்கப்படாத சுத்தநெறியால் வீட்டின்பத்திலே பொருந்துகின்ற அவசரத்துக்குந் துணையாகநிற்கும் என்க. (கக)

இந்த அவாவறுத்தலும் அவனருளாலே வேண்டுமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை யென்றமையால்
வேண்டினஃ தொன்றுமே வேண்டுவது—வேண்டினது
வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டிடுக
வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்.

(இ-ள்.) வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை என்றமையால் வேண்டின் அஃது ஒன்றுமே வேண்டுவது - தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ

தேவநாயனாரும் "வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை" என்று அருளிச்செய்தமையாலே, தேகம் உள்ள அளவும் இவன் ஒன்றை விரும்பாதொழியினும் பிராரத்தத்தாலேயுள்ளது கூடுமாகையால், ஒன்றை விரும்பவேண்டுமிடத்துப் பிறவாமை ஒன்றுமே விரும்பவேண்டுவது,—அது வேண்டின் வேண்டாமை வேண்டவரும் என்றமையால் வேண்டும் அவன்பால் வேண்டாமை வேண்டுக - அந்தப் பிறவாமையை வேண்டின் தான்வேண்டாமை வேண்டவருமென்று பிரமாண முண்டாகையாலே, நாம் விரும்பத்தக்க கர்த்தாவின் பக்கலிலே, பிறவாமைக்கு உற்பத்தியான அவாவறுதல் ஒன்றுமே வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுவது. இந்த அவாவறுத்தல் உண்டாகவே அந்தப் பிறவாமை தானே உண்டாம் என்க. (சo)

இப்படி உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பிற் பற்றற்றபோதே சமாதிபரனாகவும் அங்ஙனம் நிற்கும்போதே, சமாதி விசாரித்தவர்களுக்குச் சமாதிகூடாமல் நினைவு கூடி, இதனாலே ஜநநங்கள் கூடுமுறைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

அரண வுணர்வுதனி லவ்வுணர்வை மாற்றிற்
கரணமுங் காலுங்கை கூடும்—புரணமது
கூடாமை யுங்கூடுங் கூடுதலுங் கூட்டினுக்கு
வாடாமை யுங்கூடும் வந்து.

(இ-ள்.) அரண உணர்வுதனில் அவ்வுணர்வை மாற்றில் கரணமும் காலும் கைகூடும் - இந்திரியவேடர்சென்று ஈடுகொள்ளப்படாத புகலிடமான திருவடிஞானத்தினாலே தன்னுடைய போதத்தை ஒழிக்க விசாரிப்பானாகில், அந்த அவசரத்திலே, முன்பு தான்பற்றிப் போந்த உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பின் வாசனையாலே, சொரூபமானது கைகூடாமல், மனாதிகளும் பிராணவாயுவுங்கூடி, மீண்டு விடயங்களிலே சலிப்பினுஞ் சலிக்கும்.—கூடாமை புரணமதும் கூடும் - இதுகூடாமற் புரிந்து மயக்கம்வந்து கூடினும்கூடும்,—கூடுதலும் கூட்டினுக்கு வாடாமையும் வந்து கூடும் - இப்படிமயக்க விகற்பங்கள் கூடிப்போதரவே, எடுத்த தேகம்போனாலும், இந்தப்பற்றுக்களாலே மீண்டும் ஒருதேகமவந்து கூடாநிற்கும்; ஆதலால், இதுகூடாதபடி உயிர்ச்சார்புபொருட்சார்புகளில் பற்றுக்களை அற்ற சுகரூபத்திலே பொருந்தி நிற்பாயாக என்க. (சக)

சமாதிபரனானவனுக்கும் பற்றுக்களாலே சமாதிகூடாமல் ஜநநங்கள் கூடுமாகில், சிவதீக்ஷையும் தரிசனமுமில்லாத ஆன்மாக்கள், மரியாதையோ பெற்றுள்ளாவென்று கேட்ட மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

இன்றிங் கசேதனமா மிவ்வினைக ளோரிரண்டுஞ்
சென்று தொடருமவன் சென்றிடத்தே—யென்றுந்தான்
நீதுறுவ னாற் சிவபதிதான் கைவிடுமோ
மாதொருகூ றல்லனோ மற்று.

(இ-ள்.) இன்று இங்கு அசேதனமாம் இவ்வினைகள் ஓரிரண்டும் அவன் சென்றிடத்தேசென்று தொடரும்-இப்பொழுது இந்தத்தேகத்திலே நிற்கும்போதேகூடின அசேதனமான புண்ணியபாவங்கள் இரண்டும் இவன் பின்னொருதேகத்தை எடுத்த பொழுதே ஒக்கச்சென்று கூடாநிற்கும்,—நீது உறுவனால் பதிசிவந்தான் கைவிடுமோ என்றுந்தான் மாது ஒரு கூறு

அல்லதூஉ மற்று - ஒருவன் சிவதீக்ஷையும் சிவஞானமும்பெற்றுத் தெளிந்திருக்கும்போதேயும் முன்புபோல உயிர்ச்சார்புபொருட் சார்புகளின்பற்று விடாமல் ஜநநங்கூடிற்றேனும், கர்த்தாவாகிய சிவனும் இவனைக் கைவிடாமல், முன்புண்டான மனம் பற்றுகைக்குத்தக்கவற்றைக் கூட்டித் தொலைப்பித்து, முன் ஜநநத்திலே சாதித்தகுறையிலே வந்து எடுத்துக்கொண்டு நிட்டையிலேகூட்டிச் சாயுச்சியத்தைக் கொடாநிற்பன்; இவன் காருண்ணியசத்தியினை எப்பொழுதுந் தன்னிடத்திலே உடையனாதலால் என்க. ()

இன்னமும், பெத்தமுத்திகள் இரண்டினும் ஆன்மாக்களைப் பாதுகாத்து ஈடேற்றுவதை அநாதியே கர்த்தாவுக்குக் காரணமான முறைமை என்பதுதோன்ற அருளிச்செய்கின்றார்.

> அநாதி சிவனுடைமை யாலெவையு மாங்கே
> யநாதியெனப் பெற்ற வணுவை—யநாதியே
> யார்த்த துயாகல வம்பிகையோ டெவ்விடத்துங்
> காத்த லவன்கடனே காண்.

(இ-ள்.) அநாதி சிவன் எவையும் உடைமையால் - அநாதியான சிவனுக்கு எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களும் அடிமையாகையாலே,—ஆங்கே அநாதியெனப்பெற்ற அணுவை அநாதியே ஆர்த்த துயர் அகல - இப்படி அநாதியான ஆன்மாக்களை அநாதியே பேதித்துக்கொண்டு நிற்கின்ற பாசமானது விட்டுநீங்கும்படி,—அம்பிகையோடு எவ்விடத்தும் காத்தல் அவன் கடனேகாண் - விட்டுநீங்காத சத்தியுடனே பெத்தத்தினுங் கூடிநின்று தொலைப்பித்து, முத்தியினுமமீண்டும் ஒருடம்புகூடாதபடி திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகின்ற இது மாணவகனே! அவனுக்கு அநாதி முறைமையேகாண் என்க. (சங)

தேகாதிபாசம் அநாதியாகில், முத்தியிலும் போகாதேயென்று சந்தேகித்த மாணாக்கனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

> தம்மிற் சிவலிங்கங் கண்டதனைத் தாம்வணங்கித்
> தம்மன்பான் மஞ்சனநீர் தாமாட்டித்—தம்மையொரு
> பூவாகப் பூவழியா மற்கொடுத்துப் பூசித்தா
> லோவாமை யன்றே யுடல்.

(இ-ள்.) தமமில் சிவலிங்கம்கண்டு - ஆசாரியனாலே, தனுகரணபுவனபோகங்களை விட்டுநீங்கி,தன்னைத்தரிசித்து, தன்னிடத்திலே தனக்குப்பிராணனுமாய்ச் சிவனுக்கு அடையாளமுமாய் நிற்கின்ற ஞானமாகிய சிவலிங்கத்தைத்தரிசித்து,—அதனைத் தாம்வணங்கி - அந்தச் சிவலிங்கத்தைத் தம்முடைய போதம்விட்டுப் போம்படி, சாந்தமாகிய வணக்கஞ்செய்து,—தம் அன்பான் மஞ்சனநீர்தாம் ஆட்டி - இப்படிப் பெறுதற்கரியபேற்றைப்பெற்றோமென்கின்ற சிரத்தையாகிய சலத்தாலே, திருமஞ்சனம் பண்ணி,—தம்மை ஒருபூவாக அழியாமல் பூக்கொடுத்து - இப்படிச்செய்கின்ற ஆன்மசொருபத்தை ஒப்பில்லாத் திருப்பள்ளித்தாமமாக மயங்காமல் அதனைச் சாத்தி,—பூசித்தால் - இப்படி ஞானத்திற் சரியைகிரியா யோகங்களினாலே உள்ளே சிவனைக்கண்டு ஐக்கியஞ்செய்கின்ற இது,—ஓவாமை அன்றே உடல் - செம்புருகின பதத்திலேகூடின குளிகையினது ஐக்கியத்தாலே

அநாதியான காளிதமும் செம்பென்னும் உருவமும நீங்க மாற்றுப் பிரகாசித்து, பின்பு இவை என்றுங் கூடாதவாறுபோல, ஒருவன் தன்னுடைய சத்திநிபாதத்தில் உண்டான அன்பின்மிகுதியாலே, தேகேந்திரியாதிகளை நீங்கின தன்னுடைய உண்மையான சொரூபத்தைத் தனக்கேற்பப்பெற்று, தன்னிடத்திலே சிவனைக் கண்டு ஐக்கியஞ்செய்து வாசனைவிட்டால், பிராரத்த நாசமபிறந்து தேகம்விட்டபொழுதே, திருவடியிலே இரண்டற்று விடுமதொழிந்து, மீண்டுந்தேகம் எடுக்க மாட்டாதன்றே என்க. (௪௪)

அநாதியானபாசம் விட்டுநீங்குமாகில் அநாதியென்று ஆன்மாவுக்கு வழியுண்டாமோவென்ற மாணாக்கனைநோக்கி, பாசத்திலே விரிந்த போதத்தை விட்டுத் தன்னைத் தனக்கு அறுதியாகப் பெறுகின்றதொழிந்து, இவனுக்கு அழிவில்லையெனவும், பாசத்தை நீங்கினபொழுதே இவனும் வியாத்தனென்று முறைமையும் அருளிச்செய்கின்றார்.

> தன்னைப் பெறுவதின்மேற் பேறில்லை தானென்றுந்
> தன்னைத்தான் பெற்றவன்றா னொன்னிற்—றன்னாலே
> யெல்லாந்த னுட்கொண்டு கொண்டதனைக் கொள்ளாதே
> யெல்லாமாய் நிற்கு மிவன்.

(இ-ள்.) தன்னைப் பெறுவதின்மேல் பேறு இல்லை - ஒருவன் பெறத்தக்கபேறுகளிலே தான் அழிந்துபோகாமல், அருளாலே தன்னை உறுதியாகப்பெறுகின்ற பேற்றின்மேல் வேறுபேறு இல்லை,—தானென்றும் தன்னைத்தான் பெற்றவன்றான் ஆர் என்னில்-தானென்றும்தன்னைத்தான்பெற்றவனென்றும் இரண்டாக இவ்விடத்திற்சொன்னது யாரையென்னில்?—தன்னாலே எல்லாம் தன் உட்கொண்டு கொண்டதனைக் கொள்ளாதே எல்லாமாய்நிற்கும் இவன் - ஆன்மா தன்னை அறியாமல் முன்பு பாசமேயாய் நின்ற முறைமையொழிய, அருளாலே பாசத்தையும் அறிந்து, பாசத்தையும் அறிந்து, இந்தப்பாசத்தைநீங்கின தன்னையுங்கண்டே, அண்டாண்ட பகிரண்டங்களையும் உணர்ந்து, தான் அறியாமற்கொண்டு நின்றபாசத்தை ஒழிந்ததுபோல, இதையும் ஒழியவிட்டுத் தன்னுடைய போதஞ் சலியாமற் பூரணனாய்நிற்கவே, எல்லாவடிவுகளும் தன்னுடைய வடிவாய்த் தானே இந்த அண்டாண்ட பகிரண்டங்கட் கெல்லாங் கர்த்தாவாய் நிற்பன் இவன்றான் என்க. (௪௫)

இந்த ஆன்மயோகந்தானே பொருளாகில், ஞானயோகஞ் சிவயோகமென்று சொல்லவேண்டுமோவென்ற மாணாக்கனைநோக்கி, இந்த ஆன்மயோகந்தானே ஞானயோகமாம்படி அருளிச்செய்து, இந்த ஞானயோகந்தானே சிவயோகமாம்படியும் அருளிச்செய்கின்றார்.

> துன்பமா மெல்லாம் பரவசனாய்த் தான்றுவளி
> லின்பமாந் தன்வசனாய்த் தானிருக்கி—லென்பதனா
> னின்வசனா யேயிருக்கி னின்னுடனா நேரிழையா
> டன்வசனா யேயிருப்பன் றான்.

(இ-ள்.) தான் பரவசனாய் எல்லாம் துவளில் துன்பமாம் - ஆன்மா, தானே கர்த்தனாய் எல்லாவற்றையும் அறிகின்றவனாய் நின்று விகற்பிக்கில்,

இம்மை மறுமை இரண்டுக்கும் பிரயோசனமாக வுள்ளது கிலேசமொழிய வேறில்லை,—தன்வசனாய்த் தானிருக்கில் இன்பமாம்-ஆன்மா, திரிவுகாட்சியான பிரபஞ்சநிலைய விட்டுநீங்கித் தனக்கு உண்மையான சைதன்னிய சொரூபமாய் இதிலே நிருவிகாரமாயிருக்கில், இந்த ஆன்மயோகந்தானே ஞானயோகமாய் இந்தவழியிலே சுகரூபம் வந்து பிரகாசியா நிற்கும்,—என்பதனால்-என்பது வேதாகமங்களுக்குங் கருத்தாகையால்,—நின்வசனாயே இருக்கில் நேரிழையாள் தன்வசனாயே இருப்பன்றான் நின்னுடனும்-மாணவகனே! இந்திரிய வசனாகாமல் நீ உன்னையொழிந்த பொருள்களெல்லாவற்றையும் உனக்கு வேறென்று அறிந்துவிட்டு நீங்கி, நிருவிகாரமான ஞானமேயாயிருக்கில், அப்பொழுதே அந்த ஞானசத்தியின் வசமாயிருக்கின்ற ஞேயசொரூபனான சிவன் உன்னைக்கூடி வேறறநிற்பன் என்க. (சசு)

இந்தச் சிவயோகத்திலே இடைவிடாமல் அநுபவித்தலாவது இந்தக் கருவிகரணங்கள் ஒருகாலமுங் கூடாதபடி அருளிலே நிற்க வல்லவர்களுக்கேயென்று தோன்ற அருளிச்செய்கின்றார்.

செத்தாரோ கெட்டார் கரணங்கள் சேர்ந்ததனோ
டொத்தாரோ யோகபர ரானவர்க—ளெத்தாலு
மாராத வக்கரணத் தார்ப்புண்டிங் கல்லாதார்
போராமற் செல்வரதன் பின்.

(இ-ள்.) கரணங்கள் செத்தாரோ கெட்டார்-அந்தக் கரணங்கள் நேராக அங்குரியாதபடி ஞானத்திலே கூடி மரித்த ஆன்மாக்களே, ஜநநமரணங்கள் கெட்டவர்கள்,—சேர்ந்து அதனோடு ஒத்தாரோ யோகபரரானவர்கள்-இந்த ஞானத்தின் அழுத்தத்தினாலே பிரகாசித்த சிவரூபத்திலே பொருந்தி அதுவாய் நின்றவர்களே, சிவயோகத்திலே தற்பரமானவர்கள்,—இங்கு அல்லாதார் எத்தாலும் ஆராத அக்கரணத்து ஆர்ப்புண்டு அதன்பின் போராமல் செல்வர்-இப்படிச் சிவயோகத்திற் பொருந்தப்பெறாத பாக்கியஹீனர், எத்தாலுந் திருத்தியடையப்பெறாத கருவி கரணங்களாலே கட்டுண்டு, இவற்றின்பின்னே தப்பாமல் ஏவற்செய்து, ஜநநமரணங்களிலே சென்று உழலா நிற்பர் என்க. (சஎ)

இந்தக் கருவிகரணங்கள் ஒருகாலமும் பொருந்தாதபடி நிற்கின்ற சிவயோகிகள் பெருமை இருக்கும்படி அருளிச்செய்கின்றார்.

கண்ணுங் கருத்துங் கடந்ததொரு பேறேயுங்
கண்ணுங் கருத்துங் களிகூர—நண்ணி
வடமடக்கி நிற்கும் வடவித்தே போல
வுடனடக்கி நிற்பர்கள்கா ணுற்று.

(இ-ள்.) கண்ணும் கருத்தும் கடந்ததொரு பேறேயும் கண்ணும்கருத்தும் களிகூர நண்ணி-யாவர்க்கும் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் அளவுபடாததொருபேறாயினும், சிவஞானிகள் சிவனுடனே இரண்டறக்கூடிப் பரமானந்தமே சொரூபமாயிருக்கையாலும், அவர்கள் கண்ணில் விசுவமில்லையாகையாலும், ஒடுங்கினும் விழிப்பினும் பொருளேயாய், அவர்கள்

கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும்களிகூரப்பொருந்தி,—வடம் அடக்கிநிற்கும்வட வித்தே போல உடன் அடக்கி உற்று நிற்பர்கள்காண்-அநேக தூரம் படர்ந்ததோர் ஆலின் பரிணாமமெல்லாம் ஒருகடுகையொத்த வித்திலே அடங்கின தன்மைபோல், அளவிடப்படாத வஸ்துவாயினும், தங்களுள்ளே அடக்கித் தங்களான்ம சுபாவத்தை விட்டு இந்தச் சிவமாகியே நில்லா நிற்பாகள் என்க. (௬அ)

அளவிடப்படாத பொருளை ஒருடம்பிலே நிற்பானொருவன் அடக்கிக்கொண்டிருந்தபடி எப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

வானகமு மண்ணகமு மாய்நிறைந்த வான்பொருளை
யூனகத்தே யுன்னுமதென் னென்றனையே—லேனகத்து
வாதனையை மாற்றும் வகையதுவே மண்முதலா
மாதனமே யன்றோ வதற்கு.

(இ-ள்.) வானகமும் மண்ணகமும் ஆய்நிறைந்த வான்பொருளை ஊனகத்தே உன்னுமது என் என்றனையேல் - ஆகாசமுதல் பிருதிவி யிறுகவுள்ள பஞ்சபூத பரிணாமமான பிண்டப் பிரமாண்டங்களும், இவற்றிற்குக் காரணமான தத்துவங்களும், இவற்றிற்குட்பட்ட ஆன்மகோடிகளும், தானேயாய்ப் பூரணமாய் நிற்கின்ற சொரூபத்தை ஒரு சரீரியானவன் தனக்குள்ளே அடக்க நினைத்தபடி எப்படியென்னில்,—மண்முதலாம் அதற்கு ஆதனமே அன்றோ ஏனகத்து வாதனையை மாற்றும் வகை அதுவே,—மாணவகனே! பிருதிவி முதலாக முன் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் அந்தப் பொருளுக்கு ஆதனமாத்திர மன்றோ ஆகையாலும், அப்பொருளை ஆசாரியனாலே கூடப்பெற்றவர்களிடத்தில் அந்தப்பொருளின் வியாத்த மெல்லா நின்று பிரகாசிக்கையாலும், ஞானதிருஷ்டி இல்லாதவர்களுக்குச் சரீரிகள் போலத் தோற்றினும் அவன் அந்த உண்மையேயாய் நிற்பவனாகையாலும், என்போல்வாரிடத்தும் அநாதியே கூடிப் போந்தவாசனையைப் போக்குகைக்கு இந்த நிலையேகாண் முறைமையாகவுள்ளது என்க.()

இந்தப்பொருளை உள்ளே கண்டு வாசனை தீர்ந்திருப்பார்போல், புறம்புங்கண்டு வாசனை போக்கலாமோவென்ற மாணாக்கனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

கல்லிற் கமரிற் கதிர்வாளிற் சாணையினில்
வல்லுப் பலகையினில் வாதனையைச்—சொல்லு
மகமார்க்கத் தாலவர்கண் மாற்றினர்கா ணையா
சகமார்க்கத் தாலன்றே தான்.

(இ-ள்.) கல்லினும், கமரினும், ஒளியையுடைய வாளினும், சாணைக் கல்லினும், சூதாடுகருவிப்பலகையினும், திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அரிவாட்டாயர் ஏயர்கோன்கலிக்காமர் மூர்த்தியார் மூர்க்கர் என்னும் நாயன்மார் ஒவ்வொருதொழில்களைச் செய்யும்போதே சொல்லப்பெற்ற சிவனளவில் ஒருவழிப்பட்ட கருத்தினாலே யன்றோ புறம்பேயும் அவன் பிரகாசிக்கப் பிறப்புக்கு வித்தான வாசனையைப் போக்கினார்கள்; ஐயனே! இந்த முறைமை பொய்யான உலகநெறியாலன்றே என்க. (௫௦)

இந்த இரண்டு வகையில் எதிலேநின்று வாசனையைப் போக்கலாமென்று மாணாக்கனை நோக்கி, இதனை இரண்டுவகையாக நீ கருதவேண்டாமென்றும், ஒருபடித்தாகக் காணவேண்டுமென்றும் அருளிச்செய்கின்றார்.

> உள்ளும் புறம்பு நினைப்பொழியி லுன்னிடையே
> வள்ள லெழுந்தருளு மாறினொடுங்—தெள்ளி
> யறிந்தொழிவா யன்றியே யனபுடைமை யாயிற்
> செறிந்தொழிவா யேதேனுஞ் செய்.

(இ-ள்.) உள்ளும் புறம்பும் நினைப்பு ஒழியில் உன்னிடையே வள்ளல் மாறினொடும் எழுந்தருளும் - உள்ளேகாணவேண்டுமென்றும் புறம்பேகாணவேண்டுமென்றும் நீ விசாரித்த விடத்து, உன்னுடைய போதத்தையுஞ் சரீரத்தையும், முன்போலே கைவிடாமைகொண்டு, இரண்டுபட்டுத்தோன்றினதொழிந்து, அந்தப் பொருளுக்குத் தனித்தனி ஓரிடமிராதாகையால், பிண்டப் பிரமாண்டங்களையுந் தத்துவங்களையும் ஆன்மபோதத்தையும் உருவதரிசன சுத்திகளாலே, அருளாக்கி ஒரு நீர்மையான ஞானமேயாய் உன்னினைவு ஒழியநிற்கில், அப்பொழுதே உன்னிடத்திலே பரமசிவன்தன்னுடைய காருண்ணிய சத்தியுடனே கைம்மாறு கருதாமல்வந்துதோன்றி, உன்னை ஒருதன்மையாக்கிக்கொண்டு தானேபிரகாசியாநிற்பன்.—தெள்ளி அறிந்து ஒழிவாய் - இதனைச் சிவயோகத்தின் கண்ணே நின்று ஆராய்ந்து அநுபவிக்கின்றோமென்கின்ற தன்மையுங் கைவிட்டுநிற்பாய்,—அனறியே அன்புடையையாயின் செறிந்து ஒழிவாய் - இந்த முறைமையன்றி, சிவனுடைய உண்மையைக் கேட்குதல் நினைக்குதல் காண்குதல் செய்தபொழுதே, உன்னுடைய கருத்தை உருக்குவதானதொரு பேரன்பு கூடுமாயின், அதனாலே உன்னுடைய கருத்தானது நேராக அழிந்து சிவனுடனே ஒரு நீர்மையாய் விடுவாய்,—ஏதேனும்செய் - இந்த ஞானயோக பத்தி யோகங்கள் இரண்டினுள்ளே கூடினதொன்றைச் செய்வாயாக என்க. ()

இனி இந்தப் பத்தியோகந்தான் எப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கிப் பத்தியிலே நின்று பெற்றவர்கள பெருமை இப்படியென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

> கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை யென்றமையாற்
> கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பதனைக்—கண்ணப்பர்
> தாமறிதல் காளத்தி யாரறித லல்லதுமற்
> றாரறியு மன்பன் றது.

(இ-ள்.) "கண்ணப்பனொப்பதோரன்பின்மை" என்று மாணிக்கவாசகமூர்த்திகள் அருளிச்செய்தபடியால், அவ்வன்பினைக் கண்ணப்பநாயனாரும காளத்தியப்பரும் அறிவாரன்றி மற்றுயாரும் அதனை அறியார் என்க.(௫௨)

> அவிழ்ந்த துணியி லவிழ்ந்த வவிழை
> யவிழ்ந்த மனத்தா லவிழ்க்க—வவிழ்ந்தசடை
> வேந்தனார்க் கின்னமுத மாயிற்றே மெய்யன்பிற்
> சேந்தனார் செய்த செயல்.

(இ-ள்.) மெய்யன்பினையுடைய சேந்தநாயனார் அன்பால் விரிந்த மனத்தோடு விரிந்த வஸ்திரத்தினின்று பக்குவமாய் மலர்ந்த அன்னத்தை அவிழ்த்து நிவேதிக்க (அது) விரிந்த சடையையுடைய சிவபிரான்

உண்டருளுதற்கு இனிய அமிர்தமாயிற்று. அந்நாயனர் செய்தசெய்கை (எத்துணைச் சிறப்புடையதென்று கூறலாம்) என்க. (ருங)

சுரந்த திருமுலைக்கே தூய்யசிவ ஞானஞ்
சுரந்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச்—சுரந்த
தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த
மனமுடையா ளன்பிருந்த வாறு.

(இ-ள்.) பால் பொழிதற்கிடமாகிய உமாதேவியார் தனத்தினின்று தூய சிவஞானப்பாலைப்பொழிய (அதனைத்) திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பருகியருளினரென்று சொல்லக்கேட்டவளவிலே மங்கையர்க்கரசியார் பால்பொழிகின்ற தனமுடையராயினர். (ஆதலால்,) உருகும் உள்ளமுடைய அப்பாணடிமாதேவியாரது அன்பிருந்தமுறை (அளவிடற்பாற்றன்று) என்க. (ருச)

அன்பேயென் னன்பேயென் றன்பா லழுதரற்றி
யன்பேயன் பாக வறிவழியு—மன்பன்றித்
தீர்த்தந்தி யானஞ் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமவை
சாற்றும் பழமன்றே தான்.

(இ-ள்.) அன்பினால் என்னுடைய அன்பே அன்பே என்று (சிவபிரானை நோக்கிப்) பெரிதும் அழுது பேரன்புமயமாகப் போதங்களையும் அன்பன்றித் தீர்த்தமாடல் முதலிய செய்கை நேரே முத்திசாதனம் ஆகாது என்க. (ருரு)

இனி யாவர்க்கும் பத்திகூடுதற்கு அரிதென்றும், முறைமையிலே கூடத்தக்க ஞானயோகமே வாசனையைத் தீர்த்து முத்தியைத் தருவதென்றும், முன்னே பல பிரகாரங்களாகச் சொல்லப்பட்ட உபாயங்களின் தாற்பரியம் இதுவேயென்றும், மற்றுள்ள சமயிகள் தாற்பரியங்கள் இந்த உண்மையைக் கூட்டமாட்டாதென்றும், எல்லாவற்றையுந் தொகுத்து வாசனை தீர்ந்திருக்கைக்கு ஞானயோகமே பொருளென்று துணிந்து அருளிச்செய்கின்றார்.

எல்லா ரறிவுகளின் றாற்பரிய மென்னறிவு
செல்லு மிடத்தளவுஞ் சென்றறிந்தேன்—வல்லபடி
வாதனையை மாற்றும் வகையிதுவே மற்றவற்று
ளேதமறக் கண்ட விதம்.

(இ-ள்.) மாணவகனே! இந்த நூலிற்சொல்லப்பட்ட உபாயமொழிந்து வேறும் அறியவேண்டுவது உண்டோவென்று நீ சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை. எல்லாச்சமயங்களினும் எல்லாச் சாத்திரங்களினும் உண்டான தாற்பரியார்த்தங்கள் என்னால் ஆராயத்தக்கவளவும் ஆராய்ந்தறிந்தேன். அவை எல்லாவற்றினும் வாசனையைப் போக்கி முத்தியைக் கூட்டுகைக்கு முறைமையாகக் கண்டது, சைவசித்தாந்தத்திற் சொல்லப்பட்ட இந்தஞானயோகம் ஒன்றுமேயாதலால், இந்தஅநுபூதி எல்லாக் குற்றங்களும் அறுகைக்குக் கண்ட அர்த்தமாதலின், நீயும் இந்த முறைமையிலே சாதிப்பாயாக என்க. (ருசு)

இனி இந்த அர்த்தத்தைப் பெறுதற்கரிய முறைமையும், பெற்றால் நிற்கவரி தான் முறைமையும் அருளிச்செய்கின்றார்.

வித்துமத னங்குரமும் போன்றிருக்கு மெய்ஞ்ஞானம்
வித்துமுத னங்குரமு மெய்யுணரில்—வித்ததனிற்
காணாமை யாலதனைக் கைவிடுவர் கண்டவர்கள்
பேணாமை யாலற்றார் பேறு.

(இ-ள்.) வித்தும் அதன் அங்குரமும் போன்று மெய்ஞ்ஞானம் இருக்கும் - நெல்லுமுதலான பலவித்துக்களும் அங்குரிக்கும்பொழுது அங்குரத்துடன் இரண்டுபட நில்லாமல் அந்த அங்குரமுள்ள அளவும் வியாத்தமாய் நின்று பரிணமித்து இந்த பரிணாமத்தைப் பிரயோசனங் காரணமாக அங்குரித்த நாண்முதல் ஆசரித்துக்கொண்டிருந்த ஆன்மாக்களுக்குப் பரிணாம முதிர்ந்த அந்தக் காலங்களிலே வித்தானது வெகுவிதமாகப் பலித்து அவர்கள் தாகங்களை க்ஷமிப்பித்துச் சந்துஷ்டி பிறப்பிக்க இன்பத்தையே கொடாநிற்கும்; அதுபோல, வித்தான சிவமும் ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மவொப்பும் மலபாகமும் உண்டான அவசரத்திலே காருண்ணியமே திருமேனியாக எழுந்தருளிவந்து பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களைத் தம்முடைய அளவிலே சினேகிக்கும்படி திருவுள்ளத் தடைத்து இவர்களிடத்திலே அகாதியே எழுந்தருளிநின்ற உணமையைப பிரகாசிப்பித்து இந்த உண்மையான ஞான சுகரூபத்திலே ஆன்மாக்களைக் கூட்டிநிறுத்தி இந்த நிலையின் முதிர்ச்சியாலே தன்னுடைய பேரின்பத்திலே இவர்கள் அநுபவித்துச் சம்பூரணத்தை அடையும்படி வெகுபலமாகக் கொடாநிற்கும்,—வித்தும் அதன் அங்குரமும மெய் உணரில் - இந்த வித்தாகிய சிவனுண்மையும் அங்குரமாகிய ஞானத்தினுண்மையும் உணர்வார் உணருமிடத்து,—வித்து அதனில் காணாமையால் அதனைக் கைவிடுவர் - நெல்லு முதலியவற்றின் அங்குரங்களை இந்தவித்தின் பரிணாமமென்றும் இந்தப் பரிணாமங்களிலே அந்தவித்துக் கலந்துநிற்குமென்றும்அங்குரத்தின் பரிணாமமுதிர்ந்தபொழுதே அந்தவித்தே வெகுபலமாகப் பலிக்குமென்றும் இதனை ஆசரித்துக்கொண்டிருந்து பலிப்பிக்குங் காலங்களிலே பலங்கொள்ள அறியாமல் அங்குரம் பரிணமிக்கின்ற காலத்திலே வித்துத் தோன்றாததுகொண்டு இந்தப் பரிணாமத்தில் ஓர்வித்துங் கண்டிலோமென்று அந்தப்பரிணாமத்தையுங் கைவிட்டு அதினுடையபிரயோசனமும் இழந்துபோகின்ற புத்தரைப் போல, தரிசித்து ஞானத்திலேநின்று சாதித்து இந்த ஞானமேயாய் இந்த ஞானத்துக்கு முதலாகிய சிவனைக்கூடிப் பேரின்பத்தையே பெறமாட்டாமல், அந்தஞானத்தைத்தரிசித்தவளவிலே இவ்வளவே பிரயோசனமென்று சிவரூபத்தி னுண்மையை அறியாமல் அந்த ஞானத்தையுங் கைவிட்டுப் போன பாக்கியீனர் சிவபோகத்தை இழந்துபோகாநிற்பர்கள்,—கண்டவர்கள் பேணாமையால் பேறு அற்றார்-அந்த நெல்லுமுதலியவற்றின் அங்குரங்களிலேவித்துக்கலந்துநிற்குமென றுஅறிந்தவர்களும்பயன்படுமளவும் அந்தப்பரிணாமத்தை ஆசரித்துக்கொண்டிருந்து பிரயோசனப்படுங் காலங்

களிலே பிரயோசனங் கொள்ளமாட்டாமல் பாராமுகத்தாலே அதின் பிரயோசனத்தைப் பிறர்கொள்ளத் தாம் இழந்துபோகின்ற பாக்கியனைப் போல, சிவனைத் தாரகமாதலொழிந்து ஞானம் பிரகாசியாதென்று அறிந்தவர்களும் அந்த ஞானத்தைக் கைவிடாமனின்று விசுவத்தைக் கைவிட்டு அந்தஞானமாகவே சாதித்து இந்த ஞானத்தி னைக்கியத்தாலே சிவனைப் பெற்றுப் பேரின்பமே அநுபவித்துத் திருப்தியடையமாட்டாமல்,வாதனையின் மிகுதியாலே பராமுகராய்த் தாம்பெற்ற ஞானத்தினைப் பின்பு அநுபவிக்கலாமென்று நித்தத்துவம்பெற்றிருப்பாரைப்போல, நெகிழ்ந்திருந்தவர்கள் தமக்குப்பேறான சிவபோகத்தை இழந்துபோகாநிற்பர்கள். ஆதலால் நீயும் இந்தத்தவத்தைப் பெற்றோமென்று கர்வியாய்ப்போகாதை, இடைவிடாமல் ஞானமாய் நின்றே சாதித்துப் பின்பு இந்த ஞானத்தில் உறுதலாலே ஞானமானதுந் தலைமறையப் பலிக்கத்தக்க சிவபோகத்திலே அழுநதி அநுபவிப்பாயாக என்க.

இதற்குப்பிரமாணம்—"வித்தினி லன்றி முளையில்லை யம்முளை-வித்தினி லன்றி வெளிப்படு மாறில்லை-வித்து முளையு முடனல்ல வேறல்ல-வத்தன்மைத் தாகு மறநெறி தானே." என்னும் திருமந்திர மாலையாற்காண்க. (௩எ)

இந்தச் சிவரூபந்தன்னை எப்படி அறிவேனென்ற மாணாக்கனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

ஒன்றன் றிரண்டன் றுளதன் றிலதன்று
நன்றன்று தீதன்று நானன்று—நின்ற
நிலையன்று நீயன்று நின்னறிவு மன்று
தலையன் றடியன்று தான்.

(இ-ள்.) ஒன்று அன்று-எல்லாப் பொருள்களுங் கரைந்த விடத்திலே உதிப்பது ஒன்றாகையாலே, எல்லாப்பொருளுந் தானாய் ஒன்றாயிருப்பதும் அன்று,—இரண்டு அன்று - தன்னிடத்திலே சுட்டறவிளைகின்ற அர்த்தமாகையினாலே, இரண்டாயிருப்பதும் அன்று,—உளது அன்று - வாக்கு மனாதீதமாயிருப்பது ஒன்றாகையாலே, பிரத்தியக்ஷமாயிருப்பதும் அன்று, —இலது அன்று -ஞானவான்களுக்கு ஞானயோகத்தின் முதிர்ச்சியிலே பரமானந்தத்தை அளித்து நிற்கையாலே, இல்லாத பொருளும் அன்று,— நன்று அன்று தீது அன்று-ஆன்மபோதம் இறந்தாற் கூடும்பொருளாகை யாலே, ஆன்மாக்களால் நன்று தீதென்று சுட்டப்படுவதும் அன்று,— நான் அன்று-நானே பிரமமென்று அகங்கரிக்கின்ற பசுஞானமும் அன்று, —நின்ற நிலை அன்று - அநாதியேதொடங்கி இன்றளவும் நிலையான பாச ஞானமும் அன்று,—நீ அன்று - பசுஞானத்தையும் பாசஞானத்தையு முடைய ஆன்மாவும் அன்று,—நின்னறிவும் அன்று - உனக் கறிவாய்நிற்கின்ற ஞானமும் அன்று,—தலை அன்று அடி அன்று தான்-ஆதியும் அன்று அந்தமும் அன்று இந்தச் சிவசொரூபம் என்க. (௩அ)

இப்படி நிச்சயார்த்தமா யிருப்பதொன்று கூடும்படி எப்படியென்ற மாணுக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

செய்யாச் செயலையவன் செய்யாமை கண்டுதனைச்
செய்யாச் செயலிற் செலுத்தினு—லெய்யாதே
மாணவக வப்பொழுதே வாஞ்சைக் கொடிவளர்க்கு
மாணவமு மித்தா லறி.

(இ-ள்.) செய்யாச்செயலை அவன் செய்யாமைகண்டுதனைச் செய்யாச் செயலில் செலுத்தினல் - ஆன்மாவினிடத்திற் பக்குவத்திலே விளைந்த பரமானந்தத்தை ஆன்மா அறிந்து உண்டாக்கிக் கொண்டதும் அன்று. சிவன் விகாரியாய்நின்று கொடுத்ததும் அன்று. ஞானமானது கரைந்தவிடத்திலே பிரகாசிக்கின்ற படியை அறிந்து இந்தப்பரமானந்தமபிரகாசிக்கின்றபொழுதே இதுவுந்தோன்றுமல் அதுவே சுகரூபமாய்நிற்கும்படி அந்த நினைவானது அவிழத்தானும் அந்த நிராலம்பமேயானல்,—மாணவக வாஞ்சைக் கொடி வளர்க்கும் ஆணவமும் அபபொழுதே எய்யாதே இத்தால் அறி - மாணவகனே! ஜநநத்துக்குக் காரணமாகக் குறிக்கப்படாநின்ற ஆசையாகின்ற கொடிகளை வளர்க்கப்படாநின்ற மூலமலமாகிய ஆணவமலமும் அப்பொழுதே வேரற்று விடாநிற்கும். நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதை, இப்படி அறிவாயாக என்க. (ருகூ)

இந்தப்பொருளைச்சாதிப்பா னொருவனுக்கு ஒரு செயலுங்கூட வொண்ணுதபடியாலே, அவனுக்கு ஒரு நியமமும் வேண்டாமென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

ஏதேனுங் காலமுமா மேதேனுந் தேசமுமா
மேதேனுந் திக்கா சனமுமா—மேதேனுஞ்
செய்வா னொருவனுமாஞ் செய்யாச் செயலதனைச்
செய்யாமை செய்யும் பொழுது.

(இ ள்.) ஆன்மபோதம் உள்ள அளவும் இதற்கு அரிதாகிய அநத நிராலம்பமான வுண்மை ஒருவன் தன்செயலன்றியே கூடுமிடத்து, எல்லாக்காலமுமாய் எல்லாத் தேசமுமாய் எலலாத் திக்குகளுமாய் எலலா ஆதனங்களுமாய் எல்லாத் தொழில்களினு நிற்பா னொருவனும் என்க. ()

இனி இந்தச் சிவயோகத்தை எளிதாகச் செய்வதாயிருக்கும்போதே செய்யாதிருக்கின்றபடியும் இந்தச் சிவயோகத்தின பெருமையும் அருளிச்செய்கின்றார்.

செய்தற் கரிய செயல்பலவுஞ் செய்துசில
ரெய்தற் கரியதனை யெய்தினர்க—ளையோநாஞ்
செய்யாமை செய்து செயலறுக்க லாயிருக்கச்
செய்யாமை செய்யாத வாறு.

(இ-ள்.) சிலர் செய்தற்கு அரிய செயல்பலவும் செய்து எய்தற்கு அரியதனை எய்தினர்கள் - சிலர் கர்த்தாவைநோக்கித் தங்கள் சரீரத்தையும் மனத்தையும் வருத்தி யாவராலுஞ் செய்தற்கரிய செயல்கள் பலவற்றையுஞ்செய்து பெறுதற்கரிய பேற்றினைப்பெற்றார்கள்,—ஐயோ செய்யாமைசெய்து செயல் அறுக்கலாயிருக்கச் செய்யாமை நாம் செய்யாதவாறு ·

ஐயோ மாணவகனே! எல்லாவிகற்பங்களும ஒழிந்து நிர்விகாரமான சுபா வத்தைப்பொருந்திச் சுகதுக்கங்களிலே மொத்துண்பதான ஜநநமரணங் களை வேறறுத்துவிடலாயிருக்க, இந்த நிர்விகாரமான வுண்மையை நாடு செய்யாதிருப்பது என்னையோ என்க.

இப்படிப்பொதுப்படச் சொன்ன இந்த வுண்மையை இவன் நெகிழாமல் விடாந்துகூடுகைப் பொருட்டு உபாயமாகவே அருளிச்செய்ததெனக் கொள்க. (சுக

இந்த உண்மைகளில் ஒன்றும் அறியாத விசுவத்தார் படுகின்ற கிலேசத்தைக் கண்டு மேல் நொந்து அருளிச்செய்கின்றார்.

> இப்பொருள்க ளியாதேனு மேதெனினு மொன்றுசெய்த
> லெப்பொருளுஞ் செய்யா தொழிந்திருத்தன்—மெய்ப்பொருளைக்
> கண்டிருத்தல் செய்யாதே கண்ட மனிதரொடா
> முண்டிருப்ப தென்னோ வுரை.

(இ-ள்.) மாணவகனே! எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களில், பெறுதற்கரிய மக்களாக்கையைப் பெற்ற ஆன்மாக்கள் சிவனைநோக்கி, மெல்வினையென்று சொல்லப்பட்ட சரியையாதல் கிரியையாதல் வல்வினையாதல் ஆதாரயோக மாதல் இவற்றில் ஒன்றைச்செய்தல், ஒன்றையுஞ் செய்யாது நிராதார யோகத்தைச் செய்தல், இந்தவுண்மையான பொருள் நிற்கின்றமுறையை அறிந்து, தானும் அந்த வுண்மையிலே முறைமையாகப் பார்த்துக் கூடி யிருத்தல், இந்த முறைமைகளிலே ஒன்றைச்செய்து பெறுதற்கரிய பேறு களைப்பெறாதே, தாந்தாம் விருப்பப்பட்ட தேகங்களும் அர்த்தங்களும் நிலையில்லாதபடி கண்டுபோதுகின்ற ஆன்மாக்கள் எல்லாரும தேகங்களைப் போற்றிநின்று இதாகிதங்களின் பலன்களைப்புசித்து,அஞ்ஞானமெய்ஞ்ஞா னமாய்ப்போதுகின்ற இது என்னகாரணம் இதனைநீ சொலவாயாக.என்க

ஞானதுக்குப் பக்குவரல்லாத ஆன்மாக்களை நோக்கி நொந்து அருளிச்செய்த இதுவும், சர்வான்மாக்களுக்குங் கிட்டாதபொருள் உன்னுடைய பாக்கியத்தினாலே கிட்ட இதனைக் கைவிட்டு, வாதனையைக் கைவிடாமல் நின்று, இந்திரியவேடர்க்கு அடிமையாய்ப் பேறிழந்து போகாதே, இந்த வுண்மையிலே இடைவிடாமல் நின்று சாதித்தற் பொருட்டு, அந்நியோபதேசமாக அருளிச்செய்ததெனக்கொள்க. (சுஉ)

இனிச் சீடனைப்பார்த்து ஒன்று அருளிச்செய்கின்றார்.

> வீட்டிலே சென்று வினையொழிந்து நின்றிடிலென்
> நாட்டிலே நல்வினைகள் செய்திடிலென்—கூட்டில்வாள்
> சாத்தியே நின்றிலையேற் றக்கணூர் வேள்விசெய்த
> மாத்திரமே யாங்கண்டாய் வந்து.

(இ-ள்.) வீட்டிலே சென்று வினையொழிந்து நின்றிடில் என்-முன்பு ருவிப்போந்த தொழில்களையும் புத்திர மித்திர களத்திராதிகளையுங் கைவி ட்டுத் துறவறத்திலேபோய் நின்றாலும் பிரயோசனம் என்,—நாட்டிலே நல்வினைகள் செய்திடில் என் - இல்லறத்திலேயிருந்து நன்றான எக்கியாதி கன்மங்களைச் செய்தாலும் பிரயோசனம் என்,—கூட்டில் வாள்சாத்தியே நின்றிலையேல் - பொருந்தினதொரு நிலையிலே நின்றாயாயின் உனக்குப்

பிராணனுன சிவனைக்கூடி அவன் செயலாகவே கருதி உன்னுடைய செயலாய் நின்றிலையாகில்,—தக்கனார் வந்து வேள்விசெய்த மாத்திரமேயும் கண்டாய் - தக்ஷப்பிராஜாபதி தன்னுடைய அகங்காரத்தின் மிகுதியாலே கர்த்தாவை இகழ்ந்து தன்னாலே செய்யப்பட்டதாகவே நின்று எக்கியத்தைச் செய்து ஒருபிரயோசனமும் கைகூடாமல் நீங்காத துன்பமே பெற்றாற் போல, நீயும் கர்த்தாவைக் கைவிட்டு உன்னுடைய செயலென்றே நின்று பெறுதற்கரிய பேற்றை இழந்துபோவை. ஆகையால், இப்படிச்செய்யாமல் அந்தவுண்மையிலே நிற்பாயாக என்க. இது திருட்டாந்த பூர்வமாக அறிவித்தது. (சுக)

இன்னமும் இவன் செயலறநின்று சாதிக்கும் உபாயத்தை உறுதி பிறக்கும் வண்ணம் அருளிச்செய்கின்றார்.

> சிவன்முதலே யன்றி முதலில்லை யென்றுஞ்
> சிவனுடைய தென்னறிவ தென்றுஞ்—சிவனவன
> தென்செயல தாகின்ற தென்று மிவையிற்றைத்
> தன்செயலாக் கொள்ளாமை தான்.

(இ-ள்.) சிவன் முதலே அன்றி முதல் இல்லையென்றும் - நித்தனும்சுத்தனும் எப்பொருட்குந் தாரகமாய்க் கிருத்தியகாரணனுமாய்க் கைவல்லிய தியாகியுமாய் அசைவின்றியேநிற்கின்ற சிவனாகின்ற கர்த்தாவை யொழிய வேறு நானென ஒருமுதல் இல்லையென்றும்,—என் அறிவது சிவனுடைய தென்றும்-ஆன்மாக்கள் யானே அறிந்தேனென்கின்ற அறிவெல்லாம் அவனாலொழிந்து அறியப்படாதாகையால், நீயும் இதனை அவன் அறிவேயென்றும்,—என் செயலதாகின்றது சிவனவனதென்றும்-எக்காலமும்ஆன்மாக்கள் யான்செய்தேனென்று செய்யத்தக்க செயல்களெல்லாம் அந்தக் கர்த்தாவின் செயலாகையால், நீயும்இதனை அந்தக்கர்த்தாவின் செயலேயென்றும்,—இவையிற்றைத்தன்செயலாக்கொள்ளாமைதான்·இப்படிநினைப்பன சொல்வன செய்வனவான இவற்றை எப்பொழுதும் தன்னுடைய செயலாகக் கொள்ளாமல், சகலமுங் கர்த்தாவின் செயலேயென்று யாவர் தான் அறநின்றார்கள் அவர்கள்அந்தப்பொருள் தானாய்விடுவர்கள். என்க.

இனி இந்த அர்த்தஞ்சைவசித்தாந்தத்திலொழிந்து வேறொரு சமயங்களினும் இல்லையென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

> இன்றிச் சமயத்தி னல்லதுமற் றேழையுட
> னொன்றுசொலி மன்றத்து நின்றவரா—ரின்றிங்கே
> யங்க முயிர்பெறவே பாடு மடியவரா
> ரெங்குமிலை கண்டா யிது.

(இ-ள்.) இன்று இச்சமயத்தின் அல்லது ஒன்றுசொலி ஏழையுடன் மன்றத்து நின்றவர் மற்று ஆர் - இப்பொழுது இந்தச் சைவசித்தாந்தத்திலொழிந்து இப்படிப்பட்ட பரமஞானத்தையும் அருளிச்செய்து ஞானசத்தியுடனே கர்த்தா திருவம்பலத்திலே எழுந்தருளிநின்று ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்தருளித் தன்னுடைய மெய்யடியார்க்கு எடுத்தருளிய ஸ்ரீபாதமே

இரக்ஷையென்றுகாட்டிய கையுடனேமோனத்தாலேமொழிந்துதிருக்கண் சாத்தியருளி எல்லாருங் காணவேகின்றார் வேறொருசமயங்களில்உண்டோ? —இன்று இங்கே அங்கம் உயிர்பெறவே பாடும் அடியவர் ஆர் - இன்று இந்த உலகத்திலே இந்தச்சமயத்திலே ஞானமுதமாகிய திருமுலைப்பாலை அமுதுசெய்த இந்தப்பெருமையாலே நெடுநாள் அஸ்தியாகக்கிடந்தது முன்புபோலே பிராணன்பெற்றுப் பிள்ளையுமாய் உள்ள வயதும் உற்று எழுந்திருக்கும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளி இதனைப் பரசமயிகள் தங்கள் அஞ்ஞானத்தாலே சித்துக்காட்டினு ரென்னுமல் (சித்தர் சித்துகாட்டுவது மீண்டும் அப்பொழுதே பொய்யாய்விடு மாகையால், இப்படி யன்றியே) இந்தப்பெண் நெடுங்காலமிருந்து சிவத்தை அடையும்படி நிறுத்தினவர் சம்பந்தப்பெருமா ளையனுறொழிந்து வேறுமொருசமயங்களில் உண்டோ, —இது எங்கும் இல்லை கண்டாய் - இந்த முறைமைகள் இந்தச்சமயத்திலொ ழிந்து மாணவகனே! வேறொரு சமயங்களினும் இல்லைக்காண்என்க. (௬௫)

இனிஇந்தச் சைவசித்தாந்தத்தி னுறுதிப்பாட்டிலே நின்ற சிவஞானிகள் பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

விரிந்துங் குவிந்தும் விழுங்குவர்கண் மீண்டுந்
தெரிந்துந் தெரியாது நிற்பர்—தெரிந்துந்
தெரியாது நிற்கின்ற சேயிழைபா லென்றும்
பிரியாது நின்றவனைப் பெற்று.

(இ-ள்) விரிந்தும் குவிந்தும் விழுங்குவர்கள் - இந்தச் சிவரூபம் தம்மிடத்தில் நிற்பதுபோல எவ்விடத்தும் நிற்கின்ற முறைமையைக் கண்டு பேரின்பத்தை எய்தியும் இதினுறுதலாலே தம்மையும் பிரபஞ்சத்தையும் அந்தப்பொருளையும் மறந்து சுபாவத்திலே அழுந்தியும் அநுபவித்தல் செய்யாநிற்பர்அன்றி,—மீண்டும்தெரிந்தும் தெரியாது நிற்பர்-இந்தமுறைமைகளிலே அநுபவியா நிற்கும்போதும் பிராரத்தத்தாலே பிரபஞ்சந் தோன்றினுலுஞ் சொரூபத்தினைக்கியத்தாலே பிரபஞ்சநீதி அறியாமல் அந்த வுண்மையைக் கண்டு நில்லாநிற்பர்கள் சிவஞானிகள்,—தெரிந்தும் தெரியாது நிற்கின்ற சேயிழைபால் என்றும் பிரியாது நின்றவனைப்பெற்று- அநாதியே சர்வத்தையும் அறிந்தும் அறிவித்தும் நடத்தாநிற்கும்போதுந் தான் ஒரு விகாரங்களினும் படாமல் நிற்கின்ற ஞானசத்தியுடனே எக்காலமும்விட்டு நீங்காத சிவனைத் தங்களிடத்தில் அறுதியாகப்பெற்று என்க.

இது சிவஞானிகளுக்கு ஒடுக்கத்திலும் விரிவிலுந் திருவிலும் இந்த வுண்மையே யொழியப் பிரபஞ்சவாதனை கூடாதென்று அறிவித்தது. (௬௬)

இன்னமும் ஒரு திருவெண்பாவாலே இதனை விளங்க அருளிச்செய்கின்றார்.

ஆதனமு மாதனியு மாய்நிறைந்து நின்றவனைச்
சேதனனைக் கொண்டே தெளிவுற்றுச்—சேதனனைச்
சேதனனி லேசெலுத்திச் சிற்பரத்த ராயிருப்ப
ரேதமறக் கண்டவர்க ளின்று.

(இ-ள்.) ஆன்மாக்களுக்கு இருப்பிடமான தத்துவங்களையும இவையிடமாக நிற்கின்ற ஆன்மாக்களையும் அநாதியே பொருந்திஅவை அவையாய்

அல்லவுமாய்நிற்கின்ற சைதன்னியசொரூபனான சிவனை அவன் காருண்ணி யத்தினாலே ஞானமே திருமேனியாகக்கொண்டு எழுந்தருளிவந்த ஆசாரி யனைக்கொண்டே தெளிந்து, தாமும் அந்தச்சைதன்னிய சொரூபராய், நிற்கின்ற தம்மையும் அந்தச்சைதன்னியத்தோடு கரையும்படி அந்தச் சிவன்கையிலே கொடுத்து, ஞானத்துக்கு மேலாகிய அந்தச்சிவமாகியே இன்றும் இராநிற்பர்கள், திரோதாயிநீங்கத் தரிசித்த கலியாணர்கள் என்க.

இப்படி நிற்கத்தக்க சிவஞானிகளிடத்தில் உண்டான விசேஷங்கள் அரு ளிச்செய்கின்றார்.

> தாமடங்க விந்தத் தலமடங்குந் தாபதர்க
> டாமுணரி லிந்தத் தலமுணருந்—தாமுனியிற்
> பூமடந்தை தங்காள் புகழ்மடந்தை போயகலு
> நாமடந்தை நில்லா ணயந்து.

(இ-ள்.) தாம் அடங்க இந்தத்தலம் அடங்கும் தாபதர்கடாம் உண ரில் இந்தத்தலம் உணரும் - இப்படி ஞானத்திலேநின்று சாதித்தவர்கள் அந்தச் சிவனைப்பெற்றுச் சிவனிடத்திலே ஒடுங்கவே, ஞானமும் ஒக்க ஒடுங்காநிற்கும், இப்படிப்பட்ட சிவஞானிகள் பிராரத்தத்தாலே நிலைதிரிந் தாலும் முன்பு ஒடுங்கினஞானமும் ஒக்க உணர்ந்து முன்பு மாயை சீவித் தாற்போல இப்பொழுதும் இந்தஞானமே இவனுக்குத் தனுகரண புவன போகங்களுமாய் நிற்கும்;—தாம் முனியின் பூமடந்தைதங்காள் புகழ்மடந் தைபோய் அகலும்நாமடந்தை நயந்து நில்லாள்-இப்படிப்பட்ட சிவஞானி களுக்குக் கோபப்பிரியங்கள் இல்லையாயினும் மிக்க பாவிகளால் அவர்கள் திருவுளங் கருகினகாலத்து அந்தப்பாவிகளுக்குண்டான ஐசுவரியமும் போய் அவர்கள் கீர்த்தியும் விட்டுப்போய் அவர்கள் வாக்குகளும் தம்பியா நிற்கும் என்க.

சிவனைக்கூடிநின்ற சிவஞானிகளுக்குப் பிராரத்தத்தாலே நிலைதிரிந்தாலும் விசு வங்கூடாமல் ஞானங்கூடின காரணம் ஏதென்னில்? ஞானத்திலே நின்றவன்விழுந் தால் அதற்குக்கீழான பிரபஞ்சத்திலே விழாநிற்பன். ஞேயத்திலே அழுந்தினவ னுக்கு நிலைதிரிந்தால் அதற்குக்கீழான ஞானத்திலேவிழுவன். இதனை யொழிந்து விசுவங்கூடாதென அறிக. (௬௮)

இப்படிச் சிவனைப்பெற்றவர்கள் முத்தராய் விடுவதொழிந்து, ஒன்றை ஆக் குதல் அழிக்குதல்செய்யின், அவை ஈசுவரன் கிருத்தியமாயிருக்க, இவர்களுக்குண் டானபடி எப்படியென்ற மாணக்கனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

> துரியங் கடந்தசுடர்த் தோகையுட னென்றும்
> பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான்—றுரியத்தைச்
> சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான்செய்யுந் தன்மைகளு
> மாக்கியிடு மன்பர்க் கவன்.

(இ-ள்.) துரியங் கடந்த சுடர்த்தோகையுடன் என்றும் பிரியாதே நிற் கின்ற பெம்மான் - ஆன்மபோதத்தால் அறிதற்கரிய ஞானசத்தியுடனே எக்காலமும் விட்டு நீங்காமல் நிற்கின்ற பரமேசுரனானவன்,—துரியத்தைச்

சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான்செய்யுந் தன்மைகளும் அவன் அன்பர்க்கு ஆக்கியிடும் - தன்னுடையவளவிலே மிக்க அன்பைவைத்த ஆன்மாக்களை ஆன்மபோதங்கூடாமல் விழிப்பித்த ஞானசத்தியிலே கூட்டித் தன்னாலே செய்யப்பட்ட அநுக்கிரகநிக்கிரகங்களையும் அவர்களைக்கொண்டு தான் கூடி நின்றுசெய்வித்து அவர்கள் செய்தார்களாம்படியே நிறுத்தாநிற்பன் என்க.

இப்படிப்பட்ட சிவஞானிகள் அருளாலே செய்த சாமர்த்தியங்களை நான்கு திருவெண்பாக்களாலே அருளிச்செய்கின்றார்.

ஓடஞ் சிவிகை யுலவாக் கிழியடைக்கப்
பாடல் பனைதாளம் பாலைநெய்த—லேடெதிர்வெப்
பென்புக் குயிர்கொடுத்த லிங்கிவைதா மோங்குபுகழ்த்
தென்புகலி வேந்தன் செயல்.

(இ-ள்.) முள்ளிவாய்க்கரையினின்று ஆற்றுப்பெருக்கிலேகோலின்றி ஓடஞ்செலுத்தித் திருக்கொள்ளம்பூதூர் சேர்ந்ததும், திருப்பட்டீச் சுரத்திலே முத்துச்சிவிகை பெற்றதும், திருவாவடுதுறையிலே உலவாக் கிழிபெற்றதும், திருமறைக்காட்டிலே திருக்கதவம் அடைக்கப்பாடியதும், திருவோத்தூரிலே ஆண்பனை பெண்பனையாகப் பாடியதும், திருக்கோலக் காவிலே பொற்றாளம் பெற்றதும், பாலையை நெய்தலாகப் பாடியதும், மதுரை வைகை நதியிலே திருவேடு எதிரேறப்பாடியதும், கூன் பாண்டியர் சுரநோய் தீர்த்ததும், திருமயிலையிலே என்பைப் பெண்ணாக்கியதும் ஆகிய இவ்வற்புதச் செயல்கள் உயர்ந்த புகழையுடைய அழகிய சீகாழிக்கு அரசராகிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்திநாயனார் சிவபிரான்திருவருளாலே செய்யப்பட்டவைகளாம் என்க. (௭0)

கொல்கரியி னீற்றறையி னஞ்சிற் கொலைதவிர்த்தல்
கல்லே மிதப்பாய்க் கடனீந்த—னல்ல
மருவார் மறைக்காட்டில் வாசறிறப் பித்த
திருவாமூ ராளி செயல்.

(இ-ள்.) பல்லவராஜன் அநுமதிபெற்று க்ஷமணர்கள் விடுத்த கொல்கின்ற யானையினின்றும் அடைத்த நீற்றறையினின்றும் விட மூட்டுதலினின்றும் கொலையைப்போக்கியதும், கல்லே தெப்பமாகக்கொண்டு கடலை நீந்திக் கரையேறியதும், நல்லவாசனை பொருந்துந் திருமறைக் காட்டிலே திருக்கதவந் திறக்கப்பாடியதும் ஆகிய அற்புதச்செயல்கள் திருவாமூரை ஆண்டருளிய திருநாவுக்கரசுநாயனார் சிவபிரான் திருவருளாற் செய்யப்பட்டவைகளாம் என்க. (௭௧)

மோக மறுத்திடினு முத்தி கொடுப்பதென
வாகமங்கள் சொன்ன வவர்தம்மைத்—தோகையர்பாற்
றூதாகப் போகவிடும் வன்றொண்டன் றொண்டுகளை
யேதாகச் சொல்வே னியான்.

(இ-ள்.) ஒருவன் மோகத்தை ஒழித்தால்அவனுக்குவீடுபேற்றையாம் அருளுவது முறையென்று, வேதாகமங்களிலே விதித்தருளிய மேம்பட்ட

சிவபிரானையே,பரவையார் சங்கிலியார் இருவர்மாட்டும் தூதராகச்செலுத் துந்திருவருளை அப்பெருமான்மாட்டுப்பெற்ற வன்றொண்டராகிய சுந்தர மூர்த்திநாயனாரது தொண்டுகளை யான் எத்துணைப் பெருமையுடைய தென்று அளவிட்டுரைப்பேன் என்க. (எஉ)

பாய்பரியொன் றந்தப் பரமானந் தப்பரனைத்
தூயதிரு வாய்மலராற் சொற்செய்து—மாயக்
கருவாதை யாமறியா வாறுசெய்தான் கண்டாய்
திருவாத வூராளுந் தேன்.

(இ-ள்.) தாவுகின்ற குதிரைமேற்கொண்டு எழுந்தருளிய மேலாகிய பேரின்பவடிவமுடைய சிவபிரானை(அவரது திருவருள்பெற்று)த்தூயமலர் போலுந் திருவாயாற் புகழ்ந்து திருவாசகம் பாடி, யாங்கள் (அத்திருவாச கத்தை ஓதுதலால்) பொய்யாகிய கருப்பத்தின் வருத்தம் அறியாவண்ணம் செய்தருளினர்.திருவாதவூரை ஆண்டருளிய தேன்போலமனத்திற்குஇனித் தலுடைய மாணிக்கவாசகமூர்த்திநாயனர். இதனைக்காண்பாயாக என்க.()

இப்படிப்பட்ட சிவயோகமே முத்தியைத் தருவதென்றும் நின்றயோகங்க ளெல்லாம் ஜநநத்தைவிளைக்குமென்றும் அருளிச்செய்கின்றார்.

அம்மையிலு மிம்மையிலு மச்சந் தவிர்த்தடியா
ரொம்மையுமா யெங்கு மியங்குதலான்—மெய்ம்மைச்
சிவயோக மேயோக மல்லாத யோக
மவயோக மென்றே யறி.

(இ-ள்.) தம்பிரானார் திருவடியைபபெற்ற சிவயோகிகள், பதமுத் களாலுண்டான பயங்களையும், பிராரத்தத்தாலே இந்த உலகத்திலுண் டான பயங்களையுஞ் சொரூபத்தினைக்கியத்தாலே கெடுத்து,அந்தச் சொரூ பத்துக்குள்ளளவும் வியாத்தராய் ஒருசங்கற்ப விகற்பங்களுமின்றியே, எவ் விடத்துந் தங்கள் சுவேச்சையிலே திரிகையால்,மாணவகனே ! இப்படிச் சற்காரியமான சிவயோகமே, சிவனை உள்ளபடியறிந்து கூடினயோகமாம். மற்றுமுள்ளயோகங்களெல்லாம் சிவனைஉள்ளபடியறியாத யோகங்களாகை யால், அவையெல்லாம் ஜநநத்தை யுண்டாக்குமென்றே அறிவாயாக என்க.

ஆன்மாக்க ளெல்லார்க்குங் கர்த்தா ஒருவனாயிருக்க, சிலரைப் பதமுத்திகளி லேவைத்துஞ் சிலரைத் திருவடியிலே சேர்த்துக்கொண்டுஞ், சிலரை விசுவத்திலே நிறுத்தியுஞ் செய்தால், பக்ஷவாதியர்காரோ அவனுடையகிருபைக்குப் போதுமோ வென்ற மாணாக்கனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

மன்னனரு ளெவ்வண்ண மானுடர்பான் மாணவக
வன்ன வகைய தரனருளு—மென்னி
லடியவரோ யெல்லாரு மாங்கவர்தா மொப்பி
லடியவரோ யெல்லா மறி.

(இ-ள்.) மாணவகனே! இராஜாவானவன் தன்னுடைய ஆஞ்ஞைவழி நடக்கும் இராச்சியங்களில், பிராணிகளெல்லாரையும் இரக்ஷிக்கவேண்டு மென்கின்ற கருத்து எப்பொழுதும் உண்டாயிருந்தும், புத்திமான்களாய்ச் சாந்தராய்த் தன்னளவிலே மிகுந்த சிநேகராயிருக்கத்தக்கவர்களைத் தானு கப்பார்த்தும்,தன்னளவிலே சிநேகமின்றிக்காரியத்தைப்பெற்று ஆஞ்ஞைக் குப் பயந்திருக்கத்தக்கவர்களை ஒவ்வொரு முகங்களிலேவைத்தும், குண

ஹீனரா யிருக்கத்தக்கவர்களை அவர்களுக்குத்தக்க தண்டங்களிலேவைத்துத்தண்டித்துக்குணவான்களாக்கியுஞ்செய்கின்றஇவையெல்லாங் கிருபையேயாறுற்போல, பரமேசுவாருடைய திருவுள்ளம் எல்லாரளவிலும் ஒத்தவாறுயிருப்பினும், மலபாகமுண்டாமளவும் ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரணபுவனபோகங்களையுங் கன்மபலங்களையுங்கூட்டிச் சுகதுக்க வாதனைகளிலேவைத்தும்,சிலரைச் சத்திநிபாதக்குறைவுக்கிடாகப் பதமுத்திகளிலே வைத்தும், மிகுத்த சத்திநிபாதமுடையவர்களைத் திருவடியிலே சேர்த்தும் இங்ஙனம் முறையாக நிறுத்துவன். ஆனல், எல்லாரும் அவருக்கு அடிமையாயிருந்தாலும்,திருவடியைப்பெற்ற அடியார் ஒப்பில்லாத அடியராகையால், நீயும் இவையெல்லாவற்றையும் அறிந்து, திருவடியிலே பொருந்தியிருக்கின்ற சிவயோகமே ஜநநத்தை அறுக்கின்ற யோகமென்று இதிலே நிலைநின்று அநுபவிப்பாயாக என்க. (எ௫)

இப்படி ஒப்பில்லாத அடியார்க்குந் தேகமுள்ளவளவும் பிராரத்தம் புசிக்கவேண்டுகையால், பிராரத்தம் புசிக்கும்போதும் ஆகாமியமேறுமற் புசித்தபடி, எங்ஙனமென்ற மாணுக்கனைநோக்கி, அருளிச்செய்கின்ருர்.

> உடம்புடைய யோகிகடா முற்றசிற் றின்ப
> மடங்கத்தம் பேரின்பத் தாக்கிற்—றொடங்கி
> முளைப்பதுமொன் றில்லை முடிவதுமொன் றில்லை
> யிளைப்பதுமொன் றில்லை யிவர்.

(இ-ள்.) உடம்புடைய யோகிகடாம் உற்ற சிற்றின்பம் அடங்கத்தம் பேரின்பத்து ஆக்கில் - பிராரத்தநாசம் பிறக்குமளவும் உடம்பிருக்கத்தக்க சிவயோகிகள், தாம் சிற்றின்பத்தைப் பொருந்தினுர்களாயினும், அந்தச் சிற்றின்பமானது நிலையில் வேறுபாடும், பாவனையில் வேறுபாடுமொழியப், பேரின்பத்திலே வேறுபாடில்லையாகையால் இவர்களுக்கு இந்தவிரண்டு வேறுபாடுமின்றிச் சொரூபத்திலே நிலைதிரிந்தாலும், ஞானத்திலொழிந்து, மலமாயைகன்மங்களிற்படார்கள் ; ஆதலாலே, கூடின சிற்றின்பங்களெல்லாம் ஞானத்தினிலையாலே மீண்டும் அந்தப்பேரின்பத்திலே ஆக்கிக்கொள்ளாநிற்பர்கள். இப்படிச்செய்யில் இவர்களுக்கு,—தொடங்கி முளைப்பதும் ஒன்றில்லை முடிவதும் ஒன்றில்லை இளைப்பதும் ஒன்றில்லை இவர் - பிராரத்தம் புசிக்கும்போதும் மறுமைக்குவித்தான ஆகாமியம் அங்குரிப்பது சிறிதுமில்லை. பிராரத்தநாசம் பிறந்து தேகமானது நழுவுங்காலத்து இவ்வுடம்புடன்கூடி மரிப்பதுமில்லை; ஆகையால், இவர்கள் ஒரு கன்மங்களாலும் ஒருசற்றுஞ் சலியார்கள் என்க. (எசு)

ஞானத்தாலே சொரூபத்தைக் கூடவேண்டுமாகில், அந்த ஞானந்தானே அமையாதோ, சொரூபமென்னும் ஒரு பொருளைக் கூடவேண்டுமோ வென்ற மாணுக்கனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்ருர்.

> பேரின்ப மான பிரமக் கிழத்தியுட
> ஞேரின்பத் துள்ளானை யுள்ளபடி—பேரின்பங்
> கண்டவரோ கண்டார் கடலுயிர்த்த வின்னமுத
> முண்டவரோ யுண்டார் சுவை.

(இ-ள்.) பேரின்பமான பிரமக்கிழத்தியுடன் ஓரின்பத்து உள்ளானை உள்ளபடி பேரின்பம் கண்டவரோ கண்டார் - அளவிடப்படாத பரமானந்த

மான பிரமசத்தியுடனே இடைவிடாத சுகரூபனுயிருக்கின்றபரமேசுவரனை முறைமையிலேகூடி அந்தப்பரமாநந்தமே அநுபவிக்கின்ற சிவயோகிகளே சிவனை உள்ளபடி அறிவார்கள்,—கடல் உயிர்த்த இன் அமுதம் உண்டவரோ உண்டார் சுவை- கடலிற்பிறந்த இனிய அமுதத்தைப் புசித்து அதில் உண்டான இரசத்தில் அழுந்தினவர்களே, அமுதத்தைப் புசித்தவர்களும் அதிற் பிரயோசனமான நித்தியத்துவம் பெற்றவர்களுமல்லது, அந்த அமுதத்தைத் தரிசித்தமாத்திரத்தில் அதினுடைய இரசமுந் தெரியாது பேறுங் கூடாது. அதுபோல, மலமாயைகன்மங்களை நீங்கி ஞானத்தைத் தரிசித்தாலுஞ், சிவனைக்கூடிப் பரமானந்தத்தை அநுபவித்தாலொழிந்து, ஞானம் அறிந்த மாத்திரத்தில் சாயுச்சியங்கூடாது என்க. (எஎ)

இப்படிச் சுகரூபமாயிருக்கின்ற பரமேசுவரன் நானாவிதமாயிருக்கின்ற பிரபஞ்சத்துக்குக் கர்த்தாவாகில், அவனும் விகாரியாகானோ வென்ற மாணாக்கனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

நங்கையினு லுமனைத்துஞ் செய்தாற்போ லுடனைத்து
நங்கையினாற் செய்தளிக்கு நாயகனு—நங்கையினு
நம்பியாய்த் தானடுவே நாட்டப் பெறுமிதுகா
ணெம்பெருமா னார்த மியல்பு.

(இ-ள்.) நம்முடைய நினைவின்வசத்திலேநின்று, கைகள்முதலான அங்கங்களெல்லாந் தொழில்களைச் செய்துமுடியாநிற்க, அந்தச் செயற்பாடுகளெல்லாம் நம்மேலே ஏறுமாறுபோல, சுகரூபியாயிருக்கின்ற சிவன் சாக்ஷிமாத்திரமாயிருந்து தன்னுடையசத்தியாலே பிரபஞ்ச நடத்திநிற்க, இந்தச்சத்தியினும் நிர்விகாரமா யிருக்கின்ற சிவன்தான் ஒன்றைச்செய்யாதிருக்கும் போதும், இந்தச்சத்திக்குப் பிராணனும் நாயகனுமாகையாலே, இந்தச்சிவனையே கர்த்தாவாகச் சொல்லப்படுதலான் மாணவகனே! இவ்வளவேகாண் எம்முடைய கர்த்தாவுக்குச் செயலாயுள்ளது என்க. (எஅ)

இப்படி வெகுவிதமான சத்தியிலே, நிர்விகாரமான சிவன் பொருந்தி நின்றபடி எப்படியென்ற மாணாக்கனைநோக்கி, அருளிச்செய்கின்றார்.

பொன்னிறங் கட்டியினும் பூணினு நின்றாற்போ
லந்நிற மண்ணலு மம்பிகையுஞ்—செந்நிறத்த
ளெந்நிறத்த ளாயிருப்ப ளெங்கள் சிவபதியு
மந்நிறத்த னாயிருப்ப னாங்கு.

(இ-ள்.) பொன்னினது நிறமானமாற்றானது கட்டியானபோதும் ஆபரணங்களானபோதும் மாற்றுக்கு வேறுபாடில்லாமைபோல, சுகரூபனை சிவனும் ஞானசொரூபமான சத்தியும் இந்த முறைமையேயாதலால், பிரபஞ்சநிமித்தமாகச் சத்தியானது யாதொருரூபமா யிருந்ததோ நம்முடையகர்த்தாவாகிய சிவனும் அந்தவிடங்கள்தோறும் அந்தந்த முறைமையாயே இராநிற்பன் என்க. (எகூ)

இன்னமுஞ் சிவனுடைய நிலைமையை விளக்க அருளிச்செய்கின்றார்.

> தாரத்தோ டொன்றுவர் தாரத்தோர் கூறுவர்
> தாரத்தோ டெங்குந் தலைநிற்பர்—தாரத்தி
> னுதாந்தத் தேயிருப்பர் நாற்றானத் தேயிருப்பர்
> வேதாந்தத் தேயிருப்பர் வேறு.

(இ-ள்.) தாரத்தோடு ஒன்றுவர் - சிருட்டிகாலத்திலே ஆன்மாக்கள் சூக்குமதேகத்துடனே இச்சாஞானக்கிரியை சீவிக்கைப் பொருட்டாகச் சிவனும் தமமுடைய சத்தியைத்தோற்றுவித்துத் தாமும் அந்தச்சத்தியுடனேகூடி இச்சாஞானக்கிரியாசொரூபமாவர்,—தாரத்து ஓர் கூறுவர்- அவர்களுக்குத் தூலதேகமாய் வகுப்புண்ணவேண்டித் தாமுஞ சத்தியுமாக அர்த்த நாரீச்சுர விக்கிரகமாகாநிற்பர்,—தாரததோடு எங்கும் தலைநிற்பர்,—அந்த ஆன்மாக்களுக்கு மலபாக முண்டாகைப்பொருட்டு அவர்கள் கன்மங்களை அநுபவிக்கவும் ஆர்ச்சிக்க்வுமவேண்டி, சத்தியுருவமான பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர் மகேசுவரர் சதாசிவர் என்று சொல்லப்பட்ட விக்கிரகங்களுடனே அந்தரமூர்த்தியான பிரணவசொரூபமாய் ஆன்மாக்களிடங்களிலே மாயாதத்துவங்களுடனேகூடி நடத்தாநிற்பர்,—தாரத்தின் நாதாந்தத்தே இருப்பர் - மீண்டும் ஆன்மாக்களையுந தத்துவங்களையும் பிரிக்கவேண்டி மகாமாயாசத்தியான நாதாநத நிருவிகாரத்திலே இராநிற்பர்,—நாற்றானத்தே இருப்பர்-இவை ஒன்றையும்அறியாமல் உபாதானங்களிலே மறைபடவேண்டி நாலாந்தானமான திரோதானசத்தியிலே இராநிற்பர்,—வேதாந்தத்தே இருப்பர் - இவற்றுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டி வேதத்திலேமுடிந்தபொருளான பராசத்தியிலே இராநிற்பர்,—வேறு - இப்படி எல்லாமாய் நிற்கும்போதும் இவற்றுக்குத் தான்வேறுமாய்த் தன்னுடைய சுபாவமான சொரூபமாய் இராநிற்பர் என்க. (அ௦)

இப்படிப் பரமேசுவரன் எல்லாமாய் அல்லவுமாய் நிற்கின்ற முறைமையைப் பேதமென்னவோ அபேதமென்னவோ பேதாபேதமென்னவோ வென்ற மாணக்களைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

> ஒன்றுரைத்த தொன்றுரையாச் சாத்திரங்க ளொன்றாக
> நின்றுரைத்து நிச்சயிக்க மாட்டாவா—வின்றுரைக்க
> வென்னு லியன்றிடுமோ வென்போல்வா ரோதேனுஞ்
> சொன்னூற்று னேறுமோ சொல்.

(இ-ள்.) வெகுவிதமாயுள்ள சாத்திரங்களெல்லாம் ஒருசற்றுந்தரித்து நின்று அவனுடைய உண்மையை அறுதியிட்டுச் சொல்லமாட்டா. இப்படிப்பட்ட தொன்றை இப்பொழுது அறுதியிட்டுச்சொல்ல என்னால்முடியுமோ என்னையொப்பார் சிலர் சொன்னாலும் விசுவத்திலுள்ளார்க்கு ஏறிடுமோசொல்லாய் என்க.

இன்னமும் இவனுக்கு இந்த முறைமை விளங்கிற்றில்லையென்று நொந்து இப்படி அருளிச்செய்ததெனக்கொள்க. (அக)

இதனை இன்னமும் இவனறியும்படி அருளிச்செய்கின்றார்.

யாதேனுங் காரணத்தா லெவ்வுலகி லெத்திறமு
மாதேயும் பாக னிலச்சினையே—யாதலினாற்
பேதமே செய்வா யபேதமே செய்திடுவாய்
பேதாபே தஞ்செய்வாய் பின்.

(இ-ள்.) யாதொருகாரணத்தினாற் சர்வலோகங்களிலுமுள்ள எல்லாப் பொருள்களுஞ் சத்தியைப்பொருந்தின சிவனுடைய அடையாளமேயாகையால், நீயும் இதனைப்பேதமென்பாய் அபேதமென்பாய் பேதாபேதமென்பாய் இவற்றிற் பொருந்தினதொன்றைச் சொல்வாயாக என்க.

பின் என்றது ஞாதாக்களுக்கு இந்த மூன்றுகாரியங்களுங் கருத்தல்லவென்றது. அடையாளமென்றது சர்வமுஞ் சைதன்னியமாக நின்றவர்கட்கன்றி நின்றிரக்ஷிக்கையாலென அறிக. (அஉ)

இந்தமுறைமை அர்த்தத்தில் அழுந்தினவனுக்கொழிந்து, கேட்டவனுக்கு விளங்காதென்று, இன்னமும் இதனை விளங்க அருளிச்செய்கின்றார்.

நின்றபடி நின்றவர்கட் கன்றி நிறந்தெரியா
மன்றினுணின் றாடன் மகிழ்ந்தானுஞ்—சென்றுடனே
யெண்ணுறுமைம் பூதமுத லெட்டுருவாய் நின்றானும்
பெண்ணுறநின் றாடும் பிரான்.

(இ-ள்.) நீ சொல்லுகின்றபேதமும் அபேதமும் பேதாபேதமும் அன்று. சங்காரகாலத்திலே, சத்தியையும் ஒடுக்கிக்கொண்டு சங்காரதாண்டவஞ் செய்தருளின தம்பிரானே, சிருஷ்டிகாலத்திலே, தோற்றுவிக்கத்தக்கபொருள்களுடனே பொருந்திய பஞ்சபூதங்களுஞ் சந்திராதித்தரும் ஆன்மாக்களுமாய் நின்றானும், திதிகாலத்திலே, அடியார்பிறவித்துயரங்கெடத்திருவம்பலத்தில் ஆநந்தநிருத்தத்தை விரும்பினனுமாகையால், அநாதியே தன்னுடைய சொரூபந்தோன்றாமல் ஆன்மாவாய் நின்ற முறைமைபோல, ஆன்மபோதந்தோன்றாதபடி சிவனேயே நின்றவர்களுக்கொழிந்து, சிவனுடைய உண்மைதெரியாது என்க. (அங)

இனிச்சொரூபத்திலே, ஒருதன்மையாய் நிற்குமுறைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

சிவமே சிவமாக யானினைந்தாற் போலச்
சிவமாகி யேயிருப்ப தன்றிச்—சிவமென்
றுணர்வாரு மங்கே யுணர்வழியச் சென்று
புணர்வாரு முண்டோ புவி.

(இ-ள்.) சிவமேசிவமாக யான்நினைந்தாற்போலச் சிவமாகியே இருப்பதன்றி-பேதமும் அபேதமும் பேதாபேதமு மறப் பக்குவத்திற் பிரகாசித்த சிவசொரூபமே சொரூபமாக வேறொரு விகற்பமுங்கூடாமல் நான்அநுபவித்தபடியே உன்னையும் நிறுத்த நினைந்தாற்போல, மாணவகனே! நீயும் ஒருவிகற்பமுங் கூடாமல் அந்தச்சொரூபமே சொரூபமாக இருப்பதொழிந்து—சிவமென்று உணர்வாரும் அங்கே உணர்வு அழியச்சென்று புணர்வாரும் உண்டோ புவி - தானும் தனியே ஒருமுதலென்றும், சிவனும்

தனித்தொருமுதலென்றும் தன்னுடைய போதத்தாலே இந்தச்சிவனை அறியவிசாரிப்பாரும், அவ்விடத்தேதான்கெட்டுச் சிவத்துடனே பொருந்த விசாரிப்பாரும் உண்டோ உலகங்களில் என்க. (அச)

இன்னமும் இதனை விளங்க அருளிச்செய்கின்றார்.

அதுவிது வென்று மவனானே யென்று
மதுநீயே யாகின்றா யென்று—மதுவானே
னென்றுந் தமையுணர்ந்தா ரொல்லாமி ரண்டாக
வொன்றாகச் சொல்வரோ வுற்று.

(இ-ள்.) ஆன்மாவும் சிவமும் எப்பொழுதும் இரண்டாயிருக்குமென்றும், சிவமென்று ஒருமுதலில்லை ஆன்மாத்தானே சிவமென்றும், சிவம் நீயென்று வேறில்லை உன்னுடைய வுபாதிகள் நீங்கினபொழுதே நீதானே சிவமாகின்றாயென்றும், நான் சிவனுடனேகூடிச் சிவனாய் விட்டேனென்றும், தம்மையுள்ளபடி அறிந்திருக்கின்ற சிவயோகிகள் இப்படியே பேதமாகவும் அபேதமாகவும் பேதாபேதமாகவும் சொல்லுவார்களோ மாணவகனே! என்க. (அரு)

இனிக்கர்த்தா எல்லாமாய்நிற்கின்ற சுபாவத்தை விளங்க அருளிச்செய்கின்றார்.

ஈறாகி யங்கே முதலொன்றா யீங்கிரண்டாய்
மாறாத வெண்வகையாய் மற்றிவற்றின்—வேறா
யுடனா யிருக்கு முருவுடைமை யென்றுங்
கடனா யிருக்கின்றான் காண்.

(இ-ள்) ஈறாகி அங்கே முதல் ஒன்றாய் - சர்வமுமுடிந்த விடத்தே, சிவம் ஒன்றுமேயாய்,—ஈங்கு இரண்டாய் - மீண்டுஞ்சிருஷ்டிகாலத்திலே, சத்தியைத் தோற்றுவித்தும் அந்தச்சத்தியுந் தாமுமாய்,—மாறாத எண் வகையாய்-சர்வத்தையும் அந்தச்சத்தியிடமாய் நின்றுந் தோற்றுவித்து அந்தச்சத்தியும் இவையுங் கூடிநின்று நடக்கும்படி ஒழிவற்ற அட்டமூர்த்தியுமாய்,—மற்று இவற்றின் வேறாய் - இப்படி இவற்றிற்பொருந்தி நிற்கும்போதும் இவற்றுக்குத் தான்வேறுமாய்,—உடனாய் இருக்கும் உருவுடைமை - இப்படி வேறாய் நிற்கும்போதும் ஒருமுதல் போல இவைதானேயாய் நிற்கின்றஉண்மையை,—என்றும் கடனாய் இருக்கின்றான் காண்-மாணவகனே! எப்பொழுதும் அவன் உடையனா யிருக்கின்றான்காண் என்க.

இது பேதமென்பார்க்கும் அபேதமென்பார்க்கும் பேதாபேதமென்பார்க்கும் இவை யல்லவென்பார்க்கும் பொருந்திநிற்ப னென்னுமுறைமை அறிவித்தது.(அசு)

சிவனுக்குச் சர்வமுந் திருமேனியாகில், உடல்உறுவதெல்லாம் உயிர்உறுதோ வென்ற மாணாக்கனைநோக்கி, அருளிச்செய்கின்றார்.

உன்னுதரத் தேகிடந்த கீட முறுவதெல்லா
முன்னுடைய தென்னாய்நீ யுற்றனையோ—மன்னுயிர்க
ளெவ்வகையே காணிங் கழிவதுவு மாவதுவுஞ்
செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்.

(இ-ள்.) மாணவகனே! உன்னுடைய வுதரத்திலே, நானாவிதமாய்கிடக்கின்ற ஜந்துக்கள் வினைக்கீடாகப் படுகின்ற சுகதுக்க வாதனைகளெல்லாம்,

உனக்குள்ளவினைபோல நீ கூடிநின்று அநுபவித்ததுண்டோ? ஆகையால், சர்வத்தையுங்கூடிநிற்கும்போதேயும் அவை ஒன்றுடனும் பற்றறநின்று பிரகாசிக்கின்ற சிவனிடத்திலே, அவனருளாலே நிலைபெற்று நிற்கின்ற ஆன்மாக்கள், ஆகையும் அழிகையுமாய் வருகின்றவுண்மை, அந்தமுறைமைபோலக்காண் என்க.

இது சுகதுக்கவாதனைகள் ஆன்மாவுக்கொழிந்து சிவனுக்கில்லையென்னும் முறைமை அறிவித்தது. (அஎ)

சிவன் சுகதுக்கவாதனைகள்கூடாமல் நிற்கும்போதே சர்வமுந்தானாக நிற்கின்ற சாமர்த்தியம் அருளிச்செய்கின்றார்.

அவனே யவனி முதலாயி னானு
மவனே யறிவாய்நின் றானு—மவனேகா
ணாகிப் பெண்ணா யலியாகி நின்றானுங்
காணாமை நின்றானுங் கண்டு.

(இ-ள்.) மாணவகனே! பிருதிவிமுதல் நாதமீறானதத்துவங்கள் சேட்டிக்கும்படி அந்தத் தத்துவங்களுக்குத்தத்துவனாய் நின்றானும் அந்தப் பரமேசுரனே. இந்தத்தத்துவங்களைப்பொருந்தி ஆன்மாக்கள் கன்மமலத்தைப் புசிக்கும்படி அந்தவான்மாக்களுக்கு ஆன்மாவாய்நின்றானும் அந்தப்பரமேசுரனே. தோற்றப்பட்ட பூதகாரியங்கள் ஆன்மாக்கள்செய்த வினைக்கீடாக ஆண் பெண் அலி என்று வகுப்புண்டு வடிவாம்படி அவற்றை வகுப்பித்து இந்தவகுப்புக்கு வகுப்பாய் நின்றானும் அந்தப்பரமேசுரனே. இவற்றை இப்படி அறிந்துகூடி இவை தானாய்நின்று நடத்தும்போதேயும் இந்த முறைமைகள் ஒன்றும் அறியாதபடி திரோபவித்து ஒரு பணியறநின்றானும் அந்தப்பரமேசுரனே என்க. (அஅ)

இப்படிப்பட்ட பரமேசுவரனை இந்தத்திருஷ்டியாலே காணவொண்ணாதோ வென்று அன்புமிகுதியாலே கேட்ட மாணாக்கனைநோக்கி அருளிச்செய்கின்றார்.

இன்றுதா னீயென்னைக் கண்டிருந்துங் கண்டாயோ
வன்றுதா னானுன்னைக் கண்டேனோ—வென்று
லருமாயை யீன்றவடன் பங்கனையார் காண்பார்
பெருமாயைச் சூழல் பிழைத்து.

(இ-ள்.) இப்பொழுது நீ என்னைக்கண்டும் இவையெல்லாம் அறியும்போதும் என்னுடையசொரூபத்தை உன்னுடைய மாமிச திருஷ்டியாலே கண்டாயோ, அன்றி இவற்றையெல்லாம் அறிந்தறிவிக்கின்றநான்றான் உன்னுடைய சொரூபத்தை இந்தத்திருஷ்டியாலே கண்டேனோவென்றால், யாவர்க்குந்தெரியாத மாயையைப்பெற்ற சத்தியைப்பாதியிலே யுடைய பரமேசுரனை மாமிச திருடிஷ்யாலே காணவல்லார்யாவர்; விடப்படாத மாயையாலே மறைக்கத்தக்க மறைப்பையெல்லாந்தப்பி என்க.

இது இந்தத் திருஷ்டிக்குக் கோசரமாகக்கண்டு வழிபட்டு வீடுபெறுகைக்கு நம்மைப்போ லெழுந்தருளி வந்து அநுக்கிரகித்த ஆசாரியமூர்த்தியை யொழிந்து, வேறொருதெய்வம் இல்லை யென்று அறிவித்தது. (அகூ)

இப்படிக்கடாக்ஷித்த ஞானகுருவின் பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

கடலலைத்தே யாடுதற்குக் கைவந்து நின்றுங்
கடலளக்க வாராதாற் போலப்—படியி
லருத்திசெய்த வன்பராவந் தாண்டதுவு மெல்லாங்
கருத்துக்குச் சேயனாய்க் காண்.

(இ-ள்.) மாணவகனே! கடலின்கண்ணெய்தித் திரைகளை அலைத்து நின்றாடுதற்குவல்ல சாமர்த்தியவான்களுக்கும், கடலினுடைய ஆழமும் அகலமும் நீளமும் அறியவாராததுபோல, பூமியின்கண்ணே சரியைகிரியை யோகங்களிலே தீரவநுட்டித்த பத்திமான்களுக்கும், சிவனுடைய ரூப சொரூபசுபாவங்களை அறியவிசாரிக்கில், அவர்கள்கருத்துக்கும் எட்டா தாகையாலே, நம்மைப்போலத் தம்பிரானார் திருமேனிகொண் டெழுந்த ருளிவந்து ஞானதீக்ஷாக் கிரமங்களினாலே மலங்களைப் போக்கி அவர்களை அடிமைகொண்டது என்க. (கூ0)

ஆகையால், நம் பொருட்டுத் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளிவந்த ஆசாரி யனே அருளாஞ் சிவமு மென்று அருளிச்செய்கின்றார்.

சிவனெனவே தேறினன்யா னென்றமையா லின்றுஞ்
சிவனவனி வந்தபடி செப்பி—லவனிதனி
லுப்பெனவே கூர்மை யுருச்செய்யக் கண்டமையா
லப்படியே கண்டா யவன்.

(இ-ள்.) "சிவனெனயானுந்தேறினன்காண்க" என்று திருவாதவூர் நாயனார் அருளிச்செய்த பிரமாணப்படி, நம்மை இரக்ஷிக்குங்காரணத்தால் இப்பொழுதும் பரமேசுவரன் நம்மைப்போல எழுந்தருளிவந்த முறைமை சொல்லில், உலகில் உவரிநீர் இரதமானகூர்மையுப்பாகவே வடிவங் கொண்டதைக் காண்கையால் அப்படியேகாண் மாணவகனே! அருளாலே சிவன் திருமேனிகொண்ட முறைமை என்க (கூக)

இன்னமும் இவன்சந்தேகந்தீராததுகண்டு, ஆசாரியன் ஆன்மாக்களில் ஒரு வன் அல்லனானபடியைத் திருட்டாந்தபூர்வகமாக அருளிச்செய்கின்றார்.

அவனிவனாய் நின்ற தவனருளா லல்ல
தெவனவனாய் நிற்கின்ற தேழா—யவனிதனிற்
றோன்றுமரப் புல்லூரி தொல்லுலகி லம்மரமா
யீன்றிடுமோ சொல்லா யிது.

(இ-ள்.) வாக்குமனாதீத கோசரமாயுள்ள சர்வேசுவரன் ஆன்மாக்க ளைப்போலத் தேகியாய்த்தோன்றினது, சகலரிற்பக்குவரான ஆன்மாக்க ளுக்கு அவர்களுடைய சத்திநிபாதத்துக்கீடான சம்ஸ்காரங்களாலே அவர் களுடைய மலமாயைகன்மங்களைப்போக்கித் தனக்குடைமையான பரமா நந்தத்தை அளிக்கைக்குத் தன்னுடைய அருளாலே திருமேனிகொண்டெ ழுந்தருளிவந்த தொழிந்து, எப்படிப்பட்டவன் எப்படியாய் நிற்பானென்று சொன்னாய் அறிவில்லாதவனே; அஃதென்போலவென்னில், பூமியின்கண் ணே தோன்றினமரமானது, பயன்படுங்காலங்களிலே கைம்மாறுகருதாமல் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்குப் பலன்களைக்கொடுத்துச் சந்துஷ்டிபிறப் பியா

நிற்கும்; இவை ஒழிந்து, இந்த மரந்தாரகமாய்நிற்கின்ற புல்லூரி,மரத்தின் பலத்தைக்கொடுக்கவற்றோ மாணவகனே! இதனைச்சொல்லாய் என்க.

இது திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்த ஆசாரியனைச் சிவன்றனென்றே தெளிய அறிவித்தது. (சுஉ)

அருளென்ப தொன்றுவேண்டுமோ சிவமொன்றுமே அமையாதோவென்ற மாணாக்கனைநோக்கி, அந்தச்சிவமும் அருளாலொழிந்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க மாட்டாதெனறு அந்தவருளின் பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

முத்தி முதற்கொடிக்கே மோகக் கொடிபடர்ந்
தத்தி பழுத்த தருளென்னுங்—கத்தியினுன்
மோகக் கொடியறுக்க முத்திப் பழம்பழுக்கு
மேகக் கொடியெழுங்கா ணின்று.

(இ-ள்.) முத்தியைப்பெறுவதற்கு முதலான ஆன்மாவென்ப தொரு கொடியிலே, அநாதியே மறைக்கத்தக்க ஆணவமலத்தின்காரியமான அஞ்ஞானமானகொடி வெகுவிதமாகப்படர்ந்து, இதனாலே இதாகிதங்கள் விளைந்து,இதுகாரணமாக மயக்கத்தைச்செய்கின்ற மாயையாலே பூதகாரியமான உடம்பு ஜநநந்தோறும் பலியாநிற்கும். இவை பக்குவப்பட்ட எல்லைகளையறிந்து,தம்பிரானுந் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்து,அருளாலே சமைந்த அநேகதாரைபபட்ட வாளாலே இந்தவாணவமல மூலத்தின் வேரறுக்க, அப்பொழுது எல்லா மலங்களின்முதலடங்கலுஞ் சோர்ந்துபோய், முத்தியானது வெகுபலமாகப பலியாநிற்கும். இந்தப்பழக்கத்தினுடைய இரசத்தினாலே சிவமென்றும் ஆன்மாவென்றும் இரண்டல்லாதபடி அப்பொழுதே ஒரு நீர்மையான சுபாவந்தோன்றுநிற்கும் என்க. (சுங)

இனி இந்தவாத்தத்தைத் தமக்கருளிச்செய்து தம்மை இரக்ஷித்த ஆசாரியனையந்,தீக்கைமுதலாக அவன்செய்தருளிய முறைமையையும் நின்ற ஏழுதிருவெண்பாவாலும் அருளிச்செய்கின்றார்

அகளத்தி லாநந்தத் தாநந்தி யாயே
சகளத்திற் றையலுடன் றோன்றி—நிகளத்தைப்
போக்குவதுஞ் செய்தான்றன் பொன்னடியென் புன்றலைமே
லாக்குவதுஞ் செய்தா னவன்.

(இ-ள்.) அடியேனை ஈடேற்றுகைப்பொருட்டுச் சகளீகரித்த திருமேனியிலே தன்னுடைய காருண்ணிய சத்தியுடனே தோன்றி, குற்றமற்ற நிலத்திலுண்டாகிய ஆநந்தத்தில் ஆநந்தியாய்ச் சமைந்தெழுந்தருளியிருந்து, அநாதியே பிணித்தவிலங்காகிய மலமாயை கன்மங்களை அநேக சம்ஸ்காரங்களாலேபோக்குவதுஞ்செய்து,தன்னுடையபொலிவினையுடைத்தாகிய திருவடியை என்னுடைய பொல்லாத்தலையிலே வைப்பதுஞ்செய்தான் ஆசாரியன் என்க.

இது தீக்கைமுறைமையை அறிவித்தது. (சுச)

குற்றமறுத் தென்னையாட் கொண்டருளித் தொண்டனே
னுற்ற தியானத் துடனுறைவர்—முற்றவரின்
மாட்சியுமாய் நிற்பரியான் மற்றொன்றைக் கண்டிடினக்
காட்சியுமாய் நிற்பார் கலந்து.

(இ-ள்.) (ஆசாரியர்) இப்படித் தம்முடைய அருளால் என்னுடைய மலமாயை கன்மங்களைப்போக்கி, என்னுடைய சுதந்திரத்தையும் அறுத்து, அடிமைகொண்டு, எனக்கு அநாதியே பிராணனாய்நிற்கின்ற தம்முடைய திருவடிஞானத்தையும் பிரகாசிப்பித்து, யானென்றும் அதுவென்றுஞ் சொல்லுகின்ற வேறுபாட்டையும் அறுத்து, தம்முடையவசத்திலே ஆக்கிக் கொண்ட அவசரத்திலே, நான் தியானிப்பானாய் நிற்கைக்கு வந்து அத் தியானமுந் தாமேயாய் நில்லாநிற்பர். இந்தநிலை முதிரவருகின்ற ஞேயத் தழுந்தலுந் தாமேயாகாநிற்பர். பிராரத்தத்தாலே நிலைதிரிந்து விசுவந்தோன் றுங் காலத்தும் அந்தவிசுவந் தோன்றாமல் காண்பானுங் காணப்படும் பொருளுந் தாமேயா யிராநிற்பர் எனக.

இது தீக்கைக்குப்பின்பு உண்மையிலே நிறுத்தின நிலைமையை அறிவித்த தெனக்கொள்க. (௬௫)

ஆளுடையா னெநதரமு மாளுடையா னேயறியுந
தாளுடையான் றொண்டர் தலைக்காவ—னாளுந்
திருவியலூ ராளுஞ் சிவயோகி யின்றென்
வருவிசையை மாற்றினான் வந்து.

(இ-ள்.) வந்து ஆளுடையான்-இப்படி எழுந்தருளிவந்து என்னை அறி தாக அடிமைகொள்ளுகையாலே ஆளுடையதேவனென்கின்ற திருநாமத் தையுமுடையான்,—எம்தரமும் ஆளுடையானே-என்னைப்போலுந்தளர்ந்த அடியாரையும் அடிமைகொள்ளுவானும் அவனே,—அறியும் தாளுடை யான் - சர்வான்மாக்களின் பொருட்டும் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நடத்தி இவற்றிலே பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களை அறிந்திரக்ஷிக்கவல்ல திருவடியு முடையான்;—தொண்டர் தலைக்காவல் - உரிய அடியாரை மாயப்படை மேலிட்டு வினைசெய்யாது பாதுகாக்கைக்குத் தலைக்காவலாயுள்ளவன்,— நாளுந் திருவியலூர் ஆளுஞ் சிவயோகி - எக்காலமுந்திருவியலூரோ திருப் படை வீடாகவுடைய சிவயோகி,—இன்று என் வருவிசையை மாற்றினான்- இப்பொழுது என்னுடைய அஞ்ஞானத்தாலே கன்மபலங் காரணமாக மாயையாகின்ற ஊசலிலே உழலாநிற்கின்ற ஜநந மரணங்களாகிய விசையை யொழித்து, அசைவற்றநிலமாகிய திருவடியிலே வைத்தான் என்க.

இது தம்முடைய ஆசாரியன் திருநாமமும் அவனது மகிமையும் அருளிச்செய்த தெனக்கொள்க. (௬௬)

தூலத் தடுத்த பளிங்கின் றுளக்கமெனத்
தூலத்தே நின்று துளங்காமற்—காலத்தாற்
றூளைத்தந் தென்பிறவித் தாளை யறவிழித்தார்க்
காளன்றி யென்மா றதற்கு.

(இ-ள்.) படிகக்கல், தன் பிரகாசத்தைத் தடுத்த வன்னங்களினுடைய ரூபங்களாலே தன்னுடைய சுத்தமான பிரகாசந் தோன்றாமல் அதுவது வாய் நின்றாற்போல, நானுந் தேகத்திலே பொருந்திநின்று ஜநந மரணங் களிலே மொத்துண்ணாமல், மலபாகமும் கன்மவொப்புஞ் சத்திநிபாதமும் உண்டான அவசரத்தே, அவதிகூடாமல் எழுந்தருளிவந்து, தம்முடைய பொன்னான திருவடியை என்தலையினும் இருதயத்தினும் நிற்கும்படி தந் தருளி, எனக்கு எழுவகையாய் எண்பத்துநான்குநூறாயிர யோனிபேதங் களில் உண்டான ஜநநங்கள் காலற்றுப்போம்படி திருக்கண்சாத்தியருளின தம்பிரானார்க்குக் கைம்மாறுசெய்ய எண்ணுமளவில், அவன் வேறொன்றுக் குங் குறைவிலனாகையால் என்னை அடிமையாகக் கொடுத்து நான் பரங் கெட்டு விடுவதொழிந்து, வேறொரு கைம்மாறுங்கண்டிலேன் என்க.

இது கைம்மாறு கருதாமல் எழுந்தருளிவந்து இரக்ஷித்த அதிசயம் அறிவித்த தெனக்கொள்க. (௬௭)

இக்கணமே முத்தியினை யெய்திடினு மியானினைந்த
வக்கணமே யானந்த நந்திடினு—நற்கணத்தார்
நாயகற்கு நாயகிக்கு நானடிமை யெப்பொழுது
மாயிருத்த லன்றியிலே னியான்.

(இ-ள்.) பெறுதற்கரிய முத்தியினை இக்கணப்பொழுதிலேபெறினும், நான் கருதப்பட்ட பரமானந்தம் கருதின கருத்து மாறுவதன் முன்னே பெறினும், இவை ஒன்றையும் ஆசரிப்பதில்லை. இந்தப்பேற்றை அளிக்கைப் பொருட்டு அடியேனுக்காகத் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்த சிவ யோகிகளாகிய தம்பிரானார்க்கும் அவருக்கு மனவாக்குக் காயங்களாய்நின்ற ஞானசத்திக்கும் நான் எப்பொழுதும் மீளா அடிமையா யிருப்பதொழிந்து, வேறொன்றுமில்லை என்க.

இது பேற்றின் அதிசயத்தால் அடிமை சாதித்ததென அறிக. (௬௮)

என்னை யுடையவன்வந் தென்னுடனா யென்னளவி
லென்னையுந்தன் னாளாகக் கொள்ளுதலா—லென்னை
யறியப்பெற் றேனறிந்த வன்பருக்கே யாளாய்ச்
செறியப்பெற் றேன்குழுவிற் சென்று.

(இ-ள்.) எனக்குக் கர்த்தாவாகிய பரமேசுவரன் என்னுடைய அநாதி மயக்கத்தை நீக்குதற்பொருட்டு என்னைப்போல் எழுந்தருளிவந்து, உனக் குள்ளே பொருந்தி நிற்போமென்று என்னைத்தெளிய அறிவித்தவளவில் அந்தக்கருணையாலே நானும் அப்பொழுதே தம்முடையவசமாய் என்னையும்

தாம்விரும்பின அடிமையாகக் கொள்ளுகையால், இப்படித் தம்பிரானுக்கு மீளாஅடிமையானேனென்று என்னுடைய உண்மை அறியப்பெற்றேன். இப்படி முன்னே, அறிந்திருக்கின்ற சிவயோகிகளுக்கு ஏவற்பணி செய்து அவர்கள் திரட்சியிலே சென்றிருக்கவும் பெற்றேன். இனி என்ன பெறவேண்டும் என்க.

இது பேற்றாலுண்டான நிஷ்பல வேட்கையென அறிக. (௯௯)

சிந்தையிலு மென்றன் சிரத்தினிலுஞ் சேரும்வகை
வந்தவனை மண்ணிடைநாம் வாராமற்—றந்தவனை
மாதினுட னெத்திறமும் வாழ்ந்திருக்க வென்பதலா
லேதுசொலி வாழ்த்துவே னின்று.

(இ-ள்.) தன்னுடைய திருவடியானது என்னுடைய தலையினும் இருதயத்தினும் பொருந்தும்படி திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்த தம்பிரானை, பூமியின்கண்ணே நான் பிறந்திறந்து திரியாதபடி பரமானந்தத்தை அளித்தவனை, எப்பொழுதும் வாழ்த்துமளவில் எல்லைப்படா தாகையால், தன்னைவிட்டு நீங்காத ஞானசத்தியுடனே எவ்விடத்தும் வாழ்ந்திருக்க வென்று சொல்லுவ தல்லால் அவனை எப்படி வாழ்த்துவேன் என்க.

இது சிவனைக் கூடப்பெற்றவர்கள் உரையுணர்விறந்து நின்று அநுபவிக்குமதொழிந்து, அவனுடைய வுண்மையறிந்து துதிக்கவெண்ணுமளவில், அவன் உரையுணர்வுக்கெட்டாதவனென்று அறிவித்தது. (௧00)

திருக்களிற்றுப்படியார்முற்றியது.

உய்யவந்ததேவர் திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்-மெய்கண்டதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதம்.

உரைப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பாநு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு நீடூழி தழைக மாதோ.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சைவாகமங்களிலுளவாகிய நாற்பாதங்களுள் வைத்து ஞானபாதத்தோதிய பொருள்களை யாராயும் ஆராய்ச்சி இந்நூலின்கணெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இது கேட்டலுறுவார்க்கு இதனாற்போந்த பயன் யாதோவெனவும், இது கேட்டற்குரியார் யாவரெனவும், இதனானுதலப்படும் பொருள் யாதெனவும், இதனைப்பயப்பிக்குங் கருவியாய் இதற்குமுன் ஒருதலையானுணர்தற்பால தியாதெனவும், இதனை வழங்குதற்கிட்ட பெயர் யாதெனவும், இஃதியாண்டு வழங்குவதெனவும், இதன் முதனூல் யாதெனவும், இந்நூல் செய்தார் யாவரெனவும் பலவாற்றானுஞ்சங்கை நிகழுமன்றே; அவ்வாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு இந்நூன்முகத் துரைக்கப்படுவதாகிய சிறப்புப்பாயிரம்:—

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலர்தலை யுலகின் மாயிரு டுமியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் ணிருடீர்ந்
௫ தருந்துயர்க் குரம்பையி னின்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
வுயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்சூழ் * வெண்ணைச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
௧௦ பவநனி வன்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.—என வரும்.

(இதன்பொருள்.) மலர் தலை உலகின் மா யிருள் துமியப் பலர்புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதைக்காண்டல் செல்லாக் கண்போல்-விரிந்தவிடத்தையுடையஞாலத்தின்கண்ணே துன்னிய பெரிய புறவிருள் கெடும்படி பல சமயத்தாரானும் புகழப்படுகின்ற பரிதியங்கடவுள் உதயகிரியினின்றும் போந்தாலன்றிக் காட்சியெய்த மாட்டாத கண்ணொளிபோல,—அருந்

* வெண்ணெய் வெண்ணையென மரீஇயிற்று.

துயர்க்குரம்பையின் ஆன்மா நாடி-பொறுத்தற்கரிய துயரங்களுக்கெல்லாம் ஒருநிலைக்களமாய்ச் * சத்ததாதுக்களாற்பொத்திய குரம்பையாகிய காணப் பட்ட உடம்பானே காணப்படாத ஆன்மாவையும பரமான்மாவையும் அனுமானவளவையான் வைத்தாராய்ந்துஅவற்றது தடத்தலக்கணமெனப் படும் பொதுவியல்புணர்ந்து,—கண் இருள் தீர்ந்து - அவ்வுணர்ச்சியானே கருதியுணரப்படும் அகவிருளாகிய ஆணவமலத்தினின்று நீங்கி,—ஈண் டிய பெரும் பெயர்க் கடவுளிற்கண்டு - அது நீங்கிய வழி எல்லா நூல் களுந் தன்பொருளேயாகத் திரண்டு கூடிய பெருமபெயரெனப்படும் ஒரு வார்த்தையாகிய மகாவாக்கியத்தான் எடுத்தோதப்படும் முதற்கடவுளது திருவருளானே அப்பொருள்களது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பி யல்பை அநுபூதியிற்கண்டுணர்ந்து,—மயர்வு அற-இமமுறையானே மயக் கவாசனையற்றுச் சிவாநுபவம பெறுதற்பொருட்டு,—நந்தி முனி கணத்து அளித்த-சீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய நந்திபெருமான் சனற்குமார முனிவன் முதலிய முனிவர்கணங்கட்கு முறையானே அளித்தருளப் பட்ட,—உயர் சிவஞானபோதம-சரியை முதலிய மூன்று பாதப்பொருள் களை ஆராயுநூலகளின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமென்னும வடநூலை,— உரைத்தோன் - மொழிபெயர்த்துக் கூறி வார்த்திகமெனப்படும பொழிப் புரை செய்தோன்,—பெண்ணைப் புனலசூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்- பெண்ணையாற்றுநீராலே சூழபபட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரின் அவத ரித்தருளிய சுவேதவனபபெருமாளெனனும பிள்ளைத்திருநாமமுடை யான்,—பொய் கண்டு அகன்ற மெய்கண்டதேவன் - பொய்ச்சமயங்களின் பொருள் இதுவிதுவென்று கண்டு கழிப்பித்த காரணத்தாற் பெற்ற மெய் கண்டதேவனென்னுஞ் சிறப்புத்திருநாமமுடையான்,—பவம் நனி வன் பகை கடந்த தவர் அடி புனைந்த தலைமையோனே-பிறவியாகிய மிக்கவலிய பகையினை வென்ற தவத்தோர் தனது திருவடியைப் புனைந்துகோடற் கேதுவாகிய தலைமைப்பாட்டினையுடையோன என்க.

படரிற் காண்டல்செல்லுங் கண்ணெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறி னார், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு. இப்பொருள்பற்றிக் கணமேல வைத்துக் கூறினாரேனும், உவமேயப்பொருட்கேற்பக் காண்டலசேறற்குப் படர்ந்த ஞாயிறு போலென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

இருட்கேட்டிற்கும் நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமெனனும் இருவகைக்காட்சிக்கும ஞாயிறு இனறியமையாச் சிறப்பிற்றாயவாறுபோல, மலததீர்விற்கும ஆராய்ச்சி அநுபூதியென்னும் இருவகையுணர்விற்கும் இனறியமையாச் சிறபபிற்றாயது இந் நூலென்பார், துமியப் படரினல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போ னுடைத் தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவளித்த சிவஞானபோதமெனறார்.

தலைமைபற்றி அருந்துயர்க்குரம்பையினென்றாரேனும், இனம்பற்றிக் கரணம் புவனமுதலியனவும் உடன் கொள்ளப்படும்.

அருந்துயர்க்குரம்பையி னுடைப்படுவதாகிய பொதுவியல்பு முன்னாறு சூத்திரத் தானும், பெரும்பெயர்பபொருளிற் காணப்படுவதாகிய சிறப்பியல்பு பின்னாறுசூத் திரத்தானு மோதுப.

காடியெனவே அநுமானவளவையானென்பதூஉம், கண்டெனவே அநுபூதியி லென்பதூஉம், தாமே போதரும்.

பொதுவியல்பு அளவைமுகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானுங் கூறப்பட்டுக்கேட் டல் சிந்தித்தல் என்னும் இருதிறத்தானுணரப்படும்; சிறப்பியல்பு சாதனமுகத்தானும்,

* சத்ததாதுக்கள்—துவக்கு,உதிரம்,இறைச்சி,மேதை,என்பு,மச்சை,சுக்கிலம்என்க.

பயன்முகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னு நான்குதிறத்தானுணரப்படும்.

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின் :—இவ்விருவகை யியல்பும் வேறு வேறு கூறும் ஆகமங்களின் பொருளொருமை உணரமாட்டாது ஒரோவொன்றேபற்றி ஐக்கவாதமுதற் பலதிறத்தான் வேறுபட்டுத் தம்முண்மாறுகொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙனமயங்காது அவற்றின்பொருளொருமையுணர்தற்கு எழுந்தது இந்நூலென்றவாறாயிற்று. சிவஞானபோதமென்பதூஉம் இக்காரணத்தாற்பெற்ற பெயரென்பது வடமொழிச்சிவஞானபோதத் திறுதிச் சூத்திரத்தோதியவாறுபற்றி யுணர்க.

சரியைமுதலிய மூன்றுபாதப்பொருளை ஆராயுநூல்களாவன சோமசம்புபத்ததி முதலாயின. அந்நூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமெனவே, அந்நூல்களுணர்ந்தபின்னர் இந்நூல் கேட்கற்பாறதென்பது பெறப்பட்டது; படவே, முன்னர்த் தீக்கையுற்றுச் சிவாகமங்களையோதி அதன்பின்னாச் சரியாபாதமுதலியவற்றை ஆராயுநூல்களை முறையேகேட்டு அவ்வாறொழுகி மனந்தூயராய் நித்தியாநித்தியவுணர்வு தோன்றிப் பிறவிக்கஞ்சி வீடுபேற்றின் அவாமிக்குடையராய் வந்த அதிகாரிகளுக்கு இந்நூலுணர்த்துகவென்பது போந்ததெனக் கொள்க.

உயர் சிவஞானபோதமெனவே யாப்பும், கேட்போரும், நுதலிய பொருளும், நூற்பெயரும், நாடித தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவெனவே நுதலிய பொருளின்வகையும்,பயனும், நந்தி முனிகணத்தளித்தவெனவே வழியும், வெண்ணெச்சுவேதவனன் மெய்கண்டதேவனெனவே ஆக்கியோன் பெயரும், தமிழ் வழங்குநிலமே இந்நூல் வழங்குநிலமென எல்லையும் போந்தவாறுணர்க. வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமெனறும், கேட்போனை அதிகாரியென்றும் பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப. யாப்புச் சம்பந்தமென்பாருமுளர்.

மங்கலவாழ்த்து.

காமிகமுதலிய சைவாகமங்களுண் ஞானபாதத்தினுளதாகிய ஆசங்கை நீக்கி அவற்றின் பொருளுண்மை பொதுவியலபு சிறப்பியல்பென்று இருவேறுவகைப்படுத்துக் காட்டிப் போதித்தறகு இரௌரவாகமத்தினெழுந்த சிவஞானபோத நூலினைத் தமிழுலகமுய்தற்பொருட்டு மொழிபெயர்த்துச்செய்து பொழிப்புரைப்பானெடுத்துக்கொண்ட வாசிரியர், சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரியுந்தமக்கு இடையூறு சிறிதுமணுகாமை அறிந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டும், மாணுக்கர்க் கறிவுறுத்தற்பொருட்டும், முதற்கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விநாயகக்கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கலவாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

வஞ்சித்துறை.

கல்லா னிழன்மலை - வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர் - நல்லார் புனைவரே.

(இ-ள்.) கல்லால் நிழல் - அருள்வடிவாகிய கல்லானிழலின்கண்ணே எழுந்தருளியிருந்த,—மலைவு இல்லார் - நந்திபெருமானுக்கு இந்நூலான் மலைவு தீர்த்தருளிய முதலாசிரியர்,—அருளிய-மேனமேற் கருணைகூர்ந்தருளுதற்பொருட்டு,—பொல்லார் இணை மலர்-பொல்லாத பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தியென்னும் இரண்டு திருவடித்தாமரைகளை,—நல்லார் - கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யனபர்,—புனைவரே - தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகட்கு வியாபகமாகக் கொண்டு தாடலைபோல் அடங்கி நிற்பர் என்க.

நல்லார் புனைவரெனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று.

* மூவகைவாழ்த்துள் இது பொருளியல்புரைத்ததெனக்கொள்க.

---

*வாழ்த்துமவணக்கமும்பொருளியல்புரைத்தலுமென மங்கலவாழ்த்துமூவகைப்படும். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

அருளியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்: அதுபுனைவ ரென்னும் பிறவினை முதல்வினைகொண்டது.

இல்லார் இல்லாகச் செய்தாரெனப் பண்படியிற் பிறந்த வினைப்பெயர்.

அருளிய * பொலலாரெனப் பெயரெச்சமுடிபாக வைத்துரைப்பினுமமையும்.

மலைவிலலாரருளப் பொல்லாதாள் புனைவரெனவே, அவ்விருவருந் தம்முள் வேற்றுமையின்மை பெற்றும், உலகத்துப் புதல்வர்கண்மாட்டுச்செய்யும் வழிபாடு தந்தையர்க்குக் கழிபேருவகை பயபபிக்குமாகலின், அந்நயம் பற்றி அங்ஙனங்கூறி யதூஉமாம்.

அவையடக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

தமமை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வா
ரெம்மை யுடைமை யெமையிகழார்—தம்மை
யுணரா ருணரா ருடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம புறன்.

இஃது அவையடக்கங் கூறுமுகததானே ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட சித்தாந்த சைவத்தினுயர்வும் ஏனைச்சமயததார்களதிழிபுங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) தம்மை உணர்ந்து தமை உடைய தன் உணர்வார்-உடைப் பொருளாகிய தம்மியல்பினை உணர்ந்து தம்மையுடையானுகிய தலைவனை யுணருஞ் சிததாநதசைவர்,—எம்மை உடைமை எமை இகழார் - தமக் குடைப்பொருளாகிய எமமையுடையாராகலின் எமமைக் குற்றங்கணீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டுவதன்றி இகழ்தல்செய்யார்;ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படுநூலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வர்.—தம்மை உணரார் உண ரார் - அங்ஙனந தமமை யுணராதார் தம்மையுடையானுகிய தலைவனையு முணரார் ஆகலான்,—உடங்கு இயைநது தம்மிற்புணராமை - அவர்ஒரு ங்கே குழீஇக்கொண்டு தம்மிற்றமே சோராது முரணுதலால்,—புறன் கேளாம - அவர் எமமையும் எமமாற்செய்யப்படுநூலையும இகழ்ந்துரைக் கும் புறமொழியை யாம பொருளாகக் கொள்ளாம என்க.

ஆகலான் எம்மாற் செயயப்படுநூலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வ ரென்பது குறிப்பெச்சம்.

தன்னையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது.

உடைமை புணராமை என்புழி இன்னுருபு விரித்துரைக்க.

தம்மையுணராரெனப் பொதுப்படக் கூறுதலானே, தாமொருபொருளுண் டென்பதே உணராத உலோகாயதரும், தம்மைக குணிப்பொருளென்றுணராத புத் தர் சாங்கியர் மாயாவாதிகளும், தம்மை முதல்வனுககு உடைப்பொருளென்றுண ராத ஏனைச்சமயத்தாரும் அடங்குவர். பாஞ்சராத்திரிகளும் சிவாத்துவிதசைவ ரும், தம்மை உடைப்பொருளெனக் கொள்ளினும், அவருட் பாஞ்சராத்திரிகள் உடைப்பொருளாகிய தமக்கு அணுபரிமாணங்கோடலானும், உடையானுக்குப் பரிணாமங்கூறுதலானும், உடையானல்லாதானை உடையானென மயங்கிக்கோடலா னும், சிவாததுவிதசைவர் உடையானது சிற்சத்திக்குப் பரிணாமங்கூறுதலானும், பிற வாற்றானும், அவருந் தம்மை உணராரேயென்பது.

புறன் புறச்சமயம்பற்றி இகழ்ந்துரைக்குமொழியும் புறங்கூற்றுமொழியுமென் பது இரட்டுறமொழிதலென்னுமுத்தியாற் கொள்க. புறங்கூற்றுமொழியாவது முக் கூற்றுப் புறச்சமயங்களின் வேறான பாடாணவாதசைவர் முதலியோர் முன்னன் றிப் புறத்தே இகழ்ந்து கூறுமொழியென்க.

---

* பொன்னார் பொல்லாரெனமரீஇயிற்று. சுயம்புமூர்த்தி என்றதாம்.

க-வது. பொதுவதிகாரம்.

பிரமாணவியல்.

முதற்சூத்திரம்.

ஈண்டு ஆசிரியர், முதனூலிற் கூறியவாறே சிவாகமங்களி னோதப்படும் ஞானபாதப்பொருளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையென்று இரண்டாகத்தொகுத்து, பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலென நால்வகைப்படுத்து, பிரமாணவியல் மூன்றுபாதத்தாற் கூறுவானெருடங்கி, முதற்கண் உலகிற்கு முதற்கடவுள் சிறப்புவகையா னுணடென்னும் ஆகமப்பிரமாணத்தை வலியுறுத்துவதாய அநுமானப் பிரமாணங் கூறுகின்றார்.

முதனூற்சூத்திரம்.

ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாதித்வாஜ்ஜகத: கார்யதர்ஶநாத்|
அஸ்தி கர்த்தா ஸ ஹ்ருத்வைதத் ஸ்ருஜத்யஸ்மாத் ப்ரபுர்ஹர:||

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்
றோற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

என்பது சூத்திரம். எனனுதலிற்றோவெனின். சங்காரகாரணனாயுள்ள முதலையே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகம் என்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

இது சூத்திரக்கருத்துரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) நிவிர்த்திகலை முதலிய பஞ்சகலைகளுட்பட்ட * ஐவகைச்சங்காரத்துள் இறுதிக்கணணதாகிய மாசங்காரத்தைச் செய்யும் வினைமுதலாயுள்ள முதல்வனையே தனக்கு முதற்கடவுளாக வுடைத்து அவனவளது வென்று இவ்வாறு சுட்டியுணரப்படுவதாய உலகம் என வேதாகமங்களுட் கூறப்படுவதனை அநுமானவளவையானுணர்த்துதலைக் கருதிற்று இச்சூத்திரம் என்க.

ஏகாரம், இயைபின்மை நீக்குதற்கும், பிறிதினியைபு நீக்குதற்கும் பொதுவாய் நின்ற பிரிநிலை.

---

* ஐவகைச்சங்காரத்துள், முதலது நிவிர்த்திகலையிலடங்கிய தத்துவ புவனங்களின சங்காரம், இரண்டாவது பிரதிட்டாகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின சங்காரம், மூன்றாவது வித்தியாகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின சங்காரம்; நான்காவது சாந்திகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின சங்காரம், இறுதியது சாந்தியதீதகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின சங்காரம். அவற்றுள் ஈண்டைக்கேற்புடையது இறுதிக்கணணதாகலின், ஈண்டுச் சங்காரகாரணனென்றது சுத்தமாயாபுவனமுந்தஞ் சங்கரிக்கும் சங்காரகாரணனாகிய பரமசிவனை. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

இவை முறையே பிரமாண்டப்பிரளயம், பிராகிருதப்பிரளயம், மத்திமப்பிரளயம், மகாப்பிரளயம், பிரதமமகாப்பிரளயமெனப்பட்டு, பிரமன் - மால் - உருத்திரன்- அனந்தன்-சதாசிவன் எனுமிவரானடத்தப்படும்.

இதன்பொழிப்பு உரைத்துக்கொள்க.

இஃது இவ்வுரைமுகத்துக் கேட்போரால் உரைவகைபற்றிச் செய்துகோடற் பாலதொன்றனை அறிவுறுத்துகின்றது.

(இ-ள்.) இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு முன்னர்க் கண்ணழித்துரைக்கும் பொழிப்புரைபற்றி உரைத்துக்கொள்க என்க.

எனவே, இங்ஙனம் * இருவகைப்படும் பொழிப்புரையுட் கண்ணழித்துக் கடாவிடைகளானுரைக்கும் வார்த்திகமாய பொழிப்புரை மாத்திரையே யாமீண்டுரைக்கின்றாம்; பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதாய பொழிப்புரை இதுபற்றி யுணர்ந்துகோடல் எளிதாகலின், அஃதியாமுரைக்கின்றிலம் என உரைமுகத்து மாணுக்கர்க்கு அறிவுறுத்தவாறாயிற்று.

இஃது, ஏனைச்சூத்திரங்களினும் உய்த்துக்கொண்டுணர்தற்பொருட்டு, முதற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு ஆசிரியர் ஆணைதந்தமையின், கண்ணழித்துரைபற்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பதப்பொருள் கூறுதும்.

(அவன் அவள் அது எனும் அவை-புலவர்.) - அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறு பகுத்தப பலவாய்ச் சுட்டியுணரப்படுஞ் சொல்லும பொருளுமாய இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்தொகுதி, தோற்றம் நிலை இறுதியென்னும முத்தொழிலுடைமையால்,ஒருவனாற் றோற்றப்பட்டதாய உள்பொருளேயாம. அது, தோன்றுங்கால், தானொடுங்குதற்கு ஏதுவாய் நின்ற கடவுளினின்றும, சகசமலநீங்காமையால், அது நீங்குதற் பொருட்டு மீளத் தோன்றுவதாம். இவ்வாறாகலின், சங்காரத்தொழிலைச் செய்யுங் கடவுளே உலகிற்கு முதற்கடவுள்; ஏனையோர் அன்னரல்லர் எனக் கூறுவர் அளவைநூலுணர்ந்தோர் என்க.

அவை தொகுதி; சுட்டுப்பெயரெனக்கொள்ளின், உளவெனப் பிரித்துப், பயனிலையாக்கித், தாமென்பதனை அசைநிலையாக வைத்துரைத்து, ஆக்கச்சொல் வருவித்துக்கொள்க.

வினைமை வினையுடைமை.

தோன்றியவென்னாது தோற்றியவெனப் பிறவினைவாய்பாட்டாலோதுதலின், அதற்குரிய வினைமுதல் அவாய்நிலையான் வந்தது. தோற்றியவென்னும் பெயரெச்சந் திதியென்னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர் கொண்டது. திதியா யொருவனாற் றோற்றப்பட்டதென்பார் தோற்றிய திதியெனறார். திதியென்றது ஈண்டு உள்பொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது.

மூவினை யுடைமையான் உள்பொருளாதலும், அவ்விரண்டு முடைமையான் நிமித்தகாரணனை யுடைத்தாதலுந் துணியப்படுமென்பார், மூவினைமையிற் றோற்றிய திதியேயென்றார்.

---

* இருவகைப்படும்பொழிப்புரைஎன்பது—"பொழிப்பெனப்படுவது பொருந்தியபொருளைப் - பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதுவே."எ-ம்."பாடங் கண்ணழிவுதாரணமென்றிவை - நாடிற்றிரிபிலவாகுதல் பொழிப்பே." எ-ம். ஓதியவாற்றானறிக. பின்னையதாகிய வார்த்திகப்பொழிப்பாவது, உரைச்செய்யுளானும், பாச்செய்யுளானுஞ், செய்யப்படுமென்னும் வடமொழிமதம்பற்றிக் கருத்துரையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் உரைச்செய்யுளான் உரைத்து, உதாரணம் பாச்செய்யுளான் உரைத்தல். இது திராவிட மாபாடியத்திற் கண்டது.

ஏகாரந் தேற்றம். ஒடுங்கியென்பது பெயர். உருபுகள் தொக்குநின்றன. அந்தத்தைச்செய்யுங் கடவுளை அந்தமென்றது உபசாரம்.

காணப்பட்ட வுலகாற் காணப்படாத கடவுட்குண்மை கூறவேண்டுதலின், தோற்றிய திதியேயெனவும், ஒடுங்கியுளதாமெனவும், உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கருத்துரையுட் கூறியதும் அது நோக்கி.

இச் சூத்திரத்துள் அவனவளதுவெனு மவைமூ வினைமையின் என்பது ஓரதிகரணம்; தோற்றிய திதியே யொடுங்கியுளதாம் என்பது மூன்றதிகரணத்தை யுள்ளடக்கி நிற்பதோரதிகரணம்; அந்தமாதி * யென்மனார் புலவர் என்பது ஓரதிகரணம்; ஆக முக்கூற்றது இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இம்மூன்றும் முறையே ஒன்றற்கொன்றேதுவும் பயனுமாய் ஒருபொருண்மேல் வருதலின், ஒரு சூத்திரத்தாற் கூறினார். தன்னாற் கூறப்படும் பொருளும், அதன்கணையப்பாடும், அதற்குப் பிறர் கூறும் பக்கமும், அதனை மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தததுணிவும், இயைபுமென்னும் இவற்றது நிலைக்களம் ஈண்டதிகரண மெனப்படும்.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என்றது.

என்பது மேற்கோள். எ-னின். மூவினையுடைத்தோ அன்றோ வென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் சித்தமாய்க்காணப்படும் பிரபஞ்சத்தை மூவினையுடைத்தென்றல் பொருந்தாது என மீமாஞ்சகரும் உலகாயதருங் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[† இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்று அதிகரணங்களின்வைத்து இம்முதல் அதிகரணத்துள்,—ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்று உளதாய்ச்சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் - ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப் பகுப்புடைத்தாயும் பலவேறுவகைத்தாய்ச்சடமாயும் முயற்கோடு முதலியனபோலத் திரிவையங்களானன்றி மெய்யாகச்சுட்டியறியப்பட்ட பிரபஞ்சம் இம்மூன்று ஏதுவானும,—உற்பத்தி திதி நாசம் உடைத்தென்றது-தோன்றி நின்று அழிதலையுடைத்து என்க.]

ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப்பகுப்புடைத்தாயும் பலவேறுவகைத்தாய்ச் சடமாயுஞ் சுட்டி யறியப்படுவதாயு மிருத்தலின் இம்மூன்றேதுவானும் பிரபஞ்சந்தோன்றி நின்றழியுமென்பது துணியப்படுமென்பார், உளதாயொருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமென உடம்பொடு புணர்த்தோதினார்.

உளதாய்ச்சுட்டப்பட்ட வென்னவியையும். உளதாகச் சுட்டப்படுதல் முயற்கோடு முதலியனபோலத் திரிவையங்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டப்படுதல்.

---

* என்மனாரென்றது செய்யுண் முடிபாயதோராரீற்று முற்றுச்சொல். மன் எதிர்கால விடைநிலை. அது 'உயர்திணை யென்மனார் மக்கட்சுட்டே' என்னுஞ் சூத்திரத்துச் சேனாவரையருரையானுமுணர்க. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

† [] இந்தப்பகரவளையினுள்ளே அடங்கும்பதவுரை இவ்வுரையிலே வெளிப்படையேன வருமிடங்கட்கேயாம்.இது துறைசையாதீனத்து ஸ்ரீ ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகசுவாமிகள் திராவிடமாபாடியக் கருத்திற்கிணங்க அருளியதெனக. வருமிடங்கடோறும் இங்ஙனமேகொள்க.

தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்.

எ-து. ஏது. எ-னின். காட்சியளவைக்கு எய்தாதனைப்பனவெல்லாம் பிரமாண மாகாவென உலகாயதர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துக் காட்சியளவை பற்றியும் மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்) உற்பத்தியும் நாசமுங்காணப்பட்ட திதியின் பக்கததே காணக் கிடத்தலின் உளதாயொருவனொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிர பஞ்சம உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என மேற்கொண்டது என்க.

> பூதாதி யீறு முதலுந் துணையாகப்
> பேதாய் திதியாகும பெற்றிமையி—ஞேதாரோ
> வொன்றொன்றிற் றோன்றி யுளதா யிறக்கண்டு
> மன்றென்று முண்டெனன வாய்நது.

என்பது உதாரணம் எ-னின். உளளதன்பால் அவ்விரண்டுங் கிடத்தல் யாங்ங னம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) பேதாய் - காட்சியளவைகளானும் அறியபபடாத மட வோனே,—பூதாதி-பூதமுதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு,—திதி ஈறும் முதலும துணை ஆக ஆகும - திதி, நிகழ்வழி,நாசமும உற்பத்தியுந் தனக்குத் துணைக்காரணமாகக்கொண்டே நிகழாநிற்கும. அற்றாயினும் ஒன்று தோன்ற ஒன்று நிற்ப ஒன்றழிவதன்றி ஒருஙகே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருஙகேயழியக் கண்டிலமாலெனின்,—ஒன்று ஒன்றின் பெற் றிமையின் தோன்றி உளதாய் இறக்கண்டும - ஒவ்வொரு காலவிசேடத் திற் சாதிபற்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழிவதனைக் கண்டுவைத்தும,—என்றும அன்று உண்டு என்ன ஆய்நது ஓதாரோ-என றாயினும் அதற்குரிய காலம வருமென்று உலகத்திற்கும அங்ஙனமாத லுண்டென்று அக்காட்சிபற்றி ஆராய்நது சொலலார்களோ உன்னைப போலும மடமையில்லாதோர என்க.

பூதாதி அன்மொழித்தொகை பூதத்துக்கு மேலுளவாய தத்துவஙகள் உல காயதருககு உடம்பாடனமையின், பூதமுதலாய தத்துவங்களெனவுரைத்தல் ஈண் டைக்கேலாமை யறிக.

பூதாதிக்கென நான்கனுருபு விரிநதுரைக்க; அது பின்னருஞ்சென்றியையும், ஆகுமென்பது முறறுவினை.

ஈண்டுப் பெறறிமை என்றது சாதியை.

ஓகாரம் எதிரமறை.

ஒன்றொன்றினென்பது "ஒன்றொன்றாப் பாரத்துணர்வதுள்ளமே" எனறாற் போல அடுக்குமொழி; அது காலவிசேடமாதல எனறு மன்றெனப் பின்வருதலாற் பெற்றாம்.

ஒருங்கே யென்பது சொல்லெச்சம்.

ஒனறொன்றிற்றோன்றி யுளதாயிறுதலாவது "* பயில்வித்தெல்லாங் - காரிட மதனிற் காட்டுமங்குரங் கழியும் வேனில்" என்பதனுனறிக.

"கண்டும்" உம்மை சிறப்பு.

---

* சிவஞானசித்தியார், முதற்சூத்திரம், செ-கூ. ஓரிடமழுய.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின் உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் ஒடுங்கின சங்காரத்தி னல்லது உற்பத்தியில்லையென்றது.

என விங்ஙனஞ் சொற்பல்காமைப்பொருட்டுத் துணிந்ததாக வைத்துரைத்தாராயினும், பொருளியைபிறகேற்ப இதனை மூன்றதிகரணமாக வைத்துரைப்பது ஆசிரியர் கருததெனக் கொள்க ; அஃதாமாறு காட்டுதும் —

இனி (உலகமுள்ளது என்றது.)

எ-து. மே-ள். எ-னின். உலகம் இலபொருளாய்த தத்தஞ் சார்பிலே தோன்றி யழிதல இயல்பெனறலே அமைவுடைமையின், அது மூவினை யுடைததாயினும் தோறறுவானொருவனை யுடைத்தாதல செலலாது எனப் புததநூலார சொல்லுங் கடாவையாசஙகித்தத திதியென்னுஞ் சூததிரக்கூற்றைக கணணழிததுரைத்து மேறகோடனுதலிற்று.

[இ-ள். உலகம-மேற்சாதிக்கபபட்ட முத்தொழிலுக்குரிய பிரபஞ்சம்,—உள்ளதென்றது - உள்பொருளாம என்க.]

இலலதற்குத்தோற்றமினமையின்.

எ-து. ஏது. எ-னின். உளளதாதல யாஙஙனம என்னுங்கடாவை யாசஙகித்து மேற்கோளைச் சாதிததனுதலிறறு.

(இ-ள்.) இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்காலத்துமுற்பத்தியின்மையின் ஈண்டுற்பத்தி காணப்படுதலான் உலகமுள்ளது என மேற்கொண்டது எனக

(இனி உலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என்றது)

எ-து. மே-ள. எ-னின. உளபொருளெனப்படட பிரபஞசம தததமுதறகாரணத்தினின்றுந் தானே தோனறியழியும் இதறகொரு நிமித்தகாரணமாய ஒருகருத்தா வேண்டாம எனச் சாஙகியாகூறுங கடாவையாசஙகிததுத தோறறியவென்னுஞ் சூத்திரக்கூறறைக் கண்ணழித்துரைதது மேறகோட னுதலிறறு.

[இ-ள், உலகம - மேல உள்பொருளெனச் சாதிக்கபபட்ட பிரபஞ்சம்,—செய்வோனையுடைத்தெனறது - தொழிற்படுத்து நிமித்தகாரணமாகிய முதற்கடவுளையுடைத்து என்க.]

உள்ளதற்குச் செய்வோரினறிச் செய்வினையினமையின.

எ-து. ஏது. எ-னின. அதறகுப பிரமாணமென்னை என்னுஙகடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச சாதிததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மணமுதலியவற்றினுள்ளதாகிய கடமுதலிய பொருட்குக் குயவன்முதலிய செய்வோராயின்றி வினைதன்முதலிய செய்தொழில் நிகழாமையின், உலகம இவ்வியலபிற்றாகலான் இனி இவ்வுலகஞ்செய்வோனையுடைத்து என மேற்கொணடது என்க.

(இனி) ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லையென்றது.

ஈ-து. மே-ள. எ-னின். இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பான் உண்டெனப்பட்டகருததாத் திதிகருத்தா சிருட்டிகருத்தாமுதலியோரில்

[illegible] எனப் பாஞ்சராத்திரி முதலியோர் கூறுங் [illegible] [illegible] ஒடுங்கியுளதா மென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்[illegible] மேற்கோ[illegible]டுதலிற்று.

(இ-ள்) உலகம் தாஞெடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவி னின்றன்றி உளதாகாது என்க.

ஒடுங்கினவெனனும் பெயரொச்சஞ் சங்காரமென்னும் இடப்பெயரோடு முடிந்தது. சங்காரம ஆகுபெயா.

அலலதிலலை என்று எதிாமறைமுகத்தாறகூறியது, ஏனைகடவுளரின் உளதாகாமை யாபபுறுததறபொருட்டு.

இதனுள ஒடுங்கின என்பதனுற போந்தகுறிப்பேதுவைப் புலப்படக்காணுமாறு.

(ஆண்டு ஒடுங்குதலின.)

எ-து. ஏது. எ னின். அதறகுப பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச சாதிததனுதலிறறு.

(இ-ள்.) யாது யாணடொடுங்கும அஃத தனிலுற்பத்தியாம் மண்ணிற் குடமபோலும எனலும அவினுபாவத்தாற பிரபஞ்சஞ சங்காரகாரணன் மாட்டொடுஙகுதலின மீளத தோனறுஙகால் ஆண்டுநினறுந தோன்றுதலே பொருத்தமுடைமையின அவவாறு மேறகொணடது என்க.

இவவாறு மூனறதிகரணப்பொருளும இதன்கடபோநதவாறும் இவ்வாறுனை யாக்காற் பொருளியைபுபடாமையும நுணணுணாவாறகணடுகொளக.

இலயிதத தனனிலில யித்ததாம லததா
விலயிதத வாறுளதா வேணடும

எ-து. உ-ம். எ-னின. உலகம் உள்ளதாயின உள்ளதற்கு உண்டாகவேண்டுவதில்லையாகலாற சற்காரியவாதம் அடாது எனப் புததா கூறுங்கடாவையாசங்கிதது இலலதற்குததோறறமினமையினெனறவே துவை வலியுறுததுதனுதலிறறு.

(இ ளா.)இலயிததது இலயித்த தனனில் ஆம-உள்ளதாயினுஞ் சங்கார காலத்திறெனுடுஙகிய தாகலான அவ்வொடுஙகியவுலகம தாஞெடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருததாவினினறும படைபபுக்காலததின் மீளவுளதாம.அற்றேல் ஒடுஙகியது ஒடுஙகியவாறே யொழியாது மீளவுண்டாகவேண்டாம: வேணடுமாயின, முனறெனுடுஙகாது நிலைபெறலே யமையும: அவ்வாறன்றி ஒடுஙகி மீளவுளதாவது எறறுககெனின,—மலததால் - உள்ளதாகிய உலகம கருமமலம பரிபாகமாதறபொருட்டு ஒடுஙகி ஆணவமலம பரிபாகமாதறபொருட்டு மீளவுமுணடாம். அறறேல் முனனினற பிரபஞசம நாசமாக வேறு தோன்றுமென்னுமல் அதுவே ஒடுஙகி நின்று மீளவுளதாமெனறற்குப் பிரமாணம எனனையெனின,—இலயிததவாறு உளது ஆ வேண்டும-எஃதெவ்வாறு நினறொடுஙகிறறு அஃதவ்வொடுஙகியவாறே உளதாதல் எலலாராலும விருமபபபடும என்க.

எனவே அங்கியமமிலலையாயின் நெறகமுகாய் நீளாது நெல்லாய் நீளுதற்கு ஏதுவென்னையென்னுந் தருக்கமே அதனையறிவுறுததுமென்றவாறாயிறறு. சற்காரிய வாதத்தினியலபு *"தநதுமுதல்காரகம்" எனனும் ஞானமிாதசதிலுங் காண்க.

---

* அகவல் - உஉ.

இதனுனே, இல்லதுமுள்ளதயல்லது பொருடோன்றுமென்னுஞ் சூனியவாதிகளும், இல்லதுமுள்ளதுமாய் பொருடோன்றுமென்னும் அநேகாந்தவாதிகளும் மறுக்கப்பட்டவாறறிக.

—இலயித்த

தத்திதியி லென்னி னழியா தவையழிவ
தத்திதியு மாதியுமா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இனிச் சற்காரியவாதத்தின் அவ்வக்காரியங்கள் தத்த முதற்காரணத்தொடுங்குமெனவே கோடலின் உலகிற்கு முதற்காரணமாகிய மூலப் பகுதி வாசுதேவனுருவாகலான் உலகம் அவன் மாட்டொடுங்குமென்றலே அமை வுடைத்தன்றி முதற்காரணத்தின் வேறாய நிமித்தகாரணமெனக் கொண்ட சங்கார கருத்தாவின்மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாதெனப் பாஞ்சராத்திரிகள கூறுங் கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கின சங்காரத்தின் எனவும் இலயித்ததன்னில் எனவுங் கூறிப் போந்த குறிப்பேதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலயித்தது அத்திதியில என்னின்-உலகமொடுங்கியது அந்த மூலப்பகுதிவடிவாய திதிகருத்தாவின்கணென்பயாயின,—அவை அழியாது - நீ அங்ஙனங்கொள்ளினும மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புவனங்கள் அதனுல் வியாபிக்கப்படாமையிற் கீழுள்ள ஏகதேசமாத்திரையே ஆண் டொடுங்குவதன்றி மாயாகாரியத்தொகுதிமுழுவதும ஆண்டொடுங்காது. அற்றேல்,மாயாகாரியத்தொகுதிமுழுவதுமயாண்டொடுஙகுவதெனின்,— அத்திதியும ஆதியும ஆம் அங்கு அழிவது- அந்தத்திதிக்கடவுளும படைப் புக்கடவுளும தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய அச்சங்காரக்கடவுளிடத்தே அவ்விருவரோடுஙகூட அழிவதாம அத்தொகுதி என்க.

இவ்வெண்பாவினைச் "செய்யுட்க ளோசை சிதையுங்கா லீரளபு—மையப்பா டின்றி யமையுமா—மைதீரொ ற-றினமியுஞ் செயயுட் கெடினொற்றை யுண்டாக்கு— குன்றுமே லொற்றளபுங கொள." எனபதுபோல இரணடதிகரணப்பொருள படு மாறு இருதொடராக வைததுரையாக்காற பொருளியைபு படாமையறிக.

இலயித்தவெனனும்பெயரெச்சம் தன்னெனனும இடபபெயரோடு முடிந்தது.

"இலயித்ததெனறது ஏதுபபொருணமையுணரநினற பெயா. இலயித்ததெனச் சற்காரியவாதங கூறவே இலயித்தவத்தையின் அவ்வககாரியசததி சூகமாய்ச் சூக்குமமாய் நிற்பதொன்றுண்டு. அதுவே முதறகாரணமெனப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதறகாரணமாகிய மாயையுணமையும் பெறப்பட்டது.

ஆவெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. வேண்டுமெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக்கூறினா.

அவை தொகுதி, அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரொன்பாக்கு அழியாது அழிவ தென்னும் ஒருமைகளோடியையாமையும் உத்தரமாகாமையுமுணாக.

திதியும் ஆதியும் ஆகுபெயர். ஆமங்கு பெயரொச்சமுடிபு.

இரணியகருப்பமதத்தையும் மறுததறபொருட்டுப்படைப்புக்கடவுளையும்உடன் கூறினர்.

நிமித்தகாரணனுகிய முதல்வன் உலகிற்கு முதற்காரணனல்லனுயினும் முதற் காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய் நிற்றலின், உலகம் ஆண்டொடுங்கி ஆண்டு நின்று தோன்றுதல் அமையுமென்பது வருகின்ற வெண்பாவிற்பெறபபடும்.

வித்துண்டா மூல முளைத்தவா தாரகமா
மத்தன்றா ணிற்ற லவர்வினையால்—வித்தகமாம்
வேட்டுவனா மப்புழுப்போல் வேணுருவைத் தான்கொடுத்துக்
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து.

எ-து. உ-ம். எனின். உலகந் தனக்கு முதற்காரணமாகிய மாயையினொடுங்குவதன்றி நிமித்தகாரணன் ஒருவனுண்டெனக் கொள்ளினும் அவன்மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாமையின், யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனினுற்பத்தியாம் என்னும் அவினாபாவத்தான் மாயையினொடுங்கிய உலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும் இதற்கோரிறைவன் வேண்டா எனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செயவினையின்மையின் எனனுமேதுவை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மண்போல் குளிர்ந்து வித்து உண்டா மூலம் முளைத்தவா தாரகம் ஆம அத்தன் தாள் நிற்றல் அவர் வினையால் வித்தகம் ஆம - மாயையும் உலகமும் வித்தும் அங்குரமும் போலுமாகலின் வித்துக்கு ஆதாரமாகிய நிலங் குளிர்ந்தவழி அதன்கண் வித்துள்ளதாக அதனினின்றும் அங்குரந்தோன்றியவாறுபோல மேலைவெண்பாவின் இலயித்தது என்றதனாற் பெறப்பட்ட மாயை தனக்காதாரமாய் நின்று தோற்றுவிக்கும் இறைவனது சத்தியின்கணுள்ளதாய் நிற்றலால் அச்சத்தி சங்கற்பித்தவழி அவரவர் வினைக்கீடாக அவ்வக்காரியங்களை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ் சதுர்ப்பாடுடைத்தாம்: அல்லுழி உடைத்தன்று. நிலங் குளிர்ந்தவழி அதன்கட்கிடந்தன்றி வித்து முளையைத் தோற்றாதவாறு போலும்; ஆகலான் மாயையினொடுங்கித் தோன்றிய உலகம அதற்காதாரமாய் நின்ற இறைவன்சத்தியினொடுங்கித் தோன்றியதேயாம் என்க.

ஆகலானென்பது முதல் குறிப்பெச்சம். இது கிழங்கினின்றுந்தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனானுமறிக. வழிநூலாசிரியர் * "உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரனபால." எ-ம். "உலகவ னுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடும்." எ-ம். ஓதியவாறும், உலகவனுருவிற்றோன்றி யொடுங்குமாறு வாதுளாகமத்தில் வகுத்தோதியவாறும் இவ்வியல்பு நோக்கியெனக. இஃதறியாதார் இன்னோரன்னவற்றைத் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

உவமவினை பொருளினும் பொருளடை உவமையினுஞ் சென்றியையும்.

உண்டாகவெனச் சற்காரியத்தை வலியுறுத்துதல், வித்தில்வழி நிலத்தினின்றும் அங்குரந் தோன்றாதவாறுபோல மாயையில்வழிப் பிரமத்தினின்றும் உலகந் தோன்றாதெனப் பரிணாமவாதிகளையும், மாயை அநிர்வசனமென்னும் மாயாவாதிகளையும், வித்துநிலனும்போலென்றதனான் மாயை முதல்வனின் வேறுபொருளன்றென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் பாஞ்சராத்திரிகளையும் மறுத்தவாறாயிற்று.

முதல்வன் பலவேறுவகைப்படச் சங்கற்பித்தவாறென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து, அவர்வினையாலென்றார்.

வித்தகம் விசித்திரமென்றுரைப்பினுமமையும்.

---

* சிவஞானசித்தியார், முதற்சூத்திரம். செ-௩௨. உயிரவை யொடுங்கிப். செ-௪௮. உலகினையிறந்து.

அற்றேல், தன்வயத்தானன்றி வினைவயத்தாற்றேற்றுவிப்பான் இறைவனுகா னெனின்,

வேட்டுவன் ஆம் அப்புழுப்போல் வேண்டு உருவைத்தான் கொடுத்துக் கூட்டானே-வேட்டுவனுதலை விரும்பும் புழுவிற்கு வேட்டுவன் விரும்பிய வடிவினைக் கொடுக்குமாறுபோல இறைவனும் அவரவர் வேண்டுமுருவினைக்கொடுத்து அவ்வினைக்குத் தக்க பயன்களையுங் கூட்டுவனுகலான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கென்னை என்க.

ஆகலான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். போல் அசை. குளிர்ந்தவழியென்பது குளிர்ந்தெனத்திரிந்து நின்றது. நிற்றலினென்னும் ஐந்தாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் எதிர்மறை.

> நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்திற்
> றாக்காது நின்றுளத்திற் கண்டிறைவ—னாக்காதே
> கண்ட நனவுணர்விற் கண்ட கனவுணரக்
> கண்டவனி லிற்றின்றாங் கட்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேலையுதாரணத்திற்கூறியவாற்றான் உலகிற்கு முதற்கடவுள் உண்டெனக்கொள்ளினும் அவன் படைப்பு முதலியன தொழில் செய்வானுயின் விகாரமெய்தி அதனிற்பந்தமுறுவானென்னுமவர்மதம்பற்றிநிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இறைவன் - முதல்வன்,—காலத்தில் தாக்காது நின்று - இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு முதலியனவாய் வேறுபட்டு எல்லாத்தொழிலுஞ் செய்துந் தனக்கு விகாரமின்றி நிற்குங் காலம்போல விகாரப்படாது நின்று,—ஆக்காதே கண்டு - பிரபஞ்சத்தைக் கரணத்தாற்படையாது சங்கற்பமாத்திரத்தானே படைத்து,—நோக்காது நோக்கி நொடித்து - அவ்வாறே காவாது காத்து அழியாதழித்தலால்,—இன்று ஆம் கட்டு - இவ்வமலனுக்குப் பந்தமின்றாதல்,—உளத்தில் கனவுகண்ட கண்டநனவு உணர்வில் உணரக்கண்டவனில் இற்று - கற்றநூற் சொல்லும் பொருளும் உள்ளத்திற் றோன்றுங்கால் உள்ளம் அவற்றிற்றொடக் குண்ணுதவாறுபோலும் கனவின்கட் கண்டவற்றைப் புறத்து விடயங்களையறிந்து வந்த நனவுணர்வின்கண்ணே விளங்கவறிந்தவன் அப்பொழுது அவற்றிற்றொடக்குண்ணுத வாறுபோலு மித்தன்மைத்து என்க.

எனவே இஃதிவ்வாறாகவென்றெண்ணுதலாகிய சங்கற்பமாத்திரையாற்செய்வதூஉம், கரணத்தாற்செய்வதூஉமென வினைமுதல் இருவகைப்படுமென்பதூஉம், கரணத்தானன்றிச் செய்யமாட்டாத குயவன் முதலியோர் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யுமுதல்வனுக்கு வினைமுதலாதற் பொதுமைபற்றி ஒருபுடையுவமையாதலன்றி முற்றுவமையாதல் செல்லாமையானும், சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யுஞ் செய்திக்குக் கட்டுண்டன்முதலிய குற்றங்கள் பகைப்பொருளாகலானும், அவையாண்டுளவாதற்கோரியையின்றென்பதூஉம் கூறி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஆக்குதல் படைத்தல்; காண்டலும் அது. நோக்குதல் காத்தல். நொடித்தல் அழித்தல்; அது * "நொடித்தான்மலை" என்பதனுனுமறிக.

---

* சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம். திருநொடித்தான்மலைப்பதிகம்.

ஆக்காது நோக்காது என்றமையால நொடியாதென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. நொடித்தலானெனபது நொடித்தெனத்திரிந்தது.

அன்றே அசை, அநாதியேயெனினுமமையும்.

இன்மூன்றும் உவமவுருபுகள்.

உளத்தினென்பதற்குச் சங்கற்பத்தாலெனறுரைப்பினுமமையும்.

இனறுங்கட்டு எனபது *"அருங்கேடன" என்பதுபோலநின்றது.

மூன்றுமதிகரணம்.

இனிச் சங்காரமே முதலென்றது.

எ-து. மேல், எனின். 'ஒடுங்கினசங்காரத்தினல்லதுற்பத்தியில்லை' எனவே சங்காரகருத்தா உலகிற்கு முதற்கடவுளென்பது போந்ததாயினும் தோமுதலாயின பலர் கூடிச்செய்யக் காண்டலின அவற்றினும் அதிவிசித்திரமான உலகத்திற்கு மற்றுமத்தன்மையராய முதற்கடவுளர் உளரெனக்கோடும் எனனும அநேகேசுர வாதிகண்முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அந்தமாதி' என்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சங்காரகருத்தா ஒருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளென்றது எனக.

சங்காரம் ஆகுபெயர். ஏனையோர் முதல்வராகாரெனப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரத்தின் வழி யல்லது சுதந்திரமின்றி நிற்றலான்.

எ-து. ஏது எ-னின். அதற்குப பிரமாணமெனனையெனனுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒன்றொன்றாய்ச் சுட்டியறிவதாகிய உருவும அருவுமென் றிருவேறுவகைப்பட்ட பிரபஞ்சம அவ்வாறு சுட்டியறிதலின்றி எவ்வுலகும ஒன்றாயறிந்து நின்ற சங்காரகருத்தாவின்வழிப பரதந்திரமாய் நிற்ப தல்லது தனக்கெனச் சுதந்திரமுடைத்தாய் நிற்பதன்றாகலாற் சங்கார காரணனொருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளன்றி ஏனையோர் முதற்கடவுள ரல்லரென மேற்கொண்டது எனக.

பிரபஞ்சத்திற்குச் சுதந்திரமின்மையுஞ் சங்காரகாரணனுக்குச் சுதந்திரமுண் மையும் ஏதுமுகத்தாற்காட்டுவார் சுட்டுணர்வாகியபிரபஞ்சமெனவும, சுட்டுணர் வின்றிநின்றசங்காரமெனவும, எரிதநும † உடம்பொடுபுணர்த்தோதினர். சுட்டு ணர்வுடையதனைச் சுட்டுணர்வென்றது உபசாரம். ஈண்டுப் பிரபஞ்சமென்றது சேத னப்பிரபஞ்சத்தை, பிரிநிலையேகாரந்தான விலக்குதற்குரியது அதுவேயாகலின.

தோமுதலாயின பலராற்செய்யப்படினும அப்பலரும் ஒருவனேவலவழி நின்றேசெய்ப வாகலானும், வேதத்துட் காரணவாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்வின ராகிய நாராயணன் இரணியகருப்பன இந்திரன் அங்கி சூரியன முதலியோரைக் காரணமென்றது குயவன்போல அவாந்தரகாரணமாதல்பற்றியேயாகலின அவை யெல்லாம் ஆகுபெயராற சங்காரகாரணனாகிய முதற்கடவுளையே யுணர்த்திநிற்கு

---

* திருக்குறள், தீவினையச்சம. செ - கo.

† உடம்பொடு புணர்த்தலெனபது ஒருத்தி. இது தொல்காப்பியத்து மரபியலின் இறுதிச்சூத்திரத்துக்கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலார் நிபாதமென்பர்.

டர்களானும், செய்துஞ் செய்வித்தும் எல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுதலாய் நிற்கு முதற்கடவுள் சங்காரகருத்தாவொருவனேயென்பது கருத்து.

ஒன்றலா வொன்று ளதாகி நின்றவா
றொன்றலா வொன்றிலவை யீறுத—லொன்றலா
வீறே முதலதனி னீறலா வொன்றுபல
வாறே தொழும்பாகு மங்கு

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமாயினும் சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சம் பலவாயினாற்போலச் சுட்டுணர்வின்றிநின்றசங்காரமும் பலவுளவெனக் கோடும், ஒன்றேயென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவை - சேதனப்பிரபஞ்சத்தொகுதி,—ஒன்று அலா ஒன்றால் - உருவும் அருவுமென்னும் அவ்விருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள் ஒன்றல்லாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளாலே,—உளது ஆகி நின்றவாறு - சிருட்டிப்பட்டுத் திதிப்பட்டவாறே,—ஒன்று அலா ஒன்றில் ஈறுதல் - அந்தப்பரம்பொருளின்கண்ணே சங்காரப்படுதலால்,—ஒன்று அலா ஈறே முதல்-அச் சங்காரக்கடவுளொருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள். அற்றேல், இவ்வாறு முத்தொழிற்படுஞ்சேதனப்பிரபஞ்சம் வீடுபெற்றவழிச் சுட்டுணர்வின்றிச் சிவசமமாமென வேதத்தும் ஆகமத்தும் ஓதுதலின் அவ்வழி அவையும் முதற்கடவுளாமென்றற்கு இழுக்கென்னையெனின்;—அதனில் ஈறு அலா ஒன்று - அப்பரம்பொருள்போல் அழிவின்றி நித்தமாய சேதனப்பிரபஞ்சம்,—அங்கு - வீடுபேற்றின்கண்ணும்,—பலவாறே தொழும்பு ஆகும் - பலவாற்றானும் பரம்பொருளுக்கு அடிமையாம் என்க.

இது * சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

காரியப்பிரபஞ்சஞ் சடமாகலானும், சேதனப்பிரபஞ்சம் அவிச்சையாற் கட்டுற்றுச் சுட்டுணர்விற்றாய் நிற்றலானும், இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு இவற்றின் வேறாய் ஒருமுதற்கடவுளுண்டென்பது பெற்றாம். பெறவே, பிரபஞ்சம் விசித்திர காரியமாய்க் காணப்படுதலின் இவ்வாறு நடாத்தும் முதற்கடவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேரருளும் சுதந்திரமும் முதலிய நிரதிசயகுணங்களுடையனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது: படவே, இத்தன்மையனாகிய முதற்கடவுளொருவனே அமையுமாகலின் வேறுமத்தன்மையருண்டெனக்கொள்ளின் மிகையென்னுங் குற்றமாம்: அல்லதூஉம், இலக்கணத்துள் ஒருவாற்றானும் வேற்றுமையில்வழி இலக்கியம் பலவாதல் செல்லாதென்னுங் கருத்தால், ஒன்றலாவொன்று என வரையறுத்தோதினார்.

ஈறே முதலென்றது முடிந்தது முடித்தல். ஈறு ஆகுபெயர்.

இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

பலவாறுவன, இருணீங்கியவழியுங் கண்ணுக்குக் காட்சி ஞாயிற்றையின்றியமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்திநிலையினும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு வியஞ்சகமாய் உடனின்றறிவிக்கு முதல்வனையின்றியமையாதவாறும், கண் படிகம் ஆகாயம் போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாயன்றி முதல்வன்போலத் தனித்துநிற்குமியல்பில்லாதவாறும், முதல்வன்போல் ஐந்தொழிற்கும் வினைமுதலாமுரிமையின்றிச் சிவானுபவமொன்றினுக்கேயுரித்தாயவாறும், சமவியாபகமாயினும முதல்வனை நோக்கத்

* சொற்பொருட்பின்வருநிலை என்பது முன்னர்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப்பலவிடத்தும் வருவது.

நூலவறிவாகலான் விளக்கொளியுட் கண்ணொளிபோல முதல்வனின் வியாப்பியமா யன்றி நில்லாதவாறும் முதலாயின. அற்றேல், முத்திநிலையின் ஆன்மாச் சிவசமமா மென்னுஞ்சுருதிக்குப் பொருளென்னையெனின்; அஃது உண்மையதிகாரத்துட் பெறப்படும். இதனானே சிவசமவாதி சங்கிராந்தவாதி உற்பத்திவாதி ஆவேசவாதி மதங்களும் மறுக்கப்பட்டன.

பதியுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறுவார் மலத்துளதாம் எனப் புனருற்பத்திக் கேதுக் கூறுமுகத்தான் மலத்துண்மைக்குப் பிரமாணமும் உடன்கூறினார். அதனை ஈண்டு வேறோரதிகரணமாக வைத்துரையாராயினார்; அதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடு முதலியனவெல்லாஞ் சகசமலத்துணராதென அதனிலக்கணங்கூறும்வழிப் பெறப்படுதலால், ஈண்டு மிகைபடவேறோதல் வேண்டாமையின்.

இச்சூத்திரத்ததிகரணங்களாற்போந்த தொகைப்பொருளாவது :—தோற்றக் கேடுகளதுண்மை காட்சி முதலிய அளவைகளான் அறிய வாராமையிற் பிரபஞ்சம் நித்தப்பொருளேயாம். அன்றித் தோன்றியழியுமெனக் கொள்ளினும், இல்பொருள் தத்தஞ்சார்பிற்றோன்றி நின்றழிதல் இயற்கையெனவமையும்; செயற்கையென்றற்கு ஓரேதுவின்மையின். மற்றுள்பொருளாயின், அதுவேயமையும் இறைவன் வேண்டா; இரண்டுள்பொருள்கோடல் மிகையாகலின். வேண்டுமாயினும், மாயோன் முதலிய கடவுளரில் ஒருவனேயமையும், அவரையொழித்துச் சங்காரகருத்தா முதற்கடவு ளென்றற்குப் பிரமாணமென்னை? பிரமாணமுண்டாயினும், அதிவிசித்திரமாய பிரபஞ்சம் ஒருவனாற்செய்தல்கூடாமையின், மற்றும் அவ்வியல்பினராய முதற்கட வுளர் உளராதல்வேண்டும் என உலகாயதர் மீமாஞ்சகர் புத்தர் சமணர் சாங்கியர் பாஞ்சராத்திரிகள் அநேகேசுரவாதிகள் மதம்பற்றிப் பூருவபக்க நிகழ்ந்தவழி அவரை மறுத்துச் சித்தாந்தஞ்செய்து முதற்கடவுளதுண்மை பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுங் கருதலளவையின் வைத்துணர்த்தியவாறென உணர்க. இவ் வாறு சூத்திரந்தோறும் உணர்ந்துரைத்துக்கொள்க.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

ஸ ஏபிர் வ்யாப்திதோ அநந்ய: கர்த்தா கர்மாநுஸாரத: |
கரோதி ஸம்ஸ்ருதிம் பும்ஸாம் ஆஜ்ஞயா ஸமவேதயா ||

அவையே தானே யாயிரு வினையிற்
போக்கு வரவு புரிய வாணையி
னீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-வை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உலகம் ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாமாற்றை வகுத்துணர்த் துமுகத்தானே துணைக்காரணமுதலியன இல்வழி இறைவன் உலகிற்கு நிமித்தகாரணனாதல் சாலுமாறு யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவையாசங்கித்து அவற்றதுண்மைக்குப்பிரமாணமுணர்த்துதனுதலிற்றுஇச்சூத்திரம் என்க.

சூத்திரவினையும் இதனானே விளங்கும்.

ஒடுங்கியுளதாமென்றவழி ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாவது எவ்வாறென்று அவாய் நிற்றலின், அவ் *அவாய்நிலைபற்றிப் புனருற்பவமே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

---

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல்.
இதனை வடநூலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

மேலைச்சூத்திரத்து எடுத்துக்கொண்ட சங்காரகாரணனாகிய முதல்வன் கலப்பினால் உடலின் உயிர்போல் அவ்வுயிர்களேயாய், பொருட்டன்மையாற் கண்ணின் அருக்கன்போல் அவற்றின் வேறுமாய், உயிர்க்குயிராதற்றன்மையாற் கண்ணொளியின் ஆன்மபோதம்போல் உடனுமாய் நின்று, ஆணையென்னும் பரியாயப்பெயருடைய தனது சிற்சத்தியான் வரும் இருவினைகளான் அவை இறத்தல் பிறத்தல்களைப் புரியும் வண்ணம் அவ்வாணையிற் பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அவையேதானே யாயென்பதனை * இரட்டுற மொழிந்து கொண்டுரைக்க. இக்கருத்தேபற்றி † "உலகெலாமாகி வேறாயுடனுமாய்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

மேலைச்சூத்திரத்தின் 'அந்தமாதி' என்புழி விகாரத்தாற்றொக்க பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சத்தை ஈண்டு அவையெனச் சுட்டிக்கூறினார்.

'ஒடுங்கியுளதாம்' என்றதற்கேற்ப ஈண்டும் போக்கினை முற்கூறினார்.

புரிதல் எப்பொழுதும் மேற்கோடல்.

ஆணையினென்பது ‡ சிங்கநோக்காய் இருவினையென்பதனோடும் நீக்கமின்றியென்பதனோடும் இயைந்து பொருடந்து நின்றது. ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட்கண்ணும், பின்னர் நீக்கப்பொருட்கண்ணுமாய் நின்றது. இன்னென்பது சாரியையெனக்கொண்டு ஈரிடத்தும் ஏற்குமுருபுகள் விரித்துரைத்தலுமொன்று.

அன்றே அசை; அநாதியே இவ்வாறு நிற்குமெனினுமமையும். ஆய்ப் புரிய நிற்குமெனவே, அச்செயல்களெல்லாம் முதல்வன் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரத்தாற் செய்வனென்பது பெறப்பட்டது.

இதனானே மேல் 'அந்தம்' என்று உத்தேசமாயெடுத்துக்கொண்ட முதல்வனுக்கு இலக்கணங் கூறியவாறுமாயிற்று. இது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஆணையினிருவினையினெனவே, தனது சிற்சத்தி துணைக்காரணம், இருவினையும் அதன்வழித்தாய துணைக்காரணம், இருவினையினெனவே அதற்குப் பற்றுக்கோடுண்டென்பதூஉம் பெற்றாமாகலின், அது முதற்காரணமென்பதூஉம் இருவினையிற் போக்குவரவுபுரியவெனவே ஒடுங்கியின் மீளவுளதாங்கால் இருவினைகட்கேற்பப் பலவேறுவகைப்பட்டு விரியுமென்பதூஉம் போந்தவாறு காண்க.

இதனுள் அவையேதானேயாய் என்பதோரதிகரணம்; ஆணையினிருவினையின் என்பதோரதிகரணம்; போக்குவரவுபுரிய என்பதோரதிகரணம்; ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றே என்பதோரதிகரணம்; ஆகநாற்கூற்றது இச்சூத்திரமெனக்கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாக்கள்பலவும் முதல்வன்றானேயாய்நிற்கும் என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேன் முதற்கடவுளல்லவென விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சமும் முதல்வனும் பொன்னும் பணியும்போல் அபேதமோ? இருளும் வெளியும்போற் பேதமோ? சொல்லும்பொருளும்போற் பேதாபேதமோ? என்னு

---

* இரட்டுறமொழிதல் ஒருவாக்கியத்தில் இரண்டுபொருள்படச் சொல்லுதல்.

† சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-க.

‡ சிங்கநோக்கு முன்னும் பின்னும் பார்க்கும் சிங்கத்தின் பார்வையை ஒப்பது.

மையப்பாட்டின்கண் அம்மூன்றனுள் ஒரோவொன்றேபற்றி அவ்வம்மதத்தார் கூறும் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்வதிகரண நான்கனுள்வைத்து இம்முதலதிகரணத்துள்,—முதல்வன் - கடவுள்,—இவ்வான்மாக்கள் பலவுமாய் - கலப்பினால் இவ்வுயிர்களேயாய்,—தானேயாய் - பொருட்டன்மையால் அவற்றின் வேறுமாய்,—இவ்வான்மாக்கள் பலவும் தானேயாய் - உடனாய்நிற்றலின் இவ்வுயிர்கள் பலவுந்தானேயாய்,—நிற்குமென்றது-நிற்பன் என்க.]

ஈண்டும் இரட்டுறமொழிந்துகொள்க.

இதனானே, ஒருவிடயத்தைக் காணுங்கால் ஆன்மபோதம் கண்ணொளியெனத் தானென வேறின்றி உடனாய் நின்று காணுமாறுபோல, முதல்வன் புணருற்பவஞ் செய்யுங்கால் உயிர்களோடு உடனாய் நின்று செய்வனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஏகமென்னில் ஏகமென்று சுட்டுவதுண்மையின் அத்துவிதமென்ற சொல்லே அந்நியநாத்தியை யுணர்த்துமாயிட்டு.

எ-து. ஏது. எ-னின். முதல்வன் அவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்பனென்றற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அத்துவிதமென்ற சொலலின் நகரம் இன்மை அன்மை மறுதலை என்னு முப்பொருளுணர்த்துமன்றே, அவற்றுள் இன்மைப்பொருள் பற்றி அத்துவிதமென்ற மொழிமாத்திரையானே ஒருபொருளென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—தானே தன்னையொன்றெனக் கருதல்வேண்டாமையின் அவ்வாறுகருதும பொருள் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலானும், எண்ணுப்பெயர்மேல் வந்த நகரம் அன்மைபொருண்மாத்திரையே யுணர்த்திப் பொதுமையினிற்பதன்றி ஏனைச்சொற்களின்மேல் வந்த நகரம்போல இன்மை மறுதலைப்பொருள்களையுணர்த்துதல் வழக்கின்கணின்மையின் அத்துவிதமெனகின்ற மொழிதானே பிறிதுகாரணம் வேண்டாது வேறின்மையையுணர்த்திநிற்குமாகலானும,ஈண்டிவ்வான்மாக்கள்பலவும் முதல்வன்றானேயாய் நிற்குமென மேற்கொண்டது என்க.

ஆகலானென்பதறகு ஆயிட்டென்பது அக்காலவழக்குப்போலும்; அற்றாகலினன்றே * "நீயோ செய்யாய் நின்மல னாயிட்டு"என்றா வழிநூலாசிரியரும்; இனி "மழைபெய்து குளநிறைந்தது"என்புழிபபோல ஆயிடலானென்பது ஆயிட்டெனத் திரிந்துநின்றதென்றலுமொன்று.

எண்ணும்மை விரித்துரைக்க.

வேறின்றி உடனாதல் பெறப்படவே, பொருண்மையாற் பேதமென்பதூஉம் கலப்பினால் அபேதமென்பதூஉந் தாமே போதருமென்பது கருத்து.

கட்டு முறுப்புங் கரணமுங் கொண்டுள்ள
மிட்டதொரு பேரழைக்க வென்னென்றாய்—கொட்டி
யவனுளமா கில்லா னுளமவனு மாட்டா
தவனுளமா யல்லனுமா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஒருபொருள் மூவகையியல்பை யுடைத்தாதல் யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவற்றுள் அவையேயாதலை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

* இருபாவிருபது. செ - ௪. கூறியமூன்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் கட்டும் உறுப்பும் கரணமுங்கொண்டு - உயிர் நரம்பு முதலியவற்றாற் பிணிக்கப்படும் உடம்பினையும் ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளையுங் கைக்கொண்டு நின்று,—இட்டது ஒருபேர் அழைக்க என் என்றாங்கு - சாத்தா கொற்றா என உடம்பிற் கிட்ட பெயராற் பிறரழைத்தவழித் தான் என்னையென வந்து நிற்றல் காண்டுமன்றே, இருவர் கைகோத்து நின்றுழியும் அவருள் அழைக்கப்பட்டோனேயன்றி ஏனோன் என்னையென்றல் உலகத்தின்மையின் அவ்வாறன்றி உடம்பின் பெயரான் அழைத்தவழி உயிர் என்னென்றற்குக் காரணம் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாமையின் அருத்தாபத்தியளவையானே அவ்வுயிர் உடம்பெனத் தானென வேற்றுமையின்றி அபேதமாய் நிற்றல் பெற்றாம். அதுபோல,— ஒட்டி - முதல்வன் உயிர்களின் அபேதமாய் ஒட்டி நிற்போனும்,—அங்கு அவன் உளம் ஆகில்லான் உளம் அவனுமாட்டாது அவன் உளம் ஆய் அல்லனும் ஆம் - அவ்வாறொட்டியவழியும் உயிர் உயிரே, உடம்பு உடம்பே, உயிர் உடம்பாயொழியாது உடம்பு உயிராகமாட்டாது. அவ்வாறாயினும் உயிர் உடம்பாயும் அதனின் வேறாயுநிற்கும,உடம்பு அங்ஙனநில்லாது,அது போல முதல்வன் முதல்வனே,உயிர் உயிரே,முதல்வன் உயிராயொழியான், உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது. அவ்வாறாயினும் முதல்வன் உயிராயும் அதனின் வேறாயுநிற்பன். உயிர் அங்ஙனநில்லாது என்க.

அவனுளமா கில்லா னுளமவனு மாட்டா தவனுளமா யல்லனுமா மங்கு என்றது ஒன்றாயும் ஒன்றன்மைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு.

உறுப்பு ஆகுபெயர். எவனென்பது என்னென மரீஇயிற்று. ஒட்டியென்பது பெயர்; வினையெச்சமாகக் கொள்ளிற் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

ஒட்டுதல் பொருந்துதல். அங்கு அதுபோல.

ஒன்றென்ற தொன்றேகா ணொன்றே பதிபசுவா
மொன்றென்ற நீபாசத் தோடுளைகா—ணொன்றின்றா
லக்கரங்க ளின்றா மகர வுயிரின்றே
லிக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு.

எ-று. உ-ம். எ-னின். வேதத்துள் அத்துவிதமென்றதூஉமன்றி ஏகமெனவு மோதுதலின் அதற்கு மறுதலையாய் உயிர்களோடொட்டி நிற்பனெனப் பேதப்படக் கூறுவதென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அச்சொற்குத் தாற்பரியங்கூறு முகத்தால் தானேயாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இருக்கு ஒன்று என்றது ஒன்றே காண்-வேதம் ஒன்றென்றதற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம்; வேறு பொருள்படாது.—ஒன்றே பதி- அதற்குத் தாற்பரியம் பதிப்பொருளொன்றே; இரண்டில்லையென்பதாம்,— ஒன்று என்ற நீ பசுவாம் *காண்-இஃதறியாது ஒன்றென்று சொல்லுகின்ற நீ அப்பதிப்பொருளின் வேறாய பசுவென்றறிவாயாக. பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ்சேதனமாக என்னைப்பசுவென்றதென்னையெனின்,—பாசத்தோடு உளை - நீ மலத்தோடு கட்டுற்று நின்றாயாகலிற் பசுவெனப்பட்டனை. அற்றேல் இவ்வாறு வேற்றுமைகூறிற் பிரமமில்லையாயின் ஒருபொருளு மில்லையென்னும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியமென்னையெனின்,—அகரவுயிர்

* காண் பசுவென்பதனோடுகூட்டுக. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

இன்றேல் அக்கரங்கள் இன்று ஆம் இக்கிரமத்து ஒன்று இன்றால் என்னும்-அகரவுயிரில்லையாயின் அக்கரங்களில்லையாமென்னும் இம்முறைபற்றி வேதம் பிரமப்பொருள் இல்லையாயின் ஒருபொருளுமில்லையென்றோதும் அத்தனை என்க.

ஒன்றின்றா லக்கரங்க ளின்றா மகர வுயிரின்றே லிக்கிரமத் தென்னும் என்றது வேறாகியும் வேறன்மைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு.

இக்கிரமத்தாலென உருபு விரித்துரைக்க. இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின் மேனின்றது. காணென்பதனைமேலேகூட்டுக. ஆம் அசை.

> பண்ணையு மோசையும் போலப் பழமதுவு
> மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா—மண்ணா
> ளத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்னா
> தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதம் ஏகமாய பிரமத்தை ஏகமென்றோழியாது பிரமம் அத்துவிதமெனவும் ஓரோரிடங்களின் ஓதுதலின், அத்துவிதம் இருபொருட்கண்ணதென்பார்க்கு ஏகமாய பிரமத்தை அத்துவிதமென்றல் பொருந்தாதாய்முடியும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை நீக்குமுகத்தானே அவையே தானேயாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும் எண்ணும் சுவையும்போல் எங்கும் ஆம் அண்ணல் தாள் அத்துவிதம் ஆதல் - பண்ணும் அதனின் வேறன்றாயெண்ணப்படும் இசையும்போலவும்,பழமும் அதனின் வேறன்றாயெண்ணப்படுஞ் சுவையும்போலவும் யாங்கணும் வியாபகமாய முதல்வன் றிருவருள் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்பதாகலான்,—அரு மறைகள் ஒன்று என்னாது அத்துவிதம் என்று ஆங்கு அறையும் - வேதங்கள் ஏகமென்னாது பிரமம் அத்துவிதம் என்று அவ்விடங்களிற் கூறும் என்க.

ஆண்டுப் பிரமம் அத்துவிதமென்றது பிரமம் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்குமென்னும் பொருட்டாகலான், அஃது ஏகமென்பதோடு முரணுமாறில்லையென்பதாம்.

பண்ணையென்னும் ஐகாரம் பகுதிப்பொருள்விகுதி. பண் பாலைப்பண் முதலாயின.

எங்குமாமண்ணாளென விசேடித்தது. குண குணிகள் போல் உடனாயும், அவ்வாறுடனாகாமைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு. வியாப்பிய வியாபகமாதலொப்புமை மாத்திரையேபற்றிக் குணகுணிகளை உவமை கூறினானென்பது.

> ஆக்கொடு சேர்த்தி யணைத்தவக் கற்போ
> லாருக்கி யுடங்கியைந்து நின்று—பிரிப்பின்றித்
> தானே யுலகாந் தமியே னுளம்புகுதல்
> யானே யுலகென்ப வின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமையெடுத்துக்காட்டின் அநேகாந்தவாதமாமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அஃதாகாமை உவமை முகத்தான் விளக்கி மூன்றனையும் ஒருங்கே வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உருக்கி அரக்கொடு சேர்த்தி அணைத்த அக்கற்போல் உடங்கு இயைந்து நின்று பிரிப்பு இன்றித் தானே உலகு ஆம் - அரக்கையுருக்கி அதனோடு சேர்த்து அணைத்த கற்பொடி அவ்வரக்கினோடொன்றாய் ஒருங் கியைந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல, முதல்வன் உயிர்களின் ஒருங்குகூடி நின்று நீக்கமின்றி உடனாகலால், தானேயாம், உலகேயாம், தானே உல கேயாம். அற்றேல், வாமதேவமுனிவன் முதலியோர் யானேயுலகெல்லா மாயினேன் எனக் கூறுதலானும், சர்வஞ்ஞானோத்தரத்தில் யானேயெல்லா மாய் அல்லனுமாய் உடனுமாய் நின்றேன் என்று உயிர்கண்மேல் வைத் தோதுதலானும், உயிர்களும் இவ்விலக்கணத்தனவாவான் செல்லும்போலு மெனின், —தமியேன் உளம் புகுதல் யானே உலகு என்பன் இன்று - அம் முதல்வன் பாசக்கூட்டத்தினீங்கித் தனியாய் நின்ற என்னகத்துச் சோகம் பாவனையாற் புகுந்து வேற்றுமையின்றித் தோன்றலான் யானேயுலகெல்லா மென்பேனாயினேன் இம்முத்திகாலத்து. ஆகலின், அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவான்சேறலின்று என்க.

அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவான்சேறலின்றென்பது குறிப்பெச்சம்.

இவ்வொற்றுமைபற்றியன்றே அருச்சுனற்குக் கீதைநூல் செவியறிவுறுத்த கண்ணன் யானே யுலகெல்லாமாயினேனென்றதூஉம், முதல்வனது விச்சுவருபத் தைத் தான் காட்டியதூஉம், ஏனையவற்றைக் கைவிட்டு என்னையே வழிபடுகவென் றதூஉம், அதனை உறுதியாகக்கொண்ட அருச்சுனன் அவன் கூறிய கருத்துநோக்கிச் சாங்காறுஞ் சிவபூசை செய்ததூஉம், கண்ணன்மேலிட்ட போதுகள் முதல்வன்திரு முடிமேற் கண்டதூஉமென்க. கண்ணன் உபமன்னியுமுனிபாற் சிவதீக்கையுற்றுத் தன்னையுந் தலைவனையுமுணர்ந்தோறுகலிற் சிவோகம்பாவனையைத் தலைப்பட்டோ னாதலறிக.

கலப்பாய்நிற்றலான் உலகேயாமென்பார் உடங்கியைந்து எனவும், பொருட் டன்மையால் வேறுநிற்றலால் தானேயாமென்பார் நின்று எனவும், உயிர்க்குயிராய் நிற்றலால் தானேயுலகாமென்பார் பிரிப்பின்றி எனவுங்கூறினார்.

ஈண்டும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டுரைக்க.

இன்றியென்னுஞ் செய்தெனெச்சக்குறிப்பு "மழைபெய்து குளநிறைந்தது" என்புழிப்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

இவ்வதிகரணத்தானே பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதாபேதமென்றும் பிணங்குஞ்சமயிகளையெல்லாம் மறுத்து அம்மூவகையியல்புந் தன்கட்டோன்ற நிற் கும் அத்துவிதத்தன்மை ஏதுக்களானும் உவமைகளானும் உணர்த்தியவாறு. புடை நூலாசிரியரும் இவ்வதிகரணப்பொருளேபற்றி * "புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய்— தெரிக்கலுற்றாம்." என வகுத்தோதினார்.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வரும் என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். முதல்வன் அவ்வாறு உயிர்களோடியைந்துநின்றுபுன ருற்பவஞ்செய்யுங்கால் உலகத்துக்குப்போல் அவனுக்குத் துணைக்காரண முதலியன

* சிவப்பிரகாசம், பாயிரம். செ-எ.

வேண்டப்படுமோ படாவோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் முதல்வனது சுதந்திரத்திற்கும் அளவிலாற்றற்கும் இழுக்காய் முடியுமாகலின், அவனுக்கு அவை வேண்டப்படா எனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்களுக்கு - முதல்வன் இவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்றற்குரிமையுடைய உயிர்களுக்கு,—இருவினை - முற்பிறவிகளின் ஈட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக்கிடந்த புண்ணியபாவங்கள்,—முதல்வன் ஆணையின் - இறைவனுடைய சிற்சத்தியால்,—வருமென்றது - வரும் என்க.]

ஈண்டு இருவினையென்றது முற்பிறவிகளினீட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த புண்ணியபாவங்களையென்க; எனவே, மாயையினுண்மையும்பெறப்பட்டது. இவை வேண்டப்படுதல்பற்றி முதல்வன் சுதந்திரத்திற்கு இழுக்கில்லையென்பார் முதல்வனாணையின்வரும் என்றார்.

ஒரு நகரியைக் காப்பான் பாடிகாவலிட்டாங்கு அவை அவனதாக்கினையாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஆணையேயமையும், இருவினையெற்றுக்கு என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒருபட்டணத்தைப் புரக்கும் வேந்தன் பாடிகாவற்றொழிலைக் களைகணுவாரொருவன்மாட்டு வைத்தாற்போல எல்லாவறிவு முதன்மை யநுக்கிரகங்களுடைய அம்முதல்வன் புனருற்பவத்தைச் செய்வதாகிய தனதாணையை அவ்விருவினைகண்மாட்டுவைத்து நடாத்துதலே முறையாகலான், இனியிவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினைமுதல்வனாணையின் வரும் என மேற்கொண்டது என்க.

முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல்லாம் உலகத்தோடொப்ப நிகழ்வனவாகலின், ஈண்டைக்கு அரசன்செய்தி உவமையாயிற்று.

பாடிகாவலாவது களைகணுவாரொருவனைக்கொண்டு வேந்தன் செய்விப்பதொரு தண்டத்தொழில்விசேடம் அது *"கோடி காவனைக் கூறாத நாளெலாம்—பாடிகாவலிற் பட்டுக் கழியுமே" என்னுந் திருப்பாட்டானுமறிக. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாமுரைப்ப.

> உள்ளதே தோற்ற வுயிரணையு மவ்வுடலி
> னுள்ளதா முற்செய்வினை யுள்ளடைவே—வள்ளலவன்
> செய்பவர் செய்திப் பயன்விளக்குஞ் செய்யேபோற்
> செய்வன் செயலணையா சென்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வினை உண்டென்பதற்கும் அதுவே உயிர்க்குப்பயனாய் வருமென்றற்கும் மேல் வினையேறுமாற்றிற்கும் அது முதல்வனை யின்றியமையாமைக்கும் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளதே தோற்ற-இல்லது தோன்றாதென்பது மேற்கூறிப்போந்தமையான் முன் உள்ளதாய புண்ணியபாவமென்னும இருகூற்றுச்

---

* திருநாவுக்கரசுநாயனாதேவாரம், திருக்கோடிகாத்திருக்குறுந்தொகை.

சஞ்சிதவினையே தன் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்களையும் அவை நுகர்தற்குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பினையுந் தோற்றுவிப்ப,—உயிர் அவ்வுடலின் அணையும் - அவ்வின்பத் துன்பநுகர்ச்சி சடத்துக்குக் கூடாமையிற் சித்தாகிய உயிரோ அவ்வுடம்பிற் பொருந்தி அவற்றை யநுபவிக்கும். முன்வினையை ஈண்டநுபவித்தொழிந்தால் மேலைக்கு வினையுண்டாமாறியாங்ஙனமெனின்,—முன் செய் வினை உள் அடைவே உள்ளதாம் - முன் செய்த வினை அநுபவித்தற்கேதுவான முறைமையிலே மேலைக்கு வினையுளதாம். அற்றேல், அவ்வினையே பயனாக வருமெனவமையும், முதல்வன் எற்றுக்கெனின்,—செய்பவர் செய்திப் பயன் விளைக்குஞ் செய்யேபோல் - உழவர் செய்யுந் தொழிற்குத் தக்கபயனை விளைநிலம விளைவிப்பதன்றி அத்தொழிலானே விளைவிக்கமாட்டாததுபோல,—வள்ளலவன் செய்வன் - உணவும் வித்துமாய்த் தொன்றுதொட்டு வரும் அவ்வினைகளை வள்ளலாகிய முதல்வனே அவ்வுயிர்கட்குக் கூட்டுவன்,—செயல் சென்று அணையா - அவ்வாறன்றி வினை தானே உயிர்கட்குப் பயனாய்வந்து பொருந்தமாட்டாது என்க.

வள்ளலென்றார், தற்பயன் குறியாது * "வேண்டுவார் வேண்டிய" வாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி.

உள்ளடைவு உள்ளுதற்கேதுவாகிய அடைவென விரியும். ஏகாரம் ஏழாவதன் பொருட்கண் வந்தது. உள்ளுதல ஈண்டநுபவித்தல்: அதற்கேதுவாகிய முறைமையாவன அநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள். அவற்றின் கணுண்டாமாறு முன்னர்க்காட்டுதும்.

மேல் முதல்வனுக்கு வினை வேண்டப்படுமென்பதற்கு அரசனை யுவமைகூறினார்; ஈண்டு வினை முதலவனையின்றியமையாதென்பது உணர்த்துதற்கு உழவுதொழிலையுவமை கூறினானெனக் கொள்க.

> அவ்வினையைச் செய்வதனி லவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங்
> கவ்வினையைக் காந்த பசாசமபோ—லவ்வினையைப்
> போராம லூட்டும் பிரானி னுகராரே
> லார்தா மறிந்தணைப்பா ராங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இருவினை சடமாகலிற் சென்றணையமாட்டாவாயினும் உயிர்கள் சேதனமாகலின் அவையே அவற்றது பயனை யறிந்து எடுத்துக்கொண்டு நுகரும் வளளல் எற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காந்த பசாசமபோல் - ஒருவனெடுத்து நேரொக்கப் பிடித்த வழி இரும்பினை வலித்துக்கொள்ளுங் காந்தம்போல,—அவ்வினையைப் பேராமல் ஊட்டும் பிரானின் - அவ்வினைப்பயன்களைப் பிறழாமல் நுகர்விக்கும் முதல்வனால்,—அவ்வினைஞர் தாம்-அவ்வினைகளைச் செய்யும் ஆன்மாக்கடாம்,—அவ்வினையைச் செய்வதனில் சென்று அங்கு அவ்வினையை நுகாரேல் ஆர் தாம் அறிந்து அணைப்பார்-அவற்றைச் செய்தற்குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பின்கட்பொருந்தி அவற்றதுபயனை அநுபவிப்பார்; அவ்வா

* திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம், திருமறைக்காட்டுத்திருத்தாண்டகம். செ - க. தூண்டு சுடரனைய.

றதுபவியாராயின்,வேறே எவர்தாம அவற்றையறிந்து கூட்டுவார்,—ஆங்கு-அறிவுஞ் சுதந்திரமுமின்றி மலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் அப்பெத்த காலத்து என்க.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

ஆன்மாக்களுக்குத் தமக்கென அறிவின்மையானும் வினை சடமாகலானும், மாயை தாரகமாமசதன்ருணிறறல் எனப்போந்தமையானும், முதல்வனே அறிந்தணைப்பனெனப் பாரிசேடவளவை கூறுவாா,பிராணினுகராரோலார்தா மறிந்தணைப் பாரென்றார். இது சொறபொருட்பினவருகிலை.

> நெல்லிற் குமியு நிகழ்செமபி னிற்களிமபுஞ்
> சொல்லிற் புதிதன்று தொனமையே—வல்லி
> மலகன்ம மன்றுளவாம வள்ளலாற் பொன்வா
> ளலர்சோகஞ செய்கமலத் தாம.

எ-து. உ-ம்.எ னின். அவ்வினை ஆதியோ? அநாதியோ? ஆதியெனின் முன்பில்லது இடையே தோன்றுமென்பது சற்காரியவாதத்துக்கேலாது, அநாதியெனின் ஒருவர் கூட்டவேண்டுவதில்லையென்னுங் கடாவை யாசஙகித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெல்லிற்கு உமியும நிகழ் செமபினில களிமபும சொல்லின் புதிது அன்று தொன்மையே - நெலலின்கணுமியும செமபின்கட்களிமபும் எக்காலததுளவாயினவென்று ஆராய்நது சொலலுஙகால் அநநெல்லுஞ் செம்பும் உளவாயினவன்றே உள்ளனவனறி இடையே வநதனவல்ல; அது போல,—வல்லி மலகன்மம அன்று உளவாம-மாயை மலம கன்மமென்னு மும்மலங்களும் அநாதியேயுள்ளனவாம,—கமலத்து அலர் சோகம பொன்வாள் செய் வள்ளலால் ஆம - முனனேயுள்ளதாய தாமரைபபூ அலர்தலும் கூம்புதலும் ஞாயிற்றினாற் செய்யபபடுமோறுபோல அவை தத்தங்காரியங்களைச் செய்தல் முதல்வனாலேயாம என்க

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

புதிதன்றென்பதனைத தனிதனி கூட்டுக.

தொனமையினுள்ளவற்றைத தொன்மை எனறுபசரித்தார்.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வநதது.

மாயை இறைவனுக்குப் பரிக்கிரகசததியாகலின், வல்லியென்றார்.

வினைக்குத் தொன்மைகூறுவாா இனமபறறி மாயைமலஙகளுக்குந் தொன்மை கூறினார்.

* மூலமலததின்காரியம் மோசம மதமுதலாயின. இருவினையின் காரியம் இன்பத்துன்பமுதலாயின. மாயையினகாரியம தநுகரணமுதலாயின. வள்ளலாலாமெனவே திரோதான சததியது உணமையுமபெறறும். அது பாகம வருவித்தற் பொருட்டு மலத்தின்வழி நின்று மோகமுதலியவறறைத் தொழிறபடுததுவதாகிய

* மூலமலத்தினகாரியம்—மோசம் - மதம - இராகம் - கவலை-தாபம்-வாட்டம்-விசித்திரம் என ஏழுவகைப்படும். இவை முறையே மயககததிற கேதுவாதலும், மதித்தற்கேதுவாதலும், ஆசைமிகுதிக்கேதுவாதலும், கவலுதற்கேதுவாதலும், தபித்தற்கேதுவாதலும், வாடுதற்கேதுவாதலும், நானாவிதவேதுவாதலுமாம். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

சிவசங்கற்பத்திற் கேதுவாதல்பற்றி மலமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும். இவ்வாறு மல கன்ம மாயை திரோதானம் மாயாகாரியமென்னும் ஐவகைப்பாசமுங் கண்டு கொள்க.

இவற்றுண் மாயை சுத்தமாயை அசுத்தமாயையென்றிருவகைப்படும். இவ்விரண்டனுட் சுத்தமாயையின் காரியமே அசுத்தமாயையென்பாரும், சுத்தமாயை போல அசுத்தமாயையும் அநாதியேயாமென்பாரும், ஒன்றுதானே ஊர்த்துவமாயை அதோமாயையென்றிருவகைப்படுமென்பாரும் எனப் பலதிறத்தர் ஆசிரியர். இனி முதல்வனது கிரியாசத்தியே சுத்தமாயையெனப்படுமென்பாருமுளர். அது முதல்வனுக்குத் தாதான்மியசத்தியாகலிற் பரிக்கிரகசத்தியாகிய சுத்தமாயையாதல் யாண்டையதென்றொழிக. சுத்தமாயையினின்றும் பஞ்சகலைகளும் நால்வகைவாக்குஞ் சிவதத்துவமைந்துஞ் சுத்தகாலமுதற் சுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொன்றுந்தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றும் அசுத்தகாலமுதல் அசுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொருதத்துவங்களுந் தோன்றும். இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் * பொதுவுஞ் சிறப்பும் பொதுச் சிறப்புமெனத் தனித்தனி மூவகைப்பட்டு உயிர்கடோறும் வெவ்வேறுளவாம்.

கன்மமும் † "நாசோற்பத்தி பண்ணிவருமாதலா லநாதி" என்பதுபற்றிப் பிரபஞ்சம்போலப் பிரவாகாநாதியென்பாரும், ‡ "ஏக னேநக னிருள்கரும மாயை யிரண்—டாகவிவை யாறு தியில்." எ-ம். "ஆணவ முதலன் றதுபோற் கருமமும்." எ-ம். ஒப்ப வோதுதல்பற்றி மூவகைவினைக்கும் முதற்காரணமாய மூலகன்மமொன்று அநாதிநித்தமாயுண்டென்பாருமென்று இருதிறத்தராசிரியரென்க. இவ்வினையீட்டப்படுங்கால், மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களிடமாக மனம் வாக்குக் காயமென்னும் மூன்றானீட்டப்பட்டு, தூலகன்மமாய் ஆகாமியமெனப் பெயர்பெற்று, பின்னர்ப் பக்குவமாங்காறுஞ் சூக்குமகன்மமாய்ப் புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிற் கிடந்து; சாதி ஆயுப் போகமென்னும் மூன்றற்குமேதுவாய் முறையே சனகந் தாரகம் போக்கியம் என்னு மூவகைத்தாய், அபூருவம் சஞ்சிதம் புண்ணியபாவமென்னும் பரியாயப் பெயர் பெற்று, பின்னர்ப் பயன்படுங்கால் ஆதிதைவிகம் ஆத்தியான்மிகம் ஆதிபௌதிகம் என்னு முத்திறத்தாற் பலதிறப்பட்டு, பிராரத்தமெனப் பெயர்பெறும். ஆதிபௌதிகமாவது சடம் வாயிலாக வருவது. ஆத்தியான்மிகமாவது சடத்தோடு கூடிய சேதனம் வாயிலாக வருவது ஆதிதைவிகமாவது ஒருவாயிலானன்றித் தெய்வந்தானே காரணமாக வருவது. இன்னும் இவ்வினைகள் ¶ உலகம் வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதிமார்க்கம் மாந்திரம் என்று ஐவகைப்பட்டு ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடைத்தாய் முறையே நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளினடங்கி, அசுத்தம் மிச்சிரம சுத்தமெனப்படும் போகங்களைப் பயப்பிக்குமென்றறிக.

---

* புவனவடிவாகிய தத்துவங்கள் எல்லாருக்கும் பயனறுதலின பொது. சூக்குமதேகவடிவாகிய தத்துவங்கள் தனக்குப் போகநுகர்தற் கருவியாதலின் சிறப்பு. தூலதேகவடிவாகிய தத்துவங்கள் தனக்குப் போகநுகர்ச்சிக்கும சாதனம் பூமாலை போல மனைவிமுதலியோர் அநுபவிப்பவும் படுதலின் பொதுச்சிறப்பு. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

† சிவப்பிரகாசம், பொது. செ-கக. நண்ணியிடு. ‡ திருவருட்பயன், அறியுநெறி. செ-உ.

¶ உலகவினை-கூவல் தண்ணீர்ப்பந்தலாகி அமைத்தல். வைதிகவினை-வேள்வியாதிசெய்தல். அத்தியான்மிகவினை - சிவபூஜையாதிசெய்தல். அதிமார்க்கவினை - யோகஞ்செய்தல். மாந்திரவினை - மந்திரோச்சாரம் ஞானநூல் ஓதலாதிசெய்தல். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

மூன்றுமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்து வருமென்றது.

எ-து. மேல் எ-னின். புனருற்பவம் சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்கு முளதாயின் முற்செய்வினையே ஈண்டைக்குவருமெனமேற்கூறியதமையும், அஃதுண்டோ? இல்லையோ? எனனுமையப்பாட்டின்கட் குடமுடைந்தவழிக்குடாகாயம் ஆகாயத்தோடு கூடுமாறுபோல உடம்புநீங்கியவழி உயிர் பிரமத்தோடு கூடுமென்னுஞ்சுருதிபற்றி இறந்தவுயிர் மீளப் பிறப்பதில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றுங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்துமேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்கள் - இருவினைப்பயன்களை நுகர்தற்குரிய உயிர்கள்,—மாறிப்பிறந்துவருமென்றது - இறந்து மீளப்பிறந்து இவ்வாறே வரும் எனக.]

வருதல் தொன்றுதொட்டவ்வாறுதல்.

மாறுதல் ஈண்டிறத்தலென்பது 'போக்குவரவுபுரிய' என்னு மூலத்தானும், ஏதுவுதாரணங்களோடு உளதாகிய இயைபானுமுணர்க. இஃதுணராது அச்சு வேறுபடுதலென்றுரைப்பாருமுளர் அஃதீண்டைக்கியைபின்மையுணர்க.

தோற்றமுமீறும் உள்ளதற்கல்லது உளதாதலின்மையான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை யெனனுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உற்பத்தியும் நாசமுந் தொடர்ச்சியாயுள்ள பொருட்கன்றி ஏனைப்பொருட்கு உற்பத்தி கூடாமையான் இனி இவ்வான்மாக்களே மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்டது எனக.

தோற்றமும் ஈறுமென்னு மும்மைகளை எதிரது தழீஇயினவாகக் கோடலிற் றொடர்ச்சியாயென்பது போந்தவாறறிக. உளதாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதல்.

இனி இவ்வாறன்றிக் குடாகாயவுவமையேபற்றி இருவினையான் வரும் புனருற்பவம் உயிரின்பொருட்டுச் சித்துக்கேயாமெனச் சிவாத்துவிதிகள் கூறுங் கடாவையாசங்கித்தும் மூலப்பகுதியிற்றோன்றும் புத்தித்தத்துவத்திற்கேஅதுவெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்தும் மேற்கோடனுதலிற்று இவ்வதிகரணமெனக்கொண்டு தோற்றமும் ஈறும் அவ்வுரிமை யுள்ளதற்கேயன்றி ஏனையவற்றிற்கு உளதாதலின்மையான் இவ்வான்மாக்களே மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்டதென்றுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்கு உரிமையென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது.

உளதாதலெனனும் ஒருமை தோற்றவீறுகளோடு தனித்தனி சென்றியையும்.

ஆன்மாக்களேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

இனி மாயாவாதி முதலியோர் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு மேற்கொண்டதென்பாருமுளர். அத்துவிதமென்ற சொல்லானே அவரை மறுத்து ஆன்மாக்களைப் பெறுவித்தமையின் ஈண்டவாமதம்பற்றிக் கடா நிகழ்தற்கோரியைபின்மை யுணர்க.

> கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற் றான்மறந்து
> விண்படர்ந்தத் தூடு வினையினாற்—கண்செவிகெட்
> டுள்ளதே தோற்ற வுளமணுவாய்ச் சென்றுமனந்
> தள்ள விழுங்கருவிற் றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். புனருற்பவமாங்காற்படும் இயல்புகளுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்தனுதலிற்று.

கண் செவிகெட்டு உள்ளதே தோற்ற உளம் அத்தூடு விண்படர்ந்து கண்ட நனவைக் கனவு உணர்வில் தான் மறந்து மனம் தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுந்தான் எனக்கொண்டு கூட்டுக.

(இ-ள்.) கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற - கண் செவி முதலிய உறுப்புகளை யுடைய இவ்வுடம்பு கெட்டவழித் தனக்குக் கேடின்றிப் படைப்புக்காலந் தொடங்கிச் சங்காரகாலமளவும் நிலைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமதேகம் பூதசாரவுடம்பு முதலியனவாய்க் காரியப்பட,—உளம் அத்தூடு விண்படர்ந்து-உயிரானது அப்பூதசாரமுதலிய உடம்பின்கட்பொருந்தித் துறக்கநிரயங்களிற் சென்றனுபவித்து, பின்னர்,—கண்ட நனவைக் கனவு உணர்வின் தான் மறந்து-நனவின்கட்கண்டவற்றைக் கனாக்காணுங் காலத்து மறந்து அறிவுவேறுபட்டாற்போல, முன்னைக் கண் செவி கெட்டவாறும் உள்ளதே தோற்ற அத்தூடு விண் படர்ந்தவாறும் ஆண்டநுபவித்தவாறுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை மறந்து அறிவு வேறுபட்டு,—மனந் தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச்சென்று கருவில் விழும் தான்-முன்னுடம்பு இறக்குங்கால் அடுத்த வினை காட்டுங் கதிநிமித்தம் பற்றி உயிர் அவாவுமாறு மனஞ்செலுத்துதலான் அக்கதிக்கட் சேறற்கேதுவாய் எஞ்சி நின்ற புண்ணியபாவசேடத்தாற் சூக்குமதேகமாத்திரையாய்ச் சென்று அம்மனந்தள்ளிய கதிக்கு அமைந்த அக்கருவின்கட்படும் என்க.

இன் உவமவுருபு. தான் அசை. மறத்தற்குச் செயப்படுபொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

விண்படர்ந்தென்னும் உபலக்கணத்தால் நிரயம்படர்ந்தென்பதூஉம் பெறுதும். படர்ந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார்.

அத்தூடென்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற்றொக்கது. பொருந்தியென்பது சொல்லெச்சம். வினை ஆகுபெயர்.

உடம்புநீங்கிப்போங்கால் முதற்கட் கெடுவன கண்ணுஞ்செவியுமாகலின், அச்சிறப்புநோக்கிக் கண்செவிகெட்டென்றுபசரித்தார். கெட்டவழியென்பது கெட்டெனத் திரிந்துநின்றது.

ஐம்பெரும்பூதத்தின் காரியமெனப்பட்ட தூலவுடம்பு சூக்குமவுடம்பின் காரியமாமாறென்னையென்னும் ஐயநீக்குதற்கு உள்ளதே தோற்றவென்றார்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

ஆகாயமுதலிய தூலபூதங்கள் சத்தமுதலிய சூக்குமபூதங்களின் காரியமாதலின், அதுபற்றியே தன்மாத்திரைமயமாகிய சூக்குமவுடம்பிற்றோன்றுவதாய தூலவுடம்பு ஐம்பெரும்பூதமயமெனப்பட்டதன்றிப் பிறிதில்லையென்பது *"பூதனு சரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந் தானே-யாதனா சரீரமாகி" எ-ம். † "சூக்கும வடிவதென்னிற் றூலகா ரணமதாகும்." எ-ம். ‡ "தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதல்." எ-ம். ¶ "மாறியிவ் வுருவமெல்லாம் வருவதெங் கேநின் றென்னிற் கூறிய சூக்கு மத்தாம்" எ-ம். $ "விதிப்படி சூக்கு மததே யுருவரும்." எ-ம். § "மனுதிதருமுடல்." எ-ம். வழிநூலாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியவாறு காண்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு

---

* சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம்.செ-௩௬. † நான்காஞ்சூத்திரம். செ-௩௦. ‡ இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-௫௦. ¶ ஷை சூத்திரம.செ-௪௭. $ ஷை சூத்திரம். செ-௪௯. § பதினொன்றாஞ்சூத்திரம். செ-௩. அநாதி.

வேண்டியவாறே யுரைப்ப. அது தோன்றுங்கால் * "காலமுற்று - நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து" மாறுபோலச் சூக்குமவுடம்பு கெடாதுநிற்பத் தூல வுடம்பு † "வேறொரு குறியாமாரம் வீரசங் கிலிபுமா" தல்போல வினைக்கீடாக அச்சுவேறுபட்டு ‡ "மதிகலெழு கலைகள்போல வருவது போவதாம்." என்பதூஉம் வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானறிக.

அணு சூக்குமவுடம்பு.

தள்ள தள்ளுதலானென்க.

அக்கருவிலெனச் சுட்டுவருவிக்க.

தான் அசை.

உள்ளதே தோற்றவென்றதனால் உடற்றிரிவும், விண்படர்ந்தென்றதனால் இடத் திரிவும், கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற் றன்மறந்தென்றதனால் அறிவுத்திரிவும் பெறப்பட்டன.

உள்ளதே தோற்றவென்றதனால் புதிது புதிதாய்த் தோன்றுதல்பற்றிச் சற்காரி யவாதத்திற்கு இழுக்கின்மையும், அத்தூடு விண்படர்ந்தெனவும், அணுவாய்ச்சென்று கருவில் விழுமெனவுங் கூறியதனால் போக்குவரவுபற்றி வியாபகத்துக்கு இழுக்கின் மையும், வினைச்சேடத்தாலெனறதனால் துறக்க நிரயங்களின் அநுபவிததொழிந்த மைபற்றிப் புனருற்பவகாரணத்திற்கு இழுக்கின்மையும், மனந் தளளவென்றதனால் அஃதெஞ்சுதற் கேதுவுங்காட்டியவாறு.

வேதத்துட்கூறப்படும் பஞ்சாக்கினிவித்தையின் இயல்புணர்த்துவார் கண்செவி கெட்டவழி விண் படர்ந்து மறந்தணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுமென்றார். ¶ பஞ் சாக்கினிவித்தையினியல்பு நீலகண்டபாடியத்துட் காண்க.

மறந்து விண்படர்ந்தெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுளர். துறக்கநிரயங்களிற் படர் ந்து அநுபவிப்புழி அறிவுதிரியாமை புராணங்களுட்காண்க.

> அரவுதன் றோலுரிவு மக்கனவும வேறு
> பாகாயம் போய்வருமப் பண்புமபரவிற்
> குடாகாய வாகாயக் கூத்தாட்டா மென்ப
> தடாதுள்ளம் போமா றது.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர்கட்குப் புனருற்பவமாகாமைக்கு வாதிகளான் எடுத் துக் காட்டப்படுங் குடாகாய வாகாயவுவமைக்குப் பொருள்கூறி மேலதனை வலியு றுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அரவு தன் தோல் உரிவும் அக்கனவும் பரகாயம் போய்வரும் அப் பண்பும் பரவில் வேறு - கண் செவி கெட்டவழி உள்ளதே தோற்ற அத்தூடு விண் படர்தற்குப் பாம்பு தோலுரித்துப்புதிதொருதோல் போர் த்துச் சேறலும், புருடன் நனவுடம்பினீங்கிக் கனவுடம்பிற் சேறலும், யோகிகள் தம்முடம்பு நீங்கிப் பரகாயத்திற்சென்று மீடலுமாகிய இவ்வுவ மைகள் மிக்கு வழங்குதற்கண் இவற்றிற்கு மாறாக,—குடாகாய ஆகாயக்

* சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-சஅ. சூக்கு.

† ஷை சூத்திரம். செ-சஎ. மாறியிவ்வுருவ. ‡ ஷை சூத்திரம். செ-சகூ. விதிப்படி.

¶ பஞ்சாக்கினிவித்தையாவது—துறக்கம் - மேகமண்டலம்-நிலம்-தந்தை-தாய் இவ்வைந்து இடம் அங்கியாகவும், அவ்வவ்விடங்களின் எய்திய ஆன்மா ஆகுதியாக வும் வைத்துத் தியானித்தல். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

கூத்தாட்டு ஆம் என்பது அடாது - குடவாகாயங் குடமுடைந்தவழி ஆகாயத்தோடு கூடுமாறு போல்வதோர் கூத்தாட்டாமென்று நீ கூறுதல் பொருந்தாது.—உள்ளம் போம் ஆறு அது - சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்கே அவ்வுவமையாகலான் என்க.

எனவே, உடல்விட்டுப் போமாற்றிற்கு இவ்விருவகையுவமைகளும் ஆகமங்களிற் கூறுதலின், அவை தம்முண் முரணுதலாறு, அரவுதன்றோலுரிவு முதலியன தூலவுடல் விட்டுப் போமாற்றிற்கும், குடாகாயவுவமை சூக்குமவுடம்பு விட்டுப்போமாற்றிற்குமெனக் கோடல் பொருத்தமுடைமையின் அவ்வேறுபாடுணராது குடாகாயவுவமையுந் தூலவுடம்புவிட்டுப் போமாற்றிற்கே போலுமென மலையற்கவென மேலதனை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மேலைவெண்பாவில் 'கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற்றான்மறந்து' என்றது அறிவு வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவும், ஈண்டு அக்கனவுமென்றது அதனையே உடல் வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவுந் தெரிந்துகொள்க.

பரவு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இல் ஒருபுதொழினிகழ்ச்சிக்கண்வந்தஏழாவது.
பரவுதல் எல்லார்க்கும் புலனுமாறு மிக்குநிகழ்தல்.
ஈண்டு உள்ளமென்றது சூக்குமவுடம்பை.

போமாற்றிற்கென்னும் நான்காவது விகாரத்தாற் றொக்கது; * "ஐந்தவித்தானாற்றல்" என்புழிப்போல.

குளம்+ஆம்பல் குளாம்பலென மரீஇயினாற்போலக் குடம்+ஆகாயங் † குடாகாயமென மரீஇயிற்று.

ஆகாயங்கூத்தாட்டென்பது உவமைத்தொகை. இதனை உம்மைத்தொகையாகக் கொண்டு குடாகாயவாகாயமுங் கூத்தாட்டுமபோலென்றுரைப்பாருமுளர்.

* திருக்குறள், நீத்தார்பெருமை. செ-டு.

† குடம், தமிழ்ச்சொல்லாகலினன்றே 'குடந்தம்பட்டு' எனவரும் ஆற்றுப்படைத்தொடர்க்கு—'வழிபட்டு' என்றும், 'வணக்கம்பட்டு' என்றும், 'உரைப்பர்' என்றும், 'குடவென்பது குடவென்பதுபோல் வளைவையுணர்த்துவதோ ருரிச்சொல்லாகலின், அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமாமென்றும்' ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைகூறுவாராயினர்.

வடமொழி அமரநிகண்டுள் அந்நூலார் 'குடம்' வடமொழியாகக்கொண்டோதுதலின் அது வடவியபசொல்லுமாம். ஆயினும், அஃதாண்டுத் தமிழிற்போலப் பெருவரவிற்றாகாது அருகிவழங்குதலானும், வடநூலார் 'சடாகாசம்' 'மடாகாசம்' எனவழங்குவதன்றி 'குடாகாயமெனயாண்டும் வழங்காமையானும் அதனை வடசொல்லெனவைத்து முடிபுகூறாது, தமிழ்ச்சொல்லெனவைத்து அவ்வாறு மரூஉமுடிபுகொண்டாராசிரியரென்றுணர்க. குடம் இப்பெற்றியெழுந்தாளுய சொல்லாகலின், இருமொழிக்கண்ணும் அங்ஙனம் வெவ்வேறு பொருள்குறிக்கு மொழியாதற்கேற்குமாறு அறிக.

'குடாகாயம்' வடநூன் முடிபென்று கோடலுமொன்று, எனச் சிவஞானமாபாடியத்துள் ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள் உரைத்ததுங்காண்க.

நான்காமதிகரணம்.

இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அங்ஙனம் புனருற்பவமாதற் கேதுவாய் இருவினைக ளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ் சத்தியாவது முதல்வ னின் வேறோ அன்றோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கட் பொருட்குச்சத்தி வேறென்னு மீமாஞ்சகர் முதலியோர் மதமும், அன்றென்னும் நையாயிகர் முதலியோர் மதமும் பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல்வன் தனதாணையாகிய சிற்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அந்நியயோக வியவச்சேதம் அயோக வியவச்சேதம் என்றற்றொடக்கத்து வடசொற்கள் பிறிதினியைபுநீக்குதல் இயைபின்மைநீக்குதல் என்றற்றொடக்கத் தனவாக மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமாறுபோலச் சமவாயமெனனும் வட மொழி தமிழின்கண் நீக்கமின்றி நிற்றலென மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமென் றுணர்க. வடமொழி இரண்டாஞ்சூத்திரத்திறுதியின் ஆணை முதல்வனோடு சமவேத மாய் நிற்குமென ஆணைமேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன்மேல்வைத்தோ தினார். கண்ணழிப்புழி இருவினை முதல்வனாணையின் வருமெனக் கூறிப்போந்த ஆணை, ஈண்டுக் கூறுமையே இனிது விளங்குமென்னுங்கருத்தாற் சொற்பல்காமைப் பொருட்டு அதனை யொழித்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காணமாட் டாதார் சருவவியாபியாய் நிற்றலாலென்னும் ஏதுவின்பொருளை மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டுரைப்ப. அது கூறியது கூறலாதலுமன்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பிற் கேலாமையுமறிக. ஈண்டுச் சமவாயமென்றது தாதான்மிய சம்பந்தத் தை. அஃதாவது பொருளான் ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்றாற் பேதமாதற்கு உரிமை யுடைமை.

அவன் ஏகாநேகமிரண்டுமின்றிச் சருவவியாபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏ-து. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவையாசங் கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் ஒன்றே வேறே யென்னும் இருதன்மையு மின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் எங்கணும் வியாபியாய் நிற்றலான் இனி ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றேயென மேற்கொண்டது என்க.

அவிநாபாவமுணர்த்துவார் ஏகாநேகமிரண்டுமின்றியென மேற்கோளிற்போந்த பொருளை அநுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நிற்றலானென ஏதுக்கூறினார். சருவவி யாபியாய் நிற்றல் அவையேதானேயா யென்னும் அதிகரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்ட மையின் அதனை ஈண்டேதுவாக வைத்து ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமென்று மேற் கோளைச் சாதித்தவாறு.

எங்குமுள னென்றளவை யொன்றன் றிரண்டென்னி
லெங்கு முளனன் றெவற்றெவனு—மங்க
ணவையவ னன்றில்லைப் பொன்னொளிபோ லீச
னவையுடைமை யாளாநா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஏதுவும் மேற்கோளும் தம்முள் அவிநாபாவிமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எங்கும் உளன் என்ற அளவை ஒன்று அன்று - யாங்கணும் அவையே தானேயென மேற்கூறிய அளவையானே முதல்வன் ஒருபொருளாதல் கூடாது. ஒன்றுயிற் கங்கைக்கரையி னின்ற ஒருமானுடனே காவிரிக்கரையினும் ஒருங்குநிற்கமாட்டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஓரிடத்துளதாதலன்றி யாங்கணும் வியாபித்து நிற்கமாட்டா தென்பதாம்,— இரண்டு என்னில் எங்கும் உளன் அன்று-அற்றேல் முதல்வன் இருபொருளாய் நிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கணும அவையேதானேயா யுளனுதல் கூடாது. தன்மாட்டே வேற்றுமையுடையானுக்குப் பிறபொருள்களின்கண் வேற்றுமையின்றி வியாபித்து நிற்றல் சாலாதென்பதாம். அற்றேல் இவ்விரண்டோடு முரணுதலின் எங்குமுளனல்லனெனக் கோடுமெனின்,—எவற்று எவனும் அங்கண் அவை அவன் அன்று இல்லை-எவ்விடங்களினுள்ள எத்திறப்பொருளுமாகிய அவ்விடத்து அவைகளெல்லாம் அகரவுயிரின்றேல் அக்கரங்க ளில்லையாமாறுபோல அமமுதல்வனை யின்றியமையாவாகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாது. ஆகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாதென்பது குறிப்பெச்சம். அற்றேல் வேறு விடுக்குமாறென்னையெனின்,—ஈசன் பொன் ஒளிபோல்-எங்குமுளனாகிய முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியும்போல ஒன்றாதற்கும் இரண்டாதற்கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தாற் சிவமுஞ்சத்தியுமென்றியைந்து நிற்கும். அற்றேல் பசுபாசங்களும் வியாபகமெனக் கோடலின் அவையும் இம்முறைமைபற்றி ஏகானேக மிரண்டுமின்றி முதல்வன்போலத் தத்தஞ் சத்திகளோடு தாதான்மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுதலான் முதல்வனொடு சமமாவான் செல்லுமெனின்,—அவை உடைமை (ஆம்) நாம் ஆள் ஆம் அங்கு - அவ்வாறாயினும் முதல்வனது வியாபகத்தை நோக்கி வியாப்பியமாகலின் அப்பாசங்கள் உடைமையாம் ; பசுக்களாகிய நாம, அடிமையாவேம் அம்முதல்வன்மாட்டு என்க.

அன்றெனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

பாசங்கள் உடைமையாமாறும் பசுக்கள் அடிமையாமாறும் 'தாரகமாமத்தன் றுணிற்றல்' எ ம். 'அரனிலீறிலாவொன்று பலவாறே தொழும்பாகும்' எ-ம். மேற் பெறப்பட்டமையின், அவற்றை ஈண்டெடுத்துக்காட்டி ஆசங்கை நீக்கியவாறு.

என்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. * "புகழ்புரிந்த" என்புழிப்போல. அளவையானென ஆனுருபு விரித்துரைக்க.

ஒன்றன்று உளனன்று என்புழி ஒன்று உளனென்னுந்தருமிவாசகங்கள் ஆகுபெயரால் அத்தருமகளின்மே னின்றனவாகலான் உளனென்பதும் அஃறிணையொருமையோடு முடிந்தது.

அன்மை கூடாமைப்பொருட்டு.

எவற்றெவனுமென்பது ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. அஃறிணைக்கண்வரும் எவனென்னும் வினுவினைக்குறிப்புச்சொல் ஈண்டுப் பெயர்த்தன்மைப்பட்டு எவனுமென எஞ்சாப்பொருண்மை யுணர்த்திநின்றது.

அன்றியென்னும் வினையெச்சம் செய்யுளாகலின் அன்றெனத் திரிந்தது.

இன்மை ஈண்டு அமையாமைப்பொருட்டு.

---

* திருக்குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம். செ-௯.

பொன் ஆகுபெயர்.

ஆம் என்பது உடைமையோடுமியையும்.

பொன்னொளிபோலீசனென்பது தொகையுவமமாகலிற் பொதுவியல்பு விரித்துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகரணத்தாற் போந்த தொகைப்பொருள், முதல்வன் வியாபகனாதலின் வியாபகப்பொருட்கு ஒன்றாய் நிற்றல்கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் நிற்பனெனின் வியாபகனாதல் கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசுபாசங்கள் அவனையின்றியமைதல் கூடாது; ஆதலான், முதல்வனொருவனே ஞாயிறுமொளியும்போலச் சிவமுஞ்சத்தியுமெனத் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டுச் சருவவியாபியாய்ப் பொதுமையினிற்பனெனச் சமவேதமாய் நிற்குமாறு தெளிவிக்குமுகத்தானே தாதான்மியசத்தி யுண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறுமென்றுணர்க. அஃதாமாறு.— தன்னைவிளக்குவதூஉம் விடயங்களை விளக்குவதூஉந் தானேயாகிய ஞாயிறொன்று தானே விடயங்களை விளக்குழிக் கதிரெனவுந் தன்னைவிளக்குழிக் கதிரோனெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டியைந்து நிற்றல்போல, புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய்த் தன்னியல்பினிற்பதூஉம் புறப்பொருளை நோக்கி நின்றுணர்த்துவதூஉமாகிய இருதன்மையுடைய பேரறிவாய சைதன்னியமொன்றே அங்ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டியைந்து நிற்குமெனவுணர்க.

இனித் தீயின்சத்தியொன்றுதானே சுடுதல் அடுதல் முதலிய தொழில் வேறுபாட்டால் சுடுஞ்சத்தி அடுஞ்சத்தி யென்றற்றொடக்கத்துப் பலவேறுவகைப்படுமாறுபோல, சிவசத்தியொன்றே காரியவேறுபாட்டால் பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியையென்று ஐவகைச்சத்திகளாயும், முறையே ஐந்தும் நான்கும் எட்டும் பதின்மூன்றும் எட்டுமாகிய கூறுபாடுடைய ஈசானிமுதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், ஆரணி சனனி முதலிய மூவகைச் சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், வாமை சேட்டை முதலிய அட்டசத்திகளாயும், பரமேசுவரி அபரமேசுவரி மனோன்மனி மகேசை உமை திரு வாணியென எழுவகைச் சிவபேதங்கட்கும் முறையே எழுவகைச்சத்திகளாயும், அத்தியான்மிக மெனப்படும் உன்மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் பலவேறுவகைப்பட்டு நிற்கும். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அவ்வாறே பலவகைப் பெயர்பெற்று நிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய விந்துவும் அங்ஙனம் பலவேறுவகையான் விருத்திப்பட்டு அப்பெயர்பெறும். இவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

நேதிநேதீதி சேஷத்வா தக்ஷோபரதி போதத:|
ஸ்வாபே நிர்போகபோகத்வாத் போத்ருத்வா தஸ்த்யணுஸ்தநௌ||

உளதில தென்றலி னெனதுட லென்றலின்
ஐம்புல னொடுக்க மறிதலிற் கண்படி
லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்த வுணர்தலின்
மாயா வியந்திர தனுவினு ளான்மா.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் அவையேதானே யென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உயிர் சூனியமுதலியவற்றுள் ஒன்றாகற்பாற்றென அவ்வம்மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து உயிர் அவற்றிற்கு வேறாயுண்டென்பது கருதலளவையான் விளக்கி மேலைச்சூத்திரத்தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதியமுதல்வனதிலக்கணத்தை வலியுறுத்துதல் மூன்றாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

முதன்மையுடைமைபற்றி உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதிப்பொருளுண்டென்பது முதற்சூத்திரத்துட் கூறி, காரணமாதற்பொதுமையான் இயைபுடைமை நோக்கித் துணைக்காரண முதற்காரணங்களது உண்மையும் அவற்றான் உலகங்காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ்சூத்திரத்துட்கூறி அவற்றானாயபயன்கோடற்குரிய பசுக்களதுண்மைக்குப் பிரமாணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாரென்றுணர்க. இதனானே சூத்திரவியை பும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

இலதென்றலின் முதலிய அறுவகையேதுக்களானும் மாயாவியந்திரதனுவென்னும் பெயரடையாற்பெறப்படும் குறிப்பேதுவானும் இவற்றின் வேறாய் இவ்வுடம்பினுள் உயிரொன்றுண்டு என்க.

இது * பூட்டுவிற் பொருள்கோள்.

உளதென்றது சாதியொருமை. அறிதலினென்றது ஐம்புலனோடுஞ் சென்றியையும்.

தனுவினுளான்மாவுளதென்றாரேனும், காணப்பட்ட உடம்பாற் காணப்படாத உயிருக்குண்மை கூறவேண்டுதலின் இவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின வேறாய ஆன்மாவையுடைத்தென உடம்பின்மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர் கருத்து. அற்றாகலினன்றே பதியுண்மை உலகின்மேல் வைத்தோதியதூஉமென்பது.

ஈண்டு மேற்கோள் ஒன்றாயினும் எழுவகைமதங்களை வேறு வேறு மறுக்குமேதுக்கள் ஏழாகலான் ஆன்மாவுளதென்னுமேற்கோள் அவற்றொடு தனித்தனிசென்றியைதலின் எழுதிகரணத்ததாயிற்று இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இதனுட் கூறிய வேதுவேயேதுவும் மேற்கோளும் ஆகலான் ஏனைச்சூத்திரங்களுட்போல வேறே துக் கூறவேண்டாமையின், இவையேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக்குமாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதன் மாத்திரையே ஈண்டுரைக்கப்படுவதெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின், சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி, விஞ்ஞானான்மவாதி, சமுகான்மவாதி என்னுமெண்மருள் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஆன்மாவினதிலக்கணங்கூறும்வழி, அறுவாதமுகத்தான் மறுக்கப்படுதலின் அவனையொழித்து, ஒழிந்த எழுவர்மதங்களையும் முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பான்றொடங்கி, அவற்

---

*இதனை—எழுவாயிறுதிநிலைமொழிதம்முட்-பொருணோக்குடையது பூட்டுவில்லாகும். என்னுஞ்சூத்திரத்தானுணர்க.

றன் இது சூனியமேயான்மாவென மாத்துமிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்வேழதிகாரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகாரணத்துள்,—இலதென்றலின்-இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென்று சொல்லும் பொருளுண்மையான்,—ஆன்மாவுளதென்றது-இதனின் வேறு யுயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக்கோடல் முயற்கோடில்லையென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோடொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்குற்றமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வாளா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொறி விடயமனைத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென ஒரோவொன்றாகக் கழித்து இவ்வாறாகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுபவாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்றாக விட்டு அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டு நிற்பதோரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையேதானேயாமென்பதனுள் ஆகமவளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாறும். ஈண்டிலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

அங்ஙனமறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது என்னையீன்றாண் மலடியென்பதனோடொக்குமென்றொழிக வென்பது கருத்து.

இன்மை ஈண்டுச் சூனியப்பொருட்டு, சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லதுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறு மன்றெனப்படும் பாழ்.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

அன்றன் றெனநின் றனைத்தும்விட் டஞ்செழுத்தாய்
நின்றொன் றுளததுவே நீயனைத்து—நின்றின்று
தர்ப்பணம்போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லை
தற்பரமு மல்லை தனி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வறிவை உடல் பொறி விடயமுதலியவற்றின் வேறு கப்பிரித்துக் காணுமாறும் அதுவே உயிராமாறுந் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அனைத்தும் நின்று - உடல் பொறி விடயமுதலிய அனைத்தினும் அதுவது தானாகநின்று,—அன்று அன்று என விட்டு - முறையானே இது நானன்று இது நானன்றென ஒரோவொன்றாகக் கண்டு நீக்கியவழி,—அஞ்செழுத்தாய் ஒன்றுநின்றுளது-அவ்விடத்து அகாரமுதலிய சூக்குமபஞ்சாக்கரரூபமாயறிந்து வந்ததோரறிவு நிலைபெற்றுளதன்றே,—அதுவே நீ-அதுவுநானன்றெனக் கழிப்பின் அங்ஙனங் கழித்த உணர்வு வேறுண்டெனப்பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோடுமாகலிற் சூக்குமபஞ்சாக்கர ரூபமாய் நின்றறிந்து வந்த அவ்வறிவுதானே நீயென்பதறிவாயாக. அற்றேல், யாயே

யமுஞ் சிவமுமுளவென்பது மேலைச்சூத்திரங்களாற் சாதிக்கப்பட்டமை யின் அவையே அவ்வறிவினையுமறிந்து நீக்குமெனவமைவுமாகலான் வரம் பின்றியோடு மாறில்லையாலெனின்,—சார்மாயை - நின்னாற் சாரப்பட்ட மாயை,—அனைத்தும் நின்று இன்று தர்ப்பணம்போல் காட்டலான் நீ அல்லை - நிலமுதலிய காரியமனைத்துமாய் நின்னொடு விரவி நின்று இப் பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணாடிபோல் உனக்கறிவை விளக்கி நிற் றன்மாத்திரையேயன்றி அறிவதன்றாகலான் நீ அம்மாயையல்லை,—தற்பர மும் அல்லை - மாயையான் விளங்கி யறியும் நீ அதற்கு அதீதமாகிய சிவமு மல்லை,—தனி - அவற்றின் வேறு என்க.

விட்டவழியென்பது விட்டெனத் திரிந்துநின்றது.

அவ்வறிவாவது இதுவென்றுணர்த்துவார், அன்றன்றெனநின்றனைத்தும் விட்ட வழியென ஏதப்பொருளை அநுவதித்து அஞ்செழுத்தாயொன்று நின்றுளதென அடையாளங் கூறினார். அஞ்செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துட் பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட மேலு மோரியை யின்றி யுரைத்தார்.

அனைத்துநின்றென்புழி முன்னர்க் கண்ணுரும் பின்னர் ஆக்கச்சொல்லுந் தந் துரைக்க. ஏகாரந் தேற்றம். தற்பரமென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்.

அனைத்து நின்றின்று தர்ப்பணம்போற்காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லைதற்பரமு மல்லை தனியென்றதனானே வருகின்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந் தோற்றுவாய் செய்தவாறு மாயிற்று.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அவ்வறிவு உடம்பின்கணன்றி நிகழக் காணாமையா னும் காணாநின்றேன் பருத்தேனென உடம்பினையே நானென்று வழங்கக் காண்ட லானும் உடம்பேயான்மாவெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கணவழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். எனதுடலென்றலின - நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரி யேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத் தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யான் உடம்பு யான் கை யான் காலென உடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின், அதுவே,—ஆன்மாவுளதென்றது - இவ் வுடம்பின் வேறாய் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு. என்க.]

நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால் என வுடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர் வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்கு மென அவன் வழங்குமுறையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி என்மனையென்றாற்போல என்கை என்காலென நிற்பதுள தாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ள். எ-னின். எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப்பொருள் பட்டாது தலைமாத்திரையாய் நிற்குமிராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்கு

மாறுபோல அபேதம்பற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்ருற்பரிய முணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவினது தலையென்ருற்போல்வன சிறுபான்மைவழக்கமாகலின் ஆண்டொற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும், ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி என்மனைவி என்பொருள் என்றுவழங்குமாறுபோல என்கை என்கால் என்கண் என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்ருனும் பெரும்பாலும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்கமிகுதிப்பாடு பிறிதின்கிழமைப்பொருட்கணன்றி வாராமையான் அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டு நிற்கும்பொருள் வேருென்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறும். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

எனதென்ற மாட்டி னெனதலா தென்ற
துனதலா துன்கைகால் யாக்கை—யெனதென்று
மென்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்றிகா
ணுன்னிலவை வேரு முணர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பதி மனைவிமுதலியபொருள்கள் தம்மின் வேருதல் கண்டு பிறிதின்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்ருற்போலன்றிக் கைகான்முதலியவற்றைத்தற்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்று கூறிநிற்றலின், அவ்விருவேறுமொழியுந் தம்முளொக்குமாறென்னையென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனைவலியுறுத்துத னுதலிற்று

(இ-ள்.) எனது அலாது என்றது எனது என்றமாட்டின் - நீ உலகாயதநூல் கேட்குமுன்னெலலாம் பதி மனைவிமுதலிய புறப்பொருளையே உயிரெனக்கொண்டு மயங்கிநின்ருயன்றே, அக்காலத்து அவற்றை எனதென வேறுகாணுது தனித்தனி எனதென்றே தற்கிழமைப்பொருளாகக்கூறிக்கொண்டு நின்ருற்போல,—உனது அலாது உன்கை கால் யாக்கை எனது என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நீ நிற்றிகாண் - உனதன்ருகிய உன் கை கால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி எனதென்றும் அங்ஙனமறிந்த பாசவறிவை என்னறிவென்றுந் தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீ யொருபொருள் வேறு நிற்கின்ருய் காண்,—உன்னில் - உலகாயதநூல் ஆராய்ந்தபின்னர்ப் பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் உனக்கு வேருதல் கண்டாற்போலக் கை கால் முதலியவற்றினியல்புகளையும ஏனுக் கண் முதலியவற்ருன் ஆராய்ந்து பார்த்தியாயின்,—அவை வேருய் உணர் - அக்கைகான் முதலியன உனக்கு அன்னியமாம் அதனையறிவாயாக என்க.

இன் உவமவுருபு.

உனதலாதென்பதனைக் கை கால் யாக்கைகளோடு தனித்தனி கூட்டுக.

மூன்ருமதிகரணம்.

இனி ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்களையறியுமென்றல் எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற் சடமன்மை பெறப்படுதலானும், அவற்றை எனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மையன்ருகலானும், அவையே உயிராதலமையுமென இந்திரியான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து மூன்ருங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஐம்புலன் அறிதலின்-ஐம்புலன்களையும் அறிதலான்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இவ்விந்திரியங்களின்வேறாய் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாமையின் இவ்வைந்தினும் ஐம்பயனுமறிவதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின. ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின் வேறெனச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாங்ஙனமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்முற்பரிய முணர்த்துதலுதலிற்று.

[இ-ள். ஐம்புலனாகிய சத்தபரிசரூபரசகந்தங்களை -, ஐந்துவிடயங்களாகிய ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றங்களை,—இந்திரியங்கள் - சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களுள்,—ஒன்று - ஒருவிடயத்தை,—அறிந்தது - அறிந்த இந்திரியம்,—ஒன்று - மற்றொருவிடயத்தை,—அறியாமையின் - அறியாதாதலான்,—இவ்வைந்தினும் - இவ்வைந்திந்திரியங்களானும்,—ஐம்பயனும் - ஐம்புலன்களையும்,—அறிவதுளதாகலின் - அறியும்பொருளுண்டாதலான்,—அதுவே - அவ்வாறறியும்பொருளே,—அவ்வான்மாவாமென்றது - மேலுரையளவைபற்றிச்சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறும். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க]

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகியுடன்மன்னி
யன்றும் புலனையவ் வஞ்செழுத்தை—யொன்றறித
லுள்ளதே யாகி லதுநீ தனித்தனிகண்
டுள்ளலவை யொன்றல்ல யோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதென்றதொக்கும் ஐந்துமைந்துயிரெனக் கோடலின் அதனனெமக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனி இவ்வைந்தையுங்கொண்டு ஐம்புலனையும் ஒருபொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங் கண்டிலம். குடத்தைக் கண்ட யானே அதனைத் தீண்டினேனென மறித்துணர்வு நிகழ்தல் ஐந்துமோருடம்பின்கண்ணே நிலைபெறுமொற்றுமைபற்றியமையுமெனக் கோடுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி - உடம்பின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒருவிடயத்தை யறிந்த இந்திரியம் மற்றொருவிடயத்தை அறியாதாய்,—அன்றும் புலன் ஆய் அவ்வஞ்செழுத்தை-அங்ஙனந் தம்முண்மாறுபடுஞ் சத்தமுதலிய புலன்களைச் சூக்குமபஞ்சாக்கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டாராய்ந் தறிகின்ற அவ்வைம்பொறிகளின் றொழிற்பாட்டை,—அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில் - கண் உருவத்தையறிவது செவி ஓசையையறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலையுடையதோர்பொருள் இல்லதோ உள்ளதோவென வினாயினார்க்கு இல்லதெனின் அவ்வறிவு நிகழாதாதல்வேண்டுமாகலின் உள்ளதேயாமெனின்,—அதுநீ-அவ்வாறுணர்வதியாது அதுவே நீயாகியவான்மா அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்விந்திரியங்களேயென்றுற் படுமிழுக்கென்னையெனின்,—அவைதனித்தனிகண்டு உள்ளல் - அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம்விடயங்களை வேறுவேறு கண்டறிதன்மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டையுடையேம் யாமெனவும் அறிய

மாட்டாவாகலான்,—ஒன்று அல்லை ஓர்-அவ்வைந்தின் றொழிற்பாட்டையு மறிந்து அவற்றின் வரும் பயன்கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறுவை அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக என்க.

ஆகியென்னுஞ் சிறப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினையோடு முடிந்தது; இவனு மிவளுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறையறைந்தும் விளையாடுப. என்றாற்போல. ஆயென்பது வினைத்தொகை. அவ்வஞ்செழுத்தென்க. அஞ்செழுத்தாற் செலுத்தப் பட்டபொறியை ஆகுபெயரான் அஞ்செழுத்தென்றார். அஃதிருமடியாகுபெயராய் ஐம்பொறியின்றொழிற்பாட்டை யுணர்த்தி நின்றது.

உள்ளல் உள்ளலானென்க.

இம்மூன்றதிகரணங்களாலுஞ் சாக்கிரத்தினிகழுமியல்புபற்றி ஆன்மாவினுண் மை சாதிக்கப்பட்டது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். * "நேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனாற் காண்டும்" என நீவிருங் கோடலின் அவ்விந்திரியங்களின் வேறாய் அங்ஙனமறிவது புரியட்டக வுடம்பேயாமெனவமையும், அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தே நின்று இந்திரியங் களைப் புறத்திற் செலுத்தியறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக்குமதேகான்ம வாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்திலாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானத்தின் நிகழ்ந்த வற்றையறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு என்க.

ஒடுக்கம் ஆகுபெயர்.

நனவின்கட் கனவுகண்டாமென்றுங் கண்டிலமென்றும் நிற்பதுள தாகலின் அதுவே யவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ை. எ-னின். சொப்பனத்தினிகழ்ந்தவற்றையறிவதுஞ் சூக்கும தேகமேயாகலின் இது சித்தசாதனமாமாலென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன் றற்பரியமுணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். கனவு - சொப்பனத்தினை,—கண்டாமென்றும் - காணப்பெற் றேமென்றும்,—கண்டிலமென்றும - காணப்பெற்றிலேமென்றும்,—நன வின்கண் - சாக்கிரத்தின்கண்,—நிற்பதுளதாகலின் - மயங்கியறியும்பொ ருளுண்டாதலான்,—அதுவே-அவ்வாறு மயங்கியறியும்பொருளே,—அவ் வான்மாவாமென்றது - மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்று வாரும். ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க]

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின் ஒடுக்கமறிதலின் என்றது ஒடுக்கத்தினி கழ்ந்தவற்றை நனவின்கண் மயங்கியறிதலென்னும் பொருட்டாதலாற் சித்தசாதன மாதல் யாண்டையதென விடுத்தவாறென்பது. கனவுகண்ட சூக்குமவுடம்பே நன வின்கண் அதனையறியுமாயிற் கண்டபடி யறியாது மயங்கி யறிதல் கூடாமையின் உயிர்க்காயின் அதுபோல் ஒருதன்மைத்தாகலின்றி அகத்துச்சேறலும் புறத்துச்சேற லும் வேறுபாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின் அங்ஙனமறியு முயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

* சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-௬௪. ஒசைநற்பரிச.

அவ்வுடலி னின்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிக டாங்கிடப்பச்
செவ்வித னவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—யவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறலுட னியல்லை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கனவின்கட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீள வருமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப - மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப,—அடங்கி அவ்வுடலில் செவ்விதின் சென்று - அவை யங்ஙனங்கிடந்தவழிப் புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச்சென்று,— அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு விளையாடி - அத்தூலவுடம்புபோல அதனின் வேறாயதோருடம்பையெடுத்துக்கொண்டு வேறோராற்றாற்கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று விளையாட,—மீண்டு அதனை மாறல் - மீள வதனை மாறி மேற்சேறலான்,—நீ உடல் அல்லை மற்று - நீ அச்சூக்கும தேகமல்லை அதனின் வேறாவை என்க.

உயிர்ப்பவென்றது அன்பெறாத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். உயிர்த்தல் தொழிற்படுதல்.

தாமும் மற்றும் அசை.

மீண்டு மீள.

மாறல் மாறலானென்க.

இவ்வதிகரணத்தாற் சொப்பனத்தினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப் பட்டது.

ஐந்தாமதிகரணம்.

இனிக் கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே ன். எ னின். சொப்பனத் தானமாத்திரையினன்றித் தொழிற்படாத சூக்குமதேகம்போலன்றிச் சுழுத்தி துரியங்களினுந் தொழிற்படுவதாய பிராணவாயுவே அடங்குதல் விரிதல் செய்தறிவதாகிய ஆன்மாவாதலமையுமெனப் பிராணான்மவாதிகள் கூறுங்கோளை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னேந்தாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

[இ ள். கண்படில் - துயிலிடத்து,—உண்டி - விடயங்களிடமாக வரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியும்,—வினை - உடம்பு சேட்டித்தலும்,—இன்மையின் - இல்லாமையால்,—ஆன்மாவுளதென்பது - இப்பிராணவாயுவின் வேறாய் ஆன்மாவுண்டு என்க.]

உண்டிவினை உம்மைத்தொகை. அஃது *"உண்டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்து" என் வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானு முணர்க.

---

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். செ-௩௦. கண்ணுணர்.

ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவனம பிரகிருதிக்கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவியாநிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரா. எ-னின். கண்படைகொண்டவழி உண்டிவினையில்லையென்றது உடற்கோ பிராணவாயுக்கோவென வினவினார்க்கு உடம்பு உயிரன்மையான் அதற்கவையில்லாமைபற்றி ஈண்டைக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனிப் பிராணவாயுவுக்கென்னின் அது துயின்றெழுந்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்றறிதல் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஆண்டும் இன்பநுகர்ச்சியுண்டென்பது பெற்றாம். விழித்துழிப்போல உறங்குழியும் பிராணவாயு வியங்குதலான் வினையுண்மையுங் கண்டாமாகலின் அதற்கு அவையாண்டில்லை யென்றல் மாறுகோள்போலுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றுற்பரிய மூணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஈண்டு உண்டியென்றது விடயங்களிடமாக வரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை; வினையென்றது உடம்பு சேட்டித்தலையாகலின். இவ்விரண்டும் பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளெல்லாமொடுங்கிய துயிலிடத்து அஃதியங்காநிற்பவும உடம்பின்கண்ணே நிகழ்தலின்மையின் அவையொடுங்காத நனவினிடத்து அவையிரண்டும அதன்கணிகழ்தலுண்மையின் அவ்வின்மையுண்மைகட்கேதுவாகக் கருவிகளை யொடுக்கியும ஒடுக்காது நிற்பதியாது அதுவே அவவான்மாவென்றவாறும. கண்படில உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளெனபது ஆற்றலான் வந்தது.

இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியை இன்பத்தனபமெனறுபசரித்தார.

சீவனம் சீவித்தல். சேட்டித்தலென்றதாம.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

சீவியாநிற்பதென்பது சீவியாநிறறவென்னுந தொழிறபெயர் மாத்திரையாய நின்றது. * "உறஙகுவதுபோலும்" என்புழிப்போல.

உளதென்றது தனித்தனி சென்றியையும்.

துயின்றுழியும் விழித்துழியுந திரிபின்றி ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி உடம்பு பிரகிருதியெனப்பட்டது. பிரகிருதிக்கென்றது உருபுமயக்கம்.

இரண்டுகாலத்துமொப்ப வியங்குதல்பற்றிப் பிராணவாயுவைப் பிரகிருதியெனக்கொண்டு அதற்கவையின்மையினென்றுரைப்பாரும், பிரகிருதிவிகாரமாகிய சூக்குமதேகத்திற்கு அவையின்மையினெனவுரைத்துச் சுழுத்தியின்கண்ணுந் தொழிற்படுவதாய சித்தமேயுயிரென்னுஞ் சித்தான்மவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த திவ்வதிகரணமென்றுரைப்பாருமுளர்.

கண்டறியு மிவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணாதே
யுண்டி வினையின்றி யுயிர்த்தலாற்—கண்டறியு
முள்ளம்வே றுண்டா யொடுங்கா துடனண்ணி
லுள்ளதா முண்டிவினை யூன்.

எ து. உ-ம். எ-னின். துயிலிடத்துக் கருவிகளெல்லா மொடுங்குதலின் இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியுஞ் சேட்டையும் பிரகிருதிக்கில்லையாயினவாகலான அதுபற்றிய

* [illegible]

பிராணவாயுவை யான்மாவென்றற்கிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனைவலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கண்டு அறியும் இவ்வுடலே - கண்டறிதற்கு நிலைக்களமான இவ்வுடம்பின்கண்ணே,—காட்டுக் காணுதே ஒடுங்க-காட்டாய கருவிகள் தொழிற்படாதேயொடுங்கவும்,—உண்டி வினை இன்றி-அவையொடுங்கிய வழி உண்டியும் வினையும் பிரகிருதிக்கில்லையாகவும்,—உயிர்த்தலான்-பிராணவாயு நிலைபெற்று இயங்குதலான்,—கண்டு அறியும் உள்ளம் வேறு உண்டு - கண்டறியு முரிமையையுடைய உயிர் பிராணவாயுவின் வேறுயுண்டு,—ஒடுங்காது உடல் நண்ணில் ஊன் உண்டி வினை உள்ளதாம்-அவ்வுயிரொடுங்காது அவ்வுடலின்கணெய்திற்றாயின் அவ்வுடம்பு கருவிகளின் றொழிற்பாட்டாளுய உண்டியும் வினையுமுடைத்தாம்,—ஆய்-அதனையாராய்ந்தறிவாயாக என்க.

இது அருத்தாபத்தியளவை.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

இன்றியென்னும் வினைக்குறிப்புச் செயவெனெச்சத்திரிபு. சிறப்பும்மைகள் தொக்கன. அவை * "அறிந்திடா துடலுறக்கத் தறிவின்மை கரண மின்மை—யறிந்திடு முதலி யாகி னதுநிற்கக் சரணம் போகாது" என்னும் பொருள் விளைத்தின்றன.

ஊன் ஆகுபெயர்.

உயிர்வேறுண்டென்றதனைவலியுறுத்துவார் உடம்பாட்டுமுகத்தானுமோதினார்.

இவ்வதிகாணத்தானே சுழுத்தி துரியங்களினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இதனாற்சர்மாயை நியலையென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

ஆறுமதிகரணம்.

இனி உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளது என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப்போந்த சடப்பொருள்கள் போலன்றிச் சித்தாகலான் அதுவே உயிராதலமையுமென விஞ்ஞானான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினாறுங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட ணுதலிற்று.

(இ-ள்.) தொழிற்படுங்கருவிக ளொன்றுமின்றிக் கேவலமாய் அதீதாவத்தையினின்றுழி அறியுமாறின்றிப் பின்னர்க் கலைமுதலிய கருவிகளால் அறிவிக்கவறிந்து வருதலுண்மையின் எக்காலத்துந் திரிபின்றி யறிந்தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கு இது தகாமையான் அங்ஙனமுணருமான்மாவேறுண்டு என்க.

உணர்த்தவுணர்தலெனவே முன்னுணராது கிடத்தல் பெற்றாம்.

அவனறிந்தாங்கறிவனென்றறிவிக்கவறிந்து உபதேசியாய் நிற்பதுளதாகலின் அதுவேயவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ள். எ-னின். அறிந்தாங்கறிவதாகிய பிரமப்பொருள் அவிச்சைக் கால்த்துக் கருவிகளோடுங்கூடியன்றி யறியாதெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி உயிர்

---

* சிவஞானசித்தியார், மூன்றுஞ்சூத்திரம், செ-ச. அறிந்திடும்.

வேறுண்டென்றல் பொருந்ாதென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அவ்வளவினவன்மி ழுக' வென்னுநியாயத்தால் வேறு மதன்ருற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கருவிகளோடு கூடியவழியுந தன்னியல்புணருமாறில்லாத ஆன்மாவைப்போல அம்முதல்வன் மறந்துமறநதறிதலின்றி அறிந்தவாறே யறிந்து நிற்கும் பேரறிவுடையனென வேதாகமங்களானறிவிக்கவறிந்து குரவனறிவுறுக்கு முபதேசமொழியைப் பெற்றுடையதாய் நிற்பதொன் றுளதாகலின் அதுவே மேலுரையளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மா வென்றவாறும். உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண் டது என்க.

அறிந்தாங்கென்பது அப்பொருட்டாதல் * "எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய் துப" என்பதனானுமறிக. இதற்குப் பிறவாறுமுரைப்ப. அவையெல்லாம் பொருந் தாமை யோர்ந்துணர்க.

> அறிந்து மறிவதே யாயு மறியா
> தறிந்ததையும் விட்டங் கடங்கி—யறிந்த
> தெதுவறிவு மன்ருகு மெய்கண்டா னொன்றி
> னதுவதுதா னென்னு மகம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கருவிகளோடு கூடியவழியும் அவிச்சை நீங்காமையின் விடயங்கண் மாத்திரையேயறியுமன்றித் தன்னியல்பறியுமாறில்லை அஃதுபதேசத் தாலறியற்பாலதேயாமாகலான் அதுபற்றி இழுக்கென்னையென்னுங்கடாவை யாசங் கித்து அதனையும் மேற்கூறிய நியாயத்தானுடம்பட்டு இன்னுமொருதாற்பரிய முனை க்குருகத்தானே விடயங்களையறிவுழியும் படும் வேறுபாடுகூறி அதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

அவனறிந்தாங் கறியுமாறும் உயிர மறந்து மறந்தறியுமாறும் தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று எனினுமமையும்.

(இ-ள்.) அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியாது - கருவிகளெல்லாவற் றோடுங் கூடிச் சாக்கிரத்தானத்தினின்று விடயங்களையறியுமிடத்தும் ஒரு ங்கேயறியமாட்டாது ஒன்றனையேயறிந்தும் ஒன்றனையறியப்புகுவதாயும் முன்னறிந்த தொன்றனை அறியாதொழிந்தும்,—அறிந்ததையும் விட்டு அங்கு அடங்கி - இங்ஙனமொரோவொன்ருக அறியப்பட்ட விடயத்தை யும் இடையீடின்றி அறியமாட்டாது விட்டுவிட்டாங்கே ஐந்தவத்தைப் பட்டடங்கி,—அறிந்தது எது-மீளவறிந்து வருதல் கண்கூடாகக் காணப் படுதலான் அங்ஙனமறிந்து வந்த பொருள் யாது அது சடமன்றென் பது மேற்காட்டப்பட்டது முன்னருங் காட்டப்படும்,—அறிவும் அன்று - ஒன்ருக இயல்பாகவுணர்தலே பேரறிவாகலின் அதுவுமன்ரும்,—மெய்கண் டான் ஒன்றின் - இனி மெய்யாகிய சித்தாந்தநெறியினை யுணர்ந்தோன் வேறென்னையோவென மனமொருங்கியாராயுமாயின்,—அது அது தான் என்னும் அகம் ஆகும் - காட்டுமொளிக்கு வேருய கண்ணொளிபோல்

* திருக்குறள், வினைத்திட்பம், சு-ரு.

அவ்வறிவிற்கு வேறாய் அதுவதுவே தானெனச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய் நின்றறியுமியல்பையுடைய உயிராம் என்க.

அறிந்தும் அறிவதேயாயும் என்றும் உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. அறியாதுமென்னு மெண்ணும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அறிந்ததையுமென்னுமும்மை இழிவு சிறப்பு. அறிவுமென்னுமும்மை இறந்ததுதழீஇயது. ஏகாரம் அசைநிலை.

அங்கு உணர்த்துமுறைமைத் தானமாகிய இலாடத்தினென்றவாறு.

அறிந்ததையும் விட்டடங்கி யறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்திறுதியினும், அதுவதுதானெனச் சார்ந்தனவண்ணமாமாறு உண்மையதிகாரத்தும் பெறப்படும்.

அறிந்துமறியாதேயாயு மறியாததறிந்ததையும் விட்டடங்கியறிந்ததேது என்பதற்கு ஓதியதனை ஓதியபொழுதேயுணர்ந்தும் பலகாலோதியுணர்வதாயும் பலகாலோதியுமுணர்தலின்றியும் உணர்ந்ததனையும பின்னர் மறந்தொழிந்தும் இவ்வாறேதியுணர்ந்ததியாதென்றுரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்கு அடங்கியென்புழியும் எண்ணும்மை விரித்துரைக்க.

இங்ஙனம் மூவகைப்படுத்துரைப்பவே, உணர்த்தவுணர்தலென்றுமேதுவான் முறையே அதீதத்தின்கணிகழு மியல்புபற்றியும் சுத்தத்தின்கணிகழு மியல்புபற்றியும் உணர்த்துமுறைமைக்கணிகழு மியல்புபற்றியும் உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இது தற்பரமுமலலை யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறுகாண்க.

விஞ்ஞானமே ஆன்மாவென்னும் புத்தரின யோகாசாரன்மதத்தை மறுத்தற்கெழுந்தது இவ்வதிகரணமெனக்கொண்டு அதற்கியையவுரைப்பாருமுளர்.

ஏழாமதிகரணம்.

இனி மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உடம்புமுதலியவற்றுள் ஒரோவொன்றே ஆன்மாவாதலின்றென்றதொக்கும், அவற்றுள ஒன்று குறைந்தவழியும் அறிவு நிகழாமையானும் எல்லாங் கூடியவழி அது நிகழ்தலானும் அனைத்துங் கூடிய சமுதாயமே உயிராதலமையுமெனச் சமுகானமவாதிகளாகிய சௌத்திராந்திகர் வைபாடிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மாயாகாரியங்களான் யாக்கப்பட்டியன்ற சூத்திரப்பாவைபோலு முடம்பின்கண்ணே அவற்றிற்கு வேறாய் ஆன்மாவுண்டு என்க.

எனவே அவையெல்லாம் மாயையின்காரியங்களாய் நிலைபெறுதனவாகலின் நிலைபேறுடைய உயிராகாவென்றவாறாயிற்று.

மாயை ஆகுபெயர். இகரம் விரித்தல்விகாரம்.

அவைதாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். சித்தமுஞ் சித்தப்பகுதியுமாகிய * அகச்சமுதாயமைந்தும் மாயாகாரியமென்பது எம்மனோர்க்கு உடம்பாடன்மையின் அதுபற்றி ஆன்மா வேறுண்டெனச் சாதித்தலமையுமாறென்னையென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அவ்வளவினவன்மகிழுக'வென்னு நியாயம்பற்றி வேறுமோராற்றாற் சாதித்தனுதலிற்று.

---

* அகச்சமுதாயம் ஐந்து—உருவும் - வேதனை - ஞானம் - குறி- வாதனை.

(இ-ள்.) நீ ஐந்துகந்தமெனக் கொண்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமாறின்றி வேறுவேறு பெயர்பெற்று நிற்பனவாகலான் மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

வேறுவேறு என்பது வெவ்வேறென மரீஇயிற்று.

கலையாதி மண்ணந்தங் காணிலவை மாயை
நிலையாவாந் தீபமே போல—வலையாமன்
ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடி லதுதனுவாந்
தானத்தின் வேறாகுந் தான்.

எ-து. உ-ம. எ-னின் அவை தனித்தனி வெவ்வேறு பெயர்பெறினுந் தொக்க சமுதாயத்தின்கண் ஆன்மாவெனப்பெயர்பெறுமெனக் கோடுமாகலின அதுபற்றி யிழுக்கென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை வெவ்வேறு பெயர்பெறும் வழியும் அவர்கூறியவாறு பெயர்பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறும், அவை மாயாகாரியங்களேயாமாறும், அவை தொக்க சமுதாயத்தினும் ஆன்மாவெனப் பெயர் பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) காணில் கலை ஆதி மண் அந்தம்(ஆம்) - அங்ஙனஞ் சமுதாயமாதற்குரியவை யாவையென்று அளவைகளானறியப்படுகிற் கலைமுதனிலமீறாகிய தத்துவங்களேயாம்,—அவை மாயை நிலையாவாம் - அவையனைத்துமு மாயையின்காரியங்களாகலின் நிலைபெறுதலின்றிச் சிலகால நின்றழிவனவாம்,—ஞானத்தை அலையாமல் முன் உணர்ந்து நாடில் - அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித்தோன்றுவதாய ஞானத்திரிபின்மையை அலைசயாமற் கருத்தை யொருக்கி முன்னுணர்ந்து பின் அச்சமுதாயத்தை யாதென்றாராயின்,—அது தீபமேபோலத் தனுவாம் அச்சமுதாயங் கண்ணுக்கு விளக்குப்போல உயிர்க்குத் தூலசூக்குமதேகங்களாகிய உடம்பாம்,—தான அத்தின் வேறு ஆகும் தான - ஆதலாற் கண் விளக்கின் வேறாயினாற்போல உயிர் அவ்வுடம்பின் வேறாம் என்க.

ஆமென்பது மேலுஞ்சென்றியையும

மாயை ஆகுபெயர்.

தானென்பது முன்னையதெழுவாய், பின்னையது அசை.

அத்தினென்பது அதனினென மரீஇயிற்று. * "இத்தை மெய்யெனக் கருதி" என்புழிப்போல.

இதனானே தனியென்றதனை வலியுறுத்தவாறு.

இவ்வாறு மூன்றுசூத்திரத்தானும் சைவாகமங்களுட் கூறப்படும் பதிமுதலிய பொருள்களதுண்மை அனுமானவளவையான் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆகமவளவையே யமையுமாகலின் அனுமானவளவை மிகையாம்போலுமெனின்,—ஆகாது மந்தவுணர்வுடைய மாணாக்கர்க்கு வேற்றுச்சமயநூல்களை நோக்கியவழிச் சைவாகமப் பொருளின் மலைவு நிகழாமைப்பொருட்டும், கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்று நான்குவகையானன்றி ஆகமங்களைக் கேட்டதனையானே அநுபவங் கூடாமையிற் சிந்தனைசெய்து வன்மை மென்மைகளையுணர்ந்து தெளிந்துகோடற் பொருட்டும் கருதலளவையும் வேண்டப்படுமாகலானென்க.

* திருவாசகம், அதிசயப்பத்து செ-எ.பொ ருளை.

இலக்கணவியல்.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

ஸூத்ராஷ: கரணாதீநெந்நாஷ்வஸ்தாநிசெதநஃ | சுஷயாவதஉகஷஸ்யாஜாசூஷஸவி:பூஷ்வஸுஸஜி: ||

அந்தக் கரண மவற்றினொன் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பவின் றஞ்சவத் தைத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இதுவுமது.

எ-து. க-ரை. எனின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பிரமாணம இலக்கணமிரண்டானும பொருளுண்மை பெறற் பாற்றென்னு முறைமைபற்றி மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட பதி பாச பசுக்களுக்கிலக்கணம் எதிர்நிரனிறையாக வைத்துக் கூறுவான் றொடங்கி அவற்றுள் இது மேலடுக்க நின்ற ஆன்மாவினிலக்கணங் கூறுத னுதலிற்று என்க.

சொற்பல்காமைப்பொருட்டும் ஒத்து வேறுயவழியும் இயைபுடைமையுணர்ந்து கோடற்பொருட்டும ஈண்டு இதுவுமதுவென மாட்டெறிந்துரைத்த ஆசிரியர், இங்ஙன முரைத்துக்கோடற் கேற்பவன்றே ஆண்டு ஆன்மாவினதுண்மையுணர்த்துதனுதலிற் றெனச் சிறந்தெடுத்தோதாது பொதுப்பட ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுதலிற் றென்றதூஉமெனக. இவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆன்மாவினதுண்மை கூறு முகத்தாற் றொகுத்தோதிய அஞ்சவத்தை ஈண்டிலக்கணங் கூறுமுகத்தான் விரித தோதப்படுதலின், இதுவுமதுவெனறது மேலைச்சூத்திரப்பொருளோடு மாட்டெறி நததென்றுரைப்பினுமாம். இதனானுஞ் சூத்திரவியைபு இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

ஆன்மா அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்தமெனனு நான்கனுள் ஒன்றன்றாயினும் நுண்ணுணர்வின்மையிற் சூழ்ச்சித்துணைவ ராகிய அமைச்சரோடு கூடிநின்று தன்றொழினடாத்தும் அரசன்போல, சகசமலத்தினான் உணர்வின்றிக் கஞ்சுகமபோலுங் கலாதிகளாற் பொது வகையான் உணர்வு நிகழினுஞ் சிறப்புவகையான் நிகழுமாறு அவற்றாற் பெறப்படாமையிற் சிறப்புவகையானுணருமாறு தனக்குச் சூழ்ச்சித்துணை யாகிய அவ்வந்தக்கரணங்களோடு கூடிநின்று சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத் தையுடைத்தாம என்க.

எனவே, அங்ஙனநின்று அஞ்சவத்தைப்படுதல் ஆன்மாவுக் கிலக்கணமென்ற வாறாயிற்று. இஃது உயிர்க்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும பொதுவியல்பு.

ஒன்றன்றாயினும் சகசமலத்து உணராது அமைச்சரசேய்ப்ப அவற்றொடு சந் தித்துநின்று அஞ்சவத்தைத்தாமென வினையும்

உணராது சந்தித்ததென்பது காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. சந்தித் தது வினையெச்சமுற்று.

இவ்வாறன்றி ஆன்மா அவற்றினொன்றன்றாயினும் சகசமலத்துணராமையால் அவற்றோடு சந்தித்தது சந்தித்தவழி அவையுந்தானும் அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலான் அஞ்சவத்தைத்தாயிற்று எனவதிகரணம் பகுத்துக்கோடற்கேற்ப வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்துரைத்தலுமொன்று.

வடமொழிச்சூத்திரத்தோதுதலின் ஈண்டும் ஆயினுமென வருவித்து ஒரு தொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றாயினுமெனவே, அவற்றினொன்றன்றாதலும் * அநுவாதமுகத்தால் ஈண்டே பெறற்றாம். இஃதுணராதார் அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றென்றதனை வேறு தொடராக வைத்துரைப்ப. அங்ஙனமுரைப்பின், முன் வருவனவற்றை அவாய்நின்று ஒருபொருண்மேல் வாராமையின் ஒருசூத்திரமாதற்கேலாமையறிக.

அவை சந்தித்தவென்புழி ஒடுவுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது; இரண்டாவது விரிப்பினுமமையும்.

ஆன்மாவென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கற்பாலதாகவும், ஈண்டு வேறோதியது ஒத்து வேறாதல்பற்றியென்றுணர்க.

ஆன்மாவென்னுஞ்சொற்குப் பொருள் வியாபகமென்பதூஉம் சித்தசித்தென்பதூஉமாம்.

மலத்து மலத்தாலெனவிரிக்க.

அமைச்சரசு அமைச்சரோடு கூடிய அரசென உருபும் பொருளும் உடன்றொக்கன.

காரணப்பொருட்டாய நின்றென்னும் வினையெச்சம் அஞ்சவத்தைத்தென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றோடு முடிந்தது.

இதனுள் அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றென்றது ஓரதிகரணம்; ஒன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத்துணராதமைச்சரசேய்ப்ப வவைசந்தித்ததென்றது ஓரதிகரணம்; அமைச்சரசேய்ப்பநின்றஞ்சவத்தைத்தேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்று என்றது.

எ-து. மே-ள். எனின். ஏனையவெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர் பெற்று நிற்பனவாகலான் உயிராகா; ஆயினும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் † 'சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென்றும்' இங்ஙனமுயிரென்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுதலுண்மையானும் இந்திரியமுதலியவற்றை அவ்வாறு கூறாமையின் அஃதாகு பெயரென்றற்கேலாமையானும் அவையே தனித்தனி ஆன்மாவாமென்றல் அமைவுடைத்தென அந்தக்கரணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இது மேலைச்சூத்திரத்துள் ஓதற்பாலதேயாயினும் ஈண்டிலக்கணங்கூறும் வழியும் அவற்றோடு சந்தித்து அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்பதென அவத்தைக்கேதுவாக எடுத்தோதவேண்டுத

---

* அநுவாதமாவது முன்னர்ப்பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோதுதல்.

† சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். செ-௨௮. புத்தியை.

லின் ஈரிடத்துமெடுத்தோதுதல் "சில்வகை யெழுத்தின் செய்யுட் டாகிச்—சொல் லுங் காலைப் பெரும்பொரு ளடக்கி—நுண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகி" என்னு மிலக்கணத்ததாய சூத்திரத்துக் கேலாமையான் அதுபற்றி விதிமுகத்தா னன்றி அநுவாதமுகத்தான் ஈண்டுணர்த்தப்பட்டது.

[இ ள். ஈண்டு - இம்மூன்றதிகரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—இவ்வான்மாவாவது - மேற்கூறிப்போந்த உயிராவது,—அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களில் - புறவந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தங்களாகிய இவற்றின்,—ஒன்று அன்றென்றது - வேறும் என்க.]

ஈண்டு அந்தக்கரணமென்றது உள்ளந்தக்கரணமாகிய கலாதிகளினுஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களினெனக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார். கலாதிகளுண்டெனக்கொண்டோரின் உயிர் வேறுண்டெனக்கொள்ளாதார் இன்மையின் ஆண்டாசங்கை நிகழாமையானும் அமைச்சரோடு உவமிக்கப்பட்டு அவத்தைக் கேதுவாவன அம்மனமாதியேயன்றிக் கஞ்சுகத்தோடு உவமிக்கப்பட்டு அதீதத்தினு நீங்காது உடனிற்பனவாய கலாதிகளன்மையானும் அவற்றை ஈண்டெடுத்தோத வேண்டாமையின் மனமுதலிய புறவந்தக்கரணங்களை ஈண்டுக் கூற நின்றன வென்பது கருத்து.

அவைதாம் பிரகாசமாய்நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். * "மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு—மருவி யான் மாவே யென்ன வரும்" என நீயிருங்கோடலின் உயிர் அவற்றுளொன்றுதலமையுமென்றுற்படு மிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வந்தக்கரணங்டாம் தமயிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாய்நின்றே தம்மை நோக்கி அசித்தாய்நிற்றலால் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாய் நிற்கும் இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்காரசித்தங்களில் ஒன்றன்றென மேற்கொண்டது என்க.

எனவே, உயிரான் அதிட்டிக்கப்பட்டு ஐம்பொறிகளறிந்த விடயங்களுள் ஒன்றனை இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சித்தஞ்சிந்தித்தறியும்; யான் சிந்தித்தேனென்றறிய மாட்டாது. மனம் அதனை இஃதின்னதாகற்பாற்றெனவும் அஃதாமோ அன்றோ வெனவும் இவ்வாறு சங்கற்பவிகற்பஞ்செயதறியும; யான் சங்கற்ப விகற்பஞ்செய்தேனென்றறியமாட்டாது. அகங்காரம் அதனை இன்னதெனத் துணிவேன் யானென்று ஒருப்பட்டெழுந்தறியும்; யானொருப்பட்டெழுந்தேனென்றறிய மாட்டாது. புத்தி அதனை இன்னதிதுவென நிச்சயித்தறியும்; யானிச்சயித்தேனென்றறிய மாட்டாது. ஆகலான் அவ்வாறின்றி அவற்றொடு கூடி யான் சிந்தித்தேன் பற்றினேன் எழுந்திருந்தேன் நிச்சயித்தேனென்றும் அதன்பின் அதுவதுவாய்ப் பரிணமித்துச் சுகதுக்கமோகரூபமாய்த் தன்மாட்டு வந்த புத்திதத்துவத்தின் பரிணமங்களைக் கலாதிகளோடு கூடிநின்று இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகமென்றறிந்தும் யான் சுகித்தேன் யான்றுக்கித்தேன் யான் மோகித்தேன் என்றறிந்தும் இங்ஙனம் பிறவற்றை நோக்கியுந் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாகிய ஆன்மாத் தம்மை நோக்கிச் சித்தாகாத அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றுமாறியாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். செ-உ. கருவியா.

*"இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனுமோ புத்தி" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்புநோக்கி.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசம் என்பன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாம்.

ஏனையோரை நோக்கி அரசனுக்கு அணுக்கராதற் சிறப்புப்பற்றி அமைச்சரை அரசரொன்று உபசரித்துக் கூறப்படுமாறுபோலப் புறக்கருவிகளை நோக்கி ஆன்மாவுக்கு அணுக்கமாய் நிற்றற்சிறப்புப்பற்றி மனம்புத்தியகங்காரஞ்சித்தநான்குமருவியான்மாவேயென்ன உபசரித்துக் கூறப்படுமத்தனை யென்றொழிக. சூழ்ச்சித்துணையாதல்பற்றி அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சரை யொக்குமெனவே, ஏனைக்கருவிகள் ஏனைப்பரிசனங்களை ஒக்குமென்பது பெற்றாம். அது ஞானாமிர்தத்திற்காண்க.

மேலைச் சூத்திரத்தினோதிய ஏதுக்களே ஈண்டைக்குமமையுமாயினும், சிறந்தமைபற்றி வேறேதுக்கூறினார்.

மனமாதி யாலுணர்தன் மன்னு புலன்கண்
மனமாதி மன்புலனி னல்லன்—மனமே
லுதித்தொன்றை யுள்ள முணர்த லதனி
னுதிக்குங் கடற்றிரையை யொத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வந்தக்கரணங்கள் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் தம்மின் மேலுள்ளவற்றை நோக்கியுந் தம்மைநோக்கியும் அசித்தாமாறுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மனம் ஆதியால் உணர்தல் மன்னு புலன்கள் - மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களாலுணரப்படுவன ஐம்பொறிகளாற் றாபபட்டுப் புறத்தே நிலைபெற்ற விடயங்களாம்:—உள்ளம் உணர்தல் மனம் மேல் உதித்த ஒன்றை - ஆன்மாவுணர்வது மனத்துக்கு மேலெனப்படும் புத்தியிற்றோன்றிய தொன்றனையாம்:—கடற்றிரையை ஒத்து உதிக்கும் - அவ்விருவேறுணர்வுங் கடலிடையெழுந்து கரைசாருந்திரைபோலப் பரம்பரையாயின் ஆன்மாவின்மாட்டு வந்து தோன்றும்:—அதனின் மனம் ஆதி மன் புலனின் அல்லன் - அதனானே மனமுதலியன அவ்விடயங்களின் வேறாயினாற்போல ஆன்மாவும் அம்மனமுதலியவற்றின் வேறாம் என்க.

உதிக்குமென்னும் பயனிலைக்கு உணர்தலிரண்டும் எழுவாய்.
செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது.
மன் அசை.
புலனின் இன் உவமவுருபு.
அல்லனென ஆடூஉவறிசொல்லாற் கூறியது வடமொழி மதம்பற்றி.
உதித்தவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற்றொக்கது.
புத்தியிற்றோன்றியதொன்றாவது சுகதுக்கமோகரூப விடயம்.

பரம்பரையிற் றோன்றுதலாவது முன்னர் வாயிற் காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின் மானதக்காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின்னர்த் தன்வேதனைக்காட்சியுணர்வு உயிரின்கண் வந்து தோன்றுதல்.

இதனானே அந்தக்கரணங் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் மேலுள்ளவற்றை நோக்கி அசித்தாமாறும் உயிர் அவ்வாறன்றி யாண்டுஞ் சித்தாமாறுங் கண்டுகொள்க.

---

* சிவஞானசித்தியார், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம், செ-கக. சிவஞ்சிவ.

சிந்தித்தாய்ச் சித்தந் தெளியாதா யாங்காரம்
புந்தியா யாய்ந்து மனமாகிப்—பந்தித்து
வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ள மிவ்வேறு
மவ்வேறும் போதுபோ லாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்பொதுவகையாற் கூறிப்போந்த அந்தக்கரணங்களி னியல்பு சிறப்புவகையாற்கூறுமுகத்தான் மானதக்காட்சியுள்ளும் கடற்றிரைபோலப் பரம்பரையின் வெவ்வேறு யுணர்வு நிகழுமாறுணர்த்தி உயிர்வேறுதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் - புருடதத்துவமென நின்றவுயிர்,—ஆங்கு - வாயிற் காட்சியாற்கண்ட விடயங்களிலொன்றனை மனமாதியானுணரும் மானதக் காட்சியின்கண்ணும் ஒருபெற்றித்தாதலின்றி,—சித்தம் ஆய்ச் சிந்தித்து - சித்தமாய் நின்று இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சிந்தித்தும்,—மனம் ஆகிப் பந்தித்து - அதன்பின் மனமாய் நின்று இஃதின்னதாகற்பாற்றெனப்பற்றியும்,—ஆங்காரம் ஆய்த் தெளியாது - அதன்பின் அகங்காரமாய்நின்று இஃதாமோ அன்றோ இதனை யின்னதெனத் தெளிவேன் யானெனத் தெளிவுபிறவாதெழுந்தும்,—புந்தி ஆய் ஆய்ந்து - அதன்பின்னர்ப் புத்தியாய்நின்று இஃதின்னதெனத் தெளிந்தும்,—வெவ்வேறு தானே துணிந்து இவ்வேறும் - இங்ஙனம் வெவ்வேறாகவேபுணர்தலான் அவ்வாறுணரும் புருடன் இவ்வந்தக்கரணங்களின் வேறும்,—போது அவ்வேறும் போல் - ஞாயிறுமுதலியவற்றோடு கூடிநின்று நாழிகை நாள் பக்கந் திங்கள் யாண்டு முதலியனவாய்ப்படும் பாகுபாடுசெய்யுங் காலதத்துவம் அஞ்ஞாயிறுமுதலியவற்றின் வேறாயினாற்போல் என்க.

ஆய்தல் ஈண்டு நிச்சயித்தற்பொருட்டு.

துணிதலென்பது அறிதலென்னும் பொருண்மாத்திரையாய் நின்றது.

தான் அசை. ஏகாரந்தேற்றம்.

இவ் அவ் என்பன வகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப்பெயர்.

வேறும் போதுபோலெனவே, ஆண்டு நீக்கப்பொருள் ஞாயிறுமுதலியனவென்பது தானே விளங்குமென்பது நோக்கி அவ்வெனச்சுட்டி யொழிந்தார். சாரியையும் உருபும் உடன்றொக்கன.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆங்கும் வெவ்வேறு தானே துணிந்தெனவே மானதக்காட்சியும இங்ஙன நால்வேறுவகைத்தாய் ஒன்றற்கொன்று முறையே ஏதுவும் பயனுமாய்க் கடற்றிரைபோலப் பரம்பரையிற் றோன்றுமென்றவாறுமாயிற்று.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி
மகார மனஞ்சித்தம் விந்துப்—பகாதிவற்றை
நாத முளவடிவா நாடிற் பிரணவமாம்
போதங் கடற்றிரையே போன்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மானதக்காட்சியினிகழுஞ் சவிகற்ப வுணர்விற்கேதுவாய் அவற்றையுடனின்று செலுத்தும் அக்கரங்களிவையென்பதூம் அவற்றானுணர்வு மாறிமாறித்தோன்றுமாறு முணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். அகாரம் அகங்காரம் - அகரம் அகங்காரத்தினையும்,—உகாரம் புத்தி - உகரம் புத்தியினையும்,—மகாரம் மனம்-மகரம் மனத்தினையும்,—விந்து சித்தம் - விந்துசித்தத்தினையும்,—நாதம் உளவடிவு-நாதம் உயிரினையும் செலுத்துதல்பற்றி,—கடற்றிரையே போன்று - சமுத்திரத்தின்கட் புதிதுபுதிதாய்த் திரைதோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோல,—போதம்-மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் உணர்வு,—ஆம் - உதித்தும் ஒடுங்கியும் வரும்,—பகாது இவற்றை நாடில்-பகுக்காது இவ்வக்கரங்களை ஆராயின்,—பிரணவமாம் - பிரணவமாகும் என்க.]

* "மனனு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை—யுன்னு முகார முபகரிக்கு—முன்னுரு—மாங்கா ரந் தன்னை யகாரஞ் செலுத்தியிடு—நீங்காத சித்தம்விந்து நேர்." என்பவாகலானும் ஈண்டோதிய முறையே முறையெனவும், † "அவ்வுடனுவ்வு மவ்வு மனம் புத்தி யகங்கா ரங்கள்" என வழிநூலாசிரியரோதியது எதிர்நிரனிறைப்பொருளெனவுங் கொள்க. "அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்" என்றதே முறையெனக்கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டுகூட்டியுரைப்பாருமுளர்.

பகாதிவற்றை நாடிற் பிரணவமாமெனவும போன்றுமெனவுங் கூட்டுக.

அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்தும் அக்கரங்களைக் கூறுவார் ஒப்புமைபற்றிப் புருடனைச் செலுத்தும் அக்கரமும் உடன்கூறினர்.

உடனின்று செலுத்துதல்பற்றி அபேதமாக வைத்தோதப்பட்டன.

‡ "நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றி" அகாரமுதலிய பஞ்சகலைவடிவாய் நின்று இவற்றை வேறுவேறு செலுத்துதலபற்றிக் கணந்தோறும் நினைப்பு மறப்புமாகிய சகலகேவலங்கள் அதிநுட்பமாய்க் கறங்கோலைபோல மாறி மாறி நிகழுமெனவும் மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் அங்ஙனமுணர்வுதித்தும் ஒடுங்கியும் வருதல் சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரை தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலுமெனவுமுணர்க. கடற்றிரையுவமை மேற பரம்பரையாய் உணர்வு வருதற்கெடுத்துக்காட்டினர்; ஈண்டுப் புதிது புதிதாய் வருதற்கெடுத்துக்காட்டினர்: ஆதலாற் புனருத்தியின்மை யுணர்க.

எண்ணில வோங்காரத் தீசர் சதாசிவமா
நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்தாக்—கண்ணிற்
பகரயன்மா லோடு பரமனதி தெய்வ
மகரவுக ரம்மகரத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வக்கரங்களுஞ் சடமாகலின் அவற்றை யதிட்டிக்கும் அதிதெய்வங்கள் இவையென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எண்ணிலவோங்காரத்து நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்ததி தெய்வங் கண்ணில் ஈசரொடுகூடிய சதாசிவமாம். அகரவுகரமகரத்ததி தெய்வங்கண்ணிற் பகரயன்மாலோடு பரமனும் என்க.

[இ-ள். எண்ணிலவு-மானதக்காட்சியின்கண் நிலவிய,—ஓங்காரத்து-பிரணவத்தின் கண்ணே,—நண்ணிய - பொருந்திய,—நாதத்து-நாதத்திற்கும்,—விந்துவொடு-விந்துவிற்கும்,—அதிதெய்வம் - அதிதேவதையை,—

* துகளறுபோதம். செ-கச.

† சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். செ-ரு. ‡ ஷை, முதற்சூத்திரம். செ-உச.

கண்ணில் - கருதுமிடத்து,—சதாசிவம்-சதாசிவமும்,—ஈசாரம்-மகேசனு மாம்,—மகர உகர அகரத்து - மகர உகர அகரங்கட்கு,—(அதிதெய்வம் கண்ணில்) - அதிதேவதையைக் கருதுமிடத்து,—பரமன் மாலோடு பகர் அயனும் - முறையே சுத்தவித்தையின் வைகுவோராகிய உருத்திரனும் மாலும் சொல்லப்படும் அயனுமாம் என்க.]

எண்ணிலவோங்காரம் எண்ணத்தின்கண் நிலவிய ஓங்காரமென வினைத் தொகை. எண்ணம் ஈண்டு மானதக் காட்சி.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

ஈண்டு அயன் மால் பரமனென்றது சுத்தவித்தையின் வைகுவோரை. பரமன் உருத்திரன். அகரவுகரம் மகரத்தாமென்புழி மகரம் இசைப்பொருட்டாய் ஒற்றில் வழி யொற்றாய் வந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினு ணுணர்வின்றென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின் - ஆன்மா அந்தக்கரணங்களி னொன்றன்றாயின் அவற்றொடு சந்தித்து நிற்றற் கேதுவென்னையென அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றன்றாகச் சாதிக்கப் பட்ட ஆன்மா,—சகசமலத்தினால் - முதல்வனைப்போல அந்தக்கரணமுத லியவற்றின் வேறாய சேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந்தன்னோடுடனாய் நிற்றலின்,—உணர்வு இன் றென்றது - தன்னியல்பான் உணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடிநின்று உணர்வதாயிற்று என்க.]

ஆகந்துகமலங்களி னீக்குதற்குச் சகசமலமென விசேடிக்கப்பட்டது: படவே, உயிர் முதல்வனைப்போல் அந்தக்கரணமுதலியவற்றின் வேறாய சேதனப்பொருளாயி னுஞ் செம்பிற்களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந் தன்னோடு உடனாய் நிற்ற லிற் றன்னியல்பானுணருமா றின்றிக் கருவிகளைக் கூடிநின்றுணர்வதாயிற்றென விடுத்தவாறாயிற்று. இதனானே மலத்துளதாமென மேற் பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப் பட்ட மூலமலத்திற்கு ஈண்டிலக்கணங் கூறினானென்பது பெறுதும். அறியாமை யைச் செய்தலாகிய கேவலத்தினிகழுமியல்பே மலத்திற்குத் தன்னியல்பு கருவிக ளோடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய விபரீதவுணர்வைச் செய்யுஞ் சகலத்தினிகழு மியல்பே பொதுவியல்பாகலான், மலத்திற்கு இருவகையிலக்கணமும் ஈண்டே பெறப்பட்டன.

அதுதான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நிற்றலான்.

எ-து. எ-து. எ-னின். சகசமலத்தினால் உணர்வின்றி யொழியிற் பின் கருவிக ளோடு கூடியவழி அறிவுண்டாமாறியாங்ஙனமெனச் சற்காரியவாதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அச்சகசமலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமாய் அதனை யில்லையென்னும்படி மறைத்துக்கொண்டு நிற்றலான் இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினால் உணர்வின்றென மேற்கொண்டது என்க.

மலத்தினிலக்கணம் வடமொழிவழக்குப்பற்றிக் கூறுவார் ஞானதிரோதகமா வெனவும் அதனைத் தமிழ்மொழியான் விளக்குவார் மறைத்துக்கொடு நிற்றலானெனவுங் கூறினாராகலான், அது கூறியது கூறலன்மையுணர்க. திரோதகமென்னும் வடமொழி மறைத்தலைச்செய்வதென்னும் பொருட்டாய் வினைமுதன்மேனின்ற வினைப்பெயர்.

இதனானே ஞானபாவமே அஞ்ஞானமென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டது; அபாவம் ஒருகாரியத்தைச் செய்யமாட்டாமையின்.

மாயா தனுவிளக்கா மற்றுள்ளங் காணாதே
லாயாதா மொன்றை யதுவதுவாய்—வீயாத
வன்னிதனைத் தன்னுண் மறைத்தொன்றுங் காட்டம்போற்
றன்னைமல மன்றணைத லான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஆகந்துகமலமே ஞானதிரோதகமாதலமையும் வேறுமோர்மலமுண்டென்றல மிகைபோலுமென ஐக்கவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து ஆகந்துகமலத்தானுஞ் சகசமலத்தானுஞ் செயப்படுங்காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாமாறுணர்த்துமுகத்தான் ஏதுவை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் மாயா தனு விளக்கு ஆக் காணாதேல் ஒன்றை ஆயாது ஆம் - உயிர் ஆகந்துகமலமெனப்படும் மாயாகாரியமாகிய உடம்பு தனக்குக் காட்டாகக்கொண்டு காணாதாயின் ஒருவிடயத்தையு மறிவதில்லையாம்,—மற்று மலம் தன்னை அன்று அணைதல் தான்-சகசமலம் உயிரை அநாதியே பற்றிநிற்றல்,—அது அது ஆய் வீயாத வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்து ஒன்று ஆம் காட்டம்போல் - காட்டமுதலியவற்றுள் அதுவதுவேயாய் நின்றுந் தனக்குக் கேடில்லாத வன்னியைத் தனக்குண் மறைத்து வைத்து ஒன்றேயாய் நிற்குங் காட்டம்போலும் என்க.

எனவே, காட்டாய் நின்று விடயங்களையறியும்வண்ணம் உயிர்க்கறிவை விளக்குதல் மாயையின் செய்தி, அவ்வறிவைத் தடை செய்துகொண்டு நிற்றல் மலத்தின் செய்தி; இவ்விரண்டும் இங்ஙனம் ஒளியுமிருளும்போல் இகலி நிற்பனவாகலான் அத்தன்மைத்தாயமாயை இத்தன்மைத்தாய மலமாதல் யாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

மற்றென்பது மலமன்றணைதலென்பதனோடியைந்து வினைமாற்றின்கண்வந்தது.

முற்றும்மை சிறப்பும்மைகள் தொக்கன.

ஆமுந் தானுங் கட்டுரைக்கண் வந்த அசை.

வன்னி அது அதுவாதல் காட்டத்துண் மறைந்தழிக்காட்டமேயாயுஞ் சூரியகாந்தத்துண்மறைந்தழி அதுவேயாயும் இவ்வாறே அவ்வவற்றின் மறைந்தழித் தானென்பதொன்றில்லை யென்னும்படி நிற்றல். அங்ஙனமாகியும் வீயாமை, கடைதன்முதலிய தொழிற்பாடு நிகழ்ந்தவழித் தோன்றுதலாற் பெற்றாம். தன்னுண் மறைத்தல் வன்னியென்பதொன்றில்லையென்னும்படி பொதிந்துகொண்டு தானே யாதல். ஒன்றாங்காட்டம் ஒன்றேபோல் அத்துவிதமாங் காட்டமென்றவாறு. இவ்வாறு உவமைக்கோதிய அடையுந்தொழிலும் இயைபும் பொருட்கண்ணுங் கூறிக்கொள்க.

மாயை கன்மங்கள்போல ஆதியன்றெனக் காலத்தானும் வேற்றுமை கூறுவார் அன்றணைதலென்றார்.

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மலமாவது ஞானுபாவமென்பாரும், பிராந்திஞான மென்பாரும், தமோகுணமென்பாரும், பஞ்சக்கிலேசத்துள் ஒன்றாகிய அவிச்சை யென்பாரும், மாயை கன்மங்களென்பாரும், சிவசத்தியென்பாரும், உயிர்க்குண மென்பாருமாய், அவ்வச்சமயநூல்பற்றி மயங்குவாருமுளர். அம்மலத்திற்குப் பற்றுக்கோடாகிய சூனியமுதலியவற்றின் வேறெனப்பட்ட ஆன்மாவும் இயற்கையாற் சடமென்பாரும், அறிவுமாத்திரையேயெனக் குணிப்பொருளன்றென்பாரும், சுதந்திரவறிவுடைத்தென்பாரும், அவ்வவ்வுடம்பளவிற்றென்பாரும், அணுவளவிற்றென்பாரும், உருவென்பாரும், அருவென்பாரும், உருவருவென்பாருமாய், இன்னும் பலதிறப்படக்கூறி மயங்குவாருமுளர். அவையெல்லாம் பொருந்தாமை ஆகமங்களுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற பெருகும்.

இச்சகசமலம் ஞானதிரோதகமாய்த் திரவியமாய் அறியாமைக்குணத்ததாய்ச் செம்பிற்களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய் அநாதிபந்தமாய்ச் சடமுமாய்ப் பலவுமாயின் அழிவெய்துமாகலின அநாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமையின் ஒன்றேயாய் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் உயிர்ப்பாகுபாட்டிற் கேதுவாய் உயிர்கடோறுந் தனித்தனி வெவ்வேறாய் மறைத்து நின்று தத்தங்காலவெல்லையி னீங்குவனவாகிய சத்திகள் பலபலவுடைத்தாய உயிர்கண் மூன்றவத்தைகளும் படுதற்கு மூலகாரணமாய் நித்தமாய் வியாபகமாய் வியாபகவுயிர் அணுத்தன்மைப்படுமாறு செய்தலின் ஆணவமென்னும் பெயரதாய்ப் பசுத்துவம் பசுநீகாரம் மிருத்தியு மூர்ச்சை மலம் அஞ்சனம் அவித்தை ஆவ்ருதியென்றற்றொடக்கத்துக் காரணக்குறிகளுமுடைத்தாய் நிற்பதெனவும் படலம் படர்ந்த கண் ஞாயிற்றின் சந்நிதியினிற்பினும் படலத்தான் அவ்வொளியை யிழந்து இருளினழுந்துமாறுபோல முதல்வன சந்நிதியினிற்பினுஞ் சோபானமுறையின் அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய உயிர் அநாதியேயறிவித்தால் அறியமாட்டாமையின் அம்மாட்டாமையான் அவ்வறிவை இழந்து அறியாமையாய் அழுந்துதலின் அஃதவ்வுயிர்க்குப் பந்தமாயிற்றெனவு முணர்க. அநாதியே மலத்தினீங்குதல்முதல்வன்வினையாய் அநாதிமுத்தத்தன்மையென * எண்குணங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பது சிவாகமங்களுக்கெல்லாம ஒப்பமுடிந்தாற்போல அநாதியே மலத்தைப்பற்றுதல் உயிரின வினையாய் உயிர்க்குற்றங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பதூஉம அவற்றிற்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. ஈண்டுப்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம ஈரிடத்துமொக்கும்.

மூன்றுமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். இருளினகப்பட்ட கண் விளக்கோடு கூடியவழி விடயங்களைக் காண்டலேயன்றி வெவ்வேறவத்தைதப்படுமாறில்லை அதுபோல மலத்திலகப்பட்ட உயிர் கருவிகளோடு சந்தித்தவழி ஒருதன்மைத்தாயறிதலே அமைவுடைத்து அவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தோதிய முறையான் ஐம்புலனறிந்தும் ஒடுக்கமறிந்தும்

---

* எண்குணங்களாவன:—தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்பனவாம். இவைமுறையே - சுவதந்திரத்துவம், விசுத்ததேகம், நிராமயான்மா, சருவஞ்ஞத்துவம், அநாதிபோதம், அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி, திருப்தி எனப்படும்.

உண்டி வினையின்றிக் கிடந்தும் உணர்ந்தவுணர்ந்தும் இங்ஙனம் வெவ்வேறு அவத்தைப்படுமொரியாங்ஙனமென அவர்கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைறக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - அந்தக்கரணங்களோடு கூடிய் ஆன்மா,—சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமாயுள்ள-சகசமலத்துணராது அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலாற் படைகொடு பவனிபோதும் வேந்தன் கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட் டந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோலச் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம துரியாதீதமாயுள்ள,—பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென்றது-அஞ்சவத்தையையுடையவனாய் நிற்பன் என்க.]

அவத்தையெனப்படுவன பலவுளவாகலின் அவற்றுள் ஈண்டு ஐந்தவத்தையெனப்பட்டவை யாவையென்னும் ஐய நீக்குதற்குக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார்.

அவத்திதன் என்னும் வடமொழி ஆஉேவறிசொல்லாற் கூறியது அம்மதம்பற்றி.

அமைச்சரசேய்ப்ப நிறறலானென்பதூஉம் ஈண்டு வருவித்துரைத்துக்கொள்க. கொள்ளவே, * "படைகொடு பவனிபோதும்" வேந்தன் "கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட்டு" அந்தப்புரத்திற செல்லுமாறுபோல ஆன்மா அங்ஙனம் அஞ்சவத்தைப்படுதல் அமைவுடைத்தென விடுத்தவாறுயிறறு.

அதுதான் மலசொரூபத்தின் மறைநது அரூப சொரூபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். அரசன்போல் உயிர் அங்ஙனமஞ்சவத்தைப்படுமோயின் வியாபகத்திற்கிழுக்காய் முடியும்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுயிர்தான் மலவடிவின் மறைப்புண்டவழி அருவுடம்பாகிய தத்துவசொரூபியாய் நிற்றலான் அத்தத்துவங்கள் தொழிற்படுமவத்தை வேறுபாடுபற்றி இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிறகுமென மேற்கொண்டது என்க.

† "சிவனே வியாபி யவத்தையி லிழிந்து திரும்புதல் குற்றமாங் கருவி சேருதல் பிரித லில்லையா முறையிற் செயப்படுங் கருவியே தெரியுந்—தாவிலா வறிவு தங்கினவிடமே தகுமுயிர்க் கிருப்பிடம்" என்றதூஉம் இபபொருள்பற்றியென்க.

தத்துவவன்னரூபனுதல் வீடுபெற்றுழியும் உண்டுபோலுமென்று ஆசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டு, மலசொரூபத்தின் மறைநதென மேற்கூறிப்போந்ததனை வழிமொழிந்துகொண்டு அரூபசொரூபியாய் நிற்றலானென்று ஏதுக்கூறினர்.

மறைந்தவழியென்றது மறைந்தெனத் திரிந்துநின்றது.

ஒன்றணையா மூலத் துயிரணையு நாபியினிற்
சென்றணையுஞ் சித்த மிதயத்தின்—மன்றவே
யையைந்தா னன்னுதலிற் கண்டத்தின் வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

எ-து. உ-ம், எ-னின். தத்துவங்கள் தொழிற்படுதற்கண் நிகழும் அவத்தை வேறுபாடு தெரித்துணர்த்தி அஃதேதுவாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். செ-௩௨.

† உலகுடையநாயனார் கழிநெடில், செ-௩.

நல்நுதலிவ் வாக்காதி மெய்யாதி மன்ற வய் ஐயைந்தாம் கண்டத்தின (வாக்காதி மெய்யாதி) விட்டு அகன்று வேறு(ஐயைந்தாம்) இதயத்திற் சித்தஞ் சென்றணையும் நாபியினில் உயிர் அணையும அணையா மூலத்து ஒன்று என விையயும்.

(இ-ள்.) சாக்கிரத்தான மெனப்படும இலாடத்திற் புறவிந்திரியம பத்தினையுந் தேற்றமாகப் பொருந்திய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும; சொப்பனத்தான மெனப்படுங் கண்டத்தின் அப்பத்தினையும விட்டு நீங்கி வேறாய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும; சுழுத்தித்தான மெனப்படும இதயத்தின அவற்றுள் இருபத்திரண்டு கருவிகளைவிட்டு நீங்கி முன்னாக்கூறப்படும இரண்டுகருவிகளோடுகூடிய சித்தந் தொழிற்படும்; துரியத்தானமெனப்படும உந்தியிற் சித்தத்தையுமவிட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும புருடதத்துவத்தோடு பிராணவாயுக்கூடித்தொழிற்படும்; இக் கருவியொன்றும அணையாத அதீதத்தான மெனப்படும மூலாதாரத்தில் புருடனொன்றே நிலைபெறும என்க.

எனவே, இலாடத்தானமுதலிய ஐந்தினுநிற்குங் கருவிகள் முறையே * முப்பத்தைந்தும் இருபத்தைந்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமென்பது போந்தவாறுணர்க.

மன்றவென்பது தேற்றப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல்.

வய்தல பொருந்துதல, வினைத்தொகை.

வாக்காதி மெய்யாதியையென இரண்டாவது விரித்துரைக்க. அஃதீரிடத்துஞ் சென்றியையும.

வருகின்ற சூத்திரத்தின மெய் வாய் கண் மூக்கு எனச்செய்யுட்கேற்ப மெய்யை முற்கூறுதலின அம்முறைபற்றி ஈண்டுச் செவியாதியென்னாது மெய்யாதியென்றார். அவற்றொடு கூடிய இருபத்தைந்தாவன அவ்விந்திரியம் பத்துக்கும விடயமாகிய வசனாதி சத்தாதி பத்தும அவற்றினுக்கு உட்கருவியாகிய அந்தக்கரணங்களுங் கும் அவற்றொடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய புருடனென்றும், அஃதவத்தையுறுதற்குரிய மதுகைக்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணாதி வாயுக்கள் பத்துமென இவை. ஈண்டுச் சத்தாதியென்றது வசனாதிபோலும விடயங்களையெனக்கொள்க. எனவே, பூதங்களின் கூறாய் அவற்றுடனின்று தேராழிக்குத் தேருறுப்புப்போல இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட்டுக்கு மதுகையை விளைத்து நிற்பனவாய புறக்கருவியறுபதில் ஈண்டுக் கூறிப்போந்த விடயங்கள் பத்தும் வாயுக்கள் பத்தும் ஒழித்தொழிந்த புறக்கருவிகள் நாற்பதும அவற்றையுடைய பூதங்களைந்தும் அவற்றிற்கு வயியாயுடனிற்பனவாய சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரைகளைந்துமென் னும ஐம்பதுகருவிகளுங் கீழ்நோக்கிய சாக்கிரத்தானத்தில் தமது சத்திமடங்கி

*இதனை —
சாக்கிரமா நுதலினிலிந்திரியமபத்துஞ்சத்தாதியசனாதிவாயுபத்து
நீக்கமிலாந்தக்கரணம்புருடனோடுநின்றனமுப்பானைந்துநிலவுங்கண்டத்
தாக்கியசொப்பனமதனில்வாயுபத்துமடுத்தனசத்தாதிவசனாதியாக
நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூடநுவலவரிருபத்தைந்தா நுண்ணியோரே.
சுழுத்தியிதயந்தனிற்பிராணனசித்தஞ்சொல்லரியபுருடனுடன்மூன்றதாகும்
வழுத்தியநாபியிற்றுரியம்பிராணனோடுமென்னுபுருடனுங்கூடவயங்காநிற்கு
மழுத்திமூலத்தன்னிற்றுரியாதீதமதனிடையேபுருடனொன்றியமருஞானம்
பழுத்திவெக்குவரறிவரவத்தையைந்திற்பாங்குபெறக்கருவிநிற்கும்பரிசுதானே.
என்னுந்தாயுமானசுவாமிகள் திருவாக்கானுமுணர்க. அவத்தையெனும். செ-௨௫-௨௬.

விளக்கீடாகத் தொழிற்படாதொழியுமெனவும், அவை யொழிந்தவழி அவத்தைக் கேதுவாய் நின்ற வினைப் பொறிமுதலிய முப்பத்துநான்கும் அவற்றோடு கூடிய புருடதத்துவமும் இருவகைப்பூதங்களானும் புறக்கருவிகளானுந் தரப்படும் மதலைகையின்மையின் ஆண்டுப் பொறிகளின் றொழிற்பாடு மெத்தென நிகழுமெனவுங்கொள்க. கலாதிகளுஞ் சுத்ததத்துவமும் அவத்தைக் கேதுவாகாமையான் உடனெண்ணாராயினார். ஏனையவும் விரிநதநூல்களுட் கூறியவாறுபற்றி உணர்ந்துகொள்க.

> இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ள
> மிலாடத்தே யைந்தவத்தை யெய்து—மிலாடத்தே
> யவ்வவ விந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
> யவ்வவற்றி னீங்கலது வாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் அதீதத்தையெய்திய புருடன் மீளப் பிரேரக வவத்தையாகிய உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்படுமாறு அநுவாதமுகத்தான் விளக்கி அவ்விடத்தினும் முறையிற் செலுத்தும் பிரேரகக் கருவிகளைத்தின் றொழிற்பாடுபற்றி ஐந்தவத்தை நிகழுமென்பதூஉம் அவை இவையென்பதூஉஞ் சுத்தாவத்தையும் இவைபோலுண்டென்பதூஉங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம் - இலாடத்தானத்தினீங்கி ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டுக் கீழ்ப்போந்து மூலாதாரத்தினெய்தியபின் மறித்தும் அவ்வாறே ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டு மேற்சென்று இலாடத்தானத்தின் உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்பட்ட புருடன்,—இலாடத்தே ஐந்து அவத்தை எய்தும் - ஆண்டுஞ் சாக்கிரச் சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுறும்:—இலாடத்தே அவ்வவவிந்திரியத்து அத்துறைகள் கண்டு - அவையாவன அவ்விலாடத் தானத்தினைக்கண்ணே அவ்வப்பொறிகளான் அவ்வவ்விடயங்களை யுணர்ந்து,—அதுவே-அப்போதப்போதே,—அவ்வவற்றின் நீங்கல் - அவ்வவ்விடயங்களினீங்குதலாம்,—அது ஆங்கு - இனி முன்னர்க்கூறப்படுஞ் சுத்தாவத்தையும் இவைபோல ஐவகைப்படும் என்க.

மேற்செல்வுழி ஆண்டாண்டுப்படுமவத்தைகளுங் கீழ்ச்செல்வுழிப் போலன்றி விசேடமின்மையின் வகுத்தோதாது இலாடத்தே சாக்கிரத்தையெய்திய வுள்ளமென அநுவாதமுகத்தாற் கூறியொழிந்தார்.

இழியுங்காலும் ஏறுங்காலுங் கண்டத்தானத்திற் கனாக்காண்டலுண்டென்பது முறையே ஞானாமிர்தத்தினும் போற்றிப்பஃறொடையினுங் காண்க.

அவ்வவவிந்திரியம் ஆண்டாண்டு விடயித்தற்குரிய இந்திரியம்.

அவ்வவ்விடயம் ஆண்டாண்டுப் புலனாதற்குரிய விடயம்.

கண்டுநீங்கலென வியையும்.

அது அவ்வக்காலம். ஈண்டும் அடுக்கிக் கூறிக்கொள்க.

கண்ணுருபு தொக்கது ஏகாரம் விரித்தார்.

கண்டதென ஒருமொழியாகவைத் துரைப்பாருமுளர். குற்றியலுகரத்தின் முன் உடம்படுமெய் பெறுதற்கு ஒத்திலாமையானும் பொருட்சிறப்பின்மையானும் அஃது ஆயன்மையறிக.

அப்போதப்போதே நீங்கலாவது விடயங்களைக் கண்டகண்டபொழுதே அயர்த்துவிடுதல். * "ஒன்றன்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும்" எனி வழிநூலா

* சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம், செ-கூ௫; ஒருபுலனுக்கு.

சிரியர் கூறியதூஉம் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. * "கரணந்தன்னிற் செயற்றுறுங் கண்டுகொண்ணீ" † "உந்திடுங் கரணந்தன்னிற் செயற்றுறு முணர்ந்துகொள்ளே" என்பனவுமது. இந்நுட்பமுணர்ந்துகோடற்குத் தூலாருந்ததிநியாயம் பற்றிக் கைப் பொருளை வீழ்த்தித் தெளிதன்முதலிய தூலத்துள் வைத்துக்காட்டுப.

இனி அரூபசொரூபியாய் நிற்புழிப்படும் ஐந்தவத்தையினியல்பு கூறுதற்கெடுத் துக்கொண்ட இவ்வதிகரணத்தின் அதனோடியைபிலவாத சுத்தத்தின்கட்படும் ஐந்த வத்தை கூறுதற்கு ஓரியைபில்லையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன சண்டோதியன மாத்திரையே போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு வேறுமைந்தவத்தையுள அவை முன்னர்க் கூறப்படுமென்னுந்துணையே கூறுவார் அதுவாங்கு என்றொழிந்தார். இக்கருத்தேபற்றி ‡ "பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற வருளா லாங்கே—குறி யொடு மைந்தவத்தை கூடுவர் வீடுகூட" என்றொழிந்தார் வழிநூலாசிரியரும்.

இவ்விரண்டு வெண்பாக்களானும் கூறிப்போந்த முத்திறத்தைந்தவத்தைகட்கு முறையே மூலமாய கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்ற மூன்றனுள் வைத்துத் தன் னுண்மையெனப்படுங் கேவலத்தினியல்பு சகசமலத்துணராதென்பதனானே பெற் றும். ஏனைச் சகலத்தினியல்பு வருகின்ற சூத்திரத்தினுஞ் சுத்தத்தினியல்பு அப்பா லைச் சூத்திரத்தினும் பெறுதும்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்.

விதந்த்யக்ஷாணி ஸ்வாயத்தாந்யாத்மாநஸ்ஸ ஸிவாஸ்ரயா।
தத்விகாரி ஸிவஸ்ஸ்வார்த்ஹா ஸ்வஜ்ஞாத்ருத்வம் நவேத்யஸௌ॥

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்
களந்தறிந் தறியா வாங்கவை போலத்
தாந்த முணர்வின் றமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

எ-து. ரு-ம. எ-னின் இவ்வான்மாக்களிடத்துத் தமது முதலுபகார முணர்த்துத லுதலிற்று.

எ-து. க-னா. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐந்தவத்தைப்படும்வழிக் கருவியும உயிரும அமைச்சும் அரசுமேய்ப்பநிற்பின் அவையே யமையுமாகலான் முதல்வனால் ஆண்டைக் காகற்பாலதொரு பயனில்லைபோலு மென்னுங் கடாவையாசங்கித்து ஆண் டும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாய முதல்வனுடைய உதவியை அறிவிக்குமுகத்தானே இரண்டாஞ் சூத்திரத்தினோதிய துணைக்காரண முதற்காரணங்களதிலக்கண முணர்த்துதல் இவ்வைந்தாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

மாயை கன்மங்கள் திரோதானசத்திக்குக் கருவியாய் அதனுடன்கூதவிற்றமது முதலுபகாரமெனப்படுந் திரோதானசத்தியதிலக்கணங் கூறவே அவற்றதிலக்கண முன் கூறியவாறுதலறிக.

---

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். செ-கரு. அறிதருமுதல்வ.

† [illegible]

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

மேலைச்சூத்திரங்களின் அங்ஙனங் கூறிப்போந்த உயிரானே மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்பன தத்தம்விடயங்களை இஃதின்னதென்று அளவிட்டறிந்தும் அங்ஙனமறியுந் தம்மையுந் தம்மையதிட்டித்து நின்று செலுத்தும் அவ்வுயிரையும் அறியமாட்டா: அவ்விந்திரியங்கள்போல் உயிர்களுந் தமதறிவிற்கு வியஞ்சகமாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியான் மேற்கூறிப்போந்த இருவகை யஞ்சவத்தையினின்று வினைப்பயன்களை யறிந்து அநுபவிக்குந் தம்மையுந் தம்மைச் செலுத்திநிற்குந் திருவருளையும அறியமாட்டா; உயிர்கள் அவ்வாறுணர்தல் காந்தத்தைக் கண்ட இரும்பு அதன் சந்நிதிமாத்திரையின் வலித்துக்கொள்ளப்படுமாறுபோலக் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பத்தான் அதிட்டிக்கு முதல்வன்சந்நிதிமாத்திரையினும் ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்று என்க.

ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்றென்பது குறிப்பெச்சம்.

செவியென்பது சொல்லெச்சம்.

ஐம்பொறிகளைக் கூறியது உபலக்கணமாகலின் ஏனைக்கருவிகளும் அவ்வாறுதல் கொள்ளப்படும். அற்றாகலினன்றே * "பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனை லறிந்து" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

விடயங்களை யறிவுழி முதல்வன் உடனின்று செலுத்துவனாயின் அவ்விடயங்களோடொப்ப முதல்வனையும் அறிதல் வேண்டுமென்பாரை நோக்கி, அளந்தறிந்தென்றொழியாது அறியாவென்றார்.

ஆங்கவை ஒருசொன்னீர்மைத்து, தம்முணர்வின்றமியென்றது தமது முதலென்னும் பொருள்பட வந்த ஆறாம்வேற்றுமைத்தொகை.

ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலால் திரோதான சத்தியின்மேனின்றது. அருளாலென்ன விரித்து அளந்தறிந்தறியாவென உவமைக்கோதியவினையைப் பொருளினுங்கூட்டியுரைக்க.

இதனுள்விளம்பியவுள்ளந்து மெய் வாய் கண் மூக்களந்தறிந்தறியாவென்றது ஓரதிகரணம்; ஆங்கவைபோலத் தாந்தமுணர்வின்றமியருள் காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். தாமரையிலையினீர்போற் புருடன் பற்றற்று நிற்பப் புருடன் சந்நிதியிற் புத்திதத்துவமே ஐம்பொறிவழியான் விடயங்களை அறியுமெனவமையும் அவ்வாறன்றிக் கருவிகளோடு கூடிப் புருடனே அவத்தைப்படுமெனமேற்கூறிய தமையுமாறென்னையெனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு-இவ்விரண்டதிகரணங்களுள் வைத்து இம் முதலதிகரணத்து,—ஐயுணர்வுகள் - உணர்விற்கேதுவாகிய ஐம்பொறிகள்,—ஆன்மாவால் உணருமென்றது - உயிரால் விடயங்களை அறியும் என்க.]

* சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம். செ-௧.

உணர்விற்கேதுவாகிய பொறிகளை உணர்வென் றுபசரித்தார்.

அவற்றினுன் ஆன்மா வொற்றித்துக் காணினல்லது அவையொன் றையும் விடயியாவாகலான.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற் கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வைமபொறிகளோடும உயிா ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றறிந் தாலன்றி அவை ஒருவிடயத்தையும விடயிக்கமாட்டா வாகலான் ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென மேறகொண்டது என்க.

ஆன் உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது

உம்மை இழிவு சிறப்பு; முற்றுமாம்.

எதிர்மறைமுசததாற கூறினு, இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு.

ஐமபொறியை யாண்டங கரசா யுளநிறப
வைம்பொறிக ளுள்ள மறியாவா—மைமபொறியிற்
காணுதேற் காணுது காணுமுளங காணுதேற்
காணுகண் கேளா செவி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிா அஙஙனம் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று செலுத்துத லும் அவை உயிரையின்றி யமையாமையும் எறுறபெறுது மெனபாரை நோக்கி எதுவை வலியுறுததுத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அரசு ஆய் - அரசன் அத்தாணி மண்டபததின்வைகித் தன் கீழ்க் கருமஞ்செய்வாரை அவரவாக்குரிய காரியஙகளிற செலுததி ஆளு மாறுபோல,—உளம ஐமபொறியை ஆண்டு அஙகு நிறப - உயிர் ஐமபொ றிகளை அவ்வவற்றிற்குரிய விடயஙகளிறசெலுத்தி யாணடு இலாடத்தா னததி னிறறலான,—ஐமபொறிகள உள்ளம அறியாவாம - அரசனேலவப் பட்டோர் ஏவிய கருமமாததினையினன்றி அதிகத்திற் செல்லமாட்டாமை போல அவ்வைமபொறிகள உயிரை யறியமாட்டாவாயின. அற்றேல், ஐம பொறிகள உயிரானன்றியறிதல் அமையாதாயினும உயிர் ஐமபொறிகளா னன்றியும் அறிதலமையுமபோலுமெனின்;—ஐமபொறியில் காணுதேல் காணுது காணும உளம் காணுதேல் காணு கண் கேளா செவி-ஒருகருமஞ் செய்தற் கண் அரசரும அமைச்சர் முதலாயினுருந் தம்முள் இன்றியமை யாதவாறுபோல ஒன்றனை விடயித்தறகண் உயிரும ஐம்பொறிகளுந் தம் முள் இன்றியமையா என்க.

அன்னவாதல் உயிா ஐம்பொறியினீங்கிச் சொப்பனததானத்தி னெய்தியவழிக் கண்டுகொள்க.

நிற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் 'மழைபெய்யக் குளநிறைந்தது' என்புழிப் போல நிற்றலானெனக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. இவ்வாறுரையாக்கால் இஃ தவின் பொருள் வலியுறுப்பதாய உதாரணமாதற் கேலாமை யறிக.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இதுவுந் தமது முதலாலே யுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். கருவி சடமாகலிற் சித்தாகிய உயிரானன்றி அமையா வாயினுஞ் சித்தாகிய உயிர் முதல்வனது உபகாரத்தையவாய் நிற்பதன்று அவாவுமாயின் முதல்வனும் அவ்வாறே பிறிதொன்றனுபகாரத்தை அவாவுமெனப்பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோடும் என ஈசுரவவிகாரவாதி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இதுவும் - இவ்வான்மாக்களும்,—தமது முதலாலே - இறைவனாலே,—உணருமென்றது - அறிவிக்க வறியும் என்க.]

தமது முதலென்பது 'யானெம்மூர் புகுவன் நீ நும்மூர் புகுவை' என்புழிப் போல வேறுமுடிபு கோடலிற் பால்வழுவன்மை யுணர்க.

உம்மை இறந்ததுதழீஇய வெச்சம்.

இமமுறைமை தமக்கொரு முதலுடையவற்றிறகேயன்றி வினைப்பொருட்கின்மையின் வரம்பின்றியோடுமோ திலலையென்பார், தமது முதலென்று உடம்பொடு புணர்த்தோதினர். தம்முணர்வின்றமியென்றது மது.

தத்துவஙகளுமுயிருந் தமக்கொரு முதலுடையனவாதலும் முதல்வனுக்கு அஃதின்மையும் மேறகூறிப்போநத சூத்திரஙகளாற் பெறப்பட்டன வெனபது கருத்து.

இவ்வான்மாத் தன்னாலே யுணருமிந்திரியஙகளைப்போலத் தானுந் தன்னை யுணராது நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். உயிர் ஐம்பொறியிற் சடமன்மையான் அவற்றை யெடுததுக்காட்டி மேற்கோடல் ஈண்டைக் கமையாதென்பாரை நோக்கி அதனைச் சாதித்த னுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா-இவ்வுயிர்கள்,—தன்னாலே உணரும்-தம்மாலே விடயிக்கும்,—இந்திரியஙகளைப்போல-பொறிகளைப்போல,—தானும-சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபெற்றித் தமமுளொவ்வாவாயினும இவ்வுயிர்களும்,—தன்னை-தம்மையும்,—(தன்ஐ-தம்முடைய முதல்வனையும்),—உணராது நிற்றலான் - அறியாது நிற்குமாகலான் இதுவும தமது முதலாலே யுணருமென மேற்கொண்டது என்க.]

சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபெற்றித் தம்முள் ஒவ்வாவாயினுந் தம்மையுந் தமது முதலையும் அறியமாட்டாமைக்கண் ஐம்பொறியும் உயிருந் தம்முள் ஒக்குமாகவின், அதுபற்றி அங்ஙனமேற்கோட லமையுமென்பது கருத்து.

> மன்னுசிவன் சந்நிதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த
> தென்னு மறையி னியன்மறந்தாய்—சொன்னசிவன்
> கண்ணு வுளம்வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா
> ணெண்ணுன் சிவனசத்தை யின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தன்னாலுணரும் இந்திரியங்களை ஈண்டைக்கு உவமை கூறின் அவ்விந்திரியங்கட்கு வரும்பயன் அவற்றினாலொற்றித்துக்காணும் உயிர்க்கு வாறுபோல உயிர்க்குவரும் இன்பத்துன்பப்பயனும் உயிரானொற்றித்துக்கா

முதல்வனுக் காதல்வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனமாகாமை கூறி அதனை வலியுறுத்தது னுதலிற்று.

(இ-ள்.) மன்னு சிவன் சந்நிதியின் மற்று உலகம் சேட்டித்தது என்னும் மறையின் இயல் மறந்தாய் - ஈண்டுக் கூறிய கருத்தளவையேயன்றி நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்நிதியிற் பிரபஞ்சஞ் செயற்படுகின்றதென்றோதும் வேதப்பொருளையும் அறியாது பிணங்குகின்ற பேதாய்,—உளம் சொன்ன சிவன் கண்ணு வினையால் கண்டு அறிந்து நிற்கும் காண்-உயிராவது தமக்கெனவோர் காரணமின்றித் தன்பொருட்டே அறிவனவாய அவ்விந்திரியங்கள்போலன்றி அவ்வேதத்துள் எடுத்தோதப்படும் முதல்வன் தனக்குக் காட்டாகி நிற்பத் தான்செய்த வினைக்கீடாக ஒன்றனையறிந்து நிற்கும், அவ்வேறுபாடு அறிவாயாக.—இன்று (ஆகலாற்) சிவன் அசத்தாகான் - அங்ஙனங் காட்டாகி நிற்பினுந் தனது சந்நிதியின் அசத்தெல்லாஞ் சூனியமாகலான் மங்கலவடிவினனாய முதல்வன் அவ்வுயிர்போல் அவற்றை அநுபவியான் என்க.

இதனுட் சிவனென்றது மன்னுசிவனெனப் பேரின்பத்திற்குக் காரணமென்னும் பொருட்டாய்த் தனது சந்நிதியான் உலகத்தைச் சேட்டிப்பித்தற்குரிய இயைபுணர நின்றது சொன்னசிவனெனப் புழி முற்றுணர்வினனென்னும் பொருட்டாய்க் காட்டாதற்குரிய இயைபுணர நின்றது, என்றுஞ் சிவனென்புழித் தூயதன்மையனென்னும்பொருட்டாய் அசத்தையெண்ணாமைக்குரிய இயைபுணர நின்றது. ஆகலாற் கூறியது கூறலன்மையுணர்க. அஃது அம்முப்பொருளுடைத்தென்பது சோமசம்புபத்தி வியாக்கியான முதலியவற்றுட் காண்க. சிவதத்துவவிவேகத்துள் மூவகைப்படுத்தோதிய பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டுகொள்க.

ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்களை.

மறையினியலும் பொருளை மறையினியலென்றுபசரித்தார்.

இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

ஈண்டுச் சந்நிதியென்றது அவிகாரவாதிகள் கூறும் அபிமுகமாத்திரையன்றென்பார் சொன்னசிவன் கண்ணென்றார். சிவசத்தி அவ்வக்காரியங்களின் உன்முகமாதலாகிய சங்கற்பமே ஈண்டுச் சந்நிதியெனப்படுமென்பதாம்.

காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையேயென்றது ஒருபுடையுவமை யாதல்பற்றியே பிரிந்தன்றெனப்படு கருத்து.

வினையாலென்றது ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்த்தப்பயன் உயிர்க்கேயாதற்கேதுக் காட்டியவாறு.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

எண்ணல் ஈண்டநுபவித்தன்மேற்று.

இன்றென்பது சாதியொருமை.

[illegible]னெதிர் என்பது அவாய்நிலையாய் வந்தது.

ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். இன்றுதல் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர் ழிப் பெறப்படும். இக்கருத்தேபற்றி *"மாயை மருவிடான் சிவனவன்க—ணுறை

* சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம். செ-சு. இறைவன்றன்.

தரா ததசேதனத்தால்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். * "உன்னுதரத் தேகெடந்தீட் டூறுவதெல்லா—முன்னுடைய தென்னுய்நீ யுற்றனையோ—மன்னுயிர்க—ளவ்வகை யே காணிங் கழிவதுவு மாவதுவுஞ்—செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்." என்றதும் இவ்வியல்பு நோக்கி.

வெய்யோ னொளியி லொடுங்கி விளங்காது
வெய்யோனை யாகாத மீன்போல—மெய்யவனிற்
கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனைக்
கண்டடனாய் மன்னுதலைக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்ஙனமுணர்த்த வுணருங்கால் முதல்வனின் வேறு நின்றுணருமோ ஒன்றாய் நின்றுணருமோவெனபாரை நோக்கி அவ்விரண்டியல்பு மின்றி நின்றுணருமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி - ஞாயிற்றினொளியினடங்கி,—விளங்காது - அதனின் வேறாய் விளங்கித் தோன்றுதலின்றி,—வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல - அதுவாயொழிதலுமில்லாத நாண்மீன்கள் அஞ்ஞாயிற்றனே ஒளியுடையவாமாறுபோல,—கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனை மெய் அவனில் கண்டு - கண்டுங் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்துந் தீண்டியும் அறியப்படும் ஐவகை விடயங்களையும் உயிர் மெய்ப்பொருளாகிய முதல்வனால் உணர்ந்து,—உடனாய் மன்னுதலைக் காண் - வேறாதலும் ஒன்றாதலுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அடங்கி உடனாய் நிலைபெறுதலை அறிவாயாக என்க.

உவமை யடை பொருளினும், பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியையும்.

ஐ சாரியை.

நாண்மீன் முதலியவற்றில் ஒளியெல்லாம் ஞாயிற்றனுடைய ஒளியேயென்பது வேதநூற்றுணிபாசலான் அஃதிண்டைக்குவமையாயிற்று.

உயிரொன்னும் எழுவாய் மேலைவெண்பாவினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது

அருளுண்டா மீசற் கதுசத்தி யன்றே
யருளு மவனன்றி யில்லை—யருளின்
றவனன்றே யில்லை யருட்கண்ணார் கண்ணுக்
கிரவிபோ னிற்குமர னேய்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமாயினும் உயிர்கட்குப் பலவேறுவகைப்பட உணர்வுநிகழ்தலின் அஃதுணர்த்துதல் வேறுபாட்டானுய தெனல்வேண்டும். வேண்டவே நிருவிகாரியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணி முதல்வன் விகாரியாவான் செல்லுமென பாரை நோக்கி விகாரியாகாமை யுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அருள் ஈசற்கு அன்றே உண்டாம் - உயிர்கட்குப் பசுத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதற்கணுள்ளதாகிய இரக்கம் முதல்வனுக்கு அநாதியேயுள்ளது.—அது சத்தி - அவ்விரக்கம்வேறு பெ[illegible] முதல்வனுக்குளதாகிய சத்தியேயாம்;—அருளும் அவனன்றி இல்லை [illegible] அருளின்று அன்றே இல்லை - இரக்கமும் அவனுங் குணமுங் [illegible]

* திருக்களிற்றுப்படியார். செ - அஎ.

மாகலின் அவ்வருளும் முதல்வனையின்றி யமையாது முதல்வனும் அதனை யின்றியமையானாய்,—அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கு இரவிபோல் ஏய்ந்துநிற்கும் அரன்-ஞானக்கண்ணுடையாருணர்விற்கு ஞாயிறு தன்னொளியோடு தாதான்மியமாயியைந்துநிற்குமாறுபோல் அவ்வருளோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்பன் முதல்வன்; ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல்கூடும் என்க.

ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றிநின்றே தனது சத்தி சங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல் கூடுமென்பது குறிப்பெச்சம்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

இன்றியென்னும் வினையெச்சக்குறிப்பினிகரஞ் செய்யுளாகலின் உகரமாய்த் திரிந்தது.

அன்றே அசை.

இவ்வியல்பு சித்தாந்த நெறியுணர்ந்தார்க்கன்றி விளங்காதென்பார் அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கென்றார்.

சத்தியதுண்மையும் அதனியல்பும் நீக்கமின்றி நிற்குமன்றேயென்பதனுள் வகுத்துணாத்தமையின் ஆண்டுக் காண்க.

ஆறஞ் சூத்திரம்.

[illegible]

[illegible]

உணருரு வசத்தெனி னுணரா தின்மையி
னிருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
விரண்டு வகையி னிசைக்குமன் னுலகே.

சூ-ம. எ-னின். சத்தும் அசத்தும் வரைசெய் துணர்த்துத

தே. க-னா. எ-னின். சூத்திரக்கருத் துணர்த்துதனுதலிற்று.

ள்.) மேலைந்து சூத்திரத்தானுங் கூறிப்போந்த பொருள்களுள்

து யாது அசத்தென்னும் ஐயநீக்குதற்குச் சத்தினியல்பும் அசத்தி

இவையென அவ்விரண்டுமே இலக்கணத்தாற் றமமுண்மயங்காத

ாகது வைத்துணர்த்தி உண்மையதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய்

த்தானே இலக்கணவோத்துட் கூறுதற்கு எஞ்சிநின்ற பதிப்

இலக்கணங்கூறுதல இவ்வாறுஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

ரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

ர்வின்றமியாகிய முதற்பொருள் அளவைகளானறியப்படும்

யின், அங்ஙனமறியப்படும் பிரபஞ்சம்போல் அழிபொருளா

ரம்: எவ்வாற்றானும் அறியப்படாத இயல்பிற்றெனின்,

அங்ஙனமறியப்படாத முயற்கோடுபோலச் சூனியப்பொருளாம்: ஆகலான் இவ்விருபகுதியுமன்றி ஒருவாற்றானறியப்படாமையும் ஒருவாற்றானறியப் படுதலுமாகிய இரண்டுவகையானுஞ் சிவசத்தாமெனக் கூறுவர் மெய்யுணர் வினிலைபெற்றுயர்ந்தோர் என்க.

உணருருவெனி னசத்தென மாறுக. எனினென்பது முன்னருஞ் சென்றியைந்தது.

முற்றும்மைகள் தொக்கன.

அல்லதென்பது வினையெச்சக்குறிப்புமுற்று. அன்றியாமென இயையும்.

ஒருவாற்றானறியப்படாமை பாசஞான பசுஞானங்களான் அறியப்படாமை. ஒருவாற்றானறியப்படுதல் சிவஞானமொன்றானே அறியப்படுதல். பாசஞானபசுஞானங்களான் அறியப்படாமையிற் சிவமாகலும், பதிஞானத்தால் அறியப்படுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்படுமென்பார், இரண்டுவகையானுஞ் சிவசத்தாமென விசைக்குமென்றார். சிவசத்தென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. சடமாகிய சத்தினீக்குதற்குச் சிவசத்தென்றார். சிவசத்தென்பது சிவமுச்சத்துமென்னும்பொருட்டு.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது.

இருதிறனுமன்றி இரண்டுவகையானுஞ் சித்தாயும் சத்தாதலு முடையனாய் நிற்றல் முதல்வனுக் கிலக்கணமென இலக்கணமும் இதுவேபோதவாறுணர்க.

முதல்வனுக்குப் பொதுவியல்பு மேற்பனிருசூத்திரமுகத்தாற்கூறிப் போந்தமையின் இது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பிலக்கணமெனக் கொள்க. அற்றாகலினன்றே இதனை இலக்கணமோதாது முதற்கட்கூறிய உண்மையைச் சாரவைத்து இறுதிக்கட்கூறிய நூலமென்க. இனி முதல்வனுக்குளவாகிய சிறப்பியல்புகள் குணங்களெல்லாம் இவ்விரண்டனுளடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க. * "தன்னாலே தனையறிதற் றனையுந் தானே காணும்" எ-ம். † "என்னரிய சிவ வருளை யொழியமல முளதென்று ணராவிதமதனுண்மை தெரியரிதாம் முன்பா" எ-ம். ‡ "மாயைமா மாயை மாயா முதிரு வினையின வாய்மை—யாயவா மேவு மருளொளி லொளியாய் நிற்கும்" எ-ம். ஒருவாற்றானறியப்படுவதான சிறப்பியல்பு பற்றியுணர்தல் சிவஞானத்தானன்றி அமையாதாயினும் ¶ "தெரிதாங்—கொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்தவா தமையுணர்ந் மிது பசுஞானம்" எ-ம். § "இறை ... நாடலாலே—காதலிற் றுனபி ஞானங் கருதுபசு ஞானம்" எ-ம் பொதுவியல்பு பற்றி யோதுதலா தனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்றறியும் பாசவுணர்விற்கு அவற் வியல்பு விடயமாதல் கண்கூடாகப் பெறப்படுதலானும், அவை ஒருவ பட உண ருருவாதலுமுடைமையிற் சிவசத்தாவான செல்லாமையறிக. சற்காரிய ண்டவே, ஞ் சைவசித்தாந்தத்தில் அசத்தென்பது சத்துக்கு மறுதலையானமையா லுமென் சங்கள் அங்ஙனமறியப்படும் பொதுவியல்பு பற்றி அசத்தெனப்படுமாயினு. யல்புபற்றி அசத்தாதல் செல்லாமையிற் சிறப்பியல்பு நோக்கும்வழி பசுத்துவ தற கிழுக்கின்மையுமறிக. இங்ஙனஞ் செவ்வனே யிருக்க அறியாதா முதல்வ

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ-உ. தன்னறிவதனு.

† ஷை, பொது. செ-உ. அன்னியமானவை.

‡ ஷை, உண்மை. செ-உ0. மாயைமாமாயை.

¶ சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். செ-உ. கருவியாம

§ ஷை, ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். செ-உ. வேதசாத்திர.

வியல்பாவது பாவத்திற்கு மறுதலைப்பொருள்போலுமென நையாயிகர் முதலியோர் மதம்பற்றிமயங்கி எல்லாப்பொருளுஞ் சத்தென்னுஞ் சித்தாந்தத்தோடு முரணுமைப் பொருட்டு ஈண்டுச் சத்து அசத்தெனப்பட்டன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாமெனவும், சுத்தம் அசுத்தமென்னும் பொருளவாமெனவும், உரைத்திடர்ப்படுவர். காரியப்பிரபஞ்சம் ஏனைப்பசுபாசங்கள்போலன்றி இருவகையியல்பானுங் காட்சிப்புலனாய் இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென நம்மனோரால் அறியவாராது நிலைபெறுவதுபோலத் தோன்றிவிரையக் கெட்டு மறைந்து போதற் சிறப்புடைமைபற்றி அதுவே ஈண்டு உணருருவசத்தென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென்பதூஉந் தானே போதரும்.

இதனுள் உணருருவசத்தெனி னுணராதின்மையினென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனல்லது சிவசத்தாமென இரண்டு வகையி னிசைக்குமன்னுலகே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேலைச்சூத்திரத்தின ளந்தறிந்தறியா வென்றதனை உடம்படாது பிரபஞ்சம்போல நூல்வழும் அளவைகளான் அளந்தறிபொருளேயா மெனநையாயிகர் முதலியோர் கூறுவகடாவையும், எல்லாப்பொருளுஞ் சத்தாகலின் அளந்தறிபொருளுஞ் சத்தேயாமெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவையு மாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோளுணர்த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டறிவினால் அறியப்பட்ட சுட்டுப்பொருளெல்லாம் அசத்து என்க.

சுட்டு ஆகுபெயர்.

சிவஞானத்தாலறியப்படுதலை நீக்குதற்கு அறிவினாலென விசேடித்தார்.

ஈண்டு அறிவென்றது ஒன்றை முந்தி அதுவதுவாகச் சுட்டிக்காணும் அளவையினையென்பது *"அறிவினாலறிந்தயாவு மசத்தாதலறிதி" என்ற புடைநூலாசிரியர் அங்ஙனந் தெரித்தோதியவாறுபற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

இது. எது. எ-னின். உள்ளதென்று முணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயக்கும் பிரபஞ்சத்தை இல்லையென்றுமுணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் இல்பொருளோடொப்ப அசத்தென்றல் அமையுமாறியாங்ஙனம், சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுதன்மாத்திரையான் அசத்தென்றல் வாதத்திற் கிழுக்காம்போலுமெனவும், முறையே அவ்விருவர்மதம்பற்றிக் கடாநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அச்சுட்டுப்பொருள்கடாம் இராசதகுண மிகுதிப்பாட்டான் உளதென்னும் உணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பித்துநின்று தாமதகுணமிகுதிப்பாட்டான் இல்லையென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பித்து நிற்றலான் ஈண்டறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டது என்க.

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ-ரு.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபலத்தி அநுபலத்தியென்னும் பொருளவாய் அவை நிகழ்தற்கிடனாகிய பொருண்மேனின்றன.

இது நையாயிகனை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

இனி இதனை இரட்டுற மொழிந்துகொண்டு அவைதாங் காரியவவத்தையிற் றூலமாய் விளங்கிநின்றே காட்சிப்புலனாய்ச் சடிதியின் மறைந்து சூக்குமமாய்க் காரணவவத்தையின்விளங்காது நிற்கும் இவ்வேற்றுமையுடைமையான் அங்ஙனம் புலனாகாத காரணபொருளைகளை நோக்கிக் காரியப்பிரபஞ்சம அசத்தாதல் சாலுமாகலின் ஈண்டறிவினா லறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டதென்றவாறு எனவும் உரைத்துக்கொள்க.

அசத்தறியாய் கேணீ யறிவறிந்த வெல்லா
மசத்தாகு மெய்கண்டா னாயின்—

எ-து. உ-ம். எ னின். ஒருசாரான அங்ஙனமாயினும் உபலத்திபட்டனவெல்லாம் அவ்வாறு அசத்தாமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்று நையாயிகனை நோக்கி எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அசத்து அறியாய் நீ கேள் - அசத்தினியல்பை யறியாத மடவோனே யாமிறுக்கு மிறையை நீ மனமடுத்துக் கேட்பாயாக,—மெய் கண்டான் ஆயின் அறிவு அறிந்த எல்லாம அசத்து ஆகும் - சத்தினியல்பை யறிந்தோன் ஆராய்ந்தானாயின அறிவினாலறியப்பட்டனவெல்லாம அசத்தேயாம என்க.

அறியாயென்பது விளியருபேறறபெயர்.

அசத்தினியல்பை யறிந்தாயாயின இவ்வாறு பிணங்குவாயல்லையென்பார அசத்தறியாயென்றும், *"எந்தை தாட்பா வணங்கி நலங்கிளறு கேட்க" என்பார் கேணீயென்றும், உபலத்திக்கு விடயமானவையெல்லாம அநுபலத்திக்கு விடயமென்பது ஒருதலையெனபார அறிவறிந்தவெல்லா மசத்தாகுமென்றும், சத்தினியல்புணர்ந்தனறி அசத்தினியல்புணர வாராரென்பார மெய்கண்டானென்றும், ஆய்ந்தமை நோக்கி ஆயினென்றுங் கூறினார்.

அசத்தலாய்
நீர்மெலெழுத்து நிகழ்கனவும பேய்த்தேரு
மோரினவை யின்றுமா றொப்பு.

எ-து. உ-ம். எ-னின் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு சாங்கியனை யுறாத்த பொருளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அசத்து அலாய் - அசற்காரிய வாதி யலலாத அண்டவே, யோனே,—அவை இன்று ஆம் ஆறு ஒப்பு ஓரின - அங்ஙனங் கூறுமென் மறைவனவாய பிரபஞ்சம அசத்தாமாற்றிற்கு உவமையாராயின். நீரில் எழுத்தும் கனவும் பேய்த்தேரும - நிகழாநின்ற நீர்மேலெ கனவிற்காட்சியும பேய்த்தேருமாம் என்க.

எனவே, அப்போதுள்ளனவாய நீர்மேலெழுத்து முதலியனவற்றை சடிதியின மறைந்துபோதற சிறப்புப்பற்றி அசத்தென்றல் எல்லாக்குமொத்தமையின், அவ்வியல்புடைய பிரபஞ்சத்தையும அவைபோல் அசத்தெனயுமென்றவாறாயிற்று.

[margin notes: ரிய ந — ன்பது — ந்த — பட்டது — பட உண — சத்துவ — முதல்வ — கர் — யவா]

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருப்பாசுரம். செ-ச.

அசற்காரியவாதியை அசத்தென்றுபசரித்தார்.

நீரிலெழுத்து முதலியன பொய்யென்பாரை மறுத்தற்கு நிகழென்றடை கொடுத்தார்: அஃதியாண்டுஞ் சென்றியையும்.

குவ்வுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது.

நீரிலெழுத்துத் தோன்றியபொழுதே மறைந்துபோதற்கும், கனப்பொருள் முடிவுபெறுதலின்றி இடையே மறைந்துபோதற்கும், அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனிலின் நண்பகற் கடுமைபற்றித் தோற்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் முகிற்படலத்தின் மறைந்தவழித் தானு மறைந்துபோவதாகிய பேய்த்தேர் ஒருகாரணங்காட்டி மறைந்து போதற்கும் உவமையாயின. இவ்வெண்பாவை "இலயித்ததன்னில்" என்பதுபோல இங்ஙனம் இருதொடராக வைத்துரைத்து மேற்கோளேதுக்களையும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு இரண்டதிகரணப்பொருள் கோடல் ஆசிரியர் கருத்தென்பது வழி நூலாசிரியர் *"அசத்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொருளான வெல்லாம்" எ-ம். †"உலகிலே யசத்து மென்பர்" எ-ம். வேறு கூறியவாற்றானு முணர்க. இஃதறியாது இவ்வெண்பாவை ஒருதொடராக வைத்துரைப்பார்க்கு அசத்தறியாய், அசத்தலாய் என்றல் ஒரு பயன்படாமையும், ஆயின் ஒரினென்று இருகாற்கூறுதலும், அசத்தாம் இன்றுமென்று இருகாற்கூறுதலுங் கூறியது கூறலென்னும் வழுவாதலுமறிக. இஃது ஒருவாற்றானு முணரப்படாதபொருள் சூனியமென்பது எல்லாச்சமயத்தார்க்கும் பமுடிந்தமையின் ஆண்டதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடுமுதலியன நிகழாமையின் அதனை வேறெடுத்துரைத்து மேற்கொள்ள வேண்டாவாயினும், மந்தவுணர் வுடையார்க்கு அதன்கண் ஐயநிகழாமைப்பொருட்டுவழிநூலாசிரியர் ‡"உணரா சத்தென்னி லொருபய னில்லை போலும்" என விடுத்தொழிந்தாரென்றுணர்க.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனாதீத கோசரமாய் நின்ற வதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேல் உணர்பொருளியல்பும் உணராதபொருளியல்பும் கூறுமுகத்தான் அசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்தியவழி இரண்டும் இவ்வாறு கலான் இவற்றின் வேறாய முதல்வனதியல்பாவது மாயாவாதி கூறும் அநிருவசனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்து மேற்கோடனுதலிற்று.

இ-ள். இவ்விரண்டுதன்மையுமின்றி-உணருருவாந்தன்மையும் உணராத தன்மையுமின்றி,—வாக்கு - பாசஞானத்திற்கும்,—மனம் - பசுஞானத்திற்கும்,—அதீதம் - அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக்கடந் ததீதமாய், —கோசரமாய்-ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றுணரும் அநுபவஞானமாக விளங்கிக் கோசரிப்பதாய்,—நின்ற-நிற்கின்ற,—அதுவே-அநிற்கின்ற பொருள் இதுவென அளவைகளானறிய வாராமைபற்றி யென மகாவாக்கியத்தாற் கூறப்படும் பதிப்பொருளே,—சத்

‡ மாணிக்கியார். வாளக்குக்கிரம். செ-உ. அவதாயழிவு.

[ள சிவமென்று - சத்தாகிய சிவமாமென்று,—உணரற்பாற்று-உணரும் ன்மை யுடைத்து என்க.]

வாக்கெனப்படு நாதமுடிவான பாசஞானத்தை வாக்கென்றும், அவற்றின் யுரிய பசுஞானத்தை மனமென்றும் உபசாரவழக்காற் கூறினர்.

வாக்குமனாதீத, கோசரமாய் நின்றவென்றது. அவ்விரண்டின் விருத்திகளைக் டந்து அதீதமாயும், ஒற்றுமைப்பட்டுநின்றுணரும் அநுபவஞானமாத்திரைக்கேவிள ங்கிக் கோசரிப்பதாயும் நின்றவென்றவாறு.

அவ்வாறு நின்றபொருள் இதுவென அளவைகளான் அறியவாராமைபற்றி அது வயென மகாவாக்கியத்திற் கூறியதனை அ[illegible]வதித்துச் சத்தாகிய சிவமாதலைச் செவி யறிவுறுத்தார்.

வாக்குமனாதீதம் என்றது தமிழ்நூன்முடிபு: மரம்+அடி மராடியென மரீஇயி ற்போல. மனம்+அதீதம் மனாதீதமென மரீஇயிற்று. அதீதகோசரமென்பது வட நூன்முடிபு.

வாக்குமனாதீதப்பொருளாக[illegible]ன் உணருருவார் தன்மையும், கோசரப்பொருளா வின் உணராதாந்தன்மையும் இல்லையென்பது பெறப்படுதலின் இவ்விரண்டு மையு மின்றி யென்றார்.

பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவ தின்மையானும் அப்பிர சத்தினுக்குப் பிரகாசமின்மையானும.

த, எ-து. எது. எ-னின். இவ்விரண்டுவகையுமில்லாதபொருள் அநிருவசனமாய் ற்பதென்றை வாக்குமனாதீதகோசரமாய் நிற்பதென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வாக்குமனங்களா லோதியுணரப்படுவதாய நிருவசனப் பொ ருட்கு முன்னர்க் கூறப்படுஞ்சாதனங்களினின்று அறியற்பாலதாகவேண் டாமையானும் ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத அநிருவசனப்பொருட்குச் சாதனத்தினின்றும் அறியப்படுமாறின்மையானும் இனி இவ்விரண்டு தன் மையுமின்றி வாக்குமனாதீதகோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவ மென்றுணரற்பாற்றென மேற்கொண்டது என்க.

உணர்தற்பாற்றென்றார் உணர்தலருமை நோக்கி.

பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபசாரவழக்கு.

எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்றுமென்றுலென்
கண்ணி யுளதென்றன் மெய்கண்டா—னெண்ணி
யறிய விரண்டா மசத்தாதல் சத்தா
மறிவறியா மெய்சிவன்று ளாம்.

எ-று. உ-ம். எ-னின் பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் அவிச் தான் ஞாதாவெனவும் ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு முன்னர்க் கூறப்படு[illegible] களினின்றறியவும்படும். அவிச்சை நீங்கியவழி அப்பகுப்பின்மையாற் [illegible] தல் அசத்தென்றுதல் ஒருவாற்றானும் ஞேயமாமாறின்றிக் கேவலஞானமா யயா[illegible] நிற்பதொன்றாகலான் அது கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்

— உண ரடவே. றுமென் 'சத்துவ முதல்வ [illegible] யவா

(இ-ள்.) எண்ணிய சத்து அன்று அசத்து அன்று ஆம் என்றால் உ து என்றல் என்கண்ணி-பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் விவகார திற் கருதபபட்ட சத்துமன்று அசத்துமன்றென்னின் அங்ஙனமொருபொருளுண்டென்றல் யாது பிரமாணங்கருதியோ அதனைக் கூறுவாயாக. பிரமாணமுண்டெனின் அதற்கு அது பிரமேய மெனப்பட்டு ஞேயமாவாஞ் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லையென்பையாயின்,—மெய்கண்டான் எண்ணி அறிய இரண்டு அசத்து ஆம்-சத்தினியல்பையுணர்ந்தோன் ஆராய்ந்தறியிற் காட்சிமுதலிய பிரமாணங்கட்கு விடயமாவதூஉம் ஒருவாற்றானும் பிரமாணமல்லாத சூனியமுமாகிய இரண்டும் மேற்கூறியவாற்றான் அசத்தேயாம்.—ஆதல் சத்து ஆம் அறிவு அறியா மெய் சிவன் தாள் ஆம்-ஆதலாற் சாங்கியோக்கிய முதலியவற்றுட் சத்தென்றோதப்படுஞ் சுட்டறிவினால் அறியப்படாத மெய்ப்பொருள் சைவவுபநிடதங்களினுஞ் சைவாகமங்களினும் அன்னியமின்றி நின்றுணரும் அநுபவமாத்திரையிற் கோசரிப்பதென்றோதப்படுஞ் சிவனருளாவதன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்று என்க.

ஆம் அசை.

அறியவென்னுஞ் செயவெனெச்சம், 'மழைபெய்யக் குளநிறையும்' என்புழிப்போலச் செயினென்னு மெச்சப் பொருட்டாய் நின்றது. மூற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

அசத்தாமென மாறுக.

சத்தாகிய மெய்யெனவியையும். * "அடியளந்தான்றாஅயது" என்றாற்போல, அறிவறியாமெய்யென்றது வாளாபெயராய் நின்றது.

சிவன்றாளெனச் சிவசத்தியின்மேல் வைத்து உயர்த்துக்கூறியது உபசார வழக்கு. † "இறைவனார் கமலபாதம்" என்பதுமது.

இதனாற் போந்தபொருள் சத்துமன்றி அசத்துமன்றி ஒருபொருளுண்டெனின் அதற்குப் பிரமாணமென்னை பிரமாணசூந்யமாகிய சூனியமெனிற் சூனியமும் அழிபொருளுமாகிய இரண்டும் அசத்தேயென்பது மேற்காட்டினமையாற் பிரமப்பொருள் அசத்தெனப்பட்டுச் சத்தென்னுஞ்சுருதிகளோடு முரணுமாகலின் அவற்றுட் சத்தென்றோதப்படும் பரப்பிரமப்பொருளாவது உண்மைஞானத்திற் கோசரிப்பதெனயாங்கூறுஞ் சிவமேயன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்றென மாயாவாதியை மறுத்துக் கோசரமென்றதனை வலியுறுத்திய வாறுமென்க.

எண்ணியறிய விரண்டாமசத்தென்பதற்குப் பிறசொல்லாம் வருகின்ற வெண்பாவும் பொருள்படக் கூறியது கூறலாதன்மேலும் ஒரியைபின்றியுமாப்ப.

உணர்ப வசத்தாத லொன்றுணரா தொன்றை
உணருநீ தானுணரா யாயி—னுணருமுனிற்
றனிரண்டா மெய்கண்டான் றன்னு லுணர்தலாற்
றனிரண்டாய்க் காணுன் றமி.

உ-ம். எ-னின். பிரகாசித்த பொருளையும் வேறோராற்றான் அறிதுமெனச் சென்றுழி அவ்வாற்றாற் புதுவதாய்ப் பிரகாசிக்கவேண்டுதலிற் பிரகாசத்தைப் பிரகாசிக்கவேண்டுவதில்லையென்றல் யாண்டுஞ் செல்லாமையின் வாக்கு ஒன்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

* குறள், மடியின்மை. செ-கo. † சிவஞானசித்தியார், பாயிரம். மறையினுல்.

(இ-ள்.) உணர்ப அசத்து-நின்னாலறிவனவாய கருவிகளெல்லாம் மேற்கூறியவாற்றான் அசத்தாம், அசத்தெனவே அசித்தாதலும்பெறப்படும்.—ஆதல் ஒன்று ஒன்றை உணராது-ஆகலான் அவற்றுள் ஒருகருவியும் ஒன்றையுமுதற்பொருளை அறியமாட்டாது.— உணரும் நீ தான் உணராய்-அவ ற்றானறிந்து வருகின்ற நீதானும் அதனையறியமாட்டாய் —ஆயின்-நீயே ஆராய்ந்தறிவாயாயின்,—உணரும உனின் தான் இரண்டு ஆம-அவ்வாறுணரப்படும்பொருள்கள்போல் உணர்கின்றநின்னின் வேறும.—மெய்கண்டான் தன்னால் உணர்தலால் தான் இரண்டாய்க் காணான் தமி-உயிர்க்கு அறிவு விளங்குமுண்மை அறிந்தோன் தன்னறிவு அச்சிவனருளினடங்கி அதுவாய் நின்று அதனானே அதனை யறியுமாகலான் ஏனைப்பொருள்களை யறியுமாறுபோல வேறாய்நின்றறிவானல்லன் அத்தனிமுதற்பொருளை என்க.

இதனாற்போந்தது சத்தாகிய சிவம் பாசஞானத்தானுதல் பசுஞானத்தானுதல் அறியப்படாது,அறியப்படிற் குடமுதலாயினபோல உயிரின்வேறாய் அவிச்சையான் வருஞ் சுகதுக்கங்களைப் பயப்பதன்றி அவிச்சையினீங்கிய நிரதிசயவின்பத்தினைப் பயவாதாகலான் அவ்வுண்மைபுணர்ந்தோன் ஏனையபோல அசத்தாதலின்றித் தனியாய்நின்ற அம்முதற்பொருளை அதனானேயறிந்து நின்றே காண்பனென னையாயிகர் முதலியோரை மறுத்து வாக்குமனாதீதமாய் நின்றே கோசரமாமென வலியுறுத்தியவாறுமென்க.

உணர்பவென்பது அகரவீற்றஃறிணைப்பன்மைப் பெயர்ச்சொல்.

ஒன்றுமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது

உனினென்னும் இன்னுருபு நீக்கப்பொருட்கண் வந்தது. ஒற்றிரட்டாமை புறனடையாற் கொள்க. தான் அசை.

> பாவகமேற் றானசத்தாம பாவநா தீதமெனிற்
> பாவகமா மன்றென்னிற் பாழதுவாய —பாவகத்தைப
> பாவித்த றானென்னிற் பாவகமாம தன்னருளாற்
> பாவிப பதுபாமில பாழ்.

எ-து. உ-ம். எனின். தானே கோசரமானலனறிந் தன்னாலறிதல்கூடாமை தன்னாலே தனையுணருமென்பது தனனைப்பற்றுதலென்னும வழுவாமாகலின் அஃதன்றி வாக்குமனாதீதப்பொருள் யோகநூலிறகூறுந் தியானபாவனைகளிற் கோசரமென்றலே அமைவுடைத்தென யோகமதம்பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கித் தனனலறிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பாவகமேல் தான் அசத்து ஆம - நீ கூறும் பாவனை ஏனை பாவகங்கள்போல மனமுதலியவற்றோடு கூடி நின்று பாவிக்கும் பாவமெனின்,அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டாகலான் அப்பொருள் அசத்தாம் பாவநாதீதம் எனின் பாவகம ஆம்-கருவிகளை நீங்கிநின்று பாவிப்ப அப்பாவனையைக் கடந்ததெனிற் கருவிகணீங்கியவழி ஒன்றுமறிதலின்றிக் கேவலமாமாகலான் அது பாவகமாத்திரையேயன்றிப் பயத்தல்லதில்லை—அன்று என்னின பாழது ஆம் - இவ்விருதிறனுமன்றி அசத்தனமாகப் பாவிக்கப்படுவதெனின் அது சூனியப்பொருளாம்;—பாதைப்பாவித்தல் தான் என்னின் பாவகம் ஆம்-அவ்வாறன்றிப் பாசஞ் செய்தாதபொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவகஞ்செய்தலெனின்

போலிப்பாவனையாதலாற் பாவனாதீதம்போலப் பாவனை மாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை. அற்றேல் ஒருவாற்றானும் பாவனைக்கெய்தாத பொருள் பாழாமெனின்;—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம் - அப்பாவகங்களை யொழித்துத் தனது திருவருளாற் பாவிக்கப்படுவதாம் பரம்பொருள்,—பாழ் இல் - ஆகலான் நீ கூறும் பாவனைக்கெய்தாமைபற்றிப் பாழாதலில்லை என்க.

தான் அசை.

பாவகத்தைப் பாவித்தலென்பது * "கறைமிடறணியலு மணிந்தன்று" என்றதுபோலக்கொள்க.

மேலைவெண்பாவில் தன்னென்றது தனது சத்தியை யாகலால் தன்னைப் பற்றுதலென்னுங் குற்றமாதல் யாண்டையதென விடுப்பார் தன்னருளாற் பாவிப்பதென்றார். தன்னருளை யறியுமாறும் அதனாற் பாவிக்குமாறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துட் கூறப்படும்.

யோகநூலார் கூறும் பாவனைபாவகம் இந்நான்கனுள் ஒன்றாகற்பாலதன்றி வேறின்மையின் நான்கினையுங்கூறி மறுத்தார்.

அறிய விரண்டல்ல னாங்கறிவு தன்னா
லறியப் படானறிவி னுள்ளா—னறிவுக்குக்
காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக்
காட்டா தறிவறிந்து கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த பாவனைக்கெய்தாத பொருளைத் தன்னருளாற் பாவித்தல்வேண்டாம் உயிர் பசுத்துவ நீங்கியகாலத்துச் சிவனைப்போல முற்றுமுணர்தல் முதலிய எண்குணங்களுமுடையதென்று ஆகமங்களுட் கூறுதலின் ஆண்டான்மஞானஞ் சிவஞானத்தோடொப்பதன்றிப் பசுஞானமெனப் படாமையான் அவ்வறிவான் அறியப்படுங் கோசரப்பொருளென்றலே அமைவுடைத்தென்னுஞ் சிவசமவாதிகளை நோக்கித் தன்னருளாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அறிய இரண்டு அல்லன்-சிவாகமங்களின் அத்துவிதங் கூறுதலின் உயிர் தன்னறிவானறிதற்குத் தன்னின் வேறல்லனாகலானும்,—அறிவின் உள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறியப்படான் - சமமாதலின்றித் தூலசூக்கும முறையாற் றன்னறிவுக்குள்ளானுமாய் நிற்றலின் அவ்விடத்துத் தன்னறிவினால் அறியவாரானாகலானும்,—அறிவுக்குக் காட்டு ஆகி நின்றானை-தன்னறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கும் உயிர்க்குயிராய முதல்வனை,—அறிவு கண்டு அறிந்து காட்டாது-ஆன்மஞானமானது தான் கண்டறிந்து தன் குணியாகிய உயிர்க்குக்கோசரமாமாறு காட்டமாட்டாது,—மெய் அறியாக் கண் என்ன-தன்னின் வேறின்றித் தனக்குண்ணிற்றலிற் றன்னாற்காணப்படாது தனக்குக் காட்டாகின்ற உயிரை யறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல் என்க.

காட்டு முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

அறிவுக்குக்காட்டாகி நின்றானென்னும் பெயரடையானும் ஏதுக்கூறியவாறு.

கண்டறிதல் † "குழிந்தாழ்ந்தகண்" என்றாற்போல ஒருபொருட் பன்மொழியாய்ச் சிறப்பின்கண் வந்தது.

---

* புறப்பாட்டு, கடவுள்வாழ்த்து, வரி, ௫. † நாலடியார், தூய்தன்மை. செ-க.

மெய்யறியாக் கண்போலென இயைத்துரைக்க. கண்முதலியவற்றை நோக்கி உயிர் சத்துச்சித்தாமென்றவதனை மெய்யென்றார். கண் ஆகுபெயர்.

கண்ணறியாமெய்யென்பதற்குக் கண்ணையறியாத உடம்புபோலென்றுரைப்பாருமுளர். உடம்பிற்கு அறியுந்தன்மை யின்மையானும், உடம்பிற்குக் கண் காட்டாதலுமின்மையானும் அஃதீண்டுவமையாதற்கேலாமையின் அது போலியுரையென்றொழிக.

அதுவென்னு மொன்றன் றதுவன்றி வேறே
யதுவென் றறியறிவு முண்டே—யதுவென்
றறிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு ணிற்ற
லறியுமறி வேசிவமு மாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஆத்தன்மையனாகிய முதல்வனைத்தலைப்பட்ட உயிர் அம்முதல்வனோடு ஒன்றாய்ப் போவதேயாகலின் ஆண்டங்ஙனமறிவதூஉம் அறியப்படுவதூஉமாதல் யாங்ஙனமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் சுத்தசைவரை நோக்கி ஒன்றாயவழியும் அறிவதும் அறியப்படுவதுமுண்டென்பதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அது என்னும் ஒன்று அன்று-சத்தாகிய சிவம் ஞேயப்பொருளாய் விசிட்டமாய் நிற்பதென்பது உமக்குமெமக்குமாகலான் அச்சிவம் இன்னதென்றறிய வாராது அநிருவசனமாய் நிற்பதொருநிருவிசேடப்பொருளெனக் கொண்ட மாயாவாதத்தைப்போல அதுவென்று அநிருவசனமாய்க் கூறப்படுவதொரு சூனியமன்று, ஆகலான்,—அது அன்றி வேறே அது என்று அறி அறிவும் ஆங்கு உண்டே - அந்த ஞேயமாத்திரையேயன்றி அதனின் வேறாக வாக்கு மனாதீதமாய் நிற்பதொருபொருளென்றறிகின்ற ஞாதாவும் ஆண்டுள்ளதேயாம்; அற்றேல், ஒன்றாதல் பெறப்படாதாலெனின்,—அது என்று அறிய இரண்டு அல்லன் அறிவுள் நிற்றல் அறியும் அறிவே சிவமும் ஆம்-உலகத்துப்பொருள்போல் அதுவென்று சுட்டியறியுமாறு முதல்வன் தன்னின் வேறல்லனாய் அபபணைந்த உப்புப்போலத் தன்னறிவின்கண் விரவிவேற்றுமைதோற்றாது நிற்றலான் அறிவிறந்தறிகின்ற அவ்வுயிர் சிவமேயாம் என்க.

உம்மை சிவமாயுஞ் சிவமாகாமை விளக்கிநின்றது.

அதுவென்னு மொன்றன்றாகலானென எதுப்பொருள்படக்கொண்டுரைக்க.

அறிவுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

அல்லனென்பது முற்றெச்சம். வேறுமுடிபுகோடலிற் பால்வழுவாகாமையுணர்க.

உண்டேயென்னும் ஏகாரம் தேற்றம்; ஏனையிரண்டும் அசைநிலை. நிற்றல் நிற்றலானென்றவாறு.

இவ்வெண்பாக்களைந்தும் முறையே வாக்குமனாதீதமென்றல் பொருந்தும் கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்னும் மாயாவாதிகளையும், கோசரமாமென்றல் பொருந்தும் வாக்குமனாதீதமென்றல் பொருந்தாதென்னும் நையாயிகர்முதலியோரையும், பாவனைக்குக் கோசரமாமென்னும் பாதஞ்சலரையும், ஆன்மஞானத்திற்கே கோசரமாமென்னுஞ் சமவாதசைவரையும், முத்தியிற் சிவமேயன்றி உயிரொன வேறின்மையின் உயிர்க்குக் கோசரமாமாறியாண்டையதென்னுஞ் சிவாத்துவித

சைவர் முதலியோரையும் மறுத்து, வாக்குமனாதீதகோசரமாய் நிற்குமியல்பு வலி யுறுத்தி ஒருபொருண்மேல் வந்தவாறுகாண்க.

இவ்வாறு 'நாலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றினும் மேற்பிரமாணத்தாற் கூறிப் போந்த பசுபாசபதிகட்கு இலக்கணங்கூறுமுகத்தான் முறையே கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்னும் மூன்றவத்தையுங் காட்டப்பட்டன. இம்மூன்றனுட் கேவலம் மருட்கேவலமும், சகலகேவலமும், பிரளயகேவலமும், விஞ்ஞானகேவலமும், அருட்கேவலமுமென ஐவகைப்படும். அவற்றுள், மருட்கேவலமாவது அநாதிகேவலம். சகலகேவலமாவது சங்கரித்தபின்னர்ப்புனருற்பவத்திற் கேதுவாய்ப்படுங்கேவலம்: ஆண்டுச் சூக்குமவைந்தொழிலுண்டென மிருகேந்திரத்துட்கூறுதலின் அநாதிகே வலத்தோடு இதனிடை வேற்றுமையாமாறு கண்டுகொள்க. பிரளயகேவலமாவது * மாயையோடு இயைபின்றி ஆண்டுப்படுங் கேவலம். விஞ்ஞானகேவலமாவது மாயை கன்மங்களென்னும் இரண்டனோடும் இயை பின்றி ஆண்டுப்படுங் கேவலம். அருட்கேவலமாவது தத்துவசுத்திப் பின்னர்ப்படுங் கேவலம். அது தசகாறுபோதத் திற் காண்க. இனிச் சகலமுஞ் சகலத்திற் கேவலம், சகலத்திற் சகலம், சகலத்திற் சுத்தமென மூவகைப்பட்டு ஒரோவொன்று ஐந்துவகைப்படும். அவற்றுட் சகலத் திற்கேவலமைந்தும் "ஒன்றணையாமூலத்து" என்றதனுட்காண்க. சகலத்திற் சகல மைந்தும் "இலாடத்தேசாக்கிரத்தை" என்றதனுட்காண்க. சகலத்திற் சுத்தமைந் தும் † "யோகிற் றுருவதோர் சமாதி" எனவழிநூலாசிரியர் தொகுத்தோதியது சித் தாந்தசாராவலி யோகபாதத்தின் வகுத்துக்கூறுதலான் ஆண்டுக் காண்க. இனிச்சுத் தமுஞ் சீவன்முத்தி அதிகாரமுத்தி போகமுத்தி இலயமுத்தி பரமுத்தியென் றைவ கைப்பட்டுச் சாக்கிரமுதலியபெயர் பெறும்; அவற்றை முன்னர் வகுத்தோதுப.

பொதுவதிகாரமுடிந்தது.

உ-வது. உண்மையதிகாரம்.

சாதனவியல்.

ஏழாஞ்சூத்திரம்.

நாவித்வித்ரியஸஃகிஞ்ச நவிச்தவ்யஉஜஹயஃ|
வ்யவஞ்சுஶிவயொவெத்தாயஸஷ்த்தாதயொஃவ்யுஹக்||

யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதி ராகலிற்
சத்தே யறியா தசத்தில தறியா
திருதிற னறிவுள திரண்டலா வான்மா.

எ-து. சூ ம். எ-னின். மேலதற்கோர் புறனடையுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ளை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தூலாருந்ததி நியாயம்பற்றி மேலையாறுசூத்திரங்களினுஞ் சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் முப்பொருள்களது பொதுவியல்பு பிரமாண

---

* மா - உற்பத்தி,—யா - லயம்,—மாதியாதீதிமாயா. எதிலே தோன்றி எதிலே ஒடுங்குகிறதோ அதுமாயை. இது திராவிட மாபாடியத்திற் கண்டது.

† சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். கூக. இருவகை.

முகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானும் ஆராய்ச்சி செய்துணர்த்திய ஆசிரியர், அம்முப்பொருள்களது சிறப்பியல்பெனப்படும் உண்மை சாதனமுகத்தானும் பயன்முகத்தானும் ஆராய்ச்சிசெய்துணர்த்துவான் புகுந்து முதற்கண் மூன்றுசூத்திரங்களான் அவற்றையறிந்து அதனானாய பயன் பெறுதற்கேதுவாகிய சாதனங் கூறிய தொடங்கினர். அவற்றுள் இச்சூத்திரம் உணருருவசத்தெனவும், இருதிறனல்லது சிவசத்தெனவும் மேலைச்சூத்திரத்தான் வகைசெய்துணர்த்தியவழி அங்ஙனமறியும் பொருள் அவ்விரண்டனுள் ஒன்றோ வேறோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அவ்விரண்டினுள் ஒன்றாகற்பாலதென்பார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்துக்குப் புறனாகவெடுத்து ஒழிபாகிய சதசத்தினியல்பு வரைசெய்துணர்த்து முகத்தானே சாதித்துப் பயன்பெறுதற்குரிய அதிகாரியினியல்பாவது இதுவென்பதுணர்த்துத னுதலிற்று என்க.

அதிகாரமும் ஒத்தும் வேறுபவழியும் இயைபுணர்ந்து கோடற் பொருட்டுக் கருத்துரை அவ்வாறு செய்தாரென்பது.

இப்புறனடையை வடநூலார் வாக்கியசேடமென்ப.

இதனுட் கூறப்படுமொன்றதிகரணமும் மூன்றுபுறனடை போலுமென மலையாமைப்பொருட்டு ஓர் புறனடையென்றார். முன்னையவிரண்டும் இறுதியதிகரணத்தைச் சாதித்தற்கேதுவாய் ஒருபொருண்மேல் வந்தனவேயாம் என்பது கருத்து.

ஒன்றனை யறிந்தவழி அதனானாய பயன் பெறுதற்குரிய முயற்சிசெய்யலுறுவார்க்கு அதனைச் சாதிக்குமாற்றல் தமக்குண்டென்பதூஉம், சாதித்ததனால் வரும் பயன் இதுவென்பதூஉம் அதனைப் பயப்பித்தற்குரிய சாதனமாவது இதுவென்பதூஉம் அதுவருவாயும் உணர்ந்தாலன்றி அதன்கண் மனவெழுச்சி செல்லாமையின் ஈண்டோதப்படுஞ் சாதனஞ்செய்து பயன் பெறுதற் குரிமையுடைய அதிகாரியினியல்புணர்த்துவதாய இச்சூத்திரம் முதற்கண்வைக்கப்பட்டது.

இதன் பிண்டப்பொழிப்பு

மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த இரண்டனுள் வாக்குமனாதீதமாகிய சிவசத்தின் சந்நிதியின் உணருருவாகிய அசத்தெல்லாம் பாழாகலிற் சத்தாகிய சிவம் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை அறிதல்செய்யாது: அசத்தாகிய பிரபஞ்சம் அறிவில்லாத சடமாகலிற் சத்தாகிய சிவத்தை அறிதல் செய்யாது: ஆதலாற் பாரிசேடவளவையான் இருதிறனறிவுளதொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே சத்தாதற்றன்மையு மசத்தாதற்றன்மையுமாகிய இரண்டுமின்றிச் சதசத்தாயுள்ள உயிராம் என்க.

இரண்டனுள் ஒன்றனைப் பிரிக்கின்றமையிற் சந்தேயென்னுமேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

அசத்திலதாகலினென்றுரைக்க.

அசத்துச் சத்தையறியாமைக்கும் சத்தெதிர் சூனியமாதலே ஏதுவாதலமையுமாயினும், அசத்தெனப்பட்ட கருவிகண் முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் ஆன்மசந்நிதியையொட்டி முதல்வன்சந்நிதியினிற்கப் பெறுமென்பாரை நோக்கி வேறுமோ

ரோதுக்கூறினார். இக்கருத்தே பற்றி * "சத்தினமு மிலாமை யானுந் தனைக்கொண்டொன்றுணாதலானும்" என விரண்டேதுவுங் உடன்கூறினார் வழிநூலாசிரியரும்

ஏற்புழிக்கோடலான் அறிதலென்றது சண்டநுபவ வறிவின்மேற்று.

இனித்தனைவறிந்தபொருட்கு வினைப்படுதொகுதிக்கண்வேண்டப்படு முற்றுமையை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இதனுள் யானையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிராசவிற் சத்தேயறியாதென்றது ஓரதிகாணம், அசத்திலதறியா தென்றது ஓரதிகாணம், இருதிறனறிவுளதிரண்டலாவான்மாவென்றது ஓரதிகரணம் ஆக மூன்றதிகரணத்தால் இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

சண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென்றது.

எ-து. மேல் எ-னின். † "சத்தி முன்னவனவனாறல் சத்தி தனினின்றே" எ-ம். ‡ "கூடுமெளி வளர்குடிலை மாயை மேவி" எ-ம் "ஞானகயமா மதகளிறுண்ணிற்றல" எ-ம். | "விமலனுக்கே சத்தியாய்" எனவும் § "உலகமேயுருவமாக" எ-ம். § "அதனுவாமூர்த்தியாகி" எ-ம் ¶ "இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி—நின்றவாறே" எ-ம் கூறப்படுமியல்புடைய பிரபஞ்சத்தைச் சத்தெனாது சூனியமெனலாவித்தாந்தமயமுடியுமோ வெனின், || "மண்டிய வுண வுயிர்க்காய மன்னி நின்றமியும்" எனவுங் கூறுஞ் சிவாகமங்களுக்கு ... பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றாலே ... கணணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

(இ-ள்) சுட்டுணர்வின்றி நின்றறியுஞ் சிவசத்தின்முன்னர்ச் சுட்டியறியப்படும் அசத்தாய பிரபஞ்சம் விளக்கித்தோன்றாது எ-று.

சண்டுச் சூனியமென்றது விளக்கமைப்படுத்துப் பிரகாசியாதென்று இக்கருத்தே பற்றி ** "முன்னர்த்திடார் சத்தின் முன்னிருள்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். ... சுட்டியறியப்படுமாறுபோல ... வேறு நிலலாமையாம். ஆகவே சண்டுச் ... சூனியமென்றது கொண்டு அவசித்தாந்தமாதல் யாண்டையது ... வலியுறுத்தியவாறு காண்க.

மெய்யினிடத்துப் பொய் பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது எ-னின் முற்றுணர்வுடைய சிவசத்தின் முன் அசத்து விடயப்படாய சுட்டுணர்வும் உண்டென்றுரைப்படும் ... கொண்டு மேற்கோளைச் சாதித்ததனுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், எழாஞ்சூத்திரம் செ-க அதிகரு
† ஷை, முதற்சூத்திரம் செ-... வி...
‡ சிவப்பிரகாசம், பொது செ-... நீடுடரா.
| சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-ருங. நித்தமா
$ ஷை, ஐந்தாஞ்சூத்திரம். செ-எ § ஷை, முதற்சூத்திரம் செ-ருச
¶ திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம், நின்றதிருத்தாண்டகம். செ-க.
|| சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ-ருக கண்டறி
** சிவஞானசித்தியார், ஏழாஞ்சூத்திரம், செ-க அனைத்தும

(இ-ள்.) தன்னியல்பாகிய இயற்கையுணர்வின் முன்னர்ப் பொது வியல்பாகிய செயற்கைச்சுட்டுணர்வு பிரகாசித்து நில்லாமையான் ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென மேற்கொண்டது என்க.

பிரகாசித்துநிற்றலின்மையாவது இயற்கையுணர்வோடொப்ப ஒருங்குநில்லாமை. எக்காலத்து நிலைபெறுவதாய தன்னியல்பே மெய்யெனவும் இடையே தோன்றி மறைவதாய பொதுவியல்பே பொய்யெனவுங் கூறப்படுவனவாகலான் அவை ஈண்டைக்கேற்புடைய அறிவின்மேனின்றன. இஃதறியாதாருரைப்பனவெல்லாம் மேற்கோளைச் சாதித்தற்குரிய ஏதுவாதல் செல்லாது கூறியது கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

> அன்னியமில் லாமை யரற்கொன் றுணர்வின்று
> மன்னியமில் லானசத்தைக் காண்குவனே—லன்னியமாக்
> காணு னவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல
> மாணு வசத்தின்மை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சுட்டுணர்வின்மையான் முதல்வன் அசத்தையறியானெனின் முற்றுணர்வுடைமைக் கிழுக்காமென்பானை நோக்கி இழுக்கின்மைகூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்·) அன்னியம் இல்லாமை அரற்கு ஒன்று உணர்வு இன்று ஆம்-தன்னுள் வியாப்பியமான பசு பாசங்களோடு வேற்றுமையின்றி உடனாய் நிற்றலையுடைய முதல்வனுக்குச் சுட்டியறியக் கிடப்பதொன்றில்லை ஆகலான்,—அன்னியம் இல்லான் அசத்தைக்காண்குவனேல் அன்னியமாக்காணான்-அத்தன்மையனாகிய முதல்வன் அசத்தை யறியலுறுவனாயின் அறிந்தாங்கறிவனன்றி நம்மனோர்போல வேறாகச் சுட்டியறிவானல்லன்,—கதிர் முன் இருள்போல அவன் முன் மாணு அசத்து இன்மை மற்று-ஞாயிற்றின்முன் இருட்டுப்போல அம்முதல்வனெதிர் நன்மையில்லாத பிரபஞ்சம் விளங்கி நில்லாதாகலான் என்க.

எனவே, அசத்தை விடயிப்பதாகிய ஏகதேசவுணர்வு முற்றுணர்வைத் தடுப்பதாகலான் அஃதில்லாமை முற்றுணர்விற்கு மேம்பாடாவதன்றி இழுக்காகாதென ஐயமகற்றி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மாணாமை வியாபகவுணர்விற்கு விடயமாகாமை.

இன்மை ஈண்டு விளங்காமை குறித்து நின்றது.

மற்று அசை. மற்றுக் காண்குவனேஎன மேலேகூட்டி வினைமாற்றின்கண் வந்ததெனினுமமையும்.

உணர்வுங் கதிரும் ஆகுபெயர். கதிர்முன்னிருள் ஈண்டுமுனையாமை மாத்திரைக்கு ஒருபுடையுவமையாயிற்றென்பது வழிநூலாசிரியர் * "முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முனபோல்" என்றவாற்றானறிக.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்தினுக்கு உணர்வின்றென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சத்து அசத்தையறியாதாயினும் அசத்தெனப்பட்டதனுகரணபுவனபோகங்களுள் ஒன்றாய கரணம் விளக்குப்போல் விகாரமின்றி

---

* சிவஞானசித்தியார், ஏழாஞ்சூத்திரம். செ-க, அனைத்துஞ்.

நிற்கும் ஆன்மசந்நிதியிற் பெத்தநிலைக்கண் அசத்தாய விடயங்களை யறிந்தாற்போல முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் நின்று சிவத்தை யறியுமென்றலும் கண்ணாடியினிழல் போல ஆன்மசந்நிதியின் அதன்கணறிவுண்டாமென்றலும் அமைவுடைத்துப் போலுமெனச் சிவசங்கிராந்தவாதி மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றிற் போந்த வேதுவைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். அசத்தினுக்கு - தத்துவப்பிரபஞ்சத்திற்கு,—உணர்வு - அறிவானது,—இன்றென்றது - இல்லை என்க.]

சூத்திரத்தின் இலதென்றது அறிவிலதென்னும் பொருட்டென்பார் உணர்வின்றெனவுரைத்தார்.

ஈண்டு அசத்தென்றது தத்துவப்பிரபஞ்சத்தை; ஏனைப்பிரபஞ்சத்திற்கு அறிவின்மை சாதிக்கவேண்டாமையின்.

அது தானிரூபிக்கில் இன்றாகலான்.

எ-து. ஏது. எனின். பதிஞானபசுஞானங்களோடொப்பப் பாசஞானமொன்றென வைத்தெண்ணப்படு முரிமையுடையவதனை அறிவுடைத்தன்றென்றல் பொருந்தாதென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வறிவாவது தூலமாய் நோக்கும் வழி அவ்வசத்திற்கு உள்ளதுபோலத் தோன்றினும் ஐயந்திரிபின்றி மாசறுகாட்சியான் ஆராயும்வழி அதன்கண் இலலாதாகலான் இனி அசத்தினுக் குணர்வின்றென மேற்கொண்டது என்க.

எனவே, பாசம் வாயிலாக உயிரின்கணிகழு ஞானமே பாசஞானமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமெதனைப் பாசத்திற் குளதாகிய ஞானமெனக் காண்டல் நிரூபியாத வழிப் படும் மடமையே பிறிதில்லையென்றவாறாயிற்று.

பேய்த்தேர்நீ ரொன்றுவரும் பேதைக்கு மற்றணைந்த
பேய்த்தே ரசத்தாகும் பெற்றிமையின—வாய்த்ததனைக்
கண்டுணர்வா ரில்வழியிற் காணு மசத்தின்மை
கண்டுணர்வா ரில்லதெனக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அதனை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) பேய்த்தேர் நீர் என்று வரும பேதைக்கு மற்று அணைந்த பேய்த்தேர் அசத்து ஆகும் பெற்றிமையின்-பாலைநிலத்தின்கட் காணப்படுவதாய பேய்த்தேரை நீரென்றுகருதி அதனையுண்ண வருகின்ற நீர்வேட்கையுடைய மடவோனுக்கு அதனையடுத்தவழித் தன்னாலணையப்பட்ட அப்பேய்த்தேர் நீராதலின்றிப் பொய்யாந்தன்மைபோல,—வாய்த்து-குரவன் அறிவுறுக்கும் உபதேசமொழி கிடைத்து,—அதனைக் கண்டு உணர்வார் இல்வழியின் அசத்து இன்மை காணும்-அவ்வசத்தி னியல்பை ஆராய்ந்தறிவாரின்றி அறியமாட்டாதார் உள்வழி அவர்க்கு அதன்கணறிவுள்ளதாய் மதிக்கப்படுஞ் சத்தாந்தன்மையே காணப்படும,—கண்டு உணர்வார் இல்லது எனக்காண-அவ்வுபதேசமொழி கிடைத்து அதனியல்பை யாராய்ந்தறியவல்லார்க்கு அவ்வசத்து அறிவில்லதேயாமென்று அறிவாயாக என்க.

மற்று வினைமாற்று. மை பகுதிப்பொருள்விகுதி. இன் உவமவுருபு. வாய்த்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிவு. வாய்த்தல் நேர்படுதல். ஆண்டைக்கேற்புடைய வினைமுதல் அவாய்நிலையான் வந்தது.

அசத்தின்மையாவது சத்தாந்தன்மை. ஈான்சனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அறிவென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

மூன்றுமதிகரணம்.

இனி இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மா வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சிவசத்தின்றன்மையே உயிர்க்குத் தன்மையாவதன்றி வேறில்லையாகலிற் சத்தே அசத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரையும், உயிர்க்குத் தன்மையென்பதொன்றின்மையின் அசத்தே சத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதசைவரையும் மறுத்துச் சத்து மசத்துந் தம்முளறியுமாறில்லையென மேறசாதித்தவழிஇவ்விரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும் பொருள்வேறென்னை யென்பாரைநோக்கிப் பாரிசேடவளவையான் அவ்விரண்டின் வேறாய் உயிர்க்குத்தன் மையுண்டென்பது விளக்கிச் சதசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். இருதிறல்-சத்து அசத்தென்னும இரண்டினியல்பை,—அறிவுளது - அறியும் பொருள்,—இரண்டலா - சத்தும் அசத்து மல்லாத,—ஆன்மா - சதசத்தாகியவுயிராம் என்க.]

ஈண்டு இரண்டலாவான்மா இருதிறனறிவுளதென்றது சத்தெதிர்நில்லாத அசத்துஞ் சத்துந் தம்முள் ஒன்றையொன்றறியப்படாமையான் இருதிறனறிவுளது இரண்டலாவான்மாவேயாம். தம்முள் ஒன்றையொன்று அநுபவிக்கப்படாத ஞாயிற்றையும் விடயத்தையும் அநுபவிக்குங் கண்போலுமென அனுமானங் கூறிக்காண்க. அவை உயிரானும் அறியப்படாதவழிப் பயப்பாடின்றிச் சூனியமாய் முடியுமாகலான் உயிர் அறிதற்றன்மைத்து என்பது தெற்றெனவுணர்க.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாய் உபதேசியாய்நின்ற அவ்வறிவு இரண்டன்பாலுமுளதாய் உள்ளவதுவே அவ்வான்மாவா மென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். இருதிறனறிவென்னுந் தொகைச்சொல் விரியுங்காற் படும் பொருள்வேறுபாடு விளக்குமுகத்தான் உயிர்க்குத் தன்னியல்பு வேறு வேறு கூறுஞ் சமயங்களெல்லாம் மறுக்கப்படுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இவ்விரண்டினையும் அறிவதாய் - மேற் கூறிப்போந்த சத்தையும் அசத்தையும் அறியுந்தன்மைத்தாய்,—உபதேசியாய் - அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய்,—அவ்விரண்டன்பாலும் நின்ற அறிவு உளதாய்-அவ்விரண்டின்கண்ணும் நிலைபெற்ற அநுபவவறிவுள்ளதாய்,—உள்ள அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது - இவ்வாறுள்ள பொருள்யாது அதுவே சத்தும் அசத்துமல்லாத சதசத்தாகிய உயிராமென்றவாறும். இருதிறனறிவுள திரண்டலாவான்மாவென மேற் கொண்டது என்க.

ஆயென்னும் வினையெச்சமூன்றும் உள்ளவெனும் பெயரெச்சவினைக்குறிப் போடு முடிந்தன.

இருதிறனறிவென்னும் தொகைச்சொல் ஈண்டு மூன்று பொருளின் மயங்கிற் றென்னுங் கருத்தான் இவ்வாறு மொழிந்தார். அவற்றுள் இருதிறனையுமறியுமறி வென்னும் இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைப் பொருள்பற்றி இவ்விரண்டினையு மறி வதாயெனவும், இருதிறனால் விளங்கிய வறிவென்னும் மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி உபதேசியாயெனவும், இருதிறனிலுமுள்ள வறிவென்னும் ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி நின்றவறிவு இரண்டன்பாலுமுளதாயெனவும் உரைக்கப்பட்டன.

இவ்விரண்டினையு மறிவதாயுள்ள வதுவென்பதனால் இரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும்பொருள் வேறென்னையென்னுங் கடாவுக்கு விடைகூறி அவ்விருவர் மதங்களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

உபதேசியாயுள்ளவதுவென்றதனால் உயிர் அறிவிக்கவேண்டாது தானேயறியு மியல்பிற்றென்னுஞ் சமவாதசைவர் ஈசுரவவிகாரவாதசைவர் ஐக்கவாதசைவர் மதங்களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இரண்டன்பாலுமுளதாயுள்ள வதுவென்பதனால் ஆன்மாவினறிவு சத்தோடுகூடு மாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர் பேதவாதசைவர் மதங்களையும், சத்தோடு கூடியவழி ஒன்றாய்ப் போதலேயன்றி அதன்பாலுளதாமாறில்லையெனனுஞ் சுத்த சைவர் மதத்தையும், அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாயெனவே அவ்வறியுந்தன்மை இவ்விரண்டின்றன்மை போலன்றி இருளொளியலாக் கண்டன்மைபோல வேறாயதோர் தன்மையென்ப தூஉம், உபதேசியாயெனவே அஃதாகாயத்தின் குணமாய ஓசையினியல்புபோலத் தன்னைவிளக்குவதாகிய வியஞ்சகமுள்வழி விளங்குவதோர் தன்மையென்பதூஉம், இரண்டன்பாலுமுளதாயெனவே அத்தன்மை படிகம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ண மாய் அழுந்தும் தன்மையென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

> அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யான்மா
> வருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாய்த்
> தோன்றியுட னில்லாது தோன்றாது நில்லாது
> தோன்றன் மலர்மணம்போற் றொக்கு.

எ-து. உ ம். எ-னின். அம்மூன்றனுள் முன்னையதனை வலியுறுத்தி இரண்ட லாமையை விளக்குதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆய் இழை ஆய் ஆன்மா அரு உருவந்தான் அறிதல் அரு உருவம அன்று ஆகும் - நுணுகிய நூல்களை ஆராய்வதாகிய உயிரோ சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினையும் அறிவதாகலான் அஃதவ்விரண்டுமன்றி அவற்றின்வேறாம். அற்றேல் அவ்விரண்டினையு மறியு முயிர்க்குத் தன் னுண்மையறியப்படுமோ படாதோவெனக் கடாயினார்க்குப் படுமெனிற் றன்னோடுளப்பட மூன்றனையு மறிவதென்றாது அவ்விரண்டனையு மறிவதா யென்றல் பொருந்தாது; படாதெனின் அறியப்படாத பொருள் சூனிய மெனப்பாடு வழுவாமாலெனின்,—உண்மை அரு உருவாய்த் தோன்றி உடன் நில்லாது தோன்றாது நில்லாது மலர் மணமபோல தொக்குத் தோன்றல் - அவ்வான்மாவினுண்மைத் தன்மை அவ்விரண்டும்போல விளங்கித் தோன்றி அவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்று விளங்காது சூனிய மாய் நிற்பதுமன்றாய் மலரின்கண் வாசம் அவ்விருவகையுமன்றி அதன்க ணடங்கித்தோன்றுமாறுபோலச் சத்திலும் அசத்திலுஞ் சார்ந்ததன்வண் ணமாய் அடங்கித்தோன்றுவதோரியல்பாம்; ஆகலான், அஃதலவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தான் அறி யப்படுவதாம் என்க.

ஆகலான் அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாமென்பது குறிப்பெச்சம்.

சுட்டுணர்விற்கு விடயமாகாமைபற்றிச் சத்தை அருவென்றும் அதற்கு விடய மாதல்பற்றி அசத்தை உருவென்றுங்கூறினார். உணருருவசத்தென்புழி உருவென்ற தும் அதுநோக்கி.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது. தான் அசை.

அறிதலானன்றாகுமெனவியையும்.

இழை நூலாகலான் ஈண்டுச் சாத்திரத்தையுணர்த்திற்று.

ஆய்தல் நுணுகுதல். * "ஓய்தலாய்தல் நிழத்தல் சாஅ-யாவயி னான்கு முள்ளத னுணுக்கம்." என்றார் தொல்காப்பியனாரும். ஆயிழையாயெனப் பொருளினுணுக்கம் நூன்மேலேற்றப்பட்டது; இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

உயிர்க்கு அறியுந்தன்மை யுண்டாகலானன்றே வேதாகமமுதலிய நூல்களுள வாயினவென அதனை வலியுறுத்துவார் ஆயிழையாயான்மாவென அதனையுடம்பொடு புணர்த்தோதினார். இக்கருத்தேபற்றி "பலகலை யுலகினிலவுதலானும்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். இவ்வாறன்றி ஆயிழையாயென மகடூஉமுன்னிலையாக்குவார்க்கு இவ்வுதாரணம் மேலதனை வலியுறுத்துதற்கெழுந்ததன்றாய்க் கூறியதுகூறலென் னும் வழுவாய்முடியுமென்றொழிக.

தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

அருவுருவாயெனபுழி ஆக்கச்சொல் உவமைப்பொருள் குறித்து நின்றது. ‡ "ஆள் வாரிலிமாடாவேனோ" என்றாற்போல.

தொக்குத் தோன்றன் மலர்மணம்போலெனக் கூட்டுக.

> மயக்கமதுற்று மருந்திற் றெளிந்தும
> பெயர்த்துணர்நீ சத்தாகாய் பேசி—லசத்துமலை
> நீயறிந்து செய்வினைக ணீயன்றி வேறசத்துத்
> தானறிந்து துய்யாமை தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமறியுமுயிர் சிவசத்தோடொப்பச் சித்தாகுமென் பானை நோக்கி உபதேசியாயென்றதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மயக்கமது உற்றும் மருந்தின் தெளிந்தும் - நின்னறிவை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகமில்வழி ஒருவிடயத்தை இன்னதென்றறிய மாட்டாது மயக்கத்தையுற்றும் பசிநோய்க்கு அன்னம்போல அம்மயக்க நோய்க்கு மருந்தாய வியஞ்சகமுள்வழி அம்மயக்க நீங்கி அதனையின்ன தென்று நிச்சயித்தும்,—பெயர்த்து உணர் நீ பேசில் சத்து ஆகாய் - இங் ஙனம் மாறி மாறியுணர்ந்து வருகின்ற நீ சொல்லுமிடத்துச் சிவசத்தோ டொப்ப அறியுஞ் சத்தியுடையாயல்லை. அற்றேல் அசத்தனேவேன் போலு மெனின்,—நீ அறிந்து செய் வினைகள் நீ அன்றி வேறு அசத்துத் தான் அறிந்து துய்யாமை தான் அசத்தும் அலை-வியஞ்சகமுள்வழியும் நீ முன் னறிந்து செய்த வினைகளை இப்பொழுது நீயேயறிந் தநுபவிக்கவல்லை யன்றி நின்னின்வேறாய்அசத்தாகிய பாசம் அறிந்தநுபவிக்கமாட்டாமை யான் அதனோடொப்ப அசத்தனுவாயுமல்லை,—வேறு - சத்தகுணமுடைய ஆகாயம்போல வியஞ்சகமுள்வழி அறியுமாற்றலுடைமையும் அஃதில் வழி அவ்வாற்றலின்மையுமாகிய இரண்டுமுடைய நீ அவ்விரண்டற்கும் வேறாய்ச் சிதசித்தாந்தன்மையுடையை என்க.

மருந்திற்றெளிந்தெனவே மயங்குதல் அஃதில்வழியென்பது பெற்றாம். வியஞ் சகமில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதுள்வழி நீங்கிநிற்பதூஉமாகிய மயக்கம் உண்டி

* சொல்லதிகாரம், உரிச்சொல்லியல். கூ-௩௨.

‡ திருவாசகம், மூத்ததிருப்பதிகம். செ-எ.

யில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதுள்வழி நீங்கிநிற்பதூஉமாகிய இயல்புடைய பசியோடொத்தலின் அதனைப் பசிநோயாகவும், தீர்த்தலொப்புமைபற்றி வியஞ்சகத்தைப் பசிதீர்க்குமருந்தாகவும் உருவகஞ்செய்தார்; இஃதேகதேசவுருவகம். மருந்தெனப் பொதுப்பட உருவகஞ்செய்தாராயினும் மறித்து மறித்துவேண்டப்படுமாறு ஈண்டைக்கேற்புடையது பசிநோய் தீர்க்கு மருந்தேயாகலின் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. அசத்துமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. தானென்பது முன்னையது எழுவாயுருபு படநின்றது. பின்னையது அசைநிலை. துவ்வாமை துய்யாமை என மரீஇயிற்று.

சத்தியுடைய பொருள் சத்தம், அஃதில்பொருள் அசத்தமாகலின், அவ்வடமொழிகள் ஈண்டம்முக் கெட்டுக் குற்றியலுகரவீறாய் நின்றன: "ஏகனையான்;" "பெற்றென்றுயர்த்த பெருமான்;" "பேது செய்து," "வாது செய்த திருவுள்ளமே" என்புழிப்போல.

அசித்துயலையென்பது பாடமாயின், மேற்சத்தாகாவென்றதனை இசையெச்சமாகக் கொண்டு சத்தாகுந்தன்மையே யுடையையல்லை அசத்தமேலுஞ் சத்தாமாறியாங்ஙனமென்றுரைத்து இயைத்துக்கொள்க. இவ்வாறன்றி ஈண்டுச் சத்தாகாய் அசத்து மலையென்பவற்றை மேலருவுருவ மன்றுருமென்றதன் பொருள்படக் கொண்டுரைப்பாருமுளர். அவர் ஆண்டேயமைந்து கிடந்த பொருளை மறித்துங் கூறவேண்டாமையும் பெயர்த்துணர் நீயெனவும் அறிந்து துய்யாமையெனவும் அறிவுடைமை அறிவின்மைபற்றிக் கூறும் பொருள் அமையாதல் செல்லாமையும் நோக்கிலர்.

மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் விளையா ததசத்தாத
லஞ்ஞான முள்ள மணைதல்காண்—மெய்ஞ்ஞானந்
தானே யுளவன்றே தண்கடனீ ருப்புப்போற்
றானே யுளமுளவாந் தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின், அம்மயக்கம் அவ்வுயிரோடிடைபுடைய முதல்வனுக்குமுண்டுபோலுமெனவும் அதுதான் உயிர்க்கு எக்காலத்து வந்ததெனவும் நிகழுங்கடாவை விலக்குமுகத்தான் இரண்டனபாலு முளதாமாறு வலியுறுத்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அஞ்ஞானம் - மேற்கூறிப்போந்த மயக்கமாவது,—மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் அசத்து ஆதல் விளையாது - ஒருபெற்றித்தாய் அறிவெனப்படுஞ் சிவத்தின்கணெதிர் கதிர்முன் னிருள்போல நிலையுதலிலதாகலின் ஆண்டுளதாதலின்றி,—மெய்ஞ்ஞானந் தானே உள அன்றே - அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே,—தான் ஏய் உளம் உளவாந்தான் - தான் பொருந்துதற்குரிமையுடைய உயிர்களுள்ளனவாக,—உள்ளம் அணைதல் - அவ்வுயிர்களைப் பற்றி நிற்றல்,—தண்கடல் நீர் உப்புப்போல் காண் - தண்ணிய கடலின்கணுளதாதலின்றி அக்கடலிடத்துளதாகிய நீரைப்பற்றி நிற்கு முப்புப்போலென்றறிவாயாக என்க.

விளையாதென்னும் வினையெச்சமறை அணைதலென்னுந் தொழிற்பெயரோடு முடிந்தது.

தானேயென்பது கட்டுரைக்கண் வந்தது. தானேயுள முளவாந் தானென்புழித் தானென்பது முன்னையது எழுவாய் பின்னையது அசைநிலை.

எயுளமென்னும் வினைத்தொகை * "அறிவறிந்த மக்கட்பேறு" போல நின்றது. எய்தற்குரிமையாவது மேற்காட்டினும்.

தண்கடனீருப்புப்போலென்றதனால் மூப்பொருள்களும் வியாபக வியாப்பியங்களாய் நிற்குமாறும் பெறப்பட்டது.

இரண்டன்கண்ணும் உயிர்க்கியைபுடைமை கூறவே, இரண்டன்பாலு முளதாதலை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஈண்டிருதிறனையுமறியுமறிவுளதெனவே இருதிறனாகிய சத்து அசத்து எனப்பட்டனவெல்லாம் † பிரமேயம் அவற்றை யறியுஞ் சதசத்தாகிய உயிர் பிரமாதா அவ்வுயிரினறிவாகிய சிற்சத்தி பிரமாணம் அவ்வறிவு நிகழ்ச்சி பிரமிதியென்பதூஉம், இருதிறனும் விளங்குமறிவுளதெனவே அவவிரண்டனுள் அசத்தானறிவு விளங்கும்வழித் தனக்கு வேறாய் நின்று விளக்குவனவாய காட்சியனுமானமுறையெனப்படும் அசத்தாகிய பாசஞானமூன்றுஞ் சத்தானறிவு விளங்கும்வழி அன்னியமின்றித் தனக்காதாரமாய் உடனின்று விளக்குஞ் சிவஞானமுந் தனக்கு வியஞ்சகங்களாகலான் அதுபற்றி அவையும் பிரமாணமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமென்பதூஉம், இருதிறனினு மறிவுளதெனவே ஈரிடத்துங் கேடின்றி அசத்தான் விளங்கி அசத்தை யறிவுழி அசத்தின்பாலும் சத்தான் விளங்கிச் சத்தையறிவுழிச் சத்தின்பாலும் அதுவதுவாய் அழுந்துமென்பதூஉம் பெறுதும். இவ்வாறன்றி வியஞ்சகங்களையே பிரமாணமென்னுந் தார்க்கிகர்முதலியோர மதங்கள் பொருந்தாமையும், அவ்வியஞ்சகங்களானிகழும் பிரமிதிவேறுபாடும் அவற்றதியல்புகளும் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்; பௌட்கர முதலிய சிவாகமங்களுட் கண்டுகொள்க.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

ஸ்வபஞ்சேந்த்ரியவ்யாதைஶ்ஶயானம் நவேத்தி போதித:|
முக்தோ க்ருதானுக்ரஹேணானந்யாய ந்ய: ப்ராப்னோதி தத்பதம்||

ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட்
டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமே.

எ - து. சூ - ம். எ - னின். ஞானத்தினை யுணருமுறைமையினை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ளா. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வான்மாவின் அறிவாவது மேலிருதிற னென்றதனுள் அசத்தான் விளங்கி அசத்தின்பாலுளதாய் அசத்தினையறிந்து நின்றவாறுஞ் சத்தான் விளங்கிச் சத்தின்பாலுளதாய்ச் சத்தினையறிந்து நிற்குமாறுந் தரிசிக்குமுறைமையினை யுணர்த்துமுகத்தாற் சாதித்தற்குரிய அதிகாரந் தனக்குண்டென மேலைச்சூத்திரத்தானறிந்த ஆன்மாவிற்குச் சாதித்ததனாற் பெறப்படும் பயனும் அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதும அது வருவாயும் இவையென்பதுணர்த்துதல் இவ்வெட்டாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

---

* திருக்குறள், புதல்வரைப்பெறுதல். செ-க.

† பிரமேயம்-அறியப்படுபொருள்,—பிரமாதா-அறிபவன்,—பிரமாணம்-கருவி,—பிரமிதி- அறிதல். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

உயிர் தான் முன்னேசெய்துகொள்ளப்பட்ட புண்ணியவிசேடத்தாற் றனக்கு அந்தரியாமியாய் இதுகாறு முண்ணின்றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே இப்பொழுது குருவடிவமுங்கொண்டெழுந்தருளி வந்து சிவதீக்ஷை செய்து, மன்னவகுமாரனாகிய நீ ஐம்பொறிகளாகிய வேடருடன்பட்டு வளர்ந்து நின்பெருந் தகைமை அறியாது மயங்கி யிடர்ப்பட்டாய் நின் பெருந் தகைமையாவது இவ்வியல்பிற்றென்றறிவுறுப்ப அறிந்தமாத்திரையே அவ்வேடரை விட்டு நீங்கி அன்னியமின்றி அநன்னியமாந்தன்மையின் நிலைபெற்று அம்முதல்வன்றிருவடிகளையணையும் என்க.

உயிரென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவிந்துரைக்கப்பட்டது.

தவத்தினிற் குருவுமாய் வளர்ந்தயர்ந்தனையென வுணர்த்தவிட்டுச் செல்லுமென இயையும்.

புலன் ஆகுபெயர்.

வளர்ந்தயர்ந்தனையென்பது "ஈந்துபுகழ்பெற்றான்" என்புழிப்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

தம்முதலென்றது வேறுமுடிபாகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க.

குருவுமென்ற உம்மை உயிர்க்குயிராய் உண்ணின்றுணர்த்தியதூஉமன்றியென இறந்தது தழீஇயிற்று சிறப்புமாம்.

அன்னியமின்மை அத்துவிதம். அஃதாவது சேறலைப்பயப்பித்ததாய் ஆண்டுளதாகிய வியைபு.

அரனென்றது சுட்டுப்பெயர்படநின்றது.

வெண்கொற்றக்குடையும் நவமணிமுடியுஞ் சிங்காதனமும் மன்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம்; அதுபோலப்பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாமியல்பாகிய ஒருபெரு வெண்கொற்றக்குடையும், எப்பொருளையும் ஒருங்கே அறியவல்லபானறியும் பேரறிவாகிய ஒருபெருஞ் சுடர்முடியும், அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய்நின்று எவற்றினையுஞ் செலுத்துமியல்பாகிய ஒருபெருஞ் சிங்காதனமும், பிறரொருவர்க்கின்றித் தனக்கேயுரிமையாகச் சிறந்தமைபற்றிப் பசுக்களுக்குப் பாசங்களையரித்தலான் அரனென்னுந் திருப்பெயருடைய முதல்வனை மன்னவனாகவும், அம்முதல்வனதபேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுதுந் தனதேயாகக் கொண்டநுபவிக்குஞ் சுதந்திரமுடைமையுஞ் சித்தெனப்படுஞ் சாதியொருமையும்பற்றி ஆன்மாவை மன்னவகுமாரனாகவும், அவ்வான்மாவை அறிவுப்பெருஞ்செல்வமுழுதையும் அறவீர்த்துக்கொண்டு சிறுமையுறுத்துதலும் விதிவிலக்கை யிறப்பித்து இழிதொழிலினிற்பித்தலுமாகிய இயல்புபற்றி ஐம்பொறிகளை வேடராகவும் உருவகஞ்செய்தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவென்வே ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்தயர்தலும் அநுவாதமுகத்தாற் பெற்றாம்.

இதனுள், தவத்தினிலுணர்த்தவென்றது ஓரதிகரணம்; தம்முதல் குருவுமாயென்றது ஓரதிகரணம்; ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவென்றது ஓரதிகரணம்; விட்டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆகநான்கதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தான் ஞான நிகழுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின் மேற்கூறிப் போந்த சாதகராற் செய்யப்படுஞ் சாதனமும் அது வருவாயும் வேறு வேறாகக்கூறுஞ் சமயத்தாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக்கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இந்நான்கதிகரணங்களுள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—இவ்வான்மாக்களுக்கு - மேற்கூறிப் போந்த வியல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கு,—முற்செய் தவத்தான்-படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்த தவத்தான் அமையாது முற்பிறவிகளிலே செய்துவந்த தவமாகிய சரியை கிரியாயோக விசேடத்தால்,—ஞானம-குரவனுணர்த்தியவாறு சிவஞானங் கண்ணாகக் கொண்டறிவதாகிய சாதன வழிவானது,—நிகழுமென்றது - ஐயந்திரிபின்றி விளங்கும் என்க.]

மேற்கூறிப் போந்த இயல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கென்பார் இவ்வான்மாக்களுக்கென்றார்.

படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்த தவந்தானே அமையாதென்பதுணர்த்துதற்கு முற்செய்தவமென விசேடித்தார்.

ஈண்டு ஞானமென்றது குரவனுணர்த்தியவாறு சிவஞானங் கண்ணாகக்கொண்டு அறிவதாகிய சாதனவழியின்மேற்று.

நிகழ்தல் ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

மேற் சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக்காட்டியல்லது மோக்ஷத்தைக்கொடா வாகலான்.

எ-து. எ து. எ-னின். தவங்களை சாதனமாதலமையும் ஞானமெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

[இ ள். மேல் - முற்பிறவிகளில்,—சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்துழி - சரியை கிரியாயோகங்களாகிய தவங்களைச்செய்து முற்றுப்பெற்றவிடத்து அத்தவங்கடாம,—நன்னெறியாகிய - வீடு பேறெய்தற்குச் சன்மார்க்கமாகிய,—ஞானத்தை - மேற்கூறிய ஞானத்தை,—காட்டியல்லது - பயப்பித்தன்றி,—மோக்ஷத்தை - முத்தியை,—கொடாவாகலான் - கொடுப்பன வல்லவாகலான் ஈண்டிவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய்தவத்தான் ஞான நிகழுமென மேற்கொண்டது என்க.]

ஈண்டுத் தவமெனப்பட்டன பிறவல்லவென்பார் சரியைகிரியாயோகங்களையெனக் கிளந்துரைத்தார்.

கிரியாயோகங்களென்னும் உம்மைத்தொகை வடநூன்முடிபு. கிரியாயோகமிரண்டற்கு தீக்கையொன்றென்பது போதுவானது அவ்விரண்டனையுந் தொகுத்தோதிச் சரியையைத் தமிழுக்குரியவிற்றுவேறு வைத்தார்.

ஆளுடையபிள்ளையார் முதலாயினோர்க்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்ந்தவாறென்னையென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு மேற்செய்துழியென ஈண்டும் வலியுறுத்தார்.

மேலாகிய உண்மைச்சரியை கிரியாயோகங்களையெனினுமமையும்.

காட்டிக்கொடுக்குமெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறினார், ஞானத்தையின்றியமையாமை யுணர்த்துதற்கு. சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி யென்

றது உபலக்கணமாகலின் தீக்கை பெற்றுழி அதுவும் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாதெனக்கொள்க. அவையெல்லாம் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகியவென ஞானத்தை விசேடித்தார். நன்மையெனப்படுவனவெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த நன்மையாவது வீடுபேறென்பது. அதனைத் தலைப்படுதற்கேதுவாய்ச் சிறந்தநெறியாகலின் ஞானம் நன்னெறியெனப்பட்டது. பிட்டிற்கு நெறியென அவ்வச்சமயத்தாராற் கூறப்படுவனயனைத்துந் தன்கண்ணே வந்து கூடநின்றபெருநெறியாகலானும் அது நன்னெறியெனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

> தவஞ்செய்தா ரென்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து
> பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த
> நற்சரியில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
> கற்றார்சூழ் சொல்லுமா கண்டு.

எ-து உ-ம். எ-னின். மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்தார் அவற்றான் ஞானத்தைக் கடிதுறுமை எவ்வாறென்பாரை நோக்கி அத்தாமாறுணர்த்தி வதை வலியுறுத்துகின்றது.

(இ-ள்.) தவம் செய்தார்-சரியை முதலியவற்றைச் செய்தோர்கள்,—என்றும் தவலோகம் சார்ந்து-அவ்வத் தவப்பயன்களைப் பயப்பிக்குஞ் சாலோகாதிபதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி ஆண்டுளவாகிய இன்பங்களை அநுபவித்து,—பற்றுப்பவம் செய்து அறுப்பார் ஆக-முன்னுடம்பிறக்குநாள் அடுத்த வினை காட்டிய கதிநிமித்தம்பற்றியெழுந்த அவாவினை மீளநிலத்தின்கட் பிறந்தநுபவித்து நீக்கிக்கொடற்பொருட்டு,—தவம் செய்த நற்சாரியில் வந்து உதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலை-மீளத் தவஞ்செய்தற்குரிய உயர்ந்த குலத்தின்கண்வந்து தோன்றித் தவக்குறையான அவ்விடயபற்று முழுதுமொன்றாய் அறுக்குந் தத்துவஞானத்தைத் தலைப்படுவாராதலை,—கற்றார் சூழ் கண்டு சொல்லுமாம்-விட்டுநூல்களைக் கற்றார்து சூழ்ச்சி அந்நூற் கருத்துணர்ந்து சொல்லுமெனக.

தவஞ்செய்தாருக்குப் பிறவி எனதுதாறு இவ்வுலகத்தே உடம்பொடுநின்றீட்டிய வினையெல்லாம் அவ்வுலகத்திற் சென்றுதுத்தம் போகங்களைப் பயந்தேவிடுமாகலான் அவற்றை ஒருஞான்றும் பிழையாட்டாரென்பார் என்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்தென்றார்.

ஆமென்னுஞ் செயவெனெச்சம் 'உண்ணவந்தான்' என்புழிப்போலத் தற்பொருட்டாய்நின்றது.

பற்றறுதற்பொருட்டு வந்துதித்தெனவே அண்டிப்பற்றுச்செல்லாதவழி அவ்வுலகத்து நின்றாங்கே ஞானத்தை நண்ணுவரென்பதூஉம் பெறுதும்.

கற்றார்து சொல்லுதற்கெழுவில் சூழ்ச்சிமேலேற்றப்பட்டது.

ஆம் அசை.

நற்சரியில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலென்ற அருத்தாபத்தியான் இழிகுலத்தோர் தத்துவஞானத்திற் குரியரல்லரென்பது பெறப்பட்டது.

பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்கு
மிசைத்து வருவினையி னின்ப—மிசைத்த
விருவினை யொப்பி லிறப்பி றவத்தான்
மருவுவனு ஞானத்தை வந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சரியை முதலிய தவங்களே தத்துவஞானத்தைக் காட்டு மென யாப்புறுத்தோதியதென்னை வேதத்துட் கூறிய வேள்வி முதலாயினவுந் தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென்றல் அமையுமெனப் பட்டாசாரியன்மதம்பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இசைத்து வருவினையின் இன்பம் - ஒரு நல்வினைசெய்வான் றொடங்கி அறநூலையாய்வாரது உணர்வினுக்கு விடயமாய் வரும்பொழுதே தம்மாற் பெறப்படுங் காமியப்பயன்களை உடன்கூறிக்கொண்டே வருகின்றனவாய வேள்வி முதலிய அறங்களின் பயனாகிய இன்பம்,—பசித்து உண்டு பின்னும் பசிப்பானை ஒக்கும - முன்னர்ப் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானுக்கு அவ்வுண்டியான் வருமின்பத்தை யொக்கும் ஆகலான்,—இசைத்த இருவினை இறப்பு இல் தவத்தான் ஒப்பில் - ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கட் பொன் விலங்கும் இருப்புவிலங்கும்போலத் தம்முட் சமப்படுத்துணரப்படுவனவாகிய அறம்பாவமிரண்டுந் தம்மைப்போல் அநுபவமாத்திரையாற் கெடுதலின்றி மேன்மேன் முறுகி வளர்வனவாய சரியைமுதலிய தவங்களானே நோக்கவொத்தால்,—வந்து ஞானத்தை மருவுவன் ஆம - அத்தவமுதிர்ச்சியுடைமையான் முன்னர்க் கூறப்படு ஞானகுருவைத் தேடிவந்து ஞானத்தைத் தலைப்படுவன் என்க.

* வேள்விமுதலாயினவெல்லாம் அழிதன்மாலையவாய காமியங்களைப் பயப்பனவன்றித் தத்துவஞானத்தைப் பயவாவென்றற்கு அவற்றை விதித்தநூல்களே சான்றென்பார் இசைத்து வருவினையெனவும், அவை ஞானத்தைப் பயவாமையாற் றம்மையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடைமையின் அவற்றது கழிவே ஈண்டைக்குக் காரணமாவதெனபார் இசைத்தவிருவினையொப்பிலெனவுங் கூறினர்.

ஒப்பிலென்னும்வினையெச்சம்மருவுவனென்னும்பிறவினைமுதல்வினைகொண்டது. தேற்றவேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆம் அசை. வருதல் † இடவழுவமைதி.

பசிப்பானென்றது ஆகுபெயர். இசைத்துவருவினையென நூலின்றொழில்வினைமேலேற்றப்பட்டது. மிசைத்தவிருவினையெனப் பாடமோதி, இருவினைகளுள் மிக்கவிருவினையாகிய பிரமக்கொலை பரிமேதவேள்வி போல்வன தம்முள் ஒருங்கே பயன

---

* வேள்விமுதலிய பசுநலச்சினைகளா சுவர்க்கபோகப்பயன் உதவும் காமியங்களென்பது—“சுவர்க்கம்வேண்டியோன் சோதிட்டோமயத்தான் வேட்க” என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளானும், “சுருதிவழியொழுகினர் சுவர்க்கத்தார்” என்றற்றொடக்கத்துப் புராணவசனங்களானும், “தானமியாகந்தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள் சாந்திவிரதங்களம யோகங்கள் சரித்தோர்—ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவில் மீள்வர்” என்றற்றொடக்கத்துச் சித்தாந்தவசனங்களானும் உணர்க. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

† தொல்காப்பியத்துக்கிளவியாக்கத்தில், “அவற்றுள்—தருசொல் வருசொல் லாயிரு கிளவியுந்—தன்மை முன்னிலை யாயி ரிடத்த” என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு மாறாக ஈண்டுப்படர்க்கை யிடத்துவந்தமையான் இடவழுவமைதியாயிற்று.

றருவனவாய் ஒத்தகாலத்தென்றுரைப்பாருமுளர். அஃது ஈண்டைக்குப் பயன்படாமையுஞ் சித்தாந்தத்துக்கேலாமையு மறிக.

இசைத்து வருவினையினின்பம் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானையொக்குமெனவே, இறப்பிறவத்தான் மருவப்படுஞானம் பசித்துண்டு பின்னும் பசித்தலில்லாத கடவுளர்க்கு அமிழ்தவுண்டியானாய பயனையொக்குமென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. படவே, அவ்வமிழ்தவுண்டி நரைதிரை மூப்பின்றி நிலைபெறுதலாகிய பெரும்பயனைத் தருதன்மாத்திரையேயன்றிப் பசி தீர்தலாகிய அவாந்தரப்பயனையுந் தருமாறுபோல இறப்பிலறமுந் தத்துவஞானத்தைப் பயத்தன்மாத்திரையேயன்றித் தத்தம் பதமுத்தியாகிய அவாந்தரப்பயனைப் பயத்தலுமுடைமையுடைத்தாமாறு கண்டுகொள்க.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனிஇவ்வான்மாக்களுக்குத்தமதுமுதல்வனேகுருவுமாயுணர்த்துமென்றது.

எ-து. மே-ல். எ-னின். மேற்கூறியவாற்றான் நிகழு ஞானத்தை யுணர்த்துவார் சிலர் நாமங்களை யுணர்த்துவார்போல நம்மனோரில் ஒருவராதலமையுமெனச் சாங்கியர் வைசேடிகர் முதலாயினோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து அச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரையான் மேற்கோடலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாற்றான் சரியை முதலிய மூன்றும் முற்றியபின்னர் இம்முற்றுதலானே மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதம் நிகழ்ந்து தத்துவஞானத்தின் அவாவுதலையுடைய உயிர்கட்கு இதுகாறுந் தமக்கு முதலாய் உண்ணின்றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே அப்பருவமறிந்து குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்து அதனை யறிவுறுக்குமென்க.

எனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று.

இக்கருத்துப்பற்றி * "அகத்துறுநோய்க் குள்ளினரன்றி யதனைச்-சகத்தவருங் காண்பரோ தான்." என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

கொரக்கேற்றம்.

அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்னியசொரூபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. எ-ம். எ-னின். மாயாவொருவன் மாயாவுருவினை யெய்தான், எய்துமெனின் எம்மனோரிலொருவனும் முடியும் ஆதலின் அஃது முதல் குருமூர்த்தி ஆதாரமாகத் தரித்துநின்றுணர்த்துமெனற்பாலதே, அங்ஙனமுடைத்தொன்றால் பொதுவகையான் அதிட்டானபக்கங் கூறுவாரைக்கோடற் சிறப்புவகையான் ஆவேசபக்கமாமாறுணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் பாலின்நெய்போல மறைந்து வேறாய் நிற்றலின்றிச் சுத்தான்ம சைதன்னியமே தனக்குச் சொரூபமாகக்கொண்டு தயிரின்நெய்போல ஆண்டு விளங்கிநிற்றலான் இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதல்வனே குருவுமாயுணர்த்துமென மேற்கொண்டது என்க.

பாலின்நெய்போல வேறாய் மறைந்து நின்று செலுத்தப்படுவனவற்றினும் பொதுவாய்ச் செல்வதாகிய அதிட்டானபக்கங் கொள்வார்க்கு ஏனைச்சமயகுரவருங் குரவராவான்சேறலின் அஃது ஈண்டைக் கமைவுடைத்தன்றென்பதாம்.

சைதன்னியமென்றார் மாசுநீங்கியதென்பதுணர்த்துதற்கு.

---

* திருவருட்பயன், அருளுருநிலை. செ-அ.

மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும்விஞ் ஞானகலர்க்
கஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம்
பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு
முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஒரோரிடங்களிற் குருவாய்வந் துணர்த்துதலின்றியும் ஞானநிகழுமாறென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வரைசெய்துணர்த்தி வலியுறுத் ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) * விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம் விளையும் - அம்முதல்வன் மூவகையான்மாக்களுள் விஞ்ஞானகலராயினார்க்குத் தன்மையினின்றவாறே தத்துவஞானத்தை விளைவிப்பன்:—அன்றிப் பிரளயாகலருக்குத் தான் குருவாய் முன் உணர்த்தும் - அவ்வாறன்றிப் பிரளயாகலராயினார்க்கு நாற்றோளும் முக்கண்ணுமுடைய கறைமிடறுமுதலிய உடம்பிற்றாய் முத்தொழிலுடைத்தாய் நின்ற தன்னியற்கைவடிவே குருவடிவாகக் காட்டி முன்னாக நின்று தத்துவஞானத்தை யுபதேசித் துணர்த்துவன்:—அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய்ப் பின் மெய்ஞ்ஞானம் உணர்த்தும்- அவிச்சையையுடைய சகலராயினார்க்கு அவர் வடிவுபோலும் வடிவுடைய குருவாகி அவ்வடிவின் பின்னாக மறைந்துநின்று தத்துவஞானத்தை யுணர்த்துவன்,—முன் - அவ்வேறுபாட்டை யறிவாயாக என்க.

முன்னென்றதனை முன்னைப்பொருளென்றுரைத்து எழுவாயாகக் கோடலு மொன்று.

விளையுமென்பது 'அரசனெடுத்த வாலயம்' என்புழிப்போல வியங்குந் தொழிற்கண் நின்றது. இவ்வாறன்றி எளிதினடைப்படுவோர்க்கு '[illegible]' என்றாற் போல எளிதின் விளைவிக்கப்படுவோர்க்கு மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையுமென்று ரொனினுமமையும். † "உன்னின் றறுத்தருளி" என்று [illegible]சிரியரும்.

விஞ்ஞானகலர்-விஞ்ஞானத்தாற் கலையற்றவர். பிரளயாகலர்-பிரளயத்திற் கலையற்றவர். சகலர்-கலையோடு கூடினவர். இவை காரணப்பெயர். விஞ்ஞானகலர் ஆணவபந்தம் ஒன்றுமேயுடையர். பிரளயாகலர் ஆணவம் கன்மமென்னும் இரண்டுபந்தமுமுடையர். சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னும் மூன்றுபந்தமுமுடையர். இவர் விஞ்ஞானகலர், அநாதியே மலபந்தமாத்திரமுடைய விஞ்ஞானகலரும், அநுபவத்தானாதல், விஞ்ஞானத்தானாதல், யோகத்தானாதல், சந்நியாசத்தானாதல், தீக்கையானாதல், இடையே மாயாபந்தம் கன்மபந்தமுமாகிய வதுநீங்கி அசுத்தமாயையின்மேலுள்ள புவனங்களினுகரக்கடவனவாகிய போகங்கட்கு ஏதுவாய்நின்ற மலபந்தம் ஒன்றே யுடையவராகிய விஞ்ஞானகலருமென இருவகையர். பிரளயாகலர், அநாதியே மலகன்மங்கள் மாத்திரமுடைய பிரளயாகலரும், இடையே பரிபக்குவவிசேடத்தால் மாயாபந்தமாத்திரநீங்கி ஏனை இரண்டுமுடைய பிரளயாகலருமென இருவகையர். சகலர், தேவர் மக்கள் முதற்பலவகைப்படுவர். விஞ்ஞானகலருக்குரிய புவனங்கள், அசுத்தமாயைக்கும் சுத்தவித்தைக்கும் இடையே உள்ளன. பிரளயாகலருக்குரிய புவனங்கள், அசுத்தமாயைமுதல் அராகமீறான தத்துவங்களில் உள்ளன. சகலருக்குரிய புவனங்கள், மூலப்பகுதிமுதல் பிருதிவியீறான தத்துவங்களில் உள்ளன. இன்னும் இம்மூவகை ஆன்மாக்கள் இயல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது. † போற்றிப்பஃறொடை.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது அவிச்சையையென்பது சகலர்க்கே அடையா யோதியவாற்றானறிக.

அச்சகலரொனறது தவஞ்செய்தாரென மேலெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சகல ரொன்றவாறு.

அக்குரு வென்றது மேற்கோளிற் கூறிப்போந்த குருவென்றவாறு.

தானே விளையும் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் எனவே, விஞ்ஞானகலர்க்குத் தன்மையினும் பிரளயாகலர்க்கு முன்னிலையினும் சகலர்க்குப் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்துமென வரைசெய்தவாறு காண்க. இவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் நிராதாரமெனவும் பின்னையது சாதாரமெனவுங்கூறப்படும்.

அறிவிக்க வன்றி யறியா வுளங்கள்
செறியுமா முன்பின் றுறைக—ளெறியிற்
குறையுடைய சொற்கொள்ளார் கொள்பவத்தின் வீடென்
குறைவிற் சகன்றாழ்கொள் பவர்க்கு.

எ-து. உ ம். எ-னின். விஞ்ஞானகலர் முதலிய மூவர்க்கும் இறைவனுணர்த்தாது அவ்வாறு தன்மையினும் முன்னிலையினும் பின்னிலையினுமாயுணர்த்துதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கிக் காரணங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உளங்கள் நெறியின் அறிவிக்க அன்றி அறியா - உயிர்களெல்லாந் தமக்குரிய பாவழியின வைத்து முதல்வனறிவிக்க அறியுமியல்பினவன்றி ஒன்றுபோல அறிவிக்கவறியுமியல்பினவல்ல ஆகலான்,— குறைவு இல் சகன் றாழ்கொள்பவர்க்கு - அவ்வறிவாற் குறைபாடில்லாத சக்கடவுளது உபதேசமொழியைக் கொண்டொழுகுமியல்பினராகிய பிரளயாகலர் சகலர்க்கு,—துறைகள் முன்பின் செறியுமாம் - அவ்வறிவித்தானிதலாகிய துறைகள் முன்னிலையினும் பின்னிலையினு நிகழ்வனவாம்— குறை உடைய சொல் கொள்ளார் கொள் பவத்தின் வீடு என்-குறைவில் சகனாகிய குருவினையுடைய உபதேசமொழி கொண்டொழுகவேண்டாத விஞ்ஞானகலர்க்கு முதல்வனாற் கொள்ளப்பட்ட தன்னுணர்வுமாத்திரையின் வீடுபேற்றுக்கு முணர்வுண்டென்றறிவாயாக என்க.

குறை இன்றியமையாமைப்பொருள்; அது * "வினைக்குறை தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன்றுலகு" என்பதனுட் பரிமேலழகருரைத்தவாற்றா னுணர்க.

பயம், சமயம், உண்மை என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

வீடுபேற்றுக்கு உணர்வை வீடென்றும், சூழ்ச்சி பயக்கு முபதேசமொழியைச் சூழ்ச்சி என்றுங் காரணகாரியமாக உபசரிக்கப்பட்டன. கொளப்படா கொள்ளாரென்பனவும் அவை. கொள்ளார் என்புழி எதிர்மறைப் பகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது.

† "ஐந்தவித்தான்றானுடல்" என்புழிப்போல.

ஆய்வீடெனவுமியையும். ஈடாமெனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

மேலைவெண்பாவின் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் தானே விளையுமெனக் கூறியவற்றை ஈண்டு நெறியினறிவிக்கவன்றி யறியாவாகலான் அது முன் செறியும் பின் செறியும் பவத்திறுமெனக் காரணங் காட்டி வலியுறுத்தினார். இதற்குப

* திருக்குறள், ஆள்வினையுடைமை-செ-உ. † ஷை, நீத்தார்பெருமை, செ-ரு.

பிறவெல்லாந் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே மேலைவெண்பாவோடு இயைபுறவுரைத்தார். அல்லதூஉம் அறிவிக்கவன்றியறியாமை உபதேசியாய் என ஆன்மாவின்றன்னியல்பு கூறும்வழிப் பெறப்பட்டதாகலின், அதனை ஈண்டும் புனருத்தியாகக் கூறவேண்டா மையின் மேலது வலியுறுத்துதற் கேற்புடைய அறிவிக்க அறிதற்கட்படுவ விசேடமாத் திரையே ஈண்டெடுத்தோதினாரென்றுணர்க. படிவழியின்வைத்தறிவிக்கவன்றி யறி யாமை *"பந்தமும் வீடுந் தெரிபொருட் பலவற் படிவழி சென்று சென்றேறி" என் பதனானுமறிக.

இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணீரு மேந்திழைபா
னல்லா யுளவாமா னீர்நிழல்போ—லில்லா
வருவாகி நின்றானை யாரறிவார் தானே
யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று.

ஏ-து. உ-ம். எ-னின். அம்முத்திறத்துள் ஈண்டைக்கெடுத்துக்கொண்ட அஞ் ஞான வச்சகலர்க்குக் குருவாதல் உபசாரமேயன்றி வினையபோலுண்மையாதல் செல் லாதென்பாரைநோக்கி உண்மையாதலை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நல்லாய் - அறிவால் நன்மையுடைய மாதராய்,—ஏந்து இழை பால் முலைப்பாலும் கண்ணீரும் இல்லா உளவாம் ஆல் - ஏந்திய இழைகளையுடையாட்குக் குழவிமாட்டுளதாகிய அருவாகிய அன்பினைப் பிறரறியுமாறு வெளிப்படுத்தும அவ்வன்பினுருவாகிய முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அவண்மாட்டுக் குழவியைக் காணுமுன் இல்லையாய்ப் பின் னுளவாம் அதுபோல,—நீர் நிழல்போல் இல்லா அருவாகி நின்றானை ஆர் அறிவார் தானே உரு ஆகி உற்றுத்தோன்றானேல - நீரின்கணிழல்போல் உயிர்கண்மாட்டுப் புலப்படுதலில்லாது அருவமாய்நின்ற முதல்வனை யார் தாமறிவார் அவனே குருவடிவாய் வந்து தோன்றிநின்று உணர்த்தா னாயின் என்க.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

இன்றியமையாமையுணர்த்துவார் தோன்றானே லாரறிவாரென எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினார்.

பொருளுக்கோதியதனை உவமையினுங் கூட்டி ஏற்குமாறுரைக்க.

முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அன்பைவிளக்குமென்பது † "சுரந்த திருமுலைக்கே துய்யதிரு ஞானஞ்—சுரந்தாண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச்—சுரந்த—மனமுடை யா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த—மனமுடையா ளன்பிருந்த வாறு." என்பதனா னும், ‡ "அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்—புன்கணீர் பூச றரும்." என் பதனானு மறிக. அவ்விரண்டும் அன்பின் வடிவே பிறவல்லவென்பது அன்பு நிகழ்தற் குரிய காரணமுள்வழி வெளிப்பட்டு அஃதில்வழி வெளிப்படாத ஒற்றுமை நோக்கிக் கண்டுகொள்க. இவ்வொற்றுமை யுணர்த்துவார் இல்லாவாயுளவாமென்றார்.

---

* கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா, திருவிடைமருதூர். செ-ரு.

† திருக்களிற்றுப்படியார். செ-ருச துய்யசிவஞானமென்றும் பாடம்.

‡ திருக்குறள், அன்புடைமை - செ - க.

இல்லாவென்பது முற்றெச்சக்குறிப்பு. ஆல் அசை.

நீர் அகத்தியங்கு முயிர்கட்கு இடங்கொடுத்தலுண்மையான் நீரின்கண் வெளியுண்டென்பதூஉம், உண்டாகவே, ஆண்டு நீருக்கு நிழலுண்டென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. அந்நிழல், வேறுநில்லாது நீரோடு விரவி நிற்றலின் நீர்போற் புலப்படாதாயிற்று. அதுபோலச் சிவசைதன்னியமும் யானென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய்ப் புலப்படும் ஆன்மசைதன்னியத்தோடு விரவிப் புலப்படாது நிற்பதொன்றென்பார் நீர் நிழல்போலில்லா வுருவாகி நின்றானென்றார்.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தம்மையுணராவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். விடயஞானத்தை விளக்கும் ஐம்பொறிகளே தத்துவஞானத்தை விளக்குதற்குமமையும், தம்முதல் குருவுமாதல்வேண்டாவெனச் சிவசங்கிராந்தவாத சைவர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடறுதலிற்று. இவ்வாறுரையாக்கால் இனியென்பதனாலுணர்த்தப்படும் மேலையதிகரணத்தோடுளதாகிய இயைபு பெறப்படாமையறிக.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்கள் - உணர்த்தவுணர்வதாகிய இயல்பினையுடைய வுயிர்கள்,—ஐயுணர்வுகளால் - ஐம்பொறிகளால்,—மயங்கி - மயக்கமுற்று,—தம்மை - தமது சொரூபத்தை,—உணராவென்றது - அறியா என்க.]

உணர்வு ஆகுபெயர்.

அவைதாம பளிங்கின்விட்ட வன்னம்போற் காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றலான்.

எ-து. ஏ-ஏ. எ-னின். அறிவை விளக்குங் கருவியான் மயக்கநிகழுமாறியாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி மேற்கோளேதுவுரைத்தலிற்று.

(இ-ள்.) படிகத்தினை வைத்த பலவேறுவகைப்பட்ட நிறங்கள் அப்படிகவொளியைக் கீழ்ப்படுத்துத் தந்தமியல்பினையே விளக்கி நிற்குமாறு போல, அவ்வைம்பொறிகடாம ஆன்ம சொரூபத்தைக் கீழ்ப்படுத்துத் தம்மாற் காட்டப்பட்ட தந்தம் விடயமாத்திரையே அவ்வான்மாவுக்குக் காட்டி நிற்பனவாகலான் இனி யிவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தம்மை யுணராவென மேற்கொண்டது எனக.

விடயங்களுள்ளும் அவ்வவ்விடயமாத்திரையே அவ்வவ்விந்திரியங் காட்ட வல்லுமென்பார் காட்டிற்றையென ஒன்றாகிச்சொல்லாற் கூறினார்.

> பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந்
> தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப்
> பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான்
> மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனங் காட்டிற்றையே காட்டிநிற்குமாயின், அவ்விந்திரியங்கள் உள்ளழுத் தம்முதல் குருவுமாயுணர்த்தினும் உணர்தல் செல்லாதுபோலுமென்பாரை நோக்கி உணர்தற்குபாயங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பல் நிறம் காட்டும் படிகமபோல் இந்திரியம் தன் நிறமே காட்டும் தகை நினைந்து - தன்னாற் சாரப்பட்ட பன்னிறங்களினியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டிநிற்கும் பொதுவியல்புடைய படிகமபோலத் தன்னாற் சாரப்பட்ட இந்திரியங்களினியல்பையே சார்ந்ததன்வண்ணமாய்த் தன் மாட்டு விளக்கிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை முன்னாச் சிந்தித்தறிந்து கொண்டு பின்பு,—பல் நிறத்துப் பொய்ப்புலனை வேறு உணர்ந்து - அந் நிறங்கள் படிகத்துக்கு வேறென்றறியுமாறுபோலப் பலவகையியல்புடைய பொதுவியல்பைச் செய்யும் பொறிகளைத் தனனின் வேறெனத்தெளிந்து,—பொய் பொய்யா மெய்கண்டான் - அவற்றுடைய அப்பொதுவியல்பு பொய்யாயொழியுமாறு தனது சிறப்பியல்பை யுணர்ந்தானாயின்,—வேறு மெய்ப்பொருட்குத் தைவம் ஆம் - அவ்வசத்தாகிய பொறிகளுக்கு வேறாகிய சிவசத்தினதியல்பு தன்மாட்டு விளங்கச்செய்யுமாகலின் அச்சிவசத்துக்கடிமையாம் எனக.

ஈண்டுப் பொய் மெய்யெனப்பட்டன அப்பொருளவாதல் மேலே காட்டினும்.

தைவமெனபது தேவனதுடைமை யென்னும் பொருட்டாய வடமொழிப் பகுபதம்.

இதனானே கருவிகளுள்வழிக் காட்டிற்றைக் காட்டிநிற்றலின் அறிதல் செல்லாது, அவை நீங்கியவழிக் கேவலமாய முடியுமாகலிற் றன்னுண்மை யறியுமாறியாங்ஙனமெனனுங் கடாவை யாசங்கித்து அவையுளவழியே தன்னுண்மை யறிதற்குபாயங்கூறி இதுபற்றி அவை காட்டிற்றைக் காட்டிநிற்றற் கிழுக்கில்லையென வலியுறுத்தவாறுமெனக

மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாமெனறதனுல வருகின்ற அதிகரணத்திற்குத்தோற்றுவாய் செய்தவாறு.

நான்காமதிகரணம்.

இனி இவ்வானமாத் தன்னை இந்திரியத்தின் வேறுவான் காண்வே தமது முதல் சீபாதத்தை யணையுமெனறது.

எ-து. மே-ள. எ-னின. பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய் பொய்யா மெய் கண்டார்க்கு அதுவேயமையும், கருவிகள் நீங்கியவழிச் செயக் கடவதொரு முயற்சி கூடாமையின் ஆண்டு மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாதல பெறப்படாதெனப் பேதவாதசைவா முதலியோா கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் நான்காங் கூற்றைக் கணணழித்துணர்த்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - ஐயுணர்வுகளான மயங்கித் தன்னை யுணராதெனப்பட்டஆன்மா,—தன்னை-சித்தாய் வியாபகமாகிய தன்னியல்பை,—இந்திரியத்தின் - சடமாய் ஏகதேசமாகிய இந்திரியத்தின்,—வேறுவான் காணவே - வேறாகவுணரும் வியாபக வுணர்விற்கு இந்திரியத்தான் ஆகக் கடவதொன்றின்மையின் சற்குருவனுல அவ்வாறுணரவே,—தமது முதல சீபாதத்தை - பிறிதுகாரணம வேண்டாது தனக்காதாரமாகிய முதல்வனது திருவடியினை,—அணையுமென்றது - தலைப்படுமெ எனக.]

இந்திரியத்தின் வேறாயவழிக் கேவலத்தை யணைதலு முண்மையின் அதனை நீக்குதற்பொருட்டு வேறாகவென்றொழியாது வேறுவான் காணவென்றார்; காண்டலே அதற்கமையுமென்றலின்.

ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

ஊசல் கயிறற்றாற் றாய்தரையே யாந்துணையான்.

எ-து. எது. எ-னின். அவ்வாறு கண்டலே சிபோதத்தை யணைதற்குச் சாலுமெனபது யாஙனமென்பாரை நோக்கி உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒருவன் ஏறியிருந் தாடுதற்கு ஆதாரமான ஊசல் கயிறற்றதாயின் அவனுக்கு உற்றுழியுதவுந் தாய்போல ஆண்டுத்தாரகமாவது நிலமேயன்றிப் பிறிதில்லையென்னும் ஒப்புமையான், இனியிவ்வான்மாத்தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே தமது முதலசிபோதத்தையணையுமென மேற்கொண்டது என்க.

வியாபகப்பொருட்குக் காட்சிவிசேடமே நிக்கமாகலின் அறுதல் அதற்கு உவமையாயிற்று.

சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலி னுள்ளஞ்
சிறைசெய் புலனுணர்விற் றீர்ந்து—சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோன் மீளா
துலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கருவிகணீங்கினவழி வேறு நில்லாது சிவத்தைத் தலைப்படுமாயின் அவ்வுயிர்க்குங் கருவிகணீங்கிக் கேவலத்தைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குப் போல மீட்சியுண்டுபோலுமென்பாரை நோக்கி அஃதின்றாமாறுகூறி மேலதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சிறை செய்ய நின்றசெழும்புனலின் உள்ளம்-ஒருவன் அணையையுயர்த்துக் கட்டித் தடைசெய்ய ஆண்டுத் தடையுண்டு தேங்கி நின்ற ஆற்றுநீர்போலக் கருவிகளாகிய பாசஞானந் தனதுவியாபகத்தைத் தடைசெய்ய அதன்கண் ஏகதேசமாயடங்கித் தடையுண்டு நின்றவுயிர்,—சிறைவிட்டு அலை கடலில் சென்று அடங்கும் ஆறு போல் - அவ்வணைமுறிந்து தடை தீர்ந்தவழி இடையீடின்றிக் கடலின்கண் முடுகிச் சென்று அந்நீரேயாய் அதனுளடங்கி மறித்து வாராத ஆற்றுநீர்போல,—சிறைசெய் புலன் உணர்வில் தீர்ந்து - கருவிகளாகிய பாசஞானத் தடையினின்று நீங்கியவழி,—உலைவு இல் அரன் பாதத்தை உற்று மீளாது-தனக்குக் கேடில்லாத சிவபிரானது திருவடியைத் தலைக்கூடி அத்திருவடி நிறைவேயாய் அதன்கணடங்கிப் பின்பு மீளுதல் செய்யாது என்க.

சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் என்றது தொகையுவமம். இன் உவமவுருபு. தேக்கத்தின் மிகுதி யுணர்த்துவார் செழும்புனலென்றார்.

மலசத்திக்குக் கேடுண்மையின் அதனைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குக் கருவிகளின் மீட்சி கூடும்; சிவசத்திக்கு அஃதின்மையின் அதனைத் தலைப்பட்டவுயிர் அவ்வாறு மீளுதற்கோரியையில்லையென்பார் உலைவிலரன்பாதமென விசேடித்தார்.

அடங்குமென்னும் உவமவினை பொருளினும், மீளாதென்னும் பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

> எவ்வுருவுந் தானென்னி னெய்துவா ரில்லைதா
> னிவ்வுருவின் வேறே லிறையல்ல—னெவ்வுருவுங்
> கண்போ லவயவங்கள் காணவக் கண்ணில்லார்
> கண்பேறே காணக் கழல.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மீளாதென்று விடுத்தல்வேண்டாம் எல்லாருஞ் சிவமாகக் கண்டார்க்கு மீண்டாலென் மீளாக்கா லென்னெனனுஞ் சிவாத்துவிதசைவனை நோக்கி அது விடையாதற்கேலாமை கூறி மறித்து மீளாமையை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

(இ-ள்.) எவ்வுருவும் தான் என்னின் தாள் எய்துவார் இல்லை - உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின் விசேடமின்மையாற் புலன்வழி ஒழுகுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூட வேண்டாமையின் ஒருவரும் அதனை எய்துவாரில்லையாய் முடிந்து * "பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை யடைய முத்தி" எனனும் வேதாகமங்கள் போலியாய் முடியும்,—இவ்வுருவின் வேறேல் இறையலலன்-அதுபற்றி முதல்வன் புலனுணர்வோடியையின்றி அதனின் வேறாய் நிற்பனென்னின், அப்புலனுணர்விற்கு அவனலாகப்பால தோன்றின்மையின் அவன் ஆண்டைக்கிறைவனல்லனெனபபட்டு முதன்மை நீங்கி இழுக்காய் முடியும் மற்றென்னையோ அதனியல்பென்னின்,—எவ்வுருவும - உயிருணர்வு போலப் புலனுணர்வுங் கலப்பினாற் சிவமேயாயினும இரண்டுந் தம்முளொப்பனவலல,—அவயவங்கள் கணபோலக் காண-உயிர் ஐம்பொறிகளினும் ஒப்ப நிற்பினும் அவற்றுள் மெய் வாய் மூக்குச் செவி நான்குங் கண்ணிந்திரியம ஒளியான் அவ்வானமபோதத்தோடு விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும வியாபித்தறியுமாறுபோல வியாபித்தறியமாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றாங்குநின்றியைந் தறிதற்றன்மையவேயாம்.—அக்கழல் அக்கண் இல்லார் கண் பேறேகாண் - அக்கண்ணினது வெற்றிப்பாட்டைக் கண்ணொளி யிழந்தாரது கண்பேற்றின்கட் கண்டறிவாராக என்க.

கண்ணும் அவயவங்களும் ஆகுபெயர். கண்பேறேயென ஏழாவது தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார். கழலணிவார்க்கு உளதாகிய வெற்றிப்பாட்டைக் கழலென்றுபசரித்தார். கழல் காலணிமணிவடம்.

கண்டு வெற்றியாவது ஏனை நான்கிந்திரியங்களையு நோக்கி மேம்படுதல்.

கண்போலவயவங்கள் காண வக்கண்ணில்லார் கண்பேறே காணக் கழலென்பது முதல்வன் இரண்டினுமொப்ப விரவிநிற்பினும் உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர்வு வியாபகவிளக்கமாதலின்றி ஏகதேசவிளக்கமாம். உயிருணர்விற்கு உளதாகிய அம்மேம்பாடு அவ்வியாபகவுணர்வை யிழந்த பசுத்துவமுடையார் மாட்டறியப்படாதாயினும் அவரது பசுத்துவநீங்கிய சிவப்பேற்றின்கணறியப்படுமென்பது தோன்ற நின்றமையின் இஃதொட்டென்னு மலங்காரம்.

* சிவஞானசித்தியார், பாஞ்சராத்திரிமதமறுதலை, செ-உரு.

சிவமாயவழியும் புலனுணர்வு ஏகதேச விளக்கமாவதன்றி உயிருணர்வுபோல வியாபகவிளக்கமாதலில்லையெனவே, அதன்கண் மீளுதலிழுக்கென்பது பெறப்பட்டது. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபின்றியுரைத்தார்.

ஐம்பொறியி னல்லையெனு மந்த தரசிவனை
யைம்பொறியை விட்டங் கணைசகல—னைம்பொறியி
னீங்கானீர்ப் பாசிபோ னீங்குமல கன்மம்வரி
னீங்கானை நீங்கு நினைந்து.

எ-து. உ-ம்- எ-னின். சிறைவிட்டவழி அலைகடலிற்சென் றடங்குதலேயன்றி * "ஆற்று லலைகடற்கே பாய்ந்த நீர் அவ்வாற்றான் மறிய" தலு முண்மையின் அதுபோல அரன்பாதத்தை யுற்றவுயிருக்கு ஒரோவழி மீட்சியுமுண்டென்பது பெறப்படுதலான் அவ்வழி மீளாமை செல்லாதென்பாரை நோக்கி அமமீட்சிக்குக் காரணமிது வென்பதூஉம், அதனை நீக்குதற்குபாயமுங் கூறி வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறியின் அல்லை எனும் அந்த தர-ஐம்பொறிகள்போல ஏகதேசவிளக்கமுடையா யல்லை யென்றறிவுறுக்கப்படுஞ் சித்தாந்தமகாவாக்கியத்தைப் பெற்றுடைய மாணவகனே!—அந்த ஐம்பொறியை விட்டு சிவனை அணை சகலன் ஐம்பொறியின் நீங்கான்-சிறைவிட்டலைகடலிற் சென்றடங்குயாறுபோலென மேற்கூறியவாற்ற ஐம்பொறிகளாகிய புலனுணர்விற்றீர்ந்து சிவன்றிருவடியையுற்ற சகலன் அவ்வைம்பொறிகளான் மீளவதனை நீக்குவானல்லன்,—நீர்ப்பாசி போல நீங்கு மல கன்மம் வரின் நீங்கானை நினைந்து நீங்கும்-கல்லெறிபும் வழி நீங்கிய நீர்ப்பாசி அது விடும் வழிப் பரக்குமாறுபோல அவ்வலையின்கணீங்கிய மலகன்ம மாயைகள் வாதனைவயத்தாலிடையிடையாச் சிபற்றி வந்து கூடுமாயின் அதுபற்றிப் பொறிவழி மீளாமல் அவ்வழியும் தன்னைவிட்டு நீங்காத முதல்வனை முன்னர்க் கூறப்படு முபாயங்களினின்று சிந்தித்து அவற்றைநீக்கிக்கொள்ளும் என்க.

வரினென்றதனால், வருதல் ஒருதலையன்று வாதனையுள்வழியே யென்பது பெற்றாம்.

நீங்கியென்பது பாடமாயின், நீங்கினவாகிய மலகன்மமெனப் பெயராக்கவுரைக்க.

சித்தாந்தத்தை அந்தமென்றது தலைக்குறை. தரம் அதன் பண்ணதாய்ச்சிறந்த ஒருவார்க்குரை.

அங்கு மேற்கூறியபடி.

ஐம்பொறியைவிட்டணைதற்குரியான் இவனென்பதுணர்த்துவார்சகலனென்றார்.

நீங்குமென்னும் பெயரெஞ் சத்தி நோக்கிச் செட்டது. நீங்கெனவே பாடங்கொண்டு அணையென வேறு பிரித்து முன்னிலையேவலாக்கி அதற்கேற்ப நீங்காயெனப் பாடந் திரித்துரைப்பாருமுளர்.

மேற்கூறிய மீளாமையை வலியுறுத்துவார் ஐம்பொறியினல்லையெனு மந்ததர சிவனை ஐம்பொறியை விட்டங்கணைசகலனைம்பொறியினீங்கானென்றும் ஒரோவழியுளதாமாயின், அதற்குக் காரணம் இஃதென்பார் நீர்ப்பாசிபோ னீங்கி மலகன்மம் வரினென்றும், அது நீக்குதற்குபாயங்கூறுவார் நீங்கானை நினைந்து நீங்குமென்றுங் கூறினர். மலகன்மமெனவே, இனம்பற்றி மாயையுங் கொள்ளப்பட்டது.

---

* திருக்களிற்றுப்படியார், செ-கக.

*"மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத—னன்கல நன்மக்கட் பேறு." என்றாற் போல நீங்கானை நீங்கு நினைந்தென்றதனால் வருகின்ற சூத்திரத்துக்குத் தோற்று வாய் செய்ததூஉ மாயிற்று.

இம்மூன்றுதாரணங்களும் முறையே திருவடிஞானத்தைப் பெற்றவுயிர் புல னுணர்வின் மீடலில்லையெனவும் மீடலிழுக்காமெனவும் ஒரோவழிப் பயிற்சிவயத் தான் மீளவருமாயின் மீளாதவாறு செய்துகொள்ளற்பாற்றெனவுங் கூறிய தாய் தனையேயாமென்னும் ஏகாரப்பொருளை வலியுறுத்தி ஒரு பொருண்மேல் வந்தவாறு காண்க.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

சித்³த்³ருஶாத்மநி த்³ருஷ்டேஶம் த்யக்த்வா வ்ருத்திர்மரீசிகாம்|
லபே⁴ச்சி²வபத³ச்சா²யாம் த்⁴யாயேத்பஞ்சாக்ஷரீம் ஸுதீ⁴꞉||

ஊனக்கண் பாச முணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி
யுராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசம் ஒருவத்
தண்ணிழ லாம்பதிவிதி யெண்ணுமஞ் செழுத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தமமுதல் குருவுமாயுணர்த்தக் கேட்டு அதனைச் சிந்தனை செய்துணருமாறுணர்த்து முகத்தான் ஐம்புலவேடரின் வளாகத வாலாமை நீக்கி உயிர் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்து மாறுணர்த்துதல் இவ்வொன்பதாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

சூத்திரவியையும் இதனானே இனிது விளங்கும்.

சிவப்பிரகாசத்துத் தான் பணியை நீத்தலென்றோதப்படும் ஆன்மசுத்தியாவது இறைபணிநிற்கவென வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறற்பாலதாகலானும், அழுக்கு நீக்கமே அறுவைக்குச் சுத்தியாமாறுபோலப் பாசக்ஷயமே உயிர்க்குச் சுத்தியாவதன்றி வேறன்மையானும், பாசக்ஷயம்பண்ணுமுன்னாச் சுத்தியாதல் கூடாமையானும், வருகின்ற சூத்திரத்தின் கருத்தாய் நின்ற ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாற்றைப் பதியை நாடி யெனவுந் தண்ணிழலாம்பதியெனவுஞ் சிவதரிசனம் பண்ணுமாறே யுணர்த்துதற்கெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாகவைத்துரைத்ததென்னையோவெனின் அற்றன்று, சிவ தரிசனத்தி னிகழ்வது ஆன்மசுத்தியென்றும் உடனிகழ்ச்சியுணர்த்துதற்கும் தம்முள் வேறுபாடு சிறுபான்மையுடையனவாய இவ்விருசூத்திரமும் ஒருபொருண்மேலன வென்ப துணர்த்துதற்கும் இவ்வாறுரைத்தாராகலின். அஃதங்ஙனமாக, ஆன்மாத் தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவான்காணவே தமதுமுதல் சிவபாதத்தை யணையுமென் றலின், அக்காட்சியே அதற்கமையுஞ் சுத்தியெற்றுக்கெனின், அஃதொக்கும். நிரு விகற்பமாய்க் காண்டலும், இரட்டுறக் காண்டலும், தெளியக்காண்டலுமெனக் காட்சிமூவகைப்படும். இம்மூன்றும் அதிபரிபக்குவமுடையார்க்குக் கேட்டமாத்தி ரையே ஒருங்கு நிகழுமாயினும் ஏனையோர்க்குக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலென்

* திருக்குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம், செ-௧0.

னுஞ் சோபானமுறையினன்றி நிகழாமையின், அவனைநோக்கிச் சிவரூபத்தி னிக ழும் ஆன்மதரிசனத்தின் பின்னாகச் சிவதரிசனத்தினிகழும் ஆன்மசுத்தியும் ஒரு தலையான் வேண்டப்படுமென்றுணர்ந்துகொள்க. * "நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங் காதே தூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி—யாசையொடு மங்கு மிங்கு மாகியல மருவோ ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின் வழியுரைப்பாம்." என வழிநூலாசிரியரும் இக்கருத்தேபற்றி யோதினர்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

குறையுணர்வாகிய பசுவறிவானும் பாசவறிவானும் உணரப்படாத முதல்வனை அவனது திருவடிஞானத்தாற் றன்னறிவின்கண்ணே யாராய்ந் தறிக. அத்திருவடிஞானத்தான் நிலமுதனாதமீறாகிய பாசக்கூட்டம் நின் றுழி நில்லாது பரந்து திரிதற்கண் அதிவேகமுடைய பேய்த்தேரினியல் பிற்றாய்க் கழிவதென்றறிந்து நீங்கவே, அப்பதிஞானம் பிறவித்துயராகிய வெப்பத்துக்குக் குளிர்ந்த நிழலாய் வெளிப்பட்டு விளங்கும்: அவ்வாறு பாசத்தை யொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி சலி யாமைப்பொருட்டு அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்து அவ்விதிப் படியறிந்து கணிக்கப்படும் என்க.

ஊனமென்பது அப்பொருட்டாதல் † "ஊனமேற கிரியை வித்தை" எனபதனு னறிக.

"நன்று மன்னிது நாடாய் கூறி" என்றாற்போல நாடியென்பது இசைநிறை முன்னிலையேவல்.

உராத்துனை எழாம்வேற்றுமைத்தொகை. உராவென்பது முதனிலைத்தொழிற் பெயர்; 'பறவாக்குளவி' 'பாயாவேங்கை' என்றாற்போல ஒருவராலுணரப்படாத வேகத் தையுடைய தேரெனச் செயப்படுபொருட்கண்வந்த பெயரெச்சமறையாகக்கொண் டுரைத்து, "திருத்தார் நன்றென்றேன் றியேன்" என்றாற்போல உராவென்பது குறுக்கல்விகாரமென்பாருமுளர்.

பின் வந்தபதி ஆகுபெயர்.

இதனுள், ஊனக்கணபாச முணராப்பதியை ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தைநாடி யென்றது ஒரதிகரணம்; உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசமொருவத்தண்ணிழலாம் பதியென்றது ஒரதிகரணம்; விதியெண்ணுமஞ்செழுத்தேயென்றது ஒரதிகரணம் ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேலைச்சூத்திரத்தோதியவாற்றான் முதல்வன் பாச வறிவால் நாடப்படுவனல்லனாயினும் பசுவறிவால் நாடப்படுவனென்றற்கு இழுக் கென்னை யெனச் சிவசமவாதசைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத் திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கணணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், எட்டாஞ்சூத்திரம். செ-௩௧, பாசிபடு.

† ஷை, முதற்சூத்திரம். செ-௯௫. ஞானமேயான.

[இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்றதிகாரணங்களுள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—அம்முதலை - பாசஞான பசுஞானங்களாலுணரப்படாத முதல்வனை,—ஞானக்கண்ணாலே - சிவஞானத்தினாலே,—காண்க-அறிக என்க.]

ஏகாரம்தேற்றம்.

அவன் வாக்கு மனாதீதகோசரமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏனைஞானங்களாலறியப்படாது சிவஞானத்தானறியப்படுமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்பானை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வாக்குமனாதீதகோசரமாய்நின்ற அதுவேஎன்புழியுரைத்தாம்.

[இ-ள். வாக்கு-நாதமுடிவான பாசஞானமும்,—மனம் - பசுஞானமுமாகிய, —அதீதம-அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக்கடந்துஅதீதமாய்நின்று,—கோசரமாய் நிற்றலான்-ஒற்றுமைப்பட்டுணருமபதிஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக்கோசரிப்பதாகலான ஈண்டமமுதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்க வெனமேற்கொண்டது என்க]

ஆண்டுப்பொதுவகையாற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டேதுவாகவைத்து வாக்குமனாதீதமாயுங் கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற்பெறப்படாதென்னும் உதாரணத்தியான் ஞானக்கண்ணாலே காணப்படுமெனபது தாமேபோதருமென மேற்கோளைச் சாதித்தார்.

நாடியோ வென்போ நரப்புச் சோரிமுப்போ
தேடி யெனையறியேன் தேர்ந்தவகை—நாடியரன
றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணார்
றென்னு மெனவறிவா ரின்று.

எ-ம். உ-ம். எ-னின். கோசரமாய்ப் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாதென்றதெனை பசுத்துயரிங்கயமுழிச்சுட்டிறாதறிவதாகிய உயிருணர்வு திருவடிஞானத்தோடொப்பதாகலின், அதன்கட் கோசரமாதல அமைவுடைத்தப்போலு மென்பானை நோக்கி அவ்வுணர்வு விளங்குமாறுணர்த்துமுகத்தான் அவனை மறுத்து அதுப்பொருளை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நாடியோ என்போ நரம்புசிங்கோழையோ தேடி எனை அறியேன் தேர்ந்த வகை நாடி - நாடி முதலியவற்றுள் யான் யார் என்னைத் தேடியுமறிகின்றிலேனென்று இவ்வாறு தேர்கின்ற தேர்ச்சியறிவின்கண்ணே இதனைத் தெளிவிப்பதோரறிவு வேறுண்டென ஆராய்ந்துநோக்கி,—அரன் றன்னாலே தன்னையும கண்டு தமைக் காணார்-அவ்வாறு நாடுங்கால் விளங்கித் தோன்றுவதாய முதல்வனது திருவடிஞானத்தால் முதல்வனையுமுணர்ந்து முதல்வனின் வியாப்பியமாய் நின்று அங்ஙனமறியும் பொருளாகிய தம்மையுமுணர்தலைச் செய்யாதார்,—என்னும் என அறிவார் இன்று - மற்றெவ்வியல்பினரொன்று தம்மையறிய வல்லுநர் இம்முத்திகாலத்து என்க.

நாடியென்றது இடை பிங்கலை முதலியவற்றை. நரம்பெனவே யடங்குமேனும் தலைமைபற்றி வேறுகூறினார். சீ புண்ணீர். கோழை ஐ.

ஒகாரந் தெரிநிலை. என்றென்பது சொல்லெச்சம். வகை ஆகுபெயர்.

ஒற்றுமைபற்றி அரனதுஞானத்தை அரனென்றுபசரித்தார்.

உம்மை எதிரது தழீஇயிற்று. எவனென்னும் வினாவினைக்குறிப்புப்பெயர் ஈண்டாகுபெயராய் என்னென மரீஇயிற்று.

ஆம் அசை.

நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோ வென்ற உபலக்கணத்தால் ஏனைத் * தத்துவதாத்துவிகங்களினும் அவ்வாறு தெரிதல் கொள்ளப்படும்.

இது தம்மையறியுமாறுணர்த்துமுகத்தானே தலைவனையறிந்தபின் அறியப்படுவதாகிய தம்மறிவு கொண்டு தலைவனை யறியுமாறு யாண்டையதென மறுத்து வலியுறுத்தவாறுணர்க.

காட்டிய கண்ணே தனைக்காணா கண்ணுக்குக்
காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண்காணா—காட்டிய
வுள்ளந் தனைக்காணா வுள்ளத்தின் கண்ணாய
கள்வன்றா னுள்ளத்திற் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். எதிர் முகப்பது ஒருபொருளைக் கண்ட கண்ணே மறித்து நோக்கியவழி வெளிப் புறத்துப் பொருளையுங் காண வல்லும், அதுபோல அங்ஙனந் தேர்ந்தறிதலைச் செய்த உயிரே தெளிந்தறிதலையுஞ் செய்ய வல்லுமென அமையு மென்பானை நோக்கி அதனது மாட்டாமையை விளக்கி அரன்றன்றாலே காண்டலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காட்டியகண்ணே தனைக் காணா-உயிராற்காட்டப்பட்டு ஒரு விடயத்தைக் காண்கின்ற கண்ணானது தன்னியல்பைக் காணமாட்டாது,—கண்ணுக்குக் காட்டாய உள்ளத்தைக் கண் காணா - தனக்கு அவ்விடயத்தைக் காண்பித்து முதலாய்நிற்கு முயிரையும் அது காணமாட்டாது,—காட்டிய உள்ளம் தனைக் காணா - அதுபோல முதல்வனால் மறைந்து நின்றுணர்த்தப்பட்டு ஒன்றனைத் தேர்ந்துணர்கின்ற உயிர் அவ்வாறே தன்னியல்பையுமறியமாட்டாது தன்னையுணர்த்திநிற்கும் முதல்வனையு மறியமாட்டாது,—உள்ளத்தின்கண் ஆய கள்வன் தான் - அத்தேர்ச்சி யறிவின்கண்ணும் உடனாய்நிற்குங் கள்வன் அம்முதல்வனாகலானே,—உள்ளத்தில் காண்-அவனை அவ்வறிவின்கண்வைத்து நாடித் தெளிவாயாக என்க.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை. ஏகாரம் அசைநிலை, † "முறைகாக்கு முட்டா செயின்" என்றாற்போலக் காணாதெனலுந் துவ்வீறு விகாரத்தாற்றொக்கது.

பின்வந்தவுள்ளம் ஈண்டுத் தேர்ச்சியறிவின்மேற்று. உள்ளத்தின்கண்ணுமென்னுஞ் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

தோன்றாது நிற்றல்பற்றிக் கள்வனென்றார். கள்வனென்றது கண்ணுக்கு உயிர் மறைந்து நின்றே காட்டுவதாகலான் அது தன்னையும் உயிரையும் அறியமாட்டாவாயிற்று; அதுபோல முதல்வன் இதுகாறு மறைந்து நின்றே யுணர்த்துதலின் உயிர் தன்னையு முதல்வனையும் அறியமாட்டாதாயிற்றென்பது படநின்ற குறிப்புமொழி. உள்ளத்திற் காணவல்லார்க்கு அக்கள்ளந் தீர்தலின் தம்மையும் முதல்வனையுங்

---

* தத்துவம், அகக்கருவி. தாத்துவிகம், தத்துவகாரியமாகிய புறக்கருவி.

† திருக்குறள், செங்கோன்மை. செ எ.

காண்டல் கூடுமென்பதாம். * "கள்ள ரொடில்ல முடையார் கலந்திடின்—வெள்ள வெளியாமென் றுந்திபற" என்றதும் இக்கருத்துநோக்கி.

கண்ணுக்குக் காட்டாய வுள்ளதனைக் கண் காணுமென உவமைக்கோதிய வாறு பொருளினும் வருவித்துரைத்துக்கொள்க. இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காண உளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென் றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்கவென்றுணர்த்தியவழி அந்தஞானக்கண்ணைப் பெறுமாறு யாங்ஙனமென நிகழும் அவாய்நிலையை நீக்குதற்பொருட்டு மேலதற்கோர் புறனடையாயெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். அசத்தாயுள்ள - நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கு நிலையுதலிலவாயுள்ள,—வன்னபேதங்களை - பிரபஞ்சங்களை,—அசத்தென்று - இவை நிலையுதலுடைய வல்லவென்று,—காண-விவேகித்தறியின,—உளதாய்நிற்பது-அங்ஙன நிராலம்பமாய் விளங்கித்தோன்றுவது,—ஞானசொரூபமென்று உணரற்பாற்று - பதிஞானத்தினியல்பென்றறியற் பாலதாம என்க.]

பாசமொருவத் தண்ணிழலாம் பதியென்புழிப் பாசமென்றது காரியப்பிரபஞ்சத்தையென்பார் அசத்தாயுள்ளவென்றும் சொற்பல்காமைப்பொருட்டு எதுப்பொருளை உருவகமுகத்தான் உடம்பொடுபுணர்த்துக் காட்டுவார பிரபஞ்சத்தை யென்னாது வன்னபேதங்களையென்றும், வியாபகப்பொருளுக்கு ஒருவுதலாவது உணர்ச்சி விசேடமேயாமென்பார் அசத்தென்றொழியவென்னாது காணவென்றும், தண்ணிழலாய் நிற்றல் புதிதனறென்பார் உளதாய் நிற்பதென்றும், பதியெனறது ஆகுபெயராற் பதிஞானத்தின்மேனின்ற தென்பார் ஞானசொரூபமென்றும் ,இஃதநுபவத்தினன்றிச் சொல்லளவையின் அறிய வாராதென்பார் உணரற்பாறறென்று முரைத்தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

இதனுட் பெறப்படுமேதுப்பொருளை ஏனையவற்றுட்போல மேற்கோளின்வேறு வைத்துக் காணுமாறு:

இனி அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காணவுளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென்றது வேற்றியல்பாகிய வன்னபேதங்களை வேற்றியல்பென்று கண்டு கழிபபின் உளதாய் நிற்பது படிகசொரூபமாந்துணையான் எனவரும்.

(இ-ள்.) படிகசொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்துநின்ற வேற்றுநிறங்களை இவை நிலையுதலிலவாகிய வேற்றுநிறங்களெனக் கண்டுநிற்பின் அவ்வழி நிலையுதலுடைத்தாய் விளங்கிநிற்பது பளிங்கினது சொரூபமாமென்னு மொப்புமையான் நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கும் நிலையுதலிலவாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை இவை நிலையுத

---

* திருவுந்தியார். செ - உ௯.

லுடையன வல்லவென்று விவேகித்தறியின் அங்ஙனநிராலம்பமயமாய் விளங்கித் தோன்றுவது ஞானசொரூபமென மேற்கொண்டது என்க.

வன்னபேதமாவது சித்திரமெனக்கொண்டு சுவர்மேல்வைத்துரைத்தலுமொன்று.

அசத்தாயுள்ளபிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காண்டலாவது ஆசிரியனறிவுறுத்த உபதேசப்பொருளிற்றலைநின்று * "அட்ட குணமெட்டுச் சித்தி கோகனதன் முதல்வாழ்வுகுலவுபதமெல்லாம்—வெறுந்தநெறி யறுவகையுமேலொடுகீழடங்க"க் காரணரூபத்தினில்லாமையால் "வெறும்பொய்யென நினைந்திரு"த்தல்.

நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியா னந்தனாய்த்
தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வ—னற்புதம்போ
லானா வறிவா யளவிறந்து தோன்றானே
வானே முதற்களையின் வந்து.

எ-து. இ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழித் தோன்றுவது சூனியமேயன்றிப் பிறிதில்லை போலுமென்பாரை நோக்கி ஞானசொரூபத்தினியல்பு கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நிர்க்குணன் ஆய்-அசத்தாகிய பிரபஞ்சம்போல முக்குணரூபமாயளவிட்டறியப் படுவோனல்லனாய்,—நின்மலன் ஆய்-முக்குணங்களைக் கடந்த மிச்சிரப்பிரபஞ்சம்போல மாயான்ம காரியரூபமா யறியப்படுவானுமல்லனாய்,—நித்தியானந்தன் ஆய்-மலகன்மங்களையுங் கடந்த சுத்தப்பிரபஞ்சம்போல அநித்தியானந்தரூபனாயறியப்படுவானுமல்லனாய்,—தற்பரம் ஆய்-இம்மூன்றனையுங் கூடிப் பொதுவியல்புபற்றி அவ்வாறுணரப்படும் உயிர்போலன்றி அதற்குமேலாய்,—நின்ற தனி முதல்வன்-இவ்வாறு நிற்றலான் ஒன்றனியல்புபற்றி யறியப்படாத தனிமுதலாகிய இறைவன்,—வானே முதல் களையின்-ஆகாசமுதலிய அசத்தை அசத்தென்றுகண்டொருவியவழி,—அளவு இறந்து அற்புதம்போல் வந்து-பயின்றறிந்து வருந்தன்மைத்தாய சுட்டறிவினளவினைக் கடத்தலான் இன்னதென்றறிய வாராத சூனியப்பொருள்போலத் தோன்றி,—ஆனா அறிவு ஆய்த் தோன்றானோ-பின்னர்ச் சுட்டிறந்தறியுந் தன்னறிவின்க ணீங்காது நிலைபெறுவதாய்ச் † "சோதிக்குட் சோதியாய்" விளங்கித் தோன்றுங்கொல்லோ என்க.

தற்பரம் தனக்குப் பரமெனவிரியும். தன்னென்றது உயிரை.

அற்புதம் ஈண்டுச் சூனியத்தின்மேற்று. முதற்கட் சூனியமாய்த் தோன்றினுஞ் சூனியமன்றென்பார் அற்புதம்போல் வந்தென்றார். ஆனாமை நீங்காமை.

ஓகாரம் எதிர்மறை. ஏகாரம் அசைநிலை.

வானே முதலெனவே தோற்றமுறைபற்றி வான் முதலாகிய பூதங்களும், ஒடுக்கமுறைபற்றி வான்முதலாகிய ஏனைத்தத்துவங்களு மடங்கும்.

நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியானந்தனாய்த் தற்பரமாயென்புழி ஆக்கச்சொல் உண்மைகுறித்து நின்றது வடமொழிமதம். அறிவாயென்புழி ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்து நின்றது.

ஒற்றுமைபற்றி முதல்வனது ஞானத்தை முதல்வனென்றுபசரித்தார்.

---

* சிவஞானசித்தியார், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். செ-ஈ. குறித்தடி.

† ஷை, எட்டாஞ்சூத்திரம். செ-கஅ. எங்குந்தா.

சுட்டி யுணர்வதனைச் சுட்டி யசத்தென்னச்
சட்ட வினியுளது சத்தேகாண்—சுட்டி
யுணர்ந்தநீ சத்தல்லை யுண்மையைத் தைவம்
புணர்ந்ததனாற் பொய்விட்டுப் போம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வானே முதல் களைந்தவழி அங்ஙனந் தோன்றுவதும் வேறென்றெனக் கோடும் ஞானசொரூபமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டி உணர்வதனைச் சுட்டி அசத்து என்ன-ஏகதேசவுணர்வாற் சுட்டியுணரப்படுவதாய பிரபஞ்சத்தை மேற்கூறியவாறே ஒரோவொன்றாகச் சுட்டி அசத்தென்று கண்டு கழித்துக்கொண்டு சென்றவழி,—இனிச் சட்ட உளது சத்தே காண்-முடிவின்கட் செம்மையே கோசரமாவது யாது அஃது அவ்வசத்தின் வேறாகிய சத்தேயாம் அதனையறிவாயாக. அற்றேல் அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவது உயிரேயாமென அமையுமெனின்,—சுட்டி உணர்ந்த நீ சத்து அல்லை - இதுகாறும் அசத்தோடு கூடிச் சுட்டியறிந்து வந்த நீ அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவாயல்லை, அற்றேல் இச்சுட்டுணர்வு எனக்கு நீங்குவதின்றுபோலுமெனின்,—உண்மையைத் தைவம் புணர்ந்து - அசத்தின் வயப்பட்டு நின்று சுட்டியறிந்து வந்த நீ அதனையொழிந்து அங்ஙனந் தோன்றிய சத்தின் வயத்தினையாய் அதனைப் புணர்ந்தால்,—அதனால் பொய்விட்டுப் போம் - அப்புணர்ச்சியானே சுட்டுணர்வாகிய அப்பொதுவியல்பு நின்னைவிட்டு நீங்கும் என்க.

என்னவென்றது உபசாரவழக்கு.

சட்டவென்பது செப்பமுணர்த்தி நிற்பதோர் ரகரவீற்றிடைச்சொல்; அது சட்டமென இழிவழக்கின் மகரவீறாய் மரீஇயிற்று.

அசத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது.

உண்மை சத்தென்பன ஒருபொருட் கிளவி.

தைவமாயென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

புணர்ந்தாலென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்தது. உண்மைக்குத் தைவமாதல் புணரினென உருபுமயக்கமாகக் கொண்டுரைப்பினுமமையும்.

பற்றறக் கழிந்தொழியுமென்பார் விடுமென்னாது விட்டுப்போமென்றார்.

கண்டதை யன்றன் றெனவிட்டுக் கண்டசத்தா
யண்டனை யான்மாவி லாய்ந்துணரப்—பண்டணைந்த
வூனத்தைத் தான்விடுமா றுத்தமனி ணெண்கருட
சானத்திற் றீர்விடம்போற் றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொழியுமாறும் ஒழிந்தவழி உண்மையைத் தைவம் புணருமாறும் புணர்ந்தவழி அதனாற் பொய் விட்டுப் போமாறும் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அவற்றைத் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கண்டதை அன்று அன்று எனக் கண்டு அசத்து ஆய் விட்டு-சுட்டியுணரப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை இது சத்தன்று இது சத்தன்றென

ஓரோவொன்றாக வைத்து நோக்கி அசத்தென்றொழித்து,—ஆன்மாவில் அண்டனை- ஆய்ந்து-அவ்வாறு கண்டொழிந்த தன்னறிவின்கண்ணே சுட்டுணர்வின்றி நின்ற கடவுளை ஆராய்ந்து,—உணர-சோகமெனப் பாவிப்பனாயின்,—உத்தமனின் பண்டு அணைந்த ஊனத்தைத் தான் விடுமாறு-அப் பாவகத்தான் அத்துவிதமாய் விளங்கித் தோன்று முதல்வனால் அநாதியாய்க் கூடிநின்ற பொதுவியல்பைத் தான் விட்டு நீங்குமாறு,—ஒண்கருடசானத்தின் தீர்விடம்போல் தான் - ஒள்ளிய கருடதியானத்தில் விளங்கித் தோன்றுங் கருடனால் அப்பாவகன் விடத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுமாறு போலாம் என்க.

தானென்பது முன்னையது எழுவாய். பின்னையது அசை.

சானம் பாகதச்சிதைவு.

கருடதியானமாவது யாதெனிற் கூறுதும்; ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம், ஆத்தியான்மிகம் எனக் கருடன் மூவகைப்படும். பொருடோறும் இவ்வாறு கண்டுகொள்க. அவற்றுள், உலகத்திற் காணப்படுங் கருடன் ஆதிபௌதிககருடன், அதற்கதி தெய்வமாகிய மந்திரம் ஆதிதைவிக கருடன், அம்மந்திரம் இடமாகநின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன்கொடுப்பதாகிய சிவசத்தி ஆத்தியான்மிககருடன் எனப்படும். அம்மூன்றனுள் ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக்கு அதிதெய்வமாய மாந்திரிகனுள்ளத்தின் அதுபோல் வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக்கப்படு மந்திரரூபமாகிய ஆதிதைவிககருடனை. அதனைப்பாவித்தலாவது நாடோறும் பயின்று வந்த பயிற்சிவிசேடத்தால் அம்மந்திரரூபமே தானாக அநன்னியபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன்வயத்ததாம்படி உறைத்து நிற்றல். அவ்வாறு நின்று அம்மந்திரக்கண்கொண்டு பார்ப்பவே அஃதவ்விடவேகத்தை மாற்றுதல் ஒருதலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. புள்ளுவிலங்கு மரமுதலியவற்றுக்கெல்லாம் அதிதெய்வமந்திரமுளவென்பதூஉம், மந்திரங்களைக் கணிப்போன் படிகம்போல மந்திரசொரூபியாவனென்பதூஉம், சர்வஞ்ஞானோத்தரமுதலியவற்றுட்காண்க.

இதனானே கருடபாவனை அசத்தியமென்பார் மதம்போலியாயவாறு முணர்க. அல்லதூஉம், பாவனை போலியாயவழி அது பயன்றருமாறியாண்டையதென்றொழிக

மூன்றாமதிகரணம்.

இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின், ஆன்மாவைச் சுத்திபண்ணுதற்குப் பாசமொருவிய வழித் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானசொரூபமொன்றே அமையுமாகலின் இவ்விடத்தில் இனிச்செய்யக்கடவதொன்றில்லையென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற் பாசமொருவிஆண்டுத் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானகண்ணாற் பதியைச் சிந்தை நாடியபின்னர் அவ்விடத்துத் திருவஞ்செழுத்தையும் விதிப்படிகணிக்கவென மேற்கொண்டது என்க.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அற்றாகலினன்றே * "பின்னுமோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க" என்றார் வழிநூலாசிரியருமென்க.

---

* சிவஞானசித்தியார், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம், செ-க. பாசஞானத்தாலும்.

ஈண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென்றது முத்திபஞ்சாக்கரத்தை. திருவஞ்செழுத்தாற் சாதிக்கப்படும்பொருளும் அதுவே யாகலான் வேறு வகுத்துக் கூறவேண்டாமையின், விதிப்படியென மாட்டெறிந்தொழிந்தார்.

இவ்வாசிரியர் மாட்டெறிந்த நூலுணராதார் சாதித்துநிற்குமுறை வேறே, ஓதுமுறைவேறேயெனச் சித்தாந்தவழக்கொடு முரணிக் கூறுவர். நிற்குமுறைமையும் ஓதுமுறைமையுந் தம்முளியைபில்வழி அஃது அதற்குச் சாதனமாமாறு யாண்டையதென்றொழிக.

* மானதம் மந்தம் உரையெனக் கணிக்குமாறு மூவகைப்படும். அவற்றுட் சத்தமானதமெனப்படும் அறிவாற்கணித்தலே ஈண்டு உச்சரித்தலென்பார் சூத்திரத்துள் உச்சரிக்கவென்னாது எண்ணுகவென்றார். வடமொழிச் சூத்திரத்துந் தியானிக்கவென்றதும் அது. இன்னும் இதன்கட்படும் இயல்பெல்லாம், உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், கொடிப்பாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசிக்கும் அஞ்ஞானத்தை வேம்புதின்றபுழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கிநிற்குமாகலின் அது நீக்குதற்கெனக்கொள்க.

எ-து. எது. எ-னின். அங்கமாய்க வழிபாடாகலின் அசிந்தியரூய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனுகக்கண்டு வழிபடுமாற்றைச் சாரவைத் தோதுறபாலதாகிய இந்நூலைச் சித்தசாதனமாய் ஈண்டு விதித்தல் எதுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேம்புதின்ற புழு அதனையொருவிக் கரும்பைத் தலைப்பட்டு அதன்சுவை தெரிதுழியும் பயிற்சிவயத்தான் நோக்கிற்றை நோக்கிநிற்குமாறுபோல அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்ட உயிர்களுக்கு அதனுள் ஞானசொரூபம் விளங்கித்தோயங்காட்டப்பட்ட விடத்தும் அவை பயிற்சிவயத்தாற் பண்டைப்பற்றுணர்வை நோக்கிநிற்குமாகலின் அவ்வாதனை நீக்குதற்பொருட்டு ஈண்டைக்கு வேண்டப்படுதலான் இனி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யிவ்விடத்துச்சரிக்கவென மேற்கொண்டதெனக்கொள்க என்க.

இவ்விடத்தென்றதனால் அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத்து மேற்கோடற்குரிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென வருவித்துரைத்துக்கொள்க. எனக்கொள்கவென்று உடம்படுப்பிதறும் அதுபற்றி. இக்கருத்து நோக்கியன்றே புடைநூலாசிரியர் அஞ்செழுத்தருணிலையை அணைந்தோர் தன்மையின் பின்னாக அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத் தோதியதூஉமென்க.

† "வானோக்கி வாழும்" "கோனோக்கி வாழும்" என்றாற்போல ஈண்டு நோக்கென்றது மனவெழுச்சி விசேடத்தை.

... சித்தவழியென்பது பிரகாசித்தெனத் திரிந்தது.

---

* மந்தம், மானதங்களை முறையே [illegible] மானஸம் என வடநூலார் கூறுவர். † திருக்குறள், செங்கோன்மை, செ-உ.

ஈண்டு ஞானமென்றது அசத்தை அசத்தென்று கண்டவழி விளங்குவதெனப் பட்ட ஞானசொரூபத்தை; அஞ்ஞானமென்றது அதற்கு மறுதலையாகிய சுட்டுணர் வையென வுணர்க. அது நீக்குதற்கெனக்கொள்கவெனவே, அஃது சாதனமன்றென்ப தும் பெறப்பட்டது.

அஞ்செழுத்தா லுள்ள மரனுடைமை கண்டரனை
யஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் திதயத்தில்—அஞ்செழுத்தாற்
குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கி
லண்டனுஞ் [illegible] மயக்கு.

என்-து. உ-ம் எ-னின் இ[illegible] [illegible] சா[illegible]மாமா றியாங் ஙனமென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறு [illegible] றுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் அரனுடைமை அஞ்செழுத்தாற் கண்டு - உயிர் சிவனுக்கு அடிமையாதலை அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்கு முறையில் வைத்து நோக்கி,—இதயத்தில் அரனை அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து - தன்னுடைய [illegible]த்தே இதயம் உந்தி புருவமத்தி [illegible] முறையே பூசைத் தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமாகச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு புறம்பே செய்யும் பூசை செய்யுமுறைப்படி இதயபங்கயத்தில் அஞ்செழுத்தாலமைந்த திருமேனியில் அமுதவண்ணமாகிய [illegible] பொறை அருள் அறிவு வாய்மை தவம் அன்பு என்னும் அட்டபுட்பங்கொண்டு அம் மனுவால் அர்ச்சனை செய்து,— அஞ்செழுத்தால் குண்டலியில் ஓமஞ்செய்து- அத்திருமந்திரத்தானே குண்டலித்தானமாகிய உந்தியில் ஞானவனலையெழு ப்பி அதன்கண் விந்துத்தானத்து [illegible] நெய்யைச் சொரிந்து முதலாகிய கருவிகளைப் பொரித்து,—கோதண்டம் சானிக்கில்- விந்துத்தானமாகிய புருவநடுவில் [illegible] முறையே தற்பரப்பொருளும் [illegible] பொருளுமா முறைமையினோக்கி அதனுள் [illegible] பாவனைசெய்யாநிற்பின்,— அங்கு அண் டன் ஆம் சேடன் ஆம்- அப்பாவனையான் விளங்கித் தோன்றுவன் அப்பாவ கன் அவனுக்குச் சேடமாகிய பாவனையால் அடிமையாவன் என்க.

ஓமித்தனார் [illegible] பூசை [illegible] சொரூபம் விளங்கிய [illegible] பயிற்சியை [illegible] பட்டுப [illegible] செல[illegible] குவதா[illegible] தனை யறிவை அங்ஙனம் [illegible] குறியின்கண் [illegible] கூடும்படி அஞ்செழுத்[illegible] முறையில் [illegible] அந்நோக்கத்தை [illegible] சொரூபத்தை [illegible] பூரண நிலையில் [illegible] றனைபது

இந்துவிற் பானுவிற் பாகுருவைக் கண்டாங்கு
சிந்தையிற் காணிற் சிவன்கண்ணாம்—முந்தவே
காட்டாக்கிற் றோன்றிக் கனல்போல் திருமபெண்ண
வாட்டாறு மோதஞ் செழுத்து.

[illegible] உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் ஒருகுறியின்கண் வைத்தன்றி முதல்வனைக் காண்டல்செல்லாதவாறும், அவ்வாறு கண்டவழி முதல்வன் தன்மாட்டு விளங்கித்

தோன்றுமாறும், தோன்றியவழித் தான் அம்முதல்வனுக் கடிமையாமாறும், உவமையில் வைத்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவை இந்துவில் பானுவில் கண்டாங்கு - அந்தரத்தியங்கு நவக்கோள்களுள் ஏனையபோலக் காணப்படாத இராகு கேதுக்களை உபராகத்திற் சந்திராதித்தர்மாட்டுக் கண்டாற்போல,—சிந்தையில் காணில்-முப்பொருள்களுள் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேன் என்னுமுணர்விற்கு விடயமாகிய பசுபாசங்களோடொப்ப வேறுணரப்படாத முதல்வனைத் தன் னிதயபங்கயத்தின் அஞ்செழுத்தின் முறையின் வைத்துக் காணுமாயின்,—உந்தவே காட்டாக்கில் சிவன் தோன்றிக் கண் ஆம்-கோலை நட்டுக் கயிற்றினாற் சுற்றிக் கடையவே காட்டத்தினின்று அங்கி தோன்றுமாறுபோல அம்முதல்வன் ஆண்டுத்தோன்றி அறிவுக்கறிவாய் விளங்கிநிற்பன்,—தான்கனல் சேர் இரும்பு என்ன ஆள் ஆம்-அப்பொழுது தானும் எரிசேர்ந்த இரும்புபோலத் தனது சுதந்திரத்தை விட்டு அம்முதல்வனுக்கு அடிமையாம்,—அஞ்செழுத்து ஓது-ஆகலான் அத்திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படியோதுவாயாக என்க.

கேது சாயாக்கிரகமாகலின், வேறுகூறுராயினுர்.

தோன்றியாமெனவியையும்.
உந்துதல் ஈண்டுக் கடைதன்மேற்று.
காட்டாக்கி வடமொழிச்சிதைவு. இகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.
இன் உவமவுருபு.
ஈண்டும் ஓதஞ்செழுத்து என்றது வலியுறுத்தவாறு.

மண்முத ளாமலர் வித்தை கலாரூப
மெண்ணிய வீசர் சதாசிவமு—நண்ணிற்
கலையுருவா நாதமாஞ் சத்தியதன் கண்ணு
நிலையதிலா மச்சிவன்றா ணோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவ முப்பத்தாறுக்கும் மேற்பட்ட முதல்வனை இதயபங்கயத்திற் கண்டர்ச்சிக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அவ்விதயபங்கயத்தினியல்புணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நண்ணில்-அவ்விதயபங்கயத்தினியல்பை அறியப்புகின்,—மண் முதல் நாளம்-நிலமுதலிய இருபத்துநான்கு தத்துவமும் உந்தியினின்றுந்தோன்றி எண்விரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவாம்,—வித்தை மலர்-வித்தியாதத்துவங்களேழுஞ் சுத்தவித்தையுமென்னும் எட்டுத்தத்துவமும் எட்டிதழ்வடிவாம்,—எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும் கலாரூபம் - அத்தத்துவங்களுக்கு மேலாகக் கருதப்பட்ட ஈசுரஞ் சதாசிவமென்னும் இரண்டு தத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசரவடிவாம்,—சத்தி கலை உருவாம்-சத்திதத்துவம் அக்கேசரங்களுக்குள்ளாகிய பொகுட்டுவடிவாம்,—நாதம் அதன் கண்ணும்-சிவதத்துவம் அப்பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்

பத்தொரு வீசவடிவாம்,—அதில் அச்சிவன் தாள் நிலையாம்-ஆகலான் அவ்வியல்பிற்றாகிய இதயபங்கயத்தின் முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஆசனமாக வுடைய அச்சிவனது சத்திநிலைபெறும்,—நேர்-அதனையறிந்து திருவஞ்செழுத்தால் அர்ச்சிப்பாயாக என்க.

இதனானே * "அண்டபிண்டமவை சமமாதலால்." புறத்துக் காணப்படும் முப்பத்தாறு தத்துவமும் அகத்தினிற் சூக்குமமாயுண்டென்பது காட்டி முதல்வனுக்கு இந்நிலையே அந்நிலையெனத் தெளிவித்தவாறு.

வித்தையென்பது இரட்டுற மொழிதலான் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. சிவஞானசித்தியில் †"மூட்டு மோகினி சுத்தவித்தை மலரொட்டாய்" என்புழி மோகினியென்றதூஉம் ஆகுபெயரான் அதன்காரியமாய கலாதிகளின்மேனின்றது.

இவ்வாறன்றி நிலமுதலிய முப்பத்தொருதத்துவமெனப்படும் எட்டுக்கொத்தும் எண்விரனளவடிவும், அசுத்தமாயாதத்துவம் நாளத்துக்கும் மலருக்கும் நடுக்கண்டமாகிய கிரந்திவடிவும் அதற்குமேற் சுத்தவித்தையின் வாமைமுதலியவெட்டும் எட்டிதழ்வடிவுமாமென்றுரைப்பாரும், முப்பத்தொன்றுக்குமேல் அசுத்தமாயை கிரந்தியின் அதச்சதனம் சுத்தமாயை ஊர்த்துவச்சதனம் அதற்குமேல் ஈசுரதத்துவத்தில் அனந்தன் முதலியவெட்டும் எட்டிதழ்வடிவம் சதாசிவதத்துவமொன்றுங் கேசரவடிவமெனக் கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டுகூட்டியுரைப்பாரும், கலாரூபமென்றது பஞ்சகலைகளையெனவும் அஃதியாண்டுக் கூட்டியுரைக்கப்படுமெனவுங் கொண்டு, மண்முதனாளமலரொன்பதற்கு மண்ணாகிய நிவிர்த்திகலாரூபம் நாளமும், மண்ணை முதலாகவுடைய வனையிருபத்துமூன்று தத்துவமாகிய பிரதிட்டாகலாரூபம் மலருமாமெனவும், வித்தையெண்ணிய வீசர் சதாசிவமுங் கலையுருவமாமென்பதற்கு வித்தியாதத்துவமாகிய வித்தியாகலாரூபங் கலையெனப்படுங் கேசரமுஞ் சுத்தவித்தையோடு கூடியெண்ணப்பட்ட ஈசுரதத்துவஞ் சதாசிவதத்துவமாகிய சாந்திகலாரூபங் கலைக்குள்ளுருவெனப்படும் பொகுட்டுமாமெனவும், நாதமாஞ்சத்தி யதன்கண்ணாமென்பதற்குச் சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவமாகிய சாந்தியதீதகலாரூபம் பொகுட்டின்கண்ணாகிய வீசமாமெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவையெல்லாம் அவ்வவ்வாகமபேதம் பற்றிக்கொள்ளப்படும்.

கலை அறுபத்துநான்காகலான், அறுபத்துநான்காகிய கேசரங்களுக்குத் தொகைபற்றிக் கூறப்படும் ஆகுபெயராயிற்று.

ஈசர் ஆகுபெயர்.

கலையுரு கலைக்குள்ளுருவென உள்ளுருபு விரித்துரைக்க.

அதில் என்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இது நாளமுதலாக மேனோக்கித்தோன்றும் உலகத்துக்கமலம்போலாது கண்முதலாகக் கீழ்நோக்கித் தோன்றியதோர் திப்பிய கமலமெனக்கொள்க.

சிவன்றாளதினிலையாமெனவே சிவன் சத்திக்குமேலாய் நிற்பன் என்பதூஉம் பெறப்படும்.

---

* கோயிற்புராணம், பதஞ்சலிச்சருக்கம். செ-௭0. வலஞ்சைமான்.

† ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். செ-௩. எட்டுமிதய.

பயனியல்.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

ஶிவேநைக்யம் கதஸ்யாஸ்ய ஸஹஜாதிமலத்ரயம்|
ஶிவோயாஸ் யஸ்த்ரஸ்ய நாஶயே த்வஶீக்ரத:||

அவனே தானே யாகிய வந்நெறி
யேக னாகி யிறைபணி நிற்க
மலமா யையுதன் னொடு வல்வினை யின்றே.

ஏ-து சூ-ம. எ-னின் பாசக்ஷயம பண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-ரு. க-னா. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் ஏழாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றானும முறையே சாதிக்கும் பொருளதியல்புஞ் சாதகத்தாற்பெறப்படும்பொருளதியல்புஞ் சாதிக்குமாறுமுணர்த்தி, இனி அச்சாதனத்தானாப பயனியல்பு வகுத்துக்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார்.-அப்பயனுவது பாசவீடுஞ் சிவப்பேறுமென இருவகைப்படும. அவ்விரண்டனுட் சுட்டுணர்வினுவாய ஏகதேச நோக்கத்தைத் திருவஞ்செழுத்தினுச்சரிப்பாற் பறறறத் தூட்டுதவழிப் பெறப்படுவதாகிய மேலைச்சூத்திரத்தினெடுத்துக்கொண்ட துனமுத்திப் பயனுகிய பாசவிடுதியைச் செய்துகொள்ளுமாறு பெற்றினை செய்தபொருளைத் தெளியுமாறுணர்த்து முகத்தானுணர்த்துதல் இப்பத்தாஞ்சூத்திரத்தின்கருத்து என்க.

இ-ருமே சூத்திரவிளைபடும் இனி பரிச்சேதம.
இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

ஞானக்கண்ணுற் காணப்பட்ட அமமுதல்வன தானுடனாய் நின்றறியவும வேறு காணப்படுமாறின்றி யானே யறிகின்றேனென்னுமபடி உயிர் தானேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழி நின்ற அப்பெத்தநிலைபோல் ஈண்டு உயிர் அம்முதல்வனேடுடனாய் நின்றறியினுந் தானென வேறு காணப்படுமாறின்றி அவனேடொற்றுமைப்பட்டு அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்பின், மலமாயையென்னும இரண்டினேடு வலிய கன்ம மலமும் இல்லையா யொழியும் என்க.

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும் பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும வந்தன.

நெறி உவமவுருபு.

மலமாயையொடு கூடிய வினையென்முராகவின் இன்றேயென்முர்.

உவமைக்கோதியது பொருளினும், பொருளுக் கோதியது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

ஈண்டொற்றுமைப்படுதலாவது, குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயமும் ஆகாயமும்போல ஒருபொருளா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் குற்றியைமகனென்பதுபோலத் திரிவுகாட்சியானெற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி மண்ணே குடமென்பது

போல ஒன்றுதிரிந்தொன்றாயொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி வெள்ளையுந் தாமரை யும்போலக் குணகுணித்தன்மையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தீயுமிரும்பும் போல ஒன்றினொன்று விரவுதலானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பாலுநீரும்போ லப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் கருடனு மாந்தி ரிகனும்போலப் பாவனைமாத்திரையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் காய்ந்தவிரும் பினீர்போல ஒன்றினொன்றிலயமாயொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பேயும் பேய்பிடி யுண்டவனும்போல ஆவேசத்தானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி இந்தனத்தினெரி போல விளங்காமையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஞாயிற்றினொளியின் விளக் கொளிபோலச் சத்தி கெட்டுநிற்றலானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தலைவனுந் தலைவியும்போல இன்பநுகர்ச்சிமாத்திரையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நட் டாரிருவர்போல நட்புமிகுதியானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவும் ஆமாவும் போல ஒப்புமைமாத்திரையானொற்றுமைப்படுதலோ என்று அவ்வச்சமயவாதிகண் மதம்பற்றி நிகழும் இன்னோரன்ன ஐயப்பாடுகளையெல்லாம நீக்குதற்பொருட்டு, அவனேதானே யாகியவந்நெறியென உவமையெடுத்துக்காட்டியோதினார். ஈண்டுக் கூறிய ஒற்றுமைக்கட்படுமியைபாவதென்னையெனின் அது வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனேதானேயாகியவந்நெறி யேகனாகியென்றது ஓரதிகரணம்; இறைபணிநிற்க மலமாயைதன்னொடு வல்வினையின்றேயென்றது ஓரதிகரணம், ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவ னிடத்தேகனாகி நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின் ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொருளைக் காண்டன்மாத் திரையே வீடுபேற்றிற்கமையுமெனச் சிவசமவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிக ழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்விரண்டதிகரணங்களுள்வைத்து இம்முதலதிகர ணத்து,—பரமேசுரன் - ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன்,— இவ்வான்மாவாய் - பெத்தநிலையிலுடனாய் நின்றறியவும் வேறுகாணப்படுமா றின்றி யானேயறிந்தேனென னுமபடி உயிர்தானேயாய்,—நின்றமுறைமை யான் - ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழிநின்ற முறைமைபோல,—அவனிட த்து ஏகனாகி - ஈண்டுயிர் அம்முதல்வனோடு உடனாய் நின்றறியினுந் தா னென வேறுகாணப்படுமாறின்றி அவனோடொற்றுமைப்பட்டு,—நிற்கவெ ன்றது - நிற்க என்க.]

அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று அவனது சீபா தத்தை யணையுமாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அஃதெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அங்ஙன மொற்றுமைப்பட்டு நின்றாலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்து நிற்கும் மயக்கவுணர்விற் கேதுவாய மலநீங்கி அம்முதல்வ னது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமாகலான் அச்செருக்கற

திக்குக் காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப்பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய்நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனாகிநிற்கவெனமேற்கொண்டது என்க.

அவ்வாறுநில்லாதவழி மலமறாது, அஃதறாதவழிச் சீபாதத்தையணைதல் பெறப்படாதெனபார் நிற்கவேயெனத் தேற்றேகாரத்தாற் கூறினார்.

யானெனப்படுவது ஞாதிரு. எனதெனப்படுவன ஞானஞேயங்கள்.

ஆறாவது பண்பின்கிழமையும் உணர்ச்சிக்கிழமையும்பற்றி வந்தது.

ஒருமை தனித்தனிசென்றியையும்.

செருக்கு ஆகுபெயர்.

அற்றணையுமென்றது 'மழைபெய்து குளநிறையும்' எனறாறபோலக் காரண காரியப்பொருள்பற்றி வந்த செயவெனெச்சதிரிபு.

> நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுள முண்டாத
> றானெனவொன் றின்றியே தானதுவாய்—நானெனவொன்
> றில்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்னடிவைத்
> தில்லென்று தானா மிறை.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் பகுத்து நின்றுணருமுணர்வை மயக்கவுணர்வென்றதென்னை யென்பாரைநோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நான் அவன் என்று எண்ணினர்க்கும் நாடும உளம் உண்டாதல் தான் என ஒன்று இன்றியே தான் அது ஆய் - யானென்றும் அவனென்றும் ஞாதிரு ஞேயங்களைப பகுத்துணர்ந்து நிற்பார்க்கும யானேயென நிற்பார்க்குப்போல அவ்வாறெண்ணுகின்ற உயிருணர்வு முனைத்துத் தோன்றுமாகலான், அவ்வழித்தானென்றொரு முதல காணப்படுமாறின்றித் தான் அவ்வுணர்வேயாய்,—நான் என ஒன்று இல் என்று தானே எனுமவரைத் தன அடி இல் என்று வைத்து தான் ஆம இறை - இனி யானென்றொருமுதல் காணபபடுமாறிலலையென்றுணர்ந்து முழுவதுந் தானேயெனக் காணுந் தெளிவுடையாரைத் தனது திருவடிவியாபகத்துள் அடங்கி நிற்கச்செய்து அவ்வாறேயாவன் முதல்வன் என்க.

ஆய் ஆம் எனவினையும். ஆயாமெனபுழிச் செய்தெனெச்சம் "நள்ளார்க்கு நஞ்சொத்து நட்டார்க் கமிழ்தொக்குமிவன" என்றாற்போலத் தன்வினையாத லுணர நின்றது.

நாடுமுளமுண்டாயவழித் தானிலனாதலும் அஃதில்வழித்தானுளனாதலும் யாஙனம் பெறுதுமெனிற் காட்டுதும்:—தூலவொளியாகிய கண்ணொளியுஞ் சூக்குமவொளியாகிய விளக்கொளியும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்குநிலை உற்று நோக்கவல்லார்க்குப் பிரித்தறிய வாராமையிற் கண்ணொளியாக்காணுங்காற் காணுந்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழி விளக்கொளி இருந்தும் இல்லைத்தானே, அன்றி விளக்கொளியாக் காணுங்காற் காட்டுந்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழிக் கண்ணொளி இருந்தும் இல்லைத்தானே; இனிக் கண்ணொளியும் விளக்கொளியுமெனப் பகுத்துக் காணப்புகினும் காணுந்தன்மையே முற்பட்டுத் தோன்றுதலின் அவ்வழி விளக்கொளியைத் திரிவு புலனாக் காட்சிப்படுவதல்லது தெளிவுபுலனாக் காட்சிப்படுமாறில்லை; அதுபோலத் தூலவறிவாகிய உயிருஞ் சூக்குமவறிவாகிய சிவமும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்கு நிலையும் பிரித்தறிய வாராமையின் ஆண்டும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

எண்ணினர்க்குமென இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை சந்திநோக்கி மகரங் கெட்டுநின்றது.

இக்கருத்துப்பற்றியன்றே * "கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடுங் கருத்தொன் றன்றே" எ-ம். † "காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு நீத்துண்மை— காண்பார்க ணன்முத்தி காணார்கள்—காண்பானுங்—காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன்—வாட்டுநெறி வாராத வர்." எ-ம். கூறினார் புடைநூலாசிரியரும். அற்றேல், இவ்விரண்டனுள் யாது திரிவுகாட்சி யாது தெளிவுகாட்சியெனின்—கண்ணொளியோடு கூடியவழியும் இது விளக்கொளி இது ஞாயிற்றொளி இது திங்களொளியென அவ்வப்பெற்றியவேயாய்க் காணப்படும்; விளக்கொளிமுதலியவற்றின் காட்சி தெளிவுகாட்சியெனவும், அவ்வொளிகளோடு கூடியவழி அவ்வாறொருபெற்றித்தாய்க் காணப்படாத கண்ணொளியை வேறு காண்டல் திரிவுகாட்சியெனவும், கண்கூடாக விளங்கிக் கிடத்தலின் இவ்வாறே பொருளினும் வைத்துணர்ந்துகொள்க. இவ்வாறன்றி, விளக்கொளிமுன்னர்க் கணணொளி சத்தி மடங்கிப்போதலின் அது விளக்கொளியைப்போலக் காட்சிப்புலனாகாதாயிற் றென்னுமோவெனின்; என்னும் என்னை? கண்ணொளி சத்திமடங்கிற்றாயின் விளக்கொளி காட்சிப்புலனாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாமையின். அற்றேல், மின்மினித துணையாயினுந் தானே விளங்கும் இயல்பில்லாத கண்ணுக்கு ஒளிக்குணமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமென்னையெனின்,—அறியாது கடாயினாய்: ஆகாயத்தின்கண்ணதாகியசத்தகுணம் வியஞ்சகத்தானன்றித் தினைத்துணையானுந் தானென விளங்குமாறின்மையின் அதுபற்றி எதிரொலிவடிவாய அவ்வோசையை ஆகாயத்தின் குணமன்று வியஞ்சகப்பொருளின் குணமென்பார் யாருமில்லை. அதுபோலக் கண்ணின்கண்ணதாகிய ஒளியும் வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கி அலவுழி விளங்காமைமாத்திரையே பிறிதில்லையாகலான் அதனைக் கண்ணின்குணமன்றென்றல அறிவிலாதார கூற்றேயாமெனவும், அக்கண்ணொளியாவது தன்னை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொருள ஏகதேசமாயின் ஏகதேசமாய்விளங்கியும, அது வியாபகமாயின் வியாபகமாய் விளங்கியும் நிற்பதோரியல்பிற்றெனவும் உணர்க. அஃதங்ஙனமாக, 'கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடும்" என்றற்குப் பிரமாணமென்னை: ஒருவிடயத்தின் வீழ்ந்தபலகண்ணொளிகட்குத் தம்முள் இயைபில்லாதவாறுபோல ஒருவயிற்பட்ட கண்ணொளிவிளக்கொளிகட்குத் தமமுள் இயைபில்லையென்றலே பொருத்தமுடைத்துப்போலுமெனின்,—அஃதறியாதார் கூற்றேயாமென்றொழிக. என்னை? ஒருவிடயத்தின் வீழ்ந்த கண்ணொளிகள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறுமில்லை காட்டுமாறுமில்லையாகலான் அவை தம்முட் கலத்தற்கு ஓரியைபின்றென்பது ஒக்கும். அவ்வாறன்றிக் கண் விளக்கினைக் காண்டலும் விளக்குக் கண்ணுக்குக் காட்டலுமாகிய இயைபுண்மையானும், இவ்வியைபு தம்முட் பெறப்படாத கண்ணொளி முதலாயின ஈண்டைக்கு உவமையாதல் செல்லாமையானும், இந்திரியங்கள் தத்தம்விடயத்தோடியைந்தன்றிச் சந்நிதிமாத்திரையான அவற்றையறிதல் செல்லாதென்பது ஆகமங்களுக்கெல்லாந் துணிபாகலானும் அத்தன்மையவாய கண்ணொளி விளக்கொளிகட்குத்தம்முட் கலப்பில்லையென்றல் காண்டல்விரோதமாகலின் இவ்வாறு உவமைக்கோதியனவெலாம் பொருட்கண்ணுமாமாறுணர்ந்து உய்த்துணர்த்துக்கொள்க. அற்றேல், ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய கண்கள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறின்மைபோல உயிர்களுந் தம்முள் ஒன்றனையொன்றறியுமாறில்லைபோலுமெனின்; அறியாது கூறினாய்: கண்கள் தம்முள் ஒன்றுமொன்று காணப்படுமாறில்லையென்றது விளக்கும்

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ-அ. கண்ணொளிவிளக்களித்து.

† திருவெண்பா. செ-கக.

விடயமுங் காணப்படுமொறுபோல வேறியைந்து தனிப்பொருளாய்க் காணப்படுமொ நில்லையென்ற துணையேயன்றிப் பிறிதின்மையின், விளக்கொளியைக் கண்காணுங் கால் அதுவதுவாய்நின்று காணும் பெற்றித்தாய்த் தன்னையும் அவ்விளக்கொளிவண் ணமாய்க் காண்டலுண்டென்பது கண்கூடாக அறியக்கிடத்தலின், ஏனைக்கண்களை யும் அவ்வாறு காண்டலமையுமாகலான் அதுபோலத் தம்முட்டணித்தியைபில்லாத உயிர்களுஞ் சிவத்தோடியைந்து நின்று தம்மையும் பிறவுயிர்களையும் இவ்வாறுணர் தல் அமைவுடைமையானென்பது "நாடியரன்—றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணு மொன்று மெனவறிவார்." எ-ம். * "தன்னாலே தன்னையறிந்தாற்—றன் னையுந் தானே காணுந் தானதுவாகி நின்றே." எ-ம். அதிலறி வடங்கி—யன்னிட் வியாபியாய வான்பயன்றோன்றும்" எ-ம். † "என்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங்கண் டேனின்னிலை யனைத்தையுங் கண்டேனன்னே—நின்னைக் காணு மாந்தர் தம்மை யுங்காணுத் தன்மை யோரே" எ-ம். பிறாண்டும் இவ்வாறோதும் அநுபவமுடைய தேசிகர் திருவாக்குகளானும் இவ்வுண்மை யுணர்ந்துகொள்க.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உடம்பு நிற்குங்காறும் அதுகொண்ட வினைப்பயனும் அதனையநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாய் உடனிற்குமுயற்சியும் ஒருவாற்றானும் நீக்கலாகாமையின் அவை அவ்வழியேயாளுநின்றற்குத் தடையாதலைக் கடக்குமா றில்லைபோலுமெனச் சுத்தசைவரிறுவின் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இறைபணி - அம்முதல்வனருள்வழி,—வழுவாது நிற்கவெ ன்றது - சலியாமல்நிலைநிற்க என்க.]

நிற்றலாவது சலியாது நிலைபெறுதலென்பார் வழுவாது நிற்கவென்றார்.

ஈண்டிறைபணியென்றது யாதெனின்,—அஃது ஆசிரியர்தாமே முன்னர்த்தெ ரித்துரைக்கின்றமையின் இனிது விளங்கும்.

அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானுகவே அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசியா வாகலான்.

எ-து. ஏது எ-னின். ஏகனாகிநிற்றலையமையும், இறைபணி நிற்றலெற்றுக்கெ ன்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்) தன்செய்திக்கு முதல்வன் செய்நியை இன்றியமையாத ஆன் மாச் செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுமாயின் மாயேயமுங் கன்மமும் ஏகனாகி நிற்றற்குத் தடையாய் வந்து தாக்கா ஆகலான், அவைதாக்காமைப்பொருட்டுச் செய்யப்படுமுபாயமாதல்பற்றி இனிஇறை பணி வழுவாது நிற்கவென மேற்கொண்டது என்க.

அஞ்ஞான கன்மம் உம்மைத்தொகை.

மலமின்றுதல் மேற்பெறப்பட்டமையின் ஈண்டஞ்ஞானமென்றது மாயையான காரியமாகிய மயக்கத்தையென்பது பெற்றாம். உடம்பு நசிக்குமளவும் அவை மாய் வனவன்மையின் அறுமென்னாது பிரவேசியாவென்றார்.

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ-உஉ. தன்னறிவதனு.

† பட்டினத்தடிகள், திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, செ-கக, மேலிய.

நாமல்ல விந்திரிய நம்வழியி னல்லவழி
நாமல்ல நாமு மரனுடைமை—யாமென்னி
லெத்தனுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை
முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உடம்பொடு நிற்பார் நுகர்தற்கு வேண்டப்படும் பிராரத்தவினையும் அதுபற்றியேறும் ஆகாமியவினையும் ஒருதலையானுண்மையின் இறைபணி நிற்றல்பற்றி அவை பிரவேசியாவென்றல் அமைவுடைத்தன்றுபோலுமென்பானைநோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இந்திரியம் நாம் அல்ல - வினைகளை நுகர்தற்கும் ஈட்டுதற்குங் கருவியாகிய இந்திரியங்கள் மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல,—நம் வழியின் அல்ல-அவை தொழிற்படுதலும முதல்வன்வயத்தனவன்றி நம்வயத்தனவல்ல,—வழிநாம் அல்ல (நம்வழியின் அல்ல) - வினை நிகழ்ச்சிக்கு வாயிலாகிய விடயாதிகளும் அவ்விந்திரியங்கள்போல மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல. அவை சேட்டித்தலும் முதலவன்வயத்தனவன்றி நம்வயத்தனவல்ல,—நாமும் அரன் உடைமை - அவற்றோடியைந்துநின்று வினைகளை யீட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் வினைமுதலாகிய யாமும ஞானச்செய்திகளை முதல்வன் விளக்கியவழி விளங்கி அல்லுழி விளங்குமாறின்மையான் அம்முதல்வன் வயத்தராவேமல்லது சுதந்திரராவேமல்லேம்,—ஆம் என்னில் - என்றிங்ஙனம் பசுபாசங்களதியல்பை உள்ளவாறுணர்ந்து செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுஞ் செயலாகக் கண்டுகொண்டிருப்பாராயின்,—இறைபணியார்க்கு எத்தனுவின் நின்றும் வினை இல்லை - இவ்வடிமைத் திறமுடையார் எவ்வுடம்பினின்று எவ்வினைகளைச்செய்யினும் அவர்க்கு அவை பந்தமாதலில்லை,—முன் செய்வினையும் தருவான் முன் - அவ்வாகாமியவினையை அவிரூபாவமாய் உடன்கொண்டு வருவதாகிய பிராரத்தவினையுந் தன்னைக் கூட்டுவிக்குமுதல்வன் சந்நிதியின் உடனூழாய்க்கழியும என்க.

நம்வழியினல்லவென்பதுவழியென்பதனோடுங்கூட்டியுரைத்துக்கொள்ளப்படும்.

'மகனன்று குற்றி' என்றாற்போல அன்மைச்சொற்றழுவப்படும் பொருண்மேனின்றது. * " அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தானும் " என்பதோத்தாகலின்.

நின்றும் உம்மைசிறப்பு; ஏனையும்மைகள் இறந்தது தழீஇயின.

சஞ்சிதவினை தீக்கைசெய்தமாத்திரையே எரிசேர்ந்த வித்துப்போலக் கெட்டொழிதலின் ஈண்டு முற்செய்வினை யென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் பிராரத்தவினை மேற்றாயிற்று.

தருதல் இடவழுவமைதி.

கழியுமென்பது சொல்லெச்சம். உடனூழாயென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

சார்ந்தாரைக் காத்த றலைவர் கடனாதல்
சார்ந்தாரைக் காத்துஞ் சலமிலனாய்ச்—சார்ந்தடியார்
தாந்தாமச் செய்தபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்த
லாய்ந்தார்முன் செய்வினையு மாங்கு.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம். சூ-உகு, தன்மைசுட்ட.

எ-று. உ-ம். எ-னின். இறைபணியார்க்கு உளவாகிய முற்செய்வினை ஏனையோர்க்குப்போலன்றித் தருவான்முன்னு யொழியுமாயின் அங்ஙனம் இருவேறு வகைப்படச் செய்யுமுதல்வன் நடுவுநிலைமையின்றிக் கோட்டமுடையனெனப்பட்டு வழுவாம்போலுமென்பாரை நோக்கி வழுவன்மைகூறி அதனை வலியுறுத்துத லிற்று.

(இ-ள்.) சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடன் ஆதல் சார்ந்தாரைக் காத்தும் - தம்மாட்டு அடைக்கலமெனச் சார்ந்தாரை அவர்க்கு வருமேதத்தை நீக்கிக் களைகணாய்நின்று காப்பது தலைமைக்குணமுடையாராயினார்க்குக் கடமையாகலான் முதல்வன் ஏனையோரையொழித்துத் தன்னைச் சார்ந்தாரை அங்ஙனம் பாதுகாப்பானாகியும்,—சலம் இலன் ஆய் - அது பற்றிக் கோட்டமுடையனல்லனாய்,—சார்ந்து அடியார் தாம் தானுச்செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தல - தன்னைச்சார்ந்து தன்னடித் தொழில் செய்வார் தன்போல் ஆகாமியவினைத்தொடக்கிலராகச் செய்து பிறர்க்கு வருமாகாமியவினையை அவர்க்குக் கொடுப்பானாகலான்,—ஆய்ந்து ஆர் முன்செய்வினையும் ஆங்கு - அவ்விருதிறத்தோர் மாட்டும நுணுகி வந்து கூடுவதாய பிராரத்தவினையும் அவவாறே செய்வோர் செய்திக்குத் தக்க பயனாய் இருவேறுவகைபடச்செய்வன் என்க.

இறைபணியார்க்கில்லை வினை முற்செயவினையுந் தருவான் முன்னென்றது பற்றி ஏனையோர்க்கு நியதி செய்தூட்டி இறைபணியார்க்கு வினையின்றாகச் செய்தல் இறைவனுக்கு நடுவுநிலைமையன்றென்பாரை நோக்கி, அதனை உடன்பட்டே அமைதி கூறுவாராய்ச் சார்ந்தாரைக் காத்தறலைவர் கடனெனப் பழமொழியெடுத்துக்காட்டி இஃதவ்வாறு நடுவன்மையு மன்றென வலியுறுத்துவார சார்ந்தடியார்தாந்தானுச்செய்து பிறர் தங்கள வினை தான் கொடுத்தலென வேறுவமை யெடுத்துக்காட்டினார். சார்ந்தடியார் தாந்தானுச்செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான கொடுத்தலுண்டென்பதூஉம், அது கோட்டமின்று நடுவு நிலைமையே யாமென்பதூஉம் ஏனைச் சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின், அஃதீண்டைக் குவமையாயிற்று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

சலம் வஞ்சனை; அஃது ஈண்டுக் கோட்டத்தின்மேனின்றது.

சார்ந்தென்னும் வினையெச்சம அடியாரென்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றுபெயர் கொண்டது. சாரந்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரந்திரிந்துமுடிந்ததெனினுமமையும்.

தாமும் பின்வந்த தானும் அசை.

ஆதல் கொடுத்தலென்புழி ஆனுருபு விரித்துரைக்க.

தானுச்செய்தென்புழி ஆக்கம் உவமவுருபின்பொருள் குறித்துநின்றது.

பிராரத்தவினை அதிசூக்குமமாய் வருவதாகலின் அதனியல்பறிதல் அரிதென்பார் ஆய்ந்தார் முன்செய்வினையுமென்றார்.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஆர் வினைத்தொகை. ஆய்தல் அப்பொருட்டாதல் மேற்காட்டினாம்.

இங்குளி வாங்குங் கலம்போல ஞானிபான்
முன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும்—பின்செய்வினை
மாயையுட னில்லாது மற்றவன்றான் மெய்ப்பொருளே
யாயவத னுணரு மச்சு.

ஏ-து. உ-ம். எ-னின். இறைபணி நிற்பார்க்குப் பிராரத்தவினை தாக்குதலுண்டென்பதற்குத் *"தினைத்துணை யேனும் பொறேன் றுயராக்கையின் றிண்வலையே." என்றற்றொடக்கத்தான் அவர் கூறுந் திருவாக்குக்களே சான்றாகலின், அஃதவர்க்குச் செய்வோர்செய்திப் பயனு யொழியுமென்றல் அமையாமையின் அஃதுண்டாகவே அதுபற்றி நிகழும் ஆகாமியமும் பிறவிக்கு வித்தாய் நிலைபெறுதலுண்டுபோலுமென்பாரை நோக்கி ஆண்டுப் பிராரத்தவினை தாக்குதற் கேதுக் கூறி அதுபற்றிச்செய்வோர் செய்திப்பயனுயொழிதற்கு இழுக்கில்லையென வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இங்குளி வாங்கும் கலம்போல - தன்பால் வைத்தெடுக்கப் பட்டொழிந்த பெருங்காயத்தினின்றும் அதன்வாசத்தை வாங்கிக்கொள்ளும் பாசனத்தின்கண் அவ்வாசம் மங்கிப்போய் மெலிதாய்க் கந்திக்குமாறுபோல,—ஞானிபால் முன் செய வினை மாயை மூண்டிடினும்-இறைபணி நிற்கு தத்துவஞானிக்குப் பயிற்சிவயத்தான் ஓவாவழி நாடுமுளமுண்டாதலும் உண்மையின் அதுபற்றிப்பிராரத்தவினையும் அதற்கு வாயிலாகிய உடம்புமுதலிய மாயையும் மங்கிப்போய் வாசனைமாத்திரையாய் மெலிதாய் வந்து மூளுமாயினும்,—பின்செய் வினை மாயையுடன் நில்லாது-அம்மூட்சிபற்றி ஒருதலையானிகழ்வதாகிய ஆகாமியவினை மேலைக்குவித்தாய் நிலைபெற்று முறுகுதலின்றித் தனக்கு வாயிலாகிய மாயையத்தோடு கெட்டொழியும்,—அவன் தான் மெய்ப்பொருளே ஆயவதனால் மற்று அச்சு உணரும் - இறை பணி நிற்கும் அவன் சத்தாயுள்ள சிவமேயாயவாற்றால் ஓவாவழி அவ்வாசனைபற்றிப் பிறழவரினும பிறழவொட்டாத அவ்வச்சினையே நோக்கிநிற்பனுகலான் என்க.

ஒளி இருளைத் துரக்குமாறுபோல அவ்வுணர்வு அவ்வாகாமியத்தைத் துரக்குமென்பதாம். † "தொல்லையில் வருதல்போலத் தோன்றிரு வினையதுண்டே—லல்லொளி புரையுஞானத் தழலுற வழிந்தபோமே" எனப் புடைநூலாசிரியரோதியதூஉம் அது.

உளி ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபுபட நின்றது. ‡ "மந்திரவிதியின் மரபுளி வழாஅ—வந்தணா வேள்வி" என்றாற்போல. முற்றுகரக்கேடு இலேசாற்கொள்க.

வாங்குதற்குச் செயப்படுபொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

மூண்டிடினுமெனவே, மூளுதல் ஒருதலையன்றென்பது பெற்றாம்.

மாயை ஆகுபெயர்.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

தானென்பது அதுவாதித்தற்கண் வந்த இடைச்சொல்.

பிறழவிடாமைபற்றி மெய்ப்பொருளை அச்சாக உருவகஞ் செய்தார்.

> நண்ணனல் வேவாத நற்றவா தமமினும
> பண்ணமர மாச்செலுத்தும் பாகரினு—மெண்ணரி
> யானடி யோர்பவ ளைம்புலனிற் சென்று
> மவர்திற னீங்கா ரதற்கு.

---

* திருவாசகம், நீத்தல்விண்ணப்பம். செ ௩௬. தனித்துணை.

† சிவப்பிரகாசம், உண்மை. ௯௬. எல்லையில்பிறவி.

‡ திருமுருகாற்றுப்படை. வரி - ௯௫.

எ-து. உ-ம். எ-னின். முன் செய்வினை மாயை மூண்டவழியும் அந்நிலையிற் பிறழாத அவ்வச்சினையே யுணர்ந்து நிற்றல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமை முகத்தான் அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நண் அனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும் பண் அமர மாச் செலுத்தும் பாகரினும் - அங்கித்தம்பனத்தால் நண்ணனல் வேவாமைக் கேதுவாகிய நற்றவமுடையார் அவ்வனலுட்கிடப்பினுந் தந்திறலினீங்காத வாறுபோலவும் பண்ணுதலமரப் பரிமாவூர்தற்குரிய பாகநூல் கற்றுவல்லார் அப்பரிமாவின் வேகத்துட்படினுந் தந்திறலினீங்காத வாறுபோலவும்,—எண்ணி அரன் அடி ஓர்பவர் - ஐம்புலன்களில் அகப்படாமைக்கு உபாயம் யாதென்றெண்ணி முதல்வன் திருவடியாகிய அச்சையுணரவல்லார்,—ஐம்புலனில் சென்றும் அதற்கு அவர் திறல் நீங்கார் - முன் செய்வினை மாயை மூட்டிபற்றி ஐவகைப்பட்ட விடயங்களிற் சென்றாராயினும் அதனால் அவர் தந்திறலிற்றீர்ந்து பந்தத்தொடக்குறுவாரல்லர் என்க.

பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தது.

நண்ணனல் கீழ்நீர்போல முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. நள்ளனல் நண்ணனலென மரீஇயிற்று; * "நீணுலகெலாம்" என்றாற்போல. தம்மால் நண்ணப்படும் அனலென்றுரைப்பினுமமையும்.

பண்ணுதல் கதிப்பித்தல்.
இன்னிரண்டும் உவமவுருபுகள்.
உம்மை எண்ணும்மை. சென்றுமென்னுமும்மை சிறப்பு.
அதற்கென்பது உருபுமயக்கம்.

> சதசத்தா மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணி
> னிதமித்தல் பாசத்தி லின்றிக்—கதமிக்
> கெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தி
> னருகணையார் சத்தணைவா ராங்கு.

எ து. உ-ம். எ-னின். சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச் சதசத்தெனப்படுமியல்புடையார் அரனடியோரினும் ஐம்புலனிற்சென்றுழி அவற்றிற் றொடக்குண்ணாது இறலுடையராதல் யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கிச் சார்ச்சிக்கட்படும் விசேடங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சதசத்து ஆம் மெய்கண்டான் சத்து அருளின்காணின் - தன்னாற் சாரப்படுவனவாகிய சத்திலும் அசத்திலும் அதுவதுவாதல் பற்றிச் சதசத்தென்னாத தன்னுண்மையையுணர்ந்தோன் சத்தாகியமுதல்வன் திருவருளாலல்லது ஒன்றையுங் காணானாய் அவ்வருளின்வழி நின்று காணுமாயின்,—பாசத்தில் இதமித்தல் இன்றி - அவ்வழிப்பாசமாகிய அசத்தின் இதஞ்செய்தலின்மையால்,—சத்து அணைவார் கதம் மிக்கு எரி கதிரின் முன் இருள்போல் ஆங்கு ஏலா அசத்தின் அருகு அணையார் - சத்தாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்டு நிற்பார் சீற்றமிக்கெரியாநின்ற சுடரின்முன்னர் அந்தகாரம்போலச் சத்தெதிர் தனது சத்தி யேற்கமாட்டாத அசத்தாய ஐம்புலனின் மாட்டெய்தி நிற்பாரல்லர் என்க.

---

* திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம், கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை, செ-ச.

வேறுமுடியாகலின் ஒருமைப்பன்மைமயக்கமின்மையுணர்க.

அருளினென்னும் இன்னுருபு ஏதுப்பொருட்கண்வந்தது.

இதமித்தல் பெயரடியிற்பிறந்த வினைப்பெயர். இதஞ்செய்தல் பற்றுச்செய்தல்.

இன்றியென்னுஞ் செயவெனெச்சக்குறிப்புக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது.

இன்மைக்கேதுக்கூறுவார் கதமிக்கெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தென்றார். கதமிக்கெரிகதிரொன்றது ஒப்புமைபற்றிய உபசாரவழக்கு. * "எல்லையில்லவனெரிதுள்ளி ளுலென வெருண்டான" என்பதனானும் ஒப்புமையாதலுணர்க.

இதனாற் போந்தது, சதத்தும் அசத்துந் தம்முட் சமமல்லவாகலான் அரனடியோர்பவர் ஐம்புலனிற் சென்றாலும் அதுபற்றி "அயரா திறனீங்கார்" என மேலது வலியுறுத்தவாறுமென்க.

ஏகனாகி நிற்றலான் மலமினறுதலும் இறைபணிநிற்றலான் மாயைவினைகளிலவாதலும் பெறப்பட்டமையின, மாயாயை தனனொடு வல்வினையின்றேயென்பதனை வேறோரதிகரணமாக வைத்தோதாராயினார்.

பதினொன்றாஞ்சூத்திரம்.

𑌦𑍃𑌶𑍋𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑌾𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑌾𑌶𑌿𑌵𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑌰𑌾𑌂𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌕𑍇॥

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்போற்
காண வுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலி
னயரா வன்பி னரன்கழல் செலுமே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பரமேசுரனது சீபாதங்களை யிணையுமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அங்ஙனம ஏகனாகியிறைபணிநிற்பார்க்கு அறிவிச்சைசெயல்கள் விடயித்தற்குரியதோரியைபு ஆண்டுப்பெறப்படாமையின் விடயமுந்தோன்றில்லைபோலும் என்னும வாதிகளை நோக்கி விடயித்தலில்வழி ஆண்டுப் புத்தர்கூறுமாறுபோல விஞ்ஞானமபோலச் சூனியமாமெனப்பட்டுக் குணஞ்சூனியமாகவே குணியுஞ்சூனியமாய் முடியுமாகலான் அஃதேலாமையின் ஆண்டவையியையுபற்றி விடயிக்குமாறுணர்த்துமுகத்தானே பயனிரண்டனுள் முடிவா யெய்தநின்ற சிவப்பேறு கூடுதலாய நிட்டையினியல்புணர்த்துதல் இப்பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே, சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

அற்றேல், ஏகனாகியிறைபணியின்றார்க்கு இனிச் செய்யக்கடவதொன்றின்மையானும், இருணீக்கமும் ஒளிவிளக்கமும் உடனிகழ்ச்சியாயவாறுபோலப் பசுத்துவநீக்கமுஞ் சிவத்துவவிளக்கமும் இடையீடின்றி உடனிகழ்வனவாகலின் வேறோதவேண்டாமையானும், முதனூலுட் சுவாநுபூதியாகிய சிவப்பேற்றைப் பத்தாஞ்சூத்திரத்துட் பாசநீக்கத்தோடு ஒருங்குவைத்தே யோதலானும் அதனைவீண்டு வேறு

---

* அமர்நீதிநாயனார்புராணம், செ-உகூ.

வைத்தோதல் அமையாது போலுமெனின்;—அறியாதுடனாயினும்: ஏனையிறை
பணி நிற்பதுரியநிலைக் கண்ணதாகிய அருணிலையேயாகலின் ஆண்டு மலநீங்கிய
ஆணையானே சுகப்பிரபைமாத்திரையே விளங்குவதன்றி அதீதநிலைக்கண்ணதாகிய
சிவத்துவவிளக்கமெனப்படும் பரமசுகம் விளங்காமையின் அது விளங்குதல் அவ
னருளாலல்லதொன்றறையுஞ் செய்யாமைமாத்திரையால் அமையாமையின் அதற்கு
வேறுமாண்டுச் செய்யக்கடவதுண்டென்பது தானே போதருதலானும், இருணீக்
கத்தின் ஒளிவிளக்கம்போலப் பசுத்துவநீக்கத்தின் அருள்விளக்க மாத்திரையேயன்றி
ஆனந்தவிளக்கமும் உடனிகழாமையானும், அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடு முன்னர்க்
காட்டப்படுமாகலானும், முதனூலிற் பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்தியவழிப் பாச
நீக்கமாத்திரையே முத்தியெனக்கொண்ட வாதிகளை மறுத்தற்பொருட்டுப் பாசநீக்
கம்பெற்றோன் சுவாநுபூதியுடையவனுவனெனப் பதினொன்றாஞ்சூத்திரஞ் செய்தற்
குத் தோற்றுவாயாந்துணையே பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் செய்துவைத்துச் சுவாநுபூதி
நிகழ்ச்சிக்கண் ஓதற்பாலனவெல்லாம் பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்துட் கூறுதலின் ஒன்ப
தாஞ்சூத்திரத்தினை எடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்திற்
சென்றியைந்து முற்றுப்பெற்றாற்போலப் பத்தாஞ்சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட
சுவாநுபூதிநிலை பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெறுதலான்
அதன்கண் மலையாமைப்பொருட்டு ஆசிரியர் சுவாநுபூதிமானுவனென்பதனையும்
அரன்கழல் செலுமெனப் பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்தானே ஒருங்குவைத்தோதினாராக
லின் அது மாறன்மையானும், அவ்வாறன்றி மொழிபெயர்த்தல யாப்பால்நூல் செ
ய்துரைப்பான் புகுந்த ஆசிரியர் வேறுபடச் செய்துரையாராகலானுமென்பது. இத
னானே, முதனூலிற் சுவாநுபூதிமானென வாளாகூறியதனைப் பதினொன்றாஞ் சூத்திர
த்துப் பதிசெய்கவென்றதன் பின்னாகக் கொண்டுகூட்டி வைத்துரைத்தலே அதன்
கருத்தென்பதூஉம், பெறப்பட்டது. அற்றாகலினன்றே, பத்தாஞ்சூத்திரம் பாசக்ஷ
யம் பண்ணுமாறுணர்த்திற்றெனவும், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம் பரமசிவனது சிபோதகக
ளையணையுமாறுணர்த்திற்றெனவுங் கருத்துரை செய்ததூஉமென்க. இஃதறியாதார்
தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

காட்டக்காணுந் தன்மையுடைய கண் உருவத்தைக் காணும்படி அத
னோடொருங்கியைந்து நின்று காட்டி அவ்வுருவத்தைக் காணாநின்ற ஆன்
மாப்போல அறிவிக்க அறியுமியல்புடைய ஆன்மா விடயத்தையறி
யும்படி முதல்வன் அதனோடொருங்கியைந்து நின்று அறிவித்து அறிந்து
வருதலான அவ்வத்துவிதநிலையை மறவாது கடைப்பிடித்துச் செய்யும்
அன்பானே அம்முதல்வன் திருவடியாகிய சிவானந்தாநுபூதியைத் தலைப்
படும் என்க.

காணுமென்னும் உவமையடை பொருளினும், கண்டென்னும் பொருள்வினை
உவமையினும் சென்றியைந்தன. காணவென்பதனை யுரிடத்துக்கூட்டுக.

*"வியாத்து வெகுளார் விழுமியோர்" என்பதுபோலக் கண்டுகாட்டலென்பது
மாறிவைத்துரைக்கப்பட்டது.

இக்கருத்துநோக்கியன்றே, இதனைவிரித்துக் கூறுவான் புகுந்த வழிநூலாசிரி
யர் † "காட்டிக்கண்டிடுமாபோலக் காட்டிக்கண்டிடுவன்" என்றதூஉமென்க.

---

* நாலடியார், சினமின்மை. செ-ச. கோத்த.

† சிவஞானசித்தியார், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம். செ - க. காயமொழி.

அயராமைக்குச் செயப்படுபொருள் அதனையென்றெடுத்துக்கொள்க. அயரா வன்பென்றது அயராமையானாகிய அன்பென "ஆறுசென்ற வியர்" போலநின்றது. அது * "இத்தையாயு மறிவுடைய ஞயன்புசெய்ய" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதனு னுமுணர்க.

உள்ளத்தையென்பது உருபுமயக்கம்.

அறிவிச்சைசெயல்களினிகழ்ச்சியாகிய அயராமையும் அன்பும் செலவும் முறையே காரணகாரியங்களாய் அவ்வொருபொருண்மேல் ஒருங்கு நிகழுமென்பார் அயராவன்பினரன்கழல்செலுமேயென்றார்.

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின்;—உயிரையின்றி யமையாதகண் உருவத்தைக் காணுங்கால் உயிரினதுணர்வு கண்ணொளியெனத் தானென வேற்றுமையின்றி உடனாய் விரவிநின்று கண்ணுக்குக்காட்டியவதனைக் கண்கண்டதென்றுங் கண்ணையதிட்டித்துநின்ற உயிர் கண்டதென்றும் பகுத்தறிய வாராது இரண்டன்காட்சியும் ஒன்றனையொன்று விடாது அத்துவிதமாகி ஒருங்கே நிகழுமாறுபோல, முதல்வனையின்றியமையாதவுயிர் ஒருவிடயத்தை யறியுங்கால் அம்முதல்வனது சிற்சத்தி ஆன்மசிற்சத்தியெனத் தானென வேறின்றி உடனாய் விரவிநிற்ப முதல்வனும் அவ்வாறு விரவிநின்று ஆன்மாவிற்கு அறிவித்ததொன்றனை அவ்வான்மா அறிந்ததென்றும், அதனையதிட்டித்துநின்ற தானறிந்தானென்றும் பகுத்தறிய வாராது இருவகையறிவும் ஒன்றனையொன்று விடாது அத்துவிதமாய் ஒருங்கே நிகழுமாறு செய்துவரும் இவ்வுபகாரம் பெத்தமுத்தியிரண்டினும் ஒருபெற்றித்தாய் உண்மையின், ஏகனாகி யிறைபணிநிற்குமுயிர் முதல்வன் அங்ஙனம் அத்துவிதமாய் உபகரித்தனிற்கு முரிமையை நோக்குமாயின் நோக்குந்தோறும் நோக்குந்தோறும் அப்பொருட்கட் செல்லுமிச்சை அடங்காது மீதூருமாகலின் அவ்வழி அவ்விச்சையே தானாகவிளங்கித் தோன்றும் பேரானந்தத்தை அநுபவிக்கப்படுமெனை அறிவிச்சைசெயல்கள் மூன்றுங்கண்டு விடயிக்குமாறுணர்த்தி அதீதநிலையியல்பு கூறியவாறுமென்க. அத்துவிதமாவது பேதப்பொருளிரண்டுந் தம்முள் அபேதமாதற்குரிய சம்பந்தவிசேடம். இக்கருத்தேபற்றி † "அறிவொளிபோற் பிரிவருமத்துவிதம்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். அங்ஙனம் ஒன்றித்தாங்கிநின்றாலது தனமொழிலுடைத்தாதாகலின், அதுபோல முதல்வனும் உயிரையதிட்டித்து நின்று தத்தொழிலுஞ்செய்வனென்றுணர்க. உயிர் ஒன்றனையறிதற் முதல்வன் உடனின்றறிதலையின்றி அறிவித்தன்மாத்திரையான் அமையாதெனபது ‡ "தொண்டனேனினையுமாநினையே" "விரும்புமாவிரும்பே" "தொடருமாதொடரே" "நகருமாநகரே" என்றிவ்வாறு முதநிலைபற்றியோதிய திருவாக்குக்களானுமறிக. இவ்வியல்புநோக்கியன்றே "அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே" எனறோதிய அம்மை ¶ "அறியாமறிகின்றான்றானே" எனவுமோதிய தூஉமென்க. முன்னறிதல் அறிவித்தற்பொருட்டெனவும் பின்னறிவாயறிதல் விடயத்தில் அழுத்துவித்தற் பொருட்டெனவுங் கொள்க. இதனையீண்டு வைத்தார் அத்துவிதநிலையினிது விளங்குதற்கு.

இவ்வாறன்றிக் காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற காணவுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலென்பதற்குக் காட்டுமுபகாரமுணர்த்தன்மாத்திரையே கருத்தென்

---

* சிவஞானசித்தியார், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம். செ - க.

† சிவப்பிரகாசம், பாயிரம். செ-எ. புறச்சமயத்தவர்.

‡ திருமாளிகைத்தேவர், திருவிசைப்பா, கோயில். செ-கக. கഠ. கூ. எ.

¶ காரைக்காலம்மையார், அற்புதத்திருவந்தாதி. செ-உ௦.

றுரைப்பாருமுளர். இதனைக் கண்ணழித்துரைப்புழி அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமெனக் காணுமுபகாரமாத்திரையே எடுத்துக்கொண்டுரைத்த ஆசிரியர்கருத் தன்றாகலானும், காணுமுபகாரங் காட்டுமுபகாரத்தின் பின்னர்த்தாய் நிகழுமென் பது உணர்ந்துகோடற்பொருட்டு அதுவும் உடன்கூறப்பட்டதன்றி வேறின்மையா னும், அவ்வாறன்றென்பார்க்கு ஐந்தாஞ்சூத்திரத்துட் பெறப்பட்டதனை ஈண்டுச் கூறுதல் புநருத்தியாய் முடியுமாகலானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியென் றொழிக. அற்றேல், முதனூலிற் பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்துட் காட்டுவனென்பது மாத்திரையேயன்றிக் காண்பனென்பது கூறிற்றிலையாலெனின்:—அறியாது வினா யினாய்: ஆண்டுக் காட்டுவானுமென்றவும்மை காண்பானுமாமென எதிரது தழீஇ நிற் றலின், கூறாமை யாண்டையதெனவொழிக. அவ்வும்மைக்குப் பொருள் காணமாட் டாதார் பாடம்வேறாக ஓதுப.

இதனுள், காணுங்கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற் காணவுள்ளத்தைக் காட்டிக் காண்டலென்றது ஓரதிகரணம்; அதனை யயராவன்பி னரன்கழல் செலுமே யென்றது ஓரதிகரணம், ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். முதல்வன் உயிர்க்குக் காட்டுமுபகார மாத்திரையே யுள்ளதென்னும் வாதிகளை நோக்கி அத்துவித நிலையுணர்த்துதற் கெடுத்துக்கொண்ட சூத்திரத்தின முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோணுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல்வனும் உயிர்களானுணரப்படும விடயத்தை உடனின் றுணருவன் என்க.

உம்மை உயிர்களுணர்தலேயன்றியென இறந்தது தழீஇயிற்று.

இஃதறியாதார் ஈண்டுணருமென்பது அறிவித்தற்கேயா யறியுமென்றுரைப் பாருமுளர் அவ்வாறுரைப்பிற் சித்தசாதனமாயாகலானும், ஈண்டைக்கியைபின்மை யானும், அதும்போலியென்றொழிக.

அவையே தானேயாயெனவும் தாரதமுணர்வின்றமியருளெனவும் மேற்பொது வகையாற் கூறிப் போந்த அத்துவிதத்தை ஈண்டுக் காணுமுபகாரத்தின் வைத்துணர்த்தி இனிது விளக்கியவாறு.

இவ்வான்மாக்கள் அவனையின்றியமைந்து ஒன்றையும் விடயியாவாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். கண் சடமாகலானும் காண்டற்பயன் உயிர்க்கேயாகலா னும் கண் காண்புழி உயிரும் உடனின்று காண்டல் பெறப்படும் கண்போல் உயிர் சடமன்மையானும் உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாகலானும் அதனையெடுத்துக்காட்டி அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென்றல் அமையாதென்பாரைநோக்கி மேற் கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) விளக்கொளி கண்ணொளியோடு கலந்து கண்ணொளியோடு கூட உருவத்தினுங் கலந்தாலன்றி அஃதவ்வுருவத்தைக் காண்டலின்றாய வாறுபோல அறிவிக்கவறியும் இயல்பினவாய உயிர்களும் முதல்வனதுணர்வு தம்மோடு விரவிநின்று தம்மோடு கூடச்சென்று விடயத்தினும் விரவி நின்றால் அறிவுவிளங்கி அதனையறியும் இயல்பினவன்றித் தனித்தறியவு மாட்டா, தனித்தொன்றனை விடயிக்கவுமாட்டாவாகலான் அறிவு விளங்கு

தன்மாத்திரைக்கேயன்றி விடயத்தைப்பற்றுதற்கண்ணும் முதல்வன் உடனின்றறிதல் ஒருதலையான் வேண்டப்படுதலான் ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமென மேற்கொண்டது என்க.

அவனையின்றியமையாமையிற் காட்டுமுபகாரம் விளங்கினாற்போல அவனையின்றியொன்றையும் விடயியாமையிற் காணுமுபகாரம் இனிதுவிளங்குமென்பார் அவனை யின்றியமைந்தொன்றையும் விடயியாவாகலானென்றார்.

அமைந்து விடயியாவென்றதனைக் * "கந்தித்துச் சுழலும்" என்றாற்போலக் கொள்க.

உம்மை முற்றும்மை.

விடயியா என்றது பெயரடியிற் பிறந்த எதிர்மறைவினை † "எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றையறிந் தியற்றிடா வுயிர்க ளீசன் றானுஞ்—செவ்வினினி னுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச்செறிந்து நிற்ப—னிவ்வுயிர்க டோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றா விவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கு—மவ்வுயிர்போ லின்றிவே றாதலாலே மரணடியை யகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே." என வழிநூலாசிரியர் இதனை விரித்தோதியவாறுமுணர்க. எவ்விடத்துமென்றது பெத்தமுத்தியிரண்டினு மென்பதாம். இதனுள், 'இறையடியை யின்றியமைந் தொன்றையறிந் தியற்றிடாவுயிர்கள்' எனவும், 'ஈசன்றானெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்' எனவுங் கூறியது விடயத்தின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவும், 'இவ்வுயிர்கடோற்றும்போதவனையின்றித் தோற்றா' எனவும் 'அவ்வுயிர்போலின்றிவேன்' எனவுங் கூறியது உயிரின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவுங் கொள்க. அவ்வாறு கொள்ளாக்கால் இருகாற்கூறுதல் புனருத்தியாய் முடியுமென்றொழிக. இனி விளக்கொளி கலத்தல் ஈரிடத்தும் வேண்டப்படுமென்பதூஉம், ‡ 'விளக்கொளிகலந்தவற்றை' எ-ம். "விளக்கின்சோதி கலந்திடும்" எ-ம். புடைநூலாசிரியர் வகுத்தோதியவாற்றானுணர்க. அஃதங்ஙனமாக, பரமுத்தியில் உயிர்க்கு விடயமாவது ஒன்றின்மையின் வழிநூலாசிரியர் எவ்விடத்துமென்றது அமையுமாறென்னையெனின்;—அறியாது கூறினாய்: ¶ "சுத்தவநு போகத்தைத் துய்த்தலணு" எ-ம். § "ஒன்றிநின்றுணரு முண்மை." எ-ம். பிறாண்டும் இவ்வாறேயோதுப வாகலின், பரமுத்தியில உயிர் சிவானந்தாநுபூதியை விடயித்தலுண்டெனவும், அது முதல்வனை இன்றியாகாமையின் அவனும் ஆண்டவ்வநுபூதியை உடனின்றறிவனெனவுமுணர்க.

> ஐந்தையு மொக்க வுணரா தவற்றுணர்வ
> தைந்தும்போ னின்றுணரு மாகலா—னைந்தினையு
> மொன்றொன்றாப் பார்த்துணர்வ துள்ளமே யெவ்வுலகு
> மொன்றொன்றாப் பார்க்கு முணர்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுடனின்றுணருமாயின் அவற்றோடு அவனிடையறிதற்கட்படும் வேற்றுமை இல்லைபோலு மென்பாரை நோக்கி வேற்றுமையுங்காட்டி அதனை வலியுறுத்தநுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், பத்தாஞ்சூத்திரம். செ-ரு. அங்கித்.

† ஷை, பதினொன்றாஞ்சூத்திரம். செ-எ.

‡ சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ-அ. கண்ணொளி.

¶ உண்மைவிளக்கம். செ-ருக. முத்திதனில்.

§ சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ-கஎ. ஒன்றிரண்டாகி.

(இ-ள்.) உள்ளமே-ஆன்மாவானது;—அவற்று ஐந்தும்போல் நின்று உணர்வது உணரும் ஆகலான் - சுவையொளியூறோசைநாற்றமென்னு மைந்தினும் ஐம்பொறிபோல் அதுவதுவாய்ச் செறிந்துநின்று உணர்தற்பாலதனை உணருந்தன்மைத்தாகலான்,—ஐந்தையும் ஒக்கஉணராது ஐந்தினையும் ஒன்று ஒன்று ஆய் பார்த்து உணர்வது - அவ்வைம்புலன்களையும் ஒருங்கே யுணரமாட்டாது அவ்வைந்தினையும் ஒரோவொன்றாயறிந்தநுபவிப்பதாம்,—ஒன்று எவ்வுலகும் ஒன்றா உணர்ந்துபார்க்கும் - அதுபோலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய்ப் பலதிறப்படுதலின்றி என்றுமொருபெற்றித்தாகிய சிவம் எல்லாவுயிர்களுடைய எல்லாவிடயங்களையும் பொதுவகையான் ஒருங்கேயுணர்ந்து அவ்வுயிர்களுடனின்று சிறப்புவகையானுமறியும் என்க.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

சிவத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

ஒன்றென்பது குறிப்பேதுவாய்நின்ற பெயர்.

> ஏகமாய் நின்றே யிணையடிக ளொன்றுணரப்
> போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினனே—னேகமா
> யுள்ளத்தின் கண்ணானு னுள்குவா ருள்கிற்றை
> யுள்ளத்தாற் காணானோ வுற்று.

எ து. உ-ம். எ-னின். ஆன்மா ஐம்பொறியை விடயிப்புழிப்போல முதல்வனை விடயிப்புழியும் முதல்வன் அவ்வாறுடனின்று தன்னைத்தான் விடயிப்பனெனின் ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றமாமாகலின் அது பெறப்படாமையான் அவனும்அவற்றது விடயத்தையுணருமென்றல் யாண்டுஞ்செல்லாதென்பானை நோக்கி ஆண்டும் அவ்வாறுணர்தலுண்டென்பதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒன்று ஏகம் ஆய் நின்று இணை அடிகள் உணரவே தான் போகம் ஆய் விளைந்த பொற்பினன் - முதல்வனைச் சார்ந்தவழி அவ்வண்ணமேயாய் ஒருபெற்றிப்பட்ட ஆன்மா அவனோடொற்றுமைப்பட்டுநின்று அவனதடியிணைகளை யுணரவே தான் அவ்வான்மாவுக்குப் பரபோகமாய் மேன்மேல் விளைகின்ற பொலிவினையுடையனாகலானும்,—உள்ளத்தின் கண் ஏகம் ஆய் ஆனான் - அங்ஙனமுணருங்கால் அவ்வான்மஞானத்தினிடத்து ஏகமாய்விட்டு நீங்காதவனாகலானும்,—உள்குவார் உள்கிற்றை உள்ளத்தான் உற்றுக் காணானோ - கருதுவார் கருதிய பொருளாகிய தன்னை அவரறிவோடு கூடி நின்றறியான்கொல்லோ என்க.

போகமாய்த் தான் விளைந்த பொற்பினன், ஏகமாயுள்ளத்தின் கண்ணானன் என்னும் பெயரடைகள் ஏதுப்பொருளவாய் நின்றன.

யாண்டுஞ்சேற லுணர்த்துதற்கு உள்குவாருள்கிற்றையென்றார். * "வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவான்" என்றாற்போல.

ஆனுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண்வந்தது. ஓகாரம் எதிர்மறை.

ஆன்மாக்கள் முதல்வனை விடயிக்குங்கால் அவற்றது விடயமாகிய அவன் தன்னாலும் உடனின்றுணரப்படுவன், உள்குவாருள்கிய பொருளாகலின்.

* திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம், திருமறைக்காட்டுத் திருத்தாண்டகம். செ-க.

மேலைவெண்பாவிற் கூறிப்போந்த ஐம்புலன்போலவென்று அநுமானவளவை காட்டுவார் உள்குவாருள்கிற்றை யுள்ளத்தானுற்றுக் காணுனேவென்றும், உள்குவாருள்கிற்றுதல் ஈரிடத்துமொக்குமென்பார் ஏகமாய்நின்றே யிணையடிகளொன்றுணரப்போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினன் என விடயித்தற்கட்படுமியல்பும் ஏகமாயுள்ளத்தின்கண்ணுணென அறிவு விளங்குதற்கட்படுமியல்பும் எடுத்தோதினர்.

பரபோகமாயென்னுது போகமாயென்றதும் ஒப்புமையிணங்குதற்பொருட்டு. சேற்றுநிலமிதித்துச் சென்றானுக்கு வன்னிலம்போலப் பரபோகவிளைவுசெயற்கைப் பொருளாய் நிற்றலின், ஆக்கமுங் காரணமும் அடுத்து வந்தது. இணையடிகளுணருந்தோறும் போகம் மேன்மேல் விளைதல் * "புணர்ந்தாற் புணருந் தொறும்பெரும் போகம்பின் னும்புதிதாய்—மணநாறு தாழ் புரிகுழ லாளல்குல் போல வளர்கின்றதே." எனவும் அப்பொருண்மேல் வைத்தோதிய திருவாக்காலுமறிக.

தெளிவுபற்றி விளைந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர்.

சண் கணாடியினின்றுந் தன்னை விடயித்தாற்போல முதல்வன் ஆன்மாவுடனின்று தன்னை விடயித்தல் பொருத்தமுடைமையின், ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றம் இன்றோரன்னவற்றிற் கெய்தாதென்றுணர்க. கண்ணாடிக்குள்ளாசத் தோன்றுவதுபோலும் எதிர்விம்பமாவது விம்பமேயன்றி வேறன்றென்பது சிவாகமநூற்றுணிபென்க.

இதனுள் அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென உணர்வேபற்றியோதினுரேனும் † "எத்திற ஞானமுள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி" என்பவாகலின் அவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்; ஒக்கவே, பெத்தமுத்தியிரண்டினும் ஆன்மா விடயிக்கப்படும் விடயங்களை முதல்வன் உடனின்று விடயிப்பனென்பதூஉம், பெத்தத்தின் அவனிவனாய் நின்று விடயித்தலின விடயங்கள் அவனுக்கன்றி இவனுக்காயின முத்தியின் இவனவனாய் நின்று விடயித்தலின் அவனெழுந்தவிடயங்களெல்லாம் இவனுக்கின்றி அவனுக்காயினவென்பதூஉம் இனிது விளங்கும். இம்முறைமை நோக்கியன்றே உலகத்துள் ஒன்றனை ஈவாரும் ஏற்பாருஞ் சிவார்ப்பணமெனக் கருதாதவழிக்குற்றமென்று ஆகமங்களோதியதூஉம், ‡ "யாதொரு தெய்வங்கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகியங்கே—மாதொரு பாகனார்தாம் வருவர்" என்றதூஉம், அவ்வுண்மையறிந்தவழி "எத்தனுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை—முற்செய்வினையுந்தருவான் முன்." எ-ம். ¶ "பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்பமாய்" எ-ம். $ "உடம்புடைய யோகிகடா முற்றசிற்றின்ப—மடங்கத்தம் பேரின்பத்தாக்கி" எ ம். § "காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமெனப்—பேணு மடியார்" எ ம். "எல்லாஞ் சிவமாயிருந்ததே." எ-ம். இவ்வாறோதியதூஉமென்க.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனிப பத்தியினான் மறவாதேத்த அவனது சீபாதத்தை யணையுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஏகனாகி நின்றார்க்கு அவ்வினையைபற்றி அறிவிச்சை செயல்கண்மூன்றும் ஆண்டு விடயிக்குமாறுயாங்ஙனமெனபாரை நோக்கி கிட்டையி

---

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார். செ-கூ. உணர்ந்தார்க்.

† சிவஞானசித்தியார், முதற்சூத்திரம். செ-கூ. சத்திதன்வடி.

‡ ஷை, இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-உ௫. ¶ திருவுந்தியார். செ-௩௩.

$ திருக்களிற்றுப்படியார், செ-எகூ. § திருவாசகம், பண்டாயநான்மறை, செ-௬.

வியல்புணர்த்துதற்கெடுத்துக்கொண்ட இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துணர்த்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சூத்திரத்துரைத்தவாறுபற்றி யுரைத்துக்கொள்க.

[இ-ள். மறவாது - அவ்வத்துவிதநிலையை மறவாது கடைப்பிடித்துச் செய்யும்,—பத்தியினுன் - அன்பானே,—ஏத்த - முதல்வனருள்வழி நின்றால்,—அவனது சீபாதத்தை - அவன்றிருவடியாகிய சிவானந்தானுபூதியை,—அணையும - தலைப்படும் என்க.]

* "இத்தையாயு மறிவுடையனுயன்புசெய்ய" என வழிநூலாசிரியருமோதுதலின் சண்டுமறவாது பத்தியினுலேத்தவெனச் சூத்திரப்பொருட்கேற்ப மாறிவைத்துரைத்துக்கொள்க. ஏத்தவென்றது உபசாரவழக்கு.

அன்பு பத்தி காதலென்றாற்போல்வன இச்சை மீதூர்தற் பொருளவாகலான், அது பரமுத்தியினுமுண்டென்பதுணராதார பத்தியாவது சீவன் முத்திநிலைக்கே செய்யப்படுவதொருசாதனமபோலுமென மயங்கித் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. பரமுத்தியின்கண் இச்சை நிகழாதவழிச சிவபோகம் அநுபவமாதல் செல்லாமையானும், சீவன்முத்திநிலைக்கே கூறுவதொன்றாயிற "செம்மலர் நோன்றாள்" என்னுஞ் சூத்திரத்து ஒருங்குவைத்தோதவமையும், சூத்திரம வேறுசெய்ய வேண்டாமையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

அவன் அன்னியமின்றிச் செய்வோர செய்திப்பயன விளைத்துநிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின. பத்தியினுன் மறவாதேத்திலும் அவனது சீபாதத்தையணைதல் பரமுத்தியினன்றி முடியாதெனபாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் வேறு நில்லாது செய்வோர் செய்வனவற்றையறிந்து அவ்வச்செய்திக்குத் தக்க பயனை மிகச் செய்யலாயின அவ்வப பொழுதே விளைவித்தும அலலுழிக் காலாந்தரத்தின விளைவித்தும உடனாய் நிற்பனுகலான் இனிப் பத்தியினுன் மறவாதேத்தவே அம்முதல்வனது சீபாதத்தை யணையுமென மேற்கொண்டது என்க.

அருக்கனேர நிற்பினு மல்லிருளே காணுர்க்
கிருட்கண்ணே பாசத்தாக் கீச—னருட் கணாற்
பாசத்தை நீக்கும பகலோர்த்தூ தாமரைபோ
னேசத்திற றனனுணர்ந்தார் நோ.

எ-து. உ-ம. எ-னின். அரன் கழல் சேறல் உடம்பினீங்கிய பின்னன்றி உடம்புடையவழியுங் கூடுமாயின அது ஞாயிறறிறெளிபோல மருங்குள்ளார்க்குப் புலனுதலவேண்டுமெனபாரை நோக்கி அது கூடாமையுங் கூடுமாறும உவமை முகத்தானுணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அருக்கன் நேர் நிற்பினும காணுர்க்கு அல் இருளே - ஞாயிறு எல்லார்க்கும ஒப்பநிற்பினும அது காட்சியுடையார கண்ணுக்கன்றி அஃதில்லாதார்கணணுக்கு இரவின்கண்ணதாகிய இருளேயாம்அதுபோல,—ஈசன் பாசத்தாக்கு இருட்கண்ணே - முதல்வன் எங்கணும் ஒப்ப நிற்

* சிவஞானசித்தியார், பதினெனறாஞ்சூத்திரம். செ-க. காய.

பினும் மலநீங்கிய முத்தர்க்கன்றி அஃதுடையார்க்கு அவன் அம்மலத்தின் கண்ணே யாவன். சீவன்முத்தரும் ஏனையோர்போல் உடலுடைமையிற் பாசத்தாராகலின் வேற்றுமையின்றாலெனின்,—பகல் அலர்த்துந் தாமரை போல் - ஏனைத் தாமரைகளோடொப்ப ஒருங்குநிற்பினும் பக்குவமுடைய தாமரையைக் கூம்புதலை நீக்கி அலர்த்து ஞாயிறுபோல,—நேசத்தால் தன் உணர்ந்தார் நேர் அருட்கண்ணால் பாசத்தை நீக்கும் - ஏனையோர்போல் உடம்போடு நிற்பினும் பருவமுடையராய்ப் பத்தியினாற்றன்னை மறவாதுணர்வார்க்கு முதல்வன் தனது திருவருட்பார்வையாற் பாசத்தை நீக்கி அறிவையலர்த்தும் ஆகலான் உடம்புள்வழியும் அவர்பாசத்தாரல்லா என்க.

ஆகலான் உடம்புளவழியும் அவர் பாசத்தாரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

திணிந்தவிருளையென்பார் அலவிருளென்றார்.

மலத்திற்குக் கண்ணாவது அறியாமை.

சானும் பகலும் ஆகுபெயர்.

அருக்கன் எடுத்துக்காட்டுவமை.

தன்னையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருட்கண் வருநேரென்பது உருபுமயக்கமாய நான்காவதுணர்த்திற்று.

நீக்குதலும் அலர்த்தலும் ஏனையிடத்துஞ் சென்றியையுமன்ன, ஈரிடத்துஞ் செயப்படுபொருளேற்பன வருவிக்கப்பட்டன.

> மன்னு மிருளை மதிதுரந்த வாறன்பின்
> மன்னு மரனை மலந்துரந்து—தன்னின்
> வலித்திரும்பைக் காந்தம் வசஞ்செய்வான் செய்தல்
> சலிப்பில் விகாரியலன் றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். நேசத்திற் றனதுடனாருஞ் சீவன்முத்தர்க்குப் பாசத்தை நீக்கி அறிவை யலர்த்துதல் பரமுதல்வனன்றி இல்லையென முன்னிக்கூறும் வாதிகளை நோக்கிப் பாசத்தை நீக்கி அறிவையலர்த்து முறைமை இவ்வாறென்றுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அன்பின் மன்னும் அரனை மன்னும் இருளை மதிதுரந்தவாறு மலம் துரந்து - உயிரைத் தானாக்கிக்கொடுக்குமுளதாகிய இச்சாசத்தியான் அவ்வுயிரோடும் அரனாகிய நிலைபெறுமுதல்வன் மன்னுமிருளை - நிலை பெறும் இருளைப் பிறைமதி நாடோறுஞ் சிறிது சிறிதாக நீக்கியொட்டுமாறு போல் அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலசத்தியை அவ்வாறு பருவநோக்கி நாடொறுஞ் சிறிது சிறிதாகச் சோபானமுறையினீக்கிப் பற்றறத் துரந்து,—காந்தம் இரும்பைத் தன்னின் வலித்து வசஞ்செய்வான் செய்தல் சலிப்பு இல் - காந்தக்கல் இரும்பைத் தன்கணீர்த்துத் தன்வசமாகச் செய்தல்போல மலம் அங்ஙனந் துரக்கப்படுந்தோறும் அம்முறையே அச்சத்தி பதிவித்து உயிரைத்தன்கண் வலித்துக்கொண்டு தன்வசமாகச்செய்து வருஞ்செய்கையின் அவனுக்கு ஒருஞான்றுஞ் சலிப்பில்லை,—விகாரி அலன் தான் - அங்ஙனஞ் சலியாது செய்து வருதல்பற்றி விகாரியாவானுமல்லன். காந்தம் போலத் தனது சந்நிதிமாத்திரையிற்செய்யும் அம்முதல்வன் என்க.

மதியெனறது எற்புழிக்கோடலான் ஈண்டு வளர்பக்கத்திற்றிங்களின்மேற்று யிற்று. "அந்த வருளுணக்கிங் காதாரமாயல்லி—னிந்து வெனவெறித் திட்டு" என்றதும் அது.

மலங் ஆரத்தல் உயிரின் செயலாகுவதன்றென்பதுபட நின்றமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

வான பான் பார்க்குக்கள் தொழிற்பெயர் விகுதியுமாமென்பது * "கரப்பாக் கறிந்து" என்பதனுனுணர்க.

உவமயுருபு விரித்துரைக்க.

சலித்தல் வேசறுதல்.

செய்தற்கண்ணென ஏழனுருபு விரித்துரைக்க.

மதிதாரந்தவாறு மலந்தாரந்தென்றவிதனுனே மலநீங்குவது பின்னென்பார் மதம் மறுக்கப்பட்டவாறு காண்க.

சோபானமுறையி னீக்குதலானன்றே, † சத்திநிபாதஞ் ‡ சிவபுண்ணிய முதலாயின நால்வேறுவகைப்பட்டதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று நந்நானகாய்ப் பதினுறுவகைப்பட்டதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று பலவேறுவகைப்பட்டு விரிந்ததூஉமென்க.

---

* திருக்குறள், காதற்சிறப்புரைத்தல். செ-சு.

† சத்திநிபாதம்—மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரமென நால்வகைப்படும்; அவற்றிற்கு முறையே நிகழ்பெற்றவுடனே மயிர்க்கூச்சுண்டாதலும், சரீரநடுங்குதலும், மூர்ச்சித்தலும், சரீரம்விழுதலும் குறிகளாம். இது சித்தாந்தசாராவலி வியாக்கியானத்திற் கண்டது.

‡ சிவபுண்ணியம் பத்திகாரணமாக உண்மையாகச்செய்வதும் புகழ்முதலிய உலகப்பயனை நோக்கிச்செய்வதுமென இருவகைப்படும். இவ்விரண்டும் சரியையும் கிரியையும் யோகமும் அவற்றுன் நிகழும் ஞானமுமென ஒரோவொன்று நந்நான்காய் அந்நான்கினுள்ளும் சரியையிற் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், கிரியையிற் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், யோகத்திற்சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், ஞானத்திற்சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென ஒரோவொன்று நந்நான்காய் முப்பத்திரண்டு வகைப்பட்டு விரியால் இன்னும் பலதிறப்படுமென்று உணர்க.

அவற்றுள் திருக்கோயில் அலகிடல் மெழுகல் முதலியன சரியையிற் சரியை. ஐயைந்துமூர்த்திகள் விநாயகக்கடவுள் முதலிய ஆவரணமூர்த்திகளில் ஒரு மூர்த்தியை வழிபடுதல் சரியையிற் கிரியை. நெஞ்சின்கண் உருத்திரக்கடவுளைத் தியானஞ் செய்தல் சரியையில் யோகம். அத்தியானபாவனையின் உறைப்பினுல் ஓரனுபவவுணர்வு நிகழ்தல் சரியையில் ஞானம். சிவபூஜைக்கு வேண்டப்படும் உபகரணங்களெல்லாம் செய்துகோடல் கிரியையிற் சரியை. சிவாகமத்தில் விதித்தவாறே ஐவகைச் சுத்தி முன்னகச் சிவலிங்கவடிவிற் செய்யும் பூசனை கிரியையிற் கிரியை. அகத்தே பூஜை ஓமம் தியானம் மூன்றற்கும் மூவிடம் வகுத்துக்கொண்டு செய்யப்படும் அந்தரியாகம் கிரியையில் யோகம். அவ்வந்தரியாக வுறைப்பின்கண் நிகழும் ஓரனுபவவுணர்வு கிரியையில் ஞானம். இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணயாமமென்னும் நான்கும் யோகத்திற் சரியை. பிரத்தியாகாரமும் தாரணையும் யோகத்திற் கிரியை. தியானம் யோகத்தில் யோகம். சமாதி யோகத்தில் ஞானம். இந்தயோகம் சகளநிட்களங்களைப்பற்றி நின்றுசெய்யும் சாலம்பயோகமும் நிட்களத்தைப்பற்றி நின்று செய்யும் நிராலம்பயோகமுமென்று இருவகைப்படும். இனிக்கேட்டல் முதலிய நான்கனுள், கேட்டல் ஞானத்திற் சரியை. சிந்தித்தல் ஞானத்திற் கிரியை. தெளிதல் ஞானத்தில் யோகம். நிட்டைகூடுதல் ஞானத்தில் ஞானமென்றுணர்ந்துகொள்க.

நசித்தொன்றி னுள்ள நசித்தலா லொன்று
நசித்திலதே லொன்றாவ தில்லை—நசித்துமல
மப்பணைந்த வுப்பி னுளமணைந்து சேடமாங்
கப்பின்று மீசன் கழல்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிருக்குக் குணம்போல அநாதியாயுள்ள சகசமலம் அவ்வுயிரின் வேறாய்த் தூக்கற்பாலதன்றாகலின் மலந் தூரந்தென்றது அமையாதென் னும் பாடாணவாதசைவனை நோக்கி அருத்தாபத்தியளவையான் அதனை வலியுறுத் ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நசித்து ஒன்றின் உள்ளம் நசித்தலால் ஒன்று நசித்திலதேல் ஒன்று ஆவது இல்லை - அரன்கழல் செல்லுங்கால் அதனை ஆன்மாக்கெட் டொன்றுமோ கெடாதொன்றுமோவெனக் கடாயினார்க்குக்கெட்டொன்று மெனின், ஆன்மாக்கெட்டுப்போகலான் ஒன்றமாட்டாது கெடாதொன்று மெனிற்கெடாதவழி இருபொருளாய் நிற்றலின் ஒன்றுமாறில்லை, ஆகலான் அருத்தாபத்தியளவையானே,—அப்பு அணைந்த உப்பின் மலம் நசித்து உளம் ஈசன் கழல் அணைந்து சேடம் ஆம்-உப்புத் தனது கண்டிப்பு நீங்கி நீரின் ஒன்றுமாறுபோலத் தனது சகசமலங்கெட்டொழிய ஆன்மா அரன் கழலையொன்றி அவ்வான்கழற்குச் சேடமாம்,—கப்பு இன்று ஆம் - அங்ஙன ஞ் சேடமாகிய ஆன்மாவுக்கு மீளக் கவர்ச்சியில்லை என்க.

ஒன்றுதென்னுந் துவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது.

பின் வந்த நசித்தென்பது செயவெனெச்சத் திரிபு.

யாதொன்று யாதொன்றன்பொருட்டேயாய்த் தனக்கெனச் சுதந்திரமின்றி நிற் கும் அஃததற்குச் சேடமென்பதறிக. "அவையுடைமை யாளாநா மவற்கு" எனவோ துதலின், ஏனைப்பசுபாசங்கள் முதல்வனுக்குப் பொதுவகையாற் சேடமாயினும் இதுபோலச் சிறப்புவகையாற் சேடமாதலின்மையின் இதனை வேறெடுத்தோதினார்.

முத்திநிலைகூறி முடிந்தமையின் இறுதிக்கட் கப்பின்றாமென அவினாவிருத்தியுங் கூறினார்.

இனிப் புகழ்முதலிய உலகப்பயனைநோக்கிச் செய்யும்உபாயச்சரியையிற் சரியை முதல் உபாயஞானத்தில் ஞானமீறாகிய பதினாறுவகையினின்றும் பலவேறுவகைப் பட விரியுஞ் சிவபுண்ணியங்களுக்கெல்லாம் பயன் அவ்வவற்றிற்கேற்பக் காலாக்கினி யுருத்திரர்முதல் குணதத்துவமத்தகத்திற் சீகண்டருத்திரர் புவனத்தின்கீழுள்ள உருத்திரர் ஈறான அவ்வப்புவனபதிகள் உலகத்திற் சாலோகமுதலியவற்றைப்பெறு தலாம். பத்திகாரணமாகச் செய்யப்படும் உண்மைச்சரியையிற் சரியைமுதல் உண் மையோகத்தில் ஞானமீறாகிய பன்னிருவகையினின்றும் பலவேறுவகைப்பட்டுவிரி யுஞ் சிவபுண்ணியங்களுக்கெல்லாம் பயன் அவ்வவற்றிற்கேற்பச் சீகண்டபுவனமுதல் சுத்தவித்தைக்குக் கீழுள்ள அவ்வப்புவனபதிகளுடைய சிவலோகத்துச் சாலோகமுத லிய அபரமுத்திகளைப்பெறுதலாம். உண்மைஞானத்திற் சரியைமுதலிய மூவகையி னின்றும் பலவேறுவகைப்படுஞ் சிவபுண்ணியங்களுக்கெல்லாம் பயன், அவ்வவற்றிற் கேற்பச் சுத்தவித்தைமுதலிய அதிகாரதத்துவ போகதத்துவங்களில் வைகும் மந்தி ரர் மந்திரமகேசர் முதலியோர்புவனத்துச் சாலோகமுதலிய அபரமுத்தியைப்பெறு தலாம். இனிப் பலவேறுவகைப்படவிரியும் ஞானத்து ஞானங்களுள் முடிவாகிய ஞானத்திற்குப் பரமுத்தியே பயனென உணர்ந்து கொள்க. இது திராவிடமாபாடி யத்திற் கண்டது.

பொன்வாண்முன் கொண்மூவிற் புக்கொடுங்கிப்போ யகலத்
தன்வாளே யெங்குமாந் தன்மைபோன்—முன்வாண்
மலத்துண் மறைந்ததுள்ள மற்றுலகை யுண்ணு
மலத்திரித்துச் செல்லும் வரத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். நான்காஞ்சூத்திரமுதல் இதுவரையிற் கூறிப்போந்த கேவலசகல சுத்தமென்னும் முத்திறத்தவத்தைகளினும் ஆன்மாத் தன்னியல்பிற்குக் கேடின்றியே நிற்குமென்பது உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேலதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பொன்வாள் முன் கொண்மூவில் புக்கு - ஞாயிறு காலைப் போதின் முகிற்படலத்துள் மறைந்து,—ஒடுங்கி - அம்முகிற்படலம் ஒருபுடை நீங்கியவழித் தன்னொளி ஏகதேசமாய் ஒடுங்கித்தோன்றி,—போய் அகல எங்கும் தன் வாளே ஆம் தன்மைபோல் - அம்முகிற்படலம் பெருங்காற்றானடியுண்டு முழுவதும் விட்டொழிந்தவழி எங்கணுந் தன்னொளியேயாய்த் தோன்றும் பெற்றிபோல,—உள்ளம் முன் வாள் மலத்துள் மறைந்து - ஆன்மா அநாதியே தன்னறிவு மலத்துள் மறைப்புண்டு கேவலப்பட்டு,—மற்று உலகை உண்ணும் - பின்பு கருவிகளோடு கூடி ஏகதேசமாய் அறிவு விளங்கி ஐம்புலன்களை விடயிக்கும்,—(மற்று)மலத்து இரித்து வரத்துச் செல்லும் - பின்பு அம்மலத்தைத் முதல்வனருளாற் பற்றறக்களைந்து வியாபகமாய் அறிவு விளங்கி அவனது சீபாதத்தையணைந்து சுத்தப்படும் என்க.

தன்மையென்றுங் கொண்மூவிற் புக்குழியுங் கேடின்மையின்.

எகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

பின் வந்த வாள் ஆகுபெயர்.

வினைமாற்றின்கண் வந்த மற்றென்னுமிடைச்சொல் மலத்திரித்தென்பதனோடு மியைந்தது. சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாதெனறது நிகேசாற் கொள்க.

உவமைவினைகள் பொருளினுஞ் சென்றியைந்தன.

அறிவு மறைந்தும் ஒடுங்கியும் மறைப்பு நீங்கியே எங்குமாய் நிகழ்தன்மாத்திரைக்கே பொன்வாளுவமையென்பார், உலகையுண்ணும் வரத்துச் செல்லுமென வேற்றுமையும் உடன் கூறினர்.

மலநீக்கலாவது தனது மறைத்தற் சத்தி மடங்கிக் கீழ்ப்படுதன்மாத்திரையே பிறிதன்றென்பதூஉம் உவமையாற் பெறுதும்.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

உ:மெக்ஷ்வ்ராவ்ருஷதமெ ஷாம்ஹஜெமெஷாம்ஸிவாமயழ்|
வனவம்விஜ்ஞ்ராஹீவஜாநஹெவாயெ மெஸவாயழ்நிணழ்யழ்||

செம்மலர் நோன்றாள் சேர லொட்டா
வம்மலங் கழீஇ யன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு
மாலயந் தானு மரனெனத் தொழுமே.

எ-து. கூ-ம், எ-னின். அசிந்திதனாய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனாகக் கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-று. க-ரை. எ-னின், சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அயராவன்பினரன்கழல்சென்ற முத்தர்க்குச் சீவன் முத்தி நிலைக்கண் அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் ஒரோவழிப் புறத்துச் செல்லுங்கால் அவை செல்லுமிடம இவையென்பதுணர்த்து முகத்தான் வாக்கு மனாதீதமாய்ப் பத்தியினுன் மறவாதேத்த நின்றமுதல்வனை வாக்குமனக் கோசரமாமபடி தெளியக்கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துதல் இப்பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

சூத்திரவியையும் இனிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

அயராவன்பினரன்கழலணைந்த சீவன்முத்தனுவான் செங்கமலமலர் போல விரிந்துவிளங்கிய முதல்வனது நோன்றாளை அணையவொட்டாது அயர்த்தலைச் செய்விக்கும அவ்வியல்பினையுடைய மும்மலவழுக்கைஞான நீராற்கழுவி அங்ஙனம அயராவன்பு செய்யுமெய்ஞ்ஞானிகளோடு கலந்து கூடி மலமயக்கநீங்குதவான அன்புமிக்குடைய அவர்தந்திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும முதல்வனெனவே கண்டு வழிபட்டு வாழும என்க.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது. சீவன்முத்தனென்பது எற்புழிக்கோடலாற் பெறுதும

நோன்றாள் வினைத்தொகை. நோன்றல் பொறுத்தல். *"எதிரதுச்சுமப்பானை" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

கழீஇயென்றது சொல்லிசையளபெடை.

மாலறநேய மலிந்தவரென்றது அம்மலங்கழீஇ யன்பரொடு மரீஇயினுரொன் றும் பொருட்டுச் சுட்டுப்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது.

நேயமலிதல கூறவே, வழிபாடும் பெறப்படும்.

தான் அசை.

அம்மலங்கழீஇயென்றதனுல் அறிவு வியாபரிக்குமிடமும், அன்பரொடு மரீஇயென்றதனுல இச்சை வியாபரிக்குமிடமும், தொழுமென்றதனுற் செயல் வியாபரிக்குமிடமும், பெறப்பட்டன. படவே, சீவன்முத்தர்க்கு அறிவிச்சைசெயல்கள்வினை விடயங்களிற் செல்லாவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. இம்மூன்றும் பிரிப்பின்றி ஒரிடத்தொருக்கு நிகழ்வனவாகலின, விடயவேற்றுமையின்மையுமுணர்க.

தொழுகவென்றது தொழுமெனறலையின், இஃதணைக்தோரது தன்மையென்பது பெற்றும். அற்றுகவினனரோ இதனைச் சாதனவோத்தின் வையாது ஈண்டுவைத்தாரென்பது. இனித் தொழுமென்றதனை இரட்டுறமொழிதல் கொண்டு விகுதிப்பொருள்பட நின்ற முன்னிலையேவலாக்கியுமுரைத்துக்கொள்க. என்னை? செலவப் பெருக்கமுடையார்க்கு உணவாகிய ஆன்பால் உடம்புநோயின்றி வளரச்செய்யும் மருந்துமாதல்போல, இவ்வழிபாடு மலவாசனை சிறிதுந்தாக்குதலின்றிச் சிவானந்தம் மேன்மேல் வளரச்செய்யுஞ் சாதனமாதலுமுடைமையின், கண்ணழித்துரை பற்றி விதியாகவைத்துரைத்தலும், அதுபற்றி.

இதனுள், செம்மலர் நோன்றாள் சேரலொட்டா வம்மலங்கழீஇயென்றது ஓரதிகரணம்; அன்பரொடு மரீஇயென்றது ஓரதிகரணம; மாலறநேய மலிந்தவர்வேடமு மாலயந்தானு மரனெனத்தொழுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

---

* திருவருட்பயன, உயிர்விளக்கம், செ - ௫, கிடைக்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு ஆணவமாயைகான்மியமென்னு மலங்களைக் களைகவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின், சீவன்முத்தர்க்கு ஒருதலையான் முன்னர்ச் செய்யக் கடவதிதுவெனச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்றதிகரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—ஆணவமாயை கான்மியமென்னு மலங்களை-ஆணவமாயை கான்மியமென்று கூறப்படுமும்மலங்களை,—களைகவென்றது-நீக்குக என்க.]

கன்மமலமே தன் மூலத்தை நோக்கிக் கான்மியமெனவும்படும். காமியமெனப் பாடமோதி, ஆகாமியங் காமியமெனத் தலைக்குறையென்றுரைப்பாருமுளர்.

அவைதாம ஞானத்தை யுணர்த்தாது அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்து மாகலான.

எ-து. எது. எ-னின், "மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே" எனப் பாச நீக்கம் மேலே பெறப்பட்டமையின், மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகூடியபின் அவை களையக்கிடத்தல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் உடம்பொடுபுணர்த்தோதிய பொருளைத் தெரித்துணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்மலங்கண்மூன்றும மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகூடினார் மாட்டும யாதானுமோராற்றானுழைந்து தமமெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்துப் பிறவிக்கு வித்தாகிய பண்டை விபரீதவுணர்வை மேற்படுத்துவன வாம ஆகலான் அஃதவர்க்காகாமையின் ஈண்டு ஆணவமாயை கான்மியமென்னு மலங்களைக் களைகவென மேற்கொண்டது என்க.

உணர்த்துதல் உணர்விற்கேதுவாதல்.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது விபரீதவுணர்வை.

> புண்ணிய பாவம பொருந்துமிக் கான்மியமு
> மண்முதன் மாயைகாண மாயையுங்—கண்ணிய
> வஞ்ஞானங் காட்டுமிவ் வாணவமு மிம்மூன்று
> மெய்ஞ்ஞானிக் காகா விடு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவை அஞ்ஞானத்திற்கேதுவாய் வந்து நுழையுமாறும் அஃது அவர்க்காகாமையுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) புண்ணிய பாவம் பொருந்தும் இக்கான்மியமும - புண்ணிய பாவப்பயனும் புண்ணியபாவகாரணமாயும பொருந்துகின்ற இக்கன்ம மலமும்,—மண் முதல் மாயை காண் மாயையும் - நிலமுதல் மோகினியீறாகக் காணபபடுகின்ற இம்மாயாமலமும்,—கண்ணிய அஞ்ஞானங் காட்டும் இவ்வாணவமும் - சுட்டியறிவதாகிய விபரீதவுணர்வைப் பயக்கும் இவ்வாணவமலமும்.—இம்மூன்றும் மெய்ஞ்ஞானிக்கு ஆகாவிடு-இம்மலங்கண் மூன்றும் மெய்யுணர்வுடைய உனக்காகாமையான அவற்றை விடுத்தொழிவாயாக என்க.

எல்லாமலங்களும் பற்றறத்துடைத்து மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகூடினார்க்கு உடம்பு நிற்குமளவும் பிராரத்தவினை அவ்வுடம்பைப் பற்றி நிற்றலான் அஃது அவர்க்கு ஓரோவழி வாசனைவயத்தான் இங்குளி வாங்குங் கலம்போல வந்து தாக்கும்; அவ்

வழிப், * "பிற்செயாதநுபவிப்பதின்று" ஆகலின் அது சார்வாக விருப்பு வெறுப்புக்கள் உளவாம்; அவை உளவாகவே, பரமே பார்த்திருப்பார்க்கு நிலமுதலிய ஏகதேசப்பொருள் காட்சிப்படும்; படவே, அவற்றைச் சுட்டியறிவதாகிய விபரீதவுணர்வு மேற்பட்டு மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்துப் பிறவிக்கு வித்தாம்: இவ்வாறிம்மூன்றும் அறிவற்றம் பார்த்து இம்முறையானே வந்து தலைப்படுமெனக் காட்டிக் கூறுவார் கன்மமாயை யாணவமென் றிம்முறையின் வைத்து அவ்வக்காரிய நிகழ்ச்சிகளையெடுத்தோதிச் சுட்டிக் கூறினார்.

இகரச்சுட்டு இடையினும் வந்தியையும்.

புண்ணியபாவமென்றது உபசாரம்.

முன் வந்த மாயை முப்பத்தொராமெண்ணு முறைமைக்கணின்ற தத்துவத்தை யுணர்த்தி விடாதவாகுபெயராய்த் தன்னையிருகவுடைய வினைத் தத்துவங்களையுந் தழீஇயிற்று.

காண்மாயை செயப்படுபொருளோடு முடிந்த வினைத்தொகை.

இவை சிவபோகப்பெருவாழ்வையிழப்பித்தலின் மெய்ஞ்ஞானிக்காகாவாயின. மேன்மேன் முறுகுவனவாய இவற்றைத் தோன்றும்பொழுதே நுடையாக்கால் † "களைகுநர் கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து" என்று முறைமைத்தாய் முடியுமென்பதுபற்றி விடுவன ஈண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. விடுதலாவது, அவை அம்முறையானிகழ்ந்தவழி இவ்வஞ்ஞானம் ஏகதேசக்காட்சியானுயதெனவும், அக்காட்சி விருப்பு வெறுப்புக்களது தோற்றத்தானுயதெனவும், அத்தோற்றமும் பிராரத்த வினைநுகர்ச்சிக்கட்சென்ற தற்போதத்தாலாயதெனவும், அறிந்து அங்ஙனஞ் செல்வதாகிய தற்போதம்முளையாதவாறு பரிகரித்துச் சிவஞானத்துளடங்கிச் "சிவாநுபவம் சுவாநுபூதி"யாம்படி ஞானநிலையில் உறைத்துநிற்றல்.

மாயைகன்மங்கள் அஞ்ஞானங்காட்டுதல் ஆணவமலச்சார்வானுய செயற்கையென்பதுணர்த்துதற்கு, மூன்றற்கும் பொதுவாக ஏதுவுட் கூறிப் போந்தவதனை ஈண்டாணவமாதிரைக்கே சிறந்தெடுத்தோதினார்.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனிச் சிவபத்தர்களோடிணங்குகவென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். அம்மலங் கழீஇயினுர்க்கு அதனை நிலைபெறுத்துவதாய் அதன்பின்னர்ச் செய்யக்கடவது இதுவெனச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். சிவ பத்தர்களோடு - அத்துவித நிலையைக் கடைப்பிடித்துச் செய்யும்அன்பானே முதல்வன் அருள்வழிநின்ற சீவன்முத்தர்களோடு,— இணங்குகவென்றது-நட்புச்செய்க என்க.]

ஈண்டுச் சிவபத்தரென்றது பத்தியினுன் மறவாதேத்தி முதல்வனது சீபாதத்தையணைந்த சீவன்முத்தர்மேற்று.

இணங்குதல் நட்புச்செய்தல். சிவபத்தர்களோடிணங்கவெனவே, எதிர்மறைமுகத்தான் வினையரோடிணங்கற்கவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

---

* சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-கக. முற்செயல்விதியை.

† திருக்குறள், பகைத்திறந்தெரிதல். செ - சு. இளைதாக.

அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துவராகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். உறவும் பகையுமொழித்த மெய்ஞ்ஞானிகள் சிலர்மாட்டு நட்புஞ் சிலர்மாட்டு நட்பின்மையுமுடையராதல சால்பன்றென்பாரைநோக்கி மே கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

[இ-ள். அல்லாதார்-பத்தியினுன் மறவாதேத்தி முதல்வனது சீபாத தை யணையாதபாசத்தார்,— அஞ்ஞானத்தை-சுட்டியுணர்வதாகிய விபரீ வுணர்வை,—உணர்த்துவராகலான்-அறிவிப்பாராகலான்,—இனிச்சிவப தர்களோ டிணங்குகவென மேற்கொண்டது என்க.]

அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தையுணர்த்துமாறு * "தெய்வ மென்பதோர் சித் முண்டாகி—முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலு—மாறு கோடி மாயாசத் கள்—வேறு வேறுதம் மாயைக டொடங்கின—வாத்த மானு ரயலவர் கூடி—நா திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்—சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்—பற் யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்—விரத மேபர மாகவே தியருஞ்—சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்—சமய வாதிக டத்த மதங்களே—யமைவ தாக வரற்றி மலை தனர்" என்றற்றொடக்கத்துத் திருவாக்குக்களானறிக. மும்மலங்கள் அஞ்ஞான தை யுணர்த்துதல் இலக்குவாய்த்தழி ஏதுவாதன்மாத்திரையே சிவபத்தரல்லாதா அவ்வாறன்றி இலக்கு வாயாதவழியும் வாய்க்குமாறு செய்துகொண்டு பலவகை யுபாயங்களானுந் தம்மோடொப்ப விபரீதவுணர்வைச் செலுத்தியே விடுவரா லான் அம்மலங்களினுங் கொடியராகிய இவரை அவற்றினுமஞ்சிவிட்டொழிதலே அறிவுடைமைக்குச் சால்பென்பதாம்.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ்
சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை—யறப்பித்துப்
பத்த ரினத்தாய்ப் பரனுணர்வி னாலுணரு
மெய்த்தவரை மேவா வினை.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துமவரோடு இணங்காமைமாத் திரையேயமையும் சிவபத்தர்களோடிணங்குதல் என்னுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தம்மை மறப்பித்து மலங்களின் வீழ்க்கும் சிறப்பு இல்லார் தம் திறத்துச் சேர்வை அற-முதல்வன் காட்டியுங்கண்டும் உபகரித்துநிற் கும் அத்துவிதநிலையை மறவாது கடைப்பிடிக்குந் தமது ஞானக்கண்ணை யிழப்பித்துத் தீய நெறிக்கட் கொண்டு சென்று மலங்களாகிய பிறவிக்கு ழியில் வீழ்வித்துத் துயருறுத்துவாராகிய அன்பில்லார் கூற்றிலே தொன் றுதொட்டுப் பயின்று வந்த சேர்ச்சியறுமபடி,—பத்தர் இனத்துப் பித்து ஆய்ப் பரன் உணர்வினால் உணருமமெய்த்தவரை- அம்மறவியை மாற்றி ஞானக் கண்ணை யுதவிப் பிறவிக் குழியினின்று மெடுத்து நன்னெறிக்கட் செலுத்தி வாழ்விக்குஞ் சிவபத்தரது கூற்றிலே பேரன்புடையராய் அவ்வ ன்பு சார்பாக விளங்குஞ் சிவஞானக் கண்ணால் அந்நிலை கடைப்பிடித்து ணரப்பெற்ற மெய்த்தவராயினோர,—வினை மேவா-எல்லாவநத்தங் கட்கும் மூலமாய் வந்து சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வையைப் பயப்பிக்கும் பிராரத்தவினைகள் வாதியா என்க.

* திருவாசகம், போற்றித்திருவகவல். வரி - கறு.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ் சிறப்பில்லாரொன மேற்சொல்லிய பொருளையே அநுவதித்து விரித்தோதினர்; அதனெதிர்மறைமுகத்தாற் சிவபத்தரது பெருந்தகைமையுணர்ந்துகோடற்பயனோக்கி.

மலம் ஆகுபெயர்.

வீழ்ச்குமென்றது உருவகங்குறித்து நிற்றலின், அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது.

எல்லாவற்றினும் அன்பு சிறந்தமையின் அதனைச் சிறப்பென்றார். பித்துப்போறலின் அன்பு பித்தெனப்பட்டது.

ஏனைத் தவங்களெல்லாம் மெய்யாதலின்றி மலநடையாய்ப் போதலின், பரனுணர்வினாலுணருந் தவமொன்றே மெய்த்தவமெனப்பட்டது.

வினை பால்பகாவஃறிணைப்பெயர். சிவபத்தர்மாட்டன்புடையராய் மனஞ்சொற் செய்கைகளான் அவர்வழி நிற்பாாக்கு உலகியலுணர்வு மாறிச் சிவாநுபூதியுணர்வே மேம்பட்டு நிகழும்: அது நிகழவே பௌதிக வுடம்பைப்பற்றி வரும் பிராரத்த வினைகள் அவர்க்கு நுகர்ச்சியாதல் செல்லாமையின் வாதிக்கமாட்டா: மாட்டாதொழியவே, அவை பற்றுக்கோடாக நிகழுஞ் சிறப்பில்லார்தந்திறத்துச்சேர்வை பற்றறக் கெடுமென்பார் சேர்வையறப் பித்துப் பத்தரினத்தாய்ப் பரனுணர்வினா லுணரு மெய்த்தவரை மேவா வினையென்றார். எனவே, வீட்டுணர்வை நிலைபெறுத்துஞ் சிவபத்தர்களோடிணங்கினாலன்றி வினை பற்றுக்கோடாகத் தொன்றுதொட்டுப் பயின்று வந்த சிறப்பில்லாரிணக்கம் அருமையின், அவ்விணக்கம் ஒருதலையான் வேண்டுமென வலியுறுத்தவாறாயிற்று.

மூன்றாமதிகரணம்.

இனிப் பத்தரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அன்பரொடு மரீஇயினார்க்கு அம்மருவுதலைநிலைபெறுத்துவதாய் அதன்பின்னர்ச் செய்யக்கடவதிதுவெனச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். பத்தரது திருவேடத்தையும் - அயராவன்பினரன்கழலேத்து மெய்யன்பரது திருவேடங்களையும்,—சிவாலயத்தையும் - சிவாலயங்களையும்,—பரமேசுரனெனக்கண்டு - முதல்வனெனவே ஐயுறவின்றித் தெளிந்து,—வழிபடுகவென்றது - வழிபாடுசெய்க என்க.]

காண்டல் ஐயுறவின்றித் தெளிதல்.

காமக்கிழத்தியர் வடிவிற்காணப்படும் ஆடைசாந்தணிகலன்முதலாயின காமுகரை வசீகரித்து இன்பஞ்செய்யுமாறு போல மெய்யுணர்வுடையாரைக் காட்சிமாத்திரையின் வசீகரித்து இன்பஞ்செய்தல்பற்றித் திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையுமென்றுபசரித்தார். அது *"சேலுங் கயலுந் திளைக்குங்கண் ணாரிளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்—போலும் பொடியணி மார்பிலங்குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப" என்னுந் திருவாக்கானுமறிக. திருவேடத்தினியல்பு †"தூயவெண்ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு—நாயகன் சேவடிதைவரு சிந்தையு நைந்துருகிப்—பாய்வது போலன்பி னீர்பொழி கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொன்—மேயசெவ்வாயுமுடையார் புகுந்தனர் வீதி யுள்ளே." ‡"சிந்தை யிடையறா வன்புந் திருமேனி தன்னி லசைவுங்—கந்தை மிகையாங் கருத்துங் கையுழ வாரப் படையும்—வந்திழி கண்

---

* திருப்பல்லாண்டு செ-அ. † திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம். செ-கசo.

‡ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். செ-உசுகூ - உஎo.

ணீர் மழையும் வடிவிற் பொலி திருநீறு—மந்தமி லாத்திரு வேடத்தரசு மெதிர்வந் தணைய" "கண்ட கவுணியக் கன்றுங் கருத்திற் பரவுமெய்க் காதற்—றொண்டர்திரு வேட நேரே தோன்றிய தென்று தொழுதே" என்றற்றொடக்கத்துத் திருவாக்குக் களானுமறிக.

அவன் மற்றிவ்விடங்களிற் பிரகாசமாய் நின்றே அல்லாதவிடத்து அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். மெய்யுணர்வுடையார்க்குப் பகுப்பின்றி எங்கணும் பரமேசுரனெனக் காணடலே பொருத்தமுடைமையானும், நின்றதிருத்தாண்டகமுதலியவற்றுள் அவ்வாறே கூறுதலானும், திருவுருத்திரத்துட் பகுப்பின்றி உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றையுந் தனித்தனியெடுத்தோதி வழிபாடு கூறுதலானும் ஈண்டு வற்றை மாத்திரையே விதந்துகொண்டோதிய தென்னையென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச்சாதித்தனுதலிற்று

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் யாங்கணும் வியாபகமாய் நிற்பினும் இவ்விரண்டிடத்துமாத்திரையே தயிரினெய்போல விளங்கி நிலைபெற்று அல்லுழியெல்லாம் பாலினெய்போல வெளிப்படாது நிற்றலான் இனிய பத்தரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென மேற்கொண்டது என்க.

மற்று உரையசை.

எப்பொருட்கண்ணுமிறைவன கல்ந்துளனென்பது தெளிந்துகோடற்பொருட்டுத் திருவுருத்திரத்தின் அவ்வாறோதப்பட்டதெனக் கொள்க.

> தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தான்கொடுத்துத்
> தன்னுணரத் தன்னு ளிருத்தலாற்—றன்னுணரு
> நேசத்தர் தம்பா னிகழுந் ததிநெய்போற்
> பாசத்தார்க் கின்றாம் பதி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். திருவேடத்தின் இறைவன் பிரகாசமாய் நிற்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பதி - அசிந்திதனாய் நின்ற பரமபொருள்,—தன் உணர வேண்டி - உலகத்துள்ளார் தன்னை யறிதற்பொருட்டு,—தனது உருவைத் தான் கொடுத்து-திருநீறு கண்டிகை முதலிய திருவேடமாகிய தனது திருவடிவத்தைத் தன்னன்பர்க்குக் கொடுத்தலானும்,—தன் உணர-அவ்வன்பர் தன்னைச் சிவோகம்பாவனையால் அறியச் செய்தலானும்,—தன்னுள் இருத்தலால்-அங்ஙனம் ஒருகுறியினகணின்றுணருமவரைத் தனது வியாபகத்துள்ளாக இருத்துதலானும்,—தன் உணரும் நேசத்தர் தம்பால் ததி நெய்போல் நிகழும - குறியுமிறந்துநின்று தன்னை யுள்ளவாறுணருமவர மாட்டுத் தயிரின்கண்ணதாகிய நெய்போல விளங்கித்தோன்றும்,—பாசத்தார்க்கு இன்று ஆம - அவ்வியல்பில்லாத பாசக்கட்டுடையார்மாட்டுப் பாலின்கண்ணதாகிய நெய்போல விளங்காது நிற்கும என்க.

செய்தென்பது சொல்லெச்சம்.

இருத்தல் அல்லீற்றுப் பிறவினைத்தொழிற்பெயர்.

கொடுத்துச் செய்திருத்தலானிகழுமென வியையும்.

தன்னுணருநேசத்தரெனப் பெயரடையானும் ஓரோதுக்கூறப்பட்டது. தன்னையென்னுமிரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

உணர்தலே மூவிடத்தோதுதலின் இஃதங்ஙனம் வேறுவேறுரைக்கப்பட்டது.

பாசத்தார்க்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இன்மை ஈண்டு விளங்காமைகுறித்து நின்றது.

கண்டதொரு மந்திரத்தாற் காட்டத்தி னங்கிவே
றுண்டல்போ னின்றங் குளதாமாற்—கண்டவுருத்
தானதுவா யன்றானன் றானதுவாய்த் தோன்றானே
தானதுவாய்க் காணாத தவர்க்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சங்கமவடிவிற்குக் கூறிப்போந்த இயல்பில்லாத தாவர வடிவின் மந்திரசாந்நித்தியமுள்வழியனறிப் பிரகாசமாய் நிற்றல் பெறப்படாதென் பாரை நோக்கிச் சிவாலயத்தினிடத்தும் இறைவன பிரகாசமாய் நிற்றலை வலியுறுத் துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காட்டத்தின் அங்கி வேறு உணடல்போல் - விறகிற்றீ கடை கோலாற் கடைந்துழி வேறாய் விளங்கும அல்லுழி விளங்குவதன்றானாற் போல,—கண்ட உருத் தான் அது ஆய் அன்று ஆனான்-உயிர்கட்குப்புத்தி முத்தி யளித்தற்பொருட்டுக் காணப்பட்ட தாவரவடிவின்கட் கலப்பினால் அதுவே தானாய் அதுவனறி வேறு பொருளுமாயிபலபுடைய முதல்வன்,— கண்டது ஒரு மந்திரத்தான் நின்று அங்கு உளது ஆம ஆல்-அதுவே தா னாகக் காணாதார்க்குத் தமமாலறியப்பட்டதொரு மந்திரசாந்நித்தியமில் வழி அவ்வடிவின்கண் விளங்காது நின்று அஃதுள்வழி விளங்கித்தோன்றும் பொருளாம்.—அது தான் ஆய்க் காணும தவர்க்கு அது தான் ஆய்த் தோன்றானே - அவ்வாறன்றி அவ்வடிவே அவனாகக் காணப்பெறும் உண் மைத்தவமுடையார்க்கு அப்பெற்றியனேயாய் விளங்கித் தோன்றான் கொல்லோ என்க.

காணாதார்க்கென்பது சொலலெச்சம்.

மந்திரத்தாலெனனும் பொருளடைக்கேற்ப உவமையினும் வருவித்துரைக்கப் பட்டது.

உண்டாதல் ஈண்டு விளங்குதன்மேற்று.

ஆல அசை. ஆனானெனபது பெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை.

பொருண்மைபற்றி உளதெனவும் அன்றெனவும் கூறினா.

தானதுவாயன்றானானெனனும் பெயரடையான் அவரவர் பாவனைக்கேற்ப விளங்குதற்கேதுக்கூறியது. தானதுவாயன்றாதல் சங்கமவடிவிற்குமொக்குமேனும், தாவரவடிவின்கண் நிகழுங்கடாவை இதனானன்றி நீக்கலாகாமையின் ஈண்டுக் கூறி னார். இஃதீரிடத்து மொக்குமெனபது முனனர்ப்பெறப்படும்.

புறனடை.

இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுகவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த மூன்றுஞ் சீவன்முத்தர்க்குத் தாமேயுளவாமிலக்கணமாகலின் அநுவாதமாக வைத்துணர்த்தற்பாலனவாகிய இவற் றைக் களைக இணங்குக வழிபடுகவென விதியாகவைத்தோதிய தெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை அவற்றதொழிபாகக்கொண்டு சாதித்தற்கு மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்விடங்களின் - மேற்கூறிய திருவேடங்கள் சிவாலயங்களிடத்தே,—வழிபடுகவென்றது - வழிபாடுசெய்க என்க.]

இவ்விடங்களென்றது மேற்கூறிய இரண்டனையும்.

வழிபடுகவென்னும் எடுத்தலோசையான் அநுவதித்துணர்த்துவதே யமையுமென்பாரைநோக்கி விதித்தலை வலியுறுத்தவாறு. இனம்பற்றிக் களைதல் இணங்குதல் கட்கும் இஃதொக்கும்.

நரம்பு நாடி முதலானவற்றைத் தானதுவாய் வரும் புருடன் அவையாகாவாறு அப்புருடனுமாகலான்.

எ-து. எது. எ-னின். எய்தியதனை விதித்தல் பயனுடைத்தன்றுபோலுமென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நரம்புமுதலிய தாதுக்களின்கண் வேற்றுமையின்றி அதுவது தானாய் வருகின்ற உயிர் நாடியோ என்போ நரம்புசீக்கோழையோவென்று இங்ஙனம் பமறியாய்ப் பார்ப்பார்க்கு அந்நரம்பு நாடிமுதலியவையாகாது அவற்றின் வேறுமாயினாற்போல உயிர்க்குயிராகிய அம்முதல்வனும் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றினுங் கலப்பான் அதுவது தானாகியும் பொருண்மையான் அல்லனாகியும் நிற்பனாகலான் அதுவது தானாய்க் காணுங் காட்சிபற்றி யெய்திய வழிபாடு அல்லனாய் நிற்றலைக் காணுங்காலெய்தாதாகலின் அவ்வழியுமெய்துவிக்க வேண்டுதலான் இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுகவென விதித்தோதியது என்க.

அவையாகாவாறப்புருடனுமெனவே அவ்விடத்தெய்துவித்தல் ஒருதலையான் வேண்டுமென்பது தாற்பரியமாயிற்று.

மேற்கோளின் இவ்விடங்களையென்னாது இவ்விடங்களினென வேற்றுமைப் படுத்தோதியதூஉம் இஃதுணர்ந்துசோடற்பொருட்டு. இதனானே, *எய்தாத தெய்துவிப்பதூஉம், எய்தியதிகந்துபடாமற்காப்பதூஉம, எய்தியதனை யொருமருங்கு மறுப்பதூஉம் என்னும் விதிமூன்றனுள், இஃதெய்தியதிகந்துபடாமற் காத்ததென்பது போந்தவாறுணர்க.

வாறு உவமவுருபுபட நின்றது.

முதலானவற்றையென்பது உருபுமயக்கம்.

> அதுவிது வென்ற தநுவல்லான் கண்டார்க்
> கதுவிது வென்றதையு மல்லான்—பொதுவதனி
> லத்துவித மாத லகண்டமுாக ஷதவமே
> யத்துவிதி யன்பிற் றொழு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். முதல்வனுக்கு அவ்வியல்பு எல்லாப்பொருட்கண்ணுமுண்மையின் அவற்றுள் இவ்விடங்களின்மாத்திரையே வழிபாடு விதித்ததென்னையென்பாரைநோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கண்டார்க்கு - முதல்வன் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றினும் நிற்குநிலைமை யறியப்பெற்றோர்க்கு,—அது இது என்றது (அல்லான்) - கண் அருக்கன்போல் அதுவும் இதுவுமெனப் பக்கி

* எய்தாததெய்துவிப்பது, அபூர்வவிதி. எய்தியதிகந்துபடாமற் காப்பது, நியமவிதி. எய்தியதனையொருமருங்கு மறுப்பது, பரிசங்கியாவிதி. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

சைத்தோதப்பட்ட பேதநிலைமையனுமல்லனாய்,—அது (என்றது) அல்லான் - உடலுயிர்போல் அதுவேயென்றோதப்பட்ட அபேதநிலைமையனுமல்லனாய்,—அது இது என்றதையும் அல்லான் - குணகுணிபோல் அதுவாகிய இதுவென்று பக்கிசையாமலோதப்பட்ட பேதாபேத நிலைமையனுமல்லனாய்,—பொதுவதனில் அத்துவிதம் ஆதல் அகண்டமூர்த்தைவமே - அறிவொளிபோல் அம்மூன்றற்கும் பொதுமையான் அத்துவிதநிலைமையனாதலான் எல்லாப்பொருளும் அவன்வடிவேயாமாயினும்,—அத்துவிதி அன்பின்தொழு - அவற்றுள்ளும் அன்பு விளையுமிடத்தின் வழிபடுவாயாக அவ்வத்துவித சித்தாந்தத்தைப் பெற்றுடையோய் என்க.

அது விதுவென்றது முன்னையது உம்மைத்தொகை; பின்னையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

அல்லானென்பதனை மேலுங் கூட்டி, என்றதென்பதனை அதுவென்றதனோடுங் கூட்டியுரைக்க, அல்லானென்பது முற்றெச்சக்குறிப்பு.

என்றதை ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரம். உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. பொதுவதென்னுமது பகுதிப்பொருள் விகுதி. தைவமென்னுஞ்சொல்லியல்பு மேலேயுரைத்தாம். ஏகாரந்தேற்றம். ஆயினுமென்பது சொல்லெச்சம். அன்பு ஆகுபெயர். ஏழாவது விரித்துரைக்க.

* "திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனி" யினன்றி "எங்குமுருக்காணவொண்ணாத பான் முலைப்பால் விம்மியொழுகுவதுபோல் வெளிப்பட்டருளுவ" தாகி அடிப்பட்டுவருமன்பு விளையாமையின் ஆண்டுச்செய்யும் வழிபாடே அத்துவிதஞானத்தை நிலைபெறுத்தற் பயத்ததென்பார் அத்துவிதமாதலகண்டமூர்த்தைவமேயென அநுவதித்து அத்துவிதியன்பிற்றொழுவென்றார். அத்துவிதியென்னும் அண்மைவிளி பயனுணர நின்ற குறிப்புப்பெயர். இதனானே விதிக்குப் பயன்கூறியதூஉமாயிற்று. இனி அது இதுவென்பன அருவுருவாகிய திருமேனியெனக்கொண்டு அதற்கியையவுரைப்பாருமுளர்: அவர், அன்பினென்றதனை ஏதுப்பொருட்கண் வரும் ஐந்தனுருபேற்ற இயற்பெயராக வைத்துரைப்ப.

> வினையா லசத்து விளைதலான் ஞானம்
> வினைதீரி னன்றி விளையா—வினைதீர
> ஞானத்தை நாடித் தொழவே யதுநிகழு
> மானத்தா லன்பிற் றொழு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்டொருவவே ஞானசொரூபம் உளதாய் அத்துவிதத்தையுணர்த்துமாகலான் அதன்பொருட்டு வழிபாடு வேறு விதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வினையால் அசத்து விளைதலான் வினைதீரின் அன்றி ஞானம் விளையா-உடம்பின் கண்ணதாகிய பிராரத்தவாசனை உயிர்க்குத் தாக்குவதாயுள்ளதுணையும் அதனான் வரும் விருப்புவெறுப்புக்களும் அவைபற்றிக் காட்சிப்படும் மண்முதன் மாயைகளும் அவைபற்றி நிகழும் விபரீத வுணர்வுமாகிய அசத்துக்கள் ஒருவியவழியும் வந்துகூடி மேம்படுவனவாகலான் அவ்வளவிற்கெல்லாம் மூலமாகிய பிராரத்தவாசனை பற்றறக்கழிந்தாலன்றி

* சிவஞானசித்தியார், பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம், செ-ச.

அவ்வசத்தைக் கீழ்ப்படுத்து மெய்யுணர்வு மேம்படுதல் கூடாதாகலின்,— வினை தீர ஞானத்தை நாடித் தொழவே அது நிகழும் - அவ்வாசனை பற்றறக் கழிதற்பொருட்டு அம்மெய்யுணர்வுடையாரை நாடி வழிபடவே அவ்வினைநீங்கி மெய்யுணர்வு மேம்பட்டுநிகழும்,—ஆனத்தால் அன்பின்தொழு- ஆகலான அன்பினால் அவரை வழிபடுவாயாக என்க.

அசத்தையொருவியவழி உளதாகிய ஞானசொரூபம் நிலைபெறுதல் அவ்வசத்தினது விளைவிற்கு வேராகிய வினைத்தீர்வின் கண்ணதாகலான், அவ்வினை வேரறுத்து மெய்யுணர்வை நிலைபெறுத்துதற்பொருட்டு அதனை அங்ஙன நிலைபெறுத்தினார் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதாம். அற்றேல்,அதன்பொருட்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்கவென்றவதுவே அதற்கமையுமெனின்,—அஃதொக்கும். அவ்வுச்சரிப்பும் இவ்வழிபாட்டை யின்றியமையாதென்க. அற்றாகலினன்றே, ஆண்டஞ்செழுத்தாலெனவும், மண்முதனாளுமெனவும், அகத்து வழிபாட்டை உடன் கூறியதூஉ மென்பது.

விளையாதென்னுந் தவ்விகுதி விகாரத்தாற்றொக்கது.

பின்வந்த ஞானம் ஆகுபெயர்.

ஆனதனாலென்பது ஆனத்தாலென மரீஇயிற்று.

தன்னை யறிவித்துத தான்றானுச் செய்தானைப்
பின்னை மறத்தல் பிழையலது—முன்னவனே
தானேதா ளுச்செய்துந் தைவமென்றுந் தைவமே
மானே தொழுகை வலி.

எ-து. உ-ம். எ-னின், அங்ஙனம் பயன்பற்றி விதிக்கப்படும் வழிபாடு வேள்வி முதலியனபோலப் பயன் வேண்டாமையானுதல் பின்னர்ச் செய்து பெறுது மென்றுதல் ஒரோவழி யொழியவும்படுங்கொல்லோவென்பாரை நோக்கி அது செய்யாவழிப்படுங் குற்றமும் செய்தல் கடமையாமாறும் உணர்த்தி விதித்தலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தன்னை அறிவித்துத் தான் தான் ஆச்செய்தானைப் பின்னை மறத்தல் பிழை அலது - தன்னுண்மையை அறியமாட்டாது குருடாய்க் கிடந்த உயிர்க்குப பலவாற்றானும் அதனைத் தெரித்துணாத்தி எத்தனையுமெளிய அவ்வுயிரை எத்தனையுமரிய தானும்வண்ணஞ் செய்தளித்த பெரியதோருதவியை அதன்பினனர் மறக்குமாயின் அஃது இதற்குமுன் அறியாமையான் மறந்த குற்றம்போலத் தீர்திறனுடையதோர் குற்றமன்றாகலானும்,—முன்னவனே தானே தானுச் செய்தும் தைவம் என்றும தைவமே மானே தொழுகை வலி - முதல்வன் அங்ஙனந் தான்றானேயாகச்செய்தாலும் இதுகாறுந் தனக்குச் சுதந்திரமின்றி முதல்வனது உபகாரத்தை யின்றியமையாதாய் அடிமையாகிய உயிர் எக்காலத்தும் அவ்வாறடிமையேயாமாகலானும் தான்றானுச் செய்தளித்த அப்பெரியோனை வழிபடுதலே அவ்வுயிர்க்கு வலியாவது என்க.

தமதாமுதற்றானே குருவாகலிற் றன்றானுச் செய்தானை யென்றும், முன்னை மறந்த குற்றம் அறியாது நிகழ்ந்ததாகலிற் கழுவப்படும் இஃததுபோற் கழுவப்படுவதன்றென்பார் பின்னை மறத்தல் பிழையலதென்றுங்கூறினார். பின்னை மறத்தலென்

பதனுல் முன்னே மறத்தல் பெறப்பட்டது. * "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை-செய்ந்நன்றி கொன்றமகற்கு" என்னுங் கருத்துநோக்கிக் கூறியதூஉமாம்.

அலது மெனப் பாடமோதி இது பிழையாதலன்றியு மென்றுரைபபாரு முளர்.

ஏகாரம் முன்னையது அசைநிலை; பின்னையனதேற்றம்.

செய்தாலென்பது செய்தெனத் திரிந்தது.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

தான்ருனுச்செய்தல் எதனை யெதனைப் பற்றினும் அதுவதுவாமுயிர் தன்னை யறிந்தவழி எண்குணங்களானிறைந்து தன்வண்ணமாகச்செய்தல். அங்ஙனஞ்செய் தவழியும் † "உயிர்தானுஞ் சிவாநுபவ மொன்றினுக்கே யுரித்து" என்பார் தைவ மென்றுந் தைவமேயென்ருர். தைவமென்னுஞ் சொல்லியல்பு மேலே யுரைத்தாம்.

மானேயென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற்ருெக்கது. மானென்பது வட சொற்றிரிபு. சுட்டு வருவிக்க.

வலிதருவதனை வலியென் றுபசரித்தார்.

இவ்வுதாரணங்கண் மூன்ருனும், வழிபாட்டிற்கும் இடத்து நிகழ்பொருண்மாத் திரையேயன்றி இடவிசேடமும் பெறல் வேண்டுமென அதனை வலியுறுத்துமுகத் தானே, முறையே சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவபத்தர் வேடத்தையுஞ் சிவதேசிகர்களையும் அறிந்து வழிபடுமாறு கூறப்பட்டது.

> சிவமென்னு மந்ததர சிந்தைநேர் நோக்கப்
> பவமின்றாங் கண்வா சகத்திற்—சிவமுண்டா
> மொன்று மிரண்டு மலத்தார்க்கிங் கொண்குருவா
> லின்றிந் நூன் மும்மை மலர்க்கு.

எ-து. செ-ள். இங்ஙனஞ் சிவாகமத்துண்ஞானபாதப்பொருளெல்லாவற்றை யும் பொது உண்மையென் றிருவகைப்படுத்துப் பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலென நான்கியலாக வைத்துப் போதிப்பதாகிய இச்சிவஞான போதநூலைக் கோடற்குரிய அதிகாரிகளாவார்இவரென்பதுணர்த்துதற்கெழுந்தது.

(இ-ள்.) சிவம் என்னும் அந்த தர - தான்ருனுச்செய்தவாற்றாற் சீவ னென்னு மியல்பினீங்கிச் சிவமென்றோதப்படும் வேதாந்தத்தெளிவாகிய சித்தாந்தத்தையுடைய மாணவகனே!—ஒன்றும் இரண்டும் மலத்தார்க்கு- ஒன்றுமிரண்டுமாய மலங்களையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கும் பிரளயாகலர் க்கும்,—சிந்தை நேர் நோக்கக் கண் வாசகத்தின் பவம் இன்று ஆம் சிவம் உண்டாம் - முறையே அறிவின்கணின்று அருட்பார்வையா னோக்குதலா னும் தேவகுருவாய்முன்னின்று செய்யுந் திருநோக்கம் பரிசம் வாக்கெ னப்படுந் தீக்கையானும் பிறவிக்கேதுவாய பசுத்துவநீங்கிச் சிவத்துவம் விளங்குமாகலான்,—மும்மை மலர்க்கு இங்கு ஒண்குருவால் இன்று இந் நூல்-அவரின் வேருகிய மும்மலமுடையவர்க்கே உரித்து இவ்வுலகத்தனு பவமுடைய தேசிகராற் போதிக்கப்படும் இச்சிவஞானபோதநூல் என்க.

---

* திருக்குறள், செய்ந்நன்றியறிதல். செ-க0.

† சிவஞானசித்தியார், பதினொன்ருஞ்சூத்திரம். செ-க0. செம்பிரத.

அந்தம் வேதாந்தம், அந்ததரஞ் சித்தாந்தமாதலின், அதனைப் பெற்றாரது பெருமை கூறுவார் சிவமென்னு மந்ததரவென்றார். என்னுமென்புழிப் பன்மைசொற்றொக்குநின்றது.

சிந்தை அறிவு. கண்ணுருபு விரித்துரைக்க. நேர் நோக்குதல் முன்னை மருட்பார்வையை மாற்றி அருட்பார்வையானோக்குதல். நோக்க நோக்குதலாமெனக. கண் வாசகங்களைக் கூறவே இனம் பற்றிப் பரிசமும் உடன் கொள்ளப்படும்.

பவம் ஆகுபெயர்.

இந்நூல் அநுபவமுடைய தேசிகனாலன்றி விளங்காதென்பார் ஒண்குருவாலென்றார்.

போதிக்கப்படுமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

இன்றிந்நூலென்பது இந்நூலென்னும் பொருட்டு. இக்காலத்துரைக்கப்படு நூலெனினுமமையும். அது "தானுரைத்தானின்று" என வருகின்ற வெண்பாவாற் கூறியவாற்றானுமறிக.

மும்மையென்றது எண்டொண்ணின்மேனின்றது, "தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல.

உண்மையதிகாரமுடிந்தது.

எந்தை சனற்குமர னேத்தித் தொழவியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞானநூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் றாரணியோர் தாமுணர
வேதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று.

[எ - து. செ - ள். இந்நூலாசிரியன் றிருவருட் சிறப்புணர்த்துதற் கெழுந்தது.

(இ-ள்.) எந்தை சனற் குமரன் - எந்தையாகிய சனற்குமாரமுநிவன் முதலிய முநிவர்கணங்கள்,—ஏத்தித்தொழ - துதித்துவணங்க,—நந்தி - ஸ்ரீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய நந்திபெருமான்,—இயல்பாய் - தான் கேட்டமுறையே,—உரைத்தருளும் - உபதேசித்தருளிய,—ஞானநூல் - சிவஞானபோதமாகிய வடநூலை,—சிந்தைசெய்து - பரஞ்சோதி முநிவன்பாற் கேட்டவாறே சிந்தித்து,—தாரணியோர் தாம் உணர - தமிழ் நாட்டார் அறிந்துய்தற்பொருட்டு,—ஏது திருட்டாந்தத்தால்-மேற்கோளோடு கூடிய ஏது திருட்டாந்தங்களுடன்,—இன்று - இக்காலத்தே,—மெய்கண்டான்றான் உரைத்தான்-மொழிபெயர்த்துக்கூறி வார்த்திகப்பொழிப்புரை செய்தருளினான் மெய்கண்டதேவன் என்க.]

சிவஞானபோதமுற்றியது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

சிவஞானபோதச்சூர்ணிக்கொத்து.

முதற்சூத்திரம்.

க.—சகம் பிறப்பிருப்பிறப்பாகிய முத்தொழிலையுடையது.

உ.—அது அரனாலே உடையது.

ங.—மற்றிருவரும் முத்தொழிற்படுவர்கள்.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

க.—அரன் உயிர்களின் இரண்டற நிற்பன்.

உ.—உயிர்களுக்குக் கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன்.

ங.—உயிர்கள் அச்சு மாறியே பிறக்கும்.

ச—அரன் சருவ வியாபகன்.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

க.—இல்லையென்கிற அறிவுடனே சொல்லுகையினாலே அறிவுயிர் உண்டு.

உ.—எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதின்கிழமையாகச் சொல்லுகையினாலே, உடற்கு வேறாய் உயிருண்டு.

ங.—ஐந்தையும் ஒருவனே அறிதலின், ஒவ்வொன்றை மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

ச.—கனவுடலைவிட்டு நனவுடலிலே வருகையினாலே, அக்கனவுடற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

ரு.—நித்திரையிலும் பிராணவாயுத் தொழில் பண்ணவுஞ் சரீரத்துக்குப் புசிப்புந தொழிலும் இல்லாதபடியினாலே, பிராணவாயுவுக்கு வேறாய் உயிர உண்டு.

சா.—மறந்து மறந்து நினைக்கிறபடியினாலே மறவாமல இருக்கிற அரனுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

எ.—எல்லாத்தத்துவங்களுக்கும் வேறு வேறு பெயர் இருக்கையினாலே, அந்தந்தத் தத்துவங்களுக்கு வேறாய் உயிர உண்டு.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

க.—அந்தக்கரணங்களுக்கு * உயிர் உட் கூடினாலன்றித் தொழில் இல்லாதபடியினாலே, அந்தக்கரணங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

உ.—மலமறைப்பால் உயிருக்கு அறிவு இல்லை.

ங.—உயிர் மூன்றவத்தைப்படும்.

* உயிருடனே கூடினாலன்றி என்றும் பாடம்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்.

க.—உயிராலே தத்துவங்களெல்லாந் தொழில்செய்யும்.

உ.—அரனாலே உயிர்களெல்லாம் அறியும்.

ஆறாஞ் சூத்திரம்.

க.—உயிரறிவினாலே அறியப்பட்டவெல்லாம் அழியும்.

உ.—அப்பிரமேயமாக அறியப்பட்டவனே அரன்.

ஏழாஞ் சூத்திரம்.

க.—அரன் பாசத்தை அநுபவியான்.

உ.—பாசம அரனை அநுபவியாது.

ந.—உயிர் * அவ்விரண்டனையும, அநுபவிக்கும.

எட்டாஞ் சூத்திரம்.

க.—உயிருக்கு நலலறிவு தவத்தினாலேயே வரும.

உ.—உயிருக்குச் சற்குருவாய் வருவது அரனே.

ந.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப்பற்றுகையினாலே தன்னையும் அறிய மாட்டாது.

ச.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிலே பற்றற்றால் தன்னையும் அறியும்.

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

க.—உயிர் அரன் ஞானத்தினாலேயே அரனைக் காணும.

உ.—உயிர் பாசத்திலே பற்றற்றால், அரன் வெளிப்படுவன்.

ந.—பஞ்சாக்ஷரசெபம் பண்ணினால், வாசனாமலம போம.

பத்தாஞ் சூத்திரம்.

க.—அரனுடன் ஒன்றாகி நில்.

உ.—உன்றொழிலெல்லாம அரன் பணி என்றே கொள்.

பதினொன்றாஞ் சூத்திரம்.

க—ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரனே அநுபவிப்பன்.

உ.—அரனை மறவாமல அன்பு இருந்தால் அவனிடத்திலே ஐக்கமாய்ப்போவன்.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

க.—மும்மலங்களையும் களைக.

உ.—சிவஞானிகளுடனே கூடுக.

ந.—சிவஞானிகளையுஞ் சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவனெனவே தேறி வழிபடுக.

ச.—வழிபடாமையை ஒழிக.

ஞானக்கொத்துமுற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* அவ்வரனை அடையும்; அநுபவிக்கும் என்றும் பாடம்.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துறையூர் - அருணந்திதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

சிவஞானசித்தியார்பரபக்கம்.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருகோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த னால்வாயைங் கரத்த னாறு
தருகோட்டம்பிறையிதழித்தாழ்சடையான் றருமொருவாரணத்தின்றாள்க
ளுருகோட்டன் பொடும்வணங்கி யோவாதே யிரவுபக லுணர்வோர்சிந்தைத்
திருகோட்டு மயன்றிருமால்செல்வமுமொன்றோவென்னச்செய்யுந்தேவே.

(இதன்பொருள்.) கங்கையாறுங் கோணுதலைத்தரும் அழகியபிறை யுங் கொன்றைமாலையுமுடைத்தாய்த் தாழ்ந்தசடையினையுடைய சிவபெருமான் பிள்ளையாகத்தந்த தேவன், ஒருகொம்பையும இரண்டுசெவியையும் மூன்றுமதத்தையும் நான்றவாயையும் ஐந்துகரத்தையுமுடையோனாகிய ஒப்பற்ற யானையினது தாள்கள் உள்ளமுருகுதலைச் செய்வதாகிய அன்போடுகூடி வந்தித்து ஒழியாது இரவும பகலு நினைப்போரது நெஞ்சிற்றிருக்கை ஈண்டனுகாவணணம் தூக்கும். பிரமவிஷ்ணுக்கள் பதங்களும் ஒன்றல்லவென்ன மிக்க வீட்டின்பத்தையும் உண்டாக்கும் என்க.

கோடுஞ் செவியும் மதமும் வாயுங் கரமும் அஃறிணைப்பொருளாகிய யானையினது சினைப்பெயர்களேனும் அவ்வியானைப்படிவத்தை யுடையான் தேவனாதல் பற்றிச் சினைதோறும் அன்னிறுதியடுக்கிக்கூறினார். (க)

மங்கலவாழ்த்து.

சிவபெருமான்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதியருண்ஞானமூர்த்தியாயகிலமீன்ற [றப்
மாதினையுமொருபாகத்தடக்கிவானோர்மகுடசூளாமணியாய்வையம்போற்
பாதிமதியணிபவளச்சடைகடாழப் படரொளியம்பலத்தாடும்பரனார்பாதத்
தாதுமலிதாமரைகள்சிரத்தேவைத்துத்தளராதபேரன்புவளராநிற்பாம்.

(இ-ள்.) முதனடுவிறுதியின்றி ஒருவராலுமறியப்படாத பரசொரூபப் பிரகாசத்தையுடைய அருளாகியஞானமே திருமேனியாகக்கொண்டு

தனது காருண்யத்தினாலே சகளீகரித்துப் பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கிய அந்தப் பரமேசுவரியையுந் தன்னிடப்பாகமுழுதினும் அடக்கிப் பிரமன்மால் முதலாகிய தேவர்களது மகுடரத்நிநம்போலு மிக்க சத்திசிவமாகிய சகளநிஷ்கள சொரூபமாய் உலகத்துள்ளார்துதிப்ப ஒற்றைக்கலையை அலங்காரமாகவணிந்த பவளம்போன்ற சடைகளைத்தாழவிட்டு விரிந்த ஒளியையுடைய திருவம்பலத்தின்கண்ணே நிருத்தஞ்செய்தருளுகின்ற மேலான பரமனது சீபாதங்களாகிய தாதுக்கள்மிக்க தாமரைமலர்களைத் தலையின்மீதுவைத்துத் தளர்ச்சியில்லாத மிக்கவன்பு மிகவும் உண்டாம்படி நில்லாநின்றேம என்க. (க)

சத்தி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈசனரு ளிச்சையறி வியற்ற லின்ப மிலயமொடு போகமதி கார மாகித், தேசருவ மருவுருவ முருவ மாகித் தேவியுமாய்த் தேசமொடு செல்வ மாகிப், பேசரிய வுயிரையெலாம் பெற்று நோக்கிப் பெரும்போக மவையளித்துப் பிறப்பினையு மொழித்திட், டாசகலு மடியருளத் தப்பனுடனிருக்கு மன்னையருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம்.

(இ-ள்.) ஈசன் அருள் இச்சை அறிவு இயற்றல் இன்பம் இலயமொடு போகம் அதிகாரமாகி - கருத்தாவைவிட்டு நீங்காத சத்தியானது அவனது கருணையினால் பராசத்தியும் இச்சாசத்தியும் ஞானசத்தியும் கிரியாசத்தியும் திரோதானசத்தியும் இவையன்றி இலயபோக வதிகாரவவத்தைகளுமாய்,—தேசு அருவம் அருவுருவம் உருவமாகித் தேவியுமாய்த் தேசமொடு செல்வமாகி - அநந்தப்பிரகாசமாகிய இறைவனுக்கு அரூபம் ரூபாரூபம் ரூபமெனப்பட்ட மூன்று முறைமைக்கும் அம்முறைமைகளாகிய வடிவுந்தானாய் இறைவன் அங்ஙனம் கொண்டருளுந் திருமேனிக்கு அநந்தச் சத்திகளுந்தானாய்ப் பிரபஞ்சங்களும் பதார்த்தங்களுந்தானாய்,—பேசரிய உயிரையெலாம் பெற்று நோக்கி - அவன் எடுத்துக்கொண்ட திருமேனிக் கேற்ற சத்தியாய்நின்று எண்ணுதற்கரிதாகிய எல்லாவான்மாக்களையும் படைத்து அளித்து,—பெரும்போகமவை அளித்துப் பிறப்பினையும் ஒழித்திட்டு - ஆன்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்கட்கீடாகச் சுவர்க்காதிபதங்களையுங்கொடுத்து சாதனங்களையுங் கெடுத்து அவ்விறைவனோடுங் கூடிநிற்க முத்தியையுங்கொடுத்து,—ஆசு அகலும் அடியார் உளத்து அப்பனுடன் இருக்கும் அன்னை - அஞ்ஞான நீங்கின அடியார் இருதயத்திற் சிவபெருமானோடுங் கூடியிருக்கும் உலகமாதாவினுடைய,—அருட்பாதமலர் சென்னிவைப்பாம் - கிருபையாகிய திருவடித்தாமரைகளை எந்தலைமேல் வைத்துக்கொள்ளா நின்றேம் என்க.

அதிகாரமும் செல்வமும் தேசமும், பெற்றும் நோக்கியும் பெரும்போகமளித்துமென் உம்மைகள் தொக்கிநின்றன. (உ)

விநாயகக்கடவுள்.

இயம்புநூ லிருந்தமிழின் செய்யு ளாற்ற லிடையூறு தீர்ந்தினிது முடிய வேண்டித், தயங்குபே ரொளியாகி யெங்கு நின்ற தலைவனார் மலைமாது தன்னோ டாடிப், பயந்தவைங் கரநாற்றோண் முக்கணிரு பாதப் பரிய தொரு நீள்கோட்டுப் பெரிய பண்டிக், கயந்தனடிக் கமலங்க ணயந்து போற்றிக் கருத்திலுற விருத்திமிகக் காதல் செய்வாம்.

(இ-ள்.) இயம்புநூல் - இப்பொழுது சொல்லுநூல்,—இருந்தமிழின் செய்யுள் ஆற்றல் இடையூறுதீர்ந்து இனிதுமுடியவேண்டி - பெரியதமிழினற்செய்யுமிச்செய்யுள் பஞ்சாதிகாரங்கள் சொல்லும் வழியால் வருங்குற்றமொழிந்து இனிதுமுடிதலைவிருமபி,—தயங்குபேரொளியாகி - விளங்கும் பெரிய ஒளியேயாகி,—எங்கு நின்ற தலைவனார் - எவ்விடத்தும் பூரணமாய் நின்ற இறைவர்,—மலைமாதுதன்னோடு ஆடிப்பயந்த - அசுரனைக்கொல்லு நிமித்தமாக இமையமாதோடுங்கூடி உண்டாக்கப்பட்ட,—ஐங்கரம் நாற்றோள் முக்கண் இருபாதப்பரிய தொருநீள்கோட்டுப்பெரிய பண்டிக்கயம் தன் - ஐந்துகையினையும் நான்குதோளினையும் மூன்றுகண்ணினையும் இரண்டு பாதத்தினையும் பரியதாகி நீண்டதொரு கொமபினையும பெரியவயிற்றினையுமுடைய யானைமுகத்து விநாயகனது,—அடிக்கமலங்கள் நயநது போற்றிக் கருததில் உற இருத்திமிகக் காதல்செய்வாம் - சீபாதகமலங்களை விருமபித் துதித்துச் சித்தத்திலுமுறும்படிவைதது மிக்கவிருப்பத்தைச் செய்யாநின்றேம் என்க. (௬)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

அருமறையா கமமங்க மருங்கலைநூ றெரிந்த வகத்தியனுக் கோத்துணைக்கு மருட்குருவாங் குருளை,திருமறைமா முனிவர்முனி தேவர்கடந்தேவன் சிவனருள்சேர் திருமதலை தவநிலையோர் தெய்வம, பொருமறையார் கழல்வீரர் வீரன் கையிற் பூநீர்கொண் டோவாது போற்றுமடி யார்கள், கருமறையா வகையருளிக் கதிவழங்குங் கந்தன் கழலிணைக ளென்சிரத்திற் கருத்தில் வைப்பாம்.

(இ-ள்.) அருமறை ஆகமம் அங்கம் அருங்கலை நூல தெரிந்த அகத்தியனுக்கு ஓத்து உரைக்கும அருட்குருவாங் குருளை - தெரிதற்கரியவேதங்களும் ஆகமங்களும் ஆறங்கங்களும் அரிதாகிய கலைஞானங்களுமாகிய நூல்களை ஆராய்ந்த அகத்தியமாவிருடிக்கு வேதவியாக்கியானத்தை அருளிச்செய்த ஞானசாரியனாகிய இளையபிள்ளை,—திருமறைமாமுனிவர்முனி - அழகிய வேதத்தைக்கற்றுவல்ல மிக்கவிருடிகட்குத் தலைவனாகியவிருடி,—தேவர்கடந்தேவன் - தேவர்கட்குச்சுவாமி,—சிவன அருள்சேர் திருமதலை - சிவனுக்குக் கிருபையாலுண்டாகிய புத்திரன்,—தவநிலையோர் தெய்வம் - தவத்தின்மிக்கோர்க்கு வழிபடுந்தெய்வம்,—பொரும் அறையார்கழல் வீரர் வீரன் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையுடைய பொருகின்ற வீரர்க்கு வீரன்,—கையிற் பூநீர்கொண்டு ஓவாதுபோற்றும் அடியார்கள் கருமறையாவகை அருளிக் கதிவழங்குங் கந்தன் - ஒழியாது கையின் மலருமஞ்சனமும்

கொண்டு துதிக்கும் அடியார்கள் கருப்பத்தில் அழுந்ாதவகை அருள்செய்து மோக்ஷத்தைக்கொடுக்குங்கந்தசுவாமி,—கழலிணைகள் எஞ்சிரத்திற் கருத்தில் வைப்பாம் - அவனது சீபாதங்களிரண்டையும் எந்தலைமீதும் இருதயத்திலும் வைத்துக்கொள்ளாநின்றேம் என்க.

கழல்வீரரொன்றது அசுரனை. (ச)

மெய்கண்டதேவநாயனுர்.

பண்டைமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம் பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறக், கண்டவிரு தயகமல முகைக ளெல்லாங் கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தவருட் கதிரோன், விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணெய் மேவு மெய்கண்ட தேவன்மிகு சைவ நாதன், புண்டரிக மலர் தாழச் சிரத்தே வாழும் பொற்பாத மெப்போதும் போற்றல் செய்வாம்.

(இ-ள்.) பழையதாகிய வேதவண்டுகள் ஒலிப்பப்பாஞானமாகியசெவ்வியதேன் சிநேகத்தோடும் புறப்படச் சிவமாகிய மணம்விரிந்து மணக்கச் சகலரிற் சத்திநிபாதம் பதிந்துதரிசித்தோரது இதயகமலங்கள் விட்டு விரியப் பூமியிடத்தெழுந்தருளிய விரிந்தமலர்களையுடைய பொழில்கள் பக்கங்களிலே சூழப்படாநின்ற திருவெண்ணெய்நல்லூரைத்திருப்பதியாகப்பொருந்தின சைவசித்தாந்தத்துக்கு ஆதியாகிய மெய்கண்டதேவனென்னுந் திருநாமத்தையுடைய ஞானசூரியனது அழகியசீபாதங்கள் தாமரைமலரும் ஒப்பழியும்படி எமது தலைமீதே எப்பொழுதும் வாழும் ஆதலால் அவற்றையே துதியாநின்றேம் என்க.

கண்டவிருதயகமலமுகைகள் கண்டிறந்தவிடத்து வண்டரற்றப் பசுந்தேனொழுகப் பரந்துமணக்கவெனக் கூட்டினும் அமையும். (ரு)

அவையடக்கம்.

மாலயன்மா மறையறியா வாதி மார்க்கம் வையகத்தா கமம்வேத மற்று முள்ள, நூலையெலா முணர்ந்திறைவன் கழலே நோக்கு நோன்மையருந் தவர்முன்யா னுவலு மாறு, வேலையுலா வுந்திரைகள் வீசி யேறிவேறேழு மொன்ருகி நின்ற போது, சாலவுமான் குளப்படியிற் றங்கி நின்ற சலமதுதா னேனென்னுந் தன்மைத் தாலோ.

(இ-ள்.) மால் அயன்மாமறை அறியா ஆதிமார்க்கம - பிரமவிஷ்ணுக்களாலும் நான்குவேதங்களாலும் அறிதற்கரிதாகிய பரமேசுவரனது வழியை,—வையகத்து ஆகமம் வேதம் மற்றுமுள்ள நூலையெலாம் உணர்ந்து இறைவன்கழலேநோக்கும் நோன்மை அருந்தவர்முன் யான் நுவலுமாறு- பிரபஞ்சத்தின்கண்ணே ஆகமத்தையும் வேதத்தையும் அவற்றின்வழியுண்டாகிய சாத்திரங்களையும் கற்றறிந்து பரமேசுரனது சீபாதங்களையே பற்றுக்கோடாகவுடைய நோய்முதலியவற்றைப் பொறுக்கும் அருந்தவத்தினர்முன்னே யாதும் அறியாதயான் சொல்லுநெறி,—வேலை உலாவுந்திரைகள் வீசிஏறிவேறேழும் ஒன்ருகிநின்றபோது சாலவும் ஆன்குளப்படியில் தங்கிநின்ற சலமதுதான் நேனென்னுந்தன்மைத்தாலோ - உலாவுந் திரைகள் மிகுந்து வேற்றுமைப்பட்ட சமுத்திரமொன்றுபட நின்ற

விடத்து மிகவும் ஆன்குளப்படியிற் றங்கிநிற்கும் சலத்தை அப்பிரளயச லத்துக்கொப்பென்னுமுறைமை யுடைத்து என்க.

ஆலும் ஓவும் அசை. (சு)

நீடுபுக ழுலகுதனின் மைந்தர் மாதர்நேயமொடு தாம்பயந்த புதல்வர் வாயிற், கூடுமொழி மழலையொடு குழறி யொன்றுங் குறிப்பரிதா யிடினு மிகக் குலவிப் போற்றி, மாடுநமக் கிதுவென்று கொண்டு வாழ்வ ரதுபோல மன்னுதமிழ்ப் புலமை யோரொன்,பாடுகவிக் குற்றங்கள் பாரா ரிந்நூல் பா ராட்டா நிற்பருட் பரிசி னாலே.

(இ-ள்.) நீடுபுகழ் உலகுதனின் மைந்தர்மாதர் நேயமொடு தாம்பயந்த புதல்வர்வாயிற் கூடுமொழி மழலையொடு குழறி ஒன்றுங் குறிப்பரிதாயி டினு மிகக்குலவிப்போற்றி மாடுநமக்கிதுவென்று கொண்டுவாழ்வர் - நிலை பெற்ற புகழினையுடைய உலகின்கண் மாதராடவர் சிநேகத்தோடும் தாம் பெற்றமக்களிடத்துண்டாகியமொழி இளமையோடுதடுமாறி ஒன்றுந் தெ ரிதற் கரிதாயிருந்ததேனும் அதனை மிகவுங் கொண்டாடிப்போற்றி யாம் பெறும் பெருஞ்செல்வமென்று மகிழ்ந்து வாழாநிற்பர்கள்,—அதுபோல மன்னுதமிழ்ப்புலமையோர் என்பாடுகவிக்குற்றங்கள்பாரார் இந்நூல் பாரா ட்டாநிற்பர் அருட்பரிசினாலே - அத்தன்மைபோல நிலைபெற்றதமிழ்ப்புல வராயினோர் என்னிடத்துண்டாகியகவியினது குற்றம்பாரார்,யான்சொன்ன இந்நூலைப் பாராட்டாநிற்பர் ஞானத்தின்முறைமைப்பாட்டினால் என்க.(எ)

நூற்சிறப்பு.

சுத்தவடி வியல்பாக வுடைய சோதி சொல்லியவா கமங்களெலாஞ் சூழப் போயு, மொத்துமுடி யுங்கூட வோரி டத்தே யொருபதிக்குப் பல நெறிக ளுளவா றுற்போற், பித்தர்குண மதுபோல வொருகா லுண்டாய்ப் பின்னொருகா லறிவின்றிப் பேதை யோராய்க், கத்திடுமான் மாக்களுனைக் கட்டிற் பட்டோர் கனகவரை குறித்துப்போய்க் கடற்கே வீழ்வார்.

(இ-ள்.) சுத்தவடிவு இயல்பாக வுடையசோதி - ஞானமே தனக்குச் சுதந்திரவடிவாகவுடைய இறைவன்,—சொல்லியஆகமங்களெலாஞ்சூழப் போயும் ஒத்துமுடியுங்கூட ஓரிடத்தே - சமயபேதங்கடோறும் அவனரு ளிச்செய்த ஆகமங்களெல்லாம் பலபேதமாயினும் ஞானபாதம் எல்லாவாக மங்களினும் தம்முளொத்துச் சென்று ஒருபொருளையே நோக்கிமுடியும். அஃதென்போல வென்னில்,—ஒருபதிக்குப் பலநெறிகள் உளவாறுற் போல் - ஓரூர்க்குண்டாகிய வழிகளெல்லாம் பலபேதப்பட்டதேனும் சேர அவ்வூரையேநோக்கிக்கிடந்தாற்போலும்,—பித்தர் குணமதுபோல ஒருகாலுண்டாய்ப் பின்னொருகால் அறிவின்றிப் பேதையோராய்க் கத்தி டும் ஆன்மாக்கள் உனைக்கட்டிற்பட்டோர் - எல்லா ஆகமங்களினும் ஞான பாதம் ஒக்குமென்றுகண்டு முத்தியடைந்திருக்கும் ஆன்மாக்கள்போலாகா மற்பித்தேறினோர்குணம்போல மருளுந்தெருளுமாய் முத்தியடையத்தக்க நெறியைக்கூறாமல் அந்நெறியைக் கண்டாற்போலக் கூப்பிட்டுத்திரியும் அறிவிலோரொன்னும் பரசமயிகளது பசுநூற்கட்டுக்குட்பட்டோர்,—கன

கவலை குறித்துப்போய்க் கடற்கேவிழ்வார் - மகாமேருவைக்குறித்து போக ஒருப்பட்டவன் அவ்வழி சென்றெய்தாமல் மறறொருதிசையே போய்க்கடற்கே வீழ்ந்தாழுந்தன்மைபோலும் என்க. (அ)

நூற்கதிகாரியும் நூல்வழியும் நூற்பெயரும்.

போதமிகுத்தோர்தொகுத்த பேதைமைக்கே பொருந்திஞேரிவர்க் கன்றிக் கதிப்பாற் செல்ல, வேதுநெறி யெனுமவர்கட் கறிய முன்னுளிறை வனருணந்திதனக் கியம்ப நந்தி,கோதிலருட் சனற்குமாரற்குக் கூறக் குவ லயத்தி னவ்வழியெங குருநாதன் கொண்டு, தீதகல வெமக்களித்த ஞான நூலைத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞான சித்தி யென்றே.

(இ-ள்.) போத மிகுத்தோர் - சாத்திரஞானத்தான்மிக்கவர்கள்,— தொகுத்த பேதைமைக்கே பொருந்திஞேர் - தொகுத்துச்சொல்லப்பட்ட அறியாமையைக் கூடிஞேர்,—இவர்க்கன்றி - இந்த விருவர்க்குமன்றி,—கதிப்பாற்செல்ல ஏதுநெறிபெனுமவர்கட்கு அறிய முன்னுள்இறைவன் அருணந்தி தனக்கு இயம்ப - முத்தியின்வழிச்செல்ல யாது வழியென்று ஆராயுஞ்சத்திநிபாதத்தோர்க்கு அறியவேண்டி ஆதியிலே பரமேசுரன் தன்னளவிற் பத்திசெய்யு நந்திபெருமானுக்கு அருளிச்செய்ய,—நந்தி கோதில் அருட்சனற்குமாரற்குக்கூற - ஸ்ரீநந்திபெருமானுந் தம்மளவிற் குற்றமற்ற பத்திசெய்யுஞ் சனற்குமார பகவானுக்கு அருளிச்செய்ய,— குவலயத்தின் அவ்வழி எங்குருநாதன் கொண்டு தீதகல எமக்கு அளித்த ஞானநூலைத் தேர்நதுரைப்பன் சிவஞானசித்தியென்றே - அம்முறைமை யாலே கேட்டருளிப் பிரபஞ்சத்திலெழுந்தருளிய எம்முடைய சுவாமி யாகிய மெய்கண்டதேவநாயஞர் குற்றமற்றதமிழாகச்செய்து சிவஞான போதச் சிறப்புத்திருநாமந்தரித்து எமதஞ்ஞானநீங்க அருளிச்செய்த அந் நூலை ஓதியுணர்ந்து சொல்லாநின்றேன் இந்நூலை சிவஞானசித்தியென்னும் பெயரிஞல் என்க. (கூ)

நூற்கருத்து

இறைவனையு மிறைவஞ லியம்பு நூலு மீண்டளவும் பொருளியல் பும் வேண்டுஞ் செய்தி, முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தி யெல்லா மூ துலகி லெமக்கியள்ற முயற்சி யாலே, சிறையுலவும் புனலிலவித் தோன் றும் பேய்த்தேர்ச் செய்கைபோ லுண்டாய பொய்கொண் மார்க்கத், துறை பலவுங் கடாவிடையாற் சொல்லிப் போக்கித் துகடீர விந்நூலிற் சொல்லு கிற்பாம்.

(இ ள்.) இறைவனையும் இறைவஞல் இயம்புநூலும் - பரமேசுரனை யும் பரமேசுரனல் அருளிச்செய்யப்பட்ட வேதாகமபுராணப்பொருள்களை யும்,—ஈண்டு அளவும் - இவ்விடத்துண்டாகிய அளவையாகிய பிரமாணத் தையும்,—பொருளியல்பும் - அவ்வளவைகளால் அறியப்படும்பொருள்க ளின் இயல்பையும்,—வேண்டுஞ்செய்தி முறைமைகளும் - அப்பொருளியல்

பின் வழிநின்றோர் செய்யவேண்டும் ஆசாரங்களையும்,—பெத்தமொடு முத்தியெல்லாம் - பெத்தலக்ஷணத்துடனே முத்திலக்ஷணங்களெல்லாவற்றையும்,—மூதுலகில் எமக்கு இயன்ற முயற்சியாலே - பழையதாய் வரும் பிரபஞ்சத்தில் எமக்குக்கூடினசெயலாலே,—சிறை உலவும் புனல் நிலவித் தோன்றும்பேய்த்தேர்ச் செய்கைபோல் உண்டாய பொய்கொண் மார்க்கத்துறை பலவுங் கடாவிடையாற் சொல்லிப்போக்கி - தடைப்பட்டு நிற்கும நீரையொப்பத் தோன்றுகின்ற பேய்த்தேரினை மெய்யென்று நிருமிக்குமிடத்துப் பொய்யானதன்மையேபோல நூலகளாகவும் வழிகளாகவும கேட்டார்க்குப்பொருந்தத்தக்கதாகவுண்டாய்ப்பொய்யைக்கைக்கொண்ட வழிகளாகிய உலகாயதன்முதற் பாஞ்சராத்திரியீறாய சமயிகளுடைய பல துறைகளையுங் கடாவினுனுமவிடையினுனுஞ் சொல்லிநீக்கி,—துகடீர இந் நூலிற் சொல்லுகிற்பாம் - குற்றந்தீர ஞானபாதத்தை அறியவிந்நூலிற் சொல்லக்கடவேம் என்க. (கo)

மங்கலவாழ்த்துமுடிநதது.
ஆகத்திருவிருத்தம்-கக.

உலகாயதன்மதம்.

கலிவிருத்தம்.

இந்திர புரோகித னியம்புமொரு நூலின்
றந்திர மெனுதறிவி லேடருளி லாமற்
சந்தனே புயத்துமண மாலைக டயங்க
வுந்தியுல கத்திலுல காயத னுரைப்பான்.

(இ-ள்.) சந்தனமணிந்த தோளிடத்து நறுமலர் மாலைகள் விளங்கும்படி கர்ப்பாசயநீங்காத உலகாயதன் இந்திரபுரோகிதனுகிய பிருகஸ்பதிபகவான் ஆன்மாக்கள் போகங்காரணமாக அருளியநூலை இப்பொழுது இடையூறென்று கொள்ளுதற்கு ஞானமுங்கிருபையுமில்லாமல் அந்தநூலையே உலகத்து மெய்யென்று சொல்லாநிற்பன் என்க.

இயம்புநூல் உலகாயதசித்தாந்தம். சந்தனேபுயத்து மணமாலைகடயங்கவென்பது போககாமியாகையாற பல சுகந்தாதிகளை யுடையனென்பது நோக்கியென்க. உந்தியுலகத்திலுலகாயதனென்பது மாதர்போகமே மெய்யென்றநுபவிக்குமவன் ஜனனங்கைவிடானென்பது கருத்து. இத்திருவிருத்தத்தாற்சொல்லப்பட்டது இந்திரன்றவத்தினைப்புரியப் பிருகஸ்பதி அவனை மயக்கிவிடயத்தில் வீழ்வித்தசாத்திரமென்க. அஃதென்போலெனின் அருச்சுனன்றவத்தினைப்புரிய வாசுதேவன்றேரிலிருந்து கீதையென்னுஞ்சாத்திரத்தினுன்மயக்கிக் கொல்லுவித்ததற்கொக்குமெனக்கொள்க. .லகாயதன் சார்வாகனென்றும் சொல்லப்படுவன். (க)

ஈண்டளவை காட்சிமன மாதியிரு மூன்றாய்
வேண்டுமனு மானமுத லானபல வேண்டா
பூண்டபொருள் பூதமவை புகழ்கடின சீதந்
தீண்டரிய வெம்மைசல னத்தினொடு சேர்வே.

(இ-ள்.) ஈண்டு அளவை காட்சி - இவ்விடத்துஅளவையென்றுகொள்ளப்படுவது காட்சியே,—மனமாதி இருமூன்றாய் வேண்டும் - அக்காட்சி

யினை விகற்பித்துஐயக்காட்சிமுதல் ஆறுவகைக்காட்சியாய்க்கோடல்வேண டும்,—அநுமானமுதலான பலவேண்டா-இக்காட்சியில் விகற்பமொழிந்து அநுமானம் உரைமுதலிய பலவேண்டுவதில்லை,—பூண்ட பொருள்பூதம்-அக்காட்சியானும் அதன்விகற்பத்தானுங் கண்டு கைக்கொண்டபொருள் பூதங்களைந்துமே,—அவை-அப்பூதங்களைந்தும்,—புகழ்கடின சீதந் தீண்டரிய வெம்மை சலநத்தினொடு சேர்வே - சொல்லப்பட்ட கடினம் சீதம் தொடுதற்கரியவெப்பம் சலநமென்னுஞ்சொரூபங்களோடுங்கூடும் என்க.

மனமென்றது ஐயக்காட்சி. பழுதையைப்பாம்பென்றையப்படுவது மனமாக லின் மனக்காட்சியென்றார். இனிக்காட்சியிருமூன்றுவன—ஐயக்காட்சி, வாயிற் காட்சி, விகற்பக்காட்சி, அந்வயக்காட்சி, வெதிரேகக்காட்சி, திரிவுகாட்சியென விவை. இனி நிர்விகற்பக்காட்சியாவது இவ்வாறினோடுங்கூடாது குற்றமறக்காண் பது. ஐயக்காட்சியாவது இருளிற் பாம்போபழுதையோவென் றையுறுதல், அதுவே மனக்காட்சி. வாயிற்காட்சியாவது இந்திரியங்களாற்காண்பது. விகற்பக்காட்சியா வது பெயர் சாதி குணம் கன்மம் பொருளென்னுமைந்தினாலுங் காண்பது. அந்வயக் காட்சியாவது புகையினால் அனலறிதல். வெதிரேகக்காட்சியாவது நாற்றத்தாற்பூவறி தல். திரிவுகாட்சியாவது பழுதையைப்பாம்பென்றுகொள்வது. (உ)

சாற்றுபெய ரானவை தலம்புனல் கனற்பின்
காற்றுமென லாமிவை கலந்தகுண மோதி
னாற்றமிர தம்முருவ நற்பரிச மாகும்
போற்றுமிவை நித்தவியல் பாமிவை புணர்ப்பே.

(இ-ள்.) சாற்று பெயரானவை - அப்பூதங்களைந்தும் அப்படிக்கூடின பின்பு அவையிற்றுக்குச்சொல்லும் பெயர்களானவை,—தலம் புனல் கனல் பின் காற்றும் எனலாம்-பிருதிவியும் அப்புவுந் தேயுவும் பின்வாயுவுமென்று சொல்லலாம்,—இவை கலந்த குணம் ஓதின் - இப்பூதங்கள் கூடிய குணங் களின் பெயரை முறையானே சொல்லின்,—நாற்றம் இரதம் உருவம் நற் பரிசம் ஆகும் - கந்தம் இரதம் உருவம் பரிசம் இவையாகும்,—போற்றும் இவை - தெய்வமாகத்தொழும் இப்பூதங்களைந்தும்,—நித்த இயல்பாம் - அழியாதவியல்புகளையுடையவாம்,—இவை புணர்ப்பே - இவை கூடுமிடத்து மேலானவாயு பூதத்திலேநின்று மூன்றுபூதங்களில் ஒன்றிலொன்றாக அடைவே கூடப்படும் என்க.

வாயுகண்ணுக்குத்தெரியாதாயினும் பரிசங்கொண்டுகாண்டலாற் பின்காற்று மெனலாமென்றாரெனினுமமையும். (௩)

ஒத்துறு புணர்ச்சியி னுருக்கள்பல வாகும்
வைத்துறு கடாதிபல மண்ணின்வரு மாபோற்
புத்திகுண நற்பொறி புலன்களிவை யெல்லா
மித்தில்வரு நீரினி லெழுங்குமிழி யொத்தே.

(இ-ள்.) ஒத்துறு புணர்ச்சியின் உருக்கள் பலவாகும் - அப்பூதங் ளின் சொரூபங்களுங்குணங்களுந் தம்மிலொத்துக்கூடுகிற கூட்டத்திலே வடிவுகள் பலவுண்டாம் (அஃதென்போலெனின்),—வைத்துறு கடாதிப மண்ணின் வருமாபோல் - திகிரிகையிலேவைத்த மண்ணின்கண்ணே ப கடாதிகடோன்றுமாபோல,—புத்திகுணம் நற்பொறி புலன்கள் இவையெல் லாம் இத்தில்வரும் நீரினில் எழுங்குமிழி ஒத்தே-நீரினிற் கிளம்பிய குமி

ழியையொத்து,புத்தியுங்குணமும் ஞானேந்திரியமாகியபொறிபுலன்களும் இவையெல்லாம் இவ்வுருவின்கண்ணேயுண்டாம் என்க.

ஒத்துறுபுணர்ச்சியினுருக்கள்பலவுண்டாமெனவே ஒவ்வாமலுறும்புணர்ச்சியி னுருக்களுங்குணமு மேறிக்குறைந்துவருமென்பதுகருத்தாயிற்று. உருக்கள் பலவா வன. எறும்புகடை யானைமுதலாகவுள்ளன. (ச)

பூதமதி னொன் றுபிரி யப்புல னிறக்கும்
நீதியினி னிற்பன நடப்பனவு முற்போ
லோதும்வகை யாகியுறு காரிய முலந்தா
லாதியவை யாமிதனை யறிவதறி வாமே.

(இ-ள்.) பூதமதின் ஒன்று பிரியப் புலன் இறக்கும் - அப்பூதங்களில் வாயுப்பிரிய இந்திரியங்கள்கெடும். புலனிறக்குமெனவே புலன் காரணமா கிய பொறி குணம் புத்திமுதலியவுமிறக்கும்,—நீதியினின் நிற்பன நடப்ப னவும் முற்போல்-இம்முறைமையாலே தாபரசங்கமங்களுமிறக்கப்படும்.— ஓதுமவை ஆகி உறு காரியம் உலந்தால் ஆதியவையாம் - சொன்னமுறை மையிற் கூடிப்போந்தகாரியமாகிய சொரூபகுணங்கள் இறந்தாற் காரண மாகிய பூதங்களேயாம்.—இதனை அறிவது அறிவாமே - இவையிற்றை இம்முறைமைப்பாட்டாலே அறிவதே ஞானமாவது என்க. (ரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இப்படி யன்றிக் கன்ம முயிரிறை வேறுண் டென்று
செப்பிடு மவர்க்கு மண்ணோர் செய்திடுங் குற்ற மென்னே
வொப்பிலா மலடி பெற்ற மகனொரு முயற்கொம் பேறித்
தப்பிலா காயப் பூவைப் பறித்தமை சாற்றி னாரே.

(இ-ள்.) இப்படி அன்றி - இப்படிப் பூதக்கூட்டத்தினால் உருக்கடோ ன்றி வாயுக்கெடக்கெடுதலன்றி,—கன்மம் உயிர் இறைவேறு உண்டென்று செப்பிடுமவர்க்கு மண்ணோர் செய்திடுங் குற்றம் என்னே-முன்செய்தகன் மம் பின்றொடருமென்றும் இதனைப்புசிக்கத்தக்கதோர் ஆன்மாவுண்டென் றும் இவையிற்றைக்கூட்டுவான் ஒருகாத்தாவுண்டென்றுஞ் சமயிகள் உல கத்தாரை மயக்க உலகத்தார் சமயிகளுக்குச்செய்த குற்றம்யாது,—ஒப்பி லா மலடி பெற்ற மகன் ஒரு முயற்கொம்பேறித் தப்பில் ஆகாயப் பூவைப் பறித்தமை சாற்றினாரே - உலகத்தாரைமயக்கச் சமயிகள்கூறுமது, மலடி பெற்ற ஒப்பில்லாதமகன் ஒருமுயலின்கொம்பிலேயேறி ஆகாயத்திற்பூத்த பூவைத்தவறின்றிப்பறித்தானென்னுங் கன்மையோடொக்கும் என்க.

பூதமேதெய்வம், பூதக்கூட்டத்தின் மிகுதிகுறைவேகன்மம், பூதக்கூட்டத்தினி கழுமுணர்வே ஆன்மா இங்ஙனமன்றி வேறு தெய்வமுங்கன்மமும் ஆன்மாவுமில்லை யென்பது கருத்து. (கா)

செய்திடுங் கன்ம மெல்லாஞ் செய்தவர் தம்மைப் பற்றி
யெய்திடு மென்னி னிங்கே மாய்ந்திடு மேய்வ தெங்ஙன்
மெய்தரு தூலங் கெட்டுச் சூக்கமாய் மேவு மென்னி
னையனே தீபம் போனா லதனொளி யாவ துண்டோ.

(இ-ள்) செய்திடும் கன்மம் எல்லாஞ் செய்தவர்தம்மைப்பற்றி எய்திடு மென்னிற்பவ- முற்பிறப்பில் ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மமெல்லாங்கெடாமல்

ஆன்மாக்களைப் பொருந்திநின்று இப்பிறப்பிலே யூட்டுமென்று கூறின்,— இங்கே மாய்ந்திடும் ஏய்வதெங்ஙன் - இப்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியபாவங்கள் இக்காயத்தோடு கெடுமாதலாற் பிற்பிறப்பிற் புக்குக் கூடுமாறெங்ஙனே,—மெய்தரு தூலங்கெட்டுச் சூக்கமாய் மேவுமென்னில் - பொருந்திய தூலவுடல்கெட்டுச் சூக்குமமாய்ப் பொருந்துமுறை எப்படியென்னில்,— ஐயனே தீபம் போனால் அதன் ஒளி ஆவதுண்டோ - திரியோடேகூடி நின்ற விளக்கொளி அத்திரியைநீங்கி வேறே நின்றொளிருமென்னுந் தன்மைத்து என்க.

ஐயனேயென்றது இழிவின்கண்வந்தது. (எ)

மாய்ந்துபின் வயலி னிட்ட வைதழை பலிக்கு மாபோ
லேய்ந்திடுங் கன்ம மென்னி னிட்டிடத் திசையு மேனி
யோய்ந்துவந் தவரை யுண்ணப் பண்ணுஞ்சோ றுதரத் தற்றால்
வாய்ந்திடும் பலம்வ யிற்றிற் கொண்டிடும் வழக்கு வைத்தாய்.

(இ-ள்.) மாய்ந்துபின் வயலில் இட்டவை தழை பலிக்கு மாபோல் ஏய்ந்திடுங் கன்மமென்னில் - வயலினிட்ட வைக்கோலுந்தழையுங் கெட்டுப் பின்பு பயிர்க்குநன்மையைக் கொடுக்குமாறுபோலக் கன்மந்தோன்றி மற்றன்மைகெட்டுப் பொருந்துமென்றுகூறின்,—இட்டிடத்து இசையும் - நீ உவமைகூறிய வைக்கோலுந்தழையும் இட்டவிடத்திற் பயிர்க்கு நன்மையைக்கொடுக்கும் (அன்றிப் பிறவிடத்திற்கு நன்மையைக்கொடுக்கமாட்டா),—மேனி ஒய்ந்து வந்தவரை உண்ணப் பண்ணுஞ் சோறு உதரத்து அற்றால் வாய்ந்திடும் பலம் வயிற்றிற் கொண்டிடும் வழக்கு வைத்தாய் - காயந்தளர்ந்து பசித்துவந்தவரை உண்ணப்பண்ணுவித்தசோறு அவருதரத்து மாண்டாலுண்டாம் பிரயோசனம் அவர்வயிற்றின் மலங்கொள்வார் வழக்குக்கூறினாய் என்க.

இட்டதுகெட்டுப்பலித்தன் மலமெனக்கொள்க. (அ)

உவமுரு முணர்வுஞ் செய்தி யொத்திரா கன்ம மென்னின்
மருவுகை விரல்க டம்மின் வளர்வுடன் குறைவுண் டாகி
வருவதிங் கென்ன கன்மஞ் செய்துமுன் மதியி லாதாய்
பெருகுபூ தங்க டம்மின் மிகுகுறைப் பெற்றி யாமே.

(இ-ள்.) உருவமும் உணர்வுஞ் செய்தி ஒத்திரா கன்மமென்னில் - ஒருகாயத்தின்செய்தியும் ஒருணர்வின்செய்தியும் ஒத்திராமற்பேதிக்கப்படுவது கன்மச்செய்தியென்று கூறின்,—மருவு கை விரல்கள் தம்மின் வளர்வுடன் குறைவு உண்டாகி வருவது இங்கென்ன கன்மஞ்செய்து முன்மதியிலாதாய் - அறிவிலாதாய் முன்பு எந்தக்கன்மஞ்செய்து பின்பு தொழிலே மருவினகைவிரல்கள் ஒன்றுக்கொன்று தம்மில் ஏறியுங் குறைந்துமிருப்பது,—பெருகு பூதங்கள் தம்மின் மிகுகுறைப் பெற்றியாமே - வளரும் பூதங்கள் தமமின் மிக்குக் குறைதலாற் காயமுமுணர்வும் பேதிவையுட்டதல்லது கன்மத்தினாலன்று என்க. ம்பிய (க

இன்பொடு துன்ப மெல்லா மெய்துவ கன்ம மென்னி
னன்புனல் சந்த ஞதி நணுகவு மணுக வொண்ணு
மின்பொலி யழலி னேடு மேவுவ நன்மை தீமை
யென்செய்த தியம்பி டாய்நீ யிவையெலா மியல்ப தாமே.

(இ-ள்.) இன்பொடு துன்பமெல்லாம் எய்துவ கன்மமென்னில் - ஒரு பொருட்கு இன்பத்துன்பங்களெல்லாங் கன்மத்தாற்பொருந்துமென்று கூறின்,—நன்புனல் சந்தனுதி நணுகவும் அணுக ஒண்ணு மின்பொலி அழலினேடு மேவுவ நன்மை தீமை என்செய்தது இயம்பிடாய் நீ இவையெலாம் இயல்பதாமே - தெளிந்தபுனலானது சந்தனமுதலாகிய நறுநாற்றத்தோடுகூடவுங் கூடுதற்கரிதாகிய வொளிமிகுதியையுடைய அனலோடு கூடவும் எந்த நன்மை தீமைசெய்ததென்று நீ கூறாய், இவையெல்லாம் ஒரு பொருட்கு இயல்பாமாதலாற் பூதகுணமன்றிக்கன்மமில்லை என்க.

தோல்முதலானவை நெருப்பைக்கண்டாற்சுருண்டும் நீர்கூடினால் நெகிழ்ந்தும் வருவது பதார்த்தவியல்பொழிந்து வேறுகன்மத்தாலன்று. யாவும் பதார்த்தவியல் பென்றறிவாயாக. (௧0)

காயத்தின் குணம தன்றிக் கண்டதான் மாவுண் டாயின்
மாயத்திற் சொல்லி டாதே மனமுத லாறி னுக்கு
நேயத்த தாக வேண்டு மன்றியே நிகழ்த்து முண்மை
தேயத்தின் முயற்கொம் பெல்லை செப்புவோர் செய்தி யாமே.

(இ-ள்.) காயத்தின் குணமது அன்றி - நூறுகாய் அடைகூடவே ஒரு சிவப்புண்டாமாறுபோலப் பூதக்கூட்டத்தில் ஒருணர்வுண்டாம்.அஃதன்றி,—கண்டது ஆன்மா உண்டாயின் - மற்றோரான்மாவென்று தனியேகாணப்பட்டது உண்டாயின்,—மாயத்திற் சொல்லிடாதே - உன்மயக்கநூலிற் சொல்லாதே,—மனமுதல் ஆறினுக்கும் நேயத்தது ஆகவேண்டும் - மனக்காட்சிமுதலாய ஆறுகாட்சிக்கும் பொருந்தச்சொல்லவேண்டும்,—அன்றியே நிகழ்த்து முண்மை - காட்சி விகற்பத்தாலொழிந்து கருதலானும் உரையானுங் கூறுமது,—தேயத்தின் முயற்கொம்பு எல்லை செப்புவோர் செய்தியாமே - உலகத்திற் கோடில்லாத முயலுக்குக்கோடும் அதற்களவும் பெருமையுங் கூறுவோரது கூற்றாம் என்க.

மனமென்பது ஐயக்காட்சியை. நேயமென்பது பொருத்தத்தை. (௧௧)

அருவமே யிறைவ னுகி லறிவின்று காய மாகு
முருவமே யென்னிற் பூதக் கூட்டத்தி லொருவ னுகு
மருவிய விரண்டுங் கூடி நிற்பவ னென்னின் மண்மே
லிருவிசும் பொருகல் லேந்தி நிற்குமோ வியம்பி டாயே.

(இ-ள்.) அருவமே இறைவனுகில் அறிவின்று ஆகாயமாகும் - கர்த்தா அரூபியென்றுகூறில் அறிவுமில்லையாய் ஆகாயம்போலவாம்,—உருவமே யென்னிற் பூதக்கூட்டத்தில் ஒருவனுகும் - அந்தக்கர்த்தா உருவமுடையவனென்று கூறிற் பூதக்கூட்டத்திற்றோன்றுஞ் சரீரியாதல்வேண்டும்,—மருவிய இரண்டுங்கூடி நிற்பவனென்னில்-பொருந்திய ரூபாரூபத்தோடுங் கூடிநிற்பவ னென்றுகூறில்,—மண்மேல் இருவிசும்பு ஒருகல் ஏந்தி நிற்

குமோ இயம்பிடாயே - மிக்கவாகாயமாகிய அரூபத்திலே ரூபமாகிய கல்லைவிட்டாற் றம்மிற்கூடிநிற்குமோ பிரபஞ்சத்தினில்லாதாகையால் ரூபாரூபங்கூடிநில்லாது என்க. (கஉ)

பூதத்தே யன்ன மாகி யன்னத்தா லுடம்பு புத்தி
பேதித்தே மனமு மாகிப் பிரிந்தமை திருந்த வின்று
வேதத்தே யுரைக்க வென்றோ மேதினி யோர்க ளெல்லாங்
கேதத்தே வீழ்ந்து வேறு நெறியல கேட்கு மாறே.

(இ-ள்.) பூதத்தே அன்னமாகி அன்னத்தால் உடம்பு புத்தி பேதித்தே மனமும் ஆகிப் பிரிந்தமை திருந்த இன்று வேதத்தே உரைக்க-பிருதிவி பூதத்தே உணவுதோன்றி அவ்வுணவால் உடலும் அவ்வுடலிலே புத்தியும் புத்தியிலே பேதிக்கப்பட்ட மனமுமுண்டாய் வேறுபட்டவற்றை இப்பொழுது தெரியத்தங்கள்வேதஞ்சொல்லும்வழியும்,—என்றோமேதினியோர்களெல்லாங் கேதத்தே வீழ்ந்து வேறுநெறியல கேட்குமாறே-தங்கள் வேதம் அப்படிச்சொல்லவும் பிரபஞ்சத்திலுள்ளோரெல்லாம் வருத்தத்திலே வீழ்ந்து வேறுவழியலலாவகையைக்கேட்டு அதனை மேற்கொள்ளுமாறென்றோ என்க.

புத்தியுமெனவும்மைதொக்கது. பிரிதலென்பது வேறுபட்டிறத்தல். (கங)

போகத்தை மண்ணிற் கண்டு விட்டுப்போய் விண்ணிற் கொள்ள
மோகத்த ராகி யல்லல் முயன்றுழன் மூட ரெல்லாந்
தாகத்திற் றண்ணீர் கண்டு விட்டுப்போய்த் தண்ணீர் கேட்டுச்
சோகித்தே யுண்ண வெண்ணித் துயருறு வார்க ளந்தோ.

(இ-ள்.) போகத்தை மண்ணிற்கண்டு விட்டுப் போய்-பூமியிலேமெய்யாக மாதர்போகத்தைக்கண்டிருந்தும் அதனையநுபவியாது கைவிட்டுப் போய்,—விண்ணிற்கொள்ள மோகத்தராகி அல்லல் முயன்று உழல மூடர எல்லாம்-சுவர்க்கத்திலே போகமுண்டென்று கேட்டு அதனைக்கைக்கொள்ளுதற்கு ஆசையுடையராய்த் தவமென்னுஞ்சிறையிலே முயன்று தடுமாறும் அறிவில்லாதவரெல்லாம்,—தாகத்தில் தண்ணீர் கண்டு விட்டுப் போய்த் தண்ணீர் கேட்டுச் சோகித்தே உண்ண எண்ணித் துயர் உறுவார்கள் அந்தோ - தாகித்தவிடத்தே தண்ணீரை மெய்யாகக்கண்டிருந்தும் அதனை யுண்ணுமற் கைவிட்டுப்போய் மற்றொரு தண்ணீரை ஒருவன் தூரத்திலே உண்டென்ன அதனைக்கேட்டுச் சோகித்து அத்தண்ணீரை உண்டு தாகந்தீரவேண்டுமென்று போய் வழியிலே துயரமுறுவோர் தன்மைபோலும், ஐயோ என்க.

அந்தோவென்பதிரக்கக்குறிப்பு. (கச)

வாழவே வல்லை வாமி வலக்கைதா வென்னு யிர்க்குத்
தோழனீ யுன்னை யொப்பார் சொல்லிடி னில்லை கண்டாய்
கோழைமா னுடர்தீ தென்னுங் கொலைகள வாதி கொண்டே
சூழும்வார் குழலார் மொய்ப்பச் சுடரெனத் தோன்றி னாயே.

(இ-ள்.) வாழவே வல்லை வாமி வலக்கைதா - இவ்வுலகத்துள் எம்மைப் போல நீயும் வாழவல்லை வாமதந்திரியே உன்வலக்கையைத்தருவாயாக,—

என் உயிர்க்குத் தோழன் நீ உன்னை ஒப்பார் சொல்லிடின் இல்லை கண்டாய்-என்னுயிர்க்குத் தோழனீயேயன்றிச் சொல்லுமிடத்து உன்போல்வார் வேறில்லைகண்டாய்,—கோழை மானுடர் தீதென்னுங் கொலை களவு ஆதி கொண்டே-பயந்தமனுடர் பொல்லாங்கென்று சொல்லப்பட்ட கொலைகளவு முதலியவற்றை யாங்கைக்கொள்ளு முறைமைபோலக் கைக்கொண்டு,—சூழும் வார்குழலார் மொய்ப்பச் சுடரெனத் தோன்றினுயே-சுற்றுமொழு ங்குநீண்ட குழலினையுடைய மடவார் சேவித்துப்போத விளக்குப்போலத் தோன்றினுயாதலாற் றோழனீயே என்க.

வலக்கைதா என்றது பிரியவசநஞ்சொல்லியது. கொலைகளவாதியாவது—கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் இவையும், காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் முதலியபிறவுமாம். (கரு)

ஈசனு ரயனுர் மாலோ டிந்திரன் றெரிவை மார்பாற்
பேசொணு வகைக ளெல்லாஞ் செய்தன்றோ பெரியோ ராணு
ராசையா லவர்போ னமு மாகவே வேண்டு மாயின்
வாசமார் குழலா ரோடும் வல்லவா கூடி வாழ்மின்.

(இ-ள்.) ஈசனுர் அயனுர் மாலோடு இந்திரன் தெரிவை மார்பாற் பேசொணுவகைகளெல்லாஞ்செய்தன்றோ பெரியோராணுர்-உருத்திரன்பிரமா விஷ்ணு இவருடன் இந்திரனும் மாதர்களிடத்துச்சொல்லவொண்ணுதபடி தலையிற்றரித்தும் நாவிற்றரித்தும் மார்பிற்றரித்துங் கௌதமர்சாபந்தரித்தும் மற்றுஞ்செய்துமன்றோ பெரியோரென்றெல்லாராலுஞ் சொல்லப்பட்டார்கள்; ஆகையால்,— ஆசையால் அவர்போல் நாமும ஆகவே வேண்டு மாயின் வாசம் ஆர்குழலாரோடும்வல்லவா கூடி வாழ்மின் - அப்படி அவர்களைப்போல எல்லாராலும பெரியோரென்று கொண்டாடப்படுதற்கு நமக்கும் ஆசையுண்டாயின் மணநதங்கிய குழலினையுடைய மடவாரோடுவல்லவண்ணம் வருந்தியும் பொருந்திவாழ்மின் என்க. (கசு)

தையலா ரூட லாடத் தாமவ ரோடுங் கூடிச்
செய்யதா மரையை வென்ற சேறடி செம்பஞ் சூட்டி
மெய்யெலாம் பாதஞ் சூடும் வேடத்தார் மெய்யிற் கூடா
மையன்மா னுடர்பொய் மார்க்க வேடத்தே மாய்கின் றாரே.

(இ-ள்.) தையலார் ஊடலாடத் தாம் அவரோடுங்கூடி-மகளிர் ஊடின காலத்து அவ்வூடலைநீக்கி அவரோடுங்கூடி,—செய்யதாமரையை வென்ற சேறடி செம்பஞ்சு ஊட்டி - தாமரையினது சிவப்பை ஒப்பழித்தபாதத்தைச் செம்பஞ்சூட்டி,—மெய்யெலாம் பாதஞ் சூடும் வேடத்தார் மெய்யிற்கூடா மையல்மானுடர் - அவரதடிகளாற் றமதுகாயமெங்கும்புனைந்து கொள்ளும் வேடத்தினிற்பவராகிய உலகாயத ருண்மையிற் கூடாதமயக்கத்தையுடையமானுடர்,—பொய்மார்க்க வேடத்தே மாய்கின்றாரோ- பொய்வழியாகிய தவவேடத்திற் புகுந்து மாயாநின்றார்கள் என்க. (கள)

வாசமார் குழலி னார்கண் மணியல்குற் றடத்தே மூழ்கி
நேசமார் குமுதச் செவ்வா யமுதினை நிறைய வுண்டு
தேசுலா மணிமென் றோண்மேற் சேர்ந்துவீற் றிருந்தி டாதே
மாசுலா மனத்தோ ரெல்லா மறுமைகொண் டழிவர் மன்னோ.

(இ-ள்.) வாசமார் குழலினார்கள் மணி அல்குற் றடத்தே மூழ்கி - மணம்தங்கிய குழலினையுடைய மடவார்களது இரத்தினத்தினால் அமைக்கப்பட்ட மேகலைபொருந்தின அல்குலென்னுந்துறையின் மூழ்கி,—நேசம் ஆர் குமுதச் செவ்வாய் அமுதினை நிறைய உண்டு - சிநேகமிகுதியையுடைய அவரதாம்பல் மலர்போலுஞ் சிவந்தவாயினினூறும் அமுதத்தை நிறையப் பருகி,—தேசு உலா மணிமென் தோள்மேற் சேர்ந்து வீற்றிருந்திடாதே - ஒளிவீசியமணியினையுடைய மெல்லியதோண்மீதணைந்து வாழ்ந்திருந்திடாதே,—மாசு உலாம் மனத்தோரெல்லாம் மறுமைகொண்டு அழிவர் மன்னோ - குற்றஞ்சேர்ந்த மனத்தையுடைய பரசமயிகளெல்லாம் மறுமைப் பயனுண்டென்று அழிவர் என்க.

மன்னும் ஓவும் அசை. (கஅ)

மதிநிலா நுதலா ரோடு மணிநிலா முன்றி லேறி
முதிர்நிலா வெறிப்பச் செவ்வா யிளநிலா முகிழ்ப்ப மொய்த்த
கதிர்நிலா வடங்கொள் கொங்கைக் கண்கண்மார் பகல மூழ்கும்
புதுநிலா வியநன் போகம் விடுவர்புன் சமயத் தோரே.

(இ-ள்.) மதிநிலா நுதலாரோடு மணிநிலா முன்றில் ஏறி - மதிபோலும் விளங்கு நுதலினையுடைய மாதரோடுங்கூடி ஒளியையுடைய முன்றிலிற்சென்றேறி,—முதிர்நிலா எறிப்பச் செவ்வாய் இளநிலா முகிழ்ப்ப மொய்த்த கதிர்நிலா வடங்கொள் கொங்கைக் கண்கள்மார்பு அகலம் மூழ்கும புதுநிலாவிய நன்போகம் விடுவர்புன் சமயத்தோரே - பூரணசந்திரன் ஒளிவிட்டுவிளங்க அவரது சிவந்தவாயில் நகையொளிதோன்றச் செறிந்த ஒளிமிக்க முத்துவடத்தைத் தாங்கிய முலைக்கண்கள் தமது மார்பகலத்தேமூழ்கும்படி அநுபவித்து நாடோறும் புதுமைதங்கிய நல்லவநு போகத்தைக் கைவிடுவர், இவ்வழிநில்லாத அவமாயசமயத்தவர் என்க. ()

ஊடுவ துணர்வ துற்ற கல்விமங் கையரை யுள்கி
வாடுவ தடியில் வீழ்ந்து வருந்துவ தருந்த வம்பின்
கூடுவ துணர்வு கெட்டுக் குணமெலாம் வேட்கை யேயாய்
நீடுவ தின்ப முத்தி யித்தினின் றார்கண் முத்தர்.

(இ-ள்.) ஊடுவது உணர்வது உற்றகல்வி மங்கையரை உள்கி வாடுவது அடியில் வீழ்ந்து வருந்துவது அருந்தவம் - கல்விபொருந்தின (புதிதாகக் கூடிய) மாதரைநினைத்துத் தம்முடனூடுவதானால் அவரை ஊடறீர்ப்பது பொருட்டாகத் தளர்தலும் அவர்களடிகளில்வீழ்ந்து வருந்துதலுமே அரிதாகச்செய்யுந் தவமாம்,—பின் கூடுவது (முத்தி)உணர்வுகெட்டு-அப்படித் தவத்தினின்றபின் அம்மகளிரோடுந்தன்னறிவுகெட்டுக் கூடுவது முத்தியாம்,—குணமெலாம் வேட்கையேயாய் நீடுவது இன்பமுத்தி இத்தில் நின்

ரூர்கள் முத்தர்-இந்திரியங்களெல்லாம் ஒருமைப்பட விருப்பம் நிலைபெறுவது முத்தியின்பமாம்; இவ்வழியில் நின்றவர்களே முத்தராவர் என்க.
இன்பமுத்தியென்பதனை முத்தியின்பமெனமாறுக. (உ0)

வீட்டினை யுளதென் றோடி மெலிவதிங் கென்னை வீடு
காட்டினோர் கண்டோர் கேட்டோர் கரியவை யுண்டேற் காட்டீர்
நாட்டினி லரச னாணைக் கிசையவே நடந்து நாளு
மீட்டிய பொருள்கொண் டிங்கே யின்பத்து ளிசைந்தி டீரோ.

(இ-ள்.) வீட்டினை உளதென்று ஒடி மெலிவது இங்கென்னை - காணப்பட்ட ஸ்திரீபோகத்தை அநுபவியாது வேறே வீட்டின்பமுளதென்றுதடுமாறி மெலியுந்தவத்தைச்செய்வதியாது,—வீடு காட்டினோர் கண்டோர் கேட்டோர் கரியவை உணடேற் காட்டீர் - அந்தவீட்டினைக் காட்டினவர்களையும் கண்டவர்களையும் அதனைக்கேட்டவர்களையும் உண்டாகிற்சான்றுகாட்டீர்; அதுகாட்டமாட்டீராயின்,—நாட்டினில் அரசன் ஆணைக்கு இசையவே நடந்து நாளும் ஈட்டிய பொருள்கொண்டு இங்கே இன்பத்துள் இசைந்திடீரோ - உலகத்தின்கண் அரசனுக்கிணைவழியில் நடந்து நாடோறுந்தேடியபொருள்கொண்டு இப்பிரத்தியட்சமான இன்பத்தை இவ்விடத்திற்பொருந்துவீர் என்க. (உக)

உலகாயதன்மதமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௲உ.

உலகாயதன்மதமறுதலை.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உள்ள தாவது கண்ட தென்றுரை கொண்ட தென்னுல கத்துநீ
பிள்ளை யாய்வளர் கின்ற நாளுனைப் பெற்ற தாயொடு தந்தையைக்
கள்ள மேபுரி கால னாருயி ருண்ண வின்றொரு காளையாய்
மெள்ள வேயுள தொன்று கொண்டு விரும்பு மாறு விளம்பிடே.

(இ-ள்.) உள்ளதாவது கண்டதென்று உரைகொண்டதென் உலகத்து- உலகாயதா! நீஉலகத்துக்காட்சியே மெய்யென்றும் அனுமானமுதலிய பொய்யென்றுங் கொள்ளப்பட்டது என்னை?—நீ பிள்ளையாய் வளர்கின்றநாள் உனைப்பெற்ற தாயொடு தந்தையைக் கள்ளமேபுரி காலனார் உயிர் உண்ண இன்றொரு காளையாய் மெள்ளவே உளதொன்றுகொண்டு விரும்புமாறு விளம்பிடே - நீபிறந்துவளர்கின்றநாளில் உன்மாதாவினுயிரையும் பிறப்பதன்முன் உன்பிதாவினுயிரையும் கட்புலனாற்காணாததொழிலைப்புரியும் எமன் கொண்டுபோக நீஇளமைநீங்கியபின் மாதாபிதாநமக்கு உண்டென்றுமெல்லக் கருதியநெறி நீகூறியகாட்சியன்று, அனுமானமே என்க.

உண்ணல் - கோடல். விரும்பல் - கருதல். (க)

இடித்து மின்னி யிருண்டு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென்
றடுத்த தும்மகில் சந்த முந்தி யலைத்து வார்புன லாறுகொண்
டெடுத்து வந்திட மால்வ ரைக்க ணிருந்து கொண்டல் சொரிந்த தென்று
முடித்த தும்மிவை காட்சி யன்றனு மான மென்று மொழிந்திடே.

(இ-ள்.) இடித்து மின்னி இருண்டு மேகம் எழுந்தபோது இது பெய்யுமென்று அடுத்ததும் - மேகம் முழங்கியும் மின்னியும் இருண்டும் பரந்தெழுந்தவிடத்து இதனால்மழைபெய்யுமென்று நினைப்புண்டானதும்,—அகில் சந்தம் உந்தி அலைத்து வார்புனல் ஆறுகொண் டெடுத்து வந்திட-ஆறு அகில் சந்தன முதலியவற்றைத்தள்ளி அலைத்தொழுகுநீரைக் கொண்டுவந்திட,—மால்வரைக்கண் இருந்து கொண்டல் சொரிந்ததென்று முடித்ததும் - அதனைக்கண்டு பெரியமலையின்கண் மேகமிருந்து பெய்ததென்று நினைந்து துணிந்ததும்,—இவை காட்சி அன்று அனுமானமென்று மொழிந்திடே - இவையிரண்டும் நீகூறிய காட்சியன்று அனுமானமென்று கூறுவாயாக என்க.

மேகத்தின்றோற்றமும் அதனுடைய விகற்பமுங் காரணாநுமானமென்றும், வெள்ளங்கண்டு மலைத்தலையில் வருடமுண்டென்று காண்கை காரியாநுமானமென் றுங்கொள்க. (உ)

காண்ட லோவநு மான மாவதுங் காட்சி முன்னதுங் காட்சியேற்
பூண்ட பூத வுடம்பி னுள்ளெழு போத மென்கொடு கண்டனை
மாண்ட வாயின் மனங்கொண் ஞான முணர்ந்த தும்மநு மானமென்
றீண்டு பூத மியைந்த திவ்வுட லென்ப தென்பிர மாணமே.

(இ-ள்.) காண்டலோ அநுமானமாவதும் காட்சி முன்னதும காட்சியேல்-நீர் அநுமானமென்று கூறபபட்டதுங் காட்சியே, அதுபூர்வக்காட்சியாகையால் பூர்வக்காட்சியுங் காட்சியென்று நீகூறில்,—பூண்ட பூதவுடம்பினுள் எழுபோதம் என்கொடு கண்டனை - பூதக்கூட்டத்தினுள் ஓரறிவெழுமென்று கூறியது அநுமானமன்றி யாதுகொண்டுகண்டனை அன்றியும்,—மாண்ட வாயில் மனம்கொள் ஞானம் உணர்ந்ததும் அநுமானமென்று-சத்தாதிகளை நல்லபொறியிடமாக நின்று அறியுமென்னு மறிவுங் காட்சியன்று அநுமானமென்று கொள்வாயாக;—ஈண்டு பூதம் இயைந்தது இவ்வுடல் என்பது என்பிரமாணமே - இஃதன்றிப் பிரமாணமுமில்லையென்று கூறுவை. அங்ஙனங்கூறிற், பூதக்கூட்டத்தின் உருத்தோன்றுமென்று கூறியது யாது உன்காட்சியும் அநுமானப்பிரமாணமேயென்று அறிவாயாக என்க.

இவ்விடத்துப் பூதங்களின்கூட்டத்து உடம்பாமென்றுசொல்லியது அநுமானத்தாலென்க. இலிங்கத்தைக்கொண்டு இலிங்கியையூகிக்கிறஞானம் அநுமானமெனப்படும். (௩)

பழுதி லாமறை கண்ட நூல்பழு தின்றி யுண்டது பாரின்மேன்
மொழிவர் சோதிட முன்னி யின்னது முடியு மென்பது முன்னமே
யழிவி லாதது கண்ட னம்மவை யன்றி யுஞ்சில வாகமங்களி
னெழுதி யோர்படி யென்று கொண்டிரு நிதியெ டுப்பது மெண்ணிடே.

(இ-ள்.) பழுது இலா மறை கண்ட நூல் பழுது இன்றி உண்டு அதுபாரின்மேல் மொழிவர் சோதிடம் முன்னி இன்னதும் முடியுமென்பது முன்

னமே அழிவிலாதது கண்டனம்-குற்றமில்லாத வேதமுதலாகிய நூல்கள் குற்றமின்றிச்சொல்வனவுள; அவையெங்ஙனமென்னிற், பூமியின்கட் சோதிடநூலோர் கருதி நிகழ்காலத்தினின்றும் எதிர்காலத்துவினையை முன்பு கூறுநிற்பர்கள். பின்பு அதுவும அழிவில்லாததாகக் கண்டனம்,—அவையன்றியும் சில ஆகமங்களின் எழுதியோர்படி என்று கொண்டு இருநிதி எடுப்பதும் எண்ணிடே-அவையொழிந்துஞ் சில நூற்பிரமாணத்தினுள்ளபடியை எடுத்துக்கொண்டு இறந்தகாலத்தில் வைக்கப்பட்டுப் பூமியின்கண் மறைந்துகிடக்கும் பொருள்களையுமெடுக்கப்படும். அவை நூற்பிரமாணமேயென்றறிவாயாக என்க. (௪)

பூத மானவை நித்த மென்று புகன்ற தென்னை யுருக்களா
யாத லோடழி வாகு மாதலி னாக்கு வோரவர் வேண்டிடுங்
காத லோடு கடாதி மண்கொ டியற்று வோருளர் கண்டனஞ்
சீத நீரி லெழுந்த கொப்பு ளிகழ்ந்த மாருதச் செய்கையே.

(இ-ள்.) பூதமானவை நித்தமென்று புகன்றது என்னை - பூதநான்கும் அழியாதவியல்புடைத்தென்று கூறியதென்னை?—உருக்களாய் ஆதலோடு அழிவாகும் ஆதலின் ஆக்குவோரவர் வேண்டிடும்-பூதக்கூட்டத்தில் உருத்தோன்றுதலுங் கெடுதலுமுண்டாதலால் இவை நித்தமன்றி இவை கூட்டுவான் ஒருகர்த்தாவேண்டும்; அஃதென்போலவென்னில்,—காதலோடு கடாதி மண்கொடு இயற்றுவோர் உளர் கண்டனம்-நீ உவமை கூறிய கடாதிகளையும் மண்ணைக்கொண்டு உண்டாக்குவானைக் கண்டலால,—சீதநீரில் எழுந்த கொப்புள் நிகழ்ந்த மாருதச் செய்கையே - நீரிடமாகக் குமிழிதோன்றுமாபோல, மனமுதலாயின தோன்றுமென்று கூறினாய்; குமிழியும்வாயுவாலுண்டாம். ஆகையால், உருவிடத்திலு மனமுதலானவற்றைக் கூட்டுதற்கொரு கர்த்தாவேண்டுமென்றறிவாயாக என்க. (௫)

நீரின் வந்தெழு கொப்பு ணீரது வாயெ ழுந்நிகழ் பூதமு
மோரின் வேறுணர் வாயெ ழாவவை பூத மாகி யுதித்திடுந்
தேரி னாறடை காய்செ றிந்தவை சேர வேறு சிவப்பெழும
பாரி னிற்பிரி யாது புத்தி பழிப்பு டம்பு கிடக்கவே.

(இ-ள்.) நீரின்வந்து எழுகொப்புள் நீரதுவாய் எழும நிகழ்பூதமும் ஓரின்வேறு உணர்வாய் எழா அவை பூதமாகி உதித்திடும்-நீரின்கண்ணேதோன்றுங் குமிழியும் நீராமாறுபோல, விளங்கியபூதங்களும் விசாரிக்குமிடத்து வேறாகவறியும் அறிவாகாது, அவை காயபூதமேயாம்,—தேரின் நூறு அடை காய்செறிந்து அவைசேர வேறு சிவப்பு எழும்-அன்றியும் ஆராயும்வழி நூறுங்காயும் அடையுங்கூடி அவைகலந்தவிடத்து ஒரு சிவப்புண்டாமாறுபோலப் பூதக்கூட்டத்தின் ஓரறிவெழுமெனக்கூறியது,—பாரினிற் பிரியாது-பூமியிடத்துச் சிவப்புச்சேர்வை நீங்காது,—புத்தி பழிப்பு உடம்பு கிடக்கவே-அச்சேர்வைபோலப் புத்தியும் அவ்வுடலைவிட்டு நீங்காதாகவேண்டும். அங்ஙனமன்றி உடல்கிடக்கப் புத்திநீங்குகையால் நீகூறியது பழிபபாம் என்க.

பழிப்பென்பதனைப் பின்னேகூட்டுக. கொப்புள்-விகாரம். பிரியாதென்னுஞ் சொல்லைப் புத்தியுடனுங் கூட்டுக. (௬)

கூறு சேர்வையின் வந்த போது சிவப்பெ னுங்குண மொன்றுமே
வேறு வேறு புலன்கு ணங்க ளுடற்கண் வந்து விளைந்ததென்
னூறு காயடை கூடும வேறொரு வன்ற னாலென நோக்கிநீ
தேறு பூத செயற்கும வேண்டு மொருத்த னென்று தெளிந்திடே.

(இ-ள்.) கூறு சேர்வையின் வந்தபோது சிவப்பெனுங் குணம் ஒன்றுமே வேறுவேறு புலன் குணங்கள் உடற்கண் வந்து விளைந்தது என் - நூறுங் காயும் அடையுமென்று கூறப்பட்ட சேர்வையின்கண் வந்தவிடத்துச் சிவப்பெனு மொருதன்மையேகாணப்படும். அப்படி ஒருதன்மையேயாகாது புலனென்றும பொறியென்றும குணங்களென்றும தனித்தனி உடற்கண்வந்துண்டாகியதென்னை? அஃதன்றியும்,—நூறு காய் அடைகூடும் வேறு ஒருவன் றனாலென நோக்கிநீ தேறுபூத செயற்கும வேண்டும ஒருத்தனென்று தெளிந்திடே - நூறுங் காயும் அடையுஞ் சிவப்பேறக் கூட்டுதற்கு ஒருவன் வேண்டுமென்பதனை நீகருதியதுபோலப் பூதச்செயற்கும் ஒருத்தன்வேண்டுமென்று நிச்சயமாகத் தெளிந்திடுவாயாக என்க.

தேறிதெளிந்திடெனக் கூட்டுக.

(எ)

ஆன வைம்பொறி யுண்டி நித்திரை யச்ச மைதுன மாதியா
யூனில் வந்திடு முன்பி லாதவை யென்று ரைக்கினு லூதைபோல்
வானின் வந்திடு மாத ராணலி யாகி மானுட ராதியா
யோனி பன்மையு மின்று பூத முறும்பு ணர்ச்சியொர் தன்மையே.

(இ-ள்.) ஆன ஐம்பொறி உண்டி நித்திரை அச்சம் மைதுனம் ஆதியாய் ஊனில் வந்திடும முன்பு இலாதவை என்று உரைக்கின் உலூதைபோல்-சிலம்பியிடத்து நூல்தோன்றுமாபோல முன்பில்லாதவையான ஐம்பொறி உணவு துயில் பயம் மைதுனமுதலியவை காயத்தின்குணமாகஇப்போதுண்டாமென்று நீ சொல்லில்,—வானின் வந்திடும மாதர் ஆண் அலியாகி மானுடர் ஆதியாய் - மாதர் ஆண் அலியாகியும மானுடராதியாகியும் ஆகாயத்தினின்றுந் தோன்றல்வேண்டும.—யோனிபன்மையும் இன்று பூதம் உறும்புணர்ச்சி ஓர் தன்மையே - பூதக்கூட்டம் ஒருதன்மையாகலான் மிருகபசு பட்சி தாபராதிகளாகிய யோனிபேதமும இல்லையாம்; ஆகையால், நீ கூறியதுபொருளன்று என்க.

ஆனவைம்பொறியென்றது முன்பில்லவையாய் இப்பொழுதுண்டானவை யென்க. உலூதை - சிலம்பி.

(அ)

ஐந்து நான்கொரு மூன்றி ரண்டுட னொன்ற தாயுட லங்களின்
வந்தி டாவுணர் விந்தி யங்களு மன்ன பன்மையு மின்மையாம்
புந்தி யோடிய வன்ன போக குணங்கள் பூத புணர்ச்சிதான்
றந்தி டாதிவை பேத மாயிட வந்த வாவினை தந்தவா.

(இ-ள்.) ஐந்து நான்கு ஒருமூன்று இரண்டுடன் ஒன்றதாய் உடலங்களின் வந்திடா உணர்வு இந்தியங்களும் அன்ன பன்மையும் இன்மையாம் - நீ முன்பில்லையென்று கூறிய கன்மமில்லையாயின் யோநிபேதமுமில்லையாய் அவ்வியோநிபேதங்களின் உண்டாம் உடலங்களின் இந்திரியங்களும் ஐந்து

நான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்றென்னும் அறிவுகளுமில்லையாம். அவையன்றியும்,—புந்தியோடிய வன்ன போக குணங்கள் பூத புணர்ச்சிதான் தந்திடாது - புந்தியால் அறியும் அக்ஷரங்களும புசிப்புகளும் குணபேதங்களும் பூதக்கூட்டந் தரமாட்டா.—இவை பேதமாயிட வந்தவா வினைதந்தவா - இந்திரியமிகவாகவும் குறைவாகவும் சாதிபேதமாகவும் குணபேதமாகவும் பேதித்திடவந்தவாறு கன்மந்தந்தவாறென்று அறிவாயாக என்க.

முன்னர் வன்னம் ஜாதி, பின்னர் வன்னம் அக்ஷரம்.   (௯)

அறிவு பூதம தென்னில் வேறு புறத்த றிந்தமை கண்டிலஞ்
செறிவு தானுட லத்தெ னிற்சவ மான போதுட றேருமோ
குறிகொ ளாதுடல் வாயு வானது கூடி டாமையி னென்னினீ
பிறித ராதுயிர் நிற்க ஞான முறக்க மென்பிற வாததே.

(இ-ள்.) அறிவு பூதமதென்னில் வேறுபுறத்து அறிந்தமை கண்டிலம்-பூதங்களே அறிவாமென்று நீ கூறில், புலப்படக்காணபபட்ட மண்ணிலும் நீரிலும் நெருப்பிலும் காற்றிலும் அறிவு கண்டிலமன்றோ,—செறிவுதான் உடலத்தெனிற் சவமானபோது உடல் தேருமோ - உடலிலேசெறிந்தபோதுகாண் தோன்றுவதென்னிற், சவமாய்க்கிடந்தகாலத்தே அறிவுகண்டதில்லையே,—குறிகொளாது உடல வாயுவானது கூடிடாமையின் என்னின் நீ - அறிவு குறிக்கமாட்டாது காண் உடலின் வாயுப்பிரிந்தவாறே யென்று நீ கூறில்,—பிறிதராது உயிர் நிற்க ஞானம் உறக்கமென் பிறவாததே - அந்தவாயுவானது உறக்கத்திலே பிரியாதுநிற்க அறியாமல் நிற்பானேன்? ஆகையாற் பூதக்கூட்டத்தே அறிவுந்தோன்றாது; வேறோரறிவுண்டென்றறிவாயாக என்க.   (௧0)

அறிவு டற்குண மென்னி லானைய தாதி யந்த மெறும்பதா
வுறுமு டற்பெரி தான வற்றி னுதித்தி டும்பெரி தாகவே
சிறுவு டற்செறி ஞான முஞ்சிறி தாயி டும்பரி ணாமமும
பெறுமு டற்சிறி தாவ தென்பெரி தாவ தென்சில பேசிடே.

(இ-ள்.) அறிவு உடற்குணம் என்னில் - அறிவென்று வேறொருமுதலில்லை உடற்குணமேகாண் அறிவென்று நீ கூறின்.—ஆனையதாதி அந்தம் எறும்பதா உறும் உடற் பெரிதான வற்றின் உதித்திடும பெரிதாகவே சிறு உடற்செறி ஞானமுஞ் சிறிதாயிடும் - ஆனைமுதல் எறும்பீறாக வெடுத்தவுடலிற் பெரிதானவற்றின் உதிக்குமறிவு பெரிதாயுஞ் சிறிதானவற்றின் உதிக்குமறிவு சிறிதாயுமிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமன்றி,—பரிணாமமும் பெறும் உடற் சிறிதாவதென் பெரிதாவதென் சிலபேசிடே - பரிணாமத்தையுடைய யானையுடற்கு அறிவு சிறிதாயும் சிறியவுடலையுடைய மானுடற்கு அறிவுபெரிதாயுமிருப்பதென்? ஆகையால் அறிவு உடற்குணமன்று;வேறு நீ சொல்லத்தக்க துண்டாயிற்சொல் என்க.

சரீரம்வளருந்தோறும் அறிவுவளரவும் அதுகெடுந்தோறுங்கெடவுங் காண்டலானும் சரீரத்தைப்பிரிந்து சேதநனிற்கக்காணப்படாமையானும் சரீரகாரியமென்னிற் பிருதிவிசேடணமாகிய இந்தனம் பெருகுந்தோறும்பெருகிச் சுருங்குந்தோறுஞ்சுருங்கி அதனில்வேறுபடப்படாதாகி இந்தனமில்லாதவழியில்லையாகின்ற அக்கினி இந்தனகாரியமாகி இந்தனத்துடனென்றாகாவாறுபோல, அறிவு சரீரகாரியமாகிச் சரீரத்துடனொன்றாகாது. அன்றியும் அறிவு மகாசரீரவானில் அற்பசரீயா

யினுன் சகலசாத்திர ஞானமுடையனுகக்காண்டலிற் சரீரவிருத்தியாற் சேதனத்துக்கு விருத்தியில்லையெனக் கொள்க. (௧௧)

போத மும்மெலி வாகி யும்மலி பூத மானவை கூடலிற்
பேத மோடு பெருத்து டற்கள் சிறுத்த பெற்றிமை யென்றிடி
னோது டற்பெரி தான வுஞ்சிறி தாயி டாசிறி தானவு
நீதி யிற்பெரி தாயி டாமுன முள்ள தன்மையி னீடுமே.

(இ-ள்.) போதமும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவை கூடலிற் பேதமோடு பெருத்து உடற்கள் சிறுத்த பெற்றிமை யென்றிடின் - அற்றன்று, உடற்குணமேகாண் அறிவென்றது, பூதமானவை கூடுங்காலத்துப் போத மெலிவாகியும் பூதமலிவாகியுங்கூடலில் அறிவுசிறுத்துக் காயமபெருத்த தென்றும், போதமலிவாகியும் பூதமெலிவாகியுங் கூடலில் அறிவுபெருத்துக் காயஞ்சிறுத்ததென்றும் நீ கூறின்,—ஓது உடற் பெரிதானவுஞ் சிறிதாயிடா சிறிதானவும் நீதியிற் பெரிதாயிடா முனம் உள்ள தன்மையின் நீடுமே-பூதக்கூட்டத்தாற் றோன்றுமென்று நீ கூறியவுடல் பெரிதானவுடல் சிறிதாயிடாது, சிறிதானவுடல் பெரிதாயிடாது, முன்னமுள்ள முறைமைப்பாட்டினிற்கவேண்டும. அங்ஙனமில்லாது பெரியவுடல் காலஞ்சென்றுற்சிறிதாயுஞ் சிறியவுடல் காலஞ்சென்றுற் பெரிதாயுமிருத்தலாற் பூதக்கூட்டத்தில் அறிவு தோன்றுவதன்று கன்மத்துக்கீடாக வடிவெடுத்துக் கோடலாமென்று கருதுவாயாக என்க.

நீடுதல - நிலைபெறுதல. (௧௨)

இயல்பு காணிவை யென்னின் வேறிசை பெண்ணெ டாணிரு தன்மை
செயல்கொ ளாவிவா செய்தி காரண மாக வந்து செனிப்பதெ [யாஞ்
னியல்ப தாமுடல் பூத காரிய மாவ துமமிலை யாகுமான்
மயல தாம்வினை யாலொ ருத்தன் வகுத்த தன்மையின் வந்ததே.

(இ-ள்.) இயல்புகாண் இவையென்னில் - கன்மம் உடலாகவெடுத்துக் கோடற்கு அறிவில்லை; இவையெல்லாம் பூதவியல்பென்று நீ கூறின்,—வேறு இசை பெண்ணொடு ஆண் இருதன்மையாஞ் செயல்கொளா-இயல்பு ஒருதன்மைப்பட்டிருத்தலன்றி வேறுபாடுமைப்படடபொருந்தி இரண்டு தன்மையாகிய பெண்ணுணென்னு முறைமையைக்கொள்ளாது.—இவர் செய்திகாரணமாகவந்து செனிப்பதென் - இஃதனறியும, பூதகாரணமாகில் இரண்டுதன்மைப்படப் பெண்ணுணென்னு முறைமை காரணமாகப் பிறப்பதென்னை?—இயல்பதாம உடல் பூதகாரியமாவதும இலையாகுமால் - ஆகையால், இயல்பாமென்றவுடல் பூதவியல்புமன்றாய்ப் பூதகாரியமாவது மில்லையாம். அதனுல்,—மயலதாம் - நீ கூறியதுமயக்கத்தை யுடைத்தாம்.—வினையால் ஒருத்தன்வகுத்ததன்மையின் வந்ததே-கன்மத்துக்கீடாக ஒருத்தனுண்டாக்கப்பட்ட தன்மையிலேவரும் உருக்களென்றறிவாயாக என்க.

கார ணம்மவை யென்ற தென்னை கடாதி போனிகழ் காரிய
நேர ணைந்து சமைந்து நின்றிடு மென்ப தும்மது நேர்கிலோம்
போர ணைந்திடு மொன்றொ டொன்று பொருந்து மாகில் வருந்தியு
நீர ணைந்தொரு தீயி னின்றது கண்ட தாயி னிகழ்த்திடே.

(இ-ள்.) காரணம் அவையென்றது என்னை கடாதிபோல் நிகழ்காரியம்நேர் அணைந்து சமைந்து நின்றிடும் என்பதும் அதுநேர்கிலோம்-உருக்

கட்குப் பெண் ஆண் செய்திகாரணமென்று நீர்கூறியதென்னை? மண்ணின் கட்கடாதிகள் தோன்றுமாறுபோலப் பூதகாரணத்திற் பெண் ஆண் காரியப்பட்டுத் தம்மிற்கூடியகூட்டத்தே உருச்சமைந்திடுமென்று நீ சொல்லுகிறவிதனையாங் கொள்ளேம். அஃதெங்ஙனமெனனில்,—போர் அணைந்திடும் ஒன்றொடு ஒன்று - நீகூறிய பூதங்களொன்றுக்கொன்று தம்மின்மாறுபடும் ஆதலால்,—பொருந்தும் ஆகில் வருந்தியும் நீர் அணைந்து ஒருதீயின் நின்றது கண்டதாயின் நிகழ்த்திடே - அன்றி அவைமறுதலையாகாமற் கூடுமாயின் நீருந்தீயும் ஒரிடத்திற் கூடிநின்றதன்மையை உன்காட்சியளவையிற் கண்டதுண்டாயின் வருந்தியுஞ் சொல்வாயாக எனக. (கச)

பூத மேவு புணர்ச்சி யேபுரி காய கார்ண மாகுமேற்
காத லாணொடு பெண்ணு மேவு புணர்ச்சி கார்ண மாவதென்
னாதி யேயுல கத்தி லாணொடு பெண்ணு மாயணை காரிய
நாத னாயகி யோடு கூடி நயந்த கார்ண மென்பரே.

(இ-ள்.) பூதம்மேவு புணர்ச்சியே புரிகாயகாரணம் ஆகுமேல்-பூதக்கூட்டமே பொருந்தப்பட்ட காயத்துக்குக் காரணமாயின்,—காதல் ஆணொடு பெண்ணும மேவுபுணர்ச்சிகாரணம ஆவதென் - பெண்ணாண்கள் காதலோடு புணரும புணர்ச்சிகாரணமாக உருக்கள் காரியப்படுவானேன்? அங்ஙனமானது,—ஆதியே உலகத்தில் ஆணொடு பெண்ணுமாய் அணைகாரியம நாதன் நாயகியோடுகூடி நயந்தகாரணம என்பரே - அநாதியே கர்த்தா நாயகியோடுகூடிப் போகத்தைவிரும்ப அதுகாரணமாக ஆதியே உலகின்கண் ஆண் பெண் காரியப்பட்டு அதுகாரணமாக உருக்கள் காரியப்பட்டு வருதலன்றிப் பூதக்கூட்டங்காரணமெனப்படாது எனக. (கரு)

கந்தம் வெம்மை கலந்திடும புனல் கன்ம மென்செய்த தென்றனை
சந்த னந்தழல் சார நீரிரு தன்மை யுறறிடு மாறதோ
தந்த கன்ம மிரண்ட ணைந்து தருஞ்சு கத்தொடு துக்கமுஞ்
சிந்தி யாவெழு சீவ னுற்றிடும வேறு டற்கிலை தேறிடே.

(இ-ள்.) கந்தம் வெம்மை கலந்திடும புனல் கன்மம என்செய்தது என்றனை - புனலானது சந்தனாதிகளைக்கூடிக் குளிர்ந்தும் நெருப்பைக்கூடி வெப்பங்கலந்துமிருத்தலால் அஃதென்னகன்மஞ்செய்தது; ஆதலாற்கன்மமில்லையென்று கூறினாய்,—சந்தனம் தழல்சார நீர் இருதன்மை உறறிடும ஆறது ஓர் - நீ உவமங்கூறிய நீர் சந்தனத்தையுந்தழலையுஞ்சார அவ்வொருபொருட்கு இரண்டுதன்மையுண்டானவாறு விசாரிப்பாயாக,—தந்தகன்மம இரண்டு அணைந்து தரும சுகத்தொடு துக்கமும - கன்மம் இரண்டுவகைப்பட்டுப்பொருந்திச் சுகதுக்கங்களைக்கொடுக்கும,—சிந்தியா எழுசீவன் உற்றிடும் வேறு உடற்கு இலை தேறிடே - அந்தச்சுகதுக்கங்களை உற்றறிந்திடுவது சேதநமான உயிருக்கல்லது அசேதநமான உருக்கட்கில்லையென்றறிவாயாக என்க.

தந்தகன்மமாவது முன்ஜநநத்தில் அறிவுண்டாக்கிக் கொண்டதாய்ப் பின்ஜநநத்தில்வந்து கூடியகன்மம். சிந்தியாவெழுசீவனென்றது சுகதுக்கங்களுக்குப் பிரியாப்பிரியப்படுதலை. (கசு)

இறந்தி டும்மறி வேபி றந்திடு மென்ப திங்கிசை யாதெனி
னுறங்கி டும்பொழு தினறி நின்றுணர் விங்கு தித்திடு மாறதோர்
பிறந்த விவ்வுடல போக வேறுடல் பின்பு வந்தமை பேசிடின்
மறந்தி டுங்கன வத்தின் வேறுடல் வந்த வாறு மதித்திடே.

(இ-ள்.) இறந்திடும் அறிவே பிறந்திடுமென்பது இங்கு இசையாதெனின் - இறந்தவறிவே பிறக்குமென்று இவ்விடத்துக் கூறியது பொருந்த முடையதன்றென்று நீ கூறின,— உறங்கிடும்பொழுது இன்றி நின்று உணர்வு இங்கு உதித்திடுமாறது ஓர் - நீ துயிலசெய்யுமிடத்து முகத்திற் பாம்பேறவும் அறிவின்றிகிடந்து விழித்தவிடத்து உணர்வினின்று பாம்பைக் காணவும் பயப்படுமாறு விசாரிப்பாயாக,— பிறந்த இவ்வுடல் போக வேறு உடல் பின்பு வந்தமை பேசிடின் - இப்போதெடுத்துக்கொண்ட காயங் கெட்டால் பின்பு மற்றொருகாயமுண்டாமபடி எப்படியென்று சொல்லின்,— மறந்திடுங் கனவத்தின் வேறு உடல் வந்தவாறு மதித்திடே - கனவை மறந்திடுங் கனவில் உன்னையெடுத்துக்கொண்டு திரியுமுடல உன்னைக் கூடியவாறு எத்தன்மை அத்தன்மையாக வென்றறிவாயாக என்க. (உ௨)

கரணம வாயு விடத்த டங்க வடங்கி வந்தெழு காரிய
மரண மான விடத்து மற்றவை மாய்ந்து பின்பு வருஞ்செயல்
கிரண மாகலை கெட்டு திப்ப திறப்பி னோடு பிறப்பையுந்
தரணி யோர்கள் மதிக்கு மாபோ லுயிர்க்கு மிப்படி சாற்றிடே.

(இ-ள்.) கரணம வாயுவிடத்து அடங்க அடங்கி வந்தெழு காரியம மரணமான விடத்து மற்றவை மாய்ந்து பின்பு வருஞ்செயல் - ஒருவன மரணமானவிடத்தே இந்திரியங்களெல்லாங்கெட்டுப் பின்பு அவ்வவற்றின் முறைமைப்படி எத்தன்மை தோன்றி? ஒருவன் மூர்ச்சித்தவிடத்துக் கரணங்கள் வாயுவிடத்தொடுங்க அவ்வாறுஞ் சேட்டைகெட்டுப் பின்பு அவன் மூர்ச்சை தீர்ந்தவிடத்து அக்கரணங்கள் சேட்டைப்பட்டாற்போலும். இதனையும்,— கிரணம ஆகலைகெட்டு உதிப்ப இறப்பினோடு பிறப்பையும தரணியோர்கள் மதிக்குமாபோல் - மதியினது கிரணம்பொருந்தின கலைகள் கெட்டுத்தோன்றியும் வருதலை மதிக்கும இறப்பும்பிறப்புமாகக் கூறுகிற்பர்கள் உலகத்தார்; அதுபோல,— உயிர்க்கும இப்படி சாற்றிடே - ஆன்மாவுக்கும் இப்படிக் கூறுவாயாக என்க. (உ௩)

பூத மானவை காரி யங்கள் பொலிந்து மன்னி யழிந்திடு
மாத லாலொரு நாத னிங்குள னென்ற றிந்துகொ ளையனே
பேத மான கடாதி மண்ணினில வந்த வாறு பிடித்திடிற்
கோதி லாத குலால னல்வரு செய்கை யென்று குறிப்பரே.

(இ-ள்.) பூதமானவை காரியங்கள் பொலிந்து மன்னி அழிந்திடும் ஆதலால ஒருநாதன் இங்கு உளனென்று அறிந்துகொள் ஐயனே - நீ கூறிய பூதங்கள் காரியப்பட்டுப் பொலிவினையுடைத்தாய்ப் புசிப்பளவு நிலைபெற்று மீளவும அழியாநிற்கும; ஆதலால், இவற்றை ஆக்கியும் அழித்துஞ் செய்வான் ஒரு கர்த்தாவுண்டென்று அறிவாயாக.— பேதமான கடாதி மண்ணினில் வந்தவாறு பிடித்திடில - மண்ணினிடத்துக் கடாதிபேதம்

வந்தாற்போலப் பூதகாரியமே காயமென்னில்,—கோதிலாத குலாலனால் வருசெய்கை யென்று குறிப்பரோ - அம்மண்ணாறுங் குற்றமில்லாத குலாலனது செய்கையாற் காரியப்பட்டாற்போலக் கர்த்தாவினுடைய செய்கையாற் பூதமுங் காரியப்பட்டதென்று அறிவாயாக என்க.

ஐயனே என்றது இகழ்வின்கண்வந்தது. அசேதனமாகிய மண் சேதனனாகிய குலாலனாலே காரியப்படுமாபோலப் பிரபஞ்சம் ஈசுரனாலே காரியப்படுமென்று அறிவாயாக. (உ௪)

வேத நார ணார ணம்மறி யாவி ழுப்பொருள் பேதைபாற்
றூத னாயிரு கால டந்திடு தோழன் வன்மைசெய் தொண்டனுக்
காத லாலடி யார்க ளுக்கெளி யான டிக்கம லங்கணீ
காத லாலணை யீண்டன் வேண்டின விம்மை யேதரும் கண்டிடே.

(இ-ள்.) வேதன் நாரணன் ஆரணம் அறியா விழுப்பொருள் - பிரமாவும் விஷ்ணுவும இருக்கு யசு சாமம் அதர்வணமென்னு நாலுவேதமும் அரிதற்கரிதாகிய விழுமியபொருள்,—பேதைபால் தூதனாய் இருகால் நடந்திடு தோழன் வன்மைசெய் தொண்டனுக்கு - வலிந்தாட்கொண்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார்க்குத் தூதனாய்ப் பரவையாரிடத்தே இராவின்கண் இருகால் நடந்த துணைவன்,—ஆதலால் அடியார்களுக்கு எளியான-அப்படிப் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு அரியனாயினும அடியார்களுக்கெளியனாய் எண்ணியவை யிம்மையிலே கொடுக்கத்தக்கவனாகையால்,—அடிக்கமலங்கள் நீ காதலால் அணை - அவனது ஸ்ரீபாதகமலங்களை நீ விருப்பத்தோடும் வழிபடுவாயாக,—ஈண்டன் வேண்டின இம்மையேதரும கண்டிடே - விரும்பிய போகத்தையும் இம்மையிலே தருவனாதலால் அவனைமெய்யாகக் காண்பாயாக என்க.

வன்மைசெய் தொண்டனென்பதற்கு கர்த்தனை யேவல்கொள்ளுந் தொண்டனெனினுமமையும். (உ௫)

பொன்கு லாவு மணிக்க லன்கண் மலம்பு கிற்கை பொருந்திடா
மின்கு லாமிடை யார்க டாமுல கத்தின் வேட்கை விடும்பொருள்
புன்பு லான்மல மூத்தி ராதி பொசிந்து நாறு புலைக்கல
மென்கொ லாமிவர் மேல்வி ழுந்த திவற்றி னென்பெற வெண்ணியே.

(இ-ள்.) பொன்குலாவு மணிக்கலன்கள் மலம் புகில் கைபொருந்திடா-பொன்னால் விளங்கப்பாநின்ற மணிகள் அழுந்திய அணிகள் மலத்திடை விழுந்தால் அம்மலத்தின் அசுத்தத்தாற் கையாலெடுத்தல் பொருந்தாது,—மின்குலாம் இடையார்கடாம் உலகத்தின் வேட்கை விடும்பொருள் - அதுபோல,உலகத்து மின்போலநுடங்கின இடையையுடைய மகளிர்பால் மிக்கவிருப்பமும் செயற்கைமணம் நீங்கினவுண்டாகிய அசுத்தபிருதிகண்டு ஆசையை விடத்தக்க பொருளாம். அஃதென்போலவென்னில்,— புன்புலால் மலமூத்திராதி பொசிந்து நாறு புலைக்கலம் - புல்லிதாய இரத்தமலமூத்திராதிகள் முதலானவை கசிந்து மிகவுந் துர்க்கந்தத்தை யுடைத்தாகிய பொல்லாக்காயமாகையால்,—என்கொலாம் இவர்மேல் விழுந்தது இவற்றின் என்பெற எண்ணியே - இம்மலமூத்திராதிகளில் என்னபெறு

தற்கு விசாரித்து இவர்களிடத்து விருப்பமுண்டாயது இதனால் யாதுண்டாம் என்க. (உ௯)

தோலி ரத்த மிறைச்சி மேதை யெலும்பு மச்சை சுவேதநீ
ராலெ டுத்த முடைக்கு ரம்பை யழுகி னோடு புழுக்குழா
நூலொ ழுக்கிடு கோழை யீர லுளைக்கு மூத்திர பாத்திரஞ்
சேல டர்த்த கண்ணார்க ளென்பது தோம லத்திர டிண்ணமே.

(இ-ள்.) தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எலும்பு மச்சை சுவேத நீரால் எடுத்த முடைக்குரம்பை - துவக்கு உதிரம் மாமசம் மேதை அத்தி மச்சை சுக்கிலஜலம் இவையிற்றினாலே எடுத்துக்கொண்ட துர்க்கந்தமாகியகாயம்,—அழுகினோடு புழுக்குழாம் நூலொழுக்கிடு கோழை ஈரல் நுழைக்கு மூத்திர பாத்திரம் - அனறியும் ஊத்தையுடன் கிருமித்திரள் நூலொழுகுங் கோழை ஈரல் இவைகளாற்பொங்கி நுழைக்கு மூத்திரபாண்டமாதலால் அப்படிப்பட்ட காயத்தையுடைய மகளிர்,—சேல் அடர்த்த கண்ணார்களென்பது தோம்மலத்திரள் திண்ணமே - சேலிரண்டு அடுத்தாற்போலுங் கண்ணையுடையாரென்று சொல்லுவது எதனாலென்று விசாரியபாயாக; விசாரிக்குமிடத்துச் சர்வநிச்சயமாக மலத்தொகுதியாம் என்க.

ஆசை யுற்றுழல் சூக ரங்க ளசுத்த மேவி யளைந்துதின்
றேசு கிர்தன வாயி டுஞ்சுக மேழை யோடுறு மின்பநீ
மாச தற்றொளிர் நித்த சுத்த வளந்த ருஞ்சுக வாரிகா
ணீச னுக்கடி மைத்தி றத்தி னிசைந்து நாமபெறு மின்பமே.

(இ-ள்.) ஆசை உற்று உழல் சூகரங்கள் அசுத்தம் மேவி அளைந்து தின்றே சுகிர்தனவாயிடும் சுகம் ஏழையோடு உறும் இன்பம் நீ - அறிவின் மகளிரோடு நீ சுகமுறுவது ஆசைமிகுந்துத் தடுமாறும் பன்றிகள் மலத்திற்குக்கு அகப்படுத்து அதனைத் தின்று மிகவுஞ் சுகத்தையடைந்தனவாய் நிற்பனபோலும். அந்நனமன்றியும்,—மாசது அற்று ஒளிர் நித்த சுத்த வளம் தருஞ் சுகவாரிகாண் ஈசனுக்கு அடிமைத்திறத்தின் இசைந்து நாம் பெறும் இன்பமே - கர்த்தாவுக்கு அடிமைத்திறஞ்செய்து யாங்கள் பெறும் இன்பமாவது குற்றமற்று விளங்குமபடியாய அழியாததாய் நின்மலமாயிருக்குஞ் சிறப்பினையுடைத்தாகிய இன்பசமுத்திரமாம் என்க.

குரோத மேகுண மாயி ருந்தவர் சாந்தி நன்மை குறிக்கொளா
ராக மேயணை வார்க ளாசை யறுத்த வின்ப மறிந்திடார்
பராவு தேவர் பராவு தூய பராப ரனடி பற்றிநீ
விராவு மெய்யில் விடாத வின்பம் விளைந்தி டும்மிது மெய்ம்மையே.

(இ-ள்.) குரோதமே குணமாயிருந்தவர் சாந்தி நன்மை குறிக்கொளார் - கோபமிகுதியை இயல்பாகவுடையார் பொறையினாலுண்டாகிய நன்மையையறியமாட்டார்,—ராகமே அணைவார்கள் ஆசை அறுத்த இன்பம் அறிந்திடார் - ஆசையேதமக்குக் குணமாகவுடையவர்கள் அவ்வாசையை அறுத்தவர்களுக்குண்டாகிய சுகத்தை அறியமாட்டார்கள்; அவர்களைப்போல நீயுஞ்சிற்றின்பமாகிய ஸ்திரீபோகத்தைக் கைக்கொண்டு பேரின்பமாகிய பிரமாநந்தத்தை அறியாய் அஃதறியவிரும்பின்,—பராவு

தேவர் பராவு தூய பராபரன் அடிபற்றி நீ விராவு மெய்யில் விடாத இன்பம் விளைந்திடும் இது மெய்ம்மையே - இந்திராதிதேவர்களாற் பரவப்பட்ட பிரம விஷ்ணுக்களாற் போற்றிசெய்யப்படுஞ்சுத்தமான பராக்கு மேலானவனது ஸ்ரீபாதங்களை நீ பற்றுக்கோடாகக்கொள்வாயாக; அதனால் அப்பொழுதே உன்னுடைய சரீரந்தன்னிலே ஒருக்காலுநீங்காத சுகம்பிரகாசிக்கும். இது சத்தியம் என்க.

பராவு விராவு என்றசொல் நீட்டும் வழி நீட்டலென்க. (உகூ)

காம மாதி குணங்க ளைச்சுக மென்று கொண்டனை காதலாற்
றூம மாரழ லங்கி சீத மலிந்த போது சுகந்தரு
நாம மார்தரு சீதம் வெம்மை நலிந்த போது தருஞ்சுகஞ்
சேம மாகிய வின்ப மாமிகு தெய்வ நன்னெறி சேரவே.

(இ-ள்.) காமமாதி குணங்களைச் சுகமென்று கொண்டனை - காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் இடும்பை அகங்காரம் என்கின்ற இவையிற்றைச் சுகமென்றுகொண்டாய் அதெத்தன்மையென்னில்,—காதலால் தூமம் ஆர் அழல் அங்கி சீதம மலிந்தபோது சுகம் தரும்- குளிர்மிக்ககாலத்து வெப்பவிருப்பத்தால் புகைபொருந்தின அழல்கின்ற அக்கினி சுகத்தைத்தருவதுபோலவும்,—நாமம் ஆர்தரு சீதம் வெம்மைநலிந்தபோது தரும் சுகம் - வெப்பமிகுத்தவிடத்துப் புனலென்று பெயரையுடைய நீரின்குளிர்ச்சியையடைந்தபோது சுகத்தைத்தருவதுபோலவுமாம், —சேமமாகிய இன்பமாம் மிகுதெய்வ நல்நெறி சேரவே - கர்த்தாவினுடைய ஞானமார்க்கத்திலே கூடினால் ஒருக்காலும் விடாத இன்பமுண்டாம்; ஆதலால், அதனோடு கூடுவாயாக என்க.

காமமாதியென்றதனால், காமச்சுகம் சாங்கம் உபாங்கமென இருவகைத்து. சாங்கமாவது—ஆலிங்கனம்,முத்தம், மிடற்றிறுலுண்டாமொலிப்பதம, நகசகுறி,பல்லிடுகுறி, அங்கதாடனம், அங்குலிமர்த்தநம், சும்பநமுதலியவுமாம். உபாங்கமாவது—அன்னம், வஸ்திரம், பூஷணம், சந்தனம், தாம்பூல முதலியவுமாம். (௩0)

படிக்கு நூல்கள் சிவாக மம்பசு பாசமோடு பதித்திற
மெடுத்தி யம்புவ தீசன் வாரகழ லேத்தி டுந்தொழி லென்றுமே
விடுத்தி டும்பொருள் காம மாதிகள் வேண்டி டும்பொரு ளீண்டருண்
முடித்து மும்மலம் விட்டு நின்மல னோடு நின்றிடன் முத்தியே.

(இ-ள்.) படிக்கும் நூல்கள் சிவாகமம் - சிவநெறியாற் பேரின்பமெய்துவோர் படிக்கு நூல்களாவன வேதாகமங்கள்,—பசு பாசமோடு பதித்திறம் எடுத்தியம்புவது - அவைகளெடுத்துச் சொல்லுஞ் சொல்லாவன பதி பசு பாசத் திறங்கள்,—ஈசன் வார்கழல் ஏத்திடுந்தொழில் - அவர்கள் கிரியையாவன பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களைவணங்குகை,—என்றுமே விடுத்திடும் பொருள் காமமாதிகள்-எப்போதும் அவர்கள் கைவிடும்பொருளாவன காமக்குரோத முதலானவை,—வேண்டிடும் பொருள் ஈண்டு அருள்-அவர்கள் வேண்டும்பொருளாவது மிக்கவருள்,—முடித்து-ஆகையால் இப்படி மூன்றுபதார்த்தத்தையு முற்றுப்பெறநிறுத்தி,—மும்மலம் விட்டு நின்மலனோடு நின்றிடல்முத்தியே - மலத்திரயங்களையும்விட்டுக்

கர்த்தாவோடு கூடுதல் முத்தியின்பம்; ஆதலால், நீயும் இச்செயலிலே நிற்பாயாக என்க.

இதனுள் நாலுபாதமுமடங்கியவாறு கண்டுகொள்க. உலகாயதர்-மிச்சிரசார்வாகர், இரணியகர்ப்பசார்வாகர் என்றிருத்தறதர். (௩௧)

உலகாயதன்மதமறுதலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௩.

சௌத்திராந்திகன்மதம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நீதியார் வேத நூலி னெறியலா வறங்க ணாளு
மோதியோ ரைந்து சீல முடையரா யுடல மூடிப்
போதிநீள் மரத்தின் மேவும் புத்தர்நால் வரினும் வைத்துச்
சாதிதா னிலாத கொள்கைச் சௌத்திராந் திகன்முன் சாற்றும்.

(இ-ள்.) நீதி ஆர் வேதநூலின் நெறியலா அறங்கள் நாளும் ஓதி-நீதி சாத்திரத்தைத் தனக்கங்கமாகப்பொருந்திய வேதநூனெறியல்லாத அறநெறியாகிய பிடகநூலை நாடோறுமோதி,—ஓர் ஐந்து சீலம் உடையராய் - உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னும் ஐந்து கந்தங்களின் குணங்களையுமுடையராய்,—உடலம் மூடி-உடலைத்துவராடையாற் போர்த்து,—போதிநீள் மரத்தின் மேவும் புத்தர் நால்வரினும் வைத்து - அரசினைத்தெய்வம்போலப்பேணி அதன்கீழ்ப் பொருந்தியிருக்கும் பௌத்தர் நால்வகையாரையும் வைத்து அவர்களில்,—சாதிதான் இலாதகொள்கைச் சௌத்திராந்திகன்முன் சாற்றும் - வருணபேதமறக்காணுஞ் சௌத்திராந்திகன்முன்னே சொல்லாநின்றான் என்க.

புத்தர்நால்வரினும் வைத்தென்பது - பௌத்தர்நால்வரினு முட்கோளாகக் கொண்டென்க. நால்வராவார்—சௌத்திராந்திகன், யோகாசாரன், மாத்திமிகன், வைபாடிகனென்போர். நீதியார் வேதமாவது—லௌகீகசத்தமமைகிய சோதிடம், வியாகரணம், சிற்பம், பாதம், சிக்ஷை, சந்தசு என்க. நெறியலாவறங்களாவன—ஐராதமவாதமும், அகத்திருவாதமும், ஆகாசம் காலம் திசை காரணத்தபாவமுமில்லையென்றும், குணியும் அவயவியுமில்லையென்றும் கொள்ளுங் கொள்கை. ஐந்துசீலமாவன—அஹிம்சை, சத்தியம், அஸ்தேயம், பிரமசரியம், சங்கிரகம் என்க. இவ்வைந்து சீலமும் சாரதறகும், சாரணறகும் சசீலம், உபசமபன்னற்கு நூறுசீலம், சுவவீரருக்குக் கோடிசீலம், இப்படிநிலைதோறுஞ் சீலமபலவாம. (௧)

முழுதுணர்ந் துலகிற் கோறன் முதற்செயன் முனிந்து மற்றும்
பழுதிலா வருளி னாலே பரதுக்க துக்க னாகித்
தொழுதுவா னவரும் போற்றத் தொல்பிட கங்க ளான
வழுவிலா கமங்கள் சொன்ன மாதவ னாத னாவான்.

(இ-ள்.) முழுது உணர்ந்து உலகில் கோறல் முதற்செயல் முனிந்து-சர்வத்தையுமறிந்து பிரபஞ்சத்திற் பொய் கொலை களவு கள் காமங்களை

வெறுத்து,—மற்றும் பழுதிலா அருளினாலே பரதுக்கதுக்கனாகி - குற்றமில்லாத கிருபையாலே எவ்வுயிர்த்துன்பமுந் தன்னுயிர்த்துன்பம்போற் கொண்டு,—தொழுது வானவரும் போற்றத் தொல் பிடகங்களான வழுவில் ஆகமங்கள் சொன்ன மாதவன் நாதனாவான் - தேவர்களுந்தொழுது துதிக்கப்பட்டுவரும் பழையபிடகநூலாகிய இகழ்ச்சியில்லாத ஆகமங்களையருளிய புத்தமுனியே கர்த்தாவாவான் என்க.

பழுதிலாவருளென்பது - இராச்சியத்தைக்கொடுத்தும், பிள்ளைகளைக்கொடுத்தும், தன் கண்ணைக்கொடுத்தும், உதிரமாம்சமுதலாயின புறவுக்கரிந்து கொடுத்தும், வையங்காத்து வந்ததைமுதலியன. (உ)

மருவிய வளவை காட்சி மானமென் றிரண்டி வற்றாற்
கருதிய பொருள்கண் ஞான ஞேயமாய்க் கணத்திற் பங்கம்
வருமுரு வருவம் வீடு வழக்கென நான்க தாகித்
தருமவை யொன்றி ரண்டாய்த் தான்விரிந் தெட்டி னாமே.

(இ-ள்.) மருவிய அளவை காட்சி மானம் என்று இரண்டு - பிடக நூலிற் பொருந்திக்கொள்ளப்படும் அளவையாவன, காட்சியும் அநுமானமும் எனவிரண்டாம்,—இவற்றால் கருதிய பொருள்கள் ஞானம் ஞேயமாய்க்கணத்தில் பங்கம் வரும் - இக்காட்சியாலும் அநுமானத்தாலும் அறியப்படும் பொருள்கள் அறிவும் அறியப்படும் பொருளுமாய் ஒருமாத்திரையிற் கெட்டுவரும்,—உரு அருவம் வீடு வழக்கென நான்கதாகித் தருமவை ஒன்று இரண்டாய்த்தான்விரிந்து எட்டினாமே-ஞானஞேயங்களினால் உருவும் அருவும் வீடும் வழக்குமென நான்காகி அந்நான்கும் ஒன்றிரண்டாக விரிந்து எட்டாகத்தரும் என்க.

கணத்திற்கெடுகை நால்வகை, அவையாவன - கெட்டுவர்த்தித்தலும், கெட்டு க்ஷயித்தலும், கெட்டொத்துநிற்றலும், கெட்டுகெட்டேபோதலுமாம். கணம் - தாமரையிதழை அடுக்கி ஊசியிட்டடித்தால் எட்டிசழறுமெல்லை. (௩)

உருவியல் பூத மோடங் குபாதாய ரூப மாகு
மருவியல் சித்தங் கன்ம மென்றிரண் டாகும வீட்டின்
மருவியல் குற்றங் கந்த மெனவழங் கிடுமவ ழக்கி
னிருவிய துள்ள தோடங் கில்லதா மியம்புங் காலே.

(இ-ள்.) உரு இயல் பூத மோடு அங்கு உபாதாய ரூபமாகும் - உருவினதியல்பு பூதவுருவத்துடனே உபாதாயரூபமென இரண்டாம்,—அரு இயல் சித்தம் கன்மம் என்று இரண்டாகும - அருவியல்பு சித்தவருவென்றுங் கன்மவருவென்றும் இரண்டாகும்,—வீட்டின் மருவு இயல் குற்றம் கந்தம் எனவழங்கிடும்-வீட்டினது பொருந்தினவியல்பு குற்றவீடென்றும் கந்தவீடென்றும் இரண்டெனப்படும்,—வழக்கின் இரு இயல் உள்ளதோடு அங்கு இல்லதாம் இயம்பும் காலே-வழக்கு இரண்டியல்புள்ளது;அவை உள்வழக்கென்றும் இல்வழக்கென்றும் வழங்கப்படும் சொல்லுமிடத்து என்க.

இயல் - இயல்பு. உபாதாநம்-உபாதாயமென்றும்பேராம். உபாதாயம் - பற்றப்படுவது. உருவியல்பாவது-சைதன்னியரூபமென்றும் அசைதன்னியரூபமென்றும் இரண்டுவகைப்படும். சைதன்னியரூபம் பதினெட்டுக்கூடியது. அவை, பஞ்சேந்திரியங்களும் அவற்றின் விஷயங்களும் ஸ்திரீபும்ஸகமான பாவரூபமிரண்டும்

இருதயமொன்றும் ஆகாரரூபமும் பூதநாலுமாம். அசைதன்னியரூபம் முன்சொன்ன எட்டாம். (௪)

மண்புன லனல்கால் பூதம் வலிகந்த மிரதம் வன்ன
மெண்டரு முபாதா யந்தா னிவையிரு நான்குங் கூடி
யுண்டொரு பொருளு ரூப முறுபுல னுபாங்க மோடக்
கண்டது சித்தங் கன்ம நன்றுதீ தென்றல் காணே.

(இ-ள்.) மண் புனல் அனல் கால் பூதம்-பூதவுருவாவது பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு எனநான்காம்,—வலி கந்தம் இரதம் வன்னம் எண்தரும் உபாதாயந்தான்-உபாதாயரூபமாவது கடினம் கந்தம் இரதம் வன்னம் என நான்காக வெண்ணத்தகும்,—இவை இருநான்கும் கூடி உண்டு ஒருபொருள் உரூபம்-இவை எட்டுங்கூடியவிடத்தில் யாதொருபொருளுண்டாயது அஃதுருவாம்,—உறுபுலன் உபாங்கம் ஓடக்கண்டது சித்தம் - புலன்கள் பொறிவழியோடியறிய அதனைக்கண்டது சித்தவுருவாம்,—கன்மம் நன்று தீது என்றல் காணே-அப்படிக்கண்ட பொருளை நன்றென்றுந் தீதென்றுங் காண்டல் கன்மவுருவாம என்க.

கன்மம் - கன்மபலம். (௫)

குற்றவீ டராக மாதி குணங்களைக் குறைத்த லாகு
மற்றவீ டுருவ மாதி யைந்தையு மாய்த்த லாகுஞ்
சொற்றருந் தொகைதொ டர்ச்சி மிகுத்துறை யென்று மூன்று
முற்றிடும் வழக்கி ரண்டு மொன்றுமூன் றாகி யாறும்.

(இ-ள்.) குற்றவீடு அராகமாதி குணங்களைக் குறைத்தல் ஆகும் - இராகாதிகுணங்கள் பொன்றக்கெட்டு முத்தியின்பமடையாது சேட்டை கெட முத்தியின்பமடைவது குற்றவீடாம,—மற்றவீடு உருவமாதி ஐந்தையும் மாய்த்தல் ஆகும் - உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மென்னும் ஐந்துகந்தங்களுஞ் சந்தானத்துப் பொன்றக்கெட்டடைவது கந்தவீடாம்,—சொல்தரும் தொகை தொடர்ச்சி மிகுத்துறை யென்று மூன்றாய் உற்றிடும் வழக்கு இரண்டும் ஒன்று மூன்றாகி ஆறும் - உள்வழக்கு இல்வழக்கென்று கூறப்பட்ட வழக்கிரண்டும, தொகையுண்மைவழக்கும் தொகையின்மைவழக்கும், தொடர்ச்சியுண்மைவழக்கும் தொடர்ச்சியின்மை வழக்கும், மிகுத்துறையுண்மைவழக்கும் மிகுத்துறையின்மைவழக்குமென ஆறாகிவிரியும என்க.

அராகாதி குணங்களைக்குறைத்தல் குற்றவீடெனமாறுக. உருவமாதியைந்தையு மாய்த்தல் மற்றவீடெனமாறுக. உருவமாதியைந்தாவது—உருவக்கந்தம், வேதனைக் கந்தம், சஞ்ஞானக்கந்தம், விஞ்ஞானக்கந்தம், வாசனைக்கந்தம் எனப்படும். தொகை-கூட்டம். தொடர்ச்சி-சந்தானத்தொடர்ச்சி. மிகுத்துறை - தோற்றநாசம். (௬)

ஒருவனென் றோதப் பட்டா னுருவாதி யைந்துங் கூடி
வருபவ னென்று ரைத்த றொகையுண்மை வழக்க தாகு
முருவமங் காதி யாய வைந்தையு மொருவ னின்று
தருவது தொகையி னின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங் காலே.

(இ-ள்.) ஒருவனென்று ஓதப்பட்டான் உருவாதி ஐந்துங்கூடி வருபவனென்று உரைத்தல் தொகையுண்மை வழக்கதாகும் - ஒரு கர்த்தா

வென்றுரைக்கப்பட்டவன உருவமுதலிய வைந்தோடுங்கூடி வருபவனென்று கூறுதல் தொகையுண்மைவழக்காம,—உருவம அங்கு ஆதியாய ஐந்தையும ஒருவன் இன்று தருவது தொகையினின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங்காலே - உருவமுதலியவைந்தையும ஒருகர்த்தா அவற்றோடுங்கூடாமனீங்கி நின்று உண்டாக்குவனென்பது தொகையின்மைவழக்காம; சொல்லுங் காலத்து எனக. (எ)

காரண காரியத்தின றொடர்சியாயக் கால மூன்றின
சோர்வறத் தோன்றுங் கெட்டு வழியெனகை தொடர்ச்சி யுண்மை
யோர்தரி னொருவ னேயெக் காலத்து முள்ளா னென்று
நேர்வது தொடர்ச்சி யின்மை வழக்கதாஞ் செப்புங் காலே.

(இ-ள்.) காரண காரியத்தின் தொடர்சியாய்க் காலம மூன்றின் சோர்வு அறத் தோன்றும கெட்டு வழி என்கை தொடர்சசியுணமை-காரணகாரிய மெனனுந் தொடர்ச்சியுடையவாய்க் காலமூன்றெனனும் மயக்கமறக் கெட்டுத்தோன்றும் என்னுமவழித் தொடர்ச்சியுண்மைவழக்காம,—ஓர்தரின் ஒருவனே எக்காலத்தும் உள்ளானெனறு நேர்வது தொடர்ச்சியினமை வழக்கதாஞ் செப்புங்காலே - ஒரு கர்த்தாவே காரணகாரியத்தின் றொடர்ச்சியாய் எக்காலத்து முள்ளானெனறு சொலலுவது தொடர்ச்சியின்மை வழக்காம, உணாவினுறபொலலுமிடத்து எனக.

ஓர்தரிற் செப்புங்காலென்று கூட்டுக. (அ)

தோற்றிய பொருள்க ளெல்லா நாசமா மென்று சொல்லு
மாற்றமுன் னுரைத்தல் மற்றை மிகுத்துரை வழக்கி னுண்மை
போற்றிய பொருள்கண் கட்குப் போனது போன்முன் னிற்ந்து
வேறுமை பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யில்வழக்கே.

(இ-ள்.) தோற்றிய பொருளகள் எல்லாம நாசமாம எனறு சொல்லும மாற்றம முன உரைத்தல் மற்றை மிகுத்துரை வழக்கின் உண்மை-தோன்றப்பட்ட பொருள்களெல்லாங் கெடுமென்னுமுத்தரத்தை முன்னர்ச் சொல்லுமது மிகுத்துரையுண்மைவழக்காகும,—போற்றிய பொருள் கண்கட்குப் போனது போல் முன்னிற்ந்து வேற்றுமைப் பட்டது எனகை மிகுத்துரையில்வழக்கே - தோற்றியிரைக்கப்பட்ட பொருளகள காரியங்கெட்டுக் காரணமாய் நின்றதென்று கூறல் மிகுத்துரையின்மைவழக்காம எனக.

கண்கட்குப் போனது போன்முன்னிற்றது வேறுமைப்படுகை - காரியமழிந்து காரணங்கிடக்கை. மிகுத்துரைமூன்றும உளவழக்கு இலவழக்கு இரண்டினும வழங்குமவழியெனகக்கொள்க. (௯)

உள்வழக் கிலவ ழக்குள ளது சார்ந்த வுள்வ ழக்கோ
டுள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்குட னின்மை சார்ந்த
வுள்வழக் கின்மை சார்ந்த விலவழக் கெனறோ ராறு
முள்வழக் குளதுண் டெனகை முயற்கோடின் றில்வழக்கே.

(இ-ள்.) உள்வழக்கு இலவழக்கு உள்ளது சார்ந்த வுள்வழக்கோடு உள்ளதுசார்ந்த வின்மை வழக்குடன் இன்மைசார்ந்த வுள்வழக்கு இன்

மைசார்ந்த வில்வழக்கென்று ஓராறும் - முற்கூறிய உள்வழக்கும் இல் வழக்கும் உள்ளதுசார்ந்த வுள்வழக்குடு உள்ளதுசார்ந்த வில்வழக்கும் இல் லதுசார்ந்த வுள்வழக்கும் இலலது சாாநத வில்வழக்குமென்னு நான்கோ டுங்கூடி ஆறுவகையாம்,—உள்வழக்கு உளது உண்டென்கை - அவற்றுள் உள்ளதையுண்டென்பது உள்வழக்காம; அது யானைக்கோடுண்டென்கை. —முயற்கோடு இன்று இல்வழக்கே - இல்லதனையில்லையென்கை இல் வழக்காம்; அது முயற்குக்கொமபில்லையென்கை என்க. (௧0)

உணாவுசார்ந் துணர்வு திக்கை யுள்ளது சார்ந்த வுண்மை
யுணர்வுபி னின்று மென்கை யுள்ளது சார்ந்த வின்மை
யுணர்வுமுன் பின்றித் தோன்ற லில்லது சார்ந்த வுண்மை
யுணரினில் லதுசா ரின்மை யுள்ளங்கை யுரோம நாணே.

(இ-ள்.) உணாவு சார்ந்து உணர்வு உதிக்கை உள்ளது சார்ந்த வுண் மை - அறிவைச்சார்ந் தறிவுண்டாமென்கை உள்ளதுசார்ந்த வுள்வழக்கு, —உணர்வுபின் இன்றுமென்கை உள்ளது சார்ந்த வின்மை - அறிவு கெட் டாற் பின்பறிவுண்டாகாதென்பது உள்ளதுசார்ந்த வின்மைவழக்கு,— உணர்வு முன்பு இன்றித் தோன்றல் இல்லது சார்ந்தவுண்மை-அறிவு முன் புள்ளதன்றாய்ப் பின்புண்டாமென்பது இலலதுசார்ந்தவுள்வழக்கு,— உணரின் இல்லது சார் இன்மை உள்ளங்கை உரோமம் நாணே - உள்ளங் கையின் மயிருண்டென்பதும அம்மயிராற்செய்த கயிறுண்டென்பதும இல்லதுசார்ந்த வில்வழககு ஆராயின் என்க.

இவையன்றிச் சார்புபன்னிரணடுள. அவையாவன—பேதைமை, செய்கை, உணர்ச்சி, உருவருவவாயில், நுகர்ச்சி, வேட்கை, பற்று, கருமத்தொகுதி, முற்றோற் றம், பிணி, மூபபு, சாக்காடு எனவிவை. (௧௧)

சொன்னநால் வகையு மினறிச் சொல்விடும பொருள்க ளெலலா
மென்னையோ வறிகி லோமபித் தேறியோ வான மான்மா
மன்னுகா லங்கதிக்கு மனமுடன வாக்கி நுகிட்
டுன்னுமோ ரிறையு முண்டென் றுரைப்பது நித்த மனறே.

(இ-ள்.) முற்சொன்ன உரு அரு வீடு வழக்கு என்னுநான்கும் அவற் றின்விரிவுமன்றி வானமெனறும ஆன்மாவென்றும நிலைபெற்றகாலங்க ளென்றும திக்குகளெனறும மனவாக்கிறந்தறியும ஒருகர்த்தா வுண டென்றுஞ்சொலலுவது நிலையுடைத்தனறுகையால் இபபடிச்சொல்லும பொருள்கள் பிதகேறியோ சொல்லாநின்றார்கள், எப்படிச்சொல்லுகின்றார் களென்றறிகிலேம. அவைநிலைப்பட்டனவலல என்க.

பஞ்சகந்தங்களும் மற்றுள்ள விவகாரங்களும் இருகாலவகையிலடங்கும. ௧௨)

ஈங்குவான் செயற்கு வாரா வியமபிய பொருள்க ளெல்லாந
தாங்குவா னுளதே யென்னிற் றரித்திடா தருவ மாத
லோங்குவா னேசைக் காதி யெனிலதங் குருவின் கூட்ட
நீங்குவா னின்றி யெங்கு நின்றதே லெங்கு மின்றே.

(இ-ள்.) ஈங்கு வான் செயற்குவாரா - இவ்விடத்துக் கூறப்பட்ட வா னென்னும்பொருள் தொழிற்குவாராது,—இயம்பிய பொருள்களெல்லாம்

தாங்கு வான் உளதேயென்னில் தரித்திடாது அருவமாதல் - பூதநான்கு முதலாகச்சொல்லப்பட்ட பொருள்களெல்லாவற்றையும் தாங்குதற்பொருட்டு ஆகாசமுளதென்று கூறின் அஃதருவமாதலால் பொருள்களைத்தரிக்கற்பாற்றன்று,—ஓங்கு வான் ஓசைக்கு ஆதியெனில் அது அங்கு உருவின் கூட்டம் - பெரியவானானது சத்தத்துக்குமுதலென்றுகூறின் அவ்வோசையும உருக்கூட்டத்தனறித் தோன்றாது,—நீங்கு வான் இன்றி எங்கும் நின்றதேல் எங்கும் இன்றே - அந்த ஆகாயம் நீங்குதலின்றி எங்குநின்றதென்று கூறின் அஃதெங்குமில்லையாம; ஆகையால், ஆகாயமென்றொரு பொருளில்லை என்க. (கங)

போதமுண் டுயிர்கட் கென்னில் வாயிலை புலனு நாலு
மாய்தலின் றொட்டுத் தீட்டுக் கலைபினி லறியு மென்னி
லேதமுண் டிரவிற் பச்சை சிவப்புட னேய்ந்த போது
கேதநின் றென்னோ வென்னு மையமுன் கிடத்த லாலே.

(இ-ள்.) போதம் உண்டு உயிர்கட்கெனனில் - உயிர்கட்கு அறிவுண்டென்று சொல்லின்,—வாயில் ஐம்புலனும் நாலும் ஆய்தல் இன்று - இந்திரியங்களும் விடயங்களுஞ் சாத்திரங்களுங் கொண்டு அறிவானோன்,—ஒட்டுத் தீட்டுக் கலைப்பினில் அறியுமென்னில் - அப்படியன்று இந்திரியங்களைக்கலந்தும் புலன்களைபரிசித்தும் சாத்திரங்களைப்பொருந்தியின்றும் அறிவனென்மையாகில்,—ஏதம உணடு இரவில் பச்சை சிவப்புடன் ஏய்ந்த போது கேதம் நினறு என்னோ வென்னும் ஐயம முன்கிடத்தலாலே-இருளினிடத்துப பச்சைசிவப்பெண்ணும வன்னஙகிடக்க அவற்றைத்தொட்டுத் தீண்டியுங கலந்தும அறியாமற் கிலேசமுற்று என்னோவென்னும ஐயங்கிடத்தலாற் கூறியது குற்றமுண்டு எனக. (கச)

அறிந்திடா வாயி லின்றே லறிவின்று மைந்தும் பற்றி
யறிந்திடு மறிவுண் டென்னி லைந்தினு மறிவொன் றாக
வறிந்திட வேண்டுஞ் சார்பி னறிந்திடு மென்னி லுன்னை
யறிந்திலோம் புத்த னென்றிங் கழகிது சொன்ன வாறே.

(இ-ள்.) அறிந்திடா வாயில் இன்றேல் - இந்திரியங்களில்லையாயின் உயிர் ஒன்றையும அறியமாட்டாது,—அறிவு இன்றும் ஐந்தும பற்றி அறிந்திடும அறிவு உண்டென்னில் - இந்திரியங்கட்கறிவில்லையாதலால் அவ்விந்திரியங்களைந்தையும பற்றிநின்று அறிந்திடுமறிவு உயிர்க்குண்டென்று கூறில்,—ஐந்தினும் அறிவு ஒன்றாக அறிந்திட வேண்டும-உயிரறியுமாயிற் புலன்களைந்தாலும அறியு மறிவை ஒருபுலனாலறியவேண்டும்,—சார்பின் அறிந்திடுமென்னில் - அற்றன்று, உயிரறியுமிடத்துப் பொறிகளின் வழிகளிலே நின்றும் அவ்வவற்றின் புலன்களாகிய குணங்களை அறியுமெனக் கூறின்,—உன்னை அறிந்திலோம் புத்தனென்று இங்கு அழகிது சொன்ன வாறே - உன்னை ஆன்மவாதியென்றறிந்தோம்; நீ சார்பிற்றோன்று மென்கையாற் புத்தனாய்; இஃதறிந்திலோம்? நீ உயிரறியுமென்று சொன்ன தழகிது என்க.

அழகிதென்றது - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (கரு)

ஞானஞே யங்க ளன்றி ஞாதிரு வென்று சொல்ல
வானதிங் கறிவோ வன்றே லன்றெனி லவனி போலுந்
தானதிங் கறிவே யென்னிற் சமைந்திடு நன்ப ருப்புப்
போனக மதற்குத் தானே கறியெனப் புகன்ற தாமே.

(இ-ள்.) ஞான ஞேயங்கள் அன்றி ஞாதிரு வென்று சொல்ல ஆனது இங்கு அறிவோ அன்றோ-அறிவும் அறியப்படும்பொருளும அன்றி அறியும் பொருளுண்டென்று இவ்விடத்திற்கூறில் அதற்குண்டாயது அறிவோ அறியாததோ,—அன்றெனில் அவனிபோலும - அறிவில்லாததென்று சொல்லின் மண்போலும் அசேதனமாம,—தான் அது இங்கு அறிவே யென்னில்-அறியும்பொருடான் அறிவென்றுகூறின்,—சமைந்திடு நன்பருப்புப் போனக மதற்குத் தானே கறியெனப் புகன்றதாமே - பருப்பாற் கூட்டிச்சமைத்த சோற்றுக்கு அப்பருப்புச் சோறுதானே கறியென்று கூறிய தன்மைத்தாகும என்க.

இதனுட் பருப்புச்சோறென்ற அதற்குப்பெயராயிருக்கக் கறியும் பருப்புச் சோறென்பது புனருத்தியாய தோடமாம். அதுபோல, ஞானமறிவாயிருக்க ஞாதிருவு மறிவாகலிற் றனித்துவேண்டா வென்பது கருத்து. (கசு)

உயிரினை யருவ தென்னி லுருவுட னுற்று நில்லா
துயிரினை யுருவ தென்னி லுடலினி லுடல டங்கா
துயிரினை யணுவ தென்னி லுடல்பல துவார மோடு
முயிரினை நித்த மென்னி லுணர்வுத யாந்த மின்றே.

(இ-ள்.) உயிரினை அருவதென்னில் உருவுடன் உற்றுநில்லாது - நீ யுண்டென்று கூறியவான்மாவை அருவமென்றுசொல்லின் உருவமாகிய வுடலோடு அருவமாகியவான்மாப் பொருந்திநில்லாது; ஆதலால், அருவ மன்று,—உயிரினை உருவதென்னில் உடலினில் உடல் அடங்காது - அந்த வான்மாவுருவமென்று கூறின் ஒருருவிலொருருவடங்காது; ஆகலால், ஆன்மா உருவமன்று,—உயிரினை அணுவதெனனில் உடல்பல துவாரம் ஓடும்- அந்தவான்மாவை அணுவென்றுகூறின் உடலினில்லாது பலதுவாரத்தாற் போகவேண்டும்; ஆதலால், ஆன்மா அணுவன்று,—உயிரினை நித்தமென் னில் உணர்வு உதயம் அந்தம இன்றே - அந்தவான்மாவை நித்தமென்றுகூ றில் அறிவுதோற்றமும் கேடும இல்லையாகவேண்டும; இவையிற்றையுடைத்தாகையால், ஆன்மாநித்தமன்று என்க. (கஎ)

எங்குமாய் நின்ற தான்மா வென்றிடி னெங்கு மின்றாந்
தங்கிடு நிறைவு தத்தஞ் சரீரங்க டோறு மென்னின்
மங்கிடு முடலத் தோடே வடிவினி லோரி டத்தே
யங்கது நின்ற தென்னி லடிமுடி யறிவின் றாமே.

(இ-ள்.) எங்குமாய்நின்றது ஆன்மா வென்றிடின் எங்கும் இன்றாம்- ஓரான்மா எங்குநிறைந்து நின்றதென்றுகூறின் உடறோறும பலபேதப்படு மாகையால் ஓரான்மா எவ்விடத்துமுண்டாகாது,—தங்கிடு நிறைவு தத் தம் சரீரங்கடோறு மென்னின் மங்கிடும் உடலத்தோடே - அந்தவான்மா தத்தம் உடல்கடோறு நிறைந்து நிற்குமென்று கூறின் உடல்கெடு

மிடத்துத் தானுங் கூடக்கெடவேண்டும்,—வழியினில் ஓரிடத்தே அங்கு அது நின்றதென்னில் அடிமுடி அறிவின்றாமே - அந்தவான்மா உடம்பிலோரிடத்தைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு நின்றறியுமென்று கூறின் தானின்றவிடமன்றிப் பாதாதிகேசமளவாக வறியமாட்டாது; ஆதலால், அறியும்பொருளாகிய ஆன்மாவில்லை யென்க. (௧௮)

சாற்றிய கால மிங்குத் தங்கிய வாறி தென்னை
தோற்றுவித் தளித்துப் போக்குந் தொழிலவை காலமென்னிற்
போற்றிய பொருளிற் புக்குப் பிணங்கிடும் பொருட்பி னின்றாந்
தேற்றிய வில்வ ழக்குத் திரவியத் தியல்பி னாமே.

(இ-ள்.) சாற்றிய காலம் இங்குத் தங்கியவாறு இது என்னை - முற்கூறியகாலம் இங்கு நின்றபடியெப்படி,—தோற்றுவித்து அளித்துப் போக்கும் தொழிலவை காலமென்னில் - பதார்த்தங்களைத் தோற்றுவித்தும் நிறுத்தியும் போக்கியும் நிற்பது காலமென்னில்,—போற்றிய பொருளில் புக்குப் பிணங்கிடும் - அந்தமூன்றுவிதப்பொருளுடன் காலங்கூடி மயங்கிடும்,—பொருட்பின் இன்றாம் - அப்பொருட்குக் கேடுவந்தாற் காலமுமின்றாம்,—தேற்றிய இல்வழக்குத் திரவியத்து இயல்பினாமே - பொருள் மூன்றுவிதப்பட்டதன்றிக் காலமுமுண்டென்று கூறப்பட்டது தெளிவையுடையவில்வழக்காம் என்க. (௧௯)

எனக்குநீ கிழக்கி ருந்தா யாகின்மேற் கென்று மென்பா
லெனக்குமேற் கிருந்தா னென்பாற் கிழக்கென வியம்புந் திக்குத்
தனக்குநாங் கொள்வ தெப்பாற் சாற்றிடா யில்வ ழக்குத்
தனக்குள தாகு முண்மை தானில தாகு மன்றே.

(இ-ள்.) எனக்குநீ கிழக்கு இருந்தாயாகில் மேற்கு என்றாய் என்பால் எனக்கு மேற்கு இருந்தான் என்பால் கிழக்கென இயம்பும்-நீ எனக்குக்கிழக்கிருந்தாயாகில் என்னை மேற்கிருந்தானென்று சொல்லுவை, என்மாட்டு எனக்கு மேற்கிருந்தானொருவன் என்னிடத்து யானிருந்தவிடத்தைக்கிழக்கென்று கூறுவன்,—திக்குத்தனக்கு நாம் கொள்வது எப்பால் சாற்றிடாய்-ஆதலால் திக்கிற்கு நாங்கொள்வதெப்பகுதி? நீ கூறியகிழக்கையோ அவன் கூறிய மேற்கையோ சொல்லாய்,—இல்வழக்குத்தனக்கு உளதாகும் உண்மைதான் இலதாகும் அன்றே - நீ கூறிய இல்வழக்கிற்கு உளதாம் உள்வழக்கு இல்லையாம் என்க. (௨௰)

உலகினைப் படைத்தா னென்றா யொருவனிங் குள்ள தாயி
னுலகினைப் படைக்க வேண்டா வில்லையேற் படைக்க வொண்ணா
துலகினுக் குபாதா னந்தா னுள்ளதாய்க் காரி யத்தா
முலகினைப் படைக்கி லங்கு முளதில தாவ துண்டே.

(இ-ள்.) உலகினைப் படைத்தான் என்றாய் ஒருவன் - உலகத்தைப் படைத்தவன் ஒரு கர்த்தாவென்று நீ கூறினாய்,—இங்கு உள்ளதாயின் உலகினைப்படைக்க வேண்டா-இவ்வுலகம் முன்புள்ளதாய்ப் பின்பு படைத்தாயின் முன்புள்ளதை ஒருவன் படைக்கவேண்டுவதில்லை,—இல்லையேல் படைக்க ஒண்ணாது-இவ்வுலகம் முன்பில்லையாயின் ஒருவன்படைக்க

வுள்ள தாகாது,—உலகினுக்கு உபாதாநந்தான் உள்ளதாய்க் காரியத் தாம் உலகினைப் படைக்கில் - அவ்வுலகினுக்குக் காரணமுள்ளதாய்க் காரி யங்கெடுமாதலாற் காரியப்படுமுலகினைப்படைத்தானென்றுகூறின்,—அங் கும் உளது இலது ஆவது உண்டே - யாதொருபொருள் உள்ளது மில்லது மாகவுண்டோ என்க.

அங்கு - சுட்டு. ஏகாரம் - வினா. (உக)

உள்ளது கடாதி போல வுதிப்பித்தா னென்று ரைக்கின்
மெள்ளவே யெங்கு நின்று விதித்தன னுலகின் மீது
வள்ளறா னின்றா னென்னில் வந்ததா முலக முன்னே
தள்ளிடா தெங்கு நிற்கி னெங்குமுன் றந்த தாமே.

(இ-ள்.) உள்ளது கடாதிபோல உதிப்பித்தானென்று உரைக்கின் - மண்போல உலகிற்கு மூலமுள்ளதாய்க் கடாதிகளைக் குலாலன்றோற்று விக்குமாபோல இவ்வுலகங்களை ஒருவனுண்டாக்கினனென்று நீ கூறின்,— மெள்ளவே எங்கு நின்று விதித்தனன்-இவ்வுலகத்தை யுண்டாக்குமிடத்து மெல்ல எவ்விடத்து நின்றுண்டாக்கினன்,—உலகினமீது வள்ளறான் நின் றானென்னில் வந்ததாம் உலகம் முன்னே-பிரபஞ்சத்திலேநின்று கர்த்தா வுண்டாக்கினனென்று கூறிற் பிரபஞ்சம முன்னே உண்டானதாம்,—தள் ளிடாது எங்கும் நிற்கின் எங்கும் முன் தந்ததாமே-நீங்கப்படாமல் எங்கு நிறைந்து நின்று உண்டாக்கினனென்று நீ கூறின் எங்குமென்பதொரு முதலாய்க்கர்த்தாவைப் பின்புதந்ததாம என்க. (உஉ)

இல்லது கருணை யாலே யியற்றின னிறைவ னென்னிற்
கொலலரி யுழுவை நாகங் கூற்றமுங் கொண்டு தோற்ற
வல்லவன் கருணை யென்னோ வலியினால் வேண்டிற் றெல்லாம்
பல்கவே படைத்தா னாயிற் பித்தனாப் பணிந்தி டாயே.

(இ-ள்.) இல்லது கருணையாலே இயற்றினன் இறைவனென்னில் - எல்லாவற்றிற்குங்கர்த்தாவானவன் இருக்குமிடம நியமிக்கப்படாமையின் அப்படியந்நியமமானகர்த்தா காருண்ணியத்தினாலே இல்லாததொன்றைப் படைத்தானென்று கூறின்,—கொல் அரி உழுவை நாகம் கூற்றமுங்கொ ண்டு தோற்ற வல்லவன் கருணை என்னோ - கொலைத்தொழிலைப் பொருந் தின சிங்கத்தையும் புலியையும் யானையையுங் கூற்றத்தையு முண்டாக்கிக் கொண்டு தோற்றவல்லவனுக்குக் காருண்ணிய மென்னோ,—வலியினால் வேண்டிற் றெல்லாம் பல்கவே படைத்தானாயிற் பித்தனாப்பணிந்திடாயே- கர்த்தாவல்லவனகையாலே எல்லாவான்மாக்களும் வர்த்திக்கும்படி படை த்தானென்று கூறின் அஃதோர் காரணகாரியப்படாமற் பித்தர்செய்யுங் குணமாதலாற்பித்தனையே கர்த்தாவாக வணங்குவாயாக என்க. (உ௩)

பெறுவதிங் கென்ப டைத்துப் பெற்றது விளையாட் டென்னிற்
சிறுமழ விறைய தாகுஞ் செய்திடுங் கன்மத் தென்னி
னுறுபெருங் கன்மஞ் செய்வோர் முன்புள ராவ ருண்மை
யறிவுறின் ஞால மெல்லா மநாதியென் றறிந்தி டாயே.

(இ-ள்.) பெறுவது இங்கு என்படைத்துப் பெற்றது விளையாட்டென் னில் - சர்வான்மாக்களையும் இவ்விடத்துப்படைத்துப் பெறும்பேறென்

னென்று கேட்டவிடத்துப் பெறும்பேறு விளையாட்டென்று கூறின்,—சிறு மழவு இறையதாகும் - உன்கர்த்தா இளவறிவினனாய்ச் சிறுபிள்ளையாக வேண்டும்,—செய்திடும் கன்மத்தென்னின் உறுபெருங் கன்மம் செய்வோர் முன்பு உளராவர் - கன்மத்துக்கீடாகப் படைத்தானென்றுகூறின், கன்மஞ்செய்வோர் அநாதியாவர்,—உண்மை அறிவு உறின்-இதனைமெய்யாக வறியின்,—ஞாலமெல்லாம் அநாதியென்று அறிந்திடாயே-பிரபஞ்சமெல்லாம் அநாதியே யுள்ளதென்றறிவாயாக என்க. (உஅ)

உருவொடு நின்றா னென்னி னுருவமுன் படைத்தார் வேண்டு
முருவவ னிச்சை யென்னி னுலகெலா மிச்சை யாகு
முருவுல கத்து ளோர்கட் குறுவது கன்மா லென்னி
னுருவுடை யோர்கட் கெல்லா முற்றது கன்மத் தாமே.

(இ-ள்.) உருவொடு நின்றானென்னின் உருவம் முன்படைத்தார் வேண்டும் - உன்கர்த்தா உரூபியென்று சொல்லின் அவ்வுருவத்தை முன்புண்டாக்கினோர் வேண்டும்,—உருவு அவன் இச்சை யென்னின் உலகெலாம் இச்சையாகும் - அவனிச்சையாலே உருவத்தையெடுத்துக்கொண்டானென்னின் உலகத்துள்ளோருந் தமதிச்சையாலே உருவெடுத்துக்கொண்டாராவார்,—உரு உலகத்துளோர்கட்கு உறுவது கன்மாலென்னின் உருவுடையோர்கட்கெல்லாம உற்றது கன்மத்தாமே-உருவம் உலகத்திலுள்ளவர்க்கு வருவது அவரவர் கன்மத்தாலென்று நீ சொல்லின் உருவமுடையவர்களெல்லார்க்கும் உருவமுறுவது கன்மத்தாலேயே யாகவேண்டும் என்க.

கன்மத்தாலென்பது - கன்மாலெனவிகாரப்பட்டது. (உகு)

அருவெனிற் பவத்தி னின்று மெடுத்திடா னாகா சம்போன்
மருவின னிழல்போ லென்னின் மருவினோர்க் காகு மாட்சி
பெருகிய வறிவுண் டென்று பேசிடி னேசத் தோடுங்
கருதிட வுருவம் வேண்டு மில்லையேற் கருத லின்றே.

(இ-ள்.) அருவெனில் பவத்தினின்றும் எடுத்திடான் ஆகாசம்போல் - உன்கர்த்தா அரூபியென்றுகூறில் ஆகாசம்போலச் சேட்டையிலனாகையால் ஆன்மாக்களைப் பிறவிக்கடலினின்றும் எடுத்திடமாட்டாதவனாவன்,—மருவினன் நிழல்போலென்னின் மருவினோர்க்கு ஆகும் மாட்சி - யாவருஞ்சென்றடையத்தக்க நிழல்போல்வனென்னின், அந்நிழல் தன்னிடத்து வந்து மருவினோர்க்கே நன்மையைக்கொடுத்தலால் அவனும் வியாபியல்லன்,—பெருகிய அறிவு உண்டென்று பேசிடின் நேசத்தோடும கருதிட உருவம் வேண்டும்-ஏகதேசியாயினும நிறைந்த அறிவினையுடையனென்று கூறின் விருப்போடுஞ் சிந்தித்தறியத்தக்கதோருருவுண்டாதல் வேண்டும், —இல்லையேல் கருதல் இன்றே - அப்படியறியத்தக்க உருவில்லையாயின் அறிவுமில்லையாம் என்க. (உகூ)

எங்கணூ லநாதி யாக விறைவனுண் டென்னு மென்னி
னுங்கணூ லுரைப்பா ரின்றி யோதுவ தழகி தாகு
மங்கவன் றன்னை நூல்கொண் டறிந்தன மவனைக் கொண்டே
யிங்குநூ லறிந்தோ மென்னி லீதோரரச் சரிய மாமே.

(இ-ள்.) எங்கள் நூல் அநாதியாக இறைவன் உண்டென்னுமென்னின் உங்கள் நூல் உரைப்பார் இன்றி ஓதுவது அழகிதாகும் - எங்கள்

நூலாகிய வேதாகமங்கள் அநாதியுமாகிக் கர்த்தாவுண்டென்று சொல்லு மென்று கூறின் உங்கள் நூலாகியவேதாகமங்கள் சொல்லுவாருமின்றித் தோன்றுமென்பது அழகிதாயிருக்கும்,—அங்கவன்றன்னை நூல்கொண்டு அறிந்தனம் அவனைக்கொண்டே இங்குநூல் அறிந்தோமென்னில் ஈதோர் ஆச்சரியமாமே - அவ்விடத்துக் கர்த்தா வுண்டென்று வேதங்கொண்டு அறிந்தனமென்றும் அந்தக்கர்த்தாவைக்கொண்டே வேதங்கேட்கப்பட்ட தென்றுங் கூறின் ஈதிங்ஙனமே மயங்கினது இதனை முன் கேட்டுங்கண்டும் அறிந்தனவல்லவாம என்க.

ஆச்சரியமென்பது - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (உஎ)

உற்றெழு மரங்க ளாதி யுயிரின்றிப் பூத ரூபம்
பற்றியிப் பாரின் மீது பாங்கினாற் பலவு மாகிப்
புற்றொடு மயிர்கொம் பாதி போலவே தோன்றி மாயு
மற்றுள யோனி கட்குப் பயனென வழங்கு மன்றே.

(இ-ள்.) உற்று எழு மரங்கள் ஆதி உயிர் இன்றிப் பூதரூபம் பற்றி இப் பாரின்மீது பாங்கினால் பலவும் ஆகிப் புற்றொடு மயிர் கொம்பு ஆதிபோல வே தோன்றி மாயும்-பூமியினிடமாகநின்று வளருமரங்கண்முதற் புல்லீறு கவுள்ளன தாவரங்களாம; அவை உயிர் வர்க்கமல்லவாய்ப் பிருதிவி யப்புத் தேயு வாயுவென்னும் பூதரூபத்தைப் பொருந்தியபகுதிகளாகப் பலபேதப் பட்டுப் புற்றுப்போலவும் மயிர்போலவுங் கொம்புபோலவு முண்டாய்வளர் ந்து மீளவுந் தோன்றினமுறைமைப்பாட்டிலேகெடும். இஃதியாது காரண மாயுண்டாயதென்னின்,—மற்றுளயோனிகட்குப் பயனென வழங்கும் அ ன்றே - அண்டசஞ் சுவேதசஞ் சராயுசமென்னு மூன்றுபேதத்திலுண்டா கிய ஆன்மாக்களுக்குப் பிரயோசன காரணத்தால் அநாதியேயுண்டாய் வழங்கும் என்க. (உஅ)

கொன்றிட லாகா தென்றுங் கொன்றவை கொண்டு நாளுந்
தின்றிட லாகு மண்ணோ டொத்திடுஞ் செத்த வெல்லா
மொன்றிய வாச மூட்டி யுண்ணுநீர் வைத்த வர்க்கோ
சென்றுநின் றுண்ட வர்க்கோ புண்ணியஞ் செப்பி டாயே.

(இ-ள்.) கொன்றிடல் ஆகாது என்றும் - தானொரான்மாவைக்கோ றல் ஒருக்காலுநியாயமன்று,—கொன்றவை கொண்டு நாளும் தின்றிடல் ஆகும் மண்ணோடு ஒத்திடும் செத்தவெல்லாம் - மாண்டவெல்லாம் மண் ணொடொக்குமாதலால் ஒருவர் கொல்லப்பட்டவற்றைக் கைக்கொண்டு எப்பொழுதும் புசிக்கலாம்? அதனாற்றோடமுண்டாகாது,—ஒன்றிய வாசம் ஊட்டி உண்ணுநீர் வைத்தவர்க்கோ சென்றுநின்று உண்டவர்க்கோ புண் ணியம் செப்பிடாயே - மணங்களாற்கட்டுப்பட்ட நீர் அருமையான வழிக ளிலே உண்டாக்கிவைத்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டாயதோ? வழிநடந்து தாகித்துக்குடித்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டாயதோ? சொல்லாய். வைத்த வர்க்கே புண்ணியமுண்டாமாதலாற் கொன்றவர்க்கேபாவமுண்டாவது, தின்றவர்க்குப்பாவமில்லையாம் என்க. (உகூ)

ஓங்கிய வுருவ மோடும் வேதனை குறிப்பி னோடுந்
தாங்குபா வனைவிஞ் ஞானந் தாமிவை யைந்துங் கூடிப்
பாங்கினுற் சந்தா னத்திற் கெடு[illegible] பந்த துக்க
மாங்கவை பொன்றக் கேடா யழிவது முத்தி யின்பம்.

(இ-ள்.) ஓங்கிய உருவமோடும் வேதனை குறிப்பினோடும் தாங்கு பாவனை விஞ்ஞானம்தாம் இவை ஐந்துங்கூடிப் பாங்கினுல் சந்தானத்தில் கெடுவது பந்ததுக்கம் - மிக்க உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னும் ஐந்துகந்தமும் ஒருமைப்பட்டு ஒழுங்கிலே காரியங்கெடக் காரணங்கிடக்குமெனபது மிருத்துவைாயில்வழக்குமாய் பந்ததுக்கமுமாம்.— ஆங்கு அவை பொன்றக்கேடாய் அழிவது முத்தியின்பம - அவ்விடத்துச் சொல்லப்பட்ட கந்தங்களைந்தும நேராகக்கெட்டு வீட்டையடையுமென்பது முத்தியின்பமாம என்க.

இனி உருவமாவதெட்டு. அவை பூதவுருநாலு, உபாதானவுருநாலு. அவை வருமாறு—பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயுவெனுநாலும் பூதவுரு. வலி, கந்தம், இரதம், வன்னமெனுநாலும் உபாதானவுரு. ஆக-அ. வேதனையாவது மூன்று. அவை வருமாறு—குசலாவேதனை, அகுசலாவேதனை, குசலாகுசலாவேதனை. ஆக-௩. குறிப்பாவது ஆறு—சோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிகுவை, ஆக்கிராணம், மனம். ஆக-௬. பாவனை இருபது—தீக்குணம்-௧௦. நற்குணம்-௧௦. தீக்குணங்களாவன—பொய்சொல்லல், கோட்சொல்லல், கோபித்துச்சொல்லல, பயனிலசொல்லல் எனவாக்கின்குணம் ௪. களவிற்குப்போகுதல், வறிதேதொழில்செய்தல் கொலைசெய்தல் எனக்காயத்தின்குணம் ௩. கொலைநினைக்கை, காமபபற்று, ஆசை எனமனத்தின்குணம் ௩. ஆக - ௧௦. நற்குணங்களாவன—மெய்யுரை, நலவார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படுசொ[illegible] எனவாகின்குணம் ௪. பள்ளிவலம்வரல், தவம்புரிதல், தானஞ்செய்தல் எனக்காயத்தின்குணம் ௩. அருணினைவு, ஆசையறுத்தல், தவப்பற்று என மனத்தின்குணம் ௩ ஆக-௧௦. ஆகப்பாவனை-௨௦. இவை, மானசவாசிககாயங்களான் வருவனவாம். விஞ்ஞானம் ஆறு. அவையாவன—சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், சித்தம. ஆக - ௬. ஆகப்பஞ்சகந்தபேதம்-௪௩. இதற்கு அவன் வசனம்—"எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞான-மொட்டிய குறிப்போ ராறு செய்கையு மிருப தாகக் - கட்டிய பஞ்ச கந்த கணத்தினிற் பங்க மாகுந் - தொட்டநாற் பத்து மூன்றுஞ் சுகதநூற் றுணிவு தானே." எனபதாம். சந்தானமாவது—தொடர்ச்சி. அந்தத்தொடர்ச்சி நால்வகையாம். அவை—வாயு சந்தாநம், தீபசந்தாநம், தாராசந்தாநம், பிபீலிகாசந்தானம் என்பனவாம். (௩௦)

அழித்திடு மராக மாதி யகற்றிநல் லறங்கள் பூரித்
திழித்திடும் புலன்கள் போக்கி யின்பொடு துனபம்வாட்டிப்
பழித்திடாப் பழுதில் வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித் தெல்லா
மொழித்திடு ஞான சீலஞ் சமாதியி னுறுதி யாமே.

(இ-ள்.) அழித்திடும் அராகம் ஆதி அகற்றி-நன்மையைக் கெடுக்குங் காமக்குரோதலோபமோகமதமாற்சரியங்களைநீக்கி,—நல் அறங்கள் பூரித்து-நன்றானதன்மங்களை நிறையச்செய்து,—இழித்திடும் புலன்கள் போக்கி - பொல்லாங்கைச்செய்யும் புலன்வழிச்சேறலைக் கைவிட்டு,—இன்பொடு துன்பம் வாட்டி-துன்பவின்பங்களையொழித்துப் புண்ணியபாவங்களைக்கெடுத்து,—பழித்திடாப் பழுது இல் வாழ்க்கை எட்டையும் பாரித்து-

பிறராற்பழிக்கப்படாத குற்றமில்லாத நல்வாழ்க்கையெட்டையும் விரித்து,—எல்லாம் ஒழித்திடும் ஞான சீலம் சமாதியின் உறுதியாமே - மற்றுங்தோஷங்களானவை யெல்லாமொழித்திடும் ஞானகுணமாவது சமாதியின உறுதியாம் என்க.

பழுதிலாவாழ்க்கையெட்டாவன—நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர்தலைப்பாடு என்க. தீவாழ்க்கையெட்டாவன—நற்காட்சி முதலாயினவற்றை மாறிக்கொள்க. சமாதியினுறுதிவாழ்க்கை இவையெட்டுங்கெடவிருத்தல். இதறகவன்வசநம்—"சகலமுமான்மாவுங்காரணனுமில்லை, சகலமுமாமசித்தஞ்சார்பாற்பிறவி, வகைவினையுண்பெதிபொன்றமாய்தல், சுகதநூன்முத்தித்துணிவு." என்பதாம். (௩௪)

சௌத்திராந்திகன்மதமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௪.

சௌத்திராந்திகன்மதமறுதலை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அனைத்தினையு முணர்ந்தானெம் மிறைவ னென்றிங் கறியாது புத்த நீ யறைந்தா யென்று, மனைத்தினையு மறிந்திடா னளவி லாமை யொன் றொன்று வனைத்தினையு மறிந்தா னென்னி, னனைத்தினையு மளவிறந்த தென்ன வேண்டா வளவிலா ஞானத்தா லறியின் ஞான, மனைத்தினையு மறியாது கணத்திற் றோன்றி யழிதலா லறிந்தமையின் றாகு மன்றே.

(இ-ள்.) அனைத்தினையும் உணர்ந்தான் எம் இறைவனென்று இங்கு அறியாது புத்தநீ அறைந்தாய் - புத்த நீ முழுவதையுமுணர்ந்தான் எம்முடைய கடவுளென்று அறியாமற் கூறினாய்,—என்றும் அனைத்தினையும் அறிந்திடான் அளவிலாமை - எப்போதும் சர்வத்தையு முணர்ந்து அறிய மாட்டான் பிரபஞ்சபேதம் அளவிட வரிதாகையால்,—ஒன்றொன்று அனைத்தினையும் அறிந்தானென்னின் அனைத்தினையும் அளவிறந்தது என்னவேண்டா - முழுதையும் ஒரொன்றாக அறிந்தானென்று நீகூறின் அப்படியறியுமிடத்துச் செலவு கலப்பு நீக்கத்தால் அறியவேண்டும்; ஆதலால், அதனையளவிறந்ததென்று கூறவேண்டாம்,—அளவிலா ஞானத்தால் அறியின் ஞானம் அனைத்தினையும் அறியாது - எல்லையில்லாதஞானத்தால் அறிந்தானென்று நீகூறின் உன்துஞானம் அனைத்தினையு மறியமாட்டாது. அஃதியாங்ஙனமென்னில்,—கணத்தில் தோன்றி அழிதலால் அறிந்தமையின்றாகும் அன்றே - ஒருமாத்திரையில் அறிவுதோன்றிக் கெடுமென்றும் நீ கூறுகையால் அனைத்தினையும் அறிந்தானென்கையில்லையாம் என்க. (௧)

சிலபொருளை யறிந்தவற்றின் றிறத்தே யொட்டிச் சிந்திப்ப னெப்பொருளு மென்னிற் சென்று, பலபொருளா யொன்றுபல பேத மாகிப் பயின்றுவரு மாதலாற் பார்க்கு மாறென், னுலகுதனி லொருபொருளங் குணரும் போதி னுற்றுணர்த லாராய்த றெளித லுண்டாய், நிலவுமத னுணர்வு பன்மை முன்பி னின்றிடா தென்பையெல்லா நினைப்ப தெங்கே.

(இ-ள்.) சிலபொருளை அறிந்து அவற்றின் திறத்தே ஒட்டிச் சிந்திப்பன் எப்பொருளுமென்னில் - பிரபஞ்சபேதத்திற் சிலபொருள்களை அறிந்து அவற்றின் பகுதியிலே எல்லாப்பொருள்களையுமொட்டிச் சிந்திப்பனென்றுபுத்த னீகூறின்,—சென்று பல பொருளாய் ஒன்று பலபேதமாகிப் பயின்றுவரும் ஆதலால் பார்க்குமாறு என் - அறிவாலறியும்பொருள் பலவாகச்சென்று அவற்றின்பலபகுதியாகிப் பொருந்திவருமாகையால், ஒன்றைக்கொண்டு அவற்றின்பேதமறியுமாறெங்ஙனம்? அன்றியும்,—உலகுதனில் ஒருபொருள் அங்கு உணரும் போதின் உற்று உணாதல் ஆராய்தல் தெளிதல் உண்டாய் நிலவும் அதனல் உணர்வு பன்மை முன்பின் நின்றிடாது என்பை எல்லாம் நினைப்பது எங்கே - பிரபஞ்சத்தில் ஒருபொருளை யறியுமிடத்துக் கூடியறிந்தாராய்ந்து தெளிதல்வேண்டுமாதலால் ஒன்றையறியும் போது பலபேதப்படுகையாலும நீமுன்புண்டானவறிவு பின்பில்லையென்று சொல்லுவையாகையாலும் ஒருபொருளையறிந்து அதனோடுமற்றொருபொருளைச் சேர்த்தறியுநெறியாண்டுள்ளது என்க. (உ)

முத்திநிலங் கண்டறங்கண் மொழிந்தானயின் முதன்முழுதும் பொன்றிப்பின் மொழிந்த வண்ண, மொத்திடுந்தே னெய்கூட்டி யுண்டிறந்தோ னொருவ னுலகினில்வந் திதுதீதென் றுரைத்தா லொக்குஞ், செத்ததுபின் னென்றுரைக்கிற் கதியிற் செல்லாத் தோனுரை நீர்பெருகிச் சென்றுருகு, மத்தினள வறியாதிக் கரையோர் தம்மை யக்கரைக்கே செல்லவிடு மாசை யாமே.

(இ-ள்.) முத்திநிலம் கண்டு அறங்கள் மொழிந்தானயின் முதல் முழுதும் பொன்றிப்பின் மொழிந்தவண்ணம ஒத்திடும் - வீட்டிடத்தைக்கண்டு பின்பு அறமுதலியவற்றைச் சொன்னனென்று புத்தனீகூறின் ஒருமுதல் சோக்கெட்டுப்போய்ப் பின்புவந்து சொன்னதென்னு முறைமையொக்கும். அஃதென்போலவென்னில்,—தேன்நெய் கூட்டி உண்டு இறந்தோன் ஒருவன் உலகினில்வந்து இது தீதென்று உரைத்தால் ஒக்கும் - தேனையு நெய்யையுங்கூட்டிக் குடித்துச் செத்தோனொருவன் மீளவுமுலகின்கண் வந்து தேனுநெய்யுங்கூடினது விஷமென்று சொன்னதன்மைத்து,—செத்ததுபின் என்று உரைக்கில் கதியில் செல்லா - அறமுதலியவற்றைக்கூறி வீட்டிடத்தைப்பின்பு அடைந்தானென்னில் அவன் முத்தியையறிந்தவனல்லன் ஆதலால் அவன் கூறியவறமுங் கதியிற்செலுத்தமாட்டாது,—தேரன் உரை நீர் பெருகிச் சென்று ஆறுகும் அத்தின் அளவு அறியாது இக்கரையோர் தம்மை அக்கரைக்கே செல்லவிடும் ஆசையாமே - புத்தனுரையானது ஜலமானதுபெருகிச் சென்றோடும்ஆற்றி னளவறியாதானொருவன் இக்கரையினின்றோரை அக்கரையிலே செலுத்திவிடுவேனென்று ஆசைப்படுதல்போலும் என்க. (ங)

நீர்போல நின்றுயிர்கட் களித்தி டாதே நெருப்பாய துயர்ப்பிறப்பினிகழ்ந்து நின்று, பாரோருக் களித்தபடி வலையிற் பட்ட பலகலைமான் கண்டொருநீள் கலைபாய்ந் தோடி, நேரேசென் றவ்வலைக்கே நேர்ந்தா லொக்கு நீள்பாவக் குழியில்விழு நீர்மை யாகு, மாரோவிங் கவனுப்பா ரறத்தை யாக்கப் பிறந்தறமாக் கினனென்னி லடங்க வாமே.

(இ-ள்.) நீர்போலநின்று உயிர்கட்கு அளித்திடாதே நெருப்பாயதுய ர்ப்பிறப்பின் நிகழ்ந்து நின்று பாரோருக்கு அளித்தபடி வலையிற்பட்ட பலகலைமான் கண்டு ஒருநீள்கலைபாய்ந்து ஓடி நேரேசென்று அவ்வலைக்கே நேர்ந்தால் ஒக்கும - காத்தா ஜலமும அதனிரதமுமபோலச் சர்வான்மாக் களிடத்திலும நீஙகாமனின்று இரட்சிபபனெனறதே, கொடிதாகிய தீத் தன்மையையுடைய துனபபிறவியின்கண்ணே தோன்றிநின்று பிரபஞ்ச த்தார்க்கு அருளசெய்வனென்னுமது, வலையிற்பட்ட பலமான்களையுங்க லைகளையுஙகண்டு அபபாற்படடுநின்ற ஓர்கலையானது இவற்றை யிரக்ஷிக் கவோடித் தவறுமறசென்று அந்தவலைக்குள்ளே தானுமகபபட்ட தன் மைபோலும,—நீள் பாவக் குழியில் விழும நீரமையாகும - மிக்க நர கத்திறசெல்லும வழியாமிதனை,—ஆரோ இஙகு அவன் ஒப்பார-மெய்யே யிரக்ஷிக்கும வழியென்றுசொல்லுகிற புததனையொபபார்யாவர்,—அறத் தை ஆக்கப பிறந்து அறம ஆக்கின னென்னில் - அறமுதலியனவற்றை யுண்டாக்க வேண்டித் தான்பிறநது அறத்தையுண்டாக்கினனென்னில்,— அடங்க ஆமே - சர்வானமாக்களுந தருமததையுண்டாக்கவேண்டிய பிறந் தார்களாம எனக.

ஆரோவென்பது - இகழசசிக்குறிப்பு (௪)

அலகிறநத யோனிகளிற புகுநத தெல்லா மறத்தையளித் திடவெ ன்னி லவறறி னெல்லா, நிலவுவது கன்மததா லாகு மனறி நினைநததோ ரிச்சையின னிகழ்நதா னாகி, லுலகுதனி லுளளோர்க்கு மதுவே யாகு மொ ருத்திவயிற் றினிலிருநதங் குதரந தள்ளித், தலமதில்வந தானென்னிற் றாயைக் கொன்றான் றருமததை யினறெனககுச் சாறறி டேலே.

(இ-ள்) அலகு இறநத யோனிகளில புகுநததெல்லாம அறத்தை அளித்திட வென்னில் - எண்ணிறநதயோனிகளிற சாதனனனதெல்லாந தன்மததையுணடாக்கவேணடியென்று புததநீகூறின,—அவற்றினெல்லா ம் நிலவுவது கன்மததால் ஆகும - அஙஙனம பலயோனிசாதனனனதுகன் மத்தாலாகவேணடும,—அனறி நினைநததோர் இச்சையினல நிகழ்நதான கில் - அற்றன்று, தானகருதிய விருபபுக்காரணததாற் காயமெடுததுக்கொ ண்டானென்றுகூறின்,—உலகுதனில உள்ளோாக்கும அதுவேயாகும - பி ரபஞ்சத்திலுள்ளோர் காயமெடுததுக்கொணடதுந தன்மஞ்செய்யவிருமபி யெடுத்துக் கொண்டதேயாம,—ஒருததி வயிறறினில் இருநது அஙகு உத ரம் தள்ளித் தலமதில் வந்தானென்னில-அஙஙனம ஆன்மாக்கள்போல யோ னிசாதனனனதில்லை, மாதாவினுதரத்தேயிருநது அவவுதரத்தைப்பிளந்து பூமியின்கண்ணே வநது அறத்தையுணடாக்கின னென்று நீ கூறின்,—தா யைக்கொன்றான் தருமத்தை இன்று எனக்குச சாறறிடேலே - அங்ஙனம் மாதாவைக்கொன்று அறததையுணடாக்கினனென்னில, அத்தாயைக்கொ ன்றான் கூறியதன்மத்தை இப்போதெனக்குக் கூறுவாயலலை என்க.

புத்தன் பிறககிறகாலத்து மாதாவினுடைய வலமருங்குலாற்பிறந்தான். அவ ளும் ஆறுநாள குற்றுயிரோடே கிடந்து ஏழாநாளிறந்தாள். இது புத்தர்மாதாக்க ளிருபத்துநால்வாக்கு மொக்கும். இதனை—"உலும்பிலிவனத்து ளொண்குழைத்தே வி-வலம்படுமருங்குல் வடுநோயுறும - லானறேனவ்வழித் தோன்றினனுதலி-னீன்

ளோழாகா" ளின்னுயிர்வதைத்தான்." என்னும் விம்பசாரகதையாற்றெளிக.—"முத்தராம்புத்தர்தோன்றித்தாய்பழுவைமுறிதேவிட்டார் - கொத்துவாழ்குழலாளாருங்குண்டலகேசிதானும் - கத்திருவாங்கணவனக்காடனேயுங்கொன்றிட்டா - ரித்துணையாரிருவரும்வந்திங்ஙனேதவமுரைப்பார்." இது சித்தாந்த வசனம். (ரு)

அரியினொடு நரியுழுவை யாதி யாக வானபோ தறநதிரிந்து கோறலாதி, பரிவினொடுஞ் செய்தனனு மில்லை யாகிற் பசிதனக்குத் தின்பதவன் பழுதை யோதான், கருதிலவன் பரதுக்க துக்க ளுகிற் கணவனிழந் தோர்கட்குங் கண்ணி குத்தித், திரியுமவர் துயரினுக்கு மிரங்கு வோன்றன் செயலறத்துக் கழகியதாஞ் செப்புங் காலே.

(இ-ள்.) அரியினொடு நரி உழுவை ஆதியாக ஆனபோது அறந்திரிந்து கோறல் ஆதி பரிவினொடுஞ் செய்தனனும் - உன் ஆதிபுத்தன் அலகிறந்தயோனிகளிற் பிறந்தானென்றும் அப்படிப்பிறநதது கொலைமுதலியபாவங்களை நீங்கித் தன்மத்தைப் பரிபாலிக்க விரும்பி யென்றுங்கூறினாய் அங்ஙனமாயின் புத்தன், சிங்கம் நரி புலிமுதலிய யோனிகளிலே சாதனனவிடத்துத் தன்மத்தை விட்டுக் கொலையை விரும்பிப் பலவான்மாக்களையுங் கொன்றுதின்ற விதுபிரியத்தோடுஞ்செய்தானாகவேண்டும்,—இல்லையாகில் பசிதனக்குத் தின்பது அவன் பழுதையோதான் - அப்படிக்கொன்று தின்றானில்லையென்று சொல்லுவையாயின் அந்தயோனிசாதனனாய்த் திரிந்தவிடத்துண்டான பசிக்குப் புத்தன்றின்பது பழுதையோ? அன்றேன் மாமிசமன்றோ? ஈதன்றியும்,—கருதில் அவன் பரதுக்க துக்கனுகில் கணவன் இழந்தோர்கட்கும கண்ணிகுத்தித் திரியுமவர் துயரினுக்கும் இரங்குவோன்றன்செயல் அறத்துக்கு அழகியதாம் செப்புங்காலே - பரதுக்கதுக்கனென்று நீ சொல்லின் பூகேதனைப் பலவான்மாக்களைக் கோறலால் பொல்லாதவனுனதன்றியும், கணவனைநீங்கிச் சோரத்திற்செல்லுமகளிர் உறுந்துயரத்தினுக்கும், கண்ணிமுதலியகொண்டு கொலைத்தொழில் புரிவோர் துயரத்தினுக்கும் இரங்குவனென்னில் அச்செய்தி அவன்றன்மத்துக்கு அழகிதாம் சொல்லுங்காலத்துங் கருதுங்காலத்தும என்க.

ஆதி. என்பதனை - ஆதிபுத்தனென்று முன்னேகூட்டுக. கருதிலென்பதனை- கருதுஙகாலத்தென்று பின்னேகூட்டுக ஆமென்பதனை - அனறெனக்கொளக. அழகிதாமென்பது - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (சு)

ஒருபொருளைத் தேடியதற் குரையுந தேடி யுரைப்பதன்முன் னுணர்விறக்கு முனக்கு நூலென், மருவிவருஞ் சந்தான வழியி லென்னில் வாயுரைத்த தேயுரைத்து வழங்கு மாகும், பெருகுவது கெட்டென்னி லது போலாம்பின் பித்துரைத்த தறியாது பேதைசொல்லுந, தருவதுநூ லெப்பரிசு முதனடுவோ டிறுதி தான்விருத்த மின்றியது சாற்றி டாயே.

(இ-ள்.) ஒரு பொருளைத்தேடி அதற்கு உரையுநதேடி உரைப்பதன் முன் உணர்வு இறக்கும் உனக்கு நூல் என் - ஒருபொருளைத்தேடி அதற்கேற்றதோர் சொல்லையுந்தேடிச் சொல்லொடுபொருளைக்கூட்டி நூலாகக் கூறுதன்முன்னே உன்ஞானங்கெடுமாதலால் உனக்கு நூலுண்டாம்படியென்? அற்றன்று,—மருவிவருஞ் சந்தான வழியிலென்னில் வாய் உரைத்ததே

உரைத்து வழங்குமாகும்-அவ்வறிவுபொருந்தி வருந்தொடர்ச்சி வழித்தோன்றின நூலாமென்று புத்தநீகூறின், முன்சொன்ன அக்கரமொன்றையே பின்சொல்லி நிற்கவேண்டும். அற்றன்று,—பெருகுவது கெட்டென்னில் அதுபோலாமபின் - முன்னறிவுகெட்டுப் பின்றோன்றுமறிவு மிக்கவறிவாமென்று கூறின் அங்ஙனம பின்றோன்று மறிவுங்கணத்திற் கெடுகையாலே முன்னறிவேயாம்,—பித்து உரைத்தது அறியாது பேதைசொல்லும் தருவது நூல் - உனது நூல் பித்தர்சொல்லுஞ்சொல்லும் அறியாதார்சொல்லுஞ்சொல்லுஞ் சொல்லிற்றும்,—எப்பரிசு முதல் நடுவோடு இறுதி தான் விருத்தம் இன்றி அது சாற்றிடாயே -'நூலாவது முதனடுவிறுதி மாறுபாடில்லாததலால் எப்பெற்றியதுனது நூல், உன்னுடைய பழுதுநூலையென்னுடன்சொல்வாயல்லை என்க.

பித்துரையும் என உம்மைவிரிக்க. சந்தானவழியாவன—தீபசந்தானம், வாயுசந்தானம், தாராசந்தானம், பிபீலிகாசந்தானம் என நால்வகைப்படும். பெருகுவது கெட்டென்பது - கெடுதல் நால்வகையில்கெட்டுவாத்தித்தல். (எ)

முன்னாகப் பலவறங்கள் பூரித்தெம மிறைவன் முழுதுணர்ந்திங் கருளினு லுயிர்கண்முத்தி யடையப், பின்னாகப் பிடகநூ லுரைத்தானென்று பேசினு யிவன்முன்பு பேறறங்கள் புரிநூல், சொன்னா ரிவனைப்போன் முன்னொருவ னென்னி லவனுக்குச் சொன்னா ரொனத்தொடர்ச்சி யாகி, யன்னாய்பி னனவத்தைப் படுமொருவ னின்று மாரோவுன் பாழியிருப் பாரிதனை யறையே.

(இ-ள்.) முன்னாகப்பல அறங்கள் பூரித்து எம் இறைவன் முழுது உணர்ந்து இங்கு அருளினால் உயிர்கள் முத்தி அடையப் பின்னாகப் பிடகநூல் உரைத்தானென்று பேசினாய்-ஆதியிலே எமமுடைய கடவுள் பலதருமங்களைச்செய்து நிறைந்து சருவஞ்ஞனாய் கிருபையாலே ஆன்மாக்கள் வீட்டின்பமடைதற்கும் பின்பு அறஞ்செய்தற்கும வழியாகிய பிடகநூலை அருளினானென்று புத்தநீசொன்னாய்,—இவன் முன்பு பேறறங்கள் புரிநூல்சொன்னோர் ஆர் இவனைப்போன் முன் ஒருவனென்னில் - பெரியவறங்களையுண்டாக்க இவனுக்கு முன்பு நூல்சொன்னவரார் அவனுக்கு முன்பு அவனாசாரியன் சொன்னானென்று கூறின்,—அவனுக்குச்சொன்னார் ஆரொனத்தொடர்ச்சியாகி அன்னாய்பின் அனவத்தைப் படும் ஒருவன் இன்றும் - அவனாசாரியன்றனக்குச்சொன்னார் ஆரென மேன்மேற்றொடர்ச்சிப்பட்டுப் பின்சொற்கு உத்தரமின்றி முட்டுப்படுமாகையாற் கர்த்தாவுமில்லையாம். இஃதன்றியும்,—ஆரோ உன்பாழி இருப்பார் இதனை அறையே - உன்பள்ளியுள் நீதெய்வமென்றேத்த விருப்பாராரோ கூறுவாயாக என்க.

அனவத்தைப்படு மொருவனென்றாய். அனவத்தையென்பதொரு தோடங்கொண்டு நின்றுசொன்னு னொருவனென்று யென்பது. அநவத்தை-தலைகாணுதது அல்லது, முடிவுகாணுதது. அன்னாய்-அசை. (அ)

இந்நூலைச் சொன்னவன்று னிங்கிருந்தா னென்னி லிவனிருத்தியேத்துமவ னெங்கிருந்தா னெவனோ, வந்நூலோ குருவந்த வடைவுமுனக்கில்லை யடைவுதரின் முடிவின்க ணாதி போதன், சொன்னானு மவையே

தா கமங்க ளாகுஞ் சுருக்கியூண் டவம்புரியச் சொல்லுவதெல் லோரு,முன் னூல்கண் கழுவாதே யுதிப்பதன்முன் புலாலோ டுண்பானோ ரூன்பிரிய னுரைத்ததொரு நூலே.

(இ-ள்.) இந்நூலைச் சொன்னவன்றான் இங்கு இருந்தானென்னில் - இந்தப் பிடகசாத்திரஞ்சொன்ன புத்தாசாரியன் இப்பள்ளியிலிருந்தானா கில்,—இவன் இருந்தி எந்துமவன் எங்கு இருந்தான் எவனோ அந்நூலோ குருவந்த அடைவும் உனக்கு இல்லை - இவன் ஆசாரியனைக வேத்தப்பட்டவனுவான் எவ்விடத்தான், கடவுளாவான் எவன், அவனாற்சொல்லப்பட்ட நூலெவ்விடத்தது, அவைகாணப்படாமையாற் குருசந்தான அடைவுமுனக்கில்லையாம்,—அடைவுதரின் முடிவின்கண் அநாதிபோதன் சொன்னும் அவைவேதாகமங்கள் ஆகும்-நூலடைவுசொல்லபுகின் சங்காரத்தின்கண் அழிவில்லாதபரமேசுவரன் சொல்லப்பட்டனவாம். அவை வேதாகமங்களென்பர்,—சுருக்கியூண் தவம்புரியச் சொல்லுவது எல்லோரும்-இவ்வாகமங்களின் சார்வுளார் சொல்லுவது உணவைச்சுருக்கித் தவத்தைப்புரிதலே. இங்ஙனமன்றி,—உன் நூல் கண்கழுவாதே உதிப்பதன்முன் புலாலோடு உண்பான் ஓர் ஊன்பிரியன் உரைத்தது ஒருநூலே - உன்னுடைய பிடகநூல் கண்கழுவாது சூரியனுதிக்குமுன்னே புலாலுடனுண்பானொரு போசனப்பிரியன் சொல்லப்பட்ட நூலாம என்க. (௯)

மூன்னூலும் வழிநூலுஞ் சார்பு நூலு மூன்றுகு முலகத்து மொழிந்த நூல்க, ளிந்நூலி லுன்னூலிங் கெந்நூ லென்னி லிந்நூல்கா ணென்னூலென் றியமப மாட்டா, யுன்னூலு மொருநூலா யுரைப்ப தென்னே யுலட்டுநூல் பருத்திநூல் சிலம்பி நூல்க, ளந்நூலு மல்லாதே பொய்ந் நூல் கொண்டிங் கறநோற்றுத் திரிந்தவா றழகி தாமே.

(இ-ள்.) முன்னூலும் வழிநூலும் சார்புநூலும் மூன்றுகும உலகத்து மொழிந்த நூல்கள் - இவ்வுலகின்கண் வழங்குநூல்கள் முதனூலும் வழிநூலும் சார்புநூலுமென மூன்றுவிதமாம,—இந்நூலில் உன் நூல் இங்கு எந்நூலென்னில் இந்நூல்காண் என் நூலென்று இயம்பமாட்டாய்-இங்ஙனமூன்றுவிதமான நூல்களில் உன்னூல் எந்தநூலென்று கேட்டால் இந்த நூல்களில் என்னுடைய நூல் இந்நூலென்று சொல்லவல்லாயல்லை. ஆதலால்,—உன் நூலும ஒருநூலாய் உரைப்பது என்னே - உன்னூலை ஒருநூலாய்ச் சொல்வதெப்படி,—உலட்டுநூல் பருத்திநூல் சிலம்பி நூல்கள் அந்நூலும அல்லாதே பொய்ந்நூல்கொண்டு இங்கு அறம நோற்றுத் திரிந்த வாறு அழகிதாமே - உலண்டாற்செய்தநூல் பருத்தியாற்செய்தநூல் சிலம்பியாற்செய்தநூலென்று சொல்லப்பட்டநூல்களின் தகுதியுமல்லாத உனதுபொய்யாகியநூலைக் கொண்டு இங்கே அறத்தையுண்டாக்கி நடந்தது ஆச்சரியம் என்க. (௧0)

புத்தனவன் பொன்றக்கெட் டுப்போனு னென்று போற்றுவதிங் காரீ பொய்த்தவஞ்செய் புத்தா, செத்தவர்க்குச் சிலகிரியை செய்ய விங்குச் செய்தவர்க்கும் புண்ணியமா மென்று செப்பி, னித்தமுயி ராதலாற்

பலிக்குஞ் செய்தி நினைந்துதரு வானுமுள னுனக்கிவ்வா றில்லை, வைத்த சுடர்த் தீபமற மாய்ந்தக்கா லதற்கு மருவுதிரி நெய்கூட்டு மதிகேடுன் வழக்கே.

(இ-ள்.) புத்தனவன் பொன்றக் கெட்டுப்போனுனென்று போற்றுவது இங்கு ஆனாநீ பொய்த்தவஞ்செய் புத்தா - பொய்த்தவத்தைச் செய்யும்புத்தா நீ உன்னுசாரியன் முதலறக்கெட்டுப் போயினுனென்றுசொல்லி இவ்விடத்துப்போற்றுவதியாவனா,—செத்தவர்க்குச் சிலகிரியை செய்ய இங்குச் செய்தவர்க்கும புண்ணியமாமென்று செபபின் - இறநதோனாநோக்கிச்செய்த சிலநன்மை இருந்தோர்க்கும்புண்ணியமாமென்று கூறின்,—நித்தம் உயிர் - உயிர்கள் நித்தமாதலவேண்டும,—ஆதலால் பலிக்குஞ் செய்தி நினைந்து தருவானும் உளன் உனக்கு இவ்வாறு இல்லை - ஆகையால் கொடுக்கும் பலியாலுண்டாகிய புண்ணியம் இத்தன்மையென்று நினைந்து அப்புண்ணியபலமருளுவானுகிய ஒருகர்த்தாவு முண்டாகவேண்டும். இந்நெறி உன்னூனெறியன்று,—வைத்தசுடர்த் தீபம அறமாய்ந்தக்கால் அதற்கு மருவுதிரிநெய்கூட்டும் மதிகேடு உன்வழக்கே - பொன்றக்கெட்டவர்க்குச் செய்யுஞ்சிறப்பாகிய உனதுவழக்கு தீபம பொன்றக்கெட்டவிடத்து இறந்ததீபத்துக்குபகாரமென்று கருதி நெய்யுநதிரியுங்கூட்டும் அறிவின்மைபோலும் என்க. (கக)

நூலுரைத்தா னொருவனுள னென்றநுமா னத்தா னூல்கொண்டிங் கறிந்தாற்போ னூலா நூலின், பாலுரைத்த பொருள்களெல்லா மநுமானமென்னிற் பரலோக பாதாள லோகங்க ளொருசொல், லாலுரைத்த நூலின்றி யறையா யின்றே லவையறிந்த படியெனுன தநுமான மன்றே,மேலுரைக்கும் பிரமாண முனக்கில்லை காட்சி யநுமானம் விட்டபொருள் விளக்குவதா கமமே.

(இ-ள்.) நூலுரைத்தான் ஒருவன் உளனென்று அநுமானத்தால்நூல்கொண்டு இங்கு அறிந்தாற்போல் நூலாநூலின்பால் உரைத்தபொருள்களெல்லாம் அநுமானமென்னில - நூலைச்சொன்னவனொருவனுண்டென்று நூலைக்கொண்டநுமித்தாற்போலச் சிறந்தநூலின் பகுதியிற்சொன்ன பொருள்களெல்லாமறிகை அநுமானமென்று புத்தநீகூறின்,—பரலோக பாதாளலோகங்கள் ஒருசொல்லால் உரைத்தநூல் இன்றி அறையாய்-பூமிக்குமேலான வுலகங்களின் செய்தியுங கீழானவுலகங்களின்செய்தியும் நூல்கொண்டுசொல்லுவதின்று அநுமித்துச்சொல்லலாமாயிற்சொல்லாய்,—இன்றேல் அவை அறிநதபடி என் உனது அநுமானமன்றே - அந்தநூலில்லையாயின் அந்தவுலகங்களின்செய்தியறிந்தபடியென் உனதநுமானத்தாலறியும்பகுதியன்றே? ஆகையால்,—மேல் உரைக்கும் பிரமாணம் உனக்கு இல்லை காட்சி அநுமானம் விட்டபொருள் விளக்குவது ஆகமமே - காட்சியாலும் அநுமானத்தாலுமறியாத பொருளை அறிவிப்பதுநூல்; அந்நூற்பிரமாணமுனக்கில்லையென்று கூறின், நீ முன்சொன்ன பிடகநூற்பிரமாணமும் உனக்கில்லையாம் என்க.

நூலுண்டேலறையாய் என்றும் பாடம். (கஉ)

எப்பொருளு மநித்தமென வியம்பிடுவை யநித்த மில்லதற்கோ வுள்ளதற்கோ வுளதிலதா னதற்கோ, செப்பிடினில் லதற்கில்லதென்று மில்லை சென்றடைவ துள்ளதற்கே லுள்ளதென்று முண்டா, மப்படிதா னுளதிலதா மப்பொருளுக் கென்னி லுளதிலதா காதில து முள்ள தாகா, திப்பொருளுக் கநித்தமிலை யென்றொன்றைக் காட்டா யெனிற்றோன்றும் பொருணின்றிங் கிறுதி யாமே.

(இ-ள்.) எப்பொருளும் அநித்தமென இயம்பிடுவை - எல்லாப்பொருளுநித்தமில்லை அநித்தமென்று புத்தா நீசொல்லாநிற்பை,—அநித்தம் இல்லதற்கோ உள்ளதற்கோ உளதிலதானதற்கோ - நீகூறிய அநித்தம் இல்லாதபொருளுக்கோ உள்ளபொருளுக்கோ உளதிலதானபொருளுக்கோ,—செப்பிடின் இல்லதற்கு இல்லது என்றும் இல்லை சென்று அடைவது உள்ளதற்கேல் உள்ளது என்றும் உண்டாம் அப்படிதான உளதிலதாம் அப்பொருளுக்கு எனனில் உளது இலதாகாது இலதும் உள்ளதாகாது - அநித்தம் இல்லாததற்கென்று நீகூறின் இல்லாதது என்றுமில்லையாம்; ஆகையால், இல்லாதற்கு உண்டாவதில்லை. உள்ளதற்கென்றுகூறின் உள்ளதில்லையாகாது என்றுமுண்டாகவேண்டும். உளதிலதாமபொருட்கென்று கூறின் அதுவுமுளதிலதாகையால், உள்ளதில்லையாகாது இல்லாததுண்டாகாது. அதனால் இவையநித்தியமன்று,—இப்பொருளுக்கு அநித்தம் இலை யென்று ஒன்றைக் காட்டாயெனில் - தோன்றும்பொருள்களின் இப்பொருள் அநித்தமல்லாத நித்தமென்றொன்றைச் காட்டாயென்று கூறின்,— தோன்றும் பொருள் நின்று இங்கு இறுதியாமே-தோன்றும்பொருளாகிய தூலவுடல் தோன்றிநின்று கெடுதலையுடைத்தாம் என்க.

ஆதலாற்சூக்குமவுடலுக்கு அநித்தமில்லையென்பதுகருத்து. அன்றியுந்தோன்றியிடுந்தூலதேகமும் அன்னபேதமும் ஒருக்காலுமிடையறாமல் தொன்றுதொட்டு வருதலால் அதுவு நித்தியமென்னுங் கருத்தாகக்கொள்ளினுமமையும். (கங)

அங்குரம்வித் தின்கேட்டிற் றோன்றுமது போல வனைத்துருவுங் கெட்டுவழி யாகு மென்னி, னங்கவற்றுக் காக்கக்கே டறைந்தா யெல்லா மநித்தமெனு முரைமறந்தா யருகனுமா னாய்நீ, யிங்குமுளை யிலைமரமா யெழுந் தீண்டிச் செல்லா திறந்ததே யெழுந்தபடி நில்லா தென்னின், மங்கியிடா தேபால தருணவிருத் தையாய் வரும்வடிவு திரிந்துநின்று மாயுங் காணே.

(இ-ள்.) அங்குரம் வித்தின் கேட்டில் தோன்றும் அதுபோல அனைத்து உருவுங்கெட்டு வழி ஆகுமென்னின் - முளையானது வித்துக்கெடத்தோன்றும் அதுபோல எல்லா வுருவங்களுங்கெட்டுப் பின்பு அவ்வழியே தோன்றுமென்று புத்தநீகூறின்,—அங்கு அவற்றுக்கு ஆக்கக் கேடு அறைந்தாய் எல்லாம அநித்தமெனும உரைமறந்தாய் அருகனும ஆனாய்நீ-எல்லாம் அநித்தமெனுஞ்சொல்லைமறந்து உருக்களுக்கு ஆக்கக்கேடுகூறினாய். அதனால் நீயும் க்ஷமணன்மதவழியிலேயாயினாய். அற்றன்று,—இங்குமுளை இலை மரமாய் எழுந்து ஈண்டிச் செல்லாது இறந்ததே எழுந்தபடி நில்லாதென்னின் - இவ்விடத்து அம்முளை இலையுமரமுமாய்வளர்ந்து செல்லாத வளர்ச்சியைக் கைவிடுவானேன்; ஆதலால், எழுந்தபடி நில்லாதென்று நீகூறின்

—மங்கிவிடாதே பால தருண விருத்தையாய் வரும் வடிவு திரிந்து நின்று மாயுங்காணே - தோன்றினவுருவங்கெடாமனின்று பால தருண விருத்த அவத்தைகளைப்பொருந்தி அவ்வவத்தைகடோறும் பேதப்பட்டுப் பின்பு தூலவுடல்கெட்டுப்போம் என்க. (கச)

உடல்பூத மெனிஞென்றுக் கொன்றுபகை யொன்று வுதிரசுக் கிலமென்னின் மரத்தினுருக் கல்லி, னிடமாகத் தவளையுரு வந்தவா றியம்பா யிருவினைகா ணெனின்வினைக ளிரண்டுருவாய் நிற்குந், திடமாக வன்னமுருவெனினுண்ண வுண்ணச் சென்றுவள ருங்காயந் தேயுமுணர் வென்னின், மடவோனே யருவுணர்விங் கசேதனமா யுருவாய் வளராது வருமில்லா தெனின்மலர்வான் வருமே.

(இ-ள்.) உடல் பூதமெனின் ஒன்றுக்கொன்று பகை ஒன்று - புத்த நீ உருக்கள் பூதரூபமென்றுகூறின் பூதங்களொன்றோடொன்று பகையாதலால் அவைதம்மிற்கூடி யுருவாகாது,—உதிர சுக்கில மென்னின் மரத்தின் உரு கல்லினிடமாகத் தவளை உருவந்தவாறு இயம்பாய் - சுக்கிலசுரோணிதங்கள்கூடி உருவாமென்றுநீகூறின், மரமிடமாகத்தோன்றுமுருவுங் கல்லினிடமாகத்தோன்றுந் தவளையும் உருப்பெற்றதற்குச் சுக்கிலசுரோணிதங்கள் கூடிவந்தவாறுசொல்லாட்,—இருவினை காணெனின் வினைகள் இரண்டு உருவாய் நிற்கும் - புண்ணியபாவங்களாமே உருவமாமென்றுகூறிற் புண்ணியம் பாவ மிரண்டுந் தமமிற்கூடி யோருருவநதிரணடதாக வேண்டும்; அதுகூடாது.—திடமாக அன்னம உருவெனின் உண்ண உண்ணச் சென்று வளரும் காயம் தேயும் - நிச்சயமாகவே அன்னசாரமேயுருவாமென்றுகூறிற் போஜநத்தால்வளருங்காயம் விருத்தாவத்தையில்வளராது தேய்தல்காண்டும்.அதனால் அன்னசாரமுமன்று,—உணர்வென்னின் மடவோனே அருவுணர்வு இங்கு அசேதனமாய் உருவாய் வளராது - உணர்வுதானே யுருவமெடுத்துக்கொண்ட தென்றுகூறின் அறியாதவனே அருவமாயிருக்குமறிவு அசேதநமாயிருக்குமுருவமா யிவ்விடத்து வளராது,— வரும் இல்லாதெனின் மலர்வான் வருமே - இல்லாததொன்று உருவமாய் வருமென்று கூறின் இல்லையாயதில்லையேயாம்; ஆகையால், நீ கூறிய இது ஆகாயப்பூப்போலப் பொய்யாகவரும் என்க. (கரு)

என்றுமிலா தொன்றின்றாய் வருமுருவம் வித்தி னெழுமரம்போ லெனின்வித்தி னுண்டாய்நின் றெழுங்கா, ணின்றதேல் வித்தின்மரங் கண்டதில்லை யென்னி னெற்கமுகாய் நீளாது நெல்லாயே நீளு, மொன்றிலொன்றங் கிலாமையினு லுதியாகா ரணம்பெற் றுதிப்பதுகா ரியமதுவு முள்ளதாகு, மன்றமதிக் கலைபோலக் கந்த மைந்து மருவியுள தெனுமுறையு மறந்தனையோ வின்றே.

(இ-ள்.) என்றுமிலாது ஒன்று இன்றாய் வரும் உருவம் வித்தின் எழு மரம்போலெனின் - யான்கூறிய பொய்யன்று என்றுமில்லாததொன்றுண்டாய்வரும்; அஃதெங்ஙனெனின், வித்தினிடத்திலே மரந்தோன்றுமாபோலவென்று புத்தநீகூறின்,—வித்தின் உண்டாய் நின்று எழுங்காண் - அம்மரம் வித்தினிடத்திலேயுண்டாய் நின்று எழுதலன்றியில்லையாய் நின்று

எழாதுகாண்,—நின்றதேல் வித்தின் மரம் கண்டதில்லை என்னின் நெல்கமுகாய் நீளாது நெல்லாயே நீளும் - அப்படி வித்திலே மரமுண்டாமாயின் வித்தினிடத்திலே காணவேண்டும். வித்தினிடத்தின் மரங்கண்டதில்லையென்று கூறின் நெல்வித்துக்கமுகாய்வளராது நெல்லேயாம,—ஒன்றில் ஒன்று அங்கு இலாமையினால் உதியா - ஒருமரத்திலொருமரமுண்டாகா தாகையால இல்லாததுண்டாகாது,—காரணம் பெறறு உதிபபது காரியமதுவும் உள்ளதாகும்-வித்துக்காரணமாக மரங்காரியப்படுதல் உள்ளதாம,—மன்ற மதிக்கலைபோலக் கந்தம ஐந்தும மருவி உளதெனும் உரையும மறநதனையோ இன்றே - நிச்சயமாக மதியுங்கலையும்போலக் கந்தங்களைந்தும பொருந்தி உருவுண்டாமென்னுஞ் சொல்லும இன்றுமறநதாயோ என்க.

மதியுங்கலையுமென்ற வும்மைதொக்கது. அதுகாரணத்திலேகாரியந்தோன்றுமென்றறிவித்தது. உதியாதென்றது - ஈறுகெட்டது. (௧௬)

உருவமெலாம பூதவுபா தாய சுத்தாட் டகவுருவ மென்னினீ யுலவத்துக்கு, மருவுமன லோடுநீர் மண்கந்த மிரதம வன்னமிலை யன்னிக்கு வளி நீர்மண் வாசந, தருமிரத மிலைநீர்க்குத் தழல்கானமண் கநதந தானில்லைத் தலத்தினுக்குச் சலமனல்கால் கூடி, வருவதிலை யிந்திரிய விடயமான மாபூதங் களுமறியாய் மதிகெட் டாயே.

(இ-ள்.) உருவமெலாம் பூத உபா தாய சுத்தாட்டக உருவமென்னின் நீ - புத்த நீ சுத்த உருவமெல்லாம பூதவுருநான்கும உபாதானவுருநான்குமாகிய வெட்டுங்கூடியே வருமென்று கூறின்,—உலவத்துக்கு மருவும் அனலோடு நீர் மண் கநதம இரதம வனனம இலை - அவையெட்டும ஒன்றோடொன்றுகூடாது. அஃதெங்ஙனமென்னில, காற்றுக்குத் தன்குணமாகிய சலித்தலொழிந்து அனலும நீரும மணணும என்பவற்றின் குணமாகிய உருவம இரதங் கநதங்கள் கூடுவதிலலையாம்,—வன்னிக்கு வளி நீர் மண் வாசம தரும் இரதம இலை - அக்கினிக்குத் தன்குணமாகிய வுருவமொழிநது வாயுவும நீரும மணணும என்பவற்றின் குணமாகிய பரிசரசகநதங்கள் கூடுவதில்லையாம,—நீர்க்குத் தழல கால் மண் கநதந தான் இலலை-அப்புவுக்குத் தன்குணமாகிய விரதமொழிந்து அக்கினியும வாயுவும பிரிதிவும் என்பவறறின் குணமாகிய ரூபசலநகந்தங்கள் கூடுவதிலலையாம்,—தலத்தினுக்குச் சலம அனல கால் கூடி வருவது இலை-பூமிக்குத் தன்குணமாகிய கநதமொழிந்து ஜலமும அக்கினியும வாயுவும என்பவறறின்குணமாகிய விரதமுமுருவமுஞ் சலித்தலுங்கூடுவதிலலையாம். ஆகையால் இவையெட்டுங் கூடி யுருவாகாது,—இந்திரிய விடயமான மாபூதஙகளும் அறியாய் மதி கெட்டாயே- அநதமகா பூதமுங குணமும இநதிரியவிடயங்களென்பதும அறியாய் புத்தியில்லாதாய் என்க.

நீருக்குப்பரிசமிலலையென்பது - நெருப்புக்கேபரிசமெனறு நீ.சொன்னதிலே கண்டுகொளக. கூடிவருவது - கடைநிலைதீபகம். (௧௭)

மருத்தெண்ணெய் தனின்மருந்து நின்றாற் போல மறைந்தெட்டுஞ் சூக்குமமாய் மருவு மென்னிற், றிருத்துமவன மருந்தெண்ணெய் சேர்த்தாற் போலச் சேர்ப்பவன்வே றுண்டெல்லா வுருவு மெட்டும், பொருந்தியதே லொருதன்மை யாம்பொருள்க ளொன்றின் குணமொன்றிற் புகாத

றைகை பொருளறியாய் பூத, வுருப்பொருள்வே றுபாதாயப் பொருள் வேறு காட்டா யுபாதாயம பூதகுணங் குணகுணியா முலகே.

(இ-ள்.) மருத்தெண்ணெய் தனின் மருந்து நின்றாற்போல மறைந்து எட்டுஞ் சூக்குமமாய் மருவுமென்னின் - மருத்தெண்ணெயின் மருந்துதோன்றாமற் கரந்துநின்று நன்மையைத்தருமாபோல, பூதவுருவுமுபாதாயவுருவுமாகிய வெண்வகையுந் தூலங்கெட்டுச் சூக்குமவுருப்பெற்று நிற்குமென்று புத்தநீகூறின்.—திருத்துமவன் மருந்து எண்ணெய் சேர்த்தாற்போலச் சேர்ப்பவன் வேறு உண்டு - வியாதியைத்தீர்க்கு மருத்துவன் அவ்வெண்ணெயையும் மருந்தையுஞ் சேர்த்தாற்போல, பூதவுருவையும உபாதாயவுருவையுங்கூட்டி உண்டாக்குவான் ஒரு கர்த்தாவேண்டும,—எல்லா உருவும எட்டும் பொருத்தியதேல் ஒருதன்மையாம் பொருள்கள் - எல்லா வுருவத்தையும் இவ்வெட்டுமே யுண்டாக்குகின்றனவென்று கூறின் அப்பொருள்களெல்லாம் ஒருதன்மைப்படவேண்டும்,—ஒன்றின்குணம் ஒன்றிற்புகாது அறைகைபொருள் அறியாய்-அவ்வுருக்களின்குணங்களில் ஒன்றின்குணம் ஒன்றிற்கூடாது; ஆகையாற் சொல்லுகைக்குப்பொருள் அறியாய்,—பூதவுருப்பொருள் வேறு உபாதாயப்பொருள் வேறு காட்டாய் உபாதாயம் பூதகுணம் குணகுணியாம் உலகே-அன்றிப் பூதவுருப்பொருளையும் உபாதாயவுருப்பொருளையும் வேறுகாட்டவல்லையாயிற் காட்டாய்; உபாதாயமாவது பூதகுணமாம; அந்தக்குணத்தையுடையது பிரபஞ்சமாம் என்க. ()

அழிந்துணர்வை யுணர்வுதரு மெனினழிந்த தாக்கா தாமுணர்விற் பொருள்வினைக ளணையா வாகு, மழிந்திடுவ தாக்கியெனின் முன்னொருகாலத்தே யறிவிரண்டு நில்லாதங கறக்கே டின்றி, யழிந்துணர்வை யுணர்வுதரு மெனினித்தா நித்த மடையுமுணர் வுக்கநித்த மாயே செல்லா, தழிந்தெருவை யாவருவது போலாக்கு மென்னி னுமபொருள்வே றழிந்துசத்தி கிடந்தாக்கு மவையே.

(இ-ள்.) அழிந்து உணர்வை உணர்வு தருமெனின் - தோன்றியவறிவு கெட்டுப் பின்னோரறிவையுண்டாக்குமென்று புத்தநீகூறின்,—அழிந்தது ஆக்காதாம் உணர்விற்பொருள் வினைகள் அணையா வாகும் - கெட்டவறிவு மற்றோரறிவையுண்டாக்கமாட்டாது; அன்றியும் ஆகிறவறிவும் முன்னறிவு கெடுதலாற் கெட்டவறிவும் அறியும்பொருளையுஞ் செய்யும்வினையையும் அறிந்துஞ்செய்யவுமாட்டாது,—அழிந்திடுவது ஆக்கியெனின் முன் ஒருகாலத்தே அறிவு இரண்டும் நில்லாது-முன்னையறிவு பின்னையறிவையுண்டாக்கிக் கெடுமென்றுகூறின் ஒருகாலத்தே இரண்டறிவு தோன்றிநில்லாது,—அங்கு அறக்கேடு இன்றி அழிந்து உணர்வை உணர்வு தருமெனின் நித்தாநித்தம் அடையும் உணர்வுக்கு அநித்தமாயே செல்லாது - அவ்விடத்து முன் அறிவு முற்றக்கெடாது சிறிதுநின்று மேலோரறிவையுண்டாக்கிப் பின்னிறந்திடுமென்று நீகூறின், உணர்வுக்குச்சுபாவம் நித்தாநித்தமாதலால் உணர்வு அநித்தமென்று கூறியது பொருந்தாதாம்,—அழிந்து எருவை ஆக்குவதுபோல் ஆக்குமென்னின் ஆம்பொருள் வேறு அழிந்து சத்தி கிடந்து ஆக்கும் அவையே- பயிருக்கிடும் எருவும் வைக்கோலுந் தாங்கெட்டுப்

பயிருக்கு நன்மைகொடுப்பதுபோல, முன்னையறிவுகெட்டுப் பின்னையறிவையு முண்டாக்குமென்றுகூறின், அவ்வெருவும்வைக்கோலுந் தூலங்கெட்டுச் சூக்குமமாகிய வீரியங்கிடந்து பயிர்க்கு நன்மைகொடுக்கும்; அதுபோல, உன்னறிவுசோக்கெடா தென்ன வேணடுமாகையால், நீ கூறியவதற்கு நித்தியமில்லையென்னவேண்டா என்க.

ஆம்பொருள்வேறென்றதனுல் எருவால் நன்மைபெறும் பயிர்வேருனாற்போல அறிவாலாம்பொருளும் வேறெங்க. (கக)

கேடிலாச் சந்தானத் தேபலிக்கு மென்று கிளக்குநீ சந்தான நித்த மாகு, மோடுநீர் போலழிந்தா முணர்வொழுக்க மென்னி னொழுகுநீ ரிட்ட தெல்லா முடன்கழிதல போலத், தேடுபொருள் சீலமபா வனைகுறிவிஞ் ஞானஞ் சென்றவுணர் வோடேகு நின்றுணர்வி னேயா, நீடுநீர் முன்னொழுகிக் கெடாதுநிறைந் தோடு நிகழுணர்வுங் கேடின்றி நிறைந்துசெலுங் காணே.

(இ-ள்.) கேடிலாச் சந்தானத்தே பலிக்குமென்று கிளக்குமநீ சநதானம் நித்தமாகும் - உணர்வுகெடாத தொடர்ச்சியாலே உணர்வுதோன்றுமென்று புத்தநீகூறின் அந்தத்தொடர்ச்சிதான் நித்தமாகவேண்டும்,—ஓடு நீர்போல் அழிநது ஆம் உணர்வு ஒழுக்கமென்னின் - ஆற்றின்கணோடு நீர் முன்சென்றது வற்றப் பின்சென்றது அவ் வெல்லையிலிறநதுபோமாறுபோல,முன்னையறிவுகெடப் பின்னையுண்டாகியவறிவு மிக்கவறிவாமென்று நீகூறின்,—ஒழுகுநீர் இட்டது எலலாம் உடன்கழிதல் போலத் தேடுபொருள் சீலம பாவனை குறி விஞ்ஞானஞ் சென்ற உணர்வோடு ஏகும் நின்று உணர்வின் ஏயா-ஓடுகின்றநீரின்கண் உண்டானவையெல்லாம் அந்நீரோடு கூடக்கழிநதுபோகப் பின்னர்ச்செல்லுநீர் அவற்றைக்கூடமாட்டா; அதுபோல, முந்தையறிவாற்றேடும் பொருள்கள் சீலம பாவனை குறி விஞ்ஞானம் இவையெல்லாம் முன்னையறிவோடுகெடுமாகையாற் பின்னையுண்டாமறிவிற் கூடமாட்டா,—நீடு நீர் முன் ஒழுகிக்கெடாது நிறைநது ஓடும் நிகழ் உணர்வுங் கேடு இன்றி நிறைந்து செலுங்காணே - விடாமலோடுநீர் முன்னொழுகிய தன்மைகெடாமல் நிறைந்தோடியவாறுபோல,அறிவிடையறுமற்றேன்றுமென்று நீகூறின், அப்படியுண்டாமறிவு அநித்தியமன்று; நித்தமாய்நிறைவுபெற்றுச் செல்லவேண்டும் என்க. (உ0)

சந்தானங் காரணமோ காரியமோ விரண்டின் றன்மையதோ காரணமுங் காரியமு நித்தம், வந்தாருஞ் சநதானத் தொடர்ச்சியெனி னதற்கும் வருநித்தந் தோற்றக்கே டைதலின்மற் றென்றே, லந்தான கந்தங்களன்றாய் நித்த மடைபொருளா மறிவுமறி வடைவு மின்றிச், சிந்தாமுன் பின்னாகிப் பின்முன் னாகித் திரிநதுவருந் திரிவறிந்து தோரா தேரோ.

(இ-ள்.) சந்தானம் காரணமோ காரியமோ இரண்டின் தன்மையதோ-நீ தொடர்ச்சியென்றது காரணமாய்நின்றதோ, காரியமாய்நின்றதோ, காரணகாரியமாய்நின்றதோ,—காரணமுங் காரியமும் நித்தம்-காரணமென்னில் என்றுங் காரணப்பட்டுவருகையால் நித்தமாம்; காரியமென்னின் என்றுங்காரியப்பட்டுவருகையால் அதுவும் நித்தமாம்.—வந்து ஆருஞ் சந்தானத்

தொடர்ச்சியெனின் அதற்கும் வரும் நித்தம் தோற்றக்கேடு அடைதலின்-காரணகாரியமாகிய தொடர்ச்சி மீளவந்துபொருந்துமென்று நீகூறின் அப்படிக்காரணகாரியப்படுதலுமாய்த் தோன்றுதலுங்கெடுதலுமாய்த் தொன்றுதொட்டுவருதலால் அதற்கும் நித்தியத்துவமுண்டாம்,—மற்று ஒன்றேல் ஐந்தான கந்தங்கள் அன்றாய் நித்தம் அடைபொருளாம் - மற்றோரறிவென்னில் அப்படிக்காரணகாரியப்படுதற்கு இந்திரியங்களோடொரு பொருளாகாமல் அவ்வறிவு வேறொருபொருளாகலானும் இந்திரியங்கள் அவ்வறிவுக்கு மூலமல்லவாகையானும் அவ்வறிவு நித்தியமாக அடையும் பொருளாம. அங்ஙனமாயின்,—அறிவும் அறிவு அடைவும் இன்றிச் சிந்தா முன்பின்னாகிப் பின்முன்னாகித் திரிந்துவரும் திரிவு அறிந்து தேரா தேரே-ஆன்மாவும் ஆன்மாவால் அடையும்பொருளுமாக அறிதலின்றி முறையே கெட்டு இந்திரியங்களறிவாகவும் அறிவு இந்திரியங்களாகவும் முறைபிறழ்ந்துவரும; இவற்றின்றிரிவையறிந்து விசாரியாய்; புத்தனே என்க. (உக)

ஒருகாலத் துணர்வுகெட்டா மெனினுதிப்பீ றொன்று மொருபொருளின் றிரிவுனக்குக் கால மானல், வருகால நிகழ்காலங் கழிகால மென்று வழங்குவதென் பொருள்வரவு நிலைகழிவா லின்றேற், றிரிகாலஞ் செப்பிடாய் பொருட்செயலு மொன்றுஞ் செயன்மூன்று மொருகணத்தே சேருமென்னிற், றருகால மூன்றுகுந் தாமரைநூ றிதழிற் றள்ளூசி யுங்கால மூன்றினையுந் தருமே.

(இ-ள்.) ஒருகாலத்து உணர்வுகெட்டு ஆமெனின் உதிப்பு ஈறு ஒன்றும் - காலம்பேதப்படாது ஒருகாலத்திலே அறிவுகெடுதலும் உண்டாதலுஞ் செய்யுமென்று புத்தநீகூறின் சங்காரமுஞ் சிருஷ்டியும் ஒருதொழி லாகவேண்டும்,—ஒருபொருளின் திரிவு உனக்குக் காலமானல் - ஒருபொருளின் திரிவே உனக்குக் காலமென்றுசொல்வையானல்,—வருகாலம் நிகழ்காலம் கழிகாலமென்று வழங்குவது என் - எதிர்காலமென்றும் நிகழ்காலமென்றும் கழிகாலமென்றும் வழங்குவானேன்,—பொருள் வரவு நிலை கழிவால் இன்றேல் - அப்படிவழங்கியது பொருள்களானது வருதலுநிற்றலுங் கழிதலுமாதலாற் காலமில்லையென்றுசொல்லுவையாயின்,—திரிகாலம செப்பிடாய் பொருட்செயலும் ஒன்றும் - மூன்றுவிதமான காலத்தின் பெயரை நீசொல்வாயல்லை. அங்ஙனங் காலபேதமில்லையாயின் இருதுபேதாதிகளுங் குணபேதாதிகளுமில்லையாய்ப் பொருள்களெல்லாம ஒருசெயலாகவேண்டும்,—செயல் மூன்றும் ஒருகணத்தே சேருமென்னில் - அப்படிப்பேதித்த மூன்றுசெயலும ஒருகணத்திலே சேருமென்னில்,—தருகாலம மூன்றுகும் தாமரை நூறுஇதழில்தள் ஊசியும்காலம் மூன்றினையுந தருமே-அப்படிக்கணத்திலே யுண்டாயதுவுங் காலமூன்றினையுமுடைத்தாம்; அஃதெங்ஙனமென்னில், தாமரையிதழ் நூறடுக்கிற் செலுத்தின ஊசியும் இதழ்தோறும்பற்றுகையும உருவுகையுங் கழிகையுமாய் மூன்றுகாலத்தைத்தருமாதலாற் பொருட்செயலன்று காலமுண்டாமென்றறிவாயாக என்க. (உஉ)

உணர்வுகா ரணமுணர்வுக் கென்னி னித்த முணர்வுக்குண் டாகிநின் றுணர்வையுதிப் பியாதிங், குணர்வுசக் தானவிடத் தொழிந்தாற் பின்னே

யுண்டாகா துடலுணர்வுக் குபாதாந மென்னி, னுணர்வுடலி னிடையறு துதிக்க வேண்டு முடலுணர்வின் வினையினு லுணர்வுதிக்கு மென்னி, னுணர்வுவினை யுளதொடுங்கா துணர்வுதருஞ் செய்தி யுணர்வைவினை தரினொருவன் செயல்வினையின் றாமே.

(இ-ள்.) உணர்வு காரணம் உணர்வுக்கென்னின் - அறிவுகாரணமாக மற்றோரறிவுண்டாமென்று புத்தநீகூறின்,—நித்தம் உணர்வுக்கு உண்டாகி நின்று உணர்வை உதிப்பியாது இங்கு - நீயநித்தியமென்று கூறுகையால் அறிவுக்கு நித்தியமுண்டாகி நின்று மற்றோரறிவையுண்டாக்கமாட்டாது. அன்றியும,—உணர்வு சந்தான இடத்து ஒழிந்தால் பின்னை உணர்வுண்டாகாது- அவ்வறிவுதான் வருகிறதொடர்ச்சியிலே கெட்டாற் பின்னை அறிவுதோன்றாது,—உடல் உணர்வுக்கு உபாதாநமென்னின் - உணர்வுக்கு முதற்காரணமாகி நின்று உடலந்தோற்றுவிக்குமென்னில,—உணர்வு உடலின் இடையறுது உதிக்க வேண்டும-அவ்வறிவு உடலினுடக்கத்தின கண்ணும இடையறுமலுண்டாகவேண்டும்,—உடல் உணர்வின் வினையினல உணர்வு உதிக்குமென்னில் - உடலுணர்வின் வினையாலே உணர்வுதோற்றுமென்று கூறின்,—உணர்வு வினை உளது ஒடுங்காது - இந்திரியங்கள் எப்பொழுதுங் கன்மத்தையுடைத்தாதலால் அதனலுண்டாமறிவு அழியப்படாது,—உணர்வு தரும் செய்தி உணர்வை வினை தரின் ஒருவன் செயல்வினை இன்றுமே- அதுவன்றி உணர்வுவினையைத்தருமென்றும் வினை உணர்வைத்தருமென்றும் நீ கூறின் ஒருவர்க்குச்செய்யப்பட்ட கன்மமென்பதன்றே என்க. (உங)

வினையுணர்வு தரும்வினையை யுணர்வுதருமென்று விளம்பினீ யுணர்வுபோல் வினையினுக்கு, நினைவுவரு மொன்றையொன்று நிகழ்த்திடாபின் னிலையின்மை யானிகழ்த்திக் கெடுதல் செய்யா, கனல்விறகிற் பிறந்ததனைப் பொடிசெய் தாற்போற் கருத்துவினை யிற்றோன்றிக் கழிக்குமவினை யென்னின், முனமுணர்வு பிறந்தளவே வினைகெடுக்கு முன்பி னுதியாது முகிழ்நெருப்பின் விறகுதியா வாறே.

(இ-ள்.) வினை உணர்வு தரும் வினையை உணர்வு தருமென்றும் விளம்பின்-நீ கன்மம் அறிவையுண்டாக்குமென்றுங் கன்மத்தை அறிவுண்டாக்குமென்றும் புத்தநீகூறின்,—உணர்வுபோல் வினையினுக்கு நினைவுவரும் - அறிவுக்கு நினைவுண்டானுற்போலக் கன்மத்துக்கு நினைவுண்டாகவேண்டும்,—ஒன்றை ஒன்று நிகழ்த்திடாபின் - அப்படிக்கன்மத்துக் கறிவில்லையாகையால் ஒன்றையொன்றுண்டாக்க மாட்டாது,—நிலை யின்மையான் நிகழ்த்திக் கெடுதல் செய்யா - அவை அநித்தியமென்று சொல்லுகையால் ஒன்றை யொன்றுண்டாக்கிக் கெடமாட்டாது,—கனல் விறகில் பிறந்து அதனைப் பொடி செய்தாற்போல் கருத்து வினையில தோன்றிக் கழிக்கும் வினையென்னின் - காட்டத்திலே அக்கினிதோன்றி அந்தக்காட்டத்தைத்தகித்தாற்போல, அறிவு கன்மத்திலேபிறந்து மீளவும் அக்கன்மத்தையே கெடுக்குமென்று நீகூறின்,—முனம் உணர்வு பிறந்த அளவே வினை கெடுக்கும் முன்பின் உதியாது முகிழ் நெருப்பின் விறகு உதியா வாறே - முன்பிறந்தவறிவு பிறந்தபோதே கன்மத்தைக்கெடுக்கும். பின்னக்

கன்மமறிவையுதிப்பிக்கமாட்டாது. அறிவும் பின்னர்க்கன்மத்தை யுதிப்பிக்கமாட்டாது. அஃதென்போலவென்னில், காட்டத்திலுண்டாமக்கி அக்காட்டத்தைச்சுட்டான் மீண்டொருகாட்டத்தை யுண்டாக்கமாட்டாதுபோல் என்க. (உ௪)

பேயுநர கருஞ்சுரரும் பிரமருமா யுலகிற் பிதாமாதா வாதார மொன்று மின்றிக், காயமொடு தாமவருவ தொன்றுரைப்பை காயங் காரியமாய் வருதலினாற் காரணமுண் டாகு, மாயுமுணர் வோசுத்த வட்டகமோ கன்மம் வடித்ததோ வடிவுசெய்து வைத்தாரு முண்டோ, வாயுமுணர் வுண்டாகி லறைந்திடா யுலகுக் காதிதுணை நிமித்தகா ரணமறிவ தறிவே.

(இ-ள்.) பேயும் நரகரும் சுரரும் பிரமருமாய் உலகில் பிதா மாதா ஆதாரம் ஒன்றும் இன்றிக் காயமொடுதாம் வருவதொன்று உரைப்பை- பேயென்றும நரகனென்றுஞ் சுரனென்றும் பிரமாமுதலாயினனென்றுஞ் சொல்லப்படுவார் உலகின் மாதா பிதாக்களுமின்றி இருப்புமின்றிக் காயத்தோடுகூடின வடிவமுடையராய் வருவதொன்று புத்தர்கூறுவை,—காயம் காரியமாய் வருதலினால் காரணம் உண்டாகும் - அக்காயங்காரியப்பட்டு வருகையினால் ஒருகாரணத்தானன்றி யுண்டாகாது. அக்காரணகாரியங்களை அறியாய் அறிவையாகில்,—ஆயும உணர்வோ சுத்த அட்டகமோ கன்மம் வடித்ததோ வடிவுசெய்து வைத்தாருமுண்டோ ஆயும் உணர்வு உண்டாகில் அறைந்திடாய் - அக்காயங்கள் நீயாராய்ந்தவுணர்வுதானோ, சுத்தாட்டகமோ, அன்றிக்கன்மமுண்டாக்கியதோ, அன்றி அவ்வடிவையுண்டாக்கினரொருவருண்டோ, உனக்காராய்ந்தறிக்க அறிவுண்டாயிற் சொல்லாய், —உலகுக்கு ஆதிதுணை நிமித்த காரணம அறிவது அறிவே - அவற்றை உண்மையாக வறியுங்காலத்துப் பிரபஞ்சவுற்பத்திக்கு ஆதிகாரணமென்றுந் துணைக்காரணமென்றும் நிமித்தகாரணமென்றும் உண்டாம் அதனை யறிவதுகாண் அறிவு என்க. (உ௫)

உருவாதி கந்தங்க ளைந்துங் கூடி யொருவன்வே றொருவனிலை யென்றுரைக்கும் புத்தா, வுருவாதி யைந்தினையு முணர்பவன்வே றென்ன வுணரும்விஞ் ஞானமென்றா யஞ்ஞான முணர்ந்தவரா, ருருவாதி பொருள்காட்டித் தனைக்காட்டுஞ் சுடர்போ லுணர்வுபிறி தினையுணர்த்தித் தனையுணர்த்து மென்னி, னுருவாதி பொருளினையுஞ் சுடரினையுங் காணு முலோசனம்போ லுணர்வபொரு ளுணர்வதுவே றுண்டே.

(இ-ள்.) உரு ஆதி கந்தங்கள் ஐந்துங்கூடி ஒருவன் வேறு ஒருவன் இலை யென்று உரைக்கும் புத்தா - உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்கின்ற கந்தங்களைந்துங்கூடி ஆன்மாவன்றித் தனித்தோராரன்மாவில்லையென்று கூறும்புத்தா,—உரு ஆதி ஐந்தினையும் உணர்பவன் வேறென்ன உணரும விஞ்ஞான மென்றாய் - அவ்வுருவமுதலிய கந்தங்களைந்தையும் அறிவானொருவனுளனென்று நாங்கூறுவதன்று அவற்றை யறிவது சித்தமேயென்று கூறினாய்,—அஞ்ஞானம் உணர்ந்தவர் ஆர் - அந்தச் சித்தத்தை யுணர்ந்தவர் ஆரென்று வினயவிடத்து,—உரு ஆதி பொருள்காட்டித் தனைக்காட்டுஞ் சுடர்போல் உணர்வு பிறிதினைஉணர்த்தித்

தனை உணர்த்தும் என்னின் - உருவங்கண்முதலாய பொருள்களையுங்காட்டித் தன்னையுங்காட்டும் விளக்குப்போல, சித்தமும் பிறிதுண்டாகியவற்றையுமறிவித்துத் தன்னையுமறிவித்து நிற்குமென்று கூறின்,—உரு ஆதி பொருளினையும் சுடரினையும் காணும் உலோசனமபோல்உணர்வு பொருள் உணர்வது வேறு உண்டே-உருவங்கள்முதலாகிய பொருள்களையும் அவற்றைக்காட்டி நிற்கும் விளக்கையுங் கண்டுநிற்குங்கண்போல,சித்தத்தையும விடயத்தாலறியுமிந்திரியங்களையும் உணர்வானொருவன் வேறுண்டென்று அறிவாயாக என்க. (உசு)

காயமுட னிந்திரிய மனநா னென்று கதறுவாய் காயமுறக் கத்தறியா வாகும், வாயில்களு மப்படியி லொன்றையொன்றங் கறியா மனங்கணத் திற் கெடுங்கால மூன்றின்வர வறியா, தாயுமறி வாகியுடல் பொறிமனமூன் றறிந்தாங் கவைநானல் லேனென்று மறிந்துமனத் தாலே,யேயுமொரு பொருள்கருதி யிந்திரியப் பாலே யிசைவித்துக் காயத்தா லியற்றுவதான் மாவே.

(இ-ள்.) காயமுடன் இந்திரியம் மனம நானென்று கதறுவாய் - உடம்புடன் இந்திரியங்களும் மனமுமே ஆன்மா, வேறே ஆன்மா வென்றொன்றில்லையென்று கூப்பிடும் புத்தா,—காயம் உறக்கத்து அறியாவாகும் - அக்காயம் உறக்கத்தினிடத்தறியாமையையுடைத்தாம,—வாயில்களும் அப்படியில் ஒன்றை ஒன்று அங்கு அறியா - இந்திரியங்களும் அக்காயம்போல உறக்கத்திலும் வியாத்தியிலும் ஒன்றறிந்த விடயத்தை யொன்றறியமாட்டா,—மனம் கணத்தில் கெடும் காலம் மூன்றின் வரவு அறியாது - மனமுங் கணத்திற்கெடும் காலமூன்றின்செய்தியையுமறியமாட்டாது; ஆகையால், இவை ஆன்மாவல்ல,—ஆயும் அறிவாகி உடல் பொறி மனம் மூன்று அறிந்து ஆங்குஅவைநான் அல்லேனென்றும் அறிந்தும் மனத்தாலே ஏயும் ஒரு பொருள் கருதி இந்திரியப்பாலே இசைவித்துக் காயத்தால் இயற்றுவது ஆன்மாவே-உடல்முதலாயின மூன்றினையும் ஆராயத்தக்கவறிவாய் அவற்றின்குணங்களை யறிந்தும் அவற்றை என்னுடல என்பொறி என்மனமென்று சொல்லியும் அவை நானல்லே னென்றறிந்தும் மனத்தாற் பொருந்தத்தக்கதொரு பொருளைக்கருதி இந்திரியங்களின்பகுதி காட்டக்கண்டு காயத்தாலே தொழிலைச்செய்வது ஆன்மாவென்று அறிவாயாக என்க.

காலமூன்றாவன—பூத பௌஷ்ய வர்த்தமானமாம். (உஎ)

கழிந்தவுணர் வேபின்னு மியானறிந்தே னென்று கருதலினவ் வுணர்வறிந்த தென்னின் முன்னே, மொழிந்தமொழி நான்மொழிந்தே னென்றால் வாய்தான் மொழிந்ததோ மொழிந்தவன்வே றானாற் போல, வெழுந்தவுணர் வெல்லாங்கொண் டியானறிந்தே னென்ற தெதுவதுகா ணுயிருணர்வால் வாக்கான் மற்றை, யொழிந்தகா யந்தன்னா லுணர்ந்துரைத்துச் செய்தங் குணர்விணுக்கு மாதார மாய்நிற்கு முயிரே.

(இ-ள்.) கழிந்த உணர்வே பின்னும் யான் அறிந்தேனென்று கருதலின் அவ்வுணர்வு அறிந்ததென்னின் - முன்னொருபொருளை யடுத்துக்கெட்டவறிவுதானே பின்புண்டாகியவற்றை யான் அறிந்தேனென்று விசாரிக்கையாலே அவ்வறிவேகாணு மறிவதன்றி ஆன்மா வென்றொன்றில்லை

யென்று புத்தநீகூறின்,—முன்னே மொழிந்தமொழி நான்மொழிந்தேனெ ன்றால் வாய்தான்மொழிந்ததோ மொழிந்தவன் வேறுளாற்போல-முன்னே சொன்ன சொல்லும் நான்சொன்னேனென்று சொல்லுதல் வாயாற்பிறத்த லால் வாய்சொன்னதோ அன்றே, அச்சொல்லைச்சொன்னவன் ஒருவனுண் டானாற்போல,—ஐந்த உணர்வெல்லாங் கொண்டு யான் அறிந்தேனென் றது எது அதுகாண் உயிர் - உண்டாய அறிவுகளெல்லாவற்றையுங்கொ ண்டறிந்து அதனை யான் அறிந்தேனென்றது எது அதுகாண் ஆன்மா,— உணர்வால் வாக்கால் மற்றை ஒழிந்த காயந்தன்னால் உணர்ந்து உரைத்துச் செய்து அங்கு உணர்விலுக்கும ஆதாரமாய் நிற்கும் உயிரோ - மனத்தாலும் வாக்காலும ஒழிந்ததாகச்சொல்லப்பட்ட காயத்தாலும் அறிந்துஞ்சொல் லியுந் தொழில்செய்தும அம்மனத்திற்குப் பற்றாய்நிற்கும் ஆன்மா என்க.

ஈண்டுணர்வென்றது - மனத்தை. (உஅ)

இந்திரிய வீதியெழுஞ் சித்த நெஞ்சத் தெழுஞ்சித்த மென்றிரண்டு மொன்றுகெட்டே யொன்று, வந்தெழுவ தெனிற்கனவிற் கண்டபடி நன வின் வாய்திறவார் நனவுகண்ட படிகனவிற் காணா, ரந்தனுரு வன்னங்க ளறிந்திடா னின்றே லறிகனவு மிறந்துணர்வு மழிந்துறக்க மடைந்தா, லுந் துவதோர் சந்தான மில்லையுணர் வுதிப்ப வுயிர்கனவு நனவினையு முணருங் காணே.

(இ-ள்.) இந்திரியவீதி எழுஞ்சித்தம் நெஞ்சத்து எழுஞ்சித்தமென்று இரண்டும் ஒன்று கெட்டே ஒன்றுவந்து எழுவதெனில் - இந்திரியவியாபா ரத்தால் உண்டாமறிவென்றும் மனத்திலுண்டாமறிவென்றும இரண்டாய் ஒன்றுகெட்டொன்று தோன்றுமென்று புத்தநீகூறின்,—கனவிற் கண்ட படி நனவின் வாய்திறவார் நனவு கண்டபடி கனவிற் காணார் - கனவிற்கண் டதெல்லாம் நனவிற் சொல்லமாட்டார்; நனவிற்கண்டதெல்லாங் கனவிற் சொல்லமாட்டார். அன்றியும்,—அந்தன் உரு வன்னங்கள் அறிந்திடான் - பிறவிக்குருடன் பிறர்வடிவத்தையும வன்னத்தையும் அறியமாட்டான்,— இன்றேல் - இந்திரியக்குறைவாலே அறிவுதோன்றிற்றில்லையென்று நீ கூறின்,—அறிகனவும் இறந்து உணர்வும் அழிந்து உறக்கம் அடைந்தால் உந்துவதோர் சந்தானம இல்லை - அறியத்தக்ககனவுமழிந்து உணர்வுமழி ந்து உறக்கத்தையுமடைந்தால் உண்டாகத்தக்க தொடர்ச்சியில்லை,— உணர்வு உதிப்ப உயிர் கனவும் நனவினையும உணருங்காணே - ஆன்மாக்க ளுக்கு இச்சா ஞானக்கிரியைகளுண்டாகக் கனவினையும நனவினையு மறி யாநிற்கும் என்க.

இன்றேலெனவே - இந்திரியங்களறிவிக்குமென்பது புலப்பட்டது. வீதி - நேரே செல்லுதல். அந்தன் - அந்தகன். (உகூ)

ஒருகாலத் தோரிடத்தி லோருணர்வேற் செவிதா னொன்றுணரா திரு செவியு முணரு மோசை, யொருகாலத் திருகண்ணு மிருசெவியு மனமு மொருவனைக்கண் டவனுரைகேட் டுணர்ந்திடுமைம பொறியு, மொருகாலு முணராவுள் ளுணர்வின்றிப் பொறிக ளொன்றொன்று வுணர்வதுள்ளு ணர் வைந்து முணரா, வொருகாலும் பொறிவிகற்பித் துணராவுள் ளுணர்வுக் குள்ளதுகாண் விகற்பமிரண் டும்முணர்வ துயிரோ.

(இ-ள்.) ஒருகாலத்து ஓரிடத்தில் ஒருணர்வேல்-ஒருகாலத்திலே ஒரு பொறியிடத்திலே ஒருணர்வாகவறியுமென்று புத்தநீகூறினுய். அப்படியாயின்,—செவிதான் ஒன்று உணராது இருசெவியும் உணரும் ஓசை - இரண்டுசெவியுமறியுமோசையை ஒருசெவியறியமாட்டாது; இரண்டுசெவியாலும் அறியவேண்டும். அஃதன்றியும்,—ஒருகாலத்து இருகண்ணும் இருசெவியும் மனமும் ஒருவனைக்கண்டு அவன் உரைகேட்டு உணர்ந்திடும் - ஒருகாலத்தே இரண்டுகண்ணும இரண்டுசெவியும் மனமுங்கூடி ஒருவனைக் கண்டு அவன்வார்த்தைகேட்டு அதனையறியாநிற்கும்.—ஐம்பொறியும் ஒருகாலும் உணரா உள்ளுணர்வு இன்றி - ஐம்பொறிகளும் மனங்கூடாமல் தனித்தொருக்காலுமறியமாட்டா.—பொறிகள் ஒனறொன்று உணர்வது - பொறிகளோரோவொன்றாகத் தாமறியும்விஷயத்தை யறியுமத்தனையே. —உள்ளுணர்வு ஐந்தும உணரா - அம்மனமும் ஏககாலத்து ஐம்பொறியின்விஷயவறிவுகளைந்துங்கூடி யறியமாட்டா. அதுவுமன்றி,—ஒருகாலும் பொறிவிகற்பித்து உணரா - பொறிகள் ஒருகாலுந தாமறியுமறிவன்றி விகற்பித்தறியமாட்டா.—உள்ளுணர்வுக்கு உள்ளதுகாண் விகற்பம் - அந்தப்பொறிகளுடனே கூடிநின்று விகற்பித்தறிவது மனத்துக்குள்ள குணங்காண்,—இரண்டும் உணர்வது உயிரே - இபபொறிகளையு மனத்தையுங் கொண்டறிவது ஆன்மாவாம என்க. (௩0)

அருவுணர்வு மாயாறு மாறி மாறி யங்கங்கே தோன்றியிடி னகத்து நிலை யின்றி, யுருவினொடு பாலதரு ணவிருத்தா வத்தை யுண்டாகா துறக் கத்தி னுடறட்ட வழைப்ப, வருவதுணர் வெங்கிருந்து நெஞ்சிலிருந் தென்னில் வாயில்வினை யறிந்தெழுப்ப வாயுவறி யாதாந, திரிபொழிய விடிஞ்சி றொடத்தீப[illegible]மழா வடக்கஞ் சென்றபொழு தாலுணர்[illegible]நின்றநிலை செப்பே.

(இ-ள்.) அரு உணர்வுமாய் ஆறும் மாறிமாறி அங்கங்கே தோன்றியிடின் அகத்துநிலை இன்றி உருவினொடு பால தரு[illegible]ன விருத்தாவத்தை உண்டாகாது - மனமானது அருவுமாய் உணர்வுமாய்ப் பொறிகளோடுகூடி ஆறுவிதமாய் மாறிமாறித் தோன்றியிடுமென்று புத்தநீகூறின், மனம் அருவமாகையால் உருவினிலையுடையதுமன்றாய்க் காயத்தோடுகூடிப் பாலதருணவிருத்தாவத்தையு முண்டாகாதாதல்வேண்டும். அஃதன்றியும்,— உறக்கத்தின் உடல் தட்ட அழைபப வருவது உணர்வு எங்கிருந்து நெஞ்சிலிருந் தென்னில் - அவத்தைப்பட்ட விடத்து உடலிற்றட்டவும் அழைப்பவும் அறிந்து வருமறிவு எவ்விடத்திருந்தென்று சொல்லாய்; நெஞ்சிலிருந் தென்று நீகூறின்,—வாயில் வினை அறிந்து எழுப்ப ஆயு அறியாதாம் - சத்தாதிவிடயங்களிலே செல்லுந்தொழிலையறிந்து செலுத்தமனமறியாதாம்; அஃதென்போலென்னில்,—திரி ஒழிய இடிஞ்சில் தொடத் தீபம் எழா - திரியைப்பற்றி நின்றவொளி அத்திரிமாய்ந்தால் உடன் மாய்தலன்றி இடிஞ்சிலைப்பற்றித் தோன்றாதாகையால்,—அடக்கம் சென்ற பொழுது ஆல் உணர்வு நின்றநிலை செப்பே - உணர்வுக்கு மூர்ச்சைவந்த பொழுது அறிவு நின்றநிலை சொல்வாயாக என்க.

ஆயு - மனம். உரு - தேகம். ஆல் - அசை. இடிஞ்சில் - அகல். (௩௧)

இச்சைவெறுப் பியற்றலின்பத் துன்ப ஞான மிவையணுவின் குறி யாகு மிவற்றி லிச்சை, நச்சிநுகர்ந் தொருபழத்தி னினங்கண்டு முன்பு நா னுகர்ந்த கனியினின மென்று நச்சல் பின்பு, மெச்சவெறுப் பாதிகளு மிப் படியே யாகு மிவைமுன்பும் பின்புமுணர்ந் திடுத லாலே, நிச்சயகர்த் தா வொருவ னுளனென்று நல்லோர் நிறுத்திடுவர் வெறுத்திடுவர் நின்னுடைய பொருளே.

(இ-ள்.) இச்சை வெறுப்பு இயற்றல் இன்பத் துன்பம் ஞானம் இவை அணுவின் குறியாகும் - ஆசை வெறுத்தல் தொழில்செய்தல் சுகதுக்கப் படுதல் அறிவு இவைமுதலியவெல்லாம் ஆன்மாவின் குணங்களாம்,—இவ ற்றில் இச்சை நச்சி நுகர்ந்து ஒருபழத்தின் இனம கண்டு முன்பு நான் நுகர் ந்த கனியின் இனமென்று நச்சல் பின்பும் - இவற்றில் ஆசையாவது மு ன்னொருபழத்தை ஆசைப்பட்டு நுகர்ந்து பின்பு அதனையொப்பதொரு கனி யைக்கண்டு முன்புநானுகர்ந்த கனியினினமீதென் றுபின்பும் அதனையாசை ப்படுதல்,—எச்ச வெறுப்பு ஆதிகளும் இப்படியேயாகும் - ஒழிந்த வெறு ப்பு முதலாயினவும் இத்தன்மையேயாகும்,—இவை முன்பும் பின்பும் உணர்ந்திடுதலாலே நிச்சயகர்த்தா ஒருவன் உளனென்று நல்லோர் நிறுத் திடுவர் வெறுத்திடுவர் நின்னுடைய பொருளே - அவ்விச்சாஞானக்கிரியை முதலாயினவற்றை ஆன்மா முன்பும் பின்பும் அறிகையாலே நிச்சயமாக ஆன்மா வொருவனுளனென்று சொல்லுவர் பெரியோர். நீ ஆன்மாவில்லை யென்று சொல்லுஞ்சொல்லை அப்பெரியோர் தள்ளாநிற்பர் என்க.

இங்கே கர்த்தாவென்பது-ஆன்மாவை. கன்மத்துக்குச்கர்த்தாவென்றபடி.(கூஉ)

எப்பொருட்கு மிரந்தரமா யிடங்கொடுத்து நீங்கா திருளொளிதா னன் றியிரண் டினுக்குமிட வகையா, யொப்பில்குணஞ் சத்தமதாய் வாயுவாதி யுதித்தொடுங்க நிற்கும்வா னுயிர்முன்னே சொன்னேஞ், செப்பிடுங்கா லமபொழுது நாளாதியா கித் திரிவிதமாய்த் தீமைநன்மை செய்யுந் திக்குத், தப்பில்குணக் குக்குடக்குத் தெற்குவடக் காதி தானாகித் திரியாதே நின் றுபலந் தருமே.

(இ-ள்.) எப்பொருட்கும் இரந்தரமாய் இடங்கொடுத்து நீங்காது இருள் ஒளிதான் அன்றி இரண்டினுக்கும இடவகையாய் ஒப்பில் குணம் சத்தமதாய் வாயு ஆதி உதித்து ஒடுங்க நிற்கும வான் - முன்னர் வானமும் ஆன்மாவுங்காலமுந் திக்கும் இல்லை யென்ற புத்தனே நீ கேட்பாயாக, எல் லாப்பொருளுஞ் செல்லுதற்கு வழியாய் இடங்கொடுத்து நீக்கமின்றி இரு ளும் ஒளியுமன்றாய் இரண்டும் நிற்கத்தக்கவிடமாய் உவமையில்லாதகுண ம் சத்தமாய் வாயுமுதலிய பூதங்களுந் தோன்றியொடுங்குதற்குத்தாரக மாய் நிற்கும்வானம்,—உயிர் முன்னே சொன்னேம் - ஆன்மாவுண்டென் று முன்னமேசொன்னேம்,—செப்பிடுங் காலம் பொழுது நாள் ஆதியா கித் திரிவிதமாய்த் தீமை நன்மை செய்யும் - சொல்லத்தக்க காலமானது காலையும் உச்சியும் மாலையுமென்னும் பொழுதாயும் நெருநல் இன்று நாளை யென்னுநாளாயும் மற்றுமுள்ளனவாயும், இத்தன்மையிலே மூன்றுவிதமா ய்வேற்றுமைப்படநன்மைதீமைகளைச்செய்யும்,—திக்கு தப்பில் குணக்கு

குடக்கு தெற்கு வடக்கு ஆதி தானுகித் திரியாதே நின்று பலந்தருமே. திக்கானது கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கென்று தவறில்லாததாய் அநாதியிலும் ஆதியிலு முள்ளதாய்ப் பிறழாமல் அத்திசைகளை நோக்கிக் கன்மஞ் செய்தோர்க்குக் கன்மபலத்தைக் கொடுக்கும். ஆகையால்,ஆகாசமும் ஆன்மாவுங் காலமுந் திக்கு முண்டென் றறிவாயாக என்க.

நெருநல் இன்று நாளை - இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம். (௩௩)

காரியமா யுலகமெலா மிருத்த லாலே கடாதிகள்போற் காரியகர்த் தாவொருவன் வேண்டு, மாரியமா யறமபொருளோ டின்பவீ டெல்லா ம றைந்துயிர்கட் கறிவுசெய லளிப்பது நூ லந்நூல்,சூரியரா யுள்ளவர்க ளோத வோதிக் கொண்டுவர லான்முன்னே குற்ற மின்றிச்,சீரியபே ரறிவுடையோன் செப்ப வேண்டுஞ் செயலினுக்குங் கரிவேண்டுஞ் சிவனுளனென் றறியே.

(இ-ள்.) காரியமாய் உலகமெலாம் இருத்தலாலே கடாதிகள் போல் காரியகர்த்தா ஒருவன் வேண்டும் - கர்த்தாவும் நூலுமில்லையென்று கூறிய புத்தனே, பிரபஞ்சமெல்லாங் கடாதிகள்போலக் காரியப்பட்டுவருதலாலே இதனைச்செய்வானொருகர்த்தாவேண்டும்,—ஆரியமாய் அறமபொருளோடு இன்பவீடு எல்லாம் அறைந்து உயிர்கட்கு அறிவுசெயல் அளிப்பது நூல்-வடமொழியாய் அறம்பொருள் இன்பம் வீடென்னு நான்குகாரியமுஞ்சொல்லி ஆன்மாவுக்கறிவையுஞ் செயலையுங் கொடுப்பது வேதாகமங்கள் காண்,—அந்நூல் சூரியராய் உள்ளவர்கள் ஓத ஓதிக்கொண்டு வரலால் முன்னே குற்றம் இன்றிச் சீரிய பேரறிவுடையோன் செப்பவேண்டும் செயலினுக்குங் கரிவேண்டும் சிவன் உளனென்று அறியே - அவ்வேதாகமங்கள் குசலராயுள்ளபிரமாதிகள் ஓதுவிக்க மகாவிருடிகளாலே ஓதப்பட்டு அவர்கள் வழியாகத் தொன்றுதொட்டுவருதலால் ஆதியிலே தவறின்றி மிக்க பெரியவறிவையுடையோனாலே சொல்லப்படவேண்டும். அவ்வேதாகமங்களாற் சொல்லப்பட்ட கன்மத்துக்குக் காண்பானொரு சாட்சியும்வேண்டும். ஆகையாலே சிவனாலே நூல்சொல்லப்பட்டதென்றும் அவனே கர்த்தாவென்றும் அறிவாயாக என்க. (௩௪)

மரங்களுயி ரல்லவென்று மறுத்துச் சொன்னாய் வாடுதல்பூ ரித்தலான் மரங்களுயி ராகுந், திரங்குநீர் பெறுதொழியிற் பெறிற்சிரத்தை சேருஞ் சீவனல வெனினுலகிற் சீவ னெல்லா, முரங்கொள்வ தூண்பெறிற்சோருமூண்பெ றாவே லுலர்ந்தமர நீர்பெற்று முய்யாதுள் ளுயிர்கள், கரந்தசினை முட்டைகட்கு வாயிலின்று வாயில் கண்டிலதேற் பூத்துக்காய்த்தெழன்மரங்க ளுயிரோ.

(இ-ள்.) மரங்கள் உயிரல்லவென்று மறுத்துச் சொன்னாய் வாடுதல் பூரித்தலான் மரங்கள் உயிராகும் - மரமுதலியன உயிருள்ளனவல்லவென்று புத்தநீசொன்னாய், அவைமெலிதலாலும் பருத்தலாலும் அம்மரமுதலியவை உயிருள்ளனவாகும்,—திரங்கும் நீர் பெறாது ஒழியின் பெறின் சிரத்தைசேரும் சீவன் அலவெனின் - மரமுதலியன நீர்பெறாதொழியில் வாடு

தலும் அங்நீர்பெற்றாற் பூரித்தலும் இயல்பு, சிரத்தைபெற்ற ஆன்மாவல்ல வென்று நீகூறில்,—உலகில் சீவனெல்லாம் உரங்கொள்வது ஊண்பெறில் சோரும் ஊண்பெறுவேல் உலர்ந்தமரம் நீர்பெற்றால் உய்யாது - உயிருள் ளவற்றுக்கெல்லாம் ஊண்பெற்றாற் பருத்தலும் ஊண்குறைந்தால் மெலித லுங் குணமாகையால் உலர்ந்தமரத்துக்கு நீரைவிட்டாற் பரிணாமமில்லை யாதலான் மாமுதலியவுயிருடையவாம். அற்றன்று, மாமுதலியனவற்று க்கு இந்திரியங்களில்லையாகையால் உயிரல்லவென்று கூறின்,—உள் உயிர் கள் கரந்த சினைமுட்டை கட்கு வாயில் இன்று-ஆன்மாவையுள்ளடக்கிநி ற்கு முட்டைசினைமுதலியவற்றிற்கு வாயில் தோன்றுவாறுபோல மாமுத லியவற்றுக்கும்வாயில்தோன்று,—வாயில்கண்டிலமேல்-அம்முட்டைசினை முதலியவற்றுக்கு வாயில் பின்புதோன்றக்கண்டனம் இவற்றிற்கு வாயில் தோன்றக் கண்டதில்லையென்று கூறில்,—பூத்துக் காய்த்து எழல் மா ங்கள் உயிரே - அம்மாமுதலியனவற்றுக்கு இந்திரியங் கட்புலனாகாதாயி னும் பூத்துக்காய்த்து வளர்தலுங் காண்டலால் இந்திரியமும் உயிரும் மாமுதலியனவற்றுக்குண்டென்று அறிவாயாக என்க.

மாமுதலியனவெனவேபுல்லீறாயினகொள்க. (௩௫)

ஒருமரத்தி னுயிரொன்றேற் கொம்பொசித்து நட்டா லுய்யுமுயி ரொன்றுபல வாமோ வென்னிற், கருமரத்தின் வித்துவேர் கொம்புகொடி கிழ ங்கு கண்கலந்து கொள்ளுமுயி ரண்டம் வேர்ப்புக், கருபிறப்புச் சராயுச ங்கள் சநநமும்பெற் றாற்போற் றானடையு முற்பிச்சந் தலநடவா வெ ன்னிற், பெருநிலத்திற் காலிலார் நடப்பரோ பேதாய் பிறப்பின்வித மநேகங் காண் பேசுங் காலே.

(இ-ள்.) ஒருமரத்தின் உயிர் ஒன்றேல் கொம்பு ஒசித்து நட்டால் உய்யும் உயிர் ஒன்று பல ஆமோவென்னில் - மரத்துக்கு ஆன்மாவுண்டா மாயின் ஒருமரத்தின்கொம்பை முறித்துநட்டால் அதனைப்போல வளர்த லால், ஒருயிர்பலவுயிராமோவென்று புத்த நீகூறில்,—கரு மரத்தின் வித்து வேர் கொம்பு கொடி கிழங்கு கண்கலந்துகொள்ளும் உயிர் - மரத்தினுண் டாகிய வித்துவேர் கொம்பு இவற்றையும் பிறவற்றிற் கொடிகிழங்குகணு க்கள் இவற்றையுங் கருப்பமாகக்கொண்டு ஆன்மாக்கள் தோன்றும்,— அண்டம் வேர்ப்புக் கருபிறப்புச் சராயுசங்கள் சநநமும் பெற்றாற்போல் தான் அடையும் உற்பிச்சம் தலம் நடவாவென்னில்-முட்டையிலுங்கசிவி லுந்தோன்றிய ஆன்மாக்கள் கையிற்றோன்றும் ஆன்மாக்கள்போல நடை பெற்றுவித்திற்றோன்று மாமுதலியன பூமியிடத்து நடைபெறுவாகையால் ஆன்மாவன்றென்று நீகூறில்,—பெருநிலத்தில் காலிலார் நடப்பரோ பே தாய் பிறப்பின்விதம் அநேகங்காண் பேசுங்காலே - சொல்லுங்காலத்துக் காலிலார் பெரியபூமியிடத்து நடக்கவல்லரோ அப்படியே இந்திரியக்குறை வான ஆன்மபேதம் அநேகமாகவுண்டு பேதையே என்க.

கண் - கணு. (௩௬)

தின்னுமது குற்றமிலை செத்ததெனும் புத்தா தின்பையெனக் கொ ன்றுனக்குத் தீற்றினர்க்குப் பாவ, மன்னுவதுன் காரணத்தாற் றின்னுதா

கையாலே பொல்லாப்பிறவிக்கடலில் விழாமலெடுத்து ஒழியாதவின்ப முத்திக்கரையிலே வைத்தருளுவன்; இதுவே எங்கண் முத்தியாகையால், நீயும் இவ்வழியினின்று முத்தியின்பத்தை அநுபவிப்பாயாக என்க.

நூனுதிகம் - நுனுதிகமென விகாரப்பட்டது. (சo)

சௌத்திராந்திகன்மதமறுதலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉச.

யோகாசாரன்மதம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

போதமே பொருளாய்த் தோன்றும பொருளதா யெழலாற் போதம்
வாதனை யதனாற் கூடி வருதலால் வடிவி லாமை
யாதலாற் கனவே போலுஞ் சகமுள தறிவே யாமென்
றோதினு னோதா னுய வுணர்வினல் யோகா சாரன்.

(இ-ள்.) போதமே பொருளாய்த் தோன்றும் பொருளதாய் எழலால் போதம்வாதனையதனுல் கூடி வருதலால் வடிவு இலாமையாதலாற் கனவே போலும் சகம் - அறிவே இந்திரியங்களுமாய்த் தோன்றப்பட்ட உருக்களுமாய் வருதலானும் அவ்வறிவு இந்திரியவாதனையினுலே கூடி வருதலானும் அவ்வறிவு அருபமாதலானும் அநித்தியரூபமாகிய பிரபஞ்சம சொப்பனம் போலும,—உளது அறிவே ஆமென்று ஓதினன் ஓதானுய உணர்வினல் யோகாசாரன் - யோகாசாரன் சாத்திரத்தையுணராதவறிவினுலே சௌத்திராந்திகளில் வேறுபட்டு இந்திரியவாதனையால் அறிவுண்டாமென்றும் பிரபஞ்சங் கனவேபோலுமென்றும அறிவேயுள்ளதென்றுங் கூறினன் என்க.

யோகாசாரன்மதமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉரு.

யோகாசாரன்மதமறுதலை.

போதமுந் தவிர வேறோர் வாதனை புகன்றாய் போதம்
வாதனை யிரண்டுண் டென்னுய் போதம்வா தனையு மென்னிற்
காதலாற் பொருளி னோடு கலந்தபி னெழுங்க ருத்தாம
வாதனை கனவு கண்ட பொருளின்மேல் வருங்க ருத்தே.

(இ-ள்.) போதமுந் தவிர வேறோர் வாதனை புகன்றாய் - யோகாசார நீ அறிவொழிய வேறொரு வாதனையுண்டென்று சொன்னாய். அப்படியாயின்,—போதம் வாதனை இரண்டு உண்டு என்னாய் - போதமென்றும வாதனையென்றும் இரண்டுண்டென்றுகூறுய,—போதம வாதனையும என்னில்-வாதனைதானும் அறிவேயென்றுகூறின்,—காதலாற் பொருளினோடு கலந்தபின் எழுங்கருத்தாம வாதனை - அறிவு சத்தாதிவிடயத்திலே கலக்க வேண்டுமென்னுமிராகத்தாற் கலக்க அக்கலப்பிலே பலகாற்கருத்தைச் செலுத்துதலே வாதனை; ஆகையால், வாதனை அறிவன்று,—கனவு கண்ட பொருளின்மேல் வரும் கருத்தே - கனவானது நனவிற்கண்ட பொருளின்

மேற் கருத்தை செலுத்துவதாதலாற் பிரபஞ்சங் கனவுமன்று; அதனால், நீ கூறியது மித்தையேயாம் என்க.

அறிவதே பொருள தாயி னகஞ்சட மென்ன வேண்டும்
பிறிபொரு ளாகும் பேதித் திதம்பிர பஞ்ச மென்னி
லுறுபொரு ளுருவந் தோய்ந்தா லுணர்வுமவ் வுருவாய் நிற்குஞ்
செறிபொரு ளதுவாய் நிற்குந் தெளிபளிங் கதுவே போல.

(இ-ள்.) அறிவதே பொருளதாயின் - யோகாசார நீ கூறிய வறிவுதானே பிரபஞ்சரூபமென்று கூறின்,—அகம் சடம் என்ன வேண்டும - நான் உடம்பென்றுசொல்லவேண்டும்,—பிறி பொருளாகும் - அறிவும் உருவும் வேறுபாட்டையுடைத்து,—பேதித்து இதம் பிரபஞ்ச மென்னில் - அறிவு முருவும் வேறுபாட்டையுடைத்தாமென்னில் உருவைநீங்கிநின்ற அறிவு தானே நான்பொருளென்றுகூறும் பகுதியாம்,—உறு பொருள் உருவம் தோய்ந்தால் உணர்வும் அவ்வுருவாய் நிற்கும் - அறிவு உருவத்தோடுகூடினால் அவ்வறிவு உருவந்தானாய் நிற்கும்; அஃதென்போல வென்னில்,— செறி பொருளதுவாய் நிற்குந் தெளிபளிங்கதுவே போல - அடுத்தவன்னத்தோடு கூடிய பளிங்கு அவ்வன்னந்தானாகத் தோன்றுமாபோல என்க.

யோகாசாரன்மதமறுதலை முடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙஎ.

மாத்தியமிகன் மதம்.

அவயவம் பொருளாய்த் தோன்று மவயவ மொழிந்தாற் பின்னை
யிவைபொரு ளென்ன வேறொன் றிலாமையாற் பொருள்க ளின்றா
மவைபொரு ளிலாமை யாலே யறிவுமின் றாகு மென்று
நவைதரு மொழியி னாலே நவிலுமாத் தியமி கன்றான்.

(இ-ள்.) அவயவம் பொருளாய்த் தோன்றும்-இந்திரியமபத்தும் பொருளாய்த்தோன்றும்,—அவயவம் ஒழிந்தால்பின்னை இவைபொருளென்ன வேறொன்று இலாமையால் பொருள்கள் இன்றாம் - இந்திரியங்கள் கெட்டாற் பின்பொருள் இவையென்றறிதற்கு ஒன்றுமில்லாமையாற் பொருளுமில்லையாம்,—அவை பொருள் இலாமையாலே அறிவும் இன்றாகும்-அந்தப் பொருள்களில்லாமையினாலே பொருளைக்கூடிநின்றறியுமறிவுமில்லையாம்,—என்று நவைதரு மொழியினாலே நவிலும் மாத்தியமிகன்றான் - என்றிப்படிக் குற்றத்தைத்தருஞ்சொல்லாலேமாத்தியமிகன்சொல்லுவான் என்க.

பொருள் - சரீரம். அவயவியில்லையென்பது கருத்து. (க)

மாத்தியமிகன்மதமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙஅ.

மாத்தியமிகன் மதமறுதலை.

கடத்தினி லவய வங்கள் படத்தினிற் புகாமற் காத்தும்
படத்தினி லவய வங்கள் கடத்தினிற் புகாமற் கொண்டு

யிடத்தினி னிற்கு மாகு மவயவி யிரண்டுங் கூடி
யுடைத்தொரு பொருளுண் டாகப் பொருளுமுண் டுணர்வு முண்டே.

(இ-ள்.) கடத்தினில் அவயவங்கள் படத்தினிற் புகாமற் காத்தும் படத்தினில் அவயவங்கள் கடத்தினிற் புகாமற் கொண்டும் இடத்தினின் நிற்கும் ஆகும் அவயவி - மாத்தியமிக நீ அவயவமேபொருளாவது அவயவி யில்லையென்றுகூறினாய்; கடாதிகளின் அவயவங்கள் படாதிகளிற் செல்லா மை நீக்கிக்கொண்டும், படாதிகளின் அவயவங்கள் கடாதியிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொ'ண்டும், அவ்வவ்வவயவங்களிலே அவ்வவ்வவயவிநிற்குமாகை யால்,—இரண்டுங்கூடி உடைத்து ஒருபொருள் - அவயவமும் அவ்யவியுங் கூடியே ஒருபொருளாகவுண்டாவது,—உண்டாகப் பொருளும் உண்டு உணர்வும் உண்டே-அப்படியுண்டாகவே அதுபோலப் பொருளாகிய சரீர மும் உண்டு உணர்வும உண்டென்றறிவாயாக என்க.

கடாதிகட்கு அவயவி மண். படாதிகட்கு அவயவி நூல். பொருள் - அவயவம். உணர்வு - அவயவியாகிய ஆன்மா.

கருவியு மொளியும் வேறு கருதிடுங் கருத்து நிற்கப
பொருள்புண ராமை யாலே போதம்வந் தெழுவ தின்று
மருவிடும் பொருளுண் டாக வந்தெழும் புந்தி யாலுற்
பொருளுள தாகு மாகப் போதமு முள்ள தாமே.

(இ-ள்.) கருவியும் ஒளியும் வேறு கருதிடும் கருத்தும் நிற்கப் பொருள் புணராமையாலே போதம் வந்தெழுவது இன்றும் - இந்திரியங்களும் இந்தி ரியவிடயமாகிய சத்தாதிகளும் அவற்றாற்காணப்படும்பொருள்களை வேறு பட ஆராயும் அந்தக்கரணங்களுமுண்டாய் நிற்கவும் ஆன்மாவந்துகூடாதது கொண்டு ஒருபொருளையுந் துணிந்தறியுமறிவில்லையாம்,—மருவிடும் பொ ருள் உண்டாக வந்தெழும் புந்தியானல் - இந்திரியவிடயங்களோடும் அந் தக்கரணங்களோடுங் கூடிநின்றறியும் ஆன்மாவுண்டாக அறிவுமுண்டாமா கையால்,—பொருள் உளதாகும் ஆகப் போதமும் உள்ளதாமே - ஆன்மா வுண்டாகும். அஃதுண்டாகவே அறிவுமுள்ளதாம் என்க.

இவ்விடதுதப் பொருளென்றது - ஆன்மாவை. (உ)

மாத்தியமிகன்மதமறுதலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௩௦.

வைபாடிகன்மதம்.

அரிசன நூறு கூட வருணம்வந் தெழுந்தாற் போல
விரிசகம் பொருள்கண் ஞானம் விரவிட மேவித் தோன்றுந்
தெரிசன மிதுவே யென்று தெளிந்திடுந் தோர் வீடு
பரிவொடு மடைவீ ரென்று பகரும்வை பாடி கன்றான்.

(இ-ள்.) அரிசனம் நூறு கூட வருணம் வந்து எழுந்தாற் போல-மஞ்சளுஞ் சுண்ணும்புங் கூட ஓர்சிவப்புநிறந் தோன்றுமாபோல,—விரிசகம் பொருள்கள் ஞானம் விரவிட மேவித்தோன்றும் - காணப்பட்டபொருள்களும் இந்திரியவிடயமானவறிவுங் கூடினபோது பிரபஞ்சப்பொருள்கள் பொருந்தித்தோன்றும்,—தெரிசனம் இதுவே யென்று தெளிந்திடும் - இதுவே ஞானதரிசனமென்று தேறுவீராக,—தோர் வீடு பரிவொடும் அடைவிரொன்று பகரும வைபாடிகன்றான் - அப்படித்தெளிந்தீராயின், புத்தர் வீடுதருமின்பத்தை அடைவீரொன்று பரிவோடுஞ் சொல்லா நிற்பன் வைபாடிகன் என்க.

(க)

வைபாடிகன்மதமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௯௧.

வைபாடிகன்மதமறுதலை.

பொருளது புறம்ப தாகும் போதமந் தரம தாகுந்
தெருளிடி னிரண்டுஞ் சென்று சேர்ந்திடு மாற தின்றாம்
மருவுணர் வருவ ஞேய மாதலி னாலுங் கூடா
வுருவரு வுடைய வைபா டிகற்கினி மாற்ற மின்றே.

(இ-ள்.) பொருளது புறம்பதாகும் போதம் அந்தரமதாகும் தெருளிடின் இரண்டுஞ் சென்று சேர்ந்திடுமாறது இன்றாம்-அறியப்படும்பொருள் புறத்ததாகும்; அறியுமறிவு அகத்ததாகும்; ஆதலால், தெளியவறியுமிடத்து இரண்டுஞ்சென்று கூடுந்தொழிலில்லையாம்,—அரு உணர்வு உருவம் ஞேயம் ஆதலினாலுங் கூடா - அன்றியும் ஞானமாகிய வறிவு அருபமாகையாலும், ஞேயமாகியபொருள் உருவமாகையாலுங்கூடா,—உரு அருவுடைய வைபாடிகற்கு இனி மாற்றம இன்றே - உருவும் அருவுங் கூடுமென்ற வைபாடிகனுக்கு இனிச்சொல்லுமுத்தரமில்லையாம் என்க.

பொருள் - பிரபஞ்சம், ஞேயமுமது.

(க)

வைபாடிகன்மதமறுதலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௯௨.

நிகண்டவாதிமதம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாசமாமல ரசோகு பேணிமறை நீதி யோடுமலை யுந்தவத்
தாசை யாலுடை யகன்று மாசினை யடைந்தில் வாழ்தரு மறத்தினிற்
பாச மானது தவிர்ந்து பண்டிபட வுண்டு பாயினொடு பீலிமே
னேச மாயவை தரித்து ளோர்களி னிகண்ட வாதியை நிகழ்த்துவாம்.

(இ-ள்.) மணமும் வண்டும் பொருந்திய மலர்களையுடைய அசோகவிருட்சத்தைத் தெய்வம்போலப்பேணி வேதமார்க்கத்தோடு மறுதலைப்பட்டுளாக்குந்தவத்தினை ஆசைப்பட்டு உடுக்கையைக்கைவிட்டுக் குளிக்குந்தன்மையின்மையின் அழுக்கடைந்து பிரமசரியமுதலாகிய ஆச்சிரம மூன்றுக்கும் பற்றாயிருக்கிற கிருகத்தாச்சிரமத்தைவிட்டு வயிறுபெருக்கவுண்டு பாயுடுத்துப் பீலி கைப்பிடித்து இங்ஙனஞ்சொல்லியவற்றிலே சிநேகமாய் அவற்றைத் தரித்துளோர்களின் நிகண்டவாதிமதத்தைச் சொல்லுகின்றேம் என்க.

கண்டம் - உடை. நிகண்டம் - உடையின்மை. அஃது கூடிமணரில் நிகண்டவாதி எனக்கொள்க. ஆசீவகர்க்கு உடையுளதாம். மறைநீதியோடுமலையுந்தவம் - எக்கியாதிகர்மம், கர்த்திருவாதம், பஸ்மருத்திராக்ஷம் முதலியவைகளை நீக்கியகன்மம். (க)

ஈறி லாதன வநந்த ஞானமுத லெண்கு ணங்களெனு மொண்குண
மாறி லாதமதி மேவு சீதமென மன்னி வானவர் வணங்கவே
வேறு லாவுகுண ஞான வாவரணி யாதி யெட்டினையும விட்டசீ
ரேறு பான்மையுடை நீடு வாழருக னெங்க ளுக்கிறைவ னென்றனன்.

(இ-ள்.) ஈறிலாதன அநந்த ஞானமுதல் எண்குணங்களெனும ஒண்குணம் மாறு இலாத மதிமேவு சீதமென மன்னி - கேடில்லாதனவான அநந்தஞானமுதலிய நற்குணமெட்டையும் கோணுத மதிக்குக் குளிர்ச்சி தன்னிடத்திலே தோன்றிஞலொப்பத் தோற்றுவித்து,—வேறு உலாவு குணம் ஞானம் ஆவரணி ஆதி எட்டினையும் விட்டசீர் - அநந்தநற்குணங்களோடு கூடாது பரந்த தீக்குணங்களென்று சொல்லப்பட்ட ஞானுவரணியமாதியாகிய எட்டுக்குணங்களையும் விட்ட அழகினையும்,—வானவர் வணங்கவே ஏறு பான்மையுடை நீடுவாழ் அருகன் எங்களுக்கு இறைவனென்றனன் - இந்திராதிதேவர்கள் போற்ற மிக்க பான்மையையுடைத்தாய் நெடிது வாழ்கின்ற அருகபரமன் எங்கள் கர்த்தாவென்று கூறினன் என்க.

நற்குணமெட்டாவன—அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம், நிர்நாமம், நிர்கோத்திரம், நிராயுஷியம், சம்மியதாபாவம் எனபன. சம்மியதாபாவம்-அழிவின்மை. ஞானுவாணியமெட்டாவன—ஞானுவர்ணியம், தரிசனுவர்ணியம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷியநாமம், கோத்திரநாமம், ஆயுவந்தராயம்,காயவநதராயம் என்பன. இவையே தீக்குணங்களென்றும் பெயர்பெறும். சீரேறுபான்மை யென்பது - நின்மலத்துவ முதலியன. (உ)

கருவி கண்படு தொடக்கொ ழிந்துவரு கால மூன்றினிகழ் காரியம
பெருக நின்றொரு கணத்தி லேயுணர் பெருந்த வக்கடவுள் பீடிஞன
மருவி நின்றுவழி பட்ட வர்க்குமலை வுற்ற வர்க்குமன மொத்திடுங்
குரிசி லெங்களிறை யென்று பின்னுநிகழ் குற்ற மின்மையது கூறுவான்.

(இ-ள்.) கருவி கண்படு தொடக்கு ஒழிந்து வருகாலம் மூன்றின் நிகழ் காரியம் பெருக நின்று ஒருகணத்திலே உணர் பெருந்தவக் கடவுள்-இந்திரியவிடயத்தால்வரு தொடக்கைத் தன்னிடத்துநின்றுங் கைவிட்டுப் பெருங்காலமுதலாக மூன்றுகாலத்திலு முள்ளகாரியங்களை மிகவுமொருகணமாத்திரத்திலே அநந்தஞானத்தாலே அறியத்தக்க பெரிய தவத்தையுடைய

தேவன்,—பீடினால் மருவி நின்று வழிபட்டவர்க்கும் மலைவு உற்றவர்க்கும் மனம் ஒத்திடுங் குரிசில் - தனது பெருமையினாலே பொருந்தநின்று வழிபாடு செய்தவர்க்கும் மாறுபட்டவர்க்கும் ஒருநீர்மையான தலைவன்,—எங்கள் இறையென்று பின்னும் நிகழ் குற்றம் இன்மையது கூறுவான் - எங்கள் சுவாமியென்றுகூறி அவனுக்குக் குற்றமில்லாத தன்மையைப் பின்னுஞ் சொல்லுவான் என்க.

மனமொத்திடுகை - சமதரிசனமாகை. (௩)

பசித்த ருகபய செற்ற மோடுவகை மோக சிந்தனை பழித்தநோய்
நசித்தல் வேர்வினொடு கேத மோடுமதம் வேண்ட லீண்டதி சயித்தலும்
புசிப்பு வந்திடு பிறப்பு றக்கமிவை விட்டொ ரட்டகுண பூதனாய்
வசித்த வன்னுலகின் மேலி ருந்தொருசொ லிகல னுக்கருளு மென்றனன்.

(இ-ள்.) பசித்தல் - பசித்தல்,—தாகம் - ஆசை,—பயம் - அச்சம்,—செற்றமோடு - மாற்சரியம் ஆகிய இவற்றுடனே,—உவகை - ஒன்றன்மேற் பிரியப்படுதல்,—மோகம் - மயக்கம்,—சிந்தனை - ஒன்றைச்சிந்தித்தல்,—பழித்தல் - ஒன்றைநிந்தித்தல்,—நோய் - வாதபித்தசிலேஷ்மம்,—நசித்தல் - சாதல்,—வேர்வினொடு - வியர்வோடும்,—கேதமோடு - கிலேசப்படுதலோடும்,—மதம் வேண்டல் - கர்வத்தைவிரும்பல்,—ஈண்டு அதிசயித்தலும் - இவ்விடத்ததிசயப்படுதலும்,—புசிப்பு-உணவு,—வந்திடு பிறப்பு-ஜநித்தல்,—உறக்கம் - மூவகைநித்திரை,—இவைவிட்டு - ஆகிய இவை பதினெட்டையு முற்றக்கைவிட்டு,—ஓரட்டகுண பூதனாய் - அநந்தஞானமாதியாகச் சொல்லப்பட்ட எட்டுக்குணங்களையுடையனாய்,—வசித்தவன் உலகின்மேல் இருந்து ஒருசொல் இகலனுக்கு அருளுமென்றனன் - உலகத்துக்குமேலாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திருந்து சித்தபரமேட்டிகள் கேட்டதொரு சொல்லினுக்கு உத்தரமருளுமெனறு கூறினான் என்க.

ஒடு - எண்ணின்வந்தது. ஈண்டென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. வசித்தல்-சொல்லுதல். பிறப்பு-தேவமநுஷியநரகவிலங்கென நால்வகை. மூவகைநித்திரையாவன—நித்திராநித்திரை, பிரசலாப்பிரசலை, நிக்கிரககதி அனுக்கிரககதியென்க. இதற்கருகன்கூறியசொல்லாவது—பொன்னெயில்வட்டத்திருக்கிற சித்தபரமேட்டி என்னும் சகலாத்தனை இகலாத்தர் "தன்மம்பகவ" என்றுகேட்க, முரசுதாக்கச் சத்தங் கிளம்பினாற்போல வொருசொல்"பஞ்சாஸ்தமயம்" என்றுசகலாத்தா சொல்ல,இது கொண்டு விசாரித்தானெனக்கொள்க. (௪)

அந்த வாய்மொழியி னாலவன் சரண மாதி யோகமுத லானநூ
லிந்த மாநில மயங்கி டாதவகை யிங்கி யம்பின னிதன்பொருள்
வந்த காலமுயிர் தன்ம தன்மியற மற்றும் விண்மருவு புற்கலம்
பந்தம் வீட்டினொ டாதி யாயிவை படைப்ப தின்றியுள பத்துமே.

(இ-ள்.) அந்தவாய் மொழியினால் அவன் சரணமாதி யோக முதலான நூல் இந்தமாநிலம் மயங்கிடாத வகை இங்கு இயம்பினன் - அந்தப் பஞ்சாஸ்தமயமாகிய வாக்கியத்தினாலே அந்தச்சித்தபரமேட்டி சரணமாதியாகிய யோகமுதனூலை இப்பெரியநிலத்துள்ளோர் மயங்காதவகை இவ்விடத்துச் சொன்னான்,—இதன்பொருள்-இந்தநூலிற்கூறியபொருள்,—வந்த காலம் உயிர் தன்மதன்மி அறம் மற்றும் விண்மருவு புற்கலம் பந்தம் வீட்டினொடு

அநாதியாய் இவை படைப்பதன்றி உள பத்துமே - உண்டானகாலம் ஆன்மா தன்மம் அதன்மம் புண்ணியம் பாவம் ஆகாசம் அணுவாய்த்திரண்டான மத்தன்மை பொருந்தின புற்கலம் பந்தம் வீட்டோடுகூடப்பத்தும் ஒருவராற் படைக்கப்படாததாய்அநாதியே யுள்ளனவாம் என்க.

தன்மமென்பது - தன்மாத்திகாயத்தை. தன்மியென்பது-அதன்மாத்திகாயத்தை. சரணம்—ஆதிசரணம், சித்தசரணம், ஆசரியசரணம், தன்மசரணம் என நான்கு. மற்றுளளனவுங்கொள்க. (ரு)

நிற்ற லோடுதலை போத லன்மையை நிகழ்த்து நீடுவெதி ரேகமு
முற்ற தாமிவை கணத்தி லேமருவி யுள்ள வாபுரியு மாறுதான்
கற்ற காலமள வெய்தி வாழுமுயிர் காய மேவிநிறை வானதே
பெற்று வேறுவரு தன்மை நேரறிவு பெற்ற தாகியுள பேசிலே.

(இ-ள்.) நிற்றலோடு தலை போதல் அன்மையை நிகழ்த்து நீடு வெதிரேகமும உற்றதாம் - அநாதிப்பொருள் பத்திலே காலமானது நிகழ்காலமும் இறந்தகாலமும் இவையல்லாமையை விளக்காநின்ற நிலைபெற்ற எதிர்காலமுமாகிய மூன்றையும் பொருந்தியதாம்,—இவை கணத்திலே மருவி உள்ளவா புரியுமாறுதான் கற்றகாலம - அன்றியும் இம்மூன்றுகாலத்தையும் ஒருகணப்பொழுதிலே பொருந்தியுண்டான தகுதியைச்செய்யுந்தொழிலையும் அந்தக்காலங்கற்றதாம்,—அளவு எய்தி வாழும் உயிர் காயம்மேவி நிறைவானதே பெற்றுவேறு வருதன்மை நேர் அறிவு பெற்றதாகி உளபேசிலே - அக்காலத்தெல்லையைப்பொருந்திவாழும் ஆன்மாவானது சரீரியாய் அநதச்சரீரமுழுது நிறைநத தன்மையைப்பொருநதிப் பால தருண விருத்த அவத்தைகளினும் வேறுவேறாகவருந் தன்மையோடு பொருநதின அறிவு பெற்றதாகியுள்ளதாம் சொல்லுங்காலத்து என்க. (சா)

பரநது மீதுதரு மாத்தி காயமழி வித்த நித்தமது பண்ணிடு
நிரந்து கீழதரு மாத்தி காயமது நித்த மாய்மிக நிறுத்திடும்
புரந்த புண்ணிய மிதற்கு நன்மைபுகல் பாவ மானவது தீமையே
தரும்பொ ருட்கிடம தாகும் வானமிகு புற்க லன்களவை சாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) பரந்து மீது தருமாத்தி காயம் அழிவித்து அநித்தமது பண்ணிடும் - விரிந்துமேலாகிய தன்மாத்திகாயமானது பூதகாயத்தை மேலுமெடாதபடி அழிவித்து அதனை அநித்தியத்தைச் செய்யும்,—நிரந்து கீழ் அதருமாத்திகாயமது நித்தமாய் மிக நிறுத்திடும் - நிரைபட்டுக் கீழாகிய அதன்மாத்திகாயமானது பூதகாயத்தோடு கூடி நித்தமாய் மிகவுநிலைபெறுவித்திடும்,—புரந்த புண்ணியம இதற்கு நன்மை - மனவாக்குக்காயங்களாற் செய்யப்பட்ட புண்ணியமானது இத்தன்மாத்திகாயத்தைத் தருவதற்கு நன்மையாம்,—புகல் பாவமானவது தீமையே தரும் - சொல்லப்பட்ட பாவமானது தீமையேதரும் அதன்மாத்திகாயத்துக் கேதுவாம்,—பொருட்கு இடமதாகும் வானம் - எல்லாப்பொருட்கும் இடங்கொடுத்துநிற்கும் ஆகாயம்,—மிகு புற்கலன்களவை சாற்றுவாம் - இதனிடத்திற்றோன்றும் புற்கலப்பொருளை மேலேசொல்லுவாம என்க.

தன்மாத்திகாயமாவது - புண்ணியத்தாலெடுக்குந்தேகம். அதன்மாத்திகாயமாவது - பாவத்தாலெடுக்குந்தேகம். (எ)

ஏனு மொன்றுடைய வாகி யெங்குமணு வாயி ரும்புகன் மரங்களும்
பூனு மங்குருவெ லாமு மாகுமிவை புற்க லபபொருள்க ளென்னலாங்
காணு மங்கறு வகைத்தொ ழில்களவை கட்டு விட்டநெறி கன்மமேன்
மாண நின்றுவரு மாறி மாறிமுன் வகைந்த துண்டுவிட மாட்சியே.

(இ-ள்.) ஏனும் ஒன்று உடையவாகி எங்கும் அணுவாய் இரும்பு கல் மரங்களும் பூனும் அங்கு உருவெலாமும் ஆகும் இவை புற்கலப பொருள்கள் என்னலாம் - ஓர்வலியுமுடையவாய் எவ்விடத்திலு முருவமாய்த்திரண்டு இரும்புகன்மரங்கண் முதலியனவுமாய் இவை யொழிந்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உருக்களெல்லாமுமாய்த் திரியக்கனுபூர்வமெனனு மான்மப் பெயராயுமுடையவாய் நிற்கும்; அவற்றைப் புற்கலப பொருளென்று சொல்லலாம்.—காணும் அங்கு அறுவகைத் தொழில் களவை கட்டு-பொல்லாங்காய்க் காணப்பட்டுள்ள அறுவகைத்தொழில்களே பந்தம்,—விட்ட நெறி கன்மம்- அப்பந்தத்தைவிட்ட ஒழுங்கே தவம்,—மேல் மாண நின்று வரும் - அத்தவந்தான் உடல் மேன்மேலவரும் தவமாட்சிமையுண்டாய் நிலைபெற்றுவாத்திக்கும்,—மாறிமாறி முனவகைந்தது உண்டு விட மாட்சியே - ஆன்மாவுக்கு முன்பே புசிப்பதாக வுண்டாகப்பட்ட புண்ணியபாவங்கள் தொலையப்புசித்து விட்டமாட்சிமையே வீட்டைத்தரும் என்க.

அனுபூர்வமாவன—தெய்வகதியாவைபூர்வம், மனுஷியகதியாவைபூர்வம், நரககதியாவைபூர்வம், பக்ஷிமிருககதியாவைபூர்வம், திரியககாதியாவைபூர்வம் எனவிவை. இவற்றுள் திரியககாதியாவைபூர்வம் - புற்கலப்பொருள். அறுவகைத்தொழிலாவன—கந்தம், ரசம், ரூபம், பரிசம், சத்தம், பரிணமம் எனவிவை. காமாதியறுவகையுமாம் (அ)

நிகண்டவாதிமதமுடிந்தது.
ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௩௰.

நிகண்டவாதிமதமறுதலை.

வேறு.

அருக னுக்க னந்த ஞான மாதி யாதி யாகவே
பெருக நிற்றல் சீத மாம திக்க டைந்த பெற்றியே
லொருவு மிட்ட வொப்ப வன்னு யிர்த்தி றத்தி னுள்ளபின்
மருவு மிக்க குற்ற மேல றத்தின மன்னி னெனில்.

(இ-ள்.) அருகனுக்கு அனந்த ஞானமாதி ஆதியாகவே பெருக நிற்றல் சீதம் மாமதிக்கு அடைந்த பெற்றியேல் - அருகபரமனுக்கு ஞானவரணியமாதியாகிய தீக்குணங்களெட்டு நீங்கப்பட்டு, அனந்தஞானமாதியாகிய நற்குணங்களெட்டுஞ் சந்திரனுக்குச் சைத்தியம்போல இடையேயுண்டாமென்று கூறினாய்; அதுவே முறையாயின்,—ஒருவும் இட்ட ஒப்பு - நீகூறியவுவமையினீங்கப்படும்; அஃதெங்ஙனமென்னில்,—அவன் உயிர்த்திறத்தின உள்ளபின் மருவு மிக்க குற்றம் - கர்த்திருகுணமின்றியே சிலகுணத்தைவிட்டுச் சிலகுணம்வந்து கூடிற்றென்பது ஆன்மகுணமாகையால், அவனும் ஆன்மகுணத்தையுடையவனவன்; ஆகவே விடப்பட்ட தீக்குணங்களெட்டும் முன்புண்டாய்விட்டவாம்,—மேல் அறத்தின் மன்னினெனில் - அற்றன்று, அவன் ஞானவரணியமாதியாகிய குணங்களைநீங்கி அநந்தஞானமாதியாகிய குணங்களைக் கூடுதன்மேலான வறத்தின்கண்ணே பொருந்தினனாகையாலெனில் என்க. (க)

அறத்தின் மன்னு வித்த வன்னொ ருத்த னாய வன்னறத்
திறத்தி னிற்றன் மற்றொ ருத்த னால்வி ளைந்த செய்தியா
மறத்தி னற்ற வர்க்கெ லாம்வ ணக்க முன்னி றைக்குமேற்
பிறக்கு மிங்க வத்தை கொண்ட தாரை யின்று பேசிடே.

(இ-ள்.) அறத்தின் மன்னுவித்தவன் ஒருத்தன் ஆய் அவன் அறத்திறத்தின் நிற்றல் மற்றொருத்தனால் விளைந்த செய்தியாம் - அவன் அத்தருமத்தினாலே பொருந்தினானாயின் அத்தன்மத்திலே நிலைபெறுவித்தவன் ஒருவனுளனாய் அவனாற்கூறப்பட்ட தன்மநெறியிலே நிற்குந்தகுதி ஒருவன் கற்பித்ததொழிலை ஒருவன்செய்த செய்தியாம,—மறத்தின் அற்றவர்க்கெலாம் வணக்கம உன் இறைக்கு மேற் பிறக்கும் இங்கு அவத்தை-கொலையை நீங்கினவர்க்கெல்லாம் வணக்கமாகப்பட்ட உன்கர்த்தாவுக்கு மேலுமொருவனுளனென்பதோர் எல்லையுண்டாமாகையால்,—கொண்டது ஆரை இன்று பேசிடே - முன்னர்க்கூறியவனையோ, அவன்கீழ்நின்றிந்திரியத் தொடக்குப்படாமற் றவஞ்செய்தவனையோ, நீ கர்த்தாவாகக்கொண்டது யாவனையென்று இப்போது சொல்வாயாக என்க.

மறத்தினற்றவர் - கொலைதொழிலைக் கைவிட்டவர். (உ)

கருவி தன்றொ டக்கொ ழிந்து கண்டு வாழு மென்றியே
லுருவு கொண்டு நின்ற தென்னி லுண்டு தான்ம னாதிக
ளொருவி நின்ற தென்னி லத்த மொன்றை யுமு ணர்ந்திடான்
பொருடெ ரிந்து போகை கால மொன்றி லேபு ணர்ந்திடான்.

(இ-ள்.) கருவிதன் தொடக்கு ஒழிந்து கண்டு வாழும் என்றியேல்-உன்கர்த்தாவாகிய அருகபரமன் மனாதிகளாகிய கருவிகளினின்றறியுமறிவை நீங்கிச் சர்வமுங் கண்டிருக்குமென்று கூறினாய். அப்படியாயின்,—உருவு கொண்டு நின்றதென்னில் உண்டுதான் மனாதிகள் - அவனைச்சரீரம் பொருந்தி நின்றதென்றுகூறின் மனமுதலாகிய கருவிகளுமுண்டாம். அவையொழிந்து காண்டற்கு வழியுமில்லை,—ஒருவி நின்றதென்னில் அத்தம் ஒன்றையும் உணர்ந்திடான் - அவனைச் சரீரநீங்கிநின்றதென்று கூறின், அவன் எல்லாவற்றையுங்கண்டு வாழுமென்று சொல்லுதலும் மித்தியாவாதமாய் மற்றொன்றையு முணர்ந்ததில்லையாவன்,—பொருள் தெரிந்து போகை காலம் ஒன்றிலே புணர்ந்திடான் - ஒருபொருளை அறிதற்குக் கருவியானமூன்றுகாலத்தையும ஒருகாலத்திலே உணருந்தன்மையனு மல்லன் என்க.

ஆர்வ கோப மான வைய டைந்தொ றுப்ப வர்க்கெலாஞ்
சேர்வ தின்மை செப்பி லின்று சீவன் மேவு காயமா
லொரு மன்னர் போல வேயு யிர்க்க ளித்த லென்றியே
லேர்கொள் பொன்னெ யிலிடத்தி ருத்தல் பெற்ற தென்கொலோ.

(இ-ள்.) ஆர்வ கோபமானவை அடைந்து ஒறுப்பவர்க்கெலாஞ் சேர்வது இன்மை செப்பில் இன்று சீவன் மேவு காயமால்-காமக்குரோதமுதலியவற்றோடுங்கூடி அக்கூட்டரவு தீதென்றறிந்து நீக்கப்படுவார்க்கெல்லாம் இன்று முத்தியடைதலில்லையாம்; சொல்லுமிடத்து உன்னருகபரமனுஞ் சீவனோடுகூடின காயமுடைமையால். அற்றன்று,—ஒருமன்னர்போலவே

உயிர்க்கு அளித்தலென்றியேல் - க்ஷத்திரியதன்மமான சாத்திரத்தை ஆராய்ந்த ஒப்பற்ற அரசனைப்போல உயிர்க்குத் தலையளிசெய்தலே அருகபரமனுக்கு முறைமையென்று கூறுவையாயின், அவ்வரசனைப்போலத் துஷ்டநிக்கிரகமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ் செய்யவேண்டும்,—எர்கொள் பொன்னெயிலிடத்து இருத்தல் பெற்றது என்கொலோ-அவ்வரசனைப்போல ஒருநிலத்திலிருந்து துஷ்டநிக்கிரகமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ் செய்யாது அழகிய பொன்னெயில்வட்டத் திருக்கப்பெற்றதறியாது. அதுவுமன்றி "மருவிநின்று வழிபட்டவர்க்கு மலைவுற்றவர்க்கு மனமொத்திடுங் குரிசில்" என்று நீ முன்னர்க்கூறுகையாலும் அரசர் இவ்வுலகத்திருத்தலாலும் உன்னருகபரமன் அரசனாயொக்குந் தன்மையுமுடையனல்லன் எனக. (ச)

சொல்ல தொன்று கொண்டு கலி ளுத்த னுட வேசொலி
னில்லை யாம னாதி தானி யம்பு மாற தெங்ஙனே
நல்ல வாம னாதி தான வர்க்கு நாட வேயிலை
யொல்லை யூம ரூம ருக்கு ணர்ந்த வாற தொக்குமே.

(இ-ள்.) சொல்லது ஒன்று கொண்டு இகலின் ஆத்தனை நாடவே சொலின் உன் அநாதியருகபரமனாகிய சகலாத்தன் ஒருசொல்லைக்கொண்டு ஆதியருகபரமனாகிய இகலாத்தன்கேட்க மாறுபாடிலலாத பொருளைச் சொன்னானென்று கூறின்,—இல்லையாம் மநாதிதான் இயம்பு மாறது எங்ஙனே - உன்னாதிபருகபரமனுக்கு மநாதிகளில்லையென்று நீ கூறுகையால் அநாதியருகபரமனுடன் ஒருசொற்கேட்டுப் பலவிதமாக நூல்சொன்னபடி எப்படி? அஃதன்றியும்,—நல்லவாம மநாதிதான அவர்க்கு நாடவே இலை-உன்னாதியருகபரமனுக்கு நன்றாகிய மநமுதலாகிய கருவிகளும் அறிதற்கில்லையாகையால் அவன் கேட்டபடி எப்படி,—ஒல்லை ஊமர் ஊமருக்கு உணர்ந்த வாறது ஒக்குமே - அநாதியருகபரமனொருசொற்சொல்ல அகலனாதியருகபரமன்கேட்டுப் பலவிதமாக நூலசெய்தானென்று நீ சொல்லுமது, ஊமர்சொல்ல ஊமர்கேட்டு நூல்செய்தாரென்னுந் தன்மையையொக்கும் எனக.

ஒல்லை-விரைவு, ஒருமாத்திரை. சொல்லதொன்றென்பது பருசாத்திமயம். (ரு)

இன்ப பூமி சேரி கலி ளுத னிவ்வி ருநிலத்
துன்ப மங்கு ணர்ந்தி டாமை யிங்கு வந்த சொல்லிடா
னின்ப பூமி யில்லி ருந்தி ருந்தி யாவு மெய்திடிற்
றுன்ப பூமி யாமு ணர்ந்து சொலல வல்ல தில்லையே.

(இ-ள்.) இன்ப பூமி சேர் இகலின் நாதன் இவ்விருநிலத் துன்பம் அங்கு உணர்ந்திடாமை இங்கு வந்த சொல்லிடான் - புண்ணியபூமியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திருக்கிற மாறுபாடிலலாத அநாதியருகபரமன் இப்பெரிய பூமியிடத்துண்டாகிய துன்பங்களை அறியானாகையாலும் மநாதிகளில்லையாதலானும் இப்பூமியிலுண்டானவற்றை இப்படிச் சொலலென்று சொல்லமாட்டான்,—இன்ப பூமியில இருந்திருந்து யாவும் எய்திடில்-புண்ணியபூமிப் பொன்னெயில்வட்டத்திருந்து அநாதியருகபரமன் பூமியிற்றுன்பமியாவையுமறிந்து சாத்திரஞ்செய்யச் சொன்னானென்று சொலின்;—துன்பபூமி யாம் உணர்ந்து சொல்ல வலலதும் இல்லையே - புண்ணியபூமியாகிய

பொன்னெயில்வட்டமுந் தன்பபூமியாகையால் நீ தலைமயங்கச் சொல்லுஞ் சொல்லுக்கு யாமறிந்துசொல்லுஞ் சொல்லில்லையாம் என்க.

சொல்லவல்லதில்லையென்பது - அருகன்றலைமயங்கிக் கூறுகையால் அவனை யிகழ்ந்து கூறியது. இருந்திருந்தென்றது - விரைவுச்சொல். சகலாத்தர் - ஆநந்தபூமியராதலால் அறிந்ததெங்ஙனமென்றாயிற்று. (௬)

நிறைந்த காய மோடு சீவ னின்ற தாகி லிவ்வுடல்
குறைந்த போது தானு மித்தொ டொக்க வேகு றைந்திடு
மிறந்து போகு மிக்க டமி றந்த போது நீர்குடத்
துறைந்து டைந்தி டக்கு டமு லர்ந்த வாற தொக்குமே.

(இ-ள்.) நிறைந்த காயமோடு சீவன் நின்றதாகில் இவ்வுடல் குறைந்தபோது தானும் இத்தொடு ஒக்கவே குறைந்திடும் - இச்சரீரத்தோடு ஆன்மாவானது நிறைந்து நிற்குமென்று கூறினாய்; அங்ஙனநிறைந்துநின்றதாகில் ஆன்மாநின்றகாயங் குறைந்தபோது ஆன்மாவுங்குறைந்து அறிவு குறையவேண்டும். அன்றியும்,—இறந்து போகும் இக்கடம் - கெட்டுப்போகின்ற இச்சரீரமானது,—இறந்தபோது - கெட்டபோது,—நீர் குடத்து உறைந்து உடைந்திடக் குடம் உலர்ந்தவாறது ஒக்குமே - குடத்தின்கணிறைந்துநின்றநீர் குடமுடைய அந்நீருங்கெட்டாற்போல, ஆன்மாவுங்கூடக் கெடவேண்டுமாகையால் ஆன்மா சரீரமுழுது நிறைந்து நிற்குமென்று சொல்லவாயல்லை என்க. (67)

கண்ட நூற ருந்தன் மாத்தி காய மோட தன்மமு
முண்டு மீது கீழ லாவி யுற்று நின்றி டும்பொருள்
கொண்ட தென்னி லத்த மிவ்வி ரண்டு தன்மை கூடிடா
வண்டு புட்கள் போலெ னின்வ ழுங்கி டாக ணத்திலே.

(இ-ள்.) கண்ட நூல தருந் தன்மாத்திகாயமோடு அதன்மமும் உண்டு மீது கீழ் உலாவி உற்று நின்றிடும் பொருள் கொண்டதென்னில்-ஆன்மாவானது தான்செய்த புண்ணியத்தாலே தன்மாத்திகாயத்தை யெடுத்துக் கொண்டு மேலாகப்பொருந்தி நன்மையைப்புசித்து அதிலே பரந்திடுமென்றும், தான்செய்த பாவத்தாலே அதன்மாத்திகாயத்தை யெடுத்துக்கொண்டு கீழாகப்பொருந்தித் தீமையைப்புசித்து அதிலே பரந்திடுமென்றும் இப்படி யிரண்டுகாயத்தை ஒருகாலத்திலே மாறிமாறிக் கைக்கொண்டதென்று அருகபரமன் அருளிய நூல் சொல்லிற்றென்னின்,—அத்தம் இவ்விரண்டு தன்மை கூடிடா - ஆன்மா ஒருகாலத்திலே நின்று இரண்டுரு வெடுத்துக் கொள்ளமாட்டாது,—வண்டு புட்கள் போலெனின் - மயிர்க்குட்டிப்புழு வண்டானாற்போலவும் மற்றொருபுழு வேட்டுவாளியானாற்போலவும் வேறுபடக் காயமெடுத்துக்கொள்ளுமென்று நீகூறின்,—வழுங்கிடா கணத்திலே - அந்தஜந்துக்களுங் கணப்பொழுதிற் பேதிக்கவில்லையாம். ஆகையால், ஆன்மா வேற்றுருவத்தை விரையவெடுத்துக்கொள்ளமாட்டாது என்க.

ஆன்மா தானின்ற தூலகாயத்தை விட்டுப்போய்ச் சூக்குமகாயத்துடனே நின்று நன்மைதீமைப்பயனை அநுபவிக்குமதொழிந்து நின்ற தூலகாயத்திலே பேதப்பட்டு வேற்றுருவெடாதென்பது கருத்து. அதன்மம் - அதன்மாத்திகாயத்தை. பொருள் - அத்தம் - இரண்டும் ஆன்மா. புட்களென்றது - விகாரம். (அ)

நீடு பாவ புண்ணி யங்க ளானி ரய வானகங்
கூடு வோர்க ளின்று நின்று கூட்டு வோர்க ளின்மையி
னோடு மாக ணைத்தி றத்தி னுற்ற வாறு ரைத்தியேல்
வீடு மாக ணைக்கு நாடும வில்லி போல வேண்டுமே.

(இ-ள்.) நீடு பாவ புண்ணியங்களால் நிரய வானகம் கூடுவோர்கள் இன்று நின்று கூட்டுவோர்கள் இன்மையின் - ஆன்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களை அறிந்துநின்று அவற்றிலே செலுத்துவிப்போன் ஒருகர்த்தாவில்லையென்று நீசொல்லின் மிக்கபாவங்களால் நரகங்களையும் மிக்கபுண்ணியங்களாற் சுவர்க்கங்களையும் பொருந்திநின்று அநுபவிப்பாரில்லையாம்,—ஓடு மாகணைத் திறத்தின் உற்றவாறு உரைத்தியேல் - விசையார்ந்த செலவையுடைய பெரிய அம்பு இலக்கிலேபட்டாற்போலச் செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவங்கள் செய்தவனிடத்தே வினையத்தானேசென்று பற்றுமென்று நீ சொல்லுகின்றாயாயின்,—வீடு மா கணைக்கு நாடும வில்லி போல வேண்டுமே - அப்படிவிடப்பட்ட பெரியகணைக்கும் இலக்கைநாடி யெய்வானொருவில்லிபோல வேண்டுமாதலால், ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மங்களை அநுபவிக்கும்படி கூட்டுவான் ஒருகர்த்தாவேண்டும் என்க.

கூட்டுவோருமின்றென உம்மை தொக்கது. வீடுமாகணை - விகாரம். (௯)

ஏண தொன்று புறக லத்தி னெய்து மென்னி னாசமே
காண லாகு மக்க டங்க ழிந்த தன்மை யில்லவை
பூண வேண்டு மேலு றும்பொ ருத்த மின்மை யொன்றினின்
மாண வேய ணுப்பொ ருணி கண்ட வாதி வைத்ததே.

(இ-ள்.) ஏணது ஒன்று புறகலத்தின் எய்துமென்னின - நீ கூறிய புறக்கலப்பொருளாகிய கல்லுமிரும்புமாமும் ஓரறிவையுடையவென்று நீ கூறின்,—நாசமே காணலாகும் அக்கடம் கழிந்த தன்மை இல் அவை-ஓரறிவையுடைய எல்லாந்தானே கெடுதல்காணலாகும்; அக்கல்லிரும்புகள் தானே வடிவுகெடுமுறைமை காண்டலில்லை. அன்றியும்,—பூண வேண்டும மேல் உறும பொருத்தம இன்மை - பொருந்த ஓரறிவுண்டாயிற் கல் இரும்பு மேல் நரகசுவர்க்கம் பொருந்தவேண்டும் அதுபொருந்தாமையுங் காணலாகும்—ஒன்றினின் மாணவே அணுப்பொருள நிகண்டவாதி வைத்ததே - ஒன்றினும ஓரறிவுடைத்தென்று சொல்லப்படாத கல்லிரும்புகள் அணுப்பொருளாக மாட்சிமைப்படவைத்து நிகண்டவாதி நீசொன்னாய் இதனை வேறு சொல்வாரில்லை என்க.

காணலாகுமென்பதனை இரண்டிடத்தினுங்கூட்டுக. பொருத்தமு மென்னு மும்மை தொக்கின்றது. மாணவேயென்றது - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ஏணதொன்று - பற்றினால் வலியுள்ளது. (௧௦)

ஆறு காரி யங்கண் மாற வேத வங்க ளாமெனின்
மாறி வாணி கஞ்செ யாதி ருக்க வாதி டாதன
மீறி லாத வூழ தென்னி னெங்கு முள்ள தூழதே
பேறு காரி யமவி டப்பி றப்ப திலலை பேசிலே.

(இ-ள்.) ஆறு காரியங்கள் மாறவே தவங்கள் ஆமெனின் - அறுவகை யுவர்ப்புக்களுநீங்கவே தவமாமென்று நீகூறின்,—மாறி வாணிகம் செயாது இருக்க வந்திடா தனம் - பொருள்களைப் பரிவர்த்தனைசெய்து வாணிகஞ் செய்யாதிருப்பப் பொருள்வந்தடையாது. அதுபோல, உவர்ப்பு மாறி ஒரு தவஞ் செய்யாதிருந்தாற் றவம்வந்து கூடாது,—ஈறிலாத ஊழதென்னின் எங்கும் உள்ளது ஊழதே-கேடில்லாத முன்னைவினைப்பயனாலே தவமுண்டாமென்று சொல்லின் உவர்ப்பைக்கைவிடுதன் முதலாயினவும் முன்னை வினைப்பயனுமாதலால்,—பேறு காரியம விட்டாற் பிறப்பது இல்லை பேசிலே-தவமாகியபேறு தவஞ்செய்தலாகிய காரியத்தைவிட்டால உண்டாகாது சொல்லுங்காலத்து என்க.

கந்த ரச ரூப பரிச சத்த பரிணாமம் ஆறும் உவர்ப்புக்கள். தவவொழுக்கங்களினின்று தவஞ்செய்தாலல்லது ஆறுகாரியத்தை விடுதலினாலே தவஞ்சித்தியாதென்பது கருத்து. ஆறுகாரியம்—உழவு, தொழில், வரைவு, வாணிகம், பிக்ஷை, சிற்பம் என்பாருமுளர். (௧௧)

உடல்வ ருந்தல மாத வங்க ளுறுதி யென்று ரைத்திடிற்
படவ ருந்து நோயி னோர்கள் படர்வர் பொன்னெ யிலெனாய்
திடவ ருந்த வின்ப மிச்சை செய்தல் செய்தல் செய்தியேற்
கெடவ ரிந்தி டாயு னாசி கேடி லின்ப முன்னியே.

(இ-ள்.) உடல் வருந்தல் மாதவங்கள் உறுதி யென்று உரைத்திடில்-சரீரம்வருந்துதலே பெரியதவத்திற்கு உறுதியென்று நீசொல்லின்,—படவருந்து நோயினோர்கள் படர்வர் பொன்னெயில் எனாய் - துக்கமாகவுடல் வருந்தச் சரீரவின்பத்துக்கு மாறுபாடுசெய்தலைச் செய்வதுவே கேடில்லா தமோக்ஷத்தின் செய்தியென்றமையான் நோயினான் மிகுதுக்கிகளாய் மெலிவோர் பொன்னெயில்வட்டஞ் சேர்குவரென்று நீசொல்லாய்,—திட வருந்த இன்பம இச்சை செய்தல் செய்தல செய்தியேல் - முத்தியின்பத்தை ஆசை செய்தல் சரீரம்வருந்தச் செய்தற்றன்மையே யென்னின்,—கெட அரிந்திடாய் உன் நாசி கேடில் இன்பம உன்னியே - அந்தமுத்தியின்பத்தைககருதி உன்மூக்கைக் கெடுக்கும்படி அறுத்திடுவாயாக என்க.

திடமென்பது - திடவெனநின்றது. வருந்தவென்பது - உடல் வருந்தவென்றாயிற்று. செய்தி - தன்மை. (௧௨)

பூர்வ கன்ம மற்றி டப்பு சித்த பின்பு பொன்னெயி
னோர்வ தென்னி னக்கன் மத்து நிச்ச யமிலா மையிற
றீர்வ தின்மை தீரின வாயில சேர்வ தின்மை தென்கட
னீர்வ றந்த பின்பு பூளை மீன ருந்த நின்றதே.

(இ-ள்.) பூர்வ கன்மம் அற்றிடப் புசித்த பின்பு பொன்னெயில் சேர்வதென்னின் - முன்ஜநனங்களிலுள்ள கருமந்தொலைய இந்தஜநநத்திலே புசித்தபின்பு பொன்னெயில்வட்டத்தைச் சென்று பொருந்துமென்று நீசொல்லின்,—அக்கன்மத்து நிச்சயம் இலாமையில் தீர்வது இன்மை - அக்கன்மத்துக்களவின்மையால் நியமிக்க அறிவது இல்லையாய்ப் புசித்துத்தொலையாதாம்,—தீரின் வாயில் சேர்வது இன்மை - கன்மம்புசித்துத் தொலைவு

பெற்றால் இந்திரியங்களுடன் சத்தாதிகூடுவதின்மையாம்; அவைகூடாதொழியவே மோக்ஷவுபாயமான தவஞ்செய்தலுமில்லையாம்; ஆதலால், கன்மத்தைத் தொலைப்புசித்துப் பொன்னெயில்வட்டத்தை அடைவோமென்று நீகருதியிருத்தல்,—தெண்கடல்நீர் வறந்த பின்பு பூனைமீன் அருந்தநின்றதே - பூனை தெளிந்தசமுத்திரத்து நீர்வற்றினவுடனே மீன்றின்னக்கடவோமென்றுகருதி அதுவற்றுமளவும் பார்த்திருந்ததன்மையை ஒக்குமென்க.

ஏகாரம்-தேற்றம். தெண்கடலென்றதனாற் கன்மமளவில்லையென்பது கருத்து.

கூறு கூவன் மன்னு மக்கு டங்கு றித்து நீள்கரை
யேற லுற்ற தன்மை நீயொ ருத்த ரின்றி யேறுதல்
வேறொ ருத்த னக்கு டத்தை மீது நின்றெ டுக்கவே
யேற லுற்ற தன்மை யிற்சி வன்றி றத்து நின்றிடே.

(இ-ள்.) கூறு கூவல் மன்னும் அக்குடம் குறித்து நீள் கரை ஏறல் உற்ற தன்மை நீ ஒருத்தர் இன்றி ஏறுதல் - சொல்லப்பட்ட கிணற்றினுட்கிடக்குங்குடம் கரையைநோக்கித் தானேயேறினாற்போலும் ஒருகர்த்தாவின்றி பொன்னெயில் வட்டத்தை நீசேர்குவமென்னுந்தன்மை,—வேறு ஒருத்தன் அக்குடத்தை மீது நின்று எடுக்கவே ஏறல் உற்ற தன்மையில் சிவன் திறத்து நின்றிடே - ஒருத்தன் அந்தக்கிணற்றிற்கிடந்த குடத்தை மேலேநின்றெடுக்க அக்குடங்கரையேறிய தன்மைபோலக், கர்த்தாநின்று கன்மத்தைத்தொலைவித்து மேலாகிய வீடுபேற்றைக்கொடுக்கவேண்டும்; அப்படிக்கொடுப்பான் சிவன் ஆகையால் அந்தச்சிவனையே தெய்வமாகக்கொண்டு அவனருளிய வேதாகமங்களின்றிறமாகிய சரியைகிரியாயோக ஞானங்களிலே நீயுநிற்பாயாக எனக. (கச)

நிகண்டவாதிமதமறுதலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுச.

ஆசீவகன்மதம்

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னுயி ரதற்குப் போல வெவர்க்குமொத் திருப்ப னென்று
தன்னுயிர் வருந்தத் தானுந் தலையினைப் பறித்துப் பாரமேன்
மன்னுயி ரெவற்றி னுக்கும் வருந்தவே யறங்கள் சொல்லு
மன்னதோர் வாய்மை யாசீ வகனம ணர்களிற் கூறும்.

(இ-ள்.) என் உயிரதற்குப் போல எவர்க்கும் ஒத்து இருப்பனென்று- எனதான்மாவுக்கு யான்கிருபைசெய்யுந் தன்மைபோல எல்லாவான்மாக்களுக்கும் யான்கிருபைசெய்திருப்பனென்று சொல்லின்,—தன் உயிர் வருந்தத் தானும் தலையினைப் பறித்து - தன்னுடையவான்மா வருத்தப்படத் தன்றலைமயிரைப்பறித்து,—பார்மேல் மன் உயிர் எவற்றினுக்கும் வருந்தவே அறங்கள் சொல்லும் அன்னதோர் வாய்மை ஆசீவகன் அமணர்களில் கூறும் - உலகின்கணிலைபெற்ற ஆன்மாக்களெல்லாவற்றினுக்கும் வருத்த

முறுவதுவே அறங்களாகச் சொல்லுமென்னுந் தன்மையாகிய சொல்லை அமணர் இருவகையாரில் ஆசீவகன் சொல்லும் என்க.

ஓர் - அசை. தலை - ஆகுபெயர். சினையுமுதலுமயங்கிற்று. (௧)

வரம்பிலா வறிவ னாதி வைத்தநூற் பொருள்க டாமு
நிரம்பவே யணுக்க ளைந்து நிலம்புன றீகால் சீவன்
பரந்திவை நின்ற பான்மை பாரது கடினஞ் சீதந்
தரும்புனல் சுடுந்தீ வாயுச் சலித்திடு முயிர்போ தத்தாம்.

(இ-ள்.) வரம்பிலா அறிவன் ஆதி வைத்தநூற் பொருள்கடாமும் நிரம்பவே அணுக்கள் ஐந்து - அநந்தஞானனாகிய அருகபரமன் ஆதியிலே யுண்டாக்கப்பட்ட நூலிற் பொருள்கடாமும் பூரணமாக ஆன்மாக்களைந்தென்றுகூறும்; அவையாவன,—நிலம் புனல் தீ கால் சீவன்-பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆன்மா,—பரந்து இவை நின்ற பான்மை பாரது கடினம் சீதம் தரும் புனல் சுடும் தீ வாயுச் சலித்திடும் உயிர் போதத்தாம்-அவ்வான்மாக்களைந்தும் விரிந்துநின்ற முறைமைசொல்லிற் பிருதிவி கடினமாம், அப்பு சைத்தியமாம், அக்கினி உஷ்ணமாம், வாயு சலனமாம், ஆன்மா போதத்தையுடைத்தாம் என்க.

ஈற்றில் நூல் கூறுமென வொருசொல் வருவித்துரைக்க. ஆமென்பதனை ஐந்தினோடுங்கூட்டுக. (௨)

பாரபுனல் பரக்குங் கீழ்மேற் படர்ந்திடுந் தேயு வாயுச்
சேர்வது விலங்கி னுள்ள மவற்றொடுஞ் சேரும் வேறு
சார்வது பெற்ற போது சார்ந்தவப் பொருளின் றன்மை
நேர்வது மாகி நிற்கு மிதுபொரு ணிகழ்த்து மாறே.

(இ-ள்.) பார் புனல் பரக்கும் கீழ் - பிருதிவியும் அப்புவும் கீழேவிரிவையுடைத்தாய்நிற்கும்,—மேற் படர்ந்திடும் தேயு வாயு - தேயுவும் வாயுவுமேலே விரிவையுடைத்தாய் நிற்கும்,—சேர்வது விலங்கின் உள்ளம்-அவற்றொடுஞ் சேரும் - ஆன்மாவானது காயத்தோடுஞ்சேருஞ் சேர்வையை நீங்கினுற் பிருதிவி அப்புத் தேயு வாயுவாகிய நாலான்மாக்களோடுங் கூடி நிற்கும்,—வேறு சார்வது பெற்ற போது சார்ந்த அப்பொருளின் தன்மை நேர்வதும் ஆகி நிற்கும்-இவற்றை வேறுபடக் காயத்தைச் செறிவாகப்பெற்றவிடத்துக்காயத்தையிடமாகக்கொண்டு அதனது தன்மை தானாகப்பொருந்தி நிற்கும்,—இது பொருள் நிகழ்த்தும் ஆறே - இது பஞ்சான்மாக்கள் செய்தியைச் சொல்லும்வழி என்க. (௩)

உணர்தரா வணுக்க ணான்கு மொன்றுகெட் டொன்ற தாகா
புணர்தரா வொன்றிற் புக்கொன் றாயினும் பொருந்தி வாழு
மணைதரா புதிய வந்திங் கழிதரா பழைய வான
வினைதரா வொன்றொன் றாகி மாறுத லொன்று மின்றே.

(இ-ள்.) உணர்தரா அணுக்கள் நான்கும் - ஜீவனையொழிந்த நான்கான்மாக்களும் ஒன்றையொன்றறியுந் தன்மையல்லவாம்,—ஒன்று கெட்டு ஒன்றது ஆகா - அவ்வான்மாக்கணான்கும் ஒன்றுகெட்டொன்றுமாகா,—

புணர்தரா ஒன்றில் புக்கு ஒன்று - ஓரான்மாவினிடத்திலே புக்கு ஓரான்மாகூடிநில்லாது,—ஆயினும் பொருந்தி வாழும் - அப்படிக் கூடாதாயினுங் காயமாமிடத்துப்பொருந்தியுநிற்கும்,—அணைதரா புதிய வந்து இங்கு - அவ்வான்மாக்கள் அநாதியிற்கூட்டமன்றி இவ்விடத்துப் புதிதாகவந்து கூடுவதுஞ்செய்யா,—அழிதரா பழைய வான - பழையவான்மாத்தன்மைகழிதலு முண்டாகாது,—இணைதரா ஒன்றொன்றுகி-அவ்வான்மாக்கள் கூடுமிடத்துச் சேரக்கூடுவதொழிந்து ஒரொன்றாகக் கூடுவதுஞ்செய்யா,—மாறுதல ஒன்றும் இன்றே - இவையிற்றின்செய்தி ஒருக்காலும் ஒழிவதில்லை என்க. (௪)

கொண்டுமுன் விரித்த னீட்டல் குறுக்குதல் குவித்த லூன்ற
லுண்டுநின் றுலர்த்தன் மீட்ட லுடைத்திட லொன்று மொண்ணு
விண்டுபின் புறம்பும் போகும வேறுநின் றுள்ளு மேவும்
பண்டுமின் றெனறு மெங்கும் பாநதொரு தன்மைப் பாலே.

(இ-ள்.) கொண்டு முன் விரித்தல் நீட்டல் குறுக்குதல் குவித்தல் ஊன்றல் உண்டு நின்று உலர்த்தல் மீட்டல் உடைத்திடல் ஒன்றும் ஒண்ணு - முன்கூறியவான்மாக்களை முன்னே யுண்டாக்கிக்கொண்டு பரப்புதலும் அதனைவர்த்திப்பித்தலும அதனை எல்லையிலே குறுக்குதலும் சேரவொடுக்குதலும அவற்றிலே யுற்றுநிற்றலும் அதனை உண்டுநின்று கெடுத்தலும் மீளவுண்டாக்குதலும அவற்றைப் பிளநதிடுதலுமென்னு மிவற்றின் ஒன்றுஞ் செய்யவொண்ணுது,—விண்டு பின் புறமபும் போகும் - விரிந்த அண்டகோளகைக் கப்புறத்தும் போகும,—வேறு நின்று உள்ளும் மேவும் - அதற்கு வேற்றுமைப்பட்டு உருக்களுள்ளும் பொருந்தும,—பண்டும் இன்று என்றும் எங்கும் பாந்து ஒருதன்மைப் பாலே - முற்காலத்தும இக்காலத்தும் எக்காலத்தும எவ்விடத்தும் நிறைந்து ஒருதன்மைப்பகுதியாயிருக்கும் என்க.

விரிதல - பரப்புதல், அஃதாவது சிருஷ்டி. நீட்டல - வர்த்திப்பித்தல், அஃதாவது திதி. குறுக்கல் - ஒடுக்குதல், அஃதாவது சங்காரம். குவித்தல்-ஒன்றினுட்செறித்தல், அஃதாவது சருவசங்காரம. ஊன்றல் - உறநின்றல், அஃதாவது முத்தியின்கட்சேறல். உண்டுநின்றுலர்த்தல்-உண்டுநின்றுகெடுதல், நின்றபகுதியு முணவாகலின் உண்டுநின்றென்றுகூறிற்று. மீட்டல் - மீளவிடுதல், அஃது உமிழ்தல். உடைத்திடல் - சின்னப்படுத்தல், அஃதண்டங்களைக்கெடுத்தல. இவ்வணுக்கள் ஒருவரால் நியமிக்கப்பட்டனவல்ல. (௫)

கண்ணினிற் காண வொண்ணு சனித்தநதக் கன்மத் தாலே
நண்ணிடு முருக்க ளாகி நின்றபின நரரோ காண்பார்
விண்ணினிற் றேவர் காண்ப ரோரணு மிக்க நான்கா
மெண்ணிய பொருள்க ளெலலா மிசைவதென் றியம்பு மின்னே.

(இ-ள்.) கண்ணினில் காண ஒண்ணு சனித்து அந்தக் கன்மத்தாலே நண்ணிடும் உருக்களாகி - முற்கூறிய அணுக்களிலொன்றில் ஆன்மாவென்னுமணுப்பொருள் கண்ணிற்காண்டற்கரிதாகி அக்கன்மத்தாலே ஜநித்து உருக்களாகப் பொருந்திநின்றிடும்,—நின்றபின் நரரோ காண்பார் - அக்

ன்மவுருவொடு நின்றபின் நரரே காண்பார்,—விண்ணினில் தேவர் காண்பார் - விண்ணாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திற் றேவனாகிய அருகபரமனே காணவல்லான்,—ஓர் அணு மிக்க நான்காய் எண்ணிய பொருள்களெல்லாம் இசைவதென்று இயம்பும் இன்னமே- ஆன்மவணுவொன்றும் தன்னையொழிந்த வணுக்கணான்குமாய் எண்ணப்பட்ட வுருக்களெல்லாவற்றுள்ளும் இப்படிச்சென்று பொருந்தும் என்று கண்டநூல்சொல்லும் என்க.

நான்காயெனபதனை நான்குமாயென வுமமைவிரிகக.　　　　(௬)

ஒன்றினை யொருவி மூன்றங் குறறிடா திரண்டு விட்டு
நின்றிடா திரண்டு கூடு நெறிநில நான்கு நீர்மூன்
றின்றிரண் டழல்கா லொன்று யிசைந்திடும பூமி யிவ்வா
றெனுநீர் தீகா லாகி யீண்டுவ தென்றி யமபும.

(இ-ள்.) ஒன்றினை ஒருவி மூன்று அங்கு உற்றிடாது-.ஆன்மாவொழிந்த நிலனாதியான அணுக்கணான்கும தமமிற கூடுமிடத்து ஓரணுவைவிட்டு மூன்றணுத்தமமிற்கூடி நில்லாது,—இரண்டு விட்டு நின்றிடாது இரண்டு- இரண்டணுவை விட்டு இரண்டணுககூடாது, (எனவே கூடுமிடத்திவை நான்குங்கூடி நிறகுமெனபது கருத்து.)—கூடு நெறி - இவை நான்கும தமமிற் கூடிநிறகு மென்று சொல்லுமுறைமையாவது எங்ஙனமெனனில,—நிலம நானகு நீர் மூன்று இன்று இரண்டு அழல் கால ஒன்றாய் இசைந்திடும் - இபபொழுது பிருதிவியில கந்தரசரூபபரிச நான்கும, அபபுவில் இரசரூபபரிச மூன்றும, அககினியில் ரூபபரிசமிரண்டும, வாயுவிற் பரிசமொன்றுமாகிய குணஙகள பொருநதியிருக்கும,—பூமி இவவாறெனு நீர் தீ காலாகி ஈண்டுவதென்று இயமபும - இநதமுறைமையிலே பிருதிவியப்புத்தேயுவாயுவென்று கூறும அணுக்களின குணஙகள் கூடிநிற்கு மென்று சொல்லும நூல்கள என்க.　　　　(௭)

வெண்மைமான் பொன்மை செமமை நீல்கழி வெண்மை பசசை
யுண்மையி வ்வாறி னுள்ளுங் கழிவெணமை யோஙகு வீட்டின்
வண்மைய தாகச் சேரு மறறவை யுருவம பற்றி
யுண்மையவ் வொட்டுத் தீட்டுக் கலப்பினி லுணரு மென்றான்.

(இ-ள்.) வெண்மை நனபொனமை செமமை நீல் கழிவெணமை பச்சை உணமை இவ்வாறின உள்ளும - வெண்மையும நனறாகிய பொன்மையும் சிவபபும நீலமும மிக்கவெண்மையும பச்சையுமாகிய ஆறுவன்னமுள; இவ்வாறுவன்னததினுள்ளும,—கழி வெணமை ஓஙகு வீட்டின் வண்மையதாகச் சேரும்-மிககவெணமையென்று கூறிய வனனமே பெரிய பொன்னெயில் வட்டததுக்குச் சிறப்புடைத்தான வன்னமாகச்சேரும்,—மற்றவை உருவம பறறி - ஒழிநத வெண்மை பொனமை சிவபபு நீலம் பச்சை யென்னுமைநது வன்னமும மறறை அணுக்கணான்கினை வடிவுகளைக்கூடியிருக்க,—உணமை அவ்வொட்டுத் தீட்டுக் கலபபினில் உணருமென்றான் - அந்தவான்மாவானது இவ்வுருக்களைபபற்றுதல் இழிதல் கூடுதல் இவையிற்றால் அறியுமென்றான் என்க.

உண்மையென்றது - ஆன்மா. அவ்வென்றது - சுட்டு. அவ்வுண்மையெனக் கூட்டுக. இன் - ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருண்மைக்கண் வந்தது.　　　　(௮)

பேறிழ விடையூ றின்பம் பிரிவிலா திருக்கை மற்றும்
வேறொரு நாட்டிற் சேறல் விளைந்திடு மூப்புச் சாதல்
கூறிய வெட்டு முன்னே கருவினுட் கொண்ட தாகுந்
தேறிய வூழிற் பட்டுச் செல்வதிவ் வுலக மென்றான்.

(இ-ள்.) பேறு இழவு இடையூறு இன்பம் பிரிவிலாதிருக்கை மற்றும் வேறொரு நாட்டிற் சேறல் விளைந்திடு மூப்புச் சாதல் கூறிய எட்டும் முன்னே கருவினுட் கொண்டதாகும் - செல்வமுதலிய கூடுதலும் அவை நீங்குதலும் துக்கமுறுதலும் சுகமுறுதலும் உடலொடுநீங்காமையும் வேற்றுநாட்டுச்சேறலும் விருத்தாவத்தையும் மரணமுமென்று சொல்லப்பட்ட எட்டும் முற்பிறப்பின் வினையினுள்ளதாய்க் கர்ப்பகோளகையிலே கைக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதாம்.—தேறிய ஊழிற்பட்டுச் செல்வது இவ்வுலகமென்றான் - ஆதலால், தெளிவாக முற்பிறப்பிற்செய்த வினையிலகப்பட்டு இம்முறைமையிலே நடந்து செல்வது இவ்வுலகமென்றான் என்க. (கூ)

புண்ணிய பாவ மென்னு மிரண்டணுப் பொருந்த வைத்தே
யெண்ணிய விவற்றி னோடு மேழென வெங்க ளோடு
நண்ணிய வொருவன் கூறு ஞானமிவ் வாற தென்று
கண்ணிய கருத்தி னோர்கள் கதியினைக் காண்ப ரென்றான்.

(இ-ள்.) புண்ணிய பாவமென்னும இரண்டு அணுப் பொருந்த வைத்தே எண்ணிய இவற்றினோடும் ஏழென - புண்ணியபாவமென்னும இரண்டினோடும் அணுக்களைந்தையுங் கூடவைத்து இவற்றோடும் ஏழெனவெண்ணி,—எங்களோடு நண்ணிய ஒருவன் கூறும ஞானம இவ்வாறதென்று கண்ணிய கருத்தினோர்கள் கதியினைக் காணபரென்றான் - எங்கள் சமயத்தினோடுபொருந்திய கர்த்தாவான ஒப்பற்ற அருகபரமனருளிய ஞானம் இத்தன்மைத்தென்று அதனைக்கூடக் கருதுங்கருத்தை யுடையவர்களே நற்கதியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்தைக் காணலுறுவார் என்றான் என்க.

ஏழென வொருவன் கூறுமென்க. ஊழென்பதனை ஏழாம்வேற்றுமையாக்கியுரைப்பினுமமையும். எண்ணியவென்பது - வினையெச்சம். (௧0)

ஆசீவகன்மதமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஎ௭.

ஆசீவகன்மதமறுதலை.

கலிவிருத்தம்.

வாராநெறி வீடானபின் மண்மேலவன் வந்து
தாராமையி னாலானது தானேவுள தின்றாந்
சேராமையி லணுவானவை யைந்தும்மொரு தேயத்
தோராறொரு காலத்தினி லொன்றாமுணர் வின்றாம்.

(இ-ள்.) வாரா நெறி வீடு - மோக்ஷமென்பது மீண்டுகாயமெடுத்துவாராவழியால் அடையத்தக்கதாம்,—ஆனபின் - அப்படியானவிடத்து,—

மண்மேல் அவன் வந்து தாராமையின் நூலானது தானே உளது என்றும்-வீட்டுலகத்திருந்த அருகபரமன் பூமியிடத்துவந்து நூல்தருமுறைமையில்லையாகையால் நூலானது தானுண்டாமவழியில்லையாம்,—சேராமையில அணுவானவை ஒன்றும் ஒருதேயத்து ஒப்பறறதேசமாகிய பொனனெயில்வட்டத்தில் நூவ [illegible] அப்புவுஞ்சேராதாகையால் சரீரியாந்தனமையில்லையாகும். அதனால்,— ஒரு [illegible] ஒருகாலத்தினில - ஒன்றையுமொருகாலத்தில் விசாரிக்கமாட்டானும்,—ஒன்றும் உணாவு இன்றும் அன்றியும் கீழான வணுக்களிரண்டினசெயதியை அறியவுமாட்டான், ஆகையால், அணுக்களெலலாவற்றையுங் கூட்டி ஒன்றாகவு முணரு முணாவபு முடையனலலன் எனக.

பினனொன்று - எழாமவேற்றுமை யிடப்பொருள் ஒசாரம் தெரிநிலை உணாவுமின்றும் எனவுமமைவிரிக்க　　(௪)

இருபானமைய ரிவாமண்டலா செமபோதக னொனறே
வருபானமைய ரிவாமண்டலா மண்மேல் வருநூலுந
தருபானமைய னொனீகல மதிலவாழபவா தமபோ
லொருபானமையி னுளராகுவ ருணராதுரை செயதாய

(இ-ள்.) இருபானமையா இவா - இவவருகபரமா இரண்டுபகுதியாாயிருப்பா,—மண்டலா செமபோதக னொனறே-மண்டலனொன்றும் செமபோதகனொன்றும், அவவிருவரின,—வருபானமையா இவர் மணடலா - இப்படி வரும பகுதியையுடைய விவாமண்டலா,—மண்மேல வருநூலும தருபானமையனொன்னீ மணடலராகிய இவா உலகத்தினகணணே வந்து அணுக்களாந்தின செயதியும ஒருங்கேசோந்து உலகத்தினகணணே நடக்கும நூல் செயத பகுதியையுடையனொன்று நீ சொலலுகின்றாயாயின,—கலமதில் வாழபவர் தமபோல ஒருபானமையின உளராகுவா - அமமண்டலா பூமியில் வாழும ஆனமாக்களைப்போல் ஒரு பகுதியிலேயாகுவா, ஆகவே ஒருவ ரிரண்டுபேதப்பட்ட அவற்றில் ஒன்றுமானுடதகனமையும ஒன்று தெய்வததனமையும பெறுதலில்லையாம, ஆதலால்,—உணராது உரைசெயதாய் - விசாரியாமற்சொனனாய் எனக.

இவா - ஒருவனைககூறுமபனமை இவரிருபானமையொனமாறுக மணடலரிவ னொனவுமாறுக. மணடலா - பூமியிலுள்ளா. செமபோதக - மிக்கவறிவுடையா (௫)

உயிரானவை யுட றீண்டிட லொட்டுகலபபெய்தும
பயிலவா லுணா வெய்துமமெனு மொழியானவை பழுதாந
துயிலாாதரு மவாபாலகா தொடராரறி வினைநீ
செயிராாதரு முறையேதரு மதுவோவுன செயலே.

(இ-ள்.) உயிரானவை உடல தீண்டிடல ஒட்டுகலபபு எய்தும பயில்வால் உணர்வு எய்தும எனும மொழியானவை பழுதாம - ஆனமாக்களானவை உடலைபபறறியும உறறும கலந்தும செய்யுந்தொழிலாலே அறிவைப பொருந்துமென்று நீ சொலலுஞ்சொல் குற்றமுடைத்தாகும். அஃதெங்ஙனமென்னில்,—துயில ஆர்தருமவர் பாலகர் தொடாார் அறிவினை-மிக்க

வுறக்கம்பொருந்தினவரும் பாலவவத்தையடைந்தவரும் பற்றியும் உற்றும் கலந்தும் அறிவினை யறியமாட்டார்,—நீ செயிர் ஆர்தரும் உரையே தரும்- நீ சொலலுஞ் சொற்றானே குற்றத்தை மிகவுந்தரும்,—அதுவோ உனசெயலே - உன்றொழிலும் அத்தனையோ என்க. (கூ)

அணுவானவை கீழ்மேலுள வானாலவ யவமு
நணுகாவென லாமேவரி னாசமமவை யெய்து
மணுகாவெனி னிவைதொள்ளைகொ ளாகம்முள வாகுந
துணிவாலிவை கலவாபல தொகையாமவகை யிலவாம.

(இ-ள்.) அணுவானவை கீழ் மேல் உளவானால - ஆன்மா வொழிந்த அணுக்களென்று கூறப்பட்ட பிருதிவிமுதலான நான்கிலே கீழே யிரண்டுளவாயும் மேலேயிரண்டுளவாயும நிற்குமாயின்,—அவயவமும நணுகாவெனலாமே - அவைகாரணமான சரீரவவயவங்களுங் கூடாவாய்க் கீழுமேலுமாய் வேறுபட்டு நிற்குமென்று சொல்லலாமே. அஃதன்றியும,—வரின்- அவ்வணுக்களன்குஞ் சரீரவவயவத்திற் கூடிவருமாயின்,—நாசம அவையெய்தும - அவ்வணுக்களை நித்தியமென்று நீ முன்னர்க்கூறியது மித்தையையாம்,—அணுகா வெனின்-அவை சரீரவவயவங்களிலே பொருந்தாதென்று நீ கூறின்,—இவை தொள்ளைகொள் ஆகம உளவாகும துணிவால் இவை கலவா பலதொகையாம வகை இலவாம - அவ்வணுக்களின் குணங்களாகிய உதிரமாமிசாதிகளுங் கலந்து நில்லாததுமாய் அணுக்களனைகின் கூறுபலவுங் கூடிய திரட்சியுங் காயத்திற்கில்லையுமாய்த் துணிந்தறியுமிடத்துச் சரீரமுறைமையாகாததுமாய்ப் புரைபட்டு நிகழ்ந்ததில்லையாம எனக.

ஏயும் ஓவும் வினா. வகையுமிலவாம் என்றவும்மை தொக்குநின்றது. (ச)

மிகையாமணு வுளவாகையி னவையாமிக வெனனிற்
றொகைநாலிடை யறலாலவை தொகுமாறில வாகும
பகையாகையின மிசைதாழ்மையி னிலையாவகை பண்ணு
நகையாமுரை கழியாயிர மவைதூணென நண்ணு.

(இ-ள்.) மிகையாம் அணு உள ஆகையின் அவையாம மிகவென்னில்- இவ்வணுக்களன்குமன்றி வேறே அறியத்தக்கதொரு மிக்க வணுவுண்டாகையினாலே மிகவும் யோனிபேதங்களாகிய வுருக்களாமென்று நீ கூறின், —தொகை நால் இடை அறலால் அவைதொகுமாறு இலவாகும - அணுக்களின்கூட்டம் மிகவும்பொருந்தாமல் நடுநீங்கிக்கிடக்கையால் அறியுமணு இவற்றைக்கூட்ட அவை கூடிநிற்கும் வழியில்லையாம். அஃதன்றியும், —பகை ஆகையின் மிசை தாழ்மையின் நிலையா வகை பண்ணும்-அவ்வணுக்களும மேலுங்கீழுமாய் நிற்கையாலுந் தம்மிற்பகையாகையாலும் ஆன்மாவோரிடத்துக் கூடாவகையைச் செய்யாநிற்கும,—நகையாம் உரை கழி ஆயிரமவைதூணென நண்ணு - கோல் ஆயிரங்கூடினாலும் தூணாகாத தன்மைபோல அணுக்கள் கூடியதுகொண்டே உருக்களாகாதாகையால் நீ கூறியது நகையாம் என்க. (௰)

கூடாவணு வறியாமையின் வளிகூட்டு தல்கூறி
னூடாவளி யணுவானவை நணுகச்செயு மவனை
நீடாவினை தன்னாலெனி னினைவின்றது வின்றாந்
தேடாயொரு வனைநீயிவை செய்வானுள னென்றே.

(இ-ள்.) கூடா அணு அறியாமையின் - நீகூறிய ஐவகையணுக்களும் தமக்கென அறிவில்லாவாகையால் அவ்வடிவெடுத்துக்கொள்ள வல்லன வல்ல,—வளி கூட்டுதல் கூறின்-வாயுவணு ஒழிந்தவணுக்கள் மூன்றையும் ஆன்மாவாகிய வணுக்கூடும்படிக்குக் கூட்டுமென்று நீ கூறின்,—நாடா வளி அணுவானவை நணுகச்செயுமவனை - வாயுவானது அவ்வணுக்களைக்கூட்டு தற்குக் கன்மஞ்செய்யும் ஆன்மாக்களை அறியமாட்டாது,—நீடா வினை தன் ஞலெனின் - பழைய கன்மத்தினாலே வாயுக்கூட்டுமென்னில்,—நினைவின் று அது இன்றாம் - அந்தக்கன்மமும அறிவையுடைய தன்று ஆகையாற் றானுங்கூடமாட்டாது; வாயுவைக்கொண்டு கூட்டுவிக்கவுமாட்டாது,—தேடாய் ஒருவனை நீ இவை செய்வான் உளனென்றே - இவ்வணுக்களைந்தை யுங் கன்மத்தையுங்கூட்டிக் காயமுண்டாக்குவான் ஒரு கர்த்தாவுளனென் பதனை ஆராய்வாய் எ-று.

சம்சாரரோகந்தீர்ப்பது ஞானமே சன்மத்தால் தீராதென்பது கருத்து. (௬)

ஆசீவகன்மதமறுதலை முடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஅ௦.

பட்டாசாரியன் மதம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதமே யோதி நாத னிலையென்று விண்ணி லேறச்
சேதமாங் கன்மஞ் செய்யச் சைமினி செப்பு நூலி
னீதியே கொண்டு பட்டா சாரிய னிகழ்த்து நீர்மை
யோதநீர் ஞாலத் துள்ளே யுள்ளவா றுரைக்க லுற்றாம.

(இ-ள்.) இருக்கு யசு சாமம் அதர்வணம் என்னு நாலுவேதத்தையுமே ஓதி அவ்வேதமொழியக் கர்த்தாவில்லையென்று சுவர்க்கமடைதற்குத் தனச் சேதமாம்படி சோமயாக முதலாகிய கன்மங்களைச்செய்தற்குச் சைமினி பகவானாலே அருளப்பட்ட சூத்திரத்தின் வழியைக்கொண்டு பட்டாசாரிய னென்பான் பாட்டமாகச்சொல்லுமுறைமையை ஒலிபொருந்தின சமுத் திரத்தாற் சூழப்பட்டபூமியிடத்தே உள்ளபடியேசொல்லாநின்றேம எ-று.

உற்றிடு காம மாதி குணங்கடா முயிர்கட் குண்டா
மற்றிவை தருமே யாகின் மறைமொழி வாய்மை யின்றாங்
கற்றதா லளவாற் போதங் கலப்பது கல்வி யின்றேற்
பெற்றிடு மழவு மூங்கை யென்னவே பேச லாமே.

(இ-ள்.) உற்றிடும் காமம் ஆதி குணங்கள் தாம் உயிர்கட்கு உண்டாம்- ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே பொருந்திய காமம் குரோதம் உலோபம் மோ கம்மதம்மாற்சரியம் அகங்காரம் இடம்பையாகியகுணங்கள் கூடிநிற்கும்,—

மற்று இவை தருமேயாகில் மறைமொழிவாய்மை இன்றாம்-இக்குணங்களே ஆன்மாவுக்கு அறிவைத் தருமாகில் வேதவசனத்தால் ஒரு நன்மையுமில்லை யாம். ஆகையால்,—கற்றநூல் அளவால் போதம் கலப்பது-ஆன்மாக்கள் கற்றநூல்எவ்வளவோ அவ்வளவே அறிவுண்டாம்,—கலவியின்றேல் பெற்றிடும்மழவும்மூங்கை என்னவே பேசலாமே-நூல் கற்றலில்லாத ஆன்மாக்களைப்பிறந்து முதிராத பாலனென்றும் ஊமையென்றுஞ்சொல்லலாம் என்க.

உண்டொரு கடவுள் வேத முரைத்திட வுயிரின் றன்மை
கொண்டவ னல்ல னென்றுங் கூறிடி னுருவங் கூடிற்
பண்டைய வுயிரோ யாகும் படித்தநூ லளவு ஞானங்
கண்டிடு முருவ மின்றேற் கருதுவ தில்லை யென்றான்.

(இ-ள்.) உண்டு ஒருகடவுள் வேதம் உரைத்திட உயிரின்றன்மை கொண்டவன் அல்லனென்றுங் கூறிடின் - சுயம்புவாகிய வேதத்தைக் கூறுதற்கு ஒரு கர்த்தாவுண்டென்றும் அக்கர்த்தா ஆன்மதன்மையன் அல்லனென்றுஞ் சொல்லின்,—உருவம் கூடில் பண்டைய உயிரோயாகும் - வேதத்தைச்சொன்னானென்ற கர்த்தாவானவன் வேதஞ்சொல்லுமிடத்துச் சரீரியாய்ச்சொல்லவேண்டும்;ஆகையால்,அப்படிச்சரீரியாகில் ஆன்மதன்மையனாவன்,—படித்தநூல் அளவும் ஞானம் கண்டிடும் - அப்படிச் சரீரியான ஆன்மா தான் கற்றநூல் அளவேஅறிவையுடைத்தாம் அத்தனையே,—உருவம் இன்றேல் கருதுவது இல்லையென்றான் - வடிவில்லையாயின் நூலைக்கருதிச்சொல்லுந் தன்மையுமில்லையாம்.ஆதலால்வேதஞ் சுயம்புவேயாமென்க.

தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சித்தரு நரரு மற்று
மியாவரு முரைப்பா வேத மியம்பின ரின்ன ரென்னப்
போவத னென்று நாளும் பரம்பரை புகல்வ தாகுங்
கூவனீ ரொன்னிற் கொள்ளே மறுமையைக் குறித்த லாலே.

(இ-ள்.) தேவரும் முனிவர்தாமுஞ் சித்தரும் நரரும் மற்றும் யாவரும் உரைப்பா வேதம் இயம்பினர் இன்னர் என்னப்போவது அன்றென்று-பிரமவிஷ்ணுக்கள்முதலாகிய தேவர்களும் அகத்தியர் வசிட்டராதி இருடிகளும் சித்தர்களும் ஒழிந்த வித்தியாதரர் கந்தருவர் கின்னரர் கிம்புருடர் பைசாசர் இயக்கர் முதலாயினோரும் நரர்களும் வேதம் இன்னார் சொன்னாரென்று தம்மாலறியப்படுவதன்றென்று சொல்லாநிற்பர்; ஆகையால்,—நாளும் பரம்பரை புகல்வதாகும் - காலந்தோறும் பழையதாக வருமென்றே சொல்லப்படுவதாம்,—கூவல் நீர் ஒன்னில் கொள்ளேம் மறுமையைக் குறித்தலாலே - கூவனீர்போலத் தானே வந்துதோன்றப்பட்டதென்று சொல்லுமுவமையும் கொள்ளேம், அஃதொருவனாற் செய்யப்படுதலானும் மறுமையெய்தத் தக்கதாயிருத்தலானும் என்க. (ச)

உன்னிய வங்க மாறு மூன்றுப வேதந் தானுந்
தன்னுளே யடக்கி வேறு தங்கிடா வங்கையைச் சார்ந்து
முன்னமோர் தோற்ற மின்றி முடிவின்றி நித்த மாகி
மன்னியோ ரியல்பே யாகி வழங்கிடு மறைய தென்றான்.

(இ-ள்.) உன்னிய அங்கமாறும் மூன்று உபவேதந்தானும் தன்னுளே அடக்கி - வேதமானது கருதப்பட்ட ஆறங்கங்களையும் மூன்றுபவேதங்

களையும் தனக்குளடக்கி,—வேறு தங்கிடா வகையைச் சார்ந்து-அர்த்தங்க ளெல்லாம் தன்னிடத்தடங்குவதொழிந்து வேறொரு நூலினர்த்தந் தன்னி டத் தில்லையென்னுமையைப்பொருந்தி,—முன்னம் ஓர் தோற்றம் இன்றி - ஆதியிலும் ஓரிடத்திற்றோன்றிற்றென்னு முறைமையுமின்றி,—முடிவு இ ன்றி நித்தமாகி - ஒருகாலத்திலுங்கேடின்றி நித்தமுமாய்,—மன்னி ஓர் இயல்பே ஆகி - ஒரு தன்மையாய் நிலைபெற்றுப் பேதிக்கப்படாததாய்,— வழங்கிடும் மறையதென்றான் - இப்படி வழங்காநிற்கும் அவ்வேதமெனறு கூறினன் என்க.

ஆறங்கமாவன—சிக்ஷை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், சந் தோவிசிதி என்க. மூன்றுபவேதமாவன—ஆயுர்வேதம், தநுர்வேதம், காந்தாவவேதம் என்க. முடிவின்றி - அளவிறந்து. (ரு)

செய்தியு நெறியு மேவுந் தேவரும பொருளு மெல்லா
மெய்திய பன்மை யாலே யோரியல் பியமபா தாகு
மையமில் கால மூன்று மறிந்தபின் னெஞ்ச கத்தாய்
மெய்யதாய் வந்து தோன்றி விளங்கிடும் வேத நூலே.

(இ-ள்.) செய்தியும் நெறியும மேவுந் தேவரும் பொருளுமெல்லாம் எ ய்திய பன்மையாலே ஓரியல்பு இயம்பாதாகும்-படைத்தல் காத்தல் அழித்த லென்னும பலசெய்திகளுஞ் செய்திசெய்யும்வழியும் அவ்வழியிலே மேவுந் தேவரும் அவர்களாற கொடுக்கப்பட்ட இகலோகபரலோக சாத்தியமான வர்த்தங்களும இவையெல்லாம் பன்மையாகப் பொருந்தி நின்றனவாகை யாலும் இவற்றைச் சொல்லவேண்டுகையாலும வேதமுமொரு நெறிப்ப டச்சொலலாதாம,—ஐயம் இல் காலம் மூன்றும் அறிந்தபின் - அம்மூன்று தொழிலாலே மூன்றுவிதப்பட்டு இறந்தகாலம நிகழ்காலம் எதிர்காலமெ ன்று எல்லாராலுமறியப்பட்டபின்,—நெஞ்சகத்தாய் மெய்யதாய் வந்து தோன்றி விளங்கிடும வேதநூலே - வேதமானது ஒருவடிவைப்பொருந்தி அவ்வடிவின் நெஞ்சகத்தேபொருந்தி உலகத்திலே விளங்காநிற்கும் என்க.

காலமூன்றுமறிந்தபின் வேதமுருவாமென்பதனால் அநாதியில் அருவாமென னும் பொருள்பயந்தது. செயதியும் - கன்மங்களும். ஐயமில்காலம - சந்தேகமற்றகா லம். நெஞ்சகத்தாய் எனப்பாடமாகில் விளக்கத்தை யுடைத்தாய் என்க. (சு)

தப்பிலா வாகுந் தாது பிரத்தியந் தன்னி னோடே
யொப்பிலா தாம்பி ராதி பதிகமா முறுப்புங் கொண்டு
செப்புமாம் வேதஞ் சொன்ன விதிப்படி செய்யச் சேம
வைப்பதாம் வீடு பாச மருவலா மொருவ லாமே.

(இ-ள்.)தப்பிலா வாகுந் தாது பிரத்தியந் தன்னினோடே ஒப்பிலா தாம் பிராதி பதிகமாம் உறுப்புங்கொண்டு செப்புமாம் வேதம் - வேதமானது தவ றில்லாதனவாகிய பகுதி விகுதிகளோடு உவமையில்லாததாகிய பெயர்ப்ப காப்பதமென்னும் அவயவங்களையுந் தன்னிடத்திலே அடக்கிக்கொண்டு சொல்லுவதாம்,—சொன்ன விதிப்படி செய்யச் சேம வைப்பதாம் வீடு பா சம் மருவலாம் ஒருவலாமே - அந்தவேதஞ்சொன்ன விதிப்படி கன்மத் தைச்செய்யப் பாசக்கட்டுவிட்டு நீங்கலாம் அது நீங்கவே வீட்டின்பமும் ஆப்தநமாகக்கூடும் என்க.

சேமவைப்பதாமென்றது - அறத்திணுகியவர்த்தம் ஆப்ததநமாகக்கூடுமென்பது கருதியென்க. (எ)

போக்கொடு வரவு கால மொன்றினிற் புணர்வ தின்றி
யாக்கவே றொருவ ரின்றி யநாதியா யணுக்க ளாகி
நீக்கிடா வினையிற் கூடி நிலமுத லாக நீடி
யூக்கமா ருலக மென்று முள்ளதென் றுரைக்க லாமே.

(இ-ள்.) ஊக்கம்.ஆர் உலகம் போக்கொடு வரவு காலம் ஒன்றினில் புணர்வது இன்றி - வலிமைபெற்ற பிரபஞ்சமானது சங்காரமுஞ் சிருட்டியும் ஒருகாலத்திலுமுண்டாகாததாய்,—ஆக்க வேறு ஒருவர் இன்றி - இரக்ஷிக்க ஒரு கர்த்தாவுமில்லையாய்,—அநாதியாய் - அநாதியே யுள்ளதாய்,—அணுக்களாகி - ஆன்ம சம்பந்தியாய்,—நீக்கிடா வினையிற்கூடி - நீக்கப்படாத புண்ணியபாவங்களோடுகூடி,—நிலமுதலாக நீடி - பிருதிவிமுதலாகிய தத்துவங்களாக நிலைபெற்று,—என்றும உள்ளதென்று உரைக்கலாமே - என்று முள்ளதென்று சொல்லலாம என்க. (அ)

நித்தமா யெங்கு முண்டாய் நீடுயி ரறிவு தானுய்ப
புத்திதா னாதி யாய கருவியின் புறத்த தாகிச்
சுத்தமா யருவ மாகித் தொல்லைவல் வினையின் றன்மைக்
கொத்ததோ ருருவம பற்றிப் புலன்வழி யுணர்ந்து நிற்கும.

(இ-ள்.) நித்தமாய் எங்கும உண்டாய் நீடு உயிர் - பிரபஞ்சத்திலே நிலைபெற்ற ஆன்மாவானது அழிவில்லாததாய் நிறைவையுடைத்தாய்,—அறிவுதானாய்-அறிவே தனாசுருவடிவமாய்,—புத்திதான ஆதியாயகருவியின் புறத்ததாகி - புத்திமுதலாகிய தத்துவங்களிடத்துக் கலவாது நிற்பதாய்,—சுத்தமாய் - தத்துவங்கள் நீங்கின விடத்தே அழுக்கற்று நிற்பதாய்,—அருவமாகித் தொல்லை வல்வினையின் றனமைக்கு ஒத்ததோரா உருவம பற்றிப் புலன்வழி உணாந்து நிறகும-அருவமாய்ப் பழையதாய்வரும புண்ணியபாவங்களினது முறைமைக்கிடான காயத்துடனே கூடி இந்திரியங்கள் வழியாகக் கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறியாநிற்கும என்க.

புத்திதானாதியாயகருவிகளாவன - இந்திரிய முதற் பிரகிருதியீருய தத்துவமிருபத்துநாலும். புறம் - ஏழாமவேற்றுமை யிடப்பொருள. ஒத்ததோருருவம - வினைகளுக்கேற்ற வடிவம். சுத்தமாகிறது கன்மவசமாயுழலுமோவெனனில் சுத்தமாகாதாகின் முத்தியிலுஞ் சுத்தனுகான, சஞ்சாரியவாதமுங்கெடுமெனபது கருத்து. இஃது ஆன்ம லக்ஷணம். (கூ)

செயறரு வினைகண் மாய்ந்து சிந்தையிற் சேர்ந்து நின்று
பயனொடு பலியா நிற்கும பலாலமுந் தழைபு மெல்லாம
வயறனின் மருவி நாசம வந்தபின் பலத்தை வந்தி
கியலபொடுந் தந்தாற் போல வென்றுமபி னியம்புகின்றான்.

(இ-ள்.) செயல்தரு வினைகள் மாய்ந்து சிந்தையில சேர்ந்து நின்று பயனொடு பலியாநிற்கும-முற்சனநத்தின் மனவாக்குக் காயங்களின் றொழிலகளாலே யுண்டாகிய புண்ணியபாவங்கள் அக்காயத்துடனே தூலங்கெட்டுச்சூக்குமமாக ஆன்மாவோடும்பொருந்தி இந்தச் சனனத்திற் பிரயோசனத்

தோடு ஆன்மாவுக்குண்டாகாநிற்கும். அஃதென்போலவென்னின்,—பலா லமும் தழையும் எல்லாம் வயல் தனின் மருவி நாசம் வந்தபின் பலத்தை வந்து இங்கு இயல்பொடும தந்தாற்போல என்றும் பின் இயம்புகின்றான் - வைக்கோல் தழை முதலானவைகளெல்லாங் கழனியைப்பொருந்திநின்று வடிவுக்கேடு வந்தபின்பு அவ்வயலின் பயிருக்கு நன்மையைக்கொடுத்தாற் போலவென்றும கூறி வேறுஞ்சில சொல்லாநின்றான் என்க. (க௦)

நீதியா னித்த கன்ம நிகழ்த்திடச் சுபத்தை நீங்கார்
தீதிலா விச்சா கன்மஞ் செந்தழ லோம்பிச் செய்ய
வேதுதான் வேண்டிற் றெல்லா மெய்தலாஞ் சோம யாக
மாதிதா னசை விசி யமைத்திட வீட தாமே.

(இ-ள்.) நீதியா னித்த கன்மம நிகழ்த்திடச் சுபத்தை நீங்கார்-அவரவர் சூத்திரமுறைமையிலே சந்தியாவந்தனம காயத்திரி செபமுதலிய பிராமணர்செய்ய வேணடியவருணத்தாருக்கு மாகக் கற்பித்த விதிவழாமற் செய்யவே நன்மையை எப்பொழுது நீங்கார்,—தீதிலா இச்சாகன்மஞ் செந்தழல் ஓமபிச்செய்ய ஏதுதான் வேண்டிற்று எல்லாம் எய்தலாம - குற்றமில்லாத இச்சாகன்மமாகிய வைசுவதேவம் பிரசாபத்தியம், தக்ஷிணாக்கினி காருகபத்தியம் ஆகவனீயமுதலிய அக்கினிகளுஞ் செய்யத் தானவிரும்பியது யாது அவையெல்லா மெய்தலாம,—சோமயாகமாதிதான அசை விசி அமைத்திட வீடதாமே - சோமயாகமுதலிய யாகங்களைச் செய்யுமிடத்து அர்த்தத்தைமிகவுஞ் செலவழித்துச்செய்ய வீடுபேறுமுண்டாகும என்க. (கக)

கருதிய கன்ம ஞான மிரண்டுங்கா லாகக் கொண்டு
மருவிட லாகும் வீடு மதிதனை மதித்துச் செய்து
பொருவிடிற் பதித னாகும் பதிதனைக் கதியி லுய்க்கத்
தருவதோர் நெறிதா னில்லை யென்னவுஞ் சாற்றி னானே.

(இ-ள்.) கருதிய கன்மம ஞானம இரணடும காலாகக்கொணடு மருவிடலாகும வீடு - சூத்திரவிதிகளாலே கருதப்பட்ட கன்மமும் வேதஞ் சுயமபுவென்னு ஞானமும ஆகிய இரண்டையும இடமாகக்கொணடு வீட்டின்பத்தைப்பொருந்தலாகும,—மதிதனை மதித்துச் செய்து பொருவிடில் பதிதனாகும - வேதம சுயமபுவென்றறியுஞ்ஞானமே அமையுமென்று நிச்சயித்துக் கன்மத்தை நிராகரிக்கிற் கன்ம சண்டாளனாகும,—பதிதனைக் கதியில உய்க்கத் தருவதோர் நெறிதான இல்லை யென்னவும சாற்றினானே - அக் கன்மசண்டாளனை மீள நல்லநெறியிலே பெயர்விடுவதற்கு உண்டாயதோர் வழி வேதத்திலுமில்லையென்று சொன்னான் என்க.

கால் - ஏழாமவேற்றுமை யிடப்பொருள். (கஉ)

பசுபடுத் தியாகம் பண்ணப் புண்ணிய மாவ தென்று
வசிப்பினன் மறைகள் சொன்ன வழக்கினால் வாய்மை யாக
நசிப்பிலா மந்தி ரங்க ணவிற்றலி னின்ப மாகும்
பசிப்புளா னொருவ னுண்ணப் பசியது தீர்ந்த பண்பே.

(இ-ள்.) பசுப்படுத்து யாகம்பண்ணப் புண்ணியம் ஆவதென்று - எப் பொழுதும் பசுபந்தனஞ்செய்து யாகங்களைச்செய்வது புண்ணியமா

மென்று,—வசிப்பினால் மறைகள் சொன்ன வழக்கினால் வாய்மையாக நசிப்பிலா மந்திரங்கள் நவிற்றலின் இன்பம் ஆகும் - குற்றமில்லாத இருக்கு யசு சாமம் அதர்வணம் என்னு நாலுவேதங்களுஞ் சொன்னவிதிப்படி உண்மையாகக்கொண்டு கேடில்லாத மந்திரங்களைச் சொல்லுதலாற் போக மோக்ஷமாகிய இன்பத்தைத்தரும். அஃதென்போல வென்னில்,—பசிப்புளான் ஒருவன் உண்ணப் பசியது தீர்ந்த பண்பே - மிகவும் பசிப்புளானொருவன் உண்டல்செய்தாற் பசிதீர்ந்தின்பமுற்ற தன்மையாம் என்க. (கக)

பட்டாசாரியன்மதமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககசு.

பட்டாசாரியன்மதமறுதலி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதஞ்சுயம்புவென வேதந்த வாய்மொழியில் வேறுமப்ரமாண முளதே
னீதந்து காணிங்கு மாதுங்கபாரதமு நேர்கண்ட தாகுமதுபோ
லோதுஞ் சொலாய்வருத லானுங்க டாதிபட மோவந்தி டாவொருவரா
லேதந்த தாமறைக ளாய்வந்த வாய்மொழியும வேறிந்து சேகரனதே.

(இ-ள்.) வேதம சுயம்புவெனவே தந்த வாய்மொழி இல் - வேதஞ் சுயம்புவென்று பட்டாசாரிய நீ கூறியவுண்மை யொழிய நான் சுயம்புவென்று அவ்வேதந்தான் கூறிற்றில்லையாம். அஃதன்றியும்,—வேறும் ப்ரமாணம் உளதேல் நீ தந்துகாண் இங்கு - வேதம் அநாதி யென்பதற்கு வேறு பிரமாணமில்லை, உண்டாயின் நீ சொல்லிக்காண் இவ்விடத்தே,—மாதுங்க பாரதமும நேர்கண்டதாகும் - மிகவும் பெருமையுடைய மகாபாரதம் பிரமாணமென்று நீ சொல்லின் அதுவும் வியாசராலே சொல்லப்பட்டு வேதத்திற் கொப்பாய் ஐந்தாமவேதமென்று வழங்கப்படுவதாம; அதனாலும்,—அதுபோல் - அந்தமகாபாரதம் போல,—ஓதும் சொலாய் வருதலானும் - ஒருத்தனாலே சொல்லுஞ் சொல்லாய் வருதலானும்,—கடாதிபடமோ வந்திடா - மண்பாவையுங் கிழிப்பாவையும் செய்வா ரொருவரின்றிவந்துதோன்றுமையானும,—ஒருவராலே தந்ததாம் - அவ்வேதமும் ஒருவனாலே சொல்லப்பட்டதேயாம்,—மறைகளாய் வந்த வாய்மொழியும் வேறு இந்து சேகரனதே - வேதம் ஒருவன் சொன்னானென்று சொல்லப்பட்டு வேறு இரகசியங்களாய்வருகிற சத்தியவசநமும் சந்திரசேகரனிடத்ததே என்க.

எனவே பரமேசுவரனே வேதமருளிச்செய்தானென்பதாயிற்று. அதனாலும் என்பது தொக்குநின்றது. ஏகாரம் தேற்றம். கடாதி எனவே மண் பாவைமுதலியவும் படாதி எனவே கிழியிடத்துண்டாகிய பாவை முதலியவும் கொள்க. (க)

உரைதந்தி டானொருவ னெனிலிந்த வானினிடை யொலிகொண்டு
மேவியுளதாம், புரைதந்த வாமறைக ளபிவெஞ்ச மாயொளிர்கை பொரு
டந்த தீப மதுவேல், வரைதந்த தாலிவுரை கபிலன்சொ லாகுமது மறை
கின்ற வாறும் வரவும், விரைவின்சொ லாபிதனை யெதுகொண்டு மேவுவது
விடைகொண்ட தாலு னுரையே.

(இ-ள்.) உரை தந்திடான் ஒருவனெனில் - வேதம் தானே யுண்டானதன்றி ஒருவன் சொல்லானென்று நீ சொல்லின்,—இந்த வானினிடை ஒலிகொண்டு மேவி உளதாம் - இவ்வாகாசத்தின்கண்ணே பொருந்திய ஓசையைக்கொண்டு உண்டானதாகவேண்டும்; ஆகையால்,—புரை தந்தவாம் மறைகள் - வேதங்களுஞ் சொல்லும்பொருளும் விளங்காமற் குற்றத்தையுடையவாம்,—அபிவெஞ்சமாய் ஒளிர்கை பொருள் தந்த தீபமதுவேல் - அற்றன்று, வேதஞ்சர்வத்தையும் விளக்குவித்துத் தானு நின்று விளங்குகை விளக்கு பொருளைக்காட்டித் தானு நின்று பிரகாசித்தாற்போல வென்றுகூறின்,—வரை தந்ததால் இவுரை கபிலன் சொல் ஆகும் - வேதத்தின் பெருமை இல்லையாய் ஓரெல்லைக்குள்ளகப்பட்டதாம்; ஆகவே நீ யுவமை கூறல் நிரீசுரசாங்கியன் சொல்லுஞ் சொல்லாம்,—அது மறைகின்றவாறும் வரவும் - அவ்வேதம் அருவாமுறைமையும உருவாய்த்தோன்றுமுறைமையும் இங்ஙனமென்று,—வினாவின் சொலாய் - வினாவிலே சொல்லுவாயாக,—இதனை எதுகொண்டு மேவுவது - வேதமுன் அருவாய்ப்பின் உருவாய்த்தோன்றிச் சொல்லும் பொருளும விளங்கச்சொல்லுமென்று நீ சொலலுகின்றவிதனை யாது பிரமாணமாகக்கொள்வது,—விடை கொண்டதால் உன் உரையே - ஆதலால், நீ சொல்லுகின்ற சொல பயனற்றுப் போனதாம் என்க.

புரை - குற்றம். அபிவியஞ்சகம் - அபிவெஞ்சமென நின்றது. அது பொருளை விளக்கித் தானும் விளங்கிநிற்பது; ஆதலால் விளக்கிற்குவமையாயிற்று. வினாவிற் சொலாயென்பது - வினாவின்சொலாயென மெலிந்து நின்றது. (௨)

உருவின்கணேமருவி வரினின்று தேரையுரை யுளதுங்க ளூலின் மறையுந்
தருகின்ற நாதரவ ரிவரொன்று நாமமது தரவந்திடாமை யதனால்
வருமென்று நேடியெனில் வளர்கின்ற நீவதனில் வருகின்ற வாடை பலவா
லொருதந்துவாயனவனிவனென்ற போதிலிவையுளதென்று நீடியவையே.

(இ-ள்.) உருவின்கணே மருவிவரில் - வேதமானது யாதோருருவைப் பற்றி மனத்திடத்ததாய்ப் பிரகாசிக்குமென்று நீ சொல்லில்,—இன்று தேரை உரை உளது உங்கள் நூல் இன் மறையும் - ஒருருவைப்பற்றி வருமென்னு நியமமில்லாதபடியாலே இப்பொழுது தேரையிடத்துண்டாகிய சத்தத்திலும் உங்களுநூலாகிய இனிய வேதம் உண்டாகும,—தருகின்ற நாதரவர் இவரொன்று நாமமது தரவந்திடாமையதனால் வருமென்று நேடியெனில் - வேதத்தையுண்டாக்கியவன் இன்னானென்று பேர்குறித்து வேதஞ்சொல்லாதாகையால் தானே தன்னை ஓதத்தக்க வுருவைத்தேடி அதிஷ்டமாகத் தோன்றுமென்று நீ சொல்லில்,—வளர்கின்ற நீவதனில் வருகின்ற ஆடை பலவால் - பலவளங்களும் வளர்கின்ற நீவினகண்ணின்று வருகின்றபுடைவை பலபேதங்களையுடைத்து; ஆகையால்,—ஒரு தந்துவாயனவன் இவனென்றபோதில் இவை உளதென்று நீடியவையே - பலபேதப்பட்ட புடைவைகளைக் கண்டபொழுதே தந்துவாயனென்று சொல்லப்பட்டவனாலே இப்புடைவை யுண்டானதென்று அறிந்தாற்போல வேதமுஞ் சத்தார்த்தமாகையால் ஒருவனாலே செய்யப்பட்டதென்றறிவாயாக என்க. (௩)

மறைநின்று நாலுதிசை யவரொன்ற தாகவரு முரைதந்த வாய்மை யதனு, னிறைவென்று நீடுமெனில் வனையுங்க டாதிபல சொலவொன்றி நீடியுளதாங், குறைவின்றி நாடுமொழி யவைசென்று கூடுவதொர் குண முண்ட தாகு மலாதா, லுறைகின்ற மாலைதனி லுளதென்ற தாகுமெனி லுணர்வின்ற தாழி யொலியே.

(இ-ள்.) மறைநின்று நாலு திசையவர் ஒன்றதாக வரும உரை தந்த வாய்மையதனால நிறைவென்று நீடுமெனில் - நான்கு திக்கிலும பாஷை பேதிக்கப்பட்ட ஜாதிபேதங்களும மற்றொரு நூல்போலாகாமல் ஒருமைப படவோதிவருமுண்மையாலே வேதம அநாதியாய் நிறைவையுடையதாய் நிலைபெறுமென்றுகூறின்,—வனையும கடாதி பலசொல ஒன்றி நீடி உளதாம் குறைவு இன்றி நாடுமமொழி அவை சென்று கூடுவதொர குணம உண்டதாகும் - குலாலனாலுண்டாக்கபபடுங்கடாதிகள் பலபேதம் பொருந்தி அநாதியிலே உள்ளதாகிறதுபோலக், குற்றமின்றியறியப்படுஞ் சொல்லும்பொருளுங்கூடும்படிக்குக் கூட்டுவதோர் கர்த்தாவுண்டாகவேண்டும; அற்றன்று,—மலர்தான் உறைகின்ற மாலைதனில் உளதென்றதாகுமெனின் - மாலையிலுறையும பூவுமணமும அந்தமாலையினிடத்திலுள்ள வல்லவாய் முனபேயுண்டாயவற்றைபபின்பு மாலையாகக்கூட்டினாற்போலச் சத்தமுமர்த்தமு முன்பேயுள்ளவாய்ப் பின்பு மூர்த்திகளாலே கூட்டப்பட்டவென்றுகூறின்,—உணர்வு இன்று அது ஆழி ஒலியே - அம்மூர்த்திகள் சத்தத்தை அறிந்து கூட்டபபட்டார்கள் அன்றாகில் உன்வேதம ஆழியினோசையை ஒக்கும் என்க.

எனவே வேதம் சததார்த்தமாகையால், சத்தம் தந்ததாலோஷ்டங்களாலே உண்டாகவேண்டுமாகலின அவ்வேதம் சுயமபுவன்றென்பதுகருத்து. (௯)

உடனின்று நாமுணரு மதுகண்ட வாறொருவ னுலகங்க ளேயுருவமா, யிடைநின்று மாமறைக ளவையன்று வாய்மொழிய விவைகொண்டு லோகநெறியின, கடனின்று வாழுமது கருதுமபி னாணைவழி கருமஞ்செய் காசினியுளோர், திடமென்று சீரரச னுரைதங்கு மோலைதிரு முகமென்று சூடு செயலே.

(இ-ள்.) உடல் நின்று நாம உணருமது கண்டவாறு ஒருவன் உலகங்களே உருவமாய் இடைநின்று - சரீரத்தினின்று நாமுணருமது கண்டபடியாலே, ஒரு கர்த்தாவானவன் பிரபஞ்சமே திருமேனியாய்ப பிரபஞ்சத்திடையிலே யெழுந்தருளிநின்று,—மாமறைகளவை அன்று வாய்மொழிய - மகிமையுடையவேதங்களை அநாதியிலே திருவாய்மலர்ந்தருள;—பின் இவைகொண்டு உலோகம் நெறியின்கடனின்று வாழுமது கருதும் - பின்பு அவ்வாதியைக்கொண்டு பிரபஞ்சமானது அவ்வேதங்களின் முறையிலே நின்று வாழுமதனைக்கருதி அநாதியென்றுஞ் சுயம்புவென்றுஞ் சொல்லாநிற்கும; அஃதெங்ஙனேபோலவென்னின்,—ஆணைவழி கருமம் செய் காசினி உளோர் திடமென்று சீர் அரசன் உரைதங்கும் ஓலை திருமுகமென்று சூடு செயலே - உலகநாயகனாகிய வோரரசன் ஆணைவழியொழுகும் உலகத்திலுள்ளார்க்குத்திடமாக அவ்வரசனுரைவரைந்த வோலையைத் திருமுகமென்று

மங்கலமரபினுற்கூறித் தலையிற்றரித்து அவ்வரசனைப்போலச் சிறப்புச் செய்கையாம் என்க.

சுயம்புவாலே கூறப்பட்ட வேதத்தைச் சுயம்புவென்றுகொண்ட முறைமை, மாகனுற் சொல்லப்பட்டது மாகமானுற்போலவும், தொல்காப்பியனுற் சொல்லப்பட்டது தொல்காப்பியமானுற்போலவும் கொள்க. (௫)

முடிவின்றி வேதியர்கண் முதல்வந்த மூவர்களு மொழியுஞ்சொ லாரிய மெனிற், கடிவின்றி யேகணித ரவர்கண்ட வாறதுவென் வடகண்ட சாதி கடியா, தொடிவின்றி யோதுவதெ னுரைதங்கு வேதமொழி யுளதென்று கூறு மவர்தா, மடியின்று தானெனும தறிவின்றி யீனுமவ ரிலையென்ற வாத ரவதே.

(இ-ள்.) முடிவு இன்றி வேதியர்கள் முதல்வந்த மூவர்களும் மொழியும் சொல் ஆரியமெனில் - ஆரியமாகியவேதமே கேடில்லாத பிரமக்ஷத்திரிய வைசியரென்னு மூன்றுசாதியும் ஓதுஞ்சொல்லென்று நீசொல்லின்,—கடிவின்றியே கணிதாவர் கண்டவாறதுவென் - ஏனையவருணத்துள்ளாராய்ச்சோதிடஞ்சொல்லுமவர்கள் வேதத்துக்கங்கமாகிய சாத்திரத்தையோதாமலறியும்படி யெங்ஙனம்? அஃதன்றியும்,—வடகண்ட சாதிகடியாது ஒடிவு இன்றி ஓதுவதென் - இந்தத்தீவின் வடகூற்றினுள்ளார் மற்றவருணத்தார் வேதத்தையோதத்தகாரென்று நீக்கப்படாமல் எல்லாராலுமோதப் படுவானேன்? ஆதலானீக்கப்படாதாயிற்று,—உரைதங்கு வேதம் மொழி உளதென்று கூறுமவர்தாம் - எல்லார்சொல்லுந் தன்னிடத்திலேயுடைத்தானவேதம் சத்தமாகவுள்ளதென்று கூறுமவர்தாமும்,—அடி இன்று தானெனுமது - வேதத்துக்கு மூலகர்த்தாவில்லையென்று சொல்லுமது,—அறிவு இன்றி ஈனுமவர் இலையென்ற ஆதரவதே - பிறந்தபிள்ளைக்குப்பெற்றவர் இல்லையென்று அறிவிலாது விரும்பிக்கூறுதல்போலும் என்க.

கடிவின்றி - நீக்கமின்றி. ஒடிவின்றி - தவிர்தலின்றி. ஈனுமவர் - உண்டாக்குமவர். ஆதரவு - இலக்கணை. முடிவின்றிவேதியாகள் - அளவிறந்தபிராமணர்கள். முதல் வந்த மூவர்களும் - பழைய பிரம விட்டுணு ருத்திரர்களும். கடிவின்றியே கணிதரவர்கண்டவாறதுவென் - கடியாதுகணிதநூல்களுமொருவர் சொல்லாமல்வந்ததாம். வடகண்ட சாதிகடியா - வடபூமியிலுள்ளாருங் குறைபடாமல் வேதஞ்சுயம்புவென்றே சொல்லாநின்றார்கள் என்றலுமாம். (௬)

அறிகின்ற பான்மையவ யவநின்ற தாகிலணு வழியுங்க டாதி யெனவே செறிகின்றவாறதிலை யெனின்வந்து சேருமது திடமன்று கூட வொருவன் குறிகொண்டு காரின்முளை வருகின்ற பீசமவை குலையொன்றி வேணி லழியு முறுகின்ற காலமவை யுடனின்று போயழியு முலகென்று நீடி யிலதே.

(இ-ள்.) அறிகின்ற பான்மை அவயவம் நின்றதாகில் அணு அழியும் கடாதி யெனவே - ஆன்மாவானது பேதப்பட்டுச்சரீரவவயவத்தைத்தானறியும் பகுதியிலே கூடிநின்றதாயின் அழியுந்தகுதியையுடையசரீராதிபோல ஆன்மாவும் அழிந்துபோம்,—செறிகின்றவாறது இலையெனின் வந்துசேரும் அது - ஆன்மா அந்தச்சரீரவவயவத்தைச்சேராது சரீரவவயவந்தானே சென்று ஆன்மாவைச்சேருமென்றுகூறின்,—திடம் அன்று கூட ஒருவன்

குறிகொண்டு - சரீரவயவந்தானே ஆன்மாவைக்கூட்டு நிலைமையுடைத்தன்று; கர்த்தாவொருவனை குறிகோளாகக்கூட்டுகையாலே ஆன்மாவுஞ் சரீரமுங் கூடிவரும்,—பீசமவை காரிள முளை வருகின்ற வேனில் குலையொன்றி அழியும் - முளைகளானவை கார்காலத்து விதையினின்று முளைத்துவரும் வேனிற்காலத்துத் தகுதி வேறுபட்டழியும்; அங்ஙனம்போல்,— உறுகின்ற காலமவை உடன் நின்று போய அழியும் உலகு என்றும் நீடி இலதே - பிரபஞ்சமானது சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்று கூறப்பட்ட மூவகைத்தொழிலுற்றகாலத்துடனே கூடித்தோன்றி நின்று கெடுமாகையாற், காலத்தோடுங்கூடிவரும் பிரபஞ்சமானது எந்நாளு நிலைபெற்றையுடையதன்றும் என்க.

நிறைவெங்கு மாகிலுயிர் நெறிநின்று போய்வருத லணைவின்ற தாமுடலிலே, குறைவின்றெ லாமுமுள குடகந்தமாகிலவை விடநின்ற வாறு குறியா, வுறுகின்ற மாதவர்க ளுடனின்று போயவறிதோருடல்கொண்டு மீள்வ துணராய, மறைதந்த வாய்மைதனி னிறைவின்றி யேயுலகி னலைகின்ற தாலு னுரையே.

(இ-ள்.) நிறைவு எங்கும் ஆகில் உயிர் - ஆன்மாவானது பிரபஞ்சமெங்கும் நிறைந்து நிற்குமாயின்,—நெறிநின்று போய்வருதல் அணைவு இன்ற தாம் - ஆன்மாவானது நித்தியகன்மமுதலாகிய நெறிகளிலே பொருந்தி நின்று அந்நெறிகளுக்குத்தக்க சுவர்க்காதி பதங்களிலே சென்று புண்ணியபாபனை புசித்துப் புண்ணியகன்மந் தொலைந்தால் மீளவும் வருமெனனும் வேதவாய்மையில்லையாம், அற்றன்று,—எலாமும் உடலிலே குடகந்தம் குறைவு இன்று உள ஆகில் - எல்லாவான்மாக்களும் சரீரத்திலே குடத்திற்கட்டின பூமணம்போல நிறைந்து நிற்குமென்று கூறுகின்றாயாயின்,—அவை விடநின்றவாறு குறியா - அவ்வான்மாக்கள் சரீரங்கெட்டபோது தாங்கெடாமல் உடலைவிட்டு நிற்கிறவழியைக் குறிக்கொள்ள மாட்டா,—உறைகின்ற மாதவர்கள் உடலநின்று போய்வறிது ஓர் உடல் கொண்டு மீள்வது உணராய - உடலினகணுறைகின்ற மகாயோகிகள் அவ்வுடலைவிட்டுப் பரகாயப்பிரவேசஞ்செய்வதும் வருவதும் அறியாய்,—மறைதந்த வாய்மை தனில நிறைவு இன்றியே உலகின் அலைகின்றதால் உன் உரையே - வேதஞ் சொன்னசத்தியமான அர்த்தத்தில் உனக்கு நிறைவில்லையாதலால் நீ சொல்லுகின்றசொல்லும் உலகத்தின்கண் மாறுபாடுபொருந்திற்று என்க.

குடகந்தமாகி என்பதற்குப் போலவென்பதோருவமைச்சொல் வருவித்துரைக்க. வறிதோருடல் - உயிர்போன மற்றோருடல். (அ)

அழிகின்ற தால்வினைக ளாகின்ற வாறெனொரு வதுமங்கி யான பரிசே, லொழிவின்றி யோதநமு மறவுணண நாம்வினைக ளுறுகின்ற வாறதெனலாங், கழிகின்ற தாலறிவு வினைதந்தி டாவினைஞர் கருமங்க ளுடியுறுவோர், பழுதின்றி யேயுதவு மதுபண்ப தாகவருள் பரமன்க ணுகும வினையே.

(இ-ள்.) அழிகின்றதால் வினைகள் ஆகின்றவாறு என் - ஒருவன் செய்தகன்மங்கள் இக்காயங்கெடக் கூடக்கெடுமாகையாற் கன்மம் மேலைக்கு

வந்துண்டாம்படி எங்ஙனம்,—எருவது மங்கியான பரிசேல் - வயலுக்கிட்ட எருதனது தூலமுறைமைகெட்டுச் சூக்குமமுறைமையாகிவீரியங்கிடந்து பயிருக்குநன்மைகொடுக்குமாறுபோலச் செய்தகன்மமும் உடலோடு தூல முறைமைகெட்டு ஆன்மாவோடு சூக்குமமுறைமையாகிப் பொருந்து மென்று நீசொல்லின்,—ஒழிவு இன்றி ஒதாமும் அற உண்ண நாம வினைகள் உறுகின்ற வாறது எனலாம் - நாம் நாடோறு முண்ணுமுணவு செரிக்கக் கழிந்தமலம் பயனை அனுபவிக்க வினைவருகின்றவாறு மீளவு நமக்கு நன்மையைத்தருமென்பார் கூறுங்கூற்றெனலாம,—வினை கழிகின்றதால அறிவு தந்திடா - காயத்தோடுஞ்செய்த வினைகெடுகையால அவ்வினை ஆன்மாவையறிந்து கூடமாட்டாது; அதுகூடுமபடி,—வினைஞாக்ருமங்கள்நாடி உறுவோர் பழுது இன்றியே உதவும் அது பண்பதாக - தொழில்செய்தோர்க்குச் செய்ததொழில்கண்டு தொழில்கொள்வோர் அவ்வவர்தொழிற்குத் தக்கதொத்துப் பழுதறக்கொடுக்குந் தன்மைபோல,—அருள் பரமன் கண ஆகும் வினையே-ஆன்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களையறிந்து அப்புண்ணியபாவங்களுக்கிடான புசிப்புக்களைக்கொடுத்தருளிப புசிபபிக்குந்தொழில் பாமேசுவரனதாகும என்க. (கூ)

கருமங்கண் ஞானமது வுடனின்ற லான்மருவு கதிதங்க லாகு மெனினீ
தருமங்க ராகமுத லவைதங்க மேலறிவு தவிரும்பின் வீடு மணையா
பொருணின்று தேடிவரு பயனுண்டு போகவினை புரிகின்ற வாற தெனவே
திருநின்ற போகமவள ரவிசென்று மேவியது செலவுண்டு சூழ்வ செயலே.

(இ-ள்.) கருமங்கள் ஞானமதாவுடன் நின்றலால் மருவு கதி தங்கலாகு மெனின்நீ - நித்தியகன்மமுதலியகன்மங்களை ஞானங்கூடிநிற்றலாலே அழிவில்லாமையைப் பொருந்தின வீட்டின்பத்தைப் பொருந்தலாம் என்று நீ கூறின்,—தரும் அங்கு அராகமுதல - கன்மங்களைசெய்யுமிடத்துத் திரவியார்ஜிதம் வேண்டுகையாலே ஆசைமுதலியனவுண்டாம,—அவை தங்க மேல் அறிவு தவிரும - அவ்வாசைமுதலியவுண்டாகவே ஆன்மாபபாசஞானமாய்நிற்கும,—பின்வீடும் அணையா - அந்தப்பாசஞானத்தாலே மோக்ஷமுமடையாது,—பொருள் நின்று தேடிவருபயன் உண்டு போகவினை புரிகின்றவாறது எனவே - ஒருவன்பொருளைத்தேடி அதனாலுண்டாயபயனை அதிலேநின்று புசித்து அந்தப்பொருண்மாளவே மீளவும பொருள்தேடுதற்கு முயல்கின்றதனையொப்ப,—திருநின்ற போகமவளர் அவிசென்று மேவி அதுசெல உண்டு சூழ்வசெயலே - வெகுவானவாகுதிசெய்கையினாலே அவ்வாகுதிசென்றபுண்ணியத்தால் மிக்கசுவர்க்கபோகங்களைப் பொருந்தி அப்புண்ணியந்தொலையுமளவும் புசித்துத்தொலைய மீளவும் புண்ணியகன்மஞ்செய்ய நினைக்கின்ற செயல உன்செயல் என்க. (௪0)

பட்டாசாரியன்மதமறுதலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ0௬.

பிரபாகரன்மதம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

அருந்தவனாஞ் சைமினிபண் டாரணநூ லாய்ந்தானாய்த்
திருந்துமுல கினிற்கொண்டு செப்பியநூற் றிறமதனைப்
பரிந்துபிர பாகரனபட் டாசானில் வேறாகிப்
புரிந்துரைசெய் நெறியதனைப் புவனிமிசைப் புகன்றிடுவாம்.

(இ-ள்.) அரியதவத்தினையுடையனாகிய சைமினிமுநிவன் முன்வேத நூலையாராய்ந்தானாய் நல்லவுலகினகண்ணே தான்சொல்லுகின்றவழிக்குப பொருந்தத்தக்கவற்றை வேதத்திலேநின்றெடுத்துக்கொண்டு சொல்லப் பட்ட அவனது சூத்திரமுறைமையினைப்பொருந்திய பிரபாகரன் பட்டா சாரியனாற் சொல்லப்பட்ட பாட்டத்தினெறியிலே வந்து அதிற் சிறிது வே றுபடச்சொன்னவழியதனை யெடுத்து நாமும் பூமியின்கண்ணே சொல்லா நின்றேம் என்க. (க)

அருஞ்செயலி னபாவத்தே யபூர்வமெனு மதுதோன்றித்
தருஞ்செயனின் றழியிற்பின் பலிப்பிப்ப தாகுமது
வருஞ்செயலொன் றின்றியே மண்சிலைபோ லாமுத்தித்
தருஞ்செயலீ தெனவுணர்ந்து தாரணிமே லவன்சாற்றும்.

(இ-ள்.) அருஞ்செயலின் அபாவத்தே அபூர்வமெனுமது தோன்றி - அரிதாகச்செய்யுங் கன்மத்தை யொழிந்தவிடத்திலே அபூர்வமெனப தொ ன்றுண்டாய்,—தருஞ்செயல் நின்று அழியில்-அந்தக்கன்மத்திலே அறிவு கூடிநின்று தொழிற்பட்டுக் கன்மமுடிந்தபொழுது,—பின் பலிப்பிப்பதா கும அது - பின்புதானின்று பிரயோஜனப் படுப்பிப்பதாம,—வருஞ்செயல் ஒன்று இன்றியே - அவ்வறிவுங் கன்மமுங்கூடி வருந்தொழிலொன்று மின் றியே,—மண் சிலை போலாம முத்தித் தருஞ்செயல் - வீட்டுநெறியைத் தரு கிற செய்தியாவது மண்போலவுங் கலலுப்போலவும் அறிவுந்தொழிலும அற்றிருத்தலாம்,—ஈது என உணர்ந்து தாரணிமேல் அவன் சாற்றும- மண் போலவுங் கல்லுப்போலவும அறிவுஞ்செயலுமற்றிருப்பதே முத்தியென வறிந்து பூமியின்கண்ணே இத்தன்மைத்தென்று பிரபாகரன் சொல் வான் என்க.

அருஞ்செயல் - செய்தற்கரிய சோதிஷ்டோம முதலியன. (உ)

பிரபாகரன்மதமுடிந்தது

ஆகத்திருவிருத்தம - உ0௫.

பிரபாகரன்மதமறுதலிப்.

வேறுபலந் தருவதுதான் வினையென்று வேதங்கள்
கூறவோ ரபூர்வந்தான் கொடுக்குமெனக் கொண்டவுரை
மாறுதரு மறையோடு முன்பின்றி வந்ததாற்
றேறியவிண் பூமுடிமேற் சேர்த்துமணந் திகழ்ந்ததுவாம்.

(இ-ள்.) வேறுபலந் தருவதுதான் வினையென்று வேதங்கள் கூற - முன் ஜநநத்திற்செய்த விருவினையும் இந்த ஜநநத்திலே பலபேதப்பட்டுச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்குமென்று உன் வேதங்கள் சொல்லாநிற்கவும்,—ஓர் அபூர்வந்தான் கொடுக்குமெனக்கொண்ட உரை - முன் ஜநநத்திற்செய்தவினைக்கு இந்த ஜநநத்திலே பலத்தைக்கொடுப்பது அபூர்வமென்பதொன்றென்று பிரபாகரா நீ மெய்யாகக்கொண்டு சொல்லப்பட்ட சாத்திரம்,—மாறுதரும் மறையோடு - வேதத்தோடு மறுதலைப்படும்,—முன்பு இன்றி வந்ததால் - செய்தகன்மத்தினுடைய பலம் அநாதியிலில்லையாய்ப் பின்பு அபூர்வமென்பதொன்றினாலே வந்ததாயின்,—தேறிய விண்பூமுடிமேற்சேர்ந்து மணம் திகழ்ந்ததுவாம - வாட்டமில்லாத குளிர்ந்த ஆகாயப் பூவுக்கு முன்பு மணமில்லாமற் றலையிலே சேர்ந்தபின்பு மணமுண்டானதென்று சொல்லுந்தன்மைபோலும் என்க. (௧)

ஆநந்தங் கதியென்ன வறிவழிகை வீடென்கை
யூனம்பின் னுணர்விழந்தோர்க் குளதாகு முயர்முத்தி
தானிங்குச் சிவப்பொழியத் தழனிற்கு மாறில்லை
ஞானங்கெட் டுயிர்நிற்கு மெனுமுரைதா னணுறுதால்.

(இ-ள்.) ஆநந்தம் கதியென்ன அறிவு அழிகை வீடென்கை ஊனம - பரமாநந்தமே வீடென்று வேதங்கள் சொல்லவும நீ ஆன்மாவினதறிவுகெட்டு மண்போலவுங் கல்லுப்போலவு மாதல் வீட்டின்பமென்று கூறியது குற்றமுடைத்து; அப்படி அறிவுகெட்ட ஆனமா முத்தியடைவானாயின்,—பின் உணர்வு இழந்தோர்க்கு உளதாகும் உயர்முத்தி - மூர்ச்சைவந்தறிவுகெட்டவர்களுக்கும் மிக்க வீட்டின்பமுண்டாகவேண்டும்; அஃதன்றியும்,—தான் இங்குச் சிவப்பு ஒழியத் தழல் நிற்குமாறு இல்லை - இவ்விடத்து நெருப்பானது தன்சொரூபமாகிய சிவப்புக்கெட்டால் தானுங்கூடக் கெடுதலன்றி அந்நெருப்பு நிற்கும் வழியில்லையாம்; அதுபோல,—ஞானம் கெட்டு உயிர்நிற்குமெனும உரைதான் நண்ணாதால் - ஆன்மாவானது தன்சொரூபமாகிய வறிவுகெட்டால் தானுங்கூடக்கெடுதலன்றி ஆன்மாநின்று வீட்டின்பத்தை அநுபவிக்குமென்று சொலலுஞ் சொற்பொருந்தாது; ஆகையால், அறிவுகெட்டுக் கல்லுப்போலவு மண்போலவுமாய் முத்தியடையுமென்னுமது குற்றமுடைத்து என்க.

உணர்விழந்தோர் மூர்ச்சித்தோர். உணர்விழந்தோர்க்கும் என உம்மை விரிக்க. ஊனமென்பதனை கடையிலுங்கூட்டுக. (௨)

பிரபாகரன்மதமறுதலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨0௭.

சத்தப்பிரமவாதிமதம்.

கலிவிருத்தம்.

உரையா னதுமை யலினு லுலகாம
புரையோ ருணரும் பொருள்பொய் யிதனை
விரையா துணரும் மதுவீ டெனவே
வரையா துரைவா திவருத் தனமே.

(இ-ள்.) உரையானது மையலினால் உலகாம் - சத்தமானது மயக்கத்தினாலே பிரபஞ்சமாம்,—புரையோர் உணரும் பொருள் பொய் - அறியாதார் அர்த்தமுஞ் சத்தத்துக்கு உண்டென்று விசாரிப்பது மெய்யன்றாம்,—இதனை விரையாது உணருமதது வீடெனவே - சத்தமே பிரமமாவது, அர்த்தமில்லையென்றறியுமறிவே வீட்டின்பமாவதென்று,—வரையாது உரைவாதி வகுத்தனனே - சத்தபிரமவாதி பிரபஞ்சபேதத்தையெல்லைப் படவறியாது சத்தமேயுள்ளதென்று வகுத்துச்சொன்னான் என்க. (க)

பரிணா மமவிவர்த் தகமா யமதிற்
றருமா முலகுள் ளதுசத் தமதே
பொருளா வதுசொல னலமல் லவெனின்
மருவா துபொருட் டிறமற் றிலையே.

(இ-ள்.) பரிணாமம விவர்த்தகம மாயம - சத்தத்தாலே பரிணமித்து மிகவுமுண்டாதலே மயக்கமாம,—அதில தருமாம உலகு-அந்த மயக்கத்திலே உலகத்தை யுண்டாக்கப்படுவது மாகையால்,—உள்ளது சத்தமதே-உள்ளதாகக் காணப்பட்டது சத்தமொன்றுமே,—பொருளாவது சொல் நலம-சத்தத்துக்கு அர்த்தமென்று சொல்லப்பட்டது அசசத்தத்தினன்மையேயாகும,—அல்லவெனில்-சத்தத்தினன்மையன்று அர்த்தம அர்த்தத்தினன்மையே சத்தமென்றுகூறின்,—மருவாது பொருட்டிறம மற்றிலையே-சத்தங்கூடா தொருபொருளுண்டாவதில்லை; ஆதலாற சத்தத்தினன்மையே அர்த்தமாம என்க.

மற்று - வினைமாற்று. சொன்னலம் - பொன்னேபணி என்கை. (உ)

பூமா வெனவே யுரையும பொருளு
மாமாம பொருளொன் றிலணைத லதா
ஞமா தரவெய் துசொனன கருவாய்த்
தாமாம பொருணெற் பொரிதா னெனவே.

(இ-ள்.) பூமா வெனவே உரையும பொருளும ஆம - பூவெனவும மா வெனவும இரண்டுசொல்லுளவாய் அவற்றிற்குப பொருள் கூறுமிடத்துப புட்பமெனறும இலக்குமியெனறுங கூறப்படும,—ஆம்பொருள் ஒன்றில் அணைதலதால் - அப்படிக் கூறப்படும பொருளொன்றிலே சத்தமடங்காமற் பூமியெனவும விலங்கெனவுஞ் சொல்லப்பட்ட பொருளையுங் கொள்ளப்படுமாதலால,—நாம ஆதரவு எய்து சொல் நன் கருவாய்த்தாம ஆம பொருள் - நாமவிருப்பத்தைச்கொண்டு சொல்லுஞ்சொல்லே நல்லகருப்பமாகக்கொண்டு பலபொருள்களுமுண்டாம; அஃதென்போலவென்னில்,—நெற்பொரி தானெனவே - நெல்லிற்றோன்றும பொரிக்கு நெல்லேகருப்பமானாற்போல ஆத்தத்துக்குசசத்தமே கர்ப்பமாம என்க.

பொரிக்கு வன்னபேதமும நாமபேதமுமுண்டாயினும நெல்லே அதற்குக் கருப்பமானாற்போல ஆத்தம் பலபேதப்படினுஞ் சத்தமேகருப்பமாமெனபதுகருத்து.()

சொலவந் தெழுமும பொருடோன் றுதலாற்
சொல்லே பொருளென் றுதுணிந் திடுநீ

சொல்லும் பொருளும் முடனின் றதெனிற்
சொல்லும் பொருளின் றுசொனின் றதுவே.

(இ-ள்.) சொல்வந்து எழும் பொருள் தோன்றுதலால் சொல்லே பொருளென்று துணிந்திடு நீ-யாதொருசொல் தநததாலோட்டங்களாலே யுண்டாக அந்தச்சொல்லிலே பொருளுமுண்டாமாதலாற் சொல்லே பிரதானமென்று நீ தெளிந்திடுவாயாக; அற்றன்று,—சொல்லும் பொருளும் உடன் நின்றதெனின் - சொல்லும்பொருளு முடனிற்கையாற் பொருளுந் தனியே யொருமுதலென்றுகூறின்,—சொல்லும்பொருள் இன்று சொல் நின்றதுவே - ஒருசொற்குப் பொருளுனைக்கும்இடக்துப் பொருளுஞ்சொல்லாமாதலாற் சொல்லொழிநது பொருளென்றொன்றுண்டாவதில்லை; அதனாற் சத்தமே பிரமமென்று கொள்வாயாக என்க. (௪)

சத்தப்பிரமவாதிமதமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ௧௧.

சத்தப்பிரமவாதிமதமறுதலை.

உரையா னதுமை யலினு லுலகே
லுரையா யொருமை யலுமுள் ளதென
வரையா துணரும் மதுவண் கதியேல்
வரையா மறையோ டுமலைந் தனையே.

(இ-ள்.) உரையானது மையலினால் உலகேல் - சத்தமானது பரிணாம விவர்த்தனமாகிய மயக்கத்தினாலே பிரபஞ்சமாமென்று கூறினாய்; அங்ஙனமாயின்,—உரையாய் ஒருமையலும் உள்ளதென-சத்தமே சர்வமுமாமென்பதன்றிச் சத்தத்திலேநின்றுண்டாகத்தக்கதொரு மயக்கமு முண்டென்று சொல்லாய்,—வரையாது உணரும்மது வண் கதியேல் - அஃதன்றியும் பொருளைவரையாமல் சத்தத்தைபபிரமமென்று குறித்துணர்தலே நல்லமுத்தியென்று கூறினாய்; அங்ஙனமாயின்,—வரையா மறையோடு மலைந்தனையே - வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட கன்மத்தையும் ஞானத்தையும் செய்வதும் உணர்வதுஞ் செய்யாமன் முத்தியடையலாமென்று வேதத்தோடு மறுதலைப்பட்டுக்கூறினாய் என்க.

வேதஞ்சொன்னபடி கன்மஞ்செய்தானாயினும் ஞானமுணராதார்க்கு முத்தியில்லையென்று வேதாகமசாத்திரபுராணங்கள் சொல்லவுஞ் சத்தமேபிரமமென் றறியுமறிவாலே முத்தியடையலாமென்பது மாறுபாடு. (௧)

அருவம் முரையா தலினவ் வுருவாய்
மருவும் பரிணா மமறந் திடுமாம்
பருகுந் ததியா னதுபா லதெனி
லுருவம் மதுவா யழியும் முரையே.

(இ-ள்.) அருவம் உரையாதலின் அவ்வுருவாய் மருவும் பரிணாமம் மறந்திடுமாம் - அந்தச்சத்தமானது அரூபமாதலாற் பிரபஞ்சரூபமாய்ப்

பரிணமித்துப் பொருந்துதலை நினைக்கமாட்டாதாம்; அற்றன்று,—பருகும் தியானது பாலதெனில்-குடிக்கும் பகுதியான பாலானது தின்னும் பகுதி யாகியதயிரா யுருப்பெற்றாற்போல அருவமாகிய சத்தம் உருவமாகிய பிர பஞ்சமா யுருப்பெறுமென்று நீகூறின்,—உருவம் அதுவாய் அழியும் உரை யே-அத்தயிர் மீளவும் பாலாகுந் தன்மையின்றித் தயிராய்நின்றழியுந் தன் மைபோல, சத்தமும் பிரபஞ்சமாயுருப்பெற்றான் மீளவுஞ் சத்தமாகுந் தன்மையின்றிப் பிரபஞ்சமேயாய் நின்றழியும் என்க. (உ)

ஆயம் முடனந் தவிவர்த் தகமு
மாயவ் வுளதென் றுசொலெவ் விடமு
மாய்நின் றமையின் னுரையின் னலமு
மாயும் பொருளுக் கறிநா மமதே.

(இ-ள்.) ஆயம் உடன் அந்த விவர்த்தகமும் மாய உளதென்றுசொல்-சத்தத்தினவரவு பிரபஞ்சமாய்வருதலும் பலரூபங்களாய்ப் பரிணமித்து வருதலுஞ் செய்கையால் சத்தத்துக்கு இப்போதழிவுண்டாதல் வேண்டு மென்றுசொல்லாய்; அஃதன்றியும்,—எவ்விடமுமாய் நின்றமையின் உரை யின் நலமும் ஆயும் பொருளுக்கு அறி நாமமதே - சத்தத்துக்கு நன்மை யென்றபொருள் எவ்விடமுமாய் நின்றமையின் அப்பொருளை யாராயுமிட த்து அப்பொருளுக்குப் பெயர்ச்சொலலாய்நின்று பொருளைவிளக்குவதே நன்மையென்றறிவாயாக என்க.

எனவே சத்தத்தினும் அர்த்தமே சிறப்பையு நிலைபேற்றையு முடைத்தென் பது கருத்து. பரிணாமமாகின் நெருப்பென்றபோது நெருப்பா யெழுந்திருக்க வேண்டும்; விருத்தியாகின் நெருப்பென்றபோது வாய்வேகவேண்டும்; ஆதலால் தாதான்மியமுமன்று ததுறபத்தியுமன்று இடுகுறிப்பெயரா மென்றதெனக்கொள்க.

உரைபோற் பொருளுக் குருவின் மையினவ்
வுரையே பொருளென் றனையின் றரியென்
னுரையே கவிமா லவனுக் குளதா
முரையாய் கவியா கவொர்மா லினையே.

(இ-ள்.) உரைபோல் பொருளுக்கு உரு இன்மையின் அவ்வுரையே பொருளென்றனை - சத்தத்தைப்போல அர்த்தத்திற்கும் உருவமில்லாமை யினால் அச்சத்தமே அர்த்தமென்று கூறினாய்,—இன்று அரியென் உரை யே கவி மாலவனுக்கு உளதாம் உரையாய் கவியாக ஓர் மாலினையே - இ ன்று அரியென்று சொல்லப்பட்ட சத்தம் திருமாலினுக்குங் குரங்குக்கும் மற்றும் பலபொருட்கும் பெயராகச்சொல்லலாம்; அதனைப் பொருட்டன் மையிலே நின்றுஞ் சத்தங்கொள்ளாமற் சத்தத்தின்றன்மையிலேநின்றும் பொருள் கொள்ளலாமாகில், திருமாலைக் குரங்காகச்சொல்வாயாக என்க.

எனவே சொல்வேற்றுமையும் பொருள்வேற்றுமையும் உண்டென்பதாயிற்று. இதனால், சத்தமும் பொருளு மொன்றுபட்டிருந்தாலும் இரண்டும் வேறென்றே காண்க என்றதாம். (௩)

நெல்லிற் பொரியா வதுநீ டழலிற்
சொல்லிற் பொருளொன் றெடுதொக் கிடலாற்

கலவித் திறமா முரைகாட் சியினுன்
மல்லற் பொருள்சா லவளந் தருமே.

(இ-ள்.) நெல்லில் பொரியாவது நீ அழலில் - பொரிக்கு நெல்லே கர்ப்பமானாற்போலப் பொருட்கெல்லாஞ் சொல்லே கர்ப்பமென்று கூறினாய்; அங்ஙனமாயின், நெல்லு மிக்க நெருப்பினைச் சேர்ந்தாற் பொரியாவதாதலால் நீ கூறியது உவமையன்று,—சொல்லில் பொருள் ஒன்றோடு தொக்கிடலால் கல்வித்திறமாம் உரை காட்சியினால் மல்லற் பொருள் சால வளந் தருமே - பூமா முதலிய வொருசொல்லிலே பலபொருள் கூடி நிற்றலால் அதனையறியக்கற்பதே சத்தம்; அப்பொருளைப்பிரித்தறியப்பட்டால் நல்ல வளப்பத்தினையுடைய பொருடானே நின்று மிகவு நன்மையைத் தருமாதலால் நீ கூறிய சத்தத்திலும அர்த்தமே சிறப்புடைத்து எனக. (௫)

முன்கண டபொருட் பெயரா தலினாற்
பின்கண் டபிழம புணருமபெயரா
னன்கண டபொருட் கொருநா சமதின்
றென்கண் டனைகா ரணமின் றழிவே.

(இ-ள்.) முன் கணட பொருள் பெயராதலினால் - முன் அறிவினாற் காணப்பட்ட ஆத்தமே சத்தமான பெயராய் நிற்கையாலும,— பின்கண்ட பிழமபு உணருமபெயரால் - பின்காணபபட்ட உருக்களைச் சத்தமான பெயரைக்கொண் டறிகையினாலும,—நனகண்ட பொருட்கு ஒரு நாசமது இன்று - நன்றாகக் காணப்பட்ட அர்த்தத்துக்குக் கேடில்லையாம; எனவே சத்தத்துக்குக் கேடுண்டாம,—என் கணடனை காரணம இன்று அழிவே - காரியமாகிய சத்தமழிதலே யனறிக் காரணமாகிய அர்த்தமழியுமென்று சொலலுகை எபபடி யறிந்தாய் என்க.

எனவே ஆத்தங் காரணமென்றும் பிரதானமென்றுமாயிறறு. என்கண்டனையென்பது - எதுகொணடு கண்டாயென வினவியது. (௬)

பொருளிந் திரியம முணர்வோ டுபுமா
னிருளின் றியிடும ஒளியித் தனையு
மருவும பொழுதில் வருஞா னமதி
னொருவும பெயரர்த் தமுதித் திடுமே.

(இ-ள்.) பொருள் இந்திரியம உணர்வோடு புமான் இருள் இன்றியிடும் ஒளி இத்தனையும மருவும் பொழுதில் வரும் ஞானம - ஆன்மா ஒரு விடயத்தை யறியும்போது, அறியபபடுபொருளும அதனைக்காட்டும இந்திரியமும் அதனோடுகூடியுணரு மனதக் கரணங்களும் அவற்றிற்கு மூலமாகிய பிரகிருதியும் அவற்றை வெளியாகத் தோற்றுவிக்கிற திரோதான சத்தியுமாக வித்தனையுங் கூடுமளவில ஆன்மாவுக்கறிவுண்டாம,—அதின் ஒருவும் பெயர் அர்த்தம் உதித்திடுமே - அவ்விடத்திற் பெயர் நீஙகபபடும பொருள் தோன்றப்படுமாதலால் அர்த்தமே பிரதானம் என்க.

இருளின்றியிடும் ஒளியென்பது-கன்மத்துக்கீடாணபுசிப்பிற் செலுத்துகையால் திரோதாயி ஒளியென்றாயிற்று. ஒருவும்-நீங்கும். ஆண்பனையிற்குரும்பை தோன்றி

பரிணமித்துப் பொருந்துதலை நினைக்கமாட்டாதாம்; அற்றன்று,—பருகும் பகுதியானது பாலதெனில்-குடிக்கும் பகுதியான பாலானது தின்னும் பகுதியாகியதயிரா யுருப்பெற்றாற்போல அருவமாகிய சத்தம் உருவமாகிய பிரபஞ்சமா யுருப்பெறுமென்று நீகூறின்,—உருவம் அதுவாய் அழியும் உரையே-அத்தயிர் மீளவும் பாலாகுந் தன்மையின்றித் தயிராய்நின்றழியுந் தன்மைபோல, சத்தமும் பிரபஞ்சமாயுருப்பெற்றான் மீளவுஞ் சத்தமாகுந் தன்மையின்றிப் பிரபஞ்சமேயாய் நின்றழியும் என்க. (௨)

ஆயம் முடனாந் தவிவர்த் தநமு
மாயவ் வுளதென் றுசொலெவ் விடமு
மாய்நின் றமையின் னுரையின் னலமு
மாயும் பொருளுக் கறிநா மமதே.

(இ-ள்.) ஆயம உடன் அந்த விவர்த்தநமும் மாய உளதென்றுசொல்-சத்தத்தினவரவு பிரபஞ்சமாய்வருதலும் பலரூபங்களாய்ப் பரிணமித்து வருதலுஞ் செய்கையால் சத்தத்துக்கு இப்போதழிவுண்டாதல் வேண்டுமென்றுசொல்லாய்; அஃதன்றியும,—எவ்விடமுமாய் நின்றமையின் உரையின் நலமும் ஆயும் பொருளுக்கு அறி நாமமதே - சத்தத்துக்கு நன்மையென்றபொருள் எவ்விடமுமாய் நின்றமையின் அப்பொருளை யாராயுமிடத்து அப்பொருளுக்குப் பெயர்ச்சொலலாய்நின்று பொருளைவிளக்குவதே நன்மையென்றறிவாயாக என்க.

எனவே சத்தத்தினும் ஆத்தமே சிறப்பையு நிலைபேற்றையு முடைத்தென்பது கருத்து. பரிணமமாகின் நெருப்பென்றபோது நெருப்பா யெழுந்திருக்க வேண்டும்; விருத்தியாகின் நெருப்பென்றபோது வாய்வேகவேண்டும்; ஆதலால் தாதான்மியமுமன்று ததுற்பத்தியுமன்று இடுகுறிப்பெயரா மென்றதெனக்கொள்க.

உரைபோற் பொருளுக் குருவின் மையினவ்
வுரையே பொருளென் றனையின் றரியென்
னுரையே கவிமா லவனுக் குளதா
முரையாய் கவியா கவொர்மா வினையே.

(இ-ள்.) உரைபோல் பொருளுக்கு உரு இன்மையின் அவ்வுரையே பொருளென்றனை - சத்தத்தைப்போல அர்த்தத்திற்கும் உருவமில்லாமையினால் அச்சத்தமே அர்த்தமென்று கூறினாய்,—இன்று அரியென் உரையே கவி மாலவனுக்கு உளதாம் உரையாய் கவியாக ஓர் மாவினையே - இன்று அரியென்று சொல்லப்பட்ட சத்தம் திருமாலினுக்குங் குரங்குக்கும் மற்றும் பலபொருட்கும் பெயராகச்சொல்லலாம்; அதனைப் பொருட்டன்மையிலே நின்றுஞ் சத்தங்கொள்ளாமற் சத்தத்தின்றன்மையிலேநின்றும் பொருள் கொள்ளலாமாகில், திருமாலைக் குரங்காகச்சொல்வாயாக என்க.

எனவே சொல்வேற்றுமையும் பொருள்வேற்றுமையும் உண்டென்பதாயிற்று. இதனால், சத்தமும் பொருளு மொன்றுபட்டிருநதாலும் இரண்டும் வேறென்றே காண்க என்றதாம். (௩)

நெல்லிற் பொரியா வதுநீ டழலிற்
சொல்லிற் பொருளொன் றுடுதொக் கிடலாற்

கல்வித் திறமா முரைகாட் சியினுன்
மல்லற் பொருள்சா லவளந் தருமே.

(இ-ள்.) நெல்லில் பொரியாவது நீடு அழலில் - பொரிக்கு நெல்லே கர்ப்பமானாற்போலப் பொருட்கெல்லாஞ் சொல்லே கர்ப்பமென்று கூறினாய்; அங்ஙனமாயின், நெல்லு மிக்கநெருப்பினைச்சேர்ந்தாற் பொரியாவதாதலால் நீகூறியது உவமையன்று,—சொல்லில் பொருள் ஒன்றொடு தொக்கிடலால் கல்வித்திறமாம உரை காட்சியினுல் மல்லற்பொருள் சால வளந்தருமே - பூமா முதலிய வொருசொல்லிலே பலபொருள் கூடி நிற்றலால் அதனையறியக்கற்பதே சத்தம்; அப்பொருளைப்பிரித்தறியப்பட்டால் நல்ல வளப்பத்தினையுடைய பொருடானே நின்று மிகவு நன்மையைத் தருமாதலால் நீ கூறிய சத்தத்திலும் அர்த்தமே சிறப்புடைத்து என்க. (௫)

முன்கண டபொருட் பெயரா தலினுற்
பின்கண் டபிழம் புணரும் பெயரா
னன்கண் டபொருட் கொருநா சமதின்
றென்கண் டனைகா ரணமின் றழிவே.

(இ-ள்.) முன் கண்ட பொருள் பெயராதலினுல் - முன் அறிவினுற் காணப்பட்ட அர்த்தமே சத்தமான பெயராய் நிற்கையாலும்,— பின்கண்ட பிழமபு உணரும் பெயரால் - பின்காணபபட்ட உருக்களைச் சத்தமான பெயரைக்கொண் டறிகையினுலும்,—நன்கண்ட பொருட்கு ஒரு நாசமது இன்று - நன்முகக் காணப்பட்ட அர்த்தத்துக்குக் கேடில்லையாம; எனவே சத்தத்துக்குக் கேடுண்டாம,—என் கண்டனை காரணம் இன்று அழிவே - காரியமாகிய சத்தமழிதலே யன்றிக் காரணமாகிய அர்த்தமழியுமென்று சொல்லுகை எப்படி யறிந்தாய் என்க.

எனவே ஆத்தங் காரணமென்றும் பிரதானமென்றுமாயிற்று. என்கண்டனையென்பது - எதுகொணடு கண்டாயென வினுவியது. (௬)

பொருளிந் திரியம் முணர்வோ டுபுமா
னிருளின் றியிடும் மொளியித் தனையு
மருவும் பொழுதில் வருஞா னமதி
னொருவும் பெயரர்த் தமுதித் திடுமே.

(இ-ள்.) பொருள் இந்திரியம் உணர்வோடு புமான் இருள் இன்றியிடும் ஒளி இத்தனையும் மருவும் பொழுதில் வரும் ஞானம் - ஆன்மா ஒரு விடயத்தை யறியும்போது, அறியப்படும்பொருளும் அதனைக்காட்டும இந்திரியமும் அதனோடுகூடியுணரு மநதக் கரணங்களும் அவற்றிற்கு மூலமாகிய பிரகிருதியும் அவற்றை வெளியாகத் தோற்றுவிக்கிற திரோதான சத்தியுமாக வித்தனையுங் கூடுமளவில் ஆன்மாவுக்கறிவுண்டாம,—அதின் ஒருவும் பெயர் அர்த்தம் உதித்திடுமே - அவ்விடத்திற் பெயர் நீஙகப்படும் பொருள் தோன்றப்படுமாதலால் அர்த்தமே பிரதானம் என்க.

இருளின்றியிடும் ஒளியென்பது-கன்மத்துக்கீடாணபுசிப்பிற் செலுத்துகையால் திரோதாயி ஒளியென்முயிற்று. ஒருவும்-நீங்கும். ஆணபனையிற் குரும்பை தோன்றி

னது பெரியோர் வசனமாகிய சத்தத்திலே யன்றோவென்னில், அவர் சிவோகம் பாவனை பலத்தினாலுண்டான தொழியக் கேவலஞ் சத்தத்திலுண்டானதன்று; உண்டாகில் எல்லா வசநங்களிலு முண்டாக வேண்டுமெனக் கொள்க. (எ)

அத்தந் தெளிதற் கொளியா னதுபோற்
சத்தம் பொருடா னறிதற் குளதா
நித்தம் மதுவன் றுரைநின் றழியுஞ்
சித்தன் னொருவன் னுரைசெய் தனனே.

(இ-ள்.) அத்தம் தெளிதற்கு ஒளி ஆனது போல் - இருளின்கட்கிடக்கும் பலபொருள்களைத் தெரிதற்குக் கைவிளக்குண்டான தன்மையைப் போல,—சத்தம் பொருடான் அறிதற்கு உளதாம்-பலபேதப்பட்ட பொருள்களையு மறிதற்குச் சத்தமுண்டானதாம்,—நித்தம் அது அன்று உரைநின்று அழியும - அந்தச்சத்தம் நிலைபேறுடைத்தன்றாய்ப் பொருளாகிய காரணமில்லையாயிற் றானுங்காரியப்படாதழியுமாகையால்,—சித்தன் ஒருவன் உரை செய்தனனே-இந்தச்சத்தஞ் சித்தனாகிய பரமேசுவரனாலே யுண்டாகப்பட்டதாதலால், அதனைப் பிரமமென்று சொல்லக்கடவையன்று என்க.

சத்தப்பிரமவாதிமதமறுதலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௧௧.

மாயாவாதிமதம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நானே பிரம மென்றுரைத்து ஞாலம் பொய்த்தே னவெண்ணி
யூனே புகுந்து நின்றுயிர்கட் குபதே சங்க ளுரைத்துவரு
மானு மதிகே டனுமாய மாயா வாதி பேயாகித்
தானே யுரைக்கு மநூலி னுண்மை தன்னைச் சாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) ஆன்மாவுஞ் சிவமுமென்றொது அகம்பிரமமென்று சொல்லிப் பிரபஞ்சமெல்லாம் கானற்சலம்போலப் பொய்யெனக்கருதிக் கருப்பாசயம் நீங்காமனின்று தான் மற்றுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு உபதேசங்கள் சொல்லித்திரிகின்ற நாணமில்லாத அறிவீனனாகிய மாயாவாதி பித்தேறி வேதாகமங்களுக்குப் பொருந்தாமற் றனக்குப் பொருந்தத்தானே சொல்லிக்கொள்ளு மந்தநூலினது உண்மையின் றன்மையைச் சாற்றுவாம் என்க.

ஊனே புகுந்துநின்றெனபது - தான் பிரமமாயின் ஊனிற்புகுதல் வேண்டாவென்பது கருதியென்க. உயிர்கட்குபதேசங்களுரைத்து வருமென்பது - சர்வ ஆன்மாக்களுந் தன்னைப்போலப் பிரமமாகையால் உபதேசஞ் சொல்லவேண்டாவென்பது கருதியென்க. (க)

அறிவா யகில காரணமா யநந்தா நந்த மாயருவாய்ச்
செறிவா யெங்கு நித்தமாய்த் திகழ்ந்த சத்தாய்ச் சுத்தமாய்க்
குறிதான் குணங்க ளொன்றின்றிக் கூறும் வேதந் தனக்களவாய்ப்
பிறியா வநுபூ திகர்தனக்காய் நின்ற தந்தப் பிரமந்தான்.

(இ-ள்.) அறிவாய் அகிலகாரணமாய் அநந்தாநந்தமாய் அருவாய்ச் செறிவாய் எங்கும் நித்தமாய்த் திகழ்ந்த சத்தாய்ச் சுத்தமாய் - ஞானமே சொரூபமாய்ப் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாய் எல்லையில்லாத ஆனந்தமாய் உருவமின்றி அருவமாய் எங்கு நிறைந்து நிற்பதாய்க் கேடிலாதாய் விளங்குஞ்சத்தாய் அசுத்தத்துடன் கூடாது சுத்தமேயாய்,— குறிதான் குணங்கள் ஒன்று இன்றிக் கூறும் வேதந் தனக்கு அளவாய்ப் பிறியா அநுபூதிகந்தனக்காய் நின்றது அந்தப் பிரமந்தான்-ஓரடையாளமும் ஓர்குணமுமில்லையாய்ச் சொல்லத்தக்க வேதங்கட்கு வரம்பாய் நீக்கமில்லாத அநுபூதி தனக்கே புடைத்தாய் நின்றது உயர்ந்த பிரமம் என்க.

பிறியாவநுபூதிகந்தனக்காய் என்றதனால், ஞாதிருஞான பேதமில்லை என்பதாயிற்று. (௨)

ஒன்று மிரவி பலபாண்டத் துண்டா முதகத் தங்கங்கே
நின்றாற் போல வுடறோறு நிகழ்ந்து நிற்கும பொருண்மேற்கண்
சென்றாற் போலப் புலன்களுக்குஞ் சிந்தை தனக்குந் தெரிவரிதா
மென்றாற் காட்சி முதலாய விருமூன் றளவைக் கெட்டாதால்.

(இ-ள்.) ஒன்றும இரவி பலபாண்டத்து உண்டாம் உதகத்து அங்கு அங்கே நின்றாற்போல - ஓராதித்தன் ஆகாசத்திலே நிற்கப் பலபாத்திரங்களிலு முண்டாகிய ஜலங்களிலே தனித்தனியே தோன்று மாறுபோல,— உடல் தோறும நிகழ்ந்து நிற்கும் பொருள் - ஏகமாகிய பிரமம் உடல்கடோறுந் தனித்தனியே தோன்றப்பட்டு நிற்கும்,— மேற்கண் சென்றாற் போலப் புலன்களுக்குஞ் சிந்தைதனக்குந் தெரிவு அரிதாம-அவ்வாதித்தன் பாத்திர வுதங்களிலகப்படாமல் மேற்பட வியங்குகின்றாற்போல, அந்தப் பிரமமுடலி லகப்படாது மேற்பட்டு இந்திரியங்களுக்கும் கரணங்களுக்கும் அறிதற்கரிதாய் நிற்கும்,—என்றால் காட்சிமுதலாய இருமூன்று அளவைக்கெட்டாதால் - இப்படிச் சொல்லப்படுகையாலே காட்சிமுதலாய ஆறளவைக்குந் தெரிதற் கரிதாம் என்க.

ஆல் - அசை. பொருண்மேற்கண் பாத்திரத்திடத்துக் கண்ணை தோடிக் கண்டாற்போல அறிவுகளுக் கிராவணன பலதலையுங்கொண்டு வியாபரித்தாற் போலவும் ஆயிரம் பணமுடியையுடைய அநந்தனைப்போலவும் ஒருவனுமே பலமுகமாய் வழங்காநின்றான். இருமூன்றளவை—பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், ஆகமம், உபமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம். (௩)

இருளிற் பழுதை யரவெனவே யிசைந்து நிற்கு மிருங்கதிர்க
ளருளப் பழுதை மெய்யாகி யரவும் பொய்யா மதுவேபோன்
மருளிற் சகமுஞ் சத்தாகி மருவித்தோன் று மாசில்லாத்
தெருளிற் சித்தே சத்தாகும் பித்தாஞ் சகத்தின் செயலெல்லாம்.

(இ-ள்.) இருளில் பழுதை அரவெனவே இசைந்து நிற்கும் இருங்கதிர்கள் அருளப் பழுதை மெய்யாகி அரவும் பொய்யாம் அதுவேபோல் - இருளின்கட் புற்றருகே ஒரு பழுதை கிடப்ப அதனைக்கண்டோர் பாம்பெனவே பொருந்திநிற்கும் அளவில் ஆதித்த கிரணங்கடோன்றப் பழுதை

மெய்யாய்ப் பாம்பு பொய்யாம் அதுபோல்,—மருளில் சகமுஞ் சத்தாகி மருவித்தோன்றும் - பொய்யாகிய பிரபஞ்சத்தினுடைய செயலும் மயக்கத்தாலே மெய்யாகப் பொருந்தித் தோன்றும்,—மாசு இல்லாத் தெருளில் சித்தே சத்தாகும் பித்தாம் சகத்தின் செயலெல்லாம் - மயக்கமற்ற பிரம ஞானம் விளங்கின காலத்துப் பிரமமே யுண்மையாகப் பிரபஞ்சத்தின் செயலெல்லாம் பொய்யாம் என்க. (௪)

உலகந் தானு நிருவசநத் துண்டா மின்றே லுதியாது
நிலவி யுண்டே லழியாது நிற்ப தாகு மித்தையா
லிலகு சுத்தி கனல்சேர வின்றும் வெள்ளி நின்றதாங்
குலவு சகமு மவிகாரம் பரமார்த் தத்திற் கொள்ளாதால்.

(இ-ள்.) உலகந்தானும் நிருவசநத்து உண்டாம் - பிரபஞ்சமானது வசநரகிதமான பிரமத்திலே நின்றுந் தோன்றும்,—இன்றேல் உதியாது- அந்தப் பிரமத்தினின்றுந் தோன்றாதாகில் வேறொருபாதாக முண்டாய்ப் பிரபஞ்சந் தோன்றுவதுமில்லை,— நிலவி உண்டேல் அழியாது நிற்பதாகும் - பிரபஞ்சத்தை ஒருவர் தோற்றுவிக்காமற் றானே யுண்டாமாகில் அதுவு மொருமுதலா யழியாது நிற்கத்தகும்; அஃதன்றி அழியப்படுவதி யாங்ஙனமென்னில,— மித்தையால் - பிரபஞ்சம மெய்போலத் தோன்றினும் பொய்யாகை நிச்சயமாகையால்; அஃதன்றிப் பிரபஞ்ச மெய்போலத் தோன்றிப் பிரகாசிக்கிறபடியும பாரமார்த்தத்திற் பொய்யாகிறபடியும் எங்ஙனமென்னில்,—இலகு சுத்தி கனல் சேர இன்றும் வெள்ளி நின்றதாம் குலவு சகமும் அவிகாரம பரமார்த்தத்தில் கொள்ளாதால் - வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கு மிப்பியையும் வெள்ளியையுங் கனலிலிட்டால் இப்பிகெட்டு வெள்ளிநின்றாற்போல மெய்போலத் தோன்றும் பிரபஞ்சமும் அவிகாரமாகிய பிரமமும பரமார்த்தத்தில் நிரூபணஞ்செய்தால் அவிகாரமாகிய பிரமமே மெய்யாய்ப் பிரபஞ்சம பொய்யாகக் கொள்ளப்படும் என்க.

அவிகாரமும் எனவும்மைவிரிக்க. நிருவசநம் அவிகாரம் என்பன பிரமத்துக் கோராகுபெயர். சுத்தி - இப்பி, கிளிஞ்சில். (௫)

தாங்கு முலகுக் குபாதாநஞ் சத்தாஞ் சிலம்பி நூறன்பால்
வாங்கி வைத்துக் காப்பதுபோல் வையமெல்லாந் தன்பக்க
லோங்க வுதிப்பித் துளதாக்கி நிறுத்தி யொடுக்கத் திலதாக்கு
மாங்கு வநத வாறதனாற் சத்தாஞ் சகத்தி னமைவெல்லாம.

(இ-ள்.) தாங்கும் உலகுக்கு உபாதாநம சத்தாம் - ஆதாரமாகிய பிரபஞ்சத்துக்கு உபாதாநம் சத்தாகிய பிரமமேயாம்; அஃதென்போலவென்னில்,— சிலமபிநூலை தன்பால் வாங்கிவைத்துக் காப்பதுபோல் வையமெல்லாந் தன்பக்கல் ஓங்க உதிப்பித்து உளதாக்கி நிறுத்தி ஒடுக்கத்து இலதாக்கும் - சிலம்பியானது நூலைத்தன்னிடத்திலே நின்றுந் தோற்றுவித்து அந்தநூலை ஓரிடத்திலே யுண்டாக்கிவைத்துப பாதுகாத்துப் பின்பந்த நூலழியுமபடி தானீங்குந் தன்மைபோலப் பிரமமும் பிரபஞ்ச பேதமெல்லாவற்றையுந் தன்னிடத்திலே நின்றும்,விளங்கத் தோற்றுவித்தும்

அவற்றை உளதாக இரக்ஷித்தும் பின்னில்லையாம்படி சங்கரித்திடும்,— ஆங்கு வந்தவாறதனாற் சத்தாம் சகத்தினமைவெல்லாம் - அப்படிப் பிரமத்திலே தோன்றிநின்று கெடுகையாற் பிரமத்தினுடைய நியமமே பிரபஞ்சத்தின் செயலெல்லாம என்க (௬)

மன்னும் பிரமந தனின்வானாய் வானின் வளியா யந்தவளி
தன்னி னழலா யழலின்பாற் சலமாய்ச் சலத்திற் றாரணியாய்ச்
சொன்ன விதனின் மருந்தாகித் தோற்று மருந்தி லன்னமா
யன்ன மதனிற் றுவக்காதி யாறு தாது வாயினவால்.

(இ-ள்.) மன்னும பிரமந்தனின் வானாய் வானின் வளியாய் அந்த வளி தன்னின் அழலாய் அழலின்பால் சலமாய்ச் சலத்தில் தாரணியாய்-கேடில்லாத பிரமத்திலே ஆகாசந்தோன்றி ஆகாசத்திலே வாயுத்தோன்றி அவ் வாயுவிலே அக்கினிதோன்றி அக்கினியிலே ஜலந்தோனறி ஜலத்திலே பிருதிவி தோன்றி,— சொன்ன இதனின் மருந்தாகித் தோற்றும மருந்தில் அன்னமாய் அன்னமதனில் துவக்காதி ஆறுதாது ஆயினவால் - கூறிய இப் பிருதிவியிலே ஔஷதியாய்த் தோற்றிய வோஷதியிலே உணவாய் அவ்வுணவிலே காயப்பகுதிப்பட்ட தாதுக்களாறு முண்டாயின என்க.

தாதுக்களாறுவன—தோல், எலும்பு, நரம்பு, மச்சை, சோரி, சுக்கிலம், என்பனவை. இவை காயத்தின பகுதிகட்கோர் பொதுப்பெயர். (௭)

ஆறு தாதுக் களுங்கூடி வந்த கோச மன்னமய
மாறில் பிராண கோசமய மன்று மதனின் மனோமயந்தான்
வேறு வருமவிஞ் ஞானமய மேவு மதனி னது தன்னிற்
கூறி வருமா னந்தமயங் கோச மயமபின் கூடியதால்.

(இ-ள்.) ஆறு தாதுக்களுங் கூடி வந்த கோசம அன்னமயம் - அவ் வாறுதாதுக்களுங்கூடி யுண்டாகியது அன்னமயகோசம்,—மாறு இல் பிராணகோசமயம் மன்னுமதனில் - பொருந்திய அந்தவன்னமய கோசத்திலே மாறில்லாது வாயுப்பரந்து குடிப்புண்டானது பிராணமயகோசம்,— மனோமயந்தான் - அந்தப்பிராணமயகோசத்திலே மயக்கநீங்கிப் பழைய மனங்கூடிவந்து மனோமயகோசம்,—வேறு வரும விஞ்ஞானமயம மேவும் அதனின்-பொருந்திய அந்தமனோமயகோசத்திலே வேறாகவருஞ் சோத்திராதிகள்கூடி அறிவாயிருப்பது விஞ்ஞானமயகோசம,—அது தன்னில் கூறிவரும் ஆனந்தமயம - அந்தவிஞ்ஞானமய கோசத்திலே கூறுகின்றவாக்காதிகள்கூடி ஆனந்தமாயிருப்பது ஆனந்தமயகோசம்,—கோசமயம் பின் கூடியதால் - மயமென்னுஞ்சொல்லின் பின்னே கோசமென்னுஞ் சொற் கூடியதாம் என்க.

மயமென்னுஞ் சொல்லின்பின் கோசமென்னுஞ் சொற்பெயர்கூறுது பின்கோமனக்கூட்டியதெனத தொகுத்தொருசொல்லாகக்கூறினர். கோசம் - உறைப்பு. இவற்றின்விவரங்களை ஞானவரணச்செய்யுளிற்காண்க. (௮)

கோச வுருவிற் பிரமந்தான் கூடித் தோன்று நீடுமொரு
[illegible] கோசங் [illegible] நின்றாற் போலக் கதிரவன்றன்

வீசு கிரண முருவின்கண் வெளிப்பட் டிடுவ ததிற்பற்றும்
பாச மதனுக் கின்றாகு மென்றாற் பரத்திற் பற்றுண்டோ.

(இ-ள்.) கோச உருவில் பிரமந்தான் கூடித் தோன்றும் - பஞ்சகோசமாகிய வுருவின்கண்ணே பிரமமானதுகூடிப் பிரகாசிக்கும்; அஃதென்போலவென்னில்,—நீடும் ஒரு காசம் மருவுங் கடந்தோறும் நின்றாற்போலக் கதிரவன்றன் வீசுகிரணம் - எட்டுதற்கரிதாய ஒப்பற்ற ஆகாயத்தின் கண்ணே பொருந்திநிற்கும் ஆதித்தனது மிகுந்த கிரணமானது பூமியின் கண்வைத்த கடந்தோறுந் தனித்தனியே தோன்றுமாபோல,—உருவின்கண் வெளிப்பட்டிடுவது - அந்தப்பிரமமும் ஆதித்தனைப்போல எட்டாதாயினும் உருக்கடோறுந் தனித்தனியாய்நிற்கும்,—அதில் பற்றும் பாசம் அதனுக்கு இன்றாகும் - பிரமம் அப்படிப் பாசத்தோடுகூடி நின்றதாயினும் பிரமத்தைப் பாசஞ்சென்று பற்றுவதில்லையாம்,—என்றால் பரத்தில் பற்று உண்டோ - பிரமத்தைப் பாசம்பற்றாதாகையால் அந்தப்பிரமத்துக்குப் பாசத்தோடு பற்றில்லை என்க.

ஆகாசம் - காசமெனத் தலைகுறைந்து நின்றது. ஒ - எதிர்மறை. (௯)

அலகின் மணிக ளவைகோவை யடைந்த பொழுதி னங்கங்கே
நிலவு மொருநூல் பலநிறமாய் நின்றாற் போல நீடுருவம்
பலவு மருவு பேதத்தாற் பன்மை யாகும் பிரமந்தான்
குலவு போக போக்கியங்கள் கொள்வாரும் போன்று கொள்ளாதால்.

(இ-ள்.) அலகில் மணிகளவை கோவை அடைந்த பொழுதில் அங்கு அங்கே நிலவும் ஒருநூல் பலநிறமாய் நின்றாற்போல நீடு உருவம் பலவும் மருவுபேதத்தால்பன்மையாகும்பிரமந்தான் - எண்ணிறந்த பலவன்னமாகிய மணிகளைக் கோவையாகக்கோத்தவிடத்தே ஒருநிறப்பட்டநூல் அம்மணிகளாலே பலநிறமாய் நின்றாற்போல, பிரபஞ்சத்திற்றோன்றப்பட்ட யோனிகள் பலவாகப் பேதிக்கப்படுகையால் அவற்றோடுங்கூடிய பிரமமும் பல பேதப்பட்டாற்போல அநேகமாய்த்தோன்றும்,—குலவு போக போக்கியங்கள் கொள்வாரும் போன்று கொள்ளாதால் - ஆகையால் மணிகளிற்பொருந்தினநூலுந் தன்றன்மைகெடாது நின்றாற்போலப் பிரமமும் போகபோக்கியங்கள் கொள்வாரைப்போன்று கொள்ளாதாய்நிற்கும் என்க. (௧௦)

போற்றுஞ் செயலாற் பலநாமம் புனைந்து போக போக்கியத்திற்
றோற்று நனவு கனவினுடன் சுழுத்தி துரிய மெய்துமிதற்
கேற்ற கரண நினைநினையே யீரேழ் நாலொன் றெல்லாமு
மாற்றி நிற்குங் கேடின்றி வந்த போக மாய்ந்திடவே.

(இ-ள்.) போற்றுஞ் செயலாற் பலநாமம் புனைந்து - பிரபஞ்சத்தார் துதிக்குந்தொழிலாலே பரமான்மாவென்றும் ஜீவான்மாவென்றும் அந்தராத்மாவென்றும் ஞானான்மாவென்றுந் திரியக்கான்மாவென்றும் பலபெயர்களையும்பொருந்தி,—போக போக்கியத்தில் தோற்றும் - போகத்திலும் போக்கியத்திலுங் கூடியநுபவிப்பாரைப்போலத் தோன்றும்,—நனவு கனவினுடன் சுழுத்தி துரியம் எய்தும் - சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியமென்னு நாலவத்தையும்பொருந்தும்,—இதற்கேற்ற கரணம் நினை

நிலையே சுரோழ் நால் ஒன்று எல்லாமும் மாற்றிநிற்கும் கேடு இ௦.
போகம் மாய்ந்திடவே - அவ்வவத்தை நாலிற்குங்கூடி நிற்கும்.
அடைவே நிலைநிலையாகக்கொள்ளுமிடத்துச் சாக்கிரத்துக்குப்பதினு.
சொப்பனத்துக்குநாலும், சுழுத்திக்கொன்றும், துரியத்துக்குக்கேடில்லா.
வந்தப் புண்ணியபாவங்கள்கெடும்படி எல்லாவற்றையு நீங்கிநிற்கு மிடமு
மாகநிற்கும் என்க.

சாக்கிரத்திற் பதின்ன்கு கருவியாவன—சோத்திராதி யைந்து, சத்தாதியைந்து, அந்தக்கரணநான்கு ஆகப்பதின்ன்காம். சொப்பனத்தினுலாவன— அந்தக்கரணங்கள். சுழுத்தியிலொன்றாவது - உள்ளம், இதனையே சித்தமெனக்கூறுவர். பிரகிருதி புமான் மகான் புருடன் அவித்தை அவ்வியத்தம் மூலப்பிரகிருதி என்பன ஒருபொருட்கிளவி. பிரமமொழிய வெல்லாநீங்கி நின்றவிடந்துரியம. போகம் - புண்ணியபாவம். போக்கியம - மனம். இவை யிரண்டிற்குஞ் சாட்சிபூதம் பிரமமென்பது கருத்து. அவத்தை யென்பது - பிரமமுபாதிகளோடுகூடிநின்ற பேதிக்குமவசரம். சாக்கிரம் - விழிப்பு. சொப்பனம் - பிரகிருதியவசரம். சுழுத்தி - பிரகிருதிரூபம். போகபோக்கியமெனபது - புசிப்பும் புசிப்புக்கிடமாகிய பதார்த்தங்களும். துரியமாவது கருவிநீங்கின விடமெனக்கொள்க. (௧௧)

> கருவி யெல்லா நானெனவே கருதல பந்த மக்கருத்தை
> யொருவ முத்தி யுண்டாகு முள்ளம வித்தாஞ் செய்தியினன்
> மருவு மாயா காரியங்க ளவித்தை மாய வேமாயை
> பிரியும பிரிய ஞானமது பிறக்கும் பிறவா பேதமே.

(இ-ள்.) கருவியெல்லாம் நானெனவே கருதல் பந்தம்-கருவிகள் பதினலோடுங்கூடி அவற்றைநானென்று கருதி நிற்பது பந்தமாம்,—அக்கருத்தை ஒருவ முத்தி உண்டாகும் - அக்கருவிகள் பதினலோடுங் கூடாம னீங்கித் துரியத்துநிற்கவே தற்சொரூபமாகிய சிவோகம் பாவமபிறந்து முத்தியுண்டாம,—உள்ளம வித்தாம - பந்தத்துக்கு வித்தாவது மூலப்பிரகிருதி,—செய்தியினல் மருவும மாயா காரியங்கள் - அந்தமூலப்பிரகிருதியினசெயலாலே மாயாகாரியங்களாகிய சுகதுக்கங்கள் பொருந்தும,—அவித்தை மாயவே மாயை பிரியும - அவித்தையாகிய மூலப்பிரகிருதியின்செயல்கெடவே மாயைநீங்கும,— பிரிய ஞானமது பிறக்கும் பிறவா பேதமே - அம்மாயை நீங்கவே ஞானமுண்டாம; அந்த ஞானமுண்டாகிய விடத்தே அந்தஞானம பந்தநீதான்றுமற்சிவோகம்பாவம்பிறக்கும என்க.

கருவியெல்லாம் என்றது - தொண்ணூற்றுறு கருவிகளும். உள்ளம் வித்தாஞ் செய்தியினல் மருவுமென்பது - அவித்தையாகிய அறியாமையின் காரியத்திலே பொருந்துமென்க. (௧௨)

> ஆன கன்ம வறுட்டயங்க ளந்தக் கரண சுத்திதரு
> மூன மின்றி யச்சுத்தி ஞான மதனை யுண்டாக்கு
> ஞான மதுதான் பிரமத்தை நானென் றுணர்த்து நான்பிறந்தால்
> வான மதிநீர்த் துளக்கமெனக் காணுந் தன்னை மாயையிலே.

(இ-ள்.) ஆனகன்ம அறுட்டயங்கள் அந்தக்கரண சுத்தி தரும் - உண்டாகு டானகன்மாநுஷ்டானங்களாகிய வாகிய சுத்தியாலே அந்தக்கரணத்து[illegible]கும் - ச்சுத்தியுண்டாம்,—ஊனம் இன்றி அச்சுத்தி ஞானமதனை உண்டாக்[illegible]துதான் குற்றமின்றி அச்சுத்தியானது ஞானத்தையுண்டாக்கும்,—ஞானமு[illegible]பிரமமென் பிரமத்தை நானென்று உணர்த்தும் - அந்தஞானங்கானே [illegible]

றிவிக்கும்,—நான் பிறந்தால் வான மதிநீர்த் துளக்கமெனக் கா
ன்னை மாயையிலே - அங்ஙனந்தானான தன்மையிலே கருத்துமுற்றி
ஆகாசத்திலுண்டாகிய சந்திரன் சலத்தின்கண்ணே நின்று விளங்கித்
தான்றுமுருவம்போல மாயையிலே தற்சொரூபமுந்தெரியும் என்க.

துளக்கப்பாடு, சலத்துக்கொழியச் சந்திரபிரதிபிம்பத்துக் கில்லாமைபோல், அலைவு கருவிகளுக்கொழியப் பிரமத்திற்கில்லை என்க. (௧௩)

தானே தானா யநுபோகந் தன்னிற் றன்னை யநுபவித்திட்
டூனே யுயிரோ வுணர்வேயென் றொன்று மின்றி யுரையிறந்து
வானே முதலாம் பூதங்கண் மாய மாயா தேமன்னி
நானே பிரம மெனத்தெளியு ஞானம் பிரம ஞானமே.

(இ-ள்.) தானே தானாய் அநுபோகம் தன்னில் தன்னை அநுபவித்திட்டு - அகம்பிரமமாய் அநுபூதியுந் தன்னிலே தன்னை அநுபவித்து,—ஊனே உணர்வே உயிரோ யென்று ஒன்றும் இன்றி உரை இறந்து-காயமென்றுங் கரணமென்றும் வாயுவென்று மொருபேதமுமின்றி இன்னபடியென்றுசொல்லுதற்கோர் சொல்லுமின்றி,—வானே முதலாம் பூதங்கள் மாய மாயாதே மன்னி - ஆகாசமுதலாகிய பூதங்கள்கெடவுந் தானொருக்காலுங்கெடாதே நிலைபெற்று,—நானே பிரம மெனத்தெளியும் ஞானம் பிரம ஞானமே - அகம்பிரமமெனத்தெளியுஞானமே பிரமஞானம் என்க.

தானே தானாய் - கருவிகரணாதிகளை நீங்கி. (௧௪)

சாற்று மறைதத் துவமசிமா வாக்கி யங்கடமை யுணர்ந்தாற்
போற்றி யதுநீ யானாயென் றறைவ தல்லாற் பொருளின்றே
தேற்று மிதனைத் தெளியாதார் தெளியப் பஞ்ச வாதநமே
லேற்ற வியம நியமாதி யோக மிருநான் கியற்றுவரால்.

(இ-ள்.) சாற்றும்மறை தத்துவமசி மாவாக்கியங்கடமை யுணர்ந்தால் போற்றி அதுநீ ஆனாயென்று அறைவதல்லால் பொருள் இன்றே - சொல்லப்படும வேதத்தின் முடிவாகிய தத்துவமசிமுதலாகிய மகாவாக்கியங்கள் சொல்லும் பகுதியையுணருங்காலத்து விநயமபி அது நீ யானாய் என்பதல்லாது மற்றொருபொருள் சொல்லுதற்கில்லையாம்; ஆதலால்,—தேற்றும இதனைத்தெளியாதார் தெளியப் பஞ்ச ஆதநம மேல் ஏற்ற இயமநியமாதி யோகம் இருநான்கு இயற்றுவரால்-இப்படித்துணியச்சொல்லு மகாவாக்கியங்களி னுண்மையைக்கொண்டு சோகம்பாவகமாகவறியாதார் அந்த முறையைத்தெளியவேண்டிப பஞ்சவாதனமுதலாகிய பூசிக்குங்கிரியையும் மேலாகிய இயமமுதலாகிய அட்டாங்கயோகமுஞ் செய்துதிரிவார் என்க.

எனவே சரியை கிரியை யோகமாகியவை பிரமஞானங் கூடவேண்டிச் செய்யுந் தவமென்பது கருத்து. பஞ்சவாதனமாவன—கூர்மாசனம், அநந்தாசனம், சிங்காசனம்,பத்மாசனம்,யோகாசனமாம். அஷ்டாங்கயோகமாவன—இயமம், நியமம்,ஆசநம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியாநம், சமாதி எனவிவை. பஞ்சசாதனம் எனப்பாடமாயின் ஆசநமும் யோகபட்டமும் தண்டும் கமண்டலமும் செபமாலையும் எனப்பொருள் கொள்க. (௧௫)

மாயாவாதிமதமுடிந்தது.

ஆசத்திருவிருத்தம் - ௨௩௪.

மாயாவாதிமதமறுதலை.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஏக நாமெனவி யம்பி யிப்படிய றிந்து முத்தியடை மின்னென
மோக மானவுரை சோக மின்பொடுமு டிந்தி டாதுமல டாகிய
காக மானதுக ருகாக லின்றசைப றித்த ழுங்கரிய குஞ்சியின்
றாக மார்பசி தவிர்க்க வாயிலிட கொடுத்த தென்றுரைசெய் தன்மையே.

(இ-ள்.) ஏகம நாமெனா இயம்பி இப்படி அறிந்து முத்தி அடைமின்னென மோகமான உரை சோகம இன்பொடு முடிந்திடாது - மாயாவாதி நீ நான் ஏகப்பிரமமெனறுசொல்லிப் பின்புகருவிகளை நீங்கி இப்படித்தரிசித்து முத்தி யடையுங்களென்று மயங்கிச் சொல்லுஞ்சொல நீ எடுத்துக்காட்டின சோகமபாவனையேல், அநுபவங்கூறும இனிய ஆன்மவாக்கியத்தோடு கூடிமுடியாது; அஃதெங்ஙனமெனனின், அவ்வாக்கியம அது நானுனேன் என்கையால் இரண்டுபட்டுப் பெறுவானும பேறுமாயொன்றுகையால். அஃதன்றியும் பிரமத்வைத விகாரமற்றதாகவுங்கூறி மீளவுமயங்கி அந்தப்பிரமஞ் சீவான்மாவாகப்பேதித்ததாகவுங் கூறினாய்; அதற்குக்கன்மமென்றொருமுதலின்றி இலலாததனையுமுண்டாக்கி அதனைக்கூடிற்றென்றுங்கூறியது மயக்கம. அஃதெனபோலவெனனின்,—மலடாகிய காகமானது கருககலின் தசைபறித்து அழுங் கரியகுஞ்சியின் தாகம ஆர் பசிதவிர்க்க வாயிலிட கொடுத்ததெனறு உரைசெய் தன்மையே - ஒரு மலட்டுக்காகமானது அழுகின்ற தனது கரியநிறத்தையுடைய குஞ்சுக்கு மிக்க பசியைத்தணிப்பான் கரியகலலிலுண்டான விறைச்சியைவாங்கிக் குஞ்சியின்வாயிலேகொண்டுவந்துகொடுத்ததெனறுசொல்லுந்தன்மையாமென்க

எனவே நிர்விகறபமாகிய பிரமததிற்குவமை மலட்டுக்காகம். அப்பிரமத்திலே சீவான்மாவாகப் பேதித்ததெனறதற்குவமை அக்குஞ்சி. அந்த ஜீவான்மாவுக்குச் சன்மாதிகளுண்டாக்கிக் கொடுத்ததற்குவமை கலலின்மாம்சம். (௧)

நீடு வேதமள வாக வேகமெனு நீதி தானிகழ்வ தாகுமே
லாடி ஞாதிருவு ஞான ஞேயமுட னுநா நான்மறையு மோதலா
லோடு மாகுமுன தேக மோதுமிவை யூன மாகியுரை மாறுகோள்
கூடு மாகுமது நீதி தானுமது கூடி டாதறிவி னாமையால.

(இ-ள்.) நீடு வேதம அளவாக ஏகமெனும் நீதிதான் நிகழ்வதாகுமேல் - அநாதியேயுண்டாகிய வேதம வரையறையாகப் பிரமமொன்றேயென்று சொல்லுவதாக நீ சொன்னாய் அப்படியாயின்,—ஆடி ஞாதிருவும் ஞானம் ஞேயமுடன் நாளும் நான்மறையும ஓதலால் - அந்தவேதத்தில் ஞாதிருஞானஞேய மாகியமூன்று முதலுமுண்டெனவே தெரித்து நாடோறுஞ்சொல்லுதலால்,—ஓடுமாகும் உனது ஏகம் - நீ ஒன்றென்றுசொல்லுஞ்சொல் அவ்வேதவாக்கியங்கொண்டே பின்னிடாநிற்கும்,—ஓதும் இவை ஊனமாகி உரைமாறுகோள் கூடுமாகும் - இன்னும் நீ பிரமம் ஒன்றேயென்றும் அகம்பிரமமென்றுஞ் சொல்லுஞ்சொற்கள் [illegible]

தத்துவமசியென்னும்வாக்கியத்தோடு மாறுகோடலைப்பொருந்தும்,—அநு பூதிதானுமது கூடிடாது அறிவு இலாமையால் - உனக்கான்மாவில்லை யாகையாலே அநுபூதிதானுமுண்டாக மாட்டாது என்க.

நான்மறையுமென்கையால் ஆகமத்துணிவும்பெற்றது. உரை - மகாவாக்கியம், அறிவு - ஆன்மா. ஞாதிரு - ஆன்மா. ஞானம் - ஆன்மாவிற்குச் சகாயபூதமான சிவ சத்தி. ஞேயம் - அந்தச்சத்தியாலறியப்படும் பிரமேயமானசிவம. (௨)

நீதி யாலொளிகொள் பானு வானதக னீரி லேநிகழு மாறுபோ
லாதி தானுருவ மாய காயமதின் மேவி யாவதிலை யாகுமாந்
தீதி லாவருவ மாத லானிழல்கள் சேர வேறிடமி லாமையா
லோதி லோரகலி னீரி லேயொருவர் காண லாவிலது னேகமே.

(இ-ள்.) நீதியால் ஒளிகொள் பானுவானது அகனீரிலே நிகழும் ஆறு போல் - கிரணங்களையுடையவாதித் தனதுசாயை பாத்திரோதகங்கள் தோறுமுறைமையாலே விளங்குமாபோல,—ஆதிதான் உருவமாய காயமதின் மேவி ஆவதிலையாகுமாம் தீதிலா அருவமாதலால் - சர்வத்துக்கு முதலாயிருக்கிற பிரமங்குற்றமில்லாத வரூபமாகையால் உபாதிகளோடுங்கூடி யுருபமாகியகாயத்திலேபொருந்தி உண்டாவதில்லையாம்;அன்றியும்,—நிழல்கள் சேர வேறு இடம் இலாமையால் - பாத்திரோதகம் நிழலின்கணிருந்தால் ஆதித்தகிரணஞ் செல்லாதாற்போலப் பிரமங்கூடாதகாயமுமுண்டாக வேண்டும்; ஆகையாலும்,—ஓதில் ஓர் அகலின் நீரிலே ஒருவர் காணலால் இலது உன் ஏகமே - பாத்திரோதகத்திலே ஆதித்தனைக் காண்பானொருவனைப்போலக் காயத்திலே பிரமத்தைக்காண்பா னோரான்மாவுண்டா யாற் சொல்லுங்காலத்து உனது அகம்பிரமமென்பதில்லையாம்.

அருவமாதலானும், இடமில்லாமையாலும், ஒருவ ...யங்கடமை யுணர்ந்தால் கூட்டுக. நிழல்சேர வேறிடமிலாமையாலென்பது - பிரம ...ாநன் றின்றே - சொல் தற்கிடமில்லையாமெனக. ...லாகிய மகாவாக்கியங்கள்

வேறு வாயில்புல னோடு மேன்மனமு மேவி ட... அது நீ யானாய் என்பதல்
கூறி டாதறிவு தானொ ருவுணர்தல் கோடு நீடு... ...ாம்; ஆதலால்,—தேற்றும
யீறி லாதபர மேக மேயெனவி யம்பு நீயிசையு ஞானமும ...மாதி
பேற தாவதிலை பேத மானவிது பேண வேயுளது பேசிலே.

(இ-ள்.) வேறு வாயில் புலனோடு மேல் மனமும் மேவிடாது பிரமாணமும் கூறிடாது அறிவுதானொரு உணர்தல்கோடு நீ முயலின் நாடிறைய்- ஒன்றோடொன்றுகூடாமலுணரும்பொறிகளும் புலன்களும் அவற்றின்மேலுண்டாகிய மனமுங்கூடாமல் உடலில் ஓரறிவுதனித்து நின்றறியாதிருக்கவும்,அறியுமென்று சாத்திரப்பிரமாணங்களுஞ்சொலலாதனவாயிருக்கவும், நீபிரமங் காயத்தோடுங்கூடித்தானே தானாய்நின்றறியுமென்று சொல்லிய வறிவு கோடில்லாதமுயலுக்குக்கோடுண்டென்றறிந்த வறிவிற்கொக்கும்; அன்றியும்,—ஈறிலாத பரம் ஏகமேயென இயம்பு நீ இசையும் ஞானமும் பேறதாவதிலை - கேடில்லாத அந்தவஸ்து ஏகமாயே நிற்குமென்று சொல்லுகிற நீ பொருந்துஞானத்தால் பிரயோசனமுண்டாவதில்லையாம். அஃதெங்ஙனமென்னில், பரப்பிரமமே சீவான்மாவுமென நீ சொல்லுகையால்,—

பேதமான இது பேணவே உளது பேசிலே-நீயிங்ஙனஞ் சொல்லுமுறைமை யின்றிப் பரமான்மாவும் அதனையறியப்படுஞ் சீவான்மாவுமென விரண்டு முதலுண்டென்று சொல்லுமுறைமையே போற்றவுளது என்க.

நாடினாய் - ஆக்ஷேபம். (௬)

இலகு சோதிமணி யெனவு மேகமெனி னிதனி லேகமது விலகினாய்
குலவு காசுமொளி யதுவு நீடிவளர் குணமு நாடுவதொர் குணியுமாம்
பலவு மானகுண மொருவு மேகமது வெனவு நீபகரி னிகரிலா
வுலக மானதனை யுதவு மாறதிலை யுணர்வு தானுமிலை யுணரிலே.

(இ-ள்.) இலகு சோதிமணி யெனவும் ஏகமெனில் - மிக்கவொளியு மணியும்போல ஒன்றாயிருக்குமென்று நீசொல்லின்,—இதனில் ஏகமது விலகினாய் - இந்தவுவமையாலே ஒன்றென்பதனை மறுத்துக்கூறினாய்; அஃதி யாங்ஙனமெனின்,— குலவு காசும் ஒளியதுவும் நீடிவளர் குணமும் நாடுவ தொர் குணியுமாம - விளங்குகின்றமணியும் பிரகாசமும மிகவுண்டாகின்ற குணமும் ஆராய்ந்தறியத்தக்க குணியுமாகையால்,—பலவுமான குணம் ஒருவும ஏகமதுவெனவும் நீபகரில - அன்றியும் ஒன்றானபிரமமானது இச் சாஞானக்கிரியைகளாகிய பலகுணங்களைநீங்கி நிற்குமென்று நீசொல்லின், —நிகரிலா உலகமானதனை உதவுமாறது இலை உணர்வுதானும் இலை உண ரிலே-அந்தப்பிரமத்துக்கு இச்சாஞானக்கிரியைகளாகிய பல குணங்களில் லையாகில் ஒப்பில்லாத பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்குந்தொழிலில்லையாய் அத னைக்காக்கவேண்டுமென்னு மறிவுமில்லையாம விசாரிக்குங்காலத்து என்க.

காசமாணியுமொளியுங் குணமுங்குணியுமாகையால், இரண்டுபடுமென்பதுகருத்து. பசியையத்தன்கிரியானாதிநீங்கிய நிர்விகற்பமென்னில், இச்சாஞானக்கிரியையோ யினவாயிலேகொண்டுவ சிருஷ்டி திதி சங்காரங்கண்டு நடத்தவேண்டுகையால், சில், அறிவுமில்லையாய்க் கர்த்தாவு மன்றுமென்பதுகருத்து.
எனவே நிர்விகற்பமாந் குவைவு மொன்று பலவானதுக்குவமையிட்டாய், இரா சீவான்மாவாகப் பேதித்துத் தொருமுகத்தாற் சொல்லுமாபோல, உலகத்திலொருத் சன்மாதிகளுண்டாக்கிக் கொடு சொல்லக்கண்டதில்லை. சகத்திரவாகுவும் பலகரங் நிடு ... பறறபபட்ட வ... மம்பும் வலிக்குங்காலத்து வேறுபடுகைவழங்கலும் ...னையொன்றின்மேலாம் இது அப்படியன்றென்றுகண்டுகொள்க. (௫)

புற்றி னோர்பழுதை தொக்க போதுமயிர் புளக மாகவர விரவிலே
யுறற தாமதனை யொக்க வேயுலகு திக்கு மாறுமொரு சத்திலே
பெற்ற தாகுமெனி னப்பி ராந்தியுடை யோரு மப்பிரம பேதமாய்
நிற்பர் நீபகரின் முற்று மையநிலை பெற்று மின்பமதி லாததாம்.

(இ-ள்.) புற்றினோர் பழுதை தொக்கபோது மயிர் புளகமாக அரவு இரவிலே உற்றதாம் அதனை ஒக்கவே உலகு உதிக்குமாறும ஒருசத்தி லே பெற்றதாகுமெனின் - புற்றின்கண்ணே பழுதைகிடப்ப இருளிடத் தே அந்தப்பழுதையைக்கண்டவர்க்குப் பயத்தாலே மயிர்புளகித்துப் பாம் பெனவே நினைக்கப்படுவதாம் அதுபோலப் பிரபஞ்சமும் ஒப்பற்றதாகிய பிரமத்திலே தோன்றுமாறும் அதனையறியாததாலே அப்பிரபஞ்சமு ... பெற்றதன்று நீசொல்லின்,— அப்

பிராந்தியுடையோரும் அப்பிரமபேதமாய் நிற்பர்-அங்ஙனமயங்கினவறிவை யுடைய வான்மாக்களும் இச்சாஞானக்கிரியையுண்டாய்ப் பிரபஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வதில்லையென்று நீகூறும் பிரமத்தின் பேதமாய்நிற்பராம்,—நீ பகரில் முற்றும ஐயநிலைபெற்றும இன்பமது இலாததாம் - இப்படி நீ [illegible]ல்லின் நினக்கு மிக்கமயக்க வறிவேயுண்டாய்ப் பிரமமாயின்ப முண்டாகாது என்க.

பெற்றும - உம்மையசை. முற்றுமையநிலைபெறறு நின்மலமிலாததாம் எனப் பாடமாயின், முற்றுமயக்கநிலைபெறறுநின்மலமாகையில்லையாம் எனக்கொள்க. பழுதையைப் பாம்பெனறுபிரமித்தது பிரமமாகவேண்டும் அதுதான விகாரமென்னில், கரணங்களுக் கறிவில்லையாம். பிரமத்தின் சந்நிதிமாத்திரத்திலே சலிக்குமென்னில் ஒளிந்தகாலத்திற் சந்நிதியிற்சேட்டித்தவில்லையாகவேண்டும அதுபின் சலித்துத் தத்துவமுங் கூடாதெனச்சொளக. (௬)

ஓதி யேயுல் க மதனை நீயுநிரு வச ம மாகவுரை செய்வதென்
பேதை யோயுளது மிலது மல்லபொருள் பேசு வாருமுள ரோசொலாய்
யாதி யேயுளது வருத லாலிலதி லாவ தின்மைய தழிந்துபோம்
நீதி யாலுளதி லாமை நேர்வதெனி னேர்மை யாகியது நின்றதே.

(இ-ள்.) ஓதியே உலகமதனை நீயும் நிருவசமமாக உரை செய்வதென் - நீவேதத்தை ஓதியிருந்தும் பிரபஞ்சத்தை முன்பில்லையென்றும் பின்பு நிருவசமமாகிய பிரமத்திலே தோன்றப்பட்டதென்றுஞ் சொலலுதலுண்டானதென,—பேதையோய் உளதும இலதும அல்லபொருள் பேசுவாருமுளரோ சொலாய் - ஒருபொருள் இல்லதுமன்று உள்ளதுமன்று என்று சொல்லுவாருமுளரோ? ஆகையால் அறியாதவனேசொலாய்; அற்றன்று,—ஆதியே வருதலால் இலதில் ஆவது இன்மையது உளது அழிந்துபோம - ஆதிமுதலாய் தோன்றிவருதலால இல்லையென்ப தில்லையாய் உள்ளதான தழிந்துபோம,— நீதியால் உளது இலாமை - பின்னிலலாமை யாம படியழிந்துபோ முறைமையாலே இலலாமையுண்டானது; ஆகையால்,—நேர்வதெனின் - உள்ளதுமில்லாததும் பிரபஞ்சத்துக்குப்பொருந்திற்றென்று நீகூறின,— நேர்மையாகியது நின்றதே - அப்படி யழிந்துபோம் பிரபஞ்சம மீளவும பிரமத்திலே யுண்டாமிடத்து முன்புபோலத்தோன்றுகையால் அதற்கு மூலகாரணங்கிடந்ததியாமனிற்கும என்க. (௭)

வேற தாகியது போலி ருந்தமையில் வெள்ளி சுத்தியெனி லையமே
கூற லாமொருப ரத்தொ டொத்தபொருள் கொண்டு விண்டநிலை கண்டன
நாறி டாதநில நீர தாகியனல் வாயு வாகியவை மாறியுஞ்
சேறி லாதுவிவ கார மன்றுபர மார்த்த மாயவவை செறிந்ததே.

(இ-ள்.) வேறதாகியதுபோல் இருந்தமையில் வெள்ளி சுத்தியெனில்-மித்தையாகிய பிரபஞ்சம் பிரமம்போல மெய்யாகத் தோன்றினமையால் இப்பியானது வெள்ளியையொக்கப் பிரகாசித்தாற்போலுமென்றுகூறின்,—ஐயமே கூறலாம் [illegible]ப்பியை வெள்ளியென்றையப்பட்டாற் போலப் பிரபஞ்சத்தைப[illegible]ரமமோ மித்தியையோவென் றையப்பட்டுசொல்லலாம்,—ஒருபரத்தொடொத்த பொருள் கொண்டு விண்டநிலை

கண்டனம் - முன்பிந்தப்பிரபஞ்சம் ஒப்பற்றபிரமத்தோடொத்தபொருளா
கக் கைக்கொள்ளப்பட்டு இப்பொழுது மித்தையையாக மாறிக்கண்டன
மென்னில்,—மாறிலாது நிலம் நீரதாகி அனல் வாயுவாகி - நிலம் நீராகியும்
அனல்வாயுவாகியும் மாறிநில்லாது,—அவை மாறியுஞ் சேறிலாது - நீர் நில
னாகியும் வாயுவு அக்கினியாகியும் மாறியுஞ்செல்லாது,—விவகாரம அன்று
பரமார்த்தமாய் அது செறிந்ததே - ஆதலால், இப்பிரபஞ்சம் விவகாரத்தி
லே மெய்யாதலன்றிப் பரமார்த்தத்திலு மெய்யாச்செறிந்தது எனக.(அ)

மாய நூலதுசி லம்பி வாயினிடை வந்த வாறதனை மானவே
யாய தேயுலக மான துமபிரம மதனி லேயெனில டங்கிநின்
றேயு மாகுமொரு சித்து மத்துடனி லாத தென்றுபி னியம்பினீ
பேய னேகடமி ருத்தில் வந்ததுபி றப்ப தாவதில்லை பேசிலே.

(இ-ள்.) மாயநூலது சிலம்பி வாயினிடை வந்தவாறதனை மானவே ஆயதே உலகமானதும பிரமமதனிலே யெனில்-பொய்நூலானது சிலம்பியின் வாயிடத்தேநின்று தோன்றிநின்று கெட்டவிடத்து மீளவுமதனிடத்தே யிந்த நூலாகத்தோன்றி வந்தாற்போல, உலகமானதும பிரமத்திலே தோன்றிநின்று கெட்டபின் மீளவும பிரமத்திலே முன்புபோலே தோன்றி வருமென்று நீ கூறின்,—அடங்கி நின்று எயுமாகும் ஒரு சித்தும - அரூபமாயவிகாரமாகிய பிரமமும பிரபஞ்சத்திலே யகப்பட்டு மயங்கவுமாகுமாதலால் நீ கூறியது உவமையன்று.—அத்துடன் நிலாததென்று பின் இயம்பின் நீ - அந்த நூலாகிய சடத்துக்குள் அச்சிலம்பியகப்படாது நின்றாற்போலப் பிரபஞ்சமாகிய சடத்துக்குள்ளும பிரமம் கூடிநில்லாது காரணமாய் நிற்குமென்று கூறின்,—பேயனே கடம மிருத்தில் வந்தது பிறப்பதாவதில்லை பேசிலே - அறியாதவனே கடத்துக்கு மண் காரணமாயிருக்கவுங் காரணமாகிய மண்ணிற் கடந்தானே தோன்றாது; தோன்றுமிடத்தே ஆதிகாரணமாகிய மண்ணும நிமித்தகாரணமாகிய குலாலனும துணைக்காரணமாகிய திரிகையுங்கூடித் தொழில்செய்யக் கடந்தோன்றுமாப்போல, பிரபஞ்சத்துக்கும ஆதிகாரணமுண்டாய்த் தோன்றவேண்டும எனக.

எனவே ஆதிகாரணமிலாதப் பிரமமே யாதிகாரணமாகத் தோன்றுமென்னிற சித்திலே யசித்துத் தானே தோன்றுமென்பது கருத்து. மிருத்து - மண். மாயநூலென்பது - இல்லாததொன்று தோன்றுவது. மாயையென்பதுவன் கருத்தாதலினால் மாயநூலென்றான். பேயனேகடமென்பது பாடமாயின், புடைவையானது மண்ணினிடத்துண்டாகாதென்ப பொருள்கொள்க. அஃதாவது ஒன்றின்காரணத்திலொன்றின் காரியமுண்டாகாதென்பதாம். (௯)

வேற தாகுமுரு வத்திலேபரமவெ ளிப்படுமமென விளம்பினீ
யூறி லாவுருவ சத்தி லேபிரம முண்டு தானுணர்வி லாததென்
மாறி வாயுவும ஞதி யானவையும வந்தி டாமையினி லின்றெனி
லீறு தானுடைய தாயதோபிரம மென்கொ லோவினையி றப்பதே.

(இ-ள்.) வேறதாகும் உருவத்திலே பரம் வெளிப்படுமமென விளம்பில் நீ - வன்னபேதமாகிய வேற்றுமைப்பட்ட வுருவத்திலே பிரமம் வெளிப்பட்டு நிற்குமென்று நீ கூறின்,—ஊறிலா உரு அசத்திலே பிரமம்

உண்டுதான் உணர்விலாததென் - குற்றமில்லாத ஜடத்தினிடத்திலே பிரமமுண்டாயிருக்க அந்த ஜடமவத்தைப்பட்ட விடத்தறிவின்றிக் கிடப்பானேன்,—மாறி வாயுவும் மனாதியானவையும வந்திடாமையினில் இன்றெனில் - வாயுவும அந்தக்கரணங்களும நீங்கி வந்து கூடாமையினாலே அறிவில்லையானதென்று கூறின்,—ஈறு தான் உடையதாயதோ பிரமம் என்கொலோ இவை இறப்பதே - பிரமத்தினறிவு கெடத்தக்கதாயிற்றோ? அதுவுமன்றிப் பிரமம் நிற்க வாயுவுமந்தக்கரணங்களும் நீங்கிய வாயினவோ? ஆதலால், பிரமம் அறிவுமறியாமையுமாகி உருக்களிலே நில்லாது என்க.()

பற்ற தின்றியுட னின்றி டும்பரமெ னப்ப கர்ந்தனை பரிந்துட
னுற்று டம்புநரை திரைக ணோய்சிறை யுறுப்ப றிந்திவையு முள்ளபின்
குற்ற மெனறிதனை விட்டி டாதுவிட வென்ற லுங்குலைவு கொண்டிடும்
பெற்றி கண்டுமொரு பற்ற றும்பரிசு பேச வேயுளது னாசையே.

(இ-ள்.) பற்றது இன்றி உடல் நின்றிடும் பரமெனப் பகர்ந்தனை - பிரமமானது காயத்திலே நின்றதாயினும் அக்காயத்தோடு பற்றில்லாமல் நிற்குமென்று கூறினாய்; அங்ஙனமாயின்,—பரிந்து உடன் உற்று உடம்பு நரை திரைகள் நோய் சிறை உறுப்பு அறிந்து இவையும் உள்ளபின் குற்றமென்று இதனை விட்டிடாது - பிரமம் ஆர்வத்துடனே கூடிநின்ற வுடம்பு நரை திரை நோய் சிறை இவற்றினால் உறுப்பழிவுண்டானபின்பும் இவ்வுடம்பைப் பொல்லாததென்று நீங்கி நிற்கமாட்டாது,—விட வென்றலும் குலைவு கொண்டிடும் - அவ்வுடனீங்கப்படுமென்றவிடத்து மிகவும் வியாகுலப்பட்டு நடுநடுங்காநிற்கும்; ஆகையால்,—பெற்றி கண்டும ஒருபற்று அறும் பரிசு பேசவே உளது உன் ஆசையே - இப்படிக்காயத்தோடும்பற்றி நிற்குமுறைமையை எவ்விடத்திலுங் கண்டிருந்துங் காயத்தோடு பிரமத்துக்குப் பற்றில்லையென்று உன்னுடைய ஆசையாற் சொல்லவுள்ளதன்றிப் பற்று விட்டதில்லை என்க. (௧௧)

சோதி மாமணிக ளூடு போனதொரு நூலு மானநிலை சொல்லிடு
நீதி யான்மணிகள் பேத மாகியொரு நூலி னின்றனை நிகழ்த்தினை
யாதி தானொருவ னாகி யேபலவ நந்த யோனியில மர்ந்தவன்
பேதி யாதநிலை பேசி னையுலகு பேத மேயிலதை பேதமே.

(இ-ள்.) சோதி மாமணிகள் ஊடு போனது ஒரு நூலும் ஆனநிலை சொல்லிடும் நீதியால் மணிகள் பேதமாகி ஒருநூலின் நின்றமை நிகழ்த்தினாய் - பிரகாசத்தையுடைய மிக்க பலமணிகளுக்குள்ளே உருவியொன்றாய் நின்றநூலுஞ் சொல்லத்தக்க முறைமையிலே கோத்த மணிகள் பலநிறமாகப் பேதித்து ஒரு நூலிலே நின்றமையும்போலப் பிரமத்துக்கும பிரபஞ்சத்துக்கு முவமைகூறினாய்; அங்ஙனங்கூறிய வுவமையால்,—ஆதி தான் ஒருவனாகியே பல அநந்த யோனியில் அமர்ந்தவன் பேதியாத நிலை பேசினாய்,—கர்த்தாவானவன் ஒருவனாய்ப் பலபேதப்பட்டு எண்ணிறந்த யோனிகடோறு நின்றவன் பேதியாத நிலையே கூறினாயாகையால்,—உலகு பேதமே இலது அபேதமே - மணிகள் பேதம்போலப் பிரபஞ்சம் பேதமாகவுள்ளது பிரமத்துக்குப் பேதமிலதாம் என்க.

எனவே பிரமஞ்சீவான்மாவாகவும் பரமான்மாவாகவும் பேதிக்குமெனவுங்கூறி இவ்விடத்துப்பிரமம் பேதியாதெனவுங் கூறியது வழுவாம். உலகானது பேதமென்றபடியோ இல்லையாகில் அபேதமென்றபடியோ சொல்லாய். இதனால் நீ அபேதமென்றது விருத்தமாம். பேதமே யுள்ளதென்க. (௧[illegible])

ஒத்து நின் றுடலி னின்ப துன்பமவை யுற்று முற்றிடுவ தின்றெனும்
பித்த வுன்னுரையி னுற்ற தேயிலது பெற்ற நின்றிலது பெற்றதேற்
றுய்த்த லென் னுறுதல்சீவ பாவமது சொல்லி னொன்றி னுந்தோய்விலாமைநீ
வைத்து நித்தமன வாக்கி றந்தபர மென்ன மானமிலை யின்னமே.

(இ-ள்.) ஒத்து நின்று உடலின் இன்ப துன்பமவை உற்றும் உற்றிடுவது இன்றெனும பித்த - அஞ்ஞானமாகிய காயத்தோடுகூடிப் பிரமமும் அஞ்ஞானமாய்ச் சுகதுக்கங்களை அநுபவித்து நிற்கவும் பிரமங்காயத்தோடு கூடுவதில்லையென்று சொல்லும் பேயனே நீ அநுபவமில்லையென்னும் வார்த்தை,—உன் உரையின் உற்றதே - உன் சாத்திரத்திலேயும் பொருந்தினதே,—இலது.பெற்றது இன்று இலது - சாத்திரத்தினன்றி அநுபவத்தினுமன்றி உண்டானதன்று; அஃதன்றியும்,—பெற்றதேல் - அநுபவத்தினுமின்றி உண்டானதாயின்,—துய்த்தலென் உறுதல்-பிரத்தியக்ஷத்திலே நீ அநுபவத்தை யுறுவானேன்,—சீவபாவமது சொல்லின் - பரமான்மா அநுபவிப்பதில்லை ஜீவான்மாவினுடைய பாவனையென்று நீ கூறின்,—ஒன்றினுந் தோய்வு இலாமை நீவைத்து நித்தம் மனவாக்கு இறந்தபர மென்ன மானம் இலை இன்னமே - இப்படி அநுபவிக்கிற ஜீவான்மாவை ஒன்றினுந் தோய்விலாத பரமான்மாவாகக்கொண்டு நித்தமாய் மனவாக்கிறந்ததென்றும் அகம்பிரமமென்றுஞ் சொல்ல உனக்கு இன்னமும் நாணமில்லை என்க.

[illegible]ங்கு நின்றிடில வத்தை யின்றிடுமி சைந்தி டுங்கரண மென்னினீ
[illegible]ங்கு நின்றபர மெங்கொ ளித்தது நின்ற தேலவைய டங்கிடா
[illegible]ங்கு நின்றதொரு காந்த மானகலி ரும்பு சந்நிதியி யங்குமோர்
[illegible]ங்கி நின்றதெனி னீங்கி மீளும்வகை தங்கி டாதுனுரை தப்பதே.

(இ-ள்.) எங்கும நின்றிடில் அவத்தை இன்றிடும் - பிரமம் ஜீவான்மாவாய்க் காயந்தோறுநிறைந்து நிற்குமென்று கூறின் நீ கூறிய அவத்தையிலகப்பட்டு அடங்குவதில்லையாம,—இசைந்திடும் கரணமென்னின் நீ - அப்படி யவத்தைப்படுவது ஜீவான்மாவன்று அந்தக்கரணங்களினது சம்பந்தமென்று நீ கூறின்,—அங்கு நின்றபரம எங்கு ஒளித்தது - கரணங்கள் அவத்தையைப் பொருந்தினவிடத்தே அவ்விடத்துநின்ற ஜீவான்மா எங்கே மறைந்துநின்றது,—அது நின்றதேல் அவை அடங்கிடா - அந்தக்[illegible]ணம் நாயகனாகிய ஜீவான்மா அவ்விடத்து நின்றதாயின் அவன் வழித் [illegible] கரணங்களும் அடங்கமாட்டா,—இங்கு நின்றது ஒரு காந்தமான இரும்பு சந்நிதி இயங்குமோர் தங்கி நின்றதெனில் - அற்றன்று, இவ்வி[illegible]ண்டானதொரு காந்தக்கல்லின் சந்நிதியிலே இரும்பு அசைந்தடங்[illegible]ன்மைபோல, ஜீவான்மாவின்சந்நிதியிலே அந்தக்கரணங்களுஞ் சேட்[illegible]ப்பட்டடங்கின வென்று நீகூறின,—நீங்கி மீளும் வகை தங்கிடாது உரை தப்பதே-நீ கூறியவிரும்பு காந்தத்தோடுகூடினுங் காந்தத்தை

யிரும்பு நீங்கமாட்டாத தன்மைபோல, அந்தக்கரணங்களும் ஜீவான்மாவோடு கூடினால் நீங்கப்படாதாகையால், நீ கூறியவுவமையும் பிறழ்ந்ததாம் என்க. (௧௪)

இருள்பொ திந்ததொரு பரிதி யிவ்வுலகி லிசையி லின்றுடல நானெனு
மருள்பொ திந்ததொரு பிரம மிங்குளது மருவி நின்றவுரு வொருவியே
தெருள்பொ திந்துபர நானெ னுந்தெளிவு சென்ற போதுகதி யென்றிடும்
பொருள்பொ திந்ததெனி லமல னுக்குமலம் வருத லாலுளது புன்மையே.

(இ-ள்.) இருள் பொதிந்த தொருபரிதி இவ்வுலகில் இசையில் இன்று உடலம் நானெனும் மருள் பொதிந்த தொருபிரமம் இங்கு உளது - இருளான் மூடப்பட்டதோராதித்தன் இந்தவுலகின்கண் ணுண்டாகி நின்றதனையொக்கும் காயங்கடோறு நானென்று மருட்சியாலே மூடப்பட்ட பிரமம இவ்விடத்துண்டாய் நின்றது,—மருவி நின்ற உரு ஒருவியே - அப்படிமருட்சிபொருந்தி நின்ற காயம்நீங்கி,—தெருள்பொதிந்து பரம நானெனுந் தெளிவு சென்றபோது கதியென்றிடும் பொருள் பொதிந்ததெனில் - அறிவு சூழப்பட்டுப் பரப்பிரமம் நானேயென்னுந் தெளிவுண்டானபொழுது முத்தியாய் நிற்கும்பொருளுந் தானுமென்று கூறின்,—அமலனுக்கு மலம் வருதலால் உளது புன்மையே - மலரகிதமாகிய பிரமத்துக்கு மலங்கூடுதலு நீங்குதலு முண்டாகையாமென்று நீ கூறியவுரைவெளிற்றுரை என்க.

உளதுபுன்மையே என்பது - நின்மலமாயிருக்கிற பிரமத்துக்கு மலமானது கூடுதலால் ஆபாசமானை யுண்டாமென்க. இது கூடாதென்பது கருத்து. (௧௫)

சுத்த மானதுப ரத்தி னுக்கணைவ தின்று சுத்தமத நாதிநீ
வைத்த மாயமுறு சித்த சுத்தமுற மற்ற தற்குமலம் வைத்தனை
யொத்த சீவன்மல கன்ம மாயையுறு கின்ற காரணமு ணர்ந்திடாய்
பித்த னேவிறகி னிற்பி றப்பதெரி யென்னில்வே றுபொருள் பெற்றதே.

(இ-ள்.) சுத்தமானது பரத்தினுக்கு அணைவது இன்று சுத்தம் அநாதி - பரப்பிரமத்துக்குப் புதிதாகச் சுத்தமுண்டாயதன்று அநாதிசுத்தமுள்ளது,—நீவைத்த மாயம் உறு சித்து அசுத்தம் உற மற்றதற்கு மலம் வைத்தனை - நீ ஜீவான்மாவென்று பிரமத்திலே பேதித்துச்சொலப்பட்ட சித்தானது மயக்கமுற்று அசுத்தத்தைப்பொருந்தவே அதன் பேதமாகிய பரப்பிரமத்துக்கு மலமுண்டென்று தோற்றுவித்தனை,—ஒத்த சீவன் மலகன்மமாயை உறுகின்ற காரணம் உணர்ந்திடாய் பித்தனே - காயத்தோடு பொருந்தின ஆன்மா மலமுங் கன்மமு மாயையுங்கூடி அநுபவிக்குங்காரியத்துக்குக் காரணமாகியமுதலை அறியாயாதலால், நீ பேயனே. அற்றன்று,—விறகினில் பிறப்பது எரியென்னில் - காட்டத்திர அக்கினி மறைப்புண்டுநின்று பிரகாசித்தாற்போல, காயத்திலே மறுதிபுண்டு நிற்கும்பொழுது ஜீவான்மாவென்று நின்று பிரகாசிக்கும்பொழுதே பரப்பிரமமாகநின்று பிரகாசிக்குமென்று கூறின்,—வேறு பொருள் பெற்றதே - ஓரக்கினி யிரண்டாகப்பிரிந்து காட்டத்திலே நிற்பதன்றி வேறொரு பொருளாய்த் தோன்றுமாபோல ஜீவான்மாவும் வேறொரு முதலெனப்படுவாயாக என்க.

வேறு பொருள்பெற்றதே என்பதற்கு - விறகினெருப்புத்தோன்றுந்தன்மை யென்பையாகில் அந்நியப்பொருளைக் காட்டிநிற்கும். (௧௬)

உன்னி னீயுமநு போக மென்றபொழு துற்றி டுந்துவித மற்றதிங்
கென்னி லில்லையெனி லில்லை நீயுமறி வின்மை கண்டவிட முண்மையேன்
மன்னு மோருணர்வு வந்தி டும்முணர்வெ லாமு மாயையெனின் மாயையே
சொன்ன தோர்பிரம மாயி டும்பிரம மாயை யாயறிவு சோருமே.

(இ-ள்.) உன்னின் நீயும் அநுபோக மென்றபொழுது உற்றிடும் துவிதம்-நானேநானு யநுபவிப்பனென்னுமிடத்துப் பெறுவானும் அநுபவிப்பது முண்டாய் இரண்டாம்,—மற்றது இங்கு என்னில் இல்லையெனில் இல்லை நீயும் - பெறுவானாக என்னிடத்திற் கண்டதில்லையென்னிற் பெறுகிய நீயு மில்லையாம்,—அறிவு இன்மை கண்ட இடம் உண்மையேல் மன்னும் ஓர் உணர்வு வந்திடும் - அஞ்ஞானங்கெட்டவிடமே உண்மையென்று நீகூறின் அந்தமயக்கவறிவுகெட்டுக் கூடுமிடத்தே ஆன்மவறிவு சிறிதுண்டாயிருக் கும். அற்றன்று,—உணர்வெலாமும் மாயையெனில் - அப்படி அறியு மறி வெல்லா மாயையறிவா மென்றுகூறின்,—மாயையே சொன்ன தோர் பிர மம் ஆயிடும் - மாயைநீங்கினவிடத்திற்றோன்று மறிவும் மாயையறிவென் னின் அந்தப்பிரமம் மாயையாகவேண்டும்,— பிரமம் மாயையாய் அறிவு சோருமே - ஆகையால் பிரமமுமாயையாய் அம்மாயையாலே அறிவுங் கெடுமென்பதேயாம் என்க. (௧௭)

ஆர ணங்கடரு தத்து வம்மசிப தங்க ளின்பொருள றிந்திடாய்
[illegible]ர ணம்மதுவு நீயு மென்றிருமை கண்டு வேறதின்மை கருதிடாய்
[illegible]ணன்பிரம னானு நாடரிய நாய கன்கழல்க ணண்ணிநீ
[illegible] ணைந்துபொலி சாத நங்கள்கொடு யோக ஞானமுமி யற்றிடே.

(இ-ள்.) ஆரணங்கள் தரு தத்துவம அசி பதங்களின் பொருள் அறி[illegible]டாய் - வேதமுடிவிலே சொல்லப்பட்ட தத்துவமசி யென்னு மகாவாக் [illegible]யத்தையும் அதனாற்றரிசிக்கப்பட்ட பதபதார்த்தங்களையும் அறியாய்,—[illegible]ரணம் மதுவும் நீயும் என்று இருமை கண்டு வேறது இன்மை கருதிடாய்-[illegible]ரணமாகிய கர்த்தாவுங் காரியமாகிய ஆன்மாவும் இரண்டுபட்டு நின்ற [illegible]மையுங்கண்டு கூடிநிற்குமதுவும அறிந்திடாய். ஆகையால்,—நாரணன் பிர [illegible]னும் நாட அரிய நாயகன் கழல்கள் நண்ணி நீ ஏர் அணைந்து பொலி சா[illegible]நங்கள்கொடு யோக ஞானமும் இயற்றிடே - பிரமவிஷ்ணுக்களானு நாடு[illegible]ற்கரிய கர்த்தாவினுடைய திருவடிகளைப் பொருந்துதற்கு அழகுபொரு[illegible]ந்திப் பொலிவினையுடைத்தாகிய சிவசாதநங்களையும் பொருந்திக்கொண்டு யோகஞானங்களை யறிந்துசெய்வாயாக என்க.

எனவே யோகத்தாலே மனத்தைப்பிரித்து ஞானத்தாலே திருவடியைச்சேர்க வென்பது கருத்தாம். (௧௮)

மாயாவாதிமதமறுதலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ௫உ.

பாற்கரியன்மதம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னு மறையின் முடிவென்று மாயா வாதி யுடன்மலைந்து
பின்ன மாகிப் பிரமத்தைப் பேதா பேதஞ் சாதித்துப்
பன்னு மொருநூ லதுவாகப் பாரின் மீது பாற்கரியன்
சொன்ன விதனை யிந்நூலி னகத்தே தோன்றச் சொல்லுவாம்.

(இ-ள்.) மன்னும் மறையின் முடிவென்று மாயாவாதி யுடன் மலைந்து பின்னமாகி - சுவயம்புவாக நிலைபெற்ற வேதம் இத்தன்மைத்தென்று மாயாவாதியோடு மாறுபட்டுநீங்கி,—பிரமத்தைப் பேதாபேதஞ் சாதித்து - மாயாவாதிகூறிய பிரமத்தைப் பேதமாகவும் அபேதமாக நிலைநிறுத்தி,— பன்னும் ஒருநூல் அதுவாகப் பாரின்மீது பாற்கரியன் சொன்ன இதனை இந்நூலினகத்தே தோன்றச் சொல்லுவாம் - ஓது நூலும் வேதமுமாயிருக்க அதனுண்மையையறியாது பூமிமீதே பாற்கரியன் சொன்னமதத்தை இச்சிவஞானசித்தியாரிடத்தே தெளியச்சொல்லுவாம் என்க.

பாற்கரியனென்பான் ஒரிருடி. பாற்கரியம் எனினும் பரிணாமமாயாவாதமெனினுமொக்கும். (க)

சித்தே யுலகாய்ப் பரிணமித்துச் சீவ னாகித் திகழ்ந்தமையாற்
சத்தே யெல்லா முத்தியினைச் சாரக் கண்ட ஞானங்கள்
வைத்தே மொழியு மாமறைகள் சொன்ன மரபே வந்தக்கா [னே.
லொத்தே கெட்டுப் பிரமத்தோ டொன்றாய்ப் போமென் றுரைத்தன

(இ-ள்.) சித்தே உலகாய்ப் பரிணமித்துச் சீவனாகித் திகழ்ந்தமையால் சத்தே யெல்லாம - அறிவாகிய பிரமமே பிரபஞ்சபேதமாய்த் தோன்வளர்ந்து ஆன்மாக்களுமாய் விளங்குந்தன்மையால், சர்வமும் அந்தப்பிமேயாம்,— முத்தியினைச் சாரக் கண்ட ஞானங்கள் மொழியும் மாமகள் - வீட்டின்பத்தைச்சேர அறியுஞானங்களை வேதவாக்கியங்கள்செலும்,—சொன்னமரபே வைத்தே வந்தக்கால் ஒத்தேகெட்டுப் பிரமத்தோடு ஒன்றாய்ப் போமென்று உரைத்தனனே - அந்தவாக்கியங்களை சொன்படியேவைத்துத் தத்துவமசி பதபதார்த்தங்கண்டால் அந்தப்பிரமத்தேடே ஆன்மாக்கூடி ஆனமத்தன்மைகெட்டொன்றிப் பிரமமாயேபோமென்று பாற்கரியன் கூறினான் என்க.

வாக்கியம் - தத்துவமசி. சத்து - நிலைநின்றது. அசத்து - நிலைநில்லாதது. லாற் சததேசர்வமுமாமென்பதவன் கருத்து.

பாற்கரியன்மதமுடிந்தது.
ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௫௪.

பாற்கரியன்மதமறுதலை.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இயம்பு கின்றதுல காயி டாதுசட மின்றி நின்றுசட மாகியே
முயங்கு கின்றமையி னிலவ ணத்திரத முழுதுமே கனதை முயல்கைபோற்
பயந்த தென்னிலறி யப்ப டும்பொருளு மறிவு மென்றுபல வாகுமோ
தியங்கு கின்றதெனு ரைத்தி டாய்கடின மூதி யாகிவரு சித்தனே.

(இ-ள்.) இயம்புகின்றது உலகாயிடாது - நீசொல்லுகின்ற பிரமம் பிரபஞ்சபேதமாயிடமாட்டாது. ஆகையாலே,—சடம் இன்றி நின்று சடமாகியே முயங்குகின்றமை இல் - பிரமம ஜடத்தை நீங்கிநின்றது ஜடந்தானுந் தானாகவே கூடிநின்றமை உண்டாகாது. அற்றன்று,—இலவணத்து இரதமுழுதுமே கனதை முயல்கைபோல் பயந்ததென்னில் - உப்பானது ஜலத்தோடுகூடி ஒருதன்மைப்பட்டாற்போல, வத்துவுமொன்றாய் நின்றதென்னில்,—அறியப்படும் பொருளும் அறிவுமென்று பலவாகுமோ-ஜலத்தோடு கூடிய இலவணம்பேதியாது ஏகத்துவமாய் நின்றாற்போல, பிரமமுமொன்றாய்நிற்கையின்றி அறியப்படும்பொருளாகிய ஜடமும அறிவாகிய ஞானமுமாகப்பேதித்து நிற்குமோ,—தியங்குகின்றது என் உரைத்திடாய் கடினம் ஆதியாகி வருசித்தனே - இப்படி மயங்குவானேன் சொல்லாய் மாபூதங்கள் முதலானவையும நானேயாவேனென்றுவருமறிவனே என்க.

கடினம் - பூதகுணம். அது குணிமேனின்றது. இலவணத்திரதமுழுதுமேகனதைமுயல்கைபோலென்றது - மண்ணின்சாரமானதை ஜலமானதுகொண்டு உப்பானதொழியச் சிறசொரூபந்திரண்டு பரிணமியாதெனபது நோக்கியாம்.　　　(௧)

உன்னு கின்றபிர மத்தி லேசிறிதிவ வுலக மானதென வோதினீ
மன்னு கின்றசில கால மோடழியு மழிய வந்துதவு மாயையாற்
றன்னி லொன்றுமெனில் வருத லோடிறுதி தருத லாலதுச டத்ததா
முன்னொ டச்சகமு முண்மை யன்றுசட மென்ன வேயுறுதி மனனுமே.

(இ-ள்.) உன்னுகின்ற பிரமத்திலே சிறிது இவ்வுலகமானதென ஓதின் நீ-யாவருநினைக்கப்படாநின்ற பிரமமுழுதும் பிரபஞ்சமாகாது சிறிது [illegible]தித்துப் பிரபஞ்சமானதென்று நீ சொல்லுகின்றாயாகில,—மன்னுகின்[illegible]சிலகாலமோடு அழியும் - அங்ஙனமாயிற் பிரபஞ்சஞ்சிறிதுகாலநிலைபெ[illegible]நின்று அழியாநிற்கும,—அழிய வந்து உதவும் மாயையால் - அப்படி [illegible]ந்து மீளவுமாயையிலே தோன்றிவருகையால் மாயையிலே ஒடுங்கி மா[illegible]யிலேதோனறும. அற்றன்று,—தன்னில் ஒன்றுமெனில் - ஒடுங்குங்[illegible]லத்திலும் பிரமத்திலேயொடுங்கித் தோன்றுங்காலத்திலும் பிரமத்திலே [illegible]தான்றுமென்னில்,—வருதலோடு இறுதி தருதலால் அது சடத்ததாம்- [illegible]ப்படித்தோன்றி யொடுங்குவதாகிய பிரபஞ்சம் பிரமத்திலே பேதமா[illegible] பிரமமும் அசேதநமாகவேண்டுமாகையால்,—உன்னொடு அச்சகமும் [illegible]ண்மை அன்று சடமென்னவே உறுதி மன்னுமே-அகம்பிரமமென்கிறவு[illegible]னுடனே பிரபஞ்சமுந்தோன்றுகையு மொடுங்குகையுஞ் செய்கையால் [illegible]மெய்யன்று ஜடமென்றேசொலலுதலே மெய்யாகவுடைத்து என்க.

வந்துவந்துதவுமாயையால் எனவும்பாடம்.　　　(௨)

வித்தெ ழுந்துமா மாய்வி ளைந்தமை விளம்பி னுயுவமை வேறுநீ
நித்த மென்றவுரை பொய்த்து நீடுசட மாயெ ழுந்தழியு நின்பர
மொத்தெ ழும்பொழுது வித்தி னுக்கவனி யுண்டு தாரகமு னக்கெனு
பித்த னென்றல குரைத்தி டும்பிர மமாயி னுயிவைபி தற்றிலே.

(இ-ள்.) வித்து எழுந்து மரமாய் விளைந்தமை விளம்பினுய் உவமை - மரங்கெட்டவிடத்து வித்திலேநின்று மரமண்டானைப்போல பிரபஞ்ச

மழிந்தவிடத்தும் பிரமத்திலேநின்று பிரபஞ்சமுண்டாமென்று உவமை கூறினாய். அங்ஙனமாயின்,—வேறு நீ நித்தமென்ற உரை பொய்த்து நீடுசடமாய் எழுந்து அழியும் நின்பரம் - அந்தவித்து மரத்திலேயுள்ளதுமாய்ப் பின்பு தானே பரிணமிக்குங்காலத்து மரநதோன்றத் தான்கெட்டுத்தோன்றினதற்குப் பரிணாமமுண்டாய் அந்தமரம் மீளவும் வித்தையுண்டாக்கினாற்போல, பிரமமும் பிரபஞ்சத்துக்குவேறாய் நித்தமாய் நிற்குமென்றவுரையும் பொய்யாய்ப் பிரமமும் பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கியும பிரபஞ்சமும் பிரமத்தையுண்டாக்கியும் சடத்தின்பகுதியாய்த்தோன்றிக்கெடும் நின்பிரமம. அதுவுமன்றி,— ஓத்து எழும பொழுது வித்தினுக்கு அவனி உண்டு தாரகம் உனக்கெது - அந்தவித்து மரமாம்பொழுது பூமிதரிப்பாகத்தோன்றும் அதுபோல, உன்னுடைய பிரமம் பிரபஞ்சமாம்பொழுது தரிப்பதியாது,—பித்தனென்று உலகு உரைத்திடும் பிரமமாயினாய் இவை பிதற்றிலே - பிரமமாயினாய் இப்படி மயங்கக்கூறுவையாயின் உன்னைப் பேயனென்று மிக்கோர்சொல்லாநிற்பார் என்க.

பிரமமாயினாயென்பது - இழிவு. உலகமென்பது - உயர்நதோரை. உலகமென்னும் வாய்பாடு உரைத்திடுமென்னும் வாய்பாடுபெற்றது. (௯)

சூட கங்கடக மோதி ரஞ்சவடி தொடரொ டாரமுடி தோடுநா
ணாட கந்தருவ தாகு மப்படிய னைத்து மப்பிரம மாகுமே
னீடு மப்பணிகள் செய்து ளோரவைபு னைந்து ளோர்களை நிகழ்த்திடும்
நாடி டுஞ்சகமி யற்று வோர்கொடு நடத்து வோருளர்க விற்றிலே.

(இ-ள்.) சூடகம கடகம் மோதிரம் சவடி தொடரொடு ஆரம் முடிதோடு நாண் ஆடகந்தருவதாகும் - சூடகமுதல் நாணீறாகச்சொல்லப்பட்ட பேதமான பணிகளைப் பொன்னொருமுதலாக நின்று பேதித்தாற்போல, பிரமம பிரபஞ்சபேதமெல்லாமாகப பேதித்து முதல்கெடாமல நிற்குமென்று கூறின்,—அபபடி அனைத்தும பிரமமாகுமேல் - அப்பணிபோலப்பேதித்து எல்லாம் பிரமமாய் நிற்குமாகில்,—நீடும் அப்பணிகள் செய்துளோர் அவைபுனைந்துளோர்களை நிகழ்த்திடும - அப்பணிபேதஞ்செய்தோனையும் அப்பணியணிந்தோனையும் அபபணிதானேயுண்டாக்கி நிற்றலால் அதுபோல,—நாடிடும் சகம் இயற்றுவோர்கொடு நடத்துவோர் உளர் நவிற்றிலே - ஒருமுதலைக்கொண்டு சகத்தையுண்டாக்குவோனையும் அதனை நடத்துவோனையுஞ் சங்கரிப்போனையுஞ் சொல்லுங்காலத்து அறிந்திடுந்தன்மையையுடைத்து என்க.

அறிவி னோடுசெயன் மாறில் வீடதனை யணுகொ ணாதவையி ரண்டினா
லுறுதி யானபிர மத்தி னோடழிய வொன்ற லாமெனவு ரைத்திகாண்
ணிறுதி யேலதனொ டிலைசவ தின்றிசைவ துள்ள தாயிடினவ் வின்பமே
பெறுதி நீயுடலொ டுயிர்க ளாயறிவு பிரியு மாறுசெயல் பெறுவதென்.

(இ-ள்.) அறிவினோடு செயல்மாறில் வீடதனை அணுகொணாது அவை இரண்டினால் உறுதியான பிரமத்தினோடு அழிய ஒன்றலாமென உரைத்திகாண் - ஞானக்கிரியைகள்மாறினால் வீட்டின்பம் அணைதற்கு அரிது; ஞானக்கிரியைகள் இரண்டினாலுஞ்சென்று அவற்றிற்காதாரமாகிய பிரமத்திலே

அழியக் கூடலாமென்று கூறினாய்,—இறுதியேல் அதனோடு இசைவது இன்று - ஞானக்கிரியைகணிற்கப் பிரமத்தைச்சென்று கூடுதலுமில்லை அக் தஞானக்கிரியைகள் கெட்டாற் பிரமத்தோடு கூடுதற்கு ஒருமுதலும் இல்லையாம்; அன்றி,—இசைவது உள்ளதாயிடின் - அந்தஞானக்கிரியைகள்கெடாமலொன்றுவதுள்ளவாமாயின்,—அவ்வின்பமே பெறுதி நீ உடலொடு உயிர்கள் ஆய் அறிவு பிரியுமாறு செயல் பெறுவது என் - நீ எப்பொழுதும் அந்தச்சுகத்தை அநுபவிப்பதன்றிக் காயத்தோடு உயிர்களின் மிக்கவறிவு நீங்கும்படி அவத்தையின் செய்தியைப்பெறுவானேன்; ஆதலால், ஆன்மா வென்று ஒன்றுண்டு என்க.

உடலோடுயிர்களாயதுபிறக்குமாறுசெயல்பெறதியால் எனப்பாடமாயின், இன்பத்தைப் பெற்றுநிற்றலன்றி நீயும் உடலோடு உயிர்களாய்வந்து பிறக்குமரபுபெற்று யெனப்பொருள் கொள்க. இதனால் உலகமுமுயிருமாய்ப் பிறந்திறந்துழலுமவனன்றே நீயென்றதெனக் கொள்க. (கு)

பாற்கரியன்மதமறுதலைமுடிந்தது.

ஆசத்திருவிருத்தம் - உருக.

நிரீச்சுரசாங்கியன்மதம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மூலம புரியட் டகம்விகிர்தி யாகி மூன்றாய்ப் பிரகிருதி
தூல சூக்கம் பரமாயச் சுத்த புருடன் சந்நிதியிற்
பாலன் சேட்டை புரிந்துலகம் யோனி பலவாய்ப் பரந்தொடுங்குஞ்
சால வென்று நிரீச்சுவர சாங்கி யன்றான் சாற்றிடுமே.

(இ-ள்.) மூலம் புரியட்டகம் விகிர்தியாகி மூன்றாய்ப் பிரகிருதி - பிரகிருதி புமானென்னும் இரண்டில், பிரகிருதியானது மூலமென்றும் புரியட்டகமென்றும் விகிர்தியெனறும் மூன்று பெயரையுடைத்தாய்,—தூலம் சூக்கம் பரமாய் - தூலமாயும் சூக்குமமாயுஞ் பரமாயுநிற்கும்,—சுத்தபுருடன் சந்நிதியில் பாலன்சேட்டை புரிந்து உலகம் யோனி பலவாய்ப்பரந்து-ஒடுங்கிய சுத்தபுருடன் பிரகிருதியின் சந்நிதியிலே மழவின்செய்தியைப் போல அறியாமையைப்பொருந்திப் பிரபஞ்சமும யோநிபேதங்களும் நானாவிரிந்து நின்றவிடத்து,—ஒடுங்கும் சாலவென்று - தனக்குவிவேக ஞானம்வந்து சர்வமும் பிரகிருதிக்குள்ளது தனக்குள்ளதன்றென்று காணவே பிரபஞ்சவியாபாரம் நன்றாக நீங்குமென்று,—நிரீச்சுவர சாங்கியன்றான் சாற்றிடுமே - நிரீச்சுவரசாங்கியன் சொன்னான் என்க.

மூலம் - சித்தம். புரியட்டகம் - சத்தாதிகளைந்து மனம் புத்தி அகங்கார மூன்றுஆக வெட்டாம். விகிர்தி - தூலதேசமும் பிரபஞ்சமும். இம்மூன்றுவகையாகப் பிரகிருதி பேதிக்க இதனைப் புமான்றனதென்று கொண்டிருப்பன். இந்தப்பதினாறு கருவிகளோடுங்கூடிப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரகிருதிக்குள்ளதென்று நீங்கப் புமானென்றும் புருடனென்றும் வேறற்றுநிற்பன் அதுவே முத்தியாமென்பதுகருத்து. நிரீச்சுரசாங்கியம் - கபிலன்மதம். இதில் விகிர்தியென்றமையால், ஆங்காரபேதத்திற்றோன்றிய ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களும் சத்தாதிகளிற்றோன்றிய பூதங்களைப்

இருபத்துநாலு தத்துவங்களும் மற்றும் பேதமுமெனக்கொள்க. இதில் ஈசுரசாங்கியன் என்றும் நிரீச்சுரசாங்கியனென்றும் இரண்டுவகையர். இதிலே சிவ சாங்கியனையும் விஷ்ணு சாங்கியனையும் ஈச்சுரசாங்கியனெனக்கொள்க. (௧)

நிரீச்சுரசாங்கியன் மதமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ௬௦.

நிரீச்சுரசாங்கியன்மதமறுதலை.

சுத்த னறிவன் புருடனெனிற் சூழா தாகும் பிரகிருதி
பெத்த நீங்கி னுலும்பின் பெத்த னுவன் பேரறிவாற்
கத்த மேவும் பிரகிருதி கண்டு கழிக்க மாட்டானேன்
முத்த னுகான் சுத்தனுக்கு மூலப் பிரகி ருதியிலையாம்.

(இ-ள்.) சுத்தன் அறிவன் புருடனெனில் சூழாதாகும் பிரகிருதி - ஆன்மபுருடன் சுத்தமான அறிவையுடையனுமாகில் அவனை அசுத்தமாகிய பிரகிருதிவளையாதாகும். அன்றியும்,— பெத்தம் நீங்கினுலும் பின்பெத்தனுவன் - பெத்தனுய நின்றவிடத்திலும் இவனைபபந்தியாது அஞ்ஞானம அது பிரகிருதிக்குள்ளதாய் நிற்குமென்னில், பெத்தநீங்கினவிடத்திலும் அறியாமனினறுனகையால்,பெத்தத்தைப்பொருந்தினவனுவன்,—பேரறிவால் கத்தமேவும பிரகிருதி கண்டு கழிக்க மாட்டானேல் - மிக்கவறிவாகிய பனையோடுகூடிநின்றும் பொல்லாங்கைப்பொருந்தின பிரகிருதியின் செயலைத்தரிசித்து நீங்கமாட்டானுயின் அஞ்ஞானம் பிரகிருதிக்குள்ளதென்று காணுந்தகுதியையுடைய னல்லனுகையால,—முத்தனுகான் - பனையுடனே கூடிநின்று பிரகிருதியை நீங்கானுயின் முத்தியடையுமான்மாவாகான்; சுத்தனுக்கு மூலபபிரகிருதி இலையாம் - சுத்தனுயிருக்கிற பிரமத்துக்கு மூலப்பிரகிருதியுண்டாகாது. மூலபபிரகிருதி கூடுவதும் நீங்குவதும ஆன்மாவுக்கென்றறிவாயாக எனக.

கத்தம் - பொல்லாங்கு.

புருடன் பிரகி ருதிபெற்றுற் போதஞ் சிறிதங் குண்டாகிக்
குருடன் முதுகின் முடவனிருந் தூர்ந்தாற் போலப் பிரகிருதி
யிருட னிடத்தே யிருந்தியங்கும் கன்மா லிறையன் றிரண்டினையு
மருட னுருவாய்ச் சேட்டிப்பித் தறியு மமல னரனேயாம.

(இ-ள்.) புருடன் பிரகிருதி பெற்றுல் போதம சிறிது அங்கு உண்டாகி - சுத்தபுருடனென்ற ஆன்மபுருடன் பிரகிருதியைக் கூடினவிடத்து, பிரகிருதியாலே சிறிது அஞ்ஞானவறிவுண்டாய்,—குருடன் முதுகில் முடவன் இருந்து ஊர்ந்தாற்போலப் பிரகிருதி இருடனிடத்தே இருந்து இயங்குங் கன்மால்-அந்தகன் முதுகிலே முடவனிருந்து அந்தகனை நடாத்தினுற்போல, கன்மத்துக்கீடான பிரகிருதியாலே சிறிது அஞ்ஞானம்பெற்றபுருடனைப் பிரகிருதிகூடி அவனிடத்தேயிருந்து கன்மத்துக்கீடானதொழிலை நடாத்தும்,—இறை அன்று-ஆகையாற் பிரகிருதியுடன்கூடி நிற்பான் ஆன்மாவேயாம். கர்த்தாவன்று,—இரண்டினையும் மருடன் உருவாய்ச் சேட்டிப்பித்து அறியும் அமலன் அரனேயாம் - அந்தவான்மபுருடனையும் அவ

னைக்கூடிநிற்கிற பிரகிருதியையும்கூட்டி அஞ்ஞானமே தனக்கு உருவமாகக்கொண்டு நடக்கும்படியாக நடாத்துவித்து ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மத்தையுமறிந்து அதற்குத்தக்கபயனையுங்கொடுப்பான் மலரகிதனாகிய அரனே என்க.

பிரகிருதிக்கு அஞ்ஞானமே சொரூபமாகையால் அவ்வஞ்ஞானத்தைப் பொருந்திநின்ற புருடனை மருடனென்று கூறப்பட்டது. அமலனெனகையால கர்த்தாமலரகிதனென்பது கருத்து. புருடனாவான் பிரகிருதிகூடினுற் சிறிதறிவுண்டாய்க் குருடனுடையமுதுகிலே முடவனிருந்து நடாத்தினறபோலப பிரகிருதியாகிய விருடனிடத்தே புருடனிருந்துவழங்குவகனமததாலே வேறுகாத்தாவாலன்றென்றெனில், அப்பிரகிருதிபுருடனாகிய இரண்டையு மருடனுருவாய்நின்று சேட்டிப்பித்தறியாநிற்கும் அமலனாகிய பரமேசுவரனென்க. குருடனமுதுகில முடவனிருந்தூர்கையாவது ஒன்றுக்குள்ள குணமொன்றுக்கில்லாமல் சேட்டைகூடாதாம். (௨)

அறியான் புருடன் பிரகிருதி யசேத நங்கா ரியத்தினுக்குக்
குறியாய் நாத னுளனென்று கூறு முத்தி விவேகமெனிற்
செறிவார் தனைபோ காதறியிற் சேர்த்தோனவேண்டுஞ்செயலிற்போ
நெறியாற் பணிசெய் துடற்பாச நீக்கிக் கொண்ணீ நின்மலனால்.

(இ-ள்.) அறியான புருடன் - ஆன்மபுருடன தானுயொன்றையும் அறியமாட்டான்,—பிரகிருதி அசேதநம - பிரகிருதியுஞசடம; ஆதலால்,—காரியத்தினுக்குக் குறியாய் நாதன் உளனென்று-இவைகாரியபபடுதறகுக் காரணமாகிய கர்ததா ஒருவனுளனென்று குறிபபாயாக,—கூறு முத்தி விவேகமெனில - நீ முத்தியென்று சொல்லப்பட்டது பநதம நமக்குள்ள தன்றென்றறியும விவேகஞானமென்னில,— செறிவாந தனைபோகாது அறியில் - எல்லாவற்றையுமறியுமிடத்துப் பாசஞானமும் பசுஞானமுங் [illegible]டி அறியவேண்டுமாகையாற் பாசபநதம நீங்காதாம்,—சேர்த்தோன் [illegible]ண்டும - அநதபாசம நீங்குமிடதது முன்புகூட்டினேனே நீக்கவேண் [illegible],—செயலிற்போம - அநதபாசத்தைக் கூட்டினகர்த்தாவின் காருண் [illegible]ியத்தாலே பாசபநதம நீங்கும அதுநீங்குமபடிக்கு,—நெறியால பணி [illegible]செய்து உடற்பாசம் நீக்கிக்கொள் நீ நின்மலனால் - சரியைகிரியாயோகஞா [illegible]ங்களாகிய வழிகளிலேநின்று தொண்டுசெய்து நீ கர்த்தாவினாலே உன் [illegible]சபநதத்தை நீக்கிக்கொள்வாயாக என்க. (௩)

நிரீச்சுரசாங்கியன்மதமறுதலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம - உ௬௩.

பாஞ்சராத்திரிமதம்.

வேறு.

ஆதியா யருவ மாகி யகண்டபூ ரணமாய் ஞானச்
சோதியாய் நின்ற மாயன் சுவேச்சையா லுருவு கொண்டு
நீதியார் கருணை யாலே நீள்கடற் றுயின்று நூலு
மோதினு னென்று பாஞ்ச ராத்திரி யுரைப்ப னுற்றே.

(இ-ள்.) ஆதியாய் அருவமாகி அகண்ட பூரணமாய் ஞானச் சோதியாய்நின்ற மாயன் - [illegible]

பவனாய் ஞானசொரூபியாய் நின்ற விஷ்ணுவானவன்,—சுவேச்சையால் உருவுகொண்டு - ஆன்மாக்களை இரக்ஷிக்கவேண்டித் தனதிச்சையாலே மீன் முதலான திருமேனிகளையெடுத்துக்கொண்டும்,—நீதி ஆர் கருணையாலே நீள்கடல் துயின்று - இரக்ஷிக்கவேண்டு முறைமையாகப் பொருந்தின கருணையாலே நெடியதிருப்பாற்கடலிலே யோகநித்திரைசெய்தும்,—நானும் ஓதினனென்று - அநாதியாகிய வேதத்தையும் அருளினனென்று,—பாஞ்சராத்திரி உரைப்பன் உற்றே - பாஞ்சராத்திரியென்னுஞ் சமயி சொல்லுவன் என்க.

உருவுகொண்டும் துயின்றும் எனவும்மை விரிக்க. ஆதி - எல்லாசருமுதல்.()

உந்தியி லயனை யீன்று மவனைக்கொண் டுலகுண் டாக்கி
யந்தநல் லுலக ழிக்க வரனையு மாக்கு வித்துத்
தந்திடுஞ் சகத்தி னுக்குத் திதிகர்த்தா தானே யாகி
வந்திடுந் தோற்ற மீறு நிலைமையும் பண்ணு மாயன்.

(இ-ள்.) உந்தியில் அயனை ஈன்றும் அவனைக்கொண்டு உலகு உண்டாக்கி அந்த நல்லுலகு அழிக்க அரனையும் ஆக்குவித்து - வைகுண்டத்திலே யிருக்கும் பரமபுருடன், சிருட்டிகாரணமாகத் தனது திருவுந்தித் தாமரையிலே பிரமாவை யுண்டாக்கி அவனாலே பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்குவித்தும் அப்படி அழகு பெறப்படைத்த பிரபஞ்சத்தைச் சங்கரித்தற்குப் பிரமாவினிடத்திலே நின்றும் உருத்திரனை உண்டாக்கி அவனைக்கொண்டு சங்கரிப்பித்தும்,—தந்திடும் சகத்தினுக்குத் திதிகர்த்தா தானேயாகி - தன்னாலுண்டாக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்துக்கு இரக்ஷிக்குங் கர்த்தாவுந் தானேயாகி,—வந்திடும் தோற்றம் ஈறு நிலைமையும் பண்ணும் மாயன் - இப்படிவரப்பட்ட சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களையுஞ் செய்பவன் பரமபுருஷோத்தமனென்று பாஞ்சராத்திரி சொல்லுவன் என்க.

பஞ்சராத்திரியிலே நூல்செய்தமையால், பாஞ்சராத்திரியென்று பெயராயிற்று. அரனையு மாக்குவித்தென்றது - பிரமாவின் முகத்திலே அரனைத்தோற்றுவித்தது.

மீனாமை கேழ லாரி சிங்கமவா மனனாய் வென்றி
யானாத விராமா மூவ ராயனா யளித்தான கற்கி
தானுயும் வருவ னின்ன மென்றவன் சாற்றித் தேவர்
கோனாயு நிற்ப னென்று கூறுவன் குறிப்பி னோடே.

(இ-ள்.) மீன் ஆமை கேழல் நாரசிங்கம் வாமனனாய் - பிரபஞ்சத்தை இரக்ஷிக்கவேண்டி மீனாகியும் ஆமையாகியும் பன்றியாகியும் நாரசிங்கமாகியும் வாமனனாகியும்,—வென்றி ஆனாத இராமர் மூவர் ஆயனாய் அளித்தான் - வெற்றிகெடாத பரசுராமனாகியும் பலபத்திராமனாகியும் ஸ்ரீராமனாகியும் கிருஷ்ணனாகியும் இரட்சித்தான்,—கற்கி தானாயும் வருவன் இன்னமென்று அவன் சாற்றி - மேற்குதிரையாகியும் வந்திரக்ஷிப்பனென்று பாஞ்சராத்திரி சொல்லி,—தேவர்கோனாயும் நிற்பனென்று கூறுவன் குறிப்பினோடே - இப்படித் தசாவதாரங் கொள்ளும்போதும் முத்திதேவன் தேவர்களுக்குக் கர்த்தாவுமாயிருப்பனென்று அறிவோடுஞ் சொல்லாநிற்பன் என்க.

குறிப்பினோடே யென்பது - இழித்துக்கூறியது. (௯)

ஏழ்கடல் செலுவி லேற்று மிருங்கிரி முதுகி லேற்றுந்
தாழ்தல முழுதுங் கண்டுந் தபநிய னுடல்பி ளந்தும்
வாழுல களந்து மன்னாய் மன்னர்க்கு மன்ன ராயும்
பாழ்பட வுழறிப் பாரு நோக்கும்பின் பரியு மாயே.

(இ-ள்.) ஏழ்கடல் செலுவில் ஏற்றும் இருங்கிரி முதுகில் ஏற்றும் தாழ்தலம் முழுதுங் கண்டும் தபநியன் உடல் பிளந்தும் வாழ் உலகு அளந்தும் - மச்சரூபமாய்ச் சத்தசமுத்திரங்களையும் ஓர் செலுவிலே அடக்கியும் அமுதமர்த்தநத்திற் கூர்மரூபமாய் மகாமேருவை முதுகிலே தாங்கியும் பிரளயத்திலே தாழ்ந்துபோன பூமியை வராகரூபமாய்ப் புகுந்தெடுத்தும் நாரசிங்கரூபமாயிரணியவதை செய்தும வாமனரூபமாய் வாழ்கின்ற வுலகளந்தும்,—மன்னாய் மன்னர்க்கு மன்னராயும பாழ்பட உழறிப்பாரும் நோக்கும் - இருபத்தொருகால் க்ஷத்திரியரைச் சங்கரித்து மண்டலாதிபியாய்ப் பரசுராமனாயும இராமனாயிராவணனை வதைசெய்தும் பலபத்திரராமனாய் லோகரக்ஷார்த்த மாயோகத்தினின்றும வாசுதேவனாய் அசுரர் மாயை பாழ்படச் சிதறியும பிரபஞ்சத்தை இரக்ஷிக்கும்,—பின் பரியுமாயே - இனிவரும் பிரளயகாலத்துக்குக் குதிரையாய் வந்திரக்ஷிக்கு மாயன் என்க.

மன்னர்க்கு மன்னராயு மென்றது - இராமாவதார மூன்றிலும் பொருந்தாத இராசாக்களை வென்று அவர்களுக்கு இராசாவாயும் இருந்ததெனக. (௪)

பொய்கைவாய் முதலை வாயிற் போதகம் போத மாட்டா
தையனே நாதா வாதி மூலமே யென்ற ழைப்ப
வுய்யயாம் பணிமா லோல வோலவென் றோடிச் சென்று
வெய்யவாய் முதலை வீட்டிக் கரிக்கும்வீ டருளி னானே.

(இ-ள்.) பொய்கைவாய் முதலைவாயில் போதகம போத மாட்டாது - பொய்கையிடத்திற்றங்கிய யானை அப்பொய்கையின்கணுண்டாகிய முதலைவாயிலே அகப்பட்டுக் கரையேறமாட்டாமல்,—ஐயனே நாதா ஆதி மூலமே யென்று அழைப்ப - சுவாமியே கர்த்தாவே ஆதியே மூலமே யென்று நொந்து கூப்பிட்டழைப்ப,—உய்ய யாம் பணிமால் ஓல ஓல வென்று ஓடிச்சென்று வெய்யவாய் முதலை வீட்டி - யாம் ஈடேறும்படி வணங்கப்பட்ட பரமபுருடன் கிருபைசெய்தோடிச்சென்று கொடியவாயினையுடைய முதலைவாயினின்றும விடுவித்து,—கரிக்கும் வீடு அருளினானே - அந்த யானைக்கும் முதலைக்கும் வைகுண்டபதம அளித்தருளினான் என்க.

ஓல ஓல என்றது - விரைவுச்சொல். கரிக்கும் என்றவும்மையால் முதலைக்கு மென்றதாயிற்று. (௫)

அலைகடல் கடைந்தும் வானோர்க் கமுதினை யளித்துந் தீய
கொலைபுரி யசுரர் தம்மைக் கொன்றுல கங்கள் காத்துங்
கலைமலி பொருளன் பர்க்குக் கருணையா லுரைத்து மிக்க
தலைமையி னிற்பன் மாய னென்றும்பின் சாற்றி னானே.

(இ-ள்.) அலைகடல் கடைந்தும் வானோர்க்கு அமுதினை அளித்தும் - தேவர்களுக்கு நித்தியத்துவ முண்டாகவேண்டி மகாமேரு [illegible]

வாசுகியாலுகவும் சமுத்திரத்திலே அமுதமர்த்தனஞ்செய்து தேவர்களுக்கு அமுதங்கொடுத்தும்,—தீய கொலைபுரி அசுரர் தம்மைக் கொன்று உலகங்கள் காத்தும் - பிரபஞ்சத்திலே கொடிய கொலைத்தொழிலைப்பொருந்தின அசுரரைக்கெடுத்துத் தேவர்கள் முதலாகிய ஆன்மாக்களை யிரட்சித்தும், —கலைமலிபொருள் அன்பர்க்குக் கருணையால் உரைத்தும - சர்வகலைகளும் பொருந்தின அர்த்தத்தைத் தனது கருணையாலே அடியவர்களுக் கருளியும,—மிக்க தலைமையில் நிற்பன் மாயனென்றும் பின் சாற்றினனே - இப்படி மிக்ககாத்திருததுவங் குன்றுமனிற்பவன் பரமபுருடனென்று சொன்னன் பின்னும பாஞ்சராத்திரி என்க. (கூ

மாயையா யுயிராய் மாயா காரிய மாகி மன்னி
மாயையாற் பந்தஞ செய்து வாங்கிடு மவனு லன்றி
மாயைபோ காதென் றெணணி மாயனை வணங்கப் பின்னை
மாயைபோம போனன மாயன் வைகுண்டம வைப்ப னன்றே

(இ-ள்.) மாயையாய் உயிராய் மாயா காரியமாகி மன்னி - பரமபுருடன் பிரபஞச சிருஷ்டி காலத்தில் மாயாசொரூபியாய்த் தனவழி மயங்கும் ஆன்மாக்களுமாய் அவ்வான்மாக்களைப பந்திக்கும தத்துவ சாலங்களும் தானேயாய நிலைபெற்று,—மாயையாற பநதஞசெய்து வாங்கிடும் அவனும் அன்றி மாயை போகாதென்று எணணி - அம்மாயையாலே ஆன்மாக்களைப் பநதிதது மீளவு நீக்குவன் மாயனுகையால் அவனலனறி மாயைநீங்காதென விசாரித்து,—மாயனை வணஙகப பினனை மாயைபோம - பதிவிரதையைபபோல மற்றொரு தெய்வத்தை நினையாமற் பரமபுருடனையே வணங்கி வழிபாடுசெய்யவே அநதப் பந்தமாகிய மாயைநீஙகும,—போனன் மாயன் வைகுண்டம வைப்பன் அனறே - அம்மாயை நீஙகவே பரமபுருடன் விரசையாறறினிடத்ததாகிய நன்னீராலே ஆனமாவைச் சுத்திக்கி வைகுண்டத்திலே சாரூபபியமாக வைப்பனெனறு பாஞ்சராத்திரி கூறினன் என்க.

பாஞ்சராத்திரிமதமுடிநதது.

ஆகததிருவிருததம் - உஎ0.

பாஞ்சராத்திரிமதமறுதலை.

ஆதிதா னுகி லாதிக் கநதமுண் டாகு மநதக்
கோதிலா னிறைவ னென்று கூறிடும வேத ஞானச்
சோதியாய் நின்று னுகிற் றேய்நதிடான மாயை ஞானத்
தீதிலா வுருவ மெனனிற் சேர்நதிடான் றுதுச் சென்றே.

(இ-ள்.) ஆதிதானுகில் ஆதிக்கு அநதம உண்டாகும - பாஞ்சராத்திரீ நீ உன் கர்த்தாவை ஆதியென்று கூறினுய்; அங்ஙனம் ஆதியாயின் ஆதிக்கு முடிவுண்டாய்க் கர்த்தாவு மல்லனுவன். அஃதியாங்ஙனமெனில்,—அநதக் கோதிலான் இறைவனென்று கூறிடும் வேதம் - வேதமும ஆதியும் அநதமுமில்லாதவனே கர்த்தாவென்று சொல்லாநிற்கு மாத

லால்,—ஞானச் சோதியாய் நின்றானாகில் தோய்ந்திடான் மாயை - ஞான ப்பிரகாசமாயும் அரூபியாயும் பரிபூரணமாய் நின்றானாயின், மாயையினக ப்பட்டு மாயாரூபமாகான. அற்றன்று,—ஞானத் தீதிலா உருவமென் னில் - அப்படி யெடுத்துக்கொண்ட திருமேனிகளும குற்றமில்லாத ஞா னசொரூபமே யென்னில்,—சேர்ந்திடான தாதுச்சென்றே - அவன் ஞா னசொரூபியாயின் அநதஞானஸ்வரூபத்துக்குத் தாதுக்களுண்டாகா ; இவனெடுத்துக்கொண்ட வடிவெல்லாந தாதுக்களுண்டாய்ச் சங்காரப் படுகையாற் கர்த்தாவல்லன் என்க. (க)

> தாதுவா னதுவே தென்னிற் சங்கரன் பலிக்குச் செலலச்
> தீதிலாக் கோதண் டத்தைத் திறநதவன விட்ட போது
> போதுவ துதிர மன்றோ போநதுமூர்ச் சித்து வீழ்நதா
> ளுதனு ரெழுப்பப் பின்னே நடநதனன் கிடந்த வன்றான்.

(இ-ள்.) அவனுக்குத் தாதுக்களுண்டானபடி எங்ஙனமென்னில், பர மேசுவரன் விஷ்ணுவினகநதையைக் கெடுப்பது காரணமாகப் பிக்ஷாபாத்தி ரம் வாங்கிப பிக்ஷைசெய்ய அநேகம பலிகளாற் பாத்திர நிறையாததால் அவ்விடத்துப் புருடோத்தமன் கருவத்தாலே யானிதனை நிறைப்பேனெ ன்று நெற்றியினரமபினைத் திறநதுவிடப் புறப்பட்டது இரத்தமன்றோ அந்த விரத்தம போதுகையாலே விஷ்ணுமூர்ச்சித்துக் கிடபபப் பிரமாதி கள் ?த்திரஞ்செய்யப் பரமேசுவரன் அருளிச்செய்தெழுப்ப வெழுநதிரு நது பரமேசுவரன் பிறகே நடநதுசென்றான்; திருபபாற்கடலிலே பள்ளி கொண்ட மூர்த்தியாகையாற் றாதுக்கள் பரமேசுவரனு லுண்டென்றறி வாயாக என்க.

மேசுவரன் பிக்ஷைக்கெழுநதருள விஷ்ணுவினம்ஸமாகிய விண்டுசேனன் து த்தேசின்று தசையப் பரமேசுவரனேடுபோந்த காலவேகா என்கிறபூதா அந் தி வண்டுசேனனைப் பிடித்தடித்துத் திரிசூலத்தே ஏற்றினர் அந்த ஆரவாரத்திலே விஷ்ணுவெழுந்திருநது ஈசுவரனை நமஸ்கரித்து இலலாடத்தைத்திறநது கபாலம் பூ ரணமாககக்கடவேனென்று உதிரம்வி—, அவ்வுதிரம் பாதிககபாலமும் நிறைக்கப் பெறுமலே மூர்ச்சித்து விழ்ந்தான்; பின்பு ஈசுவரன் அவன் பத்திகணடு பிரியப்பட் டுப் பலங்கொடுகக வெழுநதிருநது பின்னே சென்றானென்பது நூல்வரலாறு. உ)

> இச்சையா லுருவங் கொள்வ னரியெனி லிகழ்வேள் விக்க
> ணெச்சனு யுண்ணப புக்கங் கிருந்தவன் றீச னாலே
> யச்சமார் தலைய றுப்புண் டான்றலை யாக்கிக் கொள்ளா
> னச்சினார் போற்ற நாத னாரணன் றலைகொ டுத்தான்.

(இ-ள்.) இசசையால் உருவங் கொள்வன் அரியெனில் - புருஷோத் தமன் சுவேச்சையாலே உருவெடுத்துக் கொண்டானென்னில்,—இகழ் வேள்விக்கண் எச்சனுய் உண்ணப்புக்கு அங்கிருந்த அன்று ஈசனாலே அச்சம் ஆர்தலை அறுப்புண்டான் தலை ஆக்கிக் கொள்ளான் - பரமேசுவரி யை யிகழப்பட்ட வேள்வியிடத்தே எக்கியமூர்த்தியாய் அவிகொள்ள விரு ந்தஞான்று, வீரபத்திர தேவர் அச்சமுண்டாம்படி தலையறுப்ப அந்தத்த லையிழந்த விடத்துத் தலையுண்டாக்கிக் கொள்ளாதவனானான்,—நச்சினார்

போற்ற நாதன் நாரணன் றலைகொடுத்தான் - பின்பு வத்தராகிய தேவர்கள் புகழ நாரணனுக்கு மீளவும் பரமேசுவரனே தலையையுண்டாக்கினனாதலால் சுவேச்சையா லுருவ்வடுத்தானென்று சொல்வாயல்லை என்க. (௩)

நூலினை யுரைத்து வேத நூலினை நுவலும் வண்ண
மாலருள் செய்தா னென்றாய் மறைநீதி யுலகி யற்கை
சாலவே தெரியா தாகிக் கிடந்தநாட் சகத்தி யார்க்கு
மாலின்கீ ழிருந்து வேத மருளின னறைந்தா னூலே.

(இ-ள்.) நூலினை உரைத்து வேத நூலினை நுவலும் வண்ணம் மால் அருள் செய்தானென்றாய்-புருஷோத்தமன் வேதத்தையும் அருளிச்செய்து அந்தவேதநூலில் ஆராயும் பொருள்களையும் அருளிச்செய்தானென்று கூறினாய்,—மறைநீதி உலகு இயற்கை சாலவே தெரியாதாகிக் கிடந்தநாள் சகத்து யார்க்கும் ஆலின்கீழ் இருந்து வேதம் அருளினன் அறைந்தான் நூலே - வேதநூலொழுங்கும் உலக வியற்கையுந் தெரியாதாகித் தலைமயங் கிக்கிடப்பப் பிரபஞ்சத்துள்ளோர் யாவர்க்கும் பெரிதுந் தெரியவேண்டி வடவிருக்ஷத்தின்கீழிருந்து வேதநூலை அருளிச்செய்து அதன்பொருள் தெளியவேண்டி ஆகமநூலுமருளினன் ஆதலால், பரமேசுவரனாலே உண் டாக்கப்பட்டன வேதாகமபுராணங்களாம் என்க. (௪)

அயன்றனைப் பயந்தா னென்றா யரியயன் சிரஞ்சே திப்பப்
பயந்திடான் றலைமா றானும் படைத்திடான் சிரத்தைக் கிள்ளுஞ்
சயந்தரு மரனைத் தந்தா னயனென்கை தப்பே யன்றோ
தியங்கிடா துணரா யெல்லாஞ் சிவன்செய லென்று தேர்ந்தே.

(இ-ள்.) அயன்றனைப் பயந்தானென்றாய் அரி - பிரமாவைப்புருஷோ த்தமன் படைத்தானென்று கூறினாய்,—அயன் சிரஞ் சேதிப்பப் பய[ந்தி] டான் தலை மால்தானும் படைத்திடான் - பிரமாவைப்புருஷோத்தமன் படை த்தானென்று கூறின் அஞ்சுமுகமுடையமாதலாலே நாமும்பரமேசுவரனுக் கொப்போமென்று கருவித்தவிடத்துப் பிரமாவினுடைய நடுத்தலையைப் பரமேசுவரன் அறுக்கக்கண்டு நின்ற பிதாவாகிய விஷ்ணு பயப்படானாய்ப் பிரமாவின் றலையை உண்டாக்கமாட்டுகிலன்,—சிரத்தைக் கிள்ளுஞ் சயந்த ரும் அரனைத் தந்தான் அயனென்கை தப்பே அன்றோ - பிரமாவின் றலை யைக்கிள்ளத்தக்க வெற்றிபெற்ற பரமேசுவரன் கர்த்தாவல்லனாய்த் தலை யிழந்த பிரமா பரமேசுவரனைப்படைத்தானென்பது தவறன்றோ,—தியங்கி டாது உணராய் எல்லாஞ் சிவன்செயலென்று தேர்ந்தே - ஆதலால், எல் லாம் பரமேசுவரன் செயலேயென்று விசாரித்து மயங்காமல் அறிவாயாக அதற்குக்காரணம் மேலேசொல்லாநின்றோம் என்க. (௫)

சீவன்கள் சநநம போலச் சிலர்வயிற் றுதித்த மாலைத்
தேவென்றே யுலகங் காக்கச் சுவேச்சையாற் சநித்தா னென்பீர்
பூவன்பின் படைக்க மாட்டா தரனடி போற்ற வேதக்
கோவந்து முகத்திற் றோன்றிச் சிருட்டியைக் கொடுத்தல் கூறும்.

(இ-ள்.) சீவன்கள் சநநம் போலச் சிலர்வயிற்று உதித்த மாலைத் தேவென்றே உலகங்காக்கச் சுவேச்சையால் சநித்தானென்பீர் - ஆன்மாக்

களாதுபிறப்புப்போல யோனிசாதனென புருஷோத்தமனைப் பிரபஞ்சத்தை யிரட்சிக்கவேண்டிச் சுவேச்சையாலே உருவெடுத்துக் கொண்டானென்றும் அவனிடத்திலே பிரமாதோன்றிப பிரமாவாலே பிரபஞ்சந தோன்றிற்றென்றுங்கூறுவீர்,—பூவன்பின் படைக்கமாட்டாது அரனடிபோற்ற வேதக்கோவநது முகத்தில் கோனறிச் சிருட்டியைக் கொடுத்தல் கூறும - சாவசஙகாரஞ்செய்து பரமேசுவரன் மீளவும பிரமாமுதலான காரணேசுவாைாயுண்டாககிப பிரபஞசசிருஷ்டிசெய்விக்கப பிரமாவும பிரபஞசத்தைச் சிருஷ்டிக்கவறியாமல மயஙகிப பரமேசுவரனைநோககித் துதிக்கவே வேதகர்த்தாவான பரமேசுவரன் பஞசகிருததிய நடபபிபபது காரணமாகப பிரமாவினெற்றியிலேதோன்றிப பிரமாவுககுச சிருஷ்டியையுண்டாக்கிக் கொடுத்தலைச சர்வபுராணஙகளுஞசொல்லும ஆதலால் பரமேசுவரன் பிரமாவாலே தோறறப்பட்டவனல்லன் எனறறிவாயாக என்க. (சா)

> நாரண னயனை யீன றுமயனுநா ரணனை யீன்றுங
> காரண மொருவ ருக்கங கொருவர்தா மிருவ ருக்கும
> வாரண முரிதத வள்ளல் காரண னென்று மனற
> வாரண முரைககும பக்கத தவாகளு மடைநதா ரன்றே.

(இ-ள.) நாரணன அயனை ஈனறும - நாரணன பிரமாவையுண்டாக்கியும்,—அயனும நாரணனை ஈனறும் - பிரமாநாரணனையுண்டாக்கியும,—காரணம ஒருவருககு அஙகு ஒருவர்தாம - ஒருவருக்கொருவர் காரணமாயக் காரியப்பட்டுவருவா,—இருவருககும் வாரணமஉரித்தவளளல் காரணனென்றுமன்ற ஆரணம உரைக்கும - அபபடி ஒருவருககொருவர் காரியபபட்டு வருவதறகு முதறகாரணமாவான யானையை யுரிததுபபோாத்த பரமேசுவரனெனறே தெளிய வேதஞ சொல்லாநிறகும,—பககததவர்களும அடைநதார அனறே - பரமேசுவரன காரணமாகையாலே விஷ்ணு வலப்பாகமும பிரமா இடபபாகமுமாக அடஙகுவாாகள் அநாதியே எனக. (எ)

> அழிபபரி யேவ லெனறு யரிதனை யழிக்கு மன்றங
> கழிபபது தவிர்க்க மாட்டா னஙகமு மழிததே பூணடா
> னழிபபரி யேவ லெனறங கறைநதது மழிநத தன்றோ
> வழித்திடு மரனே யாகக நோககமு மாககு வானே.

(இ-ள்.) அழிபபு அரி ஏவலெனறாய் - சஙகாரம புருஷோத்தமன் ஆக்கினையென்றாய் அபபடியாயின,—அரிதனை அழிக்கும அனறு அஙகு அழிப்பது தவிர்கக மாட்டான - சர்வசஙகாரததுப பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலாகச் சங்காரபபட விஷ்ணு தனமேலவாராமல் நீக்கிக்கொளளமாட்டான். அஃதனறியும,—அங்கமும அழிததே பூண்டான் - பிரமவிஷ்ணுக்களைச்சங்கரிதத அவதாரஙகளின மீன்சேல் பனறிககோடு சிஙகபபல் ஆமையோடு கொக்கிறகு அனனத்தூவி முதலியன வணிகையாற் புருஷோத்தமனுக்கினையாற் சஙகரித்ததின்றிக் தான் காத்தாவாயச் சஙகரித்தவனும்,—அழிப்பு அரி ஏவலென்று அஙகு அறைநததும அழிநதது அன்றோ - ஆதலால் சங்காரம விஷ்ணுவினுடைய ஆக்கினையென்று கூறியதும அழிநததாம்,—அழித்திடும அரனே ஆக்கம் நோக்கமும் ஆக்குவானே - சங்கரிப்பி

பரமேசுவரனே யாகையாற் சிருட்டி திதிகளும் அவனாலே யுண்டாமென்றறிவாயாக என்க. (அ)

வானங்கீழ் மண்ணு மெல்லா மாயனே காப்பா னென்றாய்
தானஞ்சுஞ் சலந்த ரன்றன் னுடலகீண்ட சக்க ரத்தை
யானஞ்சு மாடு வான்பாற் பெற்றுல களித்த வார்த்தை
தானெங்கு மாகு மெல்லாஞ் சங்கரன் காப்பே யாமே.

(இ-ள்.) வானங்கீழ் மண்ணுமெல்லாம் மாயனே காப்பானென்றாய் - ஆகாசமுதற் கீழ்ப்பிருதிவியீறாகவுள்ள பிரபஞ்சமெல்லாம் புருஷோத்தமனே இரக்ஷிப்பனென்று கூறினாய்,—தான அஞ்சுஞ் சலந்தரன்றன் உடல் கீண்ட சக்கரத்தை ஆன் அஞ்சும் ஆடுவான்பாற் பெற்று உலகு அளித்த வார்த்தைதான் எங்கும் ஆகும் - சலந்தராசுரனுக்கு விஷ்ணு பயப்பட்டுப் பரமேசுவரனைநோக்கித்தவஞ்செய்ய அவ்விஷ்ணு தவத்தைக்கெடுக்கவந்த சலந்தரனைச் சக்கரத்தாலேபிளந்த பரமேசுவரனிடத்தில் அச்சக்கரத்தைப் பெறவேண்டிப் பரமேசுவரனைநெடுங்காலம் அர்ச்சித்தும் அவன் அநுக்கிரகஞ்செய்யாமையாற் பின்பு விஷ்ணு கண்ணை இடந்துமலராக அர்ச்சிக்கப் பஞ்சகவ்வியததில் மூழ்கும் பரமேசுவரன் மாட்டுச்சக்கரம்பெற்று அதனைக் கொண்டு மாலி சுமாலி மாலியவான் முதலாகிய அசுரரைவென்று பிரபஞ்சத்தை இரக்ஷித்தானென்னும்புராணம் பிரமாவாலே சொல்லப்பட்டுப் பிரபஞ்சமெங்கு முண்டாயதாகையால்,— எல்லாம் சங்கரன் காப்பே ஆமே - பிரபஞ்சத்தை விஷ்ணு இரட்சிப்பது பரமேசுவரன் இரக்ஷையேயென்றறிவாயாக என்க. (௯)

மாலினார் சேலி னாராய் வாரிக ளடக்கிக் கொண்டன்
றாலியா வுலக மெல்லா மழிப்பவ னானே யென்னச்
சேலினார் தமைப்பி டித்துச் செலுவினை யிடந்து கண்ணைச்
சூலியார் மேல ணிந்தான் சூலிதா னாகு மன்றே.

(இ-ள்.) மாலினார் சேலினாராய் வாரிகள் அடக்கிக்கொண்டு அன்று ஆலியா உலகமெல்லாம் அழிப்பவன் நானே என்ன - பிரளயகாலத்திலே பிரபஞ்சத்தை இரக்ஷிக்கவேண்டி மச்சவடிவுகொண்டு சத்தசமுத்திரங்களையும் ஒருசெலுவிலே யடக்கினனென்று கருவித்துப் பிரபஞ்சத்துக்குச் சங்காரகர்த்தாவும் நானேயென்றுசொல்ல,—சேலினார் தமைப்பிடித்துச் செலுவினை இடந்து கண்ணைச் சூலி ஆர் மேல அணிந்தான் சூலிதான் ஆகும் அன்றே-விஷ்ணுவின் கருவத்தை யடக்கவேண்டி அந்த மச்சத்தைப் பிடித்துச் செலுவினையுங்கண்ணினையுமிடந்து கூரிய திரிசூலத்தின் மேலே அணியாகவணிந்தான் சூலபாணியாகிய பரமேசுவரனாவான் என்க. (௧௦)

ஆமையாய் மேருத் தாங்கி யடைகலாய்க் கிடந்த போது
நாமெனா வுலகா தார நாதனென் றகந்தை பண்ண
வாமெனா ரன்று மென்னா ரமரரு மானார் பார்த்துத்
தாமநா ளாமை யாளைத் தகர்த்தோடு தரித்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) ஆமையாய் மேருத்தாங்கி அடைகலாய்க் கிடந்த போது நாமெனா உலகு ஆதார நாதனென்று அகந்தை பண்ண - ஒருகாலத்துப் பிரளயம் வந்து பிரபஞ்சத்துக்கு ஆதாரமாகிய மேருமலை சலித்தபோது புரு

ஷோத்தமன் கூர்மரூபமாய் அம்மலையைத்தாங்கி ஆதாரசிலைபோற்கிடந்து பிரபஞ்சத்துக்கு ஆதாரமும் அதற்குக்கர்த்தாவும் நாமேயென்று அகங்கரித்தவிடத்து,—ஆமெனார் அன்றுமெனார் அமரரும் ஆனார்பார்த்துத்தாம அநாள் ஆமையயாரைத் தகர்த்து ஓடு தரித்தார் அன்றே - விஷ்ணுவின் கருவத்தைப்பார்த்தருளிக் கர்த்தாவாமென்றும அன்றென்றுஞ்சொல்லாராய் அந்தநாளிலே ஆமையைத்தகர்த்து அந்தவோட்டை என்புமாலையோடணிந்தார். தேவரூபருமாய் அல்லருமாகிய பரமேசுவரர் ஆதலால் இவரே கர்த்தாவென்றறிவாயாக என்க. (௧௧)

எழுதல மிடந்து பன்றி யாயிருங் கொம்பி லேற்றுத்
தொழுதுல கிறைஞ்ச நின்ற சோதிநா னென்ற போதன்
றழுதல மந்து வீழ வருங்கோடு பறித்த ணிந்தான்
கழுதல மந்து காட்டி லாடிடுங் கடவு ளன்றே.

(இ-ள்.) எழுதலம் இடந்து பன்றியாய் இருங்கொம்பில் ஏற்றுத் தொழுது உலகு இறைஞ்ச நின்ற சோதி நானென்றபோது - ஒரு பிரளயத்து விஷ்ணு வராகமூர்த்தியாய் அதல விதல சுதல தராதல இரசாதல மகாதல பாதாள மென்னப்பட்ட எழு பூமிகளையுங்கீண்டு பெரியகொம்பிலே யேற்றுக்கொண்டு நின்றபராக்கிரமத்தினாலே பிரபஞ்சத்தார் புகழ்ந்து வணங்க நின்றகர்த்தா யானல்லது வேறில்லையென்று காவித்தபோது,—அன்று அழுது அலமந்து வீழ அருங்கோடு பறித்து அணிந்தான் கழுது அலமந்து காட்டில் ஆடிடுங் கடவுள் அன்றே - உடனே சோகத்தினாற்றுக்கித்துப் பூமியிலேவிழும்படி அப்பன்றிக்கோட்டைப்பறித்து அணியாகவணிந்துகொண்டான் பேய் சுழன்றாடுங் காட்டில் ஆடலைவிரும்பினகர்த்தா என்க. (௧௨)

இங்கடா வுளனோ மாலென் றிரணியன் றூணை யெற்ற
வுங்கடா மோத ரனாரு ருநர சிங்க மாகி
யெங்கடா போவ தென்று வுடல்பிளந் திறையா னென்ன
வங்கடா சிம்பு ளாகி யெடுத்தடர்த் தான ரன்றான்.

(இ-ள்.) இங்கு அடா உளனோ மாலென்று இரணியன் தூணை எற்ற உங்கள் தாமோதரன்றான உரு நரசிங்கமாகி எங்கு அடா போவதென்று உடல்பிளந்து இறையானென்ன - ஒருகாலத்திலே இரணியனாகிய அசுரன் இவ்விடத்தில உங்கள் புருஷோத்தமன் உளனோவென்று தூணைத்தட்டிக் காட்ட உங்கள் தாமோதரனாகிய புருஷோத்தமன் அந்தத்தூணிலே நாரசிங்கரூபமாகித்தோன்றி இரணியனை அட இனி எங்கே போவாயென்று பிடித்து உடலைப்பிளந்தவமயானுண்டான கருவத்தாலே பிரபஞ்சத்துக்கு நாமே கர்த்தாவென்ன,—அங்கு அடா சிம்புளாகி எடுத்து அடர்த்தான் அரன்றான் - அவ்விடத்துச் சிம்புளென்னும் வடிவுகொண்டு நாரசிங்கத்தை எளிதாகத் தூக்கிச் சங்கரித்துத் தோலையாசனமாகக் கொண்டான் பரமேசுவரன் என்க. (௧௩)

தானமென் றிரந்து செல்லத் தனக்குமூ வடிகொடுப்ப
வானமு மளந்து கொண்டு மாபலி தன்னைப் பின்னை
யீனமாஞ் சிறையி லிட்டா னிறையன்றோன் றீங்தோர் தங்கட்
கூனஞ்செய் திடுவோர்

(இ-ள்.) தானமென்று இரந்து செல்லத் தனக்கு மூவடி கொடுப்ப - ஒருகாலத்திலே புருஷோத்தமன் வாமனவடிவுகொண்டு மாபலியிடத்திலே தானங்கொடுக்க வேண்டுமென்று இரந்துசெல்ல அவனுக்கு அவ்வரசன் தானமாக மூவடிமண் கொடுப்ப,—வானமும் அளந்து கொண்டு மாபலி தனைப் பின்னை ஈனமாஞ் சிறையில் இட்டான் இறை அன்று - தானம்பெற்றுப் பூமியந்தரசுவர்க்கங்களை ஓரடியாலே யளந்துகொண்டு மற்றையடிக்கு இடமில்லாமைபற்றி மாபலியைக் குற்றமான சிறையிலிட்டானாதலால் அவன் கர்த்தாவல்லன். அஃதியாங்ஙனமென்னில்,—ஒன்று ஈந்தோர் தங்கட்கு ஊனஞ்செய்திடுவோர் தாங்கள் உத்தமர் அல்லராகும் - ஒருவர் ஒன்றனைத் தானஞ்செய்தால் அதனை யேற்றுக்கொண்டவர் தானஞ்செய்தவருக்கு நன்மைசெய்தலன்றித் தீமைசெய்வோர் உத்தமரல்லராதலால் எனக. (௧௪)

மாயமான் றனைப்பொய்ம் மானென வறி யாத ரக்கன்
மாயையி லகப்பட் டுத்தன் மனைவியைக் கொடுத்தான் றன்னை
மாயைக்குக் கர்த்தா வென்பை மதிகெட்டங் கவனைக் கொன்று
நாயனார் தமைப்பூ சித்தான் கொலைப்பாவ நணுகி டாதே.

(இ-ள்.) மாயமான்றன்னைப் பொய்ம்மானென்ன அறியாது அரக்கன் மாயையில் அகப்பட்டுத் தன்மனைவியைக் கொடுத்தான்றன்னை மாயைக்குக் கர்த்தா என்பை - ஒருகாலத்திலே இராமனாயவதரித்து இலக்குமியுந் தானும் வனசரிதராயுள்ளநாளில் இராவணன் இராமனைநீக்கி இலக்குமியை அபகரித்துக் கொள்வான் ஓர் பொய்மானை ஏவ அந்தமானை இராக்ஷத மாயை யென்றறியாமல் அம்மானின் பின்னேபோய்த் தன்மனைவியைப் பிடிகொடுத்தானை மாயைக்குக் கர்த்தாவென்று கூறுவீர்,—மதிகெட்டு அங்கு அவனைக் கொன்று நாயனார்தமைப் பூசித்தான் கொலைப்பாவம் நணுகிடாதே - இலக்குமி நீங்குகையாலே மயக்கத்தையுடையனாய் இலங்கையிற்சென்று இராவணனையும் அவன்சேனையையுங் கொன்று கொன்றபாவ நீங்கச் சேதுவிலேவந்து பரமேசுவரனை அருச்சித்து வினையைக்கெடுத்துக் கொண்டான் கர்த்தாவல்லன் எனக. (௧௫)

பரசுடன் பிறந்தா னாலும் பத்தனாய்ப் பரசி னாலே
யரசறுத் தரனை நோக்கி யருந்தவம் புரிந்தா னன்று
பரசிய பரசு ராமன் பலதேவ னுலக மெல்லா
முரைசெயு முமையாள் கோனை யுண்ணினைந் தியோகி னின்றான்.

(இ-ள்.) பரசுடன் பிறந்தானாலும் பரசுராமன் பத்தனாய்ப் பரசினாலே அரசு அறுத்து அரனை நோக்கி அருந்தவம் புரிந்தான் அன்று - ஒருகாலத்திலே விஷ்ணு மழுவுடன்பிறந்து பரசுராமனெனப் பெயரையுடையனாய்ச் சிவபத்தனாய் மழுவைக்கொண்டு அரசர்களையறுத்து அவ்விரத்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அந்தத்தோஷந்தீரப் பரமேசுவரனைநோக்கி அருந்தவம் புரிந்தான் அந்நாளில்,—பரசிய பலதேவன் உலகமெல்லாம் உரைசெயும் உமையாள் கோனை உள் நினைந்து யோகி நின்றான் - பிரபஞ்சம் போற்றத்தக்க பலபத்திரராமன் உயர்ந்தோரெல்லாம் வழிபாடுசெய்யும் உமையவண்மணாளனை ஞானக்கண்ணாலேகண்டு யோகத்தில் இருந்தே இராச்சியஞ்செய்தான் எனக. (௧௬)

ஓதிய வாசு தேவர் தமையுப மணியு தேவர்
தீதிலா நோக்கஞ் செய்து சிவகரஞ் சிரத்திற் சேர்த்தி
யாதிபா லடிமை யாக்க வரியுடல் பிராண னத்த
மீதெலாங் கொண்ணீ யென்றங் கிறைஞ்சின ரறிந்தி டாயே.

(இ-ள்.) ஓதிய வாசுதேவர் தமை உபமனியுதேவர் தீது இலா நோக்கஞ்செய்து சிவகரம் சிரத்திற் சேர்த்தி ஆதிபால் அடிமை யாக்க - புருஷோத்தமன் வாசுதேவராய்த் துவாரகாபுரியிலேயிருக்க வியாக்கிரபாத முனிவர்புத்திரராகிய உபமன்னியுமகாமுநிவர் கயிலாயத்துக்கெழுந்தருள அவரை வாசுதேவர்கண்டு எங்கே யெழுந்தருளுகின்றீரென்று கேட்ப அவர் கயிலாயத்துக்குப் போகிறோமென்ன வாசுதேவர் கயிலாயத்திற்குச் செல்லாமல் இங்கே யாங்கள் தரிசித்துக்கொண்டிருப்ப அருள்செய்ய வேண்டுமென்று வணங்க உபமன்னியுமகாமுநிவர் குற்றமற்ற ஞானக்கண்ணாலே தீக்ஷிப்பித்து சிவஹஸ்தம சிரத்தில்வைத்துத் தரிசிப்பித்து அவரைச் சிவபத்தராக்க,—அரி உடல் பிராணன் அத்தம் ஈதெலாங் கொள் நீ என்று அங்கு இறைஞ்சினர் அறிந்திடாயே - வாசுதேவர் ஞானபூரணராய் என் சரீரம் அர்த்தம் பிராணன் இவையெல்லாங்கொண்டருளவேண்டுமென்று தோத்திரஞ்செய்து வணங்கிக்கொடுத்துச் சிவபத்தராயிருந்தாரென்றறிவாயாக என்க. (௧௭)

பின்வருமப ரிதா னாகி யரியென்றாய் பின்பு வந்தா
லென்வரு மீச னாலென் றறிகிலோ மிவுளி யார்க்கு
முன்வரு மவதா ரங்கண் முடிந்தமை யறிந்தா யன்றே
பொன்வருஞ் சடையி னான்றன் புகழெங்கும புக்க தன்றே.

(இ-ள்.) பின்வரும் பரிதானாகி அரி என்றாய் பின்பு வந்தால என் வரும் ஈசனால் என்று அறிகிலோம் இவுளியார்க்கு - அந்தவிஷ்ணு வருகிற யுகத்துக் குதிரையாக வருவனென்றாய் அப்படி வந்தாற் பரமேசுவரனாலே அக்குதிரைக்கு யாதுவருமோ என்றறிகிலோம,—முன்வரும அவதாரங்கள் முடிந்தமை அறிந்தாய் அன்றே பொன்வருஞ் சடையினன்றன் புகழ் எங்கும் புக்கது அன்றே - முன்புவந்த அவதாரங்களிலுண்டானவைம நீ கேட்டறிந்தாய்; யாம் இங்ஙனஞ்சொன்ன முறைமையாற் பொன்போன்ற கொன்றைப்பூத்தரித்த திருச்சடாபாரத்தை யுடையவன் கீர்த்தியே எங்கும் விளங்கிற்று என்க. (௧௮

கைவரை மூல மேயோ வெனக்கரிக் குதவுங் காட்டின்
மொய்வரை யெடுத்தான் மூல மாயிட வேண்டு மோதா
னையனே முறையோ வென்று லாசனே வங்குச் செல்வான்
வையகங் காப்பான் செய்கை வழக்கன்றோ வூர்காப் பான்போல்.

(இ-ள்.) கைவரை மூலமேயோ எனக்கரிக்கு உதவுங் காட்டின் மொய்வரை எடுத்தான் மூலம் ஆயிட வேண்டுமோதான்-ஒரு யானை மடுவின்கண் முதலைவாயின் அகப்பட்டுமூலமேயென்று கூப்பிட ஓடிச்சென்று அவ்வியானையினிடரைக்கெடுத்தது கொண்டே வனத்தில் வரையையெடுத்து ஆனரையைக்காத்தவிஷ்ணு கர்த்தாவாயிட வேண்டுமோ? அவன் கர்த்தாவல்லன்

—ஐயனே முறையோ என்றால் அரசனோ அங்குச்செல்வான் வையகங் காப்பான் செல்கை வழக்கு அன்றோ ஊர்காப்பான்போல் - இராஜாவைநோக்கி ஒருவன் முறையோவென்று கூடபிட்டால்,அமமுறைகேட்கச்செலவோன் இராஜாவோ அன்றே? பிரபஞ்சத்தைப் பரமேசுவரனுக்கினையினாலே இரக்ஷிப்பானாகிய விஷ்ணு ஒரான்மாவுக்கிடர்வநதால் அதனைச்சென்றொழிக்குமுறைமை,அரசனதாக்கினையாலே ஊர்காபபோன் ஒருவர்க்குத் தீமைவந்தவழி அதனைச் சென்று தீர்ப்பதுபோலாம எனக. அன்றோ - அசை. (கக)

அன்றியு மானை மாலுக் கடிமையாய் மூல மேயோ
வென்றிடு மதனுன் மாறு னிறைவனென றியமப வேண்டா
வுனறனக் கடிமை யானு ருன்னையெம் பெருமா னென்று
வின்றுநீ வணங்கு முன்ற னெமபெரு மானோ நீயே.

(இ-ள்.) அன்றியும ஆனைமாலுக்கு அடிமையாய் மூலமேயோ என்றிடுமதனால் மாறுன் இறைவனென்று இயம்பவேண்டா-அன்றியும் விஷ்ணுவுக்கு யானை அடிமையானபடியாலே தன்கர்த்தாவை மூலமேயென்று கூப்பிட்டதாயின் அதுகொண்டு விஷ்ணுவை மூலமாகிய கர்ததாவென்று சொலலவேண்டா,—உன்றனக்கு அடிமை ஆனார் உன்னை எமபெருமான் என்றால் இன்று நீ வணஙகும் உன்றன் எமபெருமானோ நீயே - உனனடியான் உன்னை எமபெருமானென்றழைத்தால இப்பொழுது நீ வணங்குகிற உன்னுடைய புருஷோத்தமனுவையோ நீ அன்றே? ஆதலால் யாவர்க்கு மூலமென்பது பரமேசுவரனே யாம என்க. (உ0)

ஞாலமுண டவனு லுணடார் நலலமு தமர ரென்றாய்
வேலைநஞ் செழமா லாதி விணணவர் வெநது சென்ற
காலமின றெமக்குக் காவாய் கடவுளே யென்ன நாத
னாலமுண் டிலனேற் றேவ ரமுதமுண் டிடுவ தெஙகே.

(இ-ள்.) ஞாலம உண்டவனால் உணடார் நல்ல அமுது அமரர் என்றாய் வேலைநஞ்சு எழமால் ஆதி விண்ணவர் வெநது சென்று அகாலம இன்று எமக்குக் காவாய் கடவுளே என்ன - பூமியை விழுஙகிய சாமாத்தியத்தையுடையவனாலே தேவர்கள் நல்ல அமுதத்தைப் புசித்தார்களென்றாய்; சமுத்திரமர்த்தநத்திலே விஷம பிறக்க விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம உஷ்ணம பொறுக்கமாட்டாமல் ஓடிவநது அகாலமரணம எஙகளுக்கு இன்று சம்பவித்திருக்கிறது எஙகளை யிரட்சித்தருள வேண்டுமகர்த்தாவே யென்ன,—நாதன் ஆலம உண்டிலனேல தேவர் அமுதம உண்டிடுவது எங்கே-பரமேசுவரன் கிருபைபணணி அவ்விடத்தைஅமுதுசெய்திலனாயின் விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களெல்லாம பிழைத்துபபின்பு அமுதத்தையுண்டாக்கி அதனை யுண்பது எஙஙனஞ்சொல்வாய் என்க. (உக)

அஞ்சியன் றரிதா னோட வசுரனைக் குமர னாலே
துஞ்சுவித் தொருபெண் ணாலே தாரக னுடறு ணிபபித்
தஞ்சிடப் புரந்தீ யூட்டிச் சலந்தர னுடல்கீண் டோத
நஞ்சினை யுண்டு மன்றோ நாயக னுலகங் காத்தான்.

(இ-ள்.) அஞ்சி அன்று ஓட அரிதான் அசுரனைக் குமரனாலே துஞ்சுவித்து - சூரபத்மாவுக்குப் பயப்பட்டு விஷ்ணு திருப்பாற்கடலை நீங்கி

யோடிப் பரமேசுவரன்பால் முறையிடச் சுப்பிரமணியக்கடவுளை யுண்டாக்கி அக்கடவுளாலே சூரபத்மாவைச் சங்கரிப்பித்தும்,—ஒரு பெண்ணாலே தாரகன் உடல் துணிப்பித்து - தாரகனென்னுமசுரனுக்கு விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டுப்போய்ப் பரமேசுவரன்பால் முறையிட அப்போது காளியென்னுஞ் சத்தியைக்கொண்டு தாரகனுடலைச்சேதிப்பித்தும,—அஞ்சிட புரம் தீ ஊட்டி - திரிபுரத்தசுரர்க்குப்பயப்பட்டு விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களெல்லாருமே பரமேசுவரன்பால் முறையிடத் திரிபுரத்தைச்சுட்டும்,—சலந்தரன் உடல் கீண்டு - சலந்தரனென்னு மசுரன் விஷ்ணுவைத்திருப்பாற்கடலிற்பள்ளிகொள்ளவொட்டாமலோட்டித்திரிய விஷ்ணு சலந்தரனுக்குப் பயப்பட்டுப்போய்ப் பரமேசுவரனபால் முறையிடச் சக்கரத்தாலே சலந்தரனுடலைப்பிளந்தும,—ஓத நஞ்சினை உண்டும - சமுத்திரமர்த்தநத்திலே பிறந்தவிடம பதினாலுலகத்தையுஞ்சுட அந்தவிடத்தை அமுதுசெய்தும,—அன்றோ நாயசன உலகம காத்தான்-அன்றோ பரமேசுவரன பிரபஞ்சத்தை யிரக்ஷித்தான் என்க.　　　　(௨௨)

> பார்த்தனு ரிரதமேறிப் படைதனைப் பார்த்துச் சார்பைக்
> கூர்த்தவம பாலே யெய்து கொன்றர சாளே னென்னத்
> தோத்தனி விருந்து மாயை செய்துமால கொல்லச் செப்பும
> வார்த்தைநூ லாக்கிக் கொண்டாய் புரங்கொனூன் மதித்தி டாயே.

(இ-ள்.) பார்த்தனூர் இரதம ஏறிப படைதனைப் பார்த்துச் சார்பைக் கூர்த்த அமபாலே எய்து கொன்று அரசு ஆளேன் என்ன - அருச்சுனன் யுத்தஞ் செய்வதாகத் தேரிலேறி நின்று சத்துருக்களைப்பார்த்துச் சத்துருக்களாகத் தோன்றினூரெல்லாம என்னுடைய மித்துருக்களாக விருத்தலால இவர்களைக் கூரிய அமபாலே கொன்று இராச்சியஞ்செய்வதில்லையென்று சொல்ல,—தோத்தனில் இருந்து மாயை செய்துமால கொல்லச்செப்பும வாரத்தைநூல் ஆக்கிக்கொண்டாய் புரங்கொல் நூல் மதித்திடாயே - அவனுக்குத்தேர்ப்பாகனுகிய கிருஷ்ணன் அவன் மனந்தேறிடக்கொல்வது காரணமாகச் சாவமுநாமே கொலலுவோம நீ யன்றென்று மயங்கச்சொன்ன சொல்லையே நூலாக்கிக்கொண்டாயாயின், திரிபுரத்துள்ளார் சிவலிங்கத்தைக்கைவிடும்பொருட்டு, விஷ்ணுபுத்தமுனியாக விருந்து தெய்வமொன்றில்லையென்று மயக்குவித்துச் சிவலிங்கத்தைக்கைவிடுவித்த நூலையும் நீ நூலாகக்கொள்வாயாக என்க.　　　　(௨௩)

> மாயைதா னுயிர்க ளாகா துயிர்கடா மாயை யாகா
> மாயவ னிவைதா னாகா னிவைதானு மாய னாகா
> வேயுமா மநாதி யாக விறைபசு பாச மெனறே
> தூயவர் கலப்பி னாலே யெலலாமாய்த் தோன்று வன்காண்.

(இ-ள்.) மாயைதான் உயிர்கள் ஆகாது - மாயையானது ஜடமாகையால் ஆன்மாக்களாகாது,—உயிர்களதாம மாயை ஆகா - ஆன்மாக்கள் இச்சாஞானக்கிரியைகளை யுடையன வாகையால் ஜடமாகிய மாயையாகா,—மாயவன் இவை தான் ஆகான் - புருடோத்தமன் ஞானசொரூபியென்று நீ கூறுகையால், ஜடமாகிய மாயையும் சுத்தாசுத்தமாகிய ஆன்மாவுமாகிநில்லான்,—இவைதானும் மாயன் ஆகா - மாயையும் ஆன்மாவும்

கூடிப்புருடோத்தமனுகமாட்டா,—ஏயுமாம் அநாதியாக இறை பசுபாசமென்றே - மாயையாகிய பாசமும் ஆன்மாவாகிய பசுவும் இவையிற்றை நடத்துவானுகிய பதியும் அநாதியிலே பொருந்தின வாகையால்,—தூயவன் கலப்பினுலே எல்லாமாய்த் தோன்றுவன்காண் - நின்மலனுகிய கர்த்தா சம்பூரணனுகையாலே சர்வமுந்தானுகித் தோன்றுவனல்லது ஜடமுமான்மாவுமாய்ப் பிரிந்துநிலலான் என்க.

சித்து அசித்தாகாது, அசித்துச் சித்தாகாது, சித்திற் சேஷ்டிதனே கர்த்தா. மாயவன் ஆன்மவர்க்கமென்க. (உச)

பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை யடைய முத்தி
யாசற்ற வாக மங்க ளறைந்திட வறிவின் றிங்கே
மாசற்ற மானமா சாகி மாயையு முறுவ னென்னிற்
கூசிப்பின் கொள்ளா நல்லோ ருனக்காமிக் குழப்பு நூலே.

(இ-ள்.) பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை அடைய முத்தி ஆசு அற்ற ஆகமங்கள் அறைந்திட - பாசமாகிய அஞ்ஞானத்தைப் பசுக்களாகிய ஆன்மாக்கள் கைவிட்டுப் பதியாகிய கர்த்தாவைக்கூடுதலே முத்தியென்று குற்றமிலலாத ஆகமங்கள்சொல்லாநிற்ப,—அறிவின்று இங்கே மாசு அற்ற மால் மாசு ஆகி மாயையும் உறுவன் என்னில் - இங்கே மாலாகிய புருஷோத்தமன் அஞ்ஞானமுமாய் அஞ்ஞானத்தோடுகூடிய ஆன்மாவுமாய் நிற்பனென்று நீ அறிவின்றியே சொல்லின்,—கூசிப்பின் கொள்ளார நல்லோர் உனக்கு ஆம இக்குழப்பு நூலே - இப்படி வேதாகமங்களுக்கு விருத்தமான மயக்கநூல் உனக்கேயாம உயர்ந்தோர இதனை நூலென்று சொல்ல நாணிப பின்பு அதன் அர்த்தமுங்கொள்ளார் என்க. (உரு)

பிரமநா னென்ற போது பிரமனோ டரியுங் கூடிப்
பரமனு ரிகலி டாமே பார்த்திடர் பணணி நின்ற
வுரமனு ரழலு ருப்பந் தன்னையு முணர மாட்டான்
காமன்ஆ ளிகிரி யேற்றான் கடவுளென் றறைவ தெனனே.

(இ-ள்.) பிரமம் நான் என்ற போது பிரமனோடு அரியுங் கூடி - ஒருகாலத்துப் பிரமாவும் விஷ்ணுவுங்கூடித் தங்களில் மாறுபட்டுச் சிருஷ்டிக்கையாலே நானே கர்த்தாவென்றும இரக்ஷிக்கையாலே நானே கர்த்தாவென்றுஞ் சொல்லியகாலத்து,—பரமனூர இகலிடாமே பார்த்து - அப்பிரம விஷ்ணுக்கள் தம்மில் மாறுபடாமல் இவர்கள் அகந்தையைக்கெடுப்பான் பரமேசுவரன திருவுளமபற்றி,—இடர் பணணி நின்ற உரம அனூர அழல் உருப்பந் தன்னையும உணர மாட்டான் - உங்களில் நம்முடைய அடிமுடியறிந்தவன கர்த்தாவென்றருளி ஒருதழற்பிழம்பாய்நிற்கப் பிரமா திருமுடியைக்கண்டு வருவேனென்று அன்னமாகப்பறந்துதேடியும விஷ்ணு சீர்பாதங்காண்பேனென்று பன்றியாய்ப்பாதாளத்தைக்கீண்டுங் காணுமல் இருவருக்கும வியாகுலத்தை யுண்டாக்கிநின்ற உரத்தையுடைய பரமேசுவரனது திருவுரு இன்னபடியென்றும விஷ்ணுவும அறியமாட்டானுனன்,—காமன் ஆள் திகிரி ஏற்றான் கடவுளென்று அறைவது என்னே - சக்கரத்தைக் கையிலே ஆட்சி நிலைபெறவேந்தின விஷ்ணுவைக் கர்த்தாவென்று சொல்லுவது என்னையோ என்க. (உசு)

தேரரி யிறையன் றென்றே சிவமுனி ததீசி யோடே
போர்புரிந் திகல மாலைப் புக்கவன் பிடித்த டித்து
மார்பினி லுதைத்து மாறன் சக்கரம வயிற்றில் வைத்திட்
டோர்மலி படைப டைத்திட் டரிபட வெறிந்தா னன்றே.

(இ-ள்.) சிவமுனி ததீசியோடே போர்புரிந்து இகல மாலை - புருஷோத்தமன் சைவமுநிவராகிய ததீசியாரோடு யுத்தஞ்செய்து மாறுபட அப்புருஷோத்தமனை,—புக்கு அவன் பிடித்து அடித்து மார்பினில் உதைத்து மால்தன் சக்கரம் வயிற்றில் வைத்திட்டு - ததீசிமகாமுநிவர் உள்ளே புகுந்து பிடித்துப்பிரகரித்து மார்பிலேயுதைத்துச் சக்கரத்தைப்பறித்து முறித்து அப்புருஷோத்தமன்வயிற்றிலேவைத்து,—ஏர்மலி படைபடைத்திட்டு அரிபட எறிந்தான் அன்றே - அழகுபொருந்தினதோராயுதத்தைத் தாமே தருப்பையால் உண்டாக்கிப் புருஷோத்தமன் மயங்கிவிழ வெறிந்தார்,— அரி இறை அன்றென்று தேர் - ஆதலாற் புருஷோத்தமன் கர்த்தா அல்லனென்று தெளிவாய் என்க. (௨௭)

சூலிகா ணிறைமா லல்லன் சூலியைத் தொழுந துர்வாசன்
மாலினா மார்மி திபபத் திருமறு மாப ளுகி
நூலினார் மார்ப னென்றுள் பட்டிடஞ் சுத்த மென்று
பாலினா கடலா னங்கே பரிவொடுந திருவை வைத்தான்.

(இ-ள்.) சூலிகாண் இறை மால் அல்லன் சூலியைத் தொழுந துர்வாசன் மாலினார் மாமிதிப்பத் திருமறு மார்பனாகி - சூலபாணியேகர்த்தா விஷ்ணு அல்லன், சூலபாணியை வழிபாடு செய்யுந துருவாசமகாமுநிவர் விஷ்ணுவைக்கோபித்து மார்பிலேமிதிப்ப அத்துர்வாசமகாமுனிவர் பாதம் பட்ட தழும்புகொண்டே திருமறுமார்பனென்று பெயரையுடையனாகி,— நூலினார் மார்பன நோன்றுள் பட்டிடஞ சுத்தமெனறு பாலினார் கடலான் ஆங்கே பரிவொடுந திருவைவைத்தான - திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொள்ளுமவன் பிரமரிஷியின்பாதம்பட்டவிடஞ் சுத்தமென்று பிரியத்துடன் இலக்குமியை அந்தமார்பிலே வைத்தானாகையால், புருஷோத்தமன் மலசமபந்தியென்றறிவாயாக எனக. (௨௮)

தவகுண னய்மால் சென்று தீவியைச் சக்க ரத்தா
லவகுணஞ் செய்தன் றோடப் பிருகுவந் தவளைப் பார்த்துச்
சிவனல தறியே னாகி யிதுசெய்தோன் செறிகப் பத்துப்
பவமென மொழிய மாலும பயப்பட்டுப் பதறி வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) தவ குணனாய் மால்சென்று தீவியைச் சக்கரத்தால் அவகுணஞ் செய்து அன்று ஓட - சிவபத்தரான பிருகு மகாரிஷியினுடைய பத்தினி தீவியைப் புருஷோத்தமன் விரும்பிப் புணரும்படி இருடியில்லாத சமயத்திலே செல்ல அத்தீவி உடன்படாதபடியால் அவளுடம்பிலே சக்கரங்கொண்டு துர்க்குறிகளையிட்டுப்போக,—பிருகுவந்து அவளைப்பார்த்துச் சிவன் அலது அறியேனாகில் இதுசெய்தோன் செறிகப்பத்துப் பவமென மொழிய மாலும் பயப்பட்டுப் பதறி வீழ்ந்தான் - பிருகுமகாரிஷி அவளுடம்பைக்கண்டு யான் சிவனல்லது வேறொருகடவுளில்லையென்னுஞ் சிவபத்

தன்மெய்யேயாகில் இது செய்தவன் பத்துப்பிறப்புப்பிறக்கக்கடவனென்று சபிக்கப் புருஷோத்தமனும் பயப்பட்டுத் துக்கித்து வீழ்ந்தான் என்க.

தவகுணம் - தவவேடம். (௨௯)

பயப்பட்டுப் பரனை நோக்கித் தவம்பண்ணப் பரனுந் தோன்றி
நயத்தஞ்ச லென்று வேண்டிற் றென்னென நார ணன்றான்
பெயர்த்தருள் பிருகு சாப மெனவன்பன் பிருகு வென்ன
வுயக்கொணீ பவந்தோ றென்ன வோமென்றா னுலக நாதன்.

(இ-ள்.) பயப்பட்டுப் பரனை நோக்கித் தவம் பண்ணப் பரனுந் தோன்றி நயத்து அஞ்சல் என்று வேண்டிற்று என்னென - அந்தப் பிருகுமுனிவர் சாபத்தினாலே பயப்பட்டுப் பரமேசுவரனைநோக்கித் தவஞ்பண்ணப் பரமேசுவரனும் அநுக்கிரகித்துப் பயப்படாதே உனக்கு வேண்டியது எது என்றுகேட்ப,—நாரணன்றான் பெயர்த்து அருள் பிருகுசாபம் என அன்பன் பிருகு என்ன உயக்கொள் நீ பவந்தோறும் என்ன ஓமென்றான் உலக நாதன் - புருஷோத்தமன் பிருகுமுனிவர் சாபத்தைத் தீர்த்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப் பரமேசுவரனும் பிருகுமுனி நமமுடைய பத்தனென்றருள, ஆனால் அவன் சாபத்தாலே யெடுக்கும் பிறப்புத்தோறும் என்னை யிரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்ன, ஜகன்னாதனாகிய பரமேசுவரனும் அப்படியே யிரக்ஷிக்கிறேமென்றான் என்க. (௩௦)

இப்படிப் பிருகு சாபத் தீரைந்து பிறப்பின் வீழ்ந்து
மெய்ப்படு துயா முற்று வருபவன் விமல னல்ல
னெப்படி யானுஞ் சொன்னே னிறையரி யல்ல னென்றே
மைப்படி கண்ட னண்டன் மலரடி வணங்கி டாயே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிருகுசாபத்து ஈர ஐந்து பிறப்பின் வீழ்ந்து மெய்ப்படு துயரம் உற்று வருபவன் விமலன் அல்லன்-இந்த முறைமையிலே பிருகு முனிவர் சாபத்தாலே ஒன்பது பிறப்புப்பிறந்து சரீரவருத்தமுற்று மேலுங் குதிரையாகப்பிறந்தும் ஜநநமரணப்படுபவன் மலரகிதனான கர்த்தாவல்லன்,—எப்படியானுஞ் சொன்னேன் இறை அரி அல்லன் என்றே-வேதாகமசாத்திரங்களானுஞ் சொன்னேன மோக்ஷகர்த்தா விஷ்ணு அல்லனென்றே இனி மோக்ஷகர்த்தா யாவனென்ன விருமபுதியாயின்,—மைப்படிகண்டன் அண்டன் மலரடி வணங்கிடாயே - நீலகண்டனாகிய மேலானவனேகர்த்தா அவனதுதாமரைமலர்போன்ற சீர்பாதத்தைச் சரியைகிரியா யோகஞானத்தாலே வணங்கி நினதுபவத்தை நீக்கிக்கொள்வாயாக என்க.

பாஞ்சராத்திரிமதமறுதலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௦௧.

சிவஞானசித்தியார்பரபக்கமுற்றியது.

அருணந்திதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துறையூர் - அருணந்திதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

சிவஞானசித்தியார்சுபக்கம்.

உரைப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணிசைவெம் பரிதிமதி நிலதயிலந் தீயிரும்பு பாணி யுப்பு
விண்ணனில முடலுயிர்நீர் நிழலுச்சிப் பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர்
கண்ணிரவி யுணர்வொளிபோற் பிரிவரிய வத்துவிதக் கலவி காட்டித்
தண்ணளியைத்தெனையாண்ட துறைசைநமச்சிவாயகுருசரணம்போற்றி.

சிவஞானபோத நூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்குமாறு விரித்தல் யாப்பான் நூல்செய்வான் புகுந்தவாசிரியர், எடுத்துக்கொண்ட பொருள் இடையூறு நீர்ந்தினிது முடிதற்பொருட்டும், இந்நூனின்று நிலவுதற்பொருட்டும், முதற்கட் செய்துகொண்ட கடவுள்வாழ்த்து மாணக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற் பொருட்டுச் செய்யுளாற் றெரிக்கின்றார்.

காப்பு.

ஒருகோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த னால்வாயைங் கரத்த னாறு
தருகோட்டம்பிறையிதழித்தாழ்சடையான் றருமொருவாரணத்தின்றாள்க
ளுருகோட்டன்பொடும்வணங்கியோவாதேயிரவுபகலுணர்வோர்சிந்தைத்
திருகோட்டுமயன்றிருமால்செல்வமுமொன்றோவென்னச்செய்யுந்தேவே.

(இதன்பொருள்.) ஆறு - கங்கையும்,—தரு கோட்டு அம் பிறை - தன் னாற்றரப்பட்ட வளைவான் அழகுபெற்ற பிறையும்,—இதழி - கொன்றை மாலையும் (அணிந்த),—தாழ் சடையான் தரும் - தாழ்ந்த சடையையுடைய சிவபிரான் அளித்தருளிய,—ஒரு கோட்டன் - ஒற்றைக் கொம்பையுடையனும்,—இரு செவியன் - இரண்டு (முறம்போலுஞ்) செவிகளையுடையனும்,—மும்மதத்தன் - மூன்று மதங்களையுடையனும்,—நால்வாய் ஐங்கரத்தன் - நான்றவாயையுடையனும் ஐந்து கரங்களையுடையனுமாகிய,—ஒரு வாரணத்தின் தாள்கள் - ஒப்பற்ற வாரணமுகத்தானுடைய திருவடிகள்,—உருகு ஓடு அன்பொடும்-உருகுதலுடன் ஓடப்பெற்றபேரன்பான்,—ஓவாதே வணங்கி - இடையறாது (தம்மை) வழிபட்டு,—இரவு பகல் - இரவும் பகலும்,—உணர்வோர் சிந்தை - தியானிப்போர் அறிவின்கண்ணதாகிய,—

திருகு ஓட்டும் - மலக்கோணைத் தூக்கும் (அதுவேயுமன்றி),—அயன் திருமால் செல்வமும் ஒன்றோ என்ன - அயனரி முதலியோர் வாழ்வும் ஒரு பொருளன்றென வெறுப்ப,—தேவே செய்யும் - சிவமாந் தன்மைப் பெரு வாழ்வையுந் தரும் என்க

சிந்தைத் திருகோட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாள்களுக்கு இடையூற்றை யோட்டி இந்நூன் முடிவுபெறச் செய்தல் அருமை யன்றென்பது கருத்து.

கங்கையின் செருக்கடக்கிப் பிறையை வாழ்வித்த பெருமான் மகனுதலானும் அச்சீலமுடைமை தெளியப்படுமென்பார், ஆறுதருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ் சடையான் றருமொரு வாரணமென்றார்.

இதழியு முடன் கூறினர், திருவடையாள மாலையாதலின்.

இதழித்துணர்போலத் தாழ்ந்த சடையானென உவமத்தொகையாகக்கொண் டுரைத்தலு மொன்று.

தருகோட்டம்பிறை தன்னாற்றரப்பட்ட வளைவானழகு பெற்ற பிறை.

இருசெவியனென்றது, இசையெச்சத்தால், இரண்டு முறம்போலுஞ்செவிய னெனப் பொருடந்து நிற்றலின், ஒருகோடு முதலியனபோலப் பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடணமாதற் கிழுக்கின்மை யுணர்க.

யானையுறுப்புக் கழுத்திற்கு மேலன்றியின்மையான் மும்மதத்தனுதல் யாங்ஙன மென்பார்க்கு, மும்மதம் யானைக்கு அடையென்பாரும், ஒருகோட்டன் முதலியன போல மும்மதத்தனென விநாயகப்பிரானுக்கே யடையாய் நிற்றலின் யானைக்கடையாமாறு யாங்ஙனமெனமறுத்து இச்சாஞானக்கிரியைகள் மூன்று மும்மதமென உருவகஞ் செய்யப்பட்டன வென்றுரைப்பாரும், ஒருகோடு முதலிய வேனை யடையெல்லாம் உறுப்பினையே யுணர்த்தி நிற்றலின் இது மாத்திரமினம்பற்றாதுருவகமாதல் செல்லாமையானும் உருவகஞ் செய்தற்குரியதோரியைபுவிசேடமின்மையானுங் கந்தன் முதலியோரையு மக்கருத்துப்பற்றி மும்மதத்தனெனல் யாண்டுமின்மையானும் அதுவுமுரையன்றென மறுத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத்தாறெழுத்து நாலெழுத்து முதலியனவும் பஞ்சாக்கரமென வழங்கப்படுமாறுபோல மும்மதத்தின் வகையாகிய ஒருமதமுமிருமதங்களு மும்மதமென வழங்கப்படுமாகலின் அதுபற்றி ஆசங்கை யென்னையென்றெழிவாரு முளர்.

வாரணமுஞ்சிந்தையும் ஆகுபெயர்.

திருகு முதனிலைப்பெயர்.

ஒகாரம் எதிர்மறை.

இஃதெண்ணலங்காரம்.

ஈண்டு *"இறைவனையு மிறைவனு லியம்புநூலு மீண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டுஞ் செய்தி - முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தியெல்லாம்" என்றெடுத்துக்கொண்ட முறையே வைத்துப் பரபக்கங்களை எடுத்தோதி மறுத்தவாசிரியர், இனி யம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார். (க)

---

* இந்நூற்பரபக்கம், பாயிரம், செ - ௬௦.

மங்கலவாழ்த்து.

சிவபெருமான்.

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் வேறுங்
குறியது வுடைத்தாய் வேதா கமங்களின் குறியி றந்தங்
கறிவினி லருளான் மன்னி யம்மையோ டப்ப னாகிச்
செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம.

(இ-ள்.) அறுவகைச் சமயத்து - (புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகமென்னு நான்கனுள் அகச்சமய மொழித்து ஒழிந்த முக்கூற்றுப் புறங்களிலே தனித்தனி) அறுவகைப்பட்ட சமயங்களி னின்றுகொண்டு,—ஓர்க்கும் - (அவற்றுள்ளும பல வேறுவகைப்பட) ஆராய்ந்தறிகின்ற,—அவ்வவர் பொருளாய் - அவரவர்கொண்ட முதற் பொருளாய்,—வேறுங் குறியது உடைத்தாய் - அவரின் வேறாகிய (பாடாணவாத முதலிய அகச்சமயத்தார்க்கு இலயம் போகம் அதிகாரமென்னு மூன்றவத்தையின் முறையே சத்தியும் உத்தியோகமும் பிரவிருத்தியு மென்னுந் தொழில் வேறுபாடு பற்றிச் சிவன் சதாசிவன் மகேசனென்னும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமென்னுந தடத்தக்) குறியே குறியாக வுடைத்தாய்,—வேதாகமங்களின் குறி இறந்து - (சித்தாந்தசைவர்க் கத்தடத்தக் குறியேயன்றி) வேதாகமங்களின் கருத்திற் கதீதமாய்,—அறிவினில் அருளான் மன்னி - உயிர்க்குயிராய்,—அங்கு அம்மையோடு அப்பன் ஆகி - (உயிர்கட்கெல்லாம் அறிவைப் பிறப்பிக்கும்) அம்மை அப்பனுமாகி,—செறிவு ஒழியாது நின்ற - (எங்கணும் எக்காலமுஞ்) செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற,—சிவன் அடி சென்னி வைப்பாம் - சிவபிரான் திருவடியைச் சிரமேற் கொள்வாம் என்க.

பரபக்கத்துட் புறப்புறச்சமயத்தாரையும் புறச்சமயத்தாரையுமறுப்பவே, அம்முறைபற்றி அகப்புறச்சமயத்தாரும் மறுக்கப்பட்டாரோ யாவரொன்னுங் கருத்தான், அவரையுமுடன்றழுவ அறுவகைச்சமயத்தெனப் பொதுப்படக்கூறினர்.

ஓர்த்தல் - ஆராய்தல்.

விசேடியமடியாகலின் உடைத்தாயென்றார்.

சிவனடி யென்றது உபசாரம்.

இதனுள், அறுவகைச்சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர்பொருளாயெனவே மேற்கூறிப்போந்த பரபக்கத்துப்பொருளும், வேறுங்குறியது வுடைத்தா யெனவே முதற்சூத்திரமுதலிய வைந்துசூத்திரத்திற் பெறப்படுந் தடத்தப்பொருளும், வேதாகமங்களின் குறியிறந்தெனவே இரண்டுமன்றி யேனைச்சொரூபலக்கணங்கூறும் ஆறாஞ்சூத்திரப்பொருளும், அறிவினிலெனவே ஆன்மசொரூபங்கூறு மேழாஞ்சூத்திரப்பொருளும், அருளான் மன்னியெனவே ஞானதரிசனங்கூறு மெட்டாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அம்மையோடப்பனாகியெனவே ஞானமு ஞேயமு ஞாதிருவுமாகக் காணப்படுமொன்பதாஞ் சூத்திரப்பொருளும், செறிவொழியாது நின்றவெனவே ஏகனாகிநிற்றல் கூறும் பத்தாஞ்சூத்திரப்பொருளும், சிவனடி சென்னிவைப்பாமெனவே அரன் மலரடிக்கீழிருத்தல் கூறும் பதினொன்றாஞ் சூத்திரப்பொருளும், சென்னிவைப்பா

மென்னுஞ் சொல்லியல்பான் அணைந்தோர்தன்மை கூறும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரப்பொருளுங் குறிப்பானறியக் கிடந்தன.

இங்ஙனந் தொகுத்துக் காட்டுதல் மங்கலவாழ்த்துக்கு இலக்கணமென உணர்க.

இனி, இதனுட் கூறப்படுமெறுவகை வினையெச்சங்களானும் முதல்வனுடைய அறுவகைக் குணங்களுங் கூறப்பட்டன வென்றுரைத்தலுமொன்று.

அதுகாட்டுதும்: அவ்வவர் பொருளாயென்றதனால் அங்ஙனம் பல வேறுவகைப் பட நிற்குமநந்தசத்தியாகிய அளவிலாற்றலுடைமை கூறப்பட்டது; வேறாங்குறியதுவுடைத்தாயென்றதனால் அநாதிபோத மநாதி முத்தத்தன்மை யெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல் கூறப்பட்டது; நிராமயான்மா வெனப்படும் இயற்கையுணர்வினனாதலுமீண்டே யடங்கும்; வேதாகமங்களின் குறியிறந்தென்றதனாற் சுதந்திரனெனப்படுந் தன்வயத்தனாதல் கூறப்பட்டது; அறிவினிலருளான் மன்னியென்றதனாற் சருவஞ்ஞத்துவமெனப்படும் முற்றுமுணர்தல் கூறப்பட்டது; அம்மையோடப்பனாகியென்றதனால் அலுத்தசத்தி யெனப்படும் பேரருளுடைமைகூறப்பட்டது; விசுத்ததேகமெனப்படுந் தூயவுடம்பினனாதலு மீண்டே அடங்கும்; செறிவொழியாதென்றதனாற்பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமைகூறப்பட்டதென்றுணர்க. இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும். (க)

முன்னூற்சிறப்பு.

என்னையிப் பவத்திற் சேரா வகையெடுத் தென்சித் தத்தே
தன்னைவைத் தருளி னாலே தாளிணை தலைமேற் சூட்டு [ல்
மின்னமர் பொழில்சூழ் வெண்ணெய் மேவிவாழ் மெய்கண் டானூ
சென்னியிற் கொண்டு சைவத் திறத்தினைத் தெரிக்க லுற்றும்.

(இ-ள்.) என்னை - (பவமாயக் கடலிலழுந்துகின்ற) என்னை,—இப்பவத்திற் சேராவகை அருளினாலே எடுத்து - அதன்கணழுந்தாதவண்ணம் கருணைக்கையாலெடுத்து,—என் சித்தத்தே தன்னை வைத்து - என்னறிவின் கண்ணே தற்சொரூபத்தை விளக்குதற் கெழுந்தருளி வந்து,—தாள் இணை தலைமேற் சூட்டும் - திருவடிகளைச் சென்னியிற் சூட்டித் தீக்கை செய்தருளிய,—மின் அமர் பொழில் சூழ் வெண்ணெய் மேவிவாழ் - மின்னலையுடைய மேகந்தங்குதற்கிடமாகிய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவெண்ணெய் நல்லூரென்னுந் திருப்பதியில் விருப்பமுற்று வாழ்கின்ற,—மெய்கண்டான் நூல் - மெய்கண்டதேவன் (மொழிபெயர்த்துரைத்தருளிச்செய்த) சிவஞானபோத நூலை,—சென்னியின் கொண்டு - (ஏனையாசிரியன்மார் செய்த பிரமாண நூல்கட் கெல்லாஞ்) சிரத்தானமாகக்கொண்டு,—சைவத் திறத்தினைத் தெரிக்க லுற்றும் - (அதனிற் கூறப்படுஞ்) சைவாகமப் பொருட் கூற்றை விளக்குவாம் என்க

இந்நூலுக்கு வழிகூறியவாறு.
எடுத்தென்றது குறிப்புருவகம்.
வைத்தென்றது உபசாரவழக்கு; *"அன்போடியைந்த வழக்கு" என்றாற்போல.
சென்னியின் இன் உவமவுருபு. (உ)

* திருக்குறள், அன்புடைமை, செ - ௩.

நுதலியபொருண்முதலியன.

பண்டைநற் றவத்தாற் றோன்றிப் பரமனைப் பத்தி பண்ணுந்
தொண்டரைத் தானே தூய கதியினிற் றொகுப்பன் மார்க்கர்
கண்டநூ லோதி வீடு காதலிப் பவர்கட் கீசன்
புண்டரி கத்தாள் சேரும் பரிசினைப் புகல லுற்றாம்.

(இ-ள்.) (சாமுசித்தர் வைநயிகர் பிராகிருதரென்னு மிவருள் ஆற்றலு மறிவுங் காதலுமில்லாத பிராகிருதரை யொழித்து ஒழிந்த இருவரின்) பண்டை நற்றவத்தால் - முற்செய் தவவிசேடத்தால்,—தோன்றி - (சாமுசித்தராய்ப்) பிறந்து,—பரமனைப் பத்தி பண்ணும தொண்டரை - முதல்வனிடத்தே (வீடுகாதலித்துப்) பத்தி பண்ணுகின்ற சிவபத்தரை,—தானே - (விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரைப்போல நூல் வழியாலன்றித்) தானே,—தூய கதியினில் தொகுப்பன் - சிவகதியிற் சேர்த்துவ னாகலின் (அவர்க்கு நூல் வேண்டாமையான்),—மார்க்கர் - ஞானிகளெல்லாம்,—கண்ட நூல் ஓதி - பிரமாணமென் றறிந்து கைக்கொண்ட நூலை ஓதி (அதன்வழியான்),—வீடு காதலிப்பவர்கட்கு - (முறைமையின் மந்ததரமுதலிய சத்திநிபாதமுடையராய்) முத்திபெற விரும்பும் வைநயிகராயினார்க்கு,—ஈசன் புண்டரிகத் தாள் சேரும் பரிசினை - சிவபெருமானுடைய செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடி கூடு முறைமையினை,—புகலலுற்றாம் - (எண்டு வகுத்துக்) கூறுகின்றாம் என்க.

சன்மார்க்கரை மார்க்கரென்றது தலைக்குறை. சன்மார்க்கராவார் ஞானிகள்.
கண்டநூல் அவர்களெல்லாம் பிரமாணமென்றறிந்து கைக்கொண்டநூல்.
நுதலியபொருளுங் கேட்போரும் பயனுங் கூறியவாறு. (௩)

அவையடக்கம்.

மறையினா லயனான் மாலான் மனத்தினால் வாக்கான் மற்றுங்
குறைவிலா வளவி னாலுங் கூறொணா தாகி நின்ற
விறைவனார் கமல பாத மின்றியா னியம்பு மாசை
நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லா நகையினை நிறுத்து மன்றே.

(இ-ள்.) மறையினால் - வேதங்களினாலும்,—அயனால் - அயனாலும்,—மாலால் - மாலாலும்,—மனத்தினால் - மனத்தினாலும,—வாக்கால் - வாக்கினாலும்,—மற்றும் குறைவு இலா அளவினாலும் - வேறுங் குறைவில்லாத அநுமானப் பிரமாணத்தாலும்,—கூற ஒணாது ஆகி நின்ற - அறிதற் கரிதாய் நின்ற,—இறைவனார் கமல பாதம் - முதல்வனது கமல மலர்போலும் பாதமென் றுபசரித்துக் கூறப்படும் இயல்பை,—இன்று யான் இயம்பும் ஆசை - இன்று யான் சொல்லுவலென் றெழுந்த எனது புல்லியவாசை,—நிறையினார் குணத்தோர்க்கெல்லாம் - சால்புடையாராய குணத்தினையுடையாரெல்லார்க்கும்,—நகையினை நிறுத்தும் அன்றே - ஏஏ இஃதோ இவனறிவென்றெள்ளி நகையாடுதற் கேதுவாம் என்க.

(இனி) மறையினால் - வேதங்களாலும்,—அயனால் - அவ்வேதத்திற் கங்கமாய் அயனாற் செய்யப்பட்ட பதினெண்புராண நூல்களாலும்,—

மாலால் - மாயோனவதாரமாகிய வியாசனாற் செய்யப்பட்ட இதிகாச நூலாலும்,—மனத்தினால் - மநுமுதலிய விருடிகண் மனத்தானினைந்து செய்யப்பட்ட மிருதி நூல்களாலும்,—வாக்கால் - அவ்வேதத்தைக் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டமென் றிருவகைப்படுத் தெடுத்துக்கொண்டு அதன்பொருளை நிச்சயித்துரைக்குஞ் சாத்திரமாகிய பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சைகளாலும்,—மற்றுங் குறைவு இலா அளவினாலும - வேறுங் குறைவில்லாத அளவை நூலாகிய தருக்க சாத்திரங்களாலும்,—கூற ஒண்ணாது ஆகி நின்ற இறைவனார் கமலபாதம் - சொல்லுதற்கரிதாய் நின்ற சிவபிரான் கமலபாதமென்றவாறு மொன்று.

அயனான் மாலான் மனத்தினால் வாக்காலென்புழி, ஆலுருபு முன்னையவிரண்டும் வினைமுதற்பொருண்மையினும், பின்னையவிரண்டுஞ் கருவிப்பொருண்மையினும் வந்தன; சாத்தனாற் கண்ணானோக்கப் பட்டதென்றாற்போல.

ஈண்டளவென்றது அனுமானப் பிரமாணத்தை.

அயன்மாலென்றது உபலக்கணம். கூறொணாதென்றது உபசாரம்.

அவையடக்கங் கூறியவாறு. (௪)

ஆசங்கை நீக்கல்.

அருளினா லாக மத்தே யறியலா மளவி னாலுந்
தெருளலாஞ் சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தை யுள்ளே
மருளெலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம பிறவி மாயா
விருளெலா மிரிக்க லாகு மடியரோ டிருக்க லாமே.

(இ-ள்.) (இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும) சிவனை - அவ்விறைவனை,—ஆகமத்தே - (அவனருளிய நூலெனப்படும வேதசாரமாகிய) சிவாகமத்தின்,—அருளினால் அறியலாம் - (அநுபவமுடைய தேசிகர்)அருளிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்டறியலாம்,—அளவினாலும தெருளலாம் - (கேட்டதனை அதற்கனுகூலமான) அளவையாற் சிந்தித்து மறியலாம,—சிந்தையுள்ளே - (சிந்தித்ததனைத்) தன்னறிவின்கண்ணே,—ஞானச்செய்தியால மருளெலாம் நீங்கக் கண்டு வாழலாம - சிவஞானத்தான் மாசறத் தெளிந்து மறியலாம,—பிறவி மாயா இருளெலாம இரிக்கல் ஆகும - (அதனாற்) பிறவி மாயாமைக் கேதுவாகிய பாசக்ஷயமும் பண்ணலாம,—அடியரோடு இருக்கலாமே - (அதனால்) அவனடியாரோடு கலந்து (நிட்டைகூடிச் சிவானந்தானுபூதியும பெற்)றிருக்கலாம் என்க

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது.

மேல் அவையடக்கத்துட் கூறியதுபற்றி நிகழுமாசங்கையை நீக்கிற்று.

இக்கடவுள் வணக்கமுதலாயின வெல்லாம் பரபக்கத்து நான்முகத்தாற் கூறிப்போநதனவேயாயினும், பரபக்கஞ் சுபக்கமெனவிதனை இருநூலாதலுங் கொள்ள வைத்தமையின் ஈண்டும் வேறு கூறினர்.

அறுவகைச்சமயத்தென்னு முதற்செய்யுளிற் கடவுள்வணக்கங் கூறுமுகத்தாற் சுபக்கத்தினிறைவனுவா னிவனென்பதூஉம், ஏனை நான்குசெய்யுளினும் வழிமுதலியன கூறுமுகத்தான் அவ்விறைவனலியம்பப்படும் நூலிவையென்பதூஉம்,அவற்றுட் பொதுநூல் சிறப்புநூலென்னும் வேறுபாடு முணர்த்தப்பட்டன. (௫)

மங்கலவாழ்த்துமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫.

அளவையிலக்கணம்.

இனி, நிறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்களவு கூறுவான்றொடங்கி, அவ்வளவையி னியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அதனையெடுத்துக் காட்டலாகாமையின், முதற்கண் அளவையினியல்பு பதினொன்குசெய்யுளாற் கூறுகின்றார்.

அளவை காண்டல் கருதலுரை யபாவம் பொருளொப் பாறென்ப
ரளவை மேலு மொழிபுண்மை யைதி கத்தோ டியல்பெனநான்
களவை காண்ப ரவையிற்றின் மேலு மறைவ ரவையெல்லா
மளவை காண்டல் கருதலுரை யென்றிம் மூன்றி னடங்கிடுமே.

(இ-ள்.) அளவை - பிரமாணமாவது,—காண்டல் - காட்சியும்,—கருதல் - அனுமானமும்,—உரை - ஆகமமும்,—அபாவம் - இன்மையும்,—பொருள் - அருத்தாபத்தியும்,—ஒப்பு (என) - உவமையு மென,—ஆறு என்ப - அறுவகைப்படுமென்பாரும்,—அளவை மேலும் - அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்கு மேலும்,—ஒழிபு - பாரிசேடமும்,—உண்மை - சம்பவமும்,—ஐதிகத்தோடு - உலகவாதமும்,—இயல்பு என - சகசமுமென,—நான்கு அளவை காண்பர் - நான்கு பிரமாணமுள வென்பாரும்,—அவையிற்றின் மேலும் அறைவர் - அப்பத்துக்கு மேலும் (பிரமாணங்களுள) வென்பாருமுளர்,—அவை யெல்லாம் அளவை - அவையெல்லாம பிரமாணமேயாயினும,—காண்டல் - காட்சியும்,—கருதல் - அனுமானமும,—உரை என்ற - ஆகமமு மென்ற,—இம்மூன்றின் அடங்கிடுமே - இம்மூன்றனு ளடங்குவன(வன்றி வேறுவனவல்ல) என்க.

இம்முறைபற்றி ஆகமமு மனுமானத்தி லடங்குமெனப் புத்தர் முதலாயினார் கூறுப; அஃததனுளடங்காதென்பது *"நூலுரைத்தானொருவனுளன்" எனனும் பரபக்கத்துச் செய்யுளானுணர்க.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை.

இதனானே பிரமாணமினைத்தென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

மாசறு காட்சி யையந் திரிவின்றி விகற்ப முன்னா
வாசற வறிவ தாகு மனுமான மவினா பாவம
பேசுறு மேதுக் கொண்டு மறைபொருள் பெறுவ தாகுங்
காசறு முரையிம் மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக் காட்டும்.

(இ-ள்.) (அம்மூன்றனுள்) விகற்பம் முன்னா-நிருவிகற்ப வுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு,—ஐயம திரிவு இன்றி - ஐயவுணர்வும் விபரீதவுணர்வு மின்றி,—ஆசு அற அறிவது - (விடயங்களை) நேரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—மாசு அறு காட்சி ஆகும்-குற்றமற்ற காட்சியளவை யெனப்படும்,—மறை பொருள்-(அங்ஙன நேரே யறியப்படுவதன்றிச் சாதித்துப் பெறற் பாலதாய்) மறைந்துநின்ற பொருளை,—அவினா

* இந்நூற்பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை. செ - ௧௨.

பாவம் பேசுறும் ஏதுக்கொண்டு-சொல்லப்பெற்ற (அதனை) விட்டு நீங்காது (யாண்டு முடனாய் நிகழும்) ஏதுவைக் கொண்டு,—(விகற்பம் முன்னு ஐயம் திரிவு இன்றிப்) பெறுவது - அவ்வாறு நிருவிகற்ப வுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு ஐய விபரீதக் குற்றமின்றி யுணர்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—அனுமானம் ஆகும் - கருதலளவை யெனப்படும்,— இம்மானத்து அடங்கிடாப் பொருளை - இவ்விரண்டு பிரமாணங்களாலும் அறியப்படாத (பரலோக பாதாளலோக முதலிய)பொருள்களை,—(ஆத்த வாக்கியங்கொண்டு) (விகற்பம் முன்னு ஐயம் திரிவு இன்றிக்) காட்டும் - அவ்வாறு நிருவிகற்பத்தைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு ஐய விபரீதக் குற்றமின்றி யுணரச்செய்வதாகியஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—காசு அறும் உரை - குற்றமற்ற வுரையளவை யெனப்படும் என்க.

அடங்கிடாப்பொருள் பரலோக பாதாளலோக முதலாயின.

இம்மானத்தடங்கிடும் பொருளையும் ஆத்தவாக்கியங்கொண்டறிவது அருத்த வாதம்.

ஐயந்திரிவின்றி விகற்பமுன்னுவென்பதனை யாண்டுங்கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க.

விகற்பமென்றது தலைகுறை.

இதனானே அம்மூன்றற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௨)

கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே
கொண்ட திரிவாம் பெயர்சாதி குணமே கன்மம் பொருளெனவைந்
துண்ட விகற்ப வுணர்வினுக்குப் பொருளி னுண்மை மாத்திரத்தின்
விண்ட லில்லா வறிவாகும் விகற்ப மில்லாக் காட்சியே.

(இ-ள்.) (மேற் கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்கனுள்) விண்டல் இல்லா - (பெயர்முதலியவற்றாற்) பகுத்தறித லின்றி,—பொருளின் உண்மை மாத்திரத்தின் அறிவு - (இஃதொன்று தோன்றி நின்றதெனப்) பொருளுண்மை மாத்திரையே அறியு ஞானசத்தி,—விகற்பம் இல்லாக் காட்சியே ஆகும் - நிருவிகற்பக்காட்சி யெனப்படும்,—கண்ட பொருளை - அங்ஙனமறிந்த பொருளை,—இரட்டுறவே கருதல் - இஃது யாதோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவா தாராயு ஞானசத்தி,—ஐயம - ஐயக்காட்சி யெனப்படும்,—திரியவே கொண்டல் - அதனை யதனோடொப்புமையுடைய வேறு பொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கு ஞானசத்தி,—திரிவு ஆம் - திரிவு காட்சி யெனப்படும்,—பெயர் சாதி குணமே கன்மம் பொருள் என ஐந்து - பெயருஞ் சாதியுங் குணமுங் கன்மமும் பொருளுமாகிய ஐந்தும் (பொருளோடும் உண்மையின் அவ்வைந்தும் அப்பொருட்க ணுள்ளவாறு இனிதுவிளங்க வுணரு ஞானசத்தி),—அவிகற்ப உணர்வினுக்கு உண்டு - அந்தச்சவிகற்பக்காட்சிக்கு உண்டெனவுணரப்படும் என்க.

முன்கண்ட வாதனைபற்றித் தோற்றுவதாகிய நினைவுணர்வு இவ்விடத்துக்கண்ட பொருளின்க ணிகழ்வதன்மையின், அதனை யீண்டெடுத்தோதி விலக்காராயினர்.

இதனானே காட்சிமுதலிய மூன்றினுஞ் சேறற்குரிய நிருவிகற்பமுதலிய நான்கினிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௩)

காண்டல் வாயின் மனந்தன்வே தனையோ டியோகக் காட்சியென
வீண்டு நான்கா மனுமானந் தனக்கும் பிறர்க்கு மென்றிரண்டா
மாண்ட வுரைதந் த்ரமந்திரத்தோ டுபதே சச்சொ லெனமூன்றும்
பூண்ட வளவைக் கெதிர்புலன்றன் னியல்பு பொதுவென் றிரண்டாமே.

(இ-ள்.) (அம்மூன்றனுள்) காண்டல் - காட்சியளவையாவது,—வாயிற்(காட்சி) - வாயிற் காட்சியும்,—மன(க்காட்சி) - மானதக் காட்சியும்,—தன்வேதனை(க்காட்சி) யோடு-தன் வேதனைக் காட்சியும்,—யோகக் காட்சி என - யோகக் காட்சியு மென,—ஈண்டு நான்காம்-இங்ஙன நான்கு வகைப் படும்,—அனுமானம - கருதலளவையாவது,—தனக்கும் பிறர்க்கும் என்று-தன்பொருட் டனுமானமும் பிறர்பொருட் டனுமானமுமென,—இரண்டாம் - இரண்டுவகைப்படும்,—மாண்ட உரை - மாட்சிமைப்பட்ட வுரையளவையாவது,—தநத்ர(ச்சொல்) - தந்திரகலையும,—மநதிரத்து(ச்சொல்) லோடு - மந்திரகலையும்,—உபதேசச்சொல் என - உபதேசகலையு மென,—மூன்றும் - மூன்று வகைப்படும்,—பூண்ட அளவைக்கு எதிர் புலன் - பொருந்திய இப்பிரமாணங்களான் அறியப்படும் பிரமேயங்களதியல்பு,—தன் இயல்பு பொது (இயல்பு) என்று - சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென,—இரண்டாமே - இரண்டு வகைப்படும் என்க.

இதனானே காட்சிமுதலிய மூன்றும் படும் பாகுபாடும், அவற்றானளக்கப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும், தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௪)

அன்னிய சாதி யுநதன் சாதியு மகன்று நிற்ற
றன்னியல பன்னி யத்தைத் தவிர்ந்துதன் சாதிக் கொத்த
றுன்னிய பொதுவி யற்கை சொன்னவிவ் விரண்டி னுள்ளே
மன்னிய பொருள்கள் யாவு மடங்கிடு மான முற்றல்.

(இ-ள்.) (சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற விரண்டனுள்) அன்னிய சாதியும் - (ஒரு பொருட்கு) வேற்றுச் சாதிப்பொருளினும்,—தன் சாதியும் - தன் சாதிப்பொருளினும்,—அகன்று நிற்றல் - செல்லாது (தனக்கு மாத்திரையே யுரித்தாய்) நிலைபெறுந் தன்மை,—தன் இயல்பு - சிறப்பியல பெனவும்,—அன்னியத்தைத் தவிர்ந்து - வேற்றுச் சாதிப்பொருண் மாத்திரையிற் செல்லாது,—தன் சாதிக்கு ஒத்தல் - தன் சாதிப்பொருட் கெல்லாம் ஒப்ப நிலைபெறுந் தன்மை,—துன்னிய பொது இயற்கை - பொருந்திய பொது வியல்பெனவுங் கூறப்படும்,—மானம் - காட்சிமுதலிய பிரமாணங்களால்,—மன்னிய பொருள்கள்-பொருந்திய பிரமேயப்பொருள்களை,—உற்றல் - அறியலுறுமிடத்து,—யாவும் - அவையெல்லாம்,—சொன்ன இவ்விரண்டினுள்ளே அடங்கிடும் - ஈண்டுக் கூறிய இவ்விரண்டியல்பினுள் ஒன்று பற்றி அறியப்படும் என்க.

எனவே, இவ்விரண்டின் வேறாகிய வேற்றியல்புபற்றி அறியப்படுமாயின், அவ்வறிவு பிராமாணியம் அன்றாய்ப் போமென்பதாயிற்று.

பிரமேயத்தை யறிந்தவறிவே தான் பிராமாணிய மென்பதனையு மறியுமென வும், தான் பிராமாணியமாகாதவழி அவ்வாகாமை மாத்திரையே பிறிதொன்றானறி

யப்படுமெனவும், இவ்வாறன்றித் தனது பிராமாணியம் பிறிதொன்றானறியப்படுவதேயென்னுந் தார்க்கிகர் முதலியோர் மதம் அடாதெனவுங் கொள்க.

இவற்றை வடநூலார் சுதத்துவம் பரதத்துவமென வழங்குப.

சாதியாவது ஒரு நிகரனவாகிய பலபொருட்குப் பொதுவாவதோர் தன்மை.

இதனானே மேற்றன்னியல்பு பொதுவியல்பென்றவற்றினிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

இச்செய்யுள் சூசிகடாகநயம்பற்றி முன் வைத்தவாறு. (௫)

உயிரினோ டுணர்வு வாயி லொளியுரு வாதி பற்றிச்
செயிருறு விகற்ப மின்றித் தெரிவதிந் திரியக் காட்சி
யயர்விலிந் திரிய ஞான மைம்புலன் சார்ந்து யிர்க்கண்
மயர்வற வந்த ஞான மானதக் காண்ட லாமே.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிப்போந்த காட்சி நான்கனுள்ளும்) உயிரின்-(தன்னை நோக்கி நிற்கு மறிவாகிய) ஆன்மாவினின்றும,—ஓடு உணர்வு - (விடயங்களை நோக்கி) ஓடு மறிவாகிய சிற்சத்தி,— வாயில் - கண்முதலிய பொறிகளையும்,—ஒளி (ஆதி) - (அவற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்துட னிற்குந்) தேயுமுதலிய பூதங்களையும,—உரு ஆதி பற்றி - (அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றை விட்டு நீங்குதலின்றி யுடனாகிய) உருவ முதலிய தன் மாத்திரைகளையும் அதிட்டித்துக்கொண்டு,— செயிர் - ஐய விபரீதக்குற்றங்களும்,—உறு விகற்பம இன்றி - பொருந்திய பெயர் சாதிமுதலிய விகற்பமுமின்றி,—தெரிவது - (உருவமுதலிய வைம்புலன்களை நிருவிகற்பமா) யறியு மறிவு,—இந்திரியக் காட்சி - வாயிற் காட்சியெனப்படும்,—ஐம்புலன் சார்ந்து-அங்ஙன மைம்புலன்களை இயைந்தறிந்த பின்னர்,—அயர்வு இல் - மீள மறத்தலின்றி,—இந்திரிய ஞானம் - (சித்தத்தாற் சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறுவதாகிய அவ்)வாயிற் காட்சியறிவு,—மயர்வு அற - (பெயர் சாதி முதலியவற்றான்) விபரீதமாதலின்றி (நிச்சயமாய்),—உயிர்க்கண் - புத்தி தத்துவத்தின்கண்,—வந்த ஞானம் - வருதலானாகிய சவிகற்பவுணர்வாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—மானதக் காண்டல் ஆமே - மானதக்காட்சி யெனப்படும் என்க.

ஐம்புலன்சார்ந் தயர்விலிந்திரிய ஞானமென மாறுக.

இன் ஐந்தா முருபு.

ஓடுணர்வு வினைத்தொகை.

ஒளி ஆகுபெயர். ஆதியென்பதனை ஒளியோடுங் கூட்டுக.

சார்ந்தபினென்பது சார்ந்தெனத் திரிந்து காரியத்தின் மேனின்றது.

உயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகிய புத்தியை உயிரென்றுபசரித்தார்.

வந்தஞானமென்னும்பெயரெச்சம்'ஆறுசென்றவெயர்'என்றாற்போலநின்றது.

மனத்தின் றொழிற்பாடு முன்னாக நிகழ்தலின் மானதக்காட்சி யெனப்பட்டது.

அதிகாரமுறைமையென்னு முத்தியான் உயிரினோடுணர்வு தெரிவதென்பதனை அளவையதிகார முழுதினு முய்த்துரைக்க.

இதனானே வாயிற்காட்சி மானதக்காட்சிகளதியல்பு கூறப்பட்டது. (௬)

அருந்தின்பத் துன்ப முள்ளத் தறிவினுக் கராக மாதி
தருந்தன்வே தனையாங் காட்சி சமாதியான் மலங்கள் வாட்டிப்
பொருந்திய தேச கால வியல்பகல் பொருள்க ளெல்லா
மிருந்துணர் கின்ற ஞான மியோகநற் காண்ட லாமே.

(இ-ள்.) (அம்மானதக்காட்சி விசேடம் பற்றி மேம்பட்டு நிகழுஞ்சத்துவகுண முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய) அருந்து இன்பத் துன்பம் - நுகரப்படு மின்பத்துன்பங்கள்,—உள்ளத்து அறிவினுக்கு - புருடனதறிவிற்கு (விடயமாமபடி),—அராகம ஆதி தரும - அராக முதலிய வைந்து தத்துவங்களானும புணர்க்கபபடுவேதனை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—தன் வேதனைக் காட்சி ஆம - தன் வேதனைக் காட்சி யெனப்படும்,—மலங்கள் - (இவ்வாறன்றி அறிவைத் தடைசெய்து நின்ற) மலசத்திகளை,—சமாதியான் வாட்டி - இயம நியம முதலிய அட்டாங்க யோக சமாதியான் ஒருவாறு கெடுத்து,—இருந்து - (ஓரிடத் தொருகாலத்) திருந்தாங்கிருந்து,—பொருந்திய தேச கால இயல்பு அகல் பொருள்கள் எல்லாம் - பொருந்தப்பட்ட மூவிடத்து முக்காலத்தும் இயல்பாக விரிந்த பொருள்க ளெல்லாவற்றையும,—உணர்கின்ற ஞானம் - காணகின்ற காட்சியாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—நல் யோகக் காண்டல் ஆமே - நன்மையாகிய யோகக்காட்சி யெனப்படும என்க.

இதனானே தன்வேதனைக்காட்சி யோகக்காட்சிகளதியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

பக்க மூன்றின் மூன்றேது வுடைய பொருளைப பார்த்துணரத்
தக்க ஞானந் தன்பொருட்டாம பிறர்தம் பொருட்டா மனுமானந்
தொக்க விவற்றாற் பிறர்தெளியச் சொல்ல லாகு மச்சொல்லு
மிக்க வன்னு வயத்தினொடு வெதிரே கச்சொல் லெனவிரண்டாம்.

(இ-ள்.) மூன்று ஏது உடைய பொருளை - இயல்பு முதலிய மூன்றனுள் ஓரேது வுடைய சாத்தியத்தை,—பக்கம மூன்றின் - பக்கமுதலிய மூன்றின் வைத்து,—பார்த்து உணரத்தக்க ஞானம - (அவினாபாவமபற்றி) ஆராய்தற்குரிய ஞானமாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—தன்பொருட்டு (அனுமானம) ஆம் - தன்பொருட் டனுமானமாம,—தொக்க இவற்றாற் பிறர் தெளியச் சொல்லல் - பொருந்திய அவ்வேதுக்களானே (தானறிந்ததனைப்) பிறரறியப் போதித்தலை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—பிறர் தம பொருட்டு அனுமானம் ஆம் - பிறர் பொருட்டனுமானமாம்,—ஆகும அச்சொல்லும்-அங்ஙனம பிறரறியப் போதித்தலாகிய சொல்லும,—மிக்கஅன்னுவயத்தினொடு வெதிரேகச்சொல் என - மேலாகிய உடம்பாட்டுச்சொல்லும் மறைச்சொல்லுமென,—இரண்டு ஆம் - இரண்டுவகைப்படும் என்க.

இதனானே மேலெடுத்துக்கொண்ட இருவகை யனுமானங்களதியல்பு கூறப்பட்டது. (அ)

மூன்று பக்கம் பக்கநிகர் பக்க நிகரில் பக்கமெனத்
தோன்றும் பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமா முவமை நிகர்பக்க

மான்ற பொருள்சென் றடையாத விடமா நிகரில் பக்கமுத [ம்.
லேன்ற விரண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமா மொன்று பொருளின்று

(இ-ள்.) பக்கம் மூன்று - பக்க மூன்றுவன,—பக்கம் நிகர் பக்கம் நிகரில் பக்கம் எனத் தோன்றும் - பக்கமுஞ் சபக்கமும் விபக்கமு மென்பனவாம,—துணி பொருளுக்கு இடம் பக்கம் ஆம் - அவற்றுள் (ஐயுற்றுத்) துணியற்பாலதாய பொருளிருக்கு மிடம் பக்கமெனப்படும்,—உவமை நிகர் பக்கம் - அதற்கெடுத்துக் காட்டப்படுவ(தாய்த் துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடஞ்) சபக்கமெனப்படும்,—ஆன்ற பொருள் சென்று அடையாத இடம் நிகரில் பக்கம் ஆம் - மாட்சிமையாகிய அப்பொருளில்லாத விடம் விபக்கமெனப்படும்,—முதல் என்ற இரண்டும் - (இம்மூன்றனுண்)முதற் கட்பொருந்திய பக்கஞ் சபக்கமிரண்டும்,—பொருள் உண்மைக்கு இடம் ஆம் - பொருளுண்டென வறிதற் கிடமாம்,—ஒன்று - ஏனை விபக்கம்,—பொருள் இன்று ஆம் - அஃதில்லையென்றறிதற் கிடமாம் என்க.

துணிபொருள் எதிர்கால வினைத்தொகை.

அவினாபாவ மறிதற்கண் ஐயமறுத்தற் பொருட்டுச் சபக்கம் விபக்க மிரண்டும் வேண்டப்படுமென்பார், முதலேன்ற விரண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமாமொன்று பொருளின்றுமெனவுங் கூறினர்.

இதனானே மேற்பக்க மூன்றென்றவற்றின் பெயருமியல்புங் கூறப்பட்டன.(க)

ஏது மூன்று மியல்புகா ரியத்தோ டநுப லத்தியிவை
யோதி னியல்பு மாமரத்தைக் காட்ட லுறுகா ரியம்புகைதன்
னாதி யாய வனல்காட்ட லாகு மநுப லத்தியது
சீத மின்மை பனியின்மை காட்டல்போலுஞ் செப்பிடினே.

(இ-ள்.) மூன்று ஏது - (மேலெடுத்துக்கொண்ட) மூன்றேதுவாவன,—இயல்பு காரியத்தோடு அநுபலத்தி ஆம - இயல்புங் காரியமும் அநுபலத்தியுமாம,—இவை ஓதின் - இவற்றிற் கிலக்கணங் கூறுமிடத்து,—மாமரத்தைக் காட்டல் - மா முதலிய சொற்கண் மரமுதலிய பொருளை உணர்த்துதற்கண் (வேறுகாரணமின்றி அச்சொற்களினியல்பானுளதாகிய வாற்றல்),—இயல்பு - சகசவேது வெனப்படும்,—புகை தன் ஆதியாய அனல் காட்டல் - புகை முதலிய காரியங்கள் நெருப்பு முதலிய தத்தங் காரணங்களை உணர்த்துதற்கண்,—உறு காரியம் ஆகும் - (அவை) பொருந்திய காரிய வேது வெனப்படும்,—செப்பிடினே - சொல்லுமிடத்து,—சீதம் இன்மை பனி இன்மை காட்டல் போலும - குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமை முதலியகாரணாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும்பனியில்லாமை முதலிய காரணாபாவங்கள் குளிர்வாராமைமுதலிய காரியாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும்,—அநுபலத்தியது - (அவை) அநுபலத்தியேது வெனப்படும் என்க.

இங்ஙனம் உணர்ச்சி மூவகைப்படுதலின் ஏதுவு மூவகைப்பட்டன.

காரியவேதுக் கூறவே, ஒற்றுமைபற்றிக் காரணவேதுவுங் கொள்ளப்படும்.

அஃதாவது, இடித்து மின்னி இருண்டெழுந்த மேகம் மழை பெய்தலைக் காட்டு தல் போல்வது.

சீதமின்மை பனியின்மை காட்டலென்பது *"வாளைமீ னுள்ள றலைப்படல்" என்றாற்போல நின்றது.

போலும் அசை.

இதனானே ஏதுமூன்றென்றவற்றின் பெயரும் இயல்புங் கூறப்பட்டன. (௧௦)

புகையா லனலுண் டடுக்களைபோ லென்னப் புகற லன்னுவயம்
வகையா மனலி லாவிடத்துப் புகையின் றாகு மலரினொடு
முகையார் நீரிற் போலென்று மொழிதல் வெதிரே கச்சொலிவை
தொகையா ருறுப்பைந் தொடுங்கூடச் சொல்லு வாரு முளர்துணிந்தே.

(இ-ள்.) (மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள்) புகையால் அனல் உண்டு - புகையுள்ள விடத்தே அனலுண்டென (வுடம்பாடுபற்றி), —அடுக்களைபோல் என்னப் புகறல் - அட்டிலை உவமை கூறுஞ் சொல்,— அன்னுவயம் - அன்னுவயச் சொல்லாம்,—வகையாம் அனல் இலா இடத் துப் புகை இன்றாகும் - விளக்கமாகிய நெருப்பில்லாத விடத்துப் புகையி ல்லையென (மறுதலைபற்றி),— மலரினொடு முகை ஆர் நீரிற் போல் என்று மொழிதல் - மலரும் அரும்பு நிறைந்த தாமரை யோடையை உவமை கூறுஞ்சொல்,—வெதிரேகச் சொல் - வெதிரேகச் சொல்லாம்,—இவை - இவ்விருவகைச் சொற்களையும்,—தொகை ஆர் ஐந்து உறுப்பொடுங் கூட - தொகை பொருந்திய மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் உபநயமும் நிகமனமு மென்னும் ஐவகை யுறுப்புக்களான் இணங்க வைத்து,—துணிந்தே சொல்லுவாரும உளர் - தெளியக் கூறுவாருமுளர் என்க.

அவ்வாறு சொல்லுவர் தார்க்கிகர் முதலியோர்.

இதனானே சொல்லிரண்டென்றவற்றினியல்பு கூறப்பட்டது. (௧௧)

போது நாற்றத் தாலறிதல் பூர்வக் காட்சி யனுமான
மோது முரையா லறிவினள வுணர்தல் கருத லனுமான
நீதி யான்முற் கன்மபல நிகழ்வ திப்போ திச்செய்தி
யாதி யாக வரும்பயனென் றறித லுரையா லனுமானம்.

(இ-ள்.) நாற்றத்தால் போது அறிதல் - நாற்றமுதலிய வேறுப்பற் றிப் போதுமுதலிய (காட்சிப் புலனாதற் குரிய) பொருளை உயிரினோ டுண ர்வு தெரிவதெல்லாம்,—பூர்வக்காட்சியனுமானம் - பூர்வக்காட்சியனுமா னமெனப்படும்,—ஓதும் உரையால் அறிவின் அளவு உணர்தல்-ஓதப்பட்ட வுரைமுதலிய வேறுப்பற்றி அறிவினளவுமுதலிய (கருத்துப் புலனாதற் குரிய) பொருள்களை(த்தன்குறிப்பொடு சார்த்தி)உயிரினோ டுணர்வு தெரி வதெல்லாம்,—கருதலனுமானம் - கருதலனுமான மெனப்படும்,—நீதி யான் இச்செய்தி முன் கன்மபலம் - (இவ்விரண்டினும் வேறாய்) முறைமை யின் (முன்வினை யெனப்படும்) இதமகிதங்களாவன முற்பிறவியின் அவ் வாறு நிகழுமுயற்சியே யாமாதலால்,—இப்போது நிகழ்வது ஆதியாக வரும்

* திரிகடுகம், செ - எ.

பயன் என்று அறிதல் - இங்கு மலை செயின் மேலைக்காகு மென்றாற் போல வேதாகமங்களுட் சொல்லியது கொண்டு சொல்லாத பொருளையும் ஒப்புமைபற்றி யூகித்துத் துணிவதாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவ தெல் லாம்,—உரையாலனுமானம் - உரையனுமான மெனப்படும் என்க.

ஆகமத்துட்கூறும் பதிமுதலிய பொருள்களை அவ்வாகமத்திற் கியைபுடைய அநுமானத்தின் வைத்தறிவதூஉம் உரையனுமானமெனப்படு மென்பாருமுளர்.

இதனானே அவையிற்றின்மேலு மறைவர் எனப்பட்ட அளவைகள் காட்சியனு மானத்தோடொப்ப வைத்து அனுமானத்துளடக்கிக் காட்டப்பட்டன. (கஉ)

அநாதியே யமல னாய வறிவனூ லாக மந்தான
பின்னாதிமா றின்றிப் பேண றந்திர மந்தி ரங்கண்
மனாதிக ளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை யாகுந
தனாதியீ றிலாதான் றன்மை யுணர்த்துத லுபதே சந்தான்.

(இ-ள்.) அநாதியே அமலனாய அறிவன் நூல் ஆகமந்தான் - அநாதி முத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் அருளிச்செய்த நூல்களெனப்படும் வே தாகமங்கள் (கருமகாண்டம உபாசனாகாண்டம் ஞானகாண்டமென மூவ கைப்படும்),—பின் ஆதி மாறு இன்றிப் பேணல் - (அவற்றுட் கருமகாண் டம்பற்றிப்) பின்னொடு முன் மாறுகோளின்றி அநுட்டித்தலை உயிரினோ டுணர்வு தெரிவது,—தந்திரம் - தந்திரவுரை யளவையெனப்படும்,—மனாதி கள் அடக்கித் தெய்வம வழிபடும் வாய்மை - (உபாசனாகாண்டம்பற்றி) மனாதிகளடக்கித் தெய்வம வழிபடும் வாய்மையை உயிரினோடுணர்வு தெரி வது,—மந்திரங்கள் ஆகும் - மந்திர வுரையளவை யெனப்படும்,—தன் ஆதி ஈறு இலாதான் - (ஞானகாண்டம்பற்றித்) தனக்கு முதலுமுடிவு மில்லாத இறைவன்,—தன்மை உணர்த்துதல் - (தன்னின் வேறல்லாத எண் குண முடையனாதல் தன்னின் வேறாகிய பசுபாசங்களையுடைய னாதன் முதலிய) தன்மைகளைத் தானுணருமாறும பிறர்க்குணர்த்துமாறும் உயிரினோடுண ர்வுதெரிவது,—உபதேசந்தான் - உபதேசவுரையளவையெனப்படும் என்க.

வேதமும் ஆகமமெனப்படுமென்பது சீகண்டபாடியத்துள்ளுங் காண்க.

ஆத்தவாக்கிய மென்பதுணர்த்துதற்கு அநாதியே யமலனாய வறிவனென்றார்.

அறிவனூலென்புழி ஆறுருவது செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது.

இவ்வாறன்றி, பதிபசுபாசங்களுக்குப் பிரமாணமு மிலக்கணமும் பின்முன் மா றுகோளின்றிப் பாதுகாத்துக்கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது தந்திரவுரையெ னவும், மனாதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையெனப்படுஞ் சாதனமாகிய வேண்டுஞ்செய்தி முறைமைகளைக் கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது மந்திர வுரையாயெனவும், தனாதியீறிலாதான் றன்மை யுணர்த்துத லெனப்படும் நிட்டையினி யல்பு கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது உபதேசவுரையெனவும், இவ்வாறு ஞானகாண்ட மொன்றனையே மூவகைப்படுத்துரைப்பாரு முளர்; அவர்க்கு மற்றை யுபாசனாகாண்டமுங் கன்மகாண்டமும் பிரமாணத்துளகப்படாமையறிக.

இனித்தார்க்கிகர் முதலியோர் குடம்படமுதலிய உலகச்சொற்கள் பற்றி அவ் வப்பொருள்களை யுணர்தலும் உரையளவை யென்பர். அவை, காட்சியனுமானங்களி

ணடங்கிடாப்பொருளைக் காட்டுவனவன்மையின், மா மரத்தைக் காட்டல்போலும் இயல்பேதுப்பற்றி யறிவதாகிய அனுமான விசேடமாவனவன்றி உரையளவை யா தற்கேலாமையறிக.

சொல்லானறிந்தேன் என்றனுபவநிகழ்தலின் அது வேறளவை யாவதன்றி அனுமானத்துளடங்காதென்பார்க்கு, குளிரின்மை பனியின்மை முதலியுண அநுபலத்தியாலறிந்தேனென்று அனுபவநிகழ்தலின், இன்னோரன்னவற்றை வேறு பிரமாணமென்னாது காட்சிமுதலியவற்றுளடக்குதல் பொருந்தாதாய் முடியுமென்றொழிக.

இதனானே உரையளவை மூன்றென்றவற்றதியல்பு கூறப்பட்டது. (௧௫)

ஈண்டு பக்கப் போலிநான் கேதுப்போலி யொருமூன்றாய்
வேண்டுமெழுமூன் றாகுமவிளங் குவமைப் போலி யீரொன்பான்
காண்டகு தோல்வித் தானமிரண் டிருபத் திரண்டாங் கருதிலிவை
யாண்டு மொழிவ ரவையெல்லா மளக்கி லறுபத் தைந்தாகும்.

(இ-ள்.) ஈண்டு பக்கப்போலி நான்கு - மேற்கூறிப்போந்த அனுமான சாமக்கிரிகளுள் துணிபொருட்கிடனாதலாகிய பக்கலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடை யொத்துப் பக்கம்போலத் தோன்றுவதாகிய பக்கப்போலி, துணியும்பொருட்கிடனாகாததூஉம், துணியும்பொருட்கொருமருங்கிடனாகாததூஉம், துணிந்தபொருட்கிடனாவதூஉம், துணிந்தபொருட்கொருமருங்கிடனாவதூஉமென நான்குவகைப்படும்,—ஏதுப்போலி ஒருமூன்றாய் வேண்டுமெழுமூன்றாகும் - சாத்தியப்பொருளோடு வியாத்தியுடைத்தாய்ப் பக்கத்திலிருத்தலாகிய ஏதுவிலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடை யொத்து ஏதுப்போலத் தோன்றுவதாகிய ஏதுப்போலி, துணியப்படாததூஉம் மறுதலைக்கட்படுவதூஉம் ஒருதலைப்படாததூஉமென மூவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத்தொன்றாம். அவையாவன:— சார்பில்லதூஉம் சார்புண்மை யறியப்படாததூஉமெனச் சார்புபற்றியகுற்றம் இரண்டும், சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை யறியப்படாததூஉம் சொரூபத்தின் விசேடணமில்லதூஉம் விசேடணமுண்மை யறியப்படாததூஉம் விசேடியமில்லாததூஉம் விசேடியமுண்மை யறியப்படாததூஉம் ஒருமருங்கில்லதூஉம் ஒருமருங்குண்மை யறியப்படாததூஉம் பரனுக்குடம்பாடில்லதூஉமெனச் சொரூபம்பற்றிய குற்றம் ஒன்பதும், சாத்தியத்தோடு வியாத்தியுண்மை யறியப்படாததூஉம் செயற்கைபற்றி வியாத்தியுடையதூஉமென வியாத்திபற்றிய குற்றம் இரண்டும் ஆகிய பக்கவிருத்தி துணியப்படாத ஏதுப்போலியின் விரி பதின்மூன்றும், மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதூஉம் மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரேதுவை உடன்கொண்டு வருவதூஉம் காட்சியளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉம் கருதலளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉம் உரையளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉமென மறுதலைத்தலையுடைய ஏதுப்போலி விரி ஐந்தும், பக்க சபக்க மாத்திரையினன்றி விபக்கத்துஞ் சேறலுடையதூஉம் சபக்கத்திற் சேறலின்றிப் பக்கமாத்திரையினுள்ளதூஉம் சபக்க விபக்கங்கள் கிடைக்கப்பெறாததூஉமென ஒருதலைப்படாத ஏதுப்போலி விரி மூன்றுமாம்,—விளங்கு உவமைப்

போலி ஈரொன்பான் காண்டும் - இனி வியாத்தி நிச்சயித்தற் கிடனாதலாகிய உவமையிலக்கண மின்றியும் உவமைபோலத் தோன்றுவதாகிய உவமைப்போலி, அந்நுவயம் பற்றியும் வெதிரேகம்பற்றியும் இருவகைப்பட்டு, விரியான் ஒரோவொன்று ஒன்பதாய்ப் பதினெட்டு வகைப்படும். அவையாவன:—சாத்திய முடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவுடைத்தாகாததூஉம ஏது வுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டு முடைத்தாகாததூஉம் இரண்டு முடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம சொரூபமில்லதூஉம சொரூபமுண்மை பரனுக்குடம்பாடாகாததூஉம் செயற்கையானாகிய வியாத்தியுடையதூஉமென அந்நுவய வுவமைப்போலி விரி ஒன்பதும, சாத்தியமின்மை யுடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமின்மை யுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவின்மை யுடைத்தாகாததூஉம் ஏதுவின்மை யுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டின்மையு முடைத்தாகாததூஉம இரண்டின்மையு முடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக்குடம்பாடாகாததூஉம் வெதிரேக வியாத்தி செயற்கையானுடையதூஉமென வெதிரேக வுவமைப்போலி விரி ஒன்பதுமாம்,—தோல்வித்தானம் இரண்டு இருபத்திரண்டாம் - இனித் தருக்க வாதத்தின்கட் பேசத்தெரியாமையாகிய தோல்வித்தானம், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவிருத்தலுமென் றிருவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத்திரண்டாம். அவையாவன:—தானெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதிக்கமாட்டாமல் அதற்குக் கேடுவரப் பேசுதலும், பிறிதொரு மேற்கோளைக் கூறுதலும், மேற்கோளுக்கு மறுதலைப்படப்பேசுதலும, மேற்கோளை விட்டுவிடுதலும்; தான் கூறிய ஏதுவுக்குக் குற்றம் வந்துழி வேறோராற்றான் ஏதுக்கூறுதலும், தனக்கு வருந் தோல்வியைப் பிறிதொன்றுபேசி மறைத்தலும், பயனொடு படாதனபேசுதலும், பொருள் இனிது விளங்காத சொற்களை யெடுத்துக்கொண்டு பேசுதலும், அவாய்நிலை தகுதி அண்மை இல்லனவாய்ப் பேசுதலும, மேற்கோள் முதலிய வைந்தினையும முறைபிறழப் பேசுதலும், அவற்றுட் சில குறையப்பேசுதலும், ஒன்றற்குப் பல கூறுதலும, சொல்லை இரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பொருளை இரட்டித்துச்சொல்லுதலும், பிறன்கூறிய பொருளை அநுவதிக்கமாட்டாமையும், பிறன்கூறியபொருளை அறிந்தும அறியான்போன்று வினுதலும், விடைசொலலத்தெரியாது வேறொருகருத்துடையான்போன்றிருத்தலும், வாதத்தை விட்டுப் பிறிதொன்றனைச்சொலலிப் பொழுதுபோக்கலும், சுபக்கத்துக்குச்சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிகரியாதுடம்பட்டுப் பரபக்கத்துக்குக் குற்றம்பேசுதலும், தோல்வித்தான மெய்தினோனைத் தோல்வித்தான மெய்தினுனென்றறிந்து கூறாதிருத்தலும், தோல்வித்தான மெய்தாதானை எய்தினுனென்று கூறுதலும, தன் சித்தாந்தத்திற்கு இணங்காதவற்றைச் சொல்லிச் சித்தாந்தஞ் சாதித்தலுமென இவை,—அவையெல்லாம் அளக்கில் அறுபத்தைந்தாகும் - அவைகளை அளவிடுமிடத்தே இங்ஙனம் நான்கும் இருபத்தொன்றும் பதினெட்டும் இருபத்திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தாம்,—இவை கருதில் யாண்டும் ஒழிவர் - இவைகளை விசாரிக்கின் அநுமானவளவைக்கெவ்விடத்துங் குற்றங்களாமென்று ஒழிவர் என்க.

இவை குற்றமாகலின் ஆகமவளவைக்கு முன்னாகவையாது இறுதிக்கண்வைத்தார். இவற்றிற் குதாரணம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற பெருகும்.

இன்னும் இப்பக்கவேதுவுவமைகளை எடுத்துச் சொல்லும்வழிப் படுஞ்சொற்குற்றங்களெல்லாந் தோல்வித்தானத்துளடங்கும்.

ஈண்டுக் கூறும் பக்கப்போலி உவமைப்போலிகளெல்லாம் ஏதுப்போலியுளடங்குமெனத் தார்க்கிகர் கூறுவர்.

பக்கவுவமைகளினிலக்கணத்தை நோக்கிக் காணும்வழி, அவை பக்கப்போலியுவமைப்போலி யெனப்படுவனவன்றி ஏதுப்போலியெனப்படாமை யறிக.

இதனானே அனுமானப் பிரயோகத்தின்கட்படுங் குற்றங்க ளிவையென்பது தெரித்துக் கூறப்பட்டது. (௧௪)

அளவையிலக்கணமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨0.

பிரமாணவியல்.

முதற்சூத்திரம்.

இங்ஙனம் அளவையிலக்கணங் கூறியவாசிரியர், அவ்வளவையாலுணரப்படும் முப்பொருள்களதுண்மை மூன்று சூத்திரத்தானுணர்த்துவான் றொடங்கி, முதற்சூத்திரத்துப பதியுண்மைக்கு அளவை கூறுகின்றார்.

ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலக மெல்லாம்
வருமுறை வந்து நின்று போவது மாத லாலே
தருபவ னொருவன் வேண்டுந் தான்முத லீறு மாகி
மருவிடு மநாதி முத்த சித்துரு மன்னி நின்றே.

(இ-ள்.) ஒருவனோடு ஒருத்தி ஒன்று என்று உரைத்திடும் உலகம எல்லாம் - அவனென்றும் அவளென்றும அதுவென்றும் (இவ்வாறவயவப பகுப்புடைத்தாய்க்) கூறப்படும் பிரபஞ்சத்தொகுதி,—வருமுறை - தோன்றுதற்குரிய சற்காரிய முறையால்,—வந்து நின்று போவதும் ஆதலால்- தோன்றிநிற்றலே யன்றி அழிதலுமுடைமையால்,—தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் - (அது தன்னைத்) தோற்றுவிப்பா னொருவினைமுதலை அவாய் நிற்கும்,—(ஆகலான்) ஈறுமாகியே - (அவ்வுலக மொடுங்குதற்கு ஏதுவாய் நின்ற) சங்கார காரணனே,—அநாதி முத்த சித்து உரு மன்னி நின்றே - (அஃதொடுங்கிய பின்னும்) அநாதிமுத்த சித்துருவாய் நிலைபெற்று நின்று,—மருவிடும் - (அநாதி பெத்த சித்துருவின் பொருட்டு மீளவும் அவ்வுலகத்தை) முன்போலவே தோற்றுவிக்கும்,—தான் முதல் - (அதனால்) அவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள் என்க.

*"கொள்ளப் படாது மறப்ப தறிவிலேன் கூற்றுக்களே" என்பதனுட் கொள்ளப்படாதென்பதுபோல, போவதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார். செ - அஎ.

ஒருவனையென்று மிரண்டாவதும் தானேயென்னும் பிரிநிலை யேகாரமும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

ஈறு ஆகுபெயர்.

உம்மை சிறப்பு.

ஆகியென்பது பெயர்.

மருவுவித்தல் முன்போலவே தோன்றச்செய்தல். * "குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்" என்றாற்போல விவ்விகுதி விகாரத்தாற்றொக்கது.

முழுவதுமொடுங்கியபின் முதல்வனெவ்வாறு நிற்பனென்றுங் கடாவை விடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று என்றார். ஆககச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அநாதிமுத்த சித்துருவென இனம்பற்றி யடையடுத்தலின், அநாதிபெத்த சித்துருவு முண்டென்பதூஉம், மீளவு மருவுவித்தல் அதன்பொருட்டென்பதூஉம் பெற்றாம்.

† "மலத்துளதாம்" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

ஒருவனோடொருத்தி யொன்றெனறுரைத்தலாகிய அடைமொழி, வந்து நின்று போவதாகிய எதுவைச் சாதிக்குங் குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இது மூன்றெழுவாயும் மூன்று பயனிலையுமுடைத்தாய் முதனூன் முதற் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு காண்க.

இனி அம்மூன்றனுண் முதற்கூற்றை இருபத்தேழு செய்யுளான் வலியுறுத்துவான் றொடங்கினார். (௧)

முதலதிகரணம்.

உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னை முன்னோர்
மதித்துல கநாதி யாக மன்னிய தென்ப ரொன்னி
னிதற்கியா னநுமா னாதி யெடேனிப்பூ தாதி யெல்லாம்
விதிப்படி தோற்றி மாயக் காணலான் மேதி னிக்கே.

(இ-ள்.) முன்னோர் - உலகாயத நூலுணர்ந்தோர்,—மதித்து-(காட்சியளவைக் கெய்தாதன பிரமாணமாகாவென) மதித்து,—உலகு அநாதியாக மன்னியது என்பர் - உலகம் நித்தமாக நிலைபெறு மென்பர்,—(ஆகலான்) உதிப்பதும் ஈறும் உண்டு என்று உரைப்பது - (நிலைத்தொழி லொன்றே யன்றி ஏனைத்) தோற்றமு நாசமும உண்டெனக் கூறுவது,—என்னை என்னின் - பெறப்படா தெனின்,—இங்கு விதிப்படி - ஈண்டு (நீ) விதித்த விதியாகிய நிலைத்தொழில் போலவே,—இம் மேதினிக்கே - இவ்வுலகின் கண்ணே,—பூதாதி எல்லாம்-பூத முதற் காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சங்களெல்லாவற்றிற்கும்,—தோற்றி மாயக் காணலான் - தோற்ற நாசங்களாகிய ஏனை யிரண்டு தொழிலு முடனிகழக் காண்டலான்,—யான் இதற்கு - யானிதனைச் சாதித்தற்கு,—அநுமானாதி எடேன் - (நீ கொண்ட காட்சியளவை யொன்றே அமையுமாகலின்) ஈண்டு அநுமான முதலிய வேறு பிரமாணங்கள் எடுத்துக் காட்டுவேனல்லேன் என்க.

படி உவமவுருபு.

* திருக்குறள், வெஃகாமை. ௪-௧. † சிவஞானபோதம். ௫-௧.

*"தோற்றமுமீறுமுள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்" என்றார் முதனூலாசிரியரும். மேதினிக்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இதனானே உலகாயதன் மதம்பற்றி நிகழுமாசங்கையைப் பரிகரித்து முத்தொழிலுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

பரபக்கத்துட் சித்தாந்தப்பார்வையாற் பரபக்கத்தாரை மறுத்தார்; ஈண்டுப்பரபக்கப்பார்வையால் அவர்கூறுமறுப்பைப்பரிகரித்துச்சித்தாந்தத்தை நாட்டுகின்றார். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலிற் கூறியதுகூறலன்மையுணர்க. வேதாந்தநூலிரண்டாமத்தியாயத்துள் இரண்டாம் பாதத்தினும் முதற்பாதத்தினுங் கூறியனவு மிவ்வாறே கொள்ளப்படும். (உ)

இயல்புகாண் டோற்றி மாய்கை யென்றிடி னியல்பி னுக்குச்
செயலதின் றியல்பு செய்தி செய்தியே லியல்ப தின்றா
மியல்பதாம் பூதந் தானே யியற்றிடுஞ் செய்தி யென்னிற்
செயல்செய்வா னொருவன் வேண்டுஞ் செயற்படு மசேத னத்தால்.

(இ-ள்.) தோற்றி மாய்கை - அத்தோற்றக் கேடுகள்,—இயல்புகாண் என்றிடின் - (உலகிற்)கியல்(பாகலின் அவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப்படுவதன்)றெனின்,—செயலது இயல்பினுக்கு இன்று - (தோன்றலுங் கெடுதலும் விகாரமாதலின்) விகாரமாதல் இயல்பிற்குக் கூடாது,—செய்தி இயல்பேல் - (அங்ஙனம்) விகாரமாதலே (உலகிற்) கியல்பெனின்,—செய்தி இயல்பது இன்றாம் - (அவ்வாறியம்புவார்க்கு) விகாரத்தின் (வேறா)யியல்பென்ப தொன்றில்லை யெனப்படும் (படவே தோற்றி மாய்கை இயல்பென்பது விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும இனி யியல்பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு),—பூதந்தானே இயல்பதாம - பூதநான்கும் இயல்பாயுள்ளனவாம்,—செய்தி இயற்றிடும என்னின் - (அவை தோற்றி மாய்தலாகிய) விகாரத்தைச் செய்யுமெனின் (நன்று சொன்னாய்),—செயற்படும் அசேதனத்தால் - (அவை யங்ஙனந்) தொழிலுற்று நிற்குஞ் செயப்படுபொருளாகலின்,—செயல் செய்வான் ஒருவன் வேண்டும் - (செயப்படுபொருட்கு) வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படும் என்க.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்.

அசேதனமென்பது செயப்படுபொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது.

சாத்தன் தன்னைக் குத்தினானென்புழியும், குத்தியது கையுங் குத்தப்பட்டது பிறிதோருறுப்புமாகலின், வினைமுதலுஞ் செயப்படுபொருளுமொன்றாதல யாண்டுமின்மையுணர்க. (௩)

நிலமபுன லனல்கால் காண நிறுத்திடு மழிக்கு மாக்கும
பலந்தரு மொருவ னிங்குப் பண்ணிட வேண்டா வென்னி
னிலங்கிய தோற்ற நிற்ற லீறிவை யிசைத லாலே
நலங்கிளர் தோற்ற நாசந தனக்கிலா நாதன் வேண்டும்.

(இ-ள்.) கால் காண நிறுத்திடும் - (நான்கு பூதங்களுள்) வாயு ஏனை மூன்று பூதங்களையுங் காணுமபடி நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமுகத்தின் நிலைபெறும்,—அனல் அழிக்கும் - அங்கி ஏனை மூன்று பூதங்களையு

* சிவஞானபோதம், முதற்சூத்திரம். வா - க.

மழித்துத் தான் அவற்றது சமூகத்தின் அழிவெய்தும்,—புனல் ஆக்கும் - அப்பு எனை மூன்று பூதங்களையுந் தோற்றித்தான் அவற்றது சமூகத்திலே தோன்றும,—நிலம பலந்தரும் - பிருதிவி எனை மூன்று பூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்துத்தான் அவற்றது சமூகத்திற் பயன்படு தலையுடைத்தாம்,—(இங்ஙனஞ் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறாய் நின்று காரியநிகழ்த்துதல் கண்கூடாக நிகழ்தலின் இவையே தம்முள்ஒன் றனையொன்று பண்ண அமையும்),—ஒருவன் இங்குப் பண்ணிடவேண்டா என்னின் - வேறொருவன் ஈண்டைக்கு வினைமுதலாதன் மிகையாமெனி ன் (அற்றன்று),—இலங்கிய இவை தோற்றம் நிற்றல் ஈறு இசைதலாலே- விளங்கிய விந்நான்கு பூதங்களும் ஒப்ப முத்தொழிற்படுதலான் (இவை யொன்றனைக் காரியப்படுத்தும் ஆற்றலுடையன வன்மையின்),—தோற் றம் (நிற்றல்) நாசம் தனக்கு இலா நலம் கிளர் நாதன் வேண்டும் - (இவை போல) முத்தொழிற்படுதல் தனக்கின்றி விளங்குகின்ற மேம்பாடுடைய இறைவனொருவனே (இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற் பொருட்டு) வேண் டப்படும் என்க.

எதிர்நிரனிறையாக வைத்துரைக்க. இவ்வாறன்றி மேலைச்செய்யுளின் பொரு ளே பொருளாகக்கொண்டு, கூறியது கூறலென்னும் வழுப்படவுரைப்பாருமுளர்.

நலங்கிளர்நாதனென வியையும். நலம் மேம்பாடு.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் உலகம் முத்தொழிலுடைத் தென்பதனை யுடம் பட்டு, தருபவனொருவன் வேண்டாவென்னும் உலகாயதரி லொருசாரார் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரிக்கப்பட்டது. (ச)

சார்பினிற் றோன்று மெல்லாந் தருபவ னில்லை யென்னிற்
றேரினில் லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற் கோநீ செப்பா
யோரினில் லதுவுந் தோன்றா துள்ளதே லுதிக்க வேண்டா
சோர்விலா திரண்டு மின்றி நிற்பது தோன்று மன்றே.

(இ-ள்.) (கணபங்கமாகிய எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் முற்கணத் திற் றோன்றிய பொருள் பிற்கணத்திற் றோன்றும் பொருட்குச் சார்பாய் மேம்படுதலின்) எல்லாம் சார்பினில் தோன்றும்-எல்லாப்பொருளும் (வித் தின் கேட்டின் அங்குரம்போல)அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெனச் சவுத்தி ராந்திகர் முதலியோர்மதம் பற்றிக்கூற வமையும்,—தேரின் தருபவன் இல் லை என்னின் - (ஆதலால்) ஆராயுமிடத்து இதற்கொரு கருத்தாத்தோற்ற நாசமின்மை பற்றி மேம்பாடுடையனு யுளனாதல் வேண்டாவெனின்,— தோற்றம் இல்லதற்கோ உள்ளதற்கோ நீ செபபாய் - அற்றன்று நீ சார் பிற் றோற்றங் கூறியது இல்பொருட்கோ வுள்பொருட்கோ கூறுவாயாக, —ஓரின் இல்லதுவும் தோன்றாது - உணருமிடத்து இல்பொருட்காயின (அது முயற்கோடுபோல) ஒரு ஞான்றுந தோன்றுமாறில்லை,—உள்ளது உதிக்கவேண்டா வேல் - (அற்றேல் குடம்போல) வுள்பொருட்குந் தோ ற்றம் வேண்டாமையின்,—இரண்டும் இன்றிச் சோர்வு இலாதுநிற்பது - மாத்திமிகர் மதம்பற்றி இல்லதுமன்றி யுள்ளதுமன்றி (அநிருவசனமாய்ச்) சோர்வின்றி நிற்பதொருபொருள்,—தோன்றும் அன்றே - தோன்றுமெ னக்கோடும் என்க.

இல்லதுவு மென்னு மும்மை சிறப்பு. உடம்படுமெய் பெறுதல் இலேசாற் கொள்க. (ரு)

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதொன் றுளதே லுண்டா
மில்லதே லில்லை யாகுந் தோற்றமு மிசையா தாகு
முள்ளகா ரணத்தி லுண்டாங் காரிய முதிக்கு மண்ணி
லில்லதாம் படங்க டாதி யெழிறரு மியற்று வானல்.

(இ-ள்.) உள்ளதும் இலதும் இன்றி நின்றது ஒன்று - (அங்ஙனம்) உள்ளது மில்லது மன்றி அநிருவசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடான் ஒன்று (உண்டோ வில்லையோவெனக் கடாயினோர்க்கு),—உளதேல் உண்டாம் - உண்டெனில் உள்பொருளேயாம்,—இல்லதேல் இல்லையாகும் - இன்றெனில் இல்பொருளேயாம் (எனப்பட்டு அநிருவசனமென்றது போலியாயொழியும்),—தோற்றமும் இசையாதாகும - (அல்லதூஉம அநிருவசனப்பொருள் சூநியமாகலின் அதற்குத்) தோற்றமுங் கூடாது,—(இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் கூறும் இல்பொருட்கும் மாத்திமிகர் முதலியோர் கூறும் அநிருவசனப்பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமையிற் பாரிசேட வளவையால்) உள்ள காரணத்தில் உண்டாங் காரியம் உதிக்கும்- உள்பொருளாகிய காரணத்தினின்றும உள்பொருளாகிய காரியம் (ஒருகருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத்) தோன்று மென்பது,—இயற்றுவானல் மண்ணில் - திகிரிமுதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணாகிய முதற்காரணத்தின்கண் உய்க்குங் குயவனல் அம்மண்ணினின்றும்,—படம் இல்லதாம்-ஆடைமுதலிய காரியந்தோன்றாது,—கடாதி எழில் தரும் - குடஞ் சால் கரக முதலிய காரியமே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின் (அவ்வெதிர்மறைமுகத்தானும் உடம்பாட்டு முகத்தானும் அறியப்படும்) என்க.

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதொன்றுளதேலென்றது அநுவாதஞ் செய்து கொண்டது. (௬)

ஒருபொரு ளொருவ னின்றி யுளதில தாகு மென்னிற்
றருபொரு ளுண்டே லின்றாந் தன்மையின் றின்றே லுண்டாய்
வருதலின் றிலது காரிய முதலுள தாகு மென்னிற்
கருதுகா ரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங் கருத்தா வாலாம்.

(இ-ள்.) (அற்றேல் அவையிரண்டு மேலாமையின்) ஒரு பொருள் உளது இலது - காரியப்படுவதோர் பொருள் உண்டுமா யில்லையுமாய் நிற்குமீரியல்புடைய தாகலின்,—ஒருவன் இன்றி ஆகும் என்னின் - இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவதின்றியே யுண்டாமெனச் சமணர்மதம பற்றிக் கோடுமென்னின்,—தருபொருள் உண்டேல் - பொருந்திய பொருள் உள்பொருளாயின்,—இன்றாந் தன்மை இன்று - இல்லையாந்தன்மை யின்மையின் உள்ளதேயாம்,—இன்றேல் - இல்பொருளாயின்,—உண்டாய் வருதல் இன்று - உண்டாய் வருதலின்மையின் இல்லதேயாம் (ஆதலின் உண்டு மில்லையுமாமென மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒருபொருளுக்கிசைதல் கூடாது),—முதல் உளதாகும் காரியம் இலது என்னின்-இனிக்

காரணரூபமாயுண்டு காரியரூபமா யில்லையென்பதே உண்டுமில்லையுமென்பதற்குப் பொருளெனின்,—(நன்று சொன்னாய் காரண காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையின்மையின் காரண முள்பொருளாகவே),—கருது காரியமும உண்டாய் - கருதுகின்ற காரியமும் அதன்கட் சூக்குமரூபமா யுள்ளதாய்,—தோற்றமும் கருத்தாவால் ஆம் - அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்றுதல் ஒருவினை முதலானுமென்பது தானே போதரும் என்க.

இன்னுமிச்சற்காரியவாதத்தின்கட்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் * "தந்துமுதலகாரகம" என்னும் ஞானமிர்தமுதலியவற்றுட் காண்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் முறையே, இல்லது தோன்றுமென்னுஞ் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது முள்ளது மல்லது தோன்று மென்னும் மாத்திமிகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது முள்ளதுமாயதுதோன்றுமென்னுஞ் சமணர் மதமும் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறையென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தை வலியுறுத்தி,தருபவனொருவன் வேண்டுமென்பதுசாதிக்கப்பட்டது.

இதுகாறும் வந்துநின்று போவதென்றதூஉம், வருமுறை யென்றதூஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதூஉம், வைதிகப்புறத்தார் மதத்தான் இசைந்துபடாமைக்காத்தார்; இனி வைதிகதுட்பட்ட மீமாஞ்சசர் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மதத்தான் முறையே அவையிசைந்து படாமற்காக்கின்றார். (எ)

காயத்தி னழிவு தோற்றங் கண்டன முலகிற் காணா
நீயித்தை யுரைத்த வாறிங் கென்னெனி னிகழ்த்து முண்மை
மாயத்த வுலகம் பூநீர் தீவளி வான மாதி
யாயித்தா னொன்றி னொன்று தோன்றிநின் றழித லாலே.

(இ-ள்) (காயமும் உலகுமென்னு மிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள் ஆண் பெண் அலியென மேற்கூறிய அவயவப்பகுப்புக் காயத்திற்கே யன்றி ஏனை யுலகத்திற் கின்மையால்) தோற்றம் அழிவு காயத்திற் கண்டனம் - (அவயவப்பகுப்புடைமை பற்றித் துணியப்படுந்) தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற் கேகண்டாமன்றி,—உலகிற் காணும்-உலகிற்காணுமென்ப(து துணியப்படு வ) தாயிருக்க,—இங்கு நீ இத்தை உரைத்தவாறு என்னெனின் - ஈண்டுத் தோற்றக்கேடுகள் இரண்டற்கும் ஒப்பக்கூறுதல் அமையாதென்று நீசொல்லில் (அற்றன்று),—மாயத்த உலகம் - (இவ்வாறு உனக்கு) மயக்கத்தைச் செய்வதாகிய உலகமும(நிரவயவமாதலின்றி),—பூ நீர் தீ வளி வானம் ஆதி ஆய இத்தான் - நிலம் நீர் தீ வளி வானமென்றற் றொடக்கத்துப் பகுப்புடைத்தாகிய இதனுன்,—உண்மை - அவ்வுண்மையே,—ஒன்று - (நீ கூறும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள்) ஒன்றாகிய உலகமும்,—ஒன்றின்-ஏனைக் காயம்போல,—தோன்றி நின்று அழிதல் ஆலே - தோன்றி நின்றழிதலே,—நிகழ்த்தும் - உணர்த்தும் என்க.

ஆயவென்னும் பெயரெச்சத்து ளகரமும், இதனானென்பதனுள் அன்சாரியையும், விகாரத்தாற்றொக்கன; † "பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்" என்றாற்போல.

* அகவல் - ௨௨. † திருக்குறள், சுற்றந்தழால், செ - ௪.

ஆயிற்றென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ஒன்றினென்னும் இன் உவமவுருபு.

* "ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் - மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதி யான" என்பதோத்தாகலின், இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது.

ஆல் அசை.

ஒன்றினொன்று தோன்றிநின்றழிதலாலென்பதற்கு வானமுதலியவைந்தும் முறையே ஒன்றினொன்று தோன்றிநின்றழியுமென்னுஞ் சுருதி உனக்குப் பிரமாணமாதலாலென்றுரைப்பாருமுளர்; வேதத்துள் விதிவாக்கியமொழித்தொழிந்தனவெல்லாம் புனைந்துரைவகையானன்றிப் பிரமாணமாகாவெனக்கொண்ட மீமாஞ்சகமதத்தார்க்கு அவ்வுபநிடதச்சுருதி பிரமாணமன்றென்பது அவரறிந்திலர்; அல்லதூஉம் ஈண்டுக் கூறுவனவெல்லாம் பொருந்துமாறுபற்றியன்றி ஆகமவளவைபற்றியன்மையானும் அவ்வுரை போலியாதலறிக. (அ)

ஓரிட மழியப் பின்னு மோரிட நிற்கு மொக்கப்
பாரிட மழிவ தின்று மென்றிடிற் பயில்வித் தெல்லாங்
காரிட மதனிற் காட்டு மங்குரங் கழியும வேனிற்
சீருடைத் துலகு காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லும்.

(இ-ள்.) (நில மலை கடல் முதலிய வடிவிற்றாகிய உலகமுங் காயம்போல அவயவப் பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோன்றிநின்றழிதல் பெறப்படுமென்றதொக்கும் அங்ஙனமாயினும்) பார் இடம் ஒக்க அழிவது இன்றும் - பார்த்தறியப்படு முலகமெல்லாம் ஒருங்கே யழியுமெனின் உலகம் அநாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணுதலானும் மீளத்தோன்றுதற்கோரியை பின்றாய் முடியுமாகலானும்,—ஓர் இடம் அழியப் பினனும் ஓர் இடம் நிற்கும் என்றிடின் - (அவ்வாறன்றி) உலகத்தொருபக்கமழியினும் பிறிதொரு பக்க நிற்குமென்றலே பொருத்தமுடைத்தெனின் (அற்றன்று),—பயில் வித்து எல்லாம் - (தம்முள் ஒருசாதிப் பல பொருளாகிப்) பயில்கின்ற வித்து முதலிய சடங்கள்,—கார் இட மதனில் அங்குரம் காட்டும் - கார்காலமாகிய வோர் காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே முளை தோன்றும,—வேனிற் கழியும் - வேனிற்காலமாகிய வோர் காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே யழியும் ஆகலின்,—சீர் உடைத்து உலகு - (அவ்) வியல்பிற்றாகிய வுலகமும்,—காலம சேர்ந்திட - அவ்வக்காலம் வந்துழி,—பெயர்ந்துசெல்லும்- அவ்வாறு முழுவது மொருங்கே தோன்றி யொருங்கே யழியும் என்க.

பாரிடம் வினைத்தொகை.

சீர் உவமவுருபு; அச்சீரொன்றுறபோல. (கூ)

காலமே கடவு ளாகக் கண்டனக் தொழிலுக் கென்னிற்
காலமோ வறிவின் றாகு மாயினுங் காரி யங்கள்
காலமே தரவே காண்டுங் காரணன் விதியி னுக்குக்
காலமுங் கடவு ளேவ லாற்றுணைக் கார ணங்காண்.

(இ-ள்.) (காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து சேறலான்) தொழிலுக்கு - அத்தோற்றக் கேடுகட்கு,—காலமே கடவுளாகக் கண்டனம் என்னின் -

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், சூ - உஉ.

காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின் (அஃதொக்கும்),—ஆயினும் - அங்ஙனமாயினும்,—காலமோ அறிவு இன்றாகும் - அக்காலம் அறிவில்லாத சடமாகலாற் (கருத்தாவாகாது),—காரியங்கள் காலமே தரவே காண்டும் - (ஆனாற்)காரியங்களைக் காலமே தரவேகாண்டலின்,—கடவுள் ஏவலால்-சேதனனாகிய கருத்தாவின தேவலான்,—காரணன் விதியினுக்கு - அவன் செய்யும அத்தொழிற்கு,—காலமும் துணைக்காரணம காண் - காலமுந துணைக்காரணமாமென்றறிவாயாக என்க.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

ஓகாரஞ் சிறப்பின்கண் வந்தது.

காலமே தரவேயென்னும் ஏகாரமிரண்டினுள், முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும், பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

இவை மூன்று செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வந்து நின்றுபோவது சாதிக்கப்பட்டது. (௧0)

அழிந்தபி னணுக்க டாமே யகிலமாய் வந்து நின்று
கழிந்திடுங் கன்மத் தென்னிற் கன்மமு மணுவுங் கூட
மொழிந்திடுஞ் சடமே யாகி முடிதலான் முடியா செய்தி
யொழிந்திடு மணுரூ பங்க ளுலகெலா மொடுங்கு மன்றே.

(இ-ள்.) அழிந்த பின் - உலகம் அழிந்த பின்னர்,—அணுக்கள் தாமே - மீளப் பரமாணுக்கடாமே,—கன்மத்து - கன்ம மேதுவாக,—அகிலமாய் - பிரபஞ்சமாய்,—வந்து நின்று கழிந்திடும் என்னின் - தோன்றி நின்று அழியும் (கன்ம காலங்கள்போல் இறைவனிச்சையு மொருகாரணமாம் அத்தனையே பிறிதில்லை) எனின் (அற்றன்று),—மொழிந்திடும் கன்மமும் அணுவும - சொல்லப்பட்ட கன்மமும் அணுவும்,—சடம ஆகியே முடிதலான் - சடமாயே முடிதலின்,—செய்தி முடியா - (அவை தம்முட்கூடித் தொழிற் படுதல் சித்தாகிய முதலவன்) தொழிலையின்றி அமையாது,—உலகு எலாம் ஒடுங்கும் அன்றே - (அஃதன்றியும) உலகமுழுதும ஒடுங்கும்போது,—அணுரூபங்கள் கூட ஒழிந்திடும - அணுவுங் கூடவே ஒடுங்கும் (ஆகலான் அதுபின அகிலமாய் வந்து நின்று கழியுமாறு யாண்டையது) என்க.

இவ்வணுகாரணவாதஞ் சவுத்திராந்திகர் வைபாடிகர் ஆசீவகாக்கு மொக்குமேனுந் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகர்மேல் வைத்து மறுத்தவாறு. (௧௧)

காரண வணுக்கள் கெட்டாற் காரிய வுலகின் றென்னிற்
காரண மாயை யாகக் காரியங் காண லாகுங்
காரண மாயை யென்னை காண்பதிங் கணுவே யென்னிற்
காரண மாயை யேகாண் காரிய மணுவிற் கண்டால்.

(இ-ள்.) காரண அணுக்கள் கெட்டால் - காரணமாகிய அணுக்கள் அழிந்தால்,—காரிய உலகு இன்று என்னின் - காரியமாகிய பிரபஞ்சம் இன்றெனின்,—மாயை காரணமாக - (சத்திரூப சமுகமாய் நிலைபேறுடைய) மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால்,—காரியம் காணலாகும் - (அணுக்கள் அழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக்) காரியப்படுதற்கோ ரிழுக்

கில்லை,—அணுவே இங்குக் காண்பது - (ஆனால்) அணுவே யீண்டு (முதற் காரணமென)க் காணப்படுவதன்றி,—மாயை காரணம என்னை என்னின் - மாயை முதற்காரணமென்பது பெறப்படாதெனின்,—அணுவிற் காரியஞ் கண்டால் - அணுக்களிடத்தே காரியத்தன்மை காண்டலான் (அவை உலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதாகலின்),—மாயையே காரணம் காண் - மாயையே முதற்காரணமா மெனவுணர்க என்க.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

காண்டலானென்பது கண்டெனத்திரிந்தது, * "மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து" என்றாற்போல; ஆல் அசை. (கஉ)

காரிய மென்ப தென்னை கார ணவணுவை யென்னிற்
காரிய மவய வத்தாற் கண்டனங் கடாதி போலக்
காரிய வுருவ மெல்லா மழிதருங் கார ணத்தாற்
காரிய வுறுப்பின் மாயை தருமெனக் கருதி டாயே.

(இ-ள்.) காரண அணுவை - காரணமாகிய அணுவை,—காரியம் என்பது என்னை என்னின் - காரியமென்பது எங்ஙனமெனின்,—காரியம கடாதி போல அவயவத்தாற் கண்டனம் - (அணுக்கள்) காரியப்பொருளாதல் குடமுதலியன போல அவயவமுடைமையால் அறிந்தனம்,—காரிய உருவம் எல்லாம் - காரியப்பொருளெல்லாம,—அழிதரும் காரணத்தால் - அழிதன்மாலைய வாகலின்,—காரிய உறுப்பு இல் மாயை - காரியப்பொருளெனப்படுதற்கு இயைபுடைய அவயவத்தன்மை இன்மையின் நிலைபெறுமியற்கைத்தாகிய மாயையே,—தரும் எனக் கருதி டாயே - முதற்காரணமென நீ அறிவாயாக என்க.

இதுவுஞ் சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

அணுக்களுக்கு அவயவமுண்டென்பது சையோகப்படுதலாற் பெறப்படும். (கங)

தோற்றமு நிலையு மீறு மாயையின் றொழில தென்றே
சாற்றிடு முலகம் வித்துச் சாகாதி யணுக்க ளாக
ஏற்றதே லீண்டு நிற்கு மில்லதே லியைவ தின்று
மாற்றநீ மறந்தா யித்தான் மாயையை மதித்தி டாயே.

(இ-ள்.) தோற்றமும நிலையும் ஈறும - தோற்றம நிலை இறுதி யென்னு முத்தொழிலும,—மாயையின் தொழிலது என்றே சாற்றிடும உலக(மாற்றம) - (மாயை தருமென்றற்கு) மாயையே பிரகிருதியென்றறிகவென்று கூறுகின்ற வேதமொழியும்,—வித்துச் சாகாதி அணுக்களாக ஏற்றதேல் - வித்தின்கண்ணே சாகைமுதலியன சூக்குமரூபமாய் அடங்கி நின்றனவாயின்,—ஈண்டு நிற்கும - அவை தூலரூபமாக வெளிபபடுமென உடம்பாட்டானும்,—இல்லதேல் - அவ்வாறு சூக்குமரூபமாய் அடங்கி நிற்றலில்லையெனின்,—இயைவது இன்றும் - அவை தூலரூபமாக வெளிப்படுதலு மின்றாமென எதிர்மறையானும் வழங்குகின்ற,—(உலக)மாற்றம் - உலகமொழியுஞ் (சான்றாகலின்),—நீ மறந்தாய் - (அதனை) நீ மறந்தாய்,—இத்தால்-(காரிய வுறுப்பின்மை மாத்திரையேயன்றி வேதமொழி உலகமொழி

* திருக்குறள், துறவு, செ - ௪.

சான்றுதலாகிய)இதனானும்,—மாயையை - (அணுகாரணவாதத்தைவிட்டு) மாயையே காரணமென்பதனை,—மதித்திடாயே - அறிவாயாக என்க.

பிரமாணங்கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

வேதத்தின்றொழில் அதனை யுணர்ந்தார்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது.

ஏனையவற்றைப் பிரித்தமையின ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

இத்தாலென்புழி விகாரத்தாற்றொக்கவும்மை, காரியவுறுப்பின்மை மாத்திரை யேயன்றி யென இறந்தது தழீஇயிற்று. (கச)

மாயையி னுள்ள வஞ்சம் வருவது போவ தாகு
நீயதிங் கில்லை யென்னி னிகழ்ந்திடு முயலிற கோடு
போயுரு மிலைக ளெல்லா மரங்களிற் புக்குப் போதி
னாயிடு மதுவு மென்னிற் காரணங் கிடக்க வாமே.

(இ-ள்.) நீ அது இங்கு இல்லை என்னின் - (அதுவன்றியும்) நீசற்காரிய காரணங்கொள்ளாது இல்லது உற்பத்தியா மென்பையாயின,—முயலிற் கோடு நிகழ்ந்திடும - முயலின்கண்ணுங் கோடு உளதாதல் வேண்டும,— உள்ள வஞ்சம் - (அற்றேல்) உள்ள பிரவஞ்சமே,—மாயையின் போவது வருவ தாகும் - மாயையினொடுங்கி மீளத்தோன்று மென்பார்க்கும்,—மரங்களின் உரும் இலைகள் எல்லாம் - அவ்வாறே மரத்தினின்று உதிர்ந்த இலைத்தொகுதி,—போய்ப் புக்கு - தானே மரத்தின் ஒடுங்கி,—போதின் - அதற்குரிய காலத்தில்,—ஆயிடும் என்னின் - மீளத்தோன்றுதல் வேண்டு மெனின் (அஃதொக்கும),—காரணம கிடக்க - (அங்ஙனம் உதிர்ந்த இலைத்தொகுதி) சத்திரூபகாரணமாய் நிலை பேறுடைமையின்,—அதுவும் ஆமே - அது (மீளத்தோன்றுதற்குரிய கன்மங காலமுதலிய பிறகாரணங்களெல்லாம் அதனோடொருங்கு கூடியவழி அவ்வாறே)தோன்றும் (அவ்வாறு மீளத்தோன்றுதாகலின் அதுபற்றிக்கடாவென்னை) என்க.

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

பிரவஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது.

அதுவும் உம்மை அசை.

பிறகாரணங்களாவன:—கன்மங காலம் முதலாயின.

கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கியைதல்.

கிடக்கவாமென்பது 'மழைபெய்யக் குளநிறையும்' என்றாற்போல நின்றது. அதுவே தோன்றுதற்குரிய காரணவியைபு இலவழியும் மரத்தின்கண் அது போல மற்றுஞ்சத்திகள் பலவுளவாகலின், இயைபுடைய வேறு வேறிலைகள் தோன்றுதற்கிழுக்கின்மையுமுணர்க. (கரு)

கருதுகா ரணமுண் டாகக் காரிய முள்ள தாகி
வருதலா லநாதி வைய மற்றொரு கடவு ளித்தைத்
தருதலா லாதி யாகச் சாற்றலு மாகு மாயைக்
கொருவனு ளென்னிங் கென்னி னுள்ளவா றுரைப்பக் கேணீ.

(இ-ள்.) (அற்றேல் இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலகம் அழிபொருளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமெனின் அற்றன்று) கருது காரணம் உண்டாகக் காரியம் உள்ளதாகி வருதலால் - கருதுகின்ற கார

ணம் உள்பொருளாக அதன்கட்டோன்றுங் காரியமும் உள்பொருளேயெ ன்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்குதலின்,—வையம் அநாதி - காரியப் பிரபஞ்சமும் நித்தப்பொருளேயாம்,—மற்று ஒரு கடவுள் இத்தை த்தருதலால் - இது ஒரு கருத்தாவால் (ஒரு காலத்து) விளங்குதலும் (ஒரு காலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடு) பற்றி,—ஆதி யாகவும் சாற்ற லாகும் - அழி பொருளென்றுஞ் சாற்றப்படும் (அவ்வவத்தை வே றுபாடுகருதாதவழி) உமமையான் நித்தப்பொருளென்பதே துணிவு என்க.

மாயைக்கொருவனொன்னிங் கென்னினுள்ளவாறுரைப்பக்கேணீ என்பதொழி த்து அழிந்திடுமெனுக்கடாமே என்பதுமுதல் இவையாறு செய்யுளானுந் தார்க்கிகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறை யென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்கா ரியவாதத்தினியல்பு வலியுறுத்தப்பட்டது.

மாயை——கேணீ என்னு மிறுதியது பின்வருஞ் செய்யுளிற் சேர்த்துப் பொ ருளுரைக்கப்படும். (கசு)

புத்திமற் காரி யத்தாற் பூதாதி புருடன் றானு
மத்தனு கரணம் பெற்று லறிதலா லவற்றை மாயை
யுய்த்திடு மதனான் மாயைக் குணர்வொன்று மில்லை யென்றே
வைத்திடு மதனா லெல்லாம் வருவிப்பா னொருவன் வேண்டும்.

(இ ள்.) இங்கு மாயைக்கு ஒருவன் ஆர் என் எனனின் - ஈண்டுக்(கூ றியவற்றுள் ஏனையவெல்லாம் ஒக்கும் மற்றொரு கடவுளித்தைத் தருதலா லென்றது பொருந்தாது) மாயையே தன் காரியத்தைத்தரும் இதற்கொரு கருத்தாவெற்றுக் கெனின் (அறியாது கூறினாய்),—உள்ளவாறு உரைப்ப நீ கேள் - (அதனை) உள்ளவாறு உரைத்தலை நீ கேட்பாயாக (குடங்குயவ னாற் செய்யப்படுங் காரியமானாற்போல),—பூதாதி - பூத முதலிய பிரபஞ்ச மெல்லாம்,—புத்திமற் காரியத்தால் - ஒரு சேதனப் பொருளாற் செய் யப்படுங் காரியமே யாகலானும்,—புருடன்றானும் - புருடன் (சேதனப பொருளாயினும),—அததனுகரணம பெற்றால் அறிதலால்-அப்பூதாதியா னுகிய தனுகரணாதிகளைப் பெற்றாலே அறிதலானும்,—மாயை அவற்றை உய்த்திடு மதனால் - மாயை (அவற்றிற்கு முதற்காரணமாய்) அவற்றைச் செலுத்துதலின்,—மாயைக்கு உணர்வு ஒன்றும் இல்லை என்றே வைத்தி டுமதனால் - அமமாயைக்கு உணர்ச்சி சிறிது மில்லையென்றே கூறியிருத்த லானும்,—எல்லாம் வருவிப்பான் - பாரிசேடவளவையான் (இவ்வனைத்தி னும் வேறாய் மாயையினின்றும்) பூதமுதலிய பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றை யுந் தோற்றுவிப்பான்,—ஒருவன் வேண்டும - ஒரு கடவுள் வேண்டப் படுவன் என்க.

புத்திமற்காரியமென்பது வடசொன்முடிபு. ஆண்டுத் தொக்குநின்ற ஆறனுருபு காரகப்பொருண்மையின் வந்தது.

புத்திமான் சேதனனென்பன ஒருபொருட் கிளவி.

ஒன்றுமென்பது சிறிதுமென்னும் பொருள்பட நின்றது.

ஏகாரந் தேற்றம். (கஎ)

காரிய கார ணங்கண் முதறுணை நிமித்தங் கண்டாம்
பாரின்மண் டிரிகை பண்ணு மவன்முத றுணைநி மித்தங்

தேரின்மண் மாயை யாகத் திரிகைதன் சத்தி யாக
வாரியன் குலால னாய்நின் றாக்குவ னகில மெல்லாம்.

(இ-ள்.) காரிய காரணங்கள் - (அல்லதூஉம்) ஒரு காரிய நிகழ்ச்சிக்கு வேண்டுங் காரணங்கள்,—முதல் துணை நிமித்தம் - முதற்காரணந் துணைக் காரண நிமித்தகாரணமென மூவகைப்படும் (அவை தமமுளொன்றை இன்றியமையாவென்பதூஉம் தம்முள் வேறுதலும்),—பாரின் மண் திரிகை பண்ணுமவன் · இவ்வுலகின்கண்ணே (குடமுதலிய காரியத்தில்) மண்ணுந் திரிகையுங் குலாலனும்,—முதல் துணை நிமித்தங் கண்டாம் - (முறையே) முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமு நிமித்தகாரணமுமாகக் காட்சியளவை யான் அறிந்தாம்,—தேரின் - ஆராயுங்கால்,—அகிலம் எல்லாம் - பிரபஞ் சத்தொகுதியாகிய காரியத்திற்கும் (அவ்வாறே),—மாயை மண்ணாக - மாயை மண்போல முதற்காரணமாகவும்,—தன்சத்தி திரிகையாக - தனது சத்தி திரிகைபோலத் துணைக்காரணமாகவும,—ஆரியன் குலாலனாய் நின்று - சிவபிரான் (அவ்விருகாரணங்களின் வேறாய்க்) குலாலன்போல நிமித் தகாரணமாகவு நின்று,—ஆக்குவன் - (அதனைத்)தோற்றுவிப்பான் என்க.

காரிய காரணங்களென்னும் ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை வடநூன்முடிபு.

மாயைக்கொருவனொன்னிநகென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக்கேணீ என்பதளப் பட இவையிரண்டு செய்யுளானும், சாங்கியர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப்பரிகரித்துத் தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இங்ஙனம் உதிப்பதுமீறுமென்பதுமுதல் இத்துணையும், உலகாயதர் புத்தர் சமணரொன்னும் வைதிகப்புறசமயதார் மதம் பற்றியும், மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கிய ரொன்னும் வைதிகத்துட்பட்ட முத்திறத்தார் மதம் பற்றியும், ஐயநிகழாமல் வருமுறை வந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன்வேண்டும் என்ற முக்கூற்றுப் பொருளையுங் காத்துக்கொண்டு, இனி யக்காரணகாரியங்கள் தருபவனொருவனாற் றரப்படுமாறும் அவற்றதியல்பும் யாங்ஙனமென்பார்க்கு ஆரியன் குலாலனாய்நின்று க்குமாறு ஒன்பதுசெய்யுளாற் றெருகுத்துணர்த்துகின்றார். (௧அ)

விந்துவின் மாயை யாகி மாயையி னவ்வி யத்தம்
வந்திடும் விந்துத் தன்பால்·வைகரி யாதி மாயை
முந்திடு மராக மாதி முக்குண மாதி மூலந்
தந்திடுஞ் சிவன வன்றன் சந்நிதி தன்னி னின்றே.

(இ-ள்.) (சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரியப்பிரபஞ்சம முத்திறப்படுதலின் அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுந் தமமுள் வேறுதல் பெற்றும். அவற்றுண் மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற்காரணமாய் நிற் பது சுத்தமாயையென்றும் அஃது ஏனை யிரண்டனையும வியாபித்து மே லாய்நிற்ப) விந்துவின் மாயை ஆகி - அவ்விந்துவின் கீழாயடங்கி (மலக ன்மங்களோடு விரவி) முதற்காரணமாய் அசுத்தமாயையாகியும்,—மாயை யின் அவ்வியத்தம் வந்திடும் - அவ்வசுத்தமாயையினது தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றிப் பிரகிருதிமாயையாகியும் வரும் (அம்மூன்றனுள்),—விந்துத் தன்பால் - சுத்தமாயையினின்றும்,—வைகரி ஆதி முந்திடும் - (சங்காரமுறைபற்றி) வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படு நாலுவாக்குந்தோன்றும்,— மாயை - அசுத்தமாயையினின்றும்,—அராகம் ஆதி (முந்திடும்) - (சங்கார

முறைபற்றி) அராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படுங் காரணதத்துவம் ஐந்துந் தோன்றும்,—மூலம - பிரகிருதிமாயையினின்றும்,—முக்குணம் ஆதி (முந்திடும்) - (சிருட்டிமுறைபற்றிக்)குணதத்துவமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவம் இருபத்துநாலுந்தோன்றும் (இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மான் மூன்றுந் தத்தந் காரியங்களை),—சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னின் நின்றே - சிவசத்தி சங்கற்பரூப சந்நிதியினின்றும,—தந்திடும் - தோற்றுவிக்கும் என்க.

விந்துவின்மாயையாகி யென்புழிக் கீழென்னும் பொருள்பட வந்த கண்ணுருபு விரித்துரைக்க; இன் சாரியை; அதோமாயையென்றதும் இப்பொருள்பற்றி யென்க.

இஃதறியாதார் விந்துவைப்போல மாயையாகி யென உவமையுருபாகக்கொண்டுரைப்பாரும், விந்துவினின்று மாயைதோன்றி யென நீக்கப்பொருட்டாகக்கொண்டுரைப்பாருமாயினர்; இரத்தினதிரயமென்னும் வடநூலின் அவ்விரண்டனையும் பிறர்கருத்தாகவைத்தோதுதலின் அவை பொருந்தாமை யறிக.

அநந்தர் சீகண்டர் செய்யுந் தொழிலுஞ் சிவசந்நிதியையின்றி யமையாவென்னுங் கருத்தான் மூன்றற்குஞ் சிவசந்நிதியே கூறினர்.

அவன் பகுதிப்பொருள் விகுதி.

இதனானே முதற்காரணமூன்றுமாறும், அவை தத்தங் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்குமாறும், அது முதல்வனை யின்றியமையாதவாறுந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன.

> வைகரி செவியிற் கேட்ப தாயத்த வசன மாகி
> மெய்தரு முதான வாயு மேவிட விளைந்த வன்னம்
> பொய்யற வடைவு டைத்தாய்ப் புந்திகா ரணம தாகி
> யையமில் பிராண வாயு வடைந்தெழுந் தடைவு டைத்தாம.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள்) வைகரி - வைகரி வாக்காவது,—செவியிற் கேட்பதாய் - தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்குங் கேட்கப்படுவதாய்,—அத்த வசன மாகி - (நினைந்த)பொருளைச்சொல்லுஞ் சொல்லாய்,—புந்தி காரணமதாகி -(அச்சொல்லுவானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ்) சவிகற்பவுணர்வுண்டாதற் கேதுவாகியும்,—மெய்தரும் - உடம்பின் கண் எழும்,—உதான வாயு மேவிட - உதானனென்னுங் காற்றான் உந்தப்பட்டு,—விளைந்த வன்னம் - (மத்திமைத்தானத்துச்) சூக்குமரூபமாயப் பிரிந்துதோன்றிய அக்கரங்கள்,—ஐயம் இல் பிராண வாயு - (மனத்தின் றொழிற்பாடாகிய) ஐயமின்றுதற் கேதுவாய்(அகங்காரத்தாற் செலுத்தப் படும்) பிராணனென்னுங்காற்றான்,—அடைந்து எழுந்து - உந்தப்பட் டெழுந்து,—பொய் அற அடைவு உடைத்தாய் - விபரீதமறப்புறத்தே அடைதலுடைத்தாகியும்,—அடைவு உடைத்தாம் - (சொல்லாநின்ற இவ்விருவகை) இலக்கணத்தை யுடையதாம் என்க.

மெய்தருமுதானவாயு மேவிட விளைந்தவன்னம் என்றது அநுவாதம்.

விளைதல் உருவெவையுந் தெரித்தல்.

மெய் உடம்பு.

பொய் விபரீதம்.

ஐயமில் பிராணவாயு, மனத்தின் றொழிற்பாடாகிய ஐயமின்றுதற்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணவாயுவென ஏதுப்பெயர்கொண்ட குறிப்பு வினைத்தொகை.

எழுந்து பொய்யறவடைவுடைத்தாயென மேலே கூட்டுக.

அடைவு பின்னையது இலக்கணம்.

ஈண்டுப் புந்தியென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் பிறர்க்குரிய சவிகற்ப வுணர்வின் மேற்றாயிற்று. (உ0)

உள்ளுண ரோசை யாகிச் செவியினி லுறுதல் செய்யா
தொள்ளிய பிராண வாயு விருத்தியை யுடைய தன்றித்
தெள்ளிய வக்க ரங்கள் சிந்திடுஞ் செயல தின்றி
மெள்ளவே யெழுவ தாகு மத்திமை வேற தாயே.

(இ-ள்.) செவியினில் உறுதல் செய்யாது - செவியிற் கேட்கப்படா தாய்,—மெள்ளவே எழுவது - மெல்லோசையாய்க் கண்டத்திலே விளங்கு தலுண்மையால்,—உள் உணர் ஓசையாகி - (சொல்லுவான்) தன்னுள்ளே உணருஞ் சவிகற்பவுணர்வுக்கேதுவாய்,—(உள் உணர் ஓசையாகி) - உள்ளேயுணரப்படும் ஓசையாகியும்,—ஒள்ளிய பிராணவாயு விருத்தியை உடையது அன்றி - விளங்கிய பிராணவாயுவின் றொழிற்பாடின்றி (உதான வாயுவின் றொழிற்பாடு மாத்திரையே ஆண்டுண்மையின்),—தெள்ளிய அக்கரங்கள் - (சூக்குமரூபமாய்) வடிவு விளங்கிய அக்கரங்கள்,—சிந்திடும் செயலது இன்றி - (பிரிந்து தோன்றினும் பல் இதழ் நா அண்ணங்களிற் பட்டுச்) சிதறிப்போதலின்றியுஞ் (சொல்லாநின்ற இவ்விருவகை இலக்கணத்தானும்),—வேறதாயே - (முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும்)வேறாய் (அறியப்படுவது),—மத்திமை ஆகும் - மத்திமை வாக்காகும் என்க.

இரட்டுறமொழிதலான் உணரோசையென்னும் வினைத்தொகையின் ஓசையென்பது ஏதுப்பெயராயுஞ் செயப்படு பொருட்பெயராயும் நின்றது.

தெள்ளுதல் ஈண்டு வடிவு விளக்குதல்.

அதுவிரண்டும் பகுதிப்பொருள் விகுதி.

* "உயிரிற் சேர்ந்துவரு மவைமருவு முருவெவையுந் தெரித்து - முந்தியிடுஞ் செவியிலுறா துள்ளுணர்வா யோசை முழங்கியிடு மத்திமை" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்; உயிரிற் சேர்ந்து வருமவையென்றது முன்னர்க்கூறப்படும் வைகரியை.(உக)

வேற்றுமைப் பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாக மாகித்
தோற்றுத லடைவொ டுக்கிச் சொயம்பிர காச மாகிச்
சாற்றிய மயிலி னண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்றங்
காற்றவே யுடைய தாகிப் பைசந்தி யமர்ந்து நிற்கும்.

(இ-ள்.) பைசந்தி - பைசந்திவாக்காவது,—சாற்றிய மயிலின் அண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்று - (மேல் விளங்கித்தோன்றுவனவாகிய பஞ்சவன்னங்களையும் சூக்குமரூபமாய் அடைவுபட ஒடுக்கி நிற்பதாய்க்) கூறுகின்ற மயின் முட்டையிற்றரித்திடு நீர்போல,—வேற்றுமைப்பட்ட

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம். செ - உசு.

வன்னம் வெவ்வேறு விபாகமாகி - பலவகைப்பட்ட எழுத்துக்கள் (மத்திமைத்தானத்து) வேறு வேறாகப் பிரிவுபட,—தோற்றுதல் அடைவு ஒடுக்கி - விளங்கித்தோன்றுமுறைமையினை அடக்கி,—அங்கு ஆற்றலே உடையதாகி - அங்கே மிகவுஞ் சூக்குமரூபமாய்க்கொண்டு,—சொயம்பிரகாசமாகி அமர்ந்து நிற்கும் - சிந்தையின்கண் அமர்ந்துநிற்கும் (அன்றி நிருவிகற்ப வுணர்விற்கு ஏதுவாம் என்னும இவ்விரண்டிலக்கணத்தை யுடைத்தாம்) என்க.

விபாகம் பிரிவு. (உஉ)

சூக்கும வாக்க துள்ளோர் சோதியா யழிவ தின்றி
யாக்கிடு மதிகா ரத்திற் கழிவினை தன்னைக் கண்டா
னீக்கமி லறிவா னந்த முதன்மைநித் தியமு டைத்தாய்ப்
போக்கொடு வரவி ளைப்பும் விகாரமும் புருட னின்றாம்.

(இ-ள்.) சூக்கும வாக்கது - சூக்கும வாக்காவது,—உள் ஓர் சோதியாய் - பரசரீரத்தி னுள்ளாக நாதமாத்திரையாக விளங்கியும் (ஞானமாத்திரைக்கு ஏதுவாகியுஞ் சொல்லாநின்ற இலக்கணத்தை) உடையதாய்,—அழிவது இன்றி - (சுத்தமாயா ரூபமாய்க்)கேடின்றி (நிலைபெற்று),—அதிகாரத்திற்கு அழி வினை ஆக்கிடும - பைசந்தி மத்திமை வைகரியாய் விருத்திப்படுவதாகிய தன்னதிகார மாத்திரைக்கே அழிகின்ற தொழிலை உண்டாக்கும்,—தன்னைக் கண்டால் - (தவவிசேடத்தால்) அதனை (உள்ளபடி) காணப்பெற்றால்,—புருடன் - அப்புருடனுக்கு,— நீக்கம இல் அறிவு ஆனந்தம் முதன்மை நித்தியம் உடைத்தாய் - நீங்காத பேரறிவும் ஆனந்தமுஞ் சுதந்திரமும் நித்தியத்துவமு முடையதாய்,—போக்கொடு வரவு இளைப்பும் விகாரமும இன்று - நாசோற்பத்தியான் வரும் இளைப்பும் விகாரமுமாகுத லும் இல்லையாம்,—ஆம் - (சுத்தமாயா புவனத்தின் கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெருமபோகம) உண்டாம் என்க.

ஆய் இன்றி ஆக்கிடுமெனவும், கண்டால் உடைத்தாய் இன்றாமெனவும், வேறு வேறு வினைமுடிபு செய்க.

அழிவினை வினைத்தொகை.

புருடனென்பது * "காலமுலகம்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அஃறிணைச் சொல்லாயிற்று.

சுத்தமாயா புவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போகத்தினியல்பிது வென அதன்பெருமை கூறுவார், நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு வரவிளைப்பும் விகாரமும புருடனின்றாம் என்றார்.

தானழிவதின்றித் தன்னதிகாரமாத்திரைக்கு அழிவினைச் செய்யுமெனவே, அது சிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின் வேறன்மை பெற்றாம்.

தன்னை உள்ளபடி காண்டலாவது, அச்சூக்குமவாக்கினை வியஞ்சகவோசைபற்றித் தூலமாகக் காணும் நம்மனோர் போலன்றி, நம்மனோர்க்குக் குடம் படமுதலியன காட்சிப்புலனாமாறுபோலத் தன்னியல்பானினிது விளங்கக் காண்டல்.

கண்டாலெனவே அங்ஙனங் காண்டல் அரிதென்பது பெற்றாம்.

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம். சூ - ருஎ.

இவ்வாறன்றி, "ஓவிட விந்து ஞான முதிப்பதோர் ஞான முண்டேற் - சேவுயர் கொடியி னன்றன் சேவடிசேரலாம்" என்பதே ஈண்டைக்கும் பொருளாகக்கொண்டு, கண்டாலாக்கிடுமெனக் கூட்டித் தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்பாருமுளர். அவர், அழிவதின்றி யழிவினையாகக்கிடுமென்னுந் தொடர் அவ்வாறு பொருள்படுதற்கேலாமையும், கூறியதுகூறலாதலும், உண்மையதிகாரத்திற் கூறப்படும் பரமுத்தியிலக்கணம் ஈண்டு வருத்துக்கூறுதற்கோரியைபின்மையும் நோக்கிலர். (௭௩)

நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றித்
திகழ்ந்திடு மஞ்ச தாகச் செயல்பரி ணாம மன்று
புகழ்ந்திடும் விருத்தி யாகும் படங்குடி லானாற் போல
மகிழ்ந்திடும் பிரம மன்று மாமாயை யென்பர் நல்லோர்.

(இ-ள்.) நிகழ்ந்திடும் நான்கு வாக்கும் - இங்ஙனங் கூறிப்போந்த வைகரிமுதலிய நான்கு வாக்குக்களும்,—நிவிர்த்தி ஆதி கலையைப்பற்றி - நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளைப் பற்றுக்கோடாகச்சார்ந்து,—அஞ்சதாகத் திகழ்ந்திடும - ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவமுதலிய பஞ்சதத்துவங்களின் இருக்கும்,—படம குடில் ஆனாற்போல - படமே குடிலாயினாற்போல,—புகழ்ந்திடும் விருத்தி ஆகும - (இவை சுத்தமாயையினின்றும) புகழத்தக்க விருத்தியாய்க் காரியப்படுவனவன்றி,—செயல்பரிணாமம் அன்று - (அசுத்தமாயாகாரியமபோலப்) பரிணாமமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல,—மகிழ்ந்திடும் பிரமம் (என்பர்) - (இவ்வாக்குக்களைச் சத்தப்பிரமவாதிகள்) மகிழத்தக்கபிரமமென்பர்,—நல்லோர் - சைவசித்தாந்திகள்,—(பிரமம) அன்று மாமாயை (ஆகும்) என்பர் - பிரமமாதலின்றிப் (பிரமத்திற்குநேரே பரிக்கிரக சத்தியெனப்படுஞ்) சுத்தமாயாரூபமாகுமென்று கூறுவர் என்க.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளானுய ருப்பைபோலப் புத்தர் சமணர் கூறுஞ் சமுதாயவாதமும், நூலானாகியவாடைபோலத் தார்க்கிகர் கூறும் ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தேரானய நீர்த்தோற்றம்போல மாயாவாதிகள் கூறும் விவர்த்தளவாதமுஞ் சித்தாந்தத்திற்கேலாமையின், அவற்றையொழித்து, சித்தாந்தத்திற்கொளளப்படும பரிணாமம் விருத்தியென்னு மிரண்டினுள் இச்செயல் யாதோவென்னும் ஐயநீக்குதற்பொருட்டுப் பரிணாமமன்று விருத்தியாகுமென்றும், அற்றேற்பிரமம்போலுமென்னுங் கடாவையாசங்கித்துப் பிரமமன்று மாமாயையாகுமென்றுங் கூறினர்.

அன்றியென்னும் வினையெச்சத்திகரம் உகரமாய்த் திரிந்தது.

ஆகுமென்றது பின்னருஞ் சென்றியையும.

பரிணாமம் விருத்தியென்னுமிரண்டனுள், மலகன்மங்களோடு விரவாத சுத்தமாயையின் காரியம் படங் குடிலானாற்போல விருத்தியெனவே, ஏனைப்பரிணாமம் அவற்றோடு விரவிய அசுத்தமாயையின் காரியத்திற்கென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

பாலினுண்டாகிய தயிர்போல முழுவதும் பரிணமித்தலும், நெய்யினுண்டாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலுமெனப் பரிணாமமிருவகைப்படும்; அவற்றுட் பின்னையதே அசுத்தமாயையிற் கொள்ளப்படுவதூஉமென்க.

விருத்தியென்பதுஞ் சூக்குமபரிணாமமென்ப.

நிவிர்த்தாதிகலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடுமஞ்சதாக என்பதற்கு, நிவிர்த்திகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிட்டையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதரமாயும், வித்தையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட

புவனவாசிகட்குச் சூக்குமமாயும், சாந்தியதீதகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமதரமாயும், இங்ஙனம் நால்வகைவாக்கும் ஐவகைப்படுமென்றுரைத்தலுமொன்று.

விந்தைகள் வித்தை யீசர் சதாசிவ ரென்றி வர்க்கு
வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கண் மந்தி ரங்க
டத்துவஞ் சரீரம் போகங் கரணங்க டாமெ லாமு
முய்த்திடும் வயிந்த வந்தா னுபாதான மாகி நின்றே.

(இ-ள்.) வயிந்தவந்தான் - சுத்தமாயை (முதற்காரணமாவது),—வித்தைகள் - (ஈண்டுக்கூறிப்போந்த வாக்கு மாத்திரைக்கேயன்றி) மந்திரேசுரர்,—வித்தையீசர் - மந்திரமகேசுரர்,—சதாசிவர் என்ற இவர்க்கு - அணுசதாசிவர்முதலிய அபரமுத்தர்க்கு,—வைத்துறும் பதங்கள் - வேண்டப்படும் பதங்களும்,—வன்னம - அக்கரங்களும்,—புவனங்கள் - புவனங்களும்,—மந்திரங்கள் - மந்திரங்களும்,—தத்துவம - தத்துவங்களும,—சரீரம் - சரீரங்களும்,—போகம் - போகங்களும,—கரணங்கள் தாம் எலாமும்,—கரணங்களுமாகிய சுத்தாத்துவாக்க ளெவற்றினுக்கும - உபாதானமாகிநின்றே உய்த்திடும்,—முதற்காரணமாய்நின்று செலுத்தும என்க.

விந்துவை வைந்தவமென்றது பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்றது. (௨௫)

மூவகை யணுக்க ளுக்கு முறைமையின் விந்து ஞான
மேவின தில்லை யாகில் விளங்கிய ஞான மின்றா
மோவிட விந்து ஞான முதிப்பதோர் ஞான முண்டேற்
சேவுயர் கொடியி னான்றன் சேவடி சேர லாமே.

(இ-ள்.) விந்து ஞானம் - (மேற்கூறிப்போந்த) வாக்குக்கள் சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாதலால்,—மூவகை அணுக்களுக்கும் - (ஈண்டுக்கூறிய சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைக்கேயன்றி) விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும்,—முறைமையின் மேவினது இல்லையாகில் - (வியஞ்சக வேறுபாடு பற்றி) முறையே தூலமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலதமமாயும் பொருந்தி யறிதல் இல்லையாயின்,—விளங்கிய ஞானம் இன்றாம - விளங்கிய ஞானம இல்லையாம் (ஆகலின் ஒருதலையான் வேண்டப்படும்),—விந்து ஞானம் ஓவிட - சவிகற்பஞானத்திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குக்கள் (பரமபந்தமாதலிற் றன்னின் வேறாகக்காணப்பட்டு) நீங்க,—ஓர் ஞானம உதிப்பது உண்டேல் - (அவைக்கு மேலாகியதோர்) பேரறிவு (ஒருவனுக்கு) விளங்குமாயின்,—சே உயர் கொடியினான்றன் சேவடிசேரலாமே - (அவன் அப்பொழுதே) இடபக்கொடியையுயர்த்த சிவபிரான் திருவடியாகிய பரமுத்தியைத் தலைப்படுவன் என்க.

எனவே, இவ்வாக்குக்கள் பரமபந்தமென்பதாயிற்று.

முறைமையின் மேவுதலாவது, வித்தைகள் வித்தையீசர் முதலியோர்க்குப் போலன்றிச் சகலர் முதலிய மூவர்க்கும் வியஞ்சக வேறுபாடுபற்றி முறையே தூலதமமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலமாயும் பொருந்துதல்.

ஞானத்திற்கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமெனறுபசரித்தார்.

பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனுவில்லையென மயங்கிக் கூறுவாருமுளர். அஃது ஆகமவசனங்களோடு முரணுதலின் அவசித்தாந்தமென்றொழிக.

இவை யேழுசெய்யுளானுஞ் சுத்தமாயையிற் றோன்றுங் காரியங்களும் அவற்றி இயல்பும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (உசு)

அருவினி லுருவந் தோன்றி யங்காங்கி பாவ மாகி
யுருவினி லுருவ மாயே யுதித்திடு முலக மெல்லாம்
பெருகிடுஞ் சுருங்கும் பேதா பேதமோ டபேத மாகு
மொருவனே யெல்லா மாகி யல்லவா யுடனு மாவன்.

(இ-ள்.) அருவினில் உருவம் தோன்றி - சூக்குமமாகிய மாயையி னின்றுந் தூலமாகிய கலாதியும் அவற்றினுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும் அதனினுந் தூலங்களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றி,—உருவி னில் உருவமாயே உதித்திடும் - அத்தூலங்களினின்றுந் தோன்றுங் காரி யம் அவற்றினுந் தூலமேயாம்,—உலகமெல்லாம் அங்காங்கி பாவம ஆகி - (இவ்வாறே) காரியப் பிரபஞ்சமெல்லாந்(தோன்றி) நில நீர் தீ வளி விசும்பு ஆண் பெண் அலியென்றற் றொடக்கத் தவயவப் பகுப்புடையனவாய்,— பெருகிடும் சுருங்கும் - வளர்ந்துந் தேய்ந்தும் பரிணமித்து வரும் (இத்த ன்மையவாகிய காரிய காரணங்கட்குத் தமமுட் பெரும்பாலும வேற்றுமை கூறு நையாயிகர் முதலியோர் மதம அடாது மற்றென்னெனில),—பேதா பேதமோடு அபேதமாகும - பரிணமமாதலை நோக்கிப் பேதாபேதமாம் சற்காரிய மாதலைநோக்கி அபேதமாம,—ஒருவனே - மேற்சியனவன்றன் சந்நிதிதன்னினின்றே தோன்றுமென்பதனாற் பெறப்பட்ட நிமித்தகாரண னாகிய முதல்வனே,—எல்லாமாகி - (அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தான் அவற் றைக் காரியப்படுத்துங்காற்) கலப்பினால் ஒன்றாகியும்,—அல்லவாய் - பொ ருண்மையால் வேறாகியும்,—உடனும் ஆவன் - செலுத்துதலால் உடனா கியு நிற்பன் என்க.

எல்லாமென்றதனாற்சுத்தமாயாவிருத்தியினும் அவ்வாறுநிற்பனென்பதுபெறுதும்.
உருவினிலருவாய்த்தோன்றுமெனப்பிரித்தமையின்,ஏகாரம்பிரிநிலைக்கண்வந்தது.
ஒருவனேயென்னும் ஏகாரந்தேற்றம்.
அங்காங்கிபாவமாகிப் பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனக் கூட்டுக.

அநிர்வசனத்தின் உலகந்தோன்றுமென்னும் மாயாவாதத்தை மறுப்பார், அருவி னிலுருவந் தோன்றியென்றும், அவயவமே பொருளாய்த்தோன்றுவதன்றி அவயவி யென்பதொன்றில்லை யென்னுஞ் சமுதாயவாதத்தை மறுப்பார், அங்காங்கிபாவமாகி யென்றும், நிலமுதலிய உருவப்பொருளினின்றுங் கந்தகுணமுதலிய அருவந் தோ ன்றுமென்னும் ஆரம்பவாதத்தை மறுப்பார், உருவினிலுருவமாயே யுதித்திடுமென் றுங் கூறினார்.

பெருகிடுஞ் சுருங்குமென்றதும் பெருக்கஞ் சுருக்கம்பற்றி ஒரு பொருட்கே பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் அவ்வாதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு. பிறவுமன்ன.

இதனானே மாயை முந்திடுமெராகமாதி முக்குணமாதிமூலந் தந்திடும் என்றதன் கட்படுமியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (உஎ)

அருவுரு வினு தாகும் விகாரமு மவிகா ரத்தின்
வருவது மில்லை யென்னின் வான்வளி யாதி பூதந்
தருவது தன்னின் மேக சலனசத் தங்க ளோடு
முருவமின் னுருமே றெல்லா முதித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) அரு உரு ஈனுதாகும் - அருவமாகிய மாயை உருவமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்காது,—அவிகாரத்தின் விகாரமும் வருவதும் இல்லை என்னின் - அவிகாரமாகிய மாயையினின்றும் விகாரமாகிய பிரபஞ்சந்தோன்றுவதுமில்லை எனில் (அறியாது கூறினுய்),—வான் - (உன்மதத்தில் அருவும் அவிகாரியுமாகிய) ஆகாயத்தினின்றும்,—வளி ஆதி பூதம் தருவது - (உருவமும் விகாரியுமாகிய) வாயுமுதலிய பூதங்கள் முறையே தோன்றும் (அதுவேயுமன்றி),—தன்னின் - அவ்வாகாயத்தினின்றும்,—மேக சலன சத்தங்களோடும் உருவ மின உரு மேறு எல்லாம உதித்திடும்- பல முகில்களும் முகிலின்கட் பல விகாரங்களும பலவோசைகளும் உருவமாகிய பல மின்னுக்களும் பல விடிகளும் இன்னும இவைபோல்வன பலவுந் தோன்றுமாகலான்,—உணர்ந்து கொள்ளே - (அதனை மறாது அங்ஙனங் கூறுதல் உனக்கே வழுவாய் முடியுமென்பதனை) அறிவாயாக என்க.

சற்காரியங்கொண்ட எமக்காயின் அது வழுவன்றென்பது கருத்து.

இதனுனே மாயாவாதிமதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இவ்வாறு, உதிப்பதுமீறுமென்பது முதல் அருவுருவென்பதீறுகிய இருபத்தேழு செய்யுளானும்,முதற்செய்யுளின் ஒருவனோடொருத்தியொன்றென்றுரைத்திடு முலகமெல்லாம் வருமுறைவந்து நின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன் வேண்டும் என்ற முதற்கூற்றை, முறையே அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனி ஈறுமாகி யநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று மருவுவித்திடுமென்னும் இரண்டாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துவான்றுெடங்கினு. (உஅ)

இரண்டாமதிகரணம்.

மண்ணினிற் கடாதி யெல்லாம் வருவது குலால னுலே
யெண்ணிய வுருவ மெல்லா மியற்றுவ னீசன் றுனுங்
கண்ணுகா ரியங்க ளெல்லாங் காரண மதனிற் காண்பன்
பண்ணுவ தெங்கே நின்றிங் கென்றிடிற் பகரக் கேணீ.

(இ-ள்.) குலாலனுலே - குயவனுல்,—மண்ணினிற் கடாதி எல்லாம வருவது-மண்ணிற் குடமுதலிய காரியமனைத்தும் வருதல் போல,—ஈசன்றுனும் - ஆரியனும்,—எண்ணிய உருவம் எல்லாம் இயற்றுவன் (ஆயின்) - கருதிய அகிலமெலலாவற்றையும் ஆக்குவனுயின்,—இங்குக் கண்ணு காரியங்கள் எல்லாம் - (குயவன்றுனும்) ஈண்டுக் கருதுகின்ற கடாதி காரியங்களையெல்லாம்,—காரண மதனின் (நின்று) காண்பன் - (அவற்றிற்குக்காரணமாகிய) அந்நிலத்தினின்றுஞ்செய்வன் (எனக்கண்டோமே அதுபோல),—எங்கே நின்று பண்ணுவது - (ஆரியன்) யாங்ஙன நின்று செய்வன், —என்றிடிற் பகா நீ கேள் - என்றுல் (யாம் அதற்கு விடை) கூற நீ கேட்பாயாக என்க.

மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம்வருவது குலாலனுலே யெண்ணியவுருவமெல்லா மியற்றுவ னீசன்றுனும் என்றது அனுவாதம்.

ஆயினென்பது சொல்லெச்சம்.

காரணமென்றது நிலமென்னுந்துணையாய் நின்றது.

காண்டல் செய்தல்.

நின்றென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது.

இதுவிறு; இதற்குப் பிறரெல்லாங்கூறியதுகூறலென்னும் வழுப்படவுரைத்தார்.

சீலமோ வுலகம் போலத் தெரிப்பரி ததனு னிற்குங்
கோலமு மறிவா ரில்லை யாயினுங் கூறக் கேணீ
ஞாலமே ழிணையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் னாசம் பண்ணுங்
காலமே போலக் கொண்ணீ நிலைசெயல் கடவுட் கண்ணே.

(இ-ள்.) சீலமோ உலகம் போலத் தெரிப்ப அரிது அதனால்-(அவன்) தன்மையோ உலகம்போலன்றி வாக்குமனாதீதகோசரமாகலான்,—நிற்கும் கோலமும் அறிவார் இல்லை - (அவன்) நிற்குநிலையும் அவ்வியல் பிற்றேயாம்,—ஆயினும் கூற நீ கேள் - அங்ஙனமாயினும் ஒருவாற்றான் உவமையில்வைத்து உனக்குக்காட்டுதும் நீ அறிவாயாக,—ஞாலம் ஏழிணையும் தந்து நிறுத்திப் பின் நாசம் பண்ணும் காலமே போல - உலகமெல்லாவற்றையுந்தோற்றுவித்து நிறுத்திப்பின்னர் அழித்துக் காரியப்படுத்துங்காலம (அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாப்பொருட்குந் தானாதாரமாய்த் தனக்கோராதாரமின்றி நிற்றல்)போல,—கடவுட் கண்ணே - சிவசத்தி,—நிலைசெயல் நீகொள் - (நிராதாரமாய்) நின்றே (காரியப்படுத்து முறைமையை) நீ உணர்ந்துகொள்க என்க.

சீலம் தனமை.

ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது.

கோலமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஞாலமேழிணையுமென்றது உபலக்கணம்.

கண் அறிவு; ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக்கூறினார்; உயர்திணைக்கட் சிறுபான்மை ளகாரந் திரிதல், மக்கட்பண்பு முதலியனபோல இலேசாற் கொள்க.

நிலைசெயலென்பது நிற்றலென்னும் பொருட்டாய் இரண்டாவது தொக்கு நின்றது.

அற்றேல், ஞாலமேழிணையுந் தந்து நிறுத்திப்பின்னாசம் பண்ணுங் காலம், அத்தொழில் வேறுபாடு பற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலங் கணம் இலவந்தொடியெனறற் றொடக்கத்தனவாய்ப் பலவகை யவத்தைப்படுமென்பது சித்தாந்தநூற்றுணிபாகலின, அதுபோல உலகத்திற் காதாரமாய் நின்று செய்யுமுதல்வனும் அவ்வத்தொழில்பற்றிப் பலவகை யவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவன்போலுமெனின்,அதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்த தென்பது. (௩௦)

கற்றநூற் பொருளுஞ் சொல்லுங் கருத்தினி லடங்கித் தோன்றும
பெற்றியுஞ் சாக்கி ராதி யுயிரினிற் பிறந்தொ டுக்க
முற்றதும போல வெல்லா வுலகமு முதித்தொ டுங்கப்
பற்றொடு பற்ற தின்றி நின்றனன் பரனு மன்றே.

(இ-ள்.) சாக்கிராதி - (காரணங்களானாகிய) சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள்,—உயிரினில் ஒடுக்கம் உற்றுப் பிறந்ததும் போல-ஆன்மாவின் ஒடுங்

கித்தோன்றும்வழி (ஆன்மாவும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுதல்) போல, —பரனும் - முதல்வன்,—எல்லா உலகமும் உதித்து ஒடுஙக - எல்லாவுலக முந்தன்பால் ஒடுங்கி உதிப்ப,—பற்றொடு (நின்றனன்) - தானும் அதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும அவத்தைப்பட்டுத்) துடக்குறுவோனாகியும்,—கற்றநூற் பொருளும் சொல்லும் கருத்தினில் அடங்கி - கற்ற நூற்பொருளுஞ் சொல்லும் (வாதனாரூபமாய்ப் புத்திதத்துவத்தை ஒட்டிநின்று) ஆன்மபோதத்தின்கண் ஒடுங்கி,—தோன்றும் பெற்றியும் (போல)- தோன்றும்வழி அவ்வான்மபோதம் அதுபற்றித் துடக்குறுதவாறுபோல, —பற்றது இன்றி நின்றனன் அன்றே - (ஆண்டுத்) துடக்குறுதலின்றியே நின்றனன் எனக.

எதிர்நிரனிறையாகக்கொள்க.

ஈண்டுக் கருத்தென்றது உயிருணர்வை.

பற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் மன்னிநின்றே மருவிடுமெனறது தடைவிடைகளாற் றெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

இயைபுபற்றி இதனை முன்வைத்தார்.

இனி ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்துகின்றார். (௩௯)

உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பா லென்னிற்
செயிருறு மலத்தி னாகுஞ் சிதைந்ததே தென்னிற் சித்தத்
தயர்வொழி காரியங்க ளழியுங்கா ரணங்கி டக்கும்
பயிறரு காரி யம்பின் பண்டுபோற் பண்ணு மீசன்.

(இ-ள்.) ஈசன் - ஈறாகியோனால்,—ஒடுங்கிய உயிர் அவை - ஈறெய்திய உயிரோடுங் கூடியவுலகம்,—பின்னும - (ஈறெய்தியவாறே ஒழியாது) மீளவும்,—அரன்பால் உதிப்பது என் என்னில் - அவன்பானின்று தோன்றுதல் எற்றுக்கெனின்,—செயிர் உறு மலத்தின் ஆகும - குற்றமபொருந்திய மலபரிபாகம் வருதற் பொருட்டுத் தோன்றும,—சிதைந்தது ஏது என்னில் - (அற்றேல் மீளவுந்தோன்றற்பாலது முன் அழியாது நிலைபெறவே அமையும அவ்வாறன்றி) அழிதல் எற்றுக்கெனின்.—சித்தத்து அயர்வு ஒழி(யக்) காரியங்கள் அழியும் - உயிரின் இளைப்பொழிதற்பொருட்டு (முன் இளைப்பினைச்செய்து நின்ற) காரியங்கள் அழியுமாகலான்,—பயில் தரு காரணம் கிடக்கும் காரியம் - (அழிந்தவழியும முன்னைவினைத்தொடர்ச்சிக்கு உரியனவாய்த் தத்தம்) காரணங்களிற் (கன்மத்தோடு) பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை,—பின் பண்டுபோற் பண்ணும - பின்னர் ஒடுங்கியவாறே உதிப்பச்செய்வன் எனக.

ஆக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திடல் என முன்னர்க்கூறுவாராகலின், அதற்குரியவியைபு ஈண்டேயுணர்த்துவார் காரணங்கிடக்கும் பயிறருகாரியம்பின் பண்டுபோற்பண்ணுமீசன் என்றார்.

உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உலகமென்றவாறு.

ஏதென்பது எற்றுக்கென்னும் பொருட்டாய் நின்றது.

சித்தத்தயர்வு அறிவின்கண்ணதாகிய இளைப்பு.

ஒழியவென்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

கிடக்குமென்பது பெயரெச்சம்.

இதற்குப்பிறவெல்லாஞ் சிறகாரியத்தியல்பின் வைத்துக் கூறியதுகூறலென்னும் வழுப்படவுரைத்தார். (௯௨)

தோற்றுவித் தளித்துப்பின்னுந் துடைத்தருடொழில்கண் மூன்றும்
போற்றவே யுடைய னீசன் புகுந்தது விகார மென்னிற்
சாற்றிய கதிரோ னிற்கத் தாமரை யலருங் காந்தங்
காற்றிடுங் கனலை நீருங் கரந்திடுங் காசி னிக்கே.

(இ-ள்.) ஈசன் - ஒருகடவுள்,—தோற்றுவித்து அளித்துப் பின்னும் துடைத்தருள் மூன்று தொழில்களும் - தோன்றச்செய்து நிலைப்பித்துப் பின்னர் இறுதியைச் செய்விக்கின்ற இம்முத்தொழில்களும்,—போற்றவே உடையன் - இடையறாது செய்வனாயின்,—புகுந்தது விகாரம் என்னின்-பாரமெய்திவிகாரியாவான்போலுமென்பராயின் (அஃதில்லையென்பது),—சாற்றிய கதிரோன் நிற்க - (யாவரானும்) புகழப்பெற்ற ஞாயிறு சந்நிதிக்கண்,—காந்தம் கனலைக் காற்றிடும - சூரியகாந்தக் கல்லின்கண்ணே நெருப்பைக்காலச்செய்யும்,—தாமரை அலரும்-தாமரையை அலரச்செய்யும்,—காசினிக்கே நீரும் கரந்திடும் - பூமியின்கண்ணே நீரைச்சுவறச்செய்யும் (இங்ஙனந் தனக்குரிய முத்தொழில்செய்தும் அதுபற்றி விகார மெய்தாமையின் வைத்து அறியப்படும்) என்க.

காசினிக்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இவை யிரண்டுசெய்யுளானும் புத்தர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து ஈறுமாகி மருவுவிததிடுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (௯௩)

உரைத்தவித் தொழில்கண் மூன்று மூவருக் குலக மோத
வரைத்தொரு வனுக்கே யாக்கி வைத்ததிங் கென்னை யென்னின்
விரைக்கம லத்தோன் மாலு மேவலான் மேவி னோர்கள்
புரைத்தஃதி*கார சத்தி புண்ணிய நண்ண லாலே.

(இ-ள்.) உரைத்த இம்மூன்று தொழில்களும் - இங்ஙனம் கூறிப்போந்த முத்தொழில்களும்,—மூவருக்கு உலகம் ஓத - மூன்று கடவுளருக்கும் உரியவெதன உலகஞ் சொல்லா நிற்பவும்,—இங்கு வரைத்து ஒருவனுக்கே ஆக்கி வைத்தது என்னை என்னின் - ஈண்டு வரையறுத்து ஒருகடவுளுக்கே முத்தொழிலுஞ் செய்யுஞ் சுதந்திரமுண்டென்பது என்னையெனின்,—விரைக்கமலத்தோன் மாலும் - வாசனை பொருந்திய கமலத்தின் கணுறைகின்ற அயன் மால் இருவரும்,—புண்ணியம நண்ணலாலே -பொருந்திய புண்ணிய விசேடத்தால்,—புரைத்த அதிகாரசத்தி - (முதல்வனுடைய) உயர்ந்த அதிகார சத்தியை,—ஏவலான் மேவினோர்கள் - அவனதேவலாற் பெற்றுடையர் அன்றி அத்தொழிற்கு சுதந்திரரல்லராகலான் முத்தொழிலுஞ் செய்தற்குரிய சுதந்திரம் அவ்வீறுமாகி யொருவனுக்கே உண்டு என்க.

* "நல்வினைக்கண் - வாணனின்மாலாயயனுகி" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

வேதம் புராணம் இதிகாச முதலியவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தென்பது சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரக முதலியவற்றுட் காண்க.

* போற்றிப்பஃறொடை. வ - ௭௧ - ௭௨.

வரைந்து வரைத்தென வலித்தது.

புரைத்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது; புரைத்தல் உயர்தல். (௩௪)

இறுதியாங் காலந் தன்னி னொருவனே யிருவ ருந்தம்
முறுதியி னின்றா ரென்னி னிறுதிதா னுண்டா காதா
மறுதியி லரனே யெல்லா மழித்தலா லவனு மின்னும்
பெறுதுநா மாக்க நோக்கம் பேரதி கரணத் தாலே.

(இ-ள்.) இறுதியாங் காலந் தன்னின் - சங்கார காலத்தில்,—இருவரும் தம் உறுதியின் நின்றார் என்னின் - ஏனையிருவருந் தத்தம் ஆற்றலோடு நிலைபெறுவாராயின்,—இறுதிதான் உண்டாகாதாம - உலகஞ் சங்காரமாதலின்மையான் (அக்காலத்தே அவ்விருவரும் உளரல்லரென்பது பெற்றாம்),—அறுதியில் அரனே எல்லாம் அழித்தலால் - (அல்லதூஉம்) வேறொருவராலுஞ் சங்கரிக்கப்படாத சங்காரக்கடவுளெனப்படுவோன் (சிலவற்றையொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லனாகலானும்) முழுதுஞ் சங்கரித்தவழி,—ஒருவனே - அவ்வொருவனே (எஞ்சி நிற்றல் பெறப்படுதலானும்),—பேரதி கரணத்தாலே - (ஒடுங்கிய வுலகங்கட்குப்) பெரியதோராதாரம் (அவனே) யாகலானும்,—இன்னும் ஆக்கம் நோக்கம் அவனல் நாம பெறுதும் - (ஒடுங்கிய வுலகத்தை) மீளத்தோற்றுதலும் நிறுத்துதலுஞ் செய்தலை அவனாலே நாம் பெற்றுக்கொள்ளுதும் என்க.

'றுதியிலரனென்னும் பெயரடையானும் ஓதுக் கூறியவாறு.

இன்னும் மீளவும்.

ஆதாரம் அதிகரணமென்பன ஒருபொருட்கிளவி; பேரதிகரணமெனவிசேடித்தார், முதற்காரணமும் அதிகரணமாதலுண்மையின்.

இவை யிரண்டுசெய்யுளானும், பௌராணிகர்மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை முறையே ஆகமவளவைபற்றியும் பொருந்துமாறுபற்றியும் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இதனானே பாஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்பமதங்களைப் பரிகரித்தவாறுமாயிற்று. (௩௫)

சொன்னவித் தொழில்க ளென்ன காரணந் தோற்ற வென்னின்
முன்னவன் விளையாட் டென்று மொழிதலு மாமு யிர்க்கு
மன்னிய புத்தி முத்தி வழங்கவு மருளான் முன்னே
துன்னிய மலங்க ளெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்ல லாமே.

(இ-ள்.) முன்னவன் - சங்காரக்கடவுள்,—சொன்ன இத்தொழில்கள் - இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களை,—தோற்றக் காரணம் என்ன என்னில் - செய்தற்குக் காரணம் யாதெனின்,—விளையாட்டு என்று மொழிதலுமாம் - ("*காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி" என்பது முதலியதிருவாக்குக்கள்பற்றி அத்தொழிற்குக்காரணம்)விளையாட்டென்றலுமாம் "†ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி னுய்வார்களுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்" என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள் பற்றி விளையாட்டென்றது ஐங்கலப் பாரஞ்சுமத்தல் சாத்தனுக்கு விளை

* திருவாசகம், திருவெம்பாவை, செ - க௨. † ஷை, ஷை. செ - கக.

யாட்டென்பது போல அத்துணை எளிதிற் செய்யப்படுதலை நோக்கியேயாகலின் (அக்கருத்தும்),—உயிர்க்கு-உயிர்கட்கு,—முன்னே மன்னிய புத்திமுத்தி - பெத்தகாலத்துப் பொருந்திய சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திகளும்,—துன்னிய மலங்கள் எல்லாம் அருளால் துடைப்பதும் - (முத்திகாலத்துச்) செறிந்த மும்மலங்களும் அருளானீக்குதலாகிய வீடுபேறும்,—வழங்கவும் - கொடுத்தற்பயத்ததுமாம்,—(அருளாற்) சொல்லலாமே-(அவ்விரண்டுந் தம்முண் முரணுமையான்) உயிர்கண்மேற்சென்ற கருணையால் ஆகியதே இரண்டைக்குங் காரணமெனச் சொல்லலாம் என்க.

மொழிதலு மென்னுமும்மை எதிரது தழீஇயது.

ஏனைய எண்ணும்மை.

வழங்கவுமென்னுமும்மையோடு இயைதற்கேற்பத் துடைப்பதாகவுமென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அருளாலென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

காரணமென்னையெனக் கடாயினாக்குப் பயன்கூறி விடுத்தல் செப்புவழுவாம் போலுமெனின்.—ஆகாது; அருளாலெனவே வழங்கவுந் துடைப்பவும் வைத்த அவ்வருள் காரணமென்பது தாற்பரியமாகலின், அற்றாயினும், அனுக்கிரகமொழித்தொழிந்த தொழில்களெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்களிற் படுத்துத் துயருறுத்துவனவாகலின் அவற்றைச் செய்வது அருளாமாறியாங்ஙனமெனின். அதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்ததென்பது. (௩௬)

அழிப்பிளைப் பாற்ற லாக்க மவ்வவர் கன்ம மெல்லாங்
கழித்திட னுகரச் செய்தல் காப்பது கன்ம வொப்பிற்
றெழித்திடன் மலங்க ளெல்லா மறைப்பருள் செய்தி தானும்
பழிப்பொழி பந்த வீடு பார்த்திடி னருளே யெல்லாம்.

(இ-ள்.) அழிப்பு - ஒடுக்கமாவது,—இளைப்பாற்றல் - இளைப்பாற்றலும்,—ஆக்கம் - தோற்றமாவது,—அவ்வவர் கன்மம் எல்லாம் கழித்திடல்-அவரவர் கன்மமுழுதுங் கழியுமுகத்தான் (மலபாகம் வரச்செய்தலும),—காப்பது - நிலையாவது,—நுகரச்செய்தல் - (கன்மங் கழியுமாறு அதனை) நுகர்வித்தலும,—மறைப்பு - மறைப்பாவது,—கன்ம ஒப்பின் மலங்களெல்லாம் தெழித்திடல் - கன்ம ஒப்பினை (வருவித்து) மலங்களை முதிர்வித்தலும்,—அருள் - அருளாவது,—பந்தம் வீடு - பந்தம விடுவித்தலும ஆகிய (உறுதிப்பயத்தனவாகலான்),—பார்த்திடின் எல்லாச் செய்தி தானும் அருளே - ஆராயும்வழி ஐந்தொழிலும் அருட்செயலே யாகலின்,—பழிப்பு ஒழி - (இவற்றுட் சில மறத்தொழிலே போலுமெனப்) பழித்தலை ஒழிவாயாக என்க.

மேன் முத்தொழில் கூறி ஈண்டைந்தொழிலென்றன் மலைவாம் பிறவெனின்.—ஆகாது; மறைப்பையுமருளையும் நிலையிறுதிகளினடக்கி ஆண்டு முத்தொழிலென்றார், தம்முள் வேற்றுமையுடைமைபற்றி ஈண்டைந்தொழிலென்றாராகலின்.

இவை யிரண்டுசெய்யுளானும், சங்காரக்கடவுள் செய்யுந் தொழில் மறமாய் முடியுமென்னும் நாத்திகர்மதமும், வீண்டொழிலென்னும் மாயாவாதிகள்மதமும், தன்பொருட்டென்னும் பரிணாமவாதிகள் மதமும்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மேலது சிறப்பிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனம் ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தி, இனி அநாதிமுத்தசித்துருவென்றதனை இருபத்திரண்டுசெய்யுளான் வலியுறுத்துகின்றார்.

அருவமோ வுருவா ரூப மானதோ வன்றி நின்ற
வுருவமோ வுரைக்குங் கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்னி
னருவமு முருவா ரூப மானது மன்றி நின்ற
வுருவமு மூன்றுஞ் சொன்ன வொருவனுக் குள்ள வாமே.

(இ-ள்.) உரைக்கும கர்த்தா வடிவு - இங்ஙனங் கூறிப்போந்த (ஐந்தொழில் செய்யு) முதல்வனுக்கு (வடிவம இன்றியமையாமையின் அவ்) வடிவமாவது,—அருவமோ உருவாரூபம ஆனதோ அன்றி நின்ற உருவமோ - அருவாகிய வடிவமோ அருவுருவாகிய வடிவமோ அவ்விரண்டுமின்றிநின்ற உருவாகிய வடிவமோ (இம்மூன்றனுள் இவ்வடிவமியாது),—இங்கு எனக்கு உணர்த்து எனனின் - இவ்விடத்தே எனக்கு உணர்த்த வேண்டுமெனின்,—சொன்ன ஒருவனுக்கு - (அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற்) கூறப்பட்ட ஒருவனுக்கு,—அருவமும உருவாரூபம ஆனதும் அன்றி உருவமும் நின்ற மூன்றும - அருவும அருவுருவும அன்றி உருவுமெனநின்ற மூன்று வடிவமும்,—உள்ளவாமே - உள்ளனவாம் என்க.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

உள்ளவென்றது அன் பெறுதவகர வீற்றுப் பலவறிசொல்.

சொன்னவொருவன் அநாதிமுத்தசித்துருவென மேற்கூறப்பட்ட ஒருவன.

இதனானே அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய சங்காரக்கடவுளுக்குத் தடத்தவடிவமிலையென்பது கூறப்பட்டது.

இனி இம்மூன்றற்கும் பிறர் கூறுங் குற்றங்களைப் பரிகரிப்பாராய், உருவத்தின்கட் கூறுங் குற்றம் பரிகரிக்கவே ஏனையவும் பரிகரிக்கப்பட்டனவாமென்னுங் கருத்தான், உருவத்தின்கண்ணே சங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார். (௧௮)

நண்ணிடு முருவ மென்னி னமக்குள வுருவம் போலப்
பண்ணிட வொருவன் வேண்டு மிச்சையேற் பலரு மிச்சை
கண்ணிய வுருவங் கொள்ளேம் யாம்பெருங் கடவு ளாது
மெண்ணிய யோக சித்தர் போலுரு விசைப்பன் காணே.

வித்தக யோக சித்தர் வேண்டுருக் கொள்வ தாமோ
னுத்தமன் கொள்வ னென்னி னவர்களி லொருவ னாவ
னத்தகை யவர்க ளெல்லா மாக்குவ தருளா லாங்கு
வைத்தது மாயை யென்னின் வடிவெலா மாயை யாமே.

(இ-ள்.) உருவம் நண்ணிடும் என்னின் - (முதல்வனுக்கு) உருவமுண்டென்னின்,—உருவம் நமக்கு உளபோல - (உருவமெல்லாம ஒருபெற்றியவாகலின்) உருவமுடைய நம்மனோர்க்கு உளதாகிய (பாரதந்திரம்) போல,—பண்ணிட ஒருவன் வேண்டும் - (முதல்வனுக்கும்) உருவமுண்டாதற்கு ஒருகருத்தா (உண்டெனப்பட்டுப் பாரதந்திரமுளதாதல்) வேண்டும். (அஃதன்றி),—இச்சையேல் - (முதல்வன் நினைந்தவடிவங்கொள்ளுதல்) சுதந்திரமென்னின்,—பலரும் இச்சை - (முதல்வனுக்கு உள

தாகிய) சுதந்திரம் நம்மனோர் பலர்க்கும் உளதாதல் வேண்டும்,—யாம் கண்ணிய உருவம் கொள்ளேம்-(இனி) நம்மனோர்க்குக் கருதியவடிவங்கள் எடுத்தன் முடியாது,—பெருங் கடவுள் தானும்-முதல்வன்றானும்,—யோக சித்தர்போல் எண்ணிய உரு இசைப்பன் காணே - யோகசித்தர்போலத் தான்கருதியதொரு வடிவத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவன்,—வித்தக யோக சித்தர் வேண்டு உருக் கொள்ளுமா போல் - (அங்ஙனம்) சதுரப்பாடுடைய யோகசித்தர்கள் வேண்டும வடிவங்கொள்ளுமுறைபோல,—உத்தமன்கொள்வன் என்னின் அவர்களில் ஒருவனுவன் - முதல்வன நினைந்த வடிவங் கொள்வனுயின் அவ்வியோகசித்தர்களில் ஒருவனாய் முடியுமெனின்,—அத்தகை அவர்கள் எல்லாம் ஆக்குவது அருளால் - அத்தன்மையுடைய யோகசித்தர் முதலியோர் வேண்டுருக்கொள்வது முதலவன் அருளானன்றி முடியாமையானும்,—ஆங்கு வைத்தது மாயை என்னின் - (அன்றியும) அவ்விடத்தே யோகசித்தர்கட்கு உண்டாகிய உருவம் மாயாகாரியமாய் முடிதலானும் (நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாயினுற்போல யோகிகண்முதலிய நமமனோர்க்கும் முதல்வனுக்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின் ஒப்புமைகூறுதல் பொருந்தாது) என்னின்,—வடிவெலாம் மாயை யாமே - (அங்ஙனமாயினும்) உருவடிவெல்லாம் (ஒருபெற்றியவாகிய) மாயாகாரியமேயாகலின் (உருவத்தின் வேற்றுமையில்வழி அவ்வேறுபாட்டாற் போநதபயன் என்னை) என்க.

வித்தகயோகசித்தர் வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோ லுத்தமன் கொள்வனென்னின் என்றது அனுவாதஞ் செய்துகொண்டது.

இவை இரண்டுசெய்யுளுந் தடை.

இனி விடை. (௯௯ - ௪0)

மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவ மாகு
மாயவா ணவம கன்ற வறிவொடு தொழிலை யார்க்கு
நாயக னெல்லா ஞானத் தொழின்முத னண்ண லாலே
காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்தி தன்னால்.

(இ-ள்.) (நீ அங்ஙனங்கூறுதல் பொருந்தாது அங்கிகளது ஏற்றத்தாழ்வால் அங்கங்களும ஏற்றத்தாழ்வுடையனவன்றித் தம்முள் ஒப்பனவல்ல அற்றேல் அவ்வேற்றத்தாழ்வுகள் என்னையெனிற் கூறுதும யோகிகள் நம்மனோரெல்லாரும் மலத்தைப்பற்றிக்கிடக்கும் பசுக்கள் அதுவன்றியும் ஒன்றையே அறிதலும் ஒன்றையே செய்தலும ஒன்றிலே முதன்மையாதலுமாகிய அற்பஞானத்தொழின்முதலுடையராம முதல்வனுவான்) ஆய ஆணவம் அகன்ற - பந்திப்பதாய அவ்வாணமல நீங்கிய,—அறிவொடு தொழிலை ஆர்க்கும் நாயகன் - அறிவிலேதங்கி நின்று உணர்த்துந் தொழிலுடையோனுகிய பசுபதி (அதுவுமன்றி),—எல்லா ஞானத் தொழில முதல் நண்ணலாலே - எல்லாவறிவும் எல்லாத்தொழிலும் எல்லாமுதன்மையுமுடையன் (இங்ஙனம் அங்கிகட்குத்தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உண்மையின் அதற்கேற்ப),—மலத்தைப்பற்றி - மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு,—வருவதோர் மாயைதான் வடிவமாகும் - அம்மலத்தோடியை புடைத்தாய் (ஏகதேசவறிவைச்செய்யு) மாயையுருவமாம்,—காயமோ மாயை அன்று -

(அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய பசுபதிக்கு) வடிவம் (ஏகதேசத்தைச்செய்யு) மாயையன்றாதலின்,—சத்தி தன்னாற் காண்பது (ஆகும்)-(மலநீங்கியவுயிர்க்கு வியாபகவறிவைச்செய்யுஞ்) சத்தியுருவமாதலே அமைவுடைமையின் (அங்கங்களினூதம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மை இனிது விளங்குதலான் அதனையறியாது "இச்சையேற்பலருமிச்சை" என்றும் "மாயையென்னில்வடிவெலாமாயையாகும்" என்றுங் கூறுதல் அடாது) என்க.

தானென்பது அனுவதித்தலையுணர்த்தி நின்றது.

பற்றியென்பது பெயர்; "*ஐந்தவித்தானாற்றல்" என்புழிப்போலப் பற்றிக்கென்னு நான்கனுருபு விரித்துரைக்க.

நாயக னெல்லா ஞானத் தொழின்முத னண்ணலா லெனவே, உயிர்கள் ஒரு ஞானத் தொழின்முதலே நண்ணுவனவென்பது பெற்றாம்.

அகறல் நீங்குதல்.

ஆர்தல் பொருந்துதல்; அஃது உபசாரத்தாற் காரியத்தின்மேனின்றது.

ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது.

ஏகதேசவறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனையதற்குரித்தன்று, வியாபகவறிவைச் செய்தல் வியாபகப் பொருட்கேயன்றி ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடையதற்கு உரித்தன்றாகலான், ஏகதேசத்திலறியும் பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய மாயையே உருவமாயிற்று; வியாபகமாயறியும் பசுபதிக்கு அதுபோலேகதேசப்படுந் தகுதியில்லாத சத்தியே உருவாயிற்றெனக் கொள்க.

இனி, ஆணவமகன்ற வறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என்பதற்கு, வியாபக ஞானத் தொழில்களை ஆணவமலந் தடுக்குமென்றுரைப்பாருமுளர்; முன்னும் பின்னும் பொருளியைபு படுதற்கேலாது நின்றுவற்றுமாகலின் அஃதுரையன்மையறிக.()

சத்தியே வடிவென் றாலுந் தான்பரி ணாம மாகு
நித்தமோ வழியு மத்தா னின்மல னருவே யென்னி
லத்துவா மார்க்கத் துள்ளா னலனிவ் னருமை தன்னைப்
புத்திதா னுடையை போல விருந்தனை புகலக் கேணீ.

(இ-ள்.) சத்தியே வடிவு என்றாலுந் தான் - (அங்ஙனஞ்) சத்தியே வடி வாயினும்,—பரிணாம மாகும் நித்தமோ அழியும் - (உருவமெல்லாங் கண்டிதப்பொருளாகலிற்) பரிணமித்து அழிவெய்தும்,—அத்தால் - அது (சிவசத்திக்குத் தகாமை)யால்,—நின்மலன் அருவே என்னில் - அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய முதல்வன் (முதற்கட்கூறப்படும்) அருவப்பொருளாதன் மாத்திரையென்றலே அமைவுடைத்தெனின்,—அத்துவா மார்க்கத்து உள்ளான் அலன் - ஆறத்துவாவையுங் கடந்தபொருளை (அவற்றோடொப்பவைத்து அங்ஙனங்கூறுதல் பொருந்தாது ஆயினும்),—இவன் அருமைதன்னை - இவன்றன்மையை,—புத்திதான் உடையைபோல இருந்தனை - புத்தியுடையாய் போல விருந்தவனே,—புகல நீ கேள் - கூறுவாம் நீ கேட்பாயாக என்க.

புத்திதா னுடையை போல விருந்தனை யென்பது, இழித்தற்கண்வந்த குறிப்புமொழி.

---

* திருக்குறள், நீத்தார்பெருமை. செ - ௫.

அன்றென்பது பாடமாயின், அத்துவாமார்க்கத் துள்ளானென்பது அத்துவா மார்க்கத்துள் ஒன்றாகக் கருதப்படானென்றுரைத்து, அன்றிவனென்பது அவ்வத்து வாக்களதியல்போடு மாறுபட்ட இவனென வினைத்தொகையாக வைத்துரைக்க.

அன்றுதல் அப்பொருட்டாதல் *"அன்றினார்புரமெரித்தார்க்கு" என்பதனானுமறிக.

அற்றேல், முதல்வன் அருவமேயெனில் அத்துவாக்களிலொருவனாய் முடியு மென்றல் யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படும். (௫௨)

உலகினிற் பதார்த்த மெல்லா முருவமோ டருவ மாகி
நிலவிடு மொன்றொன் றாகா நின்றவந் நிலையே போல
வலகிலா வறிவன் றானு மருவமே யென்னி லாய்ந்து
குலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க் கூடுவன் குறித்தி டாயே.

(இ-ள்) உலகினிற் பதார்த்தமெல்லாம் - உலகத்திற் (காணப்பட்ட) பொருள்களெல்லாம், — உருவமோடு அருவம் ஆகி நிலவிடும் - உருவமும் அருவமும் அருவுருவமுமாய்க் காணப்பட்டு நிற்கும், — ஒன்று ஒன்று ஆகா - (ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தினியல்புடையதாகாது நில முதலிய வுருவப்பொருள் அருவத்தினியல்புடையதாகாது சந்திரன்முத லிய அருவுருவப்பொருள் அருவியல்பேயுடையது மாகாது உருவியல்பே யுடையதுமாகாது இங்ஙனம் ஆறத்துவாவுட்பட்ட பொருள்களெல்லாம்) ஒன்று பிறிதொன்றி னியல்புடையதாகமாட்டாதாகலான், — அலகு இலா அறிவன் அருவமே என்னில் - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளே யெனின், — நின்றதானும் அந்நிலையே போல - நிலைபெ ற்ற அவனும் அப்பொருள்கள்போல (மாட்டாமையுடையனெனப்பட்டு), — குலவிய பதார்த்தத்து ஒன்றாய்க் கூடுவன் - பொருந்திய அவற்றுளொரு வனாய் முடியும் (ஆகலான்), — ஆய்ந்து குறித்திடாயே - (நீ இதனை) ஆரா ய்ந்தறிவாயாக என்க.

உருவமோடருவமென்பதனை இரட்டுறமொழிந்துரைத்துக்கொள்க.

ஒன்றினியல்பு ஒன்றுடைத்தாகாதென்பார், ஒன்றொன்றாகாவென வுபசரித்தார், இவ்வாறுரையாதார்க்குச் சற்காரியவாத முரணுமாறுணர்க.

இதனானே நின்மலன் அருவே யென்பார் மதமும் அருவுருவே யென்பார மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறுமாயிற்று.

அஃதங்ஙனமாக, சத்தியே வடிவென்றால், பரிணாமமாகவே அநித்தமுமாய்விடு மெனக் கூறிய குற்றத்திற்குப் பரிகாரமென்னையெனின், அதுவருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். (௫௩)

பந்தமும் வீடு மாய பதபதார்த் தங்க ளல்லா
னந்தமு மாதி யில்லா னளப்பில னாத லாலே
யெந்தைதா னின்ன னென்று மின்னதா மின்ன தாகி
வந்திடா னென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே.

(இ-ள்.) எந்தை தான் - (அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய) எந்தை, — பந் தமும் வீடும் ஆய பத பதார்த்தங்கள் அல்லான் - கட்டு வீடென்னும் பத ங்களையுடைய (பசுபாச) பதார்த்தங்களது இயல்புடையனல்லனாகலானும்,

* பூசலார்நாயனார்புராணம். செ - க.

—ஆதி அந்தமும் இல்லான் - எழுவாயும் இறுவாயும் இலனாகலானும்,—அளப்பிலன் ஆதலாலே - (அவையிலனாகவே) அளவைகட் கெட்டாதவனாகலானும்,—இன்னன் என்றும் - (அருவம் உருவம் அருவுருவமென்னு முக்கூற்றுள்) இன்னனாவனென்று தான்,—இன்னது ஆம் இன்னது ஆகி வந்திடான் என்றும சொல்ல - (அமமுக்கூறுமபடும் விருத்தி பரிணாமம் விவர்த்தனம என்பவற்றுள்) ஒன்றிற்படுவன் படானென்று தான் கூறுதற்கு,—வழக்கொடு மாற்றம் இன்றே - ஓராசங்கையும் இல்லை (ஆசங்கையின்மையின்) அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமும் இல்லை என்க.

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்லாம் அருவமாயழிதலு மொருதலை; அதுபற்றி அவை அளவைகட்கு வரம்பு படுவனவுமாம்.

அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய எந்தைக்குத் தோற்றக்கேடுக ளின்மையானும், அவையின்மையின் அளவைகட்கு வரம்புபடாமையானும், அவனை முக்கூற்றுளொரு கூற்றினும் வைத்து மொழியப்படானென்பார், அந்தமுமாதியில்லா னளப்பிலனாதலாலே யெந்தைதானின்னனென்று சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே என்றும், கட்டுவிடுகளிலனாகலின் எவ்வாறுமாமென்பார், பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் இன்னதா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே யென்றும் கூறினார்.

எதிர்நிரனிறை.

* "எந்தையா ரவரெவ்வகை யார்கொலோ" என்றருளிச்செய்த பாசுரமுமிது.

பதபதார்த்தமென்றது குழைக்காதுபோல் இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை; பதம் அவ்வச்செவ்வி.

ஆதியுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அற்றேல், உருவமுடையாரெல்லாம விகாரப்படுதலும் ஏகதேசமாதலுந் துடக்குறுதலுமுடையராதல் காணப்பட்டமையின், முதல்வனுக்கு உருவமுண்டாயின் அவையுமுளவெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௪௩)

குறித்ததொன் றாக மாட்டாக் குறைவிலன் ஆத லாலும்
நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமை யாலும்
வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பால் மேவுத லிலாமை யாலும்
நிறுத்திடு நினைந்த மேனி நின்மல னருளி னாலே.

(இ-ள்.) குறித்தது ஒன்று ஆகமாட்டாக் குறைவு இலன் ஆதலானும் - (விகாரபபடுதற்குக் காரணமாகிய) பரதந்திர மிலனாகலானும்,—நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும - முறைமைப்பட (ஏகதேசமாதற்குக் காரணமாகிய) சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களின்றிய நிலைமையனாகலானும்,—விருப்பொடு வெறுப்புத் தன்பால் மேவுதல் இலாமையானும் - (துடக்குறுதற்குக் காரணமாகிய) விருப்பு வெறுப்புக்கள் தன்மாட்டுப் பொருந்துதலில்லாதவனாகலானும்,—நின்மலன் அருளினாலே - (அவ்வுபாதிகளிலனாகவே அக்குற்றங்களுக்குச் சேயனாய்) அநாதி முத்தசித்துருவாகிய முதல்வன் (மலநீங்கிய அறிவிலே தங்கி நின்று

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருப்பாசுரம், செ - ௫.

உணர்த்தும்) அருளுடையனாய் நிற்றலின்,—நினைந்த மேனி நிறுத்திடும் - தான்நினைந்ததொரு திருமேனியைத் தனதாகக் கொண்டருளுவன் என்க.

குறித்ததொன் றாகமாட்டாக் குறைவே பரதந்திரமாவதென்றறிக.

அற்றேல், அக்குற்றங்களிலனாகிய முதல்வன் உருவமின்றி நின்றே எத்தொழிலுஞ் செய்ய வல்லுமாகலான், உருவங் கோடலாற் போந்த பயனென்னையெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (௫௫)

ஆரண மாக மங்க ளருளினா லுருவு கொண்டு
காரண னருளா னாகிற் கதிப்பவ ரில்லை யாகு
நாரணன் முதலா யுள்ள சுரர்நரர் நாகர்க் கெல்லாஞ்
சீரணி குருசந் தானச் செய்தியுஞ் சென்றி டாவே.

(இ-ள்.) (உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை இயக்குதற்கண் வேறோருருவம் வேண்டாமைபோல அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தன்னுருவமாகிய வுலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேறோருருவம் வேண்டப்படுவதன்றாயினும்) காரணன் அருளினால் உருவு கொண்டு-(அம்)முதல்வன் கருணையாற் றிருவுருக்கொண்டு,—ஆரணம் ஆகமங்கள் அருளானாகில்-வேதாகமங்களைக் (கோவைப்பட) அருளிச்செய்திலனேல்,—கதிப்பவர் இல்லையாகும் - (பிரளயாகலர் சகலரென்னும் பசுவர்க்கம் இரண்டும் முறையே முன்னிலையினும் படர்க்கையினும் நின்று உணர்த்தினாலன்றி உணரமாட்டாமையின்) உயிர்வர்க்கங்கள் (பொருளியல்புணர்ந்து) வீடுபேறடைதல் இல்லையாகும்,— (அதுவன்றி) நாரணன் முதலாயுள்ள சுரர் - திருமான் முதலிய தேவர்க்கும்,—நரர் - மாநுடர்க்கும்,—நாகர்க்கு எல்லாம் - நாகர் முதலியோர்க்கும்,—சீர் அணி குரு சந்தானச் செய்தியும் - மிக்க சிறப்புடைய குருபரம்பரையின் வைத்து அருளுதலும்,—சென்றிடாவே - (செல்லாமையிற் றிருமேனி ஒருதலையான் வேண்டப்படும்) என்க.

கதித்தல் கதியடைதல்.

அற்றேல், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தநுவுண்டாகவே, தநுவிற்குரிய தொழில் கரணம் புவனம் போகங்களு முளவாமாகலின், அவைபற்றி நம்மனோர்போலச் சுட்டியுணரப்பட்டு வாக்குமனாதீதனென்றல் வழுவாம்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௫௬)

உருவருள் குணங்க ளோடு முணர்வரு ளுருவிற் றோன்றுங்
கருமமு மருள ரன்றன் கரசர ணாதி சாங்கந்
தருமரு ளுபாங்க மெல்லாந் தானரு டனக்கொன் றின்றி
யருளுரு வுயிருக் கென்றே யாக்கின னசிந்த னன்றே.

(இ-ள்.) அரன்றன் உரு அருள் - அரனதிருவுரு அருளாகலான்,—தரும் கரசரணாதி சாங்கம் அருள் - தரப்பட்ட திருக்கை திருவடிமுதலிய பிரத்தியங்கங்களும் அருள் வடிவே,—உணர்வு அருள் உருவில் தோன்றும் கருமமோடும் குணங்களும் அருள் - (உயிர்கட்கு) உணர்வு அளிப்பதாகிய அத்திருவுருவிற் றோன்றுகின்ற தொழில்களும் வாய்மைமுதலிய குணங்களுமாகிய சாங்கங்களும் அருள்வடிவே,—உபாங்கம் எல்லாம் தான் அருள் - உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருள்வடிவே,—அருளுரு உயிருக்கு

என்றே - இவ்வருளாகிய வடிவெல்லாம் உயிர்களின் பொருட்டன்றி,— தனக்கு ஒன்று இன்றி ஆக்கினன் அசிந்தன் அன்றே - சிறிதுந் தன்பொருட்டுக்கொள்ளுவோ னன்மையான் (இவைபற்றிச் சிந்திதனுயினும்)அசிந்திதனே என்க.

அருளுரு முன்னையது வினைத்தொகை, ஏனையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

குணம் வாய்மை முதலியன; அவையே அவனுக்குச் சூலமழு முதலிய படைக்கலமாகலின் அவை கரணமெனப்பட்டன.

கரசரணாதி சாங்கந் தருமருளென்பது முன் வைக்கற்பாலதாயினும், செய்யுளாகலின் முறை பிறழ வைத்தார்.

ஆதியென்றதனால் ஏனையங்கப் பிரத்தியங்கங்களுந் தழுவப்பட்டன; இவற்றைச் சாங்கமென்றது உபசாரம்.

அசிந்தனென்னும் வடசொல் அன்மொழித்தொகை.

அன்றே அசை.

இவை யொன்பதுசெய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத்திருமேனியுண்டென்பது, பிறர் கூறுங் குற்றங்களானிகந்துபடாமைக் காத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

இனி, சிந்திதனுகியும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான அவ்வுருவடிவின் பேதங்களும் அவற்றின்கணிகழுந் தொழில்களும் அவற்றுனுய பயன்களுந் தொகுத்துணர்த்துகின்றார். (௫௭)

உலகினை யிறந்து நின்ற தரனுரு வென்ப தோரா
ருலகவ னுருவிற் றோன்றி யொடுங்கிடு மென்று மோரா
ருலகினுக் குயிரு மாகி யுலகுமாய் நின்ற தோரா
ருலகினி லொருவ னென்ப ருருவினை யுணரா ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) (சிந்திதனுயினும் அசிந்திதனே யென்பதற்கு) அரன் உரு உலகினை இறந்து நின்றது என்பது ஓரார் - உருத்திரனுருவம் உலகினைக் கடந்து நிற்றலான் வேதத்துள் உருத்திரன் விச்சுவாதிகனென்று கூறுஞ் சுருதியினையும உணரார்,—அவன் உருவில் உலகு தோன்றி ஒடுங்கிடும் என்றும் ஓரார் - அவன் திருவுருவில் உலகந்தோன்றி ஒடுங்குமாதலால் விச்சுவகாரணனென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உலகினுக்கு உயிரும் ஆகி (நின்றது ஓரார்) - உலகிற்கு உயிராய் நிற்றலால் விச்சுவத்திற்கு அந்தரியாமியென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உலகும ஆய் நின்றது ஓரார் - உலகமாய் நிற்றலால் விச்சுவரூபியென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உருவினை உணரார் எல்லாம் - (இங்ஙனங் கூறுஞ் சுருதிகள் சான்றாகவுந்) திருமேனியினியல்புணராரெல்லாம்,—உலகினில் ஒருவன் என்பர் - (அச்சிவபிரானை) உலகத்தினுள்ளார் கூறுங் கடவுளரின் ஒருவனென்பர் என்க.

மாயையிற்றோன்றியொடுங்குமுலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வனுருவிற் றோன்றி ஒடுங்கியதூஉமாமென்பது, கிழங்கினின்றுந்தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனானுமறிக. (௫௮)

தேவரி னொருவ னென்பர் திருவுருச் சிவனைத் தேவர்
மூவராய் நின்ற தோரார் முதலுருப் பாதி மாத
ராவது முணரா ராதி யரியயற் கறிய வொண்ணு
மேவுரு நிலையு மோரா ரவனுரு விளைவு மோரார்.

(இ-ள்.) (விச்சுவாதிகனென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் முறையே வலியுறுப்பனவாய்) அரி அயற்கு அறிய ஒண்ணு ஆதி மேவு உரு நிலையும் ஓரார் - அரியும் அயனும் அடி முடி தேடி அறியாவண்ண நீண்ட முதல்வன் திருவுருவினிலை கூறும புராணவசனத்தினையும உணரார்,—தேவர் மூவர் ஆய்த் திரு உரு நின்றது ஓரார் - மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுறுப்பிற்றோன்றி நின்ற திருவடிவினியல்பு கூறும் புராணவசனத்தினையும உணரார்,—அவன் உரு விளைவும் ஓரார் - அவன் வடிவிலே விளைந்த வண்ணமே உலகிற்கு விளைவுகூறும புராணவசனத்தினையும உணரார்,—முதல் உருப்பாதி மாதர் ஆவதும் உணரார் - அர்த்தநாரீசுர வடிவு கூறும புராணவசனத்தினையும உணரார்,—சிவனைத் தேவரின் ஒருவன் என்பர் - (இங்ஙனங்கூறும புராணவசனங்கள் சான்றாகவும் இவ்வுண்மை அறியாதவர் அச்) சிவபிரானைக் கடவுளரின் ஒருவனென்பர் என்க.

இவையிரண்டு செய்யுளும் அசிந்திதனென்றதற்கு உரையளவைகாட்டியவாறு.

போகியா யிருந் துயிர்க்குப் போகத்தைப புரித லோரார்
யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார்
வேகியா னுற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரா
ரூகியா மூட ரெல்லா முமபரி னொருவ னென்பர.

(இ-ள்.) (முதல்வன் கொண்ட திருமேனிகளிற் சில திருமேனி)போகியாய் இருந்து உயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார் - போகவடிவமாகக்கொண்டது உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற் பொருட்டென்பதனையும் உணரார்,—வேகி ஆனாற் போல் செய்த வினையினை வீட்டல் ஓரார் - (சில திருமேனி) கோரவடிவமாக்கொண்டது உயிர்கள் செய்த வினையினை வீட்டுதற்பொருட்டென்பதனையும உணரார்,—யோகியாய் யோகமுத்தி உதவுதலதுவும் ஓரார் - (சில திருமேனி) யோகவடிவமாக்கொண்டது உயிர்கட்குயோகமுத்தி உதவுதற்பொருட்டென்பதனையும் உணரார்,—ஊகியா மூடர் எல்லாம் - (இவ்வாறு திருமேனி கொள்ளு முறைமையினை) ஆராய்ந்தறியும் வலியிலார் அனைவரும்,—உமபரின் ஒருவன் என்பர் - (அம்முதல்வனைத்) தேவரின் ஒருவனென்பா என்க. (௫௦)

ஒன்றொடொன் றொவ்வா வேட மொருவனே *தரித்துக் கொண்டு
நின்றலா லுலக நீங்கி நின்றன னென்று மோரா
ரன்றியவ் வேட மெல்லா மருள்புரி தொழிலென் றோரார்
கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்றவக் குணமென் றோரார்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமாய்) ஒன்றொடு ஒன்று ஒவ்வா வேடம் ஒருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றலால் - தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே தரித்துக்கொண்டு நிற்

றலால்,—அன்றிய அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரி தொழில் என்று ஓரார் - தமமுண் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும (அங்ஙனம் போகமும் வீடும் யோகமும உதவு முகத்தான்) அநுக்கிரக மொன்றற்கே ஏதுவாமென்பதனையும் உணரார்,—கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்ற அக்குணம் என்று ஓரார் - கொல்லுதலாகிய தீமைசெய்வது வினையைக்கெடுத்தலாகிய நன்மையைப் பயத்தலாகிய நிலைபெற்ற அக்குணமென்பதனையும உணரார்,—உலகம் நீங்கி நின்றனன் எனறும ஓரார - (இங்ஙனம்) உலகத்தின்வைத் தறியப்படாத அதிசய நிலையினனென்பதனையும உணரார் (ஆகலின் இதுவும் அதற்குச் சான்று) என்க.

உலகினையிறந்துநின்ற தரனுருவென்பதூஉம் ஈண்டினிது விளக்கியஉதாமாயிற்று.

நிற்றல் நின்றலென விகாரம்.
அன்றியவென்னும பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற் றொக்கது.
இவையிரண்டு செய்யுளும் அசித்திருஷ்டாந்தங் காட்டியவாறு. (௫௧)

நாயகன் கண்ண யப்பா லாயிழை புதைப்ப வெங்கும்
பாயிரு ளாகி மூடப் பரிந்துல கினுக்கு நெற்றித்
தூயநேத் திரத்தி னாலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பிற்
றேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேச தென்னார்.

(இ-ள்.) (அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரி தொழிலென்பதற்கு) நாயகி நயப்பால் - முதல்வி திருவுள மகிழ்ச்சியால்,—நாயகன் கண் புதைப்ப - முதல்வனது திருக்கண் புதைத்த திருவிளையாட்டினகண்,—எங்கும் பாய் இருள் ஆகி மூட - எவ்விடத்தும பரவிய விருளாகிப் போர்க்கவும்,—பரிந்து உலகினுக்கு - பரிவுற்று உலகத்திலுள்ளார்க்கு,—தூய நெற்றி நேத்திரத்தினாலே - தூய்தாகிய நெற்றிக்கணணாலே,—சுடர் ஒளி கொடுத்த பண்பின் - மிகுந்த பிரகாசத்தினை அளித்தருளிய தன்மையால்,—தேயம ஆர் ஒளிகள் எல்லாம - உலகின்கணுள்ள ஒளிகளெல்லாம்,—சிவன் உருத் தேசது என்னார் - (அச்)சிவபிரான் திருமேனிப் பிரகாசமேயென்று உணரார் (ஆகலின் இந்நிகழ்ச்சியே சான்று) என்க.

நயப்பு மகிழ்ச்சி.
பாய்தல் பரத்தல.
தேயம் உலகம். (௫௨)

கண்ணுதல் யோகி ருப்பக் காமனின் றிடவேட் கைக்கு
விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்தமை யோரா ராரு
னெண்ணிவேள் மதனை யேவ வெரிவிழித் திமவான் பெற்ற
பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிர்க்குப் பேரின்ப மளித்த தோரார்.

(இ-ள்.) (பலவேறுவகைப்பட்ட அருள்புரிதொழிலும் அவ்வேடத்தை இன்றியமையாமைக்கு) கண்ணுதல் யோகு இருப்ப - நெற்றிக் கண்ணுடைய சிவபெருமான் யோகிருந்துழி,—வேட்கைக்குக் காமன் நின்றிட - வேட்கைக்கு(க்காரணமாகிய) காமனிருக்கவும்,—விண் உறு தேவர் ஆதி - மேலிடத்துள்ள தேவர்கண் முதலியோர்,—மெலிந்தமை ஓரார் - மெலி

வுற்றதும் அறியார்,—மால் தான் எண்ணி வேண்மதனை ஏவ - மாயன் (அம்மெலிவு கெடும்படி) கருதிக் காமனை ஏவுதல் செய்ய,—எரி விழித்து - (அவனை) நெற்றிக்கண்ணை விழித்தெரித்து,—இமவான் பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்து - இமயமலையரையன் பெற்ற உமாதேவியைக் கலந்து,—உயிர்க்குப் பேரின்பம் அளித்தது ஓரார் - அவ்வுயிர்களுக்குப் பேரின்பத்தினை அருளிச்செய்ததும் உணரார் (ஆகலின் இந்நிகழ்ச்சியே சான்று) என்க.

உலகினுக்குயிருமாய் நின்றவாற்றை இவ்விருவகைத் திருவிளையாட்டின் வைத்து இனிது விளக்கியதூஉமாயிற்று.

ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொண்டதும் இதனுட் கண்டுகொள்க.

இவையிரண்டு செய்யுளும் மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெளிவித்துச் சிந்திதனாயும் அசிந்திதனே யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

சீகண்டருத்திரர்க்குரிய வடிவங்களும் பெயர்களுந் தொழில்களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கிதையுட் கூறப்படுதலின், ஈண்டுக் கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக்குரியனவே யாமெனக்கொள்க; அற்றாகலினன்றே ஈண்டுக்கூறிய வடிவங்களெல்லாம் மகேசுரமூர்த்த மிருபத்தைந்தனுள் வைத்தெண்ணப்பட்டன வென்பது. (௫௩)

படைப்பாதித் தொழிலும் பத்தர்க் கருளும்பா வனையு நூலு
மிடப்பாக மாத ராளோ டியைந்துயிர்க் கின்ப மென்று
மடைப்பானு மதுவு முத்தி யளித்திடும் யோகும் பாசந்
துடைப்பானுந் தொழிலு மேனி தொடக்கானேற் சொல்லொ ணாதே.

(இ-ள்.) ("ஆரணமாகமம்") என்னுஞ்செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி) படைப்பு ஆதித் தொழிலும் - படைப்பாகிய ஆதித்தொழிற்கும் (வாதுளாகமத்தின் ஓதியவாறே இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறு செய்யவேண்டுமாதலானும்),—பத்தர்க்கு அருளும் பாவனையும் - பத்தர்களுக்கு (இருவினையொப்பின்) அருளுதற்பொருட்டுச்செய்யும் பாவனையாகிய திரோதானத்தொழிற்கும் (ஊனநடனம் இயற்றவேண்டுதலானும்),—உயிர்க்கு என்றும் இன்பம் அடைப்பானும் அதுவும் நூலும் மாதராளோடு இடப்பாகம் இயைந்து - உயிர்களுக்கு என்றென்றும் இன்பத்தைச் செய்வதாய் நிற்கும் நூலைச்செய்யும் உமாதேவியோடு வாமபாகத்தே இயையவேண்டுதலானும்,—முத்தி அளித்திடும் யோகும் - முத்தி அளிப்பதாகிய அநுக்கிரகத்திற்கும் யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும்,—பாசம் துடைப்பானுந் தொழிலும் - பாசம் நீக்குவதாகிய சங்காரத்தொழிற்கும் (தோன்றினமுறையே அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும்),—மேனி தொடக்கானேல் சொல்ல ஒணாதே - (இவற்றிற்கும் அவ்)வுருவத் திருமேனி முதல்வனுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படும் என்க.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்தினோதியவாறே இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற் பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று

தோன்றுமாறு செய்யவேண்டுதலானும், மறைப்புக்கு ஊனநடன மியற்றவேண்டுதலானும், திதிக்கு மாதராளோடியைய வேண்டுதலானும், அநுக்கிரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றின முறையே அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும், உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி இவற்றிற்கும் உருவத்திருமேனி இன்றியமையாச் சிறப்பினவென்பது கண்டுகொள்க.

ஏனைதொழில்களைக் கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதி யென்பதற்குப் படைப்பாகிய ஆதித்தொழிலென்றுரைக்க.

பத்தர்க்கருளும் பாவனையெனபது பத்தர்க்கு இருவினையொப்பின் அருளுதற் பொருட்டுச் செய்யும் பாவனையெனத் திரோதானத்தொழிலையுணர்த்திற்று; பாவனையென்றார், அஃதவனுக்கு இயல்பன்மையின்.

நூலுமென்பது நூலைச்செய்யுமெனப பெயரடியிற்பிறந்த பெயரொச்சவினையாய் இடப்பாகமாதராளுககு அடையாயிற்று; இவ்வாறன்றி, எண்ணும்மை யேற்ற சொல்லாகவேவைத்து, மேற்கூறிப்போந்த ஆரணவாகமங்களைப் பிரித்துக் கூட்டலென்னு முத்தியால் ஈண்டு முடனவைத்து எண்ணிறுறொன்றுரைப்பினுமாம்.

பாசந்துடைப்பானுந் தொழிலென்றது ஈண்டுச் சங்காரத்தின்மேறறென்பது, கொன்றது வினையைகொன்று நின்றவக்குள மென்பதனுன் அறிக.

அடைப்பான் துடைப்பானென்பன பானீற்று வினையெச்சம.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார.

இவை யனைத்துஞ் சுத்தமாயையிற் படுங் காரியங்களை நோக்கிக் கூறியதென்றுணர்க.

உலகினையென்பது முதல் இவ்வேழுசெய்யுளானும் மேலைச்செய்யுளின் அசிந்திதனென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான், அவ்வருளுருவின் பேதங்களும் அவற்றுறுய தொழில்களும் பயனும் அவையினறியமையாச் சிறப்பினவாமாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௫௪)

> உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலு முருவி றந்த
> வருமேனி யதுவுங் கண்டோ மருவுரு வான போது
> திருமேனி யுபயம் பெற்றேறுஞ் செப்பிய மூன்று நந்தங்
> கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே.

(இ-ள்.) (உருவமெனப்படுந் தூலப்பொருட்கெல்லாம அருவமெனப் படுஞ் சூக்கும அவத்தை ஒருதலையான் உண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தின் இயல்புபற்றி) உருமேனி தரித்துக்கொண்டது என்றலும் - உருவத் திருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்ற மாத்திரையால்,—உரு இறந்த அரு மேனியதுவும் கண்டோம் - உருவம் ஒடுங்குதற்குக் காரணமாகிய அருவத் திருமேனியது உண்மையுங்கண்டாம்,—அரு உரு ஆனபோது திருமேனி உபயம் பெற்றேம் - (அவ்)வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தை எய்துமபோது (அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோர் அவத்தையும் உண்டென்பதுபற்றி) அருவுருவத்திருமேனியது உண்மையும் பெற்றும்,—செப்பிய மூன்றும் - (திருமேனியெல்லாம் ஒரு நிகரனவாகலின்) இங்ஙனங்கூறிய மூன்று திருமேனியும்,—நந்தம் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவு காணே - நமது பிறவிக்கேதுவாகிய மாயாவுருவை ஒழித்தற்கு (முதல்வன்)கொண்ட கருணைவடிவே என்க.

உருவமெனப்படுந் தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுஞ் சூக்குமவவத்தை ஒருதலையானுண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தினியல்புபற்றி, உருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்றலு முருவிறந்த வருமேனியதுவுங்கண்டோமென்றும், அவ்வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தையெய்தும்போது அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோரவத்தையும் உண்டென்பது தானேபோதருமென்பதுபற்றி, அருவுருவானபோது திருமேனியுபயம் பெற்றோமென்றும், வேறு பொருளன்மையான் அவையும் அவ்வுருவடிவோடொக்குமென்பது பற்றி, மூன்று நந்தங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவென்றும், கூறினார்.

இதனானே ஏனைத் திருமேனிகள் இரண்டினது உண்மையும் அவற்றது இயல்பும் உருவத் திருமேனியோடு உளதாகிய இயைபுபற்றிச் சாதிக்கப்பட்டன. (௫௫)

அத்துவா மூர்த்தி யாக வறைகுவ தென்னை யென்னி
னித்தனாய் நிறைந்த வற்றி னீங்கிடா நிலைமை யானுஞ்
சித்துட னசித்திற் கெல்லாஞ் சேட்டித னாத லானும
வைத்ததா மத்து வாவும வடிவென மறைக ளெல்லாம.

(இ-ள்.) (ஈண்டுக்கூறியவாற்றான் முதல்வனுக்குக் கருணைவடிவேயன்றி மாயைவடி வில்லையாயின்) மறைகள் எல்லாம் - ஆகமங்களினெல்லாம்,—அத்துவா மூர்த்தியாக அறைகுவது ஏன்னை என்னின் - அத்துவாக்களாறும (முதல்வனுக்கு) வடிவமாகக்கூறுதல் என்னையெனின்,—நிறைந்து அவற்றின் நீங்கிடா நிலைமையானும் - நிறைவுற்று அவ்வத்துவாக்கண் முழுதினுங்கலந்து எலலாமாகி நிற்றலானும்,—நித்தனாய் - அவையல்லனாய்நிற்றலானும்,—சித்துடன் அசித்திற்கு எல்லாம சேட்டிதன் ஆதலானும - சடசித்துக்களையெல்லாஞ் செலுத்தி உடனுமாய் நிற்றலானும (அவ்வியல்புடைய முதல்வனுக்கு),—அத்துவாவும் வடிவு எனவைத்தது ஆம் - (தனது திரோதானசத்தியான் அவற்றோடு உளதாகிய இயைபுநோக்கி) அத்துவாவும் வடிவெனக்கூற முபசாரமேயாம என்க.

அத்துவாவுமென்னுமும்மை உபசாரவடிவென்பது உணர்த்திநின்றது. (௫௬)

மந்திர மத்து வாவின் மிகுத்தொரு வடிவ மாகத்
தந்ததெ னரனுக் கென்னிற் சகத்தினுக் குபாதா னங்கள்
விந்துமோ கினிமான் மூன்று மிவற்றின்மே லாகி விந்துச்
சிந்தையா ரதீத மான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும்.

சுத்தமாம் விந்துத் தன்னிற் றோன்றிய வாத லானுஞ்
சத்திதான் பிரேரித் தப்பின் றானதிட் டித்துக் கொண்டே
யத்திறற் புத்தி முத்தி யளித்தலா லரனுக் கென்றே
வைத்தவா மந்தி ரங்கள் வடிவென மறைக ளெல்லாம.

(இ-ள்.) அரனுக்கு - முதல்வனுக்கு,—அத்துவாவின் மந்திரம் ஒரு வடிவமாக - அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திர வடிவத்தை ஒப்பற்ற வடிவமாக,—மிகுத்துத் தந்தது என் என்னின் - சிறந்தெடுத் தோதியது என்னையெனின்,—சகத்தினுக்கு உபாதானங்கள் - உலகிற்கு முதற்காரணங்கள்,—விந்துமோகினி மான் மூன்றும் - சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயையென மூன்றாகும்,—இவற்றின் மேலாகி விந்து - இம்மூன்றனுண்மே

லாகிய விந்துவின்கண்,—சிந்தை ஆர் அதீதம் ஆன சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும் - மனத்திற்கு அருமையாகிய அதீதமெனப்படும் சிவசத்தி சேரப்பட்டு நிற்றலானும்,—சுத்தம் ஆம் விந்துத்தன்னில் - சுத்தமாகிய அவ்விந்து மாயையில்,—தோன்றிய ஆதலானும் - தோன்றிய (தலைமையுடையன) வாதலானும்,—சத்திதான் பிரேரித்து - அச்சிவசத்தி (சாதகராவார்கணிக்குமாறு) செலுத்தி,—பின் தான் அதிட்டித்துக் கொண்டே - கணித்தபின் பயன்கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக்கொண்டு,—அத்தினுல் புத்தி முத்தி அளித்தலால் - அதனாற் போகம வீடுபேறுகளை அளித்தலாகிய பயனும் பற்றி,—மறைகள் எல்லாம் அரனுக்கு - ஆகமங்களினெல்லாம் முதல்வனுக்கு,—மந்திரங்கள் வடிவு என வைத்த என்றே ஆம் - மந்திரவடிவம் (விசேடவுரிமையாதலேநோக்கிக்) கூறியனவே யாம் என்க.

சகத்தினுக்குபாதானங்கள் விந்துமோகினி மான் மூன்றுமென்றது அனுவாதம்.

ஆரதீதம் பண்புத்தொகை.

சேர்ந்து சேரப்பட்டு.

விந்துத்தன்னிற்றோன்றினவென்பது விந்துத்தன்பால் வைகரியாதி எனக்கூறிப் போந்தவாற்றானறிக.

பிரேரித்தல் சாதகராவார் கணிக்குமாறு செலுத்துதல்.

அதிட்டித்தல் கணித்தபின பயன் கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக் கோடல்.

விசேடவுரிமையாதல்பற்றி அரனுக்கெனறே வைத்தவென்றார். (௫௭ - ௫௮)

மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவ மாகத்
தந்திரஞ் சொன்ன வாறிங் கென்னெனிற் சாற்றக் கேணீ
மூந்திய தோற்றத் தாலு மந்திர மூலத் தாலு
மந்தமில் சத்தி யாதிக் கிசைத்தலு மாகு மன்றே.

(இ-ள்.) தந்திரம் - ஆகமங்களின்,—மந்திரமதனில் பஞ்ச மந்திரம் வடிவாக - மந்திரவடிவுள்ளும பஞ்சப்பிரம மந்திரவடிவத்தை (ஒப்பற்ற) வடிவமாக,—இங்குச் சொன்ன வாறு என் எனின் -(சிறந்தெடுத்து) ஓதிய வாறு என்னையெனின்,—சாற்ற நீ கேள் - கூறுதும் நீகேட்பாயாக,—மூந்தியதோற்றத்தாலும் மந்திரமூலத்தாலும் - ஏனையமந்திரங்கட்கெல்லாமுற்படத்தோன்றியதானும மூலமாதலானும்,—அந்தம் இல் ஆதி சத்திக்கு - (அவற்றைச்செலுத்திநிற்கும்) அழிவில்லாத ஆதியாகிய திரோதானசத்திக்கு,—இசைத்தலும் ஆகும் அன்றே - (முற்பட) இசையச்செய்தலும் (ஆகிய உபசாரவடிவாதல்) பற்றி என்க.

தந்திரம் ஆகமம்.

இங்ஙனங் கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திரமூர்த்தி பஞ்சப்பிரமமூர்த்திகளெல்லாம் அவற்றைச்செலுத்தி நிற்குந் திரோதானசத்திக்கிசையச்செய்த உபசார வடிவென்பார், சத்தியாதிக்கிசைத்தலுமாகுமென இறுதிக்கட்கூறினர், சத்தியாதியென்பது முன்பின்னாகத்தொக்க இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை; ஆதிசத்தியெனினுந் திரோதானசத்தியெனினு மொக்கும்; உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

... இவை நான்கு செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உபசாரத்திருமேனி இவையென்

அருவமோவெனபது முதல் இதுகாறுந் திருமேனியினியல்பு கூறுமுகத்தால் அநாதிமுத்தசித்துருவாதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அற்றேல் அயன்முதலியோரையும் அத்துவாமூர்த்திமான்களாக வைத்துத் தத்த மெல்லையளவும் அவரவர் வடிவின் அத்துவநியாசஞ் செய்யுமாறும் ஆகமங்களின் விதித்தலின் அவருருவும் அரனுருவோ டொக்கும்போலுமெனின்,—அதற்கு விடை வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

இங்ஙனம் மண்ணினிற்கடாதியென்பதுமுதன் மந்திரமதனிலென்பதீறாகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் ஈறுமாகிமருவிடுமநாதிமுத்தசித் துருமன்னிநின்றே என்ற இரண்டாங் கூற்றை, அவ்வவர் மதமபற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனித் தான்முதலென்ற மூன்றாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார். (ரு௰)

மூன்றமதிகரணம்.

அயன்றனை யாதி யாக வரனுரு வென்ப தென்னை
பயந்திடுஞ் சத்தி யாதி பதிதலாற் படைப்பு மூல
முயன்றன ரிவரோ யாயின் முன்னவ னென்னை முற்று
நயந்திடு மவனி வர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன் றாமே.

(இ-ள்.) அயன்றன் ஐ ஆதி - அயனுடைய அழகியவுருவம் அரியுரு முதலியவற்றையும்,—ஆகம அரன் உரு என்பது என்னை - அரனுருவோ டொக்கவுருவாகவைத்து (வேதாகமங்களிலே தத்தமெல்லையளவும் அத்துவநியாச மந்திரநியாச முதலாயின) விதித்தலிற் (சங்காரக்கடவுளோ டொப்ப அவரு முதல்வராவான் செல்வர்போலுமென மலையற்க),—பயந் திடும் சத்தி ஆதி - படைப்பாதி தொழில் செய்யுஞ் சொநிமுதலிய சிவசத் திகள்,—பதிதலால் - (ஓரோவொன்று அவர்மாட்டுப்) பதிந்துநின்று செலு த்தலான் (அவ்வியைபுபற்றி வேதாகமங்களின் அவ்வாறு உபசரித்தோதப் பட்டன),—படைப்பு மூலம் இவரோ முயனறனர் ஆயின் - (அற்றேல்) படைப்பாதிதொழில்களை அயன் அரி முதலாயினரோ (முதல்வன் அருளின் றியுந் தாந்தாமினைந்தவாறு செய்வரெனின்,—முன்னவன் என்னை - முதல் வன் எற்றிற்கு (ஆகலின் அமைச்சர் முதலாயினர்க்கு அரசனையின்றி அமையாமைபோல அயன் அரி முதலாயினர்க்கு அரன் அருளையின்றி அமையாது),—முற்றும நயந்திடும அவன் - (ஆயின் ஐந்தொழிலுஞ்செய் யும் அம்முதல்வன்,—இவர்க்கு ஒரோவொன்று நணணுவது ஆமே - இவர் கட்கு ஒவ்வொருதொழில் இயற்றச்செய்யும் (ஆகலின் அரசனுக்கு அமை ச்சர் முதலாயினர்போல முதல்வனுக்கு அயன் அரிமுதலாயினரும் வே ண்டப்படுவர்) என்க.

அற்றேல், ஒரு தொழிற்கிருவராதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அமைச்சர் முதலாயினர்க்கு அரசனையின்றியமையாமைபோல, அயனரிமுதலாயினர்க்கு அரன ருளையின்றியமையாமை தருக்கமுகத்தான் விளக்குவார், படைப்புமூல முயன்றன ரிவரோயாயின் முன்னவனென்னை என்றும், அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினர் போல அரனுக்கு அயனரி முதலாயினரும் வேண்டப்படுவரென்பது எதுமுகத் தான் விளக்குவார், முற்று நயந்திடு மவனிவர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன் றா என்றுங் கூறினர்; உவமை வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

பரகருதுமா
ஐம்மூன் றனுண்மே

ஐ அழகு; அஃதாகுபெயரான் அழகுடையுருவத்தின்மேனின்றது; இரண்டனுருபாக வைத்துரைப்பார், முடிக்குஞ்சொலலோடு இயைபின்மை நோக்கிலர்.

ஆகவரனுருவென்னு முவமைத்தொகை பையரவல்குல்போனின்றது; ஆகம் உடம்பு.

பயத்தல் படைத்தல். படைப்புமூலம் படைப்பாதியென்க.

பயந்திடுஞ்சத்தியாதி பதிதலைப் பிரித்துவைத்துக் கூறுகின்றமையின், இவரோ வென்னுமேகாரம் பிரிநிலைக்கண்வநதது.

உரைத்தவித்தொழில்களென்னுமிரு செய்யுள், பௌராணிகரை நோக்கி இயைபின்மைமாத்திர நீக்கி ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தியது; இஃது அநேகேசுரவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியைபு நீக்கித் தான்முதலென்றதனை வலியுறுத்தியது; இவை இரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமை.

அற்றேல், அநேகேசுரவாதம பரிகரித்தற்பொருட்டுப் பயந்திடுஞ்சத்தியாதியெனச் சத்திக்குப் பன்மை கூறவே, சத்திமானொருவனுதல் செல்லாமையின், இது தேளுக்கஞ்சிப் பாந்தள்வாயின் விழுந்தாலொப்ப மறித்தும் அநேகேசுரவாதமாய் முடியும்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (சுப)

சத்திதான் பலவோ வென்னிற் றானொன்றே யநேக மாக
வைத்திடுங் காரி யத்தான் மந்திரி யாதிக் கெல்லா
முய்த்திடு மொருவன் சத்தி போலர னுடைய தாகிப்
புத்திமுத் திகளை யெல்லாம் புரிந்தவ னினைந்த வாறும்.

(இ-ள்.) சத்திதான் பலவோ என்னின் - சத்திகள் அநேகமோவென்றிடின்,—ஒருவன் சத்தி - அரசன் சத்தி (ஒன்றே),—மந்திரி ஆதிக்கு எல்லாம் உய்த்திடும் போல் - அமைச்சர் படைததலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினர் மாட்டு நின்றுசெய்யுங் (காரியவேறுபாட்டாற் பலவேறுவகைப் பட்டாற்)போல,—அரனுடையதாகித்தான் ஒன்றே - சிவசத்தி ஒன்றே,—காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடும்-(அவரவர்மாட்டுநின்றுசெய்யுங்) காரியவேறுபாட்டாற் (செநநிமுதலியவாய்ப்) பலவேறுவகைபபடும் (சிவசத்தி ஒன்றேயென்பதும் அதுவே கடவுளாமாட்டு நின்று நடாத்துமென்பதும் அமைச்சர் முதலாயினர் எவையெவை செய்யினும் அரசனினைந்தவாறன்றி ஆகாமைபோல),—புத்தி முத்திகளையெல்லாம் புரிந்து அவன் நினைநத வாறு ஆம் - போகம் வீடுபேறுகளெல்லாம விருப்புற்று அவ்வரனினைந்தவாறன்றி ஆகா(மைபற்றி அறியப்படும்) என்க.

தானொன்றேயரனுடையதாகிக்காரியத்தால் அநேகமாகவைத்திடுமெனவியையும்.

அரனினைந்தவாறன்றியாகாமை, தக்கன்வேள்வி மார்க்கண்டிவாழ்நாள் ஆலாலத்தோற்றாவு முதலியவற்றால் இனிது விளஙகக் கிடத்தலின், வகுத்துக்கூறாராயினர்.

அற்றேல், ஈண்டுக் கூறியவாற்றாற் செநநிமுதலிய பேதமெல்லாஞ் சிவசத்திக்குத் தடத்தமென்றாயவழிச் சொரூபமென்னையோவெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (சுக)

சத்திதன் வடிவே தென்னிற் றடையிலா ஞான மாகு
முய்த்திடு மிச்சை செய்தி யிவைஞானத் துளவோ வென்னி
னெத்திற ஞான முள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி
வைத்தலான் மறைப்பின் ஞானம் மாகவிடுங் கிரியை ...

(இ-ள்.) சத்திதன் வடிவு ஏது என்னின் - சிவசத்தியின் சொரூபம் யாதெனின்,—தடை இலா ஞான மாகும் - (உயிர்கட்கு அநுக்கிரகமாத்திரங்குறித்துப் பொதுவகையான்) அறிந்தும் அறிவித்து நிற்பதாகிய ஞானம் ஒன்றேயாம (அதுவே பராசத்தியெனப்படும்),—(தடைசெயுஞ்ஞானம) உய்த்திடும - (அந்த ஞானம் உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக்குறித்துச் சிறப்புவகையான் வியாபரிக்குங்கால் ஒரு கூற்றானே) திரோதான சத்தியென நின்று (இச்சாஞானக்கிரியையென முத்திறப்பட்டு) வியாபரிக்கும் (ஆயின்),—இச்சை செய்தி இவை ஞானத்து உளவோ என்னின் - இச்சை கிரியை யென்கின்ற இவைகள் ஞானத்தினின்றுந்தோன்றுவனவோவெனின்,—ஞானம் எத்திறம் உள்ளது அத்திறம் இச்சை செய்தி வைத்தலான் - ஞானம் எவ்வாறு உளதோ அவ்வாறே இச்சை கிரியைகளு நடத்தலின் (அவ்விரண்டும் ஞானத்தின் வியாபார விசேடஙகளேயன்றி வேறன்மையான்),—கிரியை யெல்லாம் - (காரியத்தால் அநேகமாகிய சொநிமுதலிய) வியாபாரசத்திகளெல்லாம்,—மறைப்பு இல் ஞானால் மருவிடும - (முற்கூறப்பட்ட பராசத்திரூபமாகிய) தடைசெயாஞானம் ஒன்றான் உளவாவனவே யாம் என்க.

தடை தடுத்தல்; மறைப்பென்றதும் அது. தடுத்தற்குச் செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்க. தடையிலாஞானமெனவே, தடைசெய்யு ஞானமுமுண்டென்பது போந்தமையின், அதுவே திரோதான சத்தியெனப்படும்.

இதனாற் பஞ்சசத்திகளுங் கண்டுகொள்க.

ஞானத்துளவென்புழி, நீக்கப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு விரித்துரைக்க. உளவாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதன்மேற்று. ஏனையபோலத் தோன்றினவல்லவென்பார், எத்திறஞானமுள்ள ததிறமிச்சை செய்தியென்றார்; ஞானத்தின் வியாபார விசேடங்களே அவையென்பதாம். *"நீபெரா சததிநிக ழிச்சா ஞான நிறைகிரியை தர" என்றதூஉம், †"கிரியையறி விச்சை களாந்சசத்தி யேதோ - பெரியபரா சததியெனப் பேசாய்" என்றதூஉமிக்கருத்தேநோக்கியென்க.

ஞானமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேறறு ஞானாலெனநின்றது. அம்முக் கெடுதல் ‡"பெற்றொன்றுயர்த்தபெருமான்" "கோணைகணையான்" எனுற்போல்வன வற்றுள்ளுங் காண்க. அத்துச்சாரியை விகாரத்தாற றொக்கதெனினுமாம்.

கிரியை வியாபாரம்.

இதனாற்போந்த பொருளென்னையெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும்.

> ஒன்றதா யிச்சா ஞானக் கிரியையென் றொருமூன் றாகி
> நின்றிடுஞ் சத்தி யிச்சை யுயிர்க்கரு ணேச மாகு
> நன்றெலா ஞான சத்தி யானயந் தறிவ னாத
> னன்றருட் கிரியை தன்னா லாக்குவ னகில மெல்லாம.

(இ-ள்.) சத்தி ஒன்றதாய் - பராசத்தியாவது (தடையிலா ஞானமெனப் பொதுமையான்) ஒன்றாய்,—இச்சா ஞானக் கிரியை என்று ஒரு மூன்றாகி நின்றிடும - இச்சாஞானக்கிரியையென (வியாபாரபேதத்தான்) மூன்றாய் (அவையே மற்றும் அவ்வக்காரிய பேதத்தாற் பலதிற)ப்படும்,—இச்

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம். செ - உ. † துகளறுபோதம். செ - ௬உ.
‡ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருப்பாசுரம். செ - கக.

சை (நாதன்) உயிர்க்கு அருள் நேசம் ஆகும் - (அம்மூன்றனுள்) இச்சா சத்தியாவது முதல்வன் உயிர்கட்கு (மலத்தைநீக்கிச்சிவத்தை) அளிக்கற் கண் உளதாகிய கருணையாம்,—ஞானசத்தியான் நன்று எலாம் (நாதன்) நயந்து அறிவன் - ஞானசத்தியால் (அதற்குச்செய்யக்கடவதான) உபாயங்களையெல்லாம் முதல்வன் நயப்பான் அறிவன்,—அருட்கிரியை தன்னால் அன்று அகிலமெல்லாம் நாதன் ஆக்குவன் - அருளின் வேறல்லாத கிரியாசத்தியால் அறிந்தபோதே அவற்றை (அவ்வாறே) முதல்வன் சங்கற்பித்துச் செய்வன் என்க.

*"உள்ளியதெலலாம்" என்றாற்போல நன்றெலாமென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். நன்மை உபாயம்.

அன்று அறிந்தபோதேயென்க.

இவை நான்கு செய்யுளானும், அயன்றனையாதியாக வாணுருவென்றல் பற்றியுஞ் சத்திபலவாதல் பற்றியுந் தானொருவனே முதற்கடவுளென்றல் செல்லாதென்னும் அநேகேசுரவாதி மதத்தை ஆசங்கித்தது பரிகரித்துத் தான்முதலென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௬௩)

சீவனு மிச்சா ஞானக் கிரியையாற் சிவனை யொப்ப
னாவனென் றிடி னநாதி மலமிவற் றினைம றைக்குங்
காவல னிவன்செய் கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக் காண்பன
பாவியாம் புத்தி முத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற் றாகும்.

(இ-ள்.) இச்சா ஞானக்கிரியையால் சீவனும சிவனை ஒப்பன் ஆவன் என்றிடின் - இச்சாஞானக்கிரியை மூன்றும (முதல்வனோடொப்ப உயிர்க்கு முளவென்பது மாத்திரையே பற்றி உயிர்களு) முதல்வனோடொக்கும் போலுமெனின் (அங்ஙனம் ஒக்குமெனமலையற்க),—இவற்றினை அநாதி மலம மறைக்கும்-இவற்றினை(க் கேவலத்தின்) அநாதி மூலமலம் மறைக்கும்,—காவலன் இவன் செய் கன்மத்து அளவினில் கொடுப்பக் காண்பன் -(சகலத்தின்) முதல்வன் உயிர்கள் செய்கின்ற சன்மத்தளவிற் கேற்ற பயன் அளிக்க (ஏகதேசப்பட்டு) அனுபவிக்கும்,—பாவி ஆம் புத்தி முத்திப்பயன் கொளும பண்பிற்றாகும - (அக்கன்மத்தான்) வரக்கடவதாகிய போகப பயன் (போலச்சுத்தத்தின் அதனின் வேறாகிய) முத்திப்பயனும (முதல்வன் கொடுப்பவே) கொளளுமுரிமையுடையனவாம் (ஆகலான் இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெரிதாகலின்) என்க.

பண்பு தன்மை.

பாவி வடசொல.

புத்திபோலென்னுமுவமவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இங்ஙனமுரையாதார் கன்மத்தளவினிற்கொடுப்பக் காண்டலே புத்திப்பயன் கோடலென்பதுணர்ந்திலர்.

இதனானே சிவசமவாதிமதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்தது, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றாயினும், ஆகமங்களின் இலயசிவன் போகசிவன் அதிகாரசிவனெனச் சிவப்பன்மை கூறுதலின் தான்முதலென்று ஒருபொருண்மேல் வைத்தோதுதல்

---

* திருக்குறள், வெகுளாமை. செ - க.

அமையாதுபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யுட்களெழுந்தன வென்பது. (௬௪)

ஞானமே யான போது சிவன்றொழின் ஞான மொக்கி
னீனமில் சதாசி வன்பே ரீசனாந் தொழில தேறி
ஞானமேற் கிரியை வித்தை யுருத்திர னிலய போக
மானபே ரதிகா ரத்தோ டதிகர ணத்த னாமே.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள் யாண்டும் ஒரு பெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும இச்சையையொழித்து ஒழிந்த விரண்டனுள்) ஞானமே ஆனபோது சிவன் - ஞானமேயாய் வியாபரிக்கிற சிவமெனவும்,—தொழி(லே ஆனபோது) ஞானம் - கிரியையேயாய் வியாபரிக்கிற சத்தியெனவும்,—ஒக்கின் ஈனம் இல் சதாசிவன் - (ஞானக்கிரியைகளாகிய இவ்விரண்டும) ஒத்து வியாபரிக்கின் மேம்பட்ட சதாசிவமெனவும்,—தொழிலது ஏறின் பேரீசன் ஆம - (ஞானங்குறைந்து) கிரியையேறி வியாபரிக்கின் மகேசுரமெனவும்,—கிரியை ஞானமேல் வித்தை - கிரியை குறைந்து (ஞானமேறி) வியாபரிக்கிற சுத்தவித்தையெனவும ஐவகைப்பட்டு,—இலயம் போகம் பேர் ஆன அதிகாரத்தோடு - (அவ்)விலயம் போகம பெரிதாகிய அதிகாரமென மூன்றாயடங்கு மவத்தைகளையும்,—அதிகரணத்தன் உருத்திரன் ஆமே - (அவத்தைக்கேதுவா யங்ஙனம வேறுபட்ட) ஆதாரங்களையுமுடையனாய் மகாருத்திரனொருவனே (அவ்வப் பெயர்பெற்று) நிற்பன் என்க.

உருத்திரனுமெனவியையும். ஈண்டு உருத்திரனென்றது மாசங்காரக் கடவுளாகிய பரமசிவனை, அவனுக்கும் உருத்திரனென்னும் பெயருண்மையின.

அவ்விலயபோகமெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

ஆனபோ தென்பதனையும் பிரிநிலை யேகாரத்தையுந் தொழிலென்பதனோடுங் கூட்டுக.

பின் வந்த ஞானஞ் சத்திக்குப் பரியாயப்பெயராய் நின்றது.
ஒக்கி னென்பதற்கு இவவிரண்டுமென எழுவாய வருவித்துரைக்க.
பேரீசன் மகேசனென்னும பொருட்டு.
ஆதாரம் அதிகரணமெனபன ஒருபொருட் கிளவியென்பது மேலுமுரைத்தாம்; கடைப்பிடிக்க.

அற்றேல், அவ்விலயபோகவதிகாரங்கட்கு எதுவாய் நின்ற அதிகரணங்களியாவை அவற்றியல் பென்னையோவெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (௬௫)

வித்தையோ டீசர் சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவங்க ளைந்துஞ்
சுத்தகத் துவஞ்சி வன்றன் சுதந்திர வடிவ மாகு
நித்தமென் றுரைப்பர் கால நீங்கிய நிலைமை யாலே
வைத்திலர் முற்பிற் பாடு வருவித்தார் கருமத் தாலே.

(இ-ள்.) வித்தையோடு ஈசர் சாதாக்கியம சத்தி சிவங்கள் சுத்த தத்துவம ஐந்தும் சிவன்றன் சுதந்திர வடிவம் ஆகும் - (அவ்வவ்வியாபாரங்கட்கிடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற்கூறிப் போந்த) அவ்வப்பெயரே பெயராகவுடையனவாஞ் சுத்ததத்துவமைந்தும் அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய அதிட்டானமுமாம்,—கருமத்தாலே (முற்பிற்பாடு) வருவித்தார் - (முன்பின்னாக நிகழு ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின்) வியாபாரபேதம்பற்றி இவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறினாராயினும்,—காலம் நீங்கிய நிலைமை

யாலே - (இவ்வைந்துந் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாகிய) காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையின்,—முற்பிற்பாடு வைத்திலர் - (காலம்பற்றி) முற்பிற்பாடு கூறிற்றிலர்,—நித்தம் என்று உரைப்பர் - (காலவரையறையைக் கடந்துநிற்றலான் அது பற்றி இவை சிவபிரானுக்கு) நித்தியவதிட்டானமென்று உரைப்பர் என்க.

அநந்ததேவர் முதலியோர் வாயிலாகநின்றதிட்டிக்கப்படும் ஏனைமாயேயம் போலன்றித் தானேயதிட்டிக்கப்படுதலின் இவை சுதந்திர வடிவமெனப்பட்டன. அதிட்டானத்தை வடிவமென்றுபசரித்தார்.

தோற்றக்கேடுகளுடையனவாய தத்துவங்கள் இறைவனுக்குச் சுதந்திரவடிவமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து, நித்தமென்றுரைப்பரொன்றும், நித்தமாதற்கேதுச் கூறுவார் காலநீங்கிய நிலைமையாமென்றும, அற்றேற், காலநீங்கியவழி இவற்றின்றோற்றத்திற்கு முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாமன்பாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற்பாடு கூறியது காலம்பற்றியன்றென்பார வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலெனறுங் கூறினர்.

ஈண்டுக் கருமமென்றது மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய வியாபாரபேதங்களை.

அந்தவியாபாரங்கட்குக் காரணங்களையிச்சிரியெனப் பெயர்பெற்றுக் காலத்தானமாய் நிற்குஞ் சிவசத்தியேயாகலின், ஆண்டுக காலமின்மைபற்றி முற்பிற்பாடின்மைக்கு இழுக்கின்மையுமறிக.

அற்றேல், இலயசிவன்முதலிய மூவருந் தம்முள் வேறென்றது சுத்தசிவனொருவனே இவ்வதிகரணங்களைப்பற்றிய வியாபார பேதத்தால் அங்ஙனம் மூன்றவதனை யெய்துவனெனின் விகாரியாவான்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௬௬)

> ஒருவனே யிராவ ணாதி பாவக முற்றுற் போலத்
> தருவனிவ் வுருவ மெல்லாந் தன்மையுந் திரியா னாகும
> வருமவடி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான் மரமுங் காழ்ப்பு
> மிருமையும் போல மன்னிச் சிவத்தினோ டியைந்து நிற்கும.

(இ-ள்.) ஒருவனே இராவணன் ஆதி பாவகம் உற்றாற்போல-ஒருவன் (கூத்திற்குரிய) இராவணாதி (பலவேடங்கட்டி) நடித்தா (னாயினுந் தன்றன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமை) போல,—தருவன் இவ்வுருவமெல்லாம்-முதல்வன் (ஐந்தொழிற்குரியனவா) யிங்ஙனங் கூறிப்போந்த பேதவடிவெல்லாம் எய்தியும்,—வரும் வடிவு எல்லாம - வரப்பட்ட அவ்வடிவுவேறுபாடெல்லாம்,—சத்தி தான் மரமும் காழ்ப்பும் இருமையும் போல மன்னி - சத்தியுந் தானுமாய மரமும வயிரமுமாகிய அவ்விரண்டும்போல நிலைபெற்று,—சிவத்தினோடு இயைந்து நிற்கும் சத்தி - குணகுணிபாவமாயுடனிற்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின்,—தன்மையும் திரியானாகும் - (அதுபற்றித்) தன்றன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவான் அல்லன் என்க.

ஏகாரந் தேற்றம்.

தன்மையுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்மேனின்றது.

சத்தியிற் காணப்படுவனவற்றைச் சத்தியென்றுபசரித்தார்.

அற்றேல், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்காமாறு யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (௬௭)

பொன்மைநீ லாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்க வற்றின்
றன்மையாய் நிற்கு மாபோற் சத்திதன் பேத மெல்லா
நின்மலன் றானுத் தோன்றி நிலைமையொன் றாயே நிற்பன்
முன்னருட் சத்தி தன்பான் முகிழ்க்குந்தான் முளையா னன்றே.

(இ-ள்.) பொன்மை நீலம் ஆதி வன்னம் பொருந்திட - பொன்மை நீலாதிகளைத் (தன்)னிறமே பற்ற,—பளிங்கு அவற்றின் தன்மையாய் நிற்குமாபோல் - (தானும்) அத்தன்மைகள் அனைத்துமாய்(த்தோன்றி வேற்றுமையின்றி) நிற்கும் படிகம்போல,—நின்மலன் சத்திதன் பேதமெல்லாம் - முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் காணப்படும் அப்பேதமெல்லாம்,—தான் ஆத்தோன்றி நிலைமை ஒன்றாயே நிற்பன் - தானாகத்தோன்றி வேற்றுமையின்றியே நிற்பன்,—முன் அருட் சத்தி தன்பால் முகிழ்க்கும் - (அவன்யாண்டும்) கருதப்பட்ட அருட்சத்தியினிடமாகவே தோன்றுவான் (அன்றி),—தான் (ஆக) முளையான் அன்றே - தானாக வேறு தோன்றானாகலான் என்க.

வன்னம் படிகநிறம்.

வகாரந் தேற்றம்.

தன்னென்றது இடைச்சொல், கிரியைதன்னலாக்குவன் என்றாற்போல.

ஆகவென வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேதவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சாதிக்கப்பட்டது.

இம்முத்திறத்தொன்பது செய்யுளுந் தான்முதலென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

சத்தியுஞ் சிவமு மாய தன்மையிவ் வுலக மெல்லா
மொத்தொவ்வா வாணும் பெண்ணு முணர்குண குணியு மாகி
வைத்தன னவளால் வந்த வாக்கமிவ் வாழ்க்கை யெல்லா
மித்தையு மறியார் பீட லிங்கத்தி னியல்பு மோரார்.

(இ-ள்.) சத்தியும சிவமும ஆய தன்மை - (இறைவன் இவ்வாறு) சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகள் (வைத்தலானன்றே),—இவ்வுலக மெல்லாம - (பலவேறு வகைப்பட்ட) இவ்வுயிர் வடிவங்கள் அனைத்தும்,—ஒத்து ஒவ்வா ஆணும் பெண்ணும் - (அவ்வப் பிறப்புக்கியைய வடிவங்களெல்லாம) ஒத்து(க்குறிகுணங்கள்) ஒவ்வாது (இருவேறுவகைப்பட்ட) ஆணும் பெண்ணுமாக,—உணர்குண குணியும் ஆகி வைத்தனன் - (அவ்வவ்வியோநிக்குள் அவ்வக்குறிகட்கேற்ப) உணரப்படும் (இருவேறுவகைக்) குணங்களையுடையனவாயடங்கித்தம முட்கூடிக்களித்து வாழாநிற்பச்செய்தனனாகலான்,—இவ்வாழ்க்கையெல்லாம் - (இப்படியே) ஈண்டுக்கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லாம்,—அவளால் வந்த ஆக்கம் - சிவசத்தி மணந்ததனாலாகிய வாழ்வு (என்பது அறியப்படும்),—இத்தையும் அறியார் - (அச்சௌம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய) இம்முறைமையும் உணரார்,—பீட லிங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார் - பீடலிங்கவடிவமே (அங்ஙனம் இருவேறு வகைப்பட வைத்ததனைக் கண்கூடாக அறியச்செய்தல் சான்றாகவும் அதனையும்) உணரார் என்க.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப்பிறப்புக்கியைய வடிவங்களெல்லாமொத்துங் குறிகுணங்களொவ்வாது இருவேறு வகைப்படுதல், ஆண்பெண்ணென்பன குறி

யுணர நின்றன. உணர்குணகுணியுமாகியென்பது, அவ்வக்குறிகட்கேற்ப உணரப்படுமிருவேறுவகைக் குணங்களையுடைய குணியுமாகியென்பதாம். இருவேறுவகைக் குணமுடையன வாதலாவது, ஆணெனப்பட்டனவெல்லாம் ஆண்மைக் குணமும், பெண்ணெனப்பட்டனவெல்லாம் அமைதிக்குணமுமுடையனவாதல். ஈண்டுக் குணியென்றது வாளாபெயராய் நின்றது, கரிகரம பணிபணமென்றாற்போல.

ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்க்கையாவன, உலகமெல்லாம் அவயவப்பகுப்புடையனவாதலும், முத்தொழிலுடையனவாதலும், கருத்தாவை யுடையனவாதலும், சங்காரக்கடவுளினின்றுந் தோன்றுவனவாதலும், அவனையே முதற்கடவுளாக வுடையனவாதலும் என்னுமிவை.

இதனானே தான் முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான் முதல்வனுக்குரிய பொதுவியல்பனைத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௬௧)

சிவனரு வுருவு மல்லன் சித்தினோ டசித்து மல்லன்
பவமுதற் றொழில்க ளொன்றும பண்ணிடு வானு மல்லன்
றவமுத லியோக போகந் தரிப்பவ னல்லன் றானே
யிவைபெற வியைந்து மொன்று மியைந்திடா வியல்பி னானே.

(இ-ள்.) சிவன அரு உருவும அல்லன் - சிவபிரான் அருவும் உருவும் அல்லாதவன்,—சித்தினோடு அசித்தும அல்லன் - சித்தும் அசித்தும் அல்லாதவன்,—பவம் முதல் தொழில்கள் ஒன்றும் பண்ணிடு வானும் அல்லன் - சிருட்டிமுதலிய ஐந்தொழில்களில் ஒன்றுஞ் செய்வானும் அல்லாதவன்,—தவம முதல் யோக போகம் தரிப்பவன் அல்லன் - தவமுதலியவற்றிற்குரிய யோகபோகவடிவங்கொள்வானும அல்லாதவன்,—தானே இவை பெற இயைந்தும் - (ஆதலால்) அம்முதல்வன் தடத்தலக்கணமாகிய இவற்றைப்பொருந்தி நின்றானாயினும்,—ஒன்றும் இயைந்திடா இயல்பினானே - அவற்றைச்சிறிதும் பொருந்தாத சொரூபலக்கணத்தையுடையான் (அஃது உண்மையதிகாரத்திற்பெறப்படும்) என்க.

இதனானே முதல்வனுக்குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௬௨)

முதற்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௨.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

முதற் சூத்திரத்தின் ஈறுமாகிமருவிடுமென்றதன்கட்படும் அவாய்நிலையை நிரப்புதற்குப் புனருற்பவமாமாறுணர்த்துமுகத்தானே ஆண்டுலகிற்கு நிமித்தகாரணனாகிய பதியுண்மைக்கு அளவை கூறியவாசிரியர், காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைய வினைத் துணைக்காரண முதற்காரணங்களதுண்மைக்கு அளவையும் அவற்றாற் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உலகெலா மாகி வேறா யுடனுமா யொளியா யோங்கி
யலகிலா வுயிர்கள் கன்மத் தாணையி னமர்ந்து செல்லத்
தலைவனா யிவற்றின் றன்மை தனக்கெய்த லின்றித் தானே
நிலவுசீ ரமலனாகி நின்றனன் னீங்கா தெங்கும்.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிப்போந்த சிவபிரான் புநருற்பவஞ் செய்யுங்கால்) உலகு - உயிர்களிடத்தே,—எலாம் ஆகி - (கலப்பினால் உடலுயிர்போல)

அவ்வுயிர்களேயாய்,—வேறு ஆய் - (பொருட்டன்மையாற் கண் அருக்கன் போல) அவற்றின் வேறுமாய்,—உடனும் ஆய் - (உயிர்க்குயிராதற் றன்மையாற் கண்ணொளி ஆன்மபோதம போல)உடனுமாய்,—ஓங்கி ஒளி ஆய் - (அவ்வவ்வுயிர்களின் வழி) ஓங்கி நிற்பதாகிய சத்திரூபமாகியும்,—ஆணையின் - தனதாணையான் வரும்,—கன்மத்து - இருவினைக்கேற்ப,—அலகு இலா உயிர்கள் - எண்ணிறந்த அவ்வுயிர்கள,—அமர்ந்து செல்ல - (ஐந்தொழிலிற்) பட்டுச் செல்லுங்கால்,—தலைவனாய் - (அவ்வைந்தொழினடாத்துவதாகிய) பதிரூபமாகியும்,—இவற்றின் தன்மை தனக்கு எய்தல் இன்றி - அத்தன்மைகளின் வேறாய்,—நீங்காது - அவற்றோடு தாதான்மியமாய்,—எங்கும் தானே நிலவு சீர் அமலனாகி நின்றனன் - எவ்விடத்துந் தானே சுயம்பிரகாசரூபமா மியல்புடையனாய் நிற்பன் என்க.

அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய முதல்வன, ஒன்றினுந் தோய்வின்றித் தானே சொயம்பிரகாசமாய் நிற்குந் தன்றூண்மையிற் சிவமெனவும், உலகெலாமாகிவேறுயுடனுமாய் இவ்வாறுயிர்களின்வழி நிற்குந்தன்மையிற் சத்தியெனவும், தாதான்மியத்தானிருநிறப்பட்டு, பின ஐந்தொழில் செய்யுந்தன்மையிற் பதியெனப் பெயாபெற்று நிற்பனென்னுஞ் சிவாகமநூற்றுணிபுணர்த்துவார், இவ்வாறு பகுத்தோதினா.

கண்மலரென்றது உயிர்களை.

ஒளியென்றது சத்தியை.

தலைவனெனினும பதியெனினுமொக்கும்.

நீங்காமை தாதான்மியம்.

இச்செய்யுளமுதனூலிரண்டாஞ்சூத்திரம்போலநாற்கூற்றதாமாறுகண்டுகொள்க.

முதலதிகாரணம்

ஒன்றென மறைக ளெல்லா முரைத்திட வுயிர்க ளொன்றி
நின்றன னென்று பன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை யென்னி
னன்றவை பதிதா னொன்றென் றறைபுமக் கரங்க டோறுஞ்
சென்றிடு மகரம போல நின்றனன் சிவனுஞ் சோந்தே.

(இ-ள்.) மறைகள் எல்லாம் - வேதங்களினெல்லாம,—ஒன்று என உரைத்திட - ஆன்மா ஒருவனென்று உரைத்திடவும்,—உயிர்கள் ஒன்றி நின்றனன் என்று - உயிர்களோடு கலந்து உடனாய் நிற்பனெனறு —பன்மை நிகழ்த்துவது என்னை என்னின் - பன்மை கூறுவது யாதெனின்,—அவை பதிதான் ஒன்று என்று அறையும் - அவ்வேதங்களின் ஆன்மா ஏகனே யென்பதற்குப் பரமான்மா ஒருவனே யென்பது தாற்பரியமாகக்கூறுதலின்,—அன்று - அதுபற்றி முரணுதலின்மையான் (மேலைச்செய்யுளின் வேறு யென்றதூஉம),—அக்கரங்கள் தோறும சென்றிடும அகரம் போல - ஒன்றாகிய அகரம பல வெழுத்துக்களின் விரவிநிற்றல் (காணப்படுதலின் அங்ஙனம்) போல,—சிவனும சேர்ந்தே நின்றனன் - ஒருவனாகிய பரமான்மாப் பலவுயிர்களின் விரவிநின்றனன் (எனல் யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கைக் கிடமின்மையான் உடனுமாயென்றதூஉம் அமைவுடையன) என்க.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. (உ)

உருவொடு கருவி யெல்லா முயிர்கொடு நின்று வேறாய்
வருவது போல வீச னுயிர்களின் மருவி வாழ்வன்
றருமுயி ரவனே யாகா வுயிரவை தானு மாகான்
வருபவ னிவைதா னாயும் வேறுமாய் மன்னி நின்றே.

(இ-ள்.) உயிர் உருவொடு கருவி எல்லாம் கொடு நின்று - உயிர் (நரம்புமுதலியவற்றாற் பிணிக்கப்படுந்) தநுவையும் (ஐம்பொறி முதலிய)கருவிகளையுங் கைக்கொண்டு உடனாய் நின்ற வழியும்,—வேறாய் வருவதுபோல - உயிருயிரே) உடம்புடம்பே (உயிருடம்பா யொழியாது உடம்புயிராக மாட்டாது) அதுபோல,—ஈசன் உயிர்களின் மருவி வாழ்வன் - முதலவன் உயிர்களோடு அபேதமாய்க் கலந்து நிற்பன் (அங்ஙனம் நின்றவழியும),—தானும் உயிரவை ஆகான் தரும் உயிர் அவனே ஆகா - (முதல்வன் முதல்வனே உயிருயிரே) முதல்வனுயிராதொழியான் பொருந்திய உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது (அவ்வாறாயினும் உயிரவ்வுடம்பின் வேறாகியும் அதுவாகி நிற்றல் காணப்படுதல்போல), —இவைதான் ஆயும் வேறும் ஆய் மன்னி நின்றே வருபவன் - முதல்வன் அங்ஙனம் வேறாகியும் உலகெலாமாகி நிற்றல் அமைவுடையன் என்க.

ஐ சாரியை

அவை பகுதிப்பொருள் விகுதி.

நின்று வருபவனெனவியையும்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும், பேதவாதம் பேதாபேதவாதம் அபேதவாதமாகிய முக்கூற்று மதங்களையும் பரிகரித்து, உலகெலாமாகிவேறாயுடனுமாயென்ற முதற்கூற்றுப்பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இன்னும் இதன்கட்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் முன்னர் விரித்துக் கூறப்படுமென்பதுபற்றி ஈண்டு விரித்திலர்.

இனி ஒளியாயோங்குதற்கட்படுங் கடாவிடையும் மேலைச்சூத்திரத்துளியைபுபற்றிக் கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டுத் தெரித்திலர்.

அஃதங்ஙனமாக, முதனூற்பொருளை முதனூலிற் கிடந்தவாறன்றித் தொகுத்தன் முதலிய நால்வகை யாப்பினுளொன்றுபற்றிச் செய்வதன்றே வழிநூலாவது; அவ்வாறன்றி, அன்றவை பதிதானென்றென் றறையும் எனவும், உருவொடுகருவியெல்லாம் எனவும், பிறண்டுஞ் சிலவற்றை முதனூலிற் கிடந்தவாறேகூறுதல் வழிநூற்கு மரபன்றுபோலுமெனின்,—*"முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றியவர்மொழியும் - பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு - முன்னோரின் வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளில் லென்பதற்குங் - கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்" என்பவாகலின், அப்பயன்பற்றி ஒரோவழியங்ஙனங் கூறுதலும் வழிநூற்கு மரபெனவிடுக்க; இதனானே கூறியதுகூறலென்னும் வழுவின்மையுங் கண்டுகொள்க.

இனி நாற்பத்தேழு செய்யுளான் அலகிலாவுயிர்கள் கன்மத்தாணையினமர்ந்து செல்லவென்ற இரண்டாங்கூற்றை அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார்.

---

* நன்னூல், பொதுப்பாயிரம். வெ - கூ.

இரண்டாமதிகரணம்.

இருவினை யின்பத் துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திறந்து
வருவது போவ தாகு மன்னிய வினைப்பலன்க
டருமரன் றரணி யோடு தராபதி போலத் தாமே
மருவிடா வடிவுங் கன்ம பலன்களு மறுமைக் கண்ணே.

(இ-ள்.) இவ்வுயிர் - மேற்கூறிப்போந்தவுயிர்,—இருவினை - (முற்பிறவியிற் செய்யப்பட்டுக்கிடந்த) இருவினைக்கீடாக,—இன்பத்துன்பத்து - (இப்பிறவியின் வரும்) இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியான் (மேலும்வினையேறுதலின்),—பிறந்துஇறந்து-(அதனான்மீளாநிலைமைப்)பிறந்திறத்தலும்,—போவது வருவது ஆகும் - (துறக்கநிரயங்களிற்)சென்றுமீட்லு முடைத்தாகலான்,—மன்னிய வினைப்பலன்கள் - (உடம்பொடு)நிலைபெறும் அவ்வினைப்பயன்களை,—தரணி யோடு தராபதி போல - மருத்துவனும் வேந்தனும்போல,—அரன் தரும் - முதல்வனே (அவ்வுயிர்க்குத்தனதாணையாற்) கூட்டுவன் (அவ்வாறன்றி),—வடிவும் கன்ம பலன்களும் - உருவுங் கன்மப்பயனுஞ் (சடமாகலின்),—தாமே மறுமை கண்ணே மருவிடா - அவைதாமே மறுமைக்கண்ணேவந்து கூடமாட்டா என்க.

தரணமென்னும் வடமொழி கடத்தலென்னும் பொருட்டாகலான், நோயைக் கடப்பித்தலின் மருத்துவனுக்குத்தரணியெனக் காரணக்குறியாயிற்றென்பது; அற்றாகலினன்றே, மருத்துவனுந் தரணியெனன முன்னா வகுத்துக் கூறுவாராயினரென்பது.

இதனானே முதல்வனல்லா மூவகையுமாய் நிற்றலானாய பயன் இதுவென்பதுணர்த்துமுகத்தான இரண்டாங் கூற்றின்கட் படுமியல்பெல்லாந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௪)

இருவினை யென்னை யின்பத் துன்பங்க ளியல்ப தென்னி
னொருதன்மை யியல்புக் குள்ள தொருவனுக் கிரண்டு செய்தி
வருவதென் மலருந் தீயு மருவலின் வாசம் வெம்மை
தருவதெ னீரென் செய்து தானியல் பாகு மன்றே.

தன்னியல் பொழியப் பூவுந் தழலும்வந் தணைய நீரின்
மன்னிய திரண்டு செய்தி வருமிரு வினையி னானு
முன்னிய வின்பத் துன்ப முறுமுயி ருணர்வில் லாத
துன்னிய வுடத்தை யின்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்தி டாவே.

(இ-ள்.) இருவினை என்னை - இருவினையே யில்லை,—இன்பத் துன்பங்கள் இயல்பது என்னின் - இன்பத்துன்பங்களின்றன்மை இயல்பேயாகுமெனின்,—இயல்புக்கு ஒருதன்மை உள்ளது - இயல்பினுக்கு ஒருதன்மையுள்ளதன்றோ,—ஒருவனுக்கு இரண்டு செய்தி வருவது என் - ஒருபொருட்கும் (தன்முண்மாறுபட்ட) இரண்டு தன்மை வருவது யாது (அதுகாரணமின்றி உளவாகாமையானும்),—மலரும் தீயும் மருவலின் - போதும் பொருந்துதலான் (அன்றி),—வாசம் வெம்மை - மணமும் வெப்பும்,—நீர் என் செய்து தருவது - தண்ணீர் யாதுகாரணத்தாற்றரப்படு

ஆனும் என்பது (தருமாறு...) யன) என்க. உம்மை சிறப்பு

வது,—தான் இயல்பு ஆகும் என் அன்றே - (அதனால்) தானே இயல்பாகு மெனின்,—நீரின் தன் இயல்பு ஒழிய - தண்ணீருக்கு இயற்கையாயதட்பமொழிய,—பூவும் தழலும் வாசு அணைய - மலரும் தீயும் வந்துபொருந்துதலான்,—இரண்டு செய்தி மன்னியது - வாசமும் வெப்பமுஞ் செயற்கையானுளவாயினவாகலின் (அதுவே ஈண்டைக்கு உவமையாய் முடிதலானும்),—உன்னிய இன்பத் துன்பம் உயிர் உறும் - கருதப்படும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சி உயிராகிய சித்துக்கு (அன்றி),—உணர்வு இல்லாத அசித்தைச் சூழ்ந்திடாவே - அறிவில்லாத சடத்துக்குக் கூடாமையானும,—துன்னிய இன்பத்துன்பங்கள் இருவினையினானும வரும் - நெருங்கிய (அவ்)வின்பத்துன்பங்கள் இரண்டற்குங் (காரணம்வேண்டப்படுமாகலான்) இருவினையெனப்படுஞ் சஞ்சிதமே ஆண்டைக்குக் காரணமாம் என்க.

என்னையென்னும் வினா இன்மை குறித்து நின்றது.

அதுவென்னும் பகுதிப்பொருள்விகுதி ஆப்பண்பின்மேனின்றது.

தன்னியல்பு தட்பம்.

உணர்வில்லாதவசித்தென்றது * "அடியளந்தான்றாஅயது" என்றாற்போலக் கொள்க. (கி - ௬)

இம்மையின் முயற்சி யாலே யிருநிதி யீட்டி யின்ப
மிம்மையே நுகர்வர் செய்தி யிலாதவர் பொருளு மின்றி
யிம்மையே யிடரு ழப்பர் வேறிரு வினைய துண்டே
லிம்மையின் முயற்சி யின்றி யெய்திட வேண்டு மிங்கே.

இருவினைச் செயல்கா ணிம்மை யிரும்பொரு ளின்பம் வேண்டி
வருவினை செய்யுங் காலை மடிவரு மடியு மின்றித்
தருவினை யதனி லத்தந் தானுற தயரும் தங்கு
மொருவினை செய்யா தோரு முடையரிவ் வுலகத் துள்ளே.

(இ-ள்.) (அற்றேல் அக்காரணமாவது முயற்சியே யாமென்பது) முயற்சியாலே இம்மையின் இருநிதி ஈட்டி - முயற்சியால் இம்மைக்கண்மிகுந்த பொருள்களை ஆர்ச்சித்து,—இன்பம் இம்மையே நுகர்வர் - இன்பத்தையும் இப்பிறப்பின்கணணே அநுபவிப்பரெனவுடம்பாட்டினும்,—செய்தி இலாதவர் பொருளும இன்றி - முயற்சியில்லாதவர் பொருளீட்டுதலுமின்றி,—இம்மையே இடர் உழப்பர் - இப்பிறப்பின்கண்ணே துன்பத்தை எய்துவரென எதிரமறையினும் (வைத்துக் கணகூடாக அறியக்கிடத்தலின் அதுவே அமையும அதுவன்றி),—இருவினையது வேறு உண்டேல் - இருவினையென்பதொன்றுண்டென வேறு(மோர்காரணங்)கொள்ளின்,—இம்மையின் முயற்சி இன்றி - இப்பிறப்பின்கண் யாதொரு முயற்சியின்றியும்,—இங்கே எய்திட வேண்டும் - ஈண்டுப்(பொருள்) கைகூடவேண்டும்,—(அஃதின்மையான் அவ்வேறுகாரணங்கோடன் மிகையாமென்றது பொருந்தாது),—இம்மை இரும் பொருள் இன்பம் வேண்டி - இம்மைக்கண்ணே மிக்க பொருளின்பங்கள் கருதி,—வருவினை செய்யுங்காலை மடிவரும் - வருகின்ற முயற்சிசெய்யுமிடத்துத் தளர்வுண்டாகலானும்,—மடி

* திருக்குறள், மடியின்மை. செ - ௯0.

யும் இன்றி - தளர்வுமின்றி,—தருவினையதனால அத்தம் தான் அறும் - பொருந்திய முயற்சிக்கட் பொருளின்றிப்போதலானும்,—துயரும் தங்கும் - (அதனாலே) துன்பமெய்துதலானும்,—இவ்வுலகத்துள்ளே ஒருவினை செய்யாதோரும் உடையர் - இவ்வுலகின்கண் யாதொருமுயற்சி செய்யாதாருஞ் செல்வராய்த் தங்குதலானும் (அம்முயற்சி பிறழ்தலும் அவ்விருதிறத்தினும் வைத்தறியக் கிடத்தலின் நியதகாரணம் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலால்),—இருவினைச் செயல்காண் - (அதுவே ஆண்டைக்குப் புலனாகாத) சஞ்சிதவினையென்று அறியப்படும் என்க.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையராதல், கிழியீடு நேர்படப்பெற்றார் முதலாயினார்மாட்டுக் காணப்படும்; ஈண்டு உடையரென்றது செல்வரை; அஃது *"உடையார்மு னில்லார்போல்" என்பதனானுமறிக.

இவைநான்கு செய்யுளானும் உலகாயதா மதம்பற்றி யாசங்கித்துப்பரிகரித்துச் சஞ்சிதமெனப்படு மிருவினையுண்மை சாரியவேதுவின் வைத்துச் சாதிக்கப்பட்டது.

அற்றேல், இருவினையே யமையுமாகலின் †"முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை — யின்மை புகுத்தி விடும்" என்பதுபற்றிச்செல்லும் மனவெழுச்சிக்கும் பயனில்லைபோலுமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (எ - அ)

பேறிழ வின்ப மோடு பிணிமூப்புச் சாக்கா டென்னு
மாறுமுன் கருவுட் பட்ட தவ்விதி யனுப வத்தா
லேறிடு முன்பு செய்த கன்மமிங் கிவற்றிற் கேது
தேறுநீ யினிச்செய் கன்ம மேலுடற் சேரு மென்றே.

(இ-ள்.) பேறு இழவு - (எடுத்ததோருடம்பின் வரக்கடவனவாகிய இன்பத்துன்பங்கட்கு ஏதுவாகிய) செல்வவறுமைகளும்,—மூப்புச் சாக்காடு - (அவற்றான்வரும்) உயர்விழிவுகளும்,—இன்பமோடு பிணி என்னும் ஆறும் - (அவற்றானாய) இன்பத்துன்பங்களுமாகிய ஆறும்,—முன் கருவுட் பட்டது - முன்னேதானே (சூக்குமமாய்க்) கருவினுள் அமைந்து கிடந்தன (வன்றி அப்போதப்போதுளவாவனவல்ல),—அவ்விதி ஏறிடும் அனுபவத்தால் - அவை (பின்னர்த்) தூலமாய்வந்துகூடுதல்(அவற்றை) அனுபவித்தற்குத் துணையாகிய முயற்சியானும்,—இனிச்செய் கன்மம் மேல் உடற்சேரும் - (அங்ஙனம் அனுபவித்தற்குத் துணையாக) எழுந்த முயற்சியும் (அவ்வளவினொழியாது) மற்றோருடம்பிற்படு மவவறுவகைக்கும் வித்தாய் நிலைபெறும்,—முன்பு செய்த கன்மம் இங்கு இவற்றிற்கு ஏது என்றே - முற்பிறவியினிகழ்ந்த முயற்சி இப்பிறவியின் வரும் அவ்வாறற்கும் (ஏதுவாயினாற்போலும் அத்தனையே முயற்சியானாகக்கடவது பிறிதில்லை) என,—நீ தேறு - நீ தெளிவாயாக என்க.

பிணியென்றது ஈண்டுத் துன்பமாத்திரையேயுணர்த்தி நின்றது. ‡"நோயுமின்பமும்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும்.

ஈண்டு மூப்பென்றது உயர்ச்சியின்மேற்று; அது "விண்ணோர்க்கெல்லா மூப்பாய்" என்பதனானும் மூத்ததிருப்பதிகமென்பதனானுமுணர்க.

---

* திருக்குறள், கல்வி. செ - ௫. † ௸, ஆள்வினையுடைமை. செ - ௬.
‡ பொருளதிகாரம், பொருளியல். ௫ - ௨.

சாக்காடுபோறலின் இழிவைச் சாக்காடென்றுபசரித்தார்.

ஏனைமூப்புச்சாக்காடுகள், பேறிழவின்பம்பிணிபோலத் தம்முண் மறுதலையாகாமையானும், அவற்றின் மறுதலைப்பொருள்களை உடன் கூறுமையானும், இவற்றுளடங்குதலின் வேறுகூறவேண்டாமையானும், காலம்பற்றி ஒருதலையான் வரும் மூப்பின்கண் ஐயமறுத்தல் வேண்டாமையானும், அவற்றையுடன்வைத்தெண்ணியுரைசெய்தல் பொருந்தாமையறிக.

ஒடு-எண்ணின்கண் வந்தது.

சூக்குமவவத்தையிற் பாகுபாடின்மைபற்றிப் பட்டதென்று ஒருமைப்பாலாற் கூறினார்; கூறவே எறிடுமென்பது தூலமாய் விளங்குமென்பதாயிற்று; இது சற்காரியவாதம்.

அனுபவமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

முன்புசெய்த கன்மமிங் கிவற்றிற்கேது என்றது எடுத்துக்காட்டுவமை; ஈண்டுக் கன்மமென்றது முயற்சியை; மேலேவினையென்றதுமது. (௯)

உடற்செயல் கன்ம மிந்த வுடல்வந்த வாறே தென்னின்
விடப்படு முன்னு டம்பின் வினையிந்த வுடல்வி ளைக்குந்
தொடர்ச்சியா லொன்றுக் கொன்று தொன்றுதொட் டநாதி வித்தி
னிடத்தினின் மரம ரத்தின் வித்தும்வந் தியையு மாபோல்.

(இ-ள்.) உடற் செயல் கன்மம் - தனுவின் செய்தியாற் கன்மமுண்டாம்,—இந்த உடல் வந்த வாறு ஏது என்னின் - (அற்றேல்) இத்தனுவுண்டாதற்குக் காரணம் யாதெனின்,—விடப்படும முன் உடம்பின் வினை- நீங்கப்பட்ட முற்றனுவின் கன்மம்,—இந்த உடல் விளைக்கும் - இத்தனுவை விளைக்கும்,—வித்தின் இடத்தினின் மரம் - வித்தின்கண் மரமும,—மரத்தின் வித்தும் வந்து இயையும் ஆபோல் - மரத்தின்கண் வித்தும் வந்து பொருந்து மாறுபோல,—ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்ச்சியால் - தம்முட்காரணகாரியமாய்,—தொன்று தொட்டு அநாதி-தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகாநாதி (யாய்வருதலின் அவற்றிற்குத்தம்முண்முற்பிற்பாடுமுடியாது) என்க.

அற்றேல், வரம்பின்றியோடி அநவத்தையாம்போலுமென மலையற்க, அவ்விரண்டற்கும் மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பு வேறுண்மையின. (௧௦)

முற்செயல் விதியை யிந்த முயற்சியோ டனுப வித்தா
னிச்செயல் பலிக்கு மாறெ னிதமகி தங்கண் முன்ன
ரச்செய லாறு லிங்கு மவைசெயின் மேலைக் காகும்
பிற்செயா தனுப விப்ப தின்றுபின் றொடருஞ் செய்தி.

(இ-ள்.) முன் செயல் விதியை இந்த முயற்சியோடு அனுபவித்தான்- (அற்றேல் இத்துணையுங் கூறியவாற்றான்) முற்பிறவியினிகழ்ந்த முயற்சி (இப்பிறவியின்வரும் செல்வமுதலிய அவ்வாறற்கும் ஏதுவாய்) அவற்றை இம்முயற்சியாகிய துணையால் அநுபவித்தாலும்,—இச்செயல் பலிக்கும் ஆறு என் - (அவ்வாறு வினைப்பயனுக் கீடாகவருகின்ற) இம்முயற்சி மேலுடற் சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின் (நன்று சொன்னாய்),—இதம் அகிதங்கள் முன்னர் அச்செயல் ஆறுல் - முன்வினையெனப்படும் இதமகிதங்களாவன முற்பிறவியின் அவ்வாறு நிகழுமுயற்சியேயன்றி

வேறின்மையானல்,—இங்கும் அவை செயின் மேலைக்கு ஆகும் - இங்கும் அம்முயற்சி நிகழ்ந்தால் அது மேலைக்கு வினையாமென்பது தானே போதரும் (அற்றேல் ஒரோவழி முயற்சியின்றி யிருப்பார்க்கு மேல் வரக்கடவதொன்றில்லை போலுமெனின் அற்றன்று),—பின்செயாது அனுபவிப்பது இன்று செய்தி பின்தொடரும் - அனுபவமாவது பின்னர் முயற்சியை ஒட்டியே நிகழ்வதொன்றாகலின் (பிராரத்தவினை அனுபவமுள்ள வளவும் முயற்சியும ஒருதலையான் உண்டென்பது பெறப்படுதலின்) அனுபவமுள்வழி மேலைக்கு வரக்கடவதொன்றில்லை யென்றல் யாண்டையதென்றொழிக என்க.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையமொன்றதும் வருந்திச்செய்யவேண்டாது எளிதிற் பெறுவது நோக்கியே பிறிதன்றென்பதுகருத்து. மரங்கண் முதலியவற்றிற்கு தண்ணீர் முதலியவற்றை ஏற்றுக்கோடற்குரிய சூக்குமமுயற்சி யுண்டென்பது உணர்ந்துகொள்க. யாண்டும் பிறழாமை யுணாத்துதற்கன்றே பிற்செயாதனுபவிப்ப இன்று என எதிர்மறைமுகத்தான் வரைசெய்து கூறினொன்பது.

ஆனலெனபது தெளிவின்கண் வந்தது; காண்பவன் சிவனேயானல் என்றாற்போல.

அற்றேல், ஒன்றன்பொருட்டு வந்தது மற்றொன்றன்பொருட்டாதல் கண்டிலமாதலின், இதமகிதங்கண் முன்னரச்செயலாயவாறுதான் யாங்ஙனமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (கக)

மேலைக்கு வித்து மாகி விளைந்தவை யுணவு மாகி
ஞாலத்து வருமா போல நாஞ்செயும் வினைக ளெல்லா
மேலத்தான் பலமாச் செய்யு மிதமகி தங்கட் கெல்லா
மூலத்த தாகி யென்றும் வந்திடு முறைமை யோடே.

(இ-ள்.) ஞாலத்து விளைந்தவை - உலகத்தின்கண் (உணவின் பொருட்டு) விளைந்த கனிமுதலாயின,—உணவும் ஆகி மேலைக்கு வித்தும் ஆகி வரும் ஆ போல - உணவுமாய் மேலைக்கு வித்துமாய் வருமாறுபோல,—நாம் செயும் வினைகளெல்லாம - நாமென்னு முனைப்பாற் செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியும்,—என்றும் முறைமையோடே ஏலத்தான பலம் ஆ (வந்திடும்) - எஞ்ஞான்றும் முறையாற் பொருந்த(ச்செயல்வகையால் வினைக்கீடாய் வரும்) அனுபவத்தைப் பயக்கும,—செய்யும இதம அகிதங்கட்கெல்லாம மூலத்தது ஆகி வநதிடும் -(கருத்துவகையாற்) செய்யாநின்ற இதமகிதமெனப்படும் ஆகாமிய வினையைப்பயக்கும் என்க.

இவ்வியல்பு தொன்றுதொட்டு வீடுபேறெய்துமளவும் இடையறவுபடாது தொடர்ச்சியாய் வருமென்பார், என்றுமென்றார்.

மூலத்ததென்னுமொருமை அத்தருமத்தின்மேனின்றது; இதமகிதங்களென்பது என வருகின்றதுமது.

*"ஊசியொடு குயின்ற தூசும் பட்டும்" என்றாற்போல எண்டு ஒடு ஆனயிற்று.

இவை நான்கு செய்யுளானும், முயற்சிக்குப் பயன் இதுவென்பதுணர்த்துமுகத்தான், வருவாயின்மையின் வினையுண்மை பெறப்படாதென்னுமவர் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருவாயினியல்பு கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல். ரு - கஉ.

அற்றேல், அம்முயற்சியினுளவாகிய இதாகிதங்களதியல்பாமாறும் அவை பின்னர்ப்பயப்படுமாறும் யாங்ஙனமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (கஉ)

இதமகி தங்க ளென்ப திகன்மன வாக்குக் காயத்
திதமுயிர்க் குறுதி செய்த லகிதமற் றதுசெய் யாமை
யிதமகி தங்க ளெல்லா மிறைவனே யேற்றுக் கொண்டிங்
கிதமகி தத்தா லின்பத் துன்பங்க ளீவ னன்றே.

(இ-ள்.) இதம் அகிதங்கள் என்பது - இதாகிதங்களாகிய கன்மங்களதியல்பு யாதெனின்,—இகல் மனம் வாக்குக் காயத்து - மாறுபட்ட மனவாக்குக் காயங்களால்,—உயிர்க்கு உறுதி செய்தல் இதம் - உயிர்க்கு உறுதி (யென வேதாகமங்களின் விதித்தவற்றைச்) செய்தலே இதம்,—மற்றது செய்யாமை அகிதம் - அவற்றது மறுதலையைச் செய்தலே அகிதம்,—இறைவனே இதம அகிதங்களெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு - (ஆதலால் அவ்விரண்டனையும் அறியவல்ல) முதல்வனே அவற்றைக்கைக்கொண்டு,—இங்கு இதம அகிதத்தால் - இவண் அவ்விதாகிதமாய கன்மத்துக்கேற்ப,—இன்பத் துன்பங்கள் ஈவன் அன்றே - இன்பத்துன்பமாகிய பயன் அளிப்பன் என்க.

இறைவனிங் கேற்ப தென்னை யிதமகி தங்க ளென்னி
னிறைபர னுயிர்க்கு வைத்த நேசத்தி னிலைமை யாகு
மறமலி யிதஞ்செய் வோருக் கநுக்கிர கத்தைச் செய்வன்
மறமலி யகிதஞ் செய்யி னிக்கிர கத்தை வைப்பன்.

(இ-ள்.) இறைவன் - முதல்வன்,—இதம் அகிதங்கள் - (ஆன்மாக்கள் செய்த) இதாகிதமாகிய கன்மத்தை,—இங்கு ஏற்பது என்னை என்னின் - இவ்விடத்தே ஏற்றுக்கோடற்குக் காரணம் யாதெனின்,—நிறை பரன் உயிர்க்கு வைத்த நேசத்தின் நிலைமை ஆகும் - யாண்டும் நிறைந்த அம்முதல்வன் உயிர்கள் வீடுபேறடைதற் பொருட்டு வைத்த கருணையேயாம(கருணையாயினுங் காரணம் இருவேறுவகைப்பட நிகழ்ந்தமையின் பயனும் இருவேறுவகைப்படச் செய்யவேண்டுதலான்),—அறம மலி இதம் செய்வோருக்கு - அறமிகுந்த இதமாகிய வினைசெய்வோருக்கு,—அநுக்கிரகத்தைச் செய்வன் - அநுக்கிரகத்தைப் புரிவன்,—மறம் மலி அகிதம் செய்யின் - மறமிகுந்த அகிதமாகிய வினைசெய்யின் (அவருக்கு),—நிக்கிரகத்தை வைப்பன் - நிக்கிரகத்தைச்செய்வன் என்க. (கச)

நிக்கிர கங்க டானு நேசத்தா லீசன் செய்வ
தக்கிர மத்தாற் குற்ற மடித்துத்தீர்த் தச்சம் பண்ணி
யிக்கிர மத்தி னாலே யீண்டற மியற்றி டென்ப
னெக்கிர மத்தி னாலு மிறைசெய லருளே யென்றும்.

(இ-ள்.) ஈசன் - முதல்வன்,—நிக்கிரகங்கள் செய்வது தானும் - (அநுக்கிரகஞ்செய்தலேயன்றி அங்ஙனம் அகிதஞ்செய்தாரைக்) கண்டித்தலும்,—நேசத்தால் - கருணையினால் (நல்வழிப்படுத்தற் பொருட்டேயாம்),—அக்கிரமத்தால் குற்றம் - அக்கிரமத்தாற் செய்யப்பட்ட குற்றங்களை,—அடித்துத் தீர்த்து அச்சம் பண்ணி - கண்டித்து நீக்குதலான் அச்சமுண்

டாகச்செய்து,—இக்கிரமத்தினாலே ஈண்டு அறம் இயற்றிடு என்பன்-இம்முறைமையால் இங்ஙனம் அறத்தினைச் செய்திடல் வேண்டுமென உணர்த்துவன்,—எக்கிரமத்தினாலும் - (திரோபவித்தல் சங்கரித்தல்களுட்பட்ட) எம்முறையாலும்,—இன்ற செயல் என்றும் அருளே - அம்முதல்வன் செய்தி எஞ்ஞான்றுங் கருணையாதற்கு இழுக்கில்லை என்க.

தான் அசை.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று; சிறப்புமாம்.

திரோபவித்தல் சங்கரித்தலுட்பட்ட செயல்களும் அருளேயென்பார், எக்கிரமத்தினாலுமிறைசெயலருளேயென்றார்; ஏகாரந் தேற்றம். (கரு)

தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ லாற்றின்
வந்திடா விடினு றுக்கி வளாரினா லடித்துத் தீய
பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகு
மிந்தநீர் முறைமை யன்றோ வீசனார் முனிவு மென்றும்.

(இ-ள்.) தந்தைதாய் - உலகத்துத்தந்தை தாயர்கள்,—பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் - பெறப்பட்ட தம்முடைய புதல்வர்கள்,—தம் சொல் ஆற்றின் வந்திடா விடின் - தம்முடைய சொல்வழி ஒழுகாராயின்,—உறுக்கி வளாரினால் அடித்து - உரப்பிவளாரினாலே அடித்து,—தீய பந்தமும் இடுவர் - தீய விலங்கும் இடுவராகலான்,—எல்லாம பார்த்திடின் - இன்னோரன்னவை பார்க்குமிடத்துச் (செயல்வகையான் வெகுளிபோலத் தோன்றினும்),—பரிவே ஆகும - (கருத்து வகையான்) அருளேயாதல் (கடைக்கால்) அறியப்படும்,—என்றும ஈசனார் முனிவும் - எக்காலமும் முதல்வனிக்கிரகமும்,—இந்த நீர் முறைமை அன்றோ - இந்த இயல்புபோலு முறையாம் என்க.

நீர்முறைமை உவமைத்தொகை. நீர்மை இயல்பு.

இவைநான்கு செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர்மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மன்னியவினைப்பலன்கடருமரனென்றது பொருந்துமாறும் அதுபற்றி அவனுக்கிழுக்கின்மையுங் கூறப்பட்டன. (கசு)

செயல்களே பலத்தைச் செய்யுந் தெய்வம்வேண் டாவிங் கென்னின்
முயலுமிச் செயல்க ளிங்கே முழுவது மழியு மெங்கே
பயனளிப் பனவ ழிந்தே பலன்களைப் பண்ணுங் கெட்டே
வயலிடுந் தழையுந் தின்னு மருந்தும்பின் பலிக்கு மாபோல்.

செய்க்கிடுந் தழையுந் தின்னுந் திரவிய மதுவும் போல
வுய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டே யுறுவிக்கும் பலத்தை யென்னின்
வைத்திடுஞ் சோறும் பாக்கு மருந்தினர் வயிற்றின் மாய்ந்தான்
மெய்த்திடும் பலமு னக்கு மலமலான் வேறு முண்டோ.

(இ-ள்.) செயல்களே பலத்தைச் செய்யும் - (அற்றாயினும்) வினைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்லுமாகலின்,—இங்குத் தெய்வம் வேண்டா என்னின் - ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம் போலுமென்றல்

(பொருந்தாது),—முயலும் இச்செயல்கள் இங்கே முழுவதும் அழியும் - செய்த அவ்வினைகள் (செய்தபொழுதே) ஈண்டு முழுதுங் கெட்டொழிவன வாகலின்,—எங்கே பயன் அளிப்பன - பின்னின்று பயன் றருதல் செல்லாமையானும்,—வயல் இடும் தழையும் தின்னும் மருந்தும் - செய்யின்கண் இட்ட தழைகளும் அருந்தப்பட்ட மருந்துகளும்,—கெட்டே பின் பலிக்கும் ஆ போல் - கெட்டுப் பின்னே பலிக்குமாறுபோல,—அழிந்தே பலன்களைப் பண்ணும் - கெட்டுப்பயன்றருதலே பொருத்தம்,—செய்க்கு இடும் தழையும் தின்னும் திரவியமதுவும் போல - வயலின்கண் இட்ட தழையுந் தின்னப்பட்ட பதார்த்தங்களும் போல,—உய்த்திடும் செய்தி கெட்டே - முயற்சியாகிய வினைகெட்டே,—பலத்தை உறுவிக்கும் என்னின் - பலத்தைப் பொருந்தச் செய்யு மென்னின்,—வைத்திடும் சோறும் பாக்கும் - வைத்திடப்பட்ட சோறுமுதலிய வுணவுகளும் பாகடைமுதலியனவும்,—அருந்தினர் வயிற்றின் மாய்ந்தால் - உண்டார் வயிற்றின்கண் மாயப்பெற்றால்,—உனக்கு மெய்த்திடும பலம் - உனக்கு மெய்யின்கணணதாய் வரும் பலம்,—மலம் அலால் வேறும உண்டோ - மலமன்றி வேறில்லை ஆதலின் (கெட்டவை பயன்றருமென்பது அங்ஙனஞ் சிலவற்றினன்றி யாண்டுஞ் செல்லாமையானும்) என்க.

செய்க்கிடுந் தழையுந் தின்னுந் திரவிய மதுவும்போல வுய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டே யுறுவிக்கும் பலத்தை யென்றது, அனுவாதஞ்செய்துகொணடது.

மெய்த்திடும் பலம் மெய்யினகண்ணதாய் வரும் பலம்.

அற்றேல், கெட்டுப்பயன்றருதல் சிலவற்றினுயினுங் காணப்படுதலின் வினையு மவ்வாறுகெட்டுப் பயன்றருமென்பது அமைவுடைத்தென்பாரை நோக்கி அதனை மறுத்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (கஎ - கஅ)

> திரவிய முவமை யன்று செய்திக்கட் டிரவி யங்கள்
> விரவிய விடத்தே வீந்து பலந்தரு மிம்மை யம்மை
> பரவிநீ பார்நீ ரங்கி பாத்திரத் திட்ட வெல்லாங்
> கரவிடு மிங்கே யெங்கே பலன்கொளக் கருதி னுயே.

(இ-ள்.) திரவியங்கள் - ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய தழைமுதலியபொருள்களும்,—விரவிய இடத்தே வீந்து - தாங்கிடந்த விடத்தே கெட்டு,—பலம் தரும் - ஆண்டே பயன்றருவனவாம்,—இம்மை அம்மை - (வினை அவ்வாறன்றி) இவ்வுடம்பிற் செய்வது ஈண்டே கெட்டு மற்றோருடம்பிற் பயன்றருமாகலின்,—செய்திக்கண் திரவியம் உவமை அன்று - வினைக்குத் திரவியம் உவமை ஆகாமையானும் (அற்றேல் சேர்ந்தவிடத்திற் பயன்றாராது கேடுமாத்திர முடைய பொருள்களும பலவுளவாகலின் அவை மற்றோரிடத்திற் பலிக்குமெனக்கொண்டு அவற்றோடு உவமிக்க அமையுமெனின்),—அங்கி பாத்திரத்து இட்ட நீர் எல்லாம் இங்கே கரவிடும்-(ஓரிடத்திற்கெட்ட பொருண் மற்றோரிடத்திற் பலித்தலில்லையென்பது) தீயொழுக்காய்ந்த கலத்தில் வாக்கிய நீர் முதலியன ஈண்டுச் சுவறலின்கட் காணப்படுதலானும்,—எங்கே பலன் கொளக் கருதினுயே - வேறிடத்திற் பயனுதற்குரிய வினை தானே பயனுகி வருமென்றல் கூடாது,—நீ பரவிப் பார் - (இவ்வுண்மையை) நீ புடைபட வொற்றி ஆராய்வாயாக என்க.

செய்திக்கென்பது செய்திக்கண்ணென உருபுமயக்கம்.
பரவிப்பார்த்தல் புடைபடவொற்றியாராய்தல்.

அற்றேல், இம்மையம்மையாதல்பற்றி வேறிடமென வேண்டாம், இருமையினும் வினைசெய்தாரின் வேற்றுமையின்மையிற் செய்தார்வினை செய்தவரறிவின் கண்ணே யடங்கிச் செய்க்கிடுந் தளைமுதலியனபோல ஆண்டே பயனைத் தோற்றுவிக்குமென அமையுமாகலின திரவிய முவமையன்றென மறுத்தல் பொருந்தாதென்பானை நோக்கி, அதனைப் பரிகரித்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௧௯)

செய்தவர் மனத்தே யெல்லாச் செய்தியுங் கிடந்து பின்ன
ரெய்தவே பலன்க ளீனு மென்றிடி னிருஞ்சு வர்க்கம்
பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புந்தியிற் கிடந்து போந்த
தையனே யழகி துன்சொ லிந்திர சால மாய்த்தே.

(இ-ள்.) செய்தவர் மனத்தே - வினைசெய்தவர் மனத்தின்கண்ணே,—எல்லாச் செய்தியும் கிடந்து - எல்லாவினைகளுந்தங்கி,—பின்னர் எய்தவே பலன்கள் ஈனும் என்றிடின் - பின்னர்ப்பொருந்தவே பயன்றருமெனின்,—இருஞ் சுவர்க்கம் பொய்யர் வாழ் நரகம் பூமி - (வினைக்குப்பயனுவன) பெரியதுறக்கம் பொய்யர் வாழ்கின்ற நிரயம் நிலமென்னும் இவற்றுட்பட்ட பல்வேறுவகைப் புவனபோகங்களாமன்றே,—புந்தியிற் கிடந்து போந்தது - (அவையனைத்தும் வபலின் விளைவுபோல) ஆன்மபோதத்தின்கட் கிடந்து உளவாமென்றல்,—ஐயனே உன் சொல் அழகிது - ஐயனே உன தழகிதாய சொன்மாத்திரையேயன்றி,—இந்திர சாலம் ஆய்த்தே - பொருள்படாது என்க.

ஐயனேயென்பது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி
செய்தவர்மனத்தைக் கூறவே, இனம்பற்றி ஏற்போர்மனமுங் கொள்ளப்படும்; அற்றுகலினன்றே, மறுத்தற்கட் புந்தியிற்கிடந்துபோந்ததெனப் பொதுவகையானெடுத்தோதி விடுத்ததூஉமென்க. (௨௦)

தானஞ்செய் பொருட ரித்தோர் செய்தவர் தக்க செய்தி
யூனம்பின் னுறவே காண்டும் பலமுறு விப்பான் வேண்டு
மீனமில் செய்தி யீச னிடும்பணி யிவைநாஞ் செய்தா
ஞானங்க ளதிக நோக்கி நுகர்விப்பன் வினைநோய் தீர.

(இ-ள்.) (அற்றேல் அவ்வச்செய்தி அவ்வச்செயப்படுபொருளிற் கிடந்து பின்னர்ப் பயன்றருமெனக்கோடுமெனின்) தானம் செய்பொருள் - தானஞ்செயப்பட்டபொருள் முதலியவும்,—தரித்தோர - அவற்றை ஏற்றோரும்,—செய்தவர் - ஈந்தவரும்,—தக்க செய்தி - தக்க செய்தியுமாகிய அனைத்தும்,—பின் ஊனம் உறவே காண்டும் - நிலைபேறின்றிக்கெட்டொழிவனவேயாகலான்,—பலம் உறுவிப்பான் வேண்டும - (நிலைபேறுடையனுய்ப்) பயன்றரு முதற்கடவுள் வேறு வேண்டப்படும் (அற்றேல் முதற்கடவுள் பயன்றருதற்கு இயைபென்னையெனின்),—ஈனம் இல் செய்தி - குறைவில்லாத முயற்சியாவது,—ஈசன் இடும் பணி - (முன்னை வினை அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தரப்படு) முதல்வனேவல்வினையாகலான்,—இவை நாஞ் செய்தால் - அதனை நாமாக முனைத்து நின்றுசெய்தால்,—

றானங்கள் அதிகம் நோக்கி - (அது தீர்தற்பொருட்டு அச்செய்தியானவை) பாவபுண்ணியங்களை அறிந்து,—வினை நோய் தீர நுகர்விப்பன் - அவை தீர்தற்குரிய பயன்றருதல் அவ்வேவுவானுக்குக் கடப்பாடு என்க.

தானஞ்செய்பொருளென்றது உபலக்கணம்.

அற்றேல, இச்செய்தி ஈசனிடப்பணியென்றற்குப் பிரமாணமென்னையெனின் அதுகாட்டுதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (உக)

உலகுடல் கரணங் கால முறுபல நியதி செய்தி
பலவிவை கொண்டு கன்மம பண்ணுவ துண்ப தாகு
னிலவிடா திவைதாஞ் சென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக் கொள்ளா
தலகிலா வறிவ னாணை யணைத்திடு மருளி னாலே.

(இ-ள்.) உலகு - வினைமுதற்காரகமாகியவுயிர்,—உடல் - இடமாகியவுடலும்,—கரணம் - கருவிகளாகியகரணமும்,—காலம - முக்காலங்களுள் ஒன்றாகியகாலமும,—உறு பலம் - பொருந்திய செயப்படுபொருளாகிய பலமும்,—நியதி - இன்னதற்காக இது பயனாகவென்பவைகளாகிய நியதியும்,—செய்தி பலவிவை கொண்டு - செயலாய செய்தியும் ஆகிய ஏழுகாரகங்களுந் தனக்குத்துணையாகக்கொண்டு,—கன்மம் பண்ணுவது உண்பது ஆனல் - வினைகளை ஈட்டலு நுகர்தலுமுடைத்தென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின்,—இவைதாம சென்று நிலவிடாது - (உயிரையின்றி அமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சடமாகிய) அக்காரகங்கள் தாமேகூடமாட்டா,—உயிர் நினைந்து நிறுத்திக் கொள்ளாது - (அவற்றையின்றியறியமாட்டாத சிற்றறிவுடைய) அவ்வுயிர் தானே கருதி நிறுத்திக்கொள்ளாது (இங்ஙனமாகவிற் பாரிசேட வளவையானே),—அலகு இலா அறிவன் - அளவிட்டறிதற்கரிய சுதந்திரவறிவனாகிய முதல்வனே,—ஆணை அருளினாலே - தனதாணையாகிய திருவருளால்,—அணைத்திடும் - அவற்றை அவ்வவ்வுயிர்க்குப்பொருத்திச் செய்விப்பன் என்பது பெறப்படுதலின் அச்செயலெல்லாம அவன்பணியேயாம் என்க.

ஆதலாலச்செயலெலாமவன்பணியேயென்பது குறிப்பெச்சம்.

ஈண்டு உலகென்றது உயிர்களை.

இன்னதற்காக இதுபயனாகவென்னும இரண்டு காரகங்களையும் நியதியென்பதனாற் றழீஇயினார்.

பண்ணுவதுண்பதென்னுமொருமைகள் அத்தொழின்மேனின்றன.

அற்றேல், அப்பணி நூனங்களதிகமாமாறு யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும். (உஉ)

ஒழுக்கமன் பருளா சார முபசார முறவு சீலம்
வழுக்கிலாத் தவந்தா னங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை
யழுக்கிலாத் துறவு டக்க மறிவொடர்ச் சித்த லாதி
யிழுக்கிலா வறங்க ளானு லிரங்குவான் பணிய றங்கள்.

(இ-ள்.) ஒழுக்கம் - உலகத்தோடொட்டவொழுகுதலுடைமையும்,—அன்பு - யாவர்மாட்டுங் காதலுடைமையும்,—அருள் - கருணையுடைமை

யும்,—ஆசாரம் - வேதாகமங்களின் விதித்தவாறு அனுட்டித்தலுடைமை யும்,—உபசாரம் - தக்கோர் மாட்டுச்செய்யும உபசரிப்புடைமையும்,— உறவு - யாவர்மாட்டுங்கலப்புடைமையும்,—சீலம் - நற்குணமுடைமையு ம்,—வழுக்கு இலாத்தவம் - (ஐமபொறியடக்கல் விரதங்காத்தன் முதலிய) வழுவுதல் இல்லாத தவமுடைமையும்,—தானங்கள் - தக்கோர்மாட்டு உவகையோடு செய்யுந்தானங்களுடைமையும்,—வந்தித்தல் - தன்னின்மூ த்தார்மாட்டு வழிபாடுடைமையும்,—வணங்கல்-வணங்குதலுடைமையும, —வாய்மை - மெய்மையுடைமையும,—அழுக்கு இலாத் துறவு-(பிறர்மனை விழையாமை வரைவின்மகளிர் விழையாமை முதலிய) குற்றமில்லாத ஆண்டகைமையுடைமையும்,—அடக்கம் - தீநெறிக்கட்செல்லாது அடங் குதலுடைமையும்,—அறிவொடு - தக்கன இவை தகாதன இவையெனப் பகுத்தறிதலுடைமையும்,—அர்ச்சித்தல் ஆதி - தன்னின் மூத்தார்மா ட்டு அர்ச்சித்தலுடைமையுமாகிய பதினொன்றும மற்றும அவைபோலவனவு மாகிய,—இழுக்கு இலா அறங்கள் ஆனல் - குற்றமில்லாத நன்மைகள் ஒருவனுக்கு உளவாயின்,—இரங்குவான் பணி - இரங்குவானது பணியா கிய அம்முயற்சி,—அறங்கள் - அறமாய்முடியும் என்க.

எனவே, இவ்வொழுக்கமுதலியவற்றை மறுதலைத்த தீமைகள் ஒருவனுக்குள வாயின், அம்முயற்சி பாவமாய் முடியுமென்பதூஉம் பெற்றாம்.

ஒழுக்கமென்றது ஈண்டு உலகத்தோடொட்ட வொழுகுதலை.

ஈண்டுத் துறவென்றது எல்லாநிலையினுஞ் சேறற்குரிய பிறர்மனைவிழையாமை வரைவின்மகளிர்விழையாமைமுதலிய ஆண்டகைமையேயென்றுணர்த்துவார், அழுக் கிலாவென விசேடித்தார்.

அறிவாவது தக்கனவுந் தகாதனவும் பகுத்தறிதல்.

இனமலா கையிற்கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றி யென முன்வருதலின், ஈண்டு வந்தித்தல் வணங்கல் அர்ச்சித்தலென்பன தன்னின் மூத்தார்மாட்டுச் செய் வனவற்றையெனக்கொள்க.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

இவ்வொழுக்க முதலியவெல்லாம் இயமநியமமென்னும் இருவகையுளடங்கி அறஞ்செய்வார்க்கெல்லாம் பொதுவகையான் வேண்டப்படுமங்கமாகலின் இவற்றை வேறெடுத்தோதினர். (உரு)

மனமது நினைய வாக்கு வழுத்தமந் திரங்கள் சொல்ல
இனமலர் கையிற் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றிச்
சினமுத லகற்றி வாழுஞ் செயலற மானால் யார்க்கு
முனமொரு தெய்வ மெங்குஞ் செயற்குமுன் னிலையா மன்றே.

(இ-ள்.) சினம் முதல் அகற்றி - (அவ்வொழுக்கமுதலிய நன்மைகளை யுடையனாய்) அவற்றை மறுதலைத்த தீமைகளைநீக்கி ஒழுகுவானொருவனு க்கு,—அங்கு இச்சித்த தெய்வம் - தன்கருத்துக்கு இயைந்ததொரு கட வுளை,—மனமது நினைய - மனத்தானினைந்து,—வாக்கு வழுத்த மந்திரங் கள் சொல்ல - வாக்கானுதித்து மந்திரங்களை உச்சரித்து,—கையில் இன மலர்கொண்டு - கைகளால் இனமாகிய மலர்களைக்கொண்டு அர்ச்சித்து,—

போற்றி வாழும் செயல் அறம் ஆனல் - வழிபட்டு வாழுஞ்செயலாகிய அற மும் உளதாயின்,—யார்க்கும முனம் ஒரு தெய்வம் - முன்னைப்பழமபொ ருட்கு முன்னைப்பழம் பொருளாகிய சிவபிரானே,—எங்கும் செயற்கு மு ன்னிலையாம் அன்றே - அத்தெய்வத்தினிடமாக நின்று அச்செயலை ஏற்றுக் கொண்டு பயனுதவும என்க.

போற்றி வாழுஞ்செயலெனவிஷயயும்.

அகற்றியென்பதுபெயர்; அகற்றிக்கென்னு நான்கனுருபுவிகாரத்தாற்றெக்கது.

சினமுதலகற்றுதல் கூறவே, ஒழுக்க முதலியவுடைமை பெற்றும்.

மேற்கூறிய வொழுக்க முதலிய வங்கங்கட்கு ஈண்டுக் கூறியவறம் அங்கியாக லின் உடனெடுத்தோதினர்.

அற்றேல், வழிபட்டார்க்கு வழிபடப்பட்ட அவ்வத்தெய்வமே பயன் கொடுக்கு மென்றாற்படும் இழுக்கென்னை யென்பாரைநோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யு ளென்பது. (உச)

யாதொரு தெய்வங் கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே
மாதொரு பாக னூர்தாம் வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள்
வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறக்குமேல் வினையுஞ் செய்யு
மாதலா னிவையி லாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே.

(இ-ள்.) (நால்வகையோனியுள் ஒருயோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பன யாவை அவையெல்லாஞ் சிவவர்க்கம் அவ்வாறு பிறத்தலில்லது யாது அது பதிப்பொருளென்னும இதுவொன்றே ஏனைச்செயல்களான் வேற்றுமை அறியவாராது அவ்விரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமையறியநிற்பதாகலின்) மற்று அத்தெய்வங்கள் - ஏனைத்தேவரெல்லாம்,—வேதனைப்படும் - அங் ஙனம் வேதனையுற்று,—இறக்கும் பிறக்கும் - இறத்தல் பிறத்தலேயன்றி,—மேல் வினையும் செய்யும ஆதலான் - மேலேயும வினைசெய்தல் கேட் கப்படுதலானும,—இவை இலாதான் - அவ்வினைகள் இல்லாதவன் சிவபி ரானேயாகலானும்,—மாது ஒரு பாகனுர் தாம் - அச்சிவபிரானொருவனே (வினைவயத்தனாதலின்றி),—யாதொரு தெய்வம கொணடீர் - (நீர் எவ்விட த்தே) யாதொரு தெய்வத்தைப் பொருளாகக் கொண்டீராயினும,—ஆங் கே அத்தெய்வம ஆகி வருவர் - அவ்விடத்தே அத்தேவரிடமாக நின்று,—அறிந்து அருள் செய்வன் அன்றே - (உயிர்கட்கு அவற்றை) அறிந்து கூட்டவல்லுவன் (ஏனைத்தேவர் அதுசெய்யமாட்டாரென்பது தானே போதரும்) என்க.

மற்று வினைமாற்று.

பொதுவகையானெடுத்துக்காட்டிச் சிறப்புவகையாற் கூறினாராகலிற் பால்வழு வின்மையுணர்க.

அற்றேல், ஒருவரை வழிபட மற்றொருவர் பயன்கொடுத்தல் உலகத்திற் கண்டி லமென்பாரை நோக்கி அதுகாட்டுதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உரு)

இங்குநாஞ் சிலர்க்குப் பூசை யியற்றினா லிவர்க ளோவந்
தங்குவான் றருவா ரன்றே லத்தெய்வ மத்த னைக்கா
ணெங்கும்வாழ் தெய்வ மெல்லா மிறைவனா ணையினா லிற்ப
தங்குநாஞ் செய்யுஞ் செய்திக் காணைவைப் பால ளிப்பன்.

(இ-ள்.) சிலர்க்கு இங்கு நாம் பூசை இயற்றினால் - பசுப்பார்ப்பார் தந்தைதாய் முதலாயினாரை இம்மைக்கண்ணே நாம் வழிபட்டால்,—இவர்களோ வந்து அங்கு வான் தருவார் அன்றேல் - அஃதறிந்து மறுமைக்கட் பயன்றருங்கடவுள் வேறென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின்,—அத்தெய்வம் அத்தனைக்காண் - ஈண்டும் அவ்வாறுதல் அமையும் (அற்றேல் தம்மை வழிபட்டார்க்கு அவ்வத்தேவரே எதிர்தோன்றிநின்றுபயன் கொடுத்தாரெனவும் ஆண்டாண்டுக் கேட்கப்படுதலின் அவரும் அதற்கு வல்லுவர்போலுமெனின் மலையற்க அரசனாணையே அமைச்சர் முதலாயினார் மாட்டு நின்று பிறர்க்களிக்குமாறுபோல),—இறைவன் ஆணையினால் எங்கும் வாழ் தெய்வம் எல்லாம் நிற்பது - முதல்வனே தன்னாணையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கும் அவ்வக்கடவுளர் மாட்டுவைத்து,—அங்கு நாம் செய்யும் செய்திக்கு - அவ்விடத்து நாஞ்செய்யுஞ் செய்திக்கு,—ஆணைவைப்பால் அளிப்பன் - அவ்வழித்தாகப்பயன் கொடுப்பன் (அவ்வாறன்றித்தாமே வினைத்துடக்கிற்பட்டுப்பரதந்திரராய் நிற்கும் அக்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன் கொடுக்குமாறு யாண்டையது) என்க.

அற்றேல், அவ்வக்கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக்கொண்டு பயனளிப்பனாயிற் பசுபுண்ணியமுஞ் சிவபுண்ணியமாவான் செல்லும்போலுமெனின்,—பசுபுண்ணியஞ் சிவபுண்ணியமெனப் பாகுபட்டது செய்வோர்கருத்துவகையானன்றிக் கொள்வோர் கருத்துவகையானன்றாகலாற் செல்லாதெனவிடுக்க.

நிற்பதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது.

இவை நான்கு செய்யுளானும், ஈசனிடம்பணி நாஞ்செய்தலான் ஞானங்களதிகமாமாறும் அவை நோக்கி நுகர்விக்குமாறும் பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுந் தெரித்துணர்த்தப்பட்டன.

இனி அவை ஞானங்களதிகமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறுகின்றார். (௭ சூ)

காண்பவன் சிவனே யானா லவனடிக் கன்பு செய்கை
மாண்பற மரன்றன் பாத மறந்துசெ யறங்க ளெல்லாம்
வீண்செய லிறைவன் சொன்ன விதியறம் விருப்பொன் றில்லான்
பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் பூசனை புரிந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) காண்பவன் சிவனே ஆனால் - (இத்துணையுங் கூறியவாற்றால் ஏனைக்கடவுளர் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு) அளிப்பவன் சிவபிரானென்பது பெறப்படவே,—அவன் அடிக்கு அன்பு செய்கை - அவன்றிருவடியை வழிபடுதலே,—மாண்பு அறம் - நல்லதோர் அறமாம்,—அரன்றன் பாதம் மறந்து செய் அறங்கள் எல்லாம் - அவன்றிருவடியைமறந்து செய்கின்ற அறங்களெல்லாம்,—வீண்செயல் - வீணென்பது போதருதலானும்,—அறம் - புண்ணியமாவது,—இறைவன் சொன்ன விதி - (வேதாகமங்களின்) அவ்விறைவனால் விதிக்கப்படும் விதியாகலானும்,—விருப்பு ஒன்று இல்லான் - ஒன்றினும் விருப்பிலனாகியும்,—பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் - (உயிர்கண்மாட்டுக் கருணை) பூண்டுவிருப்பஞ் செய்கின்ற,—பூசனை புரிந்து கொள்ளே - (அவ்விறைவன்றிருவடிப்) பூசனையே ஒருதலையாகச் செய்யற்பாற்று என்க.

இல்லான் பூண்டனனென்பன முற்றெச்சங்கள்.
சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அற்றேல், வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய இறைவன் திருமேனி கொண்டருளிய வழியுஞ் சுத்ததத்துவ புவனத்தினன்றி ஈண்டு வைகுதலின்மையின், அவனையீண் டுள்ளார் எங்ஙனங் கண்டு பூசிக்குமாறெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (உஎ)

தாபர சங்க மங்க ளென்றிரண் டுருவி னின்று
மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளை வைப்ப
னீபரன் றன்னை நெஞ்சி னினைவையே னிறைந்த பூசை
யாய்பரம் பொருளை நாளு மர்ச்சிநீ யன்பு செய்தே.

(இ-ள்.) மாபரன் - (சதாசிவதத்துவத்தின் வைகும்) மாட்சிமைபெற்ற இறைவன்,—தாபர சங்கமங்கள் என்ற இரண்டு உருவில் நின்று - (புறத்தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந்) திருமேனியுந் திருவேடமுமாகிய இரண்டையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு நின்றும்,—பூசை கொண்டு மன் உயிர்க்கு அருளைவைப்பன் - ஈண்டுள்ளார் செய்யும் பூசையைக்கொண்டு அவர்க்கு அருள் செய்வன்,—நீ பரன்றன்னை நெஞ்சில் நினைவையேல் - நீ அவ்விறைவனை அகத்தே சிந்திப்பையாயின்,—நிறைந்த பூசை - (அவ்விறைவன் அவ்வகத்தே உயிரிடமாகக்கொண்டு நின்றும்) அந்நிறைந்த பூசையைக்கொண்டருளுவன்,—நீ ஆய் - (ஆதலான்) நீ அஃதறிந்து,—பரமபொருளை நாளும் அன்பு செய்தே அர்ச்சி - பரமபொருளை நாடோறும் அவ்விடங்களிற் பத்தி செய்து வழிபடுக எனக. (உஅ)

அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமு மறம தாகும்
பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி
நரரினிற் பாலன் செய்த பாதக நன்மை யாய்த்தே.

(இ-ள்.) (அறம் பாவங்கள் பயன்றருவது கொள்வராது வன்மைமென்மைபற்றியன்றிச் செய்வாரது வன்மை மென்மை பற்றியாதல் செய்வினைகளது வன்மை மென்மை பற்றியாதல் அன்றாதலின்) அரன் அடிக்கு அன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமது ஆகும் - முதல்வன் றிருவடிக்கு அன்புடையார் செய்யும் பாவச்செய்கை அறமாய் முடியும்,—பரன் அடிக்கு அன்பு இலாதார் புண்ணியம் பாவம் ஆகும் - முதல்வன் றிருவடிக்குஅன்பிலார் செய்யும் புண்ணியச்செய்கை பாவமாய் முடியும் (என்பதற்கு),—வரம் உடை தக்கன் செய்த மா வேள்வி தீமை ஆகி - (கடவுளரில்) வரங்கள்பெற்ற தக்கன்செய்த பெரிய யாக புண்ணியம் பாதகமாய் (முடிதலாகிய உடம்பாட்டானும்),—நரரினில் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை ஆய்த்தே - மாநுடரில் இளமைபெற்ற சண்டேசநாயனார் செய்த கொலைப்பாதகம் புண்ணியமாய் (முடிதல் ஆகிய எதிர்மறையானும் அவ்விருவருமே சான்றாகலானுஞ் சிவபிரானையே அர்ச்சிக்கற் பாற்று) என்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும் ஞானங்களதிகநோக்கி நுகர்வித்தற்கட்படும் விசேடங் கூறப்பட்டது.

இத்துணையும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித்து இருவினைகளை தியல்பு கூறுமுகத்தானும், அவை இறைபணியாமாறு கூறுமுகத்தானும், அவற்றை நாஞ்செய்யுமாறு கூறுமுகத்தானும், அவைபயன்படுமாறு கூறுமுகத்தானும், தாமே மருவிடா வடிவுங்கன்ம பலங்களு மறுமைக்கண்ணே என்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

இனித் தரணியொடுதராபதிபோலென்ற உவமைப்பொருளைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (உகூ)

மறைகளீ சன்சொ லச்சொல் வழிவாரா வுயிரை வைக்குஞ்
சிறைகண்மா நிரய மிட்ட பணிசெய்வோர் செல்வத் தோடு
முறையுமா பதிக ளும்ப ருலகங்கள் யோநிக் கெல்லா
மிறைவனு ணையினு லின்பத் துன்பங்க ளியைவ தாகும.

(இ-ள்.) (மேற் கூறியவாற்றான் இருவினை முதலாயின அறிவெய்து வனவாகலானும இதமகிதங்களெல்லாரு சிவபிரானே ஏற்றுக்கோடலானும் அவனே இன்பத்துன்பங்கள் ஈவனென்பது போந்தது அதுவன்றியும்) மறைகள் ஈசன் சொல் - வேதாகமங்களாவன சிவபிரான் கற்பித்தருளிய வாய்மொழியே,—மா நிரயம் - பெரிய நரகமாவது,—அச்சொல் வழி வாரா உயிரை - அம்மொழி வழி நடவாதாரை,—வைக்கும சிறைகள் - (தண்டித்தற்பொருட்டு) அவனால் அமைக்கப்பட்ட சிறைக்களமே,—உம்பர் உலகங்கள் - துறக்க வுலகமாவது,—இட்ட பணி செய்வோர் - அம்மொழி வழி நடப்போரை,—செல்வத்தோடும் உறையும் மா பதிகள் - வாழ்வித்தற்பொருட்டு (அவனால்) அமைக்கப்பட்ட கோநகரமேயாகலானும், —யோனிக்கெல்லாம் இன்பத்துன்பங்கள் - உயிர்கட்கு இன்பத் துன்பங்கள்,—இறைவன் ஆணையினால் இயைவ தாகும் - அவனாணையால் ஆகற்பாலனவே என்க.

இயைவதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது. (௩௦)

ஆணையா லவனி மன்ன னருமறை முறைசெய் யாரை
யாணையிற் றண்டஞ் செய்து மருஞ்சிறை யிட்டும வைப்ப
னாணையின் வழிசெல் வோருக் கரும்பதி செல்வ நல்கி
யாணையும வைப்ப னெங்கு மாணையே யாணை யேகாண்.

(இ-ள்) அவனி மன்னன் உலகத்து வேந்தர்,—ஆணையால் அருமறை முறை செய்யாரை - ஆணையாற்கிளந்த தமது அரிய மொழிவழி நடவாதாரை,—ஆணையின் தண்டஞ் செய்தும் அருஞ் சிறை இட்டும வைப்பன - ஆணையினால் ஒறுத்துப் பொறுத்தலரிய சிறைக்களப்படவும் வைப்பர்,—ஆணையின்வழி செலவோருக்கு - அம்மொழிவழி நடப்போரை,—அரும் பதி செல்வம நல்கி ஆணையும் வைப்பன் - பெரிய பதியுஞ் செல்வமும ஈந்து வாழ்வித்துத் தங்கீழ் அதிகாரமுஞ் செய்யவைப்பர்,—எங்கும் ஆணையே ஆணையே காண் - அமைச்சர் முதலாயினர் மாட்டு அவ்வாறு காணபபடும ஆணையும அவ்வேநதரது ஆணையேயாம (அதுபோல முதல்வன்மாட்டுங் கண்டுகொள்க) என்க.

ஈண்டு மறையெனறது மொழிமாததிரையையுணாத்தி நின்றது.

ஏகாரம் முன்னையது தேறறம், பின்னையது அசைநிலை.

இஃது ஒட்டெனனுமலங்காரம்.

அற்றேல், அரசனாணை வேறுள்வழி இறைவனாணையே யாண்டுமென்றல் செல்லாதென்பானை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.(கூக)

அரசனுஞ் செய்வ தீச னருள்வழி யரும்பா வங்க
டரையுளோர் செய்யிற் றீய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்
துறைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் தூயோர்
நிரயமுஞ் சேரா ரந்த நிரயமுன் னீர்மை யீதாம்.

(இ-ள்.) தரையுளோர் அரும் பாவங்கள் செய்யின் - இவ்வுலகத்துள்ளார் பெரும்பாதகங்கள் செய்திடின்,—தீய தண்டலின் வைத்து - (அரசனவன்) கொடியதண்டஞ்செய்து,—தண்டத்து உறை செய்து தீர்ப்பன் - (மேலும்பாவஞ்செய்யின் இத்துணையினன்றி இன்னுங்கொடிதாகச் செய்வலெனத்) தண்டத்தையெடுத்துச்சொல்லி (அச்சுறுத்தி) ஒழிப்பன்,—தூயோர் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் நிரயமும் சேரார் - அறிவுடையார் பின்பு விதிவழிநடந்து நிரயத்தின் அழுந்தார்,—அந்த நிரயம் ஈது முன் நீர்மை ஆம் - அந்த நரகதண்டம் இவ்வரசதண்டம்போல முன்னுதற்கேதுவாகின்ற தன்மையுடையதாம் (இங்ஙனம் அரசதண்டம்வைத்தது நரகதண்டம் வாராமற் பாதுகாத்தற்பொருட்டும் நரகதண்டத்தை அறிவுறுத்தற்பொருட்டுமாகலான்),—அரசனும் செய்வது ஈசன் அருள்வழி - அவ்வரசனாணையும் முதல்வனாணையின் வழித்தாவதன்றிச் சுதந்திரமன்று என்க.

பாவஞ்செய்யிற் றண்டலின் வைத்துத் தண்டத்துறைசெய்து தீர்ப்பன் நிரயமுன்னீர்மையீதாமெனவே, புண்ணியஞ் செய்யின் அதற்குரிய வரிசையின் வைத்துத் தீர்ப்பன் அந்தத்துறக்கமுன்னீர்மை யீதாமென்பதூஉம் பெற்றாம்.

நிரயமுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

தண்டத்துறைசெய்தலாவது மேலும் பாவஞ் செய்யின் இத்துணையினன்றி இன்னுங் கொடிதாகச் செய்வலென அத்தண்டத்தையெடுத்துச் சொல்லி அச்சுறுத்துதல்; சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வருதல் இலேசாற் கொள்க; மோனையெழுத்துக்கேற்பத் தண்டமாகிய துறையைச்செய்ததெனினுமமையும்; துறை மிகுதிப்பாடு; அது என்னுடைய * "துறைமாண்டவாபாடி" என்பதனானுமறிக.

முன்னீர்மை எதுப்பெயரோடு முடிந்த வினைத்தொகை; நீர்மையுடையதனை நீர்மையெனறுபசரித்தார்.

இவைமூன்றுசெய்யுளானுந்தராபதிபோலத் தருமாறுதெரித்துக்கூறப்பட்டது.

அற்றேல், பாவமாத்திரையேயன்றிப் புண்ணியத்தையுந் தீர்த்தலெற்றுக்கெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (கூஉ)

அருளினு லுரைத்த நூலின் வழிவாரா ததன்மஞ் செய்யி
னிருளுலா நிரயத் துன்பத் திட்டிருள் பாவந் தீர்ப்பன்
பொருளுலாஞ் சுவர்க்க மாதி போகத்தாற் புணியந் தீர்ப்பன்
மருளுலா மலங்க டர்க்கு மருந்திவை வயித்திய நாதன்.

(இ-ள்.) அருளினுல் உரைத்த நூலின் வழி வாராது - கருணையினால் உரைத்தருளிய வேதாகமநூல்வழி நில்லாது,—அதன்மம் செய்யின் - பாவஞ்செய்யின்,—இருள் உலாம் நிரயத் துன்பத்து இட்டு - இருள்செறிந்த

* திருவாசகம், திருத்தோணோக்கம். செ - கச.

நரகத்திட்டுத் துன்பத்தினை நுகர்வித்து,—இரும் பாவம் தீர்ப்பன் - பெரியபாவத்தினை ஒழிப்பன்,—பொருள் உலாம சுவர்க்கம் ஆதி போகத்தால் - அதிசயப்பொருள்கடங்கிய துறக்கமுதலியவற்றின்வைத்து இன்பத்தினை நுகர்வித்து,—புண்ணியம் தீர்ப்பன் - (நூல்வழிநின்று அருள்வழி நில்லாமையாகிய) புண்ணியத்தினை ஒழிப்பான்,—வயித்தியநாதன் - சிவபிரானாகிய வயித்தியன்,—மருள் உலாம மலங்கள் - பாதமுறுதற்கேதுவாகிய பாவபுண்ணிய மிரண்டும் (உயிர்க்குநோயாகலின்),—தீர்க்கும இவை மருந்து - (அந்நோய்) தீர்த்தற்குரிய இன்பத்துன்பங்கள் மருந்தாம் என்க.

இஃது ஏகதேசவுருவகம். (௯௯)

மருத்துவ னுரைத்த நூலின் வழிவரிற் பிணிகள் வாரா
வருத்திடும பிணிக டப்பிற் றப்பிய வழியுஞ் செய்யத்
திருத்தினன் மருந்து செய்யா துறும்பிணி சென்றுந் தீர்ப்ப
னுரைத்தநூற் சிவனு மின்னே யுறுங்கன்ம மூட்டித் தீர்ப்பன்.

(இ-ள்.) நூலின் உரைத்த வழி வரின் - வாகடநூலின் உணர்த்திய வழி ஒழுகின்,—பிணிகள் வாரா - பிணிகள் வந்தணுகா,—தப்பின் - தப்பியவழியொழுக,—வருத்திடும் பிணிகள் - அங்ஙனம ஆன்மிகத்தானும பௌதிகத்தானும வரும பிணிகளை,—செய்ய மருந்து திருத்தினன் - அதற்குத்தக்க மருந்துகளைத்திருத்தியும்,—தப்பிய வழியும செய்யாது - தப்பியவழி ஒழுகாதிருப்பவும்,—உறும் பிணி - தைவிகத்தான் வரும பிணிகளை,—சென்றும் தீர்ப்பன் மருத்துவன் - (அவற்றிற்குத்தக்க வுபாயங்களாகிய தானம் பூசை ஓம முதலாயினவைகளிற்) செலுத்தியுந் தீர்த்திடுவன் மருத்துவன்,—இன்னே உரைத்த நூற்சிவனும - இவ்வாறே வேதாகமங்களினுணர்த்தியவண்ணம சிவபிரான்,—உறும கன்மம ஊட்டித் தீர்ப்பன் - உயிர்கட்குவரும் இருவினையைப்பலதிறத்தானும ஊட்டித்தீர்ப்பான் எனக.

மேலுருவகஞ் செய்ததனைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

தப்பியவழியுமென்றவும்மை இழிவுசிறப்பினசண் வந்தது.

திருத்தினனென்பது முற்றெச்சம்.

நனமருந்தென்பதூஉம பாடம்.

சென்றும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று; சென்றுமென்புழி விவ்விருதி விகாரத்தாற் றொக்கது; *"குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்" என்றாற்போல.

அவற்றிற்குத்தக்கவுபாயங்களிலேயெனபது அவாய்நிலையான் வந்தது; அவ்வுபாயங்களாவன:—தானம் பூசை யோம முதலாயின.

செய்யாதென்றுமெதிர்மறை செயவெனெச்சத்திரிபு.

அற்றாயினும், துன்பநுகர்ச்சியேயன்றி இன்பநுகர்ச்சியும் மருந்தோடொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கி அஃதுணர்த்துதறகெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௱)

மண்ணுளே சிலவி யாதி மருத்துவ னருத்தி யோடுந்
திண்ணமா யறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுஞ் சிலநோ யெல்லாங்
கண்ணிய கட்டி பாலுங் கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்ப
னண்ணலு மின்பத் துன்ப மருத்தியே வினைய றுப்பன்.

---

* திருக்குறள், வெஃகாமை. செ - க.

(இ-ள்.) மருத்துவன் - மருத்துவனானவன்,—மண்ணுளே சிலவியாதி - இவ்வுலகத்துள்ளார்க்கு உண்டாகிய சிலவியாதிகளை,—அருத்தியோடும் திண்ணமாய்-ஆதரவும் உறுதியுமுடையனாய்,—அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடும் - அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுவன்,—சிலநோயெல்லாம் - சிலவியாதிகளை,—கண்ணிய கட்டி பாலும் உடன் கலந்து கொடுத்துத் தீர்ப்பன் - கருதப்படுஞ்சருக்கரையும் பாலும் மருந்தோடு விரவிக்கொடுத்துத் தீர்த்திடுவன்,—அண்ணலும் - (அவ்வாறே) முதல்வன்,—இன்பத்துன்பம் அருத்தியே வினை அறுப்பன் - இன்பத்துன்பங்களாகிய மருந்தை நுகர்வித்து இருவினையாகிய நோயைத்தீர்ப்பன் என்க.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தரணிபோலத்தருமாறு தெரித்துக்கூறப்பட்டது.

இனி, அண்ணலருத்துமவ்வின்பத்துன்பங்களை உயிரருந்துமுறைமை எவ்வாறென்பார்க்கு இன்பத்துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவது போவதாமாறு கூறுகின்றார். (௩௫)

பூதனு சரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந் தானே
யாதனு சரீ ராகி யின்பத்துன் பங்க ளெல்லா
நாதனா ராணை யுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கந் துய்த்துத்
தீதிலா வணுவா யோனி சேர்ந்திடுஞ் சீவ னெல்லாம்.

(இ-ள்.) பூதனு சரீரம் போனால் - இத்தூலவுடம்பு கழிந்தவழி,—புரியட்ட ரூபந் தானே - (தானுமுடன்கழிதலின்றி நிலைபெற்றுள்ளதாகிய) சூக்குமவுடம்பினின்றும்,—யாதனு சரீரம் ஆகி - (அவ்வினைப்பயன்களை அநுபவித்தற்குரிய) வெவ்வேறுடம்புகளுளவாதலான்,—சீவன் எல்லாம்- உயிர்களெல்லாம்,—நாதனார் ஆணை உய்க்க - (அவ்வுடம்பொடு) நாதனாராணைசெலுத்த(ச் சென்று),—சுவர்க்கமொடு நரகு இன்பத்துன்பங்களெல்லாம் துய்த்து - துறக்க நிரயத்தின்பத்துன்பங்களை நுகர்ந்து,—தீது இலா அணுவாய் - (பின்பு அவ்வினைச்சேடம் அநுபவித்தற்பொருட்டுக்) குற்றமிலலாத சூக்குமவுடம்பொடு (நிலத்திற்சென்று),—யோனி சேர்ந்திடும் - கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படும் என்க.

ஆகியென்பது காரியகாரணப் பொருள்பற்றி வருஞ் செயவெனெச்சத்திரிபு.

போனவிலங்குபோறலின் துறக்கவுடம்பையும் யாதனுசரீரமென்றார்.

நிலவுலகத்து வரும்போது அணுவாயோனி சேர்ந்திடுமெனவே, துறக்கநிரயங்களிற் செல்லும்போதும் யாதனுசரீரத்தைப்பற்றியே செல்லுமென்பது பெற்றாம்.

இங்ஙனம் பூதனுசரீரம் போனவழி யாதனுசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் யாதனுசரீரம் போனவழிப் பூதனுசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் காலமிடையீடில்லைபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (௩௬)

உடல்விடா யோனி பற்றி யுதிப்பினு முதிக்கு மொன்றிற்
படர்வுறா துறுமபா வத்தாற் பாடாணம் போற்கி டந்து
கடனதாங் காலஞ் சென்றாற் கடுநர கதனில் வீழ்ந்தங்
கிடருறு முருவங் கன்மத் தளவினி லெடுக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) கன்மத்து அளவினில் - அவ்வவ்வினைகளது வன்மை மென்மைகட்கேற்ப,—உருவம் எடுக்கும் அன்றே - பூதனுசரீரம் போயவாறே

யாதனாசரீரத்தை எடாது மற்றுமோர் பூதனாசரீரத்தை எடுத்தலுமுண்டு யாதனாசரீரம் போயவாறே பூதனாசரீரம் எடாது மற்றுமோர் யாதனாசரீரத்தை எடுத்தலுமுண்டு (ஆகலான்),—உடல் விடா யோநிபற்றி - இவ்வுடம்பினை விட்டு (மற்றோருடம்புக்கேதுவாகிய மற்றொரு) யோநியிற்றங்கி,—உதிப்பினும் உதிக்கும் - உதித்தல் இடைவிடாது நிகழ்தலுமுண்டு,—ஒன்றிற் படர்வு உறாது-ஒரு யோநியிலே தங்காது,—உறும் பாவத்தால் - மிகுந்தபாவத்தால்,—பாடாணம் போல் கிடந்து - பாடாணம்போற் சிறிது காலந்தங்கி,—கடனதாம் காலம் சென்றால் - முறைமையாய அக்காலஞ் செல்லுங்கால்,—கடு நரகதனில் வீழ்ந்து - கொடிய நிரயத்தின்கண் வீழ்ந்து,—அங்கு இடர் உறும் - அவ்விடத்துத் துன்புற்றுப் பிறத்தலாகிய இடைவிட்டு நிகழ்தலுமுண்டு என்க.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

பாவப்பயன் கூறவே, இனம்பற்றிப் புண்ணியப்பயனுமவ்வாறுதல்பெறப்படும்.

அற்றேல், இறந்தவுயிர்தானே மீளப் பிறக்குமெனின்,—உடம்பு முதலியனவு மிறந்தவைதானே மீளத்தோன்றுமெனல் வேண்டும்; அஃதின்மையின், அதுவுமில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதி முதலியோர் கூறுங் கூற்றையாசங்கித்து உவமைமுகத்தாற் பரிகரித்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (கூஎ)

பன்னக மண்ட சங்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வோர்
துன்னுதோன் முட்டை யாக்கை துறந்துசெல் வதுவே போல
வுன்னிய வுயிர்க ளே வுடல்விட்டு வானி னூடு
மன்னிடு நனவு மாறிக் கனவினை மருவு மாபோல்.

(இ-ள்.) பன்னகம் துன்னு தோல் (துறந்து செல்வதுவே போல) - நெருங்கிய (முன்னைத்)தோலாகிய வுடலினைவிட்டுச்சென்று (மற்றொரு தோலாகிய வுடலினைப்பற்றும்) பாம்புபோலவும்,—அண்டசங்கள் முட்டை (துறந்துசெல்வதுவேபோல) - (முன்னை) முட்டையாகியஇடத்தினை விட்டுச் சென்று (மற்றோரிடத்தினைப் பற்றும்) பறவைகள் போலவும்,—பரகாயந்தன்னிற் பாய்வோர் யாக்கை துறந்து செல்வதுவேபோல - (முன்னை) அச்சினைவிட்டுச்சென்று (மற்றோரச்சினைப்பற்றும்) பரகாயப் பிரவேசிகள் போலவும்,—உன்னிய உயிர்கள் - (முறையே) கருதப்படும் உயிர்கள் (தாம் வேறாகாது),—தூல உடல் விட்டு - தூல வுடலாகிய (முன்னை)உடம்பினைவிட்டு,—வானினூடு (சென்று) - வானேறிச் சென்று,—மன்னிடும் - (மற்றோருடம்பி) னிலைபெறும்,—நனவுமாறிக் கனவினை மருவும் ஆபோல் - நனவுணர்வுமாறிக் கனவுணர்வைத் தலைப்படுமாறுபோல் அறிவு வேறுபட்டு என்க.

சென்றென்பது சொல்லெச்சம்.

அறிவுவேறுபட்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

நனவுகனவென்பன ஆகுபெயர்.

பன்னகமுதலிய நான்குந் தான்வேறாதலின்றியுந் தன்னுடலும் இடமும் அச்சும் அறிவும் வேறாதற்கும் முறையேயுவமையாயின.

இவைமூன்று செய்யுளானும் இவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவதுபோவதாமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறு இருவினையென்னையென்பது முதற் பன்னகமண்டசமென்பதீறாகக் கிடந்த முப்பத்துநான்கு செய்யுளும், இருவினையின்பத்துன்பத்தென்னு மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய பொருள்களை அவ்வம்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி வகுத்துக்கூறினவெனக் காண்க.　(ங அ)

தன்மமோ டதன்ம மாகித் தானிரு பயனுந் தந்து
நன்மைதீ மையினு மின்பத் துன்பினு நாடிக் காண
முன்னமே யான்மா வின்றன் மும்மலத் தொன்ற தாகிக்
கன்மமு மூலங் காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கும்.

(இ-ள்.) முன்னமே ஆன்மாவின்றன் கன்மமுந்தான் - (இத்துணையுங் கூறியவாற்றால்) முற்பிறவியிற் சதசத்தாகிய ஆன்மாவினாற்(செய்யப்படும்) கன்மமெனப்படுவது,—தன்மமோடு அதன்மமாகி - அறம்பாவமென்று இருவகைத்தாய்,—இரு பயனும் தந்து - இருவகைக்கு முரிய பயன்றருதலான்,—மூலம் காட்டிக் காமிய மலமாய் - (செயப்படு பொருளாகிய தனக்கு) முதற்காரணமுண்டென்பது காட்டிக் கான்மிய மலமெனப்பட்டு,—மும்மலத்து ஒன்றதாகி - (பந்தமுறுத்துதல் ஒப்புமையான்) மும்மலத்துள் ஒன்றென வுடன்வைத்தெண்ணப்பட்டு,—நன்மை தீமையினும் இன்பத்துன்பினும் - நன்மை தீமையாகிய காரணவேதுவானும் இன்பத்துன்பமாகிய காரிய வேது வானும்,—நாடிக் காண நிற்கும் - அனுமித்தறியுமாறு நிற்கும் என்க.

மூலகன்மங் காரியமாய்ப் பரிணமித்தன்றிப் பயன்றராமையின், ஏனையபோல வேறு வைத்தெண்ணப்படாதாயிற்று.

உம்மை சிறப்பு.

கான்மியம் காமியமென மரீஇயிற்று.　(ஙகூ)

இருவினை யநாதி யாதி யியற்றலா னுகர்வா லந்தம்
வருமலஞ் சார்ந்து மாயா வுருவுகண் மருவி யார்த்துத்
தருசெயன் முறைமை யாலே தான்பல பேதங் காட்டி
யருவதாய் நின்ற ரன்ற னாணையி னமர்ந்து செல்லும்.

(இ-ள்.) இருவினை நுகர்வால் இயற்றலால் வரும் - அவ்வினைதான் நாசோற்பத்தி பண்ணப்பட்டுச் சநதானமாய் வருதலான்,—ஆதி அந்தம் அநாதி - (காரியப்பிரபஞ்சம்போல்) ஆதி அந்த முடைத்தாயும பிரவாகாநாதியாய்,—மலம் சார்ந்து மாயா உருவுகள் மருவி - ஏனை ஆணவமல மாயாமலங்களின் காரியங்களோடுகூடி,—ஆர்த்துத் தருசெயல் முறைமையாலே - (உயிரைப்) பந்தித்துத் தனது காரிய வேறுபாட்டிற்கேற்ப,—தான் பல பேதம் காட்டி-(அவ்வவ்வுயிர்க்குப்) பலவேறுவகைப்பட்ட யோநிகளைத் தோற்றுவித்து,—அருவதாய் நின்று - சூக்குமமாய் நின்று,—அரன்றன் ஆணையின் அமர்ந்து செல்லும் - இறைவனாணையின் நடக்கும் என்க.

அரன்றனாணையினமர்ந்துசெல்லுமென்றது முடிந்தது முடித்தல்.

இவை இரண்டு செய்யுளானும் அவ்விருவினையின் சொரூபம் இது வென்பது கூறப்பட்டது.　(சo)

சங்கமந் தாப ரங்க டத்தங்கன் மத்துக் கீடா
வங்குரு யோநி மாறு மச்சுமா றுதிங் கென்னி
னிங்குமா நுடரி யற்றும புண்ணியத் தின்ப வீட்ட
மங்குவான் சுரர்க ளாயோ நரர்களா யருந்து வாரோ.

(இ-ள்.) தத்தம் கன்மத்துக்கு ஈடா - தத்தம் வினைக்கீடாக,—சங்கமம் தாபரங்கள் - சராசரமாகிய அவ்வவ்வுயிர்கள்,—அங்கு உரு யோநி மாறும - அச்சு அவ்வவ்யோநியின் மாறிப் பிறத்தலன்றி,—இங்கு அச்சு மாறுது என்னின் - ஈண்டை அச்சுமாறி மற்றொரு யோநியிற் பிறத்தலில்லை என்பரெனின்,—இங்கு மாநுடர் இயற்றும் புண்ணியத்து இன்ப ஈட்டம் - இவ்வுலகத்து மாநுடர் செய்யும் புண்ணியத்தின் பயனாகிய இன்பமிகுதியை,—அங்கு வான் சுரர்களாயோ நரர்களாயோ அருந்துவார் - மேலுலகத்தின் வாழ்கின்ற தேவர்களாய் அநுபவித்தலன்றி நரர்களாய் அநுபவிக்குமாறு யாங்ஙனம் என்க. (சக)

நரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னி னரர்பதி சுரரு லோகஞ்
சுரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னிற் சொன்னவச் சழியு மாகுஞ்
சுரர்களாய்ப் பலன்க டுய்த்துத் தாமிங்குத் தோன்றும் போது
நரர்களாய்ப் பிறப்பர் ஞாலத் தமரராய் நண்ணி டாரோ.

(இ-ள்.) சுரர் உலோகம் நரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் - மேலுலகத்தில் மாநுடவடிவாக அநுபவிப்பரெனின்,—நரர் பதி - (அது) மண்ணுலகேயாம்,—சுரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் - தேவர்களாயே அநுபவிப்பரெனின்,—சொன்ன அச்சு அழியுமாகும - சொல்லிய அச்சுமாறுதலுண்மை (இனிது விளங்குமாகலின்),—சுரர்களாய்ப் பலன்கள் துய்த்து - தேவர்களாய்ப் பயனை நுகர்ந்து (துலைந்தவழி),—தாம் இங்குத் தோன்றும் போது - தாம மீண்டு இவ்வுலகின் உதிக்கும்போது,—நரர்களாய்ப் பிறப்பர் - நரர்வடிவாய்ப் பிறப்பதன்றி,—அமரராய் ஞாலத்து நண்ணிடாரோ - தேவராய் இவ்வுலகத்தின்கட் பொருந்திடார் என்க.

அற்றேல், நரவடிவுமுதலாயின சுரவடிவுமுதலியனவாய் வேறு படும்வழியும் அவ்வவ்வாகாரம் மாறுதலில்லையெனக் கொளவார்க்கு அதுபற்றியிழுக்கென்னையென்பாரை நோக்கி வேறுமெடுத்துக் காட்டுதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.()

வண்டுக ளாகி மாறு மயிர்க்குட்டி மற்றோர் செந்துப்
பண்டைய வுருவந் தானே வேட்டுவ னாய்ப்பி றக்குங்
கண்டுகொள் யோநி யெல்லாங் கன்மத்தான் மாறு மென்றே
கொண்டன சமய மெல்லா மிச்சொனீ கொண்ட தெங்கே.

(இ-ள்.) மயிர்க்குட்டி வண்டுகளாகி மாறும் மற்றோர் செந்துப் பண்டைய உருவந்தானே வேட்டுவனாய்ப் பிறக்கும் - (இம்மையினும்) மயிர்க்குட்டி வண்டாக அச்சுமாறும் மற்றுமோர் புழுத்தன்பழையவடிவமே வேட்டுவனாக அச்சுமாறும் என்பது,—கண்டுகொள் - நீ(கண்கூடாக) அறியக்கிடத்தலானும்,—கன்மத்தான் யோனி எல்லாம் மாறும் என்றே சமயம் எல்லாம் கொண்டன - கன்மத்திற்கேற்ப யோனிகள் மாறுதல் உண்டெனவே எல்லாச்சமய நூல்கட்கும் ஒப்பமுடிந்த தாகலானும்,—இச்சொல் நீ

எங்கே கொண்டது - (அக்காட்சியளவையோடும் உரையளவையோடு முரணி)நீ கூறும் இக்கூற்றுப்போலி யாதலின் இதனை எங்கேகொண்டாயென்க.

அற்றாயினும், வண்டுமுதலியனவற்றின் அவ்வச்சே பிறிதொன்றாய்ப் பரிணமிப்பதன்றி அஃதழிந்து வேறு தோன்றுவதன்றாகலான், அவற்றை யீண்டெடுத்துக் காட்டுதல் அமையாதென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சரு)

அகலிகை கல்ல தாஞ ளரிபல பிறவி யானான்
பகலவன் குலத்திற் றோன்றிப் பாரெலா முழுது மாண்டு
நிகரிலா வரச ஞருஞ் சிலந்திநீ டுலகம் போறறச்
சகமதி லெலிதா னன்றோ மாவலி யாய்ந்துத் தானே.

(இ-ள்.) அகலிகை - அகலிகையயானவள்,—கல்லதாஞள் - (கௌதம முநிவனிட்ட சாபவயத்தாற்) கல்லாக அச்சழிந்தே மாறினாளென்பதும், —அரி - மாயோனானவன்,—பல பிறவியானான் - (பிருகுமுநிவனிட்ட சாபவயத்தான் மச்சமுதலியவாகத்) தசவிதத்தோற்றத்தினும அச்சழிந்தேமாறினனென்பதும,—சிலந்தி - சிலம்பிப்பூச்சியானது,—பகலவன் குலத்தில் தோன்றி - சூரிய வமிசத்தில் உதித்து,—பார் எலாம முழுதும் ஆண்டு - பூமிமுழுவதும் ஆளுமபடி,—நிகர் இலா அரசன் ஆரும - (முதல்வனருளான்) ஒப்பில்லாத அரசனுக அச்சழிந்தே மாறியதெனபதும,—எலிதான் அன்றோ - எலியானது,—சகமதில் - நிலவுலகின்கணணே,—நீடு உலகம்போற்ற - துறக்கவுலகத்துள்ளாரும் துதிக்கும்படி,—மாவலி ஆய்ந்துத்தானே- (முதல்வனருளான்) மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியாக அச்சழிந்தே மாறியதென்பதும கேட்கப்படுதலான் (யாண்டும் அவ்வாறேதெளியப்படும்) என்க.

அகலிகை முதலியோர்க்கு அங்ஙனமாறியதூஉஞ் சாபவருள்களானுயதன்றிக் கன்மமாத்திரையானுயதன்றாகலான, அதுவேபற்றி யாண்டுமவ்வாறு கோடல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சச)

செப்பினுய் மாற வேறு சிலர்விதி யாலே கன்மால்
வைப்புறும் யோநி யெல்லா மாறிவந் திடாவிங் கென்னி
னெப்படி யானுஞ் செய்திக் கிறைகரி யாவ னென்றே
முற்பட மொழிந்தே னெல்லா முதல்வன்றன் விதியே யாகும்.

(இ-ள்.) சிலர் விதியாலே வேறு மாறச்செப்பினுய் - சிலர் சாபவருள்களாலே அச்சழிந்தே மாறுமபடி (வந்ததென்று) கூறி,—கன்மால் வைப்புறும் யோநி எல்லாம் மாறி வந்திடா இங்கு என்னின் - கன்ம மாத்திரைக் கேதுவாய் அமைந்துள்ள யோநிகளில் (உயிர் அச்சழிந்து) மாறுதலின்றென ஈண்டு நீ சொல்லின்,—எப்படியானும் - எவ்வகையானும்,—செய்திக்கு இறை கரியாவன் என்றே - (உயிர்கள்) செய்யுங்கன்மங்கட்கு முதல்வன் சான்றென்றே,—முற்படமொழிந்தேன் - (மறைகளீசன்சொ லென்பது முதலாக) மேற்கூறிப்போந்தாமாகலின்,—எல்லாம் முதல்வன்றன் விதியே ஆகும் - வினைப்பயனெனப்பட்டன வெல்லாம் முதல்வனுடைய சாபவருள்களேயாதலின் விசேடமின்மையான் (ஓரிடத்திற்கண்டது யாண்டும் ஒக்கும்) என்க.

விதியென்றது ஈண்டுச் சாபவருள்கண்மேற்று.

இவையைந்து செய்யுளானும் மீமாஞ்சகரிலொருசாரார் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப்பரிகரித்துத் தான்பலபேதங்காட்டியென மேற்கூறியது சாதிக்கப்பட்டது.

அற்றேல், நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமுயிர் மற்றோரச்சினைப்பற்றுதல் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௬௫)

அவ்வவ யோநி தோறு மவ்வவ வுலகந் தோறும்
செவ்விதி னறிந்து கன்மஞ் சேர்ந்திடா சீவன் சேரா
விவ்வகை தம்மிற் சேர்வு மிறைசெய லானாற் செய்த
வெவ்வுரு வுந்தங் கன்மான் மாற்றுவ னிறைவன் றானே.

(இ-ள்.) கன்மம் அவ்வவ யோநி தோறும் அவ்வவ உலகந் தோறும் செவ்விதின் அறிந்து சேர்ந்திடா - வினைகள் (சடமாகலின்) அவ்வவற்றிற்கிடாய தநுக்களையும் புவனங்களையும் நேராக அறிந்துசென்று அணையமாட்டா,—சீவன் சேரா - உயிர்கள் (சேதனமாயினும் தமக்கென அறிவின்மையான் அவையே) அவற்றது பயனை அறிந்தெடுத்துக்கொண்டு நுகரமாட்டா,—இவ்வகை தம்மிற் சேர்வும் - இங்ஙனமாதலின் மாயைவினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிர்கட்குச்சேர்த்தலும்,—இறை செயல் ஆனால் - இறைவனே யென்பது மேற்பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டமையின் (அஃது உயிர் முதலியவற்றின் செயலன்மையான்),—இறைவன் றானே செய்த எவ்வுருவும் - இறைவன்செய்த எவ்வகை அச்சையும்,—தங்கன்மான் மாற்றுவன் - உயிர்கள் வினைக்கேற்ப இறைவன் மாற்றுவன் (ஆதலின் அதன்கண் ஆசங்கை என்னை) என்க.

இவ்வென்பது வகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

இதனான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், இவ்வாறு அச்சுமாறித் தோன்றுமாயிற் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்காம்போலுமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௬௬)

மாறியிவ் வுருவ மெல்லாம் வருவதெங் கேநின் றென்னிற்
கூறிய சூக்கு மத்தா முருவெனிற் குறியொன் றென்னின்
வேறொரு குறியா மாரம் வீரசங் கிலியு மாகுந்
தேறுநீ யொருவ னாலிச் செயலெலாஞ் சிவனா லாகும்.

(இ-ள்.) இவ்வுருவமெல்லாம் மாறி வருவது எனின் - (அற்றேல் இவ்வாறு) அச்சுமாறித்தோன்றுவதாயின்,—எங்கே நின்று என்னின் - யாங்ஙன நின்றெனின்,—உருக் கூறிய சூக்குமத்து ஆம் - தூலவுடம்பு அங்ஙனங் கூறிப்போந்த தன்மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பினின்றும் உண்டாம்,—குறி ஒன்று என்னின் - காரணம் ஒன்றாகக் காரியம் பலவாதல் அமையா)தெனின்,—ஒருவனால் ஒரு குறி - செய்வானது ஆற்றலான் ஒருபொன்,—வேறும் ஆரம் வீரசங்கிலியும் ஆகும் - ஆரம் வீரசங்கிலி முதலிய வெவ்வேறணிகலங்களாய்ப் பரிணமிக்குமாறுபோல,—சிவனால் இச்செயலெலாம் ஆகும் - இறைவனது ஆற்றலான் ஒரு சூக்குமவுடம்பு வெவ்வேறு அச்சுக்களாய்ப் பரிணமித்துத்தோன்றுதல் உண்மையின்,—நீ தேறு - (ஆண்டுச்சற்காரிய வாதத்திற்கு இழுக்கில்லை யென்பதனை) நீ தெளிவாயாக என்க. (௬௭)

சூக்குமங் கெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா சூக்கு மத்தி
னாக்கியோ ருடல்கி டப்ப தின்றுட லாக்குந் தன்மைக்
கோக்கிய சத்தி யுண்டா யுடறருங் கால முற்று
நீக்கிட மரம்பின் வேறோர் நீண்மர நிகழ்த்து மாபோல்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனஞ் சூக்குமவுடம்பினின்றும் இத்தூலவுடம்பெல்லாம் வருவது ஆரம்ப விரசங்கிலியாறுற்போல ஒன்று பிறிதொன்றுவது மன்று) சூக்குமம் கெட்டுத் தூலம் தோன்றிடா - (வித்து மரமாவதுற் போல) ஒன்று கெட்டு ஒன்று தோன்றுவது மன்று,—சூக்குமத்தின் ஆக்கி ஓர் உடல் கிடப்பது இன்று - (மதிக்கெழுகலைகள்போல) ஒன்றின்கண் ஒன்று கிடந்து தோன்றுவதுமன்று,—உடல் ஆக்குந் தன்மைக்கு - (மற்றென்னையோ) சூக்குமவுடம்பிற்றூலவுடம்புகள் உண்டாந்தன்மைக்கு(த் திருட்டாந்தமெனின்),—மரம் காலம் உற்று நீக்கிட - மரமானது இறுதிக் காலம் உறுதலான் நீங்கப்பட,—பின் வேறோர் நீள் மரம் நிகழ்த்தும் ஆபோல் - பின்பு மரவேரின் மற்றொரு நீண்டமரம் உண்டாதல்போலுமாகலின்,—ஒக்கிய சத்தி உண்டாய் உடல் தரும் - சூக்குமவுடம்பிற் றூலவுடம்புகள் யோக்கியமான சத்திரூபமாயிருந்து தோன்றுவன என்க.

சகாரியமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு.
யோக்கியம் ஒக்கியமென மரீஇயிற்று. (சஅ)

விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரும் வினையா லிங்கே
யுதித்திடா வுருவ மாக வுருவரு மரங்கள் வித்திற்
கதித்தெழு மரமும் வித்துங் கழியுமபின் னழியுஞ் சூக்க
மதிக்கெழு கலைகள் போல வருவது போவ தாமே.

(இ-ள்.) உரு வரும் மரங்கள் - உருவமாய் விளங்குகின்ற மரங்கள்,—வித்தின் கதித்து எழும் - (அவைக்கு முதலாகிய) வித்தினின்று தோன்றி எழும் (அதுபோல),—வினையால் விதிப்படி - வினைக்கேற்ப இறைவனுணையால்,—உரு - அத்தூலவுடம்புகள்,—சூக்குமத்தே வரும் (அவைக்கு முதலாகிய) சூக்குமவுடம்பினின்றுந்தோன்றும—மரமும் வித்தும்கழியும்-மரம் அழிந்தவழி (அதற்குமூலமாகிய) வித்துமஉடனழியும் (ஆகலின்),—பின் சூக்கம் அழியும (எனவின்) - (அதுபோலத்தூலவுடம்பு கெட்டவழிப்)பின்னா(அதற்கு முதலாகிய)சூக்குமவுடம்பு அழியும்போலுமெனின் (அற்றன்று சூக்குமத்திற் றூலந்தோன்றுதன் மாத்திரைக்கு ஒருபுடை ஒப்புமையல்லது முற்றுவமையன்மையான),—மதிக்கு எழு கலைகள்போல வருவது போவதாமே - சந்திரனுக்கு உளவாகிய கலைபதினாறிற் காரணமாகிய ஒருகலை அழியாது நிற்க மற்றக் கலைகள் தோன்றுதலும் ஒடுங்குதலும் போல மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பு அழியாது நிற்க அதினின்று தூலவுடம்புகள் தோன்றி ஒடுங்கும்,—இங்கே உருவமாக உதித்திடா - ஈண்டு (அத்தூலவுடம்புகள் தமக்கு ஒரு முதலிலவழி) உருவமாகத்தோன்றிடா (இவ்வருத்தாபத்தியால் அஃதுண்டென்பது அறியப்படும்) என்க.

சூக்குமவுடம்புண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறு; ஆண்டுத் தோன்றுமாசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாமெனவு

முடன் கூறினர். அற்றேல், தூலவடிவுக்குக் காரணம் ஐம்பெரும்பூதமேயமையும் சூக்குமவடிவு எற்றுக்கெனின்,—அறியாது கூறினாய்; சற்காரியவாதத்திற் றூலப் பொருட்குக் காரணஞ் சூக்குமபூதமேயாவதன்றிப் பிறிதில்லையெனவும், அச்சூக்குமவுடம்பாவது சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரையானியன்ற வடிவாகலின் அதன் காரியமாதல்பற்றியே தூலவுடம்பை ஐம்பெரும்பூத வடிவென்பதெனவும், தெற்றெனவுணர்ந்துகொள்க. உருவருமரங்கள் வித்திற்கதித்தெழு மென்பது எடுத்துக்காட்டுவமை. மரமும் வித்துங் கழியுமென்பதுமது. அழியுஞ்சூக்க மென்னிலென்று உரைத்துக்கொள்க; சூக்கம் பாகதச்சிதைவு.

இவைமூன்று செய்யுளானுஞ் சூக்குமவுடம்பு முதற்காரணமாமாறுணர்த்தித்தான்பல பேதங்காட்டுதல்பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மை கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இப்பெற்றித்தாகிய சூக்குமவுடம்புக்கு மூலம் வேறில்லைபோலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௬௬)

தூலமா முருவி னுக்குச் சூக்கும முதல தற்கு
மூலமா னதற்கு மூல மோகினி யதன்மு தற்றான்
மேலதாம் விந்து சத்தி சிவமிவை மிசையா மெல்லாஞ்
சாலவின் றுரு மான்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்த போது.

(இ-ள்.) தூலமாம் உருவினுக்கு முதல் சூக்குமம் - தூலவுடம்பிற்கு முதற்காரணம் சூக்குமவுடம்பு,—அதற்கு மூலமமான் - அதற்கு முதற்காரணம் மூலப்பகுதி,—அதற்கு மூலம் மோகினி - அதற்கு முதற்காரணம் மோகினி,—அதன் முதற்றான் மேலதாம - அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய தானே பரமமுதற்காரணமெனப்படும,—விந்துசத்தி சிவம இவை மிசையாம் - (ஏனைக்)குண்டலிசத்தியோவெனின் (அது) சுத்தமாய் இவையனைத்திற்கும் வியாபகமாய் நிற்கும,—எல்லாம் - இவ்விருவகைப் பிரபஞ்சமும்,—ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சால இன்று ஆகும் - ஆன்மாச்சிவத்தினைச் சார்தற்கு ஏதுவாகிய பக்குவகாலம் அமைதற்பொருட்டு இப்பெத்தகாலத்து உளவாவன என்க.

அதன்முதற்றானென்பது அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய தானென இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாய் மோகினியின்மேனின்றது. அதன்முதற்றானென்றனுவதித்து மேலதாமெனப் பரமமுதற்காரணமாதல் கூறப்பட்டது; இவ்வாறன்றி முதலென்றதனை எழுவாயாக வைத்துரைப்பார்க்கு, றகரமிரட்டித்தல் பொருந்தாமையுஞ் சித்தாந்தத்திற்கு ஏலாமையுமுணர்க.

சிவமென்றது முன்னையது சுத்தமென்னும் பொருட்டு.

சாலவாகுமென வியையும்; சாலுதல் அமைதல்.

சார்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம் ஏதுப்பெயர் கொண்டது.

இதனானே மேலதன்கணிகழுமாசங்கை நீக்கி வருஞ்செய்யுட்குத் தோற்றுவாயுஞ் செய்யப்பட்டது.

இருவினை யின்பவென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இதுகாறும் முதற்செய்யுளின் அலகிலா வுயிர்கள் கன்மத் தானையி னமர்ந்து செல்ல என்ற விரண்டாங்கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு.

இனி, இருபத்திரண்டுசெய்யுளான் மூன்றாங் கூற்றின்கட்படும் முறைமையெல்லாந் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (௩௦)

மூன்றமதிகரணம்.

அரன்விதி யருள தென்றே யறைந்தன னதுவு முன்னே
தரைநர கருந்து றக்கந் தநுகர ணாதி யெல்லாம்
வருவதுஞ் செய்த நாதி மலங்களிம மருந்தாற் றீர்த்துப்
பரகதி யதுவுந் தந்து பாதபங் கயமுஞ் சூட்டும்.

(இ-ள்.) அதுவும் - (அவ்விருவகைப் பிரபஞ்சங்களும் ஆன்மாச்சிவத்தினைச்சார்தற்கு ஏதுவாகிய பக்குவகாலம் அமைதற்பொருட்டு இப்பெத்தகாலத்து உளவாதலாகிய) அதுவும்,—அரன் விதி(என்று) - (இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைகளினின்ற) இறைவன் செய்யுஞ்செய்தியென்றும்,—அருளதே என்று - (அது) கருணையேயென்றும்,—முன்னே அறைந்தனன் - (தொகுத்தும் வகுத்தும்) மேலேகூறிப்போந்தாமாகலின்,—தரை நரகு அருந்துறக்கம் தனுகரணாதி எல்லாம் - பூமி நரகம் அரியதுறக்க முதலியவற்றிற்சென்று (அவைக்குரிய பயனை அநுபவித்தற் கேதுவாகிய) தனுகரணாதிகளை,—வருவதும் செய்து - உளவாகச்செய்து,—அநாதி மலங்கள் - அநாதியாய மலகன்மங்களென்னும் நோய்களை,—இம் மருந்தால் தீர்த்து - அத்தனுகரணாதிகளாகிய மருந்துகளினாலேதீர்த்து,—பரகதி யதுவும் தந்து - பரஞானத்தை விளக்கி,—பாத பங்கயமும சூட்டும் - சிவானந்தப் பெரும்பேறும் அவனாற்றரப்படும் என்க.

கதியென்பது ஞானத்தினையுணர்த்தல் வடமொழிமதம்.

முன்னேயறைந்தன னென்றதனால் அமர்ந்துசெலலத் தலைவனாதறகட்படுமியல்பெல்லாம ஈண்டே கூறற்பாலனவாயினும், ஒவ்வோரியையுபற்றி ஆண்டாண்டு ஒருங்கு வைத்தோதப்பட்டன; அவையெல்லாம் ஈண்டெய்த்துரைத்துக்கொண்டுணர்கவென்பதூஉமாயிறறு. மாயாகாரியமெல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்தற்பொருட்டமாறு யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு, அநாதிமலங்களிம் மருந்தாற்றீர்த்துப் பரகதியதுவுந்தந்து பாதபங்கயமுஞ் சூட்டுமென்றார். மலந்தீர்க்கு முகத்தான அவையங்ஙனமாமென்றவாறாயிற்று. *"இலனென்றுதீயவைசெய்யற்க" என்றாற்போல அன்னிறு ஈண்டுத் தன்மைக்கண் வந்தது. மேல் இன்பத்துன்பமருத்தியே வினையறுப்பனென்றவாசிரியர், ஈண்டு மாயாகாரியங்களை மருந்தென்றன் மலைவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது, நோய் தீர்தற்கு ஏதுவாயினவெல்லாம் மருந்தெனப்படுமாகலின். அது †"உற்றவன் றீர்ப்பான மருந்துழைச் செல்வானென் - றப்பானாற் கூற்றே மருந்து" என்பதனானுமறிக இஃது ஏகதேசவுருவகம்.

இதனானே மேறகூறிப்போந்தனூலம் சூக்குமம் மான் மோகினி விந்துவெல்லாம், மருத்துவனுக்கு மருந்துபோல, மலவயித்தியனாகிய அரனுக்குப் பரிக்கிரக விபூதியாதல் கூறப்பட்டது. (௬௪)

எழுமுடல் கரண மாதி யிவைமல மலம லத்தாற்
கழுவுவ னென்று சொன்ன காரண மென்னை யென்னிற்
செழுநவை யறுவை சாணி யுவர்செறி வித்த ழுக்கை
முழுவதுங் கழிப்பன் மாயை கொடுமல மொழிப்பன் முன்னோன்.

---

* திருக்குறள், தீவினையச்சம். செ - ௫. † ஷை, மருந்து. செ - ௧0.

(இ-ள்.) எழும் உடல் காணம் ஆதி இவை மலம் - எழுகின்ற அத்த னுகரணமுதலியன மலமாகவும்,—மலம் மலத்தால் கழுவுவன் என்று சொன்ன காரணம் என்னை என்னின் - மலத்தை மலத்தால் நீக்குவனென்று கூறிய காரணம யாதெனின்,—செழு நவை அறுவை அழுக்கை - அழுக்குடைய மெல்லிய ஆடையின் அழுக்கை,—சாணி உவர் செறிவித்து - சாணம் உவர்மண் முதலிய அழுக்கைக்கொண்டு,—முழுவதும கழிப்பான் - முழுவதும் நீக்குதல் செய்யும வண்ணான்போல,—முன்னோன் மாயை கொடு மலம் ஒழிப்பான் - முதல்வன் மாயாமலத்தினை (மருந்தாகக்கொண்டு ஏனை) மலங்களைத் தீர்ப்பான் என்க.

மலம அழுக்கு என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

இதனை மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இனி, அம்மாயைமாயேயங்களது இயல்பாவது என்னையெனபாக்கு, அதனை வகுத்துக் கூறுவான்றொடங்கினா. (௫௨)

நித்தமா யருவா யேக நிலையதா யுலகத் திற்கோர்
வித்துமா யசித்தா யெங்கும வியாபியாய் விமல னுக்கோர்
சத்தியாய்ப புவன போகந் தநுகா ணமுமு யிர்க்காய்
வைத்ததோா மலமாய் மாயை மயக்கமுஞ் செய்யு மன்றே.

(இ-ள்.) மாயை - (உலகிற்கு முதற்காரணமெனப்படும) மாயையாவது,—நித்தமாய் - நித்தமாகியும,—அருவாய் — அருவமாகியும,—ஏக நிலையதாய் - ஒன்றாகியும்,—உலகத்திற்கு ஓா வித்துமாய் - உலகம உண்டாதற்கு ஓர் வித்தாகியும்,—அசித்தாய் - சடமாகியும்,—எங்கும் வியாபியாய் - எவ்விடத்தும வியாபகமாகியும,—விமலனுக்கு ஓர் சத்தியாய் - முதல்வனுக்கோர் பரிக்கிரகசத்தியாகியும,—புவன போகம தநுகரணமுமம உயிர்க்காய் வைத்ததோர் மலமாய் - புவனமும போகமும தநுவும கரணமுமாக உயிர்களின்பொருட்டு விரிந்ததோா மலமாகியும,—மயக்கமும செய்யும அன்றே - விபரீதவுணர்வினைச் செய்தலாகியும உள்ள இலக்கணங்களை யுடையது என்க.

மாயையின் சொருபங் கூறுவாா, புவனபோகதநுகரணமுமுயிர்க்காயென றும், அதுவும் மாத்திமிகா மதம்பற்றிச் சூனியசத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு உலகத்திற்கோர் வித்துமாயென்றும், அதுவுங் கணிகவாதிகள் மதமபற்றிச் சாபினிற் செல்லாமைப்பொருட்டு நித்தமாயென்றும், அதுவும் உலோகாயதர் மதமபற்றிப் பூதங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அருவாயென றும், அதுவும் வைசேடிகா முதலியோர் மதம்பற்றிப் பரமாணுக்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு எங்குமவியாபியாயென்றும், அதுவுஞ் சாங்கியர் மதமபற்றி முக்குணங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு ஏகநிலையதாயென்றும், அதுவும் பாற்கரியா மதம்பற்றிப் பிரமத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு விமலனுக்கோர் சத்தியாயென்றும், அதுவும சிவாத்துவிதர் மதம்பற்றிச் சிற்சத்தியிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அசித்தாயென்றும், அதுவும் மாயாவாதி மதம்பற்றி அநிருவசனத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு வைத்ததோர் மலமாயென்றும், இத்தன்மைத்தாகிய மாயை ஆணவமலம்போல மயக்கமே செய்யுமென்னுஞ் சைவருளொருசாராரை மறுத்தறபொருட்டு மயக்கமுஞ்செய்யுமென்றுங் கூறினர்.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைக்கப்பட்டன.

ஈண்டு மயக்கமென்றது விபரீதவுணர்வை; மயக்கமுமென்னுமும்மை, அது தன்னியல்பன்மையுணர நின்றது. (ருங)

மாயையிற் கால மோடு நியதிபின் கலாதி தோன்று
மாயவக் கால மூன்றா யாக்கியு மளித்தும போக்கிக்
காயமோ டுலகுக் கெல்லாங் காலசங் கையினைப் பண்ணி
நாயக னாணை யாலே நடத்திடுஞ் சகத்தை யெல்லாம்.

(இ-ள்.) மாயையின் - அத்தன் சமத்தாகிய மாயையினின்றும்,—காலமோடு - காலதத்துவமும்,—நியதி - நியதிதத்துவமும,— பின் கலாதி தோன்றும - பின்னர்க் கலாதத்துவ முதலியனவும முறையே தோன்றுவனவாம்,—ஆய அக்காலம் - அவற்றுள் ஒன்றாகிய காலதத்துவமாவது,—நாயகன ஆணையாலே மூன்றாய் - முதல்வன் ஆணையான் இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென முத்திறப்பட்டு,—ஆக்கியும அளித்தும போக்கியும) காயமோடு உலகுக்கெல்லாம் - தோற்றம நிலை இறுதியென்னும முத்தொழிலுடைய தனக்குக் கீழுள்ள உடலும் உலகுமாகிய காரியபபிரபஞ்சம் அனைத்தையும,—கால சங்கையினைப்பண்ணி - கால வரையறையிறபடுத்தி,—சகத்தை எல்லாம நடத்திடும் - கன்மத்தை வகைசெய்து நிற்கும என்க.

எண்ணும்மை முன்னருஞ் சென்றியையும.
நாயகனாணையாலே யெனபதனைத் தத்துவாதிகாரமுழுதினு முய்த்துரைக்க.(ருச)

நியதிபின் றோன்றிக் கன்ம நிச்சயம பண்ணி நிற்கு
மயர்விலாக் கலைபின் றோன்றி யாணவ மொதுக்கிச் சித்தின்
செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்குஞ் சிறிதே வித்தை
யுயர்கலை யதனிற் றோன்றி யறிவினை யுதிக்கப் பண்ணும்.

(இ-ள்.) நியதி பின் தோன்றி - நியதிதத்துவம் அக்காலத்தின் பின்னாக (மாயையினின்றும்) தோன்றி,—கன்ம நிச்சயம பண்ணி நிற்கும் - (முதல்வன் ஆணையால்) அவரவர்செய்த கன்மம அவரவரே நுகருமாறு நியமிக்கும,—பின் அயர்வு இலாக் கலைதோன்றி - அதன்பின் (அம்மாயையினின்றே) அயர்ச்சியில்லாத கலாதத்துவந்தோன்றி,—ஆணவம் சிறிதே ஒதுக்கி - ஆணவத்தை ஏகதேசத்தில் நீக்கி,—சித்தின் செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்கும் - ஆன்மாவினது றொழில்செய்யுங் கிரியாசத்தியை விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால் வினைக்கீடாகவரும் போகத்திற் செலுத்தி)நிற்கும்,—உயர் கலையதனில வித்தை தோன்றி - உயர்ந்த அக்கலையினின்றும வித்தியாதத்துவம தோன்றி,—அறிவினை(ச் சிறிதே) உதிக்கபபண்ணும - அவ்வான்மாவினது ஞானசத்தியை ஏகதேசத்தில விளக்கி (முதல்வன ஆணையால் அப்போகத்தின்கட் செலுத்தி) நிற்கும என்க. (ருரு)

வித்தையி னராகந் தோன்றி வினைவழி போகத் தின்க
ணிச்சையைப் பண்ணி நிற்குந் தொழிலறி விச்சை மூன்றும்
வைச்சபோ திச்சா ஞானக் கிரியைமுன் மருவி யான்மா
நிச்சயம் புருட னாகிப் பொதுமையி னிற்ப னன்றே.

(இ-ள்.) வித்தையின் அராகம் தோன்றி - அவ்வித்தையி னின்றும் அராகதத்துவம்தோன்றி,—இச்சையை வினைவழி போகத்தின்கண் பண்ணி

நிற்கும் - ஆன்மாவினது இச்சாசத்தியை விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால) வினைக்கீடாகவரும் அப்போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும்,—தொழில் அறிவு இச்சை மூன்றும் வைச்ச போது - (இவ்வாறு கலைமுதலிய மூன்றும்) தொழின்முதலிய மூன்றனையும் விளக்கியவழி,—ஆன்மா - கன்மத்தை வரையறுத்தலும் நியமித்தலும செய்யுமுகத்தான் உபகரிப்பனவாய காலநியதிகளும் உளப்படப் பஞ்சகஞ்சுக முடைய வுயிர்,—இச்சா ஞானக் கிரியை முன் மருவி - அவ்விச்சைமுதலிய மூன்றனையும ஏகதேசத்தின் மருவி,—பொதுமையின் நிசசயம் புருடனாகி நிற்பன் அன்றே - பொதுவகையான் நிச்சயமாகிய புருடதத்துவமெனப் பெயர்பெற்று (முதல்வன் ஆணையான் அப்போகத்தில் உன்முகமாய) நிற்கும் என்க.

சிறப்புவகையாற் புருடதத்துவமென நிற்றல் மூலப்பகுதியிற்றோன்று மவிச்சைமுதலிய பஞ்சக்கிலேசமு முடைத்தாயவழி யென்பார், ஈண்டுப் பொதுமையி னிற்பனெனறார்.

போகத்துன்முகமாகிய உயிரே புருடதத்துவமென நிற்பதன்றி வேறில்லையென்பதுணாத்துவா, நிச்சயம் புருடனாகியெனறார். (௫௬)

வருங்குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதி கலையிற் றோன்றித்
தருங்குண மூன்று மொன்றிற் றான்மூன்றாய் மும்மூன் றாகு
மிருங்குண ரூப மாகி யியைந்திடு மெங்கு மான்மாப்
பெருங்குண வடிவாய்ப் போக சாதனம் பெந்த மாமே.

(இ-ள்.) மூலப்பிரகிருதி கலையின் வருங் குணவடிவாய்த் தோன்றி - (அதன்பின்) மூலப்பகுதி கலையினின்றும வருகின்ற (அவ்வியக்த) குண வடிவாய் (முதல்வன் ஆணையாலே) தோன்றி,—தரும குணம மூன்றாய் - (தன்கணின்றும் வியத்தமாய்த்) தாப்படுங் குணதத்துவம (சாத்துவிகமுதலிய) மூவகையாய்,—ஒன்றின் தான மூன்றாய் மும்மூன்று ஆகும (அவற்றுள்) ஒவ்வொன்று முத்திறப்பட்டு ஒன்பது வகையாம,—போக சாதனம் - போகத்திற்குரிய சாதனமாய் அதனகட்டோன்றும புத்திமுதலிய தத்துவங்களும,—பெருங்குணவடிவாய்ப் பெந்தமாமே - பெரிய குணவடிவேயாய் (முதல்வன் ஆணையான்) உயிரைப் பந்திக்கும,—எங்கும ஆன்மா இருங்குணரூபமாகி இயைந்திடும - அதனுற் போக நுகரும் இடமெங்கணும் உயிரும் பெரிய அக்குணரூபமாய் நிற்கும என்க. (௫௭)

சித்தமா மவ்வி யத்தஞ் சிந்தனை யதுவுஞ் செய்யும்
புத்தியவ் வியத்திற் றோன்றிப் புண்ணிய பாவஞ் சார்ந்து
வத்துநிச் சயமும பண்ணி வருஞ்சுக துக்க மோகப்
பித்தினின் மயங்கி ஞானக் கிரியையும பேணி நிற்கும்.

(இ-ள்.) சித்தமாம அவ்வியத்தம - (குணதத்துவத்திற்குக் காரணமெனச்) சித்திக்கப்பட்டதாகிய மூலப்பகுதி,—சிந்தனையதுவும செய்யும் - (அக்குணதத்துவத்தைத் தோற்றுவித்தலேயன்றி) விபரீத வுணர்வுடையதாகிய அவிச்சையினையும் (முதல்வன் ஆணையாலே) தோற்றுவிக்கும்,—புத்தி அவ்வியத்தில் தோன்றி - (அதன்பின்) புத்திதத்துவம் அந்தக்குண தத்துவத்தினின்றுந் தோன்றி,—புண்ணிய பாவம் சார்ந்து - (அவ்வவ்வுயிர்

கள்செய்த) புண்ணியபாவங்கள் தன்பாற் சாரப்பட்டும்,—வரும் றுத்த நிச்சயமும் பண்ணி - (அவ்விருவினைக்கீடாக) வந்த விடயத்தை (இஃது இன்னதென) நிச்சயித்தும்,—சுகதுக்கமோகப் பித்தினின் மயங்கி - (நிச்சயித்தபின்னர்ச்) சுகதுக்கமோகவடிவாய்ப் பரிணமித்தும்,—ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும் - (பரிணமித்தவழி உயிரின்) அறிவு தொழில்கட்கு விடயமாகியும் (முதல்வன் ஆணையால்) நிற்குமென்க.

சித்தமாமவ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ் செய்யுமென்பதனைச் சித்தத்தின்மேல் வைத்துரைப்பாருமுளர், *"சிந்தைநினைவையம் - செந்தருமனமொழிய வகுப்பொணாதே" எனப் புடைநூலாசிரியரோதுதலின், மனத்தின் பின்னதாயதன்கண்ணடங்குஞ் சித்தத்தை ஈண்டுக் கூறுதற்கோரியைபின்மையானும், புடைநூலாசிரியர் அவ்வாறோதாமையானும், சிவாசமங்களோடு முரணுதலானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

ஈண்டுச்சிந்தனையென்றது ஏற்புழிக்கோடலான்விபரீதவுணர்வின்மேற்றாயிற்று.

உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

கன்மமென்றாற்போல வியத்தமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று வியத்தியென நின்றது.

அகரஞ் சுட்டுப்பொருட்டு.

சாருது சாரப்பட்டு.

பேணி பேணப்பட்டு.

பித்துப்போல உயிரை மயக்குதலாற் சுகதுக்கமோகங்களைப் பித்தென்றார்; மயங்குதல் ஈண்டுப் பரிணமித்தல். (ருஅ)

ஆங்காரம் புத்தியின்க ணுதித்தகந் தைக்கு வித்தா
யீங்கார்தா னென்னோ டொப்பா ரென்றியா னென்ன தென்றே
நீங்காதே நிற்குந் தானு மூன்றதாய் நிகழு மென்பர்
பாங்கார்பூ தாதி வைகா ரிகந்தைச தந்தா னென்றே.

(இ-ள்.) புத்தியின்கண் ஆங்காரம் உதித்து - அப்புத்திதத்துவத்தினின்றும் அகங்காரதத்துவம் தோன்றி,—ஈங்கு ஆர் தான் என்னோடு ஒப்பார் என்று - இவ்விடத்து யாவர்தான் என்னோடு ஒப்பவர் ஒருவரும் இல்லையென,—அகந்தைக்கு வித்தாய் - அகந்தைப்படுதற்குக் காரணமாய்,—யான் என்னது என்றே நீங்காதே நிற்கும் - (வாயிற் காட்சிக்கு விடயமாய்த் தோன்றியபொருளை இஃது இன்னதென்று புத்திதத்துவம் நிச்சயிக்கும்படியாக) யானென்றும் எனதென்றும் (அதன்கண் ஒருப்பட்டெழுந்து ஆன்மாவோடு முதல்வன் ஆணையான்) வேற்றுமையின்றி நிற்கும்,—தானும் - அதுவும்,—பாங்கு ஆர் பூதாதி - குணவேற்றுமைபற்றிப் பகுப்பினையுடைய பூதாதியகங்காரமும்,—வைகாரிகம் - வைகரியகங்காரமும்,—தைசதந்தான் என்றே - தைசதவகங்காரமுமென்னும் வேறுபாட்டால்,—மூன்றதாய் நிகழும் என்பர் - (முதல்வன் ஆணையான்) முத்திறப்படுமென மொழிந்தனர் என்க.

அகங்காரம் ஆங்காரமென மரீஇயிற்று; நீங்காது நிற்குமெனவே, அது கலைபோல வினைமுதற்காரகமென்று உபசரிக்கப்படுமென்பதாயிற்று. (ருக)

---

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம். செ - ரு.

நிற்கும் -

யால) மனமது தைசதத்தின் வந்தொரு பொருளை முந்தி.

அறிவு நினைவதுஞ் செய்தங் கைய நிலைமையி னிற்கு மாங்கே

றும் யினைமலி சோத்தி ராதி கன்மவிந் திரிய மெல்லா

ெ முனைமுறை செய்த வைகா ரிகந்தரு மென்பர் முன்னோர்.

(இ-ள்.) தைசதத்தின் - அம்மூன்றனுள்ளே தைசதவகங்காரத்தினின்று,—மனமது வந்து - மனமானது தோன்றி,—முந்தி ஒரு பொருளை நினைவது செய்தும்,—எதிர்ப்பட்டதொருவிடயத்தை (இஃது யாதாகற்பாற்றெனச் சித்தரூபமாய் நின்று) சிந்திக்கும்,—அங்கு ஐய நிலைமையின் நிற்கும் - (பின்னர்) அதன்கண் ஐயுற்று நிச்சயித்தற்கண்ணதாகிய வேட்கையை விளைக்கும் (முதல்வன் ஆணையான்) நிற்கும்,—இனமலி சோத்திராதி (மனத்தின் பின்னதாக) மேம்பட்ட இனமாகிய ஞானேந்திரியங்களும்,—ஆங்கே (தோன்றும்) - அத்தைசதவகங்காரத்தினின்றே (முதல்வனாணையாலே) தோன்றும்,—முனைமுறை செய்த வைகாரிகம் - முன்னர்க் கூறிய வைகாரிக அகங்காரத்தினின்று,—கன்ம இந்திரியம் எல்லாம் - கன்மேந்திரியம் ஐந்தும்,—தரும் என்பர் முன்னோர் - (முதல்வன் ஆணையாலே) தோன்றுமென்பர் முன்னோர் என்க.

சோத்திராதி தோன்றுமெனச் சொல்லெச்சம் வருவித்துரைக்க. (௩௰)

நற்செவி துவக்குக் கண்ணுற நாசியைந் தினையு நல்லோர்
புத்தியிந் திரிய மென்று புகன்றன ரிவைத மக்குச்
சத்தநற் பரிச ரூப விரதகந் தங்க ளைந்தும்
வைத்தனர் விடய மாக வடைவினின் மருவு மென்றே.

(இ-ள்.) நல்லோர் - அறிவின் மிக்கோர்,—(அவ்விருவகை இந்திரியங்களுள்) நற்செவி துவக்குக் கண் நா நாசி ஐந்தினையும் - நன்மையாகிய சோத்திரமும் துவக்கும் சட்சுவும் சிங்குவையும் ஆக்கிராணமுமாகிய ஐந்தனையும்,—புத்தி இந்திரியம் என்று புகன்றனர் - ஞானேந்திரியங்களென்று மொழிந்தனர்,—இவை தமக்கு விடயமாக - அவற்றிற்கு விடயமாக,—அடைவினில் - முறையே,—சத்த நற் பரிச ரூப இரத கந்தங்கள் ஐந்தும் - சத்தமும் நன்மையாகிய பரிசமும் உருவமும் இரதமும் கந்தமுமாகிய பூதகுணம் ஐந்தும்,—மருவும் என்றே வைத்தனர் - பொருந்துமென்றும் வைத்தனர் என்க. (௩௧)

வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோ டுபத்த மைந்தும்
நீக்கினர் முன்னே கன்மேந் திரியங்க ளெனநி னைந்தே
யாக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்கா னந்த
முங்கமா மைந்து மைந்தின் றொழிலென வோதி னாரே.

(இ-ள்.) வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோடு உபத்தம் ஐந்தும் - என வாக்கும் பாதமும் பாணியும் பாயுவும் உபத்தமும் ஆகிய ஐந்தும்,—கன்மேந்திரியங்கள் என முன்னே நினைந்தே நீக்கினர் - தொழில்செய்யும் கருவியாகலின் (ஞானேந்திரியங்களின்) வேறாக முன்பே கருதி வைத்தனர்,—ஐந்தின் தொழில் - இவ்வைந்தின் தொழிலாவன,—ஆக்கிய வசன

கமன தானமும் விசர்க்க ஆனந்தம் ஊக்கம் ஆர் ஐந்தும் என - நிறுத்த முறையே வசனமும் கமனமும் தானமும் விசர்க்கமும் ஆனந்தமுமாகிய வலிமை பெற்ற ஐந்து மாமென,—ஓதினூர் - மொழிந்தனர் என்க.

அற்றேல், ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியைகளை விளக்குதற்கு இந்திரிய மந்தக்கரணங் கலாதியென்னும் முத்திறத்துள் ஒன்றேயமையுமாகலின் ஏனைய மிகையாம் போலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௬௨)

வாயாதி சோத்தி ராதி புறத்துவாழ் கருவி யாகு
மோயாத மனாதி காயத் துணருமுட் கருவி யாகு
மாய்வார்கட் கராக மாதி யவற்றினுட் கருவி யென்பர்
மாயாடன் வயிற்றி வற்றாற் றுடக்குண்டு வாழு மான்மா.

(இ-ள்.) வாயாதி சோத்திராதி - கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களாகிய அவ்விருவகை இந்திரியங்களும்,—புறத்துவாழ் கருவியாகும் - (ஒன்றனை விடயிக்கலுறுவார்க்கு உடம்பின்) புறத்தேதோன்றி விடயிக்கும் புறக்கருவிகளாம்,—ஓயாத மனாதி - ஒழிவில்லாத மனமுதலாயின,—காயத்து உணரும் உட்கருவியாகும் - (அவ்வவ் விந்திரியங்களாற் றரப்பட்ட விடயத்தை) உடம்பினகத்தே நின்று விடயிக்கும் உட்கருவிகளாகும்,—அராகம் ஆதி - (ஏனைக்) கலாதிகளாவன,—ஆய்வார்கட்கு அவற்றின் உட்கருவி என்பர் - ஆராய்கின்றவர்க்கு அவ்வகந்தக் கரணங்களான் (விடயிக்கப்பட்டு வந்த பயனை ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகட்குப் பொருத்துவனவாய) உள்ளந்தக்கரணங்களாம் என்பார் (இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலின்),—மாயாள் தன் வயிற்று இவற்றால் - மாயையினிடத்துண்டாகிய இம்முத்திறக்கருவிகளாலும்,—ஆன்மாத்துடக்குண்டு வாழும்-உயிர்பந்திக்கப்பட்டு நிற்கும் என்க.

மாயாளெனப் பெண்பாலாகக் கூறியது வடமொழிமதம்பற்றி; உருவகஞ்செய்தற்பொருட்டெனினுமாம்.

ஓயாமை மனத்துக்கடை. (௬௩)

ஓசைநற் பரிச ரூப விரதகந் தங்க ளென்று
பேசுமாத் திரைக ளைந்தும் பிறக்குமபூ தாதி கத்தி
னேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனாற் காண்டு
மாசைசேர் மனாதி தன்மாத் திரைபுரி யட்ட கந்தான்.

(இ-ள்.) பூதாதிகத்தின - (அவ்விருவகை இந்திரியங்களும் தோன்றிய பின் ஏனைப்) பூதாதியகங்காரத்தினின்றும்,—ஓசை நன் பரிச ரூப இரத கந்தங்கள் என்று பேசு மாத்திரைகள் ஐந்தும் பிறக்கும் - சத்தமும் நன்மையாகிய பரிசமும் உருவமும் இரதமும் கந்தமுமெனக் கூறப்படும் தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் தோன்றி,—நேச இந்திரியங்கட்கு நிகழ் அறிவு இதனாற் காண்டும் - விரும்பப்பெற்ற அவ்விந்திரியங்கள் விளங்குகின்ற (தத்தம் விடயங்களை) விடயிக்குமாறு ஊக்கஞ் செய்வித்து (முதல்வன் ஆணையால்) உடனிற்கும்,—தன்மாத்திரை ஆசை சேர் மனாதி - இத்தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் இச்சாரூபமாகிய அந்தக்கரணங்கள் மூன்றுமாகிய எட்டுங்கூடி,—புரி அட்டகம் தான் - புரியட்டக வுடம்பாமென்றறிக என்க.

மாத்திரையென்றது தலைக்குறை.

விடயவடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தன்மாத்திரைவடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தம்முள் வேற்றுமை காணமாட்டாதாருக்கு வேற்றுமை காட்டுவார், மறுதிதன்மாத்திரைபுரியட்டகமென்ப,"உமுடன் கூறினார். (சுச)

சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத் திரைகளிற் சத்த முன்னாத்
தோற்றும்வான் வளிதீ நீர்மண் டொடக்கியே யொன்றுக் கொன்றங்
கேற்றமா மோசை யாதி யிருங்குண மியைந்து நிற்கு
மாற்றவே விடய பூத மங்காங்கி பாவத் தாமே.

(இ-ள்.) சத்தம் முன்னாச் சாற்றிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளின் - மேற் சத்த முதலியவாகக் கூறிய தன்மாத்திரைகள் ஐந்திலுநின்று,—வான் வளி தீ நீர் மண் தோற்றும - (முறையே) ஆகாயமும் வாயுவும தேயுவும் அப்புவும் பிருதிவியுமாகிய தூலபூதம் ஐந்துந்தோன்றி,—தொடக்கியே ஒன்றுக்கு ஒன்று அங்கு எற்றமாம ஓசை ஆதி இருங்குணம இயைந்து நிற்கும் - அவற்றுடன் பிரிப்பின்றி (முறையே) ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமாகிய சத்தமுதலிய பெருங்குணங்கள் (முதல்வன் ஆணையால்) வியத்திருபமாகவுடையனவாய் நிற்கும்,—பூதம் ஆற்றவே விடயம் அங்காங்கி பாவத்து ஆமே - இவ்வைம்பெரும் பூதங்கள் (தன்மாத்திரையோடு கூடிநின்று இந்திரியங்களின்றொழிற்பாட்டை) ஊக்குதற்கு இவற்றின் காரியபூதங்களாகிய தாத்துவிகங்கள் அறுபதும அங்காங்கி முறைமையவாய் உடனிற்கும் என்க.

ஆற்றுதல் வல்லுதல்.

விடயமென்றது ஈண்டுக் காரியமென்னுந்துணையாய் நின்றது.

இவை பதினான்கு செய்யுளானுந் தத்துவங்களொன்றிலொன்று தோன்று முறைமையும் அவற்றின் றொழிற்பாடும் பயனுந் தாத்துவிகங்களியல்புங் கூறப்பட்டன.

இந்தத்தத்துவங்களெல்லாம் அகமும் அகப்புறமும் புறமுமென மூவகைப்படும்; அவற்றுள், பூதங்களின் வைத்துப் புறபூதங்களிறபடும விசேடங்கூறுகின்றார். ()

இரந்தர மாகி வான்றா னிடங்கொடுத் திடுஞ்ச லித்துப்
பரந்தவை திரட்டுங் காறீச் சுட்டொன்று வித்தல் பண்ணு
நிரந்தரங் குளிர்ந்து நின்று பதஞ்செயு நீர்மண் டானு
முரந்தருங் கடின மாகித் தரித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) வான்தான் - (ஐம்பெரும்பூதங்களுள்) ஆகாயமானது,—இரந்தரமாகி இடம் கொடுத்திடும - வெளியாதல் இடங்கொடுத்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—கால் - வாயுவானது,—சலித்துப் பரந்தவை திரட்டும் - சலித்தல் பரந்தவற்றைத் திரட்டுதலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—தீ - தேயுவானது,—சுட்டு ஒன்றுவித்தல் பண்ணும் - சுடுதல் ஒன்றுவித்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—நீர் - அப்புவானது,—நிரந்தரம் குளிர்ந்து நின்று பதம் செயும் இடைவிடாது குளிர்தல் பதஞ்செய்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—மண்தானும் - பிருதிவியானது,—உரந்தரும் கடினமாகித் தரித்திடும் - வலிதருதற்கு ஏதுவாகிய கடினமாதல் தரித்திடுதலாகிய குணமும்

தொழிலும் உடையதாம்,—உணர்ந்து கொள்ளே இவற்றினை அறிவாயாக என்க. (௬௬)

மண்புன லனல்கால் வான்பால் வடிவுநாற் கோண மாகுந்
தண்பிறை மூன்று கோண நதகுமறு கோணம் வட்டம்
வண்பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுப்பொடு தூம வன்ன
மெண்டரு மெழுத்துத் தானும் லவரய வவ்வு மாமே.

(இ-ள்.) மண் புனல் அனல் கால் வான் - நிலம் நீர் தீ வளி வெளி யாகிய அப்பூதங்கள்,—நாற்கோணம் தண்பிறை மூன்றுகோணம் தகும் அறுகோணம வட்டம் ஆகும் பால் வடிவு - (முறையே) நாற்கோணமும் தண்ணிய பிறைபோலும இருகோணமும் முக்கோணமும் தக்க அறுகோணமும் வட்டமுமாகிய (ஐ)வகை வடிவுகளும்,—வண் பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுப்பொடு தூமம் (பால்) வன்னம் - வளவியபொன்மையும் வெணமையும் செம்மையும் கருமையும் புகைமையுமாகிய (ஐ) வகை நிறங்களும்,—ல வ ர ய அவ்வுமாம் எண்தரும எழுத்துத் தானுமே - லகாரமும் வகாரமும் ரகாரமும யகாரமும் ஹகாரமுமாகிய ஐவகைப்பீசங்களுமாகிய இவையும் உடையன என்க. (௬௭)

குறிகள்வச் சிரத்தி னோடு கோகந தஞ்சு வத்தி
யறுபுள்ளி யமுத விந்து வதிதெய்வ மயன்மா லாதி
செறிபுக ழீச னோடு சதாசிவம் பூத தெய்வ
நெறிதரு கலையைந் திற்கு நிகழ்த்துவ ரிந்த நீர்மை.

(இ-ள்.) வச்சிரத்தினோடு கோகநதம சுவத்தி அறுபுள்ளி அமுத விந்து குறிகள் - வச்சிரமும தாமரையும் சுவத்திகமும் அறுபுள்ளியும் அமுத விந்துவுமாகிய (ஐந்து) அடையாளங்களும்,—தெய்வம் அயன் மால் ஆதி செறிபுகழ் ஈசனோடு சதாசிவம் அதிதெய்வம - தெய்வமெனப்படும் அயனும் மாலும் உருத்திரனும் மிக்க புகழினையுடைய மகேசனும் சதாசிவமுமாகிய (ஐந்து) அதிதெய்வங்களுமாகிய இவையும்,—பூதம-(முற்கூறிய) பிருதிவிமுதலிய பூதங்கள் (முறையே உடையனவாம்),—நெறிதரு கலை ஐந்திற்கும இந்த நீர்மை நிகழ்த்துவர் - (இவை மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களை அடக்கிநிற்கும்) முறைமையுடைய நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகட்கும இவ்வாறே பெரியரால கூறபபடும என்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளாலும் புறப்பூதங்களதியல்பு வேறெடுத்துக்கொண்டு வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

ஏனையகப்பூதங்களதியல்பு ஞானேந்திரியங்கட்கு நிகழுமிவிதனாற்காண்டுமெனவும், அகப்புறப்பூதங்களதியல்பு ஆசைசோமனாதிதன்மாத்திரைபுரியட்டகந்தானெனவுஞ் சூக்குமபூதமாகிய தன்மாத்திரைக்கோதியவாறுபற்றி அறியக்கிடந்தன. (௬௮)

சுத்ததத் துவங்க ளென்று முன்னமே சொன்ன வைந்து
மித்தகை மையினி யம்பு மிவைமுப்பத் தொன்று மாகத்
தத்துவ முப்பத் தாறுஞ் சைதன்னி யங்க ளைந்து
சித்தசித் தான்மா வொன்று முப்பது மசித்தே செப்பில்.

(இ-ள்.) சுத்த தத்துவங்கள் என்று முன்னமே சொன்ன ஐந்தும் - இயைபுபற்றி மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்துடன்,—இத்தகைமையின் இயம்பும் இவை முப்பது தோன்றும் ஆக - ஈண்டுக் குணம்பொருந்தக் கூறியதத்துவம் முப்பத்தோன்றும் உளபட,—முப்பத்தாறு தத்துவமாம் - (தொகையான்) முப்பத்தாறு தத்துவங்களாம்,—செப்பில் ஐந்து சைதன்னியங்கள் - சொல்லுமிடத்தே இவற்றுள் முன்னைய ஐந்தும் (சடமாயினும் சிற்சத்திக்குச் சுதந்திரவடிவாகலின்) சைதன்னியமெனப்படும்,—ஆன்மா ஒன்று சித்தசித்து - (ஏனைமுப்பத்தொன்றனுள்) புருடதத்துவம் ஒன்றும் சார்ந்ததின் வண்ணமாய்ச் சித்தசித்தெனப்படும்,—முப்பதும் அசித்தே - (அஃதொழிந்த)முப்பதும் அசித்தெனவேபடும் என்க.

சித்தசித்தென்றது தமிழ்நூலின் முடிபு.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களுக்குத் தொகையும் அவற்றதியல்பும் கூறப்பட்டன. (௬௯)

ஐந்துசுத் தத்தின் கீழேழ் சுத்தாசுத் தம்ம சுத்த
தந்திடும் புமான்கீ ழெண்மூன் றாயதத் துவஞ்சீ வர்க்கு
வந்திடும ப்ரேர காண்ட மருவுபோ கசயித் திரத்தோ
டந்தமி லணுக்க ளுக்குப் போக்கிய காண்ட மாமே.

(இ-ள்.) (இத்தத்துவ முப்பத்தாறனுள் முற்கூறிய ஐந்து தத்துவமும்) ஐந்து சுத்தத்தின் கீழ் எழ் (தத்துவம்) - சுத்தமாகிய (அவ்)வைந்து தத்துவத்தின் கீழாக (நடுவண்) ஏழுதத்துவமும்,—தந்திடும் புமான் கீழ் எண்மூன்று ஆய தத்துவம் - பொருந்திய புருடதத்துவத்தின் கீழாக (ப்பின்) இருபத்துநான்காகிய தத்துவமும்,—(சுத்தம்) சுத்தாசுத்தம் அசுத்தம் - (முறையே) சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தம எனவும்,—சீவர்க்கு வந்திடும் பிரேரகாண்டம் - உயிர்கள் அநுபவத்திற்கு ஏதுவாகும் பிரேரகாண்டம்,—மருவு போகசயித்திரத்தோடு - பொருந்திய போகசயித்திருகாண்டத்துடன்,—அந்தம் இல் அணுக்களுக்குப் போக்கியகாண்டம் ஆமே - எண்ணிலாத உயிர்கட்குப் போக்கியகாண்டம் எனவும் (காரணக்குறி பெற்று முத்திறப்) படும் என்க.

முன்னையவைந்துஞ் சுத்தமாதன் மேற்கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டனுவதித்தொழிந்தார்.

போகசயித்திருவென்னும் வடசொல்லினுளுகரமும் அதனோடென்பதனுள் அஞ்சாரியையும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

அது பகுதிப்பொருள்விகுதி.

இவை காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இதனானே அம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் மூவினமாதல் கூறப்பட்டது. (௭௦)

தத்துவ ரூப மாகுந் தருமரு வுருவ மெல்லாந்
தத்துவந் தூல சூக்க பரங்களு மாகி நிற்குந்
தத்துவந் தன்னிற் சாரு மணுக்கள்சா தாக்கி யத்திற்
றத்துவ சத்தஞ் சாருஞ் சகலமுந் தத்து வங்காண்.

(இ-ள்.) தரும் அரு உருவம் எல்லாம் - (மாயையினாலே) தரப்பட்ட அருவும் உருவும் அருவுருவுமாயுள்ள காரியப் பிரபஞ்சம் அனைத்தும்,—தத்துவரூபமாகும் - இத்தத்துவவடிவேயாம்,—தத்துவம் தூல சூக்க பரங்களுமாகி நிற்கும் - இம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் தூலதத்துவம் சூக்குமதத்துவம் அதிசூக்குமதத்துவமென (ஒரோவொன்று மூவகைப்பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்பும் சிறப்புமாய்) நிற்கும்,—தத்துவம் தன்னிற் சாரும் அணுக்கள் சாதாக்கியத்தில் - இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை அதிட்டிக்கும அணுபக்க சம்புபக்கத்து அதிதெய்வங்களிடத்தும்,—தத்துவசத்தம் சாரும் - அவ்வத் தத்துவப்பெயர் பொருந்தும்,—சகலமும் தத்துவம் காண் - (ஆதலின்) எல்லாப்பொருளையும் தத்துவங்களின் வைத்துக் காண்க என்க.

எனவே, இத்தத்துவமுப்பத்தாறுமுணர்ந்தானுக்கு எல்லாப்பொருளும் இனிது விளங்குமென்பதாயிற்று.

இச்செய்யுளிற்கூறிய பொருளனைத்துஞ்சிவாகமங்களின்விரித்துணர்ந்துகொள்க.

இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாமுரைப்ப.

இதனானே தத்துவங்களொருதலையானுணரற்பாலனவென்பது கூறப்பட்டது. ()

தத்துவ மெண்மூன் றுஞ்சென் றான்மதத் துவத்தொ டுங்கும்
வித்தையி னொடுங்கு மாறுஞ் சிவத்தினி னொடுங்கு மூன்று
நித்ததத் துவமீ மூன்று மென்பர்க ளிரண்டு நின்ற
சுத்தமாஞ் சிவத்தொ டுங்குந் தோற்றமு மிதுபோ லாகும்.

(இ-ள்.) (இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் சங்காரகாலத்துத் தத்தங் காரணங்களின் ஒடுங்கும் வழி) தத்துவம் எண்மூன்றும் சென்று - நிலமுதன் மூலப்பகுதி ஈறாகிய இருபத்து நான்கு தத்துவங்களும் சென்று,—ஆன்மதத்துவத்தின் ஒடுங்கும - சகலவர்க்கத்து ஆன்மாக்கட்கு அதிதெய்வமாகிய சீகண்டருத்திரனால் ஒடுங்கும்,—ஆறும - மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறுதத்துவமும்,—வித்தையின் ஒடுங்கும் - வித்தையீசராகிய அநந்தரால் ஒடுங்கும,—மூன்றும - அவற்றின் மேலுள்ள சுத்தவித்தை முதலிய மூன்று தத்துவமும்,—சிவத்தினின் ஒடுங்கும் - இலயத்தினின்ற சிவனால் ஒடுங்கும,—நின்ற இரண்டும் - ஏனைச் சத்திதத்துவம சிவதத்துவம் இரண்டும,—சுத்தமாம சிவத்தின் ஒடுங்கும்-சுத்தசிவனால் ஒடுங்கும்,—தோற்றமும் இதுபோல் ஆகும் - இவை புநருற்பவம் ஆங்காலும் அவ்வவை அவ்வவரால் ஆம்,—இம்மூன்றும் நித்ததத்துவம் என்பர்கள் - (இவருட் சுத்த சிவன் ஒருவனே நித்தியன்) ஏனைமூவரையும் அவ்வாறு நித்தியரென் பாரும் உளர் (அஃது உபசாரமே) என்க.

மூலப்பகுதிக்குங் குணதத்துவத்திற்குந் தம்முள்வேற்றுமை அவ்வியத்தமாதலும் வியத்தமாதலும் மாத்திரையேயன்றி ஏனையபோலப் பரிணமவிசேடமின்மையின் அதுபற்றி அவையிரண்டனையுமொன்றாக வைத்தெண்ணினார்.

ஏதுப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு ஏனையிடங்களினும் விரித்துரைக்க.

ஆன்மாவுக்கதிதெய்வமாகிய தத்துவம் ஆன்மதத்துவமென உருத்திரனுக்குப் பெயராயிற்று; ஈண்டான்மாவென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் சகலவர்க்கத்தின் மேனின்றது.

தத்துவமென்பது பொதுச்சொல்.

ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவமென அவ்வக்காரணக்கடவுளர் பெயர் இயைபுபற்றி அவ்வத்தத்துவங்களுக்கு மாயினவென்பதுணர்த்துவார், அவரை யவ்வப்பெயராற் கூறினர்.

இனி, நவந்தருபேதங் கூறுவான் புகுந்தவாசிரியர் அதற்குத் தோற்றுவாயாக இச்செய்யுளை ஈண்டு வைத்தாராயினும், இயைபுபற்றி ஐந்துசுத்தத்திலென மூவகைப் படுத்தோதிய செய்யுளின் பின்னாக வைத்துக்கண்டு கொள்க.

இதனானே அத்தத்துவங்களைத் தோற்றியொடுக்குங் காரணக்கடவுளர் இவரென் பது வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இத்துணையும் மூன்றாங் கூற்றிற்படுமுறைமையெல்லாந் தொகுத்துக்கூறியவாறு.

இனி, எழுசெய்யுளான் நாலாங்கூற்றைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (எஉ)

நான்காமதிகரணம்.

மொய்தரு பூத மாதி மோகினி யந்த மாகப்
பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும்பு கன்று
மெய்தரு சைவ மாதி யிருமூன்றும் வித்தை யாதி
யெய்துதத் துவங்க ளேயு மொன்றுமின் றெம்மி றைக்கே.

(இ-ள்.) பொய்தரு சமயம் எல்லாம் - பொய்மைபெற்ற சாருவாக முதல் அயிக்கியவாதசைவம் ஈறாகிய புறப்புறச் சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமுமென்னும் முக்கூற்றுச் சமயத்தெய்வங்க ளெல்லாம,— மொய்தரு பூதம ஆதி மோகினி அந்தம் ஆகப் புக்கு நின்றிடும - நெருங்கிய பூதமுதல் அசுத்தமாயாதத்துவம் ஈறாக ஒவ்வொரு தத்துவங்களின் நிலை பெறும்,—புகன்று மெய்தரு சைவம் ஆதி இரு மூன்றும் - சிவாகமங்க ளுட் கூறப்படும் (ஏகனேகனிருள்கரும மாயையிரண்டென்னும் ஆறு பொருட்கும்) உண்மைத்தன்மை விளக்குகின்ற சைவமெனப்படும் தலையா கிய அறுவகைச்சமயத் தெய்வமாய்நின்ற அதிகார போக இலய சிவபேத ங்கள்,—வித்தை ஆதி எய்து தத்துவங்கள் ஏயும் - சுத்த வித்தை முதலிய வாகப்பொருந்திய ஐந்து தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றின் நிலைபெறும,— எம் இறைக்கு ஒன்றும் இன்றே - சித்தாந்தசைவத்தெய்வமாகிய எமமு டைய சுத்தசிவம் இம்முப்பத்தாறையும் கடந்துநிற்கும் என்க.

அமலனுதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அவ்வத்தெய்வங்கணிலைபெறுந் தத்துவமே அவ்வச்சமயத்தார்க்கு முத்தித்தான மென்பதூஉம் இதனாற் பெறுதும்.

அவ்வவற்றின்மேலுள்ள தத்துவங்கள் அவ்வச்சமயத்தார்க்குணர்ச்சி செல்லா மையின் அவ்வத்தத்துவத்தினளவினன்றி அவருக்கு மேற்சேறல் கூடாமையறிக.

சமயத்தெய்வங்களைச் சமயமென்றுபசரித்தார்; இருமூன்று மென்றதுமது.

ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளமாட்டாத ஐக்கியவாதசைவரை நீக்குதற்கு, மெய்தருசைவமென்றும், ஆதியிரு மூன்றென்றும், விசேடித்தார்.

பாடாணவாதசைவமுதற் சுத்தசைவமீறாகக் கிடந்தவேழனுள் பாடாணவாதத்திற்கும் பேதவாதத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை சிறிதாதல்பற்றி அவையிரண்டனையு மொன்றாகவைத்து இருமூன்றெனத் தொகைகூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி உரைப்பனவெல்லாஞ் சிவாகமங்களோடு முரணுமென்றொழிக. ()

சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் றிகழு மீச
னுவந்தரு ளுருத்தி ரன்றான் மாலய னொன்றி னொன்றாப்
பவந்தரு மருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்று
நவந்தரு பேத மேக நாதனே நடிப்ப னென்பர்.

(இ-ள்.) ஏகநாதனே - அங்ஙனம் ஒன்றுமின்றி நிற்கும் எம்மிறைவனே,—ஒன்றின் ஒன்றாப் பவந்தரும் சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் திகழும் ஈசன் உவந்தருள் உருத்திரன்றான் மால் அயன் - ஒன்றின் ஒன்றாகத்தோன்றி (ஒவ்வொருதத்துவங்களினின்றுகொண்டு தத்தந தொழில்களைச்செய்யும்) சிவமுதல் அயனீறாகியவைகளிலே,—அருவம் நாலு இங்கு - சிவம் சத்தி நாதம் விந்துவாகிய அருவத்திருமேனி நான்கும,—உருவம் நாலு - மகேசன் உருத்திரன் மால் அயனாகிய உருவத்திருமேனி நான்கும்,—உபயம் ஒன்று ஆம - சதாசிவமாகிய அருவுருவத்திருமேனி ஒன்றும் ஆகிய (முத்திறத்து),—நவம் தரு பேதம் நடிப்பன் என்பர் - ஒன்பதுவர்க்கத்தினும் (வேற்றுமையின்றிநின்று) அவ்வத்தொழில்களைச்செய்வனென்பர் என்க.

ஏகாரம் தேற்றம்.

மேல், ஒருவனே யிராவணுதி பாவகமுற்றாற்போல என்றதனை எண்டுமறிவுறுத்துவார், நடிப்பனென்றார்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

இவ்வொன்பது பேதத்துட் சத்தி விந்துவென்னுமிரண்டும் சத்திபேதமாயினும், ஏனைமனோன்மனி முதலிய பேதம்போலன்றி ஒன்றினொன்றாகப் பவந்தருமுறையிற் காரணமா யிடை நிற்றல்பற்றிச் சிவபேதத்துடன் வைத்தெண்ணி நவந்தருபேதமெனப்பட்டன; நவந்தருபேதமேக நாதனேநடிப்பனென்றதும் ஒற்றுமை நயம்பற்றிப் பொதுவகையாற கூறிற்றென்பது; அவை முறையே சிவத்துக்கும் நாதத்துக்குமுரிய சத்திபேதமேயாதலென்பது வருஞ்செய்யுளிற் காண்க. (௭௪)

சத்தியாய் விந்து சத்தி யாய்மனோன் மனிதா னாகி
யொத்துறு மகேசை யாகி யுமைதிரு வாணி யாகி
வைத்துறுஞ் சிவாதிக் கிங்ஙன் வருஞ்சத்தி யொருத்தி யாகு
மெத்திற நின்றா னீச னத்திற மவளு நிற்பள்.

(இ-ள்.) சிவாதிக்கு வரும சத்தி - (மேற்கூறிய) சிவபேதம் ஏழற்கும் உரியசத்திபேதமும்,—சத்தியாய் விந்துசத்தியாய் மனோன்மனிதானாகி ஒத்துறும் மகேசையாகி உமை திரு வாணியாகி வைத்துறும் - (முறையே சிவத்திற்குச்) சத்தியாகியும் (நாதத்திற்கு) விந்துவாகியும் (சதாசிவத்திற்கு) மனோன்மனியாகியும் (மகேசனுக்குப்) பொருந்திய மகேசையாகியும் (உருத்திரனுக்கு) உமையாகியும் (மாலுக்குத்)திருவாகியும் (அயனுக்கு) வாணியாகியும் (எழுவகைப்)படும்,—ஈசன் எத்திறம் நின்றான் - (எம்மிறைவனாகிய)

பரமசிவன் சிவபேதம் ஏழினு நின்று நடாத்துமாறெல்லாம்,—ஒருத்தியாகும் அவளும் இங்ஙன் அத்திறம் நிற்பள் - (அவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்கும்) ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச்சத்திபேதம ஏழினும் அவனுக்குத் துணையாய் நின்று நடாத்தும் என்க.

அற்றேல், மேலைச்சூத்திரத்தின் வரும்வடி வெல்லாஞ்சத்தி எனக்கூறி ஈண்டுச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென வேறுவைத்து எத்திற நின்றானீச னத்திறமவளுநிற்ப ளெனறன் மலைவாம்போலுமென மயஙகாமைப்பொருட்டு அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எ௫)

சத்திதா னாதை மாதி தானாகுஞ் சிவமு மந்தச்
சத்திதா னாதி யாகுந் தருமவடி வான வெல்லாஞ்
சத்தியுஞ் சிவமு மாகுஞ் சத்திதான் சத்த னுக்கோர்
சத்தியாஞ் சத்தன் வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்தி தானே.

(இ-ள்.) சத்திதான் நாதம் ஆதிதான் ஆகும் - சத்தியானது நாத முதலியவற்றிற்கூடி யிருக்கும்,—சிவமும் அந்தச் சத்திதான் ஆதி ஆகும்- சிவமும் அந்தச் சத்திமுதலியவற்றை அதிட்டித்து நிற்கும் (இஙஙனம் மரமும் காழ்ப்பும் போல ஒப்ப இயைந்து நிற்றலின்),—சத்திதான் தரும் வடிவான எல்லாம் சத்தியும் சிவமும ஆகும - சத்தியாற்றரப்படும எல்லாத்திருமேனியும்சத்திசிவம்இரண்டற்குமபொதுவடிவேயாம்(ஆயினும்),—சத்தனுக்குச் சத்தன வேண்டிற்றெல்லாம ஆம் சத்திதானே - சத்தனுக்குத் தான் வேண்டியவாறெல்லா மாகும சத்தியே,—ஓர் சத்தியாம் - ஒப்பற்ற தேவியுமாம (ஆகலான் அதற்குரிய வடிவு விசேடம குண விசேடம்பற்றிச் சிவபேதம் சத்திபேதமென்று ஆயின) என்க.

ஆகலானதற்குரிய வடிவுவிசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென்றாயினவென்பது குறிப்பெச்சம்.

சத்தனுக்கோர் சத்தியாமென்றது வல்லவனுக்கு வல்லபையாய் நிற்குமெனச் சிவசத்திகட்கு நாயகநாயகிபாவங கூறியவாறு; நாயகநாயகிபாவமாதலே வலியுறுத்துவார், சத்தன்வேண்டிற்றெல்லாமாஞ் சத்தியெனச் சத்தியின் பெருமை கூறினார்; வேண்டிறறெல்லாமெனறது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

இவை மூன்று செய்யுளுந் தாதான்மியமாய் நீஙகாது நிற்றலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு.

அற்றேல், மேல் ஒன்றின்ஒன்றாய்ப் பவந்தருமெனப்பட்ட சத்திசிவங்களை ஈண்டுத் தலைவனுந் தலைவியுமாய்த் தம்முட் புணருமென்பது முறையன்று போலுமென் பாரை நோக்கி அதனையுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எசு)

சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்று
முவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவன்பிரம சாரி யாகும் பான்மொழி கன்னி யாகுந்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியு மன்றே.

(இ-ள்.) சிவம் சத்திதன்னை ஈன்றும் - சிவதத்துவத்தினின்று சத்தி தத்துவம் தோன்றியும்,—சத்திதான் சிவத்தை ஈன்றும் - சத்தி தத்துவத்தினின்று சாதாக்கிய தத்துவம் தோன்றியும்,—உவந்து இருவரும் புணர்ந்து இங்கு உலகு உயிர் எல்லாம் ஈன்றும் - உவப்புற்று இருவரும் கூட

இவ்விடத்துச் சடமும் சேதநமுமாய பிரபஞ்சமெல்லாந் தோன்றியும்,—பவன் பிரமசாரி ஆகும் பான்மொழி கன்னி ஆகும் - சிவபிரான் பிரமசாரி ஆவன் சிவசத்தி கன்னிகை ஆவள்,—தவம் தரு ஞானத்தோர்க்கு - முற்றவ விசேடத்தால் (முதல்வன் அருள்பெற்ற) ஞானிகட்கு,—இத்தன்மை தான் தெரியும் அன்றே - (சத்தியும்சிவமும் செய்யும்) இச்செயல்களெல்லாம் (நம்மனோர்பொருட்டாக நடித்துக்காட்டும் நாடகமாத்திரையே யன்றிப் பிறிதில்லையென்பது) விளங்கும் என்க.

உம்மை சிறப்பு.

பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களெல்லாம் என்பதுமுதலாக மேலைச்சூத்திரத்தின் விரித்துக்கூறியவற்றை எண்டொருவகஞ்செய்யு முகமாதாற் றொகுத்துணர்த்தி, இவற்றின்றன்மை தனக்கெய்தலின்றாதலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு. (எஎ)

தனுகரண புவன போகந் தற்பரம் பந்தம வீடெல்
லணுவினோ டெல்லா மாகி யடைந்திடுந் தத்து வங்க
ளினிதறிந் திவைநி விர்த்தி முதல்கலை யிடத்தே நீக்கி
நனிபர முணர்ந்தோ னந்தத் தத்துவ ஞானி யாவன்.

(இ-ள்.) தனுகரணபுவனபோகம் தற்பரம் பந்தம வீடு எல்லாம் தத்துவங்கள் ஆகி அடைந்திடும என்று - தனுகரணபுவனபோகங்களும் அவைமூலமாயுள்ள பெத்த முத்திகளும் (அப்பெத்த முத்திகளிற்படும் பேதங்கள்) அனைத்தும (மேற்கூறிய போந்த) தத்துவங்களான் ஆயினவென்றும்,—இவை அணுவினோடு (என்று) - அத்தத்துவங்கள் உயிர்களோடு இயைவன (அன்றி முதலவனோடு இயைவனவல்ல) வென்றும்,—இனிது அறிந்து - (நூல்களானும் பொருந்து மாற்றானும) தெளிய உணர்ந்து,—நிவிர்த்திகலைமுதல் இடத்தே நீக்கி - (அத்தத்துவங்களை) நிவிர்த்திகலை முதலாகக் கழியுமுறைமையின வைத்துக்கழித்து,—பரம் நனி உணர்ந்தோன் - (அவற்றிற்கு) மேலாய் நிற்பது ஒன்றனை ஐயந்திரிவின்றி உணரப்பெற்றோன் யாவன் அவன்,—அந்தத் தத்துவஞானி ஆவன் - (பவன் பிரமசாரியும் பான்மொழி கன்னியுமாமென்னும்) அவ்வுண்மையறிவுடையவன் ஆவன் என்க.

தவந்தரு ஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியு மென்றதனைத் தெரித்துணர்த்தி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு.

தற்பரமென்னும் வடசொல் அப்பொருட்டாதல தாற்பரியமென்பதனானுமறிக.

எல்லாமாய்த் தத்து வங்க ளியைந்ததென் னணுவுக் கென்னிற்
றொல்லாய கன்ம மெல்லாந் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற் குமபி
னில்லாமை முற்று வித்து நீக்கவுங் கூடி நின்ற
பொல்லாத வாண வத்தைப் போக்கவும புகுந்த தன்றே.

(இ-ள்) தத்துவங்கள் அணுவுக்கு எல்லாமாய் இயைந்தது என் என்னின் - (அங்ஙனம்) தத்துவங்கள் அணுவினோடு எல்லாமாகி யடைந்தது யாதன் பொருட்டெனின்,—தொல்லாய கன்மமெல்லாம் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற்கும் - பழமையாய இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற் பொருட்டும்,—முற்றுவித்துப் பின் நில்லாமை நீக்கவும் - (அதனாற் பருவம் எய்

தியவழி மேலைக்கு வித்தாகாத வாறு தீக்கையால் அவற்றை) முதிர்வித்துப் பின்பற்றறக் கழித்தற்பொருட்டும்,—கூடி நின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புகுந்தது அன்றே - (அவைகழியும் முகத்தால்) விரவி நின்று எல்லா அநர்த்தங்கட்கும் மூலமாகிய ஆணவமலத்தைப் போக்குதற் பொருட்டும் அடைந்ததாம் என்க.

எனவே, தத்துவங்களான் நீக்கப்படுவனவாகிய மலகன்மங்கள் அணுவுக்கே யன்றிச் சிவத்துக்கின்மையான், அத்தத்துவங்களும் அணுவினோடன்றிச் சிவத்தோடியைபிலவாயினவென அதன்கணுஞ்சங்கை நீக்கியவாறாயிற்று.

அணுவுக்கேயென்னும் பிரிநிலையேகாரமுந் தொன்மையென்னு மகரவைகாரவிகுதியும் விகாரத்தாற் றொக்கன.

இவை எழுசெய்யுளானும் நாலாங் கூற்றிற்படும் முத்திறப்பொருளும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

அற்றேல், எண்டொடுத்துக்கொண்ட ஆணவமலம் யாது? அதனால் வரும் பொல்லாமை யாது? அதனைப் போக்குமாறு யாங்ஙனம்? என்பாரை நோக்கிப் பதினேழு செய்யுளான் ஒழிபு கூறுகின்றார். (எகூ)

ஒன்றதா யநேக சத்தி யுடையதா யுடனா யாதி
யன்றதா யான்மா வின்ற னறிவொடு தொழிலை யார்த்து
நின்றுபோத் திருத்து வத்தை நிகழ்த்திச் செம் பினிற் களிம்பேய்ந்
தென்று மஞ் ஞானங் காட்டு மாணவ மியைந்து நின்றே.

(இ-ள்.) அநேகசத்தி உடையதாய் - எண்ணிறந்த சத்திகளுடைத்தாய்,—ஆன்மாவின் உடனாய் - (எண்ணிறந்த) உயிர்களினும் சேர்ந்து,—செம்பினில் களிம்பு ஏய்ந்து - செம்பிற்களிம்புபோல,— ஆதி அன்றதாய் இயைந்து நின்றே ஒன்றதாய் - அநாதியே விரவி நிற்பதொன்றாய்,—தன் அறிவொடு தொழிலை ஆர்த்து நின்று - (கேவலத்தில் ஆவாரக சத்தியான) அவ்வுயிர்களின் அறிவொடு தொழில்களை மறைத்து நின்று,—போத்திருத்துவத்தை நிகழ்த்தி - (சகலத்தில் அதோநியாமிகா சத்தியாலே) போக நுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாந்தன்மையை நிகழ்த்தி,—என்றும் அஞ்ஞானம் காட்டும் - எஞ்ஞான்றும் (காரணமாய் நின்று) அஞ்ஞானத்தை நிகழ்த்தும்,—ஆணவம் - (மேற்கூறிப்போந்த) ஆணவமலம் என்க.

போத்திருத்துவம் போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாந்தன்மை.

இதனானே மலத்தின சொரூபங் கூறப்பட்டது. (அ௦)

மலமென வேறொன் றில்லை மாயாகா ரியம தென்னி
னிலகுயிர்க் கிச்சா ஞானக் கிரியைக ளெழுப்பு மாயை
விலகிடு மலமி வற்றை வேறுமன் றதுவே றாகி
யுலகுடல் கரண மாகி யுதித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) மலம் என ஒன்று வேறு இல்லை - மலமென்று ஒரு பொருள் வேறில்லை,—மாயாகாரியமது என்னின் - மாயாகாரியமே (மறைத்தற்றொழிலைச் செய்யு) மெனின் (அற்றன்று),—இலகு உயிர்க்கு - விளங்காநின்ற உயிர்கட்கு,—இச்சா ஞானக் கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை - அறிவு இச்சை செயல்களை (வேறுநின்று) விளக்குவதாகிய மாயைக்கும்,—வேறும் அன்று

இவற்றை விலகிடும் மலம் - (உயிரோடு) ஒற்றித்து நின்று அவைகளை மறைப்பதாகிய மலத்திற்கும் (தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாகலான் அஃது அறியாது),—உலகு உடல் கரணம் ஆகி - உலகும் உடலும் கரணமுமாகி,—அது வேறாகி உதித்திடும் - உயிர்க்கு வேறாகி உதிக்கும் (மாயையே மலமென்பார் மதம் போலி யென்பதனை),—உணர்ந்து கொள்ளே - அறிவாயாக என்க. (௮௧)

மாயையே யான்ம ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்குந்
தூயவப ரிதி தன்னைச் சுடாமுகின் மறைத்தாற் போலப்
போய்முகி லகலச் சோதி புரிந்திடு மதுவே போலக்
காயமு மகல ஞானத் தொழில்பிர காச மாமே.

பரிதியை முகின்ம றைப்பப் பாயொளி பதுங்கி னாற்போ
லுருவுயிர் மறைக்கின் ஞானக் கிரியைக ளொழிக்கு மாகுங்
கருதிடு மிச்சா ஞான காரியங் காயம் பெற்றான்
மருவிடு முயிர்க்குக் காயம் வந்திடா விடின்ம றைப்பே.

(இ-ள்.) தூய பரிதிச் சுடர்தன்னை முகில் மறைத்தாற்போல - தூயதாகிய பரிதியின் ஒளியை மேகம் (வேறு நின்று) மறைத்தாற் போல,—மாயையே ஆன்ம (இச்சா) ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்கும் - மாயையே (உலகு உடல் கரணமாய் நின்றே) ஆன்மாவின் இச்சா ஞானக்கிரியைகளை மறைத்தல் அமையுமென (உடம்பாட்டானும்),—அம்முகில போய் அகலச் சோதி புரிந்திடும் அதுவே போல - அம்மேகம் நீங்கப் பரிதிவெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறுபோல,—காயமும் அகல (இச்சா) ஞானத்தொழில் பிரகாசமாமே - காயமாகியமாயை நீங்க அவ்விச்சாஞானக்கிரியை பிரகாசித்தல் அமையுமென (எதிர்மறையானும் இவ்வுவமையின் வைத்து அறியப்படுமென்றது பொருந்தாது),—பரிதியை முகில் மறைப்பப் பாய்ஒளி பதுங்கினாற்போல் - பரிதியை மேகம் மறைப்பப் பரவிய ஒளிமறைந்தாற் போல்,—உரு மறைக்கின் உயிர் (இச்சா) ஞானக் கிரியைகள் ஒழிக்குமாகும் - உருவாகியமாயை மறைப்ப ஆன்மாவின் இச்சாஞானக் கிரியைகள் ஒழிதலாகிய (உடம்பாட்டானும்),—கருதிடும் இச்சா ஞான காரியம் - கருதுகின்ற இச்சா ஞானக் கிரியைகள்,—காயம் பெற்றால் - மாயா தனுவைப் பெற்றால்,—மருவிடும் உயிர்க்கு - விளங்கும் ஆன்மாவிற்கு,—காயம் வந்திடாவிடில் மறைப்பே - அம்மாயாதனு இன்றேல் (அவை) மறைதலாகிய (எதிர்மறையானும் வைத்து அறியப்படுதலான அவ்வுவமை ஈண்டைக்கு ஏலாது) என்க. (௮௨-௮௩)

போதகா ரியம றைத்து நின்றது புகன்ம லங்கா
ணோதலாங் குணமு மாக வுயிரினுள் விரவ லாலே
காதலா லவித்தை சிந்தக் கருங்கலே யாதி மாயை
யாதலா லிரண்டுஞ் சோதி யிருளென வேறு மன்றே.

(இ-ள்.) உயிரினுள் விரவலாலே குணமுமாக ஓதலாம் - (அல்லதூஉம் மலத்தானாகிய அஞ்ஞானம் முகிலானாகிய மறைவுபோலன்றி) உயி

ரோடு (வியாபகமாய்) விரவிக் குணம்போலத்தோன்றி நிற்பதெனக்கூறுவ தொன்றாகலானும்,—மாயை காதலால் அவித்தை சிந்தக்கலை ஆதிதரும் ஆதலால் - மாயையானது விருப்பத்தோடு ஆணவமாகிய இருள்கெட (த்தீபம போல)க் கலைமுதலிய தத்துவங்களைத்தருவ தொன்றாகலானும்,—இரண்டும் சோதி இருளென வேறும் அன்றே - (தொழிற்பாட்டின்கண்) இரண்டும் ஒளி இருள்போல இகலிநிற்பன வாகலானும்,—புகல் மலம போதகாரியம் மறைத்து நின்றது காண் - (இருள்போலக்) கூறும் பெற்றித்தாகிய ஆணவ மலமே உயிருணர்வின் காரியப்பாட்டைத் தடுக்கவல்லதெனத் (தெற் றென) உணர்க என்க.

குணமுமென்னுமும்மை எதிர்மறைக்கண் வந்தது.

இவை நான்குசெய்யுளானும், ஐக்கியவாதி பாசுபதிமுதலியோர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, ஆணவமலத்தினதுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. (அச)

புருடன்றன் குணம வித்தை யெனிற்சடம் புருட னாகுங்
குருடன்றன் கண்ணின் குற்றங் கண்ணின்றன் குணமோ கூறாய்
மருடன்றன் குணம தாகி மலமசித் தாகி நிற்குந்
தெருடன்றன் குணம தாகிச் சித்தென நிற்குஞ் சீவன்.

(இ-ள்.) அவித்தை புருடன்றன் குணம் எனின் - (உயிரினும்விரவி நிற்பதாகிய) அவித்தையினை உயிரின்குணவிசேடமென்றல் பொருத்தமு டைத்தெனின்,—புருடன் சடமாகும் - (சித்தாகிய) புருடன் சடமெனப் பட்டுவழுவாம் (ஆதலின்),—குருடன்றன் கண்ணின் குற்றம் கண்ணின் றன் குணமோ - குருடனது கண்ணில் (ஒளிக்குணத்தை மறைத்துநிற்கும் படலமாகிய) குற்றம் கண்ணின் ஒளிக்குணமாதல் செல்லாமையானும்,— மலம் மருள் தன்றன் குணமதாகி அசித்தாகி நிற்கும் - மலம அஞ்ஞானத்தை த்தனது குணமாகக்கொண்டு (குணிப்பொருளாகியதான்) சடமாய் நிற்கு மன்றிச் சித்தாகாமையானும்,— சீவன் தெருள் தன்றன் குணமதாகிச் சித் தென நிற்கும் - உயிர் அறிதற்றொழிலையுடைய சித்தேயாய்நிற்கு மாதலா னும,—கூறாய் - (உயிரின்கண்ணே குற்றமாகக்காணப்படும் அறியாமை க்குக் குணிப்பொருள் மலமெனவேறுண்டென்பது) அறிவாயாக என்க.

இதனானே அறியாமை உயிர்க்குக் குணமென்னும் பாடாணவாதிகள் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மலத்தினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. (அரு)

மும்மல நெல்லி னுக்கு முளையொடு தவிடு மிப்போன்
மம்மர்செய் தணுவி னுண்மை வடிவினை மறைத்து நின்று
பொய்ம்மைசெய் போக பந்த போத்திருத் துவங்கள் பண்ணு
மிம்மல மூன்றி னோடு மிருமல மிசைப்ப னின்னும.

(இ-ள்.) மும்மலம் - (மேலே தன்மமோடதன்மமாகியெனக் கூறப் பட்ட கன்மமலமும் அதன்பின்னாக நித்தமா யருவாயெனக் கூறப்பட்ட மாயாமலமும் ஈண்டுக்கூறப்பட்ட ஆணவ மலமுமாகிய இம்)மூன்றுமலங் களும்,—நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடு உமிப்போல் - நெல்லுக்கு முளை த்தற் சத்தியும் தவிடும் உமியும்போல,—அணுவின் உண்மை வடிவினை - உயிரினது தற்சொரூபத்தை,—மம்மர்செய்து மறைத்து நின்று - மயக்கத்

திற் கேதுவாகப் பந்தித்து நின்று,—பொய்ம்மைசெய் போகபந்தபோத்தி ருத்துவங்கள் பண்ணும - (முறையே) பொய்ம்மை புரியாநின்ற போக மும் பந்தமும் போத்திருத்துவமும பண்ணுவனவாம்,—இம்மலம் மூன்றி னோடும் இன்னும் இருமலம் இசைப்பன் - இமமலங்கண் மூன்றனோடும் (கூடிநின்று பந்திப்பன) வேறும் இருமலங்கள் உள என்க.

இது நிரனிறை.

கன்மமலம் போகம்பண்ணுதலாவது, நெல்லின்கணுளதாகிய முளைத்தற்சத்தி முளையைத் தோற்றுவிக்குமாறுபோல, உயிரின்கட் சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல்; மாயாமலம் பந்தம்பண்ணுதலாவது, முளைத்தற்கு அனுகூலஞ்செய்து உடனிற்குந்தவிடுபோல, அச்சுகதுக்கங்களாண்டுத் தோன்றுதற்குத துணைக்காரணமாய்த் தன்காரியமாகிய தனுகரண முதலியவற்றையும் உயிரையு மியைவித்து நிற்றல்; ஆணவமலம் போதநிருத்துவம் பண்ணுதலாவது, அம்முளை ஆண்டுத் தோன்றுதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உமிபோல,அத்தோற்றத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயவற்றை முறுகுவித்து நின்று அச்சுகதுக்கங்களை உயிர் நுகருமாறு நிலைபெறுத்தலெனக் கொள்க. "பந்தம்போகம் போகநிறுத்தலும் வந்ததுமாயை யவினைமலத்து" என்றார் ஞானமிர்தநூலுடையாரும்.

முளை ஆகுபெயர்.

முளைதவிடுமிகள் பந்தத்திற்குங் காரணமாதல் மாத்திரைக்கும் உவமையாயின.

மாயையின் காரி யத்தை மாயேய மலம தென்று
மேயுமும் மலங்க டத்தந் தொழிலினை யியற்ற வேவுந்
தூயவன் றனதோர் சத்தி திரோதான கரிய தென்று
மாய்வரிம் மலங்க ளைந்து மணுக்களை யணைந்து நிற்கும்.

(இ-ள்.) மாயையின் காரியத்தை மாயேயமலமது என்றும் - (அச்சுகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாம இடமாய் நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவின் அறிவிச்சை செயல்களை ஏகதேசப் படுத்துவதென மேற்கூறிய போகந்) மாயாகாரியத்தை மாயேயமென்றும்,—ஏயும் மும்மலங்கள் தத்தம் தொழிலினை இயற்ற ஏவும தூயவன் றனது ஓர் சத்தி திரோதான கரியது என்றும ஆய்வர் - பொருந்திய அவ்வமமலங்களை அவ்வத்தொழிலிற்படுத்(த்தி) பாகமுவருவி) க்கும் சிவசத்தியை மறைத்தலைச்செய்வதாகிய திரோதாயி யென்றும் வேறேயிருமலமாக ஆராய்ந்துகூறுவா (அவற்றுள்மாயாகாரியம் மாயையில் அடங்குமாயினும் பகுதித்தற்கட்படும்வேற்றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத்தெண்ணப்படும் அம்மலங்கட் கனுகூலமாய் நின்று செய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியின் அடங்குமாயினும தொழில் வேற்றுமை பற்றி உபசாரத்தாற் றிரோதாயியென வேறுவைத் தெண்ணப்படும),— இம்மலங்கள் ஐந்தும் அணுக்களை அணைந்து நிற்கும் - (இவ்வாறு) இவ் வைந்து மலமும் உயிர்தோறு நின்றுசெய்யும் பந்தவேறுபாடு கண்டு கொள்க என்க.

திரோதானகரியென்பது திரோதானத்தைச் செய்வதென்னும் பொருட்டாய வடசொல்.

(அஎ)

மலமாயை கன்ம மாயே யந்திரோ தாயி மன்னிச்
சலமாரும் பிறப்பி றப்பிற் றங்கியித் தனைகீழ் மேலு

நிலையாத கொள்ளி வட்டங் கறங்கென நிமிடத் தின்க
ணலமாரு மிறைவ னாணை யாலுயிர் நடக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) உயிர் - ஆன்மாவின்கண்,—மலம் மாயை கன்மம் மாயேயம் திரோதாயி மன்னி - ஆணவம் மாயை காமியம் மாயேயம் திரோதாயீ யாகிய இவ்வைவகைமலங்களும் நிலைபெறுதலால் (அவ்வகைகட்கனுகுணமாக),—இறைவன் ஆணையால் - முதல்வன் ஆணையினால்,—நிலையாத கொள்ளிவட்டம கறங்கு என - நிலையுதலிலவாகிய கொள்ளிவட்டமும் காற்றாடியும் போல,—நிமிடத்தின்கண் அலமாரும் - கணப்பொழுதில் (பலமுறை) சுழற்சியுற்று,—பிறப்பு இறப்பில் தங்கி - மேற்கூறிப்போந்த பிறப்பிறப்பிறபட்டு,—இத்தனைகீழ்மேலும் சலமாரும் நடக்கும் அன்றே - இவ்வுலக நிரயதுறக்கங்களிலே போக்குவரவுடைத்தாய் (அவ்வுயிர்) செல்லுமஎன்க.

மன்னியலமாருமெனபது மழைபெய்து குளநிறைந்ததென்றாற்போலக் காரண காரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

அலமரும் அலமாருமென நீட்டும்வழிநீட்டல்; இறைவனாணையா லுயிர்நடக்குமென ஈண்டுங்கூறியது அவ்வலமரலை நீக்கும் வாயிலுணர்த்துதற்பொருட்டு; அது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், மலங்களித்துணையவென்பதூஉம் அவை பர்திக்குமாறுங் கூறுமுகத்தான் ஆணவமலத்தானாகிய பொல்லாமை கூறப்பட்டது. (அஅ)

அண்டசஞ் சுவேத சங்க ளுற்பிச்சஞ் சராயு சத்தோ
டெண்டரு நாலெண் பத்து நான்குநூ றாயி ரத்தா
யுண்டுபல் யோநி யெல்லா மொழித்துமா னுடத்து தித்தல்
கண்டிடிற் கடலைக் கையா னீந்தினன் காரி யங்காண்.

(இ-ள்.) அண்டசம் சுவேதசங்கள் உற்பிச்சம சராயுசத்தோடு எண்தரு நால் - முட்டையும் வியர்வையும வித்தும பையுமாக எண்ணப்படும் நால்வகைத்தோற்றத்து (எழுவகைப்பிறப்பின்),—எண்பத்துநான்கு நூறாயிரத்தாயுண்டு - எண்பத்துநான்கு நூறாயிர (யோநி பேத)த்தினின்று விரிந்த பேதங்கள் அளவின்றி உள்ளன,—பல்யோநியெல்லாம ஒழித்து - (அவற்றுட்) பலவகைப்பட்ட யோநி பேதங்கள் ஒழிந்து,—மானுடத்து உதித்தல கண்டிடில் - (அவ்வலமரலை நீக்குதற்குவாயிலாகிய) மானுடப் பிறவி எய்தலைக் காணபபெற்றிடின்,—கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரியம காண் - சமுத்திரத்தைக் கையானீந்திக் கரையேறினவன் காரியத்தோடொக்கும் எனக. (அகூ)

நரர்பயி றேயந் தன்னி னான்மறை பயிலா நாட்டில்
விரவுத லொழிந்து தோன்றல் மிக்கபுண் ணியத்தா லுகும்
தரையினிற் கீழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து
பரசம யங்கட் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணொ ணாதே.

(இ-ள்.) நரர் பயில் தேயந்தன்னின் - (அம்மானுடப்பிறவியினும்) மானுடர் வாழ்கின்ற இவ்வுலகத்துள்,—நான்மறை பயிலாநாட்டில் விரவுதல் ஒழிந்து தோன்றல் - வேதாகமவழக்கம் இல்லாதநாட்டிலே பிறத்தல் நீங்கி (அவ்வேதாகம வழக்குமிக்குடைய உத்தமநாட்டிலே) தோன்றுதல்,

—மிக்கபுண்ணியத்தால் ஆகும் - மிகுந்த புண்ணியத்தால் உண்டாம்,—தரையினில் கீழை விட்டுத் தவம் செய் சாதியினில் வந்து - அவ்வுத்தமநாட்டிலே கீழ்சாதியிலேதோன்றாது தவஞ்செய்தற்குரிய உத்தமசாதியிலே தோன்றுதல் செய்தும்,—பரசமயங்கட்செல்லாப் பாக்கியம் பண்ண வொண்ணாதே - புறச்சமயங்களிற்செல்லாது (அவ்வலமரல் ஒழிதற்கு வாயிலாகிய) உத்தமசமயத்திற்குரிய நன்மை ஒருவனுக்குண்டாதல் அரிது என்க. (கூ0)

வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித்
தாழ்வெனுந் தன்மை யோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரு
மூழ்பெற லரிது சால வுயர்சிவ ஞானத் தாலே
போழிள மதியி னானைப் போற்றுவா ரருள்பெற் றாரே.

(இ-ள்.) வாழ்வெனும் மையல் விட்டு - குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்னும் இவைகளான் உளதாகிய செருக்கொழிந்து,—வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பி - வறுமைபால் அச்செருக்குடையார் பின்சென்று நின்று ஏக்கறலாய சிறுமையினீங்கி (உயர்ந்தசாதியினும் உயர்ந்தகுடிப்பிறப்பே அகற்குவாயிலாம் ஆகலான் அவ்வுயர்ந்த குடியிற்பிறந்து),—தாழ்வெனும் தன்மையோடும் - மெய்யன்போடும்,—சைவமாஞ் சமயஞ்சாரும் ஊழ்பெறல் - சைவ சமயத்தின் எய்தும் புண்ணியப்பேறு,—சால அரிது- பெரிதும் அரிதாம்,—உயர் சிவஞானத்தாலே - அதனினும் உயர்ந்தசித்தாந்த நெறியுணர்ச்சியாலே,—போழ் இளமதியினானை - பிளவுபட்ட இளம்பிறையணிந்த சிவபிரானை,—போற்றுவார் - வழிபடப்பெறுவாருளராயின்,—அருள் பெற்றாரே - அவர் (மலத்தானாகிய அவ்வலமரல்நீங்கி) வீடுபேறெய்துவர் என்க.

வாழ்வாவன:—குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்றுமிவை.

மையல் செருக்கு.

வாழ்வெறுமையலெனவும், வறுமையாஞ் சிறுமையெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் அம்மலபந்தத்தைப் போக்குதற்குரிய வாயில் இவையென்பது கூறப்பட்டது. (கக)

மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காய
மானிடத் தைந்து மாடு மரன்பணிக் காக வன்றோ
வானிடத் தவரு மண்மேல் வந்தரன் றனையர்ச் சிப்ப
ரூனெடுத் துழலு மூமை ரொன்றையு முணரா ரந்தோ.

(இ-ள்.) (அவ்வலமாலை நீக்குதற்பொருட்டு) மனவாக்காயம - மனத்தால் நினைந்தும் வாக்கால்வழுத்தி மந்திரங்கள் சொல்லியுமகாயத்தாற்பணிந்துஞ் செய்யப்படும்,—ஆனிடத்து ஐந்தும் ஆடும் அரன் பணிக்காக அன்றோ - பஞ்சகவ்வியத்தினை ஆடியருளுகின்ற அரன்பணி(ஏனைப்பிறவிகளிற் கூடாமையால்அதன்)பொருட்டாகவன்றோ,—மானுடப்பிறவிதானும் வகுத்தது - (பிறவி விசேடமாகிய) மானுடப்பிறவி (வேண்டப்பட்டு) வகுத்ததாம்,—வானிடத் தவரும் - மேலுலகத்துள்ள மாயோன் முதலிய தேவர்களும்,—மண்மேல் வந்து அரன்றனை அர்ச்சிப்பர் -(அவ்வரன்பணிபயன்படு

தல் ஏனையுலகங்களிற் கூடாமையாலே) தேசவிசேடமாகிய இம்மண்ணுல கத்தில்வந்து அச்சிவபிரானை அருச்சிப்பர்,—அந்தோ ஊன் எடுத்து உழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் - ஐயோ இவ்வுலகத்து இச்சரீரம் பெற்றும் (இவ்வுண்மையை) அலமருமூகராகிய ஏனையோர் சிறிதும் அறியமாட்டார் (ஆகலிற் சாதிவிசேடங் குடிப்பிறப்பு விசேடம் வேண்டப்படும்) என்க.

இதனானே அவை வாயிலாதற்கு உரிமை கூறப்பட்டது.
வாக்காயமௌனமுந் தொகைச்சொல் வடநூன்முடிபு. (௯௨)

கருவினு ளழிவ தாயுங் கழிந்திடா தழிவ தாயும்
பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனா யழிவ தாயும்
தருணனா யழிவ தாயுந் தானரைத் தழிவ தாயு
முருவமே யழிவே யாகு முள்ளபோ தேபா ருய்ய.

(இ-ள்.) (மானுடவாக்கை அத்துணைப்பெருமைத்தாயினும்) கருவினுள் அழிவதாயும் - மாதாவினுடைய கருப்பத்திற்றானே அழிவதாயும்,—கழிந்திடாது அழிவதாயும் - பிறந்து உடனே அழிவதாயும்,—பரிணமித்து அழிவதாயும - பிறந்து சிறிது காலமிருந்து அழிவதாயும்,—பாலனாய் அழிவதாயும - பாலியனாய் அழிவதாயும்,—தருணனாய் அழிவதாயும் - தருணனாய் அழிவதாயும்,—நரைத்துத்தான் அழிவதாயும் - நரையுண்டாகி விருத்ததசையில் அழிவதாயும்,—உருவமே அழிவே ஆகும் - (இத்துணைப் பொழுது நிற்குமென்று அறியவாராது நீர்க்குமிழிபோல்) எப்பொழுதும் அழிதன்மாலைத்தாகலின்,—உள்ளபோதே உய்யப்பார் - (இவ்வாக்கை நிலையாமை இளமை நிலையாமைகளை) நிலையுதல் உள்வழியே உய்யும்படி உற்று நோக்குவாய் (அங்ஙனநோக்குவார்க்கு அவற்றானாகிய மையலை விடுதல் கூடும்) என்க. (௯௩)

ஒருபுல னுகரும் போதங் கொன்றிலை யொன்றின் பாலும்
வருபயன் மாறி மாறி வந்திடு மெல்லா மாறு
மொருபொழு தனைரி னுண்டா மல்லதிவ் வல்லல் வாழ்க்கை
மருள்கன வதுவும் போல மாயும்பின் மாயு மன்றே.

(இ-ள்.) அங்கு ஒரு புலன் நுகரும்போது ஒன்று இலை - ஆண்டு ஒரு விடயத்தை அநுபவிக்குங்கால் மற்றொன்றின்மையால் (அவ் யாக்கையின் கண்ணதாகிய அறிவும் விடயங்களை ஒருங்கேயறியமாட்டாது),—ஒன்றின்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும் - ஒரு விடயத்தின்கண்ணுமவரப்பட்ட பயனை விட்டு விட்டு அறிவதன்றி இடையீடின்றி அறியமாட்டாது,—ஒரு பொழுது எல்லாம் மாறும் - அதுவும் உறக்கம் மூர்ச்சை முதலியவற்றிற் சிறிதும் இல்லையாய்விடும்,—அல்லது இவ்வல்லல் வாழ்க்கை - அதுவன்றி இவ் யாக்கையின் பொருட்டுளதாகிய செல்வத்துழனியும,—மருள் கனவதுவும் போல அன்றே மாயும் பின் மாயும் - (முறையே) மயக்கப் பொருளும் கனப்பொருளும் போல தோன்றிய பொழுதே மாய்வதுமாம் இடையே மாய்வதுமாம் ஆகலான்,—உணரின் உண்டாம் - (இவ்வறிவுநிலையாமை செல்வநிலையாமைகளை) உணர்ந்தால் (அவ்வுணரவல்லார்க்கு அவற்றானாகிய மையலை விடுதல்) கூடும் என்க.

உணரினுண்டாமென்பதனை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க.

பயன் அறிதற்பயன்.

அல்லதென்பது அன்றியென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சக்குறிப்பு.

மருள்போல அன்றேமாயும் கனவுபோலப் பின்னுமாயுமென்றுரைத்துக்கொள்க. மருளும் கனவும் ஆகுபெயர்.

வாழ்க்கையென்புழியும் பின்னென்புழியும் இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கன.　　(கச)

அரிசனம் பூசி மாலை யணிந்துபொன் னுடை சாத்திப்
பரிசனம பின்பு செல்லப் பாரகர் பரிக்கக் கொட்ட
வரிசின்ன மூதத் தொங்கல் வந்திட வுணர்வு மாண்டு
பெரியவர் பேச்சு மின்றிக் கிடத்தலாற் பிணத்தோ டொப்பர்.

(இ-ள்.) அரிசனம் பூசி - சந்தனமுதலிய வாசனாதிரவியங்கள் பூசியும்,—மாலை அணிந்து - வாசத்தோடுகூடிய பூமாலைகள் அணிந்தும்,—பொன் ஆடைசாத்தி - பீதாம்பரம் போர்த்தும்,—பரிசனம் பின்பு செல்ல - தம் பரிவாரங்கள் பின்னேவரவும்,—பாரகா பரிக்க - காவுவோர் (சிவிகை) சுமக்கவும்,—கொட்ட - வாத்தியங்கள் முழக்கவும்,—வரிசின்னம் ஊத - வரிபொருந்திய சின்னங்கள் ஊதவும்,—தொங்கல் வந்திட - சத்திரசாமரங்கள் சூழவரவும்,—உணர்வுமாண்டு பெரியவர்பேச்சும் இன்றிக் கிடத்தலால்- அறிவற்று (அதிகாரஞ்செய்து) பெரியாரய்பபேச்சின்றிச் செருக்குற்றுக் கிடத்தலால்,—பிணத்தோடு ஒப்பர் - அவர் செத்தாரின் வேறல்லர் என்பது,—(உணரின் உண்டாம்) - (ஆண்டுநிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி) அறியவல்லராயின் அவர்களுக்கு அதனாலாகிய மையலைவிடுதல் கூடும் என்க.

உணரினுண்டாமென்றதனை ஈண்டுங் கூட்டுரைக்க.

பெரியவரென்றது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி; பெருமை அதிகாரத்தானாயது.

இவை மூன்றுசெய்யுளும் வாழ்வெனுமையல்விடுதற்கு உபாயங்கூறியவாறு. ()

பிணத்தினை யொத்து வாழ்வோர் பின்னடைப் பிணங்கள் போல
வுணக்கியே யுழல்வீ ருங்க ளுடலுயி ருணர்வு மெல்லாங்
கணத்திடைத் தோன்றி மாயுங் காயமென் றறிந்தொ ருக்கால்
வணக்குறீ ரரனை யென்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன்.

(இ-ள்.) அரனை ஒருக்கால் வணக்குறீர் - சிவபிரானை ஒருகாலேனும் வழிபாடு செய்கின்றிலீர் (செய்யப்பெறின்),—என்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன் - எஞ்ஞான்றும் தேவர்களும் வணங்கும் வண்ணம் (இறவாச்செல்வத்தை) அளிப்பனாதலின்,—கணத்திடைத் தோன்றி மாயும் காயம் என்று அறிந்து-(அதனைநோக்கக்) கணத்தின்கட் டோன்றி அழிதன்மாலைத்து உடம்பென்று உணர்ந்தும் (அதன்பொருட்டு),—உங்கள் உடல் உயிர் உணர்வு மெல்லாம் - உம்முடைய உடல் உயிர் உணர்வுமுதலியவெல்லாம்,—உணக்கியே உழல்வீர் - வருத்தமுறும்படி வருந்தினவராய் (நீர் ஈட்டப்படுஞ்சிறுசெல்வஞ்செல்வமன்றென்பது உணர்வீராயின்),—பிணத்

தினை ஒத்து வாழ்வோர் பின் நடைப்பிணங்கள் போல (ஆம்) - (இச்சிறு செல்வத்தைவேண்டிப்) பிணத்தினையொத்துவாழும் அவ்வதிகாரச்செருக் குடையார் பின்சென்று நடைப்பிணங்கள்போல் (நின்று ஏக்கறுஞ் சிறு மையினீங்குதல் உமக்குக்) கூடும் என்க.

உடலுயிருணர்வுமெல்லா முணக்கியென வினையும்.

இச்செய்யுள் வறுமையாஞ்சிறுமை தப்புதற்கு உபாயங் கூறியவாறு.

ஒன்றதாயென்பது முதல இதுணையு மொழிபு கூறியதெனக்கொள்க. (கூசு)

இரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஅசு.

மூன்றுஞ்சூத்திரம்.

முதற் சூத்திரத்து மிரண்டாஞ்சூத்திரத்தும் முறையே பதியுண்மைக்கும் பாச வுண்மைக்கும் பிரமாணங் கூறியவாசிரியர், இரண்டாஞ் சூத்திரத்தின் அலகிலாவுயி ரொன்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டெஞ்சிநின்ற பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணம் மூன் றாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உயிரெனப் படுவ திந்த வுடலின்வே றுளதா யுற்றுச்
செயிருறு மிச்சா ஞானச் செய்திக ளுடைய தாகிப்
பயில்வுறு மின்பத் துன்பப் பலன்களு நுகரும் பார்க்கிற்
றுயிலொடு மஞ்ச வத்தைப் படுமுண்மை துரியா தீதம.

(இ-ள்.) உளதாய் - உயிர்சூனியமெனின் அவ்வாறு சொல்வதொன்று உளதாய் நிற்றலானும்,—உற்றுச் செயிர் உறும் - உடம்பே உயிரெனின் உடம்பகத்தே பொருந்தி நின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதலா னும்,—இச்சா ஞானச் செய்திகள் உடையதாகி - ஐம்பொறியே உயி ரெனின் ஞானமாத்திரையேயன்றி ஞானக்கிரியை இச்சையென்னு மூன் று முடைத்தாகலானும,—துயிலொடும பயில்வு உறும - சூக்கும வுடம்பே உயிரெனிற் கனவொடு பயின்றதனை நனவின்கண் உற்றறிந்து நிற்றலா னும,—இன்பத் துன்பப் பலங்களும பார்க்கில் நுகரும - பிராணவாயுவே உயிரெனின் இன்பத்துன்பப் பயன் கருவிகள் ஒடுங்கிய விடத்தின்றி ஒடுங் காது விழித்தவிடத்தே நுகர்ந்துநிற்றலானும,—அஞ்சுஅவத்தைப் படும - பிரமமே உயிரெனின் அறிந்தாங்கறிதலின்றி ஐந்தவத்தைப்பட்டு அறித லானும்,—துரியாதீதம் உண்மை - அனைத்துங்கூடிய சமுதாயம் உயிரெ னின் அனைத்து நீங்கிய துரியாதீதத்தும் உண்மையானும்,—இந்த உடலி ன் உயிரெனப்படுவது வேறு-இந்தவுடலின்கண் உயிரெனப்படுவது இவை யனைத்திற்கும் வேறு என்க.

உயிரெனப்படுவதென்றது சாதியொருமை.

துயிலொடும் பயில்வுறுமென வினையும்; துயிலென்றது ஈண்டுக் கனவின் மேற்று; பயில்வுறுமென்புழி இரண்டாவது விரித்துரைக்க; பயில்வு ஆகுபெயர்.

பார்க்கில் நுகருமென மாறுக; பார்க்கில் விழித்த விடத்தென்றவாறு.

*"ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்-மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதி யான" என்பதோத்தாகலின், ஏழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல். சூ - உஉ.

துரியாதீதத்தி லுயிருண்டென்பது விழித்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்று உணர்வு நிகழ்தல்பற்றித் தெளியப்படும்.

உளதாயென்பது முதலிய வேழுங் குறிப்பேதுவாகலான், அவற்றை யிங்ஙனம் விரித்துரைத்தது முதனூலின் மூன்றாஞ் சூத்திரம்போல இசசெய்யுள் எழுகூற்றதாய வாறு கண்டுகொள்க.

அற்றேல், சூனியமுதலியவற்றுள் ஏனையவெல்லாமறியுமென்பது காட்சியளவைக்கு எய்தாமையின் உயிர் அவற்றின் வேறெனக் கொள்ளினும், உடம்பாதல் உடம்பின்கணுளவாகிய ஐம்பொறிகளாதல் அவவைம்பொறிகளையூக்கி இயங்குவதாய பிராணவாயுவாதல் அறியுமென்பது காட்சியளவையா னறியக்கிடத்தலின், உயிர் அம்மூன்றனுளொன்றாகற்பாற்றென்றலே பொருத்தமுடைத்துப் போலுமென்பாரை நோக்கி அம்மூன்றனையுஞ் சிறநதெடுத்தோதி மறுததற்கெழுந்தன வருஞ் செய்யுட்களென்பது. (க)

உடலின்வே றுயிரோ னிந்த வுடலன்றோ வுணர்வ தென்னி
னுடல்சவ மான போது முடலினுக் குணர்வுண் டோதா
னுடலினின் வாயு போனா லுணர்ச்சியின் றுடலுக் கென்னி
னுடலினின் வாயுப் போகா துறக்கத்து முணர்வ தின்றே.

(இ-ள்.) உடலின் வேறு உயிர் ஏன் - இவ்வுடம்பின்வேறாய் உயிரொன்றுண்டென்பது எற்றுக்கு,—இந்த உடல் அன்றோ உணர்வது என்னின்- இவவுடம்பே அறியுமெனின,—உடல் சவமானபோதும் உடலினுக்கு உணர்வு உண்டோதான் - அவயவங்களின் ஒன்றானுங் குறைபாடின்றிக்கிடக்கும பிணக்கிடையினும் அவ்வுடலின் அறிவுளதோ இன்று,—உடலினின் வாயுப்போனால் உடலுக்கு உணர்ச்சி இன்றென்னின் - இவ்வுடம்பினுள்ள பிராணவாயு நீங்கிடின் அதனில் உணர்வு நிகழாதெனின்,—உடலினின் வாயுப் போகாத உறக்கத்தும உணர்வது இன்றே - நீ கூறும் பூதக்கூட்டத்தின் ஒன்றானுங் குறைவின்றிக்கிடக்கும உறக்கத்தினும அறிவு நிகழ்வதின்று (ஆகலின் உடமபறியுமாறு யாண்டையது) என்க.

போகாதவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம விகாரத்தாற் றொக்கது. (உ)

அறிவதைம பொறியே யென்னி னுறக்கத்தி னறியா வாகு
மறிவது மொன்றொன் றாக வொன்றொன்று யறியு மென்னி
னறிவுக ளொன்றை யொன் றங் கறிந்திடா வைந்தை யுங்கொண்
டறிவதொன் றுண்ட தான்மா வைமபொறி யறிந்தி டாவே.

(இ-ள்.) ஐமபொறியே அறிவது - (பிணமாமபோது கெட்டொழிவதாகிய) ஐம்பொறிகளே (அவ்வுடமபினின்று நனவின்கண்) அறியும,—உறக்கத்தின் அறியாவாகும் என்னின் - உறக்கத்தின்கண் அறிதலின்றி ஒடுங்கி நிற்குமெனின்,—அறிவதும் ஒன்றொன்றாக - (நனவின்கண் அவை) அறிவதும் ஒவ்வொருபொறியாக அறிவதன்றி (ஒருங்கே அறிவனவல்ல),—ஒன்றொன்று யறியுமென்னின் - ஒன்றொன்றாக அறியு(மதுவே அவற்றியல்)பெனின்,—அறிவுகள் ஒன்றை அய்ந்த ஒன்று அறிந்திடா - (அங்ஙனமாயினும்) இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியா,—ஐந்தையுங்கொண்டு அறிவது ஒன்று உண்டு - (ஆகலான்) இவ்வைந்தினானும் (ஐம்புலன்களையும்)

அறிவதொன்றுளது,—அது ஆன்மா - அஃதே ஆன்மாவெனப்படும்,— ஐம்பொறி அறிந்திடாவே - ஐம்பொறிகடாமே அறியமாட்டா என்க.

அறிவதைம்பொறியே யுறக்கத்தி னறியாவாகுமென்னின் எனவியையும்.

அறிவதென்பது அத்தொழின்மேனின்றது.

உம்மை சிறப்பு.

அறிவுகள் ஆகுபெயர்.

அஃதென்னுமாய்தம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

இவ்வாறன்றி, அறிவதைம்பொறியேயென்னி னுறக்கத்தினறியாவாகு மறிவது மொன்றொன்றாக வொன்றொனறாயறியுமென்னின் என்பதற்கு என்னுடம்பகத்து நின்றறிவது ஐம்பொறிகளேயாம் அவையுறக்கத்தினறியாதவழகும் நனவின்கண்ணும் வொரு விடயமாகவறிவதும் இருவர் மதத்தினுமொக்கும், அதுபற்றி யெனவையாசங் கித்தல் கூடாமையான் அவ்வைம்பொறிகளே யொருதலையாகவறியும் வேறுமோரு யிர் கோடன்மிகையாமென்பையாயின் என்றுரைத்தலுமொன்று.

உறக்கத்தினறியாமை யிழுக்சன்றென்பான் வாசென்றானென்பது. (௩)

அறிந்திடும் பிராண வாயு வடங்குதல விடுதல் செய்தா
லறிந்திடா துடலு றக்கத் தறிவின்மை கரண மின்மை
யறிந்திடு முதலி யாகி னதுநிற்கக் கரணம போகா
வறிந்திடும் பிராணன் றன்னை யடக்கியும் விட்டு மான்மா.

(இ-ள்.) பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தால் அறிந்திடும் - பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தாலே அறிவுநிகழக்காண்டலின் (அதுவே அவ்வைகளைதயுங்கொண்டறிவதாகிய உயிரென அமையும்),— உடல் உறக்கத்துக்காரணம் இன்மை அறிவின்மை அறிந்திடாது - உடம்பி ன்கண் உறக்கத்தில் (அஃதியங்கினும் ஆண்டுக்)கருவியின்மையான் அறி வில்லையாய் அறியாதாயிற்றெனின் (அதுபொருந்தாது),— அறிந்திடு முத லியாகின் அது நிற்கக் கரணம் போகா - அறியப்படுங் கரணமுதலி அது வானல் அஃது நிற்புழிக் கரணம்போதல் கூடாமையின்,—அடக்கியும் வி ட்டும் பிராணன்றன்னை அறிந்திடும் ஆன்மா - (காணங்களையும) அடக்கு தல் விடுதல்கள்செய்து அப்பிராணவாயுவையுங் கொண்டறிவதாகிய உயிர் (வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான்) என்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே உடல் பொறி பிராணவாயுவென்னும் மூன்றனையுங் காட்சியளவையானறியக்கிடந்த விசேடம்பற்றி வேறெடுத்தாசங்கித் துப் பரிகரித்து, இந்தவுடலினுயிரெனப் படுவது வேறென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

ஏனையவெல்லாம் வருஞ்சூத்திரத்திணுண்டாண்டியைபுபற்றிக் கூறக்கிடத்தலா னும், உளதாயென்னு முதற்கூற்றில் ஆசங்கை விசேடமின்மையானும், அவற்றை யீண்டு விரித்திலர். (௪)

மூன்றாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௧௦.

இலக்கணவியல்.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

மேன் மூன்று சூத்திரத்தானும் பொருளுண்மைக்கு அளவு கூறியவாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே பொருளியல்பு கூறுவான்றொடங்கி, மேற்கூறிப்போந்த பதி பாசபசுக்களை எதிர்நிரனிறையாகவைத்து முதற்கட் பசுவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

உணர்வன காண மென்னி லொன்றையொன் றுணரா வெவ்வே
றணைதருஞ் செயல்க ணான்கு மறிந்தவை யடக்கி யாக்கிப்
புணருமுட் கருவி யாக்கிப் புறக்கரு வியினும் போக்கி
யிணைதரு மிவற்றின் வேறு யானென தென்ப தான்மா.

(இ-ள்.) கரணம் உணர்வன என்னில் - (இனி) அந்தக்கரணமே உணருமென்பரெனின்,—ஒன்றை ஒன்று உணரா - (இவையும் ஐம்பொறிபோல்)ஒன்றனையொன் றுணராவாகலான்,—ஆன்மா இவற்றின் வேறாய் - உயிர் இவற்றின் வேறாகியும்,—யான் எனது என்பது இணைதரும் - யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதற்கேதுவாகிய ஆணவமலமும் உடனாயிணைந்து நிற்குமாகலான்,—நான்கு செயல்களும் அறிந்து - (தனக்கென அறிவின்றி இவ்வந்தக் கரணங்களாகிய) நான்குதொழிலையும் (இவற்றோடுகூடி) அறிந்து,—அவை அடக்கிப் புணரும் உட்கருவி ஆக்கி - இவற்றை (யடக்க வேண்டுழி)ச் சொப்பனவத்தையிற்செலுத்திப்பொருந்திய உட்கருவிகளாக்கியும்,—ஆக்கிப் புறக் கருவியினும் போக்கி - ஆக்கவேண்டுழிச் சாக்கிரா வத்தையிற்செலுத்திப் புறக்கருவிகளிற் போக்கியும்,—வெவ்வேறு அணைதரும் - வெவ்வேறவத்தைகளை அணையும் என்க.

எனவே, ஆணவமலத்திற் பிணிப்புண்டு அவத்தையுறுதல் ஆன்மாவுக்கிலக்கணமென்றவாறாயிற்று; இது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

உணராவாகலான் இவற்றின்வேறாகியும், யானெனதென்ப திணைதருமாகலான் அறிந்தடக்கியாக்கி ஆக்கிப் போக்கி வெவ்வேறணைதருமென வினைமுடிபு செய்க.

அடக்குதல் சொப்பனவத்தையிற் செலுத்துதல்.

ஆக்குதல் சாக்கிராவத்தையிற் செலுத்துதல்.

இனம்பற்றி ஏனையவத்தைகளுங் கொள்ளப்படும்.

அவையடக்கியாக்கிப் புணருமுட்கருவியாக்கிப் புறக்கருவியினும் போக்கியென்பது நிரனிறைப்பொருள்கோள்.

வேறாயுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

என்பதெனக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார்.

யானெனதென்பதென்னும் பெயரடை அசனுண்மை சாதித்தற்குக்குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இச்செய்யுள் முதனூல் நாலாஞ்சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறுகண்டுகொள்க.

இனியம்முக்கூற்றுள், உணர்வனகரணமென்னி லொன்றையொன் றுணராவாகலான் ஆன்மாவிவற்றின் வேறுமென்னு முதற்கூற்றை வலியுறுத்துகின்றார்.　　(க)

முதலதிகரணம்.

கருவியா மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு
மருவியான் மாவே யென்ன வருந்தீப மெனத்தெ ரிந்தங்
கொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையு ணர்ந்தோர்
தருமிது பசுஞா னம்பின் சிவஞானந் தனக்கு மேலாம்.

(இ-ள்.) மனமும் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் நான்கும் கருவியா மருவி - மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்த மென்கின்ற நான்கும் (ஒரு விடயத்தை அறிதற்குக்) கருவியாக மருவி,—ஆன்மாவே என்ன வரும் - (இவையே) கருத்தாவென்னும்படி (உயிரோ டொற்றித்து நின்று) நிகழ்வனவாம்,—தீபமெனத் தெரிந்து அங்கு ஒருவி - (கண்ணுக்கு) விளக்குப்போல (இவை உயிர்க்குக் கருவியாய் வேறு நிற்பன) வென்றறிந்து நீங்கி நின்று,—ஆன்மாவின் உண்மை உணர்ந்தவர் தமை உணர்ந்தோர் - (இவற்றைக் கொண்டறியுங்) கருத்தாவினுண்மை யாதென்றாராய்ந்தவரோ தாமாகிய ஆன்மசொரூபத்தை இனிதுணர்ந்தோர்,—பின் பசுஞானம் - அதன் பின்பு (அங்ஙனம் ஆராயு மறிவு) பசுஞான மாகலான்,—இது தரும் சிவஞானம் தனக்கு மேலாம் - அதனைத்தரும் (பொருள்யாதெனத்தேர்வார்க்குச்) சிவஞானம் அதற்கு மேலாய் விளங்கும் என்க.

ஈண்டு ஆன்மாவென்றது கருத்தாவென்னுந்துணையாய் நின்றது, தமையுணர்ந்தோரென முன்வருதலின்.

இதனானே அந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவென்பது தம்மையுந் தலைவனையு மறியுமாற்றின் வைத்துக் கூறப்பட்டது. (உ)

அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்
செவ்விய விந்து நாதஞ் சித்தமோ டுள்ள மாகு
மொவ்வெனு மெழுத்தா மைந்து முணர்வுதித் தொடுங்கு மாறும்
பவ்வமுந் திரையும போலும பார்க்கிலிப் பண்புந் தோன்றும்.

(இ-ள்.) அகங்காரம் புத்தி மனம் சித்தமோடு உள்ளங்கள் - அகங்காரம் புத்தி மனம் சித்தம் உள்ள மென்கின்ற அவை கருவியாவதூஉம்,— அவ்வுடன் உவ்வும் மவ்வும் செவ்விய விந்து நாதம ஆகும் - (முறையே) அகாரமும் உகாரமும் மகாரமும செவ்விதாய விந்துவும் நாதமுமென்கின்ற எழுத்துக்கள் உடனின்று செலுத்தியவழியே யாமாகலால்,—ஓவ்வெனும் எழுத்தாம் ஐந்தும் - (சமட்டியிற்) பிரணவரூபமா மிவ்வைந்தெழுத்தானும்,—உணர்வு உதித்து ஒடுங்குமாறும் - (உயிரினகண்) உணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமுறையும்,—பவ்வமும் திரையுமபோலும் - கடலின் கண்ணே திரை புதிது புதிதாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறு போலாம்,—பார்க்கில் - (சவிகற்பவுணர்வுக்குக் காரணம நிவிர்த்தாதிகலையைப் பற்றி ஐந்தாய்த்திகழு நால்வகை வாக்குக்களென்பதனை) உற்றுநோக்கின், —இப்பண்பும் தோன்றும் - இவ்வியல்பு இனிது விளங்கும் என்க.

ஒற்றுமைபற்றி எழுத்துக்களே அவையாக வுபசரித்தார்.

புருடதத்துவமும் அதனைச்செலுத்து மக்கரமும் ஈண்டொப்புமைபற்றி உடன் கூறியவாறு; புருடதத்துவத்தைச் செலுத்துதலாவது புருடதத்துவமாந் தன்மையை நிகழ்வித்தல்.

*"அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி - மகாரம்" என முதனூலுட் கூறுதலானும், துகளறுபோதத்தும் அவ்வாறே கூறுதலானும், ஈண்டு அவ்வுடனுவ்வுமவ்வு மனம் புத்தியகங்காரங்கள் என்றது எதிர்நிரனிறையெனக் கொள்க.

பிரணவமாகலின் உள்ளவாறே வெளிப்படக் கூறாது ஒவ்வெனக் கடைக்குறைத்துக் குறுக்கல்விகாரமாகக்கிக் கூறினார்.

ஐந்தானுமென்னுமானுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. (௩)

அயனரி யாரனு மீசர் சதாசிவ மதிதெய் வங்க
ளுயவரு மவ்வோ டுவ்வு மவ்விந்து நாதங் கட்குப்
பயனுறு மஞ்சி லான்மாப் பரவிடி லசித்தாம பார்க்கிற்
சயமுறு வளியி ரண்டுந் தவிர்த்திடிற் றானுந் தோன்றும.

(இ-ள்.) அவ்வோடு உவ்வும் மவ் விந்து நாதங்கட்கு - அகார உகார மகார விந்து நாதங்களாகிய அவ்வெழுத்துக்களை,—அயன் அரி அரனும் ஈசர் சதாசிவம் அதிதெய்வங்கள உயவரும - (முறையே) அயனும் அரியும் அரனும் மகேசரும் சதாசிவருமாகிய ஐவரும அதிதெய்வங்களாய் அதிட்டித்து நிற்பாராகலான்,—அஞ்சில் ஆன்மாப் பரவிடில் - இவ்வாறு காரணமும அக்கரமும் அதிதெய்வமுமெனனும் இமமூன்றிறத்தைதுமதோடும ஆன்மாப் பரவியவழி,—பார்க்கின் பயன் உறும் - பார்க்குமிடத்தே அறிதற் பயனுறும,—(பரவாவிடில) அசித்தாம - பரவாத வழிச் சடமபோல் அறிவிலதாம்,—சயம் உறு வளி இரண்டும தவிர்த்திடின் தானும தோன்றும்- (இவ்வியலபும்) வலிபொருந்திய இருவகை வளியும் அடக்கிச் செய்யும் (யோகிகள்) யோகப்பயிற்சியில் இனிது விளங்கும என்க.

அசித்தோடொக்குமென்பார் அசித்தாமென்றுபசரித்தார்.

பரவாவிடிலெனபது சொல்லெச்சம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அவைகருவியாதற்கட்படு முறைமையும அதனையறிதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன.

அற்றேல, இம்மூன்றிறத்தைதுங் கூடிய கூட்டத்தினிகழ்வதே அறிவாகலின், இப்பலபொருட்கூட்டமே யவ்வறிவுக்கு முதலாதலமையும் இடையே உயிரொனவொன்று கோடல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௪)

ஆன்மாவின் வடிவு தானே யநேகார்த்தக் கூட்ட மென்னிற்
பார்ப்பாரகட் கான்மா வின்றாய்ப பலபொரு ளுணமை யாகுஞ்
சேர்ப்பாய பலவே யுண்மை யென்றிடிற் சென்றி வற்றை
யோர்ப்பான்வே றுணர்வோர்க் கெல்லா முணர்பொருள் வேற தாமே.

(இ-ள்.) ஆன்மாவின் வடிவுதானே அநேகார்த்தக் கூட்டம் என்னின் - ஆன்ம சொரூபமானது (காரணம் அக்கரம அதிதெய்வங்களாகிய) பலபொருட்கூட்டமென்றிடின்,—பார்ப்பார்கட்கு இன்றாய்ப பலபொருள் உண்மையாகும் - ஆராய்பவர்கட்கு(க்கூட்டமென ஒரு பொருள்) இன்றாகி அப்பலபொருள் உண்மையாகும்,—சேர்ப்பாய பலவே உண்மை ஆன்மா என்றிடில் - கூடுதலாய அப்பதினைந்துமே உண்மையாகிய ஆன்மாவென்றால்,—உணர்வோர்க்கெல்லாம் சென்றிவற்றை ஓர்ப்பான் வேறு உணர்

சிவஞானபோதம், நான்காஞ்சூத்திரம். செ-௩.

பொருள் வேறதாமே - அறிபவரனைவர்க்கும் பொருந்திய இப்பதினொந்தினை யும் அறிபவனாகிய ஆன்மாவும் வேறும் அறியப்படும்பொருளாகிய அப்பதி னொந்தும் வேறும் என்க.

இதனானே அவையுயிரின் வேறாதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

மேலைச்சூத்திரத்தின் உண்மை துரியாதீதமென்ற இறுதிக்கூற்றைச் சவுத்திராந் திகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுக்குமாறும் இதனானே பெறுதும்.

இவை நான்கு செய்யுளும் அந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவலலவாமாறும், கரு வியாதற்கட்படு முறைமைகளும், அவை உயிரின் வேறுமாறுமுணர்த்தி முதற்கூற் றை வலியுறுத்தியவாறு.

இனி இருபத்தாறு செய்யுளாற், பரமதங்களையெடுத்தோதிப் பரிகரித்து ஆன் மாவிற்கு இலக்கணங் கூறுமுகத்தால், யானெனதென்பதினைதருமென்ற இரண் டாங்கூற்றை வலியுறுத்துவான் றொடங்கினர். (௫)

இரண்டாமதிகரணம்.

அறிவிச்சை செயல்க ளெல்லா மடைந்தனல் வெம்மை யும்போற்
குறியுற்றங் கேகா நேக குணகுணி பாவ மாகி
நெறியுற்று நிற்கு மென்னி னிகழ்புலன் கரண மெல்லாஞ்
செறிவுற்றங் கறிவு கொள்ள வேண்டுமோ சிவ னார்க்கே.

(இ-ள்.) எல்லாம - சீவான்மாக்களெல்லாம்,—அங்குக் குறி உற்று - அங்ஙனம் (பிரமப்பொருளின்) பரிணாமமாய்த்தோன்றி,—அறிவு இச்சை செயல்கள் அடைந்து - அறிவிச்சைசெயல்களை அடைந்து,—அனல் வெம்மையும போல் - தீயுஞ் சூடும்போல,—ஏகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்குமென்னின் - பேதாபேதமாகிய குணகுணித் தன்மையுற் றுப் பல வேறுவகைப்பட்டு நிற்குமெனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுவரெனி ன்,—சிவனார்க்கே நிகழ் புலன் கரணமெல்லாம் செறிவுற்று அங்கு அறிவு கொள்ள வேண்டுமோ - அவ்வாறாகிய சிவனார்க்கு நிகழ்கின்ற பொறிகரண முதலிய கருவிகளைச் செறிவுற்றன்றி ஆண்டறியமாட்டாமைக்குக் காரணம் யாது என்க.

எல்லாமங்ஙனங் குறியுற்றறிவிச்சைசெயல்க ளடைந்தனல்வெம்மையும்போ லேகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்குமெனக்கொண்டு கூட்டியுரைக்க.

ஏகாநேகம் பேதாபேதம்.

ஆர்விகுதி இழித்தற்குறிப்பின் வந்தது.

இதனானே மேலைச்சூத்திரத்தின ஆறாங்கூற்றை வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. (௬)

குணங்களை யின்றி யொன்றுங் குறியுடைத் தான்மா வென்னி
னிணங்கிடா விச்சா ஞானக் கிரியைக ளினைவயு டற்கட்
பிணங்கிடுஞ் சங்கி திக்க ணெனிற்பிணத் துறக்கத் தின்று
முணங்கிடுங் கரண மென்னிற் சந்நிதி யொழிந்த தன்றே.

(இ-ள்.) குணங்களை இன்றி ஒன்றுங் குறி உடைத்து ஆன்மா வென் னின் - இனிச் சாங்கியர் குணகுணித்தன்மையின்றிக்கேவலம் அறிவுமாத் திரையாய் நிற்றல் உயிரியல் பென்பரெனின்,—உடற்கண் இச்சா ஞானக்

கிரியைகளிவை இணங்கிடா - உடலின்கண்ணே அறிவிச்சைசெயல்கள் நிகழா,—சந்நிதிக்கண் (கரணம்) பிணங்கிடுமெனில் - உயிரின் சந்நிதியில் (உடலின்கட்) கரணங்கள் செயற்படுதல் பற்றி (அறிவிச்சைசெயல்கள்) நிகழுமென்பரொனின்,—பிணத்து உறக்கத்து இன்றும் - பிணத்தும் உறக்கத்தும் (அவை நிகழ்தல்) இன்றும்,—கரணம் உணங்கிடும் என்னில் - பிணத்தும் உறக்கத்தும் கரணம ஒடுங்கினமையால் (அறிவிச்சைசெயல்கள் நிகழ்தலில்லை) எனில்,—சந்நிதி ஒழிந்தது அன்றே - (பிணத்தும் உறக்கத்தும் சந்நிதிக்குக்கேடின்றாகவும் அவை நிகழாமையாற்) சந்நிதிமாத்திரையான் நிகழ்தல் ஒழிந்தது என்க.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது. (எ)

> சந்நிதி குணம தாகுந் தானென்போ லென்னிற் காந்த
> முன்னிரும் பென்று யீர்க்கு முறைமையுண் டகற்ற லின்று
> முன்னுத லொடுங்க லோட லிருத்தலே கிடத்த னிற்ற
> லென்னுமித் தொழில்கண் மற்று மியற்றுவ தான்மா வென்னே.

(இ-ள்.) சந்நிதிதான் என்போலென்னின் - (வியாபகமாய்நிற்கப்பெறுதன் மாத்திரையே சந்நிதியன்று மற்றுச்) சந்நிதி என்போலெனின்,—காந்தமுன் இரும்புக் குணமதாகும் என்றும் - காந்தமுன் இரும்புபோல (உயிர்முன் உடம்பு தொழிற்படுதற்கேதுவாயதொரு) குணவிசேடஞ் சந்நிதியெனக் கொண்டாமாகலின் (அக்குற்றம ஈண்டைக் கெய்தா) தென்றுயெனின்,—ஈர்க்கு முறைமை உண்டு அகற்றல் இன்றும்-(அங்ஙனமாயினும் ஒரு குணமுள்ள காந்தம இரும்பை) ஈர்த்தலாகிய ஒரு தொழிலன்றி அகற்றலாகிய மாறுபட்டதொழில் செய்தலின்றாகலின்,—உன்னுதல் ஒடுங்கல் ஓடல் இருத்தலே கிடத்தல் நிற்றல் என்னும் இத்தொழில்கள் மற்றும் ஆன்மா இயற்றுவது என்னே - நினைத்தல் மறைத்தல் ஓடல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றல் முதலிய மாறுபட்டதொழில்கள் ஆன்மாச்செய்யுமாறு யாண்டையது என்க. (அ)

> உருவுயி ரென்னி னிந்த வுடலினுட் காண வேண்டும்
> வருவது பரிணா மத்தா யநித்தமாம பூத மாகும்
> கருவினி னுழையு மாறுங் காட்டிட வேண்டுங் கண்ணின்
> மருவிடா தென்னி னுன்றன் வாயினா லுருவன் றென்னே.

(இ-ள்.) உயிர் உருவென்னின் - இனிபபவுராணிகர்மதம்பற்றி உயிர் உருவப்பொருளென்பையாயின்,—இந்த உடலினுள் காணவேண்டும் - இவ் உடம்பினுள் (வேறொரு வடிவங்) காணவேண்டும்,—வருவது பரிணமத்தாய் அநித்தமாய பூதமாகும - (அங்ஙனமன்றி உருவப்பொருளாய்) வருவது (காட்சிப்புலனாய்ப்) பரிணமித்து அழிவெய்தும் பூதத்தோடொன்றுதல் வேண்டும்,—கருவினில் நுழையு மாறும் காட்டிட வேண்டும் - (அதுவன்றிக்) கருப்பத்திற் புகுமாறுந் தெரித்தல் வேண்டும்,—கண்ணில் மருவிடாதென்னின் - (உருவடிவாயினுங்) கட்புலனாகாதெனின்,—உன்றன் வாயினால் உரு அன்று என்னே - உனது வாயால் உருவமன்றென மொழிதலே அமையும் என்க. (௯)

சூக்கும வுருவ தென்னிற் றூலகா ரணம தாகு
மாக்கிய மனாதி தன்மாத் திரைவடி வசேத னம்பி
னீக்கிய சூக்கு மத்தே நிற்பதோ ருருவுண் டென்னி
னாக்கிடு முருவ மெல்லா மசித்துமா யநித்த மாமே.

(இ-ள்.) சூக்கும வுருவதென்னின் - (பூதம்போலக் காட்சிப்புலனா தற்குரிய தூலவுருவாதலின்றிச்) சூக்கும வுருவாய் நிற்பது உயிரெனின், —தூல காரணமதாகும் அசேதனம் மனாதி தன்மாத்திரை ஆக்கிய வடிவு - (அஃது) தூல வுருவைத் தோற்றுவிக்கின்ற சடமாகிய மனாதி கரணங்கள் தன் மாத்திரைகளாலாக்கப்பட்ட புரியட்டக வுடம்பே யாகலானும்,—பின் நீக்கிய சூக்குமத்தே ஓர் உரு நிற்பது உண்டென்னின் - பின்பு நீக்கப் பட்ட (அப்)புரியட்டக தேகத்துள் அதி சூக்கும வுருவாய் நிற்பது உயி ரெனின்,—ஆக்கிடும் உருவம-(அஃது) ஆக்கப்பட்ட கலையாதி மணணாத மாயுள்ள பரவுடம்பாகலானும்,—எல்லாம அசித்துமாய் அநித்தமாமே - அவ்வுருவங்கள் அனைத்தும் அசித்தாதலும அசத்தாதலும் ஒருதலை யாக லானும (அவ்வியல் பில்லாத வுயிர் உருவப்பொருளாமாறு யாணடை யது) என்க. (௧௦)

அருவுரு வென்னி லான்மா வருவுரு வாவ தின்று
முருவரு வாகா தாகு மொருபொருட் கிரண்டு தன்மை
வருவது மில்லை காட்ட வனனிபோன மருவு மென்னி
னுருவமுங் காண வேண்டு முண்மையு மொழிந்து போமே.

(இ-ள்.) அரு வுரு ஆன்மா வென்னில் - இனிக் கவுளர் அரு வுருவப் பொருள் உயிரென்பரெனின்,—அரு உருவாவது இன்றும உரு அருவாகா தாகும் - அரு உருவாவதின்றும உரு அருவாகாதாம ஆகலானும,— இரண்டு தன்மை ஒருபொருட்கு வருவதும இல்லை - (மறுதலைப்பட்ட) இரண்டு தன்மை ஒருபொருட்கு உண்டாதலின்மையானும்,—காட்ட வன்னி போல் மருவுமென்னின - காட்டமும் வன்னியுமபோல் அருவுரு வப்பொருளெனின்,—உருவமும காணவேண்டும் உண்மையும ஒழிந்து போமே - (அவ்விரண்டுந் தமமுள் வேறாகி) உருவமாய்க் காணபபட்டுண் மையொழியும் (ஆதலின் ஈண்டைக் கெடுத்துக்காட்டாதல் செல்லாமை யானும் அது பொருந்தாது) என்க. (௧௧)

சந்திரன் வடிவு போலத் தானரு வுருவ மென்னின
வந்துநங் கண்ணிற் றோன்றும வடிவுள தாமு யிர்க்கு
மிந்தலு னுருவந் தானு மெழுவது முயிரோ யென்னிற்
பந்தமா யசித்தா யான்மாப் பவுதிக மாகு மன்றே.

(இ-ள்.) உயிர்க்கும தான் அருவுருவமென்னின் - ஆன்மாவுக்கு (வ டிவு) அருவுருவமென்னில்,—வந்து நங்கண்ணில் தோன்றும் வடிவு உள தாம் - வெளிப்பட்டு நங்கண்ணிற்குப் புலப்படும் வடிவுளதாதல்வேண்டு ம்,—சந்திரன் வடிவுபோல - (தலையுவாவின் அருவாய் நின்றே பின்முறை முறையான் வளர்ந்து பூரணையிலே) தூலவுருவாய் விளங்குதல் மதியின்கட்

கண்டாமன்றே அதுபோல,—உயிரும் இந்த ஊன் உருவந்தானாய் எழுவதேயென்னின் - உயிரும் (அருவாய்நின்றே கருவுட்பதிந்து முறைமுறையான் வளர்ந்து) இவ்வுடம் புருவாய்த் தோன்றுமாற்றான் அருவுருவென அமையுமெனில்,—ஆன்மா அசித்தாய்ப் பவுதிகமாய்ப் பந்தமாகும் அன்றே - (சித்தாய் நித்தியமாய்ப் பந்தத்திற்பட்டு நீங்குவதாகிய) உயிர் அசித்தாய்ப் பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய உடம்புருவமாமாறு யாண்டையது என்க. (௧உ)

அருவவி காரி யான்மா வாகாயம போல வென்னி
னுருவினைக் கட்டி யாட்டி யோட்டிமீட் டுலாவப் பண்ணி
மருவிநிற் பித்தி ருத்திக் கிடத்திமண் புரட்டி மற்றும்
பெருவிகா ரங்க ளெல்லாந் தருவதென் பேசி டாயே.

(இ-ள்.) ஆகாயம்போல அரு அவிகாரி ஆன்மா என்னின் - இனிப் பாதஞ்சலர் ஆகாயம்போல் அருவாய் அவிகாரியாய் நிற்பது உயிரென்பரெனின்,—உருவினைக் கட்டி ஆட்டி - தநுவை யாத்து நடிப்பித்து,—ஓட்டி மீட்டு உலாவப்பண்ணி-போக்கு வரவு செய்வித்து,—மருவி நிற்பித்து இருத்திக் கிடத்தி மண்புரட்டி மற்றும் - பொருந்தி நிற்பித்தல் இருத்துதல் கிடப்பித்தல் மண்ணிற் புரட்டுதல் முதலியவாகிய,—பெரு விகாரங்களெல்லாம் தருவது என் பேசிடாயே - இப்பெரிய விகாரங்களெல்லாஞ் செய்வதென்னை சொல்லுக என்க. (௧௩)

அசித்தெனி னுணரா தான்மா வசித்துச்சித் தாகு மென்னி
னசித்துச்சித் தாகா தாகுஞ் சித்தசித் தாவ தில்லை
யசித்தொரு புறமா யொன்றிற் சித்தொரு புறமாய் நில்லா
தசித்துறுச் சித்தே யென்னி னசித்தடைந் தறிவ தின்றும்.

(இ-ள்.) அசித்துச் சித்தாகாதாகும் சித்து அசித்தாவது இல்லை - சடப்பொருள் சித்தாகாதாம் சித்துப்பொருள் சடமாகாதாம் (ஆகலால்),—ஆன்மா உணராத அசித்தெனின் அசித்துச் சித்தாகுமென்னின் - (வைசேடிகர்) உயிர் அறிவில்லாத சடமென்றலும் (அருவின்) மனத்தோடுங்கூடிச் சித்தாயறியுமென்றலும் (அவர் மதமும்),—ஒன்றில் அசித்து ஒருபுறமாய்ச் சித்து ஒருபுறமாய் நில்லாது - (சைவரில ஒரு சாரார் உயிர் சித்தசித்தென்பரெனின்) ஒன்றிலே மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒருங்கு நில்லாமையால் (அவர்மதமும்),—அசித்து உறுச்சித்தே என்னின் - (பட்டாசாரியர் உயிர்) கருவியையுறுத சித்தே யென்பரெனின்,—அசித்து அடைந்து அறிவது இன்றும் - அசித்தாகிய கருவியை யடைந்(தன்றி) அறிதல் (செல்லாமையால் அவர்மதமும) அடா என்க.

உறுதவென்னும் பெயரெச்சத்தீறு விகாரத்தாற் றொக்கது. (௧௪)

உயிரினை யணுவ தென்னி னுடல்பல துவார மோடும்
பயில்வுறக் கட்டு ணுது பாரமுந் தரித்துச் செல்லா
தயர்வுறு மசித்தாய்ப் பூத வணுக்களி னொன்ற தாகு
மியல்புறு மவய வத்தா லணுவுரு விறக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) உடல் உயிரினை அணுவதென்னின் - இனிப் பாஞ்சராத்திரிகள் உடம்பகத்துப் பரமாணுவளவிற்றாய் நிற்பது உயிரென்பரெனின்,— அணுவுருப் பலதுவாரம் ஓடும் - அணுவடிவாகிற் பலதுவாரத்தில் ஒரு துவாரத்தால் ஓடிப்போவதாம் (அன்றி),—பயில்வு உறக் கட்டுணாது - (அவ்வுடம்பிற்) பயிற்சி பொருந்தக் கட்டுண்டற்கும் உடம்படாது,—பாரமும் தரித்துச் செல்லாது - பாரந்தாங்கிச் செல்லுதற்கும் உடம்படாது,—அயர்வு உறும் அசித்தாய் - அழிவெய்துஞ் சடமாய்,—பூத வணுக்களின் ஒன்றதாகும் - பூத பரமாணுக்களோடு ஒன்றாம்,—இயல்பு உறும் அவயவத்தால் இறக்கும் அன்றே - இயல்பு பொருந்திய அவயவப் பகுப்புண்மையான் அழிவெய்தும் என்க. (கரு)

உடலினி னேக தேசி யுயிரொளி னுருவாய் மாயும
படர்வுறு மறிவின் றெங்குஞ் சுடரொளிப் பண்ப தென்னிற்
சுடர்தொடிற் சுடுவ தொதுத் தொட்டிட மறிவுண் டாகு
மடர்புல னிடத்து மொக்க வறிவெழ வேணடு மன்றே.

(இ-ள்.) உயிர் உடலினின் ஏகதேசி (சுடர் ஒளிப்பணபது) எனின் - இனி மிருதிநூலார் உயிராவது உடம்பகத்து(ப் புன்னுனித்துளிபோல்) ஏகதேசமாய் இதயத்தானத்தினிற்ப (அவ்வுயிரினறிவு) விளக்கொளிபோல (யாங்கணும வியாபிக்கு) மென்பரெனின்,—உருவாய் மாயும - (உயிர் ஏகதேசமாயின் மேல்) உரு உயிரென்றாற்கோதிய குற்றம அனைத்தும் எய்தும்,—எங்கும் படர்வுறும அறிவு இன்று - (குணங்குணி யளவினன்றி) எவ்விடத்தும் வியாபித்தறிதல் செல்லாது,—சுடர் ஒளிபபணபது என்னின் - விளக்கின் ஒளியாவது (விளக்கினது சூக்கும வடிவேயன்றிக் குணமன்றாகலான் அஃதீண்டைக்கு உவமையாகாது) ஆமெனவே கொள்ளினும்,—சுடர் தொடின் சுடுவது - விளக்கின் சுடர் தொடினன்றிச்சுடாதாகையால் (இருந்தவிடத்தில் அறிந்து மற்றுள்ளவிடத்துப் பரிசத்தானும் அறியமாட்டாது),—தொட்ட இடம் எங்கும் அறிவு உண்டாகும் - (உயிர்) பரிசித்தவிடமெங்கும் அறிதல் உளதாம்,—அறிவு அடர் புலன் இடத்தும ஒக்க எழவேண்டும் அன்றே - (விளக்கு ஓரிடத்திருந்து மற்றுள்ள விடங்களையும் விளக்குதல்போல்) உயிரின் அறிவு நெருங்கிய ஐம்புலனிடத்தும ஒருங்கே நிகழவேண்டும் என்க.

உயிரினை அணுவென்பார்க்கும் இஃதொக்கும். (கசா)

உருவினி னிறைந்து நின்றங் குணர்ந்திடு முயிர தென்னின்
மருவிடா துறக்கம் வாயி லறிவொக்க வழங்க வேண்டும்
பெருகிடுஞ் சுருங்கும போதம் பேருடற் சிற்று டற்கண்
வருமுடற் குறைக்க வொக்கக் குறைந்துபின் மாயு மன்றே.

(இ-ள்.) உருவினில் நிறைந்து நின்று அங்கு உணர்ந்திடும் உயிரது என்னின் - இனிச் சமணர் உடம்பளவினிறைந்துநின்று அங்கேயுணர்வது உயிரென்பரெனின்,—உறக்கம் மருவிடாது வாயில் ஒக்க அறிவு வழங்க வேண்டும் - உறக்கமுறாது ஐம்பொறியினும் ஒருங்கே அறிவு நிகழ்தல் வேண்டும்,—பேருடற் சிற்றுடற்கண் பெருகிடும் சுருங்கும் போதம் -

பேருடல் சிற்றுடல்களாகிய அவ்வவ் வுடம்பளவிற்குத்தக்க வறிவாதல் வேண்டும்,—வரும் உடற்குறைக்க ஒக்கக்குறைந்து பின்மாயும் அன்றே - வருகின்ற உடம்பின் உறுப்பினைக் குறைப்பக்கூடக் குறைந்து பின்மாய் தல் வேண்டும் என்க. (கள)

எங்குந்தான் வியாபி யாய்நின் றுணருமிவ் வான்மா வென்னிற்
றங்கிடு மவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும்
பங்கமார் புலனொன் றொன்றாப் பார்த்திடல் பகரல் வேண்டு
மிங்கெலா மொழிந்தா னிற்ப தெங்ஙன மியம்பல் வேண்டும்.

(இ-ள்.) எங்குந்தான் வியாபியாய் நின்று உணரும் இவ்வான்மா வென்னின் - இனி அயிக்கிய வாதிகள் (முதல்வன் போல்) எங்கணும் வியாபி யாய் நின்றறிவன் இவ்வான்மா வென்பரெனின்,—அவத்தை தங்கிடும் போக்குவரவுகள் சாற்றல்வேண்டும் - (அங்ஙனங் கூறுவார்க்கு) அவத்தைகளிற் றங்குதலும் போக்கு வரவுகளுறுதலும் (எங்ஙனங்கூடுமென) இயம்பவேண்டும்,—பங்கம ஆர் புலன் ஒன்று ஒன்றாப் பார்த்திடல் பகரல்வேண்டும் - குற்றம் பொருந்திய ஐம்புலனும் ஒருங்கே அறியாமையும் (எங்ஙனங்கூடு மெனக்) கூறவேண்டும்,—இங்கு எலாம் ஒழிந்தான் நிற்பது எங்ஙனம் இயம்பல் வேண்டும் - இங்ஙனம் எல்லா(மாய்) வியாபித்த லொழிந்தானாகி (உடம்பினுள் ஏகதேசமாய்) நிற்றலும் எவ்வாறு (கூடுமெனச்) சொல்ல வேண்டும் என்க.

ஒழிந்தானென்றது முற்றெச்சம்.

எல்லாமென்றது வியாபகமுணர நின்றது; ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

ஒழிந்தாலெனப் பாடமோதி, சங்காரகாலத்தின் எல்லாப்பொருளுமழிந்தவழி நிற்பதெங்ஙனமென்றுரைத்து, மூர்த்தப்பொருளனைத்தினுஞ் சையோகமாதலே வியாபகமெனவும், அவையனைத்தினையுமறிதலே முற்றுணர்வெனவுங் கொண்டு, அங் ஙனங் கூறுவார் மதத்தை அவர்மதமேபற்றி மறுத்தாரொனினுமமையும். (கஅ)

சுத்தமா மான்ம சித்தைத் துகளுடன் மறைத்த தென்னின்
வைத்துறு துடற்கண் வாயில் காணங்கள் வழியான் ஞான
மொத்துறு மலமற் றாலு முறுமலம் வீடு மின்றாம்
பெத்தமு மடையான் முத்த னாய்ப்பிர காச னாமே.

(இ-ள்.) சுத்தமாம் ஆன்மசித்தைத் துகள் உடல் மறைத்தது என்னின் - (எங்கணும் வியாபகமாய் நின்றறிவதாய்) சுத்தமாகிய ஆன்மாவின் அறிவைக் குற்றம்பொருந்திய மாயாகாரியந் தடைசெய்து நிற்றலின் (உறக்க முதலியனவுற்று ஏகதேசப்படுவதாயிற்றென) விடுப்பின் (அதுபரிகார மன்று),—உடற்கண் வாயில் காணங்கள் வழியால் ஞானம் வைத்துறுது - உடலினகத்துப் புறக்கரண அகக்கரணங்களின வழியால் அறிவு (விளங்குவதாகவும் அஃது) இன்றாய்ப்போதலானும்,—ஒத்துறும் மலம் அற்றாலும் மலம் உறும் வீடும் இன்றாம் - பொருந்திய வீடுபெற்ற வழியும் மலம் உறுமெனப்பட்டு முத்தியென்பது இன்றாய் முடியுமாகலானும்,—பெத்தமும் அடையான் முத்தனாய்ப் பிரகாசனாமே-(வீடுபெற்றபின் உறுதெனின்

அநாதி நிலையோடு இதனிடை வேற்றுமையின்மையான் அநாதியே) பந்த முறுதலின்றி முத்தனாய் விளங்குதல் வேண்டு மாகலானும் என்க.

அறிவிச்சைசெயல்களென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இத்துணையும் உயிருண்மை கொண்டு ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளாத சமயிகள் தத்த மதத்துக்கேற்பக் கூறு முயிரிலக்கணங்களும் அவை பொருந்தாமையுங் காட்டப்பட்டன. இன்னு மவ்வமதத் தார் வேறுபடக் கூறுமுயிரிலக்கணங்களெல்லாம் இங்ஙனங் கூறியவற்றுள் வைத் துக் கண்டுகொள்க.

அற்றேல், மற்றென்னையோ வுயிருக்கு இலக்கணமாவதென்னு மவ்வைகதிய வாதசைவரை நோக்கிச் சித்தாந்தங் கூறுமுகத்தால் யானெனதென்பதினைதருமாற் றைச் சாதித்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சகூ)

அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபக மருவ மின்றாய்
வசித்திட வரும்வி யாபி யெனும்வழக் குடைய னாகி
நசித்திடா ஞானச் செய்தி யநாதியே மறைத்து நிற்கும்
பசுத்துவ முடைய னாகிப் பசுவென நிற்கு மான்மா.

(இ-ள்.) அசித்து அரு வியாபகம்போல் - (ஒருவாற்றானும்) அசித் தாதலரிய வியாபகப் பொருள்போல,—வியாபகம்-(ஔபச்சிலேடிக)வியா பகமாதலும,—அருவம் இன்றாய் - (அதுபற்றி) அதிசூக்குமசித்தாதலும் இன்றி,—வசித்திடவரும வியாபியெனும் வழக்கு உடையனாகி - அதுவது வாய் வசிப்புண்ணும் வியாபகமாம் வழக்குடைத்தாய்,—அநாதியே பசுத் துவம் மறைத்து நிற்கும் நசித்திடா ஞானச்செய்தி உடையனாகிப் பசுவெ னநிற்கும் - அநாதியே பசுத்துவமெனப்படும் ஆணவமலத்தின் மறைப் புண்டு கிடக்கின்ற அழியாத இச்சாஞானக்கிரியைகளை யுடைத்தாய்ப் பசு வெனப்படுந் தூலசித்தாகியு நிற்கும்,—ஆன்மா - உயிர் என்க.

*"உறற்பால—தீண்டா விடுத லரிது" என்றாற்போல அருமை ஈண்டின்மை குறித்து நின்றது.

அருவமென்றது, †"இல்லா—வருவாகி நின்றானை" என்றாற்போல, அதிசூக்கும மாதலையுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது; இதற்குப் பிறசொல்லாம் இயைபற வுரைத்தார்.

இதனானே உயிருக்கு அநாதிநிலையாகிய தன்னுண்மை கூறப்பட்டது. (உ௦)

மாயையின் வயிற்றுண் மன்னி வருஞ்செயன் ஞான மிச்சை
யேயுமக் கலாதி மூன்று லேகதே சத்தி னேய்ந்திங்
காயுமுக் குணங்க ளந்தக் கரணங்க ளாதி யெல்லாங்
காயபெத் தங்க ளாகிக் கலந்துட னிற்கு மான்மா.

(இ-ள்.) ஆன்மா-(அங்ஙனம் பசுத்துவ மாத்திரையாற் கேவலப்பட்டு நின்ற) ஆன்மா,—மாயையின் வயிற்றுள் மன்னி - (அதன்பின்) அசுத்த மாயையில் (அனந்த தேவராற் கலக்குண்ட பாகமாகிய) காரண சரீரத் தைப்பொருந்தி,—ஞானம் இச்சை செயல்வரும் - அவ்வறிவிச்சை செயல் கள் (பொதுவகையாற் சமட்டிரூபமாய்) விளங்கப்பெறும்,—அக் கலாதி

* நாலடியார், பழவினை. செ - கூ. † சிவஞானபோதம், எட்டாஞ்சூத்திரம். செ-ரு.

மூன்றால் - (அதன்பின்) அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுங் கலாதிகளாகிய கஞ்சுகசரீரத்தைப் பொருந்தி,—ஏகதேசத்தின் ஏய்ந்து இங்கு ஏயும் - (அவை) வியட்டி ரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றி(ச் சிறப்புவகையான்) விளங்கப்பெறும்,—அந்தக்கரணங்கள் ஆதியெல்லாம் பெத்தங்கள் முக்குணங்களாயும் - (அதன்பின்) அந்தக்கரண முதலியவற்றைத் தம்முள் அடக்கிநிற்கு முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப்பொருந்தி,—காயமாகிக்கலந்து உடன்நிற்கும - (அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் முன்னர்க் கூறப்படும்) இருசரீரங்களிடமாக வரும் விடயங்களின் வியாபரிக்கப்பெறும் என்க.

இங்ஙனம் பரசரீரம் மூவகைப்படுமெனக் கொள்க.

மாயையிற் கலக்குண்டபாகத்தை வயிறுக உருவகஞ்செய்தார், மேலே மாயாடன் வயிற்றென்றதுமது; அதுவே அசுத்தமாயா தத்துவமெனத் தத்துவங்களிடை வைத்தெண்ணப்படுவதூஉமென்க.

மன்னிவருமென்னும் வினையெச்சமுடிபு காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது; ஏகதேசத்தினேய்ந்தென முன் வருதலின் ஈண்டு வருமென்பதற்கு அது பொருளாதலறிக.

*"அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்புழிப்போல,எல்லாவற்றானுமென்னுஞ் சாரியையும் உருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

காயம் ஆகுபெயர்.

ஆகிக்கலந்து நிற்குமென ஒற்றுமைபற்றிக் குணவினை குணிமேலேற்றப்பட்டது.

சூக்கும தேகி யாகித் தூலரூ பத்தின் மன்னிச்
சாக்கிர முதலா யுள்ள வவத்தையுட் டங்கி யெங்கும
போக்கொடு வரவு மெல்லாம புரிந்துபுண் ணியங்கள் பாவ
மாக்கியும் பலன்க ளெல்லா மருந்தியு நிற்கு மான்மா.

(இ-ள்.) ஆன்மா - (அங்ஙனம் பரசரீர மூன்றையு முறையா னெய்திய) ஆன்மா,—சூக்கும தேகியாகி - பின் சூக்குமதேகத்தைபபொருந்தி,—எங்கும் போக்கொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்து - யாண்டும போக்கு வரவுகள் செய்து,—புண்ணியம் பாவங்கள் பலன்களெல்லாம் ஆக்கியும அருந்தியும் - (சூக்குமமாகிய) இருவினைப் பயன்களை ஈட்டியும நுகர்ந்தும,—தூலரூபத்தின் மன்னி - பின் தூலசரீரத்தைப் பொருந்தி,—(எங்கும போக்கொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்து) - எங்கணும் போக்கு வரவுகள் செய்து,—(புண்ணியம் பாவங்கள் பலன்களெல்லாம ஆக்கியும அருந்தியும) - (தூலரூபமாகிய) இருவினைப் பயன்களை ஈட்டியும் நுகர்ந்தும,—சாக்கிர முதலாயுள்ள அவத்தையுள் தங்கி நிற்கும் - (இவ்வாறு அதீத) முதற்சாக்கிர(மீ)றாயுள்ள ஐந்தவத்தைப்பட்டு நிற்கும என்க.

சாக்கிரமுதலென்றது ஒடுங்குமுறைபற்றிக் கூறியதெனவறிக. (௨௨)

மருவா னந்தம் விஞ்ஞான மனோப்பி ராண வன்னமய
முருவாந் தன்மை யுண்டாய்மு ன்றொன் றுக் கொன்று சூக்குமமாய்
வருமா மன்ன மயம்பற்றி மாயை முதற்கா ரணமாகு
மருவா யான்மா வைங்கோசத் தார்ப்புண் டவற்றி னகம்புறமாம்.

---

* திருக்குறள், அன்புடைமை. ௭ - ௨.

(இ-ள்.) முதற்காரணமாகும் மாயை உருவாந்தன்மை உண்டாய் - (காரண சரீரமுதலிய அவ்வைந்தும் அவ்வாறு)முதற்காரணமாகிய மாயையினின்றுந் தோன்றி (ஆன்மாவுக்கு) வடிவாய்,—மருவு ஆனந்தம் விஞ்ஞானம் மனோ பிராணன் அன்னமயம் - (முறையே) பொருந்திய ஆனந்தமயகோசமும் விஞ்ஞானமயகோசமும் மனோமயகோசமும் பிராணமயகோசமும அன்னமயகோசமுமாகிய ஐவகைப் பெயர்பெற்று,—அன்னமயம முன்பற்றி ஒன்றுக்கு ஒன்று சூக்குமமாய் வருமாம் - அன்னமய முதலாக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று சூக்குமமாய் நிற்க,—அருவாய் ஆன்மா- (கேவலத்தில்) ஒன்றுமின்றி மலமாத்திரையாய் நின்ற ஆன்மா,—ஐங்கோசத்து ஆர்ப்புண்டு அவற்றின் அகம் புறமாம் - இவ்வைங்கோசங்களில் (அதுவதுவாய்) வசிப்புண்டு (ஏகதேசியாய்) அவைகளிற் போக்கு வரவு செய்து நிற்கும என்க.

கேவலத்திலொன்றுமின்றி நின்றவான்மா, மாயையிலங்ஙனங் கலக்குண்ட பாகத்தை முதற்கட்பொருந்தி அறிவிச்சை செயல்கள் பொதுமையானவ்வளவு விளங்கப்பெற்ற மாத்திரையே அம்மயக்கறிவா லோரானந்தமுண்டாகப் பெறுதலின், அஃதானந்தமயகோசமெனப் பட்டது.

ஏனையவுங் காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இவ்வைங்கோசங்கட்கு வேறு வேறு பொருள் கூறுவார் மதங்களையெல்லா மறுத்தற்பொருட்டு, இவ்வாறெடுத்தோதி மாயை முதற்காரண மாகுமென்றுங் கூறினர்.

ஆன்மாவித்தனை கீழ்மேலுங் கொள்ளிவட்டங் கறங்கென நிமிடத்தின்க ணலமரும்படி கொண்டுதிரிதரல்பற்றி, இவ்வைங்கோசங்களை ஐந்துபறவையாகவும் அவற்றுளொரோவொன்றை ஐவகைப்படுத்து முகமுதலிய வுறுப்புக்களாகவும் வேதத்துளுருவகஞ் செய்துணர்த்தியவாறென்க.

ஆன்மாவினுண்மை யுணர்தற்கு இவற்றை யிங்ஙனம் பகுத்தறிதலு மொருசாதனமெனக்கொளக.

இவை மூன்று செய்யுளானும், பசுத்துவவுபாதியான் மறைப்புண்டு நின்ற வவ்வறிவிச்சை செயல்கள் பின் ஒருபுடை விளங்கி அவத்தை போக்கு வரவு முதலிய வுறுதற்குரிய உபாதி கூறுமுகத்தால், வசித்திட வருமாறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

இன்னும் ஆன்மாச் சார்ந்ததின் வண்ணமாய் வசித்திடவருமாற்றிற்குச் சருவஞானோத்தரத்தில அவ்வச்சார்பு விசேடம்பற்றிப் பூதான்மாமுத லறுவகைப்படுத்துத் தொகுத்தும் விரித்துமோதிய தூஉம் ஈண்டுய்த்துரைத்துணர்ந்துகொள்க. (உ௩)

> தோற்பாவைக் கூத்துந் தொல்லை மரப்பாவை யியக்க முஞ்சீர்த்
> தேர்ப்பாரிற் செலவும் வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்தி தானும்
> பார்ப்பாய வேடங் கட்டி யாடுவோர் பரிசு போலு
> மார்ப்பாய காயந் தன்னை யான்மாநின் றூட்டு மாறே.

(இ-ள்.) ஆர்ப்பாய காயந்தன்னை ஆன்மா நின்று ஆட்டு மாறே - பந்திக்கப்பட்ட அன்னமயகோசம் பிராணமயகோசம் மனோமயகோசம் விஞ்ஞானமயகோசம் ஆனந்தமயகோசமாகிய ஐந்தினும் ஆன்மா (வேற்றுமையின்றி) நின்று செலுத்துமாறு,—சீர்த் தேர்ப்பாரின் செலவும் - (முறையே) சிறப்புடைய தேனைப்பாரிற் செலுத்துவோர் (தன்மை) போலும்,—

தொல்லை மரப்பாவை இயக்குமும் - பழைய மரப்பாவையினை இயக்குவோர் (தன்மை) போலும்,—தோற்பாவைக் கூத்தும் - தோற்பாவையினை ஆட்டுவோர் (தன்மை) போலும்,—வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்திதானும் - பரகாயப் பிரவேசஞ் செய்வோர் தன்மை போலும்,—பார்ப்பாய வேடம் கட்டி ஆடுவோர் பரிசுபோலும் - வேதியர் வேட (முதலிய பல) வேடங் கட்டி ஆடுவோர் தன்மை போலுமாம் என்க.

வேறாய்ச்செலுத்துவோர் செய்தியென்றது பரகாயப்பிரவேசத்தை.

இவையைந்தும் முறையே ஒன்றற்கொன் றந்தரங்கமாய் அவ்வைங்கோசங் களினு மான்மா நின்று செய்யுமாற்றிற்கு உவமையாமாறு தெரிந்துணர்ந்துகொள்க.

செய்யுளாகலின் முறை பிறழவைத்தார்.

காயம் சாதியொருமை.

இதனானே ஆன்மா அங்ஙனம்வசித்திடவரினும் அவ்வேகதேசப்பொருள்கட்கு வேறாய் வியாபியெனும் வழக்குடையனாதல் அவற்றைச் செலுத்துமாற்றின் வைத் துணர்த்தப்பட்டது.　　(௨௪)

என்னுடல் பொறிபி ராணன் கரணமென் னுணர்வென் றக்காற்
றன்னின்வே றாகு நீயென் றன்மனை யென்ற வெல்லா
நின்னின்வே றாகு மென்னி னீங்கிடா விவையிங் கென்னி
னுன்னின வாகு நீயா முகிர்மயி ருகவுங் காண்டி.

(இ-ள்.) என்றன்மனை என்றவெல்லாம நின்னின் வேறாகும் - என் மனை (என்பதி) யென்று (அபேதமாய் வழங்கி வநதன) வெல்லாம் உன க்கு வேறுதல் (கண்டாற்)போல,—என் உடல் பொறி பிராணன் கரணம் என் உணர்வு என்றக்கால் நீ தன்னின் வேறாகும் -(உனதன்றாகிய) உடல் பொறி பிராணன் கரணங்களைத் தனித்தனி எனதென்றும் (அங்ஙன மு ணர்ந்த பாசவுணர்வை) என் னுணர்வென்றும் அபேதமாகக்கூறிக்கொண்டு நீ அவைகளின் வேறாய் நிற்றிகாண்,—இவை இங்கு என்னின் நீங்கிடா வென்னின் - (மனை முதலிய புறப்பொருள்கள் என்னின் வேறுதல்கூடும்) உடல் பொறி முதலியவை என்னைவிட்டு நீங்கமாட்டா வெனின்,—உன் னினவாகும் நீயாம் உகிர் மயிர் உகவும் காண்டி - உன்னுடையனவாகி அ பேதமாய் எனதென்று வழங்கப்பட்டு நக மயிர் முதலிய சில நீங்குதலுங் காணப்படுதலால் (இதனானும் ஆன்மா அவற்றிற்கு வேறென்பது அறி யப்படும்) என்க.

உன்னினவென்பது இன் சாரியை பெற்ற வகரவீற்றுப் பலவறி சொல்.

அற்றேல், உடல்பொறி முதலியவற்றை எனதென்பது, தன்மனை முதலியவற் றை எனதென்றதுபோலன்றி இராகுவினது தலையென்றாற் போல அபேதம்பற்றிக் கூறுங் கருத்தேயாகலின், உரைப்போர் குறிப்பொடுபடுத்துக் காணுங்கால் அவ்விரு வகை வழக்கிற்குந் தம்முள்வேறுபாடுண்மையின், அவை தம்முளொக்குமாறு யாங் ஙனமென்பாரை நோக்கி வேறுவமையெடுத்துக்காட்டி யுணர்த்துதற்கெழுந்தது வரு ஞ்செய்யுளென்பது.　　(௨௫)

பொன்னணி யாடை மாலை போதுமே லான போதிங்
கென்னணி யானென் றுன்னி யிருந்தனை பிரிந்த போது
நின்னணி நீயு மல்ல வாயினை காய நின்னி
னன்னிய மாகு முன்னை யறிந்துநீ பிரிந்து பாரே.

(இ-ள்.) பொன் அணி ஆடை போது மாலை மேலான போது-பொன் னுலியன்ற ஆபரணம் ஆடை அலராலாய அலங்கன் முதலிய (புறப்பொருள்கள்) அணிந்தபோது,—இங்கு என் அணி யானென்று உன்னி இருந்தனை - இவ்விடத்து என்னணி யானென்று (அபேதம் பற்றிய கருத்தான்) நினைந்திருந்த நீ,—நின் அணி பிரிந்த போது நீயும் அலலவாயினை-நின்னால் அணியப்பட்ட (அப்புறப்பொருள்களாகிய அணிகலமுதலாயின) நீங்கிய போது (உனக்கு அன்னியமாய்) நீ அல்லவாயினாற்போல,—காயம் நின்னின் அன்னியமாகும் - உடல் பொறி முதலியவனைத்தும் நின்னிலிருந்து அயலாகுமாகலால்,—உன்னை அறிந்து நீ பிரிந்து பாரே - உன்னுண்மையை அறிந்து நீ (இவற்றை) நீங்கிநின்று அறிவாயாக என்க. (உசா)

உடலியா னல்லே னிந்த வுணர்வுயா னலல வான
கடனியா தென்னின் வேறு கண்டுணர் வென்ன தென்கை
யிடரிலா வென்ற னான்மா வென்றபோ தான்மா வேறே
திடனதா வுயிரை வேறு கண்டிடார் செப்ப லேகாண்.

(இ-ள்.) இடர் இலா என்றன் ஆன்மா என்றபோது ஆன்மா வேறே-(ஆன்மாவைக்) குற்றமில்லாத என்னுடைய ஆன்மா வென்ற பொழுது (யான்வேறு) ஆன்மா வேறன்றாகவும் (எனதென்றல்),—திடனதா உயிரை வேறு கண்டிடார் செப்பலே காண் - உறுதியாக உயிரை வேறாகக்காணுங் கருத்தின்றி (இராகுவினது தலையென்றாற்போல) ஒரு சாரார் கூறுஞ் (சிறுபான்மை) வழக்காகலின் (அஃது அபேதம் பற்றியவழக்கென அமையும்),—இந்த உணர்வு யான் அல்லவான கடன் யாதென்னின் - இந்த விஞ்ஞானமயகோச (ஆனந்தமயகோச)ங்கள் யானல்லேனாகிய முறைமை யாதெனின்,—உணர்வு என்னது என்கை வேறு கண்டு - இவ்விருவகைக் கோசங்களை எனதென்றல் (ஏனைக்கோசங்கள் போல) வேறாகக்காணுங் கருத்தால் (எல்லாரானும் வழங்கப்படும் பெரும்பான்மை வழக்காகலின் அஃது அதுபோல் அபேதம்பற்றிய வழக்கென அமையாமையின் அமையும்),—உடல் யான் அல்லேன் - ஏனையவுடல் முதலியனபோல உயிரின் வேறேயாம் என்க.

விஞ்ஞானமயகோசம் உயிரின் வேறாதல் கூறவே இனம்பற்றி ஆனந்தமய கோச முயிரின் வேறாதலு மதனாற் கொள்ளப்படும்.

உணர்வென்னதென்கை வேறுகண்டாகலான இந்தவுணர்வுயானல்லவான கடனெனக்கூட்டுக.

கண்டிடாரென்பது முற்றெச்சம். (உஎ)

புந்தியை மனம தென்று மனமது புந்தி யென்றுஞ்
சிந்தையைச் சீவ னென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தை யென்று
முந்தனை யான்மா வென்று மான்மாவை முந்த னென்றும்
வந்திடு மென்ற னான்மா வென்றது மற்றொன் றைக்காண்.

(இ-ள்.) புந்தியை மனமதென்றும மனமதை புந்தியென்றும் - புத்தியை மனமென்றும் மனத்தைப் புத்தியென்றும்,—சிந்தையைச் சீவனென்றும் சீவனைச் சிந்தையென்றும் - சித்தத்தை ஆன்மா வென்றும் ஆன்மாவைச் சித்தமென்றும்,—முந்தனை ஆன்மாவென்றும் ஆன்மாவை முந்தனென்றும் வந்திடும் - காரணங்கட்கெல்லாம் பரமகாரணனாகிய சிவபிரானை ஆனமாவென்றும் ஆன்மாவைச் சிவபிரானென்றும் (இங்ஙனம் ஒவ்வோரவதாரங்களின் உபசாரமாகக்) கூறப்படும்,—என்றன் ஆன்மா வென்றது மற்றொன்றைக்காண் - (அல்லதூஉம உள்ளவாறு நோக்குவார்க்கு) என்றனைமா வென்னும் வழக்கில் ஆன்மாவென்றது தன்னோடியையுடைய பிறிதொன்றின்மேல் ஆகுபெயராய் நிற்கும் (ஆகலான் அவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாறில்லை) என்க.

ஆகலானவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்துநிரம்புமாறில்லையென்பது குறிப்பெச்சம்.

அவ்வாறாகுபெயராய் ஆண்டாண்டு வருதலை யெடுத்துக்காட்டுவார், புந்தியை மனமதென்று மனமதை புந்தியென்றுஞ் சிந்தையைச்சீவனென்றுஞ் சீவனைச்சிந்தையென்று முந்தனையான்மாவென்று மான்மாவை முந்தனென்றும் வந்திடுமென்றார்.

ஏனைமூவகைக்கோச மாத்திரையே வேறெனக்கொண்டு விஞ்ஞானமயகோசமானந்தமயகோசமிரண்டும் முறையே சீவான்மாவும் பரமான்மாவுமாமென்பார் மதத்தைமறுத்தற்பொருட்டு, அவற்றையிங்ஙனம்வேறெடுத்தோதிவலியுறுத்தவாறு.

இவை நானகு செய்யுளானும் உலகவழக்கின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (உஅ)

அறிவுடல் சிநதை யான்மா வணைதலா லான்மா வென்ப
ரெறிசுடர் விளக்கி ருக்கு மிடத்தையும விளக்கென் றாற்போற்
பொறிபுலன் கரண மெல்லாம புலப்படு மபேத மாகிப்
பிறிதரா தறிவ தான்மா வறிபொருள் பின்ன மாமே.

(இ-ள்.) அறிவு உடல் சிநதை ஆன்மா அணைதலால் ஆன்மா வென்பர் - (ஆன்மாவின் வேறாகிய) அறிவு முதலிய அவ்வைங்கோசங்களை ஆன்மாப் பொருந்தல் பற்றி ஆன்மாவென உபநிடதங்களிற் கூறியதென்பர் (அதுவும்),—சுடர் எறி விளக்கு இருக்கும இடத்தையும விளக்கென்றாற்போல் - ஒளியையவீசும் விளக்கிருக்கின்ற தகழியை விளக்கென்றாற்போல (த் தானியாகுபெயராதற்குரிய இயைபுபற்றியே யன்றிப் பிறிதில்லையாகலால்),—பொறி புலன் காணமெல்லாம் புலப்படும் அபேதமாகிப் பிறிதராது அறிவது ஆன்மா - பொறி புலன் காண முதலியவெல்லாவற்றின்கண்ணும் அறியப்படும் அபேதமாய்ப் பிரிதலின்றி அறிவதாகிய ஆன்மா,—அறி பொருள் பின்னமாமே - அறியப்படும் அப்பொருள்கட்கு வேறு என்க.

அறிவுடல் சிந்தையென்றதும் பொறிபுலன் கரணமென்றதும் உபலக்கணம்.

எல்லாவற்றின் கண்ணென்னும் ஏழாவதும் அறிபொருட்கென்னும் நான்காவதும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

அபேதமாகிப் பிறிதாராதென்றது * "ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நிற்றல்" என்றாற்போலக்கொள்க.

இதனானே ஐங்கோசங்களை யான்மாவென்னு முபநிடதத்திற்குத் தாற்பரியங் கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (உகூ)

கண்டுணர் புருடன் வேறு கனவுகண் டொடுங்கிக் காய
முண்டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்துயிர்த் திடவு ணர்ந்து
கண்டிடுங் கனவுஞ் சொல்லி யொடுக்கமுங் கருதி வேறா
யுண்டியும் வினையு முற்றிங் குணர்த்திட வுணரா நிற்கும்.

(இ-ள்.) கனவு கண்டு ஒடுங்கி உண்டியும் காயம் வினையும் இன்றிக் கிடந்து உயிர்த்திட உணர்ந்து - அன்னமயகோசமுதலிய நான்கனையும் ஒரோவொன்றாக விட்டுவிட்டு ஐந்தவத்தைப்பட்டு விழித்தபின்,—இங்கு உணர்த்திட - இங்கே (அவை கூடிநின்று) அறிவிக்க,—கண்டிடும் கனவு சொல்லியும் - (முறையே) காணப்பட்ட கனவைச்சொல்லியும்,—ஒடுக்கம் கருதியும் - சுழுத்தியினைக்கருதியும்,—வேறாய் உண்டியும் வினையும் உற்று உணரா நிற்கும் - அவைகட்கு வேறாய் (உண்டி வினைகளின்றிக் கிடந்து உயிர்த்த துரியதுரியாதீதங்களை) உண்டி வினைகள் உறுதலாகிய மறுதலையின்வைத்தும் (அங்ஙனம அவத்தைப்பட்டவாற்றை) அறியா நிற்குமாகலால்,—கண்டு உணர் புருடன் வேறு - (இதனானுங்) கண்டறியப்பட்ட உயிர் (அவற்றின்) வேறெனத் தெளியப்படும் என்க.

அவை கூடியபின்னன்றி அறிவு நிகழாமையால் அறிதற்கு அவை யேதுவாதல் பெறப்பட்டது.

ஒடுக்கமென்றது சுழுத்தியை; அது கனவுபோற் சொல்ல வாராமையிற் கருதியுணாதற்பாலதாயிற்று.

சித்தமுஞ் செல்லாத வேனையிரண்டுங் கருதவும் வாராமையின் மறுதலையின் வைத்துணர்தற்பாலவாயின.

உணர்ந்தபினென்றது உணர்ந்தெனத் திரிந்துநின்றது; உணர்தல் ஈண்டுத்துயிலெழுதன்மேற்று.

இதனானே அவத்தைப்படுமியல்பின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

தோற்பாவையென்பதுமுதல் இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் மேலைச்சூத்திரத்தின் உற்றுச்செயிருறுமென்பது முதலிய நாற்கூற்றுப்பொருளையும் வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. (௩0)

புருடனே யறிவ னாகிற் பொறிபுல னாதி போதந்
தருவதெ னறிவு மாயா தனுகர ணாதி பற்றி
வருவதிங் கநாதி யாக மலத்தினின் மறைந்து நிற்ப
னருவனா யிவற்றோ டானு மமைச்சரு மரசும் போல்வன்.

(இ-ள்.) புருடன் அறிவனே யாகில் - ஆன்மா (முதல்வன் போலச்) சுத்த சித்தே யாகின்,—பொறி புலன் ஆதி போதம் தருவது என் - மாயா

* சிவஞானபோதம், நான்காஞ்சூத்திரம், வா - உ.

காரியங்களைப்பற்றி நின்றறிதல் வேண்டா,—இவற்றோடு அமைச்சரும் ஆளும் அரசும் போல்வன் - (அவ்வாறன்றி) அமைச்சரும் ஆளுகின்ற அரசும்போல அவற்றுடனின்று,—மாயா தனு கரணாதி பற்றி இங்கு அறிவு வருவது - அம்மாயா கருவிகளைப்பற்றி இங்கே அறித லுண்மையால,— அநாதியாக மலத்தினின் மறைந்து அருவனாய் நிற்பன் - அநாதியே ஆணவ மலத்தின் மறைந்து அருவனாய் நிற்றல் பெறப்படும் என்க.

தேற்றவேகாரத்தை அறிவனென்பதனோடுங் கூட்டியுரைக்க.

என்னென்பது ஈண்டு வேண்டாமை குறித்து நின்றது.

போல்வனென்பது முற்றெச்சம்.

பின்வருமனுமானத்தை வலியுறுத்தற்பொருட்டுப் புருடனேயறிவனாகிற் பொறிபுலனாதிபோதந் தருவதென்னெனத் தருக்கமெடுத்தோதினார்.

இதனானே ஞானச்செய்தி அநாதியே மறைத்துநிற்கும் பசுத்துவமுடையனாதல் காரியானுமானத்தின் வைத்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

அறிவிச்சைசெயல்களௌன்பது முதல் இத்துணையும் பரமதங்களைப் பரிகரித்து ஆன்மாவுக்கிலக்கணங் கூறுமுகத்தால் இரண்டாங்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு.

இனி ஒன்பதுசெய்யுளான் மூன்றாங்கூற்றைத் தெரித்துக் கூறுகின்றார். (௩௧)

மூன்றமதிகரணம்.

படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் புகும்போ தில்லிற்
கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலு மிட்டுப் பின்ன
ரடைதருந் தனியே யந்தப் புரத்தினி லதுபோ லான்மா
வுடலினி லஞ்ச வத்தை யுறுமுயிர் காவ லாக.

(இ-ள்.) ஆன்மா - புருடன் (அவற்றொடு அமைச்சரும் அரசும்போறலின்),—படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் - அமைச்சர் படைத்தலைவர்முதலிய பரிசனங்களோடு உலாப்போந்த அவனிமன்னன்,—இல்லின் புகும்போது -(மீள) மாளிகையின்கட் புகுமிடத்து,—கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலும் இட்டு - வாயில்கடோறும் (அவரவர்க்கு) விடைகொடுத்து (நிறுத்தி)க் காவலும் வைத்து,—பின்னர் அந்தப் புரத்தினில் தனியே அடைதரு மதுபோல் - பின்னர் அந்தப்புரத்தின்கண்ணே தனியே செல்லுமாறுபோல,—உடலினில் உயிர் காவலாக - உடம்பின்கண் (முறையே அக்கருவிகளினீங்கிப்) பிராணவாயுவைக்காவலாக(நிறுத்தி),—அஞ்சு அவத்தை உறும் - ஐவகை அவத்தையுறும் என்க.

இதனானே வெவ்வேறவத்தை அணைதருமாறு மேற்கூறிய வுவமையொடு படுத்து வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (௩௨)

சாக்கிர முப்பத் தைந்து நுதலினிற் கனவு தன்னி
லாக்கிய விருபத் தைந்து களத்தினிற் சுழுனை மூன்று
நீக்கிய விதயந் தன்னிற் றுரியத்தி லிரண்டு நாபி
நோக்கிய துரியா தீத நுவலின்மூ லத்தி னொன்றே.

(இ-ள்.) நுதலினில் சாக்கிரம் முப்பத்தைந்து - (ஆன்மா அரசன் போல விட்டு விட்டுச் சேறற்கண்) இலாடத்தானத்திற் சாக்கிராவத்தை யுறும் வழி முப்பத்தைந்து கருவிகளும்,—களத்தினில் கனவு தன்னில் ஆக்கிய இருபத்தைந்து - கண்டத்தானத்திற் சொப்பனவத்தை யுறும்வழி ஆக்கப்பட்ட இருபத்தைந்து கருவிகளும்,—நீக்கிய இதயந்தன்னில் சுழுனை மூன்று - நீக்கப்பட்ட இருதயத்தானத்திற் சுழுத்தியவத்தை யுறும் வழி மூன்று கருவிகளும்,—நாபி துரியத்தில் இரண்டு - நாபித்தானத்திற் றுரியாவத்தை யுறும்வழி இரண்டு கருவிகளும்,—நுவலின் மூலத்தின் நோக்கிய துரியாதீதம் ஒன்றே - சொல்லுமிடத்து மூலத்தானத்தில் ஆராயப்படுந் துரியாதீதாவத்தை யுறும்வழி ஒரு கருவியுமாம் என்க.

அசிந்தியவிசுவசாதாக்கியத்தில் அவத்தைக்கு நிற்குங் கருவிகளிற் கலாதிகளையு முடன் கூட்டியெண்ணி நாற்பத்தொன்று முதலியனவாகத் தொகைகூறுதலானும், கலாதிகளுளவாகவே சுத்ததத்துவங்களின் றொழிற்பாடும் ஆண்டுளவென்பது பெறப்படுதலானும், கலாதிகளில்வழிப் புருடதத்துவமொன்றென வைத்தெண்ணப் படுதல் செல்லாமையானும், ஈண்டு முப்பத்தைந்து முதலியனவாகத் தொகைகூறியது மலைவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; கடைதொறும் விட்டுவிட்டென்ற வுவமைக்கேற்ப விடப்படுதன் மாலையவாய் நிற்குங் கருவிகண்மாத்திரைக்கே ஈண்டுத் தொகைகூறப் புகுந்தாராகலானும், அதுபற்றிக் கலாதிகளின் ஐயஞ் செல்லாமைப் பொருட்டு அவற்றைப் புருடதத்துவத்துளடக்கி அதனையுமுடன்வைத் தெண்ணினாராகலானுமென்க.

துரியாதீதத்திற் காரணசரீர மாத்திரையேயன்றிக் கஞ்சுகசரீரமில்லையென்றது ஆண்டுக் கலாதிகள் வேறு நில்லாது அதனோடொற்றித்து நிற்குமென்னுங் கருத்தே பிறிதில்லையெனக்கொள்க. (கூகூ)

இருவகை சாக்கி ராதி யவத்தைக ளியல்பு தானு
மொருவகை கீழே நூக்கி யுற்பவங் காட்டு மொன்று
பெருகமே னோக்கித் தீய பிறப்பறுத் திடுமி யோகிற்
றருவதோர் சமாதி தானுந் தாழ்ந்துபின் சனனஞ் சாரும.

(இ-ள்.) சாக்கிராதி அவத்தைகள் இயல்புதானும இருவகை - (மேற்கூறிப்போந்த) சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள் ஐந்தும் கீழ்நோக்கிச் சென்றொடுங்குமுறையும் மேனோக்கித் தோன்றுமுறையும் பற்றி இருவகைப் படும்,—ஒருவகை கீழே நூக்கி உற்பவங் காட்டும் - அவற்றுள் ஒன்றாகிய ஒடுங்குமுறையது (கன்மார்ச்சிப்புக் கேதுவாகலாற்) கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்குவித்தாம்,—ஒன்று பெருக மேல்நோக்கித் தீய பிறப்பு அறுத்திடும் - பிறிதொன்றாகிய தோன்றுமுறையது (கன்மநுகர்ச்சிக் கேதுவாகலாற்) பரம்பரையிற் கொடியபிறவியறுதற்குக் காரணமாய் மேற்படும்,—யோகில் தருவதோர் சமாதி தானும் தாழ்ந்து பின் சனனஞ் சாரும் - (இனி இதயமுதற்றுவாதசாந்தமீறாகிய தானங்களிற் புறக்கரணம் உட்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றுதும் பிரத்தியாகாரமுதல் ஐவகைப்பட்டு) நிகழும் யோகாவத்தையும் (அதுபோல) ஒடுங்கியும் பின்னர்த்தோன்றியும் அவ்வாறே பயன்றருவதன்றிப் பிறிதன்று என்க.

யோகிற்றருவதோர் சமாதி யுண்டென்பதும் அனுவாதமுகத்தா னீண்டே பெற்ரும்.

தாழ்தல் இழிதல்.

சனனஞ்சார்தல் ஏறுதல்.

இந்த யோகாவத்தையைத்தானே மீட்சியில்லாதாகிய ஞானவத்தை போலுமெனக்கொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙனமயங்காமைப்பொருட்டு இதனை யதனேடொப்பவைத் தீண்டுக் கூறினர்.

இச்செய்யுளிற் கூறிய மூன்றுபேதமும் முறையே சகலத்திற்கேவலஞ் சகலத்திற்சகலஞ் சகலத்திற் சுத்தமெனப் படுமென்க.

இதனுள், இருவகைப்பிறப்பறுத்திடு மென்றது காப்பிசையாய் அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ் செறிதருமென வருகின்றதனேடுஞ் சென்றியைந்து பொருட்டருமாகலான் அதற்கு மிவ்வாறுரைத்துக்கொள்க. (கூச)

அறிதரு முதல வத்தை யடைதரு மிடத்தே யைந்துஞ்
செறிதருங் கரணந் தன்னிற் செயறொறுங் கண்டு கொண்ணீ
பிறிவிலா ஞானத் தோறும் பிறப்பற வருளா லாங்கே
குறியொடு மஞ்ச வத்தை கூடுவர் வீடு கூட.

(இ-ள்.) அறிதரும் முதல் அவத்தை அடைதரும் இடத்தே - (சாக்கிராதியவத்தையென மேற்கூறிப்போந்த ஐந்தனுள்) அறிகின்றமுதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்தை அடையப்பெறும் இலாடத்தானத்தின் கண்ணேயும்,—ஐந்தும் செறிதரும் - சாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தையுளவாம்,—கரணந் தன்னில் செயல்தொறும் நீ கண்டுகொள் - (அவை) கருவியான் (விடயங்களை யறியுஞ்) செய்கைதோறும் (அதிநுணுக்கமா யிடையிடின்றி நிகழுமாறு நுண்ணுணர்வால்) நீகண்டுகொள்ளப்படும்,—பிறிவிலா ஞானத்தோறும் - (இனி இவையேயன்றிப்) பிரிவரிய ஞானத்தை அறிந்தோறும்,—பிறப்பு அற அருளால் ஆங்கே வீடு கூட - பிறப்புநீங்கி அவ்வருண்ஞானத்தால் அவ்விடத்து வீடு பேற்றை யடைதற்கு,—குறியொடும அஞ்சவத்தை கூடுவர் - (கேவல சகலங்க ணீங்கிய சுத்தத்தினும) அவ்வாறே ஐவகை யவத்தையைக்கூடுவர் (அவை உண்மை யதிகாரத்துள் உணர்த்த நின்றன) என்க.

முதலவத்தையடைதருமிடமாவது மேறகூறிய இலாடத்தானம்.

அறிதருமிடத்தேயென வியையும்.

சுத்தாவத்தையினியல்பு ஈண்டுக்கூறுதற்கோ ரியைபிலலையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஈண்டுக்கூறியவை மாத்திரையேபோலுமென மலையாமைப் பொருட்டு இவ்வாறு கூறியொழிந்தார். (கூரு)

ஐந்துசாக் கிரத்தி னன்கு கனவினிற் சுழுனை மூன்று
வந்திடுந் துரியந் தன்னி னிரண்டொன்று துரியா தீதந
தந்திடுஞ் சாக்கி ராதி யவத்தைக டானந் தோறு
முந்திடுங் கரணந் தன்னிற் செயறொறு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) சாக்கிராதி யவத்தைகள் - (அறிதரு முதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யென மேற்கூறிப்போந்த) சாக்கிராதியவத்தைகள் (ஐந்த

னுள்),—சாக்கிரத்தின் ஐந்து - சாக்கிரத்திற் (சுத்தவித்தை ஈறுகிய)ஐந்து கருவியும்,—கனவினின் நான்கு - சொப்பனத்தின் (மகேச்சுர மீறுகிய) நான்கு கருவியும்,—சுழுனை மூன்று - சுழுத்தியிற் (சாதாக்கிய மீறுகிய) மூன்று கருவியும்,—வந்திடும் துரியந்தன்னின் இரண்டு - வருகின்றதுரியத்திற் (சத்தியீறுகிய) இரண்டுகருவியும்,—தந்திடும் துரியாதீதம் ஒன்று- பொருந்தப்பட்ட துரியாதீதத்திற் (சிவதத்துவமாகிய) ஒரு கருவியும்,—தானந்தோறும் - கலாதிகள் தொழிற்படுமிடந்தோறும்,—காணந்தன்னில் செயல்தொறும் - கருவியான் (விடயங்களையறியுஞ்)செய்கைதோறும்,—உந்திடும் உணர்ந்துகொள்ளே - (அக்கலாதிகளைச்) செலுத்திநிற்றலை (நீ நுண்ணுணர்வான்) உணர்ந்து கொள்வாயாக என்க.

தானந்தோறும் கலாதிகடொழிற்படு மிடந்தோறும்.

உந்துதல் செலுத்துதல்.

இச்செய்யுள் பிறிதோரவத்தைக்கோதியது போலுமென மலையாமைப்பொருட்டுக் காணந்தன்னிற் செயறொறுங் கண்டுகொள்ளென மேற்கூறியவதனை ஈண்டுமறித்துணர்வு நிகழக்கூறினர்; இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

ஈண்டைந்துநானகு மூன்றிரண்டொன்றென்றது செலுத்துங்கருவிகளை யென்பது, உந்திடுமென்றதனானும் *"சுத்தக்கருவிகளைந்துங்கொண்டே சொல்லவத்தையைந்துஞ் - சிந்திக்கும் போதத்திலொன்றென்றுசென்றிடும்" என்பதனானுமறிக.

இனி இவ்வாறன்றி அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தேயைந்துஞ் செறிதருமென மேற்கூறிப்போந்ததனையே ஈண்டு ஐந்து சாக்கிரத்தினென்றனுவதித்து ஏனைச்சொப்பனமுதலியவற்றின் முறையே அவை நான்குமூன்றிரண்டொன்றும்பொருந்துமென்றவாறாகக் கொண்டுரைத்தலுமொன்று; இப்பொருட்குச் சாக்கிராதியவத்தைகளைந்தெனக் கூட்டுக; தானம் நுதல்முதலியவிடம்; உந்துதல் பொருந்துதல்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலைந்தவத்தை யென்றவற்றின் பெயரும்வகையுமிடமும் அவற்றதியல்புமிவையென்பது கூறப்பட்டது. (௬௬)

கேவல சகல சுத்த மென்றுமூன் றவத்தை யான்மா
மேவுவன் கேவ லந்தன் னுண்மைமெய் பொறிக ளெல்லாங்
காவலன் கொடுத்த போது சகலனு மலங்க ளெல்லா
மோவின போது சுத்த முடையனுற் பவந்து டைத்தே.

(இ-ள்.) ஆன்மாக் கேவல சகல சுத்தமென்று மூன்றவத்தை மேவுவன் - ஆன்மா (அவ்வாறு நிகழும் காரியவவத்தைகளை யுறுதற்குக்காரணமாகக்) கேவலம் சகலம் சுத்தமென மூன்றவத்தை எய்துவன்,—கேவலம் தன் உண்மை - அவற்றுட் கேவலமாவது (தன்னிச்சா ஞானக் கிரியைகளினிகழ்ச்சி சிறிது மின்றித்) தான்மாத்திரையே உளனுதலாம்,—மெய் பொறிகளெல்லாம் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனும் - (பின்பு)தனுகரணுதியோடும் முதல்வன் கூட்டக்கூடி (அவை ஒருபுடை விளங்கு)மவதாத்திலேசகலனும்,—மலங்களெல்லாம் ஓவினபோது உற்பவம் துடைத்தே சுத்தம் உடையன் - (பின்பு) பஞ்சமலங்களு நீங்கிப் பிறவி யொழிந்து (சிவத்தோடு கூடி அவ்விச்சாஞானக் கிரியைகள் எங்குமாய் வியாபித்து) விளங்குமவதாத்திலே சுத்தமுடையனு மெனப்படும் என்க.

---

* சிற்றம்பலநாடிகள்கலித்துறை. செ - ௬௭.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த அவத்தைகட்குக் காரணமிவை யென்பதூஉம் அவற்றதியல்புங் கூறப்பட்டன. (கூஎ)

அறிவில னமூர்த்த னித்த னராகாதி குணங்க ளோடுஞ்
செறிவிலன் கலாதி யோடுஞ் சேர்விலன் செயல்க ளில்லான்
குறியிலன் கருத்தா வல்லன் போகத்திற் கொள்கை யில்லான்
பிறிவிலன் மலத்தி னோடும் வியாபிகே வலத்தி லான்மா.

(இ-ள்.) ஆன்மா - (மேற்கூறிப்போந்த மூன்றவத்தை உறுதற்குரிய) ஆன்மா,—அமூர்த்தன் - (வரக்கடவனவாகிய காரியங்களுள்) உடம்பு முன்னில்லாதவனும்,—கலாதியோடும் சேர்வு இலன் - கலாதியறிவோடு முன் சேர்தலில்லாதவனும்,—அராகாதி குணங்களோடும் செறிவு இலன் - புத்திகுணமெட்டினையும (ஏனைப்போக்கியகாண்டக் கருவிகளையும்)முன் பொருந்தாதவனும்,—குறி இலன் - இச்சைமுன்னில்லாதவனும்,—அறிவு இலன் - அறிவுமுன்னில்லாதவனும,—செயல்கள் இல்லான் - ஒரு தொழிலுமுன்னில்லாதவனும்,—கருத்தா அல்லன் - தனக்கென ஒரு சுதந்திரமுன்னில்லாதவனும்,—போகத்திற் கொள்கை இல்லான் - போகத்தில் முன் கொள்கை இல்லாதவனும்,—நித்தன் - தோற்றக்கேடுகள்முன்னில்லாதவனும்,—வியாபி - ஏகதேசியாதல் முன்னில்லாதவனுமாய்,—கேவலத்தில் மலத்தினோடும் பிறிவு இலன் - கேவலாவத்தையில் ஆணவமலத்தோடு மாத்திரையே கூடி நிற்பன் என்க.

ஈண்டு அமூர்த்தமென்றது உடம்பின் பிராகபாவத்தை; நித்தமென்றது தோற்றக்கேடுகளின பிராகபாவத்தை; வியாபகமென்றது ஏகதேசத்தின் பிராகபாவத்தை.

ஏனையின்மைகளும் அவ்வப்பிராகபாவங்களைக்குறித்து நின்றனவாகலான் இவ்விலக்கணங்கள் ஏனையவத்தைகளிற் செல்லாமையின் இவற்றுளொன்றே கூறவமையுமாயினும், கேவலந்தன்னுண்மையென்றது விளங்குதற்பொருட்டு இவையனைத்தும் வகுத்துக் கூறினார்; பிறிவிலன்மலத்தினோடு மென்றதும் அதன்பொருட்டு.

ஈண்டுக் குறியென்றது முதனிலைத்தொழிற்பெயராய் இச்சையையுணர்த்திநின்றதென்பது செயலினைச் சாரவைத்தலானறிக.

அறிவிலனென்றதனையுமீண்டுத் தந்துரைக்க.

அராகாதிகுணமென்றது புத்திகுணமெட்டினையும்; அராகாதி குணங்களென்றவுபலக்கணத்தால் ஏனைப்போக்கிய காண்டக்கருவிகளுங் கொள்ளப்படும்.

இதனானே தன்னுண்மை கேவலமாதல காட்டப்பட்டது. (கூஅ)

உருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத் துன்னல் செப்பல்
வருசெயன் மருவிச் சத்த மாதியாம விடயந் தன்னிற்
புரிவதுஞ் செய்திங் கெல்லா யோனியும புக்கு ழன்று
திரிதருஞ் சகல மான வவத்தையிற் சீவன் சென்றே.

(இ-ள்.) சீவன் - (மேற்கூறிப்போந்த கேவலாவத்தை பொருந்திய) ஆன்மா,—உருவினைக்கொண்டு - (அமூர்த்தனாதற்கு மறுதலையாகிய) உருவினைக்கொண்டும்,—போக(த்தும்மருவி) - (கலாதியோடுஞ் சேர்விலனாதற்கு மறுதலையாகிய) போககாண்டமாய கலாதியோடு செறிந்தும்,—போக்கியத்து(மருவி) - (அராகாதிகுணங்களோடுஞ் செறிவிலனாதற்கு மறுதலையாகிய)

போக்கியகாண்டமாய புத்தியாதியைச்செறிந்தும்,—உன்னல் (மருவி) - (குறியிலனாதற்கு மறுதலையாகிய) இச்சையுற்றும்,—செப்பல் (மருவி) - (அறிவிலனாதற்கு மறுதலையாகிய) நால்வகை வாக்குக்களானிகழும் அறிவுற்றும்,—வரு செயல் மருவி - (செயல்களில்லானாதற்கு மறுதலையாகிய) வரப்பட்டதொழில்களுற்றும்,—சத்தம் ஆதியாம விடயந் தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்து - (கருத்தாவல்லனாதற்கு மறுதலையாகிய) சத்தாதி விடயத்தில் விருப்பஞ்செய்தும (போகத்திற்கொள்கையில்லானாதற்கு மறுதலையாகிய) போகநுகர்ந்தும,—இங்கு எல்லாயோநியும் புக்கு உழன்று - ஈண்டு (நித்தனாதற்கு மறுதலையாகிய) தோற்றக்கேடுகளிற் புக்குழன்றும,—சகலமான அவத்தையில் சென்றே திரிதரும் - (வியாபியாதற்கு மறுதலையாகிய) ஏகதேசியாய் (இப்பத்துக்காரியமுமுடையனாய்ச்) சகலாவத்தையிற் சீவித்து நிற்பன் என்க.

போககாண்டமாகிய கலாதியைப் போகமென்றும் போக்கியகாண்டமாகிய புத்தியாதியைப் போக்கியமென்றுங் கூறினார்.

உன்னலென்றது ஈண்டு விரும்புதன்மேற்று.

செப்பலென்றது செப்பப்படுவனவாய நால்வகைவாக்குக்களையு முணர்த்தி அவை காரணமாய் நிகழுமறிவின்மேல் ஆகுபெயராய் நின்றது.

புரிவதுமென்றவும்மையான் நுகர்வதுமென்றதெஞ்சி நின்றது.

உருவினைக்கோடல் அமூர்த்தனாதற்கும், போகபோக்கியத்துச்செறிதல் கலாதியோடுஞ் சேர்விலன் அராகாதிகுணங்களோடுஞ் செறிவிலனாதற்கும், உன்னல் செப்பல் வருசெயன்மருவுதல் அறிவினை செயல்களிலலான் குறியிலனாதற்கும், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கருத்தாவல்லனாதற்கும், உம்மையாற் போந்த நுகர்வதுஞ்செய்தல் போகத்திற் கொள்கையில்லானாதற்கும், எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் நித்தனாதற்கும், சென்றுதிரிதரல் வியாபியாதற்கும் மறுதலையாய வாறு கண்டுகொள்க.

இதனானே மெய்பொறிகளெல்லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனாதல வகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௫௫)

இருவினைச் செயல்க ளொப்பி னீசன்றன் சத்தி தோயக்
குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத்
திரிமல மறுத்துப பண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம்
பெருகிநா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே.

(இ-ள்.) இருவினைச் செயல்கள் ஒப்பின் - (மேற்கூறியபத்தினுள் சத்தமாதியாம் விட யந்தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்தல் கழிதற்கேதுவாகிய) இருவினையொப்பின் கண்ணே,—ஈசன்றன் சத்திதோய - (போக போக்கியத்துக்கருவிகளின் செறிவு கழிதற்கேதுவாகிய) சிவசத்திநிபாதமுறுதலால்,—குரு அருள் பெற்று - (உருக்கழிதற்கேதுவாகிய) குருவருள் பெற்றும்,—ஞானயோகத்தைக் குறுகி - (எல்லாயோநியும் புக்குழலுதல் கழிதற்கேதுவாகிய) ஞானசாதநம அடைந்தும்,—முன்னைத் திரிமலம் அறுத்து- (சென்றுதிரிதருதலாகிய ஏகதேசத்தன்மை கழிதற்கேதுவாகிய) அநாதி மும்மல நீக்கியும்,—பண்டைச் சிற்றறிவு ஒழிந்து - (சத்தம் ஆதியாம் விடயந்தன்னின் நுகர்வது கழிதற்கேதுவாகிய) பழையவாதனை நீக்கியும்,—

ஞானம் பெருகி - (பாச அறிவிச்சைசெயல்கள் கழிதற்கேதுவாகிய) ஞானம்பெருக்கியும் (முறையே கிடைப்ப அவற்றான் அக்காரியம்பத்து நீங்கப்பெற்று),—நாயகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்தமாமே - சிவபிரான்றிருவருளைக்கூடுதல் சுத்தாவத்தை என்க.

சத்திநிபாதத்திற்கு மூலமாகிய மலபரிபாகமும் இருவினையொப்புக்கு மூலமாகிய சிவபுண்ணியமுமென்னு மின்ஞேரன்னவற்றை ஈண்டுக் கூறுதொழிந்தார், மேற்கூறிய காரியம் பத்தும் நீஙகுதற்கேதுவாவன மாத்திரையே யீண்டுக் கூறப்புகுந்தாரன்றி அனைத்துங்கூறப்புகுந்தாரல்லராகலின், அவையெல்லாம் முன்னர்க்கூறப்படும்.

இதனானே மலங்களெல்லாமோவினபோது சுத்தமுடையனுமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

புருடனேயறிவனுகிலென்றது முதல் இத்துணையும் வெவ்வேறணைதருமென்ற மூன்றுங்கூற்றை வகுத்தோதியவாறு. (௪0)

நான்காஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௯0.

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

நான்காஞ்சூத்திரத்திற் பசுவியல்பு கூறியவாசிரியர், அதன்மேனின்ற பாசத்தினியல்பு கூறுவாராய் அதனையுள்ளடக்கி நிற்குந்திரோதானசத்தியினியல்பு ஐந்தாஞ்சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

பொறிபுலன் கரண மெல்லாம புருடனா லறிந்தான் மாவை
யறிதரா வவையே போல வான்மாக்க ளனைத்து மெங்குஞ்
செறிதருஞ் சிவன்ற னாலே யறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணு
வறிதருஞ் சிவனே யெல்லா மறிந்தறி வித்து நிற்பன்.

(இ-ள்.) புருடனால் - (மேற்கூறிப்போந்த) புருடனாலே,—பொறி கரணமெல்லாம - ஐம்பொறி அந்தக்கரணமுதலியன,—புலன் அறிந்து - தத்தம் விடயங்களை இன்னதின்னதென் றளவிட்டறிந்தும்,—ஆன்மாவை அறிதரா அவையேபோல - (அறிகின்றதமமையும் தமமையதிட்டித்து நின்றுசெலுத்தும) அப்புருடனையும் அறியமாட்டா அவைபோல,—எங்கும் செறிதருஞ் சிவன்றனாலே-எவ்விடத்துமவியாபகமாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியால்,—அறிந்திடுஞ் சிவனைக்காணு ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் - (வினைப்பயன்களை) அறிந்தனுபவிக்கும (தம்மையுந் தம்மைச்செலுத்திநிற்குந்) திருவருளையும் அறியமாட்டாத ஆன்மாக்களையெல்லாம்,—அறிதரும் சிவனே எல்லாம் அறிந்து அறிவித்து நிற்பன் - (முடிவின்கண்) உண்மையறிவைத் தாக்கடவோனுகிய சிவபிரானை முழுதும் அறிந்தும் அறிவித்தும் உடனிற்பன் என்க.

சிவனேயெல்லா மறிந்தறிவித்து நிற்பனெனப் பொருட்கேனுதியதனை உவமையினு மேற்குமாறியைவித்துரைத்துக்கொள்க.

திரோதான சத்தியினியல்பை உபசாரத்தாற் சிவன்மேலேற்றிக் கூறியவாறு.

அறிதருஞ்சிவன் முடிவின்கணுண்மையறிவைத்தாக்கடவோனுகிய சிவன்; அறிமுதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

இச்செய்யுள் முதனூலஞ்சாஞ் சூத்திரம்போல இருகூற்றதாமாறு கண்டு கொள்க.

அவற்றுள் முதற்கூற்றுப்பொருளை உள்ளடக்கிநிற்கு மிரண்டாங்கூற்றை அவ் வம்மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார். (க)

இரண்டாமதிகரணம்.

இறைவனே யறிவிப் பானே லீண்டறி வெவர்க்கு மொக்குங்
குறைவதி கங்க டத்தங் கன்மமேற் கோமான் வேண்டா
முறைதரு செயற்குப் பாரு முளரிகட் கிரவி யும்போ
லறைதரு தத்தங் கன்மத் தளவினுக் களிப்ப னாதி.

(இ-ள்.) இறைவனே அறிவிப்பானேல் - இறைவனே உணர்த்துவ னாயின்,—ஈண்டு அறிவு எவர்க்கும் ஒக்கும் - ஈண்டு அறிவுகள் யாவர்க் கும் ஒருபெற்றியவாம்,—குறைவு அதிகங்கள் தத்தம கன்மமேல் - ஏற்றத் தாழ்வுகளாய் நிகழ்வதற்குக்காரணம அவ்வக்கன்ம மென்னில்,—கோமான் வேண்டா - வேறுமோரிறைவன் வேண்டாவாம் (ஆகலின்),—முளரிகட்கு இரவியும - பங்கயத்தினது அலர்ச்சிக்கு(ப் பங்கயமேயன்றி) இரவியும்,— முறைதரு செயற்குப் பாரும் போல் - (உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால்யாத்தல் காத்தலாகிய) இமமுறையாற்றாப்படுஞ் செயல்க ளின்பயனுக்கு (அச்செயலேயன்றி) விளைநிலமுங் (காரணமாதல) போல், —அறைதரு தத்தம் கன்மத்து அளவினுக்கு அளிப்பன் ஆதி - சொல் லுகின்ற அவ்வக்கன்மபக்குவத்திற்கீடாகப் பலனைத்தருவன் வேறோர் இறைவன் என்க.

குறைவதிகங்கடத்தங்கன்மமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

செயல் ஆகுபெயர்.

முறைதருசெயல், உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால்யாத்தல் காத்தலென்றிம்முறையாற்றாப்படுஞ் செயலெனக.

அற்றேற், கன்மத்தோடுங் கூடியவுயிரே அதறகுக் காரணமாதலமையும் வேறு மோரிறைவ னெற்றுக்கென்பாரைநோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளெனபது. (உ)

அறிந்திடு மான்மா வொன்றை யொன்றினு லறித லானு
மறிந்தவை மறத்த லானு மறிவிக்க வறித லானு
மறிந்திடுந் தன்னை யுந்தா னறியாமை யானுந் தானே
யறிந்திடு மறிவ னன்று மறிவிக்க வறிவ னன்றே.

(இ-ள்.) அறிந்திடும் ஆன்மா - அறியப்பட்டு வரும் இவ்வுயிர்,—ஒன் றை ஒன்றினல் அறிதலானும - ஒவ்வொரு விடயத்தை ஒவ்வோரிந்திரி யத்தால் அறிதலானும்,—அறிந்தவை மறத்தலானும் - அறியப்பட்டவற் றை மீளமறத்தலானும,—அறிவிக்க அறிதலானும் - (ஒருவன்) உணர்த்த உணர்தலானும்,—அறிந்திடும் தன்னையும் தான் அறியாமையானும் - இவ் வாறறிகின்ற தன்னையும் தான் அறியாமையானும்,—தானே அறிந்திடும் அறிவன் அன்றும் - தானே அறியும் முதல்வன்போலச் சுதந்திர அறிவி ன்றி,—அறிவிக்க அறிவன் அன்றே - அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்து என்க.

ஒன்றையொன்றினுலறிதலே யதனியல்பென்பாளை நோக்கி அறிந்தவை மறத்தலானுமென்றும், அறிநததனைப் பின்னறியவேண்டாமையின் மறக்கலாயிற்றென்பாளைநோக்கி மீளவறிவிக்கவறிதலானுமென்றும், எவ்வாற்ருனு மறிதலிற்றிரிபில்லையன்றே யென்பாளை நோக்கி அறிந்திடுநசன்னையுந்தா னறியாமையானுமென்றுங் கூறினர்.

இதனுனே சாங்கியர்மதம் பரிகரித்து முதற்கூற்றைவலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. விதந்துகூருது ஒன்றை யொன்றினுலெனப் பொதுப்படக்கூறியது மதன்பொருட்டு.

அற்றேல், ஈண்டொன்றினுலெனப்பட்ட மாயேயமே யதற்கமையும் இறைவனெற்றுக்கென்பாளை நோக்கியெழுநதது வருஞ்செய்யுளென்பது. (கூ)

கருவியாற் பொருளாற் காட்டாற் காலத்தாற் கருமந் தன்னு
லுருவினு லளவா னூலா லொருவரா லுணர்த்த லானு
மருவனு முண்மை தன்னி லறியாது நிற்ற லானு
மொருவனே யெல்லாந் தானு முணர்த்துவ னருளி னுலே.

(இ-ள்.) கருவியால் - (உயிர்செலுத்தப்படும்) ஆன்மதத்துவத்தானும்,—பொருளால் - சாத்துவிகத்தானும,—காட்டால - (உயிரின் அறிவிச்சை செயல்களை) விளக்குவனவாய கலைமுதலியவற்றானும்,—காலத்தால் - (கன்மத்தை முந்தாது பிந்தாது வரையறுத்துச்செலுத்துங்) காலதத்துவத்தானும்,—கருமநதனுல் - கன்மத்தை ஏருது குறையாது நிறுத்து நியதிதத்துவத்தானும,—உருவினுல் - உடம்பானும,—அளவால் - பிரமாணங்களினுனும்,—நூலால் - நூல்கட்குக் காரணமாகிய நால்வகை வாக்குக்களானும,—ஒருவரால் உணர்த்தலானும - ஒரு சேதனப்பொருள்(ஒரு விடயத்தை) உணர்த்த (உயிருணர்த)லானும்,—உண்மை தன்னில் அருவனுய் அறியாது நிற்றலானும - (அலனுழித்) தன்னுண்மையில் அருவனு யுணராமையானும்,—எல்லாத்தானும் அருளினுலே உணர்த்துவன் ஒருவனே - இவை யனைத்தையுங்கொண்டு கூட்டி அருளால் அறிவிப்பானெருசேதனன் (வேறு வேண்டப்படு மாகலான் இறைவனையின்றி அறிதல் அமையாது) என்க.

கருவி உயிர்செலுத்தப்படு மான்மதத்துவம்.

பொருள்தாத்துவிகம்.

காட்டு உயிரினறிவிச்சைசெயல்களை விளக்குவனவாய கலைமுதலியன.

காலம்கன்மத்தை முந்தாதுபிந்தாது வரையறுத்துச்செலுத்துங் காலதத்துவம்.

கருமம் கன்மத்தை யேருது குறையாது நிறுத்து நியதிதத்துவம்.

உரு உடம்பு.

அளவை பிரமாணம்.

நூல் நூல்கட்குக் காரணமாய நால்வகைவாக்கு.

ஒருவிடயத்தை யறிதற்கண் இவற்றுளொன்றையின்றியு மமையாமை கண்டுகொள்க.

கருமமும் நூலும் ஆகுபெயர்.

இயற்பெயர்ப்பொருளாக வைத்துரைப்பாருமுளர்.

தன்னுண்மை உண்மையெனத் தலைக்குறை.

உண்மையிலொன்றுமிலனுதல்பற்றி அருவனென்ருர்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே கன்மமு முயிரு மாயேயமுமென்னு மிவையே ஆண்டைக்கமையுமென்னு மாருகதர் மீமாஞ்சகர் சாங்கியர் முதலியோரை மறுத்துப் பாரிசேடவளவையான் அறிதருஞ்சிவனேயெல்லா மறிந்தறிவித்துநிற்றல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (ச)

கருவியும் பொருளுங் காட்டுங் காலமுங் கருமந் தானு
முருவமு மளவு நூலு மொருவரு முணர்த்த லின்றி
யருவனு யுலக மெல்லா மறிந்தவை யாக்கி வேறு
யொருவனே யுயிர்கட் கெல்லா முயிருமா யுணர்த்தி நிற்பன்.

(இ-ள்.) ஒருவனே - இறைவன்,—கருவியும் பொருளும் காட்டும் காலமும கருமந்தானும் உருவமும் அளவும் நூலும் ஒருவரும் உணர்த்தல் இன்றி அருவனுய் வேறுய் - கருவிமுதலியன கூடியாதல் மேலொரு சேதனப்பொருளாதல் அறிவித்தலின்றித் தானே தமியனாய்,—உலகமெல்லாம் அறிந்து - (கேவலத்தின்) உயிர்களைவைக்கும் சூக்குமவைந்தொழில் செய்தும்,—அவை ஆக்கி - (பின்னர்) அவைகட்குச் சிருட்டி (யாதிதூலவைந்தொழில்) செய்தும்,—உயிர்கட்கெல்லாம் உயிருமாய் உணர்த்தி நிற்பன் - (பின்பும்) அவ்வான்மாக்கட்கெல்லாம் (முதலவத்தை யடைதரு மிடத்தே) உயிருமாய் அதிசூக்கும வைந்தொழில் செய்து நிற்பன் என்க.

உலகெலாமறிந்தென்றது கேவலத்திற் சூக்குமவைந்தொழில் செய்தன்மேற்று.

ஆக்கியெனவே இனம்பற்றி ஏனைநான்கு தொழில்களு முடன்கொள்ளப்படும்.

அவை தூலவைந்தொழிலெனபது.

உணர்த்திநிற்பனென்றது முதலவத்தையடைதருமிடத்தே செயற்பாலனவாய் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட வதிசூக்குமவைந்தொழின்மேற்று.

அறிதலுமாக்குதலுமாகிய இருதிறத்தைந்தொழிலும் முதல்வன் செயலாதன் மேற்கூறிப்போந்தமையின் அவைபோலிவையும் முதல்வன்றொழிலேயாமென்பார், அறிந்தாக்கியுணர்த்திநிற்பனென உடன் கூறினர்.

இதனானே மேற்கூறியதுபற்றி அநவத்தையின்றுமாறு கூறப்பட்டது.

அற்றாயினும், கருவியறிதலால் வரும் பயன் உயிர்க்காயவாறுபோல உயிரறிதலால் வரும் பயனும் அதனோடுவமிக்கப்படு மிறைவனுக்காவான் செல்லும், செல்லவே யிறைவனும் பந்தமுறுவனெனப்பட்டு வழுவாமாகலின் இறைவன் உயிர்போல றிவிப்பனென்றல் இழுக்காம்போலுமென்னு மவ்வாதிகளை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ரு)

இறைவன்றன் சந்நி திக்க ணுலகின்றன் சேட்டை யென்னு
மறைகளு மறந்தாய் மாயை மருவிடான் சிவன வன்க
ணுறைதரா தசேத னத்தா லுருவுடை யுயிர்கட் கெல்லா
நிறைபரன் சந்நி திக்க ணீடுணர் வுதிக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) இறைவன்றன் சந்நிதிக்கண் உலகின்றன் சேட்டை யென்னும் மறைகளும் மறந்தாய் - இறைவன் சந்நிதியாலன்றி உயிர்சேட்டியாமைக்கு (மேற்காட்டிய பாரிசேடவளவையே யன்றி) ஆகமவளவையும் (இனிது விளங்கக் கிடத்தலின் அதனையும்) அறியா(து மறித்து மறித்துப் பிணங்குகின்ற) பேதாய்,—எல்லாம் நிறைபரன் சந்நிதிக்கண் நீடு உணர்வு

உருவுடை உயிர்கட்கு உதிக்கும் அன்றே- எல்லாவற்றினு நிறைந்துநின்ற இறைவன் சந்நிதியின்கண்ணே நிகழும் அவ்வறிவின்பயன் (வினைக்கீடாக வரும்) வடிவுடைய உயிர்கட்கே உண்டாம்,—சிவனவன்கண் உறைதராது-(அதுவன்றி) இறைவனுக்காதல் செல்லாது,—அசேதனத்தால் மாயை மருவிடான் - சடமாகிய உலகம் (அவனெதிர்) முனைத்து நிற்ற லாற்றாமையால் என்க.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்ற பெயர்.

மாயையும் உணர்வும் ஆகுபெயர்.

உயிர்கட்கு உதிக்குமென வியையும்.

பிரிநிலையேகாரம் விரித்துரைக்க.

ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பய னுயிர்க்கேயாதற்கு ஏதுக்கூறுவார், உருவுடையுயிரென விசேடித்தார். சந்நிதிக்கணிவுணர்வுதிக்குமென்றது மதன்பொருட்டு. *"வினையாலுற் கண்டறிநது நிற்குங்கா,- ணெண்ணுன் சிவனசத்தை யின்று" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

இதனானே அறிவித்தல்பற்றி இறைவனுச்குத் துடக்கின்மை கூறப்பட்டது. (௬)

உலகமே யுருவமாக யோநிக ளுறுப்ப தாக
விலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரண மாக
வலகிலா வுயிர்ப்பு லன்கட் கறிவினை யாக்கி யைந்து
நலமிகு தொழில்க ளோடு நாடக நடிப்ப னாதன்.

(இ-ள்.) (புருடன் உடம்பு முதலியவற்றைக்கொண்டு நின்று உணருமாறுபோல) நாதன் - இறைவனும்,—உலகமே உருவமாக-(தனக்கு) இருநூற்றிருபத்துநாலு புவனமும் திருமேனியாகவும,—யோநிகள் உறுப்பதாக - எண்பத்துநான்குநூறாயிரம் யோநிபேதங்களும் அவயவங்களாகவும், —இலகு பேர் இச்சாஞானக்கிரியை உட்கரணமாக - மிக்க விளக்கமுடைய இச்சா ஞானக்கிரியைகள் உட்கரணமாகவும் (கைக்கொண்டு),—அலகு இலா உயிர்கட்குப் புலன் அறிவினை ஆக்கி - எண்ணிறந்த வுயிர்களிடத்தே அறிவுக்கறிவாய் நின்றுணர்த்தி,—நலம் மிகு தொழில்கள் ஐந்தோடும்-(அங்ஙனம் உணர்த்துதலாகிய) நன்மைமிகுந்த அதிசூக்கும ஐந்தொழில்களையுமே,—நாடகம நடிப்பன் - நாடகமாகச் செய்தருளுவன் என்க.

எனவே, தன் உடல்பொறிகரணங்களைச் செலுத்துதற்கண் உயிர்க்கு விகாரமில்லாமைபோல இறைவனுக்கதுபற்றி விகாரமில்லையென்றவாறாயிற்று.

புலன் ஆகுபெயர்

இறைவன் ஐந்தொழில் செய்தல் உயிர்கள்போலக் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்ப மாத்திரையாற் செய்வதென்பது தோன்ற, நாடகநடிப்பனென்றார்.

ஈண்டைந்தொழிலென்றது அறிவித்தற்கட்படு மதிசூக்குமவைந்தொழிலை.

இதனானே அதுபற்றி விகாரமின்மை கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இவை நலமிகுதொழிலாமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எ)

---

* சிவஞானபோதம், ஐந்தாஞ்சூத்திரம், செ- ௫.

தெரிந்துகொண் டோரோவொன் றாகச்சென் றைந்து புலனும்பற்றிப
புரிந்திடு முணர்வி னோடும் போகமுங் கொடுத்தி யோனி
திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம்
விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன்.

(இ-ள்.) மேலோன் - இறைவன்,—ஐந்தும் பற்றிப் புலன் ஒரோவொன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு சென்று - (இங்ஙனம்) ஐம்பொறி வழியாக விடயங்களில் ஒவ்வொன்றாக அறிந்து செல்லுதற்கேதுவாகிய,—உணர்வினோடும் புரிந்திடும்-(ஏகதேச)வறிவை நிகழ்வித்து,—போகமும்கொடுத்து-(சிறு)போகங் கொடுத்து,—யோனி திரிந்திடுமதுவும் செய்து - பிறவியிற் படுத்து,—உயிர்கட்கெல்லாம் செய்திகண்டு - (அதனால்) உயிர்களெவைக்கும் பருவ முதிர்வித்து,—விரிந்திடும் அறிவும் காட்டி - வியாபக வறிவைநிகழ்வித்து,—வீட்டையும் அளிப்பன் - பரபோகமுங் கொடுத்தருளுவன் என்க.

ஏகதேசவறிவு நிகழ்ந்தன்றிச் சிறுபோகநுகர்ச்சி செல்லாமையும் வியாபகவறிவு நிகழ்ந்தன்றிப் பரபோகநுகர்ச்சி செல்லாமையு முணர்த்துவார், புரிந்திடுமுணர்வினோடு போகமுங் கொடுத்தென்றும், விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பனென்றுங் கூறினார்.

இதனானே நூலவைந்தொழிற்கட் படுவதாகிய அவ்வதிசூக்குமவைந்தொழிற்குப் பயன் கூறப்பட்டது.

அற்றேனும், அதனாலிறைவனுக் காகக்கடவதென்னை யென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (அ)

அருளது சத்தி யாகு மரன்றனக் கருளை யின்றித்
தெருள்சிவ மில்லை யந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி யில்லை
மருளினை யருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன் கண்கட்
கிருளினை யொளியா லோட்டு மிரவியைப் போல வீசன்.

(இ-ள்.) அருளது அரன்றனக்குச் சத்தியாகும் - (அங்ஙனங்கொடுத்துக்காட்டி அளிப்பதாகிய அவ்) கருணையும இறைவனுக்கு (இயற்கைக்குணமெனப்படுஞ்) சத்தியாம்,—அருளை இன்றித் தெருள் சிவம் இல்லை அந்தச் சிவம் இன்றிச் சத்தி இல்லை - அவ்வருட்குணத்தையின்றிக் குணியாகிய தெருள் சிவம இல்லை அச்சிவத்தையின்றி அருள் நீங்குதலில்லை (ஆதலால்),—கண்கட்கு இருளினை ஒளியால் ஓட்டும் இரவியைப்போல - கண்கட்குப் புறவிருளினைக் கிரணத்தால் ஓட்டிப்பிரகாசத்தினைச்செய்கின்றஞாயிறுபோல,—மன்னுயிர்க்கு மருளினை அருளால் வாட்டி அளிப்பன் ஈசன்- நிலைபெற்ற வுயிர்கட்கு மயக்கத்தினைத் தனதருளாலே நீக்கி அநுக்கிரகஞ் செய்வன் இறைவன் (அவனுக்கு அவ்வருட்குணமேம்படுதலின் வேறாய் ஆண்டைக்காகக்கடவது பிறிதில்லை) என்க.

இதனானே அவ்வருள் இறைவனுக்கணிகலமாதல் கூறப்பட்டது. (கூ)

ஐந்தாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ௰௯.

ஆறாஞ்சூத்திரம்.

இனி எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளுக் கிலக்கணம் ஆறாஞ்சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

அறிவுறும் பொருளோ வீச னறிவுறா தவனோ வென்னி
னறிபொரு ளசித்த சத்தா மறியாத தின்றா மெங்குஞ்
செறிசிவ மிரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கு
நெறிதரு சத்தின் முன்ன ரசத்தெலா நின்றி டாவே.

(இ-ள்.) ஈசன் அறிவுறும பொருளோ அறிவுறாதவனோ என்னின் - சிவபிரான் சுட்டியறியப்படும்பொருளோ ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத பொருளோவெனின்,—அறிபொருள் அசித்து அசத்தாம் - சுட்டியறியப் படும்பொருளாகிற்சடமாய் அழிந்துபோவதுமாம்,—அறியாதது இன்றாம் - ஒருவாற்றானும அறியப்படாத பொருளாகிற் சூனியமாம்,—நெறிதரு சத்தின் முன்னர் அசத்தெலாம நின்றிடாவே (ஆகலான்) - நெறியாகிய சிவ ஞானத்தால் விளக்கப்படுஞ் சிவத்தின் எதிர் அசத்தாகிய பாசஞானம் சிறிதுமில்லாமையின்,—எங்கும் செறி சிவம - எவ்விடத்தும் வியாபகமா கிய சிவம்,—இரண்டும் இன்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும - அவ்விரண்டு தன்மையுமின்றிச் சித்துச் சத்தாகி நிற்கும் என்க.

இருவர் கூற்றாய் வேறுமுடிபு கோடலிற்றிணைவழுவின்மையுணர்க.

அசத்தெனவே அசித்தாதலுமடங்குமாயினும், விளங்குதற்பொருட்டு வேறு கூறினார். சித்தொடுசத்தாய் நிற்குமென்றதுமது; சடத்தை நீக்குதற்பொருட்டுமாம்.

தருதல ஈண்டு விளக்குதன்மேற்று.

ஆண்டுச்சத்தென்றது சிவமென்னுந்துணையாய் நின்றது.

அசத்து முனைனில்லாமையின் அறிபொருளாதலும் நெறிதருசத்தாகலின் அறி யாப்பொருளாதலு மில்லையெனபார், நெறிதருசத்தின முன்னரசத்தெலா நின்றிடா வாகலா னிரண்டுமின்றியெனறார். ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம்.

முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு மேற்புணருற்பவம் வருமாறுணர்த்துமுகத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்டமையால் இது சொரூபலக்கணமெனப் படுஞ் சிறப்பியல பெனக்கொள்க. அறாகலினன்றே யுண்மையதிகாரத்தைச்சார ஈண்டுவைத்தோதியதூஉமெனக.

முதனூலாறாஞ்சூத்திரத்திற கொண்ட விருகூற்றாடும் அறியாததின்றா மென்ற தனை வேறுகோடலால இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறுகண்டுகொள்க. (௧)

பூதலதீகரணம்.

ஆவதா யழிவ தாகி வருதலா லறிவு தானுந்
தாவலா னுலகு போகந் தனுகர ணாதி யாகி
மேவலான் மலங்க ளாகி விரவலான் வேறு யாகி
யோவலா லசத்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொரு ளான வெல்லாம்.

(இ-ள்.) அறிவுதானும் - சுட்டறிவாவது,—ஆவதாய் அழிவதாகி வரு தலால் - தோற்றநாச முறுதலானும,—தாவலால் - ஓரிடம்விட்டு ஓரிடந் தாவுதலானும்,—தனு கரண உலகு போகம் ஆதியாகி மேவலால் - தனுகரண புவனபோகமுதலியனவாய்ப் பல்வேறு வகைப்படுதலானும்,—மலங்களாகி

விரவலால் - மலத்தோடு விரவுதலானும்,—வேறுமாகி ஓவலால்-வேறுபட்டொழிதலானும் (அசத்தேயாகலின்),—சுட்டி உணர்பொருள் ஆனவெல்லாம் அசத்தாம்-(இவ்வறிவினாற்) சுட்டி அறியப்பட்டபொருளனைத்துமஅசத்தாவன (அன்றி அவற்றுள் ஒருபொருளுஞ் சத்தாதல்செல்லாது)என்க.

அசித்தாமென்பதூஉம் பாடம்.

உம்மை முன்னையது இழிவுசிறப்பு.

இதனானே அறிபொருள்களி னொருசாரனவேயன்றி அனைத்துமசத்தாதலில்லையென்னுந் தார்க்கிகரை நோக்கி அறிபொருளனைத்தும் அசத்தென்பது அவ்வறிவியல்புபற்றித் தெரித்துணர்த்தப்பட்டது. (உ)

மண்டனில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார் வாழ்வு
மெண்டரு பூத பேத யோனிக ளியாவு மெல்லாங்
கண்டவிந் திரமா சாலங் கனாக்கழு திரதங் காட்டி
யுண்டுபோ லின்றாம பண்பி னுலகினை யசத்து மென்பார்.

(இ-ள்.) மண்டனில் வாழ்வும் - மண்ணுலகின் (அரசனாய்) வாழ்தலும்,—வானத்து அரசு அயன் மாலார் வாழ்வும் - விண்ணுலகின் இந்திரன் அயன் மால் முதலியோர் பதவியைப்பொருந்தி வாழ்தலும்,—எண்தரு பூதபேத யோனிகள் யாவும் - பூதபரிணாமமாகிய எண்பத்து நான்கு நூறாயிர யோனிபேதங்களெவற்றினும் பொருந்தி வாழ்தலுமாய,—கண்ட எல்லாம் - காணப்பட்டன அனைத்தும்,—மா இந்திரசாலம் - (தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறுபடும) பெரிய இந்திரசாலமும்,—கனா- (கடைபோதலின்றி இடையே அழியப்படும்) கனாக்காட்சியும,—கழுதிரதம் - (ஒரு காரணங் காட்டி அழியப்படும) பேய்த்தேருமபோல,—உண்டுபோல் காட்டி - நெடுங்கால நிலைபெறுவனபோலத்தோன்றி,—இன்றாம பண்பில் - (அங்ஙனம்) விரையக்கெட்டு மறைந்துபோமியல்புபற்றி,—உலகினை அசத்தும் என்பர் - அவற்றை அசத்தெனக்கூறுவர் என்க.

அசத்துமென்னுமும்மைபொருட்டன்மையாறசத்தென்பதுபடநின்றவெதிர்மறை.

இந்திரசாலம் தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறுவனவற்றிற்கும், கனாக்காட்சி கடைபோதலின்றி இடையேயழிவனவற்றிற்கும் கழுதிரதம் ஒருகாரணங்காட்டியழிவெய்துவனவற்றிற்கும் உவமையாயின.

இதனானே சற்காரியவாதத்தில் அசத்தெனவொன்றின்மையின் கண்டறி பொருள் அசத்தென்றலமையுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சாங்கியரை நோக்கி, அறிபொருள் அசத்தாமாறு உவமையொடுபடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

இவையிரண்டு செய்யுளும் அறிபொருளசித்தசத்தாமென்ற முதற் கூற்றை வலியுறுத்தவாறு. (௩)

இரண்டாமதிகரணம்.

உணராத பொருள்சத் தென்னி னொருபய னில்லை தானும்
புணராது நாமுஞ் சென்று பொருந்துவ தின்றா மென்றுந்
தணவாத கரும மொன்றுந் தருவது மில்லை வானத்
திணரார்பூந் தொடையு மியாமைக் கெழுமயிர்க் கயிறும் போலும்.

(இ-ள்.) உணராத பொருள் சத்தென்னின் ஒரு பயன் இல்லை - (அறி பொருள்போல) அறியப்படாத பொருட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன இன்மையான் அதனைச்சத்தெனக் கொண்டாற்படும் இழுக்கென்னை யெனின் (அங்ஙனங் கொண்டதனுற) பெறக்கடவதோர் பயனில்லையாம்,— என்றும தானும் புணராது நாமும சென்று பொருந்துவது இன்றும் - ஒருஞான்றும் அதுவும பொருந்தாது நாமும அதனோடு பொருந்துமாறுமில்லை,—தணவாத கருமம ஒன்றும தருவதும இல்லை - அதனாலாகக் கடவதோர் நீங்காத செயலுமில்லையாம,—வானத்து இணர் ஆர் பூந்தொடையும யாமைக்கு எழுமயிர்க் கயிறும் போலும - (ஆதலால்) ஆகாயப்பூவானியன்றமாலையும் யாமைமயிரானியன்றகயிறும் போல (உணராத பொருள்களின் வைததறியப் படுதலான் அது பொருளன்று) என்க.

ஆகாயத்தின் மாமையினும் பூவுமயிரும் புலனாதலின்றி அதிசூக்குமமாயுள,அவற்றானைகற்பாலனவுமுளவெனககொண்டு பிணங்குவாருளராயினும்; அவனை மறுத்தற்பொருட்டு அறிநது செய்வதொரு வினைமுகலையின்றி யமையாதகாரியப்பொருண் மேல் வைத்துக்கூறினார்.

இதனானே அறியாதது உணடென்றுற்படு மிழுக்கென்னையென்னு மாணக்கனை நோக்கி இரண்டாங்கூறு வலியுறுததப்பட்டது.

அற்றேல்; இவ்விரண்டுமின்றி நிற்கும் பொருளை அநிருவசனீய மென்னுது சித்தொடுசத்தாய நிறருமெனறது யாங்ஙனமென்னும் மாயாவாதியை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளெனபது. (௪)

மூன்றமதிகரணம்.

தத்துவஞ் சத்த சத்துச் சதசத்து மன்றென் றுரைலெ
யுய்த்துணர்ந துண்டோ வின்றோ வென்றவர்க் குண்டென் றோதில்
வைத்திடுஞ் சத்தை யாகு மனத்தொடு வாக்கி றநத
சித்துரு வதுவ சித்தா மனத்தினுற றோவ தெல்லாம்.

(இ-ள்.) தத்துவம சத்து அசததுச் சதசத்தும் அன்றென்றால் என் - (மேற்கூறிப்போநத இருதிறனுமல்லாத) பிரமப்பொருளாவது உள்பொருருமன்று இல்பொருளுமன்று இரண்டுமாவது மன்று (வேறுமன்று)என்ற நிர்வசனமாகக்கூறிற்படும இழுக்கெனனையெனின் (நன்று சொன்னுய்),— உய்த்து உணர்நது உண்டோ இன்றோ என்றவர்க்கு - (அங்ஙனம) உய்த்துணர்ந்து (அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும பொருளொன்று) உண்டோஇல்லையோவென வினவினர்க்கு,—உண்டென்று ஓதில் வைத்திடும் சத்தையாகும்-(இல்லையெனில் உணராதபொருட்கோதிய குற்றமாமென்றஞ்சி) உண்டென்று கூறுவாயாகிற் (பிரமம்) உள்பொருளாவதாம் (அன்றி அநிர்வசனமாதலின்றென்பதற்கு உன்வாய்மொழியே சான்றாயிற்று),—மனத்தினுல் தேர்வதெல்லாம் அசித்தாம் - (உள்பொருளாயின் அறியப்படுகவெனில்) சுட்டுணர்விற் பட்டனவெல்லாஞ் சடமாய் அழிவெய்தி விடுமாதலால்,— மனத்தொடு வாக்கு இறந்த சித்துரு அது - மனவாக்குக்களாய சுட்டுணர் வினைக்கடந்துநின்ற சேதனப்பொருளே அது என்க.

தேர்வதெல்லாமென்பது* "உள்ளியதெல்லா முடனெய்தும்" என்றாற்போல ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

அற்றேல், அறிபொருளுமன்று அறியாததுமன்றெனவிடுப்பதூஉம் சத்து அசத்துச் சதசத்துமன்றென்பதுபோல அநிர்வசனமாய் முடியுமன்றேயென்னுமவ்வாதியை நோக்கி அவ்வாசங்கை நீக்குதறகெழுந்தது வருஞ்செய்யுளெனபது. (ரு)

அறிபொரு ளசித்தாய் வேறா மறிவுறாப் பொருள்சத் தென்னி
னறிபவ னறியா னாகி லதுவின்று பயனு மில்லை
யறிபவ னருளி னாலே யநந்ய மாகக் காண்ப
னறிபொரு ளறிவாய் வேறா யறிவரு ளுருவாய் நிற்கும.

(இ-ள்.) அறிபொருள் அசித்தாய் வேறாம - அறியப்பட்ட பொருள் சடமாயழிதலுமாம்,—அறிவுறாப்பொருள் சத்தென்னின் - அறியப்படாத (பொருட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன இன்மையான்) அதனைச் சத்தெனக் கொள்ளின்,—அறிபவன் அறியானாகில் அது இன்று பயனும இல்லை - அறியவல்ல ஆன்மாவால் அறிதல் (வேண்டும் அஃது) இன்றேல் அங்ஙனங்கொண்ட பொருளும் இல்லையாய் (அதனாற் பெறக்கடவதோர்) பயனுமில்லை,—அறிபவன் அநந்யமாக அருளினாலே காண்பன்- (ஆகலான் அவ் விருதிறனும் இழுக்குப்படுமென்னுமதனை) அறியவல்லானொருவன் (அச்சிவப்பொருளை) அதனோடொற்றித்து நின்று அவ்வருளானே அறிவன்,—அறிபொருள் அறிவாய் வேறாய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும - (அங்ஙனம்) அறியப்படும் பொருளாகிய அதுதான் அவ்வறிவேயாய் வேறுமாய் உடனுமாய் நிற்பதோரியல்பிற்றும் என்க.

அறியுமாறிதுவென்பது பாரிசேடப்பிரமாணத்தா னுணர்த்துவார், அறிபொருளசித்தாய்வேறா மறிவுறாப்பொருள்சத்தென்னி னறிபவனறியானாகி லதுவின்றுபயனுமில்லையென மேற்போந்ததனை அனுவதித்துக்கொண்டு கூறினார்.

கிழவனறிந்தான் கிழத்தியறிந்திலளென்புழிப்போல அதனையென்னு முருபேற்ற சுட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க.

அறிவருளுருவாய் நிற்குமெனக் காரணத்தைக்காரியமாக வுபசரித்தார்; உடனாய் நின்றன்றி யறிவையருளுதல் செல்லாமையின் அஃததற்குக்காரணமாதலறிக.

அநந்நியமாயவழிக் காண்பானும் காட்சிப்பொருளாமாறும் அருளானுபகரிக்கப்படுமாறும் யாங்ஙனஞ் செல்லுமெனபாரைநோக்கி, அறிவேயாதலும் வேறாதலும் உடனாதலுமாகிய முத்திறமுந்தன்கட்டோன்றநின்றதோ ரத்துவிதவியைபுடைமையின் அவ்வாறாதலசெல்லுமென்பார், அறிபொருளறிவாய் வேறா யறிவருளுருவாய் நிற்குமியல்பு முடன்கூறினார்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மாயாவாதிமதம்பற்றி யாசங்கிததுப் பரிகரித்து மூன்றாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், அருளாலநந்நியமாகக்காண்ட லெற்றுக்கு யோகபாவனை செய்துகாணவேயமையுமென்னும் பாதஞ்சலனைநோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவகங் கடக்கிற் பாவம்
பாவிக்கு மதுநா னென்னிற் பாவகம் பாவங் கெட்டுப்

* திருக்குறள், வெகுளாமை, செ - ௬.

பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவனை யிறந்து நின்று
பாவிக்கப் படுவ தாகும் பரமபா னருளி னாலே.

(இ-ள்.) பாவிப்பதென்னின் பாவம - (நீ கூறும் பாவனையாவது) கருவிகளோடு கூடி நின்று செய்வதெனிற் சகலமாய்ப் போகலானும்,—பாவகம் கடக்கின் பாவம - கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதென்னின் அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலானும,—பாவம் கெட்டுப் பாவிப்பதென்னின் பாவம - இரண்டுமின்றிப் பாவிப்பதெனின் அஃதநிர்வசனீயமெனப்பட்டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும,—பாவிக்கும் அதுநானென்னின பாவகம - (அவ்வாறன்றிப் பாவனைக் கெய்தாதபொருளை எய்தியதாகவைத்துப்) பாவிக்கும் பொருள் யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்பதென்னில் அதனாலவதோர் பயனில்லையாகலானும,—பாவனை இறந்துநின்று பரம்பரன் அருளினாலே பாவிக்கப் படுவதாகும - (அப்பாவனையனைத்தும் நாடகமாத்திரையே யாமாகலான் மேற்கூறியவாறு) அநநியமாய்நின்று அப்பரம்பரன் அருளாற்காண்டலே ஈண்டைக்குரிய பாவனையாவதன்றிப பிறிதில்லை என்க.

பாவிக்குமதுநானென்னிற் பாவகமென்பதனை இறுதிக்கண்வைத்துரைக்க.

பாவம் பாவகம் நாடகமென்பன வொருபொருட்கிளவி.

இதனானேபாதஞ்சலா மதம்பற்றி யாசங்கிததுப்பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றாயினும், பரம்பரனருளினாலே பாவிக்கப்படுவதெனாது மலமாசு தீர்ந்த வழிச் சிவத்தோடொப்பதாய வுயிரறிவே அதனை யறியுமென்றாற படுமிழுக்கென்னை யென்னும் சமவாதசைவனை நோக்கி யெழுநதது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எ)

அந்நிய மிலாமை யானு மறிவினு ணிற்ற லானு
முன்னிய வெல்லா முண்ணின் றுணர்த்துவ னாத லானு
மென்னதி யானென் றோது மிருஞ்செருக் கறுத்த லானு
தன்னறி வதனாற் காணுந் தகைமைய னல்ல னீசன்.

(இ-ள்.) ஈசன் அந்நியம் இலாமையானும அறிவினுள் நிற்றலானும் உன்னிய வெல்லாம உள் நின்று உணர்த்துவன் ஆதலானும - (அச்)சிவம ஒன்றாய் வேறாய் உடனுமாய் நிற்பதொன்றாகலானும,—யான என்னது என்று ஓதும இருமசெருக்கு அறுத்தலானும - (அநநிலை) அறிவானும அறிபொருளும் அறிவுமெனப் பகுத்தறிய வாராமையானும,—தன் அறிவதனால் காணும தகைமையன் அலலன் - (அஃது) உயிரறிவாலறியபபடுவதொன்றன்று என்க.

உன்னியவெல்லா முண்ணின்றுணர்த்துவனென்பதற்கு மேல் அறிவருளுருவாய் நிற்குமென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க.

செருக்காலுண்டாகிய பகுத்துணர்வைச் செருக்கென வுபசரித்தார்.

அற்றேல், அம்முத்திறம் ஆண்டுளவென்ப தெற்றாற் பெறுதுமென்னுமவனை நோக்கி யஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (அ)

ஒன்றெனு மதனு லொன்றென் றுரைப்பதுண் டாகை யாலே
நின்றனன் வேறாய்த் தன்னி னீங்கிடா நிலைமை யாலே

பின்றிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பெருமைய னறிவி னுள்ளே
யென்றுநின் றிடுத லாலே யிவனவ னென்ன லாமே.

(இ-ள்.) ஒன்றெனு மதனால் ஒன்றென்று உரைப்பது உண்டு ஆகையாலே வேறாய் நின்றனன் - சிவமும் உயிரும் ஒன்றென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் அறிவதொரு பொருள் உண்டென்பதுபற்றி வேறாய் நிற்றல் பெற்றும்,—தன்னின் நீங்கிடா நிலைமையாலே பின்றிய உணர்வுக்கு எட்டாப் பெருமையன்- (வேறென்பாரை நோக்கி) அறிவுக்கறிவு பிரிந்தோன்றுமைபற்றி வேறென்னும் அறிவுக்கெட்டாது உடனாதல் பெற்றும்,—அறிவின் உள்ளே என்றும் நின்றிடுதலாலே இவன் அவனென்னலாமே - (அவ்வளவே கூறுவாரை நோக்கி) அவ்வறிவினுள்ளாக எஞ்ஞான்றும் (நீர் நிழல்போல் ஒற்றித்து) நிற்றல்பற்றி உயிரே சிவமெனும்படி ஒன்றாதல் பெற்றும் (ஆகலான் அப்பெற்றித்தாய அத்துவிதநிலையை அருளினாலே அநந்நியமாகக்காண்டலே தக்கது) என்க.

இவையிரண்டுசெய்யுளானுஞ் சிவசமவாதி மதம்பற்றியாசங்கித்துப்பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௬)

ஆறாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம்-உ௪௮.

சாதனவியல்.

ஏழாஞ்சூத்திரம்.

நாலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றானும் பொருளியல்பு கூறியவாசிரியர், நிறுத்த முறையானே, வேண்டுஞ்செய்தி முறைமையெனப்படுஞ் சாதனங்களதியல்புமூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கினார். அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதித்துப் பெறுதற்குரிய வதிகாரமுடைய திதுவென்பது பாரிசேடவளவையின் வைத்துணர்த்துதற்கெழுந்தது ஏழாஞ்சூத்திரம்.

அனைத்துஞ்சத் தென்னி னொன்றை யறிந்திடா தசத்தா லென்னின்
முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போ
னினைப்பதிங் கசத்தே யென்னிற் சத்தின்முன் னிலாமையானுந்
தனைக்கொடொன் றுணர்த லானுந் தானசத் துணரா தன்றே.

(இ-ள்.) சத்து அனைத்தும் (அறிவது) என்னின் - (மேலைச் சூத்திரத்து வரைசெய் துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும பொருள் யாதென வினவியினர்க்குச்) சத்தாகிய சிவமே அசத்தாகிய பாச மனைத்தினையும் அறிவதெனச் சிவாத்துவித சைவர் விடுப்பின்,—ஒன்றை அறிந்திடாது - (சத்தாகிய சிவம் வியாபகவறிவாதலான் எவற்றினையும் ஒருங்கே அறிந்து நிற்பதன்றி ஏகதேசமாய்ப் பகுத்து) ஒன்றை அறியுமாறில்லை,—அசத்தால் (அறிவது) என்னின் - (அற்றேல் சிவம் வியாபகவறிவாயினும் உயிரின்பொருட்டு) அசத்தெனப்படுங் கருவிகரணங்களிடமாகநின்று (அங்ஙனம்பகுத்) தறிதல் கூடுமெனின்,—இரவிமுன் இருள்போல் சத்தின் முன் அசத்து முனைத்திடாது - இரவி முன் இருள்போலச் சத்தெதிர்

அசத்து முனைத்து நில்லாமையின் (அசத்தினிடமாக நின்று அங்ஙனம் அறியுமென்பதுங் கூடாது),—இங்கு அசத்தே நினைப்பது என்னின் - (இனி விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்ம சந்நிதியில்) அசத்தாகியகருவியே (சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய்நின்) றறிவதெனச் சிவசங்கிராந்த வாதிகள் விடுப்பின்,—சத்தின்முன்னிலாமையானும் - சத்தெதிர் முனைத்து நில்லாதென (மேற்கூறின) மையானும்,—தனைக்கொடு ஒன்று உணர்தலானும் - பிறிதொன்றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய் நிற்ப (தன்றித்தனக்கோ ரறிவில்லா) தாகலானும்,—அசத்துத்தான் உணராது அன்றே - அசத்து (சத்தை) அறியு மென்பதுங் கூடாது என்க.

எனவே, பாரிசேடவளவையான் இவ்விரண்டினும் வேறாயெஞ்சிநின்ற பசுப்பொருளே இவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியுமென்பது பெறப்பட்டது.

படவே, முதனூலேழாஞ்சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் முக்கூற்றதாயவாறு காண்க.

அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

அறிவதென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது; அஃதசத்தாலென்பதனோடுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது.

முனைத்திடாமையாவது, இஃது குடம் இஃது ஆடையென நம்மனோராற் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல முதல்வனுற் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு நில்லாமை.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள், முன்னையிருகூற்றினும் விரிக்கக்கடவதாய விசேடமின்மையின் அவற்றை மீண்டே வினாவிடைகளாற் றொகுத்துணர்த்தி, ஏனைமுன்றாங்கூற்றை மூன்றுசெய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார்.

அவற்றுட் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டெஞ்சிநின்ற பொருளை இனிது விளக்கி யதனியல்பு வரைசெய்துணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.(க)

மூன்றமதிகரணம்.

சத்தசத் தறிவ தான்மாத் தான்சத்து மசத்து மன்று
நித்தமாய்ச் சதசத் தாகி நின்றிடு மிரண்டன் பாலு
மொத்துட னுதித்து நில்லா துதியாது நின்றி டாது
வைத்திடுந் தோற்ற நாற்ற மலரினில் வருதல் போலும்.

(இ-ள்.) சத்து அசத்து அறிவது ஆன்மா - (தம்முளுரிமையில்லாத) சத்து அசத்து என்கின்ற அவ்விரண்டினையும அறிவது ஆன்மாவேயாம,—தான் சத்தும் அசத்தும் அன்று - அதுதான் சத்து அசத்து என்கின்ற அவ்விரண்டிற்கும் வேறாய்,—இரண்டன்பாலும உதித்து உடன் ஒத்து நில்லாது - அவ்விரண்டன்பகுதியினும் விளங்கித்தோன்றி அவற்றோடொப்பநிற்பதும் அன்றாய்,—உதியாது நின்றிடாது - விளங்காது சூனியமாய் நிற்பதும் அன்றாய்,—வைத்திடும் தோற்றம் - நிற்கும் முறைமை,—மலரினில் நாற்றம் வருதல் போலும்-மலரின்கணுற்றம (அவ்விருவகையுமின்றி அதன்கண் அடங்கித்) தோன்றுமாறுபோல,—சதசத்தாகி நித்தமாய் நின்றிடும்-அதுவதுவாய் நின்று (தோன்றுவதோரியல்பாமாகலின் அஃது அவைபோலத்தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டனையும் அறியுமுகத்தான் அறியப்படுஞ்) சதசத்தாவதோருரிமையுடைத்தாகலான் என்க.

உயிர் அவ்விரண்டின் வேறாயும் அதுவதுவாய் நிற்பதொன்றென்றவிதனானே, சத்தசத்தறிவதாகிய வான்மாத் தன்னை அறியுமோ வறியாதோவெனக் கடாயினார்க்கு அவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தானறியப்படுவதாமெனத் தன்னை யறியுமாறு கூறியதூஉமாயிற்று.

அற்றேல், சிவன்சீவனிரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றாதவசத்துச் சீவனாலறியப்படுவதாய் அதனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றுதற்கு என்னையோ காரணமென்பானை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உ)

சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதிபா லசத்தஞ் ஞான
மொத்துறா குற்ற மெல்லா முற்றிடு முயிரின் கண்ணே
சத்துள போதே வேறாஞ் சதசத்து மசத்து மெல்லாம
வைத்திடு மநாதி யாக வாரிநீர் லவணம் போலும

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானமேனிச் சுத்தசோதிபால அசத்து அஞ்ஞானம ஒத்துறா - (அநாதியாகிய முப்பொருளுட் சிவம் உயிர் இரண்டும் நித்தவியாபக சித்தாதற்பொதுமையான் ஒக்குமாயினும் அவற்றுள்) உண்மை ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சிவம அதிசூக்கும சித்தாதலின் ஆண்டு அசத்தாயபாசம் நிற்றலாற்றாது,—உயிரின் கண்ணே குற்றமெல்லாம உற்றிடும் - உயிர் தூலசித்தாதலின் அதனெதிரே பாசங்கள் முனைத்துநிற்றலாற்றும்,—சத்து உளபோதே வேறாஞ் சதசத்தும் அசத்தும் எல்லாம் அநாதியாக வைத்திடும் - (அஙஙனம்) சத்தாகிய அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே வேறாகிய சதசத்தாய உயிர்களும் (உள்ளனவாக அவ்வுயிர்களை) அசத்தாகிய பாசங்கள் அநாதியாகப் பற்றிநிற்கும் (என்பது),—வாரிநீர் லவணமபோலும் - (கடலு நீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்றாது)கடனீரின் (மருவிநிற்குமு) உபபுப்போலும (ஆகலான் ஆண்டைக்கு வேறு காரணம இல்லை) என்க.

இலவணமென்பதனிகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிப்பாலசத்தஞ்ஞான மொத்துறாவென்ற விதனானே முன்னை யிருகூற்றையு மொருவாற்றானே வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று.

தூலசித்தென்பது உயிரொன்னும் பெயரானு முவமையானும் பெறுதும்.

அற்றேல, சிவ மதிசூக்குமசித்தென்பதும் உயிர் தூலசித்தென்பதும் எற்றாற் பெறுதுமென்பானை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௩)

அறிவிக்க வறிதலானு மழிவின்றி நிற்ற லானுங
குறிபெற்ற சித்துஞ் சத்துங் கூறுவ துயிருக் கீச
னெறிநித்த முத்த சுத்த சித்தென நிற்ப னன்றே
பிறிவிப்பன் மலங்க ளெல்லாம பின்னுயிர்க் கருளி னாலே.

(இ-ள்.) அறிவிக்க அறிதலானும் - தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின்றி அமையாமையானும்,—(அறிந்தபின்) அழிவின்றி நிற்றலானும் - அறிந்தபின் அழிவின்றி நிற்றலானும்,—உயிருக்குக் குறிபெற்ற சித்தும் சத்தும் கூறுவது - உயிர் தூலசித்தென்பதூஉம் தூலசத்தென்பதூஉம் கூறப்படும்,—ஈசன் உயிர்க்கு மலங்களெல்லாம் பின் அருளினாலே பிறிவிப்பன் - முதல்வன் அவ்வுயிரின்கண்ணதாகிய மலத்தைப் பின்னர் அருளானீக்கி அறிவிக்கும் வியஞ்சகப்பொருளாகலால்,—நெறிநித்த

முத்த சுத்த சித்(துச்சத்)தென நிற்பன் அன்றே - சிவபிரான் (தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத)முறைமையுடைய நித்த முத்த அதிசூக்கும சித்தாயும் சத்தாயும் நிற்பன் என்க.

இவ்வியல்பு கண்ணொளிஞாயிற்றொளிகளின் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

சித்தியலபுபோற் சத்தியல்பினும் வேற்றுமை காட்டுவார், அழிவின்றிநிற்றலாற் சத்தாங் கூறுவதென்றார்.

அறிவிக்கவறிதலானு மறிந்தபின் னழிவின்றி நிற்றலானுமென்றுரைக்க; அறிந்த பின்னென்றது ஆற்றலான் வந்தது.

சுத்தசித்தென்புழியுஞ் சத்தென்பது கூட்டியுரைக்கப்படும்.

பிறிவிப்பன்மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க்கருளினாலே என்றவிதனால் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தநூஉமாயிற்று.

இவைமூன்றுசெய்யுளானும் முறையே உயிர்க்குச் சத்தசத்திரண்டினையுமறியு முரிமையுண்மையும் அதற்குக்காரணமும் அஃதாண்டுளதாமாறுந்தெரித்துணர்த்திப் பாசீசேடவளவையாற்பெறப்பட்ட மூன்றுங்கூற்றுப்பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

ஏழாஞ்சூத்திர முடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ௫உ.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

மேலைச்சூத்திரத்தாற் சாதித்துப்பெறுமுரிமை தனக்கே யுண்டெனப துணர்ந்த வுயிர்க்கு அப்பேறு தனக்கு வேண்டற்பால தென்பதூஉம், அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதிதுவென்பதூஉம், அதனை [illegible]வாயுமுணர்ந்தன்றிச் தனருசெய்தற்கு மனவெழுச்சி செல்லாமையின், ம[illegible] கூறுதற்[illegible] பொருட் அவற்றை யுணர்த்துதற்கெழுந்தது எட்டாஞ்சூத்திரம். [illegible]மோசனந[illegible]

எண்சீர்க்க[illegible]ப[illegible]ச ம [illegible]சிரியவிருத்தம்.

மன்னவன்றன் மகன்வே [illegible]த்தே தங்கி
வளர்ந்தவனை யறி[illegible]மயங்கி நிற்பப்
பின்னவனு மென்மகனீ [illegible]ன்றவரிற் பிரித்துப்
பெருமையொடுந் தானாக்கிப் பேணு மாபோற்
றுன்னியஐவம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்
துணைவனையு மறியாது துயருறுந்தொல் லுயிரை
மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி னீக்கி
மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன்.

(இ-ள்.) மன்னவன்றன்மகன் - மன்னவகுமாரனாவானொருவன்,—வேடரித்தே தங்கி வளர்ந்து - (பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால்)வேடருட்பட்டு(ப் பாதந்திரனாய்த் தன்சாதிக்குரிய பெருந்தகைமை யிழந்து இழிதொழில் பயிற்றி) வளர்ந்து,—அவனை அறியாது மயங்கி நிற்ப - அவ்வரசனை (யுந் தன்னையும்) அறியாது மயக்கமுற்றுநிற்க,—பின் அவனும் நீ என்மகனென்று அவரின் பிரித்து - பின்பு (தந்தையாகிய) அவ்வரசனும் நீ என்மகனென்று அறிவுறுத்தி அவ்வேடரினின்றும் (அவனைப்) பிரிப்பித்து,—பெருமையொடும் தான் ஆக்கிப் பேணுமாபோல் - பெருந்தகைமை

யொடும் தானும் வண்ணஞ் செய்து போற்றுமாறுபோல,—துன்னிய ஐம் புல வேடர் சுழலிற் பட்டு - (தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து) நெருங்கிய ஐம்பொறிவேடர் சுழலிற்பட் (டறிவிழந்து),—துணைவனையும் அறியாது துயருறும் தொல் உயிரை - (தன்னை அறியாமையே யன்றித்) தலைவனையும் அறியாது நிலைபெற்ற உயிர் வருந்துமாற்றை,—மன்னும் அருள் - இறப்பில் தவமுதிர்ச்சி நோக்கி,—குரு ஆகி வந்து - (நித்த முத்த சுத்த சித்தெனப்படும் அவ்வீசன்) குருவடிவங்கொண் டெழுந்தருளி வந்து (உணர்த்தி),—அவரின் நீக்கி மலம் அகற்றி - அவ்வைம்பொறியினின்று நீங்குமாறு மலவலியைக்கெடுத்து,—தானாக்கி மலர் அடிக்கீழ் வைப்பன் - (மீட்டுத்) தொன்னிலையாய தன்வண்ணமாக்கி (அவ்வுயிரை) மலர்போலுந் திருவடிக்கீழ் வைத்து வாழ்விப்பன் என்க.

இங்ஙனம் வாழ்வித்தல் ஈசனுக்குக் கடப்பாடாதல் இனிது விளக்குவார், பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால் வேடருட்பட்டுப் பரதந்திரனாய்த் தன்சாதிக்குரிய பெருந்தகைமையிழந்து இழிதொழில் பயிற்றிவருந்தும் மன்னவகுமாரனுவானொருவனுக்கு அவன்றந்தை செய்யுமுதவியை யெடுத்துக்காட்டிக் கூறினார்.

மும்மலச்சுழலிற்பட்டு வருந்துதல் காட்சிப்புலனாதல் செல்லாமையின், அதனையொழித்துக் காட்சிப்புலனா யெளிதினறியப்படுவதாய ஐம்பொறிச்சுழலிற் படுதலே யீண்டெடுத்துக் கூறினார், தூலவருந்ததிநியமபற்றிச் சோபானமுறையின் வைத்துணர்த்துதல் மரபாகலின்.

துணைவனையுமென்னுமும்மை தன்னையறியாமையேயனறியென இறந்தது தழீஇயது; சிறப்புமாம்.

மன்னுமருளென்றது ஈண்டிறப்பிறவத்தினுியாறு. மூன்றுவது விரித்துரைக்க.

என்மகனீயென்றென உவமை உப்புப்போலுமபொருளினும் உணர்த்தியென்பதுவருவித்துரைக்கப்பட்டது. *"த[illegible] த" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

இங்ஙனமுரைத்தவாற்றான் மூசக்தாற் றெடுக்க, சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

இவற்றுட்குருவாகிவந் துணர்த்தி[illegible] முதற்கூறறுப்பொருளை ஒன்பது செய்யுளான் வகுத்துக் கூறுவான் றொட[illegible]றார். (க)

முதலதிகாரம்.

உரைதருமிப் பசுவர்க்க முணரின் மூன்று
முயருவிஞ்ஞா னகலர்பிர ளயாகலர் சகலர்
நிரையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை
நிற்குமுத லிருவர்க்கு நிராதார மாகிக்
கரையிலருட் பரன்றுவிதா சத்திநிபா தத்தாற்
கழிப்பன்மலஞ் சகலர்க்குக் கன்ம வொப்பிற்
றரையிலா சான்மூர்த்தி யாதார மாகித்
தரித்தொழிப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திநிபா தத்தால்.

(இ-ள்.) உரைதரும் இப் பசு - (எண்ணரிதாய்) உரைக்கப்படும் இவ்வுயிர்களெல்லாம்,—உணரின் - உணருமிடத்து,—உயரும் விஞ்ஞானகலர்

---

* சிவஞானபோதம், எட்டாஞ்சூத்திரம். ஐம்புலவேடர்.

பிரளயாகலர் சகலர்-உயர்ந்த விஞ்ஞானகலரும் பிரளயாகலரும் சகலரும் (என),—நிரையின் மலம் மலம் கன்மம் மலம் கன்மம் மாயை நிற்கும்-முறையே ஆணவமலமும் அதனோடு கன்மமலமும் அவைகளோடு மாயாமலமுமாய் நிற்கும்(பந்தவேறுபாட்டான்),—மூன்று வர்க்கமாம்-மூவகைப்படும்,—சகலர்க்கு - (அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய) சகலவர்க்கத்திற்கு,—கன்ம ஒப்பில் - இருவினையொப்பின்கண்,—சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்-மந்தரம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதரமென்னும் நால்வகைச் சத்திநிபாதமுறைமையின் வைத்து (அறிதுணர்த்தவேண்டுதலின்),—தரையில் ஆசான்மூர்த்தி தரித்து ஆதாரமாகி மலம் ஒழிப்பன் - இவ்வுலகின்கண் (அவ்வுயிர்கட்கே) குருமூர்த்தியை அதிட்டித்துநின்று சாதாரதீக்கைசெய்து மலத்தை நீக்குவன்,—முதல் இருவர்க்கும் - ஒருமலம் இருமலமுடைய மற்றை யிருவர்க்கத்திற்கும்,—துவிதா சத்திநிபாதத்தால் - தீவிரம் தீவிரதரமென்னும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தின் வைத்து (உணர்த்த அமையுமாதலின்),—தரையில் அருட் பரன் நிராதாரமாகி மலம் கழிப்பான் - அளவிடுதற்கரிய கருணைவடிவாகிய முதல்வன் (சகலவர்க்கம்போல் குருவடிவின் மறைந்துநின்று படர்க்கையான் உணர்த்தப்பட்டு அறிதுணரவேண்டாத அவ்விருதிறத்துயிர்கட்கும் முறையே உண்ணின்றும் முன்னின்றும் உணர்த்துவதாகிய) நிராதாரதீக்கை செய்து மலத்தை நீக்குவன் என்க.

இதனானே தீக்கை இருவகைத்தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்கு முரியாரிவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

இனி இவ்விரண்டனுள் எண்ணெடுத்துக்கொண்ட சாதாரதீக்கையிற்படும் பாகுபாடும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்களென்பது. ()

> பலவிதமா மாசான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும்
> படிநயனத் தருள்பரிசம் வாசகமா னதமும்
> மலகில்சாத் திரம்யோக மவுத்திரா தி
> யநேகமுள வவற்றினவுத் திரியிரண்டு திறனா
> மிலகுஞா னங்கிரியை யெனஞான மனத்தா
> லியற்றுவது கிரியையெழிற் குண்டமண்ட லாதி
> நிலவுவித்துச் செய்தல்கிரி யாவதிதா னொன்று
> நிர்ப்பீச நற்சபீசமென விரண்டாகி நிகழும்.

(இ-ள்.) பலவிதம் - (அவ்வுயிர்கட்கண்ணதாகிய மலபரிபாகம்) பலவகைப்படுதலின்,—ஆசான் பாசம் மோசனந்தான் பண்ணும்படி - (அதற்கேற்ப) ஆசிரியனே அம்மலத்தை மோசிக்கும்படி (செய்யும் சாதாரதீக்கையும்),—நயனத்து அருள் பரிசம் வாசகம் மானதமும் அலகு இல் சாத்திரம் யோகம் அவுத்திராதி அநேகம் உள - திருவருணோக்கமும் பரிசமும் வாக்கும் பாவனையும் மிக்க நூல்களும் யோகமும் ஔத்திரி சாம்பவமுதலியனவுமாகப் பலவேறுவகைப்படும்,—அவற்றின் அவுத்திரி - அவற்றுள் (எனைத்தீக்கைகளெல்லாம் தனக்கு அங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறந்த) ஔத்திரி தீக்கையாவது,—இலகு ஞானம் கிரியை என இரண்டு திறனும் - விளங்குகின்ற ஞானவதி கிரியாவதியென்று இருவகைப்படும்,—எழிற் குண்ட

மண்டலம் ஆதி மனத்தால் கிரியை இயற்றுவது ஞானம - (அவற்றுள்) அழகினையுடைய குண்டம் மண்டலம் அங்கி நெய் சுருக்கு சுருவமுதலிய அனைத்தும் மனத்தாற் (கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்படி அகத்தே ஆகுதிமுதலிய) கிரியைசெய்வது ஞானவதி,—நிலவுவித்துச் செய்தல் கிரியாவதி - (அவையனைத்தும் புறத்தே) நிலவக்கொண்டு (புறமபே அக்கிரியை) செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும்,—தான் - (இங்ஙனம இருவகைப்பட்ட) ஔத்திரி தீக்கைதான்,—இன்னும நிர்ப்பீசம சபீசம என இரண்டாகி நிகழும்-இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசமென வெவ்வேறு இருவகைப்படும என்க.

கிரியையியற்றுவதென மாறுக.

ஔத்திராதியென்றதனாற் சாம்பவதீக்கை முதலியனவுந் தழுவப்பட்டன. •

நயனதீக்கைமுதலிய ஆறும், சுதந்திரமாய்ச்செய்யப்படுவனவும் அவுத்திரிக்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவுமென் திருவகைப்படும். அவற்றுள முன்னையவை ஔத்திரிக்குரியரல்லாதார்க்குச் செய்யப்படுவனவெனக்கொள்க.

ஹுதசஹிதம் ஹௌத்திரி; ஹுதம் ஓமம். (௩)

> பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்பணி மொழியார்
> பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ்
> சீலமது நிர்ப்பீசஞ் சமயா சாரந்
> திகழ்சுத்தி சமயிபுத் திரர்க்கு நித்தத்
> தேலுமதி காரத்தை யியற்றித் தானு
> மெழினிரதி காரையென நின்றிரண்டாய் விளங்குஞ்
> சாலநிகழ் தேகபா தத்தி னோடு
> சத்தியநிர் வாணமெனச் சாற்றுங் காலே.

(இ-ள்.) நிர்ப்பீசம் - (அவ்விரண்டனுள்) நிர்ப்பீசதீக்கை யாவது,—(மலபரிபாக முடையவராயும் தீக்கைபபின் ஒருதலையான்வழுவின்றிச் செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை அநுட்டிக்கும் ஆற்றல் அறிவிலாாகிய) பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர் பணிமொழியார் பலபோகத்தவர் வியாதிப்பட்டவர்க்கு - பாலரும் அறிவீனரும முதியோரும் மெல்லிய வசனத்தையுடைய மாதரும் பலபோகத்தினையுடையவரும மிக்க நோயினையுடையவருமாகிய இவர் முதலாயினோர்க்கு,—திகழ் சமயாசாரம் சுத்தி - (ஆசாரியனுவான் அதனை உணர்ந்து ஏனைக்கன்மங்களோடு கூட) விளங்குகின்ற சமயாசாரத்தையும் (ஆகுதியாற்) சுத்திசெய் தொழித்து,—நித்தத்து எலும் அதிகாரத்தை இயற்றி - நித்தியகன்ம மாத்திரையின் ஏன்றவாறனுட்டிக்கும் அதிகாரமுடையவராகச்செய்து (சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய் தொழித்தமையின்),—எழில் நிரதிகாரையென நின்று - (நைமித்திகத்தும் காமியத்தும் அதிகாரங்கொடாமையான் இது) அழகுபொருந்திய நிரதிகாரதீக்கையெனபபட்டு,—அதுதானும் - அத்தீக்கை மூன்றனுள்,—சமயி புத்திரர்க்குப் பண்ணும் சீலம் - சமயி புத்திரர்க்குச் செய்வதாகிய சமயமும் விசேடமும் (ஒரோவொன்றேயாம்),—சாற்றும் காலே - (ஏனை நிருவாணதீக்கையைச்) சொல்லுமிடத்து,—சால நிகழ் தேகபாதத்தினோடு சத்திய நிர்வாணமென இரண்டாய் விளங்கும் - மிக்கு நிகழ்கின்ற தேகாந்தத்தின் முத்தியைப்பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும் அப்

பொழுதே முத்தியைப்பயக்கும் சத்தியோ நிருவாணமெனவும் இருவகைப்படும் என்க.

சமயாசாரசுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாணதீக்கையும் அதற்கங்கமாயுஞ்சுதந்திரமாயுஞ் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீசதீக்கையெனக்கொள்க. (ச)

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்கா நல்ல
வுத்தமர்க்குச் செய்வதுயர் பீசமிவர் தம்மை
நீதியினு னித்தியநை மித்திககா மியத்தி
னிறுத்திநிரம் பதிகார நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து
சாதகா சாரியரு மாக்கி விடு
தருவிக்கு முலோகசிவ தருமிணியென் றிரண்டா
மாதலினு னதிகாரி யாஞ்சமய விசேட
நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்கு மன்றே.

(இ-ள்.) உயர் பீசம் - (இனி) உயர்ந்த சபீசமாவது,—ஓதி உணர்ந்து ஒழுக்கநெறி இழுக்கா நல்ல உத்தமர்க்கு - (மலபரிபாகத்தோடுகூடக்)கற்றறிந்து ஒழுக்கவழியில் வழுவாதுநிற்கும (ஆற்றன் மிக்குடைய) உத்தமத்திலுத்தமராயினோர்க்கு,—நிறுத்திச் செய்து - (ஆசிரியனுவான் அங்ஙனறிந்து சமயாசாரகன்மமாத்திரம்)நிறுத்தி(ஏனையவற்றைச் சுத்தி)செய்தொழித்து,—இவர் தம்மை நீதியினான் - இவரை முறைமையான்,—நித்திய நைமித்திக காமியத்தின் நிரம்பு அதிகாரம் நிகழ்த்துவதும் செய்வது - நித்திய நைமித்திக காமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிகாரமுடையாராகச் செய்வதாம (ஆகலின்),—அதிகாரியாம - (இது) சாதிகார தீக்கையெனவும் பெயர்பெறும்,—சாதகாசாரியரும் ஆக்கி விடு தருவிக்கும் - (இததீக்கைப்பேறுடையார் தீக்கைவேறுபாட்டாற்)சாதகரும் ஆசாரியருமென்று இருதிறப்படுவர்,—உலோக (தருமிணி) சிவதருமிணியென்று இரண்டாம் - (இந்தச் சபீச தீக்கைதான் இல்லறமுடையார்க்குத் திரோதான சுத்திரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாகிய) உலோகதருமிணியும் (துறவறமுடையார்க்குத் திரோதானசுத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய) சிவதருமிணியுமென்று இருவகைப்படும் (இவை முறையே பௌதிகதீக்கை நைட்டிகதீக்கை யெனவும் பரியாயப்பெயர்பெறும),—ஆதலினாற் சமய விசேட நிருவாணம் அபிடேகம் இவற்று அடங்கும் அன்றே - இவ்வாறாதலிற் சமயம் விசேடம் நிருவாணம் அபிடேகமென்னும பேதமெல்லாம நிர்ப்பீசம் சபீசமென்னும் இவ்விரண்டினுள் அடங்கும் என்க.

சமயாசாரசுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாணதீக்கையும அதற்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களுஞ் சபீசதீக்கையெனக் கொள்க.

உத்தமத்திலுத்தமனென்பார், நல்லவுத்தமனென்றார்; ஓதியுணர்தலும் ஒழுக்கநெறி யிழுக்காமையுமாகிய விரண்டுமுடையார் உத்தமத்தி லுத்தமனெனவே, அவ்விரண்டினிலொன்றில்லாதார் உத்தமத்தில் மத்திமனென்பதூஉம், இரண்டுமில்லாதார் உத்தமத்திலதமனென்பதூஉம் பெற்றாம்; பெறவே, நிர்ப்பீசஞ்சபீசமென் றிருதிறப்படுஞ் சாதாரதீக்கைக்குரியார் இவ்வாறு முத்திறப்படுவரென்பதாயிற்று.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் ஔத்திரியெனத் தொகையானொன்றும், ஞானவதி கிரியாவதியென வகையானிரண்டும், ஞானவதி நிர்ப்பீசஞ் சபீசம் கிரியாவதி நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென விரியானான்குமாயவாறு காண்க.

நிர்ப்பீசஞ்சபீசமென்னும் இவற்றின் விரியாகிய சமயவிசேட முதலியவற்றி னியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட் காண்க.

இவைமூன்றுசெய்யுளானுஞ் சாதாரதீக்கையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௫)

அழிவிலாக் கிரியையினு னாதல்சத்தி மத்தா
    னாதலத்து வாசுத்தி பண்ணிமல மகற்றி
யொழிவிலாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ஞான
    முதிப்பித்துற் பவந்துடைப்ப னரனொருமூ வர்க்கும்
வழுவிலா வழியாறு மந்திரங்கள் பதங்கள்
    வன்னங்கள் புவனங்க டத்துவங்கள் கலைகள்
கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றினொன்று வியாத்தி
    கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன் கண்ணும்.

(இ-ள்.) அரன் - முதல்வன் (குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று),—மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் ஆறும் வழுவிலா வழி - மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவம் கலைகளென அறுவகைப்படும் வழுவில்லாத அத்துவாக்கள்,—கழிவிலாது உரைத்த முறை ஒன்றின் ஒன்று வியாத்தி - நீங்குதலின்றி (இங்ஙனஞ்) சொல்லிய முறையே ஒன்றினொன்றடங்க,—கருது கலை சத்தியின்கண் - (இறுதிக்கண் வைத்துக்) கருதப்படும் கலை திரோதானசத்தியினும்,—சத்தி சிவன் கண்ணும் - அத்திரோதானசத்தி சிவத்தினும் (அடங்குமாறு உணர்ந்து அவ்வா றடக்கி),—அழிவிலாச் சத்திமத்தான் ஆதல் கிரியையினான் ஆதல் - (நிர்ப்பீசம சபீசமெனத் தனித்தனி இருவகைப்படுமென்று மேற்கூறிப்போந்த)கெடுதலில்லாத ஞானவதி கிரியாவதியென்னும இரண்டனுள் ஒரு தீக்கையானே,—ஒரு மூவர்க்கும அத்துவா சுத்திபண்ணி மலம் அகற்றி - உத்தமத்திலுத்தமர் முதலிய அம்மூவர்க்கும் அறுவகை யத்துவாக்களையும சோதிக்குமுகத்தால (பிறவிக்கேதுவாகிய) மலத்தைக் கெடுத்து,—ஒழிவிலாச் சிவம் பிரகாசித்தற்கு ஞானம் உதிப்பித்து - எங்கணும் வியாபகமாகிய சிவம் பிரகாசித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுத்து,—உற்பவம் துடைப்பன் - பிறவியை ஒழிப்பன் என்க.

கிரியை ஆகுபெயர்.

ஔத்திரியிரண்டுதிறனு மிலகுஞானங் கிரியையென முதற்கணெடுத்துக்கொண்டு முடிவின்கண் அழிவிலாக்கிரியையினானாதல் சத்திமத்தானாதலென முடித்தமையின், இடைக்கட் கூறப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாமாறுகாண்க; சோமசம்புபத்ததி வருணபத்ததி முதலியவற்றினும் இவ்வாறேகூறப்பட்டன.

இதனானே ஆசிரியன் தீக்கைசெய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௬)

மந்திரங்கண் முதலைந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தி
    மருவுமந் திரமிரண்டு பதங்க ளேலே
ழுந்தநிலை யெழுத்தொன்று புவன நூற்றெட்
    டவனிதத் துவமொன்று நிவிர்த்தியயன் றெய்வம்

வந்திடுமந் திரமிரண்டு பதங்கண் மூவேழ்
வன்னங்க ணாலாறு புரமைம்பத் தாறு
தந்திடுந்தத் துவங்களிரு பத்து மூன்று
தரும்பிரதிட் டாகலைமா லதிதெய்வந் தானும்.

(இ-ள்.) மந்திரங்கள் முதல் ஐந்தும் கலை ஐந்தின் வியாத்தி - (அசுத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமென்னு மூவகை அத்துவாக்களும்) மந்திரங்கள் முதலாக ஐவகைப்பட்டு (ஒன்றின்ஒன்று வியாத்தியாய் முறையானே) பஞ்சகலைகளுள் அடங்குமாறு (யாங்ஙனமெனின்),—மந்திரம் இரண்டு - மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் நாலேழ் - பதம் இருபத்தெட்டுமே,—அந்தநிலை எழுத்து ஒன்று - இறுதிக்கண்ணதாகிய எழுத்து ஒன்றும்,—புவனம் நூற்றெட்டு - புவனம் நூற்றெட்டுமே,—அவனி தத்துவம் ஒன்று - பிருதிவி தத்துவம் ஒன்றுமே ஆகிய இவைகள் (ஒன்றின்ஒன்றாக),—நிவிர்த்தி மருவும் - நிவிர்த்திகலையில் அடங்குமே,—அயன் தெய்வம் - (அதற்குப்) பிரமன் அதிதேவதையாம்,—வந்திடு மந்திரம் இரண்டு - வாராநின்ற மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் மூவேழ் - பதம் இருபத்தொன்றுமே,—வன்னங்கள் நாலாறு - எழுத்து இருபத்துநான்கும்,—புரம் ஐம்பத்தாறு - புவனம் ஐம்பத்தாறும்,—தந்திடும் தத்துவங்கள் இருபத்துமூன்று - தாராநின்ற தத்துவம் இருபத்துமூன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றின்ஒன்றாக),—பிரதிட்டாகலை தரும் - பிரதிட்டாகலையில் அடங்குமே,—மால் அதிதெய்வம் தான் ஆம் - (அதற்குத்) திருமால் அதிதேவதையாம என்க. (எ)

வித்தையின்மந் திரமிரண்டு பதநா லைந்து
விரவுமெழுத் தேழுபுர மிருபத் தேழு
தத்துவமு மோரேழு தங்குமதி தெய்வந்
தாவிலுருத் திரனுகுஞ் சாந்தி தன்னின்
வைத்தனமந் திரமிரண்டு பதங்கள்பதி னொன்று
வன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினெட் டாகு
முத்தமமாந் தத்துவமு மொருமூன் றுகு
முணரிலதி தேவதையு முயரீச னுமே.

(இ-ள்.) மந்திரம் இரண்டு - மந்திரம் இரண்டும்,—பதம் நாலைந்து - பதம் இருபதுமே,—விரவும் எழுத்து ஏழு - பொருந்திய எழுத்து ஏழும்,—புரம் இருபத்தேழு - புவனம் இருபத்தேழும்,—தத்துவம் ஓரேழும் - வித்தியாதத்துவம் எழும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றின்ஒன்றாக),—வித்தையின் தங்கும் - வித்தியாகலைக்கண்ணே அடங்கும்,—தாவு இல் உருத்திரன் அதிதெய்வம் ஆகும் - (அதற்கு) முடிவில்லாத உருத்திரன் அதிதேவதையாமே,—மந்திரம இரண்டு - மந்திரம் இரண்டுமே,—பதங்கள் பதினொன்று - பதம் பதினொன்றும்,—வன்னம் ஒரு மூன்று - எழுத்து மூன்றும்,—ஆகும் புரம் பதினெட்டு - ஆகிய புவனம் பதினெட்டும்,—உத்தமமாம் தத்துவம் ஒரு மூன்றும் ஆகும் - உத்தமமாகிய தத்துவம் மூன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றின்ஒன்றாக),—சாந்தி தன்னின் வைத்தன - சாந்திகலைக்கண் அடங்கும்,—உணரில் உயர் ஈசன் அதிதேவதையும் ஆமே - உணரும்வழி (அதற்கு) மகேச்சுரன் அதிதேவதையாம் என்க. (அ)

சாந்தியா தீதகலை தன்னின்மந் திரங்க
டாமூன்று பதமொன்றக் கரங்கள்பதி னாறு
வாய்ந்தபுர மூவைந்து தத்துவங்க ளிரண்டு
மருவுமதி தேவதையு மன்னு சதா சிவரா
மேய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினொன்று பதங்க
ளெண்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத்தொன் றாகு
மாய்ந்தபுர மிருநூற்றே டிருபத்து நாலா
மறிதருதத் துவமுப்பத் தாறுகலை யைந்தே.

(இ-ள்.) மந்திரங்கள்தாம் மூன்று - மந்திரம் மூன்றும்,—பதம் ஒன்று - பதம் ஒன்றும்,—அக்கரங்கள் பதினாறு - எழுத்துப் பதினாறும்,—வாய்ந்த புரம் மூவைந்து - சிறந்த புவனம் பதினைந்தும்,—தத்துவங்கள் இரண்டு - தத்துவம் இரண்டும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்றாக),—சாந்தியாதீதகலைதன்னின் மருவும் - சாந்தியதீதகலைக்கண்ணே அடங்கும்,—மன்னுசதாசிவர் அதிதேவதையும் ஆம் - (அதற்கு) நிலைபெற்ற சதாசிவர் அதிதேவதையாம்,—ஏய்ந்த முறை - பொருந்திய விம்முறையே,—மந்திரங்கள் பதினொன்று - சத்தியோசாதம் முதலிய பதினொருமந்திரங்களும்,—பதங்கள் எண்பத்தொன்று - சிவாயநமோநம முதலிய எண்பத்தொருபத மந்திரங்களும்,—ஆகும் அக்கரங்கள் ஐம்பத்தொன்று - க்ஷகாரமுதலாகிய வன்னம் ஐம்பத்தொன்றும்,—ஆய்ந்தபுரம் இருநூற்றோடு இருபத்துநாலாம் - சிறந்த அநாசிருதபுவனமுதற் புவனம் இருநூற்றிருபத்துநான்கும்,—அறிதருதத்துவம் முப்பத்தாறு - அறியப்பட்ட பிருதிவி தத்துவ முதலிய தத்துவம் முப்பத்தாறும்,—கலை ஐந்தே - நிவர்த்திகலை முதலிய கலை ஐந்தும் ஆக(ச்சங்கார முறையின் வைத்தெண்ணி இவ்வாறு கண்டு கொள்க) என்க.

மந்திரமுதலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையின் வியாப்பியமாதல்பற்றியாதலான், மேல ஒன்றினொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமையறிக.

சாந்தியாதீதகலை நீட்டும்வழி நீட்டல்.

இவைமூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்துவாக்க ளொன்றினொன்று வியாத்தியாதலறிந்தடக்குமாறுவகுத்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசத்திகளை யொழித்து அத்துவசுத்தியே மிகுத்துக்கூறியது என்னை யென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௯)

மூன்றுதிறத் தணுக்கள்செயுங் கன்மங் கட்கு
முன்னிலையா மூவிரண்டா மத்து வாவி
னொன்றமுறை யவையருத்தி யறுத்துமல முதிர்வித்
தரும்பருவ மடைதலுமே யாசா னாகித்
தோன்றிநுக ராதவகை முற்செய் கன்மத்
துகளறுத்தங் கத்துவாத் துடக்கறவே சோதித்
தேன்றவுடற் கன்மமனு பவத்தினா லறுத்திங்
கினிச்செய்கன்ம மூலமல ஞானத்தா லிடிப்பன்.

(இ-ள்.) அணுக்கள் மூன்று திறத்துச் செயுங் கன்மங்கட்கு - ஆன்மாக்கள் மனவாக்குக் காயமென்னு முத்திறத்தால் ஈட்டப்படுங் கன்மங்கள் எவைக்கும்,—முன்னிலையாம் மூவிரண்டாம் அத்துவாவின் ஆன்ற முறை அவை அருத்தி அறுத்து - (பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும்) முன்னிலையாகிய ஆறத்துவாவினும் (ஈட்டிய முறையானன்றிப்) பக்குவமான முறையான் அக்கன்மங்களை (இறைவன்) நுகர்வித்து ஒழித்து,—மலம் முதிர்வித்து - ஆணவமலத்தை முதிர்வித்து,—அரும் பருவம் அடைதலுமே ஆசானாகித்தோன்றி - (அவ்வுயிர்கட்கு) அரிய பருவம் வந்துழிக் குருவடிவாயெழுந்தருளி,—அத்துவாத்துடக்கு அறவே சோதித்து அங்கு நுகராதவகை முன்செய் கன்மத்துகள் அறுத்து - (கிரியாசத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையால்) மாயேயமாகிய அத்துவபந்தம் ஒழியும்படி சோதித்து ஆண்டு நுகராவண்ணம் (எஞ்சிநின்ற) சஞ்சித கன்மத்துகளைச் சுத்திசெய்து,—உடல் ஏன்ற கன்மம் அனுபவத்தினால் அறுத்து - உடல் முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மத்தை அனுபவத்தினால் ஒழித்து,—மூலமலம் இங்கு இனிச்செய் கன்மம் - அநாதியாகிய ஆணவமலத்தையும் இவ்விடத்து (வாதனைபற்றி நிகழும்) ஆகாமிய மலத்தையும்,—ஞானத்தால் இடிப்பன் - (ஒளிமுன் இருள்போல) ஞானசத்தியால் ஒழிப்பன் என்க.

அநாதிமறைப்பாகிய ஆணவமலமும் வாதனைபற்றி நிகழும் ஆகாமியவினையும், ஒளிமுன் இருள்போல இறைவனது ஞானசத்தியால் ஒழியற்பாலன; அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு ஈட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறையான் நுகர்விக்கப்பட்டெஞ்சிக்கிடந்த கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும் முன்னிலையாகிய மாயேயமலமுங் கிரியாசத்தியால் ஒழியற்பாலன; உடம்பு முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மம் அநுபவத்தால் ஒழியற்பாலது; இங்ஙனமாகலாற் கிரியாசத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையால் எஞ்சிநின்ற கன்மங்களைச் சுத்திசெய்தற்பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய அத்துவசுத்தியே ஈண்டுக்கூறப்பட்டதென வருத்தோதற்பாலனவற்றை விரிவஞ்சி ஒருமுடிபாக வைத்தோதினார்.

இரண்டும் ஒருபொருள் வினையாதற்குரிய வியைபுதோன்ற அருத்தியறுத்துத் தோன்றியறுத்தென உடன் கூறினார்.

ஆன்றமுறை பக்குவமானமுறை.

மலமுதிர்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்களெல்லாவற்றோடுங் கூடிப்பதனழியுஞ் செவ்வித்தாதல்.

உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே யறியவல்லுஞ் செவ்வித்தாதல்.

அரும்பருவமென்றார், எய்துதற் கருமைநோக்கி. அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

பருவமடைதலுமே யாசானாகித்தோன்றியென்றதனானே, பருவமடையாதார்க்குத் தீக்கைசெய்தலும் அடைந்தார்க்கு அதுசெய்யாமையும் பழுதென்பதுபெற்றாம்.

இதனானே அத்துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

உரைதருமென்பது முதலித்துணையுங் குருவாகிவுந் துணர்த்தியென்னும் முதற்கூற்றுப்பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு.

இனி மன்னுமருளாலுணர்த்தியென்னு மிரண்டாங்கூற்றினை இருபத்தைந்து செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார். (௫0)

இரண்டாமதிகரணம்.

புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும
புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச் சிரம
வறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து
மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்தூஞ்
சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேத
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத்
திறத்தடைவ ரிதிற்சரியை கிரியா யோகஞ்
செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல்) புறச்சமய நெறி நின்றும் - புறச்சமய நூல்வழியே யொழுகியும்,—அகச்சமயம் புக்கும் - அகச்சமய நூல்வழியே சென்றொழுகியும,—மிருதி புகல் வழி உழன்றும் - மிருதிநூல் சொல்லும் வழியே சென்றொழுகியும்,—புகலும் ஆச்சிரம அறத்துறைகளவை அடைந்தும - (வேதங்களிற்) கூறியவாறு ஆச்சிரம தருமநெறிகளின் வழுவாதொழுகியும்,—அருந்தவங்கள் புரிந்தும - செயற்கரிய தவங்களைச் செய்தும்,—அருங்கலைகள் பல தெரிந்தும் - அரிய கலைஞானங்கள் பலவற்றைப் பயின்றும்,—ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதங்களை ஓதியும்,—சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் - சிறப்பினையுடைய புராணங்களை அறிந்தும்,—வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் - உபநிடதப் பொருளை மிக (ஆராய்ந்து) தெளிவுற்றும்,—சென்றால் சைவத்திறத்து அடைவர் - (இங்ஙனஞ் சோபானமுறையாற் பல பிறவிகளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப்பெற்றுச்) சென்றாற் சைவக்கூற்றின் முடிவாகிய சித்தாந்தசைவத்தைத் தலைப்படுவர் (அன்றி ஒருங்கே ஒருகாலத்து முற்றுப்பெறுவதன்று),—இதில் சரியை கிரியா யோகம் செலுத்தியபின்-இச்சித்தாந்த சைவத்திலும் சரியை கிரியா யோகங்களை அநுட்டித்து முற்றியபின்,—ஞானத்தால் சிவன் அடியைச் சேர்வர் - ஞானத்தைப்பெற்று அதனாற்சிவபிரான்றிருவடிகளைச்சேர்வர் என்க.

சைவத்திறமென்றது சைவக்கூற்றின் முடிபாகிய சித்தாந்தசைவத்தை. சென்றாலென்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது.

இதனானே மேற்கூறியபருவமடையுமுறைமைகூறுமுகத்தான மன்னுமருளென்றதன்வகையும அவற்றிற்குவாயிலிவையென்பதூஉம் வகுத்துக்கூறபபட்டன.(கக)

இம்மையே யீரொட்டாண் டெய்தியெழி லாரு
மேகதிமையார் முத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்க முத்தி
யமமையே யென்றுமுத்தி யைந்து கந்த
மறக்கெடுகை யென்றுமடட குணமுத்தி யென்று
மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கைமுத்தி யென்றும்
விவேகமுத்தி யென்றுந்தன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச்
செம்மையே பெறுகைமுத்தி யென்றுஞ்செப் புவர்கள்
சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே.

(இ-ள்.) (ஏனைச் சமயநூலார் கூறுமுத்திகளாவன சோபானமுறையான் நிலமுதல் நாதமீறாய்க்கிடந்த முப்பத்தாறுதத்துவங்களிடைக்கட்படுவனவாம் என்னை) இம்மையே ஈரொட்டு ஆண்டு எய்தி எழில் ஆரும் ஏந்திழை ஆர் முத்தியென்றும் - உலகாயதநூலார் இம்மைக்கண்ணே பதினாறாண்டுள்ள அழகுபொருந்திய ஆபரணங்கள் அணிந்த அரிவையரைக்கூடி இன்புறுதலே முத்தியென்றும்,—அம்மையே இருஞ் சுவர்க்க முத்தியென்றும - மீமாஞ்சைநூலார் (யாகாதிகன்மங்கள்செய்து) அம்மைக்கண்ணே பெருமையாகிய சுவர்க்காதிலோகபோக நுகர்தலே முத்தியென்றும்,—ஐந்துகந்தம் அறக்கெடுகை முத்தியென்றும் - சவுத்திராந்திகநூலார் உருவமுதலிய ஐவகைக் கந்தங்களு முற்றக்கெடுதலே முத்தியென்றும்,—அட்டகுணம் முத்தியென்றும் - ஆருகதநூலார் அநந்தஞானமுதலிய எண்குணமடைதலே முத்தியென்றும்,—மெய்ம்மையே பாடாணமபோல்கை முத்தியென்றும - வைசேடிகநூலார் மெய்ம்மையாகப்பாடாணமபோற் கிடக்கையேமுத்தியென்றும்,—விவேக முத்தி யென்றும்-சாங்கியநூலார் (தத்துவங்களைப்பகுத்துணரும்) விவேகஞானமே முத்தியென்றும மாயாவாதநூலார் (மாயை பிரமங்களை) விசாரிப்பதே முத்தியென்றும்,—தன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றும் செப்புவர்கள் - சிவசமவாதிகணமுதலிய அகச்சமயநூலார் தன்னுண்மைவடிவாகிய சிவசாரூபமுதலிய பதமுத்திகளைச்செவ்விதாகப்பெறுதலே முத்தியென்றும கூறுவர் (என்பதாம்),—இங்கேயாஞ் செப்புவது - ஈண்டு (வேதாகமநூலுண்மையுணர்ந்த) யாங்கூறுமுத்தியாவது,—சிவன் அடியைச் சேரும் முத்தி - (முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட) சிவபிரான்றிருவடியைச்சேரு முத்தியாம் என்க.

விவேகமுத்தி இரட்டுறமொழிதல்.

ஏந்திழையையென்று மிரண்டாயது விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆர்முத்தி வினைத்தொகை..

உம்மையை எதிரது தழீஇயிற்றுக்கி ஈண்டுக்கூறாத சமயமுத்திகளையும் இவற்றுடன் வைத்துக் கூறிக்கொள்க.

இதனானே புறச்சமயநெறிநிற்றன் முதலியனவெல்லாஞ் சைவத்திறத்தடைதற்குச் சோபானமுறையான் வாயிலாமாறு அவற்றது பயன் கூறுமுகத்தானே இனிது விளக்கப்பட்டது. (கஉ)

ஓதுசம யங்கள்பொரு ளுணரு நூல்க
　　ளொன்றோடொன் றொவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள்
யாதுசமயம் பொருணூல் யாதிங் கென்னி
　　னிதுவாகு மதுவல்ல தெனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினா லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண
　　நின்றதியா தொருசமய மதுசமயம் பொருணூ
லாதலினா லிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே
　　யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழடங்கும்.

(இ-ள்.) ஓது சமயங்கள் - சொல்லப்பட்ட சமயங்களும்,—பொருள் உணரும் நூல்கள் - அச்சமயப்பொருள்களை உணர்த்தற்கேதுவாகிய நூல்

களும்,—ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வாமல் உள பலவும் - மாறுபட்டனவாகவு ள்ளன பலவாதலின்,—இவற்றுள் சமயம்யாது பொருள் நூல்யாது இங்கு என்னின் - இவற்றுள் (முதன்மையான) சமயம்யாது அச்சமயப்பொருளை (உணர்த்தும்) நூல்யாது இவ்விடத்தென்னின்,—இது ஆகும் அது அல்லது எனும் பிணக்கது இன்றி - இது பொருந்தும் அது பொருந்தாது என்னும் பிணக்கின்றி,—நீதியினுன் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண நின்றது யாதொருசமயம் - முறைமையான் இவையனைத்தும் ஒருங்கே காணப்பட்டு நின்றது எச்சமயமோ,—அது சமயம் பொருள்நூல் ஆதலினுன் - அதுவே(முதன்மையான) சமயமும் அச்சமயப்பொருளை (உணர்த்தும் நூலே) நூலுமாதலின்,—இவையெல்லாம் அரு மறை ஆகமத்தே அடங்கியிடும் - (கண்ணில்லார் பலர் குழீஇக்கொண்டு வேழநின்றுழித் தலைப்பட்டுக் கையினுற்றைவந்து வேறுவேறுகூறும இலக்கணங்களெல்லாம் கண்ணுள்ளாளொருவன் கண்டுகூறும் அதனிலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அடங்குமாறுபோல ஏனைச்சமயநூலார் தத்தஞ்சிற்றறிவுக்குப் புலனுயவாறுபற்றி) அவ்வந்நூல்களிற்கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் (முற்றுணர்வுடைய முதல்வனுற்செய்யப்பட்ட) அரிய வேதாகமங்களிற் (கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க்காணப்பட்டு அவற்றுள்) அடங்குதலின் (அதுவே முதன்மையான சமயமாம்),—அவை இரண்டும் அரன் அடிக்கீழ் அடங்கும் - (சிவபிரானுற்செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக்கொண்டுணைக்கும்) அவ்விருவகைநூலும் அவ்விறைவன் றிருவடியில் அடங்குதலின் (அவையேநூல்களாம்) என்க. (கரு)

அருமறையா கமமுதனூ லனைத்துமுரைக் கையினு
    னளப்பரிதா மப்பொருளை யானருளா லணுக்க
டருவர்கள்பின் றனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற்
    றர்க்கமொடுத் தரங்களினுற் சமயஞ்சா தித்து
மிருதிபுரா ணங்கலைகண் மற்று மெல்லா
    மெய்ந்நூலின் வழிபுடையா மங்கம்வே தாங்கஞ்
சுருதிசிவா கமமொழியச் சொல்லுவதொன் றில்லை
    சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொணுதே.

(இ-ள்.) (நூலெனப்படுவனவெல்லாம் ஒருநிகரனவாதலின்றி முதனூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூலெனப் பலவேறுவகைப்பட்டு மேன்மேனூல்களைநோக்கிக் கீழ்க்கீழ்நூல்கள் மேன்மையுடையனவாம) சமயம் - (அவற்றுள் ஏனைச்)சமயநூல்களெல்லாம்,—அனைத்தும் உரைக் கையினுன் முதனூல் அருமறை ஆகமம் அளப்பரிதாம் அப்பொருளை - அனைத்துங்கூறுகையால் முதனூலாகிய அரியவேதாகமங்களினது அளவிடற்கரிய உயர்ந்தபொருளை,—அணுக்கள் அரன் அருளால் பின் தனித்தனியே - (முழுவதும் உள்ளவாறுணரமாட்டாத) உயிர்கள் முதல்வன் அருளால் (அவற்றுட் சிலபொருளைப்) பிற்காலத்தே (சமுத்திரகலசநயம்பற்றி) ஆண்டாண்டெடுத்துக்கொண்டு,—தாம் அறிந்த அளவில் - தத்தம் அறிவளவுக்கேற்ப,—தர்க்கமொடு உத்தரங்களினுல் சாதித்துத் தருவர்கள்- பூருவபக்க சித்தாந்தங்களினுற் சாதித்துத் (தொகுத்தும் விரித்துஞ்)

செய்த நூலாதலான் (அவையெல்லாம் பூருவபக்கநூலெனப்படும்),—மிருதி புராணம் கலைகள் மற்றுமெல்லாம் - (சமயநூலல்லவாகிய) மிருதி புராணம் கலைகள் உபாகமமுதலாயினவெல்லாம்,—மெய்ந்நூலின்வழி (ஆம்) - மெய்மையாகிய அவ்வேதாகமப்பொருளை (உள்ளவாறுணர்ந்தோர் அவற்றைப்பிறர்க்கு இனிதுவிளக்குதற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினுள் ஒன்றான்) வழிப்படுத்துச்செய்த (நூலாகலான் அவை வழி). நூலெனப்படும்,—அங்கம் வேதாங்கம் புடையாம் - (ஏனைக் காருடம் தக்கிணமுதலிய) ஆகமாங்கங்களும் (சிக்கை கற்பசூத்திரமுதலிய) வேதாங்கங்களும் (முறையே அவ்விரண்டையும் உள்ளவாறுணர்தற்குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின் அவை) சார்புநூலெனப்படும்,—சுருதி சிவாகமம் ஒழியச் சொலுவது ஒன்று இல்லை - (இவ்வாறன்றி) வேதாகமங்களின் அடங்காத (பொருளாய் ஒன்றனையெடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யு) நூல் ஒன்றுமில்லை,—சொல்லுவார் தமக்கு அறையோ சொல்லொணாதே - (உண்டென்று)சொல்(லிப்பிணங்)கும் பேதைகட்கு உத்தரஞ்சொல்லித் தெருட்டல் இயலாது எனக.

சமுத்திரகலசநயமபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தருதற்கும் அவர் சுதந்திரரல்லரென்பார், அரனருளாலென்றார்.

பிறநூறிகழ்பூர்வமென முன் வருதலின் ஈண்டு வேறுகூறாதொழிந்தார்.

சாதித்துத் தருவர்களென வியையும்.

ஆமென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆகமாங்கத்தை அங்கமென்றது தலைக்குறை.

ஒன்றுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அறை உத்தரம்.

எல்லாமருமறையாகமத்தே காணப்பட்டடங்குதலை இனிது விளக்கியவாறு. ()

> வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள்
> வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்க
> ளாதிநூ லநாதியம லன்றருநூ லிரண்டு
> மாரணநூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு நூலா
> நீதியினு லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கு
> நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள்வே தாந்தத்
> தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூ
> றிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும்.

(இ·ள்.) வேதநூல் சைவநூல் என்று இரண்டு ஆதிநூல்கள் - வேதம் சிவாகமம் இரண்டும் (ஏனையோரால் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூல்களின் ஒன்றாகவைத்து எண்ணுதற்கு ஒருவாற்றானும் இயைபின்றி அவையனைத்திற்கும்) முதனூலாகி,—அநாதி அமலன் தருநூல் - அநாதிமுத்தனாகிய இறைவனாற்றரப்படு நூலாக,—வேறு உரைக்கும் நூல் இவற்றின் விரிந்த நூல்கள் - ஏனையவெல்லாம் இவையிரண்டினின்றும் விரிந்த நூல்களாகலின்,—இரண்டுமே நூல் - இவ்விருவகைநூலுமே நூலென்று உயர்த்துக் கூறப்படுவனவாம் - (அற்றேல் முதல்வனாற்றரப்படுமுதனூலை ஒன்றாகவைத்தெண்ணுமல் இங்ஙனம் இருவகைப்படுத்து

எண்ணியது என்னையெனின் அஃதொக்கும்),—உலகர்க்கும் சத்திநிபாத ர்க்கும் நீதியினுன் ஆரணம் சைவம் நிகழ்த்தியது - (முதல்வன் பெருங் கருணையாளனுகலின்) உலகத்தார் உய்தற்பொருட்டும் சத்திநிபாதமுடை யார் உய்தற்பொருட்டும் (திருவுளத்திற்கருதிப் பொருள் பலபடத்தோன் றுஞ் சூத்திரமும் அதனை அவ்வாறுகவொட்டாது தெளித்துரைக்கும்பாடி யமும்போல) முறையே வேதமும் சிவாகமமும் செய்யப்பட்டனவாகலா ன்,—பொதுநூல் அருஞ் சிறப்பு நூலாம் - (அவையிரண்டும் முறையா னே) பொதுநூல் அரிய சிறப்புநூலென(ப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமு ம்போல வேறுவைத்தெண்ண)ப்பட்டன,—நீள் மறையின் ஒழிபொருள் வேதாந்தத் தீது இல் பொருள் கொண்டு உரைக்கும் சைவநூல் - (இங்ஙு னம்) விரிந்த வேதத்துட்கூறும் (கருமகாண்டப்பொருள்கட்கு இன்றியமை யாது வேண்டப்பட்டு) எஞ்சிநின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபா ய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள குற்றமற்ற பொருள்களையும் வேறெடுத்து க்கொண்டு இனிது விளக்குவது சிவாகமமாதலான்,—பிறநூல் திகழ்பூர் வம் - (இதனின்வேறாய வேதத்தின் பூருவபக்கப்பொருளைச்சொல்லும்) ஏனை நூல்களெல்லாம் விளங்குகின்ற பூருவபக்கநூலெனவும்,—சிவாகமங் கள் சித்தாந்தம் ஆகும் - (அதன் சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்லுவதாய) சிவாகமம் சித்தாந்த நூலெனவுமாம் என்க.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாம் போலியென்பது சொற்கிடக்கை முறையா னும் மகுடாகமமுதலியவற்றுனு மறிக.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவ்வந்நூல்களதியல்பு கூறுமுகத்தான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (கரு)

சித்தாந்தத் தேசிவன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
 செநநமொன்றி லேசீவன் முத்த ராக
வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
 மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து
முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ்வைப்ப னென்று
 மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்க ராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
 பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி.

(இ-ள்.) செநநம் ஒன்றிலே சிவன் தன் திருக் கடைக்கண் சேர்த்தி - சிவபிரான் தனது (காருண்ணியத்தால் ஆசிரியமூர்த்தமா யெழுந்தருளிப் பக்குவான்மாக்களுக்குச்) சநநமொன்றிலே திருக்கடைநோக்கஞ் சேர்த் தன்முதலிய தீக்கைசெய்து,—ஞானவாரி மடுத்து ஆனந்தம் பொழிந்து - ஞானசாகரத்தின் மூழ்குவித்துச் சிவாநந்த மேலிடச்செய்தும்,—(செநநம் ஒன்றிலே) மலம் கழுவிச் சீவன்முத்தராகவைத்து - அவ்வொரு பிறப்பி ற்றனே மும்மலவழுக்கை நீக்கிச் சீவன்முத்தராகச்செய்து,—ஆண்டுவரு ம் பிறப்பை அறுத்து - அவ்விடத்தே மேல்வரும் பிறவியை ஒழித்தும்,— முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ் வைப்பன் என்று - முத்தி முடிபாகிய திரு

வடிமலர்க்கீழ் அடங்கிநிற்கச்செய்வன் என்றும்(கூறுதற்கு வழியாகலான்),—சித்தாந்தத்தே மொழிந்திடவும் - (இத்துணைப்பெருமைத்தாகிய) சித்தாந்தநெறி (வீடுபேற்றிற்கு நேர்வழியென) உபமந்நியர் அகத்தியர் முதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும்,—உலகமெல்லாம் மூர்க்கராகிப் பித்தாந்தப் பெரும் பிதற்றுப் பிதற்றி - உலகத்தாரனைவரும் (அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாம்) துரபிமானங்கொண்டு பித்தமுடிவாகிய பெரும் பித்தாற் பிதற்றி,—பாவப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இது என்ன பிராந்தி - அப்பாவத்தாற் பெருங்கொடு நரகத்தின் வீழ்வர் ஈதென்னை மயக்கம் என்க.

ஒளத்திராதியென்றாற்போல முத்தியந்தம் முத்தாந்தமென மரீஇயிற்று. பித்தாந்தம் பித்தமுடிபு; பெரும்பித்தென்பதாம். (கசு)

இறைவனு வான்ஞான மெல்லா மெல்லா
முதன்மையனுக் கிரகமெல்லா மியல்புடையா னியம்பு
மறைகளா கமங்களினு னறிவெல்லாந் தோற்று
மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாரா தோர்க்கு
முறைமையினு லின்பத்துன் பங்கொடுத்த லாலே
முதன்மையெலா மறிந்துமுயங் கிரண்டு போகத்
திறமதனுல் வினையறுக்குஞ் செய்தி யாலே
சேருமனுக் கிரகமெலாங் காணுதுநாஞ் சிவற்கே.

(இ-ள்.) எல்லாஞானம் எல்லாமுதன்மை எல்லா அனுக்கிரகம் சிவற்கே நாம் காணுதும் - முற்றுணர்வு முடிவிலாற்றல் பேரருளாகிய மூன்றும் சிவபிரானுக்கே (யுளவென்பது)யாந் தெளிந்தேம் (எங்ஙனமெனின்),—இயம்பு மறைகள் ஆகமங்களினுன் அறிவெல்லாம் தோற்றும - மேற்கூறியவாற்றாற் பெறப்பட்ட வேதாகமங்களை அருளிச்செய்த ஏதுவான் முற்றுணர்வு தெளியப்படும்,—மரபின் வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும் முறைமையினுல் இன்பத்துன்பம் கொடுத்தலாலே முதன்மையெலாம் அறிந்தும் - அவ்வேதாகமங்களினெறிச் செல்வோர்க்கும் செல்லாதோர்க்கும் அம்முறையே சுகதுக்கம் அளித்தலாகிய ஏதுவான் முடிவிலாற்றல் தெளியப்படும்,—முயங்கு இரண்டு போகத் திறமதனுல் வினை அறுக்கும செய்தியாலே அனுக்கிரகமெலாம் சேரும் - பொருந்திய இன்பத்துன்பநுகர்ச்சிக்கூறுபாட்டால் (அதற்குக் காரணமாகிய) இருவினைகளை நீக்கும் ஏதுவாற் பேரருள் தெளியப்படும்,—இயல்பு உடையான் இறைவன் ஆவான் -(ஆகலான் அங்ஙனம இமமூன்றுகுணம) இயல்பாகவுடைய அமமுதல்வன் (செநநமொன்றிலே திருக்கடைக்கண்சேர்த்தி ஞானவாரிமடுத் தானந்தம் பொழிதற்கும் அச்செநநமொன்றிலேதானே மலங்கழுவிச் சீவன் முத்தராகவைத்தாண்டு வரும்பிறப்பை யறுத்தற்கும் பாதமலர்க்கீழ் வைத்தற்கும்) வல்லவனுவான் என்க.

இறைவனென்றது வல்லவனென்னுந் துணையாய் நின்றது.

பல சனனங்களிலு மாகாதவற்றையெல்லாம் ஒருசனனத்திலேதானே யங்ஙனமாகச் செய்யுமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி யவ்வாசங்கை நீக்கி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு.

இதற்குப் பிறவெல்லாம் ஒரியைபின்றுதன்மேலுங் கூறியதகூறலென்னும் வழு ப்பட வைத்துரைப்ப.

இவையிரண்டுசெய்யுளானுஞ் சைவத்திறத்தடைதற் சிறப்புக்கூறப்பட்டது. ()

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கந்
தாதமார்க் கம்மென்றுஞ் சங்கரனை யடையு
நன்மார்க்க நாலவைதா ஞான யோக
நற்கிரியா சரியையென நவிற்றுவதுஞ் செய்வர்
சன்மார்க்க முத்திகள்சா லோக்கியசா மீப்பிய
சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்றுசதுர் விதமா
முன்மார்க்க ஞானத்தா லெய்து முத்தி
முடிவென்பர் மூன்றினுக்கு முத்திபத மென்பர்.

(இ-ள்.) சங்கரனை அடையும் நன் மார்க்கம் - (அங்ஙனம் சைவத்திறத் தடைந்தார்) சிவபிரான் திருவடியைச் சேர்தற்குரிய நன்மையாகிய நெறி,—தாதமார்க்கம் சற்புத்திரமார்க்கம் சகமார்க்கம் சன்மார்க்கம் என்றும் நால்- தாசநெறியென்றும் நன்மையாகிய புத்திரநெறியென்றும் தோழநெறியென்றும் நன்னெறியென்றும் நான்குவகைப்படுதலின்,—அவைதாம் நற்சரியை கிரியா யோகம் ஞானமென நவிற்றுவதும் செய்வர் - அவையே சிவசரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்றுபெயர் வழங்குவர்,—சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சியமென்று சதுர்விதமாம் - அந் நன்மையாகிய நெறிகட்குப்பயன் (முறையே) சிவசாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமென நான்குவகைப்படும்,—மூன்றினுக்கு முத்திபதமென்பர் - (அவற்றுள்) சிவசரியை முதலியவற்றான் எய்தும் சிவசாலோகமுதலிய மூன்றனைப் பதமுத்தி(யாகிய அபரமுத்தி)யெனக்கூறுவர்,—முன் ஞான மார்க்கத்தால் எய்தும் முத்தி முடிவென்பர் - முதன்மையாகிய ஞானவழி யான் எய்தும் சிவசாயுச்சியத்தைப் பரமுத்தியெனக்கூறுவர் என்க.

சாலோக்கியமுதலியவற்றிற்குப் பொருள் வருகின்ற செய்யுட்கணுங்கினும் ஆசிரியர்தாமே மொழிபெயர்த்துரைக்கின்றவாற்றானறிக.

இதனானே சைவத்திறத்தடைந்தாராற் செலுத்தப்படுஞ் சரியைமுதலிய நானகும் முத்திநெறியாதற்கட்படும் பேதமும் அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன. (கஅ)

தாதமார்க் கஞ்சாற்றிற் சங்கரன்றன் கோயிற்
றலமலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ் சாத்திப்
போதுகளுங் கொய்துபூந் தார்மாலை கண்ணி
புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித்
தீதிறிரு விளக்கிட்டுத் திருநந்த வனமுஞ்
செய்துதிரு வேடங்கண் டாலடியேன் செய்வ
தியாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியு
மியற்றுவதிச் சரியைசெய்வோ ரீசனுல கிருப்பர்.

(இ-ள்.) தாதமார்க்கம் சாற்றில் - (அந்நான்கனுள்ளே) தாசநெறியைப் பேசுமிடத்து,—சங்கரன்றன் கோயிற்றலம் அலகு இட்டு - சிவபிரா

னுடைய திருக்கோயிலின்மாட்டுத் திருவலகிட்டு,—இலை புராணம வே குஞ் சாத்தி - விளங்கும்படி திருமெழுக்கிட்டு,—தீதல்லாக் கலைஞான இட்டு - குற்றமற்ற பிரகாசம்பொருந்திய திருவிளக்கிடுமகாண்டங்களும் மும் செய்து - அழகிய நந்தனவனங்கள் வைத்து,—வீடு ஆராய்ந்து,—பல் திருப்பள்ளித்தாமங்கள் எடுத்து,—பூந்தார் மாலை கண்டியிப்படுகின்ற பொ சமைத்து - பொலிவாகிய மலரான் இயன்றமாலை (இண்டைசு பாசம் தெரி ணிகள் சிவபிரான்றிருமேனியிற் பொலிவுறும்வண்ணம் படைத்தலக்கணத் து,—புகழ்ந்து பாடி - முதல்வனுடைய புகழ்தற்கரிய மேலர்களர்க்க ஞா னை வாயாரவாழ்த்தி,—திருவேடங் கண்டால் அடியேன் செய்வதுங்களு பணியீர் என்று பணிந்து அவர்தம் பணியும் இயற்றுவது - சிவனடித்து திருவேடத்தைக் கண்ணுற்றவளவில் அடியேனுற்செய்யத்தக்க குற்றேவளு யாது அதனை யருளவேண்டுமென்று வணங்கி அவர் அருளிச்செய்யுர் பணிவிடையுஞ்செய்வதாம்,—இச்சரியை செய்வோர் - (புறத்தொழின்மா த்திரையானே உருவத்திருமேனியைநோக்கி வழிபடுதலாகிய) இச்சரியை யினை அநுட்டித்தோர்,—ஈசன் உலகு இருப்பர் - சிவசாலோகமாகிய பத முத்தியைப்பெறுவர் என்க. (கசு)

புத்திரமார்க் கம்புகலிற் புதியவிரைப் போது
 புகையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண் டைந்து
சுத்திசெய்தா சனமூர்த்தி மூர்த்தி மானுஞ்
 சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த
பத்தியினு லருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்
 பரிவினொடு மெரியில்வரு காரியமும் பண்ணி
நித்தலுமிக் கிரியையினை யியற்று வோர்க
 ணின்மலன்ற னருகிருப்பர் நினையுங் காலே.

(இ-ள்.) புத்திரமார்க்கம் புகலின் - புத்திர நெறியைச் சொல்லு மிடத்து,—புதியவிரைப் போது புகை ஒளி மஞ்சனம் அமுது முதல் கொ ண்டு - புதிதாகிய வாசனையுடைய மலர்கள் தூபம் தீபம் திருமஞ்சனம் தி ருவமுது முதலிய (பூசோபகரணங்களெல்லாந் தேடி அமைத்துக்) கொ ண்டு,—ஐந்து சுத்தி செய்து ஆசனம் மூர்த்தி மூர்த்திமானும் சோதியை யும் பாவித்து ஆவாகித்து - பஞ்ச சுத்திகள் பண்ணி (ச் சிவாசனமூர்த்தி மூலங்களாலே முறையே) ஆசனமிட்டு மூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து மூர்த்திமானாகிய பரஞ்சோதியைப் பாவனைசெய்து ஆவாகித்து,— சுத்த பத்தியினால் அருச்சித்து - நிருமலமாகிய மெய்யன்பினால் அருச்சனைசெ ய்து,—பரிவினொடும் பரவிப் போற்றி - விருப்பத்தொடு துதித்து வழிபா டியற்றி,—நித்தலும் எரியில் வரு காரியமும் பண்ணி - நித்தியாக்கினி காரி யமுஞ் செய்து (முடிப்பதாம்),—நினையும் காலே இக்கிரியையினை இயற்று வோர்கள் - நினையுமிடத்து (ப் புறத்தொழில் அகத்தொழிலென்னும் இர ண்டானும் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கி வழிபடுதலாகிய) இக்கிரி யையினை அனுட்டித்தோர்,—நின்மலன்றன் அருகு இருப்பர் - சிவசாமீப மாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர் என்க. (உ0)

இதற்குப் பிறனெகம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டுஞ்
ப்பட வைத்துளைப்ப.பற்று முச்சதுர முதலாதா ரங்க
இவையிரண்டுசெ மறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்ந்தங்
ந் ப்பாய் மேலேறி யலர்மதிமண் டலத்தின்
சன்மார்க்களு வமுதுடல முட்டத் தேக்கி
தாத முச்சோதி நினைந்திருத்தன் முதலாக வினைக
நன்மார்ச் ர்க்க வட்டாங்க யோக முற்று
ந முழுத்தவுழுந் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர்.
சன்

(இ-ள்.) சகமார்க்கம் உழத்தல் - தோழநெறிப் பயிற்சியாவது,—இர ம்ம் தடுத்து -(உச்சுவாசம நிச்சுவாசம) இரண்டையும் அடக்கி,—வளி ப்பு அற்று - (சுழுமுனைமார்க்கத்திலே) பிராணவாயுவைச் சலனமற றுத்தி,—புலன் ஒடுக்கி - விடயங்களின் வழி (மனத்தைச்செல்லவொட் டாது) மீட்டு,—முச்சதுரமுதல் ஆதாரங்கள் அகமார்க்கம் அறிந்து-முக் கோணம சதுரமுதலிய (வடிவினவாகியமூலாதாரம் சுவாதிட்டானமாதிய) ஆறுதாரங்களின் அந்தர்மாதிருகாக்கிரமத்தை உணர்ந்து,—அவற்றின் அ ரும் பொருள்கள் உணர்ந்து - அவ்வாதாரங்களின் அரிய அதிதேவதைக ளைத் தியானித்து (அவ்வாறுதாரங்களினும் அசபாசத்தி சிவான்மிகையாய் நிற்கு முறைமையை நோக்கி),—அங்கு அணைந்துபோய் மேல் ஏறி-மூலா தாரந்தொடங்கி (விநாயகர் முதலாகிய தேவதைகளை) ப் பொருந்தி மே லாகிய (பிரமரந்திரமளவும் அசபையுடன்) சென்றணைந்து,—அலர்மதி ம ண்டலத்தின் முகமார்க்க அமுது - (அப்பிரமரந்திரத்தின் கண்ணதாகிய தா மரை முகையை) அலர்வித்து (அதன் கேசராக்கிரத்துள்ள) சந்திரமண்ட லத்தை (மூலாக்கினியினால் இளகப்பண்ணி) அவ்வழித்தாக ஒழுகும் அ மிர்தத்தை,—உடலம் முட்டத் தேக்கி - தேகமுழுவதும நிரப்பி,—முழுச் சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாக - பூரணப்பிரகாசத்தைத் தியானித்தன் முதலிய(வாம்),—வினைகள் உக மார்க்க அட்டாங்கயோகம் முற்றும் உழந் தவர் - வினைகள் கெடுதற்குரிய வழியாகிய (இயமநியமமுதலிய) இவ்வட் டாங்க யோகமென்னும் (அகத்தொழின் மாததிலையானே அருவத்திரு மேனியை நோக்கி வழிபடுதல்) முற்றும் அநுட்டித்தோர்,—சிவன்றன் உருவத்தைப் பெறுவர் - சிவசாரூபமாகிய பதமுத்தியைப்பெறுவர் என்க.

சகமார்க்கமுழததலென வினைமுடிக்க.
இவ்வியோக முழந்தவரென எடுத்துக்கொண்டுரைக்க. (உக)

சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத
சாத்திரங்கள் சமயங்க டாமபலவு முணர்ந்து
பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம்
பதிபசுபா சந்தெரிந்துப் பரசிவனைக் காட்டு
நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான
ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடா வண்ணம்
பின்மார்க்கச் சிவனுடனாம் பெற்றி ஞானப்
பெருமையுடை யோர்சிவனைப் பெறுவர் காணே.

(இ-ள்.) சன்மார்க்கம் - நன்னெறியாவது,—சகலகலை புராணம் வேதம் சாத்திரங்கள் சமயங்கள்தாம் பலவும் உணர்ந்து - எல்லாக் கலைஞானங்களும் புராணங்களும் வேதசிவாகமங்களினுள்ள கருமகாண்டங்களும் (ஏனை) நூல்களும் (மற்றச்) சமயசாத்திரங்கள் பலவும ஆராய்ந்து,—பல்மார்க்கப் பொருள் பலவும கீழாக (க் கழித்து) - பலவழிப்படுகின்ற பொருள் முழுவதும கீழெனக்கண்டு கழித்து,—மேலாம் பதி பசு பாசம் தெரித்து - மேலாய பதி பசு பாசமென்னு முப்பொருளையும் (தடத்தலக்கணத்தின் வைத்து வகுத்து உணர்த்தி,—பரசிவனைக்காட்டும் நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி - (அம்மூன்றனுட்) பதிப்பொருள் (ஏனைப்பாச பசுக்களுக்கு மேலாதல்) இனிதுவிளங்கச் சொரூபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதலாகிய நல்வழிக்கேதுவான ஞானகாண்டத்தை (ஓதல் கேட்டல்களுடன்) சிந்தித்து,—ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவும் நாடாவண்ணம் பின்மார்க்கச் சிவனுடனுமை பெற்றி - (புறத்தொழில் அகத்தொழில் இரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழின் மாத்திரையானே அம்மூன்று திருமேனிக்கு மேலாய்) ஞாதிருஞானஞேயமாகிய பகுப்பின்றி அத்துவிதமாய் இயைந்த (அகண்டாகாரநித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற) சிவபிரான்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடாகும்,—ஞானப் பெருமையுடையோர்-(இம்) மகிமைபொருந்திய ஞானத்தினை அநுட்டித்தோர்,—சிவனைப் பெறுவர் காணே - சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியைப் பெறுவர் என்க.

அவ்வழிபாடிவையென்பது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

ஈண்டு வேதமென்றது வேதஞ் சிவாகமமென்னு மிரண்டினுமுள்ள கருமகாண்டத்தை. சிவாகமும் வேதமென வழங்கப்படும்.

கீழுள்ளவற்றைக் கீழெனக் கண்டு கழித்தாலன்றி மேலுள்ளன பயன்படாவென்பார், கீழாகவென்றார். கழித்தென்பது சொல்லெச்சம்.

பதிபசுபாசந் தெரித்தலாவது அம்மூன்று பொருளையுந் தடத்தலக்கணத்தின் வைத்து வகுத்துணர்த்துதல். பரசிவனைக் காட்டலாவது அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருள் ஏனைப்பாச பசுக்களுக்கு மேலாதலினிது விளங்கச் சொரூபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதல். ஈண்டு ஞானமென்றது ஞானசாத்திரத்தின் மேற்று. தெரித்துக்காட்டு ஞானநூலெனவே, ஞானகாண்டமெல்லாந் நூலாருந்தகிநியாயம்பற்றி இங்ஙன மிருபகுதிப்பட நிகழுமென்ப தாயிற்று.

நாடுதல் சிந்தித்தல். நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும் ஓதல்கேட்டல்களும் உடன்கொள்ளப்படும்.

பின்மார்க்கச்சிவன் வினைத்தொகை. பின்னுதல் அத்துவிதமா யிையைதல்.

நாடாவண்ணம் பின்னிய சிவனென்றுரைக்க. மார்க்கம் இடைப்பிறவரல்.

சன்மார்க்கமாவதுணர்ந்து கழித்து நாடியுடனும் பெற்றியென வினைமுடிபு செய்க.

மேல் இச்சரியை இக்கிரியை யென்றாற்போல ஈண்டும் இஞ்ஞானப் பெருமையெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட சரியைமுதலிய நான்கிற்குமிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உஉ)

ஞானநூ றனையோத லோது வித்த
　　னற்பொருளைக் கேட்பித்த றான்கேட்ட னன்றா
வீனமில்லாப் பொருளதனைச் சிந்தித்த லைந்து
　　மிறைவனடி யடைவிக்கு மெழின்ஞான பூசை
யூனமிலாக் கன்மங்க டபஞ்செபங்க டியான
　　மொன்றுக்கொன் றுயருமிவை யூட்டுவது போக
மானவையான் மேலான ஞானத்தா லரனை
　　யருச்சிப்பர் வீடெய்த வறிந்தோ ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஒன்றுக்கு ஒன்று உயரும் - (சிவதருமோத்தரத்திற் கூறிய வாறே) ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய (கன்மமுதல் ஞானமீறாகிய வேள்வி ஐந்தனுள்),—ஊனம் இலாக்கன்மங்கள் தபம் செபங்கள் தியானம் இவை போகம் ஊட்டுவது ஆனவையான்-குறைவில்லாத கன்மவேள்வி தவவேள்வி செபவேள்வி தியானவேள்வி யென்னு முன்னைய நான்கும் போகத்தை ஊட்டுவனவாகலின்,—ஞானநூல்தனை ஓதல் - (நூலின்கண் அதிகார முடையராயினர்) ஞானநூலைத் தாமோதுதலும்,—ஓதுவித்தல் - (அந்நூலைப்) பிறர்க்கோது வித்தலும்,—நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் - நன்மையாகிய அந்நூற்பொருளை (த் தமது மதிநுட்பத்தால் உணர்ந்து) பிறர்க்குரைத்தலும்,—நன்றாக் தான் கேட்டல் - (ஆசிரியனைவழிபட்டு அந்நூற்பொருளைத்) தாஞ்செவ்விதாகக் கேட்டலும்,—ஈனம் இலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும் எழில் ஞானபூசை - குறைவில்லாத அப்பொருளைச் சிந்தித்தலுமாகிய ஐவகைப்பட்ட அழகிய ஞானவேள்வி யொன்றுமே,—இறைவன் அடி அடைவிக்கும் - வீடுபேற்றைத் தருவதாம் (ஆதலால்),—வீடு எய்த அறிந்தோர் எல்லாம் - அவ்வீடுபேற்றை அடைய உணர்ந்தோர் எல்லாரும்,—மேலான ஞானத்தால் அரனை அருச்சிப்பர் - (அங்ஙனம் ஐவகையான்) மேம்பட்ட ஞான வேள்வியினாலே சிவபிரானை நோக்கி வேட்கற்பாலர் என்க.

தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும் நூல வேண்டாமையின் நூலானாகற்பாலனவாய வினையைந்துமே ஈண்டு வேள்வியென் றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

நற்பொருளைத் தான்கேட்டல கேட்பித்தலெனக் கேட்டற்குப்பின் வைத்தோதாமையான், ஈண்டுக் கேட்பித்தலென்றது, ஆசிரியனை வழிபட்டுத் தான் கேட்டலின்றியும் ஓதவுமோதுவிக்கவும் பெற்று நூலின்க ணதிகாரமுடையராயினர் அந்நூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தாலுணர்ந்து தம்மாலோதுவிக்கப்பட்டார்க்கு உரைத்தலையென்பது பெற்றாம்.

கேட்டற்குப் பின்னர்த்தாகிய வினைக் கேட்பித்தல், பிறர்க்குரையிடத்தே நூற்கலப்பாகு மென்பவாகலிற் சிந்தித்தற் பயத்ததாய் அதனுளடங்குதலின், வேறுவைத்தெண்ண வேண்டாவாயிற்று. அற்றாகலினன்றே வருஞ் செய்யுளிற் கேட்டற்குப் பின் சிந்தித்தலே கூறியொழிந்ததூஉமென்க. (உ.ரு)

கேட்டலுடன் சிந்தித்த றெளித னிட்டை
　　கிளத்தலென வீரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம்
வீட்டையடைந் திடுவர்நிட்டை மேவி னோர்கண்
　　மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்

கிட்டியபுண் ணியராத ராகி யின்ப
மினிதுநுகர்ந் தானருளா லிந்தப் பார்மே
லொட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்துக் குருவான்
ஞானநிட்டை யடைந்தடைவர் நாதன் றாளே.

அறுக்க - ரி - தவஞ் பது,—சரி ·(ஏனை

(இ-ள்.) கிளக்கில் ஞானம் - மேற்கூறிய (ஞானவேள்வி ஐந்து முற் முன்னைய மூன்றினும் ஆசிரியன் அறிவுறுக்கும் உண்மை ஞானம் நிக அ மையின்) உண்மை ஞானமெனப்படுவன,—கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெ ளிதல் நிட்டை கிளக்கலென ஈரிரண்டேயாம - (ஏனை) க்கேட்டல் சிந்தி த்தல்களும் (சிந்தித்ததனைப் பின்னர்த்) தெளிதலும் (தெளிந்தவாறே அ தன்பின்) நிட்டைகூடுதலுமென்னும் நான்கேயாம்,—நிட்டை மேவினோர் கள் வீட்டை அடைந்திடுவர் - (இம்முறையேவந்து) நிட்டைபொருந்தி னோர் வீட்டினைத்தலைப்படுவர்,—மேவாது தப்பினவர்-(இந்நான்கினுள்)மே வுதலின்றி (த் தீக்கையில் அத்துவசுத்தி பண்ணப்பட்டு ஓதல் ஓதுவித்தல் கேட்பித்தல் மாத்திரையினின்று) தப்பினவர்,—மேலாய பதங்கட்கு ஈட் டிய புண்ணியராதராகி இன்பம் இனிது நுகர்ந்து - மேலாய பதமுத்திகட் கீட்டப்பட்ட புண்ணியத்தலைவராய் (ஆண்டுள்ளவகி) இன்பத்தினை நன்கு பெற அநுபவித்து,—அரன் அருளால் இந்தப் பார்மேல் நாட்டிய நற்குல த்தினில்வந்து அவதரித்து - முதல்வனுணையான் (அவைகளினின்றுநீங்கி) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே உயர்ந்த நற்குலத்திற்றோன்றிய துணையானே,— குருவான் ஞான நிட்டை அடைந்து நாதன் தாள் அடைவர் - ஆசிரியன் (மாட்டுக் கேட்டல் முதலியநெறி)யால் ஞான நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபேறெய்துவர் என்க.

ஓதன்முதலிய மூன்றினின்றோர்க்குங் கேட்டன்முதலிய ஆசிரியனையின்றியமை யாவென்பது உணர்த்துதற்பொருட்டு, இந்தப்பார்மேலொட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்தென்ற துணையேயாகலின் அதுவே நியதமன்றெனக்கொள்க, சரியைமுத லியவற்றினின்றோரும் அங்குநாதனே முன்னிற்கி னணுகுவர்நற்றாளேயென வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படுதலின்.

இனி மேவாதுதப்பினவ ரென்பதற்குக் கேட்டன்முதலிய மூன்றினின்று தப் பினவரென்றுரைப்பாருமுளர்; கேட்டபின்னர்க் கேட்க வேண்டாமையானும், சிந் தித்தபின் நூல் வேண்டாமையானும், தெளிந்தவழி நிட்டைமேவுதற்கு இடையீடின் மையானும், கேட்டன் முதலியவற்றினின்றோர் சுத்த தத்துவபுவனங்களின் அபர முத்தராக வைகியவாறே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவதன்றி மீளுதலின்மையானும், அவர்களைச் சரியைமுதலியவற்றி னின்றோரோடொப்ப வைத்து அங்ஙனமுரைத்தல் சிறிதுமேலாமையானும், மேலைச்செய்யுளோ டியைபுபடாமையானும், அவருரைப்பன வெல்லாம் போலியென்றொழிக

இவையிரண்டு செய்யுளும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இத்துணைப்பகுதித்தெ ன்பதூஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப்பாமாறும் அவற்றிற்குரிய பயன் வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு. (உ௫)

தானமியா கந்தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள்
சாந்திவிர தங்கன்ம யோகங்கள் சரித்தோ
ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீள்வ
ரீசனியோ கக்கிரியா சரியையினி னின்றோ

ஞானமிலா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லா
மொடுங்கும்போ தரன்முனிலா தொழியினுற்ப வித்து
ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சிவனை யங்கு
நாதனே முன்னிற்கி னணுகுவர்நற் றாளே.

(இ-ள்.) தானம் - தானங்கள்கொடுத்தலும்,—யாகம் - வேள்விகள் ட்டலும்,—தீர்த்தம் - புண்ணியதீர்த்தங்கள் ஆடலும்,—ஆச்சிரமம் - நதநிலைகளிற் றவறாதுநிற்றலும்,—தவங்கள் - தபசுகள்புரிதலும்,—சாந் தி - பிராயச்சித்தங்கள்பண்ணலும்,—விரதம் - விரதங்கள்காத்தலும்,— கன்மயோகங்கள் சரித்தோர் - கர்மயோகங்கள் இயற்றலுமாகிய இவைக ளை அநுட்டித்தோர்,—ஈனம் இலாச் சுவர்க்கம் பெற்று இமைப்பு அளவில மீள்வர் - (இன்ப) மிக்குடைய துறக்கவுலகத்தினைப் பொருந்தி(ப் போக ங்களை நுகர்ந்து) விரைந்து மீளுவராகலின் (மேலே மேலேபோயு மீளு தற்கேதுவாகிய அப்பசு புண்ணியம் போலன்றி),—ஈசன் சரியை கிரியா யோகினின் நின்றோர் - முதல்வன் (விதித்த மேம்பட்ட) சரியை கிரியா யோகங்களாகியசிவபுண்ணியங்களை(விதிவழி) அநுட்டித்தோரும்,—ஊன ம் இலா முத்திபதம்பெற்று - (உண்மைஞானமேவாது தப்பினவரோடொ ப்பத்தத்தமக்குரிய) நிருமலமாகியபதமுத்திகளி (னெடுங்காலம்) வைகி,— உலகமெல்லாம் ஒடுங்கும்போது அரன் முன் நிலாது ஒழியின் - பிரபஞ்ச முழுதுஞ் சங்காரப்படும்பொழுது முதல்வன் முன்னின்றருளானாகில்,— உற்பவித்து ஞானநெறி அடைந்தே சிவனை அடைவர் - (மீட்டுஞ்) சநநத் தை யுற்று முடிவின்கண் எவ்வாற்றானும் குருவருளான்) ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவர்,—அங்கு நாதன் முன்னிற்கின் நற்றாளே நணு குவர் - (அங்ஙனஞ் சாலோக முதலிய பதமுத்தி பெற்றோரும்) ஆண்டு முதல்வன் அருளப்பெறிற் றிருவடியிற் கலப்பர் என்க.

இச்செய்யுள் சரியைமுதலியவற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறிய சாலோகமுதலிய பதமுத்திமாத்திரையே போலுமென்னு மாசங்கையை நீக்கியதூஉமாயிற்று. (உரு)

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற் றானந்
திலமளவே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து
பவமாயக் கடலினழுந் தாதவகை யெடுத்துப்
பரபோகந் துய்ப்பித்துப் பாசத்தை யறுக்கத்
தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப் பண்ணிச்
சரியைகிரி யாயோகந் தன்னிலுஞ்சா ராமே
நவமாகுந் தத்துவஞா னத்தை நல்கி
நாதனடிக் கமலங்க ளணுகுவிக்குந் தானே.

(இ-ள்.) சிவஞானச் செயலுடையோர் கையின் தானம் திலம் அள வே செய்திடினும் - (விதிவழியின்றிப் பத்திவழியினின்றோர்)சிவஞானிகள் கையின் கண்ணே தானஞ்செய்தளித்தபொருள் சிறிதேயாயினும்,—நிலம் மலை போல் திகழ்ந்து - நிலமும் மலையும்போல மிக்கோங்குதலான் (அத் தானம் அப்பத்தருக்கு),—பரபோகம் துய்ப்பித்து - மேலாகிய (சிவசாலோ காதி பதங்களை ஒருதலையாகநண்ணி ஆண்டுளவாகிய) இன்பங்களை அநுப விக்கச்செய்து,—பவமாயக் கடலின் அழுந்தாதவகை எடுத்து - சநநமரண

வஞ்சக்கடலின்கண் அமிழ்ந்தாவண்ணம் எடுத்து,—பாசத்தை அறுக்க - பாசத்தினை நீக்க,—தவம் ஆரும் பிறப்பு ஒன்றின் சாரப்பண்ணி - தவஞ் செய்தற்குரிய (உயர்ந்தகுலத்தில்) ஒரு பிறவியை அடையச்செய்து,—சரியை கிரியா யோகந்தன்னினும் சாராமே - சரியைகிரியாயோகங்கள் (ஏனோர்க்குப் போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமின்றி) எளிதிற்கைகூடி முற்றுப்பெறச்செய்து,—நவம் ஆகும் தத்துவஞானத்தை நல்கியே நாதன் அடிக்கமலங்கள் நணுகுவிக்கும் தான் - (முடிவின்கண்ணே) புதுமையாகிய உண்மை ஞானநெறியைத் தலைப்படுத்தியே முதல்வனது செங்கமலமலர் போலுந் திருவடியாகிய வீட்டினை எய்துவிக்கும் என்க.

பத்திநெறியினின்றோர்க்குப் பக்குவமிகுதிப்பாட்டாற் சரியை கிரியாயோகம் எளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறுவனவன்றி ஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமுடையனவல்லவென்பார், சரியை கிரியாயோகந் தன்னினுஞ் சாராமே யென்றாராகலின், சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வரென மேற்கூறிய சோபானமுறையோடு முரணாமை யறிக.

இவைநான்கு செய்யுளானும் ஐவகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும் பயனும் சரியை முதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும் பயனும் சிவஞானிகட்குச் செய்யுந் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தாற் பத்திநெறியினின்றோர் பெறும் பயனும் உணர்த்து முகத்தானே, எந்நெறியி னின்றோர்க்கும் வீடுபேறெய்துதற்கண் ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது. (உசு).

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண
நல்லவா கமஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னு
மூனத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞா னத்தா
லுறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தா
னனத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போ
லஞ்ஞானம் விடப்பந்த மறுமுத்தி யாகு
மீனத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான
மிறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பர்.

(இ-ள்.) ஞானத்தாலே வீடென்று - (மேற்கூறியவாற்றால் ஏனையவெல்லாம் ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும்) ஞானம் ஒன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்தகாரணமென்று,—நான்மறைகள் புராணம் நல்ல ஆகமம் சொல்ல - நான்கு வேதங்களும் பதினெண்புராணங்களும் இருபத்தெட்டுச்சிவாகமங்களுமாகிய பிரமாணநூல்களெல்லாந் துணிந்துகூறுவதாகவும்,—அல்லவாமென்னும் ஊனத்தார் என்கடவர் - அவற்றோடு பிணங்கி (வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கைமாத்திரையே அமையும் ஐவகைவேள்வி முதலிய கன்மங்களே அமையும் பத்திநெறிமாத்திரையே அமையுமென்று இவ்வாறு) பிதற்றும் பேதை நீரார் (ஒருவாற்றானுந்) தெருட்டற்பாலர் அல்லரெனவும்,—அஞ்ஞானத்தால் பந்தம் உறுவது தான் - (ஞானமல்லாதன வெல்லாம் அஞ்ஞானமாகலின்) அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலே (அன்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும்),—அது அலர் கதிர்முன் இருள்போல் உயர்மெய்ஞ்ஞானந்தான் ஆனத்தால் போவது - அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிக

ளெல்லாம் விரிந்த ஒளிமுன் இருள்போல மேம்பட்ட உண்மைஞானத்தின் முன்னர்ச் சத்திகெட்டொழியும்,—அஞ்ஞானம் விடப்பந்தம் அறும் முத்தி ஆகும் - அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகள் ஒழியவே (அவற்றானாகிய) பந்தம் நீங்கும் (அதுநீங்கவே) முத்திநிலை கைகூடுமாகலான் (ஞானம் ஒன்றே முத்திக்குச் சிறந்தகாரணமெனவும்),—ஈனத்தார் ஞானங்கள் அல்லா ஞானம் - (ஞானத்துள்ளும்) தார்க்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதி முதலியோர் கூறும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலான் (அவையும் பந்தமுறுத்துவனவேயன்றி வீடெய்துவிக்கமாட்டாமையின்),—இறைவன் அடிஞானமே ஞானமென்பர் - (அவற்றின்வேறாய) முதல்வன் திருவடிஞானமொன்றே அப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவதெனவுங் கூறுவர் (அந்நூல்களின உண்மையுணர்ந்தோர்) என்க.

ஏகாரமிரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன.

சொல்லவுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

தானிரண்டும அசை.

ஆனத்தால் ஆனவதனாலெனக. ஆனவெனபதனுள்ளகரமும அதனாலென்பதனு ளன சாரியையுந்தொடைநோக்கி விகாரத்தாற றொக்கன, * "பெறறத்தாற் பெறறபயன்" எனறாற்போல. ஆதல் உண்டாதல.

இதனானே பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமல்லவாதல் இனிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்துணையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொதுவகையாறகூறி, இனிச் சிறப்புவகையாற கூறுகின்றார். (உ௭)

சூரியகாந்தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய
சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோ
லாரியனா மாசான்வந் தருளாற் றோன்ற
வடிஞான மான்மாவிற் றோனறுந் தோன்றத்
தூரியனாஞ் சிவனறோன்றுந் தானுந் தோன்றுந்
தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன்று
பேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு
நின்றநிலை யெல்லாமுன் னிகழ்ந்து தோன்றும.

(இ-ள்.) தோன்றியிடச் செய்யசுடர் - (தனது கிரணத்தோடு) தோன்றுஞ் செம்மையாய ஞாயிற்றின் (சந்நிதி மாத்திரையானே),—சூரியகாந்தக் கல்லின் இடத்தே சோதி (நிகழ்ந்து) தோன்றுமாபோல் - சூரியகாந்தக்கல்லின் கணணே நெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல,—அருளான் வந்துதோன்ற ஆரியனும ஆசான் - கேட்பித்தலோடும் வந்து தோன்றும் மேம்பட்ட ஞானாசிரியன் (சந்நிதிமாத்திரையானே),—ஆன்மாவின் அடிஞானம் (நிகழ்ந்து) தோன்றும் - மாணாக்கன் மாட்டு (மேல் ஈரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம என்றவற்றுள்) முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித்தோன்றும,—தோன்றத் தூரியனாம் சிவன் (முன்னிகழ்ந்து)

* திருக்குறள், சுற்றந்தழால். ௫ - ௪.

தோன்றும் - (அது) தோன்றவே முதல்வனாகிய பதியும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித்தோன்றும்,—(தன்னுள்ளே) தானும் (முன்னிகழ்ந்து) தோன்றும் - அப்பதியினுள்ளே பசுவும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித்தோன்றும்,—தன்னுள்ளே தொல் உலகமெல்லாம் (முன்னிகழ்ந்து) தோன்றும் - அப்பசுவினுள்ளே பழைய பிரபஞ்சவடிவாகிய பாசமும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித்தோன்றும்,—நேரியனாய் உயிர்க்கு உயிராய் (நின்றநிலை) - (இறைவன் அணுவோரண்டமாமபடி) நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிராய் நின்றநிலையும்,—பரியனுமாய் எங்கும நின்ற நிலையெல்லாம் முன்னிகழ்ந்து தோன்றும் - (அண்டமோரணுவாமபடி) பரியனுமாகலால் யாண்டும் நின்ற (பூரண) நிலையுமாகிய வெல்லாம நிருவிகற்பமாய் விளங்கித்தோன்றும் என்க.

அருளாலென்புழி ஆன் உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது; *"தூங்குகையா னோங்குநடைய" என்றாற்போல. ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் கேட்பித்தலை யுணர்த்திற்று. ஆசிரியன் நாற்பொருளுரைக்கும்வழி ஆசிரியன்ஞானமே மாணாக்கன்மாட்டுச் சென்று பற்றுவதுபோலுமென்னு மாசங்கை யறுத்தற்பொருட்டுத் தோன்றத் தோன்றுமென்றார். உவமை கூறியதுமது. சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவாகமநூற்றுணி பென்க.

அணுவோரண்டமாம்படி நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிராதலும் அண்டமோரணுவாம்படி பரியனுமாகலால் எங்குநிற்றலும் பெறப்படுமென்பார், நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிராயெங்கு நின்றநிலை யென்றார்.

முன்னிகழ்ந்தென்பதனை யாண்டுங் கூட்டுக; முன்னிகழுந் தோற்றமாவது சவிகற்பத்துக்கு முன்னாக நிகழும் நிருவிகற்பத்தோற்றம்.

இதனானே கேட்டலாமாறும அதன்கணிகழுமநுபவமுங் கூறப்பட்டன. (உஅ)

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத்தி நிபாத
மேவுதலு ஞானம்விளைந் தோர்குருவி னருளாற்
புக்கநுட் டித்தே நிட்டை புரிந்துளோர்கள்
பூதலத்திற் புகழ்சிவன் முத்த ராகித்
தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றி யோட்டிற்
றபனியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச் சங்கரனோ
டொக்கவுறைந் திவரவனே யவனிவரா விடாதே
யுடந்தையாய்ச் சிவன்றோற்ற மொன்றுமே காண்பர்.

(இ-ள்.) மிக்கது ஒரு பக்குவத்தின் மிகு சத்திநிபாதம் மேவுதலும் - பக்குவமுதிர்ச்சியான் நாலாஞ்சத்திநிபாத மேவிய விடத்தே (அவர்க்கு),—ஞானம் விளைந்து - அக்கேட்டலறிவு (மந்தமாதலின்றி) முதிர்ந்து (முறுக விளையும்),—ஓர் குருவின் அருளால் புக்கு - (அப்பொழுது) தம்மாசிரியராதல் தம்மோடொருசாலை மாணாக்கராய்த் தம்மின்மூத்தாருள் ஒருவராதல் சிந்திப்பிக்க (ப்பெறும் அந்நூற்பொருளின்கண்ணே கருத்தொருங்கி) நுழைந்து,—அநுட்டித்தே நிட்டை புரிந்துளோர்கள் - (முன்னொடுபின் மலைவற ஏதுதிருட்டாந்த முதலியவற்றாற்) சிந்தித்து நிட்டை(கூடுதற்கண்) வேட்கை மிக்குடையராகப்பெற்றார்,—பூதலத்தின் தக்க பிரியாப்பிரியம்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல், சூ - கக.

இன்றி - இவ்வுலகின்கண்ணே தக்க விருப்பு வெறுப்பின்றி(ச் சிந்தித்தற் கருமமே மேற்கொண்டு),—ஓட்டில் தபநீயத்தில் சமபுத்திபண்ணி - ஓடுஞ்செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவதாய் (மற்றொன்றினும் பற்றொன்றின்றி),—புகழ் சீவன் முத்தராகி - புகழத்தக்க சீவன்முத்தரோடொத்து,—அவன் இவரை இவர் அவனை விடாதே உடனுறைதையாய்ச்சங்கரனோடு ஒக்க உறைந்து - பேரறிவாகிய சிவமுஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும (ஞாயிற்றினொளியும் கண்ணொளியும்போல்) அத்துவிதமாய் (தாஞ்) சிவத்தோடுகூட நிற்றலான்,—சிவன் தோற்றம ஒன்றுமே காண்பர் - (ஆண்டுத்தாமுளராதல் அறியப்பெறாது) சிவத்தோற்றமொன்றுமே காணப்பெற்று (நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னும இரண்டற்கும் இடைநிலத்தே) நிற்பர் என்க.

மிக்கதொருபக்குவத்தின்மிகுசத்திநிபாதமேவுதலுஞானம்விளங்தெனவே, அஃது அங்ஙன மேவாதவழி அக்கேட்டலறிவு முதலகுருதவின்றியஃகி நிகழு மென்பதாயிற்று.

விளந்தவழியென்பது விளங்கெனத் திரிந்தது.

ஓர்குருவெனப் பொதுப்படக்கூறினர், ஒருசாலை மாணாக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாரையுந் தழுவுதற்கு.

புரிதல் விரும்புதல்.

சீவன்முத்தராகி யென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமப்பொருள்குறித்து நின்றது; * "ஆள்வாரிலி மாடாவேனோ" என்றாற்போல. உடனுறைதையா யுறைந்து காண்பரென்றது, மழைபெய்து குளநிறைந்த தென்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. உம்மை சிறப்பு. ஏகாரம் பிரிநிலை. அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன்றித்தோன்றுமென்ற கடனதென் என்பதூம் இங்கிலையெனக் கொள்க.

இதனானே சிந்தித்தலாமாறுமதன்கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (உக)

> அறியாமை யறிவகற்றி யறிவி னுள்ளே
> யறிவுதனை யருளினா னறியாதே யறிந்து
> குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடுங்
> கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாயிற்
> பிறியாத சிவன்றானே பிரிந்து தோன்றிப்
> பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த் தோன்றி
> நெறியாலே யிவையெல்லா மல்ல வாகி
> நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னாயே.

(இ-ள்.) அருளினான் அறியாமை அறிவு அகற்றி - ஆசிரியன் திருவருளால் அறியாமையும் அறிதலுமாகிய இருவகைப் பாசங்களு நீங்கி,—அறிவினுள்ளே அறிவுதனை அறியாதே அறிந்து - தமமறிவின் கண்ணே கேட்டலறிவினைக் கேட்குமுறைமையிற் கேட்டு,—குறியாதே குறித்து - சிந்திக்கு முறைமையிற் சிந்தித்து,—குழைந்து அந்தக் கரணங்களோடும் கூடாதே வாடாதே இருப்பையாயின் - (பின்பு) அன்பு செய்து அந்தக்கரணங்களிற் சேராது அடங்கிநிற்கப் பெறுவாரானல் (தமக்கு),—பிறியாத சிவன்றானே பிரிந்து தோன்றி - பிரிதலில்லாத முதல்வன் இயல்பு (கேட்டற்காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிப்) பேதமாய்த்தோன்றி,—பிரபஞ்ச பேதமெல்லாம் தானாய்த் தோன்றி - (சிந்தித்தற்காலத்து) உலகபேதம்

---

* திருவாசகம், கோயின்மூத்த திருப்பதிகம், செ - எ.

அனைத்தினுங் (கலப்புப்பற்றி) அபேதமாய்த் தோன்றி,—இவையெல்லாம் அல்லவாகி - (தெளிந்தபின்) இவ்விரண்டு மன்றி,—நெறியாலே என்றும் நின்றே நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுவன் - (நேரியனும் பரியனு மாயதோர்) முறைமைபற்றி எஞ்ஞான்றும் (எவற்றினும் ஒற்றித்து) நின்றே ஒன்றினும் பற்றிலனாய் (வேறு) தோன்றும் என்க.

நின்று நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுவனெனக் கூட்டுக.

தெளிதலாமாறு மதன்பயனு மினிது விளங்குதற்பொருட்டு மேற்கூறிப் போந்தவற்றையும் அனுவதித்து உடன்கூறினார்.

கூடாதே வாடாதேயென ஈண்டுக் கூறவே, ஏனைக் கேட்டல்சிந்தித்தல்களினாரோவழிக் கூடுதலும் வாடுதலு நிகழுமென்பதாயிற்று. அற்றாகலினன்றே ஈண்டிவ்வாறினிது விளங்கப் பெறாதாயிற்றென்பது.

இருத்தலருமை நோக்கி இருப்பையாயினென்றார்.

இதனானே தெளிதலாமாறு மதன்கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (௩0)

புண்ணியமே னோக்குவிக்கும் பாவங்கீழ் நூக்கும்
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தி னாலே
நண்ணியஞா னத்தினா லிரண்டினையு மறுத்து
ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணா னாகி
யெண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறு மிவன்றா
னெங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கென்றுகுறை வின்றிக்
கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்து காயங்
கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருதரன்போ னிற்பன்.

(இ-ள்.) கீழ் நூக்கும் பாவம் மேல் நோக்குவிக்கும் புண்ணியம்-(வியாபகமாகிய வுயிர் அவ்வியல்பிழந்து ஏகதேசப்பட்டுக்) கீழேசென்று துன்பத்தை நுகர்தற்குக்காரணமாகிய பாவமும் மேலேசென்று இன்பத்தைநுகர்தற்குக்காரணமாகிய புண்ணியமும் (தளையேயாகலின்),—இரண்டினையும்-(அவ்வினைத்தளை)இரண்டனையும்,—புண்ணியனைப்பூசித்த புண்ணியத்தினாலே நண்ணிய ஞானத்தினால் அறுத்து - சிவபிரானை அருச்சித்தலென்னும் ஞானநூல் ஓதன்முதற சிந்தித்தலீறாகிய ஞானபூசையின் பயனாய்நிகழ்ந்த தெளிதலுணர்(வெனப்படும் அரத்)தான் அறுத்து,—ஞாலமொடு கீழ் மேலும் நண்ணானாகி - (காரணமின்மையிற் காரியமாகிய)பூமி நரக சொர்க்கங்களிற் செல்லுத (லாகிய ஏகதேசச் செலவும்) இன்றாயொழிந்தாராகி,—இவன்றான் கண்ணுதறன் நிறைவதனில் கலந்து-(அஃதொழியவே)அவர் (கரணங்களின் வயத்தராதலின்றிமேல் அங்ஙனநதோன்றிய) இறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு,—ஞாயிறு எங்கு எழில் என் எமக்கென்று குறைவு இன்றி,—ஞாயிறு எவ்விடத்தெழினும் அதனாலே தமக்காவதோர் பயனின்மை தெரிந்தவராய்(ஒருவாற்றானுங்)குறைவின்மையை அடைந்து,—எண்ணும் இகலோகத்தே முத்தி பெறும் - (இவ்விதமாகக்) கருதும் இம்மையே சீவன்முத்தராகி,—காயம் கழிந்தக்கால் எங்குமாய்க் கருது அரன் போல் நிற்பன் - (மாசினீங்கியவழி ஆடையினது வெண்மை ஆடைமுழுதும் விளங்கினாற்போல இங்குள்ளவாங்குங்கலம்போதுழல்வதாகிய) இவ்

வுடம்பு நீங்கப்பெறும் (பரமுத்தி) நிலையிற் (நமது வியாபக்) மெங்கணும் (அறிவுவிளங்கப்பெற்றுக்) கருதுகின்ற முதல்வனோடொத்துநிற்பர் என்க.

சிவசமமாதற்குரிய சாதாரண தன்மமாவதிஃதென்பார், எங்குமாயென்றார்.

தெளிந்தார்க்குக் கண்ணுதறனிறைவதனிற் கலத்தற்கணிடையீடின்மை யினிது விளக்குவார், இடையீடாவன விவையென்பதூஉம் அவை கழிந்தவாறு முடன் கூறினார்.

கண்ணுதறனிறைவதனிற் கலந்தார்க்குப் பண்டையேகதேசவுணர்வு தூர்ந்து போதலின், ஏகதேசவுடம்பி னிசழு மின்பத்துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய வுற்பாத முதலியவற்றை நோக்கி வரக்கடவதோர் கவலையின்மையின், எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கென்று குறைவின்றி நிற்பாராயினரென்பது. *''தனக்குவமையில்லாதான் றாள் சேர்ந்தார்க் கல்லான் - மனக்கவலை மாற்ற லரிது'' என வெதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியது மிதுபற்றியென்க.

கலந்து முத்திபெறுமிவனென விரையும்.

இதனானே நிட்டையாமாறுமதன் பயனுங் கூறப்பட்டன. (ருக)

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோ ருக்கு
நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை
சீலமிலை தவமில்லை விரதமொ டாச் சிரமச்
செயலில்லை தியானமிலை சித்தமல மில்லை
கோலமிலை புலனில்லை கரண மில்லை
குணமில்லை குறியில்லை குலமு மில்லை
பாலருட னுன்மத்தர் பிசாசர்குண மருவிப்
பாடலினொ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்.

(இ-ள்.) ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இவ்வுலகத்தின்கண் ஞானநிட்டையினையுடையார்க்கு,—நன்மையொடு தீமை இலை-நன்மைதீமைகளாகிய இருவினைகளும் இல்லை,—ஒன்று நாடுவது இல்லை - (வினைகளைச் செய்தாராயினும்)ஒருபலத்தைநாடுவதும் இல்லை,—சீலம் இலை - சமயாசாரங்கள் அனுட்டிக்கவேண்டுவதும் இல்லை,—தவம் இல்லை - தவங்கள் பண்ணவேண்டுவதும் இல்லை,—விரதமொடு ஆச்சிரமச்செயல் இல்லை-விரதானுட்டானங்களும் ஆச்சிரமதருமங்களும் அனுட்டிக்க வேண்டுவதும் இல்லை,—தியானம் இலை - தியான பாவனைகள் செய்ய வேண்டுவதும் இல்லை,—சித்தமலம் இல்லை - சித்தசலனமும இல்லை,—கோலம் இலை - சமயத்துக்கேற்றவேடங்கள் தரிக்கவேண்டுவதும் இல்லை,—புலன் இல்லை - விடயங்களைவிடுதல் பற்றுதல்வேண்டுமென்றநியமும் இல்லை,—கரணம் இல்லை-அந்தக்கரணங்களை அடக்கவேண்டுமென்பதும் இல்லை,—குணம் இல்லை - தாமத இராசதகுணங்களைஅடக்கிச் சத்துவகுணச்செய்கைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நியமமும் இல்லை,—குறி இல்லை - ஒருகுறியின்கண்ணே நிற்கவேண்டுமென்பதும் இல்லை,—குலமும் இல்லை - குலதன்மத்திலே ஒழுகவேண்டுமென்பதும் இல்லை,—பாலருடன் உன்மத்தர் பிசாசர் குணம் மருவி - பாலர் போல (அறவொழிதலும்) உன்மத்தர் போல(ஒருகாற்செய்தொருகாலொழிதலும்) பேய்பிடியுண்டவர்போல(ச் செயலிழப்பினின்று

* திருக்குறள், கடவுள்வாழ்த்து. செ - எ.

செய்தலுமாகிய) குணங்களைப் பொருந்தி,—பாடலினொடு ஆடல் இவை பயின்றிடினும் பயில்வர் - (பரமாநந்தமேலீட்டாற்) பாடல் ஆடல்களாகிய தொழில்களைச் செய்திடினுஞ் செய்வர் என்க.

பாலர்குணம் அறவொழிதற்கும், உன்மத்தர்குணம் ஒருகாற் செய்தொருகாலொழிதற்கும், பிசாசர்குணஞ் செயலிழப்பினின்று செய்தற்குமுவமையாயின;இவ்வாறன்றி, மேலுணவு தேடாமை முதலியவற்றிற்கு அம்மூன்று முவமையாயினவென்பாருமுளர்; இச்செய்யுளினெடுத்துக்கொண்ட பொருளோடியை பின்மையானும், *"பாலருன்மத்தர் பிசாசரிலெனவு - முறங்கினோன்கை வெறும்பாக்கெனவுந்-தானேதவிராதாகல்" எனப் பிறாண்டுந் தவிர்தன்மாத்திரைக்கே அவற்றை யெடுத்துக்காட்டியவாற்றானும்; அஃதீண்டைக்கேலாமை யறிக.

பாடலினொடாடலிவைபயிறல் பரமானந்தமேலீடு நோக்கிநிகழ்வதென்க. (ருஉ)

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்க ளின்றிச்
செய்வதொன்று போற்செய்யாச் செயலதனைச் செய்தங்
கூசல்படு மனமின்றி யுலாவ னிற்ற
லுறக்கமுணர் வுண்டிபட் டினியிருத்தல் கிடத்தன்
மாசதனிற் றூய்மையினின் வறுமை வாழ்வின்
வருத்தத்திற் றிருத்தத்தின் மைதுனத்திற் சினத்தி
னாசையினின் வெறுப்பினிவை யல்லாது மெல்லா
மடைந்தாலு ஞானிகடா மானடியை யகலார்.

(இ-ள்.) ஞானிகடாம் - சிவஞானிகளாவார்,—தேசம் இடம் காலம் திக்கு ஆசனங்கள் இன்றி ஒன்று செய்வதுபோல் செய்யாச் செயலதனைச் செய்து - ஓர்தேயம் ஓரிடம் ஒருகாலம் ஒருதிக்கு ஓராசன முதலிய வின்றி (ச்செய்தற்கெளிய) ஒரு தொழில் செய்வதுபோற் செய்தற்கரிய செயல்களைச்செய்து,—உலாவல் நிற்றல் - உலாவுதல் நிற்றல்களையும்,—உறக்கம் உணர்வு - உறங்குதல் விழித்தல்களையும்,—உண்டி பட்டினி - உண்ணுதல் உண்ணாமைகளையும்,—இருத்தல் கிடத்தல் - இருத்தல் கிடத்தல்களையும்,—மாசதனின் தூய்மையினின் மாசுடைமை தூய்மையுடைமைகளையும்,—வறுமை வாழ்வின்-நல்குரவு செல்வங்களையும்,—வருத்தத்தின் திருத்தத்தின் - துன்ப வின்பங்களையும்,—மைதுனத்தின் சினத்தின் - புணர்ச்சி கோபங்களையும்,—ஆசையினின் வெறுப்பின் - விருப்பு வெறுப்புக்களையும்,—இவை அல்லாதும் எல்லாம் அடைந்தாலும் - இவையன்றி (விகாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம்முண் மாறுபட்ட தொழில்) பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும்,—அங்கு ஊசல்படு மனம் இன்றி அரன் அடியை அகலார் - அவ்விடத்தே (அவைபற்றி அவர்) சிறிதும் விகாரமுறுதலின்றி முதல்வன் திருவடியை விட்டு நீங்குவாரல்லர் (உண்மை யானோக்குவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல்வேறாகலான்) என்க.

செய்யாச்செயலதனைச் செய்தற்கு வேறொரு நியதியும் வேண்டாமென்பார், தேசமிடங்காலந் திக்காசனங்களின்றியென்றார்.

இன்றிச்செய்வதெனவும் அடைந்தாலுமூசல்படு மனமின்றியெனவு மியையும்.

அடைந்தாலுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது; "உவரி தோன்றிவாழ் தொழிலவாயினு மயிலைதீஞ்சுவையுப்பிற் சிவணுதாங்கு" என்றாற்போல.

---

* சங்கற்பநிராகரணம். செ. உ.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் நிட்டைமேவினோர்களதாசாரங்கூறப்பட்டது.()

இந்நிலைதா னில்லையே லெல்லா மீச
　　னிடத்தினினு மீசனெல்லா விடத்தினினு நின்ற
வந்நிலையை யறிந்தந்தக் கரணங்க ளடக்கி
　　யறிவதொரு குறிகுருவி னருளினா லறிந்து
மன்னுசிவன் றனையடைந்து நின்றவனற னாலே
　　மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரண மாகத்
துன்னியசாக் கிரமதனிற் றுரியா தீதந்
　　தோன்றமுயல் சிவானுபவஞ் சுவானுபூ திகமாம்.

(இ-ள்.) இந்நிலைதான் இல்லையேல் - இங்ஙனங் கூறிய முறையானே அகம்புறமென்றாமல் எங்கணும் ஏக நிலையாய்க்கண்டு இறைநிறைவில் அழுந்துவதாய நிட்டைமேவுதல் அரிதாய்ப் பண்டைப் பயிற்சி வயத்தாற் சுட்டுணர்வுபற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப் படவருமாயின்,—ஈசன் எல்லா இடத்தினினும் எல்லாம் ஈசன் இடத்தினினும நின்ற அந்நிலையை அறிந்து - (அதனைக்காணும்பொழுதே) இறைவன் அதற்குள்ளாயும் புறமாயும் நிற்கு நிலைமையும் உடன்கண்டு,—அந்தக்கரணங்கள் அடக்கி - (அவ்வாறு அண்டத்தினிற்கு நிலை அறிதல் அரிதாயின்) மனாதிகள் அடக்கி,—குருவின் அருளினால் நின்று அறிவது ஒரு குறி அறிந்து - குருவருளாற் பிண்டத்தினிற்கு நிலையுள் ஒன்றின் வைத்தறிந்து,—அவன்றனாலே மன்னுசிவன் றனை அடைந்து - அது வாயிலாகப் புகுந்தாதல் நிலைபெற்ற (அவ்) வியல்பைத்தலைப்பட்டறிந்து,—மருவு பசுகரணங்கள் சிவகரணமாக - ஆண்டுக் காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப்பேணி,—துன்னியசாக்கிரமதனின் - (இவ்வாறு) கருவிகளோடும் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கிரத்திறுமேனே,—துரியாதீதம் தோன்ற முயல் - (கருவியொன்றனோடுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கும) நின்மல துரியாதீதநிலை கைகூடுமபடி முயல்வீர்,—சிவானுபவம் சுவானுபூதிகமாம - (அங்ஙனமுயன்றால்) சிவானுபவத்தைத் தமதாக்கொண்டு அனுபவிக்கப்பெறலாம என்க.

அந்நிலையையறிந்தென்றது அண்டத்தின் வைத்தறிதலையெனவும், அறிவதொரு குறி குருவினருளினாலறிந்தென்றது அவ்வறிவிற் கேதுவாய்ப் பிண்டத்தின் வைத்தறிதலையெனவுமுணாக.

சிவன் ஆகுபெயர்.

அகரச்சுட்டு வருவித்துரைக்க.

முயலென்பது முன்னிலையேவல.

சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகமென்புழித் தொக்குநின்ற வாறுவது முறையே செயப்படுபொருண்மைகண்ணும் வினைமுதற் பொருண்மைக்கண்ணும் வந்த காரகம்; அமிழ்தவுண்டி கடவுளருண்டி யென்றாற்போல.

இதனானே அந்நிட்டைமேவப்பெறாதார்க்கு அதுபெறுமுபாயங் கூறப்பட்டது.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற்
　　சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்க ளிவர்கள்
பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலே யுயிரின்
　　பற்றறுத்துப் பரத்தையடைப் பராவுசிவ ரன்றோ

வாக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்களரி வையரோ
• டனுபவித்தங் கிருந்திடினு மகப்பற்றற் றிருப்பர்
னோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற் றாலு
நுழைவர்பிறப் பினின்வினைக ணுங்கி டாவே.

(இ-ள்.) சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - (இங்ஙனம் பசுக ரணஞ் சிவகரணமாகத் துன்னிய) சாக்கிரத்தினின்றுகொண்டுதானே (கரணங்கடந்த) அதீதத்தைப் புரிந்தார்,—உலகில் சருவசங்கநிவிர்த்தி வந்த தபோதனர்கள் - இவ்வுலகின்கண்ணே கருவிகளினீங்கி (நிட்டை மேவினரோடொப்ப) ச் சிறந்தாரேயாவர்,—இவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர் வது என் - இவர்கள் (முற்பிறவியிற் செய்த) சிவபுண்ணியப் பேற்றைச் சொல்ல வொண்ணாமையின்,—இம்மையிலே உயிரின் பற்று அறுத்துப் பரத்தை அடை பராவு சிவர் அன்றே-இம்மைக்கண் உயிர்ப்பற்று நீங்கிச் சிவத்தைப்பொருந்தி (இரண்டற நிற்கையாற்) சஞ்சரிக்கின்ற சிவமேயா வர்,—அவர்கள் ஆக்கு முடி கவித்து அரசு ஆண்டு அரிவையரோடு அனுப வித்து அங்கு இருந்திடினும் - அவ்வுண்மை யறிந்தார ஆக்கப்பட்ட முடி யினையணிந்து அரசாட்சி செய்து அரிவையரோடின்புற்றிருந்திடினும்,— அகப்பற்று அற்று இருப்பர் - அகப்பற்று நீங்கினவரே யாவர் (ஆகலின் உண்டுடுத்துப் பூசிமுடித்துச் செய்யுந தொழிலொப்புமையே பற்றி அ வரை உலகத்தாரோடு வைததெண்ணற்க),—நோக்கி இது புரியாதோர் புறப்பற்று அற்றாலும் - ஆராய்ந்து இவ்வகப்பற்று நீங்காதோர் புறப்பற்று நீங்கினும்,—வினைகள் நுங்கிடாவே பிறப்பினின் நுழைவர் - வினைகள் ஏறுதலிற் பிறப்பினை யடைவர் என்க.

பராவுதல் சஞ்சரித்தல்

இதனானே யஙஙன முயன்றாரது பெருமை கூறப்பட்டது.

ஞானவதிகாரப் பட்டமைபற்றி யீண்டுக் கேட்டலுடன்வைத்து ஒருவாற்றாற் றொகுத்தோதிய இன்னோரன்னவையெல்லாம் வருகின்ற சூத்திரங்களான் விரித் துக் கூறப்படும்.

புறச்சமயநெறியென்பது முதலித்துணையும் இரண்டாங்கூறதைத் தெரித்து ணர்த்தியவாறு. (ருரு)

மூன்றமதிகரணம்.

கருவிகழிந் தாற்காணு மொன்றுமெனிற் காணார்
காணுதார் கன்னிகைதான் காமரதங் காணுள்
மருவியிரு வரும்புணர வந்த வின்பம
வாயினுற் பேசரிது மணந்தவர்தா முணர்வ
ருருவினுயிர் வடிவதுவு முணர்ந்திலர்காண் சிவனை
யுணராதா ருணர்வினு லுணர்வதுகற் பனைகா
ணருள்பெறினவ் விருவகையு மறிவிறந்தங் கறிவ
ரறியாரேற் பிறப்பும்விடா தாணவமு மறாதே.

(இ-ள்.) மருவி இருவரும் புணர வந்த இன்பம் வாயினால் பேச அரிது - பொருந்தி யிருவரும் புணரவந்த இன்பம் வாக்காற்பேசுதல் அரி

தாயினும்,—மணந்தவர்தாம் உணர்வர் - மணந்தவர்தாம் உணர்வரன்றி,—காமரதம் கன்னிகைதான் காணாள் - அக்காமரசத்தினைக் கன்னிகை அறியாள் (அதுபோல),—அருள்பெறின் அவ்விருவரையும் அறிவு இறந்து அங்கு அறிவர் - திருவருளைப் பெறிற் றம்மையுந் தலைவனையும் (கருவி) அறிவிறந்து அங்கே யறிவர் அன்றி,—காணாதார் காணார் அறியாரேல் - அறியமாட்டாத அபக்குவர் அதனைக்காணார்தாமே அங்ஙனம் அறியாரேல் (அவர்க்குணர்த்தும் வாயில் இல்லை இது நிற்க),—உருவின் உயிர்வடிவதுவும் உணர்ந்திலர்காண் - (பன்னிறங்களான் மயங்கித் தன்னொளியிழந்த படிகம்போலக்) கலையாதி மண்ணந்தமாகிய வுருவான் (மயங்கியே) ஆன்ம சொரூபம் உணரப்பெற்றிலர்,—உணராதார் உணர்வினால் சிவனை உணர்வது கற்பனைகாண் - அதனையுணராத சிவசங்கிராந்தவாதிகள் அப்பெற்றித்தாகிய வுருவுணர்வால் (அவ்வான்மாவுக்குள்ளாகிய) சிவபிரானையும் அறிவாமென்றல் பாவகமாத்திரையே யாகலான்,—கருவி கழிந்தால் ஒன்றும் காணார் எனின் - கருவியறிவு இறந்துநின்று அருளான் அறியப்பெறாரென்னின் (ஏகதேசமாகிய கருவி யுள்ளளவும் ஏகதேசக்காட்சி நீங்காமையால்),—பிறப்பும் விடாது ஆணவமும் அறாதே - பிறவி யொழியாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக்கழியாது என்க.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை.

ஈண்டுருவென்றது கலையாதிமண்ணந்தமாகிய கருவிக்கூட்டத்தை.

இன் ஏதுப்பொருட்கண் வந்த வைந்தாமுருபு.

அது பகுதிப்பொருள் விகுதி,

உணராதார் சிவனையுணர்வதென வியையும். உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உணராதாரென்றது சிவசங்கிராந்தவாதிகளை நோக்கிக் கூறியது.

காணிரண்டுங் கட்டுரைக்கண் வந்த வசைநிலை.

இதனானே பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னிய சாக்கிரத்தைப் பெற்றார் அதன்மேலுங் கரணங்கடந்த வதீததத்தைப் புரிதற்கு அறிவு செல்லுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால், துன்னிய வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையுமறியாது துயருறுந்தொல்லுயிர் என்ற மூன்றாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩௬)

நான்காமதிகரணம்.

பன்னிறங்க ளவைகாட்டும் படிகம்போ லுள்ளம
பலபுலன்க ணிறங்காட்டும் பரிசு பார்த்திட்
டிந்நிறங்க ளென்னிறமன் றென்று தன்ற
னெழினிறங்கண் டருளினா லிந்நிறத்தின் வேறாய்ப்
பொய்ந்நிறவைம் புலநிறங்கள் பொய்யெனமெய் கண்டான்
பொருந்திடுவன் சிவத்தினொடும் போதான் பின்னை
முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகி யோடி
முந்நீர்சேர் தந்நீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல்.

(இ-ள்.) பல் நிறங்களவை காட்டும் படிகம்போல் - (தன்னையடுத்த) பன்னிறங்களின் இயல்பே (தன்மாட்டுக்) காட்டிநிற்கும் (பொதுவியல்

புடைய) படிகம்போல,—உள்ளம் பல புலன்கள் நிறம் காட்டும் பரிசு பார்த்திட்டு - ஆன்மாவும் (தன்னுற் சாரப்பட்ட) கருவிகளினியல்பே (தன்மாட்டுக்) காட்டிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை (முன்னர்ச்) சிந்தித்தறிந்துகொண்டு,—இந்நிறங்கள் என்நிறம் அன்று என்று தன்றன் எழில் நிறம் இந்நிறத்தின் வேறாய் அருளினுல் கண்டு - (பின்னர்ப் படிகவொளி அவற்றின் வேறுளதாயினுற்போல) இப்பொதுவியல்பு என தியல்பன்றென்று தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின் வேறு (யஃதென்பதும்) அருளான் உணர்ந்து,—பொய்ந்நிற ஐமபுல நிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான் - (பின்பு அங்ஙனம்) பொதுவியல்பையே (தன்னியல்பாகச் செய்துநிற்கும்) அக்கருவிஞானம் பொதுவியல்பேயா யொழியும்படி (தன்னியல்பு விளங்குதற்கேதுவாகிய) உண்மையுணர்ந்தான்,—சிவத்திறெடும் பொருந்திடுவன் - (அத்தன்னியல்பின் விளங்கித்தோன்றுஞ்) சிவத்தைதயுறுவன்,—பின்னைப் போதான் - மீள (அக்கருவிக்கூட்டத்திற்) செல்வானல்லன்,—முன் நிறை சிறைநீர் முறிய முடுகி ஓடி முந்நீர்சேர்ந்து அந்நீராய்ப் பின் மீங்கா முறைபோல் - முன்னிறைவுற்றுச் சிறைப்பட்ட நீர் முறிந்தவழி விரைந்தோடிக் கடலின்கட்சென்று அந்நீராயடங்கிப் பின் மீளாதவாறு போலும் என்க.

கருவிகள் அப்பெற்றியவாயவழி அவற்றை நீங்கி யருள்பெறுமாறு யாங்ஙனமென்று நோதலுறுவார்க்கு உபாயங் கூறியவாறு.

சேர்தற்கு இடையீடின்மை விளக்குவார், முடுகியோடியென்றார். (கூஎ)

> எங்குந்தா னென்னின் மெய்த வேண்டா
> வெங்குமில னென்னின்வே றிறையு மல்ல
> னங்கஞ்சே ருயிர்போல்வ னென்னி னங்கத்
> தவயவங்கள் கண்போலக் காணு வான்மா
> விங்குநா மியம்புந்தத் துவங்களின்வைத் தறிவ
> திறைஞானந் தந்துதா னீதல்சுட ரிழந்த
> துங்கவிழிச் சோதியுமுட் சோதியும்பெற் றற்போற்
> சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

(இ-ள்.) எங்கும் தான் என்னின் நாம் எய்த வேண்டா - உயிர் காரணங்களெல்லாம் சிவமயமேயெனின் (வேற்றுமையின்மையாற் கருவிவழிச்செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியை) யாந் தலைக்கூடவேண்டாமையானும்,—எங்கும் இலன் என்னின் வேறு இறையும அல்லன் - அதுபற்றி) எல்லாஞ் (சிவமாதல்) இல்லையெனின் (எவற்றினும வியாபகமாயுடனின்று செலுத்துவதாகிய) அவனதிறைமைக்கிழுக்காய் முடியுமாகலானும்,—அங்கஞ்சேர் உயிர் போல்வன் என்னின் - (இருவகையு மின்றிக் கலப்பினுல்) உடம்பின்கட்பொருந்திய உயிர்போல ஒப்ப நிற்பனென்பது பெறப்படுமாகலான்,—அங்கத்து அவயவங்கள் கண்போலக் காணு இங்கு - உடம்பின்கணுள்ளவாகிய (ஐந்திந்திரியங்களினும் உயிரொப்பநிற்பினும்) ஏனையிந்திரியங்களைக்கும் (ஒளியால் அவ்வான்ம போதத்தோடும் விரவிச்சேய்மைக் கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங்) கண்ணிந்திரியம்

போல வியாபித்தறிய மாட்டா(வாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின் றாங்கு நின்றியைந்தறிவனவேயாமன்றே) அதுபோல,—ஆன்மா நாம் இய ம்புந் தத்துவங்களின் வைத்து அறிவது - ஆன்மாவினும் நீ யியம்புந் தத் துவங்களினும் வைத்துப்பார்த்து (வேற்றுமை) அறிந்து கொள்ளப்படும், —இறை ஞானம் தந்து தாள் ஈதல் - (ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய வுயிர் அப்பெற்றித்தாகிய கருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு) இறை ஞானந் தந்து திருவடிகளை யீயப் பெறுதல்,—சுடர் இழந்த துங்க விழிச் சோதியும் உட் சோதியும் பெற்றாற்போல் - ஒளியிழந்தகண் மாசுநீங்கியவழித்தன்னொ ளியையும் (தனக்குள்ளொளியாய் நின்று செலுத்தும்) ஆன்மபோதத்தை யும் (ஒருங்கே) பெற்றாற்போலுமாகலின்,—சோதிக்குட் சோதியாய்த்தோ ன்றிடுவன் காணே - (அவ்வழி இறைவன்) ஆன்மாவின் அறிவுக் கறிவா ய்த் தோன்றுவான் (அன்றி ஏகதேசமாகிய ஏனைக் கருவி யறிவுக்குள் அறி வாய்த் தோன்றுவானல்லன்) என்க.

* இறைவ னொப்ப நிற்பினும் ஏகதேசப்பொருள் ஏகதேசப்பொருளே வியாபகப் பொருள் வியாபகப்பொருளேயென்பார், உவமையெடுத்துக்காட்டி ஆன்மாவினும் நாமியம்புந்தத்துவங்களினும் இங்குவைத்தறிவதென்றார்.

நாமென்னு முளப்பாட்டுத்தன்மை *"நாமமையாமத்தென்னோ வந்துவைகி நயந் ததுவே" என்றாற்போல ஈண்டிழிதகற் குறிப்புத்தோன்ற முன்னிலைக்கண்வந்தது.

அறிவதென்றது வியங்கோள், † "கொள்ளப்படாதுமறப்பது" என்பதுபோல.

இங்கென்பது உவமவுருபுதோன்ற நின்றது.

ஈதல் ஆகுபெயர்.

இழந்தவென்னும் அன்பெறாத வக்ரவீற்றுப் பலவறிசொல் விழிகளையுணர்த்திப் பெற்றாற்போலென்னும் பயனிலைகொண்டது.

மாசுநீக்கந் தோன்றத் துங்கவிழிச்சோதியென்றார்.

யாண்டுமொப்ப நிற்குஞ் சிவத்தினொடும் பொருந்தினவன் மீளினும் அதுபற்றி யிழுக்கென்னையென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரை நோக்கி ஒப்பநிற்கும் வழியும் வேற் றுமை யுண்டென்பது உவமைமுகத்தானினிது விளக்கிப் போதான்பின்னை யென்ற தனை வலியுறுத்தியவாறு. (௩அ)

பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட் டெறியப்
படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதிற் பரக்கு
மாசுபடு மலமாயை யருங்கன்ம மனைத்து
மரனடியை யுணருமபோ தகலும்பின் னணுகு
நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு
நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி
யாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியல மருவோ
ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின்வழி யுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) நேசமொடும் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கும் நினைவுடை யோர் - இடையறாத அன்போடு சிவத்தைப் பொருந்தி அதீதத்தை யடை யும் இச்சையுடையோர்,—நிலை அதுவேயாகி நின்றிடுவர் - அச்சுத்தா

* திருக்கோவையார். செ - கஙச. † ஷை. செ - அஎ.

வத்தை நிலேயேயாய் நிற்பர் (ஒரோவழி),—படு குட்டத்தில் கல்வினை விட்டெறியப் படும்பொழுது நீங்கி அது விடும்பொழுதில் பரக்கும் பாசி - பொருந்திய தடாகத்திற் கல்லெறியும்போது நீங்கி அஃதில்லாதபொழுது பரக்கும் (அந்நீர்ப்) பாசிபோல,—ஆசுபடு மலம் மாயை அருங் கன்மம் அனைத்தும் அரன் அடியை உணரும்போது அகலும் பின் அணுகும் - குற்றம் பொருந்திய மலமும் மாயையும் பெரிய கன்மமுமாகிய வெல்லாம் சிவத்தை யுணரும்போது நீங்கி (அதனை யுணராத அற்றம் பார்த்துவந்து தலைப்படுதலாகிய) மீட்சி வருமாயின் (அதுவாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின்),—ஆசையொடும அங்கும் இங்குமாகி அலமருவோர் அரும பாசம அறுக்கும் வகை அருளின் வழி உரைப்பாம் - (அங்ஙனம்) விருப்பத்தோடு சிவத்தின் மாட்டும் கருவிகளின்மாட்டும் மீண்டுசுழல்வோர் (அதற்கேதுவாகிய) பெரிய மலவாதனையைப் போக்கும் வண்ணம் அருளுபாயத்தை முன்னர்க்கூறுவாம் (அதனைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து அவ்வாதனை நீக்கிக் கோடற்பாற்று) என்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவரினீக்கி மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பனென்ற நாலாங்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩௩)

எட்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.
ஆகத்திருவிருத்தம் - உ௬௬.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறுமுதலியவற்றை யுணர்ந்தானுக்கு அப்பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ்செய்யுமாறு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

> பாசஞா னத்தாலும பசுஞானத் தாலும
> பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத் தாலே
> நேசமொடு முள்ளத்தே நாடிப் பாத
> நீழற்கீழ நில்லாதே நீங்கிப போதி
> ஞசைதரு முலகமெலா மலகைத்தே ரமென்
> றறிநதகல வநநிலேயே யாகும் பின்னு
> மோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்க
> வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப னூனமெலா மோட.

(இ-ள்.) பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்ப அரிய பரம்பரனை - (மேற்கூறிய வாற்றால்) எனைப் பாசஞான பசுஞானங்களாகிய இருவகை ஞானங்களாலும் எய்துதற்கரியனாய பரம்பரனை,—பதிஞானத்தாலே உள்ளத்தே நாடி - அவனது திருவடிஞான மொன்றானே தன்னறிவின்கண் வைத்தாராய்ந்து,—நேசமொடும் பாதநீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதின்- நேசமொடுந் திருவடி நிழலின்கீழ் நீங்காதே தூங்கப்பெறாதவழி,—ஆசைதரும் உலகமெலாம் அலகைத்தேராமென்று அறிந்து அகல - பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட பிரபஞ்சமும் (நின்றுழிநில்லாது பெயருங்) கானற்றேரின் இயல்பினவாகக் கண்டுகழிப்பவே,—அந்நிலேயே ஆகும் - (அத்திருவடிஞானம் விளங்கி) அந்நிலை கைகூடப்பெறும்,—பின்னும்

உள்ளத்தே புகுந்து அளிப்பன் ஊன்மெலாம் ஓட - அதன்பின்னும் அவ்வாறு உளத்தே ஞானத்தை விளக்கி ஞேயமாகிய தன்னை அளிப்பனாதலாற் பாசமுற்று நீங்கி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப்பொருட்டு,—ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க - அப்பொருள்பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை அவ்விதிப்படி (யறிந்து) உச்சரிக்க என்க.

ஈண்டு ஊனமென்றது வாதனாமலத்தை.

நில்லாதே நீங்கிப் போதினெனவே, அவ்வாறு நிறறலு மனுவாதமுகத்தானீண்டு விதிக்கப்பட்டதாயிற்று.

ஆகவே இச்செய்யுள் முதனூலொன்பதாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (க)

முதலதிகரணம்.

வேதசாத் திரமிருதி புராணகலை ஞானம்
விரும்பசபை வைகரியா தித்திறங்கண் மேலா
நாதமுடி வானவெல்லாம பாச ஞான
மணுகியான் மாவிவைகீழ் நாட லாலே
காதலினா னான்பிரம மென்னு ஞானங்
கருதுபசு ஞானமிவ னுடலிற் கட்டுண்
டோதியுணர்ந் தொன்றொன்றா வுணர்ந்திடலாற் பசுவா
மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே.

(இ-ள்.) பாசஞானம் - (மேற்கூறிப்போந்த மூவகை ஞானங்களுட்) பாசஞானமாவது,—வைகரிஆதித்திறங்கள் வேதம சாத்திரம் மிருதி புராணம் கலைஞானம விரும்பு அசபை - வைகரிமுதலிய நால்வகை வாக்கின் பகுதியவாகிய வேதங்களும சாத்திரங்களும் மிருதிகளும் புராணங்களும் மற்றக் கலைஞானங்களும் விரும்புகின்ற அசபையு(மாகிய சொற்பிரபஞ்சமும்),—மேலாம் நாதமுடிவான வெல்லாம் - (நிலமுதல்) மேலாகிய நாதமீறாய (பொருட்பிரபஞ்சமு மென்னும்) இவை (பற்றிநிகழும் ஏகதேசஞானம் அனைத்துமாம்),—கருது பசுஞானம் - கருதுகின்ற ஏனைப்பசுஞானமாவது,—அணுகி (ய) ஆன்மா இவைகீழ் நாடலாலே - (இவற்றைப்) பொருந்திய ஆன்மா இவையனைத்துந் தன்கீழ் வியாப்பியமென்றறி (ந்து நீங்கித்தான் அவற்றிற்குமேற்படு)தலான்,—காதலினான் நான் பிரம மென்னும் ஞானம்-(அங்ஙனம் அதுபற்றி நிகழ்வதோர்) செருக்கால் (அநாதிமுத்தனைப்போல முத்தனாகிய) யானும் (அவ்வாறு) பிரமமாவேனெனச் (சடிதியின் மதிக்கவருவதோர்) சிவசமவாதஞானமாம் (அற்றேல் அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமையின்மையிற் பசுஞானம் சமப்பிரமமென்றற் கிழுக்கென்னையெனின்),—இவன் உடலில் கட்டுண்டு - இவ்வான்மாத் தூல சூக்கும பரதேகங்களாற் கட்டுண்டும்,—ஓதி உணர்ந்து - நூலுணர்வான் உணர்த்தவுணர்ந்தும்,—ஒன்று ஒன்றா உணர்ந்திடலால்-ஒவ்வோர் இந்திரியங்களினால் ஒவ்வொரு விடயங்களை யுணர் (ந்தும் இடையே நீங்கு)தலான்,—பசு ஆம் - அப்பசு (ஆதிமுத்த)னும்,—சிவன் - பதி,—இயல்பின் ஒன்றாக உணர்ந்

திடுவன் காணே - (ஒருவனுணர்த்த உணர்தலின்றித்) தானேமுழுதும அறிந்தாயகறி (நது அநாதியே நீங்கிய பேரறிவ) னுகலின (அநாதிமுத்த னும) இவவேறுபாட்டைத தெறறெனவுணாக என்க.

ஞானவேறறுமை தெரிததுக் கூறிபவாறு. அறறேல, அறிந்து நீஙகுதலின வே றறுமை யினமையாற சமடபிரமமெனறற கிழுககொனனையெனனு மாசஙகை நீககு தறபொருட்டு அநாதிமுததனேடு ஆதிமுததனிடை யறிந்து நீஙகுதலின வேறறுமை பெரிதாதல காட்டுவார, இவனுடலிறகட்டுண டோதயுணாந தொனறெனறு வுண ாநதிடலாற பசுவா மொனறுகச சிவனியலபி னுணாநதிடுவனகாணே யென்றார. பசுததுவ நீஙகியவழியு மவவாறு மதிததல பசுததுவவாதனே பறறியாகலா னது பசு ஞானமேயாமெனபது நானபிரமமெனனுஞானம ஏகானமவாதமபறறி நிகழுஞான மெனினுமாம.

நாடலாவெனவும உணாநதிடலாவெனவும உணாநதிடுவனெனவுங காரியத தைக காரணமாக வுபசரிததார. நாதமுடிவான வெலலாமெனறது மது

நணுகியவெனனும பெயரெசசத்தகரமவிகாரததாறறெரககது, *"தருவரியனபு" எனறறபோல

ஒனறுகசசிவனியலபி னுணாநதிடுவன்காணே யெனறதனுற பதிஞானததி யலபு இதுவெனபதூஉம பெறபபட்டது

அஃதஙஙனமாக வைகரியாதிததிறஙகளெலலாம பாசஞானமெனககழிபபின் வைகரியாதிததிறததுடபடட ஞானநூறனேயோத லோதுவிததன முதலியன ஞான பூசையென மேறகூறியதுபோலியாய முடியுமபோலுமெனின —முடியாது, பதிஞா னம விளஙகுதறகு ஏதுவாமுகததாற பயன படுதலுடைமையின   (உ)

> கரணஙகள கெடவிருககை முததியா மெனனிற
>   கதியாகுஞ சினைமுட்டை கருமாததி னுயிாகண
> மரணங்கொண டிடவுறஙக மயஙகிமூாச சிகக
>   வாயுததம பனைபணண லவிடததை யடை யச
> சரணஙகள புகுநிழலபோற றனையடையுஞ சமாதி
>   தவிராது மலமிதுவும பசுஞான மாகு
> மரணஙக ளெரிததவனற னடியையறி விறநதங
>   கறிநதிடா செறிநததுக ளகறறி டீரே.

(இ ள.) கரணஙகள கெட இருககை முததியாமெனனின - (அஙங னம நான பிரமமென நிகழுஞானமே யனறி) ஆனமா இவைகீழ்நாடி நீங குதன மாததிரையே முததியெனனின,—சினைமுடடை கரு மாததின உயி ாகள (மருவ)க கதிஆகு ம - சினையினும முடடையினும கருபபாசயததினும மாததினும உயிாகளபொருநத முததியாதலவேணடும (அஙஙனமினமை யின),—(இதுவும)-(அசசிவசமவாதஞானததிறகு முனனுகநிகழும) இபபா டாணவாதஞானமும,— சரணஙகள புகும நிழல்போல தனே அடையும சமாதி(முததியாமெனனின) - (சேயமைககடசென்ற) ஒருவனிழல (உசசிப போதினகண அஙஙனஞசேறலொழிநது அவன) அடியில்வநதொடுஙகினறை போல(க் கரணஙகளிற சென்ற தனனறிவு பக்குவம வநதுழி அஙஙனஞசே றலொழிநது) தனமாட்டு வநதொன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தி யென்னின்,—மரணங கொணடிட உறஙக மயஙகி மூர்ச்சிக்க வாயுத்தமபனை

எடுத்துக்காட்டுவமை.

தனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்டசிவனென வியையும்.

காட்டிக்கண்ட சிவனென்றது அநுவாதம்.

கண்ணுகியென்பது காட்டாகியென்றவாறு. சொன்னசிவன் கண்ணுவென் றூற்போல.

கரணங்களாற் காணுமலென மூன்றுவது விரித்துரைக்க.

கரணங்களெனவும் உயிரெனவும் சிவனெனவும் அவ்வப்பொருண்மேல்வைத்து உபசரித்தார்.

இரண்டாங்கூற்றுக்குத் தோற்றுவாய் செய்வார், பாசங்கூடாது கூடிடினுங் குறித்தடியி னிறுத்தேயென்றூர்.

இவை நான்குசெய்யுளானும் முதற்கூற்றின் பொருள் விளக்கப்பட்டது. (ரு)

இரண்டாமதிகாரணம்.

குறித்தடியி னின்றட்ட குணமெட்டுச் சித்தி
 கோகநதன் முதல்வாழ்வு குலவுபத மெல்லாம்
வெறுத்துநெறி யறுவகையு மேலொடுகீ ழடங்க
 வெறும்பொயென நினைந்திருக்க மேலொடுகீ ழில்லா
னிறுத்துவதோர் குணமில்லான் றன்னையொரு வர்க்கு
 நினைப்பரியா னொன்றுமிலா னேர்படவந் துள்ளே
பொறுப்பரிய பேரன்பை யருளியதன் வழியே
 புகுந்திடுவ னெங்குமிலாப் போகத்தைப் புரிந்தே.

(இ-ள்.) அடியில் குறித்து நின்று - (குருவினருளால் அறிவதொரு) குறியின்கண் உறைத்துநின்றுகொண்டு,—அட்டகுணம் எட்டுச் சித்தி - (பைசாசபதத்தின் அட்டமாசித்தியைநோக்கி) எண்மடங் கேற்றமாகிய அட்டசித்தியையுடைய,—கோகநதன்முதல் வாழ்வு குலவு பதம் எல்லாம் வெறுத்து - பிரமபதமுதலிய திப்பியமகளிரும் அதிவிசித்திரமாகிய மாடமும்மாளிகையுமுதலிய போக்கியப் பொருட்சிறப்புக்களான் அழகு பெற்ற பதங்களையுடைய (காலக்கினிபுவனமுதல் அனுசிருதபுவனமீறுயுள்ள) எவ்வகைப்பட்ட புவனமும் (இதற்கு முன் அனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கான்றசோறெனக் கண்டு) அருவருத்துவிட்டு,—அறுவகை நெறியும் மேலொடு கீழ் அடங்க வெறும் பொயென நினைந்து இருக்க-அறுவகை அத்துவாவுட்பட்ட (மூவகைப் பிரபஞ்ச) மும் காரணரூபத்திற் சிறிதுங்காணப்படாமையாற் (பித்திகைவடிவங் காண்பார்க்குக்காணப்படாதாயதன்கண் மறைந்த சித்திரவடிவம்போல) முழுப்பொய்யெனக்கண்டு (அவ்வாறுகண்டகாட்சி) சலியாதிருக்கப்பெறின்,—மேலொடு கீழ் இல்லான் - மேலொடு கீழ் இல்லாதாகியும்,—நிறுத்துவதோர் குணம் இல்லான் - குறித்தறிவதொருகுணம் இல்லாதாகியும்,—தன்னை ஒருவர்க்கும் நினைப்ப அரியான்-தான் ஒருவரானும் உணரப்படாதாகியும்,—ஒன்றும் இலான் - ஒருபற்றும்இலா (தாகியும் உள்ள அப்பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்கணமான) ஞானசொரூபம்,— உள்ளே வந்து நேர்பட - அவ்வறிவின்கண் இனிது விளங்கித்தோன்றும்

தோன்றவே,—பொறுப்ப அரிய பேர் அன்பை அருளி - (வறியார்க்கு நிதி வாய்த்துழிப்போல அதன்கட்) பொறுத்தற்கரிய பெருங்காதல் மீதூரும் அது மீதூரவே,—அதன்வழியே-(*"இன்பிலினிதென்றலின் றுண்டேலின் றுண்டா - மன்பினிலையேயது" வாகலான்) அவ்வன்பின்வழியே,—எங்கும் இலாப் போகத்தைப் புரிந்தே-எவ்விடத்தும் அறிதற்கரிய பேரின்பமயமாய்,—புகுந்திடுவன் - புகுந்து உயிரின்கண் விளங்கித்தோன்றும்(அந்த ஞானத்திற்குமுதலாகிய) ஞேயம் என்க.

அட்டகுண மெட்டுச்சித்தி கோகநதனென்றது பைசாசபதத்தி னட்டமாசித்தியை நோக்கி எண்மடங்கேற்றமாகிய வட்டசித்தியுடைய பிரமபதமென வதன் பெருமை கூறியவாறு.

கோகநதன் ஆகுபெயர்; ஒற்றுமிகாமை வடநூன்முடிபு.

வாழ்வுகுலவுபதம் திப்பியமகளிரும் அதிவிசித்திரமாகியமாடமுமாளிகையுமுதலிய போகவியப்பொருட்சிறப்புக்களா னழகுபெற்ற பதம்; ஒற்றுமைபற்றிக் குணங் குணியாக வுபசரிக்கப்பட்டது.

இதனானே ஆசைதருமுலகமெலா மலமைத்தேரா மென்றறிந்தகலுமாறும் அந்நிலையேயாமாறும் வகுத்துணர்த்தி இரண்டாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

மூன்றமதிகரணம்.

கண்டவிவை யல்லேனா னென்றகன்று காணாக்
　　கழிபரமு நானல்லே னெனக்கருதிக் கசிந்த
தொண்டினொடு முளத்தவன்றா னின்றகலப் பாலே
　　சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன்வே றின்றி
விண்டகலு மலங்களெல்லாங் கருடதியா னத்தால்
　　விடமொழியு மதுபோல விமலதையு மடையும்
பண்டைமறை களுமதுநா னானே னென்று
　　பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே.

(இ-ள்.) கண்ட இவை நான் அல்லேன் என்று காணாக் கழிபரமும் நான் அல்லேன் என அகன்று - (உடம்பேநானென்றும் அதுநீங்கிய வழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாகவுணர்கின்ற உயிராவது) சுட்டுணர்வுட்பட்ட உடம்புமுதலிய தொகுதியாகிய அப்பாசமும் நான் அன்றென்றும் சுட்டுணர்விறந்து மேம்பட்டுநின்ற அப்பதிப்பொருளும் நான் அன்றென்றும் (இரண்டற்கும் வேறெனக்கண்டு வேறாகிய பாசத்தை மேற்கூறியவாற்றால்) ஒருவி,—கசிந்த தொண்டினொடும் உளத்து அவன்றான் நின்ற கலப்பாலே கருதி - (ஏனைப்பதிப்பொருள் வேறாயினும் வியாப்பிய வியாபக பாவத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றினொளியும்போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய) தனது கசிந்த தொண்டினையும் உளத்தே இறைவன் நின்ற கலப்பினையும் நோக்கிநின்று,—சோகமெனப் பாவிக்க - (கருடோகம் பாவனைபோலச்) சிவோகம் பாவனை ஒருவன் செய்யப்பெறுமாயின்,—கருடதியானத்தால் விடம் ஒழியுமது போல - அக்

* திருவருட்பயன், இன்புறுநிலை. செ - கo.

கருடன் அம்மாந்திரிகனுக்கு வேறாதலின்றி அத்துவிதமாய்த்தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெளிவுசெய்யு மாறுபோல,—வேறு இன்றித் தோன்றுவன் - சிவபிரானும் இவனில் வேறாதலின்றி அத்துவிதமாய்த்தோன்றி,—மலங்களெல்லாம் விண்டு அகலும் விமலதையும் அடையும் - மலங்கள் முழுவதுநீக்கிச் சுத்தனாகச் செய்வன்,—பண்டை மறைகளும் அது நானானேன் என்று பாவிக்கச் சொல்லுவது இப்பாவகத்தைக் காணே - பழைய வேதாந்தமும் அது நானானேன் என்னப் பாவிக்கச் சொல்லுவதும் இப் பாவனையையே என்க.

இப்பாவனை யின்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்ப துணர்த்துவார், பயனுமுடன் கூறினார்.

பரமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயது.

பரம் அவனெனத் திணைமயங்கிற்று.

தொண்டாவது சார்ந்ததன்வண்ணமாமியல்புடைய வுயிர் கழிபரமு நானல்லேனெனக் கருதியவழி முன்போல முனைத்தலின்றி ஒங்குணர்விலுள்ளடங்கி அதன் வழித்தாய் நிற்றல். முனைத்துநின்று செய்யும் உலகத்தொண்டி னீக்குதற்குக் கசிந்த தொண்டெனவிசேடித்தார். வேறாயவழியுஞ் சோகமெனப் பாவித்தற்குரியவியைபு இருவர்மாட்டுமுண்மை விளக்குவார், கசிந்ததொண்டினொடு முளத்தவன்றா னின்றகலப்பாலே யென்றார். கருடபாவனையை யெடுத்துக் காட்டியதும் அதன்கணையநீக்கு தற்பொருட்டென்பது. எனவே கருடோகமெனப் பாவிக்கு மத்துவித பாவனைக்கு மந்திரத்தினதாற்றலும் அவ்வாற்றல் வழிநின்று பாவிக்கும் மாந்திரிகனதாற்றலும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு ஆண்டைக்கு நிலைபெறுமாறுபோல, சிவோகமெனப் பாவித்து நிற்கு மத்துவிதநிலைக்கு இறைவனது கலப்பும் இவனது தொண்டும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பது போந்தமையால், அங்ஙனந் தொண்டுசெய்தற்குரிய ஆன்மாவினது ஞானக்கிரியைகளும், கலத்தற்குரிய இறைவன் ஞானக்கிரியைகளும், ஆண்டுக் கேடின்றி நிலைபெறு மென்பதூஉம் அருத்தாபத்தியா னுணர்ந்து கொள்க; * "உன்றன்குலமிரண் டென்குலமிரண்டுங் குறுகிடாவண்ணமின்பமா யென்பாற் கூத்தையுங்கொண்ட தெப்படிதான்" என வியந்துகூறியதூஉம் இவ்வுண்மை நோக்கியென்க. இப்பெற்றித்தாகிய சுத்தாத்துவிதவுண்மை யுணரமாட்டாதார், ஒரு பொருள் மற்றொருபொருளாதல் யாண்டு மின்மையின் அது நானானேனென்னு மொருவார்த்தைப் பொருள்படுமாறு யாங்ஙனமென்றாசங்கித்தார்க்கு, ஒன்றுகெட்டு ஒன்றாமெனக்கொண்டு பரிணாமங் கூறுவாரும், அதுநானென்னு மிருபெயரும் விட்டுவிடாத வாகுபெயரெனக்கொண்டு கேவலாத்துவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனைமாத்திர மாகுபெயரெனக்கொண்டு விசிட்டாத்துவிதங் கூறுவாருமா யிடர்ப்படுவர். அங்ஙன மிடர்ப்பட்டுரைப்பன வெல்லாம் பொருளல்லவென்பார், பண்டைமறைகளு மதுநானானே னென்று பாவிக்கச்சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக்காணே யென்றார். எனவே, வேதாந்தமகாவாக்கியமுஞ் சித்தாந்தமகாவாக்கியமும் பொருளானொன்றென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக்கதி தெய்வமாகிய மந்திரசொரூபத்தையாகலின் அப்பாவனை மெய்யாதற்கிழுக்கின்மை யுணர்க.

இதனானே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பார்க்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது. (எ)

* உலகுடையநாயனார் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். செ - ௯.

அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடைய பரிசு
மரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்
டஞ்செழுத்தா லங்ககர நியாசம் பண்ணி
யான்மாவி னஞ்செழுத்தா லிதயத் தர்ச்சித்
தஞ்செழுத்தாற் குண்டலியி னனலை யோம்பி
யணைவரிய கோதண்ட மணைந்தருளின் வழிநின்
றஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்கமதி யருக்க
னணையரவம் போற்றோன்று மான்மாவி லரனே.

(இ-ள்.) (ஆன்மா அரனுக்கு உடைமையாம் பரிசும்) ஆன்மாவை அரனுடையபரிசும் அஞ்செழுத்தால் (அறிந்திட்டு)-(கசிந்த தொண்டினொடு முளத்தவன்றானின்றகலப்பாலே சோகமெனப் பாவித்தற்கண்) ஆன்மாவுஞ் சிவமும் அங்ஙனம் உடைமையும் உடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐந்தெழுத்தோது முறையின் வைத்து உணர்ந்து,—அரன் உருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையும் அறிந்திட்டு - (* "ஆடும்படிகேள்" எனவும் † "சேர்க்குந்துடிசிகரம்" எனவும் ஓதியவாறே) அவன்றிருமேனி ஐந்தெழுத்தால் அமைந்த பரிசும் உணர்ந்து,—அங்க கர நியாசம் அஞ்செழுத்தாற் பண்ணி - (அம்முறையே) அங்கநியாச கரநியாசங்களும் அவ்வைந்தெழுத்தாற்செய்து கொண்டு (இருதயம் உந்தி புருவநடுவென்னு மூன்றும் பூசைத்தானம் ஓமத்தானம தியானத்தானமாகக் கற்பித்துக்கொண்டு),—இதயத்து ஆன்மாவின் அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து - இருதயத்தில் ஆன்மாவில் அவ்வஞ்செழுத்தாற் பூசித்து,—குண்டலியின் அஞ்செழுத்தால் அனலை ஓம்பி - உந்தியில் அவ்வஞ்செழுத்தால் ஓமித்து,—அணைவு அரிய கோதண்டம் அணைந்து - அணைதற்கரிய புருவநடுவிற் சேர்ந்து தியானித்து,—அருளின் வழி நின்று அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க - அருள் வழித்தாக நின்று அவ்வஞ்செழுத்தை விதிப்படியே (மாறி நெஞ்சழுத்தி) உச்சரித்தல் செய்க (இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையும் திருவைந்தெழுத்து மந்திரமும் அந்தரியாகக் கிரியையுமென்னும் இம்மூன்றுனும் ஒருவழிப்பட நின்றுகொண்டு அதனைக்கணிக்கப் பெறுவார்க்கு),—மதி அருக்கன் அணை அரவம்போல் - (நவக்கோள்களுள் ஏனை யேழும்போலக் காண்டல்செல்லாத) இராகு கேதுக்கள் (உபராகத்திற்) சந்திராதித்தர் மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல,—அரனே ஆன்மாவில் தோன்றும் - (முப்பொருள்களுள் யான் இதனை அறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்னும் அறிவிற்கு விடயமாய்த்தோன்றும் ஏனைப்பசுபாசங்கள் போலப் புலனாகாத அப்) பதிப்பொருள் (அவ்வுச்சரிப்பின்) ஆன்மாவின் மாட்டு விளங்கித்தோன்றும் என்க

அறிந்திட்டென்பதனை மேலுங்கூட்டுக.

ஆன்மாவை யரனுடைய பரிசுமென்ற வும்மையால் ஆன்மா அரனுக்குடைமையாம் பரிசுமறிதலினு லறிந்திட்டென்பதூஉம் பெற்றாம்.

அரனுருவுமென்றவும்மை சிறப்பு.

* உண்மைவிளக்கம், செ - ருகூ. † ஷை, செ - ருஎ.

அரனுருவுமஞ்செழுத்தா லமைந்தமையுமறிதல் இதயத்திலான்மாவில் அவ்வாறு கண்டு அர்ச்சித்தற்பொருட்டென்க.

இனி உம்மையை எண்ணும்மையாக்கி, அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடையபரிசு மரனுருவுமறிந்திட்டெனக் கண்ணழித்து, ஆன்மாவையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுஞ் சிவசொரூபத்தையும் அஞ்செழுத்தா லுணர்ந்தென்றும், அஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்டென்பது அமைந்தொழிந்த மலங்களையு மைந்தெழுத்தி லுணர்ந்தென்றும் உண்மைவிளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலியவற்றுள் ஓதியவாறுபற்றி யுரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்குக் * "கற்பனவு மினியமையும்" என்றாற்போல அமைதல் வேண்டாதொழிதன்மேற்று. மை அஞ்சனம் மலம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. ஈண்டு மலமென்றது ஆணவதிரோதங்களை. இவை கழிந்தொழிந்தமைபற்றி வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன.

அணைந்து தியானித்தெனற்பாலது அணைந்தென்று உபசரிக்கப்பட்டது. அல்லுழிப் பயன்படாமை யுணர்த்துவார், விதிப்படியென ஈண்டுங் கூறினார்.

இதனானே ஆண்டைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிரியையுங் கூறப்பட்டன.

> நாட்டுமித யந்தானு நாபியினி லடியாய்
> ஞாலமுத றத்துவத்தா லெண்விர லளத்தாய்
> மூட்டுமோ கினிசுத்த வித்தைமல ரெட்டாய்
> முழுவிதழெட் டக்கரங்கண் முறைமையினி லுடைத்தாய்க்
> காட்டுகம லாசனமே யீசர்சதா சிவமுங்
> கலாமூர்த்த மாமிவற்றின் கண்ணாகுஞ் சத்தி
> வீட்டையருள் சிவன்மூர்த்தி மானாகிச் சத்தி
> மேலாகி நிற்பனிந்த விளைவறிந்து போற்றே.

(இ-ள்.) நாபியினில் - உந்தியில்,—ஞாலம் அடியாய் - பிருதிவி தத்துவம் கிழங்காகவும்,—முதல் தத்துவத்தால் எண்விரல் நாளத்தாய் - (அப்பிருதிவியை) முதலாகவுடைய (ஏனை அப்பு முதலிய இருபத்துமூன்று) தத்துவங்களும் (அவ்வுந்தியினின்று தோன்றி) எண்விரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவாகவும்,—மூட்டு மோகினி சுத்தவித்தை மலர் எட்டாய் - பொருந்திய அசுத்தமாயையின் காரியமாகிய வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழும் சுத்தவித்தையுமென்னும் எட்டுத்தத்துவங்களும் எட்டிதழ்வடிவாகவும்,—முழு இதழ் எட்டு அக்கரங்கள் முறைமையினில் உடைத்தாய் - சிதைவுறாத அவ்விதழ் எட்டும் (பிரணவாதி எட்டு) அக்கரங்களை முறையே உடையதாகவும்,—ஈசர் சதாசிவமும் கலாமூர்த்தமாம் - ஈசுவரம் சதாசிவமென்னும் இரண்டுதத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசரவடிவாகவும்,—சத்தி இவற்றின் கண்ணாகும் - சத்திதத்துவம் (அக்கேசரங்களுக்கு உள்ளாகிய பொகுட்டு வடிவமாகவும்) அப்பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தோர் பீசவடிவமாகவுமுடைய,—நாட்டும் இதயகமலந் தானும் காட்டு ஆசனம் - நாட்டப்படும் இருதயகமலம் விளங்கப்பெற்ற ஆசனமாம்,—மேல் சத்திமேலாகி - அதன்மேற் சத்திமூர்த்தியாய் (நிற்கும),—வீட்டை அருள் சிவன் மூர்த்திமானாகி நிற்பன் - வீடுபேற்றை யருளுகின்ற சிவபிரான் மூர்த்திமானாய் நிற்பனாகலின்,—இந்த விளைவு அறிந்து போற்றே - இம்முறையை அறிந்து அருச்சிப்பாயாக என்க.

---

* திருவாசகம், திருப்புலம்பல். செ - ௩.

சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவங்கட்குத் தம்முள் வேறுபாடு சிறிதாதல்பற்றிச் சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணாது சத்திதத்துவத்து ளடக்கிக் கூறினார்.

சத்திமேலாகி யென்றதனாற் சத்தி மூர்த்தியென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அற்றேல், மேல் ஐந்தெழுத்தா லமைந்தவுருவெனக் கூறி அதன்பின் ஆன்மா விலர்ச்சித்தெனவுங் கூறி ஈண்டுச் சத்தி மூர்த்தியென்றன் மலைவாம்போலுமெனின், ஆகாது; அம்மூன்றும் முதல்வனுக்கு முறையே தூலவடிவுஞ் சூக்குமவடிவும் அதிசூக்குமவடிவுமெனக் கோடலாலென்பது. அண்டமோரணுவாம் பெருமைகொண்டு கரணங்களெல்லாங் கடந்து நின்றவவ்விறைவனே அணுவோரண்டமாஞ் சிறுமைகொண்டு ஆன்மாக்களுய்தற்பொருட்டு உடம்பினுள்ளு மவ்வாறு நிற்கின்றான் அதனையறிந்து செய்யாதவழிப் பூசையாற் பயனில்லையென்பார், இந்த விளைவறிந்து போற்றேயென்றார். தன்னினமுடித்தலால் ஓமித்தல் தியானித்தல்களினும் இவ்வாறே யுணர்ந்து செய்யப்படுமெனக் கொள்க. (க)

அந்தரியா கந்தன்னை முத்திசா தனமா
வறைந்திடுவ ரதுதானு மான்மசுத்தி யாகுங்
கந்தமலர் புகையொளிமஞ் சனமமுது முதலாக்
கண்டனவெலா மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு
சிந்தைதனி லர்ச்சிக்கச் சிவனைஞா னத்தாற்
சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்தை விளக்க
வந்திடுமவ் வொளிபோல மருவியா னுளத்தே
வரவரவந் திடுவன்பின் மலமான தறுமே.

(இ-ள்.) தர்ப்பணத்தை விளக்க வந்திடும் அவ்வொளிபோல - கண்ணாடிக்கு(ப் பொடியிட்டு) விளக்க (விளக்க) ஒளிமேலிட்டு மாசு நீங்குமாறுபோல,—சிந்தை தனில் சிவனை - ஆன்மாவிற் சிவத்தை,—கந்தம் மலர் பு[illegible] மஞ்சனம் அமுது முதலாக் கண்டனவெலாம் மனத்தால் கருதிக்கொண்[illegible] ஞானத்தால் அர்ச்சிக்கச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க - சந்தனம் புட்பம் தூபம் தீ[illegible] திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலியவாகக் காணப்பட்ட பூசாதிரவியங்களெல்லாம் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு ஞானத்தால் அருச்சித்தலும் ஓமித்த[illegible] தியானித்தலும் (செய்யச்செய்ய),—அரன் உளத்தே மருவி வர வர வந்திடு[illegible] - (ஆண்டு அச்) சிவம் உள்ளத்தின்கணே பொருந்தி மேலிட்டு மேலி[illegible]டு வந்து விளங்கித்தோன்றும் (தோன்றவே),—பின் மலமானது அறுமே - [illegible]ர்பு ஆணவமலம்(தேய்ந்து தேய்ந்து) பற்றறக்கழியும்,—அது தானும் ஆன்ம[illegible]த்தியாகும் அந்தரி யாகந்தன்னை முத்தி சாதனமா அறைந்திடுவர் - (அங்ஙனம், அஃது ஆன்ம சுத்திக்கேதுவாகலான் அவ்வந்தரியாகத்தை (ஒருதலையான் [illegible]படும்) முத்திசாதநமென்று அறிகவென்பார் என்க.

அதுதானுமான்ம சுத்தியாகுமென ஒற்றுமைபற்றிக் காரண[illegible]த்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

உம்மை சிறப்பு.

கந்தமலர் புகையொளி மஞ்சனமமுதுமுதலாக் கண்டனவெலாமனத்தா[illegible] கருதிக்கொண்டு சிந்தைதனி லர்ச்சிக்கவெனவே, அவற்றை யங்ஙனங் கற்பித்[illegible]துக்

கோடலு மனுவாதமுகத்தாற் பெறும். மனத்தாற் கருதுமாறு *"காயமே கோயி லாகக் கடிமனமடிமையாக" என்பது முதலிய திருவாக்குக்களானு மறிக.

ஞானத்தாலென்பதனை அர்ச்சிக்கவென்பதனோடுங் கூட்டுக.

சிந்திக்கவென்றது முன்னையது ஓமித்தனமேற்று.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃதாண்டைக் கொருதலையான் வேண்டப்படுவதென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௧0)

புறம்பேயு மரன்கழல்கள் பூசிக்க வேண்டிற்
பூமரத்தின் கீழுதிர்ந்த போதுகளுங் கொண்டு
சிறந்தாருஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தா லங்குச்
சிந்திக்கும் படியிங்குச் சிந்தித்துப் போற்றி
யறம்பாவங் கட்குநா மென்கடவே மென்று
மாண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்புறமென் றோதே
திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை யன்றோ
சீரடியார் தமமுடைய செய்தி தானே.

(இ-ள்.) ஆண்டவனைக் கண்டக்கால் - (அகத்தாதல் புறத்தாதல் ஒரு குறியின்கண்) இறைவனைக்காணப் பெறின்,—அறம் பாவங்கட்கு நாம் என்கடவேம் என்றும் - (அகம்புறமென் றிரண்டால அர்ச்சனைபுரியும் இந்தச்சகமபோலப்) புண்ணிய பாவங்கட்கு யாம் என்செயக்கடவமெனக் குறித்தலும (இன்றி),—அகம் புறம் என்றோதே திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை அன்றோ - அதுவேறு இதுவேறெனப் பிரித்துக்காண்டலுமின்றி (யாண்டும) ஒரு பெற்றியராய் இட்டபணிசெய்து நிற்றலன்றோ,—சீர் அடியார் தமமுடைய செய்தி தானே - மெய்யடியார் செய்தி (யாகலான்),—சிறந்து ஆரும் சீர்ச் சிவனை - சிறந்து விளங்குகின்ற புகழையுடைய முதல்வனை,—ஞானத்தால் அங்குச் சிந்திக்கும்படி - ஞானத்தால் அகத்தே சிந்திக்குமபடி,—புறம்பேயும் இங்குச் சிந்தித்து - புறத்தேயும் [illegible] குறியிற்க ண்டு,—வேண்டின் பூமரத்தின் கீழ் உதிர்ந்த போதுகளுங் கொண்டு - (உபகரணம) வேண்டுமாயின் (முயன்று வருந்துதலும் [illegible] றவுயிர்களை வருத்துதலும ஆகாமையாற்) பொலிவாகிய மரத்தின்கீழ் உதிர்ந்த பூக்களும் (யாறுகுள முதலியவற்றின் உளதாகிய நீரும் அயாசகமாய் வந்த அமுது முதலாயினவும்) கொண்டு,—அரன் கழல்கள் போற்றிப் பூசிக்க - அம்மு தல்வன் திருவடிகளைப வழிபட்டுப் பூசிக்கக்கடவா என்க.

போற்றிப பூசிக்கவென வினையும்.

புறம்பேயுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

போதுகளுமென்ற உம்மை எதிரது தழீஇயது.

இதனானே புறப்பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல கூறப்பட்டது. (௧௧)

இந்தநெறி யன்றி னெரிபாலி னெய்பழத்தி னிரத
மாமென்னின்க ணெண்ணெயும்போ லெங்குமுள னிறைவன்
[illegible] விந்தனைசெய் தெவ்விடத்தும வழிபடவே யருளு
மலமறுப்போ ரான்மாவின் மலரடிஞா னத்தாற்

* திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம், தனித்திருநேரிசை. செ - ச.

சிந்தனைசெய் தர்ச்சிக்க சிவனுளத்தே தோன்றித்
தீயிரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன் றன்னைப்
பந்தனையை யறுத்துத்தா னாக்கித்தன் னுருவப்
பரப்பெல்லாங் கொடுபோந்து பதிப்பனிவன் பாலே.

(இ-ள்.) இந்தனத்தின் எரி (போல்)-விறகிற்றீப்போல (உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந்தோனறாதவாறு மறைந்துடனாயும்),—பாலின் நெய்(போல்)-பாலினெய்போல (மந்ததரமலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாற்றாற்றோன்றியுந் தோன்றாது மறைந்துடனாயும),—பழத்தின இரதம் (போல்) - பழத்தின் இரதம்போல (மந்தமலபாகமுடையார்க்கு உய்த்துணரும்வழி விளங்கித் தோன்றுவதாயுடனாயும்),—எள்ளின்கண் எண்ணெயுமபோல்-எள்ளின்கண் எண்ணெய்போல (த் தீவிரமலபாகமுடையார்க்கு இனிதுவிளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாதுடனாயும்),—இறைவன் எங்கும உளன் - இறைவன் (அகம்புறமென்னும் பிரிவின்றி) யாங்கணு முளனாகலான்,—எவ்விடத்தும வந்தனைசெய்து வழிபடவே அருளும - (மேற்கூறியபடி) அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டு வந்தித்து வழிபடினும அனுக்கிரகிக்கு(மென்பதேதோற்ற)ம்,—மலம் அறுப்போர் - (அஙஙனமாயினும்) வாதனைமலம் நீக்கலுறுவார்க்கு,—மலர் அடி ஞானத்தால் ஆன்மாவில் சிந்தனைசெய்து அர்ச்சிக்க - செங்கமல மலர்போலுந் திருவடிஞானத்தால் ஆன்மாவின் மாட்டு (அவ்வாறு வழிபடுதலாகிய) அகப்பூசை ஒருதலையான் வேண்டும் (இங்ஙனம் விசேடவிளைவுடைய உரிமையால்),—சிவன் தோன்றிப் பந்தனையை அறுத்து - இறைவன் விளங்கித்தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத்துடைத்து,—தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல் சீவன்றன்னைத் தானாக்கி- தீ இரும்பைச்செய்வதுபோல உயிரைத்தன் வண்ணமாக்கி,—தன் உருவப் பரப்பெல்லாம் கொடுபோந்து இவன்பாலே உளத்தே பதிப்பன் - தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுதும அருளி இவனதாகச் செய்தருளுவன் என்க.

இந்தனத்தினெரி உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றாதவாறு மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பாலினெய் மந்ததரமலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாற்றாற் றோன்றியுந் தோன்றாது மறைந்து உடனாகுற்றங்களும், பழத்தினிரதம் மந்தமலபாக முடையார்க்கு உய்த்துணரும்வழி வீடு இவன் செய்தருவதாய் உடனாய் நிற்றற்கும், எள்ளின்கணெண்ணெய் தீவிரமல[illegible]த்திரையே யன்றிப் இனிது விளங்கித்தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாது உடனாய் நி[illegible]வின.
இவனென்பதும் மகாவா

எங்குமுளனிறைவ னெ[illegible]த்தும் வழிபடவே யருளுதற்குரியவியைபு விளங்குதற்கும், மலமறுப்பே[illegible]றதுந் தோன்றியறுத்தாக்கிப் பதிப்பனென்றதும் ஆன்மாவிற் சிந்தனைசெய் தர்ச[illegible]த்தறகுரிய விசேட வியைபு விளங்குதற்கும், ஏதுவாய் நின்றன.

தன்னுருவப்பரப்பெல்லா மிவன்பாலே பதிதலாவது, தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய எண்குணங்களும் படிகம்போலச் சார்ந்ததின் வண்ணமாமியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவித வியைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித்தோன்றுதல். அதுவே சிவானந்தமேவிடுதலென்பது.

அர்ச்சிக்கவென்றது வியங்கோள்; முடிபு வேறாகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க. அர்ச்சிக்கவென்பதனை எச்சமாகக்கொண்டு பாடமோதுவார் பால்வழுவாதலையும் நோக்கிற்றிலர் போலும்.

மேல் அந்தரியாகந்தன்னையென்ற செய்யுளிற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டுங் கூறுதல் கூறியதுகூறலாம் போலுமென மலையற்க, வேண்டாத கூறி வேண்டியதுமுடித்தற்கெழுந்தவிச்செய்யுளாகலின். இதனானே யப்புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தென அதன்பெருமை கூறப்பட்டது.

இவையாறுசெய்யுளானும்மூன்றுங்கூற்றின்பொருளைத்தெரித்துணர்த்தியவாறு.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௦௩.

பயனியல்.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

இங்ஙனம் வேண்டுஞ்செய்தி முறைமைகள் மூன்றுசூத்திரதால் வகுத்தோதிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே அச்சாதனத்தாற் பெறுபடும் பெத்த நீக்கமும் முத்திப்பேறுமாகிய பயனியல்பு மூன்றுசூத்திரத்தற் கூறுவான் றொடங்கினர். அவ்விருவகைப்பயனுள் அப்பெத்த நீக்கமாமாறு கூறுதற்கெழுந்தது பத்தாஞ்சூத்திரம்.

> இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்த வெல்லா
> மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசையு
> மவனிவனாய் நின்றமுறை யேக னாகி
> யரன்பணியி னின்றிடவு மகலுங் கூற்றஞ்
> சிவனுமிவன் செய்தியெல்லா மென்செ[ய்]தி யென்றுஞ்
> செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்[த]தென்றும்
> பவமகல வுடனாகி நின்றுகொ[ள்]ன் [ற]ன் ப[ரி]வாற்
> பாதகத்தைச் செய்திடினு[ம]கிய மா[ய]யாக்கி விடுமே.

(இ-ள்.) அவன் இவனாய் நின்[றா]கிய நீரும் [ஞா]னத்தால் அங்ஙனங் காணப்பட்ட) இறைவன் (பெத்த[த்தி]ன் கழ[ல]்[க]ள் [ம]ே நிற்பினும் வேறுகாணப்படுமாறின்றி) ஆன்மாவேயா[ய்] [நின்று] [அர்]ச்சிக்கப்பட[்ட] ஆன்மாவின்வழி) நின்றமுறைமைபோல,—ஏகனாகி [நி]ன்[று]ம் [-] [அ]ன் நி[லை] [-]ம் - (ஈண்டான்மா அம்முதல்வனோடுடனாய் நி[ற்]பினும்) தானென வேறுகா[ண]ப்படாதவாறு அவனோடொற்றுமைப்பட்டு அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறின் (அங்ஙனம் ஏகனாகி நிற்றலான் யானெனதென்னுஞ் செருக்கு அறுதலின்),—சிவனும் இவன் செய்தியெல்லாம் என் செய்தி என்றும் (உடனாகி நின்றுகொள்வன்) - அவ்விறைவனும் இவன் செய்யும் இதமகிதங்களெல்லாம் யான் செய்யும் இதமகிதங்களென உடனாய் நின்றேன்றுகொள்வன் (அரன்பணியினிற்றலான் இந்திரியங்களின் வசமாய்நிற்கும் பாரதந்திரியம் ஒழிதலின்),—இவனுக்குச் செய்தது எனக்குச் செய்ததென்றும்

பவம் அகல உடனாகி நின்று கொள்வன் - (அவ்விறைவனும்) இவனுக்கு (இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியாமாறு) பிறர்செய்யு மிதமகிதங்களெல்லாம் எனக்கு (நுகர்ச்சியாமாறு) செய்தனவேயாமெனப் பிறவி நீங்க உடனாய் நின்றேன்று கொள்வன்,—பரிவால் பாதகத்தைச் செய்திடினும் (புண்ணியத்தைச் செய்திடினும்) பணி ஆக்கி விடுமே - (இவ்விருதிறத்தானும் முறையே) அன்பொடும் இவன் செய்யும் இதமகிதங்கள் இவனுக்குப்பணியாய் முடியும்,—உலகில் இவனுக்கு இதம் அகிதம் செய்தார்பால் இவன் செய்த இதம் அகிதமெல்லாம இசையும் - உலகத்தின்கண் இவனுக்கு இதமகிதஞ்செய்தார்மாட்டு (அவ்விதமகிதங்கள் அவ்வளவினன்றி மிகுதிப்படுதற்கு) இவன்செய்த இதமகிதம் (முறையே துணைக்காரணமாக) இயையும்,—குற்றம் அகலும- (இங்ஙனம் ஆர்ச்சிப்பும் நுகர்ச்சியும் இவனைப்பந்தியாதொழியவே) ஏனைச் சஞ்சிதவினையும் மாயையும் ஆணவமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்றும் (இவனைப்பந்திக்கமாட்டாவாய்) விண்டொழியும் என்க.

நின்றிடவென்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டி நிரனிறையாக வைத்து, என்றென்னுமெச்சங்களைக் கொள்வனென்பதனோடுந் தனித்தனிகூட்டி, இவனுலகிலென்னு முதலடியைப் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிடுமே யென்றதன் பின்னாக வைத்துரைத்துக்கொள்க.

நின்றிடவு மென்றவும்மை சிறப்பு.

பாதகத்தைச்செய்திடினுமென்ற வும்மையாற் புண்ணியத்தைச் செய்திடிற் பணியாக்கிவிடுதல் கூறவேண்டாவாயிற்று.

அவை மிகுதிப்படுதற்குத் துணைக்காரணமாயியையு மென்பது ஆற்றலாற் பெற்றாம். அது அவர்தாஞ் செய்வினை தன்னானலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப்பானுமென முன் வருகின்றவாற்றானறிக. அச்செய்யுளின் கருத்துமுணராது இவன்செய்த இதமகிதங்களே இவன்மாட்டுச் செய்தார்க்கியையு மென்றுரைப்பின், இவன்மாட்டுச் செய்தவவருடைய இதமகிதங்கள் வேறென்னாய் முடியுமெனக்கடாயினார்க்கு விடையின்மையும், நியதி தப்புதலும், சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற்றானந் திலமளவே செய்திடினு மத்தானமே நிலமலைபோற் நிகழுமென்றாற்போல் வனவற்றோடு முரணுதலுமாகிய குற்றங்களுளவா மாறுணர்க.

உலகத்தார் பார்வைக்கு இவன் செய்தனவாகவும் அச்செயல் இதமகிதமாகவுந் தோன்றப்படுவன மாத்திரையே யன்றிப் பிறிதில்லையென்பார், உலகிலென்றார்.

அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகாவாக்கிய வழக்கு.

இவ்வாறன்றி, நின்றிடவென்னுமெச்சத்தை அகலுமென்பதனோடு முடிய வைத்துரைப்பார்க்கு, ஏனையன தம்முளவாய் நின்று ஒரு பொருண்மேல் வருவனவல்லவாய் முடிதலின், முதனூலோடொத்து ஒருபொருணுதலிய சூத்திரமாதற் கேலாமையறிக.

இச்செய்யுளிற் கூறப்படும் முக்கூற்றுள், ஒருவாற்றானீண்டு வலியுறுக்கப்படு மிறுதிக்கூறு பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்தில் இயைபுபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்க நின்றமையின், முன்னையிருகூறுமே வேறெடுத்துக்கொண்டோதப்படுவனவெனக்கொள்க. (க)

முதலதிகரணம்.

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னு
　மிக்கோணை ஞானவெரி யால்வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
தான்செவ்வே நின்றிடவத் தத்துவன்று னேரோ
　தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித்திட் டோடு
நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங்கின் றி
　நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்ம
மூன்செய்யா ஞானந்தா னுதிப்பி னல்லா
　லொருவருக்கும் யானெனதிங் கொழியா தன்றே.

(இ ள்.) யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் யான் என்னது என்னும் இக்கோணை - யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் யான் எனதென்னும் (அகங் காரமமகாரங்களாகிய செருக்கு விளைதற்கு ஏதுவாகிய) மலக்கோணை,—ஞான எரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்து - ஏகனாகிநிற்கும் ஞானாக்கினியினாலே காய்ச்சி அக்கோணைத்தீர்த்து,—தான் செவ்வேநின்றிட - தான்முதல்வன் வழித்தாக நிற்கவே,—அத்தத்துவன்றான் தனை அளித்து நேரோ முன் நிற்கும் - அம்முதல்வன் தற்சொரூபத்தைவிளக்கி நேராகவெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாகலின்,—வினை ஒளித்திட்டு ஓடும்-(புண்ணியபாவமாகிய) வினைகள் (இவனைப்) பொருந்தாமல் (இவனுக்குப்பணியாய் இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார்பால் அவை மிகுதற்குத்துணைக்காரணமா)யியையும்,—நான் செய்தேன் எனுமவர்க்கு - (மேற்கூறிய) யான்செய்தேனென்பது முதலிய நினைவுடையாருக்கு,—தான் அங்கு இன்றிப் போகத்தை நண்ணுவிக்கும்-முதல்வன் விளங்கித் தோன்றுதலின்றி(க் கன்மத்துக் கீடாக)ப் போகத்தைப் புசிப்பித்து,—கன்மம் பண்ணுவிக்கும் - (அங்ஙனம் புசிக்குமிடத்து) ஆகாமியவினையை ஏறச்செய்யுமாகலின்,—ஊன்செய்யா ஞானந்தான் உதிப்பின் அல்லால் - மாயாகருவிகளைப் பொருந்தி யறிகிற சிற்றறிவினின்று நீங்கி ஏகனாகி நிற்குஞானம் பெற்றாலன்றி,—ஒருவருக்கும் யான் எனது இங்கு ஒழியாது அன்றே - யாவர்க்கும் யானெனதென்னுஞ் செருக்கு ஒழிதலின்று என்க.

வலியுறுத்துதற்பொருட்டு உடம்பாட்டுமுகத்தானு மெதிர்மறை முகத்தானுங் கூறினார்; உருவகஞ்செய்ததும் அதனை யின்றியமையாமை விளக்குதற்பொருட்டு.

ஞானமென்றது ஈண்டேற்புழிக்கோடலால் ஏகனாகிநிற்கு ஞானத்தின் மேற்றாயிற்று.

இதனானே மேலைச்சூத்திரத்தோதியவாறு ஞாதிருவு ஞானமு ஞேயமுமாக நின்று காணுங் காட்சிஞேயமையும் அதன்மேலு மேகனாகிநிற்ற லெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அவ்வாறு நின்றாலன்றி யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதன் முதலியன முறையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென முதற்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (உ)

இரண்டாமதிகரணம்.

இந்திரிய மெனைப்பற்றி நின்றேயென் வசத்தி
　　னிசையாதே தன்வசத்தே யெனையீர்ப்ப திவற்றைத்
தந்தவன்ற னாணைவழி நின்றிடலா லென்றுந்
　　தானறிந்திட் டிவற்றினொடுந் தனையுடையான் றாள்கள்
வந்தனைசெய் திவற்றின்வலி யருளினால் வாட்டி
　　வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்க ளுண்டேன்
முந்தனுடைச் செயலென்று முடித்தொழுக வினைகண்
　　மூளாவங் காளாகி மீளா னன்றே.

(இ-ள்.) (உலகத்துப் பாடிகாவலராயினார் பிழைசெய்துள்ளாரைத்தம் முளடக்கித் தாம் ஈர்த்தவாறெல்லாம் பரதந்திரமாய்க் கிடப்பச்செய்வது தம்மை அவ்வாறு செய்விக்கும் அரசனதாணைவழி நிற்கும் அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதின்மையின் அதனையறிந்து அப்பாடிகாவலர்க்குந் தமக்கும் இறைவனாகிய அவ்வரசனைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன் கருத் தின்வழி யொழுகவல்லராயவழி அவர் அப்பரதந்திரநீங்கி அரசனதருளாற் பாடிகாவலரையுந் தம்மாணைவழியினிற்பித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர் அதுபோல) இந்திரியம் எனைப்பற்றி நின்றே என்வசத்தின் இசையாதே எனைத் தன்வசத்தே ஈர்ப்பது - (வினைசெய்தமைபற்றி) இந்திரியங்கள் என்னைப்பற்றி நின்றே என்வசத்தவாய் நில்லாமல் என்னைத் தம்முளடக்கி ஈர்(த்தவழியெல்லாம் பரதந்திரப்பட்டுக் கிட)ப்பச்செய்வதும்,—இவற்றைத் தந்தவன்றன் ஆணைவழி நின்றிடலால் என்றும் தான் அறிந்திட்டு - அவற்றை அவ்வாறு செய்விக்கும் முதல்வனதாணைவழி அவை நிற்றலான் (அவ்வீர்த்தலை மாற்றுதற்கு உபாயமாவது யாமும் அவ்வாணைவழி நிற்றலென்றும் அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதில்லை) யென்றும் இவ்வாறுணர்ந்து,—இவற்றினொடும் தனை உடையான் தாள்கள் வந்தனை செய்து - அவ்விந்திரியங்களையும் தன்னையும் உடையானாகிய அம்முதல்வன் றாள்(களைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன்) பணியினின்றொழுக ஒருவன் பெறுமாயின்,—அருளினால் இவற்றின் வலி வாட்டி வாட்டம் இன்றி இருந்திடவும் - (அவன் அம்முதல்வன்) திருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத் தன்னாணைவழி நிற்பித்து(க் கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன் அவ்வாறு முதல்வன் வழியின்) உறைத்து நிற்புழியும்,—வரும் செயல்கள் உண்டேல் முந்தன் உடைச்செயல் என்று முடித்து ஒழுக - (பயிற்சிபற்றி ஒரோவழி அவ்விந்திரியங்களின்) குறும்பு நிகழுமாயின் (இந்திரியங்கட்கும் எனக்கும் ஒரு சுதந்திர மின்மையின் அதுவு) முதல்வன் செயலே யென்று துணிசெய்து பணியின்வழுவா தொழுகவே,—வினைகள் மூளா - (அதுவாயிலாகப் புகுந்து கூடித்தொடக்கவல்ல) வினைகள் (அங்ஙனம் ஆகமாட்டாவாய்) மடங்கியொழியுமாகலான்,—அங்கு ஆளாகி மீளான் அன்றே - (அவ்வாறு) அடிமைத்திறத்து நின்றோன் மறித்துப்பொறிகளின் வழிப்பட்டுப் பரதந்திரனாவானல்லன் என்க.

குறிப்புருவகம்.

ஏகனாகிநிற்றலேயமையும் அதன்மேலுமரன்பணியினிற்றலெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, ஏகனாகிநிற்பினுந் தன்பணி மடங்கினாலன்றி வினைத்தொடக்குறாத

வாய் இந்திரியங்களின் வழிப்பட்டுச் செல்லும் பரதந்திர நீங்காமையின், அது நீங்குமாறு தான் பணியை நீத்தற்பொருட்டு அரன்பணியினிற்றலு மொருதலையான் வேண்டப்படுமென்றுணர்த்தியவாறு.

நின்றிடலா லீர்ப்பதென்றறிந்திட்டெனா வியையும். தான் அசை. ஈர்ப்பதென்பது அத்தொழின்மேனின்றது. என்றுமென்னுமும்மை அவ்வீர்த்தலை மாற்றுதற்கு உபாயமாவது யாமுமவ்வாணைவழி நிற்றலென்றுமறிந்தென எதிரது தழீஇயிற்று.

இவற்றினுடுந்தனை யுடையானென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்ற பெயர்.

வந்தனைசெய்தல் ஈண்டு அரன்பணியினிற்றன் மேற்று.

வருஞ்செயல்களுண்டேலென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுண்டேன் முந்தனுடைச்செயலெனமுடித்தொழுகுதல், * "யானுமதுவே வேண்டினலல்லால் - வேண்டும்பரிசொன்றுண்டென்னி னதுவுமுன்றன் விருப்பன்றே" என்ற திருவாக்கினுமறிக.

அவ்வாறு முடித்தொழுகவும் வருஞ்செயல்களுளவாம் போலுமென்பானை நோக்கி அங்ஙனம் வரம்பின்றி அனவத்தையாதலில்லை யென்பார், ஆளாகி மீளானென்றுங் கூறினார். (௯)

சலமிலனாய் ஞானத்தாற் றனையடைந்தார் தம்மைத்
தானாக்கித் தலைவனவர் தாஞ்செய்வினை தன்னு
னலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப் பானாய்
நணுகாமல் வினையவரை நாடிக் காப்ப
னுலகினிலென் செயலெல்லா முன்விதியே நீயே
யுண்ணின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றா யென்று
நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன்செயலே யென்று
நினைவார்க்கு வினைகளெல்லா நீங்குந் தானே.

(இ-ள்.) நீயே உள் நின்றும் (செய்கின்றாய்) - நீயே எனக்குண்ணின்று செய்கின்றாயாகலின்,—உலகினில் நிலவுவதோர் செயல் எனக்கு இன்று என் செயலெல்லாம் உன்விதியே என்றும் - உலகின்கண் விளங்குவதோர் செயல் எனக்கின்று என்னாற் செய்யப்படும் இதமகிதமெல்லாம் நீசெய்யுஞ் செயலே யென்றும்,—செய்வித்துஞ் செய்கின்றாய் - (நீயே பிறரைக்கொண்டு) செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயாகலின்,—உன் செயலே என்றும் - பிறரால் எனக்கு வரும் (இதமகிதங்களுமே) நீ செய்யுஞ்செயலே (பிறிதில்லை) யென்றும்,—நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் நீங்குந்தானே - (இங்ஙனம்) அவனருளை யல்லதொன்றனையுங் கருதாராய்த் தம்மையிழந்து நிற்கப்பெறுவார் மாட்டு அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்க மாட்டாதாய் ஒழிந்து விடுமாகலான்,—ஆய் ஞானத்தால் தனை அடைந்தார் தம்மை - (அப்பெற்றித்தாகிய) மெய்யுணர்வாற் றன்னை அடைக்கலம் புக்காரை,—தானாக்கிக் காப்பன் - தன்னைப்போலச் சுத்தராகச்செய்து பாதுகாப்பவனும்,—நாடி(யும்) அவரை நணுகாமல் வினை - (மந்திரவலியான் அடங்கி இரைநுகாப்பெறாது கிடக்கும் பாந்தள் யாதானும ஓரிலக்கு வந்து வாய்த்துழி வறிது கிடவாதவாறுபோல) அவர்மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டா தொழிந்துகிடந்த அவ்வாகாமியவினை (அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வார் பிறருளராய

* திருவாசகம், குழைத்தபத்து. செ - எ.

வழி அவ்வினையைப்பற்றி ஆண்டவ்வித மகிதங்கட்குத் துணையாய்த் தலைக்கூடற்பாலதாகலின்),—அவர்தாம் செய்வினை தன்னால் பிறர் செய்வினை நலமுடனே ஊட்டி ஒழிப்பானாய் - அதனை அவ்வாறு செலுத்திப் பிறர்செய்யும் அவ்விதமகிதங்களை (மிகுவித்து நன்மையோடு) நுகர்வித்தொழித்தல் செய்பவனுமாகியும்,—தலைவன் சலம் இலன் - (அதுபற்றி) இறைவன் சலமுடையனாவான் அல்லன் என்க.

ஆக்கிக்காப்பனென வினையும்.

பிறரையூட்டியொழித்தலே யவரை வினை நணுகாமற் காப்பதெனக்கொள்க.

பிறரை யங்ஙனமூட்டுதலுங்கருணையேயாமென்பார், ஊட்டியென்றொழியாது ஒழிப்பானாயென்றும் நலமுடனேயென்றுங் கூறினார்.

உலகினிலென்செயலெல்லா முன்விதியே நீயே யுண்ணின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயென்று நிலவுவதோர்செயலெனக்கின் றுன்செயலேயென்று நினைவார்க்கென்றதனால், அரன்பணியினின்றிடலாவது இதுவெனத் தெரித்துக் கூறியதூஉமாயிற்று.

இறைபணியினிற்கு மியன் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிட்டு இவனுலகிலிதமகிதஞ் செய்தவெல்லா மிதமகிதமிவனுக்குச் செய்தார்பாலிசையச் செய்தல் இறைவனுக்குச் சலமாய் முடியும்போலு மென்பாரை நோக்கி, அதனைத் தெரித்துணர்த்திச் சலமின்மை காட்டியவாறு. (ச)

> நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற் சரித்து
> நாகமுழை புக்கிருந்துந் தாகமுத றவிர்ந்து
> நீடுபல காலங்க ணித்தரா யிருந்து
> நின்மலஞா னத்தையில்லார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பி
> லேடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே
> யெறிவிழியின் படைக்கடைக்கே கிடந்துமிறை ஞானங்
> கூடுமவர் கூடரிய வீடுங் கூடிக்
> குஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டே யிருப்பர்.

(இ-ள்.) நாடுகளில் புக்கு உழன்றும் - புண்ணியதேயங்களிற்சென்று புண்ணியதல புண்ணிய தீர்த்தங்களைத் தரிசித்தும் ஆடியும்,—காடுகளில் சரித்தும் - வனத்திலே சென்று கந்தமூலபலாதிகளை அயின்றும்,—நாக முழை புக்கு இருந்தும்-மலையினுள்ள குகையில் யோகத்திருந்தும்,—தாகமுதல் தவிர்ந்தும் - (அவ்யோகப்பயிற்சிவலியினால்) பசி நீர்வேட்கை முதலியன ஒழித்தும்,—நீடுபலகாலங்கள் நித்தராயிருந்தும் - நெடுங்கால மாணமில்லாதிருந்தும்,—நின்மலஞானத்தை இல்லார் - நிருமலமான(இறைபணியினிற்றலாகிய மெய்த்தொண்டு செய்யும்) ஞானமில்லாதார்,—பிறப்பில் நிகழ்ந்திடுவர் - சனனத்துட்படுவர்,—ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே இடைக்கே எறிபடு விழியின்கடைக்கே கிடந்தும் - இதழ் பொருந்திய மலர்மாலை அணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர் கொங்கையிடம் அல்குல் வீசப்பெற்ற கட்கடைமுதலிய அவயவங்களைத்தோயப்பெறினும்,—இறைஞானம் கூடுமவர் - அரன்பணியினிற்றலாகிய ஞானத்தைப்பெற்றோர்,—கூட அரிய வீடும் கூடிக் குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டே இருப்பர் -

பெறுதற்கரிய வீட்டினைத் தலைக்கூடிச் சிவந்த குஞ்சித பாதத்தின்கண் அடங்கிநிற்பர் என்க.

அரன்பணிநிற்றலது ஆற்றல் கூறியவாறு.

சாக்கிரத்தேயதீதத்தை யென்னுஞ் செய்யுளில், சாக்கிரத்தேயதீதத்தைப்புரிந்தவர்கள் சாக்கிரதநி னிற்றலொப்புமை மாத்திரையேபற்றி அவரை யெல்லாரோடு மொப்பவைத்திகழற்கவென வவரது பெருமையுணர்த்துவார், ஆக்குமுடிகவித்தரசாண்டு நுங்கிடாவேயென ஆண்டுக்கூறினார்; அதனையே அரன்பணியினிற்றலா னாகற்பாலதன்கண் மற்றொன்றுஞ் செய்யக்கடவ தொன்றில்லையென அத்தொண்டின் பெருமையுணர்த்துவார், ஈண்டுமெடுத்தோதினார். இங்ஙனங் கருத்துவகையாற் பொருள்வேறுபாடுண்மையிற் கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க. (ரு)

அங்கித்தம பனைவல்லார்க் கனல்சுடா தாகு
  மௌடதமந் திரமுடையார்க் கருவிடங்க ளேறா
வெங்கித்தைக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலு ஞானிக்
  கிருவினைகள் சென்றணையா முற்செய்வினை யிங்குத்
தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் குலாலன்வினை தவிர்ந்த
  சக்கரமுங் கந்தித்துச் சுழலு மாபோன்
மங்கிப்போய் வாதனையா லுழல்விக்கு மெல்லா
  மலங்களும்பின் காயமொடு மாயு மன்றே.

(இ-ள்.) அங்கித்தம்பனை வல்லார்க்கு அனல் சுடாதாகும் - (சுடுதற்கேதுவாகிய) அங்கியைத்தம்பனஞ்செய்யவல்லார் அவ்வங்கி (யுண்மூழ்கிக்கிடப்பினும் அதுபற்றி யவர்மாட்டு)ச் சூடுநிகழாதவாறும்,—மந்திரம் ஔடதம் உடையார்க்கு அருவிடங்கள் ஏறா - (கொலைத்தொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத் தடுக்கவல்ல) மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார் அவ்வரிய விட (ங்களையெல்லாம் நிறையப்பருகினும் அதுபற்றி அவர்மாட்டு)க் கொலைத்தொழில் நிகழாதவாறும் போல,—ஞானிக்கு எங்கித்தை (நின்று) கன்மமெலாம்செய்தாலும் - (விருப்பு வெறுப்புக்கள் நிகழ்தற் கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறியமுறையினின்று தம்வழிப்படுத்தவல்ல) ஞானிகள் எவ்விந்திரியங்களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தாராயினும்,—இருவினைகள் சென்றணையா - (அதுபற்றி அவர்மாட்டு) விருப்பு வெறுப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்குவித்தாதல் செல்லாமையானும்,—முன்செய்வினை மங்கிப்போய் வாதனையால் உழல்விக்கும் - ஏனைப்பிராரத்தவினையும் (தற்பணிநீத்தவவர் மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச்) சத்திகெட்டேபோய் வாசனைமாத்திரையாய் நின்று சிறிதேதாக்கும் (அவ்வளவேயன்றி வாசனையாற்செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதல்),—இங்குத் தங்கிப்போம பாத்திரமும் கந்தித்து - காயம் இருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் (அவ்வாசனைகிடந்து) கந்தித்தும் (ஒருகறிக்கு உபயோகமாதலின்மையும்),—குலாலன் வினை தவிர்ந்த சக்கரமும் சுழலுமாபோல் - குயவனுவான் (குடத்தை வனையுமளவும் சுழற்றிவிட்ட) திகிரியில் அவ்வாதனைகிடந்து தன்வேக முள்ளவளவும் அதனை மெலிதாகச்சுழல்வித்து (மற்றொன் றனைவனைதற்கு உபயோகமாதலின்மையும்) போலுமாகலானும்,—எல்லா மலங்களும் பின்காயமொடுமாயும் அன்றே-(வாதனைமாத்திரைக்குத் துணையாய்நின்ற) ஏனை மலவாசனை

களும் பின் அவ்வுடம்பு (மாயுங்காலத்து வேறொரு பற்றின்மையான் அத) னோடு மாய்ந்தொழியும் என்க.

இங்குத்தங்கிப்போம் பாத்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினைதவிர்ந்த சக்கரம் மந் தவாதனைக்கு முவமையாயின.

எங்கென்பது எங்கித்தையென மரீஇயிற்று.

நின்றென்பது சொல்லெச்சம்.

கந்தித்தென்னும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருடாராது செவ்வெண் மாத்திரை யேகுறித்து நின்றது; * "பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை மூவர்" என்றாற்போல.

மங்கியென்றொழியாது போயென்றார், வலியுறுத்துதற்கு. உவமையெடுத்துக் காட்டியதும் அதனைத் தெளிவித்தற்பொருட்டு.

இச்செய்யுள் மேல் ஒருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட மூன்றாங்கூற்றைவருஞ்சூ த்திரத்தி னியைபுபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதித்தற்பொருட்டு ஈண்டுத் தோற்றுவாய் செய்துகொள்ளு முகத்தானே, மேலைச்செய்யுளின் எறிவிழி யின்படுகடைகக்கே கிடந்துங் கும்பிட்டேயிருப்பவொன்றதனை உவமைகளின் வைத்து ணர்த்தி யினிதுவிளக்கியவாறு.

இவை நான்குசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றின்கட் படுமாறெல்லாம் வகுத் துக் கூறப்பட்டன. (சு)

பத்தாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௪௯.

பதினொன்றாஞ்சூத்திரம்.

இங்ஙனம் பத்தாஞ்சூத்திரத்தாற் பெத்தத்தினின்று நீங்கப்பெற்றார்க்கு முத்தி ப்பயன் பெறுமாறு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது பதினொன்றாஞ்சூத்திரம். முத்தி யென்றது ஈண்டுத் தலைமைபற்றிச் சிவப்பேற்றின்மேனின்றது.

காயமொழிந் தாற்சுத்த னாகி யான்மாக்
காட்டக்கண் டிடுந்தன்மை யுடைய கண்ணுங்
கேயுமுயிர் காட்டிக்கண் டிடுமா போல
வீசனுயிர்க் குக்காட்டிக் கண்டிடுவ னித்தை
யாயுமறி வுடையனு யன்பு செய்ய
வந்நிலைமை யிந்நிலையி லடைந்த முறை யாலே
மாயமெலா நீங்கியரன் மலரடிக்கீ ழிருப்பன்
மாறாத சிவாநுபவ மருவிக் கொண்டே.

(இ-ள்.) காட்டக் கண்டிடும் தன்மை உடைய கண்ணுக்கு - காட்ட க்காணுந்தன்மையுடைய கண்ணிந்திரியத்துக்கு (ஓர் உருவத்தைக்காணும் படி),—ஏயும் உயிர் காட்டிக் கண்டிடுமாபோல-பொருந்திய உயிர் (அத்து டனாய்நின்று) காட்டுதன்மாத்திரையேயன்றி (அக்கண்ணொளியோடு கூட ச்சென்று அவ்வுருவத்தை)க் காணுதலுஞ்செய்து உபகரிக்குமாறுபோல, —உயிர்க்கு-உயிர்க்கு (ஓர்விடயத்தை அறியும்படி),—ஈசன்காட்டிக்கண்டி டுவன் - முதல்வன் (உடனின்று) அறிவித்தன் மாத்திரையேயன்றி (அவ்

* திருவாசகம், திருச்சதகம். செ - ௩0.

வுயிருணர்வோடுகூட அத்துவிதமாய்ச்சென்று அவ்விடயத்தை) அறிதலுஞ்செய்து உபகரித்து வருமாகலான்,—காயம் ஒழிந்தால் சுத்தனுகி ஆன்மா - (எல்லாமலங்களும் பின்காயமொடு மாயுமென மேலைச்சூத்திரதது இறுதியிற்கூறியவாற்றுற்) காயம் ஒழிந்தான் (மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற்றுச்) சுத்தனுவோனுகிய ஆன்மா,—இத்தை ஆயும் அறிவு உடையனுய் - (முதல்வன்)இங்ஙனம் அத்துவிதமாய்நின்று உபகரித்துவருமுரிமையைக் கடைப்பிடித்தறிந்துகொண்டு நிற்கப்பெறின்,—அன்புசெய்ய - (அத்தொடர்புபற்றிய அம்முதல்வன்றிருவடிகளைத் தலைப்படுதற்கண்)இச்சை இடையறுதுநிகழும் அங்ஙனம அறிவிச்சைகள் இரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேறலின்றி அவ்வத்துவிதநிலையொன்றேபற்றி முதல்வன் திருவடிக்கண்ணவாய் ஒருங்குநிகழவே,—அந்நிலைமை இந்நிலையில் அடைந்தமுறையாலே-காயம் ஒழிந்தபின் மலநீங்கிச் சுத்தனுய்நிற்குமுறைமை காயத்தோடு நிற்புழித்தானே கைகூடப்பெறுதலால்,—மாயமெலாம் நீங்கி - (ஏனைக்கிரியையுமே) எல்லாமலங்களையும (இம்மையே) நீத்தொழித்து (அவ்வறிவிச்சைகளோடொப்ப ஒருவழிக்கொண்டு),—அரன் மலர் அடிக்கீழ் மாறுத சிவாநுபவம மருவிக்கொண்டே இருப்பன்-அம்முதல்வனது செங்கமலமலர்போலுந் திருவடியைத் தலைக்கூடப்பெற்று மாறுபடாத சிவாநுபூதியே சுவாநுபூதியாகக்கொண்டு வாழ்வன் என்க.

அத்துவிதநிலை விளக்குவதாகிய காணுமுபகாரமாத்திரையே யீண்டுக்கூறப்புகுந்தார், இனிது விளங்குதற்பொருட்டு ஐந்தாஞ்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த காட்டுமுபகாரத்தையு மனுவதித்துடன் கூறினுர். ஈண்டுக்காணுமுபகாரமாத்திரையே கூறுதல் கருத்தென்பது முதனூலின் *"உள்ளத்தைக்கண்டுகாட்டல்" என்பதற்கு "அவனுமவற்றதுவிடயத்தையுணருமென்றது" எனக் காணுமுபகாரமாத்திரையே வேறெடுத்துக்கொண்டுரைத்த கண்ணழிப்புரையானுமுணர்க. காட்டுமுபகார மாத்திரையேயன்றி அதன்பின்னுக வுடனின்று காணுமுபகாரமும் வேண்டப்படுமென்பது எவ்விடத்துமென்னுஞ் செய்யுளின் விளங்கக் காட்டுதும்; ஆண்டுக்காண்க.

காயமொழிந்தாற் சுத்தனுகியான்மா இத்தையாயுமறிவுடையனுயெனவியையும்.

ஆகியென்றது பெயர்.

அந்நிலையென்பதற்கு வேறுவேறுரைப்பாருமுளர். அகரச்சுட்டு அடுக்கநின்றதனையொழித்து வேறொன்றனைச்சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும் அவர் நோக்கிலர்.

இருவகைப்பயனுமொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய், மேலைச்சூத்திரத்து வேறுகூறுக வையாது ஒருவாறு வலியுறுக்கப்படு மூன்றுங்கூற்றைக் காயமொழிந்தாற் சுத்தனுகியெனவும், அந்நிலைமை யிந்நிலையிலடைந்தமுறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும், அதனுெழிபாக ஈண்டெடுத்துக்கொண்டாராகலின், அதனேடுளப்பட இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (க)

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே
 பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞான விகற்பம்
 வாச்சியவா சகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கந்

---

* சிவஞானபோதம், பதினென்றுஞ்சூத்திரம்.

தருஞானம் போகஞா திருஞான ஞேயந
தங்கியஞா னஞ்சங்கற் பனைஞான மாகுந்
திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்தசிவ ஞான
மாதலாற் சீவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர்.

(இ-ள்.) பரஞானத்தால் பரத்தைத் தரிசித்தோர் - இத்தையாய்மறி வெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அச்சிவத்தை(த் தெளிய) நோக்கி அன்புசெய்யப்பெற்றூர்,—பரமே பார்த்திருப்பர் பதாரத்தங்கள் பாரார் - அவ்வொன்றனையே உணர்ந்துகொண்டு நிற்பரன்றி (மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய ஏனை)ப் பதார்த்தங்களை(ச் சிறிதுங்) காண்பாரல்லர்,—பார்க்கவருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞானவிகற்பம் - (அவற்றைக்) காணவருஞானங்களாவன (கருவிகளைப்பற்றி நின்றறியும் காட்சிஅனுமானம் உரையெனப்) பலவகைப்பட்ட (அளவை) ஞானங்கள் (அவையெல்லாஞ்) சுட்டுணர்வின் பேதமாகலானும்,—வாச்சிய வாசக ஞானம் கலக்கந்தரு வயிந்தவத்தின் ஞானம் - (ஏனைக்கேட்டலின்கண்ணதாகிய) சாத்திரஞானம் ஐயந்தருவதாய் (நால்வகைவாக்கைப்பற்றிநிகழும்) விந்துஞானமேயாகலானும், —போகத்தங்கிய ஞாதிரு ஞான ஞேய ஞானம் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - (அக்கலக்கந்தருஞானம்) போம்படி (சிந்தித்துத்தெளிதற்கண்ணதாய்த்) தங்கிய பேதஞானமும் பாவனைஞானமாதலேயன்றி (அனுபூதி) ஞானமாகாமையானும்,—இவையெல்லாம் கடந்த சிவஞானம் திருஞானம் - இவை அனைத்திற்குமேலாய் (ஈண்டுக்கூறப்பட்ட இச்) சிவஞானம் (ஒன்றே பதார்த்தங்களைப்பார்க்கவாராத) சிறப்புடைய ஞானம்,—ஆதலால் சீவன்முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் - ஆகலான் (இதனைப்பெற்ற) சீவன்முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிருப்பர் (அன்றி ஏனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிப் பிராரத்தவாதனையிற் படுவாரல்லர்) என்க.

சிவமேகண்டிருப்பரென்றது முடிந்ததுமுடித்தல். ஏகாரம் பிரிநிலை.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது சுட்டுணர்வின்மேறறு.

கலக்கம் ஐயம். கேட்டலறிவு மேற் சிந்தித்துத் தெளியும்படி ஐயத்தை விளைத்தல்பற்றி, அதனைக் கலக்கந்தருஞானமெனறூர். போகத் தங்கியஞானமென்றது அக் கலக்கந்தருஞானம் போம்படி யவவாறு தஙகிய ஞானமென்றவாறு.

சீவன்முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாராரென வற்புறுத்தோதிய விதனுனே, பிராரத்தவினை மங்கிப்போயவழியும் மங்காது நின்றுழல்விப்பதாகிய அதன் வாதனை பற்றறக் கழியுமாறு சாதிக்கப்பட்டது. (உ)

அநாதியுட லொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் கன்மா
லாயழிந்து வருதலா லந்த மில்லை
பிறைதியருள் பெற்றவர்க ணித்தவுரு வத்தைப்
பெற்றிருக்கை முத்தியெனிற் பெறுமபதமே யிதுவு
மிறைதுநிலை யிதுதானுங் காய முண்டே
யிருங்கன்ம மாயைமல மெல்லா முண்டா
மறைதிதரு முடலாதி காரியத்தா லநாதி
மலமறுக்கு மருந்தற்று மடன்மாயுங் காணே.

(இ-ள்.) உடல் அநாதி ஒன்றினைவிட்டு ஒன்றுபற்றிக் கன்மால் ஆய்ப்பின் அழிந்து வருதலால் அந்தம் இல்லை - உடம்பாவது அநாதியாய் (உயிரைப்பற்றி நீரோட்டம்போல)த் தொடர்ச்சியாய்க் கன்மத்திற்கேற்ப ஆகியும் பின்னர் அழிந்தும் வருவதாகலான் அதற்கொரு முடிவுகூறுதல்

பொருந்தாமையின்,—ஆதி அருள் பெற்றவர்கள் நித்த உருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் - (உருவசிவசமவாதிகள்) முதல்வனருளைப்பெற்றவர்கள் (இவைபோலன்றி) நித்திய சுத்த மங்கள மயமான திப்பிய சரீரத்தைப்பெற்றிருத்தல் முத்தியென்பரெனின்,—காயம் உண்டேல் மாயை இருங் கன்மம மலம் எல்லாம் உண்டாம் - உடம்புளதாகவே (அதற்குக் காரணமாகிய) மாயையும் (அதன்கணிகழும் உண்டிவினைகட்கேதுவாகிய) மிக்க கன்மமும் (அதனையியைவிப்பதாகிய) ஆணவமலமுமாகிய அனைத்தும் விட்டு நீங்குதலில்லை,—இதுதானும் இளுது நிலை - அதுவும் இன்னுமையைப் பயக்கும் நிலையேயாம்,—இதுவும் பதமே பெறும் - (ஆகவே) அதனை (முத்தியென்பதற்குத் தாற்பரியம) பதமுத்தியென்பதே யாம்,—மறுதி தரும் உடல் காரியத்தால் ஆதி - மனமுதலிய புரியட்டக வுடம்பினின்றுந் தோன்றுவதாகிய இவ்வுடம்பு அக்காரியப்பாட்டால் ஆதியாய்,—அநாதி மலம் அறுக்கும மருந்து அற்றால் உடன் மாயும காணே - அநாதியாகிய மலநோய் தீர்தற்கு மருந்தாய் (வரும இஃது அக்காரண) நீங்கிய வழித் தானு முடனீங்குவதாம (ஆகலான் அது பொருந்தாது) என்க.

இதனானே மாயாமலம் பற்றறக்கழியுமாறு தடைவிடைகளாற் சாதிக்கப்பட்டது.

> தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த வாறே
> சிவம்பிரகா சிக்குமிங்கே சீவன்முத்த ருகு
> முரியமல மௌடதத்தாற் றடுப்புண்ட விடமு
> மொள்ளெரியி னொளிமுன்ன ரிருளுந் தேற்றின்
> வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும போலாகி
> மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்து காயந்
> திரியுமள வும்முளதாய்ப் பின்பு காயஞ்
> சேராத வகைதானுந் தேயு மன்றே.

(இ-ள்.) தெரிவு அரிய மெய்ஞ்ஞானம் சேர்ந்தவாறே - (மேற்கூறிய) தெரிதற்கரிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப்பெற்றவழியும்,—சிவம் பிரகாசிக்கும் - (அதனாற்) சிவம் பிரகாசித்த வழியும,—இங்கே சீவன்முத்தனுகும - (அதனால்) ஈண்டுச் சீவன்முத்தராயவழியும் (முறையே),—தேற்றின் வருபரல் சேர் நீர் மருவு கலங்கலும் - தேற்றுமரத்துண்டாகிய வித்தினுற்றேற்றப்பட்ட நீரின்மருவிய கலங்கலுட,—ஒள் எரியின் ஒளிமுன்னர் இருளும்- மிக்க அக்கினிப் பிரகாசத்திற்கு முன்னர் இருளும்,—ஔடதத்தால் தடுப்புண்ட விடமும் போலாகி - மருந்தினாற் றடைப்பட்ட நஞ்சமும்போல,—உரிய மலம் மாயாதே தன்சத்திமாய்ந்து காயம் திரியும் அளவும் உளதாய்- சகசமாகிய ஆணவமலங்கெடாது தனது சத்திகெட்டு (வாதனைமாத்திரையாய்) அவ்வுடம்புள்ள அளவு நின்று,- பின்பு காயம் சேராதவகை தானும் தேயும் அன்றே - மற்றொரு பிறவிக்கேதுவாதலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியும் என்க.

தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கல் பரஞானஞ் சேரப்பெற்றார் மாட்டு மாய்ந்து கிடக்கு மலசத்தி ஒருகாரணத்தான் மேற்படினு மொட்டின்றி யங்ஙனம் விண்டொழிதற்கும், சிவம்பிரகாசித்தார்மாட்டு ஒள்ளெரியினொளிமுன் னிருள் அஃதாண்டைக்குச் சிறிதாயினும் இயைபின்றியுஞ் சேய்மைக்கண்ணுள்ளதுபோலத்தோன்றுதற்கும், ஔடதத்தாற் றடுப்புண்டவிடம் சீவன் முத்தராகப்பெற்றார்மாட்டு ஒருவாற்றானுமியைபின்றியும் அந்நிலையின் மெலிவு பார்த்திருத்தற்கும் உவமையாயின. எதிர்நிரனிறையாக வைத்துக் கண்டுகொள்க.

ஒள்ளொளியென விசேடித்ததனால் விளக்குமுதலிய அற்பவொளியினொளிகள் நீக்கப்பட்டன.

இதனானே ஆணவமலம் பற்றறக்கழியுமாறு கூறப்பட்டது. (௬)

ஆணவந்தா னநாதியந்த மடையா தாகு
 மடையினந்த வான்மாவு மழியுமெனிற் செம்பிற்
காணலுறுங் களிம்பிரத குளிகைபரி சிக்கக்
 கழியுஞ்செம் புருநிற்கக் கண்டோ மன்றே
தாணுவின்றன் கழலணையத் தவிருமலந் தவிர்ந்தாற்
 றான்சுத்த னாயிருக்கை முத்தியரன் றாளைப்
பூணவேண் டுவதொன் றுமில்லையெனி னருக்கன்
 புகுதவிருள் போமடியிற் பொருந்தமலம் போமே.

(இ-ள்.) ஆணவந்தான் அநாதி அந்தம் அடையாதாகும் - (முற்கூறப்பட்ட) ஆணவமலம் அநாதி (நித்தமாதலால்) நாசமடைவதின்று,— அடையின் அந்த ஆன்மாவும் அழியுமெனின் - நாசமுறுமாயின் அவ்வான்மாவும் அழியு(மெனப்பட்டு நித்தமாதற்கிழுக்காய் முடியு)மெனின் (அற்றன்று),—இரதகுளிகை பரிசிக்கச் செம்பில் காணலுறு களிம்பு கழியும் - இரதகுளிகை பரிசித்த மாத்திரையே செம்போடு சகசமாய்நின்ற களிம்பு நீங்கும் (நீங்கவே),—செம்பு உரு நிற்கக் கண்டோம அன்றே - செம்புருவேறு நிற்றல் கணடாமாகலின் (அதுபோல),—தாணுவின்றன் கழல் அணைய மலம் தவிரும் - அரன் றிருவடியாகிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்த மாத்திரையே (உயிரோடு சகசமாய்நின்ற) ஆணவமலம நசிக்கும்,—தவிர்ந்தால் தான் சுத்தனாய் இருக்கை முத்தி- நசித்தவழி உயிர்வேறாய் நிற்றல் முத்தி (என்றற்கோரிழுக்கின்மையான் முத்திநிலையினுஞ் சகசமல நீங்குமாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர் மதமும),—அரன தாளைப் பூண வேண்டுவது ஒன்றும இல்லை யெனின் - (மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மல நீங்கப்பெறுமதுவே முத்தியாதல் அமையும் அதன்மேலும்) அரன்றிருவடியைக் கலத்தல் வேணடாவென்னும பேதவாதசைவர் கூறுவரொனின்,—அருக்கன் புகுத இருள்போம் - அருக்கனொளி மேவியவழி (அருக்கனோடு கண்ணொளி கலந்தாலே) இருள்பற்றறக்கழியும (அதுபோல),—அடியில் பொருந்தவே மலமபோம - (மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினும் சிவம்பிரகாசித்துத்) திருவடியை (உயிர்) பொருந்தினாலே ஆணவமலம் பற்றறக்கழியும் (ஆதலால் அவர் மதமும் அடா) என்க.

இதனானே தடைவிடைகளான் மேலது சாதிக்கப்பட்டது. (௫)

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதி யாயே
 நெல்லைவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர்
சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியின்பா லில்லை
 தொக்கிருந்து மற்றொருநெற் றோன்றி டாவா
மெல்லவிவை விடுமறவே யிவைபோல வணுவை
 மேவுமல முடல்கன்ம மநாதிவிட்டே நீங்கு
நல்லசிவ முத்தியின்கட் பெத்தான் மாவை
 நணுகிநிற்கு மாதலா னசமுமின் றாமே.

(இ-ள்.) நெல்லினுக்கு அநாதியாயேமுளை தவிடு உமிகள் நெல்லைவிட்டு நீங்கும் வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர் - அரிசியொடுஞ் சகசமாய் நின்ற முளை தவிடு

உமிகள் அவ்வரிசியைவிட்டுக் கெட்டொழிய அரிசிகேடின்றி நிலைபெறுதல் (கண்டாம் அவ்வியல்பு) கூறுவீராக(எனின்),—தொக்கு இருந்தும்மற்றுஒரு நெல் தோன்றிடாவாம் - (அம்முளை முதலியன) அடங்கி நிற்குமேனும் (அவ் வரிசி முன்போல) வேறொரு நெல்லுத்தோன்றுதற்குக்காரணமாதல்செல் லாவாம் (அங்ஙனஞ் செல்லாமையான்),—சொல்லியிடின் துகள் அற்ற அரி சியின் பால் இல்லை மெல்ல இவை அறவே விடும் இவைபோல-(அவை) சொ ல்லுமிடத்துக் குற்றமற்ற (அவ்வரிசியின்கண் அடங்கி நிற்குமென்றற்கோ ரியைபின்மையின் மெல்ல (மெல்ல நீங்கி) அவை ஆண்டில்லையென்பதேதே ற்றம் அவைபோல,—அநாதி அணுவை மேவு மலம உடல் கன்மம் நல்லசிவ முத்தியின்கண் விட்டே நீங்கும் - அநாதியே உயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மல மாயை கன்மங்களாகிய மும்மலங்களும் நல்லசிவமுத்திநிலைக்கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க,—பெத்தான்மாவை நணுகிநிற்கும் ஆக லால் நாசமும் இன்றாமே - (ஆண்டு விண்டொழியினும்ஏனைப்) பெத்தரிட த்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும இழுக்கில்லை என்க.

* "இத்தைவிளைவித்தன் மலம்" என்பதூஉமறிக.

மெய்ஞ்ஞானஞ்சேர்ந்த மாத்திரையே மலம் பற்றறக்கழியுமென்பாரையும் ஈண்டு மறுப்பார், மெல்லவிவை விடுமறவே யென்றுங் கூறினார். ஏகாரந் தேற்றம்.

இனம்பற்றியும் உவமேயம்பற்றியும் முளையுமுடன் வைத்துரைக்கப்பட்டது.

இதனானே இரதகுளிகை பரிசித்த செம்பிலுங் களிமபு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல் செல்லாமை அநுபலத்தியேதுவின் வை த்துணர்த்தற்பொருட்டு, வேறுமோருவமை கூறுமுகத்தான் அம்மூன்று மொருங்கே வலியுறுத்தப்பட்டன.

இவை யைந்துசெய்யுளும் மேலைச்சூத்திரத்தின் அலலுங்குற்றமென்ற இறுதிக் கூற்றினொழிபாய் இயைபுபற்றி யீண்டு வைக்கப்பட்டன. (சு)

முதலதிகரணம்.

எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றை
யறிந்தியற்றி டாவுயிர்க ளீசன் றானுஞ்
செவ்வினி னுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து
சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்ப
னிவ்வுயிர்க டோற்றுமபோ தவனையின்றித் தோற்றா
விவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கு
மவ்வுயிர்போ னின்றிடுவ் னாதலா னா
மரனடியை யகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே.

(இ-ள்.) எவ்விடத்தும் இறை அடியை இன்றி உயிர்கள் அமைந்திடா - பெத்த முத்தி யிரண்டினும் இறைவன் திருவடியையின்றி ஆன்மாக்கட்கு (அறிவுசெயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் சென்று பற்று தலும்) அமைய மாட்டா (அதுபற்றி),—ஈசன்றானும் - இறைவனும்,—அம் முதலெழுத்துக்கெல்லாமாய் நிற்கும் அவ்வுயிர்போல் இவ்வுயிர்கள் தோற் றும்போது அவனையின்றித் தோற்றா இவற்றினுக்கு நின்றிடுவன் - அக்கரங் களை இயக்குதற்பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போல அவ்வான் மாக்கட்கு அறிவுசெயல்கள் விளங்குங்கால் அவனையின்றி விளங்காமை

---

* உண்மைவிளக்கம். செ - ௰௪.

யின் அவை விளங்குதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களோடு கலந்து நிற்பன்,—ஒன்றை அறிந்து இயற்ற - (அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள்) ஒரு விடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு,—செவ்விதினின் உளம்புகுந்து செய்தியெலாம் உணர்ந்துசேட்டிப்பித்து எங்குமாய்ச் செறிநது நிற்பன் - அவ்வுயிர்களை அதிட்டித்துக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லாம் அறிந்து செலுத்தி அவ்விடயங்களினும் உடனாகக்கலந்து நிற்பன்,—ஆதலால் நாம் அரன் அடியை அகன்று நிற்பது எங்கே யாமே - ஆகலான் (ஆணவமலத்தினீங்கி வேறுநின்ற) வுயிர்கள் (அதுபோல) இறைவனைவிட்டுத் தனித்துநிற்றல் ஓரிடத்தினுமில்லை என்க.

எவ்விடத்தும் பெத்தமுத்தியிரண்டினுமென்க.

இதனுள் உயிர்களறிந்தியற்றியிடாவெனவும் ஈசன்றானுஞ் செறிந்து நிற்பனெனவுங் கூறியது ஆன்மாவி னறிவுசெயல்கள் விடயித்தற்கட்படு மியல்பிற்கும், தோற்றும்போதவனையின்றித் தோற்றாவெனவும் ஈசனவ்வுயிரோ னின்றிடுவனெனவுங் கூறியது அவை விளங்குதற்கட்படு மியல்பிற்கு மெனக் கொள்க.

இவ்விருதிறத்துள் உயிரிற கலந்துநின்று அறிவுசெயலகளைவிளக்குதலே காட்டுமுபகாரமெனவும், அவ்வுயிரை யதிட்டித்துக்கொண்டு சென்று விடயத்திற்கலந்து நிற்றலே காணுமுபகாரமெனவும் கொள்க.

உயிர் ஒன்றனை விடயித்தல் இறைவனவ் விடயத்துமுடன்சென்று கலந்தாலன்றி உயிரிற் கலத்தன்மாத்திரையாலமையாதென்பது, கண்ணொளிவிளக்கின்சோதியொடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காண்டல் செல்லாமையின் வைத்துணர்ந்துகொள்க. * "அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே" என்றபின், "அறிவாயறிகின்றான்றானே" என்ற அம்மை திருவந்தாதியுமிது.

இதனானே அநாதியுடனின்றவாணவமலத்தை விட்டுநீங்கி இறைவனொடு கூடுமாயின் அம்முறைபற்றி இறைவனையுமோரோவழி விட்டுநீங்கப் பெறும்போலுமென்னுமவ் வாதிகளை நோக்கி,அது கூடாமைக்கு ஏதுக் கூறுமுகத்தான் ஈசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுவனென்ற முதற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. (௭)

இரண்டாமதிகரணம்.

எங்குந்தா னிறைநதுசிவ னின்றா னாகி
லெல்லாருங் காணவே வேண்டுந்தா னெனனி
லிங்குநதா னந்தகருக் கிரவியிரு ளாகு
மீசனருட் கண்ணில்லார்க் கொளியாயே யிருளாம
பகந்தா னெழுமபதுமம பக்குவத்தை யடையப
பரிதியலர்த் திடுவதுபோற் பருவஞ்சே ருயிர்க்குத்
துங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளி னாலே
சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

(இ-ள்.) சிவன் எங்குந்தான் நிறைநது நின்றானாகில் - முதல்வன்(அத்துவைக்கலப்புடையனாய்) எங்குஞ்செறிநதுநின்று உபகரித்துவரின்,—எல்லாருமே காணவே வேண்டுந்தான் என்னில் - யாவரும் அறியவேண்டுமெனின்,—இங்குந்தான் இரவி அந்தகருக்கு இருளாகும் - இவ்விடத்தே ஆதித்தன் (விளக்கமாயிருந்தும) அந்தகருக்கு இருளாயே நின்றாற்போல,

* அற்புதத்திருவந்தாதி. செ - ௨௦.

—ஈசன் ஒளியாயே அருட்கண் இல்லார்க்கு இருளாம் - முதல்வன் உபகாரம் விளக்கமாயிருந்தும் (அஃது) அருட்கண்ணுடையார்க்கன்றி அறியவாராது,—பங்கந்தான் எழும் பதுமம் பக்குவத்தை அடையப் பரிதி அலர்த்திடுவதுபோல் - சேற்றிற்றோன்றிய பக்குவமுடைய தாமரைமலரை ஆதித்தன் அலர்வித்திடுதல்போல,— பருவம் சேர் உயிர்க்கு - (அவ்வருட்கண்ணும்) பக்குவமுடையார்க்கன்றி(க் கிடைக்கப்பெறாது அப்பேறும் முதல்வனையின்றி அமையாது),—ஞானக்கண் அரன் துங்க அருளினாலே கொடுத்து - (ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய) அருட்கண்ணை முதல்வன் பெருங்கருணையாற் (பருவம்பார்த்திருந்து) கொடுக்க (அதனைப் பெற்றுடையார்க்கே),—சோதிக்குள் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன்காணே - அவன் அறிவுக்கறிவாய்நின்று அவ்வாறுபகரித்துவரும் (அத்துவிதநிலை) இனிது விளங்கும் என்க.

இத்தையாயுமறிவுடையதனுதற்கு உரிமை கூறியவாறு.

பருவமெய்தாததூஉ மெய்தியதூஉம் ஓரிடத் தொருங்கு காட்டுவார், பங்கந்தானெழும்பதுமமென வேறுவமை கூறினார். (அ)

> சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்ப னென்னிற்
> சென்றணையு மவன்முதலி சிவத்தையணைந் தொன்றாய்
> நின்றதுயிர் கெட்டென்னிற் கெட்ட தணை வின்று
> நின்றதேற் கேடில்லை யணைந்துகெட்ட தென்னிற்
> பொன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகனீ
> பொன்றுகையே முத்தியெனிற் புருடனித்த னன்று
> மொன்றியிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போ லென்னி
> னொருபொருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன் றன்றே.

(இ-ள்.) சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவன் நிற்பனென்னின் - (அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல்வேண்டா) பதிகராற் சென்றணையப்படு மரநிழல்போல முதல்வன் (விகாரமின்றி) நிற்ப (உயிர்தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப்பெற்று அரனைத்தலைக்கூடுதல் அமையு) மென ஈசுரவவிகாரவாதி மதம் பற்றிக்கூறின்,—சென்றணையுமவன் முதலி - (மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணைவார்க்கு அச்சுதந்திரமாமாறுபோல முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை) அவனைத்தலைக்கூடுவதாயுள்ள வுயிருக்கே சுதந்திரம் (எனப்பட்டு வழுவாம்),— உயிர் கெட்டுச் சிவத்தைஅணைந்து ஒன்றாய் நின்றதென்னின் - இனிப்பரிணாமவாதிகள் உயிர் கெட்டுக் கூடி அரனடியில் ஒன்றாய்ப்போமென்பரெனின்,— கெட்டது அணைவு இன்றும் - கெட்டாற் கூடுமாறின்மையானும்,— நின்றதேல் - (கெடாது) நின்று கூடுமெனின்,—கேடு இல்லை - (அவ்வாறு கூடியவழிக்) கேடின்மையின் (ஒன்றுதல்பெறப்படாமையானும்),—அணைந்து கெட்டதென்னின் - கூடியபின் கெட்டதெனின்,—பொன்றினதேல் முத்தியினைப் பெற்றவர் ஆர்நீ புகல் - கெட்டவழி (முத்திபெறுவதொன்றின்மையானும்) அம்முத்தியினைப்பெற்றவர்யாவர்நீகூறுவாயாக,—பொன்றுகையே முத்தியெனின்-கேடேமுத்தியென்னின்,—புருடன் நித்தன் அன்றும் - உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும் (அதுவும்வழுவாம்),—நீரொடுநீர்சேர்ந்தாற்போல் ஒன்றியிடுமென்னின் - இனி அயிக்கவாதிகள் நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போல (உயிர் அரனடியைச்சேர்ந்து) ஒன்றுமென்பரெனின்,—ஒருபொருளாம் அதிபதியோடு உயிர்பொருள் ஒன்று அன்றே - (நீருநீரும்போல) ஒப்பற்றபொருளா

கிய முதல்வனும் உயிரும் (தம்முட்) சமப்பொருளாதல் செல்லாமையின் (அவர்மதமும் அடாது) என்க.

அரன்மலரடிக்கீ ழிருக்குமியல்பு வேறுவேறாகக் கூறுமவ்வம்மதங்களைப் பரி கரித்தவாறு. (௬)

செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச்
செம்பொனுடன் சேருமலஞ் சிதைந்தாற் சீவ
னம்பனுடன் கூடுமெனிற் பொன்போ லல்ல
னற்குளிகை போலவர னணுகுமலம போக்கி
யம்பொனடிக் கீழ்வைப்ப னருங்களங்க மறுக்கு
மக்குளிகை தானும்பொன் னாகா தாகு
மும்பர்பிரா னுற்பத்தி யாதிகளுக் குரிய
னுயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே.

(இ-ள்.) செம்பு இரதகுளிகையினால் களிம்பு அற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேருமா - (களிம்புள்ளளவும்) செம்பு (பொன்னுடன் ஒத் தொன்றுமாறில்லையாயினும்) இரதகுளிகையினாற்களிம்பு நீங்கியவழிப்பொ ன்னாய்ச் செம்பொன்னுடன் ஒத்தொன்றாதல் செல்லும் (அதுபோல),— மலஞ்சிதைந்தால் சீவன் நமபனுடன் கூடுமெனின் - மலநீங்கியவழி உயிர் முதல்வனோடு ஒத்தொன்றுமெனின் (அஃதும் அடாது),— நற்குளிகை போல அரன் பொன்போல் அல்லன் - (உயிர்க்கு மலத்தை நீக்கும் ஆற்ற லுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்கும் ஆற்றலுடைய) நன் மையாய இரதகுளிகைகளோடு ஒப்புறுத்தலன்றி (அவ்வாற்றலில்லாத) பொன்னோடு ஒப்புறுத்துதல் ஈண்டைக்கேலாமையானும்,—அணுகும மல ம்போக்கி அம்பொன் அடிக்கீழ் வைப்பன் - (முதல்வன்) பொருந்திய மலத் தைநீக்கிப் பொன்போலும் திருவடிக்கீழ் (உயிரை) வைப்பனாயின்,—அரு ங்களங்கம் அறுக்கும் அக்குளிகை பொன்றானும் ஆகாது - மிக்ககளிம்பை ஒழித்த அக்குளிகைகளாகப் பொன்னாகாது (அதுபோல),—உயிர்தானும் சிவானுபவம் ஒன்றினுக்குமே உரித்து - (மலநீங்கியவழியும) உயிர் சிவானு பவம் ஒன்றற்கே சுதந்திரமாம்,—உற்பத்தி ஆதிகளுக்கு உம்பர் பிரான் உரியனாகும் - ஐந்தொழிலெல்லாவற்றிற்கும் முதல்வனே சுதந்திரனாவன் (ஆகலின் உயிர்முதல்வனோடு ஒத்தொன்றுதல் செல்லாமையானும) என்க.

ஒன்றினுக்குமென்னுமும்மை முற்றும்மை.

சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற விதனானே, சிவானுபவத்திற்கு முரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவர்மதமு மறுக்கப்பட்டது. (௧0)

சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மென்னிற்
சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் தவன்றான்
பவங்கெடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற்
படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்து மிவன்று
னவன்றனே யறியுஞ்சித் தாதலினா லிரண்டு
மணைந்தாலு மொன்றாகா தந்நியமா யிருக்கு
மிவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனாமோ புத்தி
யிதுவசித்தென் றிடிலவனுக் கிவனுமசித் தாமே.

(இ-ள்.) சிவன் சீவன் என்ற இரண்டும் சித்து ஒன்றுமெனின்-முதல் வன் உயிரென்கிற இருபொருளும் சித்தேயாகலான் ஒத்தொன்று (மென்

றலே அமைவுடைத்தன்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரி த்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆண்டைக் கமையாதா) லெ னின் (அற்றன்று),—சிவன் அருட்சித்து இவன் அருளைச்சேரும் சித்து - முதல்வன் அருளாகியசித்தாம் உயிர் அவ்வருளைச் சேரும் சித்தாம்,— அவன்றான் பவம் கெடு புத்தி முத்தி பண்ணும சித்து (இவன்) அவற்றின் படியும் சித்து - முதல்வன் பவத்தினைக்கெடுத்துப் புத்தி முத்தி யளிக்குஞ் சித்தாம் உயிர் அவைகளில் அழுந்துஞ்சித்தாம்,—அவன் தானே அறியும் சித்து இவன்றான் அறிவிக்கப்படும் சித்தும் - முதல்வன் தானே யறியும் சித்தாம் உயிர் அறிவிக்க அறியுஞ்சித்தாம்,—இரண்டும் அணைநதாலும் அந ந்நியமாய் இருக்கும் ஒன்றாகாது ஆதலினால் - (ஒளியென்னும் பொதுமை யால் ஒத்தொன்றுமாயினும் வியஞ்சகத்தையின்றி அமையாதாய் அதுவது வாய் முாதிக்காணுங் கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத்தனக்கொருவியஞ்சக ம்வேண்டாதுதானே வியஞ்சகமாய் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே விளக்கி நிற்கு ஞாயிற்றினொளிக்கும் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல இங்ஙனஞ் சித்திரண்டிற்கும தமமுள் அந்தரங்கவேற்றுமைபெரிது முண் மையான்) அவ்விருபொருளுந் தமமுட்கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்ற லேயன்றி ஒன்றாய்ப்போமாறில்லையாகலான்,—இவன்றானும் புத்தியும் சித் து புத்தி இவனுமோ - உயிரும் புத்திதத்துவமுஞ் சித்தெனக்கூறப்படினும் புத்திதத்துவம உயிராதலில்லை,—இது அசித்தென்றிடில் அவனுக்கு இவனு ம் அசித்தாமே - புத்திதத்துவஞ் சடமென்றிடின் (ஏனைத்தத்துவங்களை நோ க்க உயிர் சித்தேயாயினும) முதல்வனை நோக்க உயிர் அசித்தேயாம் என்க.

நீருநீரும்போல ஒதறொன்றாய் நிற்குமென்னும் ஐக்கவாதிகளை மறுத்தற்செழு ந்தவிவ் விரண்டுசெய்யுளும், ஒத்து வேறாய் நிற்குமென்னும் அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தற்குமுரியவாறு காண்க. (கக)

> இரும்பைக்காந் தம்வலித்தாற் போலியைந்தங் குயிரை
> யெரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தா னாக்கி
> யரும்பித்திந தனத்தையன லழிப்பதுபோன் மலத்தை
> யறுத்தமல னப்பணைநத வுப்பேபோ லணைநது
> விரும்பிப்பொன் னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோ லடக்கி
> மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிபபா னாகிக்
> கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக்
> கட்டியையொத் திருப்பனந்த முத்தியினிற் கலந்தே.

(இ-ள்.) காந்தம் இரும்பை வலித்தாற்போல் (அமலன்) அங்கு உயிரை இயைந்து - காந்தம் (விகாரமின்றி நின்றே) இரும்பை வலிப்பவுங்கண்டாம் அதுபோல இறைவனும் (விகாரமின்றியே) உயிரைத் தன்வழிப்படுத்து நிற்பனாகலாற் (சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனில்லாமை பற்றிச் சிவனி ருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை),—எரி இரும்பைச் செய்வதுபோல் அனல் இத்து அருமபு இநதனத்தை அழிப்பதுபோல் (அமலன்) இவனைத்தானா க்கி மலத்தை அறுத்து - எரி இரும்பை(க் கெடுத்தலின்றி)த் தன் வண்ண மாக்கி(த் தன் வண்ணமாக்குதற்குரித்தாகாது) அவ்விரும்பின்கண் உடன் றோன்றி நிற்குங் கறைமாத்திரங்கெடச் செய்யும் அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன்வண்ணமாகச்செய்து (தன் வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிரின்கண் உடன்றோன்றி நிற்கு) மலமாத்திரங்கெடச் செய்யுமாக லாற் (பொன்றுகை முத்தியாகாமைபற்றி ஒன்றுதற் கிழுக்கில்லை),—அப்பு

அணைந்த உப்பே போல் விரும்பி அமலன் அணைந்து - நீரோடு சேர்ந்த வுப்புத் (தன்சுவை முழுதும் அந்நீர்க்காக்கித் தன்னோடொப்பச் சமன்செய்து நிற்கும் அது)போல விரும்பி (உயிரைச் சேர்ந்த) விறைவனும் தனக்குரிய எண்குணங்களையும் அவ்வுயிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச்செய்து நிற்பனுகலான் (நீரொடு நீர்சேரந்தாற்போ லல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை),—குளிகை (மேளித்துப்) பொன்னினை ஒளிப்பதுபோல் தான் எல்லாம் மேளித்து வேதிப்பானுகி அடக்கி - இரதகுளிகை (செம்பையுருக்கித்) தன்னோடுகூட்டி (வேதித்துப் பொன்னுகச் செய்தும்) பொன்னியல்பைக்காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறைவன் (உயிரை) அவ்வாறெல்லாஞ்செய்தும (அதனியல்பு சிறிதுந்தோன்ருது அறிவிறந்து நிற்குமாறு) தனது வியாபகத்து ளடக்கிநிற்குமாகலான் (அப்பணைந்தவுப்போபோ லணைந்தொப்பச் செய்தமைபற்றி உயபர் பிரானொருவனே யுற்பத்தியாதிகளுக் குரியனுதற் கிழுக்கில்லை),—கரும்பைத் தேனைப் பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக் கட்டியைக் கலந்தே ஒத்து (அமலன்) அந்த முத்தியினில் இருப்பன் - கருப்பஞ்சாறு தேன் பால் கனி யிரதம் கற்கண்டு சருக்கரை முதலிய சுவைப்பொருளெல்லாம் ஒன்ருகக்கலந்த வழி (யுளதாகிய சுவை இவவியல்பிற்றெனப் பிரித்தறியவாராமை போல) இறைவனும பாமுத்தியில் (உயிரின்கண் அங்ஙனங் கலந்தவழி இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரிந்தறியவாராத ஆனந்தசொரூபமாய்) நிற்பனுகலான (அறிவிறந்து நிற்றல்பற்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தாதற்கிழுக்கில்லை) என்க.

சென்றணையுநிழல்போலச் சிவனிற்பனென்பது முதலாகக் கூறுமவ்வாதிகளை மேலேமறுதரவழி அவர்கூறுமாசங்கைகளை முறையேபரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற்பொருட்டு, இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமைகளின் வைத்துக்காட்டி ஒருங்கு கூறியவாறு.

மலரடிக்கீழ்வைப்பனெனவும், பாதநிழற்கீழ் நிற்கவெனவும், ஏகனுகின்றிடவெனவும், அரன்மலரடிக்கீழிருப்பனெனவுங் கூறிய இநநான்கு சூத்திரங்கட்குந தம்முட்பொருளவேற்றுமை யில்லைபோலுமென மயஙகாமைப்பொருட்டு இறுதிக்கண்ணவற்றைத் தொகுததெடுததுக்கொணடு சிவரூபமுதலிய நான்காக வகுதது வைத்துணர்த்தியவாறுமாம.

நின்மல சாககிரமுதலிய ஐநதவத்தையுநதெரிததுக்கூறியவாறென்றலுமொன்று.

மதங்கத்துட் கூறப்படு மெழுவகை முததிகளை வகுத்துக் கூறியதென் றுரைப்பாருமுளர்.

இத்தரும்பிந்தனமெனவும் ஆகியடக்கியெனவும் கலந்தொத்தெனவு மியையும்.

இத்தென்புழி அன்சாரியையும் இல்லுருபும் விகாரத்தாற் றெக்கன.

அனலா னழிக்கப்படுத லொப்புமைபறறி இரும்பின் கறையை இந்தனமாக வுருவகஞ்செய்தார்.

அணைந்தெனக்காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

மேளித்தல் கூட்டுதல்.

ஆகியுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க

கலந்தவழியென்பது கலநதெனத் திரிந்து நின்றது.

அரும்பித்திந்தனத்தை அனலழிப்பதுபோலென்பதற்கு இவ்வாறுரைக்க வறியாது விறகின்மேல் வைத்து உரைப்பாருமுளர்; விறகை யழித்தற்கட்படும் விசேட

மின்மையானும், ஏனையபோல உயிரோ டியைபுடைத்தாதற்குரிய வுவமையன்மை யானும், அரும்பித்தென வொருசொல்லின்மையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக. அல்லதூஉம், தீ இரும்பைச்செய்வதுபோற் சீவன்றன்னைப் பந்தனையை யறுத்துத்தானுக்கியென அறுத்தல் ஆக்குதலிரண்டும் இரும்பின்மேல்வைத்தே மேற்கூறிய வாசிரியர்க்கு, ஈண்டுமெதுவே கருத்தாதலுணர்ந்துகொள்க.

மேளித்துத்தானெல்லாம் வேதிப்பானுகியென்றதனை அடக்கி யென்பதனோடியையாதுவேறுவைத்துரைப்பின், ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உவமைதனித்தனி யெடுத்துக்காட்டி இதுமாத்திரைக்குவமை கூறாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

இவையைந்துசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றிற்கு அவ்வம்மதம் பற்றிநிகழுமாசங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற் சித்தாந்தங் கூறப்பட்டது. (௬௨)

பதினொன்றாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௨௧.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

இவ்வாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்தானும் பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்தானும் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன்பெற்றார்க்குச் சீவன்முத்திநிலைக்கணிகழுமியல்பு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்ததுபன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேர லொட்டாத்
திரிமலங்க ளறுத்தீச னேசரொடுஞ் செறிந்திட்
டங்கவர்தந் திருவேட மாலயங்க ளெல்லா
மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப் பாடி
யெங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோ மல்லோம்
யாவர்க்கு மேலானோ மென்றிறுமாப் பெய்தித்
திங்கண்முடி யாரடியா ரடியோ மென்று
திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடை யோரே.

(இ-ள்.) செங்கமலத் தாள் இணைகள் சேரல் ஒட்டாத் திரிமலங்கள் அறுத்து - செந்தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளை அணையவொட்டா(து அயர்த்தலைச் செய்விக்கும் பற்றறக்கழிந்த) மும்மலங்கள் (விளக்கற்றம்பார்க்கும் இருள்போல அறிவற்றம்பார்த்து நிற்பனவாகலான் அவற்றையஞ்சிப்) பரிகரித்து,—ஈசன் நேசரொடும் செறிந்திட்டு - (பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய) சிவபிரானுடைய மெய்யன்பரோடு பயின்று,—அங்கு அவர் தம் திருவேடம் ஆலயங்கள் எல்லாம் அரனெனவே தொழுது இறைஞ்சி ஆடிப் பாடி - (அப்பயிற்சி நிலைபெறுமபடி) அவரது திருவேடத்தையும சிவாலயத்தையும் அரனெனக்கண்டு வழிபாடியற்றி (ஆனந்த மேலீட்டால்) ஆடல் பாடல்களைச் செய்து,—எங்கும் ஒருவர்க்கும் யாம் எளியோம் அல்லோம் யாவர்க்கும் மேலானோமென்று இறுமாப்பு எய்தி - (இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையை நோக்கி) எவ்விடத்துமுள்ள ஒருவர்க்கும் யாம் எளியராதலின்றி(த் திருவடியைத்தலைக்கூடப் பெற்றமையான்) யாவர்க்கு மேலானோமெனக்களித்து,—திங்கள் முடியார் அடியார் அடியோமென்று திரிந்திடுவர் - பிறையினை யணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபிரான் திருவடி

யைத் தலைக்கூடப்பெற்று(ரது பெருமையை நோக்கி அவ)ர்க்கடிமையென வாழ்வர்,—சிவஞானச் செய்தியுடையோரே - (இச்செய்கையை இயல்பாக வுடையார்) சீவன்முத்தர் என்க.

ஒட்டாவென்னும் பெயரெச்சமறை ஏதுப்பெயர் கொண்டுமுடிந்தது.

இச்செய்யுள் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க. (க)

இரண்டாமதிகரணம்.

ஈசனுக்கன் பில்லா ரடியவர்க்கன் பில்லா
ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்குமன் பில்லார்
பேசுவதென் னறிவில்லாப் பிணங்களைநா மிணங்கிற்
பிறப்பினிலு மிறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ
யாசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட்
டவர்கரும முன்கரும மாகச் செய்து
கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியி னின்று
கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே.

(இ-ள்.) (காமுகனுவானொருவன் ஒருவனிதையிடத்து அன்புடைய னென்பது அவளொக்கலைக் கண்டுழி நிகழும் அன்பினளவுபற்றியேதெளி யப்படும் அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடியவரைக் கண்டுழி நிக ழும் அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமாகலான்) அடியவர்க்கு அன்பு இல்லார் ஈசனுக்கு அன்பு இல்லார் - அடியவர் மாட்டன்பில்லாதார் ஈசன் மாட்டும் அன்பில்லாதாரே (அங்ஙனம் ஈசனுக் கன்புடையார்போல் ஒழு குதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லை),—எவ்வுயிர்க்கும் அன்பு இல்லார்- (எவ்வுயிர்க்கண்ணுமுளனுகிய ஈசனிடத் தன்புடையார்க்கே அத்தொடர்பு பற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடும அங்ஙனம் ஈசனிடத்தன்பில் வழி) எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாதாரே யாவர்,—தமக்கும் அன்பு இல்லார் நாம் பேசுவது என் - (இவ்விடங்களின் அனபில்லாதார்) தம்முயிர்க்கு உ றுதிசெய்து கொள்ளுவாரல்லராகலின் (அதனை) நாஞ் சொல்லுவதென் னை (கழிகாமத்தாராயினர்க்கு அத்தொடர்புடையார திணைக்கம் அக்காமப் பைங்கூழை வளர்க்கு நீராதல்பற்றி அதன்கட் கழிபேருவகையாமாறு போல),—நீ அரன் அடியார் அடியாரை அடைந்திட்டு அவர் கருமம் உன் கருமமாக அருண்ஞானக்குறியில் நின்று ஆசையொடும் செய்து - (மாறு தசிவாநுபவ மருவிக்கொண்டு அரன்மலரடிக்கீழிருக்கப்பெற்ற) நீ (அத னைவளர்க்கு நீர்மையராகிய) அத்தொடர்புடையாரோ டிணங்கி அவர்பணி யை உன்பணியாகவே தற்போதமுனைத்தலின்றி உவகை மிகுதியுடன் செ ய்து காமுகரல்லாதாரிணக்கம அக்காமப்பைங்கூழைப்பாறச்செய்யுங்களை யாதல்பற்றி அதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியாமாறுபோல),—அறிவில்லாப் பிணங்களை இணங்கில் பிறப்பினிலும் இறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடு - (அச்சிவாநுபவத்தைக் கெடுக்கு நீர்மையராகிய) அறிவில்லாப் பிணம்போ ன்றவரோடு இணங்கிற் பிறப்பிறப்பிற்படுத்துவராதலின் (அதன்கண்வெறு ப்புமிகுதியால் அதனை) விட்டுநீங்கி,—கூசிமொழிந்து - (அடியாரதுயர்வும்

உனதிழிவுநோக்கிக்) கூசி நயமொழிகூறி - கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே - (உவகைமிகுதியாற்) கும்பிட்டுக் கைகொட்டிக் கூத்தாடித் திரிவாயாக என்க.

விதிமுகத்தாற்கூறினார், சுவைப்பொருட் டுணைப்படுமெபால் மருந்துமாமாறு போலச் சாதனமுமாமாறுணர்த்துதற்கு. முன் வருவனவற்றிற்கு மிஃதொக்கும்.

காமுகனாவானொருவன் ஒருவனிதையிடத் தன்புடையனென்பது, அவளோக்கலைக் கண்டுழி நிகழுமன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படும், அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடியவரைக் கண்டுழி நிகழுமன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமாகலான், அடியவர்க்கன்பிலவழி ஈசனுக்கன்புடையார்போலொழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லையென்பார், 'அடியவர்க்கன்பிலார்க் கீசனுக் கன்பில்லையென்றும் எவ்வுயிர்க்கண்ணுமுளனாகிய வீசனிடத்து அன்புடையார்க்கே அத்தொடர்புபற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடுமென்பார், ஈசனுக்கன்பில்லா ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாரென்றும், இவ்விடங்களிலன்பிலர்தாம் தம்முயிர்க்குறுதி செய்துகொள்ளுவாரல்லரென்பார், தமக்குமன்பில்லாரென்றுங் கூறினார். * "அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்புழித் தம்மென்றது உடம்பைநோக்கியாகலின், அஃதீண்டைக்கு முரணாமையறிக இதனெதிர்மறைமுகத்தால் அடியவர்க்கன்புடையாரது பெருமையுங் கண்டுகொள்க. அவர்கரும முன்கருமமாகச் செய்தலுந் தம்போத முனைத்து நின்று செய்யிற் குற்றமாமென்பார், அருணஞானக் குறியினென்றார்.

கூச்சல் அவருயாவுந் தன்னிழிபும் நோக்கி நிகழ்வது

கும்பிடுதலுந் தட்டமிடுதலுங்கூத்தாடுதலும் உவகைமிகுதியினிகழு மெய்ப்பாடு.

இத்துணை இரண்டாங்கூறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

மூன்றாங்கூறு செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரலொட்டாத் திரிமலங்களென ஆணடே யுடம்பொடு புணர்த்தோதி வலியுறுத்தமையின், வேறு கூறிற்றிலர். (௨)

மூன்றாமதிகரணம்

அறிவரியான் றனையறிய யாக்கை யாக்கி
யங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற்
செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ்
சிவோகம்பா விக்குமத்தாற் சிவனு மாவர்
குறியதனா லிதயத்தே யரனைக் கூடுங்
கொள்கையினா லனுவர் குறியொடுகா மழியு
நெறியதனாற் சிவமேயாய் நின்றிடுவ ரொன்றா
னேசத்தாற் றொழுதிடுநீ பாசத்தார் விடவே.

(இ-ள்.) அறிவுஅரியான் - அசிந்திதனாய் நின்ற பரம்பொருள்,—தன்னை அறிய - (உலகத்துள்ளார்) தன்னை அறிதற்பொருட்டு,—யாக்கை ஆக்கி - திருநீறு கண்டிகைமுதலிய திருவேடமாகிய தனது வடிவத்தைத் தன்னன்பர்க்கு அளித்து,—அங்கு அங்கே உயிர்க்கு உயிராய அறிவு கொடுத்து - யாங்கணும் உயிர்க்குயிராய் அறிவினை விளக்கி,—அருளால் செறிதலினால், அருளாற்கலத்தலானும்,—திருவேடம் சிவன் உருவே ஆகும் - அத்திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—சிவோ

---

* திருக்குறள், அன்புடைமை. செ - ௨.

கம் பாவிக்குமத்தால் - சிவோகம் பாவனையானும்,—சிவனும் ஆவர் - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—இதயத்தே குறியதனால் அரனைக் கூடுங்கொள்கையினால்-இருதயத்தானத்தில் ஒரு குறியின்கண் வைத்து முதல்வனைக்கூடுஞ் செயலானும்,—அரன் ஆவர் - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—குறியொடு தாம் அழியும் நெறியதனால் - குறியுடனே தாமென்பதொன்று இன்றாகிய தன்மையானும்,—சிவமேயாய் நின்றிடுவர் என்றால் நேசத்தால் நீ தொழுதிடு - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின் (அதுபற்றி அவரை அரனெனவே தேறி) அன்பொடு நீ வழிபடுக,—பாசத்தார் விடவே-ஏனைப்பாசப்பற்றுடையாரது பற்றுவிட்டொழிதற்பொருட்டு என்க.

சிவமாதல் தெளிந்தகோடற்கு வேடமுதலியவற்றுளொன்றேயமையுமென்பார், சிவமாதலை யவற்றாடு தனித்தனி கூட்டிக்கூறினார்.

அவ்வேடமுடையாரொன் றெடுத்துக்கொண்டுரைக்க.

பாசத்தார் ஆகுபெயர். (கூ)

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே
யுருக்கோலி மந்திரத்தா லெனநினையு மவர்க்கு
முளனெங்கு மிலனிங்கு முளனென் பார்க்கும்
விருப்பாய வடிவாகி யிந்தனத்தி னெரிபோன்
மந்திரத்தில் வந்துதித்து மிகுஞ்சுரபிக் கெங்கு
முருக்காண வொண்ணாத பான்முலைப்பால் விம்மி
யொழுகுவது போல்வெளிப்பட் டருளுவனன் பர்க்கே.

(இ-ள்.) திருக்கோயிலுள் இருக்கும் திருமேனிதன்னையே - (பகுத்துணர்தலின்றித்) திருவாலயத்துள் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனிகளையே,—சிவனெனக் கண்டவருக்கு - சிவமெனக்கண்டு வழிபடுஞ்சரியையாளர்க்கு,—சிவன் அங்கே உறைவன் - சிவபிரான் ஆண்டு வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வன்,—மந்திரத்தால் உருக்கோலியென நினையுமவர்க்கும் - (அருவப்பொருளாகிய சிவபிரான்) ஈசானதிமந்திரங்களாற் சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக்கோலினானெனக்கருதி (மந்திரநியாசத்தால்) வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும்,—உளன் எங்கும் இலன் இங்கும் உளன் என்பார்க்கும் - (யோகிகள்) உள்ளமெங்கணும் இல்லமாக வாழுஞ் சிவபிரான் இத்திருமேனியிலும் வீற்றிருந்து பூசைகொண்டருளுவனெனக்கருதி(ச் சாத்தியமந்திரங்களால்) வழிபடும் யோகிகட்கும்,—இந்தனத்தின் எரிபோல் மந்திரத்தில் விருப்பாய வடிவாகி (அங்கே)வந்து உதித்தும்-(முறையே) விறகைக்கடைந்த வழித்தோன்றும் எரி(யும் கறந்தவழித்தோன்றும்பாலும்) போல் அவ்வம்மந்திரங்களால் அவரவர் விரும்பியவடிவாய் அத்திருமேனிகளில் (அப்போதப்போது) தோன்றி நின்று அருள்செய்வன்,—அன்பர்க்கே - (அவர்போல ஏகதேசமாய்க் குறித்தலின்றி அன்புமாத்திரையான் ஆண்டு வழிபடு) ஞானிகட்கு,—மிகும் உரு எங்கும் காணவொண்ணாத பால் சுரபிக்கு முலைப்பால் விம்மி ஒழுகுவதுபோல்(அங்கே)வெளிப்பட்டு அருளுவன் - மேம்பட்ட வடிவமெங்கணுங் காணப்படாதபால் (கன்றை நினைந்த) புனிற்றாவின்முலையின் விம்மி யொழுகுவதுபோல(க்

கருணைமிகுதியால அவ்வன்பேதானய் எப்போதும்) ஆண்டுவெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வன் (ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுக) என்க.

ஆகலானஃதறிந்து வழிபடுகவெனபது குறிப்பெச்சம்.

அங்கேயென்பது யாண்டுஞ் சென்றியையும். மந்திரத்தா லுருக்கோலியென மாறுக. கோலியெனபது பெயா.

உளன உள்ளம்.

இலனெனபது இல்லெனு மிடப்பெயரடியாகப் பிறநத குறிப்பு வினைமுற்று.

இங்குமெனனுமும்மை இறந்தது தழீஇயிறறு.

அன்பாசகு விம்மி யொழுகுவது போலெனவே யோகிகட்குப் கறக்கவொழுகும் பால்போலென்பது பெறப்பட்டது.

அன்பவொன்றது ஈண்டு ஞானிகண்மேறறு, *"அன்பரொடுமரீஇ" எனபுழிப் போல.

திருவேடஞ் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழப்படுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினா, சிவாலயத்தைச் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழுவாரது கருததுவகைபற்றிக கூறினரென வுணாக. (ரு)

ஞானயோ கக்கிரியா சரியை நானகு
　　நாதன்றன பணிஞானி நாலினுக்கு முரிய
ஞானமிலா யோகமுதன மூன்றினுக்கு முரியன
　　யோகிகிரி யாவானறு ஞெணகிரியை யாதி
யானவிரண டினுக்குரியன சரியையினி னின்றோ
　　னச்சரியைக கேயுரிய னாகலினல் யாக்கு
மீனமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே
　　யீசனிவன் றானென்று மிறைஞசி யேதகே.

(இ-ள்.) (மேலைச் செய்யுளிற்கூறிய நாலவகைக்கருததும அவாவர்மாத்திரைக்கே உரிததாயிருக்கச் சரியையாளாபபோல ஞானிவழிபடுதல் எற்றுக் கெனின) ஞானயோகக் கிரியா சரியை நான்கும நாதனறன்பணி - ஞானயோகக் கிரியா சரியையெனனும நான்கு பாதத்தினிகழுங கிரியையெல்லாங கருத்தாவினது உண்மைபபணியாகலான் (உலகின மருவாத இன்பத்துள்வைத்த குருவினுபகாரததைக் கருதி நால்வகைத் தொழிலும் ஞானிசெய்தலே கடபாடெனபது உட்டொழில்செய்வா புறத்தொழிற்கு முரியரொன்னுமுறைமைபற்றி),—ஞானி நாலினுக்கும உரியன் - அந்தஞானி ஞானமுதல் நான்கினுக்கு முரியனென்றும (ஏனையோர் தத்தந தொழிறகே யுரியரொன்பது புறத்தொழில் செய்வா உட்டொழிற் குரியரலலரொன்னுமுறைமைபற்றி),—யோகி ஊனம இலா யோகமுதல் மூன்றினுக்கும் உரியன்-யோகி குறறமில்லாத யோகமுதல் மூன்றினுக்கு முரியனெனறும,—கிரியாவான நன ஒணகிரியை ஆதி ஆன இரண்டினுக்கு உரியன்-கிரியாவான ஒள்ளியகிரியைமுதலிய இரண்டினுக்குமுரியனென்றும,—சரியையினில் நின்றோன அச்சரியைக்கே உரியன - சரியாவான் அச்சரியையொன்றிற்கே யுரியனென்றும (உணர்நது கொள்ளப்படுவன),—ஆகலினல் யார்க்கும ஈனம இலா ஞானகுருவே குருவும - ஆகலினல் (இனி அந்நால்வகைப் பாதத்தினிற்கு மாணக்கர்க்கு ஆசிரியனமார் உபதேசித்

* சிவஞானபோதம். பன்னிரண்டாஞ்சூததிரம.

தற்கட்படும் உரிமையும் இவ்வாறேவைத்துணர்ந்து) எல்லார்க்கும் (உபதேசித்தற்குரிய) குறைவில்லாத ஞானகுருவே தலையாயகுருவென்றும்,—ஈசனிவன்றான் இவனே என்றும் இறைஞ்சி ஏத்தே - (ஈண்டுக்கூறிய) தாபர (சங்கம)ங்களும் இக்குருவடிவின்வேறல்லவென்றுந் (தேறி அவ்விரண்டினும்) வழிபடுக என்க.

மேற்கூறிய நால்வகைக் கருத்துக்கு முரியராவாரைக் கூறுவார், அவற்றையுள்ளடக்கி நிற்கும் ஞானமுதலியவற்றையுடையாரது இயல்பின்மேல்வைத்துக்கூறினர்.

சொற்பல்காது மாட்டேற்றின்மேல் வைத்துணர்ந்தகோடற்பொருட்டு, ஆகவினிவிறைஞ்சியேத்தே யென்பதனையும் ஈண்டுடன் கூறினர்.

திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சுதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு.

ஈசனிவனென்புழி இவனென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதி. ஈண்டு ஈசனென்றது திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியை.

என்றுமென்னு மும்மையை எதிரது தழீஇயிற்றாக்கித் திருவேடமுமிவனேயென் றிறைஞ்சியேத்தெனவு முரைத்துக்கொள்க.

இவைமூன்றுசெய்யுளானும்மூன்றாங்கூறுதெரிதருணர்த்திவலியுறுத்தப்பட்டது.

மந்திரத்தான் மருந்துகளால் வாய்த்தவியோ கத்தான்
மணியிரத குளிகையினான் மற்று மற்றுந
தந்திரத்தே சொன்னமுறை செய்ய வேத
சகலகலை ஞானங்க டிரிகால ஞான
மந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்க ளெல்லா
மடைந்திடுமா சானருளா லடிசேர் ஞானம
வந்திடுமற் றொன்றாலும வாரா தாகு
மற்றவையு மவனருளான் மருவு மன்றே.

(இ-ள்.) மந்திரத்தால் - மந்திரங்களாலும்,—மருந்துகளால் - மருந்துகளாலும்,—வாய்த்த யோகத்தால் - சிறந்தயோகத்தாலும்,—மணி இரதகுளிகையினால் - மணியாகிய இரசகுளிகையினாலும,—மற்றும் மற்றும் தந்திரத்தேசொன்ன முறைசெய்ய - வேறு வேறு சாத்திரங்களிலே கூறியபடி செய்தலாலும் (வருஞ்சித்திஞானங்களும),—வேதம் சகலகலைஞானங்கள்-வேதாகமமுதலிய கலைஞானங்களும,—திரிகாலஞானம்-திரிகாலஞானங்களும்,—அந்தம் இலா அணிமாதிஞானங்கள் எல்லாம-முடிவில்லாதஅணிமாமுதலியஞானங்களுமாகிய அனைத்தும்,—அடைந்திடும் - (ஆசிரியனையின்றியும்) அமையும,—அடிசேர்ஞானம் ஆசான் அருளால் வந்திடும் மற்றொன்றாலும் வாராதாகும் - பொருந்திய திருவடிஞானம் ஆசிரியன் அருளால் அமைதலேயன்றி ஒருவாற்றானும் (அவனையின்றி)அமையப்பெறாது,—அவன் அருளால் மற்றவையும் மருவும் அன்றே - அக்குருவருளால் முற்கூறியனவும் அமையப்பெறும (ஆகலால் இவனே யீசனிவன்றானென்று மிறைஞ்சி யேத்து) என்க.

ஆகலாலிவனேயீச னிவன்றானென்று மிறைஞ்சியேத்தென்பது குறிப்பெச்சம்.

அவ்வாறேத்துதற்குரிய பெருமை கூறியவாறு.

மற்றவையுமவனருளான் மருவுமென்றது இயைபின்மை நீக்குதற்பொருட்டு.()

பரம்பிரம மிவனென்றும் பரசிவன்றா னென்றும்
பரஞான மிவனென்றும் பராபரன்றா னென்று
மரன்றருஞ்சீர் நிலையெல்லா மிவனே யென்று
மருட்குருவை வழிபடவே யவனிவன்றா னாயே
யிரங்கியவா ரணம்யாமை மீனண்டஞ் சினையை
யியல்பினொடும் பரிசித்து நினைந்தும் பார்த்தும்
பரிந்திவைதா மாக்குமா போற்சிவமே யாக்கும்
பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந் தானே.

(இ-ள்.) பரம்பிரமம் இவனென்றும் - சொரூபசிவமுங் குருமூர்த்தமே யெனவும்,—பரசிவன்றான் (இவன்) என்றும் - தடத்த சிவமுங் குருமூர்த்தமேயெனவும்,—பரஞானம் இவன் என்றும் - பரஞானத்தையுடையாருங் குருமூர்த்தமேயெனவும்,—பராபரன்றான் (இவன்) என்றும்-ஏனைத்தாபர மூர்த்தங்களுங் குருமூர்த்தமே யெனவும் - அரன் தருஞ் சீர் நிலையெல்லாம் இவனே யென்றும் - அறுபத்துமும்மைநாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையுமூர்த்தங்களெல்லாங் குருமூர்த்தமே யெனவுந்(தேறி),—அருட்குருவை வழிபடவே - ஞானாசாரியனை (வழிபடுக அங்ஙனம்) வழிபடப்பெறின்,—அவன் இவன்றானாயே - சிவபிரான் இக்குருவை யாவேசித்து நின்று,—இரங்கிய வாரணம் யாமை மீன் இவை - இரக்கமுற்ற கோழி யாமை மீனாகிய இவைகள்,—அண்டஞ் சினையை இயல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும் பரிந்து தாமாக்குமாபோல் - (முறையே) அண்டமாகிய முட்டையை இயல்பாகத் தீண்டியும் கருதியும் நோக்கியும் பரிவுற்றுத் தம்வண்ணமாகச் செய்யுமாறுபோல,—பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் சிவமே யாக்குந் தானே - (நாடோறுஞ் செய்யும்) பரிசமுதலிய மூன்றானும் (அவ்வுயிரைத்) தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவன் என்க.

அவ்வாறேத்தினார்க்கு வரும் பயன் கூறியவாறு.

பரம்பிரமமென்றது சொரூபசிவத்தையெனவும், பரசிவனென்றது தடத்தசிவத்தையெனவும், பரஞானமென்றது ஆகுபெயரான் அதனையுடையாரையெனவும், பராபரனென்றது ஏனைத்தாபரமூர்த்தத்தை யெனவும், அரன்றருஞ்சீர்நிலையென்றது அறுபத்துமும்மைநாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர்பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையுமெனவும் கொள்க.

பரஞானமிவனென்றும் பராபரன்றானென்றும் வழிபடுதலதிகாரப்பட்டமையின் ஏனையவுமுடன்கூறினார். (எ)

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬உஅ.

சிவஞானசித்தியார்சுபக்கமுற்றியது.

அருணந்திதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துறையூர்-அருணந்திதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

இருபாவிருபது.

நேரிசைவெண்பா.

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரந்தருளி
மண்ணிடையின் மாக்கண் மலமகற்றும்—வெண்ணெய்நல்லூர்
மெய்கண்டா னென்றொருகான் மேவுவரால் வேறின்மை
கைகண்டா ருள்ளத்திற் கண்.

(இதன்பொருள்.) நுதற்கண்ணும் கண்டக்கறையுங் கரந்தருளி - ஸ்ரீகண்டசரீரியாகிய பரமசிவன் நெற்றியிற்கொண்டகண்ணையும் மிடற்றிற் றரித்த விடத்தினையும் மறைத்தருளி,—மண்ணிடையின் மாக்கள் மலம் அகற்றும்-பூமியின்கண்ணே பரிபக்குவராது பாசத்தைத்தீக்ஷாக்கிரமத்தினாலே மோசனஞ்செய்கின்ற,—வெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டான் என்று - திருவெண்ணெய்நல்லூரில் மெய்கண்டதேவர் என்னுந் திருநாமத்தையுடைய குருமூர்த்தியாய் எழுந்தருளினரென்று,—ஒருகால் மேவுவரால் - ஒருகாற் பொருந்த அவரைக்கருதினவர்,—உள்ளத்திற்கண் வேறின்மை கை கண்டார் - உயிர்க்குயிராகிய சொரூபசிவனை அத்துவிதமாகத் தம்மிடத்தே புலப்படக்கண்டவராவர் என்க.

இதனானே, பரமசிவனே ஆசாரியமூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்து ஆன்மாக்களை இரட்சித்தருளுவனென்பது பெறப்பட்டது.

இந்நூற்காரணம் புறச்சமயத்தாரால் மயங்காமை. பயன் பொருணிச்சயமுற்று நிட்டை கூடல். (க)

இங்ஙனம் ஆசாரிய மூர்த்தியாகவந்து இரட்சிக்கின்றதேவரீர் உயிர்க்குயிராய் நின்றறிவிக்கச் செய்தேயும் அடியேனுக்கு அறியாமை யுண்டாவானேனென்னும் வினாவுக்கு விடை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நிலைமண்டலவாசிரியப்பா.

தண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவன் றானென
வெண்ணெய்த் தோன்றிய மெய்கண்ட தேவ
காரா கிருகக் கலியாழ் வேனைநின்
பேரா வின்பத் திருத்திய பெரும
(டு) வினவ லானா துடையே னெனதுள
நீங்கா நிலைமை யூங்கு முளையா
லறிவின் மைமலம் பிரிவின் மையெனி
னொரால்லை யுணர்த்தும் விராய்நின் றனையேற்

திப்பிய மந்தோ பொய்ப்பகை யாகாய்
க௦ சுத்த னமலன் சோதி நாயகன்
முத்தன் பரம்பர னெனும்பெயர் முடியா
வேறுநின் றுணர்த்தின் வியாபக மின்றாய்ப்
பேறு மின்று மெமக்கெம் பெரும
விருநிலந் தீநீ ரியமானன் காலெனும்
கரு பெருநிலைத் தாண்டவம பெருமாற் கிலாதலின்
வேறே வுடனே விளம்பல வேண்டுஞ்
சீறி யருளல் சிறுமை யுடைத்தா
லறியாது கூறினை யபக்குவ பக்குவக்
குறிபார்த் தருளினங் குருமுத லாயெனி
உ௦ னபக்குவ மருளினு மறியேன் மிகத்தகும்
பக்குவம் வேண்டிற் பயனிலை நின்னாற்
பக்குவ மதனாற் பயனீ வரினே
நின்னைப் பருவ நிகழ்த்தா தன்றே
தன்னைப் பாரிலி யென்பதுந் தகுமே
உரு மும்மலஞ் சடமணு மூப்பிள மையினி
நின்மலன் பருவ நிகழ்த்திய தியார்க்கோ
வுணர்வெழு நீக்கத்தை யோதிய தெனினே
யிணையிலி யாயினை யென்பதை யறியேன்
யானே நீக்கினுந் தானே நீங்கினுங்
ந௦ கோனே வேண்டா கூறல் வேண்டுங்
காண்பா ரியார்கொல் காட்டாக் காலெனு
மாண்புரை யுணர்ந்திலே மன்ற பாணடியன்
கேட்பக் கிளக்கு மெய்ஞ்ஞா னத்தி
னட்பா லவர்க்கரு ளென்பதை யறியே.

(இ-ள்.) கண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவன்றானென வெண்ணெய்த் தோன்றிய மெய்கண்டதேவ - இடமகன்ற பூமியினிடத் துண்டாகிய இருளைக் கடிவது பொருட்டாக ஆகாசமார்க்கத்திலே தோன்றும ஆதித்தனைப்போல, ஆன்மாக்களுக்குண்டாகிய அஞ்ஞானமாகிய விருளைக்கடிவது பொருட்டாகத் திருவெண்ணெய்நல்லூராகிய திருப்படைவீட்டிலே எழுந்தருளின மெய்கண்டநாதரே,—

காராகிருகக் கலிஆழ் வேனைநின் பேரா இன்பத்து இருத்திய பெரும - அஞ்ஞானமாகிய சிறைச்சாலைப்பட்டு விலங்காகியதேகத்திற்கிடந் தழுந்துகின்ற அடியேனை உம்முடைய அசைவற்றபேரின்பமான அநுபவத்திலே இருத்திய பெருமானே,—

வினவல் ஆனாதுடையேன் - தேவரீர் சந்நிதியிலே ஒருவினாச் செய்ய வேண்டுமென்று அனவரதமும் எண்ணமுடையேன்; அதேதெனில்,—

எனது உளம் நீங்கா நிலைமை ஊங்கும் உளையால் - அடியேனுள்ளத்தைவிட்டு நீங்கா நிலைமை அநாதியே தேவரீர்க்கு மிகவிருந்தும்,—

அறிவின்மை - அடியேனுக்குஅறியாமைவருவானேன் என்பதற்கு,—

மலம் பிரிவின்மை யெனின் - ஆணவமல முன்னேவிட்டு நீங்காத படியிருலெனில்,—

ஓராவினே உணர்த்தும் - அடியேனைவிட்டுத் தேவரீர் நீக்கமாக நிற்கின்றதை அறிவிக்கும்,—

விராய் நின்றனையேல் - அப்படி நீக்கமாகச்சொல்லாது கூடியே நிற்போமென்றருளிச்செய்யில்,—

திப்பியம் அங்தோ - அப்படிந் தேவரீரருளிச்செய்தது தெய்வீகமானதோராச்சரியமாகும்; எப்படியெனில்,—

பொய்ப்பகை ஆகாய் - அப்படியஞ்ஞானத்தோடுகூடியவடியேனேடு தேவரீருங் கூடியிருந்தால், பொய்யாகிய வஞ்ஞானத்தைச் சேதிக்கிறவரொன்று தேவரீரைச் சொல்லவேண்டுவதில்லையாம்; அன்றியும்,—

சுத்தன் அமலன் சோதிநாயகன் முத்தன்பரம்பரனெனும்பெயர்முடியா - அநாதிசுத்தரா யிருக்கிறவரொன்றும் நின்மலரொன்றும் எல்லாவற்றுக்குமேலான ஆதியந்தமில்லாத பேரொளியா யிருக்கின்ற கத்தாவென்றும் சர்வவுபாதி சூநியங்களெல்லாங் கழன்றப்பாற்பட்டவரொன்றும் வஸ்துவென்று சொலலப்பட்டவற்றிற்கெல்லா மப்பாற்பட்ட வஸ்துவென்றும கூறப்பட்ட திருநாமங்கள் தேரீருக் குண்டாகா,—

வேறு நின்று உணர்த்தின் - நாமுன்னேடு கூடி நிற்பதில்லை உன்னறிவுக்கறிவாக வேறே நின்றே உன்னையறிவித்து நிற்போமென்று தேவரீரருளிச்செய்யில்,—

எம்பெருமவியாபகம் இன்ருய் எமக்குப பேறும் இன்றும் - எங்கள் பெருமானே அப்பொழுது தேவரீருக்குச் சர்வவியாபகரொன்கிறதும் இல்லையாய் அடியேனுக்குச்சாயுச்சியமென்கிற பேறுமில்லையாம்; அன்றியும்,—

இருநிலம் தீ நீர் இயமானன் காலெனும் பெருநிலைத் தாண்டவம் பெருமாற்கு இலாதலின் - "இருநிலனய்த் தீயாகி நீருமாகி யியமானனெறியுங் காற்றுமாகி - யருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறுகி யாகாயமா யட்டமூர்த்தியாகி" என்னுந் திருத்தாண்டகத்தின்படி பூரணநிலையாகிய திருக்கூத்துந் தேவரீருக்கில்லையாகவேண்டும்; ஆகையால்,—

வேறே உடனே விளம்பல் வேண்டும - தேவரீர் அறிவிக்குமிடத்து அடியேனுக்குவேருய் நின்றே அல்லது கூடிநின்றே இரண்டிலுமொன்று தீரவருளிச் செய்யவேண்டும்,—

சீறியருளல் - அடியேன் வினவுக்குக் கோபங்கொள்ள வேண்டுவதில்லை,—

சிறுமை யுடைத்தால் - அடியேன் போதம் சிறுமையுடையதாகலால் அங்ஙனங் கூறினனென்றவழி,—

அறியாது கூறினை - அப்படி நீ அறியாமற் சொன்னுய்,—

குருமுதலாய் அபக்குவ பக்குவக் குறிபார்த் தருளின மெனின் - நாம் ஆசாரியமூர்த்தியாகையாலே அபக்குவனைக்கண்டாற் கோபிக்கிறதும் பக்குவனைக்கண்டாற் பிரியப்படுகிறதும் முறையாகலின், நாஞ்சொன்ன

அர்த்தங்களை மாறுபாடாகக்கொள்வதனால் நாம் கோபித்துக்கொண்டதாயிருக்குமென்னில், அப்படித் தேவரீர் சொன்ன அர்த்தங்களை அடியேனறியுமிடத்து,—

அபக்குவம் அருளினும் அறியேன் - அபக்குவனாதலாலே தேவரீரருளுகிற அர்த்தங்களை அடியேன் அறியப்போகிறதில்லை; அதுவன்றியும்,—

மிகத்தகும் பக்குவம் வேண்டில் - மிகுந்த சத்திநிபாதத்துக்குரிய பக்குவம் வேண்டுமென்னில்,—

பயனிலை நின்னால் - தேவரீரால ஒரு பிரயோசனமு மில்லையாம்; அல்லது,—

பக்குவ மதனாற் பயன் நீவரினே - அடியேன் பக்குவத்துக்குத் தக்க பயனாகத் தேவரீரெழுந்தருளுவதாகில்,—

நின்னைப் பருவம் நிகழ்த்தாது - அந்தப் பக்குவம் சடமானபடியினாலே அது தேவரீரை அடியேனுக் குண்டாக்கமாட்டாது,—

அன்னோ - ஐயோ, அந்தப்பக்குவமே யுண்டாக்குமென்றால்,—

தன் ஒப்பாரிலி யென்பதுந் தகுமே - தேவரீரை ஒத்தாரு மிக்காருமில்லாதவரென்று சிவாகமங்கள் சொலலுகிறதும் வழக்கன்றாம். அஃதன்றியும்,—

மும்மலஞ் சடம் அனு மூப்பு இளமையின் நீ நின்மலன் பருவம் நிகழ்த்தியது யார்க்கோ (எனினே)-ஆணவமாயை காமியமென்னு மூன்று மலங்களுஞ் சடமாயிருப்பது கொண்டு பக்குவம வேண்டுவதில்லை; நானோ அச்சுமாறி யெடுத்தவுடல்தோறும அடுத்ததின் றன்மையாய் வருதலால் மூப்பிளமை யில்லாதவனுக்குப் பக்குவங்கூடாது; தேவரீரோ தேக சமபந்த மில்லாமல் நிருமலராயிருக்கையினாலே அது சொல்ல வொண்ணாது; ஆதலாற் பக்குவம் யார்க்காயதெனில்,—

உணர்வு எழும் நீக்கத்தை ஓதியது எனினே - உனக்கோ ரறிவுண்டாமிடத்து அந்த மலங்கணீங்குகிற வவதரத்திற் புண்ணியபாவத் துலையொப்புண்டாய்ப் பாசம் நீங்கினதே பக்குவமென்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—

இணையிலியாயினை என்பதை அறியேன் - தேவரீரை ஒப்பாரு மிக்காருமில்லாதவரென்பதை அடியேனின்று விட்டேன்; அதேதெனில்,—

யானே நீக்கினுந் தானே நீங்கினுங் கோனே வேண்டா - அந்த மலங்களை அடியேனே நீக்கிக்கொள்ளினும் அவையே நீங்கினும் தேவரீர் வேண்டா; ஆகையால் தேவரீர் நீக்க விகாரியல்லீரென்று வினவிய விடத்து,—

கூறல் வேண்டும் - அடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்யத்தக்க தொன்றுண்டு அதேதெனில்,—

காண்பாரார்கொல் காட்டாக் காலெனும் மாண்புரை உணர்ந்திலை - "காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கால்" எனு மழகிய திருத்தாண்டகத்திலுரையைத் தேவரீர் உணர்ந்திலீர்போலும்,—

மன்ற - அடியேனுக்குத் தெளிவாவது,—

பாண்டியன் கேட்பக் கிளக்கும் மெய்ஞ்ஞானத்தின் ஆட்பாலவர்க் கருளென்பதை அறியே - பாண்டியன் கேட்கத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த "ஆட்பாலவர்க்கருள்" என்னும் திருப்பாட்டில் சிவஞானமே அறிவென்றும் அடியார்களுக்குத் தேவரீர் நாயனென்றுங் கண்டிருக்கிற தொழிய வேறொன்றுவிகற்பித்துக் கேட்க வழக்கில்லையென்கிற முறைமையே யறிவாயுள்ளது என்று வினவற்றேன் என்க.

இதனானே, பரமபதியாகிய பரமசிவன் தொழிற்படுத்தினாலன்றி யாவுந் தொழிற்படாதென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

இங்ஙனம் பதியிலக்கணங்கேட்ட மாணவகன் பசுவிலக்கணங்கேட்கும் வினா மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசைவெண்பா.

அறிவறி யாமை யிரண்டு மடியேன்
செறிதலான் மெய்கண்ட தேவே—யறிவோ
வறியேனோ யாதென்று கூறுகே னாய்ந்து
குறிமாறு கொள்ளாமற் கூறு.

(இ-ள்.) அறிவு அறியாமை இரண்டும் அடியேன் செறிதலால் - ஓரவதரத்திலே அறிந்தும் ஓரவதரத்திலே அறியாமலும் இந்த விரண்டு பகுதியு மடியேன் கூடிவருகையினால்,—மெய்கண்டதேவே - மெய்கண்டதேவரோ,—அறிவோ அறியேனோ யாதென்று கூறுகேன் - அடியேனை அறிவென்று சொல்லுவேனோ அறியாதவனென்று சொல்லுவேனோ இவை யிரண்டினுள் யாதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வேன்,—ஆய்ந்து - இவ்விரண்டு பகுதியையுந் திருவுள்ளத்திலே ஆராய்ந்தருளி,—குறி மாறு கொள்ளாமற் கூறு - தேவரீ ரருளிச்செய்கிற அர்த்தத்தின் குறிப்புக்கு அடியேன் மறுத்து விண்ணப்பஞ் செய்யாமல் அருளிச்செய்யும என்க.

இதனானே, ஆன்மா சத்துமன்று அசத்துமன்று கூடினதுதானாந்தன்மையாற் சதசத்தென்னும் பெயரினையுடையதென்பது பெறப்பட்டது. (ங)

பசுவிலக்கணங் கேட்ட மாணவகன் மேற் பாசவிலக்கணங்கேட்கும் வினவருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

கூறிய மூன்று மலத்தின் குணக்குறி
வேறு கிளக்கின் விகற்பங் கற்பங்
குரோத மோகங் கொலையஞர் மதநகை
விராயெண் குணனுமா ணவமென விளம்பினை
ரு யஞ்ஞா னம்பொய் யயர்வே மோகம்
பைசா சூநகிய மாற்சரி யம்பய
மாயவேழ் குணனு மாயைக் கருளினை
யிருத்தலுங் கிடத்தலு மிருவினை யியற்றலும்
விடுத்தலும் பரநிந்தை மேவலென் றெடுத்த
கo வறுவகைக் குணனுங் கருமக் கருளினை
யாங்கவை தானு நீங்காது நின்று

தன்வழிச் செலுத்தித் தானே தானு
யென்வழி யென்பதொன் றின்று மன்ன
னூரும் பேரு முருவுங் கொண்டென்
௧௫ னூரும் பேரு முருவுங் கெடுத்த
பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதியிற்
சைவ சிகாமணி மெய்யர் மெய்ய
மும்மலஞ் சடமென மொழிந்தனை யம்ம
மாறுகோள் கூறல் போலுந் தேறுஞ்
௨௦ சடஞ்செய லதனைச் சார்ந்திடு மெனினே
கடம்பட மதனுட் கண்டிலம் விடமடு
மூன்றிரள் போன்ற தாயிற் றோன்றி
யணைந்தாங் ககறல் வேண்டுங் குணங்களும
பன்மையின் றாகு மெம்மைவந் தணைதரத்
௨௫ தானோ மாட்டா தியானோ செய்கில
னீயோ செய்யாய் நின்மல னுயிட்
டியல்பெனிற் போகா தென்று மயல்கெடப்
பந்தம் வந்த வாறிங்
கந்த மாதி யில்லா யருளே.

(இ-ள்.) கூறிய மூன்று மலத்தின் குணக்குறி வேறுகிளக்கின் - அடியேனுக்குத் திரிபதார்த்தங்களையுந் தேவரீரருளிச்செய்கிற வவதரத்து ஆணவ மாயை காமிய மென்னப்பட்ட மூன்று மலங்களினுடைய குணங்களையுங் குறிகளையும் வெவ்வேறாகச் சொல்லுமிடத்து,—

விகற்பங் கற்பங் குரோதம் மோகங் கொலை அஞர் மதம் நகை விராய் எண்குணனும் ஆணவமென விளம்பினை - ஆன்மபோதமானது யாதொன்றுக்குந் தன்னை விகற்பித்துத் தன்னையொழிய மற்றொருவருமொவ்வாதவரொன்று நிற்கிறதும, யாதொன்றினைச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிறதும், யாதொன்றுக்குக் கோபம் பண்ணிக்கொண்டு விரோத நினைக்கிறதும், யாதொன்றுக் காசைப்படுகிறதும், யாதோருயிர்களைக் கொல்லுதலும், யாதொரு துன்பங்கள் தன்னிடத்தில் வந்தாலதற்கு விதனப்படுகிறதும், யாதொன்று சொல்லுமிடத்துஞ் செய்யுமிடத்து மகங்காரமாய் நிற்கிறதும், யாதொன்றுக்குச் சிரித்துக்கொண்டு திரிகிறதுமாகப் பொருந்திய குணங்களெட்டும் ஆணவ மலத்தினுடையவென் றருளிச்செய்தீர்; அன்றியும்,—

அஞ்ஞானம பொய் அயர்வே மோகம் உபசா சூந்நியம் மாற்சரியம் பயம் ஆய ஏழ்குணனும் மாயைக்கு அருளினை - பொய்யை மெய்யென்று பொல்லாங்கு செய்தலும், பொய்சொல்லுதலும், கண்டதை மறந்து மயங்கி வருந்துகிறதும், காமத்தால் மூர்ச்சிக்கையும், ஆசையுண்டா யதனையில்லையாக வொளித்தலும், ஆன்மாக்களைக் கொல்லவடிக்க வெழுநினைவும் பிறர்க்கழுக்காறுசெய்து கேடுநினைக்கிறதும பிறரோடு வயிராக்கியம் பாராட்டுகிறதும், உயிருக்கிறுதி வருமென்று அச்சப்பட்டுத் திரிகையுமாகச்சொல்லப்பட்ட குணங்களேழும் மாயாமலத்தினுடையவென் றருளிச்செய்தீர்,—

இருத்தலுங் கிடத்தலும் இருவினையியற்றலும் விடுத்தலும் பரிக்கை மேவலென் றெடுத்த அறுவகைக் குணனுங் கருமக்கருளினை - ஒவ்வொரு

தலங்களைப்பற்றி யிருத்தலும், நோயாய்க் கிடத்தலும், புண்ணிய பாவங்களைச் செய்தலும், ஒவ்வொரு பற்றுக்களாய் நின்ற தொந்தங்களை விடுதலும், சர்வரையு நிந்தித்து நடக்கிறதே தொழிலாகப் பொருந்தி யிருக்கிறதும், உடல்மாறிப் பிறந்து இகழ்ந்தாருடன் பொருந்தலுமாக எடுத்துக்கூறிய அறுவகைக் குணங்களும் கன்மமலத்திற்குரிய வென்றருளினீர்,—

ஆங்கவை தானும் நீங்காது நின்று - இங்ஙனங் காரண மலங்களினின்றும் விரிந்த காரியமாகிய இருபத்தொரு வகையும் அடியேனைவிட்டு நீங்காமல் நின்று,—

தன்வழிச் செலுத்தி - தனக்குண்டாகிய தொழில்களின் முறைமையிலே அடியேனையுங் காரியப்படுத்தி,—

தானே தானாய் - அடியேனென்றொரு முதலில்லை எனும்படி மேலிட்டு நின்றுகொண்டு,—

என்வழியென்பது ஒன்று இன்றும் மன்ன - தமபிரானே அடியே னிச்சைவழி யென்பது சற்றும் வருகிறதில்லையாம்,—

ஊரும் பேரும் உருவுங்கொண்டு என் ஊரும் பேரும உருவுங்கெடுத்த- அடியேனுக்குண்டாகிய மலங்களை நீக்குதற் பொருட்டாக ஊரும் பேருமுருவுமில்லாத தேவரீர் ஊரும்பேரு முருவுங்கொண்டு அடியேனுக்குண்டாகிய ஊரினையும் பேரினையு முருவத்தினையுங் கெடுத்தீர். என்னவே மேலொரு சநநமெடாத வண்ணங்கெடுத்துவிட்டவரென்பது கருத்து,—

பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதியிற் சைவசிகாமணி - பெண்ணையாற்றுநீரால் சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே யெழுந்தருளிச் சைவசமயத்துக்கோ ரபிஷேகரத்தினமாயுள்ளவரே,—

மெய்யர்மெய்ய - பிரபஞ்சமாகிய பொய்யைக் கடியப்பட்ட சத்தியவான்களுக் குண்மையா யுள்ளவரே,—

மும்மலஞ் சடமெனமொழிந்தனை - ஆணவமாயை கன்மமென்னப்பட்ட மூன்று மலங்களையுஞ் சடமென்றருளிச்செய்தீர்,—

அமம - அடியேன் விண்ணப்பத்தை இன்னுங் கேட்பீராக,—

மாறுகோள் கூறல்போலும் - மலங்களைச் சடமென்று மாறுபாடாக வருளிச்செய்தீர்போலும்,—

தேறுஞ்சடம் செயலதனைச் சார்ந்திடுமெனின் - அன்றி மலங்கள் தெளிந்தசடமானாலும் சித்தாகிய என்னோடுகூடிச்சேட்டைப்படுமெனில்,—

கடம்படமதனுட்கண்டிலம் - கடபடாதிகளாயுள்ளவை சேதனனோடு கூடின வவதரத்து அப்படிச் சேட்டைப்படக் கண்டேமில்லை,—

விடம்படும் ஊன்றிரள் போன்றது ஆயின் - அந்த மலங்கள் கடபடாதிகள்போலல்ல விடத்தையுடைய வசநாவிமுதலாயுள்ளன சடமாயிருந்தாலும் அறிவான வான்மாக்கள் புசித்த வவதரத்து அந்தவறிவை யழித்துத் தன்குண மேலிட்டு மயக்கினாற்போல அந்த மலங்களுஞ் சடமாயிருந்தாலு மறிவாயுள்ள வுன்னோடு சம்பந்தமான வவதரத்து அவையு மப்படி மேலிட்டு மயக்குமானால்,—

தோன்றி அணைந்தாங்கு அகறல் வேண்டும் - அந்த நஞ்சு புசித்தவர் களை மறைத்து மேலிட்டு நின்று மீளவும் விட்டுப்போனாற்போல இந்த மலங்களுமாக வேண்டும் அப்படிக்கண்டோ மில்லையே, அன்றியும்,—

குணங்களும் பன்மை இன்றாகும் - இந்தமலங்களுக் குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட நஞ்சுகளுக்கு இந்த மலங்களைப்போலப் பலகுணங்கள் கண்டதில்லை, ஆகையால் அது திருட்டாந்த விரோதமாம், அன்றியும் அந்த மலங்கள்தான்,—

எம்மைவந் தணைதரத் தானோ மாட்டாது - சடமேயானால் எம்மைவந்து பொருந்தமாட்டாது,—

யானோ செய்கிலன் - அடியேனுக்குக் குற்றமாயுள்ளது வேண்டு மென்று அடியேன் தானே யுண்டாக்கிக் கொள்வதுமில்லை,—

நீயோ செய்யாய் நின்மலனாயிட்டு - தேவரீர் மலரகிதராயிருக்கை யால் அஞ்ஞானமாகிய மலங்களை யடியேனுக் குண்டாக்கப்போகிறதில்லை; இவை மூன்றுவகையுமன்றி,—

இயல்பெனில் - அந்தமலங்கள் ஆன்மாவுள்ளவன்றே சுபாவமாக வுள் ளவென் றருளிச்செய்யில்,—

போகாது என்றும் - பாலில்வெளுப்புங் கரியிற்கறுப்பும்போல வியல் பாயுள்ளவற்றுக் கொருகாலத்திலு மழிவில்லையாம்,—

மயல்கெட - அடியேனுக் கிந்தச் சந்தேகந் தீரத்தக்கதாக,—

பந்தம் வந்தவாறு இங்கு அந்தம் ஆதி இல்லாய் அருளே - முடிவுமுத லு மில்லாத தம்பிரானே இந்தப் பாசங்கள் அடியேனோடு வந்து பொருந் தின முறையெப்படியென் றருளிச்செய்யவேண்டும் என்க.

இதனானே, பாசம் நெல்லுக்குமிபோலவும் செம்பிற்காளிதம்போலவும் ஆன் மாக்களைப்பற்றி நிற்குமென்பது பெறப்பட்டது.

இவை மூன்றுசெய்யுளும் கர்த்தாவறிவிப்போனென்றும் ஆன்மா அறிவித் தாலறிகின்றவனென்றும் பாசமறிவித்தாலு மறியாதென்றுங்கூறியது. (ச)

இங்ஙனம் பதியிலக்கணம் பசுவிலக்கணம் பாசவிலக்கணஞ்சொல்லிப் பாச தரிசனஞ்சொன்னபின் ஆன்மதரிசனஞ் சொல்லவேண்டுகையாலும் மலதரிசனம் வேறே சொல்லாதபடியினாலுந் தேவரீ ரருள்முன்னே பாசநில்லாது, அடியேனுக்குச் சுதந்திரமாய்க் காண வறிவுமில்லை. இந்த மலத்தைக் கண்டமுறைமை யெப்படி யென்னும் வினா மேலருளிச் செய்கின்றார்.

நேரிசைவெண்பா.

அருண்முன்பு நில்லா தடியேற்குக் கண்ணின்
றிருள்கண்ட வாறென்கொ லெந்தாய்—மருள்கொண்ட
மாலையா வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா வென்னுடைய
மாலையா மாற்ற மதி.

(இ-ள்.) அருள்முன்பு நில்லாது - அந்தமலங்கள் அஞ்ஞானமாகை யாலே தேவரீர் சந்நிதியிலே நில்லா,—அடியேற்குக் கண் இன்று - அடி யேனுக்குச் சுதந்திரமாகக் காணும் அறிவுமில்லையாம்; அப்படியிருக்க,—

இருள் கண்டவாறு என்கொல் எந்தாய் - என்னுடைய பிதாவே அடியேன் அம்மலமாகிய வஞ்ஞானத்தை அறிந்தபடி யெப்படி,—மருள் கொண்ட மாலையா - மருளாகிய பண்ணை வண்டுகளிருந்து பாடப்பட்ட மாலையினை யுடையவரே,—வெண்ணெய் வாழ் மன்னவா - திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கின்ற அரசரே,—என்னுடைய மால் - அடியேனுக்குண்டான மயக்கத்தை,—ஐயா - ஐயரே,—மாற்ற மதி - போக்கத்தக்கதாகத் திருவுள்ளத்திலே அடைத்தருளும் என்க.

இதனானே, ஆன்மா பரமசுகத்திலே அழுந்துமிடத்தே இதுவரையும் மலசம்பந்தத்தினாலேயன்றோ சுகத்தைப் பெறுதிருந்தோமென் றனுமானித் தறிந்தது பெறப்பட்டது. (ரு)

இங்ஙனம் பாசதரிசனஞ் சொல்லிப் பசுதரிசன மெப்படியென்னும் வினா மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மதிநுதல் பாக னாகி கதிதர
வெண்ணெய்த் தோன்றி நண்ணியுள் புகுந்தென்
னுளம்வெளி செய்துன் னளவில் காட்சி
காட்டியெற் காட்டினை யெனினே நாட்டியெ
ரு னுண்மையும் பெருமையு நுவலி னண்ணல்
பாதாள சத்தி பரியந்த மாக
வோதி யுணர்ந்த யானே யேக
முழுதுநின் றனனே முதல்வ முழுதும
புலன்கடைப் பூழை நுழைந்தனன கலங்கி
க0 யாங்கைந் தவத்தையு மடைந்தன னீங்கிப்
போக்கு வரவு புரிந்தனன் றாக்கி
யெவ்விடத் துண்மையு மிவ்விடத் தார்தலுஞ்
செல்விடத் தெய்தலு நெரித்த மூன்றினு
ளொன்றெனக் கருளல் வேண்டு மென்று
கரு மிலல திலதா யுள்ள துளதெனுஞ்
சொல்லே சொல்லாய்ச் சொல்லுங் காலைச்
சிறுத்தலும பெருத்தலு மிலவே நிறுத்தி
யானை யெறும்பி னனது போலெனின்
ஞான மன்றவை காய வாழ்க்கை
உ0 மற்றவை யடைந்தன வுளவெனி னற்றன்று
விட்ட குறையி னறிந்து தொன்று
தொட்டு வந்தனவென வேண்டு நட்ட
பெரியதிற் பெருமையுஞ் சிறியதிற் சிறுமையு
முரியது நினக்கே யுண்மை பெரியோ
உரு யெனக்கின் றருகு மென்று
மனக்கினி யாயினி மற்றது மொழியே.

(இ-ள்.) மதிநுதல் பாகனாகி - சந்திரனைப்போலத் திருநெற்றியினையுடைய பரமேசுவரியை யொருபாகத்திலே வைத்த தேவரீர்,—

கதிதர வெண்ணெய்த் தோன்றி - அடியேனுக்கு வீடுபேறு தருதற் பொருட்டுத் திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே எழுந்தருளி,—

நண்ணி உள் புகுந்து - அடியேனிடத்திலே வந்துபொருந்தி,—

என் னுளம் வெளிசெய்து-அடியேனிடத்துண்டாகிய அஞ்ஞானத்தை நீக்கிச் சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து,—

உன் அளவில் காட்சி காட்டி - ஆன்மபோதத்தான் அளவுபடுத்த வொண்ணாத உன்னுடை வியல்பினையும் அடியேனுக்குத்தரிசனப்படுத்தி,—

என் காட்டினை எனினே - அடியேனுடைய வியல்பினையுந் தரிசனப் படுத்தினையானாலும்,—

நாட்டி என் நுண்மையும் பெருமையும் நுவலின் - தேவரீ ரறுதிப்படு த்தி யருளிய அடியேனுடைய நேர்மையையும் மிகுந்த வியாத்தத்தையுஞ் சொல்லுமிடத்து,—

அண்ணல் பாதாளசத்தி பரியந்தமாக - பெருமையிற்சிறந்தவரே பாதாளசத்தி முடிவாக,—

ஓதி உணர்ந்த யானே ஏக முழுதும் நின்றனனே - நூல்களைக் கற் றறிந்த அடியே னறிவுசென்றறியப்பட்ட விடமெல்லாம் அடியேன்றானே முழுவதும் வியாத்தமாய் நின்ற துண்டே,—

முதல்வ - சர்வான்மாக்களுக்கும் ஒருமுதலாக நின்றுணர்த்துகிற கர்த்தாவே,—

முழுதும் - அப்படி யோதியுணர்ந்த விடமெங்கும் அடியேன் வியாத் தமா யிருக்கச் செய்தேயும,—

புலன்கடைப் பூழை நுழைந்தனன்-ஒன்றை யுணருமிடத்துச் சோத் திராதிகளாயுள்ள அற்பத் துவாரங்களாகிய புலன்களோடுங் கூடி அறிந் தேன். அன்றியும்,—

கலங்கி ஆங்கு ஐந்தவத்தையும் அடைந்தனன் - அடியேனறிகிற வறி வையும் விட்டு மயங்கிய விடத்தே சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீத மென்னப்பட்ட வைந்தவத்தையும் அடைந்து நின்றேன். அன்றியும்,—

நீங்கிப் போக்கு வரவு புரிந்தனன் - அப்படிக்கூடி வாதனைசெய்து நிற்கின்ற சரீரத்தையும்விட்டு நீங்கி மீளவுமொவ்வொரு சரீரத்தையும் வந் தெடுப்பதுஞ் செய்தேன்,—

தூக்கி - இவையிற்றைத் திருவுள்ளத்திலே ஆராய்ந்தருளி,—

எவ்விடத்து உண்மையும் - அடியே னோதியுணர்ந்த விடமெங்கும் அடியேன் வியாத்தமாயிருப்பதும்,—

இவ்விடத்து ஆர்தலும் - இப்பொழுதிந்தச் சரீரத்தோடுங் கூடிநின்று சீவிப்பதும் அவத்தைப்படுவதும்,—

செல்லிடத்து எய்தலும் - இச் சரீரதொந்தனைவிட்டுப் புண்ணியபா வங்களுக் கீடாகச் சுவர்க்க நரகங்களிற் சென்றநுபவிப்பதும்,—

தெரித்த மூன்றினுள் ஒன்று எனக்கு அருளல் வேண்டும் - தேவரீர் இவை மூன்று பகுதியினும் அதுவாயிருக்கும் ஆன்மாவி னுண்மையென்று ஒன்றனை யடியேனுக்கு விளங்க வருளிச்செய்யவேண்டும். அப்படியொன் றனைக் கூறுவதென்ன அவை மூன்றுபகுதியு மான்மாவுக்குடைய தன்றோ வென்று அருளுவீராகில்,--

என்றும் இல்லது இலதாய் உள்ளது உளதெனுஞ் சொல்லே சொல் லாய்ச் சொல்லுங்கால - எக்காலத்தும ஒவ்வொன்றினியல்புகளைக் கூறு மிடத்து இல்லாத தில்லாததே உள்ளதுள்ளதேயென்று எடுத்துக்கூறு கின்ற சொல்லே அறுதிப்பட்ட சொல்லாகக் கூறுமிடத்து,—

சிறுத்தலும் பெருத்தலும் இலவே - ஒரு முதலாயிருக்கப்பட்ட வா ன்மா ஓரவதாரத்தி லணுவாகச் சிறுத்தும் ஓரவதாரத்தில் மகத்தாகப் பெரு த்தும்வர வழக்கில்லையே. அதுநிற்க,—

நிறுத்தி யானை எறும்பி னுனதுபோல் - அப்படிச் சிறுத்தும் பெருத் தும் வாரா தெஞ்ஞான்று மொருதன்மையாகிய வியாத்தமாய் நிற்கச்செய் தேயும் யோனிசம்பந்தஞ்செய்து அதுவதுவாய் யானையாய்நின்ற வான்மா வெறும்பானுற்போலிருக்கும்,—

எனின் - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—

ஞானம அனறு அவை காய வாழ்க்கை - தேவரீ ரருளிச்செய்தது அடி யேன்கேட்ட வறிவன்று சரீரத்தின் வழக்கைச் சொல்லலாம்,—

மற்றவை அடைந்தன உள - அதனை நாமவ்வாறு கூறியதும் அறிவா யுள்ள வான்மாக்கள் கன்மத்துக்கேற்ற வொவ்வொரு சரீரங்களோடுங்கூடி னுல்அவ்வவற்றிற்குத்தக்கதாகஅறிவுசீவித்துநிற்குமென்றேசொன்னோம்,—

எனின் - என்றருளிச்செய்யில,—

அற்றன்று - அத்தன்மைத்தன்று,—

விட்ட குறையின் அறிந்து தொன்றுதொட்டு வந்தன என வேண்டும் - அவ்வாறு கூடின யோனிக்குத்தக்க வறிவாயிருக்குமேயாயின் முன்னேயெ டுத்து விட்ட யோனிகளை இன்னதின்னதென்றடியேனறியவேண்டும; அப்படியன்று கூடினயோனிக்குத் தக்கதாக ஆன்மா வறிந்து சீவிக்குமெ ன்று நாங்கூறியது அவ்வவ்வவதாரந்தோறு மெடுக்கப்பட்ட சிறிய யோனிக் கும் பெரியயோனிக்குந்தக்க வறிவாக வறிந்து சீவிப்பதா யிருக்குமென்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—

நட்ட பெரியதிற் பெருமையுஞ் சிறியதிற் சிறுமையும் உரியது நினக் கே உண்மை - தேவரீர் கூடினதின்றன்மையென்று நாட்டப்பட்ட பெரிய யோனிக்குத் தக்கதாகப் பெரியவறிவுஞ் சிறிய யோனிக்குத் தக்கதாகச் சிறியவறிவும் வருகிற சுதந்திரம் அணுவுக்கணுவும் மகத்துக்கு மகத்துமா யிருக்கின்ற தேவரீருக்கே யுள்ளது,—

பெரியோய் - மகத்தாயிருக்கப்பட்டவரே,—

எனக்கு இன்றாகும் - அந்த வழக்கு அடியேனுக்கில்லையாம்,—

என்றும் மனக்கினியாய் - எஞ்ஞான்று மென்மனத்துக் கினியையாக வுள்ளவரே,—

இனி மற்றது மொழியே - இனியாகிலும் அடியேன் முன்னேவினய வினவுக்கு விடையருளிச் செய்யவேண்டுமெ என்க.

இதனுனே, ஆனமாவினியலபு படிகமபோலடுத்ததின்றன்மையாய் இருக்குமென்பதும் வசிப்பைப்பற்றின வியாபகமெனபதும ஆதுவதுவாய் நிற்பதென்பதும் பெறப்பட்டன (சு)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வான்மா வவததைப்படுமிடத்து ஓரவத்தையைக் கண்டதொழிய மற்றுள்ளவவததைநானகு மறியப்பட்ட கில்லையேயென்னும் வினமேலருளிச்செய்கின்முா.

நேரிசைவெணபா.

மொழிந்த வவத்தை முதலடியே னின்றுங்
கொழிந்தன நானகு முணர—விழிந்தறிந
தேறிற்றிங கில்லை யெழில்வெண்ணெய் மெய்த்தேவே
தேறிற்றென் கொணடு தெரித்து.

(இ-ள்.) மொழிந்த அவத்தை - சொல்லபபட்ட அவத்தைகளில்,—முதல அடியேன் நின்று - முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்திலே அடியேனின்றும்,—ஆங்கு ஒழிந்தன நான்கும - மற்றுண்டான சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீத மென்னபபட்ட நான்கவத்தையிலும,—உணர இழிந்து அறிந்து ஏறிற்று இங்கு இல்லை - அடியேனறியுமபடி ஒவ்வொனறில இறங்கினதுமில்லை பின்னும் அறிந்து இவவிடத்தில் ஏறியதுங் கண்டதில்லை,—எழில் வெண்ணெய் மெய்த்தேவே - அழகிய திருவெண்ணெய் நல்லூரையுடைய மெய்கணடநாதரே,—தேறிறறு என்கொண்டு தெரித்து - அவ்வவத்தை நானகு முணடெனறு எநதபபிரமாணங் கொண்டறிநது தெளிநதது (அருளுக) என்க.

இதனுனே, ஆன்மா பிறிந்திடவைந்தவததை பெருகியமலத்தாற பேணியுறு மாகையாலே சுத்ததத்துவங்க ணீஙகினவிடததிலே ஐநதவததையுமபடுமென்பது பெறப்பட்டது. (எ)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஆன்மா வொன்றுண்டெனபதைத்தரிசிதத வழியேதென்னும் வினு மேலருளிச்செயகினமுா.

நிலைமணடலவாசிரியபபா.

தெரித்ததென் கொண்டெனை யுருததிர பசுபதி
செடிய னேனையு மடிமை செய்யப
படிவங் கொணடு வடிவுகாட் டில்லாப்
பெணணை யாளும வெணணை மெய்ய
ரு வவத்தையிற் றெரித்தன ருயி னவததை
தெரித்தாங கிருத்த லு மிலனே திருத்துங
கால முதலிய கருவி யாயின்
மாலும பிரமனும வநதெனை யடையா
ரோதுங் காலை யொன்றையொன் றுணரா
௧0 சேதந மன்றவை பேதைச் செயலிச்
சேதந வானுற் செயல்கொள வேண்டுநற்
போத மிவற்றைப் புணர்வதை யறியேன்

கருவித் திரளினுங் காண்பதோ ரொன்று
யொருவுவ தறியே னுணர்வில ளுதலி
கரு னிற்கொடு கண்டன ளுயி னெற்குக்
கருவி யாயினை பெருமையு மிலவே
யானே பிரமங் கோனே வேண்டா
வின்னுங் கேண்மோ மன்ன நின்னின
முன்ன மென்ற னுணர்வில ளுதலி
உ௦ னென்னைக் காண்பினுங் காண்பல கா ணு
தன்னைக் காண்பினுங் காண்பல வுன்றே
டொருங்கு காண்பினுங் காண்பல வருந்தனை
கண்ட வாறே தெனது கண்ணே
யணட வாண வருட்பெருங் கடலே.

(இ-ள்.) உருத்திர பசுபதி - உருத்திரமூர்த்தியே பசுவுக்குப்பதியாய் நிற்பவரே,—

செடியனேனையும் - முடலை யாக்கையோடுங்கூடிச் சநநமரண துக்கத்திற் கிடந்தழுந்துகின்ற வென்னையும்,—

அடிமைசெய்யப் படிவங்கொண்டு - தேவரீர் திருவடிக் குரித்தாக்கிக் கொள்ளவேண்டி அடியேனைப்போல வடிவெடுத்துக்கொண்டு,—

வடிவு காட்டில்லாப் பெண்ணை யாளும வெணணை மெய்ய - தேவரீருக்குள்ள வுண்மைவடிவை யொருவருக்குங் காட்டாது பெண்ணையாற்றை யாட்சியாகவுடைய திருவெண்ணெய்நலலூரிலே யெழுந்தருளிய மெய்கண்டதேவரே,—

தெரித்தது என்கொண்டு எனை - அடியேனென்று ஒரு முதலுண்டென்பதை யறியப்பட்டது எது பிரகாரமென் றருளிச்செய்யவேண்டும்,—

அவத்தையில் தெரித்தனன் ஆயின் - சாக்கிராதி பஞ்சாவத்தைப்பட்டுவருகையினாலே அதுகொண்டே அடியேனென்றொரு முதலை யறியப்பட்டாயென்றருளிச் செய்வீராகில்,—

அவத்தை தெரித்தாங்கு இருத்தலும இலனே - அவ்வவத்தையும இன்னதென்று கண்டு நீக்கிக்கொணடேனுமிலலை,—

திருத்துங் காலமுதலிய கருவியாயின் - அவ்வாறு அவ்வவத்தையின் மறைப்பை நீக்குவது காலநியதி முதலிய கருவிகளென றருளிச் செய்வீராகில்,—

மாலும் பிரமனும் வநது எனை அடையார் - அப்பொழுது சிருட்டிக்குந் திதிக்குங் கர்த்தாவாகிய பிரமாவும் விஷ்ணுவும அடியேனைக்கூடி நின்றுணர்த்துவதில்லையாம். அன்றியும்,—

ஓதுங்காலை ஒன்றை ஒன்று உணரா - அக்கருவிகளினியல்பைக் கூறுமிடத்து ஒருகருவியை மற்றொருகருவி யறியாது. அன்றியும்,—

சேதனம் அன்று அவை பேதைச்செயல் - அக்கருவிகள் அறிவுள்ளதல்ல அறியாமையாயிருப்பதோர்செயல் அப்படியன்று ஆன்மா அறிவா

யிருப்பதுகொண்டு அக்கருவிகளோடுங்கூடில் அவை சேட்டைப்படுமென் றருளிச்செய்யில்,—

இச்சேதனவாறு செயல்கொள வேண்டும் நற்போதம் இவற்றைப் புணர்வதை அறியேன் - அவ்வாறு அடியேன், அறியும் பகுதிக்குரியவனு மாய் அக்கருவிகளின் பயனைக் கொள்ளத்தக்கவனுமா யிருக்கில் அடியே னுடைய வறிவு அக்கருவிகள் கூடுவதை யறிகின்றதில்லை. அன்றியும்,—

கருவித்திரளினுங் காண்பது ஒன்றாய் - அக்கருவிகளெல்லாங்கூடின சாக்கிரத்தானத்திலுஞ் சத்தாதிவிடயங்களை யறியுமிடத்து ஒவ்வொன்றாக வறிவதொழிந்து ஐந்தையு மொக்கவறிவதில்லை. அன்றியும்,—

ஒருவுவது அறியேன் உணர்விலனுதலின் - அவ்வாறு நின்று சீவிக்கின் றவவதரத்து அக்கருவிக ணீங்குவதையு மறிகின்றேனில்லை அறிவில்லாதவ னுகையாலே, அவ்வாறு ஒரோவொன்றினை யறியுமிடத்தும் நீயாகத் தனித் தொன்றையுமறியமாட்டாய்நாமறிவித்தாலறிவையென்றருளிச்செய்யில்,—

நின்கொடு கண்டனனுயின் எற்குக்கருவியாயினை பெருமையும் இல வே - அவ்வாறு அடியேனறிவதெல்லாந் தேவரீரறிவித்தா லறிவேனுமா கில் அப்பொழுது தேவரீரை யடியேனுக்குக் கருவியென்று சொல்லப்ப டும் கர்த்தாவென்கின்ற பெருமையுந் தேவரீருக்கில்லையாம். ஆகையாலே,—

யானே பிரமங் கோனே வேண்டா - அடியேன்றானே கர்த்தாவென்று சொல்லப்படும், தேவரீரை யடியேனுக்குக் கர்த்தாவென்ன வேண்டுவது மில்லை; அதுவன்றியும்,—

இன்னுங் கேண்மோ மன்ன - அரசரே அடியேன் விண்ணப்பஞ்செய் யத்தக்க தின்னமு மொன்றுண்டு அதுவேதென்று தேவரீர் கேட்டருளு வீராகில்,—

நின்னின் முன்னம் என்றன் உணர்விலன் ஆதலின் - அப்படித்தேவ ரீரறிவிக்க அடியேனறிந்தேனுமாகில் அங்ஙனநின்றறிவிக்கின்ற தேவரீரை யெதிர்ப்பட்டுநின்று இதுவன்றோ நம்மை யறிவிக்கின்ற முதலென்று அறி யமாட்டுகிறே னில்லை, அடியே னறிவில்லாதவனுகையினுலே ; என்னவே யிரண்டாய் நிற்கலாகாதென்பது கருத்து,—

என்னைக் காண்பினுங் காண்பு அல காணுது உன்னைக் காண்பினுங் கா ண்பு அல உன்னுேடு ஒருங்கு காண்பினுங் காண்பு அல - இரண்டாய் நின் றடியேனை அறியவென்றாலும் அறியப்படும் பகுதியுமில்லை. தேவரீரை அறியவென்றாலும் அறியப்படும் பகுதியுமில்லை. தேவரீரோடு அடியேனுங் கூடி அறியவேண்டுமென்றாலும் அறியப்படும் பகுதியுமில்லை,—

அருந்துணை கண்டவாறு ஏது எனது கண்ணே அண்டவாண அருட் பெருங்கடலே - அடியேனுக்கு அரியதுணையாயிருப்பவரோ, அடியேனுக்கு அறிவாகிய கண்ணுயிருப்பவரோ, தேவர்கட்கும் கர்த்தாவா யிருப்பவரோ, அருளமுத வெள்ளத்தை நின்னடியவர்க்குக் கொடுத்தருளுகிற சமுத்திர மாயிருப்பவரோ, என்னைத் தரிசித்தது ஏது பிரகாரங்கொண்டு என்க.

இதனுனே, ஆன்மா கிருபையே தாற்பரியமாய்த் திருமேனிகொண்டு தனக்குச் சுதந்திரமில்லையென்பதை அறிந்து தான் அந்த ஞானமாய் நிற்கவே தன்னைத்தரிசிக் கலாமென்பது பெறப்பட்டது. (அ)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டு வருகின்ற வான்மா மூலாதாரத்திலே யொடுங்கி யதீதப்பட்டுக் கிடக்கு மவதரத்து உணரு முறைமை எப்படியென்னும் விஞ மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசைவெண்பா.

கடலமுதே வெண்ணெய்க் கரும்பேயென் கண்ணே
யுடலகத்து மூலத் தொடுங்கச்—சடலக்
கருவியா தாங்குணர்த்தக் காண்பதுதா னென்னை
மருவியா தென்றுரைக்க மன்.

(இ-ள்.) கடல் அமுதே வெண்ணெய்க் கரும்பே-சமுத்திரத்திலுண்டா க்கப்பட்டவமுதம்போலவு மினியவரோ திருவெண்ணெய்நல்லூரையுடைய கரும்புபோலவு மினியவரோ,—என்கண்ணே - அடியேனுக்குக் காட்டாயி ருக்கப்பட்ட கண்போன்றவரோ,—உடலகத்து மூலத்து ஒடுங்க - அடியேன் சரீரத்துக்குள்ளே மூலாதாரத்திலே யொருகருவிகளுநங் கூடாமல் அதீதப் பட்டுக்கிடக்கின்றவவதரத்து,—சடலக் கருவியாது ஆங்கு உணர்த்த - உண ரும்படி சரீரத்திலேகூட்டமாக நின்றுணர்த்தின கருவி எது,—காண்பது தான் என்னை மருவி - அடியேன் எதனைக்கூடி எப்படி அறிகின்றது,—யா தென்று உரைக்கமன் - தேவரீர் அடியேனுக்கு இதுவென்றுவிளங்க வரு ளிச்செய்யவேண்டும் என்க.

இதனானே, ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கும் வித்தியாதத்துவம் ஏழும் சிவ தத்துவம் ஐந்தும் முறையே போககாண்டமென்றும் போக்கியகாண்டமென்றும் பிரே ரககாண்டமென்றும் பெயர்பெற்று ஆன்மதத்துவம் உட்கருவியும் புறக்கருவியுமா ய்த் தேகமாய்ப்பொருந்தச் சிவதத்துவங்கள் கலாதிகளைப்பிரேரித்து அறிவிக்குமென் பது பெறப்பட்டது. (கூ)

இங்ஙனஞ் சரீரதொந்தனைப்பட்டு நிற்கும் அடியேனுக்குத் தேவரீர் தீக்ஷாக்கிர மங்களினாலே பாசக்ஷயம் பண்ணியிருக்கவும் அடியேன் மீள மலமாயை கன்மங்க ளோடு தொந்தித்து நிற்கைக்கு வழியேதென்னும் விஞ மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மன்னிய கன்மச் சமத்திடை மலங்களை
யாங்கிய மாக்கி யருள்வழி யதனு
லென்னுட் புகுந்தனை யெனினே முன்னைத்
திரிமலந் தீர்த்த தேசிக நின்னே
ரு டொருவுத லின்றி யுடனதையே யாகும்
பெருநிலை யாகல் வேண்டு மருவிடு
மும்மல மதனு லெம்முனின் றிலையெனி
னம்மலத் திரிவுஞ் செம்மலர்த் தாணிழற்
சேர்தலு மிலவாய்ச் சார்பவை பற்றிப்
கo பெயர்வில ளுகும் பெரும தீர்வின்
றமைந்த கருமத் தியைந்தவை யல்லது
சமைந்தன விலவெனச் சாற்றின மைந்த
மாயையங் கன்ம மாமல மூன்று
மாயா தாகவே யார்ச்சுங் மாயையி

கரு னுறப்பவந் தீரா தொழுகுமொன் றென்றி
னிற்சம மாயி னல்லது நிற்பெற
லில்லென மொழிந்த தொல்லறந் தனக்கு
மேயா தாகு நாயே னுளத்து
நின்றனை யென்பனோ நின்றிலை யென்பனோ
௨௦ பொன்றிய பொன்றிற் றிலமல மென்பனோ
வொன்றினை யுரைத்தருண் மன்ற குன்றாப்
பெண்ணைப் புனல்வயல் வெண்ணைக் கதிபதி
கைகண் டலைவாய் கால்செவி மூக்குயர்
மெய்கொண் டென்வினை வேரறப் பறித்த
௨௫ மெய்கண்ட தேவே வினையிலி
மைகொண்ட கண்ட வழுவிலென் மதியே.

(இ-ள்.) மன்னிய கன்மச் சமத்திடை மலங்களை அங்கியமாக்கி - அநாதியே அடியேனோடுங்கூடி நிலைபெற்றுவரும் கன்மமாகிய புண்ணியபாவங்கள் சமமாகத் துலையொத்தவவதரத்து அடியேனோடுங் கூடிய மலங்களைத் தேவரீர் தீக்ஷாக்கிரமங்களினாலே வேறுபடுத்தி,—

அருள்வழி யதனால் என்னுள் புகுந்தனை யெனினே-தேவரீர் அநுக்கிரகத்தின் முறைமையாலே அடியேனுள்ளத்திலே யெழுந்தருளினீராகில்,—

முன்னைத் திரிமலந் தீர்த்ததேசிக நின்னோடு ஒருவுதலின்றி உடந்தையேயாகும் பெருநிலை ஆகல் வேண்டும் - குருமூர்த்தியே அடியேனுக் காதியாயுள்ள மும்மலங்களையு நீக்கின தேவரீரோடு நீங்காமலொற்றித்துக் கலந்துநிற்கும பேரின்பமாகிய திருவருட்பிரகாசமுண்டாக வேண்டும் ; அது நிற்க, முன்னேயென்னிடத்தில் தேவரீரில்லையாம்,—

மருவிடு மும்மலமதனால் எம்முனின் றிலையெனின்-ஆணவமாயை காமியமென்னு மும்மலங்களினோடும் வாதனைசெய்து நிற்கையினால் அடியேனுள்ளத்திலே தேவரீரெழுந்தருளி யிருப்பதில்லையாமாகில்,—

அம்மலத் திரிவுஞ் செம்மலர்த்தாள் நிழல் சேர்தலும் இலவாய்ச் சார்பவைபற்றிப் பெயர்விலனாகும் பெரும தீர்வு - அம்மலங்களைத் தேவரீர் போக்கினதுமில்லையாய் அடியேனுஞ் சிவந்ததாமரைமலர்போன்ற சீபாதத்திலே வந்து பொருந்தினது மில்லையாய்ப் பிரபஞ்ச வாதனையாலே வந்து பொருந்திய கன்மங்களைப் புசித்து அதனாலே புண்ணியபாவங்களிற் கட்டுப்பட்டுச் சநநமரண துக்கத்தை விட்டு நீங்குகைக்கு வழியிலலாதவனாகும். எம்பிரானே இது நிச்சயம்; அப்படியன்று,—

இன்று அமைந்த கருமத்து இயைந்தவை யல்லது சமைந்தன இலவெனச்சாற்றின் - இப்பொழுது அடியேனெடுத்தவுடலுக் கடுத்த பிராரத்த மநுபவிப்பதொழிய மேலுடலெடுக்கைக்கு ஆகாமியகன்மம் ஏறாதென்றருளிச்செய்யில்,—

அமைந்த மாயையங் கன்ம மாமல மூன்றும் மாயாது - அடியேனுக்கமைந்த பிராரத்தத்துக்கீடாக வெடுத்தமாயையமாகிய வுடலுள்ளளவும் அதன் காரணமாகிய மாயை போகாது, மாயையுண்டாகவே கன்மமும் போகாது, அவ்வாறு மாயையுங் கன்மமுமுண்டாகவே ஆணவமல முண்டெனப்படும்,—

ஆகவே ஆர்ச்சநம் மாயையின் உற்பவந் தீராது ஒழுகும் - ஆக இம் மூன்று மலங்களுமுண்டாகவே ஆகாமியத்தை யார்ச்சித்து மாயையின் தோற்றமாயுள்ள சரீரதொந்தனைவிடாமல் மேன்மேலுந் தொடர்ந்துவரும். அன்றியும்,—

ஒன்றொன்றினிற் சமமாயின் அல்லது நிற்பெறல் இல்லெனல் மொழிந்த தொல் அறந் தனக்கும் ஏயாதாகும் - இருவினையாகிய புண்ணியபாவங்க ளொன்றுக்கொன்று தம்மிற்சமமாகத் துலையொத்தாலொழியத் தேவரீரை அடியார் பெறுவதில்லையென்று கூறப்பட்டதாகிய சிவசாத்திரத்துத் தன்மமாகிய திருவாக்கும் பொருந்தாது. ஆகையால்,—

நாயேன் உளத்து நின்றனை யென்பனோ நின்றிலை யென்பனோ பொன்றிய பொன்றிற்றில மலமென்பனோ ஒன்றினை உரைத்தருள் மன்ற - அடியேனுள்ளத்துத் தேவரீர் கூடி நின்றீரொன்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ கூடி நின்றிலீரொன்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ அம்மலங்கள் கெட்டுப்போயினவென்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ கெடாமல் நின்றனவென்று விண்ணப்பஞ்செய்வனோ இவையிற்றி லொன்றைத் தெளிவாக அருளிச்செய்யும்,—

குன்றாப் பெண்ணைப் புனல் வயல் வெண்ணைக்கு அதிபதி - வளப்பம் குறைவுபடாத பெண்ணையாற்றுநீர் பாயப்பட்ட வயல்களையுடைய திருவெண்ணெய்நல்லூருக்குக் கர்த்தாவாயிருக்கப்பட்டவரோ,—

கை கண் தலை வாய் கால் செவி மூக்கு உயர் மெய்கொண்டு என்வினை வேரறப் பறித்த மெய்கண்டதேவே - கரசரணாதி அவயவங்களோடுங்கூடிய திருமேனிகொண்டு அடியேனுக்குண்டாகிய கன்மங்களைக் கிளைப்பறப் பறித்த மெய்கண்டதேவரோ,—

வினையிலி - அவ்வாறு ரூபீகரித்திருக்கச் செய்தேயுங் கன்மதொந்தனையில்லாதவரோ,—

மைகொண்டகண்ட - நஞ்சமாகிய கறுப்பினைத்தரித்த மிடற்றரோ,—

வழுவில் என்மதியே - அடியேனுக்குக் குற்றமற்ற அறிவாயிருக்கப்பட்டவரோ என்க.

இதனானே, ஒருருக்கிருவழி தோன்றினவிடத்துச் செல்வானுக்குத்திகைப்புண்டானதுபோலக் கன்மத்துலையொப்பிலே சத்திக்குத் திகைப்புவரும் அதுவே சத்தி தன்தொழில் செலுத்தாதிருத்தலாமென்பது பெறப்பட்டது. (கo)

அடியேனறியப்பட்டவெல்லாந் தேவரீர் கூடிநின்றறிவிக்கின்றதாக விருக்கவும் அடியேன் இவ்வஞ்ஞானத்தோடுங் கூடிமயங்கிநிற்கைக்கு வழியேதென்னும் வினை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசைவெண்பா.

> மதிநின்பா லிந்த மலத்தின்பா னிற்க
> விதியென்கொல் வெண்ணெய்வாழ் மெய்ய—பதிநின்பால்
> வந்தா லிதில்வரத்தில் வந்திரண்டும் பற்றுகிலே
> னெந்தா யிரண்டாமா றென்.

(இ-ள்.) மதி நின்பால் - அடியேனுக்குண்டானவறிவு தேவரீர் பகுதியிலே யுண்டானது, அப்படியிருக்கவும்,—இந்த மலத்தின்பால் நிற்க விதி என்கொல் - அடியேன் இம்மலத்தின்பகுதியிலே கூடி மயங்கிநிற்கைக்கு முறைமையேது,—வெண்ணெய்வாழ் மெய்ய-திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே யெழுந்தருளிய மெய்கண்டநாதரே,—பதி நின்பால் வந்தால். - கர்த்தாவா

கியதேவரீரை அடியேன்வந்து கூடினால்,—இதில் வரத்து இல் - இம்மலத்திலேமீளவருகைக்கு வழக்கில்லை,—வந்து இரண்டும் பற்றுகிலேன் - தேவரீரைவந்து கூடினால் அவ்வருளோடும் இம்மலத்தோடும் ஒக்கநிற்றல அடியேனுக்குண்டாகாது,—எந்தாய் இரண்டு ஆமாறு என் - எந்தையே அடியேனொருவன் தேவரீரோடுங்கூடியறிந்தும் இம்மலத்தோடுங்கூடியறியாமலுமாயிரண்டோடுங்கூடி அதுவதுவாய் நிற்கைக்கு வழக்கேது என்க.

இதனானே, அறிவுமிகுத்தவனுமாகாமல் அஃதில்லாதமூடனுமாகாமல் கதிபெற வேண்டுமென்கின்ற நடுவாந்தன்மையாகியவன் தான் பாசத்திடத்தும் பரத்தினிடத்தும் ஆசைபற்றியபொழுது இரண்டிலுமன்றிப் பற்றியவதுவாய் நிற்பனென்பது பெறப்பட்டது. (கக)

தேவரீர் அனவரதமும் உயிர்க்குயிராய்நின் றறிவிக்குமென் றிருக்கையிலே அடியேனோடு மொருகாற்கூடியு மொருகானீங்கியும் வருகைக்கு வழியேதென்று மாணவகன்கேட்கும் வினா மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

எண்டிசை விளங்க விருட்படாம் போக்கி
முண்டக மலர்த்தி மூதறிவருளு
மேதினி யுதய மெய்கண்ட தேவ
கோதி லமுத குணப்பெருங் குன்ற
ரு வென்னி னார்தலு மகறலு மென்னைகொ
லுன்னி லுன்னி யுனைவிடிற் பெயர்குவ
மென்னு மதுவே நின்னியல் பெனினே
விபங்கோ ளாளனு மாகி யியங்கலு
முண்டெனப் படுவை யெண்டோண் முக்கண்
கo யாங்கணும் பிரியா தோங்கு நின்னிலையின்
யான்வக தணைந்து மீள்குவ னாயி
னாற்றுத்துய ருற்றோ ரணிநிழ லணைஇ
வீற்று வீற்றெழுதர வேண்டலும் வெறுத்தலு
மின்றிச் சாயைக்கு நன்றுமன் னியல்பே
கரு யனையை யாகுவை நினைவருங் காலை
பிரிந்திலை யதனி னேழையேற கிரங்கி
நின்னை வெளிப்படுத் தொளிப்பை நீயே
யருண்மா றுகும் பெருமவஃ தன்றியு
நிற்பெற் றவர்க்கு முற்பவ முண்டெனுஞ்
உo சொற்பெறு மஃதித் தொல்லுல கில்லை
யவ்வவ் வமைவுஞ் சோர்வு மயர்வறச்
சொல்லிற் சொல்லெதிர் சொல்லாச்
சொல்லே சொல்லுக சொல்லிற தோயே.

(இ-ள்.) எண்திசை விளங்க இருட்படாம் போக்கி முண்டகம் மலர்த்தி மூதறிவு அருளும் - எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள அந்தகாரத்தைநீக்கி விளக்கஞ்செய்து தாமரைமுகிழையுமலர்த்தும் ஆதித்தனைப்போல, அடியேனை மறைக்கப்பட்ட வஞ்ஞானமாகிய போர்வையைநீக்கி அடியேனிதயகமலத்தையு மலர்வித்து அநாதியாகிய திருவருளையும் அடியேனுக்குக்கடாக்ஷித்தருள,—

மேதினி உதய - பூமியிலே தோன்றியருளின ஞானாதித்தனே,—
மெய்கண்டதேவ - மெய்கண்டதேவரே,—

கோதில் அமுத - குற்றமற்ற அமுதமாயிருக்கின்றவரே,—

குணப்பெருங் குன்ற - குணங்களெல்லாந் திரண்டபெரியமலையே,—

என்னின் ஆர்தலும் அகறலும் என்னைகொல் - எங்கும் பூரணமாயிருக்கின்ற தேவரீர் அடியேனோடும் ஓரவதரத்திலே கூடியும் ஓரவதரத்திலே நீங்கியும் நிற்பதேதது,—

கொல் - ஐயம்,—

உன்னில் உன்னி உறைவிடிற் பெயர்குவம் என்னுமதுவே நின் இயல்புஎனின் - அப்படித்தேவரீர் கூடியும் பிரிந்தும் நிற்பது அடியேனினைக்கும் பொழுது கூடியும் நினையாதபொழுது நீங்கியுமிருப்பதே தேவரீருக்கு முறைமையாமென்றருளிச்செய்யில்,—

வியங்கோளாளனுமாகி இயங்கலும் உண்டெனப் படுவை - அப்பொழுது தேவரீர் அடியேனுக்கு ஏவற்றொழில் செய்கிறவருமாய்ப் பூரணமில்லாதபோக்குவரவு செய்யப்பட்ட ஏகதேசியுமாவீரென்று சொல்லவும்படுவீர்; அப்படியன்று நாம அசைவறநிற்க நீதானேகூடியும் பிரிந்தும் வருகுவையென்னில்,—

எண்டோள் முக்கண் யாங்கணும் பிரியாது ஓங்கு நின்னிலையின் யான் வந்து அணைந்து மீள்குவனாயின - எட்டுத்திருப்புயமும் மூன்றுதிருநயனமுமுடைத்தாயெவ்விடமும் நீங்காமலுயர்ந்த உம்முடைய பூரணநிலையிலே அடியேன் வந்துகூடி மீளவும் பிரிவேனாகில்,—

ஆற்றுத்துயர் உற்றோர் அணிநிழல் நசைஇ வீற்றுவீற்று எழுதர வேண்டலும் வெறுத்தலும இன்றிச் சாயைக்கு நன்றுமன் இயல்பே - வழிநடப்பவர் பொடிசுட்டினால வருத்தப்பட்டவவதரத்து அழகிதாகக்குளிர்ந்த நிழலுக்கு ஆசைப்பட்டுச்சென்று வேண்டத்தக்கவிடங்களிலே இருந்திருந்துபோமிடத்து இவர்கள் இங்ஙனம வந்திருக்கப்பெற்றோமென்கிற பிரியமும நம்மைவிட்டுப் போயினரென்கிற அப்பிரியமும அவ்விருக்ஷத்திற்கு இல்லையானாற்போல, தேவரீருக்குண்டான முறைமையும நன்று,—

அனைய ஆகுவை நினைவருங்காலை - சர்வஞ்ஞராகிய தேவரீர் இருக்குமவதரத்தும அங்ஙனமருளிச்செய்தது ஏதாம். விசாரிக்குமிடத்தே அப்படியன்று, நீயுநாமும் போக்குவரவின்றி நின்றநிலையிலே நீ நினைக்கும்பொழுது நாம் பிரகாசித்தும் நீ நினையாதபொழுது மறைந்தும் நிற்போமென்னில்,—

இந்நிலையதனின் ஏழையேற்கு இரங்கி நின்னை வெளிப்படுத்து ஒளிப்பை நீயேல் - இப்பொழுது இங்ஙன நின்ற நிலைதன்னிற் கொச்சையாகிய அடியேனுக்காகக் கருணைதோன்றித் தேவரீர் எழுந்தருளி மீளவுமறைந்து நிற்பதாயின்,—

அருள் மாறுகும் பெரும - எம்பிரானே தேவரீர் அநுக்கிரகமென்பதற்கு மாறுபாடுண்டாம்,—

அஃதன்றியும் - அதுவன்றியும்,—

நிற்பெற்றவர்க்கும் உற்பவம் உண்டெனுஞ் சொற்பெறும் - தேவரீர் சீபாதத்தை யடைந்தவர்களுக்கும் மீளவும் சநநமுண்டென்கின்ற சொல்லுமுடைத்தாம்,—

அஃது இத்தொல் உலகு இல்லை - அவ்வாறு அநாதிதொடங்கித் தேவரீர் திருவடியைப் பெற்ற பெரியோரொன்று சிலருண்டாகப்போவதுமில்லை; ஆகையால்,—

அவ்வவ் அமைவும் - அநந்த நிறைவும்,—

சோர்வும் மயர்வு அற - மிக்கமயக்கமுந் தீரத்தக்கதாக,—

சொல்லில் - தேவரீரருளிச்செய்யில்,—

சொல் எதிர் சொல்லாச் சொல்லே சொல்லுக - அடியேன் மறுத்து விண்ணப்பஞ்செய்யாதபடி அருளிச்செய்தலவேண்டும்,—

சொல் இறந்தோயே - வாக்குக்கு எட்டாதவரே என்க.

இதனுனே, அவ்வவ்விடங்களிலே சிவபிரானிறைந்திருப்பதும் ஆன்மாபொருந்தியிருப்பதும் எப்படியென்ற வினுவுக்கு உடலுமுயிரும் கண்ணுமாதித்தனும் ஆனமபோதமுங்கண்ணொளியும் போல என்றவிடை பெறப்பட்டது. (௧௨)

இங்ஙனந் தத்துவாதீதராகிய தேவரீர் அடியேனுக்கு இம்மாயா கருவிகளையுண்டாக்கி அடியேன் அவற்றோடுங் கூடியிருந்துங் கூடாமல் நின்றும் வருகைக்கு வினு மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசைவெண்பா.

இறந்தோய் காரணங்க ளெல்லா மெனக்குச்
சிறந்தோ யெனினுமெய்த் தேவே—பிறந்துடனாய்
காயங் கொளவுங் கொளாமலுங் கண்டதுநீ
யாயன்கோல் பாதவத் தற்று.

(இ-ள்.) இறந்தோய் காரணங்களெல்லாம் - காரணாதிகளுக்கெட்டாமல் நிற்கிறவரே,—எனக்குச் சிறந்தோய் எனினும - எனக்குச்சிறந்தவரேயாயினும்,—மெய்த்தேவே பிறந்து உடனாய் காயங்கொளவுங் கொளாமலுங் கண்டதுநீ - மெய்கண்டதேவரே அடியேன் பிறந்துடனாய் சரீரத்தை மெய்யென்று பொருந்தியிருக்கவும் அதுபொய்யென்றுபொருந்தாமலிருக்கவும்பண்ணினது தேவரீர்,—ஆயன்கோல் பாதவத்து அற்று - இடையன்வெட்டினமரம் பாதிபச்சையும் பாதியுலர்ந்ததுமபோல மெய்யாயிருந்தசரீரம பொய்யென்றறிவித்து நீங்கியு நீங்காமலிருந்ததன்மைத்து என்க.

இதனுனே, சரீரத்திலே பொருந்தியிருக்கையிலே காயநீக்கமெப்படி யென்ற வினுவுக்குப் பரமசிவன் சரீரம் பொய்யெனறறிவித்துத் தீக்ஷாக்கிரமங்களினாலே மலங்களைப்போக்கி அருளிலே பொருந்தினபடியால் என்றவிடை பெறப்பட்டது. (௧௩)

அடியேனுக்குப் புண்ணியபாவங்களுண்டென்பதற்கு வழியேதெனனும் வினு மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

அற்றதென் பாச முற்றதுன் கழலே
யருட்டுறை யுறையும பொருட்சுவை நாத
வேறென் றிருந்த வென்னை யான்பெற
வேறின்மை கண்ட மெய்கண்ட தேவ
௫ விருவினை யென்ப தென்னைகொ லருளிய
மனமே காயம் வாக்கெனு மூன்றி
னிதமே யகித மெனுமிவை யாயிற்
கணத்திடை யழியுந் தினைத்துணை யாகா
காரணஞ் சடமதன் காரிய மஃதா

௧௦ லாரணங் காம்வழி யடியேற் கென்னைகொல்
செயலென தாயினுஞ் செயலே வாரா
தியமன் செய்திய தற்கெனி னமைவும்
பின்னையின் றாகு மன்னது மிங்குச்
செய்திக் குள்ள செயலவை யருத்தின்
௧௫ மையலிரி யமற்கு வழக்கில்லை யன்ன
வொருவரோ யனைய மொருவா வொருவற்
கிருவரும் வேண்டா விதுநவ னின்றனை
நின்னது கருணை சொல்லன வின்றே
யமைத்தது துய்ப்பி னமைக்கலை வினையு
௨௦ முள்ளது போகா தில்லது வாரா
துள்ளதே யுள்ள தெனுமுறை யகற்றுங்
கொள்ளுமவ் வகையா மொருத்தி மாயின்
வள்ள லுமையொடு முன்னிடை வரையு
மீய வேண்டு மெனுமவிதி யின்று
௨௫ மாயினு மென்னை யருந்துயர்ப் படுத்த
னாயி னேற்கு தனனுமன் மாயக்
கருமமுங் கருமபந்தமுந்
தெருள வருளுஞ் சிவபெரு மானே.

(இ-ள்.) அற்றது எனபாசம் உற்றது உன்கழலே - தேவரீரநுக்கிரகத்தினலே அடியேனுக்குள்ள பாசம நீங்கினதும் உமது திருவடியிலே யான் கூடினதுந்தப்பாது,—

அருட்டுறை உறையும் பொருட்சுவை நாத - திருவருட்டுறையாகிய திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே யெழுந்தருளி அடியேனுக்கினிய பயனுயுள்ள தலைவரே,—

வேறென்று இருந்த என்னை யான்பெற வேறின்மை கண்ட மெய்கண்டதேவ - தேவரீரைவிட்டு அந்நியமா யிருப்பனென்று கண்டிருந்த வடியேனை அடிமையென்கிற முதலுங்கெடாமற் றேவரீரைவிட்டு அந்நியமாகாத முறைமையுங் கடாக்ஷித்தருளின மெய்கண்டநாதரே,—

இருவினை யென்பது என்னைகொல் - அடியேனுக்குப் புண்ணியபாவ முண்டென்பது ஏது,—

அருளிய மனமே காயம் வாக்கெனும் மூன்றின் இதமே அகிதமெனும் இவையாயில் - தேவரீரருளிச்செய்யப்பட்ட மனத்தினினைவாலும் வாக்கின் சொல்லாலுங் காயத்தின் றொழிலாலு முண்டாகப்பட்ட விருப்பு வெறுப்பினலே இருவினையாகிய புண்ணியபாவங்களுண்டாமாகில்,—

கணத்திடை அழியுந் தினைத்துணை ஆகா - அப்படியுண்டாகும் நினைவுஞ் சொல்லுந் தொழிலுந் தோன்றினவுடனே அழிந்துபோம அவையிற்றுக் கொருதினையளவு கண்டிப்பும் இல்லையாம்; அன்றியும்,—

காரணஞ் சடம் அதன் காரியம் அஃதால் - அம்மனவாக்குக்காயங்களாகிய காரணஞ் சடமாயிருப்பதுபோல; அவற்றின் காரியங்களும் சடமேயானல்,—

ஆர் அணங்காம் வழி அடியேற்கு என்னைகொல் - அப்படிச் சடமாருக்குங் காரியங்கள் அடியேன் மேலெடுக்கிற சநநங்களிலேவந்து பொருந்தி

வருந்துகைக்குச் செயலுண்டாம் வழி ஏது அவ்வாறு அக்கன்மங்கள் சடமாயிருந்தாலும நீ அறிவாயுள்ளவனாகையாலே உன்னோடுகூடுமவதரத்திற் செயலுண்டாயிருக்கும்,—

செயல் எனதாயினுஞ் செயலே வாராது - அவ்வாறு அடியேனுக்குச் செயலுண்டாமாகிலும் அடியேனிச்சைப்படியே முடியக்கண்டதுமில்லை; அன்றியும்,—

இயமன் செய்தி அதற்கு என் - அடியேனுக்குச் செயலுண்டாமாகில் அதற்கு இயமதண்டமுண்டாகச்செய்வதில்லை; அதுவுமன்றி,—

நின் அமைவும் பின்னை இன்றாகும் - அடியேனுக்குச் செயலுண்டாமாயிகில் பின்புதேவரீர் செய்விக்கிறதுமில்லையாய்முடியும,—

அன்னதும் இங்குச் செய்திக்கு உள்ள செயலவை அருத்தின் - அப்படித்தேவரீர் செய்விக்கிறதும் இப்பொழுது அடியேன்செய்த கன்மத்துக்குத் தக்கபடி மேலைக்குப் புசிப்புமாகில்,—

மையல் இரியமற்கு வழக்கு இல்லை மன்ன - நாயகரே மயக்கமற்ற வியமன் அடியேனைத் தண்டப்படுத்துகைக்கு வழக்கில்லையாம், அப்படியானாலும் நீசெய்ததற்குத்தக்கபடி நாமுஞ்செய்விப்போம் இயமனுந் தண்டப்படுத்துவன் என்னில்,—

ஒருவரோ அமையும் ஒருவா ஒருவற்கு இருவரும் வேண்டா - ஒப்பற்றவரே அடியேனொருவனுக்கு ஒருவரே அமையும் தேவரீரு மியமனுங்கூடித் தண்டிக்கவேண்டுவதில்லை; ஆகையால்,—

இறைவனும் நின்றனை - தேவரீர் சர்வகர்த்தாவென்கிறதும் இன்றே நின்றது; அதுவேமென்று கேட்டருளுவீராகில்,—

நின்னது கருணை சொல் அளவு இன்றே - தேவரீர் காருண்ணியத்தின் பகுதியை அடியேனால் அளவுபடுத்தத் தக்கதன்றே, அப்படியிருக்க,—

உள்ளதுபோகாது, இல்லதுவாராது உள்ளதே உள்ளதெனும உரையதனால் அமைத்தது துய்ப்பின் எமக்கு அணைவு இன்றாம் - அடியேனுக்குண்டாகியகன்மம் போகாது இல்லாதகன்மம் வாராது ஆகையால், ஊழிலே அமைக்கப்பட்டதே யிப்பொழுது முண்டாமென்று தேவரீரருளிச்செய்த திருவாக்கினால் அடியேனுக் குண்டான பிராரத்தம் புசிப்பதொழிய மேலைக்கு உற்பத்தியாக ஆகாமிய முண்டாகைக்கு வழக்கில்லையே, —

கொள்ளும் வகையாற் கொளுத்திடுமாயின் - பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்து ஆகாமிய முண்டாமென் றருளிச்செய்யில்,—

வள்ளன்மையெலாம் உன்னிட அமையும் - தேவரீருக் குண்டாகிய வளப்பாடுகளெல்லாம் நினைந்திருந்தாற் போதும்; அன்றியும்,—

ஈயவேண்டுமெனும் விதி இன்றாம் - அவ்வாறு பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்து ஆகாமிய மேறுமாகில், கொடுத்துப் புண்ணியம்பெற வேண்டுமென்று நூல்களை விதிக்கவேண்டுவதில்லையாம்,—

ஆயினும் - அங்ஙனமாயினும்,—

என்னை அருந்துயர்ப் படுத்தக் கருமமுங் கருமபந்தமும் நன்றுமன்மாய நாயினேற்குத் தெருள அருளு சிவபெருமானே-அடியேனுக்கு அரிய துக்கங்களை யுண்டாக்கப்பட்ட கருமமாகிய பண்ணியபாவங்க ளுண்டா

வதும் அப்புண்ணியபாவங்கள் அநுபவிக்கு மிடத்து சநநத்திற் கேதுவா கிய வாகாமிய கருமங்களுண்டாவதும் முற்றுங்கெட நாய்போன்ற வடியே னுக்கு விளங்கவருளிச்செய்தல் வேண்டும் சிவபெருமானே என்க.

இதனானே, புண்ணியபாவங்களின்பகுதி இதுவென்பது பெறப்பட்டது. (கச)

இவ்வாறு கூறப்பட்ட கன்மங்களு மடியேனுங் கூடுகைக்கு வழியேதென்று கேட்கும் வினு மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசைவெண்பா.

மானமருஞ் செங்கை மதில்வெண்ணெய் வாழ்மன்ன
போனவினை தானே பொருந்துமோ—யானதனி
லாவனோ வாக்கா யமலனு நின்னருடான்
றேவனே யாதுக்கோ தேர்.

(இ-ள்.) மான் அமருஞ் செங்கை மதில் வெண்ணெய் வாழ் மன்ன-சீ அத்தத்திலே மறியை ஏந்திய திருமதில் சூழ்ந்த திருவெண்ணெய்நல்லூரி லே யெழுந்தருளியிருக்கின்ற மன்னரே,—போனவினை தானே பொருந்து மோ - முன்சநநத்திலே செய்த புண்ணிய பாவவினை தானேவந்து அடியே னைக் கூடுமோ,—யான் அதனில் ஆவனோ - அடியேனே அவ்வினையைக் கூடுவேனோ,—ஆக்காய்-இவையிரண்டும் இன்றித் தேவரீர் கூட்டிமுடியாத பொழுது,—அமலனும் நின் அருள்தான் தேவனே யாதுக்கோ தேர் - மெய் கண்டதேவரே நின்மலராகிய வுமமுடைய வருள்தான் யாதுக்குண்டா னது திருவுளத்திலே கொண்டருளும் என்க.

இதனானே, கன்மமும் ஆன்மாவும் சிவமும் அநாதியென்பதும் அவரவரார்ச் சித்தகன்மத்தைக் கர்த்தாவே கூட்டிமுடிப்பனென்பதும் பெறப்பட்டது. (கரு)

இவ்வாறு கூறப்பட்ட கன்மங்கள் தேவரீர் தீக்ஷைகளினாலே சுத்திபண்ணி யிருக்கவு மீளவும் புசிக்கைக்கு வழியேதென்னும் வினு மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

தேரா துரைப்பன் றெருமா வுளத்தொடு
போரா தருளுதல் பெரியோர் கடனே
நின்னைக் கலப்ப தென்னுண் மையெனின்
நின்னது நேர்மை சொன்மனத் தின்றே
ரு யெழுவகைத் தாதுவி னெழுதுளை யிரண்டும்
பெருமுழைக் குரம்பையிற் பெய்தகத் தடக்கி
நீக்கி யென்றனைப் போக்கற நிறுத்தி
யிச்சை முதலிய வெழுப்பி நடத்திடும்
விச்சை சாலவும் வியப்பது நிற்க
கo வாக்கு மனமும் போக்குள தநுவுஞ்
சொல்லு நினைவுஞ் செய்யுஞ் செயலு
நல்லவுந் தீயவு மெல்லா மறிந்து
முறைபிற ழாமற் குறைவுநிறை வின்றாய்க்
காலமுந் தேசமு மாலற வகுத்து
கரு நடுவுநின் றருத்தலி னடுவனு குதியே
சான்றோர் செய்தி மான்றிருப் பின்றே
சாலார் செயலே மாலா குவதே
யத்துவா மெத்தி யடங்கா வினைகளுஞ்

சுத்திசெய் தனையே யொத்தகன் மத்திடை
௨0 நீங்கின தென்னை யூங்கூழ் வினைகளு
மாங்கவை யருத்துவ தாமைகொ லதனுற்
கரும மருத்துங் கடனது வின்றாந
தருமம் புரத்தல் பெருமைய தன்றே
கண்ணினுண் மணிய கருத்தினுட் கருத்த
௨௫ வெண்ணெய் வேத மெய்கண்ட தேவ
விடர்ப்படு குரம்பையு ளிருத்தித்
துடைப்பதில் லாவரு டோன்றிடச் சொல்லே.

(இ-ள்.) தோராது உரைப்பன் தெருமரல் உளத்தொடு - மயங்கிய மனத்தோடு சந்நிதியில் ஒருவினு விசாரியாமல் அடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்கின்றேன்,—

போராது அருளுதல் பெரியோர்கடனே - பேதையர் விரும்பியதொன்றை விண்ணப்பஞ் செய்தாலுந் தள்ளாது விடை கடாக்ஷித்தருளுவது பெரியோர்களுக்குமுறைமையாம் அதுயாதென்றுகேட்டருளுவீராகில்,—

நின்னைக் கலப்பது என் உண்மை யெனின் - தேவரீரைக்கூடி யநுபவிப்பது அடியேனுடைய அற்பபோதமாமென்று தேவரீர் அருளினுல்,—

நின்னது நேர்மை சொல் மனத்து இன்றே - தேவரீருடைய நுட்பம் விசாரிக்குமிடத்து வாக்கு மனத்துக்கு எட்டப்பட்டதன்றே,—

எழுவகைத் தாதுவின் எழுதுளை இரண்டும் பெருமுழைக் குரம்பையிற் பெய்துஅகத்து அடக்கி-தோல் இரத்தம் தசை மேதை என்பு மச்சை சுக்கிலம் என்னும் தாதுக்களேழும், கண் மூக்கு செவி உபத்தமென்னும் அற்பத்துவாரங்களேழும், வாய் அபானமென்னும் பெரிய துவார மிரண்டும் ஆகத் துவார மொன்பதுமாயிருக்கின்ற சரீரத்திலே யிட்டு உள்ளே யொடுக்கி வைத்து,—

என்றனைப் போக்கு அற நிறுத்தி நீக்கி - அடியேனை அச்சரீரத்தைவிட்டுப் போகாமல் நிறுத்தியும் அதனை விட்டுப்போ மவதரத்து விடுவிபபதுஞ் செய்து,—

இச்சை முதலிய எழுபபி நடத்திடும் விச்சை சாலவும் வியப்பு - அடியேனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளையும் பிரேரிப்பித்துக்காரியப்படுத்துகின்ற வித்தைபெரிதும் வியக்கற்பாலதாம,—

அதுநிற்க - அதுநிற்க,—

வாக்கும் மனமும போக்கு உள தநுவுஞ் சொல்லும் நினைவுஞ் செய்யுஞ்செயலும நல்லவுந் தீயவும் எல்லாம் அறிந்து - அடியேன் வாக்காற்சொல்வதனுலும் மனத்தானினைவதனுலும் காயத்தாற் செய்வதனுலு முண்டாகப்பட்ட புண்ணியபாவங்களெல்லாந் தேவரீர் திருவுளத்தடைத்தருளி,—

முறை பிறழாமற் குறைவுநிறைவு இன்றாய்க் காலமுந் தேசமும் மால் அற வகுத்து நடுவுநின்று அருத்தலின் நடுவன் ஆகுதியே - அடியேன் செய்துவந்த அடைவுக்குத் தவறுவாராமல் அதற்கு ஏற்றக் குறைவறப் புண்ணியபாவ பலங்களை அநுபவிக்கத்தக்க காலங்களையும் அவையிற்றைப் புசிக்கைக் கிருப்பிடமான தேசங்களையும் மயக்கமற வகுத்துத் தேவரீர் நடுவராகநின்று புசிப்பிக்கையினுலே தேவரீரை நடுவனென்பது முண்டே. ஆகையாலே,—

சான்றோர் செய்தி மானது இருப்பு இன்றே - நவோகிய பெரியோர்களியல்புக்கு மயக்கமுண்டாகாதே,—

சாலார் செயலே மால் ஆகுவதே - சான்றோரல்லாத அறிவீனர் செயல்களே மயக்கமுண்டாவது. அவ்வாறிருக்க,—

அத்துவா மெத்தி அடங்கா வினைகளுஞ் சுத்தி செய்தனையே - மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகளென்று சொல்லப்பட்ட ஆறுவழியாலு நிரம்பி எஞ்சிக்கிடக்கின்ற கன்மங்களையெல்லாந் தீக்ஷையினாலே தேவரீர் சோதனைசெய்து சுத்திவருவித்ததுண்டே அதுவுண்டென் றருளிச்செய்யில்,—

ஒத்த கன்மத்திடை நீங்கினது என்னை - அடியேனுக்கு இருவினையொப்பிலே போனது யாது,—

ஊங்கு ஊழ்வினைகளும ஆங்கவை அருத்துவது ஆரைகொல் அதனால் - இவ்விடத்துண்டான வூழ்வினைகள் தேவரீர்செய்யுந தீக்ஷையினாலே சுத்திசெய்தவிடத்து அக்கன்மஙகள் புசிபபிக்கையாரை, அதனால்,—

கருமம் அருத்துங் கடனது இன்றும - மீளவுங் கன்மங்கள் நின்று புசிப்பிக்கைக்கு முறையில்லையாம்; அவ்வாறு புசிப்பிக்குமென் றருளிச் செய்யில்,—

தருமம புரத்தல் பெருமையதன்றே - தேவரீர் தருமத்தைக் காத்தலென்னும பெருமை யில்லையென று விண்ணபபஞ் செய்யப்படும,—

கண்ணினுள் மணிய - கண்ணுக்கு மணிபோலக் காட்டாக வுள்ளவரே,—

கருத்தினுட் கருத்த - அறிவுக்கறிவாக வுள்ளவரே,—

வெண்ணெய் வேநத - திருவெண்ணெய்நல்லூருக்குக் கர்த்தாவாக வுள்ளவரே,—

மெய்கண்ட தேவ - மெய்கணடநாதரே,—

இடர்ப்படு குரமபையுள் இருத்தித் துடைப்பது இல்லா அருள் தோன்றிடச் சொல்லே - துக்கத்துக் கேதுவாயுள்ள சரீரத்துள்ளே அடியேனையிருத்திவைத்து அடியேனுக்குண்டான கன்மஙகளைத் துய்ப்பித்துப் போக்காத அநுக்கிரகத்தை விளங்க அருளிச்செய்யும் என்க.

இதனானே, சிவனும் ஆனமாவும் எக்காலமும் இடைவிடாம லிருக்கையிலேயும் ஆன்மா மலத்திலே பறறினபடியினாலே சிவனிடத்திலே கூடிநின்றும் பற்றிலையாகையால் அச்சிவன் பெதத்திலும் ஒத்திருபபனென்பது பெறபபட்டது. (கசு)

சர்வான்மாக்களுந் தேவரீருககடிமையா யிருக்கையிலேயுஞ் சிலர்க்குத் திருவருள் கடாக்ஷித்தும் சிலர்க்குக கடாக்ஷியாமலு மிருப்பானேனெனறு கேட்கும் வினு மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசைவெண்பா.

சொற்றொழுமபு கொள்ளநீ சூழ்நததுவு நிற்செயலநண்
மற்றவர்க ணின்னோக்கின் மாய்நதவுயிர்க்—குற்றங்
கொளித்தியாங் கைய வுயர்வெண்ணெய் நல்லூர்க்
குளித்தமதுக் கொன்றையெங் கோ.

(இ-ள்.) சொல் தொழும்பு கொள்ளநீ சூழ்நததுவும - சர்வான்மாக்களுந் தேவரீருக்கடிமையாக விருக்கவுஞ் சிலர் தேவரீா திருவருளைப் பெறத்

தக்க வடிமைத் திறங்கள் செய்துவருமுபாயங் கொடுத்தருளினீர்,—நின் செயல்கள் மற்றவர்கள் - அவரை ஒழிந்த பெத்தான்மாக்களையுந் தேவரீர் சேட்டைபபடுத்துகையினலே செயறபட்டு வருபவர்களே; இவ்வாறிர ண்டு வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களுந் தேவரீராலே செயற்பட்டு வருமிடத் தும,— நினை நோக்கின மாய்ந்த உயிர்க்கு உற்று அங்கு - தேவரீர் திருக்க ண சாததுதலினலே செயலறுகைவநத ஆன்மாக்களுக்கு அஙகே அநுக் கிரகஞ்செய்து பிரகாசித்துநின்றும,—ஒளித்தி ஆங்கு - மற்றுள்ள பெத்த ரிடததிலே கூடிநிற்குமிடததது மறைநதுநின்றும இவ்வாறு வருமுறை மையை,— ஐய - ஐயோ,—உயர் வெண்ணெய் நல்லூர்க் குளித்தமதுக் கொ ன்றை எஙகோ - சிறபபினலுயர்நதிருக்கபபட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரி லே மதுக்களினல் முழுகபபட்ட கொனறைமாலையைச் சாத்தி யெழுந தருளியிருக்கினற எநதலைவரோ,—சொல - அருளிச்செய்யும எனக.

இதனனே, சிறப்புவகையாற் காததாவை ஆணடவனென்றறிந்து இரணடற்ற வனபினலே வழிபடுகின்ற ஞானவானகளுக்குத தயிரினெயபோறறோன்றியும் ஆண டவனடிமை யென்றறியாத பெத்தானமாககளுக்குப் பாலினெய்போலத் தோனறு தும் நிற்பனெனபது பெறபபட்டது (௧௪)

இவ்வாறு உயிக்குயிராய்நின்று காரியப்படுததுஞ் சிவன் பெததததில மறை ந்துநினறு காரியப்படுதது முறைமையும் முததியிற பிரகாசிததுத் தாம மேலிட்டு நினறு உபகரிக்குமுறைமையும மேலருளிசசெயகினறா.

நேரிசையாசிரியபபா.

கோலங் கொண்ட வாறுண ராதே
ஞாலங காவல னியானெனக் கொளீஇப
பொய்யை மெய்யெனப புகன்று வையத்
தோடாப பூட்கை நாடி நாடா
௫ வென்னுட் கரந்தென் பின்வந தருளி
யென்னையுந தன்னையு மறிவின் றியற்று
மென்னதி யானெனு மகநதை யுங்கண
டியாவரி யாவையு மியாகக ணுனுஞ் செனறு
புக்குழிப புக்குப பெயர்த்துழிப பெயர்தது
௧0 மிக்க போகம விதியால் விளைத்திங்
கெற்பணி யாளா யெனைப பிரியாதே
யோடி மீள்கென வாடல் பார்ததிட
டென்வழி நினறனை னெநதை யன்றே
வருண்மிக வுடைமையி னருட்டுறை வநது
௧௫ பொருண்மிக வருடலும் பொய்பபகை யாதலுங
கைகண்டு கொளளெனக் கடலுல கறிய
மெய்கண்ட தேவ னெனப்பெயா விரீஇத்
தன்னுட் கரந்து தான்முன் னுகித்
தன்னதுந தானுமா யென்னையின றாக்கித
௨0 தன்னையு மென்னையுந் தந்து தனது
செய்யா மையு மெனதுசெய லின்மையு
மெமமான காட்டி யெய்த
லமமா வெனக்கே யதிசயந தருமே.

(இ-ள்.) கோலங் கொண்ட ஆறு உணராதே ஞாலங் காவலன் யா னெனக் கொளீஇ - துக்கத்துக் கேதுவாயிருக்கபபட்ட சரீரத்தை யெடுத்

தோமே யென்பதை விசாரியாமல் பூமிக்கு அரசனுயிருப்பவனு மென்று கருதிக்கொண்டு,—

பொய்யை மெய்யெனப் புகன்று - அசத்தியமா யிருக்கப்பட்ட தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தைச் சத்தியமென்று சொல்லிக்கொண்டு,—

வையத்து ஓடாப் பூட்கை நாடி நாடா என்னுட் கரந்து - பிரபஞ்ச வியாத்திபண்ணுவதே மேற்கோளாகச் செய்து நமக்கொரு கர்த்தா வுண்டென்று விசாரியாத எனக்குள்ளே மறைந்துநின்று,—

என்பின் வந்தருளி - நான்செய்யுஞ் செயலுக்கெல்லாம் ஒத்தொழுகி நின்று,—

என்னையுந் தன்னையும் அறிவின்று இயற்றும் என்னது யானெனும் அகந்தையுங்கண்டு - நாம் ஓரடிமையென்றும் தாமொரு நாயனென்றும் அறியாமற் செய்யும் யானெனதென்னும் அகந்தையுங்கண்டு,—

யாவர் யாவையும் யாங்கணுஞ் சென்று - உயர்திணை அஃறிணையாகிய யோனிபேதங்களினும பூமியந்தரசுவர்க்கமென்னும உலகங்களினும் என்னேடொக்கச்சென்று,—

புக்குழிப் புக்கு - நான் சென்று சநிக்கிற விடங்களிலே தானுமொக்கப்புகுந்து,—

பெயர்த்துழிப் பெயர்த்து - நான் விட்டுப்போகு மிடத்துத் தாமுமொக்கப்போந்து,—

மிக்க போகம் விதியால விளைத்து - வெகுவித போகங்களையும் எனக்குள்ள முறைமையின்படி யுண்டாக்கி,—

இங்கு எற்பணி ஆளாய் - இவ்விடத்தென்னை யூட்டி யுறக்கிநிற்கும் பண்ணையாளுமாய்,—

எனைப் பிரியாதே - என்னைவிட்டு நீங்குவதுஞ் செய்யாமல்,—

ஓடிமீள்க என ஆடல் பார்த்திட்டு என்வழி நின்றனன் எந்தை அன்னே - நான சநநமரணப்பட்டுப் போக்குவரவுசெய்யும நாடகத்தையும் பார்த்துத் தம்முதன்மையும் விட்டு என்வசத்திலே நின்றார் என்னுடைய பிதாவாயுள்ளவர்; இஃதாச்சரியம். இந்நிலைபெத்தம். மேல்முத்தி,—

அருள் மிக உடைமையின் - தமக்குக் கிருபைமிகுத் திருக்கையினலே,—

அருட்டுறை வந்து - திருவெண்ணெய்நல்லூராகிய திருப்படைவீட்டில் எழுந்தருளி,—

பொருள் மிக அருடலும் - சிவாநுபவப்பொருள் மிகுதியாக அநுக்கிரகித்தலையும்,—

பொய்ப்பகை ஆதலும் - அப்பொருட்பிரபஞ்சமாகிய பொய்யைக் கடிந்து தீர்த்தலையும்,—

கைகண்டு கொள்ளென - பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டுகொள்ளெனக் காட்டியருளி,—

கடல் உலகு அறிய மெய்கண்ட தேவனெனப் பெயர்விரீஇ - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த வையகத்தா ரறியத்தக்கதாக மெய்கண்டதேவனென்கிற திருநாமத்தினையும் பரப்பியருளி,—

தன்னுட் கரந்து தான் முன்னாகி - தம்முடைய பேரறிவினுள்ளே என்னுடைய சிற்றறிவை யடக்கிக்கொண்டு தஞ்செயலே மேலீடாக,—

தன்னதுந் தானுமாய் என்னை இன்றாக்கி - தம்முடைய அருளுந் தாமுமாய் என்னையு மென்னுடைய ஞானத்தோற்றத்தையு மடக்கி,—

தன்னையும் என்னையுந் தந்து - தாமொரு முதலுண்டென்பதுங் கெடாமல் யானொரு முதலுண்டென்பதுங் கெடாமல் எனக்குப் புலப்படவறிவித்து,—

தனது செய்யாமையும் எனது செயல் இன்மையும் - தாஞ் சர்வமுங் காரியப்படுத்தி நிற்குமிடத்துந் தாமொன்றிலுஞ் சுட்டி யறியாமற் றோய்வறநிற்கு முறைமையினையும் நான் சர்வமுஞ் செய்து நிற்குமிடத்தும் என்னாலொன்று முடியாதென்னும் செயலறுதியையும்,—

எம்மான் காட்டி யெய்தல் - எம்முடைய பெரியர் எனக்குத் தரிசனப்படுத்தி நின்ற முறைமையைப் பார்த்தவிடத்து,—

அம்மா எனக்கே அதிசயந் தருமே - மிகவும் எனக்குத்தானே ஆச்சரியத்தையுந் தராநிற்கும என்க.

இதனானே, பரமசிவன் பெத்தத்தில்மறைந்துநின்று காரியப்படுத்துகின்ற முறைமையும் முத்தியிற்பிரகாசித்துநின்று உபகரிக்கின்றமுறைமையும் பெறப்பட்டது. ()

இவ்வாறு பாசக்ஷயம்பண்ணின ஆச்சரியத்தை மேலருளிச்செய் கின்றார்.

நேரிசைவெண்பா.

தருமா தருமத் தலைநின்றாழ் வேலைக்
கருமா கடல்விடமுண் கண்டப்—பெருமான்
திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சுவேத வனத்தா
னுருவென்ன வந்தெடுத்தா னுற்று.

(இ-ள்.) தரும அதருமத் தலைநின்று ஆழ்வேலை - புண்ணியத்தையும் பாவத்தையுஞ் செய்து பிறவிப் பெருங்கடலிலே கிடந்தழுந்திய வென்னை,—கரு மா கடல் விடம் உண் கண்டப் பெருமான் - கருமைபொருந்திய பெரிய சமுத்திரத்திலே யுண்டாகிய நஞ்சினை அமுதுசெய்தடக்கிய கணடத்தினையுடைய சிவபிரானே,—திருவெண்ணெய்நல்லூர்ச் சுவேதவனத்தான் - திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே சுவேதனப்பெருமாளென்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்தையுடையவராய்,—உருவென்ன வந்து எடுத்தான் உற்று - பொருந்தி என்னுருவைப்போலத் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளிக் கருணைக்கையால் எடுத்துத் தமது திருவடியாகிய முத்திக்கரையில் வைத்தருளினார் என்க.

இதனானே, பரமசிவன் பாசநிக்கிரகஞ் செய்தருளினமை பெறப்பட்டது. ()

கர்த்தா இவ்வாறு ஆசாரியமூர்த்தியாக எழுந்தருளிப் பாசக்ஷயம்பண்ணித் தமது காருண்ணியமாகிய வுண்மைஞானத்தைக் கடாக்ஷித்த முறைமையை வியந்து மேலருளிச்செய்கின்றார்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

உற்றவர் பெற்றவர் மற்றவை முற்று
மற்றவர்க் கற்றவ னல்லவர்க் கல்லவ
னந்த மாதி யில்லவன் வந்து
குரக்கு மனத்துக் கொடியேன் பரக்கும்
௫ பரப்பைக் குவித்து நிறுத்திப் பிடித்திட்
டிருள்வெளி யாகு மருளினை யறுத்து
வந்து புகுதலுஞ் சென்று நீங்கலு
மின்றி யொன்றாய் நின்றவன் நிலையி
லொன்றா காம விரண்டா காம
௧௦ லொன்று மிரண்டு மின்றா காமற்
றன்னது பெருமை தாக்கா தாயினு
மென்னது பெருமை யெல்லா மெய்தித்
தன்னை யெனக்குத் தருவதை யன்றியு
மென்னையு மெனக்கே தந்து தன்னது
௧௫ பேரா நந்தப் பெருங்கட லதனு
ளாரா வின்ப மளித்துத் தீரா
வுள்ளும் புறம்பு மொழிவின்றி நின்ற
வள்ளன் மை காட்டி மலரடி யருளிய
மன்ன னெங்கோன் வார்புனற் பெண்ணை
௨௦ வெண்ணை காவலன் மெய்கண்ட தேவ
னண்ண லருளா லயத்த னண்ணிய
மலமுத லாயின மாய்க்கு
மூலக வுயிர்க்கெல் லாமொரு கண்ணே.

(இ-ள்.) உற்றவர் பெற்றவர் மற்றவை முற்றும் அற்றவர்க்கு அற்றவன் - மனைவிமுதலிய சுற்றத்தாரையும் மாதாபிதாக்களையும் தேகாதிகளையும் முற்ற துறந்தவர்க்கு பிரிவற நிற்கப்பட்டவர்,—

அல்லவர்க்கு அல்லவன் - அப்படிச் சர்வவுபாதிகளையும் நீங்காதவர்களுக்கு வேறாய்நிற்கப்பட்டவர்,—

அந்தம் ஆதி இல்லவன் - முடிவுமுதலுமில்லாதவர்,—

வந்து - ஆசாரியமூர்த்தியாக எழுந்தருளி,—

குரக்குமனத்துக் கொடியேன் பரக்கும் பரப்பைக் குவித்து - குரக்குப் போதம்போல ஒன்றிலுந் தரிப்பில்லாமலெழுந்துதிரியும் பாவியாகியவென்னைப் பிரபஞ்சப்பரப்பிலே திரியும் வியாத்தியை யொடுக்குவித்து,—

நிறுத்திப் பிடித்திட்டு இருள் வெளியாகும் மருளினை அறுத்து - தனது திருவடிஞானத்திலே நிறுத்திப் பழைய பிரபஞ்சவாதனையிலே போகாமற் பிடித்துக் கேவலசகலமென்னு மயக்கத்தையுநீக்கி,—

வந்து புகுதலுஞ் சென்று நீங்கலும் இன்றி - தாம்வந்தென்னுள்ளத்திற்புகுவதும் நான்சென்று தம்மோடுகூடி யெனக்குண்டான பாசங்களை நீக்குவதுமல்லாமல்,—

ஒன்றாய் நின்ற அந்நிலையில் - அநாதியே தாமும் நானு நீங்காமல் நின்ற நிலையிலே,—

ஒன்றாகாமல் இரண்டாகாமல் - தாமும் நானும் ஒன்றுபடுவதுஞ் செய்யாமல் இரண்டுபடுவதுஞ் செய்யாமல்,—

ஒன்றும் இரண்டும் இன்றாகாமல் - தாமும் யானும் ஒன்றுபட்டு நிற்பதும் பெறுவானும் பேறுமாயிரண்டுபட்டு நிற்பது மில்லையாகாமல்,—

தன்னது பெருமை தாக்காணுயினும் என்னது பெருமை எல்லாம் எய்தி - தமக்குண்டான சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்சகிருத்தியமும் எனக்குண்டாக்கினரில்லையாயினும் எனக்குண்டாகிய இச்சாஞானக்கிரியைகளையும வியாத்தி வியாபகங்களாகிய பெருமையையுந் தமமுடைய பூரணத்திலே யடக்கிக்கொண்டு,—

தன்னை எனக்குத் தருவதை யன்றியும் என்னையும் எனக்கேதந்து - தம்முடையவாநந்த சொரூபத்தை யெனக்குக் கடாக்ஷித்ததுமன்றி அப்பேரின்பத்தோடுங்கூடி அநுபவிக்கு மான்மபோதங்கெடாமற் கெட்டு நிற்குமுறைமையும எனக்குக் கடாக்ஷித்தருளி,—

தன்னது பேரானந்தப் பெருங்கடலதனுள் ஆரா இன்பம் அளித்து - தம்முடைய பரிபூரண வாநந்தவெள்ளவருட்பெருங்கடலிலே விளையப்பட்ட வொருகாலததினு முவட்டாத வின்பத்தையும் எனக்குக் கடாக்ஷித்தருளி,—

தீரா உள்ளும் புறம்பும் ஒழிவின்றி நின்ற வள்ளன்மை காட்டி - ஒருகாலத்திலும் விடப்படாமல் அகம்புறமெங்கும் பூரணமாய்நின்று அனவரதமு மறிவித்துநிற்கும் வளப்பாட்டையுக் தரிசிப்பித்து,—

மலர் அடி அருளிய மன்னன் - தாமரை மலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தைக் கடாக்ஷித்தருளின மன்னரே,—

எங்கோன் - எமக்குக் கர்த்தாவாயுள்ளவர்,—

வார் புனற் பெண்ணை வெண்ணை காவலன் - பெருகும்புனலுள்ள பெண்ணையாற்றையுடைய திருவெண்ணெய்நல்லூருக்குக் காவலர்,—

மெய்கண்ட தேவன் - மெய்கண்டதேவரென்கிற திருநாமத்தினையுடையவர்,—

அண்ணல் - பெருமையிற்சிறந்தவர்,—

அருளாலயத்தன் - தனதருளே கோயிலாகக்கொண்டருளியவர்,—

நண்ணிய மலமுதலாயின மாய்க்கும் உலக உயிர்க்கெல்லாம் ஒரு கண்ணே - பொருந்திய ஆணவமலமுதலிய மலங்களையெல்லாஞ் சேதனம் பண்ணிச் சர்வலோகங்களினுமுள்ள ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் ஓரறிவாக நின்றநுக்கிரகஞ் செய்தருளுகிறவர் என்க.

இதனானே, பரமசிவன் ஆசாரியமூர்த்தியாக எழுந்தருளி வந்திரக்ஷித்தமை பெறப்பட்டது. (௨௦)

இருபாவிருபது முற்றியது.

அருணந்திதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவதிகை-மனவாசகங்கடந்ததேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

உண்மைவிளக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

வண்மைதரு மாகமநூல வைத்த பொருள்வழுவா
வுண்மை விளக்க முரைசெய்யத்— திண்மதஞ்சே
ரந்திநிறத் தந்திமுகத் தொந்திவயிற் றைங்கரனைப்
பந்தமறப் புந்தியுள்வைப் பாம்.

(இதன்பொருள்.) வண்மை தரும் ஆகமநூல் - வளப்பத்தைத்தருகின்ற ஆகமநூலிலே,—வைத்தபொருள் வழுவா உண்மைவிளக்கம் உரைசெய்ய - பரமேசுவரன் அருளிச்செய்துவைத்த பதிபசுபாசங்களாகிய முப்பொருளின் உண்மைவழுவாமல் இவ்வுண்மைவிளக்கநூலிலே விளக்குதற்பொருட்டும்,—பந்தம் அற - பாசங்கள் நீங்குதற்பொருட்டும்,—திண்மதஞ்சேர் - திண்ணிய மும்மதமும் பொருந்திய,—அந்தி நிறம - செக்கர்வர்ணம்போன்ற திருமேனியினையும்,—தந்தி முகம் - யானைமுகத்தினையும,—தொந்தி வயிறு - தொந்திவயிற்றினையும்,— ஐங்கரனை - ஐந்து கரங்களையுமுடைய விநாயகக்கடவுளை,—புந்தியுள் வைப்பாம் - சித்தத்தில் வைத்துத் தியானஞ்செய்வாம் என்க.

பொய்காட்டிப் பொய்யகற்றிப் போதாநந் தப்பொருளா
மெய்காட்டு மெய்கண்டாய் விண்ணப்பம—பொய்காட்டா
மெய்யா திருவெண்ணெய் வித்தகா சுத்தவினு
வையாநீ தான்கேட் டருள்.

(இ-ள்.) பொய் காட்டி - பக்குவர்க்குத் தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென விளக்கி,—பொய் அகற்றி - அப்பொய்யை நீக்கி,—போதாநந்தப்பொருளாம் மெய் காட்டும் மெய்கண்டாய் - அறிவிலே ஆநந்தசொரூபமாயிருக்கிற வுண்மையை விளக்கு மெய்கண்டநாதனே,—பொய்காட்டா மெய்யா-அபக்குவர்க்குப் பொய்யைவிளக்காத சத்தியத்தை யுடையவனே.—திருவெண்ணெய் வித்தகா - திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஞானுசாரியனே,—ஐயா - ஐயனே,—சுத்தவினு விண்ணப்பம் நீதான் கேட்டருள் - அடியேனது சுத்தவினுவாகிய விண்ணப்பத்தினை நீ திருச்செவி சாத்தியருளவேண்டுமெ என்க. (க)

ஆறாறு தத்துவமே தாணவமே தன்றேதான்
மாறா வினையேது மற்றிவற்றின்—வேறாகா
நானேது நீயேது நாதனட மஞ்செழுத்துத்
தானேது தேசிகனே சாற்று.

(இ-ள்.) ஆறாறு தத்துவம் ஏது - முப்பத்தாறுதத்துவம்யாது,—அன்றேதான் மாறா ஆணவம் ஏது - அநாதியேவிட்டுநீங்காத ஆணவமலம்யாது,—வினை ஏது - வினையாது,—மற்று இவற்றின் வேறாகா நான் ஏது - இம்மலங்களுக்கு வேறாகாமல் ஒன்றுபட்டிருக்கும் என்னுடைய சொரூபம் யாது,—நீ ஏது - உன்னுடைய சொரூபம்யாது,—நாதன் நடம் (ஏது) - பரமேசுவரனுடைய திருநடம்யாது,—அஞ்செழுத்துத் தான் ஏது - பஞ்சக்கரத்தின் உண்மையாது,—தேசிகனே சாற்று - குருமூர்த்தியே நீ அருள வேண்டும் என்க. (௨)

உள்ளபடி யித்தை யுரைக்கக்கே ளுன்றனக்கு
வள்ளலரு ளாலன்று வாய்மலர்ந்து—தெள்ளியசீ
ராகமங்கள் சொன்ன வடைவிலே யாநந்த
யோக நிகழ்புதல்வா வுற்று.

(இ-ள்.) ஆநந்தயோகம நிகழ்புதல்வா - விளங்குகின்ற ஆநந்தயோகத்திலே (அடங்கியிருக்கும்) மாணவகனே,—வள்ளல் அருளால் அன்று வாய் மலர்ந்து சொன்ன சீர் ஆகமங்கள் உள்ளபடி தெள்ளிய அடைவிலே-பரமசிவன் கருணையினாலே அநாதியே திருவாய்மலர்ந்தருளிய சிறந்த ஆகமங்களிலே யுள்ளபடி செவ்விய முறையாக,—உன்றனக்கு-உனக்கு,—இத்தை உரைக்க உற்றுக்கேள் - இதனையாஞ்சொல்ல நீ நன்குகேட்பாய் என்க. ()

நாற்கோணம் பூமிபுனனண்ணுமதி யின்பாதி
யேற்குமனன் முக்கோணமெப்போது—மார்க்கு
மறுகோணங் கால்வட்ட மாகாய மான்மா
வுறுகாய மாமிவற்றா லுற்று.

(இ-ள்.) பூமி நாற்கோணம் - பிருதிவியானது நாலுகோணமாயிருக்கும்,—புனல் மதியின்பாதி நண்ணும் - அப்புவானது அர்த்தசந்திரனைப் போன்றதாயிருக்கும்,—அனல் முக்கோணம் ஏற்கும் - தேயுவானது மூன்றுகோணமாயிருக்கும்,—கால் எப்போதும் அறுகோணம் ஆர்க்கும் - வாயுவானது எக்காலமும் அறுகோணமாயிருக்கும்,—ஆகாயம் வட்டம் - ஆகாயமானது வட்டமாயிருக்கும்,—ஆன்மா உற்று உறு காயம் இவற்றால் ஆம் - ஆன்மாவுக்குப் பரிணாமமாய்ப் பொருந்துவதால் சரீரம் இத்தூல பஞ்சபூதங்களினின்றும் உண்டாம் என்க. (௪)

பொன்பார் புனல்வெண்மை பொங்குமனல் சிவப்பு
வன்கால் கருமைவளர் வான்றூம—மென்பார்
எழுத்து லவரயவப் பாராதிக் கென்று
மழுத்தமதாய் நிற்கு மது.

(இ-ள்.) பார் பொன் - பிருதிவியானது பொன்னிறமாயிருக்கும்,—புனல் வெண்மை - அப்புவானது வெள்ளைநிறமாயிருக்கும்,—பொங்கும்

அனல் சிவப்பு - மிகுகின்ற தேயுவானது சிவந்தநிறமாய் நிற்கும்,—வன் கால் கருமை - வலிய வாயுவானது கருமைநிறமா யிருக்கும்,—வளர் வான் தூமம் - மிகுந்த ஆகாயமானது புகைநிறமா யிருக்கும்,—என்பார் - என்று பெரியோர் சொல்லுவார்,—பாராதிக்கு ல வ ர ய அ எழுத்து - பிருதிவி முதலியவற்றிற்கு (முறையே) லகாரமும் வகாரமும் ரகாரமும் யகாரமும் அகாரமும் ஆகிய எழுத்து,—என்றும் அழுத்தமதாய் நிற்கு மது - எப்போதும் பலமாய்ப்பொருந்தி நிற்கும் எனக. (ரு)

குறிகுலிசங் கோகநதங் கொள்ளவத்தி குன்றா
வறுபுள்ளி யாரமுத விந்தாம்—பிறிவின்றி
மண்புனறீக் கால்வான மன்னுமடை வேபொன்
னொண்புதல்வா வாகமமோ தும்.

(இ-ள்.) ஒண் புதல்வா - நல்ல மாணவகனே,—மண் புனல் தீ கால் வானம் - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் ஆகிய இவைகளிற்கு,—அடைவே - முறையே,—குறி குலிசம் கோகநதம் கொள் அவத்தி குன்றா அறு புள்ளி ஆர் அமுத விந்து - அடையாளமும் வச்சிரமும் தாமரைப்பூவும் பொருந்திய அவத்திகமும் குறையாத அறுபுள்ளியும் பொருந்திய அமுத விந்துவும்,—பிறிவின்றி மன்னும் என்று ஆகமம் ஓதும் - நீங்காது நிலை பெறுமென்று சிவாகமம் சொல்லும் எனக. (சு)

பாராதி யைந்துக்கும் பன்னுமதி தெய்வங்க
ளாரா ரயனாதி யைவரா—மோரோர்
தொழிலவர்க்குச் சொல்லுங்கா றோற்ற முதலைந்தும்
பழுதறவே பண்ணுவர்காண் பார்.

(இ-ள்.) பாராதி ஐந்துக்கும் பன்னும அதிதெய்வங்கள் ஆர் ஆர் - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஐந்துக்கும் சொல்லப்பட்ட அதிதேவதைகள் பொருந்தியயாவர் எனின்,—அயனாதி ஐவராம் - (முறையே) பிரமாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரரும் மகேசுவரரும் சதாசிவரும் என ஐந்து பேராம்,—சொல்லுங்கால் அவர்க்கு ஓரோர் தொழில் - சொல்லுமிடத்து அவருக்கு ஒவ்வொரு தொழிலேயாம்,—தோற்ற முதல் ஐந்தும் பழுது அறவே பண்ணுவர் காண் பார் - (அவர்) சிருஷ்டி திதி சங்காரந் திரோபவம் அநுக்கிரகமாகிய ஐந்தும் குற்றமறச் செய்வார்களென்று அறிவாயாக எனக. (எ)

படைப்ப னயனளிப்பன் பங்கயக்கண் மாயன்
றுடைப்ப னுருத்திரனாஞ் சொல்லிற்—றிடப்பெறவே
யென்றுந் திரோபவிப்ப னீச னதாசிவரு
மன்றே யநுக்கிரக ராம.

(இ-ள்.) அயன் படைப்பன் - பிரமா சிருஷ்டிப்பன்,—பங்கயக்கண் மாயன் அளிப்பன் - செந்தாமரை மலர்போலுங் கண்ணையுடைய விஷ்ணு இரக்ஷிப்பன்,—சொல்லில் உருத்திரனுந் துடைப்பன் - சொல்லுமிடத்து உருத்திரமூர்த்தி சங்கரிப்பர்,—திடப்பெறவே ஈசர் என்றுந் திரோபவிப்பர் - நிச்சயமாக மகேசுவரமூர்த்தி எக்காலமுந் திரோபவம் பண்ணுவர்,

—அன்றே சதாசிவரும் அநுக்கிரகராம் - அநாதிதொடங்கிச் சதாசிவ மூர்த்தி அநுக்கிரகம் பண்ணுபவராம் என்க. (அ)

மண்கடின மாய்த்தரிக்கும் வாரிகுளிர்ந் தேபதமா
மொண்கனல்சுட் டொன்றுவிக்கு மோவாமல்—வண்கால்
பரந்துசலித் துத்திரட்டும் பார்க்கிலா காயம்
நிரந்தரமாய் நிற்கு நிறைந்து.

(இ-ள்.) மண் கடினமாய்த் தரிக்கும் - பிருதிவியானது விடயங்களிலே கடினகுணத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கும்,—வாரி குளிர்ந்தே பதமாம் - அப்புவானது விடயங்களிலே நெகிழ்ந்த குணத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கும்,—ஒண் கனல் சுட்டொன்றுவிக்கும்-ஒள்ளிய தேயுவானதுவிடயங்களிலே சுட்டொன்றுதலைப் பண்ணிக்கொண்டுநிற்கும்,—வண் கால் ஓவாமற் பரந்து சலித்துத் திரட்டும் - வளப்பத்தையுடைய வாயுவானது நீங்காது பரந்துசலித்து விடயங்களைத்திரட்டும்,—பார்க்கில் ஆகாயம் நிரந்தரமாய் நிறைந்து நிற்கும் - விசாரிக்குமிடத்து ஆகாயம் நிரந்தரமாய்நிறைந்துவிடயங்களுக்கெல்லாம்இடங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கும் என்க. (கூ)

உள்ளபடி மாபூத மோதினோ முன்றனக்குக்
கள்ளமிகு மைம்புலனுங் கட்டுரைக்கின்—மெள்ளவே
யோசை பரிச முருவஞ் சுவைநாற்ற
மாசைதரு மைம்புலனே யாம்.

(இ-ள்.) உன்றனக்கு உள்ளபடி மா பூதம் ஓதினோம் - உனக்கு உண்மையாகப் பஞ்சமகா பூதங்களுஞ் சொன்னோம்,—கள்ளமிகும் ஐம்புலனும் மெள்ளவே கட்டுரைக்கில - கள்ளமிகுந்த பஞ்சவிடயங்களை மெல்லச் சொல்லுமிடத்து,—ஓசை பரிசம் உருவஞ் சுவை நாற்றம் ஆசை தரும் ஐம்புலனேயாம் - சத்தம் பரிசம் உருபம் இரதம் கந்தம் ஆகிய இவை ஆசையைத் தருகின்ற அவ்வைம்புலன்களாம் என்க. (க0)

ஞானேந் திரியங்க ணன்று வுரைக்கக்கே
ளூன மிகுபூத முற்றிடமா—வீனமாஞ்
சத்தாதி யையறியுந் தானஞ் செவிதோல்கண்
ணத்தாலு மூக்கென் றறி.

(இ-ள்.) ஞானேந்திரியங்கள் நன்று உரைக்கக்கேள் - ஞானேந்திரியங்களை நன்றாகச் சொல்லுகிறோங்கேள்,—ஊனம் உற்று மிகு பூதம் இடமா - குறைவு பொருந்தி மிகுகின்ற பஞ்சபூதங்களிடமாக நின்று,—ஈனமாஞ் சத்தாதியை அறியும் - (அவை) தாழ்வாகிய சத்தாதி விடயங்களை அறியும்,—தானம் செவி தோல கண் அத்தாலு மூக்கென்று அறி - (அவற்றிற்குத்) தானம் சுரோத்திரம துவக்கு சட்சு அந்தச்சிகுவை ஆக்கிராணமென்று அறிவாய் என்க. (கக)

வானிடமா நின்றுசெவி மன்னு மொலியதனை
யீனமிகுந் தோல்கா லிடமாக—வூனப்

பரிசந் தனையறியும் பார்வையிற்கண் ணங்கி
யிரவியுரு வங்காணு மே.

(இ-ள்.) வானிடமா நின்று செவி மன்னும் ஒலியதனை (அறியும்) - ஆகாயத்தினிடமாக நின்று சுரோத்திரம் பொருந்திய சத்தத்தையறியும், — காலிடமாக (நின்று) ஊனமிருந் தோல் ஊனப்பரிசந்தனை அறியும் - வாயுவினிடமாகநின்று மாமிசத்துவமிக்க தொக்கு குறைவுடைய பரிசத்தையறியும், — அங்கி யிரவிப பார்வையிற்கண் உருவங்காணுமே - தேயுவினிடமாக நின்று பார்வையினையுடைய சட்சு உருவத்தை யறியும் என்க.

நன்றாக நீரிடமா நாவிரதந் தானறியும்
பொன்றா மணமூக்குப் பூவிடமா—நின்றறியு
மென்றோது மன்றே யிறையா கமமிதனை
வென்றார்சென் றாரின்ப வீடு.

(இ-ள்.) நன்றாக நீரிடமா (நின்று) நா இரதந்தான் அறியும் - நன்மையாக அப்புவினிடமாக நின்று சிகுவை இரசத்தையறியும், — பொன்றாப் பூவிடமா நின்று மூக்கு மணம் அறியும் - கெடாத பிருதிவியினிடமாகநின்று ஆக்கிராணங் கந்தத்தையறியும், — என்று இறை ஆகமம் அன்றே ஓதும் - என்று சிவாகமங்களிலே அநாதியே சொல்லும், — இதனை வென்றார் இன்பவீடு சென்றார் - இந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம் பண்ணினவர்களோ ஆநந்தவீட்டினை அடைந்தார் என்க. (௧௬)

கண்ணுதலா லோதியிடுங் கன்மேந் திரியங்க
ளெண்ணும்வச னாதிக் கிடமாக—நண்ணியிடும்
வாக்குப்பா தம்பாணி மன்னுகுத முபத்த
மாக்கருது நாளு மது.

(இ-ள்.) வாக்குப்பாதம் பாணி மன்னு குதம் உபத்தமாக்கருதும் கன்மேந்திரியங்கள் - வாக்குப பாதம் பாணி பொருந்திய பாயு உபத்தமாகக் கருதுகின்ற கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், — எண்ணும் வசனாதிக்கு இடமாக நாளுமது நண்ணியிடும் - மதிக்கின்ற வசனமும் கமனமும் தானமும் விசர்க்கமும ஆனந்தமுமாகியவற்றிற்கு இடமாக நாடோறும் பொருந்தும் என்று, — கண்ணுதல் நூல் ஓதியிடும - சிவாகமம செப்பும் என்க. ()

வாக்காகா யமமிடமா வந்துவச னிக்குங்கால்
போக்காருங் காற்றிடமாப் புல்கியன—லேற்கு
மிடுங்கை குதநீ ரிடமா மலாதி
விடும்பா ரிடமுபத்தம் விந்து.

(இ-ள்.) ஆகாயம் இடமா வாக்கு வந்து வசனிக்கும் - ஆகாயமிடமாக நின்று வாக்குப்பொருந்தி வார்த்தை சொல்லும், — காற்று இடமாக் கால் போக்கு ஆரும் - வாயுவினிடமாக நின்று பாதம் கமனஞ்செய்யும், — அனல்புல்கி கை இடும் ஏற்கும் - தேயுவினிடமாக நின்று பாணி இடுதல் ஏற்றல் செய்யும், — நீரிடமாக் குதம் மலாதி விடும் - அப்புவினிடமாக நின்று பாயு மலசலங்களைப் பிரித்தல் செய்யும், — பாரிடம் உபத்தம் விந்து

(விடும்) - பிருதிவியினிடமாக நின்று உபத்தம் விந்துவைவிடுத்து ஆனந்தஞ் செய்விக்கும் என்க. (௧௫)

அந்தக் கரண மடைவே யுரைக்கக்கே
ளந்தமனம புத்தியுட னாங்காரஞ்—சிந்தையிவை
பற்றியது நிச்சயித்துப் பல்கா லெழுந்திருந்த
குற்றதுசிந் திக்கு முணர்.

(இ-ள்.) அந்தக்கரணம் அடைவே உரைக்கக்கேள் - அந்தக்கரணங்களை முறையே சொல்லக்கேள்,—அந்தமனம் புத்தியுடன் ஆங்காரம் சிந்தை இவை - அம்மனமும் புத்தியும் அகங்காரமும் சித்தமுமாகிய இவையாம்,—பற்றியது நிச்சயித்துப் பலகால் எழுந்திருந்து அங்கு உற்றது சிந்திக்கும் உணர் -.(அவற்றுள் மனம்) பற்றியதனை (ப் புத்தி) நிச்சயித்து (அகங்காரம்) பலமுறை (அபிமானித்து) எழுந்து (சித்தம்) அங்கே யுற்றதனைச் சிந்திக்குமென்று அறிவாய் என்க. (௧௬)

ஓதியிடு நாலாறு முற்றான்ம தத்துவமென்
றாதி யருணூ லறையுங்காண்—தீதறவே
வித்தியா தத்துவங்க டம்மை விளம்பக்கே
ளுத்தமனே நன்றா யுனக்கு.

(இ-ள்.) ஓதியிடும் நாலாறும் உற்று ஆன்மதத்துவமென்று ஆதி அருள்நூல் அறையுங்காண் - சொல்லப்பெற்ற இருபத்துநாலும் பொருந்தி ஆன்மதத்துவமாமென்று சிவாகமநூல் சொல்லும்,—உத்தமனே வித்தியாதத்துவங்கள்தம்மை உனக்கு தீது அறவே நன்று விளம்பக் கேள் - உத்தமமாணாக்கனே வித்தியாதத்துவங்களை உனக்குக் குற்றமற நன்றாகச் சொல்லக்கேளாய் என்க. (௧௭)

காலநியதி கருதுங் கலைவித்தை
யேலவிரா கம்புருட னேமாயை—மாலறவே
சொன்னோ மடைவாகச் சொன்ன விவைதன் றுண்மை
யுன்னி யுரைக்குநா முற்று.

(இ-ள்.) காலம் நியதி கருதுங் கலை வித்தை ஏல இராகம் புருடனே மாயை - காலமும் நியதியும் கருதுகின்ற கலையும் வித்தையும் பொருந்த இராகமும் புருடனும் மாயையுமாம்,—மால் அறவே அடைவாகச்சொன்னோம் - (இவற்றை) மயக்கமற முறையாக (உனக்கு)ச் சொன்னோம்,—சொன்ன இவைதன் உண்மை உற்று உன்னி நாம் உரைக்கும்-கூறிய இவற்றின் உண்மையை உற்றுநோக்கி (இனி) நாம் சொல்லுவோம் என்க. (௧௮)

எல்லை பலம்புதுமை யெப்போது நிச்சயித்த
லல்ல மருங்கிரியை யான்மாவுக்—கொல்லை
யறிவாசை யைம்புலனு மாரவருங் காலங்
குறியாய் மயக்கென்று கொள்.

(இ-ள்.) எல்லை பலம் புதுமை - காலதத்துவமானது கழிகாலத்தெல்லையையும் நிகழ்காலத்துப் பலத்தையும் எதிர்காலத்துப் புதுமையையும் பொருந்துவிக்கும்,—எப்போதும் நிச்சயித்தல் - நியதி தத்துவமானது எந்தக்காலமும் கன்மத்தை இவ்வளவென்று நிச்சயம்பண்ணி நிறுத்தும்,

—அல்லல் தருங் கிரியை - கலையானது ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கி ஆன்மாவுக்குக் கிரியையை யெழுப்பும்,—ஆன்மாவுக்கு ஒல்லை அறிவு - வித்தியா தத்துவமானது ஆன்மாவுக்குச் சீக்கிரத்திலே அறிவையெழுப்பும்,—ஆசை - இராகதத்துவமானது பெற்ற பதார்த்தங்களைச் சிறிதாக்கிப் பெறாததிலே இச்சையை யுண்டாக்கும்,—ஐம்புலனும் ஆர வருங் காலம் - ஆன்மா பஞ்சேந்திரியங்களிடமாகச் சத்தாதி விடயங்களைப் புசிக்க வருகின்ற அவதரத்தில் புருடதத்துவமானது விடயத்திலே யழுத்துவிக்கும்,—குறியாய் மயக்கென்று கொள் - மாயையானது ஒன்றை நினைக்கவொட்டாமல் மயக்கத்தைச் செய்யுமென்றறிவாயாக வென்க. (௧௯)

வித்தியா தத்துவங்க ளேழும் விளம்பினோஞ்
சுத்தமாந் தத்துவங்கள் சொல்லக்கேள்—நித்தமாஞ்
சுத்தவித்தை யீசரம்பின் சொல்லுஞ் சதாசிவநற்
சத்திசிவங் காணவைகட் டாம.

(இ-ள்.) வித்தியாதத்துவங்க ளேழும் விளம்பினோம் - வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழுஞ்சொன்னோம்,—சுத்தமாந் தத்துவங்கள் சொல்லக்கேள் - சுத்தமாயிருக்கிற சிவதத்துவங்கள் ஐந்தையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள்,—அவைகட்டாம நித்தமாஞ் சுத்தவித்தை யீசுரம்பின் சொல்லும் சதாசிவம் நற்சத்தி சிவங்காண் - அவை நித்தியமாயிருக்கிற சுத்தவித்தை ஈசுரம் பின்கூறும் சாதாக்கியந்தன்மையாகிய சத்தி சிவமென்றறிவாயாக வென்க.

சுத்தவித்தை ஞானமிகுந் தொன்மையா மீசுரந்தா
னத்தன் றொழிலதிக மாக்கிடு—மொத்தவிவை
சாதாக் கியமென்று சத்தி சிவங்கிரியை
யாதார ஞானவுரு வாம்.

(இ-ள்.) சுத்தவித்தை ஞானமிகும - சுத்தவித்தை ஞானமேறிக்கிரியை குறைந்திருக்கும,—தொன்மையாம் ஈசுரந்தான் அத்தன் தொழில் அதிகமாக்கிடும் - பழைமையாகிய ஈசுரதத்துவமானது சிவன் ஞானங்குறைந்து கிரியையேறியிருக்கும்,—சாதாக்கியம் இவை ஒத்தல் - சாதாக்கிய தத்துவம் ஞானமுங்கிரியையும் ஒத்திருக்கும்,—என்றும் சத்தி கிரியை சிவம் ஆதார ஞானவுருவாம் - எப்போதும் சத்தி தத்துவம் கிரியையாயிருக்கும் சிவதத்துவம் ஆதார ஞானமாயிருக்கும் என்க. (௨௧)

ஆறாறு தத்துவமுஞ் சொன்னோ மடைவாக
மாறா மலமிரண்டும வாசொல்லக்—கூறி
லறியாமை யாணவ நீயானசுக துக்கங்
குறியா வினையென்று கொள்.

(இ-ள்.) ஆறாறு தத்துவமுஞ் அடைவாகச் சொன்னோம் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் முறையாகச்சொன்னோம்,—மாறா மலம் இரண்டும் சொல்லவா - விட்டுநீங்காமலிருக்கின்ற ஆணவமலத்தையும் கன்ம மலத்தையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள்,—கூறில் அறியாமை ஆணவம் - சொல்லுமிடத்து அறியாமையைப் பண்ணிக்கொண்டு நிற்பது ஆணவ மலம்,—சுகதுக்கங் குறியா நீயான வினையென்று கொள் - சுகதுக்க

மொன்றையும் நினையாமல் நீதானாயிருப்பது தானே கன்ம மலமென்றறி வாயாக என்க. (உஉ)

ஆறாறு தத்துவமு மாணவமும் வல்வினையு
மாறா வருளால் வகுத்துரைத்தீர்—வேறாகா
வென்னை யெனக்கறியக் காட்டீ ரிவைகண்டே
னுன்னரிய தேசிகரே யுற்று.

(இ-ள்.) உன்னரிய தேசிகரே - நினைத்தற்கரிய ஆசாரியரே,—ஆறாறுதத்துவமும் - முப்பத்தாறுதத்துவத்தையும்,—ஆணவமும் - ஆணவமலத்தையும்,—வல்வினையும் - வலிய கன்மமலத்தையும்,—மாறா அருளால் வகுத்து உரைத்தீர் - விட்டு நீங்காத கிருபையினாலே வகுத்தருளிச் செய்தீர்,—இவை கண்டேன் - இம்மலங்களைத் தரிசித்தேன்,—வேறாகா என்னை எனக்கு அறியக்காட்டீர் - (இனி) இந்தமலங்களுக்கு வேறாகாமல் ஒன்றுபட்டிருக்கின்ற என்னுடைய சொரூபத்தையும் அருளிச் செய்யவேண்டும் என்க. (உரு)

நன்றா வுரைக்கக்கேள் நல்லசித்தின் முன்னசித்திங்
கொன்றாது சித்தசித்தை யோராது—நின்றிவற்றை
யன்றே பகுத்தறிவ தான்மாவே யென்றுமறை
குன்றாம லோதுங் குறித்து.

(இ-ள்.) நன்றா உரைக்கக்கேள் - நீகேட்ட ஆன்மதரிசனத்தை நன்றாகச் சொல்லுகிறோங்கேள்,—நல்ல சித்தின் முன் அசித்து இங்கு ஒன்றாது - நல்லசித்தாகிய சிவத்தின்முன்னே அசித்தாகிய பாசம் நில்லாது,—சித்து அசித்தை ஓராது - சித்தாகிய சிவத்துக்கு அசித்தாகிய பாசத்தை அறியவேண்டுவதில்லை,—இவற்றை அன்றே நின்று பகுத்தறிவது ஆன்மாவே - சித்தாகிய சிவத்தையும் அசித்தாகியபாசத்தையும் அநாதியிலே பொருந்தி விசாரித்தறிவது ஆன்மாவே,—என்று மறை குன்றாமல் குறித்து ஓதும் - என்று சிவாகமங்களிலே குன்றாது சுட்டிச் சொல்லும என்க. (உச)

தத்துவங்க ளாறாறு தம்மைத்தா மென்றறியா
வெத்தன்மை யென்னி லியம்பக்கேள்—சுத்தமா
மாறு சுவையு மறியாது தன்னைத்தான்
கூறி லவையிவைபோற் கொள்.

(இ-ள்) தத்துவங்கள் ஆறாறும் தம்மைத்தாமென்று அறியா - முப்பத்தாறுதத்துவங்களும் ஜடமாகையினாலே தம்முடைய சொரூபத்தைத் தாமறியா,—எத்தன்மையென்னில் இயம்பக்கேள் - எந்தமுறைமையென்று கேட்கிறாயானால் சொல்லுகிறோங்கேள்,—சுத்தமாம் ஆறு சுவையும் தன்னைத்தான் அறியாது - சுத்தமாயிருக்கிற அறுவகைச்சுவையுந் தன்னுடைய சொரூபத்தைத் தானறியாது,—கூறில - சொல்லுமிடத்து,—அவை இவைபோற் கொள் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களுஞ் சுவைகளைப் போலத் தம்முடைய சொரூபத்தைத் தாமறியா என்க. (உரு)

ஆறு சுவையு மருந்தி யவைதம்மை
வேறொருவன் கூறியிடு மேன்மைபோ—லாறாறு

மொன்றொன்றா நாடியுணர்ந் தோதிலதி லுற்றறிவாய்
நின்றபொரு டானேகாணீ.

(இ-ள்.) ஆறுசுவையும் அருந்தி அவைதம்மை வேறொருவன் கூறியிடு மேன்மைபோல் - அறுவகைச்சுவையும் புசித்துக் கைக்கிறது கார்க்கிறது கூர்க்கிறது துவர்க்கிறது புளிக்கிறது இனிக்கிறதெனக் கண்டுணர்ந்து ஒருவன் சொல்லுகிற முறைமைபோல,—ஆறாறும் ஒன்றொன்றா நாடி உணர்ந்து - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் ஒன்றொன்றாக விசாரித்தறிந்து,—ஓதில் - சொல்லுமிடத்து,—அதில் உற்று அறிவாய் நின்ற பொருடானே காண் நீ - அம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களிலும் பொருந்தி அறிந்துவருகிற அறிவுகாண் நீயாகிய ஆன்மா என்க. (௨௬)

ஞான்றா வருளாலே கூறினீ ரென்வடிவு
மொன்றாத நும்முருவம் போதியீர்—நின்றருக்கன்
கண்ணுக்குக் காட்டுமா போலே யுனதறிவி
னண்ணியறி வித்திடுவோ நாம்.

(இ-ள்.) ஞான்றா அருளாலே என்வடிவு கூறினீர் - கெடாதகிருபையினாலே அடியேனுடைய சொரூபத்தை அருளிச்செய்தீர்,—ஒன்றாத நும் உருவம் போதியீர் - கெடாத தேவரீருடைய சொரூபத்தையும் அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டும,—நின்று அருக்கன் கண்ணுக்குக் காட்டுமாபோலே - ஆதித்தப்பிரகாசமானது கண்ணுக்குப் பதார்த்தங்களைக் காட்டிக்கொண்டு நிற்பதுபோல,—நாம் உனது அறிவின் நண்ணி அறிவித்திடுவோம் - நாம் உனதறிவிலே பொருந்திநின்று அறிவித்து வருவோம் என்க. (௨௭)

அன்றியுங்கே ளான்மாவா லாய்ந்தறியு மைம்பொறிக
ளின்றி யறியா விவையென்ன—நின்றதுபோ
லோவாம லுன்னை யுணர்த்துவோ முன்னறிவின்
மேவாமன் மேவிநாமே.

(இ-ள்.) அன்றியுங் கேள் - அல்லாமலுஞ் சொல்லுகிறோங் கேள்,—ஆன்மாவால் ஆய்ந்தறியும் ஐம்பொறிகள் இன்றி அறியா இவையென்ன - ஆன்மாவினாலே நன்றாக அறிந்து காரியப்பட்டுவருகிற பஞ்சேந்திரியங்களும் ஆன்மாவினாலேயறிந்து காரியப்பட்டு வருகிறோமென்றறியா,—நின்றதுபோல் - அங்ஙனநின்ற பஞ்சேந்திரியங்கள்போல்,—நாமே உன்னறிவில் மேவாமல் மேவி - நாம் உன்னறிவிலே பொருந்தாமற் பொருந்திநின்று,—ஓவாமல் உன்னை உணர்த்துவோம் - விட்டுநீங்காமல உனக்கறிவிப்போம் (அதனை நீ அறியாய்) என்க. (௨௮)

அக்கரங்கட் கெல்லா மகரவுயிர் நின்றாற்போன்
மிக்க வுயிர்க்குயிராய் மேவினோ—மெக்கண்ணு
நில்லா விடத்துயிர்க்கு நில்லா தறிவென்று
நல்லா கமமோது நாடு.

(இ-ள்.) அக்கரங்கட்கெல்லாம் அகரவுயிர் நின்றாற்போல் - ஏனைய எல்லா அக்கரங்கட்கும் அகரமாகிய அக்கரம் உயிராய் நின்றதுபோல்,—

மிக்க உயிர்க்கு உயிராய்மேவினோம் - சர்வான்மாக்களிடத்திலேயும் அறிவுக்கறிவாய்ப்பொருந்தி நின்றோம்,—ஏககண்ணும் நில்லாவிடத்து உயிர்க்கு அறிவு நில்லாதென்று - சடசித்துக்க ளெல்லாவற்றினும் கர்த்தா நிறைந்து நின்றறிவித்தா லல்லது உயிர் அறியாதென்று,—நல்லாகமம் ஓதும் நாடு - சிவாகமங்களிலே சொல்லுமென்று விசாரித்தறிவாயாக என்க. (உகூ)

நற்றவத்தோர் தாங்காண நாதாந்தத் தஞ்செழுத்தா
லுற்றுருவாய் நின்றாட லுள்ளபடி—பெற்றிடநான்
விண்ணூர் பொழில்வெண்ணெய் மெய்கண்ட நாதனே
தண்ணா ரருளாலே சாற்று.

(இ-ள்.) நற்றவத்தோர் தாம் காண - நல்லதவத்தையுடைய ஆன்மாக்கள் தரிசிக்கத் தக்கதாக,—நாதாந்தத்து அஞ்செழுத்தால் உருவாய் உற்று நின்றாடல் - நாதமுடிவிலே சிவபிரான்பஞ்சாக்கரமே திருமேனியாகக் கொண்டு நிருத்தஞ்செய்கிற முறைமையை,—உள்ளபடி நான்பெற்றிட - உண்மையாக அடியேன் தரிசிக்கத்தக்கதாக,—விண்ணூர் பொழில்வெண்ணெய் மெய்கண்டநாதனே - ஆகாயத்தை அளாவியிருக்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த திருவெண்ணெய்நல்லூரே திருப்பதியாகக் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற மெய்கண்டதேவனே,—தண்ணார் அருளாலே சாற்று - குளிர்ந்த கிருபையினாலே அருளவேண்டும் என்க. (௩0)

எட்டுமிரண்டு முருவான லிங்கத்தே
நட்டம் புதல்வா நவிலக்கேள்—சிட்டன்
சிவாயநம வென்னுந் திருவெழுத்தஞ் சாலே
யவாயமற நின்றாடு வான்.

(இ-ள்.) எட்டும் இரண்டும் உருவான லிங்கத்தே நட்டம் - எட்டுமிரண்டு முருவாயிருக்கிற யகாரமாகிய ஆன்மாவினிடத்திலே செய்யும் நடனத்தை,—புதல்வா நவிலக்கேள் - மாணவகனே சொல்லக்கேள்,—சிட்டன் - பரமசிவன்,—சிவாயநம வென்னுந் திருவெழுத்தஞ்சாலே அவாயம் அற நின்று ஆடுவான் - சிகாரமாதி பஞ்சாக்கரமே திருமேனியாகக் கொண்டு ஆன்மாக்கள் பிறவியறுதற்குத்தக்கதாக நிருத்தஞ்செய்வன் என்க.()

ஆடும் படிகேணல் லம்பலத்தா னையனே
நாடுந் திருவடியி லேநகரம்—கூடு
மகர முதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகருமுகம் வாமுடியப் பார்.

(இ-ள்.) ஐயனே நல் அம்பலத்தான் ஆடும் படி கேள் - மாணாக்கனே பொன்னம்பலமுடையான் நிருத்தஞ்செய்கிற முறைமையைச் சொல்லுகிறோங் கேள்,—நாடுந் திருவடியிலே நகரம் - நாடாநின்ற ஸ்ரீபாதத்திலே நகாரமாகவும்,—கூடும் உதரம் மகரம் - பொருந்தப்பட்ட திருவுந்தியிலே மகாரமாகவும்,—வளர் தோள் சிகரம் - வளராநின்ற திருத்தோளிலே சிகாரமாகவும்,—பகரு முகம் வா - சொல்லப்பட்ட திருமுகத்திலே வகாரமாகவும்,—முடியப்பார் - திருமுடியிலே யகாரமாகவும் கொண்டருளித் திருநிருத்தஞ் செய்வானென்று விசாரித்தறிவாயாக என்க. (௩உ)

சோக்குந் துடிசிகரஞ் சிக்கனவா வீசுகர
மார்க்கும் யகர மபயகரம்—பார்க்கிலிறைக்
கங்கி நகர மடிகீழ் முயலகனார்
தங்கு மகரமது தான்.

(இ-ள்.) ஆக்குந் துடி சேர்க்குங் (கரம்) சிகரம் - ஒலிக்கின்ற டமரகமேந்திய ஸ்ரீஅத்தத்திலே சிகாரமாகவும்,—சிக்கனவீசுகரம் வா - நன்றாக வீசிய ஸ்ரீஅத்தத்திலே வகாரமாகவும்,—அபயகரம் யகரம்-அமைத்த ஸ்ரீஅத்தத்திலே யகாரமாகவும்,—பார்க்கில் அங்கி இறைக்கு நகரம்-பார்க்குமிடத்து அக்கினியேந்திய ஸ்ரீஅத்தத்திலே நகாரமாகவும்,—முயலகனார் தங்கும் அடிக்கீழ மகரமதுதான் - முயலகனைமிதித்த ஸ்ரீபாதத்திலே மகாரமாகவும் கொண்டருளித் திருநிருத்தஞ் செய்வானென்றறிவாயாக என்க. (௫௫)

ஓங்கார மேநற் றிருவாசி யுற்றதனி
னீங்கா வெழுத்தே நிறைசுடரா—மாங்கார
மற்றா ரறிவா ரணி யம்பலத்தா னாடலிது
பெற்றார் பிறப்பற்றார் பின்.

(இ-ள்.) ஓங்காரமே நற்றிருவாசி - பிரணவந்தானே நல்ல திருவாசியாகவும,—உற்று அதனில் நீங்கா எழுத்தே நிறை சுடராம் - பொருந்தி அப்பிரணவத்தைவிட்டு நீங்காத பஞ்சாக்கரமே நிறைந்த உள்ளொளியாகவும்,—ஆங்காரம் அற்றார் அறிவார் - யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்றவர்கள் அறிவார்கள,—அணி அம்பலத்தான் ஆடல் இது பெற்றார் பின் பிறப்பு அற்றார் - அழகிய திருவம்பலத்தான் செய்யும் நிருத்தமாகிய இதனைத்தரிசித்தவர்களே பின்பு சநநமரண மற்றவர்கள் என்க.()

தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற்
சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார—மூற்றமா
வூன்று மலர்ப்பதத்தி லுற்ற திரோதமுத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.

(இ-ள்.) துடியதனில் தோற்றம - டமரகமேந்திய ஸ்ரீஅத்தத்திலே சிருஷ்டியாகவும்,—அமைப்பில் தோயும் திதி - அமைத்த ஸ்ரீஅத்தத்திலே ஆன்மாப் பொருந்தும் இரக்ஷையாகவும,—சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம - சொல்லப்பட்ட அக்கினியேந்திய ஸ்ரீஅத்தத்திலே மலசங்காரமாகவும்,—ஊற்றமா ஊன்று மலர்ப்பதத்தில உற்ற திரோதம் - உறுதியாக வூன்றிய மலர்போலும் பொருந்திய ஸ்ரீபாதத்திலே பிரபஞ்சத்தை மறைக்குந் திரோதமாகவும்,—நான்ற மலர்பபதத்தே முத்தி நாடு - தூக்கிய மலர்போலும் ஸ்ரீபாதத்திலே அநுக்கிரக முத்தியாகவும் திருக்கூத்துச்செய்வனென்று விசாரித்தறிவாயாக என்க. (௫௬)

மாயை தனையுதறி வல்வினையைச் சுட்டுமலஞ்
சாய வமுக்கியரு ளானெடுத்து—நேயத்தா
லானந்த வாரிதியி லான்மாவைத் தானழுத்த
றானெந்தை யார்பரதந் தான்.

என

(இ-ள்.) மாயைதனை உதறி - டமரகமேந்திய ஸ்ரீ அத்தத்தினாலே மாயையை நீக்கி,—வல்வினையைச சுட்டு - அக்கினியேந்திய ஸ்ரீஅத்தத்தினாலே கன்மமலத்தைச் சுட்டு,—மலஞ்சாய அமுக்கி-ஊன்றிய ஸ்ரீபாதத்தினாலே மலமேலிடாமல் அமுக்கி,—அருள்தான் எடுத்து - தூக்கிய பாதத்தினாலே அருளை தனுவாகநிறுத்தி,—நேயத்தால் ஆநந்த வாரிதியில் ஆன்மாவைத்தான் அமுத்தல் தான்-கிருபையினாலே அமைத்த ஸ்ரீ அத்தத்தினாலே ஆநந்தவெள்ளத்திலே ஆன்மாவை அமுத்துவது தான்,—எந்தையார் பரதந்தான் - எம்முடைய பிதாவாகிய பரமேசுவரனுடைய திருக்கூத்து முறைமை என்க. (௩௬)

மோனந்த மாமுனிவர் மும்மலத்தை மோசித்துத்
தானந்த மானிடத்தே தங்கியிடு—மாநந்த
மொண்டருந்தி நின்றாடல் காணுமருண் மூர்த்தியாக்
கொண்டதிரு வம்பலத்தான் கூத்து.

(இ-ள்.) அந்த மோன மாமுனிவர் மும்மலத்தை மோசித்து - முடிவான மௌனமுடைய ஞானிகள் கர்த்தாவினுடைய கிருபையினாலேமூன்று மலங்களையு நீக்கி,—தான் அந்தமான இடத்தே தங்கியிடும்- ஆன்மபோத முடிந்தவிடத்திலே உதயமாகும்,—ஆநந்தமமொண்டு அருந்தி நின்று ஆடல் காணும் - ஆநந்தவெள்ளத்தை முகந்துகொண்டநுபவிப்பது தான்,—அருள் மூர்த்தியாக்கொண்ட திருவம்பலத்தான்கூத்து-ஆன்மாக்களையிரக்ஷிக்கவேண்டுமென்னும காருண்ணியமே திருமேனியாகக்கொண்ட திருவம்பலத்தான் திருநிருத்தஞ் செய்யும முறைமையாம் என்க.()

உரையுணர்வுக் கெட்டா வொருவன்மிகு பஞ்சாக்
கரத்தால் வரைமகடான் பாதி—பரையிடமாக
காணும் படியே கருணையுருக் கொண்டாடல்
பேணுமவர்க் குண்டோ பிறப்பு.

(இ-ள்.) உரை உணர்வுக்கெட்டா ஒருவன் - மனவாக்குக் காயங்களுக்கெட்டாத ஒப்பற்றபரமேசுவரன்,—மிகு பஞ்சாக்கரத்தால் கருணை உருக்கொண்டு - மேலான பஞ்சாக்கரத்தினாலும் கருணையினாலும் திருமேனிகொண்டு,—பரை இடமா - பராசத்தியாகிய திருவம்பலமிடமாக நின்று,—பாதி வரைமகடான் காணும்படியே - பாதியாகிய மலையரையன் மகள் காணும்படிக்கு,—ஆடல் பேணுமவர்க்குப்பிறப்பு உண்டோ-திருக்கூத்தை விரும்பினவர்களுககுப் பின்பு பிறவியில்லையாம் என்க. (௩௮)

நாதாந்த நாடகத்தை நன்றா வருள்செய்தீ
ரோதீ ரெழுத்தஞ்சு முள்ளபடி—தீதறவே
யஞ்செழுத்தீ தாகி லழியுமெழுத் தாய்விடுமோ
தஞ்ச வருட்குருவே சாற்று.

(இ-ள்.) நாதாந்த நாடகத்தை நன்றா அருள்செய்தீர்-தத்துவாதீதமாயிருக்குந் திருக்கூத்து முறைமையை நன்றாக அருள்செய்தீர்,—அஞ்செழுத்து ஈதாகில் அழியும் எழுத்தாய்விடுமோ ஓதீர் - பஞ்சாக்கரம் இவ்வெழுத்துகளிலே யொன்றாயிருக்குமாகில் அழிகிற வெழுத்துக்களாமோ சொல்வீர்,—தஞ்ச அருட்குருவே-புகலிடமாயிருக்குங் கிருபை

யுடைய தேசிகரோ,—தீதறவே எழுத்தஞ்சும் உள்ளபடி சாற்று - ஆத லாற் குற்றமறப் பஞ்சாக்கரத்தின் றன்மையை உண்மையாக அடியேனு க்கு அருள்செய்யவேண்டும் என்க. (கூகூ)

உற்ற குறியழியு மோதுங்காற் பாடைகளிற்
சற்றும் பொருடான் சலியாது—மற்றதுகே
ளீசனரு ளாவி யெழிலார் திரோதமல
மாசிலெழுத் தஞ்சினடை வாம.

(இ-ள்.) ஓதுங்கால் - சொல்லுமிடத்து,—உற்றகுறி அழியும் - பொ ருந்தப்பட்ட வெழுத்துகளுடைய குறிகளழியும,—பாடைகளிற் பொரு டான் சற்றுஞ் சலியாது - பதினெண்பாஷைகளிலே உண்டானபொருள் கள் சற்றுங்கெடாது,—மற்றது கேள் - ஆதலால் அப்பஞ்சாக்கரத்தி னுண்மையைச சொல்லுவோங் கேள்,—ஈசன் அருள் ஆவி எழில் ஆர் திரோதம் மலம ஆசில் அஞ்சு எழுத்தின் அடைவாம் - சிவன் அருள் ஆன்மா அழகுபொருந்திய திரோதம் மலம் ஐநதுங் குற்றமில்லாத பஞ் சாக்கரத்தின் பொருண்முறைமையாம என்க. (சுo)

சிவனரு ளாவி திரோதமல மைந்து
மவனெழுத் தஞ்சி னடைவா—மிவனின்று
நம்முதலா வோதிலரு ணாடாது நாடுமருள்
சிம்முதலா வோதுநீ சென்று.

(இ-ள்.) சிவன் அருள் ஆவி திரோதம் மலம் ஐந்தும் அவன் அஞ்சு எழுத்தின் அடைவாம் - சிவன் அருள் ஆன்மா திரோதம் மலம் ஐந்தும் பரமேசுவரனுடைய பஞ்சாக்கரத்தின் பொருள் முறைமையாயினும்,— இவன் நின்று - பக்குவப்பட்ட ஆன்மாநின்று,—நமமுதலா ஓதில் அருள் நாடாது - நகாரமுதலாக வுச்சரிக்கில் அருள்பொருந்தாது,—சிம்முதலா நீ சென்று ஓது அருள் நாடும் - சிகாரமுதலாக நீ பொருந்தி உச்சரிப்பா யாஞல் அருள் பொருந்தும என்க. (சுக)

அண்ணன் முதலா வழகா ரெழுத்தைந்து
மெண்ணி லிராப்பகலற் றின்பத்தே—நண்ணி
யருளா னதுசிவத்தே யாக்கு மணுவை
யிருளா னதுதீர வின்று.

(இ-ள்.) அண்ணல் முதலா அழகார் எழுத்து ஐந்தும் எண்ணில் - சிவமுதலாகச்சொல்லும் பொருளுடைய அழகுபொருந்திய அக்கரம் அஞ்சையும் (இடைவிடாது) தியானித்தால்,—அருளானது நண்ணி - அருளானது பொருந்தி,—அணுவை இன்று இருளானது தீர இராப்பகல் அற்ற இன்பத்தே சிவத்தே ஆக்கும - ஆன்மாவை இப்போதே மலவி ருள் நீஙகும்படி கேவல சகலங்கள் நீங்கிய விடத்தே ஆனந்த வுருவத் தையுடைய சிவத்தின் கண்ணே சேர்க்கும் என்க. (சுஉ)

ஆதி மலமிரண்டு மாதியா வோதினும்
சேதியா மும்மலமுந் தீர்வாகா—போத
மதிப்பரிதா மின்பத்தே வாழலா மாறி
விதிப்படியோ தஞ்செழுத்து மே.

(இ-ள்.) ஆதி மலம் இரண்டும் ஆதியா ஓதினுற் சேதியா மும்மல மும் தீர்வாகா - ஆதியாகிய நகாரம் மகாரம் இரண்டும் அடியாக வுச்சரித்தால் உறுதியாக மும்மலமு நீங்கமாட்டாது,—மாறி ஓது விதிப்படி அஞ்செழுத்துமே (ஓதினுல்) போதம் மதிப்பு அரிதாம் இன்பத்தே வாழலாம் - சிவமுன்னுக மாறி ஓதும் விதிப்படி திருவெழுத்தஞ்சையும் உச்சரித்தால் ஆன்ம போதத்தால் மதித்தற் கரிதாகிய பேரின்பத்தே வாழலாம் என்க. (௪௩)

அஞ்செழுத்தே யாகமமு மண்ண லருமறையு
மஞ்செழுத்தே யாதிபுரா ணம்மனைத்து—மஞ்செழுத்தே
யானந்த தாண்டவமும் யாவைக்கு மப்பாலா
மோனந்த மாமுத்தி யும்.

(இ-ள்.) அண்ணல் அருமறையும் ஆகமமும அஞ்செழுத்தே - பரமேசுவரன் அருளிய அரியவேதாகமங்களும் பஞ்சாக்கரமே,—ஆதிபுராணம் அனைத்தும் அஞ்செழுத்தே - முதன்மைபெற்ற புராணங்களனைத்தும் பஞ்சாக்கரமே,—ஆநந்த தாண்டவமும் யாவைக்கும அப்பாலாம் மோனந்த மாமுத்தியும் அஞ்செழுத்தே - ஆனந்த நடனமும் தத்துவாதீதமாகிய மௌனமா யிருக்கும் பரமுத்தியும் பஞ்சாக்கரமே எனக. ()

முத்தி தனையடைந்தோர் மூந்துபழம் போதங்கி
வித்தகமாம் வீணை யிவையிற்றி—னொத்த
விரதமணம் வெம்மை யெழினூதம போல
விரவுவரொன் றோதும் விதி.

(இ-ள்.) மூந்து பழம போது அங்கி வித்தகமாம் வீணை இவையிற்றின் ஒத்த இரதம் மணம் வெம்மை எழில் நாதம்போல - முதிய பழமும் மலரும் அக்கினியும் விசித்திரமாகிய வீணையும் ஆகிய இவற்றின் (முறையே) இணங்கிய இரதமும் மணமும் வெம்மையும் அழகிய ஓசையும் போல,—முத்திதனை அடைந்தோர் விரவுவர் என்று விதி ஓதும - பரமுத்தியைப்பெற்றவர் இரண்டறச் சிவத்திற் கலந்திருப்பரொன்று வேதாகமங்கள் விதியாகச சொல்லும் என்க. (௪௫)

தத்துவங்க ளெல்லாஞ் சகசமா வான்மாவிற்
பெத்தத்தி னிற்கின்ற பெற்றிபோன்—முத்திதனிற்
சித்தமல மற்றார் செறிந்திடுவ ரொன்றுமறை
சத்தியமா வோதியிடுந் தான்.

(இ-ள்.) பெத்தத்தில் தத்துவங்க ளெல்லாம் ஆன்மாவிற் சகசமா நிற்கின்ற பெற்றிபோல் - பெத்ததசையிலே தத்துவங்களெல்லாம் ஆன்மாவினிடத்திலே இரண்டறநிற்கு முறைமைபோல,—முத்திதனிற் சித்தமலம் அற்றார் செறிந்திடுவரொன்று சத்தியமா மறை ஓதியிடுந் தான் - முத்திதசையிலே சகசமல மற்றவர்கள் சிவனிடத்திலே இரண்டறப பொருந்தி நிற்பார்களென்று சத்தியமாக வேதாகமங்கள் சொல்லும் என்க.()

ஆதவன்றன் சந்நிதியி லம்புலியி னூர்சோதி
பேதமற நிற்கின்ற பெற்றிபோ—னூதாந்தத்
தண்ண றிருவடியி லான்மா வணைந்தின்பக்
கண்ணி லழுந்தியிடுங் காண்.

(இ-ள்.) ஆதவன்றன் சந்நிதியில் அம்புலியின் ஆர்சோதி பேதம் அற நிற்கின்ற பெற்றிபோல் - ஆதித்தப்பிரகாசத்தின் முன்னே சந்திரப்பிரகாசமானது இரண்டறநிற்கு முறைமைபோல,—நாதாந்தத்து அண்ணல் திருவடியில ஆன்மா அணைந்து - தத்துவாதீதமாயிருக்கின்ற சிவபிரான் திருவடியிலே ஆன்மாப்பொருந்தி,—இன்பக் கண்ணில் அழுந்தியிடுங் காண் - பேரின்பத்திலே இரண்டறப் பொருந்துமென்றறிவாயாக என்க.

> சென்றிவன்றா னொன்றிற் சிவபூ ரணஞ்சிதையு
> மன்றவன்றா னொன்றுமெனி லந்நியமா—மின்றிரண்டு
> மற்றநிலை யேதென்னி லாதித்த னந்தன்விழிக்
> குற்றமற நின்றதுபோற் கொள்.

(இ-ள்.) இவன்றான் சென்று ஒன்றில சிவபூரணஞ் சிதையும் - ஆன்மா சிவனைச்சென்று பொருந்துவனாகில சிவனுக்குப் பூரணத்துவமில்லையாக வேண்டும்,—அவன்றான் ஒன்றுமெனில் அன்று அந்நியமாம்-சிவன் ஆன்மாவைச்சென்று பொருந்துவனாகில் அப்போது ஆன்மா வேறாயிருக்கவேண்டும்,—இரண்டும அற்ற நிலை ஏதென்னில் - இரண்டு முறைமையுமல்லாமல நின்ற நிலை எங்ஙனமெனில்,—இன்று ஆதித்தன் அந்தன் விழிக்குற்றம அற நின்றதுபோற் கொள - இப்போது அந்தகனுக்குப் படலநீங்கின காலத்து ஆதித்தனொளியுங் கண்ணொளியும் இரண்டறக் கலந்து நின்றாற்போலுமெனக் கொள்வாய் என்க.   (௪௮)

> வாக்கு மனமிறந்த வான்கருணை யாளனுருத்
> தாக்கறவே நிற்குந் தனிமுதல்வா—நீக்காப்
> பதியினைப்போ னித்தம பசுபாச மென்றாய்
> கதியிடத்து மூன்றினையுங் காட்டு.

(இ-ள்.) வாக்கு மனம இறந்த வான் கருணையாளன் உருத்தாக்கறவே நிற்குந் தனிமுதல்வா - மனவாக்குகளுக் கெட்டாத அருளே வடிவாய உலகத்திலே தாக்கற்று நிற்குமஒப்பற்ற கர்த்தாவே,—நீக்காப் பதியினைப்போற் பசுபாசம் நித்தமென்றாய் - விட்டு நீங்காமலிருக்கும் பதியினைப்போற் பசுவும்பாசமு நித்தியமென் றருளிச்செய்தாய்,—கதியிடத்தும் மூன்றினையுங் காட்டு - முத்தியிலும அம்மூன்று முதலும் அழியாமனிற்கிற முறைமையை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டும் என்க.   (௪௯)

> முத்திதனின் மூன்று முதலு மொழியக்கேள்
> சுத்தவநு போகத்தைத் துய்த்தலணு—மெத்தவே
> யின்பங்கொ டுத்தலிறை யித்தைவிளை வித்தன்மல
> மன்புடனே கண்டுகொளப் பா.

(இ-ள்.) அப்பா முத்திதனில் மூன்று முதலும் மொழியக்கேள் - மாணவகனே முத்தியிலும் பதிபசுபாசங்களாகிய மூன்றுமுதலும அழியாமனிற்கு முறைமையைச் சொல்லுவாங்கேள்,—சுத்த அநுபோகத்தைத் துய்ததல் அணு - சுத்தமாகிய ஆனந்தாநுபூதியை அநுபவிப்பது ஆன்மா,—இன்பம் மெத்தவே கொடுத்தல் இறை - ஆநந்தத்தை மிகுதியுங் கொடுப்பது கர்த்தா,—இத்தை விளைவித்தல் மலம் - அவ்வாநந்தத்தை மேன்மேலும் விளைவிப்பது மலம்,—அன்புடனே கண்டுகொள் - (இவற்றை) அன்போடு கண்டுகொள்வாய் என்க.   (௫௦)

அப்பாவிம் முத்திக் கழியாத காரணந்தான்
செப்பா யருளாலே செப்பக்கே—ளொப்பில்
குருலிங்க வேடமெனக் கூறிலிவை கொண்டார்
கருவொன்றி நில்லார்கள் காண்.

(இ-ள்.) இம்முத்திக்கு அழியாத காரணந்தான் அருளாலே செப்பாய் அப்பா செப்பக்கேள் - இப்பரமுத்திக்கு அழியாத எதுவைக் கருணையினாலே அருளென்ற மாணவகனே சொல்லக்கேளாய்,—ஒப்பில் குருலிங்கவேடமெனக் கூறில் - (அக்காரணம்) ஒப்பில்லாத குருலிங்க சங்கம வழிபாடென்று (சிவாகமம்) செப்புமானால்,—இவை கொண்டார் - இம்முப்பொருளின் வழிபாட்டை உண்மையாகக்கொண்டவர்,—கரு ஒன்றி நில்லார்கள் காண் - கருப்பைத்திலே பொருந்திப் பிறந்திறவார்களென்று அறிவாய் என்க. (௫க)

கற்று மனம்போற் கசிந்து கசிந் தேயுருகி
யுற்றுசான் லிங்க முயர்வேடம்—பற்றாக
முத்தித் தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்கும்
பத்திதனி னின்றிடுவர் பார்.

(இ-ள்.) கற்று மனம்போற கசிந்து கசிந்தே உருகி உற்று - கன்றணிணியகன்றையுடைய பசுவைப்போலப் பெரிதுங் கசிந்துருகி அமைந்து,—ஆசான் லிங்கம் உயர் வேடம் பற்றாக - சிவதேசிகனையும் சிவலிங்கப் பெருமானையும் உயர்ந்த சிவவேடத்தாரையும் பொருளாகக்கொண்டு,—முத்தித்தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்கும் பத்திதனில் நின்றிடுவர் பார் - சீவன்முத்தியினிற்குந் தலைவரும் மலவாசனை முற்றும் ஒழித்தற் கேதுவாகிய அன்புசெய்யும்வழியே ஒழுகுவர் (ஆதலால் நீயும் அவ்வன்பின் வழியை) நோக்குவாய் என்க. (௫உ)

வாழ்ந்தே னருட கடலே வற்றுப் பவக்கடலில்
வீழ்ந்தே யலையாமன் மேதினியிற்—சூழ்ந்துவிடா
வெண்ணெய்ச் சுவேதவன மெய்கண்ட நாதனே
யுண்மைத் தவப்பயனே யுற்று.

(இ-ள்.) சூழ்ந்துவிடா வெண்ணெய்ச சுவேதவன மெய்கண்டநாதனே - (மெய்யன்பர்) சூழ்ந்துநீங்காத திருவெண்ணெய்நல்லூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சுவேதவனப்பெருமாளென்னும் பிள்ளைத்திருநாமத்தையுடைய மெய்கண்டதேவனே,—அருட்கடலே - கிருபாசமுத்திரமே,—உண்மைத் தவப்பயனே - உண்மையாகிய சரியைமுதலிய தவத்தினர்க்குப் பயனாயுள்ளவனே,—வற்றுப் பவக்கடலில் வீழ்ந்தே மேதினியில் அலையாமல் உற்று வாழ்ந்தேன் - வற்றுதபிறவிப் பெருங்கடலில் வீழ்ந்து உலகவியலிற் சுழலாது (முத்திக்கரையாகிய உனது திருவடியை) அடைந்துவாழ்ந்தேன என்க. (௫௩)

உண்மைவிளக்கமுற்றியது.

மனவாசகங்கடந்ததேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி - உமாபதிதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

சிவப்பிரகாசம்.

காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

ஒளியான திருமேனி யுமிழ்தான மிகமேவு
களியார வரும்யானை கழனாளு மறவாம
லளியாரு மலர்தூவு மடியார்க ளுளமான
வெளியாகும் வலிதாய வினைகூட நினையாவே.

(இதன்பொருள்.) ஒளியான திருமேனி - ஞானப்பிரகாசமான திருமேனியையும்,—உமிழ் தானம் மிகமேவு களி-கவுடசுவடுமிழாநின்ற மத மிகப்பெருகுகின்ற அருட்களிப்பினையுமுடைய,—ஆரவரும்யானைகழல் நாளும் மறவாமல்-(தியானிப்போர் கண்ணும் மனமும்) நிறையவெளிப் படுகின்ற யானைமுகத்தனாகிய கணபதியினுடைய ஸ்ரீபாதங்களை நாடோறு மறவாமல்,—அளி ஆரும் மலர்தூவும் அடியார்கள் உளமான-(செவ்வியால்) வண்டுகளை யாளாநின்ற மலர்களையிட்டு வழிபடுகின்ற அடியவருள்ளமானவைகள்,—வெளி ஆகும-(முன்புண்டான அஞ்ஞானவிருணீங்கி ஞானப்)பிரகாசமாம்,—வலிதாய வினைகூட நினையாவே-(பின்பு) வன்மையதான(மூவித)வினைகளும் (அவர்களைப்) பொருந்தவிசாரியா என்க.

யானை ஆகுபெயர். அவன் யாண்டுஞ்செறிந்து போக்குவரவின்றி நிற்றலின் வருதல் ஈண்டுவெளிப்படுதன்மேற்று. வினைசாதியொருமையாதலின் வலிதென்றார். இது கடவுள்வணக்கத்திற்கு முதற்பொதுவாகத்துதித்த விநாயகர்துதி.

மங்கலவாழ்த்து.

நடராஜர்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஓங்கொளியா யருண்ஞான மூர்த்தி யாகி
யுலகமெலா மளித்தருளு முமையம்மை காணத்
தேங்கமழு மலரிதழி திங்கள் கங்கை
திகழரவம் வளர்சடைமேற் சேர வைத்து
நீங்கலரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்க மன்று
ணின்றிமையோர் துதிசெய்ய நிருத்தஞ் செய்யும்
பூங்கமல மலர்த்தாள்கள் சிரத்தின் மேலும்
புந்தியினு முறவணங்கிப் போற்றல் செய்வாம்.

(இ-ள்.) ஓங்கு ஒளியாய்-(அநாதிமல விருளை நீக்குதலின் எல்லாவொளியினும்) உயர்ந்தவொளியாய்,-அருள் ஞானமூர்த்தியாகி -(அநாதி

மலமுத்தனுதன்னிற றன்னுடைய) கருணையான ஞானமே திருமேனியாக வுடைய நிட்கள சிவனானவன்,—உலகமெலாம் அளித்தருளும் உமை அம்மை காண - பிரபஞ்சத்தையெல்லா முண்டாக்காநின்ற கிரியாசத்தியான உமையென்னுந் திருநாமத்தைப்பெற்ற எல்லா உயிர்க்குந் தாயானவள் காண,—தேங்கமழும் மலர் இதழி திங்கள் கங்கை திகழ் அரவம வளர்சடைமேற் சேரவைத்து - மணநாறுகின்ற விரிந்த கொன்றைமாலையினையும் ஞானசந்திரகலையினையுங் கங்காநதியினையும் விளங்காநின்றபாம்பினையும் நீண்ட சடைமேலே பொருந்தவைத்து,—நீங்கல் அரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்க மன்றுள் நின்று - விட்டு நீங்குதற்கரிய பிறவித்தொடர்ச்சி (தன்னுடல் கண்டோரைவிட்டு) நீங்கும்படி சிற்றம்பலத்துள்ளே நிலைபெற்று,—இமையோர் துதிசெய்ய நிருத்தஞ் செய்யும் - தேவர்கள் துதிப்ப (ஞான) நடனத்தையாடியருளும,—பூங்கமல மலர்த்தாள்கள் - பொலிவினையுடைய தாமரை மலர்போன்ற சீபாதங்கள்,—சிரத்தின்மேலும் புந்தியினும் உற வணங்கிப் போற்றல் செய்வாம் - (எம்முடைய) தலைமேலும் இதயத்துள்ளும் பொருந்தும்படி (யாம) வணக்கஞ்செய்து துதிப்பாம் என்க.

ஆதி என்பது பெயர். இனி அருளாயெனமாறி ஒளியையெழுவாயாக்கலுமாம். செய்யுந்தாள்களென்புழி முதலொடுசினைக்கு ஒற்றுமைகருதி முதல்வினை சினையே லேற்றப்பட்டது.

இது நிட்களபரமசிவனைத் துதித்தலுணர்த்திற்று. (௧)

சிவகாமியம்மையார்.

பரந்தபரா பரையாதி பரன திச்சை
பரஞானங் கிரியைபர போக ரூபந்
தருங்கருணை யுருவாகி விசுத்தா சுத்த
தனுகரண புவனபோ கங்க டாங்க
விரிந்தவுபா தானங்கண் மேவி யொன்றாய்
விமலமா யைந்தொழிற்கும் வித்தாய் ஞாலத்
தரந்தைகெட மணிமன்று ளாடல் காணு
மன்னையருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம.

(இ-ள்.) பரந்த பராபரை - (எங்கும்) வியாபகமான மேலான பராசத்தி,—ஆதி - திரோதானசத்தி,—பரனது இச்சை - பரமசிவனுடைய இச்சாசத்தி,—பரஞானம் - மேலான ஞானசத்தி,—கிரியை - கிரியாசத்தி,—பரபோகரூபந்தரும - (ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியிலுண்டான) மேலான அனுபவ சொரூபத்தைக் கொடுக்கும்,—கருணையுருவாகி - கருணைவடிவாய்,—விசுத்தாசுத்த தனுகரண புவனபோகங்கள் தாங்க - சுத்தா சுத்தங்களான தனுகரண புவனபோகங்களைத் தரித்தற்கு,—விரிந்த உபாதானங்கள் மேவி - விரிந்த முதற்காரணங்களாகிய விந்து மோகினி மான் மூன்றையும் பொருந்தி,—ஒன்றாய் விமலமாய் - (எவற்றிற்கும்) ஒருமுதலாய் நின்மலமாய,—ஐந்தொழிற்கும் வித்தாய் - பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குங் காரணமாய்,—ஞாலத்து அரந்தைகெட - பூலோகத்திலுள்ளாருடைய பிறவித்துயர்கெட,—மணி மன்றுள் ஆடல் காணும் அன்னை - அழகிய சிற்றம்பலத்துள் ஆடுதலைக்கண்டருளும் எவ்வுயிர்க்

கும் தாயானவள்,—அருட்பாதமலர் சென்னி வைப்பாம் - அவளுடைய கிருபையாகிய சீர்பாதமலர்களைச் சென்னிமேல் வைத்து (யாம்) வணங்குவாம் என்க.

படைப்புமுதலிய வைந்துவிதசத்தியும் நிவிர்த்திமுதலிய கலைகளிற் பதிதலிற் சாந்தியானவாதிதிரோதாயியாம். பராபரை ஆதி இச்சை ஞானங் கிரியையாகிய அன்னையெனக் கூட்டுக. இனி பரைமுதலிய வைந்துமாகிக் கருணையுருவாகியென ஆகியென்பதை யீரிடத்து மேற்றலுமொன்று. இன்னும் பராபரை யாதியிலே பரன திச்சாஞானக்கிரியைகளே கருணையுருவாயாடல்காணு மன்னையென இருபெயராக் கலுமொன்று. பரனதுவென்னுமுருபு பரைமுதலியவற்றோடியையும்.

இது அநுதப் பரசிவன் செய்கின்ற பஞ்சகிர்த்தியங்கட்கெல்லாம் உடனுன பராசத்தியைத் துதித்தலுணர்த்திற்று. (௨)

விநாயகர்.

நலந்தரநா லிருந்தமிழின் செய்யுட் குற்ற
நண்ணுமை யிடையூறு நலியாமை கருதி
யிலங்குமிரு குழையருகு பொருதுவரி சிதறி
யிணைவேல்க ளிகழ்ந்தகயற் கண்ணியொடு மிறைவன்
கலந்தருள வருமானை முகத்தான் மும்மைக்
கடமருவி யெனநிலவு கணபதியி னருளா
லலர்ந்துமது கரமுனிவர் பரவவளர் கமல
மனையதிரு வடியிணைக ணினைதல் செய்வாம்.

(இ-ள்.) இருந் தமிழ்நூற் செய்யுளின் குற்றம் நண்ணுமை நலம் தர - பெரிய தமிழ்நூற் செய்யுளிடத்து (ப் பஞ்சாதிகார) க் குற்றம் பொருந்தாமல் (அவற்றுட்கூறிய) நன்மை தருதற்பொருட்டும்,—இடையூறு நலியாமை - (இந்நூன்முடியுமளவும்) இடையே தீங்குவந்து வருத்தாமலும்,—கருதி - நினைத்து,—இலங்கும் இரு குழை அருகு பொருது - விளங்காநின்ற இரண்டு மகரக்குழையளவுஞ்சென்று யுத்தம்பண்ணி,—வரி சிதறி இணை வேல்கள் இகழ்ந்த - செவ்வரிபரந்து இரண்டுவேல்களைப் பழித்த,—கயற்கண்ணியொடும் இறைவன் கலந்து அருள - கயற்கண்ணியாகிய வுமையோடும் இறைவன்கூடிப் பெறுதலான்,—மும்மைக்கடம் அருவியென நிலவு ஆனைமுகத்தான் வருங் கணபதியின் - மூவகைமதமும் அருவிபோல விளங்கப்படாநின்ற யானைமுகத்துடனே அவதரித்தருளின விநாயகனுடைய,—மதுகரம் முனிவர் பரவ அருளால் அலர்ந்து வளர் - வண்டுகளாகிய இருடிகள் பரவுதல்செய்யக் கருணையால் விரிந்துவளராநின்ற,—கமலம் அனைய திருவடி இணைகள் நினைதல் செய்வாம் - தாமரைப்பூவை யொத்த இரண்டு சீர்பாதங்களை (யாம்) தியானிப்பாம் என்க.

முகத்தானுகிய கணபதியெனினுமாம். இருந்தமிழ்நூற்செய்யுளின் குற்றநண்ணுமை நலந்தரவெனமாறுக. உம்மைகள் தொக்கன. வேல்களையென இரண்டாமுருபுவிரிக்க. மும்மைக்கடம் யானைக்கடை. பிள்ளையார்க்கு இருமதமேயுள; ஒருமருப்பிருமதக்கடவுளென்றுர் பிறவாசிரியரும். கண்ணியொடும் உம்மை சிறப்பு. முகத்தான் ஆன் ஒடுவாயிற்று.

இது அந்தச்சத்தியுடனே சிவன்கூடின விடத்தே அவதரித்த விநாயகனைச் சிறப்பாகத் துதித்தலுணர்த்திற்று. (௩)

சுப்பிரமணியர்.

வளநிலவு குலவமரா பதியாய் நீல
　　மயிலேறி வருமீச னருண்ஞான மதலை
யளவில்பல கலையங்க மாரணங்க ளுணர்ந்த
　　வகத்தியனுக் கோத்துரைக்கு மண்ணல்விற லெண்ணு
வுளமருவு சூரனுர மெமதிடும்பை யோங்க
　　லொன்றிரண்டு கூறுபட வொளிதிகழ்வே லுகந்த
களபமணி குறமகடன் மணிமுலைகள் கலந்த
　　கந்தன்மல ரடியிணைகள் சிந்தை செய்வாம.

(இ-ள்.) வள நிலவு குல அமரர் பதியாய் - செல்வம விளங்கிய நல்ல தேவர்களுக்குச் சேனுபதியாய்,—நீலமயில் ஏறி வரும் ஈசன் அருள் ஞான மதலை - நீலநிறத்தையுடைய மயிலேறி (வரங்கொடுத்தற்கு எழுந்தருளி) வருகின்ற சர்வேசுரன் அருளிய ஞானப்பிள்ளை,—அளவில் பலகலை அங்கம் ஆரணங்கள் உணர்ந்த அகத்தியனுக்கு ஓத்து உரைக்கும் அண்ணல் - அளவிறந்த பலநூல்களும ஆறங்கமும வேதங்களும் அறிந்த அகத்தியமாமுனிவனுக்கு வேதப்பொருளை உபதேசிக்குங் குரவன்,—எண்ணு விறல் உளம் மருவு சூரன் உரம - எண்ணப்படாத வீரப்பாட்டை யுள்ளத்தின்கண்ணே (எப்பொழுதும மமதையால்) வைத்திருக்குஞ் சூரனுடையமார்பும்,—எமது இடும்பை - எம்போல்வாருடைய பிறவித்துன்பமும்,—ஓங்கல் - கிரவுஞ்சகிரியும,—ஒன்று இரண்டு கூறுபட ஒளிதிகழ் வேல் உகந்த - (இவைமூன்றும்) ஒவ்வொன்றிரண்டு கூறுபடுமபடி ஒளி விளங்கிய வேலை உயர்த்துவிட்ட,—குறமகடன் களபமலி மணி முலைகள் கலந்த கந்தன் மலர் அடி இணைகள் சிந்தை செய்வாம - குறமகளான வள்ளி நாயகியுடைய பலகூட்டுச்செறிந்த அழகிய திருமுலைகளைக் கூடியருளின கந்தனென்னுந் திருநாமத்தை யுடையவனுடைய மலர்போலுந் திருவடியிணைகளை (யாம்) சிந்திப்பாம என்க.

மதலை ஈண்டு முருகனென்னும் பெயாமாத்திரையாய் வருமென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு முடிபாய் நின்றது. அதிபதியாய் வருமென்க. மதலையண்ணலாகிய கந்தனெனக்கூட்டுக. எண்ணுவிறலெனவுங் குறமகடன் களபமலிமணிமுலைகளெனவு மாறுக. உவந்தவென்றுபாடமாக்கி வேலிலே திருவுளமகிழ்ந்தவனென்பாருமுளர். அயிற்குலவேல்போலக் குலவமரரென்பது நல்ல தேவரென்றுரைக்கப்பட்டது. உரம் இடும்பை ஓங்கலென் னுஞ் செவ்வெண்ணினெருகைதொக்கு நின்றது. உகந்த கலந்த கந்தனென்க. இந்நான்குசெய்யுளுக்கும் யாமெனனுந் தோன்றுவெழுவாய் வருவிக்கப்பட்டன.

இது அந்த விநாயகனுக்குப்பின் அவதரித்த இளையபிள்ளையாரைத் துதித்த துணர்த்திற்று. (௪)

சந்தானதரவர்.

தேவர்பிரான் வளர்கயிலை காவல் பூண்ட
　　திருநந்தி யவர்கணத்தோர் செல்வர் பாரிற்
பாவியசத் தியஞான தரிசனிக ளடிசேர்
　　பரஞ்சோதி மாமுனிகள் பதியா வெண்ணெய்

மேவியசீர் மெய்கண்ட திறலார் மாறு
விரவுபுக ழருணந்தி விறலார் செல்வத்
தாவிலருண் மறைஞான சம்பந்த ரிவரிச்
சந்தானத் தெமையாளுந் தன்மை யோரே.

(இ-ள்.) தேவர்பிரான் வளர் கயிலை காவல் பூண்ட திருநந்தி - ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன் அமர்ந்தருளாநின்ற கயிலைமலைக் காவல்பூண்ட சிறப்பினையுடைய நந்திபெருமான்,—அவர் கணத்து ஓர் செல்வர் - அவருடைய கூட்டத்தில் ஒருசெல்வரான சனற்குமாரமுனிவர்,—பாரிற் பாவிய சத்தியஞான தரிசனிகள் - இவ்வுலகத்தின்கண்ணே (உண்மைப்புகழ்) விரிந்த சத்திய ஞானதரிசனிகள்,—அடிசேர் பரஞ்சோதி மாமுனிகள் - அவருடைய திருவடியைச்சேர்ந்த பரஞ்சோதிமாமுனிவர்,—வெண்ணெய்ப்பதியா மேவியசீர் மெய்கண்ட திறலான் - (தமக்கு எப்பதியும் பதியாயினும்) திருவெண்ணெய் நல்லூரே பதியாகப்பொருந்தின சிறப்பினையுடைய மெய்கண்டதேவரென்னு ஞானவீரர்,—மாறாப்புகழ் விரவு அருணந்தி - ஒழியாதபுகழ்பொருந்திய அருணந்திதேவர்,—விறல் ஆர் செல்வத் தாவில் அருண் மறைஞானசம்பந்தர் - ஞானவீரம் நிறைந்த செல்வத்தோடு கெடாத திருவருளையுடைய மறைஞானசம்பந்தர்,—இவர் இச்சந்தானத்து எமை ஆளுந் தன்மையோரே - ஆகிய இவ்வெழு குரவரும் இந்தச்சந்தானத்திலே எம்மையாளுமியல்புடையார் என்க.

அடிசேரென்பதனை யெங்குங்கூட்டியுரைக்க. நந்தியவரென வொருமைப்பன்மை மயங்கிற்று. பதியாம்வெண்ணெயென்பதூஉம்பாடம். செவ்வெண்ணின்றொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

இது மெய்கண்டசந்ததியின் சாம்பிரதாயத்தை நான்முகத்தாலும் உபதேசத்தாலும் அருளிய சந்தானகுரவர் திருவடியடைவுணர்த்திற்று. (௫)

மறைஞானசம்பந்தர்.

பார்திகழ வளர்சாம வேத மல்கப்
பராசரமா முனிமரபு பயில ஞானச்
சார்புதர வந்தருளி யெம்மை யாண்ட
சைவசிகா மணிமருதத் தலைவ னந்தண்
கார்மருவு பொழில்புடைசூழ் மதின்மீதே மதியங்
கடவாமை நெடுங்கொடியின் கரந்தகையுங் கடந்தைச்
சீர்நிலவு மறைஞான சம்பந்த னெந்தை
திருவளரு மலரடிகள் சென்னி வைப்பாம்.

(இ-ள்.) வளர் சாமவேதம் மல்க - (ஆயிரஞ்சாகை) வளர்கின்ற சாமவேதம் பொலிவுபெறவும்,—பராசரமாமுனி மரபு பயில - பராசரப்பிரமவிருடி கோத்திரம இடையறாது நிலைபெறவும்,—ஞானச் சார்புதர - எம்போல்வார்க்கு ஞானமாகிய பற்றுக்கோடுதரவும்,—பார்திகழ வந்தருளி - நிலவுலகத்தின்கண்ணே (திருமேனிகொண்டு) விளங்க வெழுந்தருளிவந்து,—எம்மை ஆண்ட சைவசிகாமணி - எம்மையடிமையாகக்கொண்ட சைவசூளாமணி,—மருதத் தலைவன் - மருதூர்க்கிறைவன்,—அந்தண் கார்மருவு பொழில் புடைசூழ் மதில்மீதே - அழகிய குளிர்ந்த மேகம் பொருந்திய சோலை

புடைசூழப்பட்ட மதிலின் மேலே,—மதியங் கடவாமை நெடுங்கொடியின் கரம் தகையும் சீர்நிலவு கடந்தை-சந்திரன் கடவாதபடி நெடுங்கொடிகளாகிய கைகள் தகையுஞ் சிறப்புவிளங்கிய பெண்ணாகடமென்னுந் திருநகரையுடைய,—மறைஞான சம்பந்தன் - மறைஞானசம்பந்தனென்னுந் திருநாமத்தையுடையான்,—எநதை - எம்முடைய அத்தன்,—திருவளரும் மலர் அடிகள் சென்னிவைப்பாம் - (அவனுடைய) அழகுவளராநின்ற மலர்போலுந திருவடிகளை (யாந்)தலைமேறபுனைவாம் என்க.

செயவென்னும் வினையெச்சவடுக்குக்களின் உம்மை தொகப்பட்டு வந்தருளியென்னும் வினையோடுமுடிந்தன. பாநிகழவென்பதற்குப் பூஜோகம விளங்கவுமென்று செவ்வேயுரைப்பினுமாம். பயிலுதல் இடையறாமை. சீர்நிலவு கடந்தையெனமொழிமாறுக. கொடியின் இன் அல்வழிச்சாரியை; கண்ணின்வலேசலம்மென்றாற்போல.

இது இந்நூலாசிரியர் தமக்கு நேரே குரவரான மறைஞானசம்பந்ததேசிகரைச் சிறப்பாகத்துதித்தலுணர்த்திற்று. (சூ)

நூற்கருத்து.

> புறச்சமயத் தவர்க்கிருளா யகச்சமயத் தொளியாய்ப்
> புகலளவைக் களவாகிப் பொற்பணிபோ லபேதப்
> பிறப்பிலதா யிருள்வெளிபோற் பேதமுஞ்சொற் பொருள்போற்
> பேதாபே தமுமின்றிப் பெருநூல் சொன்ன
> வறத்திறனால் விளைவதா யுடலுயிர்கண் ணருக்க
> னறிவொளிபோற பிரிவருமத் துவித மாகுஞ்
> சிறப்பினதாய் வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவ
> சித்தாந்தத் திறனிங்குத் தெரிக்க லுற்றாம்.

(இ-ள்.) புறச்சமயத்தவர்க்கு இருளாய் - உலகாயதன் புத்தன் சமணன் மீமாம்சன் மாயாவாதி பாஞ்சராத்திரியென்னும புறச்சமயிகள் அறுவர்க்கும் இருளாய்,—அகச்சமயத்து ஒளியாய் - சைவம பாசுபதம் காளாமுகம் வயிரவம் வாமம் மாவிரதம் என்னும் உட்சமயிகள் அறுவர்க்கும் விளக்கமாய்,—புகல் அளவைக்கு அளவாகி - சொல்லப்பட்ட காட்சி முதலிய அளவைகட்கு மட்டாய்,—பொற்பணிபோல் அபேதப் பிறப்பு இலதாய் - பொன்னும் பணியும்போற் பேதமில்லாத தோற்றமில்லதாய்,—இருள் வெளிபோற் பேதமும் சொற்பொருள்போற் பேதாபேதமும் இன்றி - இருளும் வெளியும்போலப் பேதமும் சொல்லும் பொருளும் போலப் பேதாபேதமுமில்லாமல்,—பெருநூல் சொன்ன அறத்திறனால் விளைவதாய் - வேதாகமங்கள் கூறிய சிவதன்மங்களின் கூற்றினாலே யுண்டாவதாய்,—உடல் உயிர் கண் அருக்கன் அறிவு ஒளிபோற் பிரிவரும் அத்துவிதமாகுஞ் சிறப்பினதாய் - உடலுமுயிருங் கண்ணுமருக்கனும் ஆன்மபோதமுங்கண்ணொளியும் போல வேற்றுமையில்லாத அத்துவிதமாகுஞ் சிறப்பினையுடையதாய்,—வேதாந்தத்தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தத்

திறன் இங்குத் தெரிக்கல் உற்றும் - வேதத்தின் முடிவிலே தெளிவான சைவசித்தாந்தத்தினுண்மையை இந்நாலுள்விளங்கச்சொல்லுவாம் என்க.

புறமும் அகமுமான சமயிகள் பன்னிருவர் கருத்துக்களை விரிந்தநூலிற்கண்டு கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். அபேதநகொள்ளிற் பொன்னும் பணியு மற்றொன்றுறைற்போல எல்லார்க்குஞ் சுகதுக்கங்கள் ஒத்தல்வேண்டும்; பேதங்கொள்ளின் இருளுமொளியும்போலச் சிவனுமுயிருமெக்காலமும் பேதமேயாதலின் வேதாகமங்களிற் சாயுச்சியமென்றுசொல்வது பயனில்சொல்லாம், பேதாபேதங்கொள்ளின் மோக்ஷஞ் சாதிக்கவேண்டுவதில்லையாம்; ஆகையால் அவைமூன்றும் நீக்கப்பட்டன.

இது நூற்கருத்துணர்த்திற்று. (எ)

தீ . சா தி ர ம்.

மூவகையா ருயிர்வர்க்க மலத்தா ரானம
 மூலமலத் தார்மூன்று முடையா ரன்றே
தீவகமா மெனவுருவாய் வந்து நாதன்
 திருநோக்காற் பரிசத்தாற் றிகழும் வாக்காற்
பாவனையான் மிகுநூலால் யோகப் பண்பாற்
 பரவிவரு மவுத்திரியாற் பாச நாச
மேவவரு ளுதவுமவுத் திரியிரண்டு திறனும்
 வியன்கிரியை ஞானமென விளம்பு மாறே.

(இ-ள்.) மலத்தார் கன்ம மூலமலத்தார் மூன்றுமுடையார் - ஆணவமலமொன்றேயுடைய விஞ்ஞானகலர் ஆணவமலமுங் கன்மமலமுமுடைய பிரளயாகலர் மூலமலங் கன்மமல மாயாமலமென்னு மூன்றுமலமுமுடைய சகலர் (ஆக),- ஆர் உயிர் வர்க்கம் மூவகை-நிறைந்த ஆன்மவர்க்கம் மூன்றுவிதப்பட்டிருக்கும்,—அன்றே - (இவர்க்கு இவை) அநாதியே,— நாதன் தீவகமாமென உருவாய் வந்து - (அம்மூவகையாருட் பக்குவரான சகலர்க்குப்) பரமசிவன், பார்வையிட்டு மற்றொன்று பிடிக்குமாறுபோலத் திருமேனி கொண்டுவந்து,—திருநோக்கால் பரிசத்தால் திகழும் வாக்கால் பாவனையால் மிகுநூலால் யோகபபண்பால் பரவிவரும அவுத்திரியால் பாசநாசம் மேவ அருள் உதவும் - (சிவத்தியானமபண்ணி விழித்துப்பார்க்கின்ற) சட்சுதீட்சையாலும (சிவஹத்தம்வைக்கின்ற) பரிசதீட்சையாலும் (மூலப்பிரமாங்கங்களைத்தானுச்சரிக்கின்ற) வாசகதீட்சையாலும (குண்டமண்டலாதியெல்லாம் மனோபாவகத்தாற் கற்பித்துச்செய்கின்ற) மானததீட்சையாலும் (விசேஷசமயாநந்தரம் காமிகமுதலிய சித்தாந்தசாத்திரங்களையுபதேசிக்கின்ற) சாத்திரதீட்சையாலும (தாரணைமுதலியயோகங்களையுபதேசிக்கின்ற) யோகதீட்சையாலும் சொல்லப்பட்டுவருகின்ற (குண்டமண்டலாதிகளால் வெளிப்படச்செய்கின்ற மூவகை) அவுத்திரிதீட்சையாலும் மும்மலங்களும் நாசத்தையடைய அநுக்கிரகத்தைக் கொடுப்பன்,— அவுத்திரி - நிருவாணமான அவுத்திரிதீட்சையானது,—வியன் கிரியை ஞானம் என விளம்புமாறு இரண்டு திறனும் - பெரியகிரியாவதி ஞானவதியென்று சொல்லும்படி இரண்டு கூறும் என்க.

பண்பு முறைமை. பின்வந்த அவுத்திரி எற்புழிக்கோடலான் நிருவாணமாயிற்று. நாதனுதவுமெனவினையும். ஞானத்தாற்கலாதியற்றவர் விஞ்ஞானகலர். பிரளயத்திலே அவையற்றவர் பிரளயாகலர். கலாதிகூடினவர் சகலர் எனக்கொள்க. இதனைப்பவுட்கரத்திலே (ஸகலாகலபேதேந) "சகலாகலபேதேந" என்பதனாலறிக. தீவகமாமெனற்மையான "முன்னும்பின்னும் வருவழிக்கொளால்" என்னுந்தந்திரவுத்தியாற் சகலர்க்கென்பதுபெற்றும். இனி தீவகமாமென்பதைச் சுடராக்கி விஞ்ஞானகலரிற் பசுவர்க்கு ஞானச்சுடராய்வந்தெனறும், உருவாயெனபதற்குப் பிரளயாகலரிற் பக்குவர்க்கு அனந்ததேவநாயனாராக வந்தென்றும், தீவகமாமென வுருவாயெனக் கூட்டி முன்னுரைத்தவாறு முறைத்துத் திருநோக்குமுதலியவற்றைச் சகலர்க்காக்கிப் பாசநாசமேவ வருளுதவுமெனபதை மூவர்க்குமாக்கி முடிப்பினுமாம். ஆகவென ஒருசொல்வருவிக்க. பசுவாபக்குவ பேதங்களாலே விஞ்ஞானகலர் நால்வர். பிரளயாகலர் மூவர். சகலர் மூவராகப் பதினமராவாரெனவறிக. விரிக்கிற்பெருகும்.

இது அநதப்பேற்றைப் பெறுகின்றவுயிர் இத்துணைப் பகுதியுடையனவென்பதூஉஞ் சகலர்க்குப் பரமசிவன் அநுக்கிரகிக்கு முறைமையுமுணர்த்திற்று. (அ)

விருமபியமந்திராதிகார மர்ச்சனா திகார
மேவுமயோ காதிகார மெனச்சமய விசேடம
வரும்பொருவி னிருவாண மந்திரங்கள் பதங்கள்
வன்னங்கள் புவனங்க டத்துவங்கள் கலைக
ளிரங்கடைவிற்றொகைபதினொன் றெண்பத்தொன் றைம்பத்தொன்
றிருநூற்றே டிருபத்து நாலாறு றைந்திற்
பரந்தநெறி யறுவகையு மொருவிநினை வரிதாம
பரபதத்து ளுயிர்விரவப் பயிற்று மன்றே.

(இ-ள்.) சமய விசேடம் - சமயவிசேடமாகிய தீட்சைகள் இரண்டும்,—விருமபிய மந்திராதிகாரம் அர்ச்சனாதிகாரமமேவும் யோகாதிகாரமென வரும் - விரும்பப்பட்ட மந்திரங்களுக் கதிகாரம் அர்ச்சனைக்கதிகாரம் அதற்கினமாகப் பொருந்தப்பட்ட யோகத்துக்கதிகாரமென்று சொல்லப்பட்டு வரும்,—பொருவில் நிருவாணம் - ஒப்பற்ற நிருவாண தீட்சையானது,—மந்திரங்கள் பதஙகள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் இரங்கு அடைவில் தொகை-மந்திரங்கண்முதலாகச்சொல்லப்பட்ட நிரனிறைத் தொகையான,—பதினொன்று எணபத்தொன்று ஐம்பத்தொன்று இருநூற்றேடிருபத்து நாலு ஆறு ஐந்தில்-இவ்வெண்களையுடைய,—பரந்த நெறி அறுவகையும் ஒருவி - மந்திரங்கள் பதஙகளாலும் பதஙகள் வன்னங்களாலும் வன்னங்கள் புவனங்களாலும் புவனங்கள் தத்துவங்களாலும் தத்துவங்கள் கலைகளாலும வியாத்தமான வத்துவாவாறுகூற்றையு நீக்கி,—நினைவு அரிதாம் பரபதத்துள் உயிர் விரவப்பயிற்றும அன்றே - நினைத்தற்கரிய மேலான இலய தத்துவத்திலே ஆன்மாப் பொருந்தும்படி பண்ணும் என்க.

எனவே சமயஞ் சரியாதிகாரம். விசேடங் கிரியாயோகங்கட்கதிகாரம். நிருவாணம் ஞானாதிகாரமென்பதாயிற்று. அதிகாரம் யோக்கியம். கிரியாயோகமிரண்டற்கும் அதிகாரமொன்றென்பதறிவித்தற்கு மேவுமென்றடைகொடுத்தார். அதிகாரமென்பதற்கு அதிகரிக்கை யென்றுரைப்பாருமுளர். அன்று ஏ அசை.

இது அங்ஙனமனுக்கிரகம் பண்ணுதற்குக் கருவியாகிய எழுவகையான தீட்சைகளில் வைத்து அவுத்திரிதீட்சை முப்பகுதிற்றென்று மவற்றுண் மூன்றும் பகுதியான நிருவாணஞ் சாயுச்சியத்தை யடைவிக்குமென்றுமுணர்த்திற்று. (௯)

கிரியையென மருவுமவை யாவு ஞானங்
 கிடைத்தற்கு நிமித்தமெனக் கிளக்கு முண்மை
சரியைகிரி யாயோகத் தன்மை யோர்க்குச்
 சாலோக சாமீப சாரூ பங்கண்
மருவியிடு முயர்ஞான மிரண்டா மாறு
 மலமகல வகலாத மன்னு போதத்
திருவருளொன் றொன்றதனைத் தெளிய வோதுஞ்
 சிவாகமமென் றுலகறியச் செப்பு நூலே.

(இ-ள்.) கிரியையென மருவுமவை யாவும் ஞானங் கிடைத்தற்கு நிமித்தமெனக் கிளக்கும் - (சரியையாதி மூன்றுபாதத்தில்) கிரியையென்று பொருந்தப்படு மவைகளெல்லாம ஞானமுண்டாதற்குக் காரணமென்று ஆகமங்கள் சொல்லும்,— உண்மை - இது சத்தியமே,— சரியை கிரியா யோகத் தன்மையோர்க்குச் சாலோக சாமீப சாரூபங்கண் மருவியிடும் - அந்தச் சரியைகிரியை யோகங்களின் முறைமையிலே நின்றவர்கட்குச் சாலோக முதலிய மூன்றும் பொருந்தும்,— உயர் ஞானம் இரண்டாம் - (ஞானபாதத்தில்) உயர்ந்த ஞானமானது இருவகையாம்,— மாறு மலம் அகல அகலாத மன்னுபோதத் திருவருள் ஒன்று - (அவையெங்ஙனமெனின்) ஆன்மாக்களைவிட்டு நீங்காத மலம் விட்டு நீங்குமபடி சிவத்தைவிட்டுநீங்காத நிலைபெற்ற அறிவான திருவருள் ஒன்று,— ஒன்று அதனைத் தெளிய ஓதும் சிவாகமம் - மற்றை ஒன்று அந்த ஞானத்தைத் தெளியச்சொலலுஞ் சிவாகமங்கள்,— என்று உலகு அறியச் செப்பும் நூலே - என்றும் உயர்ந்தோரறியுமபடி அவ்வாகமங்கள் சொல்லும என்க.

பரஞானம் அபரஞானமென்னு மிரண்டுமே திருவருளும் ஆகமமுமென்றறிக. உண்மைச்சரியையென்பது சுருதி வழுவின்றியனுட்டித்த தன்மையோர்க்கென்றுமாம்.

இது முன்செய்யுளைநோக்கிச் சமயவிசேடங்களுக்குப்பயன்சொல்லாததெனனை யென்று வினவியதற்கு உத்தரமும் ஞானமிருவகையெனபதூஉமுணர்த்திற்று. (௧௦)

நூன்மரபுமுதலியன.

தெரிந்தகுரு முதல்வருயர் சிவஞான போதஞ்
 செப்பினரபின் பவர்புதல்வர் சிவஞான சித்தி
விரித்தனர்மற் றவர்கடிரு வடிகள் போற்றி
 விளம்பியநூ லவையிரண்டு மே விரும்பி நோக்கிக்
கருத்திலுறை திருவருளு மிறைவ னூலுங்
 கலந்துபொது வுண்மையெனக் கருதி யானு
மருத்திமிக வுரைப்பன்வளர் விருத்த நூறு
 மாசில்சிவப் பிரகாச மாகு மென்றே.

(இ-ள்.) தெரித்த குருமுதல்வர் - (இந்தச் சாம்பிரதாய வுண்மையை முன்னம) விளக்கிய முதலாசிரியரான மெய்கண்டதேவநாயனுர்,— உயர் சிவஞானபோதஞ் செப்பினர் - மேலான சிவஞானபோதமென்னும் (ஸ்ரீநந்திகேசுரவாக்கியத்தைத்) தமிழாக அருளிச்செய்தார்,—பின்பு அவர் புதல்வர் சிவஞானசித்தி விரித்தனர் - பின்பு அவருடைய சீடரான அருணந்திதேவநாயனுர் (அந்நூற்பொருளை) விரித்துச் சிவஞானசித்தியாக அருளிச்செய்தார்,—மற்றவர்கள் திருவடிகள் போற்றி - (அவ்விரண்டு நூலுஞ் சுருங்கியும் விரிந்து மிருக்கின்றமையின்) அவ்விரண்டு நாயன்மாருடைய ஸ்ரீபாதங்களை வணங்கி,—விளம்பிய நூல் அவை யிரண்டும் விரும்பி நோக்கி - அவர்கள் அருளிச்செய்த அந்நூலிரண்டையும் விரும்பி ஆராய்ந்து பார்த்து,—கருத்தில் உறை திருவருளும் இறைவனூலுங் கலந்து - என்னுடைய கருத்திற்பதிந்த அவர்களுடைய திருவருளையுஞ் சிவாகமங்களையுங் கூட்டி, — ஆகில் சிவப்பிரகாச மாகுமென்று - குற்றமில்லாத சிவப்பிரகாசமென்றுபெயரிட்டு,— வளர் விருத்தம நூறும - வளர்கின்ற விருத்தச் செய்யு ணூற்றையும்,—பொது உண்மையெனக் கருதி - பொதுவென்றும் உண்மையென்றும் இரண்டாகவிசாரித்து,— யானும் - (ஒருபொருளல்லாத) யானும்,—அருத்தி மிக உரைப்பன் - (புல்லறி) வாசைமிகுதலாலே சொல்வேன் என்க.

யானுமென்ற உம்மை இழிவு. ஆகின்மை சிவத்தின்மேற்று. இந்நூலுணர்ந்தார்க்குச் சிவப்பிரகாசமாதலின் நூன்மேலேற்றித் தற்புகழ்தலாம். அந்நூலிரண்டையுஞ் சிவாகமங்களையு மாராய்ந்தென்பார் கருத்திலுறை திருவருளு மிறைவனூலுங் கலந்தென்றுபசரித்தார். அந்நூலின் கருத்திலுறையருளுமெனபாருமுளர.

இது அபரஞானமான சிவாகமப்பொருளைத் தமிழ்ப்படுத்திய முறைமையும் பெயரும் வகையுந் தொகையும் யாப்புமுணர்த்திற்று. (௧௧)

அவையடக்கம்.

தொன்மையவா மெனுமெவையு நன்றாகா வின்று
தோன்றியநூ லெனுமெவையுந் தீதாகா துணிந்த
நன்மையினர் நலங்கொண்மணி பொதியுமதன் களங்க
நவையாகா தெனவுண்மை நயந்திடுவர் நடுவாந்
தன்மையினர் பழமையழ காராய்ந்து தரிப்பர்
தவறுநலம பொருளின்கட் சார்வாராய்ந் தறித
லின்மையினர் பலர்புகழி லேத்துவரே திலருற்
றிகழ்ந்தனரே லிகழ்ந்திடுவர் தமக்கெனவொன் றிலரே.

(இ-ள்.) தொன்மையவா மெனும் எவையும் நன்றாகா - பழையனவாகுமென்று சொல்லப்படும எத்துணைச் சிறப்புடைய நூல்களும் (பதிபசு பாசங்களை விளங்கச் சொல்லாவாயின்) நன்மையாகா,—இன்று தோன்றிய நூலெனும் எவையுந் தீதாகா - இப்பொழுதுண்டான நூலென்று சொல்லப்படும் எத்துணைச்சொல்லிழி புடைத்தாயினும் (அவைகளை விளங்கச்சொல்லுமாயின்) தீமையாகா,—துணிந்த நன்மையினர் - தெளிந்த வுத்தமரானவர்கள்,—நலங்கொள் மணி பொதியும் அதன் களங்கம் - நல்ல

குணத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற மணியைப் பொதியுங் குற்றம்,—நவை யாகாதென வுண்மை நயந்திடுவர் - (பொதியப்படுமெணியின்) குற்றமாகா தென்று கருதி அப்பொருளி னுண்மைத் தன்மையை விரும்புவார்கள் (அது போல்) இந்நூலுந் திரிபதார்த்தத்தைச் சொல்லுகையாதலிற் சொற்குற் றமும் புதுமையுங் கொள்ளாது பொருளுண்மையே கொள்வர்,—நடுவாந் தன்மையினர் பழமை அழகு ஆராய்ந்து தரிப்பர் - இனி மத்திமமான மு றைமையையுடையவர்கள் (உத்தமரைப் போலப் பொருளின்மை தீமை கேட்டமாத்திரத்தில் அறுதியிட மாட்டாராகையாலே) பண்டுள்ள நூல்க ளினழகைப்பார்த்து அவையிரண்டு மொப்பிற் கொள்வர்,—தவறு நலம் பொருளின்கண் சார்வு - (உத்தமரைப்போலக்) குணமுங் குற்றமும் பொ ருளினிடத்துச் சார்தலே,—ஆராய்ந்து அறிதல் இன்மையினர் - ஆராய்ந்த றிதலும் மத்திமரைப்போல ஒப்புமை நோக்கியறிதலும் இல்லாத அதன் மர்கள்,—பலர் புகழின் ஏத்துவர் - (இந்நூலே அறிவுடையோர் பலருமிரு ந்து) கொண்டாடிற் (கூடியிருந்து) கொண்டாடுவர்,—ஏதிலர் உற்று இக ழ்ந்தனரேல் இகழ்ந்திடுவர் -(இதனைப்) பரசமயிகள் இகழ்ந்துரைக்கிற் (கூடி யிருந்து) இகழ்ந்துரைப்பர்கள்,—தமக்கென ஒன்று இலர் - தமக்கென வோரறிவில்லாதாராகையால் என்க.

நன்று தீதென்னு மொருமைகள் பண்பின்மேனின்றன. இனி எவையு நன்ரு கா வெவையுந்தீதாகா நல்லதே நன்ருந் தீயதே தீதாமெனக் குறிப்பாலுரைப்பினு மாம். உற்று:கூடி. உற்றேத்துவர் உற்றிகழ்ந்திடுவரென்க. பொதியுங்களங்க மத னவையாகாவென அந்நுவயமாக்குக. சார்வறிதல் ஆராய்ந்தறிதலென அறிதலேயி ரண்டிடத்து மேற்றுக. மேற்பதிபசுபாசந் தெரித்தலென அதிகாரப்பட்டு வருத லானு முவமையானும் பதிபசுபாசங்களைச் சொல்லாதாயினென்றுரைத்தாம். இவை பன்னிரண்டும் மங்கலவாழ்த்து.

இது அவையடக்கமுணர்த்திற்று. (கஉ.)

மங்கலவாழ்த்துமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம - கூ.

பொதுவதிகாரம்.

முதற்சூத்திரம்.

இதுமுதல் "ஏற்றவினை" எனஅஞ்செய்யுளீருகிய ஆறு திருவிருத்தங்க ளாலும் முதனூலாகிய சிவஞானபோதத்தின் முதற்சூத்திர முணர்த்துவானெடுத் துக்கொண்டார்.

பதியிலக்கணம்.

பலகலையா கமவேதம யாவையினுங் கருத்து
பதிபசுபா சந்தெரித்தல் பதிபரமே யதுதா
னிலவுமரு வுருவன்றிக் குணங்குறிக ளின்றி
நின்மலமா யேகமாய் நித்த மாகி

யலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசல மாகி
யகண்டிதமா யானந்த வுருவா யன்றிச்
செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிந்து ளோரே.

(இ-ள்.) வேதம் ஆகமம் பலகலை யாவையினுங் கருத்துப் பதி பசு பாசந் தெரித்தல் - வேதாகமங்கண் மற்றைப்பல நூல்களெல்லா வற்றினுமுள்ள தாற்பரியமாவதுபதிமுதலிய பதார்த்தங்களைப் பகுத்துக் கூறுதல்,—பதி பரமே - (அவற்றுட்) பதியாவது (ஏனையிரண்டற்கு) மேலாயிருப்பதொன்றே,—அதுதான் - அந்தப்பதிதான்,—நிலவும அரு உரு அன்றி - விளங்கப்பட்ட நிட்களமுஞ் சகளமுமல்லதாய்,—குணங் குறிகள் இன்றி - (தத்துவாதிதமாகையாலே) முக்குணங்களும் ஓரடையாளமு மில்லாதாய்,—நின்மலமாய் - (அநாதியிலே படிகம்போல) அழுக்கில்லாதாய்,—ஏகமாய் - ஒருமுதலாய்,—நித்தமாகி - தோற்றமின்றி யிருப்பதாய்,—அலகு இல் உயிர்க்கு உணர்வாகி-அளவில்லாத வுயிர்களுக்கும அறிவாகி,—அசலமாகி - சலனமற்றதாய்,—அகண்டிதமாய் - (ஞானசொரூபமாகையாலே) ஒன்றினாலே கண்டிக்கப் படாததாய்,—ஆனந்த உருவாய் அன்றிச் செலவு அரிதாய் - அறிவுருவாலலன்றிக் கிட்டுதற் கரியபொருளாய்,—செல்கதியாய் - (அறிவுருவாலற்) சென்றடையப்படும்பேறாய்,—சிறிதாகி-அணுவுக்கணுவாய்,—பெரிதாய் - மகத்துக்கு மகத்தாய்,—திகழ்வது - விளங்குவதாயிருக்கும்,—தத் - அந்தப்பொருளை,—தெளிந்துளோர் சிவமென்பர் - அறிவாற்றெளிந்தோர் சிவமென்று சொல்வர் என்க.

தற்சிவமென்பது வடசொல்லாய் எழுவாய்க்கும் இரண்டாவதற்கும் பொதுவாய் நிற்கும். தேர்முதலானவை ஒருவனான்முடியாமையிற் பிரபஞ்சமும் அநேகங் கருத்தாக்களாலுண்டாக வேணடுமெனனும் அநேகேசுரவாதிமதமும் ஓரான்மாமுத்தனானல் அவனிடத்திலே கருத்தா தன்னதிகாரத்தைவைத்துத் தான் பரமற்றிருப்பன அவனும் அப்படி யொருவனிடத்திலேவைததுப் பரமற்றிருப்பனென்னும் பிரவாகேசுரவாதிமதமும் ஏகமாயென்றதனான் மறுக்கப்பட்டன; என்னை! தேர்முதலானவை அநேகர் கூடியும் ஓர்கருத்தாவினேவலான் முடியுமாதலின் முன்னையோன்மதமும் ஈசுரன் சத்திக்கொரு காலமுங்குறைவில்லை யாதலானும் ஒருகாலத்தில் அநேகர்முத்தரானல ஒருவனிடத்திலே வைத்தல் கூடாதாதலானும் மற்றையவன்மதமு மறுக்கப்படுமெனக்கொள்க. நித்தமாயென்றதனாற்கருத்தா க்ஷணிகனெனும் பவுத்தன்முதலியோர்மதம மறுக்கப்பட்டன; என்னை? க்ஷணிகமாயிருப்பதொன்றுக்குப் பிரபஞ்சகிருத்தியநடத்தல் கூடாமையின். அலகிலுயிர்க்குணர்வாகி யென்றதனால் மாயாவாதி சிவாத்வைதி மதங்களுமறுக்கப்பட்டன; என்னை! ஆன்மாக்கள அநாதியேபாசபந்தமாதலின். இனி ஆனந்த வுருவாயென்பதற்குச் சுகசொரூபமாயென்றும் அன்றிச்செலவரிதாயெனப்பிரித்து மாறுபட்டசமயிகள் செல்லுதற்கு வழியாயென்றுமுரைப்பாருமுளர். ஆனந்தவுருவாயன்றிச் செலவரிதாயென்றதனாற்றானே ஆனந்தவுருவாலற் செல்லப்படுமென்றிருக்கச் செல்கதியாயென்றல் புனருத்தியன்று வலியுறுத்தற்பொருட்டு. மலத்தினீங்குதலே அறிவுரு. "ஆனந்தங்கதியென்னவறிவழிகைவீடென்கை யூனம்" என்றிதற்கு மூனூலினுங் கூறினமையான் ஆனந்தமீண்டறிவென்றேகொள்க.

இது பதிபசுபாசமென்னும்ப்பொருளில்வைத்துப் பதியிலக்கணமுணர்த்திற்று.

நீடுபரா சத்திநிக ழிச்சா ஞான
நிறைகிரியை தரவதனை நிமலன் மேவி
நாடரிய கருணைதிரு வுருவ மாகி
நவின்றுபல கலைநாத விந்து வாதி
கூடுமொளி வளர்குடிலை மாயை மேவிக்
கொடுவினைகொ டனுகரண புவன போகம்
பீடுபெற நிறுவியவை யொடுக்கு மேனி
பிறங்கியநிட் களசகளப் பெற்றி யாமே.

(இ-ள்.) நீடு பராசத்தி நிகழ் இச்சா ஞானம் நிறை கிரியைதரு அதனை நிமலன் மேவி - நிலைபெற்ற மேலான சிவசத்தி தன்னிடத்துண்டான இச்சாசத்தியையும் ஞானசத்தியையும் நிறைந்திருக்கின்ற கிரியாசத்தியையு முண்டாக்க அந்தச்சத்திகளை நின்மலனை சிவன்பொருந்தி,—நாட அரிய கருணை திருவுருவமாகி - குறித்தற்கரிய கருணையே திருமேனியாகக்கொண்டு,—வளர்குடிலைமேவி - பெரியகுடிலையைப்பொருந்தி,—நாதவிந்து ஆதி - நாதவிந்துமுதலிய தத்துவங்களையும,—ஒளி கூடுந் தனுகரண புவனபோகம் - (விஞ்ஞானகலர்க்கு) ஒளிபொருந்திய தனுகரணபுவனபோகங்களையும்,—பீடுபெற நிறுவி - பெருமைபெறப்படைத்து நிறுத்தி,—நவின்று பலகலை - (விந்துவிலேநின்றுஞ் சூக்குமைமுதலிய நாலுவாக்குகளையும் ஐம்பத்தோரக்கரங்களையும படைத்து அக்ஷரங்களை மாறிமாறிப் புணர்த்துப் பதங்களையாக்கி அவற்றை மாறிமாறிப் புணர்த்து வாக்கியங்களையாக்கி அவற்றை மாறிமாறிப் புணர்த்துச் சுலோகங்களாக்கி அவற்றால்) வேதாகமாதிகளை அங்ஙனமருளிச்செய்து,—மாயைமேவி - அதோமாயையைப்பொருந்தி,—கொடுவினைகொள் தனுகரண புவனபோகம் பீடுபெற நிறுவி - (பிரளயாகலர்க்குஞ் சகலர்க்கும்) கொடியவினைகளைப்பொருந்தியிருக்கின்ற தனுவாதிகளைப் பெருமைபெறப் படைத்துநிறுத்தி,—அவை ஒடுக்கும் - அவற்றை (மீண்டும் அவ்வெல்லைகளிலே யொடுக்குவன்,—மேனி - அவற்றை ஒடுக்குவிக்குந் திருமேனியுந் தோற்றுவிக்குந் திருமேனியும்,—பிறங்கிய நிட்கள சகளப் பெற்றியாம - நிரனிறையாக வுயர்ந்த நிட்களமுஞ் சகளமுமான முறைமையாம என்க.

நிட்களசகளமெனப் பின்வருதலின் அவற்றிற்கேற்பப் பொதுவாய்நின்ற மேனி ஒடுக்குவிக்குமேனி தோற்றுவிக்குமேனியெனப் பகுக்கப்பட்டது. இனி நிறுவி யொடுக்குதற் கேதுவானமேனியென எச்சமாக்கி எதிர்நிரனிறையாக வுரைப்பினுமாம். நிறுவியெனவே படைப்புமடங்கிற்று. பரமசிவனுக்கு இந்தமேனியிரண்டு முபசாரமே.

இது அந்தப் பரமசிவன் பிரபஞ்சத்தை நடத்துமுறைமையுணர்த்திற்று. (உ)

ஈங்கிதுவென் றதுகடந்த வியல்பி னானு
மீறுமுத னடுவொன்று மிலாமை யானு
மோங்கிவளர் ஞானமய னாத லானு
முண்மைபிறர்க் கறிவரிய வொருமை யானுந்
தாங்கரிய வெறுப்பினொடு விருப்பு மெல்லாஞ்
சார்வரிய தனிமுதல்வ னாத லானு
நீங்கலரு முயிர்க்குயிராய் நிற்ற லானு
நிறுத்திடுவ னினைந்தவுரு நிமலன் றானே.

(இ-ள்.) ஈங்கு இதுவென்று அது கடந்த இயல்பினானும் - (காட்சிமுதலிய அளவைகளைக் கடந்தவனாதலின்) இவ்விடத்திதுவென்று சுட்டிக்காட்டு மதனைக்கடந்த வியல்பாலும்,—ஈறு முதல் நடு வொன்றும் இலாமையானும் - (சர்வவியாபகனாகையால்) அவனுக்கு முதனடுவிறுதிகள் ஒன்றுமில்லாத தன்மையாலும்,—ஓங்கிவளர் ஞானமயனாதலானும் - (சடமான பிரபஞ்சஞ் சேதனனையன்றி நடவாமையிற் கன்மகாலேசுரவாதிகளைப் போலவுமன்றி வயிந்தவசரீரங் கொள்வனென்னின் ஆன்மாக்களிலொருவனாதலின் இதுவுமன்றி அவன்) மிகுந்துவளர்கின்ற ஞானசொரூபனாகையாலும்,—உண்மை பிறர்க்கு அறிவு அரிய ஒருமையானும்,—(தானிரண்டறக்கலந்து நிற்கையாலுந) தன்னுண்மையை (த்தானே மூர்த்திகரித்தெழுந்தருளிவந்து பரஞானத்தால் அறிவிக்கப்படுமேவர்க்கன்றி) மற்றையவர்க்கு அறியவொண்ணாத ஒப்பற்ற தன்மையுடையனாதலானும,—தாங்க அரியவெறுப்பினொடு விருப்புமெல்லாஞ் சார்வு அரிய தனிமுதல்வனாதலானும் - (நின்மலனாகையாலே) பொறுத்தற்கரியவெறுப்பும் விருப்புமாகியவெல்லாம்பொருந்துதற்கரியவொப்பில்லாததலைவனாகையாலும்,—நீங்கல் அரும் உயிர்க்கு உயிராய் நிற்றலானும் - விட்டுநீங்குதற்கரிய ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பிராணனாய் நிற்கையாலும்,—நிமலன் நினைந்த உருத்தானே நிறுத்திடுவன் - நின்மலனான பரமசிவன் தன்னுடைய திருவுள்ளத்துக்குப் பொருந்தினதொரு திருமேனியைத்தானே தனதாகநிறுத்துவன் என்க.

மேனிதனக்கெனக்கொண்டுதானேயென்பர். ஒருமைமுறைமையென்பாருமுளர்.

இதுவும் அதனை ஒருவகையானுணர்த்திற்று. (௩)

உலகமெலா மொருவனோ டொருத்தி யொன்றென்
றுளதாகி நின்றளவி லொடுங்கும் பின்னு
மலமதனா லுளதாகு முருவ மாறி
வருவதுபோ வதுசெல்வ தாத லானு
மலைவிலசே தனமாயை யாத லானு
மணுக்களொரு வடையுமறி விலாமை யானு
நிலவுதொழின் மருவியுநிற் றலானு
நின்றவையு மளித்திடுவ னிமலன் றானே.

(இ-ள்.) உலகமெலாம் ஒருவனோடு ஒருத்தி ஒன்றென்று உளதாகி நின்று அளவில் ஒடுங்கும் - (உலகாயதன் பிரபஞ்சநதானே இயல்பாயுண்டாம் கர்த்தாவெற்றுக்கெனின் இயல்பு ஒருபடித்தாயிருத்தல்வேண்டும் அப்படியன்றிப்) பிரபஞ்சமெல்லாம அவனவளதுவென(க் கன்மத்துக்கீடாக) த்தோன்றி நிலைபெற்று (மீளத்தோன்றின) வெல்லைகளிலே ஒடுங்கும் (ஆனால் ஒடுங்கின பிரபஞ்சம் பின்னுமுண்டாவதெற்றுக்கெனின்),—பின்னும் மலமதனால் உளதாகும் - பின்பு மலமேதுவாக (ஒடுங்கினவெல்லைகளிலேநின்று) முண்டாகாநிற்கும் (இனி பட்டாசாரியன் அச்சுமாறுதென்பன் அப்படியன்றிப் புழுவேட்டுவாளியானாற்போலவும் மயிர்க்குட்டிவண்டானாற்போலவும்),—உருவம் மாறிவருவது செல்வது போவதாதலானும்-ஆன்மதேகங்கள் (கன்மத்துக்கீடாக) மாறிமாறித்தோன்றுவதும் நிற்பதும் அழிவதுமாகையாலும் (இனி நிரீச்சுரசாங்கியன் புருடன் சந்நிதியிலே மாயைதானே தனுவாதிகளாய்த் தோன்றுமென்பன் அப்படி

யன்றி),—அலேவின் மாளய அசேதன மாதலானும் - சலனமில்லாதமாயை சடமாதலால் (தானேவடிவாகமாட்டாமை) யானும்,—அணுக்கள் உரு அடையும் அறிவிலாமையானும் - அந்த ஆன்மாக்களும் (மலசகிதராகை யால்) ஓருடம்பையெடுத்தற்கு அறிவின்மையாலும் (இனி அந்தப்பட்டா சாரியன் வினைதானேசரீரத்தைக் கொடுக்குமென்பன் அப்படியன்றி),— நிலவுதொழில் மருவி உரு நிற்றலானும்-(மாயையிடமாக) விளங்காநின்ற கன்மமானது ஒருடம்பிலேபொருந்தி(ச் சடமாய்) நிலைபெறுகையாலும, —நிமலன் தானே நின்று எவையும அளித்திடுவன் - நின்மலனுன சிவன் தானே விகாரமறநின்று எல்லாவற்றையு முண்டாக்குவன் என்க.

அளவு எல்லை. நிலவுதொழின்மருவியுரு நிற்றலானுமென்பதற்கு ஆன்மாக்கள் பொருந்தினதொருதொழிலைச்செய்து ஒருடம்பிலே நிற்கையுண்டாகையாலு மென் பாருமுளர். செல்வது நிகழ்வது. இவ்வாசிரியரதாமே "செல்காலத்தற்பங்கொடு த்திக்குமிறை" என்றா பிறிதிறும்.

இது உலகாயதன் முதலியோரைமறுத்துப் பதியுண்மையுணர்த்திற்று.   (௪)

கந்தமல ரயன்படைக்கு முலகமெல்லாங்
கண்ணனளித் திடுமவையெங் கடவு டானே
யந்தமுற வழித்திடுவ னுத லாலே
யயனரியு மவனதுய ரதிகா ரத்து
வந்தமுறை தன்றொழிலே மன்னுவிப்ப னெல்லாம
வருவிப்பன் விகாரங்கண் மருவான் வானின்
முந்திரவி யெதிர்முளரி யலர்வுறுமொன் றலர்வான்
முகையாமொன் றொன்றுலரு முறைமையி னுமே.

(இ-ள்.) உலகமெல்லாங் கந்தமலர் அயன் படைக்கும் - பிரபஞ்சமெல் லாம் பிரமதேவன்படைப்பன்,—கண்ணன் அளித்திடும் - (அவனாற்படைக் கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தைப் புருஷோத்தமன் இரட்சிப்பன்,—அவை எங்க டவுடானே அந்தம் உற அழித்திடுவன் - அவையிற்றை எம்முடையதேவன் றானே (தன்னையொழியமற்றெல்லாம்) அறுதிபொருந்தும்படி அழிப்பன், —ஆதலாலே அயன் அரியும் அவனது உயர் அதிகாரத்து-ஆகையாலேபிர மவிட்டுணுக்களும் அவனுடைய மேலானவதிகாரத்திலே (பொருந்துவார் கள்),— வந்தமுறை தன்றொழிலே மன்னுவிப்பன் - (இப்படி) வந்தமுறை மைகளெல்லாந் தன்னுடைய தொழிலாகவே நிலைபெறுத்துவன்,—எல்லாம வருவிப்பன் - (மீண்டும் ஒடுங்கினமுறைமையிலே) சருவமுமுண்டாக்கா நிற்பன்,—விகாரங்கள் மருவான் - (இப்படிச் செய்கையிலுந்தானொரு) விகாரங்கள்பொருந்தான் (எப்படியெனின்),—வானின் முந்து இரவி எதிர் முளரி ஒன்று அலர்வு உறும் - வானினிடத்தியங்கும் ஆதித்தன் சந்நிதி யிலே (நேர்பட்ட) தாமரையொன்று அலராநிற்கும்,—ஒன்று அலர்வான் முகையாம்-ஒன்று அலர்தற்குப்பக்குவமாக முகுளிதமாகாநிற்கும்,—ஒன் று உலரும்-ஒன்று உலராநிற்கும்,—முறைமையின் ஆமே - (இப்படியிவை ஆதித்தனாற் காரியப்பட்டுவருகையினும் ஆதித்தன்கருத்தில் இவையில்லா ததுபோலப் பிரபஞ்சஞ் சிவனாற் காரியப்பட்டு வருகையிலுஞ்சிவன்கருத் தில் விகாரமில்லாமை யிந்தமுறைமை போலவாம் என்க.

இன் உவமையுருபு. பொருந்துவமென்னுந்தொழிலாகவெனவும் வருவிக்க. மூந்திரவி வானிடத்தெல்லாக்கிரகங்களினு மூந்திரவியென்றுமாம்.

இது பாஞ்சராத்திரியைமறுத்துச் சங்காரகர்த்தாவே படைப்புமுதலியவற் றிற்குங் கர்த்தாவென்பதூஉம் அவனிருவிகாரியாய் நின்றே செய்வனென்பதூஉ முணர்த்திற்று. (௫)

ஏற்றவிவை யானருளின் றிருவிளையாட் டாக
வியம்புவர்க ளணுக்களிடர்க் கடனின்று மெடுத்தே
யூற்றமிக வருள்புரித லேது வாக
வுரைசெய்வ ரொடுக்கமிளைப் பொழித்தன் மற்றைத்
தோற்றமல பாகம்வரக் காத்தல போகந்
துய்ப்பித்த றிரோதாயி நிறுத்த லாகும்
போற்றலரு மருளருளே யன்றி மற்றுப்
புகன்றவையு மருளொழியப் புகலொ ணாதே.

(இ-ள்.) அரன் அருளின் எற்ற இவை - பரமேசுவரன் காருண்ணியத் தினாலே மேற்கொண்டவிவற்றை,—திருவிளையாட்டாக இயம்புவர்கள் - (கிரீடாப்பிரமவாதி மாயாவாதி முதலானவர்கள் பிரமத்தின்) விளையாட் டென்று சொல்லுவார்கள்,—அணுக்கள் இடர்க்கடல் நின்றும் எடுத்தே - (சைவசித்தாந்திகள்) ஆன்மாக்களைத் துன்பத்திற்கேதுவான பிறவிக்கடலி னின்றுமெடுத்து,—ஊற்றம் மிக அருள் புரிதல் ஏதுவாக உரைசெய்வர் - நிலைபேறுமிக்க அருளைக்கொடுக்கையே காரணமாகச் சொலலாநிற்பர்கள் (அஃதெப்படியெனின்),—ஒடுக்கம் இளைப்பு ஒழித்தல் - சங்காரம ஆன் மாக்களை இளைப்பாற்றுவிக்கையாயிருக்கும்,—மற்றைத் தோற்றம் மலபா கம்வர - மீண்டுபடைத்தல் (அவ்வான்மாக்களைபபற்றிய) மலத்துக்குப்பக் குவமுண்டாக்குகையாயிருக்கும,—காத்தல் போகந் துய்ப்பித்தல் - இரட் சித்தல் (கன்மந்தொலைத்தல் காரணமாகப்போகத்தை) (எறுமற்குறையா மற்) புசிப்பிக்கையாயிருக்கும்,—திரோதாயி நிறுத்தலாகும் - மறைப்பை யுண்டாக்குதல் (புசிக்குமளவும் அவ்விடயங்களிலே சுவைபிறக்கும்படி) நிறுத்துகையாயிருக்கும்,—போற்றல அரும் அருள் அருளே - புகழ்தற் கரிய அநுக்கிரகம் அநுக்கிரகமே,—அன்றி மற்றுப் புகன்றவையும் அருள் ஒழியப்புகல்ஒணாதே-இதுவன்றி முன்சொல்லப்பட்ட நான்கும் அநுக்கிரக மென்று சொல்வதன்றி (விளையாட்டென்று)சொல்லவொண்ணாது என்க.

அணுக்களையெனவிரண்டாமுருபுவிரிக்க. எடுத்தேயென்னுமேகாரம் அருள்புரி தன்மேலேற்றப்பட்டுப் பிரிநிலையாய்நின்றது. அருளே ஏகாரந்தேற்றம். மற்று வினைமாற்று.

இது தம்மிறைவன் எந்தப்பயன்குறித்துச்செய்கின்றானென்னும் புத்தனைக் குறித்துக் கிரீடாப்பிரமவாதி மாயாவாதிகள் கருத்தையுமெடுத்துக்காட்டி உத்தர முணர்த்திற்று. (௬)

முதற்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௬.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

இதுமுதல் "அரிவையர்" என்னுஞ் செய்யுளீறாகிய முப்பத்திரண்டு திருவிருத்தங்களாலும் இரண்டாஞ்சூத்திர முணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார்.

பசுவிலக்கணம்.

எண்ணரிதாய் நித்தமா யிருண்மலத்தி லழுந்தி
　　யிருவினையின் றன்மைகளுக் கீடான யாக்கை
யண்ணலரு ளானண்ணி யவையவரா யதனா
　　லலகினிகழ் போகங்க ளருந்து மாற்றாற்
புண்ணியபா வமபுரிந்து போக்குவர வுடைத்தாய்
　　புணருமிருண் மலபாகம் பொருந்தியக்கா லருளா
லுண்ணிலவு மொளியதனா லிருளகற்றிப் பாத
　　முற்றிடுநற் பசுவர்க்க மெனவுணாப்ப ருணர்ந்தே.

(இ-ள்.) நற் பசுவர்க்கம் - நன்றான ஆன்மவர்க்கமானது,—எண்ண அரிதாய் - எண்ணவரியதாய்,—நித்தமாய் - அழியாததாய்,—இருண் மலத்தில் அழுந்தி - ஆணவமலத்தாலே மறைபபுண்டு,—இருவினையின் தன்மைகளுக்கு ஈடானயாக்கை - (அந்தமலம பக்குவமாதற்குப்) புண்ணியபாவங்களுக் கீடானவுடம்பை,—அண்ணல் அருளான் நண்ணி - கர்த்தாவின் காருண்ணியத்தினாலே பொருந்தி,—அவை அவராய் - அஃறிணை உயர்திணைகளாய்,—அதனால் - அவ்வுடம்பினாலே அலகு இல் நிகழ் போகங்கள் அருந்தும ஆற்றால் புண்ணியபாவம் புரிந்து எண்ணிறந்த போகங்களைப்புசிக்கின்ற வழியாலே மீண்டும் புண்ணியபாவங்களை ஆர்ச்சித்து, —போக்கு வரவு உடைத்தாய் - இறத்தல் பிறத்தல்களையுடையதாய்,—புணரும் இருண்மலபாகம பொருந்தியக்கால் - அநாதியிலேதாமிரகாளிதம்போலப் பொருந்தியமலத்துக்கும பாகம் வந்தவிடத்து,—அருளால் உள் நிலவும் ஒளியதனால் இருள் அகற்றி - திட்சையினாலே தனக்குள்ளே விளங்குகின்ற சிவஞானத்தாலே அந்தமலத்தைப்போக்கி,—பாதம் உற்றிடும் - அவ்வண்ணறிருவடியைப்பொருந்தும்,—என உணர்ந்தே உணாப்பார் - என்றறிந்துசொல்லுவர் (பெரியோர்) என்க.

அவையாய் அவராய் என இவையிரண்டும் ஈண்டுத்திணைமாத்திரம் விளக்கிகின்றன. வர்க்கம் சாதியொருமை. பெரியோரென்பதுவாய்நிலையானவந்தது. எண்ணெணக்கடைகுறைந்து நின்றது. எண்ணலரிதாமெனினுமாம். எண்ணரிதாயென்றதனான் மாயாவாதி சிவாத்துவிதி யொன்றெனனுமதமும் நித்தமாயென்றதனாலே க்ஷணிகமென்னும் புத்தர்மதமும் இருண்மலத்திலழுந்தியென்றதனால் ஆன்மாச்சுத்தனென்னும் அயிக்கியவாதிமதமு மறுக்கப்பட்டன.

இது பசுவிலக்கணமுணர்த்திற்று. (க)

பாசவிலக்கணம்.

ஏகமாய்த் தங்கால வெல்லைகளின் மீளு
　　மெண்ணரிய சத்தியதா யிருளொளிர விருண்ட
மோகமாய்ச் செம்பினுறு களிம்பேய்ந்து நித்த
　　மூலமல மாயறிவு முழுதினையு மறைக்கும

பாகமாம் வகைநின்று திரோதான சத்தி
பண்ணுதலான் மலமெனவும் பகர்வது பரிந்து
காகமா நதிமதியம் பொதிசடையா னடிக
ணணுகும்வகை கருணைமிக நயக்குந் தானே.

(இ-ள்.) ஏகமாய் - (சடமுமாய் அநேகமானாற் கடாதிகளைப்போல அநித்தமாதலாற்பலவன்றி) ஒன்றாயிருப்பதாய்,—தங்கால எல்லைகளின் மீளும் எண்ண அரிய சத்தியதாய் - (ஒன்றே சர்வான்மாக்களையுமறைக்கில் ஒருவனுக்குப்பாசமோசனமுண்டாக எல்லார்க்கும் மோக்ஷமுண்டாதல் வேண்டும் அதுகூடாதாதலின் தத்தம் பரிபாகமான காலவரையறைகளிலே திருமபத்தக்க அளவிறந்த சத்திகளையுடையதாய்,—இருள் ஒளிர இருண்ட மோகமாய் - (இருள் எல்லாப்பொருளையுமறைக்கையிலுந் தன்னைக்காட்டி நிற்கும் இது சர்வான்மாக்களையுமறைத்து அவர்களையுந்தன்னையுங்காட்டா தாகையால்) இருளும் ஒளியென்னுமபடி இருண்டமயக்கத்தையுடைய தாய்,—செம்பில் உறு களிம்பு ஏய்நது - செம்பிற்பொருந்திய களிம்புபோன்று,—நித்த மூலமலமாய் அறிவு முழுதினையு மறைக்கும் - அழியாதபிர தானமலமாய் ஆன்மாக்களுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகள் அடங்கலையு மறையா நிற்கும்,—திரோதான சத்தி - திரோதான சத்தியானது,—நின்று - (ஆன்மாக்களோடு) நின்று,—பாகமாம் வகை பண்ணுதலால் - (அந்த வாணவமலம்) பக்குவமாமபடி (அதுமறைத்தற்கனுகூலஞ) செய்தலால், —மலமெனவும் பகர்வர் - (அந்தச் சத்தியை) மலமென்று உபசரித்துச் சொல்லுவர்கள்,—அதுதானே - அங்ஙனமறைத்தற் கனுகூலமான சத்தி தானே,—காகமா நதி மதியம் பொதி சடையான் அடிகள் அணுகும வகை-பாமபுமுதலியவற்றைப்பொதிந்த சடையினையுடைய சிவனுடைய திருவடிகளை (அவ்வான்மாக்கள்) சேருமபடி (பக்குவமவந்துழிப்பண்ணி),—மிகப் பரிந்து கருணை நயக்கும - பெரிதும பரிந்திரக்கமாய்மகிழும் என்க.

தானேயென்றதை அசைநிலையாக்கிப் பரிந்து பொதிசடையென்றியைப்பினுமாம். காளிதஞ் செமபினுடன சகசமாயிருந்தும் இரதகுளிகையாற்றீரும், அதுபோல மூல மலமும ஆன்மாக்களுடன சகசமாயிருந்துஞ் சிவசத்தியாற்போக்கபபடுமாதலின அதற்கு அஃது உவமையாயிற்று. இந்த மலம ஆன்மாவினுடைய ஞானசத்தியை மறைத்தலாற்சகசமே ஆகந்துகமலமன்று. சகசமாவது கூடவுதித்தது. ஆகந்துகம் வந்துகூடியது. சகசமெனின் அக்கினிக்குவெம்மையும் புனலுக்குந் தண்மையும்போலுங் குணமாதலிற் குணமழியிற் குணியுமழியுமன்றேயெனின் அற்றன்று; செம்பிற்குக் களிம்பும் அரிசிக்குத் தவிடும்போலுங் குற்றம்மே அவற்றின் குணமன்று. களிம்புந் தவிடும போகச் செம்பிறகும் அரிசிக்குங்கேடில்லை,அதுபோலச்சகசமலமான வாணவமலத்தை நீக்கக்கேடின்று. ஆதலாற் சகசம் இருவிதமெனக்கொள்க. இந்த ஆணவமலம் மாயாகாரியமெனின மாயாகாரியம ஆகந்துகமாதலினுன் ஆகாது. மாயையெனின் மாயை தனகாரியத்தினாலே மலத்தைநீக்கி ஆன்மாவினுடைய ஞானத்தை விளக்குதலின் அதுவுமன்று. மாயை தன்காரியத்தால் விளக்கினாலுங் காரணரூபத் தான் மறையாதோவெனின் காரியத்திலில்லது காரணத்தினுமில்லை, அக்கினிகாரியமான தீபத்தாலும் விளக்கிக் காரணமானதன்னாலும் விளக்குதலின். ஆயின் மாயை காரணரூபத்தால் விளக்குமோவெனின் அப்படிவிளக்காது. ஆன்மாக்களை விஷயங்களிலேமோகிப்பிக்கும் ஆணவமலம்போல முழுதும்மறையாது. ஆதலான ஆணவம

இருளும் மாயை விளக்கும்போதுமெனக் கொள்க. ஆயின் இதனை மலமென்பதென்னையெனின், அதற்குப் பரிகாரமேமேலே "மோகமிக" என்னுஞ் செய்யுளிற்காட்டுதும். இனி ஞானுபாவமெனின் அபாவமொரு திரவியமல்லாதபடியினாலே மறைக்குந்தொழிலைச் செய்யமாட்டாது. கடத்தினுடைய அபாவம் சலக்கிரகணம் பண்ணமாட்டாமைபோல. ஆதலான் ஞானுபாவமுமன்று. ஞானத்தினுடைய பிராகபாவமெனின் பிராகபாவமநாதியான ஞானத்தான்முடிவு. ஆதலான் முடிவுள்ளதற்குத்தோற்றமுண்டு உண்டாகவே தோன்றியழியுமாதலான் அதுவுமன்று. அந்நியதாஞானமெனின் ஒன்றை யொன்றாகக்கருதுதலே யந்நியதாஞானமாதலின் அம்மாறாட்டமோ ரேதுவின்றிவாராது.சுத்தி வெள்ளியாகத்தோன்றும்போது கண்ணின் குற்றத்தாலன்றித் தோன்றாதவாறுபோலவாதலின் இதுவுமன்று. இனி ஆன்மாவின்குணமெனிற் சித்தான வான்மாவின்குணம் ஞானமன்றிச் சடமாயிராது. தீயின்குணம் வெம்மையன்றிச் சீதமாகாவாறுபோல வாதலால் அதுவுமன்று.இந்தவாணவமலத்திற்குப்பரியாயநாமங்கள்:—பசுத்துவம், பசுநீகாரம், மிருத்தியு, மூர்ச்சை, மலம், அஞ்ஞானம், அவித்தை, ஆவிருதி, ருக்கு, கிலாணிபாவம், மூலம், க்ஷயம், பாசம், அசுத்தி, பெந்தனம், வியாகாதம், களங்கம், மோகம், கேவலம, ஆவரணம, தமசு, சடம், படலம், நிரோதம், ஆச்சாதனம் இவைமுதற் பிறவுமாம். இந்தமூலமலஞ் சகலரெனப்பட்டவான்மாக்களுக்குக் கருவிகூடிய சகலாவத்தையிலே அராகமுதலிய கருவிகளிலே யாவேசித்து மோகம், மதம், அராகம், விஷாதம், சோஷம், வைசித்திரியம், அரிஷம் என்னும் ஏழுவிதங்களையுஞ் செய்விக்கும். இவற்றுள் மோகமாவது அதிபாதக முதலிய பஞ்சபாதகங்களை ஆசிரியனாலுணர்ந்திருப்பினும் அவ்வுணர்ச்சிகள் சிறிதும் விளங்காதபடி யிழுப்பித்து அவற்றை நன்றென்றுசெய்விப்பது. மதமாவது தான்மோகித்துப் புணர்ந்த வனாவினமகளிரை அருவருக்காமற்பார்த்து இவள் திவ்வியஸ்திரீயென்றும் இவளின் அரிபபேறெமக்கில்லையென்றுமதிப்பிப்பது. விஷாதமாவது ஒருவன் வாஞ்சித்துப்புணர்ந்த மகளிரைப் பிரிந்தபோது மிகவும் வருந்தியழும்படி மனோதுக்கஞ்செயவிப்பது. அராகமாவது ஆசிரியனாலே தருமநூல்களைக் கேளாதானொருவனுக்குச் சிவத்திரவிய முதலியவற்றை வவ்வுதற்கு வாஞ்சையைச்செய்விப்பது. சோஷமாவது அந்த மனோதுக்கத்தாலே யுடம்புலரும்படி ஆகாரத்திலே கருத்தின்றிச்செய்விப்பது. வைசித்திரியமாவது நமக்குப் பரமசிவனாலுவிதமான விருவினைப் பயனையுந் தெய்வீகமுதலிய மூவகையாலே தருவனென்னு முணர்வை யிழப்பித்து இவனென்னைத் தாழ்வித்தான் வாழ்வித்தான், யானிவனைத் தாழ்வித்தேன் வாழ்வித்தேனென்பிப்பது. அரிஷமாவது மனைமுதலிய வளங்களைக்கண்டு களித்து எமக்கு இனியென்ன குறையென்பிக்கை. அநாதியிலே ஆன்மாக்களை அணுத்தன்மைப் படுத்தி நிற்கையால் ஆணவமெனப் பெயராயிற்று.

இது முறையே உணர்த்துவானின்ற ஐவகைப்பாசங்களுள் ஆன்மாக்களை அநாதியேகூடிநின்று சனனமரணங்களை விளைக்கின்ற மூலமலத்தின்றன்மையினையும் அதனைப்பாகம் வருத்துகையான் உபசரித்துப் பாசமென்னப்பட்ட திரோதான சத்தியின்றன்மையினையுமுணர்த்திற்று. (உ)

இனி பாசங்களுள் இருவிதமாயையும் மாயேயமும் ஏழு திருவிருத்தங்களாலுணர்த்துவான்றொடங்கினர்.

உன்னலரும் பரசிவன்ற னருளாலே நாத
முதிக்குமிகுங் குடிலைதனில் விந்துவரு நாதம்

தன்னிலதி னொளிவளருஞ் சதாசிவரா மவரிற்
றயங்கவரு மீசர்வித்தை தனையளிப்ப ரதனால்
மன்னுவரிவ் வுலகையவர் வாய்மையினான் முன்னே
வந்திடுமென் றுரைசெய்த விந்துவழா வகையே
முன்னுதவு சூக்குமாதி யொருநான்கு மென்று
மொழிந்திடுவ ரருங்கலைகண் முதிர்ந்துளோரே.

(இ-ள்.) உன்னல் அரும் பரசிவன்றன் அருளாலே - நினைத்தற்கரிய பரமசிவனுடைய பராசத்தியாகியவருளாலே,—மிகுங்குடிலைதனின் நாதம் உதிக்கும் - மகாமாயையிலே நின்று நாததத்துவந்தோன்றும்,—நாதந்தன்னில் விந்து வரும்-அந்தநாதத்திலே விந்துசத்திதோன்றும்,—அதில் ஒளி வளருஞ் சதாசிவர்-அந்தவிந்துவிலே ஒளிமிகுந்த சதாசிவதேவர் (தோன்றுவர்),— ஆம் அவரில் தயங்கவரும் ஈசர் - தோன்றிய அந்தச் சதாசிவரிடத்திலே விளங்கித் தோன்றிய வீசுரதேவர்,—வித்தைதனை அளிப்பர் - (உருத்திரதேவரைக் கருத்தாவாகவுடைய) சுத்தவித்தையை உண்டாக்குவர்,—அதனால் இவ்வுலகை ஐவர் மன்னுவர் - அப்படித்தோன்றிய முறைமையாலே நாதம் விந்து சதாசிவர் ஈசுரர் உருத்திரனென்னுமைவருஞ் சிவஞ் சத்தி சாதாக்கியம் ஈசுரஞ் சுத்தவித்தையென்னுமைந்து தத்துவங்களினும் நிலைபெறுவர்கள்,—வாய்மையினான் முன்னே வந்திடுமென்று உரைசெய்த விந்து - உண்மையான் முன்னே தோன்றுமென்று சொன்ன விந்துவானது,—வழா வகையே - கெடாத முறைமையிலே,—முன் சூக்குமாதி ஒரு நான்கும உதவும் - ஆதியிலே சூக்குமைமுதலிய வாக்கு நான்கையுந் தோற்றுவிக்கும்,—என்று அருங்கலைகண் முதிர்ந்துளோர் மொழிந்திடுவர் - என்று அரிய சிவாகமங்களைக் கற்று முதிர்ந்தோர் சொல்வர் என்க.

தோன்றுவரென்பது சொல்லெச்சம். இனி சதாசிவராவரிற் றயங்கவருமீசரென்றொருபதமாக்கி அதிலொளிவளருஞ்சதாசிவராகிய விவரிடத்தென்றுரைப்பினுமாம். இப்பொருட்குச் சுட்டு சிறப்பின்வந்தது. சதாசிவதேவநாயனார் சிவமுதலீசுராந்தம்வியாத்தராதலினென்றறிக. நாதம், விந்து, சதாசிவர், ஈசுரர் என்பன அதிட்டானவதிட்டேயமாக ஆகுபெயராய்த் தத்துவங்களையு முணர்த்திநின்றன. ஈண்டு நாதமென்றது சிவதத்துவம். விந்துவென்றது சத்திதத்துவம். பரநாதமும் பரவிந்துவுஞ் சிவதத்துவத்திலுஞ் சத்திதத்துவத்திலும் அடங்கும். இந்தக்குடிலை பரமசிவனுக்கு இலயபோகாதிகார மூன்றுக்கு மிடமாய்ச் சுத்தமாய்ச் சடமாய் அவனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியாய் நித்தியமாய் மேலானகாரணமாகையால் ஒன்றாய்ச் சுத்தா சுத்தமானதத்துவதாத்துவிக மிரண்டினும் வியாத்தமாயிருக்கும். இதிற சிவசத்தியதிட்டிகையாலே சிவமுதலிய தத்துவங்களாந்துங் கலையைந்துந் தோன்றின. எப்படியெனின், ஞானசத்தியதிட்டானத்தாலே சிவதத்துவமுங் கிரியாசத்தியதிட்டானத்தாலே சத்திதத்துவமும் இவையிரண்டுஞ் சமமாகவதிட்டித்தபோது சதாசிவதத்துவமும் ஞானங்குறைந்து கிரியையதிகமாக வதிட்டித்தபோது ஈசுரதத்துவமுங் கிரியைகுறைந்து ஞானமதிகமாக வதிட்டித்தபோது சுத்தவித்தியாதத்துவமுந் தோன்றும். இனி ஞானசத்தியதிட்டானத்தாலே குடிலையினின்றும் அபரநாதமும் கிரியாசத்தியதிட்டானத்தாலே அபரவிந்துவுந்தோன்றும். சிவஞ்சத்திநாதவிந்துவாகிய நான்குஞ் சிவனுக்கு நிட்களமான திருமேனியென்றும் இலயத்தானமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சதாசிவதத்துவஞ் சகள நிட்களமான திருமேனியென்றும் போகத்தானமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தச் சதாசிவதத்துவத்திலே அட்சரசொரூபமாய்ச் சகளமாயிருக்கிற அபரநாதமும் அபரவிந்துவும் அணுசதாசிவர்களுடன் அடங்கும். ஈசுர முதலிய நான்குஞ் சகளமானதிருமேனியுமாய் அதிகாரத்தானமுமாய் இருக்கும். முன்சொன்ன விந்துவிலேநின்று "முற்றும்மையொரோவழியெச்சமுமாகும்" என்றதனால் ஐம்பத்தோரட்சரமுஞ் சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் இருபத்தெட்டு திவ்வியாகமங்களும் நாலுவேதமுந் தோன்றுமெனவுமறிக. ஈசுரதத்துவத்திலே அட்டவித்தியேசுரருஞ் சுத்தவித்தையிலே சத்தகோடி மகாமந்திரங்களுஞ் சத்தரூபமான வெண்பத்தொரு பதமந்திரங்களும் ஆகமங்களும் வேதங்களுமடங்கும். இனி அவன் நிட்களமும் நிட்களசகளமுஞ் சகளமுமாக மூவிதமான திருமேனிகொண்டபொழுது பராசத்தியும் மூவகைப்படும். எப்படியெனின், அவன சிவமு நாதமுமாக நிட்களமானபோது சத்தியும் விந்துவுமாக நிட்களையாயிருக்கும் அவன் சதாசிவமாக நிட்கள சகளமாயிருந்தபோது மனோன்மனியாக நிட்களசகளையாயிருக்கும். அவன் ஈசன் உருத்திரன் மால் அயனுகச் சகளனானபோது மகேசை உமை திரு வாணியாகச் சகளையாயிருக்கும். இனி கலைகளைந்தில் நிவிர்த்தியாவது தன்னிடத்திலே பொருந்தின ஆன்மாக்களுடைய சங்கற்பத்தை விடுவிக்கையால் நிவிர்த்தியென்று பெயராயிற்று. பிரதிட்டையாவது தன்னைப்பொருந்தின ஆன்மாக்களுக்குச் சங்கற்ப விடுதியை நிலைபெறுவிக்கையாற் பிரதிட்டையாயிற்று. வித்தையாவது அந்தசங்கற்பவிடுதியினிலைபேற்றால் ஆன்மாக்கட்கு அனேகதநிலையும் விளக்குதலால் வித்தியாகலையாயிற்று. சாந்திகலையாவது அந்தஞானத்தாலே ஆன்மாக்கள் இராகத்துவேஷமின்றியிருந்தபடியாலே விகற்பஞானஞ் சாந்தமாயிருக்கையாற் சாந்திகலையென்றாயிற்று. அதீதகலையாவது அந்த விகற்பஞானஞ் சாந்தமானதென்கின்ற நினைவுங்கழன்று பரமாகாசரூபமாய்நிற்கையால் அதீதகலையாயிற்று. இந்தக்கலைகளுக்குத் தத்துவமும் புவனமும் அர்த்தரூபமும வாக்குநான்கும் அட்சரங்களும பதங்களும் மந்திரங்களும் வேதங்களுஞ் சத்தரூபமாயிருக்கும். ஆகையாலே மகாமாயை சத்தார்த்தரூபமாக விரண்டுவடிவாயிருக்கும. படைதுடிலாறுபோலென்றறிக. இதனை விரிவாய் ஆகமங்களிற் காண்க.

இது சுத்தமாயையும் மூலமலந் திரோதாயியாலே பாகம் வருதல் காரணமாக அதனினின்றுந்தோற்றிய சுத்தத்துவமைந்தும வாக்குகள்நான்குமுணர்த்திற்று ()

உருவாதி சதுர்விதமா யொன்றொன் றொவ்வா
 வுண்மையதாய் நித்தமா யொன்றா யென்று
மருவாகிக் கலையாதி மனுக்க ளியார்க்கு
 மாவாா மாயசித்தா யசல மாகி
விரிவாய தன்செயலின் வியாபியா யெல்லாம
 விரிந்தவகை புரிந்தடவின் மேவியவை யொடுங்க
வருகால முயிர்களெல்லா மருவிடமாய் மலமாய்
 மன்னியிடு மாளருளான் மாயை தானே.

(இ-ள்.) மாயை தானே - அசுத்தமாயையானது,—உருவாதி சதுர்விதமாய் - தனுகரணபுவனபோகமென்னு நாலுவிதமாய்,—ஒன்றொன்று ஒவ்வா உண்மையதாய் - அவைதாம் ஒன்றையொன்றொவ்வாத முறைமைவினையுடையதாய்,—நித்தமாய் - அழியாததாய்,—ஒன்றாய் - ஒருமுதலே

யாய்,—என்றும் அருவாகி - எக்காலமுந்தோன்றாததாய்,—கன்மாந்தம் அணுக்களியார்க்கும் ஆவாரமாய் - கன்மந்தொலையுமளவும் ஆன்மாக்களெல்லாவற்றிற்கும் (விஷயங்களிலே அறிவை) மயக்குவதாய்,—அசித்தாய் - சடமாய்,—அசலமாகி - சலனமற்றதாய்,—விரிவாய தன்செயலில் வியாபியாய் - தோன்றிப்பரந்த தன்னுடைய காரியமான தத்துவம் முப்பத்தொன்றினும் வியாத்தத்தையுடைத்தாய்,—எல்லாம் விரிந்த வகைபுரிந்து - அச்சகலமுந்தோன்றின கூற்றிலேநின்று,—அடைவின் மேவி - அடைவிலேபொருந்தி,—அவை யொடுங்கவருகாலம் உயிர்களெல்லாம் மருவு இடமாய் - அந்தத் தத்துவங்கள் ஒடுங்கவருகிற சங்காரகாலத்திலே அவ்வுயிர் நிலைகளெல்லாம் (அங்குராதிவித்திடத் தடங்குமாறுபோலப்) பொருந்துதற்கிடமாய்,—மலமாய் - (ஆன்மாக்கள் உள்ளபடிகாணுமல் பொய்யை மெய்யென்று காணமயக்கும்) மலமாய்,—அரன் அருளான் மன்னியிடும் - சிவன் அனுக்கிரகத்தானிலைபெறும் என்க.

கன்மாந்தமாவாரமாயென்பதற்கு அன்னியவுதாரணம் "கருமத்ததிகாராந்தத்தளவும்-விதிமுறைகொடுக்கும் வியப்பிற்றஃது" என்பதென்றறிக. கன்மமாரணுக்களென்றுபாடமோதிக் கன்மத்தைப்பொருந்திவருகிற வென்றுரைப்பாருமுளர். உயிர்களென்பது ஆகுபெயர். உயிர்களைத் தன்வசமாய் மயக்குதலின் மாயையெனப்பெயராயிற்று. அதுதான் காரணரூபத்தான் மோகிப்பிக்குங் காரியரூபத்தாற் பயன்படும்; தூல்தானுகப் பயன்படாது காரியமானபடத்தாற் பயன்படுமெத்தனையே. இதன்படைப்புச் சூக்குமந்தூலமென்றிருவிதமாம். கலைமுதலான காரண முப்பத்தொன்றினுஞ் சூக்குமசிருட்டி. தனுபுவனபோகமூன்றுந் தூலசிருட்டியெனவறிக. பூதங்கள் தன்மாத்திரை, அகங்காரம், புத்தி, பிரகிருதி, கலாதிகள், ஆக விவையாறு மொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாயிருக்கும். இன்னுமிதன்விரிவை ஆகமங்களிற்காண்க.

இது அசுத்தமாயையையுணர்த்திற்று. (சு)

என்னையிது வெனினுலகுக் குபாதான மில்லை
யிறைவனல தெனினசித்துச் சித்தினிடத் துதியா
மன்னியுள தேன்முதல்வ னென்கொ லென்னின்
மாயைதா னசித்துருவாய் மருவ மாட்டா
தன்னவனு மிதுவொழிய வாக்க மாட்டா
னசத்தனு மெனினதுவு மவன்போ னித்த
முன்னவனவ் வசித்தை விரித்தெவையு மாக்கு
முதன்மையது கொடுத்ததென மொழிந்திடாரே.

(இ-ள்.) இது என்னை எனின் உலகுக்கு உபாதானம் - இந்தமாயைதான் எதற்கென்று (நீ) சொல்லிற் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒருதாரகமாம்,—இறைவன் அலது இல்லையெனின் - (அங்ஙனந்தாரமாக மாயையெனவொன்றுவேண்டுமோ கருத்தாவினிடத்திலே பிரபஞ்சம் சிலந்தியிடத்துநூல் தோன்றி யொடுங்கினுற்போலவுங் கடலிற்றிரைதோன்றி யொடுங்கினுற்போலவும் வானிடத்து மின்னுமிடியுந்தோன்றி யொடுங்கினுற்போலவுந் தோன்றியொடுங்குமாதலால்) இறைவனல்லது உபாதானமில்லையென்று நீ சொல்லில்,—அசித்துச் சித்தினிடத்து உதியா - அசித்தான பிரபஞ்சஞ் சித்தாகியசிவனிடத்துத்தோன்றா(பொன்னிற்களிம்புதோன்றாமையின்),—

மன்னி உளதேல் முதல்வன் என்கொலென்னின் - (மாயை) இப்படி நிலை பெற்றுள்ளதாயிற் கருத்தாவெற்றுக்கென்று நீ சொல்லின்,—மாயைதான் அசித்து உருவாய் மருவ மாட்டாது - அதுதான் சடமாகையால் தானே தனுவாதிகளாய்ப்பொருந்தமாட்டாது,—அன்னவனும் இதுவொழிய ஆக்கமாட்டான் - அந்தக்கருத்தாவும் இந்த மாயையைக்கொண்டன்றி ஒன்றை யுண்டாக்கமாட்டான்,—அசத்தனுமெனின் - ஆனல் இவன் சத்தியீனனுவனென்று நீ சொல்லின்,—அதுவும் அவன்போல் நித்தம் - அந்தமாயையும அவனைப்போல அநாதியே யாதலிற் (புதிதாகவொன்றையுண்டாக்கிக்கொள்ளவேண்டுவதில்லை),—முன்னவன் அவ்வசித்தை விரித்து எவையும் ஆக்கும்-கருத்தா அந்தமாயையைவிரியப்பண்ணி எவற்றையுமுண்டாக்குவன், —முதன்மை அது கொடுத்ததென மொழிந்திடாரே - (ஆதலாலே)கர்த்தவ்வியத்தை அந்தமாயைகொடுத்ததென்று பெரியோர் சொல்லார் என்க.

இதுவென்னையென்றும் இறைவனலதில்லை யுபாதானமென்றும் மாயைமன்னி யுளதேலென்றும் மொழிமாற்றுக.

இது சிவாத்துவித மாயாவாதிகளை மறுத்து மாயையுண்டென்பதுணர்த்திற்று.()

படைத்ததொரு படியின்றிப் பறவைபசு நராய்ப
பண்ணியதென் முன்னைவினைப் பான்மை யென்ப
ரடுத்தவினை யுளதாயி னிறையே னென்னி
லசேதனமற் றவையாவிக் கமைத்த தாகு
மெடுத்தவினை யுருவுறவ துயிரேற் றானே
யிருவினைக்குத் தக்கவுட லெய்து மென்னிற்
சடத்திரளுங் கர்த்தாவா யறிவொன் றில்லாத்
தன்மையனுங் கூடவொரு சங்கை யின்றே.

(இ-ள்.) படைத்தது ஒருபடி இன்றிப் பறவை பசு நராய்ப் பண்ணியது என் (என்னில்) - (கருத்தாவேபடைப்பனுயின்) இங்ஙனம் படைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை ஒருபடியாகப் படையாமற் பறவைமுதலியனவாகப் படைக்கவேண்டியதென்னையென்று உலகாயதன்சொல்லில்,—முன்னைவினைப் பான்மை என்பர்-ஆன்மாக்கள் முன்செய்த கன்மத்துக்கீடாகவென்றுசொல்லுவர் (பெரியோர்),—அடுத்தவினை உளதாயின் இறை ஏனென்னில் - முன்கூடின கன்மமுண்டாயிற் பின்னைக்கருத்தாவெற்றுக்கென்று நிரீச்சுரசாங்கியன்சொல்லில்,—அசேதனம் - (அக்கன்மஞ்) சடம்,—மற்றவை ஆவிக்கு அமைத்ததாகும் - (கருத்தா) அந்தவுடம்புகளைப்படைத்தது (முன்னரார்ச்சித்த கன்மபலங்களைப்புசிக்கும்) ஆன்மாக்கள் பொருட்டாகும்,—எடுத்தவினை உரு உறுவது உயிரேல் - முன்னுர்ச்சித்த கன்மபலத்தை ஒருடம்பிலே நின்றனுபவிப்பது ஆன்மாவாயின்,—தானே இருவினைக்குத்தக்க உடல் எய்துமென்னில் - ஆன்மாத்தானே புண்ணியபாவங்களின் முறைமைக்கீடான உடம்பைப்பொருந்துமென்று பின்னுஞ்சொல்லில்,—சடத்திரளுங் கர்த்தாவாய் அறிவு ஒன்றில்லாத் தன்மையனுங்கூட ஒரு சங்கை இன்றே - சடமான மாயாகாரியத்தின்றிரட்சியுங் கருத்தா

வாய்த்தானே அறிகைக்கோரறிவுமில்லாத முறைமையினையுடைய வான் மாவும் பொருந்துதற்கு ஒருபிரமாணமுமில்லை என்க.

காரணமில்லையென்பாருமுளர். என்னிலென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. எடுத்தவினை ஆகுபெயர்.

இது உலகாயதன் முதலியோரை மறுத்துக் கருத்தா கன்மத்துக்கீடாக மாயையை வியத்திப்படுத்துவனென்பதுணர்த்திற்று. (சு)

அல்லன்மிக வுயிர்க்கிவைதா னணைத்த தீச
னருவினைக ளருந்துதற்கோ வினையோ வன்றிச்
சொல்லிவரு மாயையோ வணுவை முந்தச்
சூழ்ந்ததெனு முரைமுதலோர் தொடக்கி லார்பா
லொல்லைவரு மெனினுளதா முயிருண் டாவே
யுளதுமல மலமுளதா வொழிந்த வெல்லா
நெல்லின்வரு தவிடுமிபோ லநாதி யாக
நிறுத்திடுவ ரிதுசைவ நிகழ்த்து மாறே.

(இ-ள்.) ஈசன்றான் - (உம்முடைய) இறைவன்,—உயிர்க்கு அல்லல் மிக இவை அணைத்தது - ஆன்மாக்களுக்குத் துன்பமிகவுண்டாக இவ்வு டல்களைக் கூட்டியது,—அருவினைகள் அருந்துதற்கோ - நீங்குதற்கரிய வினைப்பயன்களைப் புசித்தற்காகவோ (அங்ஙனமாகுக),—வினையோ அன் றிச் சொல்லிவரு மாயையோ அணுவை முந்தச் சூழ்ந்தது-இந்தக்கன்மமோ இதுவன்றிச் சொல்லப்பட்டுவருமாயையோ ஆன்மாவை முற்பட்டுப்பொ ருந்தியது,—எனும் உரை-என்று சொல்லுஞ்சொல்,— முதல் ஓர் தொடக் கிலார்பால் ஒல்லை வருமெனின் உளதாம் - முன்பே ஒருமலமுமில்லாதா ரிடத்தில் விரையப்பொருந்துமென்றால் உண்டாம் (அத்தனையாயின் அத் தொடக்கேதெனில்),—உயிர் உண்டாவே உளது மலம் - ஆனமா என்று ண்டு அன்றே ஆணவமலமுண்டு (ஆனால் மாயையுங்கன்மமும் பின்புள வானவோவெனில்),—மலம் உளதா ஒழிந்தவெல்லாம் - ஆணவமலமுண் டாகவே ஒழிந்தமாயையுங் கன்மமும்,—நெல்லின்வரு தவிடு உமிபோல் அநாதியாக நிறுத்திடுவர் - நெல்லிடத்துண்டானதவிடுமுமியும் அந்நெல்லி றகு அநாதிசம்பந்த மானாற்போல அநாதியாகச் சொல்வர்,—இது சைவம் நிகழ்த்துமாறே - இது சிவாகமங்கள் சொல்லுமுறைமை என்க.

அருந்துதற்கோவென்னுமோகாரம் உடம்பாட்டுவினா. மற்றையோகாரமிரண் டும் அறியாவினா.

இது கன்மத்துக்கீடாகக் கருத்தா சரீரத்தைக்கூட்டுவிப்பனென்னில் அந்தக் கன்மமோ சரீரமோ முந்தினதென்னும் வினாவிற்கு உத்தரமுணர்த்திற்று. (எ)

அருத்திமிகுங் கலைகால நியதியுடன் வித்தை
யராகமிவை யனந்தரான் மாயைதனி லாகு
முருத்திரராற் கலையதனிற் பிரகிருதி குணங்க
ளுளவாகு மகங்காரம் புத்தியினி லுதிக்குந்
தெரித்தவிது திரிவிதமாந் தைசதவை காரி
திகழ்தருபூ தாதியெனத் திருந்தியசாத் துவிதம்

விரித்தகுண மனம்புத்தி யிந்திரிய மென்று
விளம்பியசோத் திராதிமுதல் விளங்கியிடும் விரிந்தே.

(இ-ள்.) மாயைதனில் - அசுத்தமாயையிடத்திலே,—அனந்தரால் - அனந்ததேவரருளாலே,—அருத்திமிகுங் கலை காலம் நியதியுடன் வித்தை அராகம் இவை ஆகும் - ஆசைமிகுதற்குக் காரணமான கலை காலம் நியதி வித்தை அராகமாகிய விவையைந்தும் உளவாகும்,—உருத்திரரால் கலையதனில் பிரகிருதி குணங்கள் உளவாகும் - உருத்திரதேவரருளாலே முன் சொன்னகலையிலே மூலப்பிரகிருதிதோன்றி அதினின்றுங்குணங்கடோன்றும் (இக்குணத்தின்றோற்றந்தானே சித்தம் புத்திகளின்றோற்றமும்),—புத்தியினில் அகங்காரம் உதிக்கும் - புத்தியினின்றும் அகங்காரந்தோன்றும்,—தெரித்த இது திகழ்தரு தைசதம் வைகாரி பூதாதியெனத் திரிவிதமாம் - சொல்லப்பட்ட விந்தவகங்காரமானது விளங்கிய தைசதவகங்காரமும் வைகாரியகங்காரமும் பூதாதியகங்காரமுமெனமூவிதமாம்,—முதல்-முதற்சொல்லப்பட்ட தைசதவகங்காரத்திலே,—திருந்திய சாத்துவிகம் விரித்தகுணம் - நல்லசாத்துவிகமாகக் கீர்த்திக்கப்பட்ட குணத்தையுடைய,—மனம் புத்தி யிந்திரியமென்று விளம்பிய சோத்திராதி-மனமும் ஞானேந்திரியமென்று சொல்லப்பட்ட சோத்திராதியைந்தும்,—விரிந்தே விளங்கியிடும் - விரிந்துதோன்றும் என்க.

புத்தி ஞானம். காலதத்துவந் தோற்றத்தின் முதன்மையாயிருக்க ஈண்டுக் கலையையெடுத்துச்சொல்லியது ஆன்மாவிற்குக் கேவலத்திருளைநீக்கி ஞானக்கிரியைகளை முற்படச்செனிப்பித்தலின். காலந்தோன்றி அதினின்று பின் நியதியும் அதினின்று பின் கலையுந்தோன்றி அக்கலையினின்று வித்தையும் அதினின்று அராகமுந்தோன்றும். இங்ஙனந்தோன்றுதலிற் சமுச்சயமாகவந்து மாயையிலாகுமென்றார். செய்யுளாதலிற் செவ்வெண்ணின்றொகை தொக்குநின்றது. குணதத்துவத்துக்குத்தோற்றஞ் சொல்லவே சித்தம் புத்தியென்னுமிரண்டின்றோற்றமுஞ் சொன்னதாமென்றது. என்னை? குணங்களின் சமமும் ஏற்றக்குறைச்சலுஞ் சித்தம்புத்தியாதலின். இராசதமுந்தாமதமுங்குறைந்து சாத்துவிகமேலிட்ட வவதரம் புத்தியென்பதனாலும் இதற்கு முன்னாலிற் "சித்தமாமவ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ்செய்யும்" என்றும் "புத்தியவ்வியத்திற்றோன்றி" என்றும் இவையிரண்டிற்கும் பிரகிருதி யுற்பத்தித்தானமாகச் சொன்னதினாலுமறிக.

இது அதோமாயாசிருட்டியுணர்த்திற்று. (அ)

மன்னியகன் மேந்திரிய மானவிரா சதஞ்சேர்
வாக்காதி வைகாரி மருவிவருஞ் சத்தந்
தன்னைமுத லாகியதா மதமிகுமாத் திரைபின்
றருமதனில் வானநில மனல்புனன்மண் சத்த
முன்னதனில் வெளியாதி யொன்றொன் றாகு
முறையிலிவை யிருமையயன் முடிவா முன்னே
புன்னுசதா சிவாதி யதிபதிக ளொடுக்க
முதித்தவடை வெனவுரைப்ப ருணர்ந்து ளோரே.

(இ-ள்.) வைகாரி - வைகாரியகங்காரத்திலே,—இராசதஞ்சேர் மன்னியகன்மேந்திரியமான வாக்காதி மருவிவரும்-இராசதகுணத்தைப் பொருந்தின நிலைபெற்ற கன்மேந்திரியங்களான வாக்கு பாதம் பாணி பாயு உபத்தங்களான வைந்தும் (தங்கள் விடயங்களோடு) பொருந்தித் தோன்றும்,—பின்-(முன்னந் தைசதம் வைகாரி திகழ்தரு பூதாதியென வகுத்தவற்றுட்) பின்னாகியபூதாதி யகங்காரமானது,—தாமதமிகுசத்தந்தன்னை முதலாகிய மாத்திரைதரும் - தாமதகுணமிக்க சத்தத்தைமுதலாகவுடைய மாத்திரைகளைந்தையுந்தரும்,—அதனில்-அந்தச்சத்தமுதலிய தன்மாத்திரையிலே,—வான் அநிலம் அனல் புனல் மண் - ஆகாயமுதலியவைந்துபூதங்களும்,—முறையில் உறும் - (நிறுத்த) அடைவேதோன்றும்,—அதனில் - அந்தப் பூதத்திலே,—சத்தமுன் - சத்தமுன்னாகிய குணங்களைந்தும்,—வெளியாதி ஒன்றொன்றாக உறும்-ஆகாயமுதலியவற்றில் ஒவ்வொருகுணம் மேன்மேலும் பொருந்தும்,—அதிபதிகள் - அப்பூதங்கட்குத்தெய்வங்கள்,—இருமை அயன்முடிவா-பெரியபிரமனீறாக,—முன்னே உன்னு சதாசிவர் ஆதி-பஞ்சமூர்த்திகளின் முதன்மையாக முந்த நினைக்கப்படுஞ் சதாசிவதேவர் முதலியோர்களாயிருக்கும்,—ஒடுக்கம(முறையில்)உதித்த அடைவென உரைப்பர் உணர்ந்துளோரே - இனித்தத்துவங்களொடுங்கு முறைமையுந் தோன்றின முறைமையென்று சொல்லுவர் பெரியோர் என்க.

காரணத்திலுள்ளது காரியத்துஞ்சேர்தலின் மனமுதல் இங்ஙனந்தோற்றஞ் சொல்லிய தத்துவங்கட்குங் குணம் அடைகொடுத்தார். முன்னூலில் "இருங்குணரூபமாகியிசைந்திடுமெங்கும்" என்றதனாலெனவறிக. சமவேதமாயிருக்கிற ஞானக்கிரியாசத்திகளுக்கு அபிவியஞ்சகமாகையாலெனின் வியாபாரத்துக்கு அபிவியஞ்சகங்களாகையாலே ஞானேந்திரியங்கன்மேந்திரியமெனப்பெயர்பெற்றனவென்றறிக. முறையிலென்பதிரிடத்துங்கூட்டுக. தன்மாத்திரை பூதமெனச்சாதியொருமையாகச் சொல்லப்படுதலின் அதனிலென்றார். இனி ஆகாயமுதலாக ஒவ்வொருகுணமேறுமென்றதென்னை? ஆகாயமொன்றுக்குமே சத்தகுணமுள்ளது. மற்றைநாலுக்குமில்லை. ஆகாயத்தினுடைய வாசிரயத்தாலே யுண்டாமத்தனையென்று வைசேடிகன் முதலியோர்சொல்லின், ஆகாயத்துக் கெதிரொலி வாயுவுக்குச் சகசகாதியொலி அக்கினிக்குத் தமதமாதியொலி அப்புவுக்குச் சலசலாதியொலி பிருதிவிக்குக் கடகடாதியொலி இப்படிப்பிரத்தியட்சமாக வெவ்வேறு சத்தங்கேட்கப்படுகையால் அவாமதமுடாது.

இது அதோமாயாசிருட்டியும் இருவித மாயாசிருட்டிகளான கருவிகளினொடுக்கமுமுணர்த்திற்று. (கூ)

இனி கன்மமலத்தை நானகு திருவிருத்தங்களாலுணர்த்துவான்றொடங்கினர்.

நண்ணியிடு முருவதனுக் கேது வாகி
நானாபோ கங்களாய் நாசோற் பத்தி
பண்ணிவரு மாதலா லநாதி யாகிப்
பலவாகி யணுக்கடொறும் படர்வ தாகி
யெண்ணிவரு மனவாக்கு கன்மத்தா லியற்றி
மியல்பினதாய் மதிகதமா யிருபயனும் பாவ

புண்ணியமாய்ப் புலர்காலை மாயை மேவிப்
பொருந்துமிது கன்மமலம் புகலு மாறே.

(இ-ள்.) கன்மமலம் - கன்மமலமானது,—நண்ணியிடும் உருவதனுக்கு ஏதுவாகி - (ஆன்மாக்கள்) பொருந்தப்படு முடம்பிற்கு ஓர்காரணமாய்,—நானு போகங்களாய் - நானுவிதமான போகங்களையுடையதாய்,—நாசோற்பத்தி பண்ணிவரும் - நாசத்தையும் உற்பத்தியையும் (பீசாங்குர நியாயமாக) உண்டாக்கிவரும்,—ஆதலால் அநாதியாகி - ஆகையினுலே தொன்றுதொட்டுவருவதாய்,—பலவாகி - பலவிதப்படுவதாய்,—அணுக்கடோறும் படர்வதாகி - (சிருட்டிகாலத்து உடலெடுக்குமிடத்துச் சூக்குமமா) யான்மாக்கடோறுஞ்செல்வதாய்,—எண்ணிவரு மனவாசகன்மத்தால் இயற்றும் இயல்பினதாய் - நினைவுபரந்த மனவாக்குக் காயங்களாலுண்டாக்கத்தக்க முறைமையையுடையதாய்,—மதிகதமாய் - (திதிகாலத்தில் ஆன்மாக்களுக்குச்சிவிதமாகப்) புத்தியை அடைந்திருப்பதாய்,—இருபயனும் புண்ணிய பாவமாய் - இரண்டுபிரயோசனமான (சுவர்க்கநரகங்களுண்டாதற்குக் காரணமான) புண்ணியபாவங்களாய்,—புலர்காலை மாயைமேவிப் பொருந்தும் - ஒடுங்குங்காலத்தில் அந்த மாயையிலே யொன்றுபட்டுப்பொருந்தும,—இது புகலுமாறு - இஃது (ஆகமங்களிற்) சொல்லும்படி என்க.

புண்ணியபாவமாயெனமாறுக. மேவிப்பொருந்தும் என்றது 'குழிந்தாழ்ந்தகண்' போல நின்றது. நாசோற்பத்திபண்ணிவருமெனபதற்கு அழிவதுமாவதுமாயென்றுரைப்பாருமுளா; அதற்குப் பண்ணியென்னும் பொருளபடாமையறிக. வாச வடசொற்றிரிவு. கன்மம் ஆகுபெயராய் காயத்தின்மேனின்றது.

இது கன்மமலத்தின்றனமை பொதுவகையாலுணர்த்திற்று. (௪௦)

கன்மநெறி திரிவிதநற் சாதியாயு போகக்
கடனதென வருமூன்று முயிரொன்றிற் கலத்த
றொன்மையது ழலலதுண வாகா தானுந
தொடங்கடைவி னடையாதே தோன்று மாறித்
தன்மைதரு தெய்விகமுற் பவுதிகமான் மிகமாந
தகையிலுறு மசேதனசே தனத்தாலுஞ் சாரு
நன்மையொடு தீமைதரு சேதனனுக் கியலுறா
ரூடிலத னூழ்வினையா நணுகுந் தாமே.

(இ-ள்.) கன்மநெறி - கன்மத்தின்வழி,—நற்சாதி ஆயு போகக் கடனதெனத் திரிவிதம் - நல்லசாதி வாழ்நாள் புசிப்பான முறைமையையுடையதென்னும்படி மூன்றுவிதமாம்,—வருமூன்றும் உயிர் ஒன்றிற் கலத்தல் தொன்மையது-இங்ஙனம் வருமூன்றும் ஓரான்மாவிலேகூடிப்போதுகிறது பழையதாயிருக்கும்,—ஊழ் அல்லது உணவு ஆகாதானும - (அதுதான்) முறையிலன்றிப் புசிக்கலாகாதாயினும,—தொடங்கு அடைவின் அடையாதே மாறித்தோன்றும் - ஆர்ச்சித்தமுறையிலே கூடாமல் (வன்மைமென்மைகட் கீடாக) மாறிக்கூடும்,—தன்மைதரு தைவிகம் முன் பவுதிகம் ஆன்மிகமாந் தகையில் உறும் அசேதன சேதனத்தாலுஞ் சாரும் - இயல்பாகிய ஆதிதைவிகமுதலாக ஆதிபவுதிகம் ஆத்தியான்மிகமான கூறுபாட்

டாற் பொருந்துகின்ற அசேதன சேதனங்களாலுஞ் (சுகதுக்கமாய்ப்) பொருந்தும்,—நன்மையொடு தீமைதரு சேதனனுக்கு இவண் ஊன் நாடின் - இப்படி நன்மை தீமைகளைச் செய்துவருகின்ற ஆன்மாவுக்கு இவ்விடத்துப் புசிப்பை விசாரித்துப்பார்க்கில்,—அதன் ஊழ்வினையானனுகுந் தானே - அந்தக்கன்மங்களைப் புசிக்கு முறைமையிலே (மேலுஞ் சனன முண்டாகைக்குக்) கன்மமுண்டாகா நிற்கும் என்க.

மேலுஞ்சேதனத்தாலுமென்றவும்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. மாறித் தோன்றுமென்க. தெய்வத்தால்வருவது தைவிகம். பூதத்தால்வருவது பவுதிகம். ஆன்மாக்களால்வருவதான்மிகம். இவற்றுள் ஆன்மிகம் இருவிதம். அவை சாரீரகமும் மானசமுமெனவாம். சாரீரகமாவது குன்மங் காசமுதலான வியாதிகளால்வருவது. மானசமாவது சோகம் அசூயை மாற்சரியங்களாலவருவது. ஏ0 எண்ணூ.

இது அந்தக் கன்மமுடனேறுநின்று காரியப்படுமுறைமையுணர்த்திற்று. (கக)

மேலைக்கு வருவினையே தென்னி லங்கண்
விருப்புவெறுப் பெனவறியவ் வினைவு மெல்லா
மூலத்த வினைப்பயில்வா மென்னி னாமென்
முற்றியதன் பயனுனக்கு முளைக்கு மென்பர்
ஞாலத்து வினைகளிரு திறமாகும் புந்தி
நண்ணாத வினைநணுகும் வினையெனவொன் றிரண்டா
யேலத்தா னிதமகித மாமிதனால் வழுவா
தெய்திடும் புண்ணியபா வங்க ளென்றே.

(இ-ள்.) மேலைக்கு வருவினை ஏதென்னில் அங்கண் விருப்பு வெறுப்பென அறி - (முன்பு நானூர்ச்சித்த கன்மம் இப்போது புசித்துவிடுவதாயிருந்தது) மேலுமொரு செனனமுண்டாகைக்கு வருகின்றவினை எந்தவினைதானென்றுகேட்கில் (இப்பொழுது புசித்துவிடுவதென்றூயே அப்படிப் புசிக்கும்) அவ்விடத்திலேயுண்டான இதாகிதங்களால் வரும் வினையென்றறிவாயாக,—அவ்வினைவு எல்லாமும் மூலத்தவினைப்பயில்வாமென்னின்- அங்ஙனம் இதாகிதத்தாலுண்டான சகலவினைகளும் முன்புள்ள புண்ணிய பாவங்களின் றொடர்ச்சியாமெனின்,—நாமென் முற்றி அதன்பயன் உனக்கு முளைக்கும் என்பர் - நாமென்னுமமதைதானே (மேலுமொரு பிறப்புண்டாகைக்கு) முதிர்ந்த அதன்பயனாகிய கன்மம் உனக்குண்டாமென்பர்(உயர்ந்தோர்),—புந்தி நண்ணாத வினைநணுகும் வினையென ஒன்று இரண்டாய் ஞாலத்து வினைகள் இருதிறமாகும் - அபுத்தி பூர்வமான கன்மமும் புத்தி பூர்வமான கன்மமுமென ஒருகன்மந்தானே இரண்டாய்ப் பிரபஞ்சத்திலே செய்து போதுகின்ற கன்மங்களெல்லாம் இரண்டுவகையாம்,—ஏலத்தான் இதம் அகிதமாம் - (அங்ஙனமாமிடத்திற்) பொருந்தத்தான் இதமும் அகிதமுமாகாநிற்கும்,—இதனால் வழுவாது புண்ணியபாவங்களென்றே எய்திடும் - இந்தவிதாகிதத்தாலே தப்பாமற் புண்ணியகன்மம் பாவகன்மமென்றுபொருந்தும் என்க.

விருப்புவெறுப்பும் வினைவும் ஆகுபெயர். அவ்வினையுமென்பதுஉம்பாடம். எல்லாமும் எனமாறுக. இரண்டூமென்ற பாடமோதுவாருமுளர். என்றேயெய்திடுமெனக்கூட்டுக.

இது முன்னர் மேலைக்காகாமியமாய்ப்பொருந்துமென்பதை யாசங்கித்து எப்படிப்பொருந்துமென்பானுக்கு உத்தரமுணர்த்திற்று. (௧௨)

உற்றதொழி னினைவுரையி லிருவினையு முளவா
மொன்றொன்றா லழியாதா ெனாழியா துன்னின்
மற்றவற்றி னொருவினைக்கோர் வினையால் வீடு
வைதிகசைவம்பகரும் மரபி லாற்றப்
பற்றியது கழியுமிது விலையா லேற்கும
பான்மையுமாம பண்ணாது பலிக்கு முன்னஞ்
சொற்றருநூல் வழியின்வரின் மிகுதி சோரும்
சோராதங் கதுமேலைத் தொடர்ச்சி யாமே.

(இ-ள்.) இருவினையும் உற்றதொழில் நினைவு உரையில் உளவாம் - அந்தப்புண்ணியபாவங்களான இரண்டுவினைகளும் (மெய்மனமொழிகளான முப்பொறிகளிற்) பொருந்தியதொழிலும் நினைவும் உரையுமான இம மூன்றினாலே வருவனவாம்,—ஒன்று ஒன்றால் அழியாது - ஒருவினையால் ஒருவினைபோகாது,—உன்னின ஊண் ஒழியாது - விசாரித்துப்பார்க்கிற் புசிப்புத்தவிராது,—மற்று அவற்றின் ஒருவினைக்கு ஓர்வினையால் வீடு- அவ்விருவினைகளுள் ஒருவினையால் ஒருவினைக்கு விடுதலையும்,—வைதிக சைவம் பகரும் - வேதாமங்கள்சொல்லும் (ஒழிதல் எப்படியெனில்),—மரபில் ஆற்றப பற்றியது கழியும் - (அவை) சொன்னமுறையிலே செய்தாற் கூடின பாவகன்ம நீங்கும்,—இது - இங்ஙனம் புண்ணியத்தாற் பாவம் ஒழிகை,—விலையால் ஏற்கும் பான்மையுமாம் - விலைக்குக்கொள்ளு முறைமையுடையதுமாம்,—பண்ணாது பலிக்கும் - இப்படிச் சாந்திபண்ணாதிருப்பினும் (அபுத்தி பூர்வமாகப் பாவமொழிகைக்கேற்ற புண்ணியமுஞ்) சித்திக்கும் (ஆனால் இந்தமுறையிலே பாவமடங்கலையும் போக்கி விடலாமோவெனில்),—முன்னஞ் சொற்றரு நூல்வழியின்வரின் மிகுதிசோரும்- (இறைவன்) முற்காலத்திலே அருளிச்செய்த வேதாகமங்களின் முறைமையிலே செய்தால் மிகுத்தகன்மங்கள்போம்,—அங்குச்சோராது மேலைத் தொடர்ச்சியாமே - அவ்விடத்துப் போகாத கன்மம் (புசிப்பிக்கவேண்டுகையாலே) மேலைக்குச் சம்பந்தமாம் என்க.

வீடு கட்டபின் வீடில்லை என்பதுபோல. அங்குச் சோராதெனமாறுக. ஒன்றொன்று லொழியாதென்பதற்கு மனமொழிமெய்களிலேயொன்றாற் செய்தகன்மமொன்றாற் போகாதென்றுரைப்பாருமுளர். பீசாங்குரநியாயமாகப் பிரவாகாநாதியாயிருக்கும். இன்னுந் திட்டகன்மம் அதிட்டகன்மம் அநியதகன்மமெனமூவிதமாம். திட்டகன்மமாவது அவுடதப்பிரயோகத்தாலும் அரசராலும் பகைவராலே ஆபிசாரமாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட மந்திரங்களாலும் இம்மையிற்பலிப்பது. அதிட்ட கன்மமாவது சுவர்க்கநரகங்களிலே அனுபவிக்கப்படுவன. அநியதகன்மமாவது அசுவமேதமும் பிரமகத்தியு மொருகாலத்திற் செய்யப்பட்டுப் பக்குவம் வந்தவிடத்தே ஒருங்கேயிரண்டும் புசிக்கப்படாமையிற் கருத்தா இன்னகாலத்தில் இது வென்றுறுத்திப் புசிப்பிக்குமது. இனி மூன்றும்பத்தி திட்டாதிட்டம். அதாவது ஒருவன் இம்மையிற்செய்த அசுவமேதபலன் இம்மையிலே பலிப்பது என்பது மொன்று. கன்மங்கள் மாயையிலேபொருந்திப் பக்குவப்பட்டுச் சிருட்டித்தகாலத்திலே

புசிக்கப்படும். இதன்விரிவு ஆகமங்களிற்காண்க. ஏகமாயென்பதுதொட்டு இது காறும் பஞ்சமலங்களின் காரணகாரியங்க ளுணர்த்திற்று.

இது கன்மத்துக்கு மாயையுபாதானமான முறைமையும் அக்கன்மம் வாதியாத படிக்கு உபாயமுண்டென்பதூஉமுணர்த்திற்று. (௧௫)

மோகமிக வுயிர்கடோறு முடனாய் நிற்கு
　　மூலவா ணவமொன்று முயங்கி நின்று
பாகமிக வுதவுதிரோ தாயி யொன்று
　　பகர்மாயை யொன்றுபடர் கன்ம மொன்று
தேகமுறு கரணமொடு புவன போகச்
　　செயலாரு மாமாயைத் திரட்சி யொன்றென்
றாகமல மைந்தென்ப ரைந்து மாறா
　　தருளென்ப தரிதென்ப ரறிந்து ளோரே.

(இ-ள்.) மோகம் மிக உயிர்கடொறும் உடனாய் நிற்கும் மூல ஆணவம் ஒன்று - மறைப்புமிகும்படி உயிர்கடோறும் அநாதியிலே கூடிநிற்கும் மூலமாகிய வாணவமலமொன்று,—முயங்கி நின்று பாகம் மிக உதவு திரோதாயி ஒன்று - (அநதவாணவமலத்தைப்) பொருந்திநின்று பக்குவத்தை மிக உண்டாக்குகின்ற திரோதான சத்தியொன்று,—பகர்மாயை ஒன்று - (தனுவாதிகட்குக் காரணமாகச்) சொல்லப்பட்ட மாயாமலமொன்று,—படர் கன்மம் ஒன்று - (புண்ணியபாவங்களாக) விரிந்த கன்மமலமொன்று,—தேகம் உறு கரணமொடு புவனபோகச் செயல் ஆரும் மாமாயைத்திரட்சி ஒன்று - தனுவும் மிகு கரணமும் புவனமும் போகமுமாய் நடக்கும் தொழில் நிறைந்தபெரியமாயாகாரியமானமாயேயமலமொன்று,—என்று - என்றெவ்வொன்றாக வெண்ணி,—ஆகமலம் ஐந்தென்பர்-(பின்னொருதொகை) யாக மலம் ஐந்தென்பர்,—ஐந்தும் மாறாத அருளென்பது அரிதென்பர் அறிந்துளோரே - அவ்வைந்துமலமு மொழியாமல் அருள் (பெறுதல்) கூடாதென்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர். என்க,

ஒடு எண்ணொடு. ஒன்றாக மலமைந்தென்று பாடமாகில் என்றென்னு மிடைச்சொல் வருவிக்க. மாறாதென்னு மெதிர்மறை வினையெச்சம் பெறுதலென்னுமவாய்நிலையான்வந்த வினைப்பெயரிற் பெறுதலென்னும் வினையோடுமுடிந்தது. அரிதென்பது "மனக்கவலைமாற்றலரிது" என்பதுபோல வினைப்பொருட்டாய் நின்றது. அருளென்பது அருளென்றுயர்ந்தோராலெடுத்துரைக்கப்படுவது. மலமாவது அழுக்கு. ஆன்மாக்களுடைய ஞானக்கிரியைகளை மறைக்கையினாலே ஆணவமலத்தை மலமென்பது அனுமதம். ஏனை நான்கையு மலமென்பதென்னையெனின், மலபாகத்தின் பொருட்டுக் கருவிகளைக்கூட்டி ஆன்மாக்களைப் பொய்யை மெய்யென்று மயக்கிப் போகங்களை யனுபவிப்பிக்கையாலே உபசரித்துத் திரோதாயியான சிவசத்தியையு மலமுளதா வென்றார். ஒழிந்த வெல்லா நெல்லின்வரு தவிடுமிபோல் அநாதியாகலான், அவையொன்றிற்கொன்றேதுவாக மாயையினையுங் கன்மத்தையும் மாயாகாரியமாதலின் மாயேயத்தையும் மலமென்றார். அதோமாயையைக் காரியங்களின் மிகுதிபற்றி மாமாயையென்றார். "மும்மலநெல்லினுக்கு" என்றும் "மாயையின்காரியத்தை" என்று மிகுதற்கு முன்னூலிலும் "மலங்களைந்தாற்சுழல்வன்" என்னுந் திருவாக்கினும் மலமென்றமை யறிக.

இது அம்மலங்களின் பெயருந் தொகையும் அவைநீங்கியன்றி முத்திவாயா தென்பதூஉமுணர்த்திற்று. (கச)

இனி கேவல சகல சுத்தமென்னும் அவத்தை மூன்றினையுமுணர்த்துகின்றவர் முதற் கேவலாவத்தையினையும் மூலமலமென்பதொன்றில்லையென்னும் புறமதத் தூடணங்களையும் நான்கு திருவிருத்தங்களாலுணர்த்துவான்றொடங்கினர்.

ஓங்கிவரும் பலவுயிர்கண் மூன்றவத்தை பற்றி
 யுற்றிடுங்கே வலசகல சுத்தமென வுணர்வ
ரீங்குவருங் கலாதியொடு குறியுருவ மொன்று
 மின்றிமல மன்றியொன் றுமில்லையெனு மியல்பா
யாங்கறிவை யறிவரிதா வறிகருவி யணையா
 வாதலினா லிருண்மருவு மலர்விழிபோ லதுவாய்
நீங்கும்வகை யின்றிநித்த வியாபகமா யங்க
 ணிற்பதுகே வலமென்று நிகழ்த்து நூலே.

(இ-ள்.) ஓங்கிவரும் பலவுயிர்கள் மூன்றவத்தை பற்றி உற்றிடும் - (எண்ணிற்களவுபடாமையின்) உயர்ந்துவரும் ஆன்மாக்களெல்லாம் மூன்றவத்தையைப் பொருந்தி அழுந்தும்,—கேவல சகல சுத்தமென உணர்வர்- (அவற்றைக்) கேவலாவத்தை சகலாவத்தை சுத்தாவத்தை யென்றுபெரியோர் அறிவர்கள்,—கேவலம் - (அம்மூன்றினுட்) கேவலாவத்தையாவது, —ஈங்குவருங் கலாதியொடு குறி உருவம ஒன்றும் இன்றி - அவ்வுயிர்கள் இவ்விடத்திற் பரந்த கலாதிகளுடனே ஓரடையாளமும் ஒரு வடிவுமில்லாமல்,—மலம் அன்றி ஒன்றும் இல்லையெனும் இயல்பாய் - ஆணவமலமொழிந்து வேறொன்றுமில்லையென்னு முறைமையினை யுடையவாய்,—அறி கருவி அணையா ஆதலினால் - அறிதற்கேதுவாகிய கருவிகள் கூடாவாதலாலே,— ஆங்கு அறிவை அறிவு அரிதா - அவ்விடத்தே ஒருபொருளையு மறியக் கூடாமல்,—இருள் மருவும் அலர் விழிபோல் அதுவாய் - இருளைப்பொருந்திய விரிந்த கண்கள் (அவ்விருடானாய்நின்றாற்) போல் அவ்வாணவ மலந்தானாய்,—நீங்கும் வகை இன்றி - அதனைச்சிறிதும் விட்டு நீங்குமுறைமை இல்லையாய்,—நித்த வியாபகமாய் - அழியாத வியாபகமுமாய்,—அங்கண் நிற்பது - அவ்விடத்து நிற்கின்றது,—என்று நூல் நிகழ்த்தும் - என்று திவ்வியாகமங்கள் சொல்லும் என்க.

நிற்பதென்பது தொழின்மேனின்றவொருமை. நிகழ்த்தல் ஈண்டுச்சொல்லுதல். அறிவரியவென்ற பாடத்திற்கு ஆ யென்னுஞ்சொல் வருவிக்க. அறிவையென்பதில் அறிவு ஆகுபெயர். அறிகருவி சுத்ததத்துவமென்பாருமுளர்.

இது கேவலாவத்தையையுணர்த்திற்று. (கரு)

இன்மைமல மாயைகன்ம மென்றிரண்டே யிறைதா
 னிலங்குபல வுயிர்களுமுன் புரிந்தவிரு வினையின்
றன்மைகளா லவர்களுக்குந் தனுகரண புவனந்
 தந்திடுமிங் கிதனாலே யிருபயனுஞ் சார்ந்து
கன்மமெலா நேராக நேராதன் மருவக்
 கடவுளரு ளாலெவையுங் கழித்திடுவ னதனாற்

பின்மலமா னவையணுகா பெருகொளிமுன் புளதே
பெற்றிடுமென் றித்திறமென் பேசு மாறே.

(இ-ள்.) மலம் இன்மை (யே) - (கேவலாத்தைகள்) இருளென்ற ஆணவமலம் இல்லாமையே,—மாயை கன்மமென்று இரண்டே - மாயையுங் கன்மமுமென இரண்டேயுள்ளன,—இறைதான் இலங்கு பல உயிர்களும் முன்புரிந்த இருவினையின் றன்மைகளால் எவர்களுக்குந் தனுகரண புவனந் தந்திடும் - (அவ்விரண்டுமுண்மையாற்) கருத்தாவானவன் விளங்காநின்ற பலவான்மாக்களும் முற்சனனங்களில் ஆர்ச்சித்த புண்ணியபாவங்களின்முறைமைகட்கீடாகஎல்லாவுயிர்களுக்குந்தனுவாதிகளைக்கொடுப்பன்,—இங்கிதனாலே - (இப்படி வினைக்கீடாக இறைவன் கொடுக்கு) மிதனாலே,—இருபயனுஞ் சார்ந்து - மீளவும் புண்ணியபாவங்களைப் (ஆர்ச்சித்து)பொருந்துதலால்,—கன்மமெலாம் நேராக நேராதல் மருவ - அந்தக் கன்மங்களெல்லாந் துலையொக்கச் செய்வாதலைப் பொருந்தின விடத்து,—கடவுள் அருளால் எவையுங் கழித்திடுவன் - அவ்விறைவன் தன்கருணையாலே அக்கன்மங்களெல்லாவற்றையும் போக்குவன்,—அதனாற் பின் மலமானவை அணுகா - ஆதலாற் பின்பு அந்த மலமிரண்டும் பொருந்தா,—பெருகு ஒளி முன்பு உளதே பெற்றிடும் - (உயிர்களு) முன்புள்ள மிக்க பிரகாசத்தையே பெறும்,—என்று இத்திறம் பேசுமாறே என் - என்றிப்படி அயிக்கியவாதியும் பாசுபதியுஞ் சொல்லும்படி யென்பாய் என்க.

பயன் காரணத்தையுணர்த்துகின்றவாகுபெயர். ஆதாரவாதேய வொற்றுமையாற் புவனஞ்சொல்லவே போகமுமடங்கிற்று. இரண்டேயென்னுந் தேற்றேகாரம் இன்மையிலுஞ் சேர்க்கப்பட்டது. இங்கிதுவென்பது இங்கிவையுங் குவைபோலொரு சொல்லாய்நின்றது. சார்ந்து சார்தலால்.

இது மலமில்லையென்னும் அயிக்கியவாதி பாசுபதிகள் கருத்துணர்த்திற்று.(கசு)

மாயைமுத லெனவினையின் பான்மைமுத லெனவே
மன்னுபனை விதைமரபின் மயங்குமலஞ் சுத்தற்
கேயுநெறி யென்கொலத னியல்பாயின் முத்தி
யென்பதென்மற் றிவைகிற்க விருங்கலாதி யுணர்வாய்
மேயபினர்த் தன்னுருவம் விளங்காமை விளக்கு
மிருமூலகந் தனிலெண்ணி லிவைவிடுங்கா லுணர்வுட்
டோயுநெறி யிலதாத லறியாமை யெனநீ
சொல்லியது மலமென்பர் துணிந்து ளோரே.

(இ-ள்.) மாயைமுதலென வினையின் பான்மை முதலெனவே மன்னு பனைவிதை மரபின் மயங்கும் - (முன்சுத்தனாயிருக்கின்றவனை மாயையுங் கன்மமுங் கூடுமென்று நீ சொல்லுதலின்) மாயை முந்தியதென்றுங் கன்மத்தின் பகுதி முந்தியதென்றுஞ் சொல்லவே நிலைபெற்றதாலபீசநியாயமாக மயங்கும்,—சுத்தற்கு மலம் ஏயும் நெறி என் கொல்-(அதுவன்றிச்) சுத்தரானவர்களுக்கு (நீசொல்லிய) மலங்கள் பொருந்தியபடி எப்படி,—அதன் இயல்பு ஆயின் - அஃது அவ்வான்மாவினியற்கை ஆயின்,—முத்தி என்பது என் - (ஆனால் இயல்பானதழியாமையின் வேதாகமங்களில்)

வீடென்னுஞ் சொல்வருவதென்,—மற்று இவை நிற்க - (அதனால் நீ சொல்லும்) இவையொழிக,—இருங்கலாதி உணர்வாய் மேயபினர் - பெரியகலாதிகள் இவனுக்கு அறிவை யுண்டாக்குவதாகக் கூடியபின்,—மிகும் உலகந்தனில் - பெரிய பிரபஞ்சத்திலே,—தன்னுருவம் விளங்காமை விளக்கும் - ஆன்மாவினுடைய சொரூபந் தோன்றாதபடி (அப்பிரபஞ்சத்தை) விளக்கி நிற்கும்,—என்னில்-என்று நீ சொல்லில்,—இவை விடுங்கால் உள் உணர்வு தோயு நெறி இலதாதல் (என்) - இக்கலாதிகள் நீங்கின அதீதத்தினுள்ளே அறிவு பொருந்து முறைமை இல்லாமையேன்,—அறியாமை-(அவ்விடம்) அறியாமையாம்,—என நீ சொல்லியது மலமென்பர் துணிந்துளோரே - என்று நீ சொல்லிய விதனை ஆணவமலமென்று சொல்லுவர் அறிவாற் றெளிந்தோர் என்க.

என்னென்பதனை இலதாதலென்பதினுங்கூட்டுக. மற்று அசை.

இது வினவுத்தரமாக அவருள் ஒருவனைமறுத்துமலமுண்டென்பதுணர்த்திற்று.

அந்நியமா னவையுணர்த்தி யந்நியமாய் நிறைந்த
வறிவறியா மையினனு மருணிலவுங் காலந்
தன்னிலவ னேயாவு மாய்நின்ற தொன்மை
தாமுணர்த லானுமுயிர் தானெனவொன் றிலதாய்
மன்னியிடு மலமாயை கன்மங்கண் மாறி
வந்திடுமிங் கிதுவழுவா தாதலினன் மனத்தா
லுன்னரிய திருவருளை யொழியமல முளதென்
றுணர்வரிதா மதனுண்மை தெரிவரிதா முனக்கே.

(இ-ள்.) மலம் - (இந்த) ஆணவமலமானது,—அந்நியமானவை உணர்த்தி - (தான் பக்குவமாமளவுமுயிர்கட்கு) வேறாய்ப் பொருளல்லாத பிரபஞ்சத்தைப் பொருளென்னும்படி அறிவித்தலால்,—அந்நியமாய் நிறைந்த அறிவு அறியாமையினாலும் - (அவ்வுயிர்கள் தமக்கு) வேறின்றிப் பரிபூரணமாய் நிற்கின்ற ஞானத்தை அறியாதபடியாலும்,—அருள் நிலவுங் காலந்தன்னில் அவனே யாவுமாய் நின்றதொன்மை தாம் உணர்தலானும் - அந்த அருள்விளங்குங் காலத்திற் கருத்தாவே சர்வமுமாய் நின்ற பழமையை அவைகடாம் அறிகையாலும்,—உயிர்தானென ஒன்று இலதாய் மன்னியிடும் - (அவ்வருள் பிரகாசிக்குமளவும்) ஆன்மாவென வொருபொருளில்லையாக (அதுதானேயாய்) நிலைபெற்றுநிற்கும்,—மாயை கன்மங்கள் மாறி வந்திடும் - மாயையுங் கன்மமுஞ் (சிருட்டிசங்காரங்களிலே) பற்றுவது விடுவதாயிருக்கும்,—இங்கிது வழுவாது - இந்த வாணவமலம அப்படிப் பற்றுவது விடுவதாகாது,—ஆதலினால் மனத்தால் உன்ன அரிய திருவருளை ஒழிய மலமுளதென்று உணர்வு அரிதாம் - ஆகையினாலே மனத்தானினைத்தற்கரிய திருவருளைக்கொண்டறிதலன்றி ஆணவமலமுண்டென்று ஒருவர்க்கு மறியக்கூடாது,—அதன் உண்மை உனக்கே தெரிவு அரிதாம் - ஆகையினாலே மலத்தினுண்மைத் தன்மை உனக்கறியக்கூடாது என்க.

இங்கிது ஒருசொல். உணர்த்தி உணர்த்தலால்.

இது மேலதனையேயுணர்த்திற்று. (௧௮)

புகலுமல மொழித்தற்குக் கலாதிமுதன் மாயை
பொருந்தியிடு மரனருளாற் போதந் தீபஞ்
சகலமெலா முடனுய வாறு போலுந
தருமருளை மலமுயிர்கள் சாராமன் மறைக்கு
மிகலிவரு மிவையுணரி னிருள்வெளியாந் தன்மை
யெய்தும்வகை தன்செய்தி யிலங்கு விந்து
பகர்வரிய வுணர்வாகி யொளியா யுள்ளப்
பான்மையினு லொருநாதம் படருந தானே.

(இ-ள்.) புகலு மலம் ஒழித்தற்கு - அங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட ஆணவமலம் போக்குதற்பொருட்டாக,—அரன் அருளால் - கருத்தாவினருளினாலே,—கலாதிமுதல் மாயை பொருந்தியிடும் - கலாதிமுதலிய மாயாகாரியங்கள் ஆன்மாக்களைப் பொருந்தும்,—போதம் - சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தமென்று பின்னமாயிருக்கின்ற தத்துவங்களால் அவ்வுயிர்கட்கு அறிவு விளங்கும்படி,—தீபம் சகலமெலாம் உடனுயவாறு போலும் - தீபமானது சகலமாய தணடு தகழி நெய் திரி எல்லாவற்றுடனும் பிரகாசமானபடி போலும்,—தரும் அருளை மலம் உயிர்கள் சாராமல் மறைக்கும் - இப்படிக் கூட்டுகின்ற அருளை ஆன்மாக்கள் பொருந்தாதபடி அவ்வாணவமலம் மறையாநிற்கும்,—இகலிவரும் இவை உணரின் இருள் வெளியாந்தன்மை - இப்படி மாறுபட்டு வரும் ஆணவமும் மாயையும் விசாரிக்குமிடத்தில் இருளும் வெளியுமான முறைமையாயிருக்கும்,—எய்தும் வகைதன்செய்தி - இப்படிப் பொருந்திப்போதுகின்றது அவற்றிற்கு அநாதிமுறைமையே,—இலங்கும் விநது - (இனிச் சகலாவத்தை நிமித்தமாக மூலாதாரத்திலே) விளஙகாநின்ற விநது சத்தியிலே நின்றும்,—பகர்வு அரிய உணர்வாகி ஒளியாய் - சொல்லுதற்கரிய அறிவாய் விளக்கமாய்,—உள்ளப் பான்மையினல் - ஆன்மசொரூபத்தின் இயல்பேதுவாக,—ஒருநாதம் படரும் தானே - ஒப்பற்ற சூக்குமைவாக்குப் (புறப்பட்டுத் துரியத்திற்) செல்லும் என்க.

விந்துவினெனவிரிக்க. தான் ஏ அசைகள். நாதமென்று சூக்குமைக்கும் விந்துவென்று பைசந்திக்கும்பெயர். இதற்கு முன்னூலில் "அவ்வுடனுவ்வுமவ்வு மனம்புத்தியகங்காரஙகள் - செவ்வியவிநதுநாதஞ்சித்தமோடுள்ளமாகும்" என்பதனுலே நாதம் உள்ளத்தை யதிட்டித்து நின்று விளக்குமெனபதறிக. உள்ளப்பான்மையினு லொருநாதம் படருமென்முர். உள்ளமாவது ஆன்மா. இச்சாஞானக்கிரியைகளை விளக்குங் கலைமுதலிய கருவிகளின் சமூகமாதலினுன் உள்ளப்பான்மையினுலென்றதற்கு அவ்வாறுரைத்தாம்; காலோத்தராகமத்தில் "உள்ளம் ஆத்துமவிக்கிரகமாம்" என்றதனுல். சூக்குமைமுதலிய வாக்குநான்கும் ஒன்றிலொன்முகவும் ஒன்றுக் கொன்று தூலமாகவும் பிறத்தலின் ஒருநாதமென்முர். பான்மையினுலென்பது 'மழையினுற் றெய்வம் பராவினு' என்றதுபோல நின்றது. விந்துப்படருந்தானே என்பதற்குச் சிலர் விந்துவிலே நின்றுஞ் சூக்குமைவாக்குத்தோனறி யுணர்வாயொளியா யான்மாவின் பகுதியாலே யொருநாதமாய்த் துரியத்தானத்தைப்பொருந்துமென்றும் சிலர் விந்து சத்தி யறிவாயறிவிப்பதுமா யான்மாவின்பகுதியாலே நாலுவாக்கையுந்தோற்றுவித்தற்பொருட்டு அதிலேயொருநாதந்தோன்றுமென்றுமுரைத்தார். இனி அருளாற்போலும் என ஒருபதமாக்கிக் கருத்தாவாலிவன்போதஞ் சீவிக்கும்படி விளக்

கைக்கொண்டு பலபொருளையுங் காண்பதுபோலுமென்றும் இகலிவருந்தன்மை என்பதற்கு இப்படி மாறுபட்டு வருகிற வாணவத்தையுமருளையும் விசாரிக்கிலென்று முரைப்பாருமுளர். சகலம் ஆகுபெயர்.

இது சகசமல நீங்குதற்கு ஆகந்துகமலம் வேண்டுமென்பதூஉஞ் சகலாவத்தை நிகழ்தற்குச் சுத்தமாயையிற்றோன்றிய வாக்குநாலிற் சூக்குமைவாக்கு மூலாதாரத்தைப்பொருந்திய விந்துவினின்றுந் தோன்றுமென்பதூஉமுணர்த்திற்று. (கக)

> வந்தடைந்து பின்னமாய் வன்னங்க டோற்றம்
> வருமடைவு படவொடுக்கி மயிலண்ட சலநேர்
> சிந்தைதனி லுணர்வாகும் பைசந்தி யுயிரிற்
> சேர்ந்துவரு மவைமருவு முருவெவையுந் தெரித்து
> முந்தியிடுஞ் செவியிலுறா துள்ளுணர்வா யோசை
> முழுங்கியிடு மத்திமைதான் வைகரியி லுதானன்
> பந்தமுறு முயிரணைந்து வந்தமொழி செவியின்
> பாலணைய நினைந்தபொருள் பகருந் தானே.

(இ-ள்.) பைசந்தி வந்து - பைசந்திவாக்கானது (அந்தநாதத்திலே) தோன்றி,—அடைந்து - (சுழுத்தித்தானத்தைப்) பொருந்தி,—பின்னமாய் - வெவ்வேறாய்,—வன்னங்கள் தோற்றமவரும அடைவுபட ஒடுக்கி - அக்கரங்கடோன்றுகின்ற முறைமை தெரியாமற் றன்னுள்ளே ஒடுக்கி,—மயில் அண்டசலம் நேர் - மயில்முட்டையிற் சலமொப்பாய்,—சிந்தை தனில் உணர்வாகும - சித்தத்திலே அறிவாய்நிற்கும்,—மத்திமைதான் - மத்திமைவாக்கானது,—உயிரிற் சேர்ந்துவரும அவை மருவும உரு எவையுந் தெரித்து - பிராணவாயுவுடனே பொருந்திவருகின்ற அவ்வக்கரங்கள் பொருந்திய சொரூபங்களெல்லாவற்றையும் (அவற்றின் பொருள்களையும் புந்தியிலேஒழுங்குபட)நிறுத்தி,—முந்தியிடுஞ்செவியில் உறாது-(ஞானேந்திரியங்களின்) முற்பட்டுவருஞ் செவிக்குக்கேளாமல்,—உள் உணர்வாய் ஓசை - உள்ளே அறியத்தக்க தொனியாய்,—முழுங்கியிடும் - (கண்டத்திலே) முழங்காநிற்கும்,—வைகரியில் உதானன் பந்தம் உறும் உயிர் அணைந்து வந்தமொழி - வைகரியிலே உதானவாயுவானது (சுழுமுனையிற்) சேருமபிராணவாயுவோடு கூடுதலாலே வந்தசத்தமானது,—செவியின்பால் அணைய - சொல்வோன் செவியிடத்திலே பொருந்துமபடி,—நினைந்தபொருள் பகருந்தானே - (அவ்வைகரியானது) அவனினைந்த பொருளைச் சொல்லும் என்க.

தான் ஏ அசை.நேராயெனவிரிக்க இந்தவாக்குநான்குஞ் சுத்தாத்துவாவிற்சூக்குமமாகவும் மிச்சிராத்துவாவிற்றூலமாகவும் அசுத்தாத்துவாவிற்றூலதரமாகவுஞ் சீவிக்குமெனவறிக. பைசந்தி சித்தத்தை அதிட்டித்துவிளக்குதலி சிந்தைதனி லுணர்வாகுமென்றார்.

இது எனைவாக்கு மூன்றின் காரியபபாடுமுணர்த்திற்று. (உ0)

> இத்தகைமை யிறையருளா லுயிரறியு மறிவுக்
> கீடாக வாடாதே யீரிரண்டி னுரைத்த
> வித்தைமுத லவரான் விளங்கு ஞான
> மேவியிடு மெனவுரைபப ரசுத்த மாயை

வைத்தகலை தான்மூல மலஞ்சிறிதே நீக்கு
மருவும்வகை தெரிவிக்கும் வாயில்களின் பயனைப்
புத்திதர வித்தையிடை நின்றறிவை யுயிர்க்குப்
பொருந்தியிடும் வகைபுணரும் புனிதசத்தி புணர்ந்தே.

(இ-ள்.) இத்தகைமை - இந்தமுறைமையிலே,—உரைத்த ஈரிரண்டின் - சொல்லப்பட்ட நாலுவாக்கினாலே,—வித்தைமுதல் ஐவரான்-சுத்தவித்தை முதலான தானங்களிலேயிருக்கு மைவராலே,—உயிர் அறியும் அறிவுக்கு ஈடாக - ஆன்மாக்கள் அறிகிறவறிவுக் கீடாக,—இறை அருளால் - பரமசிவனருளினாலே,—வாடாதே-கெடாதே,—விளங்கு ஞானம் மேவியிடுமென உரைப்பர் - விளங்காநின்ற ஞானம் (அவ்வுயிர்க்குப்) பொருந்துமென்று (பெரியோர்) சொல்வர் (அஃதெப்படியென்னின் நாததத்துவம் மூலாதாரத்தையும் விந்து நாபியையுஞ் சாதாக்கியம் இதயத்தையும் அதிட்டித்துச் சூக்குமைமுதலான மூன்றையும் பிரேரிக்கும் ஈசுரமுஞ் சுத்தவித்தையுந் தன்செவி பிறர்செவிகட்குக்கேட்கும் வைகரி இருவிதத்தையுங் கண்டத்தையு முகத்தையும் அதிட்டித்துக்கொண்டு பிரேரிக்குமென வறிக இனி),—அசுத்தமாயை வைத்தகலைதான் மூலமலஞ்சிறிதேநீக்கி மருவும்வகை தெரிவிக்கும் - அசுத்தமாயையிலுண்டாகியகலையானது ஆணவமலத்தைச்சற்றேநீக்கி ஆன்மாவுக்குக் கிரியாசத்தி பொருந்துமுறைமையை விளக்குவிக்கும்,—வித்தை - வித்தையானது,—வாயில்களின்பயனைப் புத்திதர - இந்திரியங்களின் விடயங்களைப் புத்தி கிருகித்துத் தன்பாற்கொடுக்க,—இடைநின்று - (தான் ஆன்மஞானத்துக்கும் புத்திக்கும்) இடையே நின்று,—அறிவைப் பொருந்தியிடும் வகை உயிர்க்குப் புணரும் - விடயஞானத்தை (ஆன்மாப்பொருந்தி யறியும்படி அவ்வான்மாவுக்கு அந்தரங்கமாக)ப் பொருந்தும் (இவை தாமாகச் செய்ய வல்லனவோ வெனின்),—புனிதசத்தி புணர்ந்தே - சுத்தனுடைய சத்தியைக் கூடிநின்றே செய்யும என்க.

வைத்தகலைதெரிவிக்கும் எனமுடிக்க. அந்தரங்கமாகவெனவும் கிரியாசத்தியெனவும் வருவித்துரைக்க. கலைவித்தையிலும் ஆன்மாவுக்கந்தரங்கமான கருவியாகலிற் போகங்களுக் காதாரமாயிருக்கும். மட்குடம் அக்கினியிற் காய்ச்சினபோது மெழுகுகூட்டுகைக்கு யோக்கியமானாற்போல ஆன்மாவுங் கலையைப் பொருந்தினபொழுது போகங்களைப்புசிக்கைக்குப் பாத்திரமாவன். கலையாலே கிரியாசத்திவிளங்கவே ஞானசத்தியும்விளங்குமாயினும், அந்தஞானசத்தி யொருகாரணங்கூடாமல் விடயங்களைக்கிருகிக்க மாட்டாமையாலே விடயங்களையறிவது பொருட்டாகக்கலையினின்றும் வித்தைதோன்றிற்று. ஆன்மா இந்திரியங்களைப் பொருந்திச் சத்தாதிவிடயங்களைக் கிருகிக்குமிடத்துப் புத்தி கருவி. புத்தியிற்பொருந்திய விடயங்களையறியுமிடத்து வித்தை கருவியெனவறிக.

இது சுத்ததத்துவமைந்தும் வாக்குநாலையுங்கொண்டு ஆன்மாவுக் கறிவையுண்டாக்குமுறைமையும் அசுத்தமாயாதோற்றமான கலைவித்தைகளின் காரியப்பாடுமுணர்த்திற்று. (உக)

பேசரிய வராகந்தங் கன்மத்துக் கீடாப்
   பெற்றதனி லாசைதனைப் பெருகுவிக்கு நியதி
தேசமிகு மரசர்தரு மாணை செய்தி
   செய்தவரைத் துய்ப்பிக்குஞ் செய்தி போல
நேசமுறு தங்கன்ம நிச்சயித்து நிறுத்து
   நிகழ்காலங் கழிகால மெதிர்கால மென்றே
யோசைதர வருங்கால மெல்லைபலம புதுமை
   யுறுவிக்கு மிறைசத்தி யுடனாய் நின்றே.

(இ-ள்.) பேச அரிய அராகம - சொல்லுதற்கரிய அராகதத்துவமானது,—தங்கன்மத்துக்கு ஈடாப்பெற்றதனில் ஆசைதனைப் பெருகுவிக்கும்-ஆன்மாக்கள் தங்களுடைய கன்மத்துக்கீடாகப் பெற்றதிலே ஆசையை மிகுவிக்கும்,—நியதி - நியதியானது,—தேசமிகும் அரசர் தரும் ஆணை - தேசங்கண் மிகுத்த அரசராற் கற்பிக்கப்பட்ட ஆணையானது,—செய்தி செய்தவரைத் துய்ப்பிக்குஞ் செய்திபோல - யாதொருதொழிலைச் செய்தவரை அத்தொழிற்கேற்ற பயன்களைப் புசிப்பிக்கு முறைமைபோல,—நேசம் உறுந் தங்கன்மம் நிச்சயித்து நிறுத்தும்-(ஆன்மாக்கள்முன்னே) விருப்பமுற்றுச்செய்த கன்மங்களை நிச்சயம்பண்ணி நிறுத்தும்,—கழிகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலமென்றே ஓசைதரவருங்காலம-இறப்பு நிகழ்வெதிரெனச் சொல்லவருங் காலதத்துவமானது,—இறை சத்தி உடனாய் நின்றே - சிவசத்தியுடன் கூடிநின்று,—எல்லை பலம புதுமை உறுவிக்கும - இறந்தகாலத்தெல்லையினையும நிகழ்காலத்துப் பலத்தினையும எதிர்காலத்துப் புதுமையினையும் பொருந்துவிக்கும் என்க.

நிகழ்காலமெனச் செய்யுளின்முறைடையின்பநோக்கி முதனின்றது. செய்தி தொழில். ஆணைசெய்தென்று பாடமோதி அரசர் தாங்கற்பித்த வாணைகளைச் செலுத்தி அவவவர்செய்த வறுவகைத்தொழிலான்வந்த பயன்களை அவ்வவரைப் புசிப்பிக்குமுறைமைபோல வென்பாருமுளர். கலையினாலும் வித்தையினாலும் பிரகாசிக்கப்பட்ட கிரியாசத்தி ஞானசத்திகளையுடைய ஆனமாவுக்குப போகத்தில ஆசையையெழுப்புதல் காரணமாக விதனையினினறும் அராகந்தோன்றிற்று. இனி அராகதத்துவம் வேண்டுமோ விடயந்தானே ஆசையை யெழுப்பாதோவெனின விடயங்களை உள்ளபடி யறிந்திருக்கையிலும விருத்தர்க்கு அவறறிலாசை யற்றிருக்கையாலே விடய மாசையை யெழுப்பமாட்டாது. ஆயிற் புத்திகுணமான அவ்வயிராக்கியந்தானெழுப்பாதோவெனின் அது புத்தியின் வாதனையாதலான ஆன்மாக்களை விடயங்களிலே செலுத்தமாட்டாது. பாண்டத்திற்பற்றிய பெருங்காயவாசனை ஓர் காரியத்திற்குச் செயற்படாமையின், இன்னும் அந்த வாதனைதான் ஓர் காலத்திலே தனித்தனியே அநந்த வாசையை எழுப்பும். அவற்றை இவன் ஒருகாலத்திலே அறியமாட்டானாதலால் ஆசையை எழுப்புதற்கு அராகதத்துவம் வேண்டுமென்பதாம். இனி நியதியில்லாதபோது ஒருவன்செய்த கன்மத்தை ஒருவன் அனுபவித்தல் கூடும்; அரசராணையில்லாதபோது ஒருவன் செய்த போகத்தைப் பலவாறொருவன் அனுபவிப்பனாதலின். ஆயிற் கன்மந்தானே நியதியாகாதோவெனின் அது போகத்தைக் கொடுக்குமன்றி நியமிக்கமாட்டாது. சிவசத்தி நியமியாதோவெனின் அஃது யாதா

னும் ஓர் தத்துவத்தை இடையிட்டன்றி ஓர் காரியத்தை நடத்தாது. நடத்தின் மற்றொரு தத்துவமும் வேண்டாவாய் முடிகையாலே நியதிதத்துவம் நியமிக்கவேண்டும். இவனுக்கு விருப்பமின்றி யிருக்கவுஞ் சூலைமுதலிய பிணிகளைத்தப்பாது புசிப்பித்து நிறுத்துவது நியதியெனக் கொள்க. இனி பால யவ்வன விருத்தங்களை விளைப்பித்து நிற்கையானும் பிறப்புக்களை யுண்டாக்குதலானும் ஆறிருதுக்களினும் அவ்வப்பலங்களைத் தப்பாது விளைவிக்கையாலுங் காலதத்துவம் வேண்டும். இதனாற் காலதத்துவமில்லையென்னும் உலகாயதனும் புத்தனு நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். இந்தக்காலம் பூதபவிஷ்யவர்த்தமானமென மூவகைப்படுதலாலே இதனை நித்தியமென்ற நையாயிகன் வைசேடிகன் மதங்களு நிராகரிக்கப்பட்டன. என்னை? நித்தியமாயுள்ளது ஒன்றாயிருக்கவேண்டுமாகையாலுஞ் சடமாய்ப்பலவாயிற் கடாதிகளைப்போல அழியுமாதலானுமென்க. உறுவிக்குமிறை சத்தியுடனாய் நின்றென்றதனாற் காலேசுரவாதியு நிராகரிக்கப்பட்டான்; சடந்தானாகப் பிரவர்த்திக்கமாட்டாதாகையாலெனவறிக. பெற்றதனிலாசைதனைப்பெருகுவிக்கு மென்பதற்குப் பெற்றதனில் நின்று பெறாததற் காசையை யுண்டாக்குமென்பாருமுளர்.

இது காலநியதிராகமென்னு மூன்றின் காரியமுமுணர்த்திற்று. (௨௨)

ஐவகையா லுறுபயன்க ணுகரவருங் கால
 மதுபுருட தத்துவமென் றறைந்திடுவ ரறிந்தோர்
மெய்வகைய கலாசுத்தி தனினிதற்குஞ் சுத்தி
 மேவியிடும் வகைதானும் விரும்பியநூல் விளம்புஞ்
செய்வகையின் றொடர்ச்சியிங்குத் தோன்றுவிக்குங் குணத்தின்
 சேர்வுபுரி பிரகிருதி திரிகுணமா மவைதா
மிவ்வகையாற் சாத்துவிக ராசததா மதமா
 யியம்புவர்க ளொன்றிரண்டு குணமேற்கை யுடைத்தே.

(இ-ள்.) ஐவகையால் உறு பயன்கள் நுகரவருங் காலம் அது புருட தத்துவமென்று அறிந்தோர் அறைந்திடுவர் - கலாதிகளைந்தினாலும் (பாதிக்கப்பட்டுச் சோத்திராதிகளாற்) பொருந்தப்பட்ட விடயங்களைப் புசிக்கவருகிற அவதரத்திலே (பும்சத்துவமென்று ஒரு மலமுண்டாய் அவ்வான்மாப்) புருடதத்துவமாமென்று அறிந்தோர் சொல்வார்,—மெய்வகைய கலாசுத்திதனின் இதற்குஞ் சுத்திமேவியிடும்வகை தானும் விரும்பிய நூல் விளம்பும் - மெய்யின்கூறுபாடாகிய கலைகளைச்சோதிக்குமிடத்தில் இந்தப் புருடதத்துவத்திற்குஞ் சுத்திபொருந்து முறைமையினை விரும்பப்பட்ட திவ்வியாகமங்கள்சொல்லும்,—செய்வகையின்தொடர்ச்சிஇங்குத்தோற்றுவிக்குங் குணத்தின்சேர்வுபுரி பிரகிருதி திரிகுணமாம் - (ஆன்மாக்களுக்குப்போகத்தைச்) செய்யுங்கருவிகளின் றொடர்ச்சியை இங்குத்தோற்றுவிப்பதான குணத்தின் கூட்டமாகக் (கடவுளாற் செய்யப்படும்) பிரகிருதியானது (பிரிவின்கண்) மூன்றுகுணமாம்,—அவைதாம்-அந்த மூன்றுகுணங்கடாம்,—சாத்துவிக ராசத தாமதமாய்-சாத்துவிககுணம் இராசதகுணம் தாமதகுணமாய் (பிரிக்கையாலே),—இவ்வகையால் இயம்புவர்கள் - இந்தக் கூறுபாட்டாற் பெயர் சொல்லுவர்கள்,—ஒன்று இரண்டு குணம் ஏற்கை உடைத்தே - (அவற்றுள்) ஒவ்வொன்றுதானே இவ்விரண்டு குணங்களைப் பொருந்துகையுடைத்து என்க.

ஆய் ஆகவெனத்திரிக்கப்பட்டது. ஏற்கவென்று பாடங்கொள்வாருமுளர். வித்தியாகலையைச் சோதிக்குங்கால் வித்தியாதத்துவங்களான கலாதிகளத்தனையுஞ் சோதனைபண்ணினதே புருடதத்துவத்துக்குச் சுத்தியென்று நூல்சொல்லுதலிற் கலாதி சுத்திதனினிதற்குஞ் சுத்திவிளம்புமென்றார். முன்னூலிலே "தொழிலறிவிச்சை மூன்றும்" என்றுசொல்ல ஈண்டைப் பஞ்சகஞ்சுகஞ்சொல்லிய தென்னை? மதங்காகமத்தின் மூன்றெனவும் பவுட்கரமுதலியவற்றில் ஐந்தெனவுஞ் சொல்லிய ஆகமபேதமெனவறிக. அதுவுஞ் சிருட்டிபேதமே. பிரகிருதி அரும்பின் மணம் விளங்காதடங்கி நிற்றல்போல முக்குணங்களும் விளங்காதடங்கி நிற்கின்ற சொரூபம். அவ்வியத்தமா மென்பதறிதற்குக் குணத்தின் சேர்வுபுரி பிரகிருதியென்றார். அதுதானே நாட்பூவின் மணம் விரிந்தாற்போலக் குணத்திரயமும் விளங்கி நிற்குமுருவமே குணமாதலிற் பிரகிருதி திரிகுணமாமென்று ஒற்றுமையாற கூறினார். இந்தப் பிரகிருதிதான் மாயையென்று பெயர்பெற்று வித்தியாதத்துவங்களுள் ஏழாவதாகிநிற்கும். அதுதான் பஞ்சகஞ்சுகனை புருடனுக்குப் போக்கியமான புத்தியாதிகளைச் செனிப்பிக்குமுபாதானமாகையால் அதற்கு வேறுதொழிலில்லையெனக்கொள்க. தோற்றுவிக்கும் பிரகிருதியெனவியையும். சேர்வாகவெனவிரிக்க. புத்திமுதலியன புருடனுக்குப் போகியமாதலிற் செய்வகையின் றொடர்ச்சியென்பதற்கு அவ்வாறுரைத்தாம். முக்குணங்களும் புத்தியையும் அகங்காரத்தையும் பற்றி நின்று விளங்கும், தனித்து நின்று விளங்காவெனக் கொள்க. இனிபுத்திக்குக்காரணமாயிருக்கின்ற குணதத்துவமே அவ்வியத்தமென்று சாங்கியர் சொல்வர். அஃதடாது, குணங்கள் பலவகையாலே ஒன்றினது காரியமாயிருக்குமாதலின் அவற்றிற்குக் காரணம் ஒன்றாயிருக்கின்ற மூலப்பிரகிருதியே அவ்வியத்தமாம். அவர் இப்பிரகிருதியை நித்தியமென்பதூஉமடாது. என்னை? இஃதான்மாக்கடோறும் வேறுபட்டுப் பலவாயிருக்கையாற் கடாதிகளைப்போல அநித்தமாதலின். ஆகவே இதற்குக் காரணம் மாயையென வறிக.

இது புருடதத்துவத்தின்சொரூபமும் பிரகிருதியின்சொருபமுங் குணங்களின் வகையுமுணர்த்திற்று. (உரு)

அலகில்குணம பிரகாசம் லகுதைவியா பிருதி
யடர்ச்சிமிகுங் கௌரவமங் கியமிவைக ளடைவே
நிலவியிடு மும்மூன்று முயிரொன்றிற் கலந்தே
நிற்குமிவை நிறைபுலனின் பயனெவையுங் கவருங்
குலவிவரு போகங்க ளிடமா மாறுக்
குறைவிலொளி யாமலகில் புலனிடத்தி லொருமை
பலவகையு முடையதாய்ப் பரனருளாற் புந்தி
பஞ்சாசற் பாவகமும பண்ணுவிக்குந் தானே.

(இ-ள்.) அலகு இல் குணம் - குணம் எண்ணிறந்தன,—அடைவே - (முன்னர்ச் சாத்துவிகராசததாமதமென்ற) முறையே,—பிரகாசம் லகுதை - (சாத்துவிக குணத்திலே) பிரகாசமான ஞானமும் இலகுதையாகிய மனமொழி மெய்களிற் பிரவிர்த்தியின் மெத்தனவும்,—வியாபிருதி அடர்ச்சி - (இராசதத்திலே) வியாபிருதியாகிய முப்பொறிகளின் மிகுத்த வியாபாரமும் அடர்ச்சியாகிய குரூர உரை சிந்தனைசெயல்களும்,—மிகுங்கௌரவம் அங்கியம் - (தாமதத்திலே) மிக்க கௌரவமாகிய மமதையும் அங்கியமாகிய தகாதகாரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்னுஞ் சங்கற்பமும்,—

இவைகள் நிலவியிடும் - என்றிவை (ஒவ்வொன்றிற்கு இவ்விரண்டாக) விளங்கியிடும்,—மும்மூன்றும் உயிர் ஒன்றிற் கலந்தே நிற்கும் - இவை ஒன்பது குணமும் ஒவ்வோருயிர்தோறுங் கூடிநிற்கும்,— இவை - இம்மூன்று குணங்களுள்,—நிறை புலனின் பயன் எவையுங் கவரும் - (எதிர் நிரனிறையாகத் தாமதம் நிறைந்த இந்திரியங்களின் விடயங்களெல்லாவற்றையுங் கைக்கொண்டு மடங்கும்,—குலவிவரு போகங்கள் இடமாம் - (இராசதகுணம்) கொண்டாடப்பட்டுவரும் போகங்களை ஆன்மாக் கொள்கைக்கிடமான வியாபாரத்தையுடைத்தாம்,—மாறாக் குறைவில் ஒளியாம் - (சாத்துவிகம் போகம புசிக்கைக்கு ஒருப்படுவிக்க) ஒழியாத மிக்க பிரகாசமாயிருக்கும்,—புந்தி - புத்தியானது,—அலகு இல் புலனிடத்தில் ஒருமை - எண்ணிறந்த விடயங்களைப் புசிக்கிற விடத்தின் (நிச்சயம்பண்ணுகின்ற) ஒருமைப்பாடு,—பலவகையும் உடையதாய் - அனேகவிதங்களையுமுடைத்தாய்,—பரன் அருளால் - பரமசிவன் அநுக்கிரகத்தாலே,—பஞ்சாசறபாவகமும் பண்ணுவிக்குந்தானே-ஐம்பது பாவகத்தையும் "முற்றும்மையொரோவழியெச்சமுமாகும" ஆதலின் அறுநூற்றொருபத்திரண்டு பாவகத்தையும் பண்ணுவிக்கும் என்க.

தான் ஏ அசை. அலகிலென்பது "இரவினிளிவந்ததில்' என்றாற்போனின்றது. ஒருமை பலவகையும் என்பதற்குப் புசிக்குமிடத்து ஒன்று பலவிதமாயென்றுரைப்பாரும் பிரகாசம் லகுதை யென்பவற்றை சாத்துவிகத்தில் இராசதஞ் சாத்துவிகத்திற்றாமதமென்றுரைத்து ஏனையவற்றையும் இவ்வாறுரைப்பாருமுளர். சாத்துவிசம் பதினைந்து விதமாம். அவை:—சாதிநெறிநிற்றல், பெரியோரைப்பேணல், சற்றறிவுடைமை, இனியவைகூறல், தற்புகழாமை, உள்ளதேவருமெனமகிழ்ந்திருத்தல், நடுவுநிலைமை, சுத்தநியமம், பொறை, கடைப்பிடி, பிறர்க்கிதகாரியஞ்செய்தல், இந்திரலோகாதிகளில் வாஞ்சை, பிறர்தன்னைப்புகழுங்கால்தான்தன்னையிகழ்தல், அடக்கமுடைமை, தன்பாலிரந்தார்க்கிரங்குதல் எனவறிக. இராசதம் ஒன்பது விதமாம். அவை:—சூரனுகை, குரூரமுடைமை, ஊக்கமுடைமை, மானமுடைமை, வயிராக்கியம், பலம், வன்கண்மை, போகியாதல், இடம்பத்தனமானகூடாவொழுக்கம் எனவறிக. தாமதகுணம் ஒன்பதுவிதமாம். அவை:—அழத்தகாதனவற்றிற்கு அழுகை, கல்வியில் ஆதரவறுகை, இழந்தாரைச்சேர்ந்துவாழ்தல், கோளுரை, மமதை, பேருறக்கம், நன்மைசெய்தற்கினைக்கை, குலங்குணமீகையிரக்கங்களால் எனக்குயாரும் இணையில்லை யென்கை,திருடுதல் எனவறிக. ஆக முப்பத்து மூன்றெனக்காண்க. முக்குணங்களுள் ஒன்றுமேலிட்டு மற்றையிரண்டு மடங்கிச் சிறிது விளங்கும். ஒருவனுக்கு முக்குணங்களும் ஒத்து விளங்குதலில்லை யெனக்கொள்க. சாத்விக விராசததாமதங்களால் அடைவே வீடுஞ் சுவர்க்கமும் நரகமும் பெறுவர். சாத்துவிகத்திற் சாத்துவிகமுதலிய வொன்பது பேதமும் அந்தமுப்பத்து மூன்றனுள் அடங்கும். விரிக்கிற் பெருகும். இங்ஙனம் பெருகுதலின் அலகில்குணமென்றார். இனிச்சித்தம் புத்தியின் விகற்பம் எப்படியெனின், அவ்வியத்த மாவதாதலின் வித்துப்போல முக்குணங்களும் அடங்கி நிற்கும் அவதரம். குணதத்துவமாவது வித்தினின்று மங்குரந்தோன்றினாற்போல அவ்வியத்தத்திலே நின்று மூன்றாய்த்தோன்றிச்சமமாயிலைவறநின்ற அவதரம். அதுவே சித்தம். இவற்றின் ஏற்றக்குறைச்சலே புத்தி தத்துவம். அது இராசதமுந் தாமதமுங் குறைந்து சாத்துவிக மேலிட்ட அவதரம். இஃது "அருத்திமிகும்" என்றதிலுமுரைத்தாம். புத்தியின்காரியந்தன்மஞானவைராக்கிய வயிசுவரியநான்கும். அதன்மாதி நான்குமெட்டாம். இவற்றுள்தன்மத்தினின்றும்

பத்துப்பாவகமும் ஞானத்தினின்றும் நூற்றெண்பது பாவகமும் வயிராக்கியத்தினின்றும் அறுபத்துநாலு பாவகமும் அயிசுவரியத்தினின்றுஞ் சத்தியென்னும் பெயரையுடைய நூற்றெழுபத்தாறு பாவகமும் இனி அதன்மத்திற் பத்தும் அஞ்ஞானத்தில் அறுபத்தாறும் அவயிராக்கியத்தின் நூறும் அவயிசுவரியத்தில் எட்டும் ஆகப்புத்தியின் பாவகம் அறுநூற்றொருபத்திரண்டும் வகையிற் காண்க. விரிவை யுரைப்பிற் பெருகும்.

இது மேலொன்றிரண்டு குணமேற்கை யுடைத்தென்றவை இவையெனக்குண தத்துவத்தின் காரியமும் புத்திதத்துவத்தின் காரியமுமுணர்த்திற்று. (உ௪)

ஆனதனு வதனிலுறு மநிலனையு மியக்கி
யாங்கார நீங்காத வகந்தைக்கு வித்தா
யானலது பிறரொருவ ரெனையொப்பார் புவியி
னில்லையெனு மியல்பினதா யிந்திரியம் புலன்க
டாநுகரு மளவிலதின் முந்தியுறு மிச்சை
தானுருவாய்ச் சங்கற்ப சதாகதியுந் தந்து
மானதமா னதுநிற்குஞ் சிந்தைநினை வையம
வந்துதரு மனமொழிய வகுப்பொ ணாதே.

(இ-ள்.) ஆங்காரம் - அகங்கார தத்துவமானது,—ஆன தனுவதனில் உறும் அநிலனையும் இயக்கி - வினைக்கீடாக வுடம்பிலே நிற்கும் பிராணவாயுவையுஞ் செலுத்தி,—நீங்காத அகந்தைக்கு வித்தாய் - நீங்காதமமதைக்கு மூலமாய்,—எனை ஒப்பார் யான் அலது பிறர் புவியின் ஒருவர் இல்லை யெனும் இயல்பினதாய் - என்னை ஒப்பார் யானொழிந்து பிறர் புவியில் ஒருவருமில்லையென்னும் இயல்பினையுடையதாய்,—இந்திரியம் புலன்கடாம் நுகரும் அளவில் - இந்திரியங்களும விடயங்களும் புசிக்கவும் புசிக்கப்பட்டவுமாக நின்றவளவிலே,—அதின்முந்தி உறும் இச்சைதான் உருவாய் - அவ்விடயத்திலே முற்பட்டுப்பொருந்துகின்ற இச்சைதானே வடிவாக (நிற்க),—மானதமானது சங்கற்ப சதாகதியுந் தந்து நிற்கும் - மனதத்துவமானது ஒன்றைச் சங்கற்பிக்கையும் அநவரதசலனத்துவமுந் தந்துநிற்கும்,—சிந்தை நினைவு - சித்தமானது நினைவு மாத்திரமே,—ஐயம் வந்துதரு மனம் ஒழிய வகுப்ப ஒணாதே - சந்தேகத்தை வந்துண்டாக்குகின்ற மனத்தை யொழிய வேறாக வகுத்துக்கூற வொண்ணாது என்க.

இவ்விரண்டினொற்றுமைகருதி மனம் புத்தி யாங்காரமென மூன்றே அந்தக்கரணமென்ற பிறவாசிரியர் நூலிற்கும் இதற்கும் மாறுபாடின்மை காண்க. எனை யொப்பார் யானென இடம்பாலுமயங்கியது அமைதியாற்கொள்க. அலதென்பது அன்றியென்னும் வினையெச்ச வாய்பாடு. விடயம் ஒவ்வொன்றையநுபவித்தலின் அதிலென்றார். நுகருமென்பது செய்வதற்குஞ்செயப்படுபொருட்குமொப்பநின்று இந்திரியம் புலன்களென்னு மெழுவாய்கட்கு முடிபாயிற்று. இனி தாமென்பதை இந்திரியங்களிலேற்றிப் புலன்களையென விரிக்கினுமாம். உருவாகவென்பது கடைகுறையப்பட்டுக் காரணகாரியங்களன்றி நிற்குமென்னும் பிறவினைகொண்டது. சதாகதியுமென்றே துவாருமுளர். சங்கற்பமுஞ் சலனமுந் தன்னொடுசேர்ந்த வுபாதியால் ஆன்மாவுக்குண்டாக்கலிற் றந்து நிற்குமென்றார். இனி அகங்காரமானது சீவனஞ் சங்கற்பங் கருவமென மூன்றாம். அவற்றுட் சீவனமாவது பிராணாதி வாயுவினாலே அன்னபானாதிகளைக் கிருகிக்கை. சங்கற்பமாவது எவற்றினும் பிரவர்த்திப்

பிக்கை. சருவமாவது யானல்லதில்லையென்கை. புத்தியும் அகங்காரமும் நிச்சயிக்கும் வியாபாரத்தா லொக்குமாதலிற் புத்தியொன்றே அமையாதோவெனிற் புத்தியானது கிருகிக்கப்படும் விடயங்களை வெகுமுகமாக அறுதியிடுவதாயிருக்கும். அகங்காரம் புத்தியாலே புறம்பே நிச்சயித்துக் கிருகிக்கப்பட்ட விடயங்களை உள்ளே ஆன்மாவினிடத்திலே கூடி நான் செய்தேனென்று நிச்சயம்பண்ணிநிற்கும். இனி மனமும் இருவகைப்படும். ஒன்று உள்ளே சங்கற்பவிகற்பங்களைப் பண்ணும். ஒன்று புறம்பேநின்று இந்திரியங்கட்கு விரகைக் கொடுக்கும். இந்தச்சங்கற்பம் ஒருகாரியத்திலே ஒருமைப்பாடு. இந்திரியங்களும் விடயங்களும் ஆன்மாவுங் கூடியிருப்பினும் மனம் வேறொன்றிலே புரிந்தபோது இந்திரியங்கள் சேட்டிக்கமாட்டா. இதுவே சேட்டிப்பித்தல் வேண்டுமெனவறிக.

இது அகங்காரமும் மனமுமான விரண்டின் காரியமுஞ் சித்தத்தின் காரியமும் அதன்சொரூபமுமுணர்த்திற்று. (உ௫)

சொன்னமுறை செவிதுவக்கு நோக்கு நாக்குத்
துண்டமிவை யைந்திற்குந் தொகுவிடய மாக
மன்னியசத் தப்பரிச ரூபரச கந்த
மருவியிடு மிவையடைவே வாக்குப் பாதம்
பின்னர்வரு பாணிமிகு பாயுவினோ டுபத்தம்
பேசவுறு மைந்திற்கும் பிறங்கொலிகொள் வசன
முன்னரிய கமனதா னவிசர்க்கா னந்த
முற்றதொழில் பெற்றிடுவ துண்மை யாமே.

(இ-ள்.) சொன்ன முறை - (புத்தி யிந்திரிய மென்றும் மன்னிய கன்மேந்திரிய மென்றும் முன்னம) சொன்னவாறே,—செவி துவக்கு நோக்கு நாக்குத் துண்டம் இவை ஐந்திற்கும் - செவிமுதல் ஆக்கிராணமீறான இந்திரியங்கள் ஐந்துக்கும்,—தொகு விடயம் ஆக மன்னிய - கூடுகின்ற விடயங்களாக நிலைபெற்ற,—சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தம் இவை அடைவே மருவியிடும் - சத்தமுதற் கந்தமீறாகிய இவை அடைவே பொருந்தும்,—வாக்குப் பாதம் பின்னர் வரு பாணி மிகு பாயுவினோ டுபத்தம்போல் உறும் ஐந்திற்கும்-வாக்குப் பாதம் எண்ணுங்காற் பின்வருகின்ற பாணி மிக்க பாயுவுடன் உபத்தமாகச் சொல்லுகின்ற ஐந்திற்கும்,—பிறங்கு ஒலி கொள் வசனம் உன்ன அரிய கமனதான விசர்க்க ஆனந்தம் உற்ற தொழில் - பெரிய ஓசைபொருந்திய வசனமுதல் ஆனந்தமீறாக வுற்றவிடயமாகிய,—இவை அடைவே - இவை ஐந்தும் அடைவிலே,—பெற்றிடுவது உண்மை ஆமே - பெறுகின்றது இயல்பாம் என்க.

இனிச்சாருவாகனும் நியாயவைசேடிகருஞ் சோத்திராதியைந்தும் ஒவ்வொரு விடயங்களைச் கிருகிக்கையினாலே அவ்விடயங்கள் பூதங்களின் குணமாகையினாலே பூதங்களே நின்று சத்தாதிகளைக் கிருகிக்கும் அத்தனையே ஞானேந்திரியம் வேண்டாவென்று சொல்வர். பூதங்களே இந்திரியங்களாயின் தத்தங்குணங்களொன்றையுமே யறியவேண்டும். அப்படியன்றி இந்த விந்திரியங்கள் அந்நியபூதங்களையும் அவற்றின் குணங்களையும் போக்குவரவான கன்மங்களையும் 'ஆவுண்டு' என்பதுபோலுஞ்சாதிகளையுங் குணகுணிகளுடைய நிமித்த சம்பந்தங்களையும் அறிகையாலே ஞானேந்திரியம் பூதகாரியமன்று. இனி வசனாதிகிரியைகளைச்செய்கையாலே கன்மேந்திரியமுண்டு. இஃதின்றேல் ஒருதொழிலுங்கூடாது. ஆனால், தொழிலுக்குக்

கன்மேந்திரியமேதுவேற் புருவமுதலிய வுறுப்புக்கள் துடித்தல் தொழிலன்றே அத்தொழிற்கு இந்திரிய முண்டாகவேண்டும். அப்போ இந்திரியம் பலவென்னின் ஒன்று உலகாயதன் சொல்லில், துவக்கிந்திரியஞ் சர்வாங்கமும் வியாபித்து நிற்கு மாபோல எல்லாவிந்திரியங்களும் உடலெங்கும் வியாபித்து நிற்கும். அன்றிப் பாணிக்குத் தானமே தொழிலாயிருக்க முடவனொருவன் கையானடக்கும். காலிரண்டும் பாதவிந்திரியமின்றிக் கமனக்கிரியை நிகழாது. ஆதலாலே புருவமுதலிய துடிக்குந்தொழில்களெல்லாம் பாணிமுதலியவற்றின் வியாபாரமென்றறிக. இவை தொழிலுடன் கூடியிருக்கையாலிராசதகுணஞ்சேர்ந்தது. இவை அடைவேயென்ப திரிடத்து மேற்றப்பட்டது.

இது இந்திரியம்பத்தின காரியமுமுணர்த்திற்று.　　(உசு)

முந்தியவைம பூதங்கள் வானாதி யாக
　　முயங்கியநற் செவிநாசி கண்ணாமெய்ம் முறையா
லிந்தவயி னின்றுவரு மைம்புலனு முயிர்தா
　　மெய்தும்வகை தம்முருவி னிலங்கியிடும் புறத்து
வந்தடைய விடங்கொடுக்கு நிரந்தரமாய் வானம
　　வாயுமிகச் சலித்தெவையுந் திரட்டுந்தீ வெம்மை
தந்தவைசுட் டொன்றுவிக்கு நீர்குளிர்ந்து பதமே
　　தருமுரத்துத் தரிக்குமுந்து தரணி தானே.

(இ-ள்.) முந்திய ஐம்பூதங்கள் வான் ஆதியாக -(தத்துவங்களை எண்ணுங்கால்) முந்தியெண்ணப்படுஞ் சூக்கும பஞ்சபூதங்களும் ஆகாயமுதலாகக்கொண்டு,—நற்செவி மெய் கண் நா நாசி முறையால் முயங்கிய - நல்ல சோத்திரந் தொக்கு சட்சு சிகுவை ஆக்கிராணமென்றுசொல்லப்பட்ட ஞானவிந்திரியமைந்தும் அடைவே பொருந்தற்கு ஆதாரமாக,— இந்த வயின் நின்றுவரும் ஐம்புலனும் உயிர்தாம் எய்தும் வகை - இந்தவிந்திரியங்களிடத்திலே நிலைபெற்றுவரும் ஐந்து புலன்களையும் ஆன்மாக்கள் அனுபவிக்கும்படி,—தம் உருவின் இலங்கியிடும்-தங்கள் சொரூபத்தோடே விளங்காநிற்கும்,—புறத்து வானம் வந்து அடைய நிரந்தரமாய் இடங்கொடுக்கும் - புறம்பே (தூலபூதங்களிலே)ஆகாயமானது (மற்றைப்பூதமெல்லாந் தன்னிடத்திலே வந்தடைய) வெளியாயிடங்கொடாநிற்கும்,— வாயு மிகச் சலித்து எவையுந் திரட்டும் - வாயுவானது மிகவுஞ்சலனமாயெல்லாவற்றையுந் திரட்டாநிற்கும்,—தீ வெம்மை தந்து அவை சுட்டு ஒன்றுவிக்கும்-தேயுவானது (பிறபொருட்கும்) வெப்பத்தைக்கொடுத்து அவற்றைச்சுட்டொன்றுபடுத்தும்,—நீர் குளிர்ந்து பதமே தரும் - அப்புவானது குளிர்ந்து பதங்கொடுத்து நிற்கும்,—முந்து தரணி உரத்துத் தரிக்கும-முந்திய பிருதிவியானது கடினமாயெவற்றையுந்தரியாநிற்கும் என்க.

கடினத்துக்கேற்ப முந்தியென்றார். எய்தும்வகையிலங்கியிடும் புறத்து வான்கொடுக்கும் வாயுதிரட்டும் தீயொன்றுவிக்கும் நீர்பதமேதரும் தரணிதரிக்குமெனமுடிக்க. நிற்குங்குறியெழுத்து வடிவுமுதலியவற்றோடென்பார் தம்முருவினென்றார். ஞானேந்திரியங்கட்கு வலிசெய்து தன்மாத்திரைகள் சூக்குமரூபமாயவைகளிலிருக்குமென்பதை முன்னூல்களினுமறிக.

இது முறையே பூதங்களின் காரியப்பாடுணர்த்திற்று.　　(உஎ)

இந்நிலையி லைந்துசுத்த மேழ்சுத்தா சுத்த
மெண்மூன்று மசுத்தமெனு மிவைமுப்பத் தாறு
மன்னியதத் துவங்களிடை மயங்கநெடுந் துயர்தா
மருவுமுரு நிலையழிய வரும்பொழுது வரியார்
பன்னகமண் டசங்கனவு படர்வகையே முன்னம்
பகரவருங் கலாதிநிலை பரவியசூக் குமமாந்
தன்னுருவி னணைந்துபய னருந்தியர னருளாற்
றரையினிடை வருமென்று சாற்று நூலே.

(இ-ள்.) இந்நிலையில் - இங்ஙனஞ்சொல்லிவந்த அடைவிலே,—ஐந்து சுத்தம் - சிவதத்துவம ஐந்துஞ் சுத்ததத்துவம,—எழ் சுத்தா சுத்தம்-வித்தியாதத்துவங்கள் எழுஞ் சுத்தாசுத்ததத்துவம்,—எண்மூன்றும் அசுத்தம்-ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநாலும அசுத்ததத்துவம்,—எனும் இவை முப்பத்தாறும்-என்று சொல்லப்படுமிவைகள் ஒருதொகையாக முப்பத்தாறும் (இம்மூன்றுக்கும் அடைவே பிரேரகாண்டம போககாண்டம் போகியகாண்டம் என்றும் உரைக்கபபடும்),—மன்னிய தத்துவங்களிடை மயஙகிநெடுந்துயர்தாம் மருவும் உரு நிலை அழியவரும் பொழுது-இங்ஙனநிலைபெற்ற தத்துவங்களினிடத்திலே மயங்கிப் பெரியதுன்பங்களைப் பொருநதப்பட்ட சரீரமானது நிலைகுலையக் கூடும்பொழுது,—வரி ஆர் பன்னகம் அண்டசம் கனவு படர் வகையே -வரி ஆர்ந்த பாம்பும் முட்டையிற் செனித்தவையுங் கனவிற்கேற்றவுடலும் போகின்றபடியே,—முன்னம் பகரவருங் கலாதி நிலை பரவிய சூக்குமமாந் தன்னுருவில் அணைந்து - முன்னே அதோமாயா சிருட்டிசொல்லுதற்கு வருங்கலைமுதலிய முப்பது தத்துவங்களின் இவை விரிதற்கிடமான சூக்குமமாகிய தனக்குரிய புரியட்டகத்தோடே நல்வினை தீவினைக்கிடான பூதசார பூதசரீரங்களிலே பொருந்தி,—பயன் அருந்தி அரன் அருளால் தரையினிடை வருமென்று சாற்றும் நூலே - சுவர்க்க நரகங்களின் பயனை அனுபவித்துச் சிவானுக்கிரகத்தாலே பூமியின்கண் மீண்டு பூதபரிணம வுடலோடே பிறக்கு மென்று திவ்வியாகமங்கள் சொல்லும் என்க.

பூதம் ஐந்து, தன்மாத்திரை ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, அந்தக்கரணம் மூன்று, குணம் ஒன்று, அதற்குக்காரணமான பிரகிருதி ஒன்று, கலாதி ஐந்து, ஆக எட்டுங்கொத்தாதலிற்புரியட்டகமாயிற்று. எனுமுப்பத்தாறு மன்னியதத்துவமிவைகளிடையெனமாறினுமாம். உயிரெனவருவிக்க. படர்வகையேயென்புழி வகை யுவமவுருபு. ஏகாரம் எண். சர்வசங்காரபரியந்தமன்றி மோட்சபரியந்தந் தன்னை நீங்காமல் ஏனையுடற்றுகில்போறலின் இது தனக்குரியவுடலென்பதுபோதரத் தன்னுருவினென்றார். கனவு ஆகுபெயர். பாம்புதூலவுடல்விட்டுச் சூக்குமவுடலோடுபோதற்கும், அண்டசம் முன்பழகினவுடலைப்பாராமற்போதற்கும், கனவு தூலதேகத்திற்செய்தகாரியத்தைச் சூக்குமதேகத்திலறியாமைக்கு முவமையாயின. வித்தியாதத்துவங்களைச் சுத்தாசுத்தமென்றது ஆன்மாக்களுக்குச் சிறிதறிவை விளக்குதற்குச் சாதனமாகையாலும் சூக்குமரூபத்துவாரத்தால் குணரூபமானசுகதுக்கமோகங்களையுண்டாக்குதற்குச்சாதனமாகையாலுமெனவறிக.

இது தத்துவங்களின்றொகையும் அவற்றிடையேயுயிர்கண்மயங்கிநின்று சரீரங்களை விடுதல் பற்றுதலுமுணர்த்திற்று. (உஅ)

தோற்றியிடு மண்டசங்கள் சுவேதசங்கள் பாரிற்
றுதைந்துவரு முற்பிச்சஞ் சராயுசங்க ணான்கி
னூற்றமிகு தாவரங்கள் பத்தொன்ப தென்று
மூர்வபதி னைந்தமரர் பதினொன்றொ டுலவா
மாற்றருநீ ருறைவனநற் பறவைகணாற் காலி
மன்னியிடும் பப்பத்து மாநுடரொன் பதுமா
வேற்றியொரு தொகையாக வியமபுவர்க ளியோனி
யெண்பத்து நான்குநூ றாயிரமென் றெடுத்தே.

(இ-ள்.) தோற்றியிடும் அண்டசங்கள் சுவேதசங்கள் பாரில் துதைந்துவரும் உற்பிச்சஞ் சராயுசங்கள் நான்கின் - தோற்றப்பட்ட முட்டையிற் செனிப்பவைகள் வியர்வையிற் செனிப்பவைகள் பூமியில்நெருங்கி வரத்தக்க வித்திற் செனிப்பவைகள் பையிற் செனிப்பவைகளாகிய நால்வகைத் தோற்றத்தின்கண்,—ஊற்றமிகு தாவரங்கள் பத்தொன்பது (நூறாயிரம்) என்றும - நிலைபெறுமிக்க தாபரயோனிகள் பத்தொன்பது நூறாயிரபேதமென்றும்,—ஊர்வ பதினைந்து (நூறாயிரம்) என்றும - ஊர்கின்றவை பதினைந்து நூறாயிரபேதமென்றும,—அமரர் பதினொன்று (நூறாயிரம்) ஒடு- தேவயோனி பதினொரு நூறாயிரமென்றும்,—உலவா மால்தரு நீர் உறைவன நற்பறவைகள் நாற்காலி மன்னியிடும் பப்பத்து (நூறாயிரம) என்றும் - ஒழியாத பெருமை தங்கிய நீர்வாழ்சாதிகள் நல்லபட்சிகள் நாற்கான்மிருகங்களான மூன்றும ஒவ்வொன்று பொருந்தப்பட்ட பத்து நூறாயிரபேதமென்றும்,—மாநுடர் ஒன்பது (நூறாயிரம் என்றும்) ஆ ஏற்றி - மாநுடயோனி ஒன்பது நூறாயிரபேதமென்றுமாகவேற்றி,—யோனி எண்பத்துநான்கு நூறாயிரபேதமென்றெடுத்தே-யோனி எண்பத்துநான்கு நூறாயிர பேதமென்றெடுத்து,—ஒருதொகையாக இயமபுவர்கள் - ஒருதொகையாகச்சொல்லுவர் (பெரியர்) என்க.

எழுவாய்வருவிக்க. அமரரும்மாநுடரும் ஆகுபெயர். நான்கின் இன் ஏழனுருபாதல் புறநடையாற்கொள்க. ஒடு எண்ணொடு. நூறாயிரமென்பதனையும் என்றுமென்பதனையும் எங்குநதந்து இத்துணையென்று மாவேறறியென்றியைத்துரைக்க. மால் பெருமை. தருதல் ஈண்டுத்தாங்குதல். மன்னுதல் பொருந்துதல். "இயல்மன்னுமன்புதந்தார்க்கு" என்னுங் கோவைத்திருவாசகத்திறகு மன்னுமப்பொருள் வருதல் காண்க.

இது அவ்வுயிர்கள் விடுதல் பற்றுதல் செய்புமுடல்களின்றோற்றமும் யோனிபேதத்தின்றொகையுமுணர்த்திற்று. (உ௬)

இனையபல பிறவிகளி னிறந்துபிறந் தருளா
விருவினைகள் புரிந்தருந்து மிதுசகல மகலா
மூனமருவு மிருபயனு மொருகாலத் தருந்த
முந்துறுக ருந்துபய னாந்தமுற வந்த
வினையுமெதிர் வினையுமுடி வினையுதவு பயனு
னேராக நேராதன் மேவுங்கான் முற்
சினமருவு திரோதாயி கருணை யாகித்
திருந்தியசத் திநிபாதந் திகழு மன்றே.

(இ-ள்.) இனையபல பிறவிகளின் பிறந்து இறந்து அருளால் இருவினைகள் புரிந்து அருந்தும் இது சகலம் - இத்தன்மையான பல பிறவிகளிலே பிறந்துமிறந்துஞ் சிவானுகூலத்தாலே புண்ணியபாவங்களைச்செய்துஅவற்றின்பலன்களை அனுபவிக்குமிது சகலாவத்தை(இனி),—முந்து நுகர்-முற்பவங்களிலே (சுகதுக்க பலன்களை நுகரு) நுகர்ச்சி யிடத்திலே,—உந்து பயன் - ஆகாமியமாய் வந்தேறிய சஞ்சிதமும்,—அந்தம் உற வந்த வினையும் - புசித்தறுவதாகவந்த பிராரத்தமும்,—எதிர் வினையும் - (இப்பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்தேறிய) ஆகாமியமுமாய்,—அகலாமுனம் மருவும் இருபயனும் ஒருகாலத்து அருந்த - நீங்காமல் முற்செனனங்களிலே பொருந்திய புண்ணியபாவங்களாகிய இரண்டின் பிரயோசனங்களையும் ஒருகாலத்திலே (ஒருவன்) புசிக்கும்படி,—முடிவினை உதவு பயனால் - வீட்டினைத்தருகின்ற சிவதன்மங்களாலே,—நேராக நேராதல் மேவுங்கால் - (அக்கன்மமெல்லாம் பக்குவத்தாலே) துலையொக்கச்செவ்வாதலைப்பொருந்துமிடத்தில்,—முற்சின மருவு திரோதாயி கருணையாகி - (இருவினையொப்புவரு) முன்னெல்லாம் (ஆன்மாக்களை ஈடேற்றுகைக்குத் தனக்கில்லாத) கோபத்தைப் பொருந்திய திரோதான சத்தியானது கிருபையாகாநிற்க,—அன்றே - அப்பொழுதே,—திருந்திய சத்திநிபாதந் திகழும் - நன்றான சத்திநிபாதக் குறிவிளங்கும் என்க.

உந்துபயன் உதவுபயன் இரண்டும் ஆகுபெயராய்க் காரணத்தைவிளக்கின. நேராதல் ஆகுபெயர். ஆக உவமவாசகம். இதுமுன்னர் இன்மைமலமென்றசெய்யுட்கு மொக்கும். செய்யுளின்பநோக்கி இறத்தலைமுற்கூறினர். உம்மை தொக்கது. நிபாதம் பதிதல். அஃது உபசாரம். கருணையாகி ஆக உந்துபயனுமென்னுமும்மை விசாரத்தாற்றொக்கது. பயனும் வினையும் எதிர்வினையுமாயெனவருவித்த ஆக்கவினையெச்சம் ஈறுகெட்டெதிர்மறையாய் நின்ற அகலாவென்னும் வினையெச்சத்திற் காலவினைகொண்டது. நுகர் முதனிலைவினை. அது பெயராய் நின்றேழாவதுதொகப்பட்டது. நுகருங்காலென்க. முடிவிலும் வீடலும் ஒருபொருளாதலின் முடிவுவீடெனப்படும். இனி முந்துநுகம் மேவுங்காலென்பதற்குச் சஞ்சிதம் பிராரத்தமாகாமியமான மூவகைவினைகளும் இவனுக்கில்லையாதலையுண்டாக்காநின்ற சிவதன்மங்களாலே விட்டுப்போம்படிஒத்தலைப்பொருந்துமிடத்தெனவுருமுளர்.

இது ஓங்கிவருமென்னுஞ் செய்யுளினிறுத்தமுறையே சகலாவத்தையுஞ் சுத்தாவத்தையுஞ் சுத்தாவத்தைக்கு நிமித்தமான இருவினையொப்புஞ் சத்திநிபாதமுமுணர்த்திற்று. (௬௦)

நாடியசத் திநிபாத நாலு பாத
 நண்ணும்வகை யெண்ணரிய ஞான பாதங்
கூடுமவர் தமக்குணர்வாய் நின்ற ஞானக்
 கூத்தனொரு மூர்த்திகொடு குறுகி மோக
நீடியகே வலசகல நிகழா வாறு
 நிறுத்திமல மறுக்குமிது நிலையார் சுத்தங்
கேடில்புகழ் தருஞ்சரியை கிரியா யோகக்
 கேண்மையரோ விவையுணர்த்தக் கிளக்கு நூலே.

(இ-ள்.) நாடிய சத்திநிபாதம் நாலுபாதம் - ஆராயப்பட்ட சத்திநிபாதமானது மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதரம் என்று நான்குபாதமாயிருக்கும்,—நண்ணும் வகை எண்ண அரிய ஞானபாதங் கூடுமவர் தமக்கு நின்ற ஞானக்கூத்தன் ஒருமூர்த்திகொடு உணர்வாய்க் குறுகி- (அந்நான்கினுட்) பொருந்து முறைமையைக்கிளத்தற்கரிய தீவிரதரமான ஞானபாதமானது பொருந்தப்படுமவர்க்கு நிலைபெற்ற ஞானக்கூத்தன் ஒப்பற்றகுருமூர்த்தங் கொண்டு அறியப்படும் பொருளாயெழுந்தருளிவந்து,—மோகம் நீடிய கேவல சகலம் நிகழாவாறு நிறுத்தி மலம் அறுக்கும் - மயக்கம்மிகவுண்டான கேவலத்தையும் (விகற்பமிகவுண்டான) சகலாவத்தையு முண்டாகாதபடி அருளிலேநிறுத்தி மலங்களைப்போக்குவன்,—இது நிலை ஆர் சுத்தம் - இது நிலைமைநிறைந்த சுத்தாவத்தை,—கேடில்புகழ்தருஞ் சரியைகிரியாயோகக் கேண்மையரேல்-கெடாதபுகழையுண்டாக்குஞ் சரியைகிரியாயோகவுறவையுடையவர்களாயின்,—இவை உணர்த்தக் கிளக்கும் நூலே - அவர்களுக்கு இந்தப்பொருளை அறிவிக்கச்சொல்லும் ஆகமம் என்க.

சத்திநிபாதமாவது சென்மாந்தரங்களிலே செய்யப்பட்ட சிவதன்மங்களினாலே ஆன்மாக்களுக்குக்கன்மசமமும் பரிபாகமுமுண்டானவளவில் சிவசத்திபதிதல். கன்மசமத்துவமேயன்றி மலபரிபாகமில்லாதபோது சிவசத்தி அந்தவினையிரண்டினையுஞ் சேதித்து விஞ்ஞானகலப்பிராத்தியாக்குமெனவறிக. கன்மசமத்துவமின்றி மலபரிபாகமுண்டானாற் கன்மங்களாற் பலமில்லை. பாதம் நான்கிலோர்கூறு. உணர்வு ஆகுபெயர். தமக்குணர்வாய்க் குறுகியறுக்குமெனவியையும். நூல்கிளக்குமெனக்கருவிகருத்தாவாயிற்று. சத்திநிபாதங்களாற்பயன் சரியைமுதலிய பாதங்களிலே நிறுத்தி மனவாக்குக்காயங்களைச் சுத்தமாக்கி ஞானத்துக்கு யோக்கியனாகப்பண்ணும். இவற்றுள் மந்ததரத்தினியல்பாவது இலிங்கமாகேசுரரிடங்களிலே பத்தியுண்டாக அதனாலே பரமசிவன் சாதகாசாரியனையதிட்டித்துச் சமயதீட்சைபண்ணி அவன் மனமொழிமெய்களைச் சரியைத்தொழிலிலே புரிவிப்பன். இச்சரியையின் முற்றுதலாலே மந்தசத்திநிபாதமுண்டாய்ச் சிவார்ச்சனையால் ஆதரவுண்டாக்கிப் போதகாசிரியனையதிட்டித்து விசேடசமயமுடித்துச் சிவார்ச்சனைகற்பித்து அந்தரியாகவகிரியாகங்களிலே அவன் மனமொழிமெய்களைப் புரிவிப்பன். இக்கிரியையின முற்றுதலாலே தீவிரசத்திநிபாதமுண்டாக யோகவாஞ்சையுண்டாய்அவ்வாசிரியனால் அட்டாங்கயோகவுண்மையையறிவித்துக் காமாதியறுவிதமும் விடுதது அவன் சித்தத்தைத் தியானத்திலே நிறுத்திச் சமாதியிலே யொடுக்குவன். இம்மூன்றின் முற்றுதலாலே தீவிரதரசத்திநிபாதமுணடாய்ச் சிவஞானிகளிடத்திலேபத்தியுந் திரிபதார்த்தசொரூபம் அறியவேண்டுமென்னுமறிவுந்தோன்றும் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களை நீக்கவேண்டுமென்னும் வைராக்கியமும் முத்தியிலாசையும் பிறவியிலே பயமும் இகலோகபரலோகத்திலேவெறுப்பும் நமக்கிந்தக்கவர்ச்சியைநீக்கிச் சிவரூபத்தைத்தரிசிப்பிக்கு நாதராவார்யாரொன்றுபசித்தவன் அன்னதாதாவைத் தேடுமாறுபோலவும் பிறவிக்குருடனான அநாதன் கோடைகாலத்தின்மத்தியானத்திலே நீர்தேடித்திரியுமாறுபோலவும் ஞானாசாரியனைத்தேடி மிகவும் வருந்துகின்றவாஞ்சையுண்டாம். இந்தத்தீவிரதரசத்திநிபாதமுந் தாரதம்மியத்தினாலே மந்ததரமாதியாக நான்காம். இந்நான்குவித சத்திநிபாதமுடையவர்கள் ஞானாசாரியனை அடைந்துள்ளளவில் அவ்வாசாரியனாலே பரமசிவன் ஞானதீட்சையைப்பண்ணி அவர்கள் மலத்திரயங்களைச் சேதித்துக் கரணசூனியம் பிறப்பித்து ஞானனந்தானுபூதியைக் கொடுப்பன். இந்

நால்வர்தன்மையும் இவர்களை ஆசிரியன் திருத்துமருமையு மெளிமையும் அவர்களுங் குள்ள குருபத்தியும் அவர்களுக்கு ஞானம் பிரகாசிக்குந்தன்மையும் பிரகாசித்தால் அவர்களுக்குப் பிரபஞ்சத்திலேவெறுப்பும் உவமைமுகத்தாலே விளங்கச்சொல்லு வான்புகிற் பெருகும்; விரிந்தநூல்களிற்காண்க.

இது சத்திநிபாதத்தின் பாகுபாடுஞ் சுத்தாவத்தையும் இப்பொருள்களை இன் னோர்க்குணர்த்தலா மென்பதூஉமுணர்த்திற்று. (௯௧)

அரிவையரின் புறுமுத்தி கந்த மைந்து
மறுமுத்தி திரிகுணமு மடங்கு முத்தி
விரவுவினை கெடுமுத்தி மலம்போ முத்தி
விக்கிரக நித்தமுத்தி விவேக முத்தி
பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி சித்தி முத்தி
பாடாண முத்தியிவை பழிசேர் முத்தி
திரிமலமு மகலவுயி ரருள்சேர் முத்தி
திகழ்முத்தி யிதுமுத்தித் திறத்த தாமே.

(இ-ள்.) அரிவையர் இன்பு உறும் முத்தி - மகளிரிடத்திற் சுகத்தை அனுபவிப்பதே முத்தியென்னு முலகாயதன் முத்தியும்,—கந்தம் ஐந்தும் அறும் முத்தி - உருவமாதி ஐந்துகந்தமு மறுவதே முத்தியென்னும் புத்தன முத்தியும்,—திரிகுணமும அடங்கும் முத்தி-திரிகுணமு மடங்குவதே முத்தியென்னுஞ் சாங்கிய வைசேடிகர் முத்தியும்,—விரவுவினை கெடும் முத்தி - விரிந்தகன்மங் கெடுவதே முத்தியென்னும் அருகன் முத்தியும்,— மலம்போம் முத்தி-மலங்கள்போவதே முத்தியென்னும பெதவாதி பாசுபத வாதிகண் முத்தியும்,—விக்கிரகம் நித்தம் முத்தி - சரீரம் நித்தியமாயிருக்கி ன்றதேமுத்தியென்னுங் கன்மயோகிகள் முத்தியும்,—விவேகம் முத்தி-சக லத்தையும் விவேகித்தறிவதே முத்தியென்னும் மாயாவாதிமுதலியோர்முத் தியும்,—பரவும் உயிர்கெடும் முத்தி - புகழப்பட்ட உயிர்கெடுவதே முத்தி யென்னும் பாற்கரியன் முத்தியும்,—சித்தி முத்தி-அட்டமாசித்தியைப்பெ றுவதே முத்தியென்னுஞ் சித்தர்கள் முத்தியும்,—பாடாணம் முத்தி - கல் லுப்போற்கிடப்பதே முத்தியென்னுமநியாயவைசேடிகபிரபாகரமுத்தியும, —இவை பழிசேர் முத்தி-ஆகியவிவை பத்தும் பழியைச்சேர்ந்த முத்தியே, —திரிமலமும் அகல உயிர் அருள்சேர் முத்தி திகழ் முத்தி - மும்மலமும் விட்டுநீங்க ஆன்மா அருளைப்பெறுகின்ற முத்தியே விளங்காநின்ற முத்தி, —இது முத்தித் திறத்ததாமே - இது முத்தியின் கூறுபாடு என்க.

இவர்கள் மதமறுப்புகளை ஈண்டுரைக்கிற்பெருகும். சிவஞானசித்தியாரிற்காண்க.

இது உலகாயதன்முதலிய பரசமயிகள் முத்தியுஞ் சைவசித்தாந்திகள் முத்தியு முணர்த்திற்று. (௯௨)

இரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௯௧.

பொதுவதிகாரமுடிந்தது.

உண்மையதிகாரம்.

இயன்முறைமை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இங்கிவை பொதுவி யம்பு மென்பர்க ளிதன்மே லான்மாத்
தங்கிய வஞ்ச வத்தை தன்னுண்மை யுணர்த்துந் தன்மை
பொங்கொளி ஞான வாய்மை யதன்பயன் புனித னாம
மங்கதி லணைந்தோர் தன்மை யறைகுவ னருளி னாலே.

(இ-ள்.) இங்கிவை பொது இயம்பும் என்பர்கள்-இங்ஙனஞ்சொல்லிப் போந்த ஐம்பதுசெய்யுளும் (திரிபதார்த்த விலக்கணத்தைப் பொதுப்படப் பொழிப்பகலமாகச்சொல்லுதலிற்) பொதுவென்று சொல்லப்படுமென்பர் (அறிவுடையோர்),—இதன்மேல் -இதற்குமேலான உண்மையென்று வகுக்கப்படும் ஐம்பதிலும்,—ஆன்மா - ஆன்மவிலக்கணம்,—தங்கிய அஞ்ச வத்தை - (அவ்வான்மா) பொருந்தப்பட்ட பஞ்சாவத்தை,—தன் உண்மை உணர்த்துந் தன்மை-(சிவன் உள்ளே நின்று கருவிகளைக்கூட்டி)ஆன்மாவினுடைய உண்மையுணர்த்து முறைமை,—(உண்மை-சிற்சத்தி),—ஒளி பொங்கு ஞானவாய்மை - ஒளி நிறைந்த சிவனுடைய ஞானத்தினுண்மை,—அதன்பயன் - அந்தச்சிவஞானத்தாலுண்டாகிய (ஆன்மதரிசன சுத்தியிலாபமென்னு மூவகையதான) பயன்,—புனிதன் நாமம் - நின்மலனுடைய திருநாமமாகிய ஐந்தெழுத்தருணிலை,—அங்கதின் அணைந்தோர் தன்மை - அந்த வுண்மையிலே அணைந்தோர் தன்மை (ஆக இவை எழுவகை யினையும்),—அருளினாலே அறைகுவன் - சிவானுக்கிரகத்தாற் சொல்வன் என்க.

அதன்பயன் மக்கட்பயன்போன்றது. இங்கிவை அங்கதிலென்பனவொருசொல். பாயிரத்தின்கட் பொது வுண்மை யெனப்படுத்தலானும் ஈண்டு இங்கிவை பொதுவெனப்பிரித்தலானும் இதன்மேலாகிய உண்மை ஐம்பதிலென்றுரைத்தாம். இவ்வைம்பதும் திரிபதார்த்தத்தினுட்பமுஞ் சம்பிரதாயக்கிரமமுஞ் சொல்லுதலான் உண்மையெனப்பட்டது. செவ்வெண்ணின்றொகைதொக்கது. பயன் மூவகையென்று ஒன்பது தொகை கொள்வாருமுளர்.

இது உண்மை ஐம்பதிற்கும் இயன்முறைமையுணர்த்திற்று. (க)

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

இதுமுதல் "ஓரிடத்திருத்தல்" என்னுஞ் செய்யுளீறாகிய எட்டு திருவிருத்தங்களாலும் மூன்றாஞ்சூத்திர முணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார்.

ஆன்மவிலக்கணம்.

செறிந்திடு முடலுண் மன்னிச் சேர்புலன் வாயில் பற்றி
யறிந்ததி லழுந்து மொன்று மறிந்திடா தறியுந் தன்மை
பிறிந்தடை யஞ்ச வத்தை பெருகிய மலத்தாற் பேணி
யுறுந்தனி யதீத முண்மை யுயிர்க்கென வுணர்த்து மன்றே.

(இ-ள்.) செறிந்திடும் உடலுள் மன்னி - (ஆன்மாவானது கன்மத்துக் கீடாகப்)பொருந்தின சரீரத்துள்ளே நிலைபெற்று,—சேர்புலன் வாயில்பற்றி அறிந்து அதில் அழுந்தும் - புசித்தற்கு யோக்கியமான விடயங்களை இந்திரியங்களாலேகண்டு (அந்தக்கரணங்களாலே)கிருகித்து (வித்தையினாலே) அறிந்த அவ்விடயத்திலே அழுந்திச்(சுகதுக்கங்களை அநுபவியா) நிற்கும் (காண்டலுங் கிருகித்தலும் பற்றியென்பதனாற்பெறுதும் இனி கலாதிகளாலறிந்து மனாதிகளாற்பற்றி இந்திரியங்களாற்கண்டு பிரகிருதியாலழுந்துமென்பாருமுளர்),—அறியுந்தன்மை ஒன்றும் அறிந்திடாது- அறியுந்தன்மையை (அறிவிக்குந்திருவருளும் புசிப்பிக்குஞ்சாதனமான கருவிகளும் போக்கியத்தின் வரலாறுமான இவற்றில்)ஒன்றும் அறியாது,—பிறிந்து அடை அஞ்சவத்தை பெருகிய மலத்தாற்பேணி உறும் - கருவிகளைப்பிரிந்த அடைவாகச்சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகளிலே மிகுத்த ஆணவமலத்தாலே மறைப்புண்டு (அவத்தைப்படுகின்றேமென்னுந் தன்மை தெரியாமல்) அழுந்தும்,—தனி அதீதம் உயிர்க்கு உண்மையென உணர்த்தும் அன்றே - (இந்தக்கருவிகளெல்லாநீங்கி ஆணவமலநீங்காத) ஏகாந்தமான அதீதாவத்தை அவ்வான்மாவுக்கும்(பெத்தத்தில) உண்மையென்று (திவ்வியாகமஞ்) சொல்லும் என்க.

இனி அறியுந்தன்மை பிரிந்தென ஒருபதமாக்கி இங்ஙனம் அறியுமுண்மையும் விட்டென்பாருமுளர். பிரிதல் உபசாரம். பேணி மறைக்கப்பட்டு. இது 'பேணி வைத்தான்' என்றாற்போலுங் காலவழக்கு. எழுவாய்வருவிக்கப்பட்டது.

இது ஆன்மவிலக்கணமுணர்த்திற்று. (௪)

உருவுணர் விலாமை யானு மோரொரு புலன்க ளாக
மருவிநின் றறித லானு மனாதிக டம்மின் மன்னித்
தருபய னுகர்த லானு முயிர்சட மாத லானு
மருவினை யுடலு ளாவி யறிவினா லறியு மன்றே.

(இ-ள்.) உரு உணர்வு இலாமையானும் - உடம்பானது அவத்தையிலும் மரித்தபோதிலும் உணர்ச்சியில்லாத சடமாகையாலும்,—மருவி நின்று ஓரொரு புலன்களாக அறிதலானும் - (சோத்திராதிகளைந்துந் தத்தமக்காதாரமாகியபூதங்களைப்) பொருந்திநின்று ஒவ்வொருவிடயங்களாக (ஐந்தையும்) அறிகையாலும் (இதற்குச்சோத்திராதிகளைந்தையும் பொருந்தி நின்றொருவனறிகையாலுமென்றுரைப்பர்),—மனாதிகள் தம்மின் மன்னித்தருபயன் நுகர்தலானும் - அந்தக்கரணங்கள் தங்களிற்கூடி (பற்றிநிச்சயித்து அகங்கரித்துச் சிந்தித்து இந்திரியங்கள்) தந்தவிடயங்களைப் புசிக்கையாலும் (இதற்கு இந்திரியங்களைப்பொருந்தி ஒவ்வொரு விடயங்களைப்பற்றி நிச்சயித்தகங்கரித்துச் சிந்திக்கையின் அவையொன்றறிந்ததொன்றறியாவாதலின் அவைநான்கினும் ஆன்மாப்பொருந்திஅவற்றினால்அந்தப் பயனைப்புசிக்கையாலுமென்றுமுரைப்பர்),—உயிர் சடம் ஆதலானும் - பிராணவாயு வவித்தையை அறியாதிருத்தலானும்,—அருவினை உடலுள் ஆவி அறிவினால் அறியும் அன்றே - நீங்குதற்கரிய வினைக்கீடாக வெடுத்ததேகத்திலே ஆன்மாவானது (சிவன்கூட்டியருளின) கலாஞானத்தாலே அறியும் என்க.

இது தேகமும் இந்திரியமும் அந்தக்கரணமும் பிராணவாயுவும் ஆன்மாவென்னும் உலகாயதன் புத்தன் கன்மயோகிகளான இவர்களை நிராகரித்துத் தேகத்துக்கு அந்நியமாக ஆன்மாவுண்டென ஆன்மசாதநமுணர்த்திற்று. (உ)

அறிவெனில் வாயில் வேண்டா வன்றெனி லவைதா மென்னை
யறிவதை யுதவு மென்னி லசேதன மவைதா மெல்லா
மறிபவ னறியுந தன்மை யருளுவ னென்னி லான்மா
வறிவில தாகு மீச னசேதனத் தளித்தி டானே.

(இ-ள்.) அறிவெனில் வாயில் வேண்டா - (வேறோரறிவினாலறியுமென்றதென்னை ஆன்மாத்தானே எவற்றையுமறியும்)அறிவுகாணுமென்னுஞ் சாங்கியனும் அயிக்கவாதியுஞ் சொல்லில் இந்திரியங்கள்வேண்டாவாய் முடியும்,—அன்றெனில் அவைதாம் என்னை - ஆன்மா அறிவுடையதன்றென்று நியாயவைசேடிகர் சொல்லில் (அறிவில்லாத ஆன்மாவுக்குக்)கருவிகள் எற்றுக்கு,—அறிவதை உதவு மென்னில் அவைதாம் அசேதனம - (இந்திரியங்கள் ஆன்மாவுக்கு) அறியுமுறைமையைக் கொடுக்குமென்று சங்கிராந்தவாதி சொல்லில் அவைசடம் (ஆதலிற்கொடுக்கமாட்டாது),—எல்லாம் அறிபவன் அறியுந்தன்மை அருளுவனென்னில் - முற்றுணர்வினனாகிய பரமசிவன் (கருவிகளாலே ஆன்மாவுக்கு) அறியுமுறைமையைக்கொடுப்பனென்று பரிணாமவாதி சொல்லில்,—ஆன்மா அறிவு இலதாகும் - (அப்பொழுது) ஆன்மாச்சடமாகவேண்டும்,—ஈசன் அசேதனத்து அளித்திடானே - (ஆதலாலே) பாசிவன் சடத்துக்கு(அறிவை)க்கொடான் என்க.

எனவே ஆன்மாவுக்குமுன்புள்ளவறிவைக்கருவிகளாலேவிளக்குவனென்பதாம்.

இது ஆன்மாத்தானே யறியுமென்பது முதலாகச்சொல்லுஞ் சாங்கியன் முதலியோரை மறுத்துணர்த்திற்று. (௩)

அறிவினா லறிந்த யாவு மசத்தாத லறிதி யென்று
மறிவினா லறியொ ணாதே லாவதொன் றின்மை தொன்மை
யறிவுதா னொன்றை முந்தி யதுவது வாகக் காணு
மறிவுகா ணசத்து மற்ற தறிவினுக் கறிவொ ணாதே.

(இ-ள்.) அறிவினால் அறிந்த யாவும் அசத்தாதல் அறிதி - (கருத்தா ஒருவனுளனேல் அவன் என்னாலறியப்படானோவெனில் ஆன்மாவினது) சிற்றறிவினால் அறியப்பட்ட பொருளெல்லாம் நிலைநில்லாததுண்மையென்றறிவாய் (ஆனாற்சத்தாகிய சிவம் என்னால் எப்பொழுதும் அறியப்படாதோவெனில்),—என்றும் அறிவினால் அறிய ஒணாதேல் ஆவது ஒன்று இன்மை(அறிதி)-ஒருகாலத்திலுஞ் சிவன் ஆன்மாவால் அறியாதிருக்குமாகில்இவனுக்குச்சிவனைக்கொண்டாவதொருபிரயோசனமுமில்லாமையுண்மையாம் (ஆனால் என்னாலறியப்பட்டதெல்லாம் அசத்தென்று சொன்னதென்னையெனில்),—தொன்மை அறிவுதான் ஒன்றை முந்தி அதுவதுவாகக் காணும் அறிவுகாண் அசத்து - அநாதியாய்வருகின்ற பசுபோதமாவது ஒருவிடயத்தை (இந்திரியங்களாலே) முற்பட்டுப்பொருந்தி அதுவதுவாகச் சுட்டி அறியப்படும்பொருள்காண் அசத்தென்றது,—மற்றது அறிவினுக்கு அறிவு ஒணாதே - அந்தச் சிவம் இந்தச் சுட்டறிவால் அறியப்படாது என்க.

காணுமறிவு ஆகுபெயர். ஆவதொன்றின்மையறிதி எனவுங்கூட்டுக. அறிதி உண்மை. அறிவொணுதென்பது 'தெரிவரியதோர்தெய்வம்' என்பதுபோனின்றது.

இது ஆன்மபோதத்தாலறியப்படுவனவெல்லாம் அசத்தென்றும் அவ்வறிவாற் சிவனை யறியவொண்ணுதென்றும் பரிணுமவாதி பாடாணவாதிகளை மறுத்துணர்த்திற்று. (௪)

எவ்வறி வசத்த றிநத தெனினுயி ரறியா தீச
னவ்வறி வறியா னல்ல தசேதன மறியா தாவி
செவ்விய கருவி கூடிற் றெரிவுரு தருளிற் சேரா
துவ்விரு வகைய தென்னி லொளியிரு ளொருங்கு றுவே.

(இ-ள்.) அசத்து அறிந்தது எவ்வறி வெனில் - அந்தவசத்தைபசத்தென்றறிந்தது எந்தவறிவுதானென்னில்,—உயிர் அறியாது - (சிற்றறிவுடையது தானுகவொன்றையுமறியாதாதலின்) உயிரானது (அசத்தைச்சத்தென்றேயிருப்பதொழிந்து அசத்தென்று) அறியமாட்டாது,—அவ்வறிவு ஈசன் அறியான் - முற்றறிவுடைய ஈசன் (ஒன்றை இதுவெனச்சுட்டி)அறியான்,—அல்லது அசேதனம் அறியாது - அன்றி (இவர்களையொழிந்தகருவிகள்) சடமாகையாலே பாசஞானம் அறியாது,—ஆவி செவ்விய கருவி கூடின் தெரிவு உறாது - சிற்றறிவானவான்மாவும் அதற்குக்கருவியாகச் சிறந்த சடமுங்கூடியறியுமென்னில் விளக்கமுண்டாகாது,—அருளிற்சேராது - (அருளானசிவஞானமும் உயிருங்கூடி அறியுமென்னிற் பெத்தத்திலே ஆன்மா) அருளிற்பொருந்தாது,—உவ்விருவகையதென்னில் ஒளி இருள் ஒருங்கு உறாவே - மற்றைப்பதியும் பாசமுங்கூடி யறியுமென்னில ஒளியுமிருளும் ஓரிடத்தினில்லா என்க.

முப்பொருள்களை ஒவ்வொன்றுகத்தனித்தனிமறுத்து இவ்விரண்டாகக்கூடியறியுமென்பதை மறுப்புழி ஆவியுங்கருவியுமறியா, ஆவியுமருளுங்கூடாவெனமறுததாற் பின்னிற்பதருளுங் கருவியுமாதலின் உவ்விருவகையதெனச்சுட்டினுர். "உப்பக்க நோக்கி யுபகேசிதோண்மணந்தா - னுத்தரமாமதுரைக்கச்சென்ப—விப்பக்க - மாதானுபங்கிமறுவில்புலச்செந்நாப் - போதார்புனற்கூடற்கச்சு." என்புழி உப்பக்கமப் பக்கமென்னும்பொருளாய் நின்றுற்போலநின்றது. ஒவ்விருவகையதென்றுபாடமோதி யொத்தவிருவகையென்று பொருளுரைப்பின் இலக்கணத்தோடுஞ் சம்பிரதாயத்தோடுமாறுகோடலறிக. உயிரறியாதென்றதனுல் விகாரவாதியும் ஈசனறியானென்றதனுற் பரிணுமவாதியும் அசேதனமறியாதென்றதனுற் சிவசமவாதியும் ஆவியுங்கருவியுமறியாவென்றதனுற் சங்கிராந்தவாதியும் உயிருமருளுங்கூடாவென்றதனுற் சைவரும் பதியுங்கருவியுங்கூடாவென்றதனுல் ஐக்கியவாதியு மறுக்கப்பட்டார்களெனவறிக.

இது பசுஞானம் பாசஞானம் பதிஞானமென மூன்றையும் வைத்துக்கொண்டு இவற்றுள் அசத்தை அசத்தென்றறிந்தது எவ்வறிவென்றுவினவ இம்மூன்றுமறியாதென்பதுணர்த்திற்று. (௫)

சத்திது வென்ற சத்துத் தானறி யாத சத்தைச்
சத்தறிந் தகல வேண்டா வசத்திது சத்தி தென்றோர்
சத்திரு ளொளிய லாக்கண் டன்மைய தாம சத்தைச்
சத்துட னின்று நீக்குந் தன்மையாற் சதசத் தாமே.

(இ-ள்.) அசத்துத்தான் சத்து இதுவென்று அறியாது - அசத்தான பாசஞ் (சடமாகையால்) சத்தாகியசிவத்தை இதுவென்றுசுட்டி அறியமாட்டாது,—சத்து அசத்தை அறிந்து அகலவேண்டா - சத்தாகியசிவம் (வியாத்தமாகையால்) அசத்தை இதுவென்றறிந்து நீங்கவேண்டா,—அசத்து இது சத்து இது என்றுஓர் சத்து-(மலபாகத்தாற்பிரகாசித்த அருளாலே) பாசம் இது சிவம் இது வென்றறிகிற ஆன்மாவானது,—இருள் ஒளியலாக் கண்டன்மையதாம் - (இருளிலேநின்றபோது இருளாயும் ஒளியிலே நின்றபோது ஒளியாயும்) இருளும் ஒளியுமல்லாத கண்ணின்றன்மைபோலுந் தன்மையுடையதாம் (ஆகவே),—அசத்தைச் சத்துடனின்று நீங்குந்தன்மையாற் சதசத்தாமே - (முன்கூடிநின்ற) மலங்களைச்சிவத்துடனேகூடிநின்று போக்குமுறைமையாலே (அவ்வான்மாவுக்குச்) சதசத்தென்ற பெயராம் என்க.

கண்ணின்றன்மைபோலுந்தன்மையாவது மலத்துடனே கூடிநின்றபோது மலமாயும் சிவத்துடனே கூடிநின்றபோது சிவமாயுநிற்கும் முறைமை. ஒரசத்து வினைத்தொகை. சத்து உளாரென்னும் பொருளன்றி அறிவென்னும் பொருளும்பயக்கும். அதனைப் பூசாத்தவத்திற சதசதந்தமென்றபதத்துக் குறையெழுதின ஆசிரியராலே இரண்டாங்கருத்தாகவெழுதினமைகாண்க.

இது அசத்தையறியாததாயின் சத்தையுமறியாவாதலின இவ்விரண்டையுமறிவதெவ்வறிவென்றுவினவச் சத்தையும் அசத்தையும் அருள்கண்ணாக ஆன்மாவே அறியுமென்பதையுணர்த்திற்று.　　(சு)

> கண்ணொளி விளக்க ளித்துக் காட்டிடு மென்னின் முன்னங்
> கண்ணொளி யொன்று மின்றும விளக்கொளி கலந்த வற்றைக்
> கண்ணொளி யகல நின்றே கண்டிடும் வேறு காணுக்
> கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடுங் கருத்தொன் றன்றே.

(இ-ள்.) கண் ஒளி விளக்கு அளித்துக்காட்டிடுமென்னின் முன்னங் கண் ஒளி ஒன்றும் இன்றும் - கண்ணுக்கு ஒளியை விளக்குக்கொடுத்து (பொருள்களை) தெரிசிப்பிக்குமென்று நிமித்தபரிணாமவாதி சொல்லின் முன்புகண்ணுக்கு ஒருபிரகாசமுமஇல்லையாய்முடியும்,—விளக்கொளி கலந்தவற்றைக் கண்ணொளி அகலநின்றே கண்டிடும் - விளக்கொளிகலக்கப்பட்டவற்றைக் கண்ணிற் பிரகாசமானது வேறாகநின்றே காணும,—வேறு காணு - (இப்படி அகலநின்று காண்கையிலும விளக்கொளியொடுகொண்டலன்றிக் கண்ணொளிகள்) தாமேகாணமாட்டா,—கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடும் - கண்ணொளியும் விளக்கொளியும் (தம்மிற்) கலந்துநிற்கும்,—கருத்து ஒன்று அன்றே - (கலந்தாலும் பொருந்தியபொருள்கள்) அயிக்கத்தால் ஒன்றெனவின்றிப் பொருளிரண்டே என்க.

கருத்தொன்றன்றென்பதற்குக் கண்ணிற்பிரகாசமொன்றைச்சுட்டி நின்றேகாணும் விளக்கிற்பிரகாசமொன்றையுஞ்சுட்டாமனின்றே பிரகாசிக்குமென்பாருமுளர்.

இது கருத்தா ஆன்மாவுக்கு அறிவைக்கொடுப்பனென்னும் பரிணாமவாதியை மறுத்துணர்த்திற்று.　　(எ)

ஓரிடத் திருத்தன் மாயா வுருநிறைந் திடுத லொன்றும்
பேரிடத் துறைத றானே பிறங்கறி வாகி நிற்றல்
சோர்வுடைச் சடநிகழ்த்த லெனுமிவை சொல்லார் நல்லோ
ரோரிடத் துணரு முண்மை யொளிதரு முபலம போலும்.

(இ-ள்.) ஓரிடத்து இருத்தல் - யோகிகள் ஆன்மாத தேகத்தில் ஏக தேசத்திலேயிருந்தறியுமென்னுமதுவும்,—மாயா உரு நிறைந்திடுதல் - சமணன் மாயாகாரியமானதேகத்திலேநிறைந்து நின்றறியுமென்னுமதுவும்,—ஒன்றும் பேரிடத்து உறைதல் - மாயாவாதி ஆகாயம்போல் எவ்விடத்தும் பூரணமாய் நின்றறியுமென்னுமதுவும்,—தானே பிறங்கு அறிவாகி நிற்றல் - சாங்கியனும் அயிக்கவாதியும் அவிகாரவாதியும் ஒருகருத்தா அறிவியாமல் ஆன்மாத்தானே உயர்ந்தவறிவாய்நிற்குமென்னுமதுவும்,—சோர்வுடைச்சடம் நிகழ்த்தல் - நியாயவைசேடிகர் குற்றத்தையுடையமனமுதலியகருவிகள் அதற்கறிவைக்கொடுக்குமென்னுமதுவும்,—எனும் இவை நல்லோர் சொல்லார் - என்றெண்ணப்படுமிவற்றைச் சைவசித்தாந்திகள் சொல்லார்கள்,—உணரும் உண்மை ஓர் இடத்து - ஆன்மா அறியுமுண்மையை விசாரிக்குமிடத்து,—ஒளிதரும் உபலம போலும் - விளக்கந்தரும் படிகமபோல (அடுத்ததன்றன்மையாய் நின்றறியும) என்க.

உணருமுண்மையோரிடத்தெனமாறுக. ஓரிடம் வினைத்தொகை. ஓரிடத்திருப்பின் ஏகதேசவுருவாய்ச்சடமாய் மற்றுள்ளவிடங்களில் அறிவுமறறு அழியும். உடன் முழுதுநிற்பின் அவத்தைப்படுங்குற்றமும், உடல்வளரவளர்ந்து சிறுகச்சிறுகுதலாகிய 'சங்கோசவிகாசதன்மம்' என்னுங்குற்றமும்,இந்திரியமைந்தும் புலன்களைந்தையுமொருகாலத்திலே நுகராதகுற்றமும், உடல்வளரவளர்ந்து சிறுகச்சிறுகுதலாகிய அவயவங்குறைய ஆன்மாவுஞ்சின்னபின்னப்படுங்குற்றமுமேறும்; எவ்விடமுநின்றறியிற் போக்குவரவுடையகுற்றமும், ஒருவன் சருத்தை யொருவனறியானென்னுங் குற்றமுந்தங்கும்; தானேயறியில அவத்தைப்படுவதும் ஒருவரறிவிக்கவறியுங்குற்றமும், கருவிகளாலறியுங்குற்றமுமுளவாம்; கருவிகள் அறிவைக்கொடுப்பின் ஆன்மாவுக்குச் சடத்துவமுண்டாம்; அறியுஞ்சடமானகருவிகளொன்றுசகரு அறிவைக்கொடுசகமாட்டா; ஆகையால இவை முழுவதூஉம் நல்லோர்சொல்லார். ஓர்வுடைத்தென் பதூஉம்பாடம்.

இது இப்படிப்பட்ட ஆன்மவிலக்கணத்தைப் பரசமயிகள் வேறுவேறுகூற அவற்றை நிராகரித்து அதனுண்மையை உவமைமுகத்தாலுணாத்திற்று. (அ)

மூன்றாஞ்சூத்திரமுடிந்தது
ஆகததிருவிருத்தம் - ௯.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

இதுமுதல் "நீக்கமிலதீதம்" என்னுஞ் செய்யுளீறாகிய மூன்று திருவிருத்தங்களாலும் நான்காஞ்சூத்திர முணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார்.

அவத்தைத்தன்மை.

என்னவொன் றிலாத தீத மெய்திய துரியத் தொன்று
கண்ணிடுஞ் சுழுத்தி தன்னி னயநதுள தொன்று பின்னு
மண்ணிடுங் கனவு தன்னி லாறேழாஞ் சாக்கி ரத்திற்
கண்ணுறு மஞ்சா றாய கருவிகண் மருவுந் தானே.

(இ-ள்.) எண்ண ஒன்றிலாது அதீதம - மூலாதாரத்திலே (ஆன்மா ஆணவமலமேயாய்) எண்ணுதற்கு ஒருகருவிகளுமின்றி நின்றதுவதாம அதீதம்,—எய்திய துரியத்து ஒன்று நண்ணிடும் - பொருந்தப்பட்ட துரியத்திலே பிராணவாயுவொன்றுபொருந்தும,—சுழுத்திதன்னின் நயந்து உளது ஒன்று (நண்ணிடும்) - சுழுத்தியிலே விருப்பமுடைய சித்தமொன்று பொருந்தும் (நண்ணிடுமென்பதனையிதனோடுங்கூட்டுக),—கனவுதன்னில் ஆறேழாம் - சொப்பனவத்தையிலே சத்தாதியைந்தும் வசனாதியைந்தும் மனம் புத்தி அகங்காரமூன்றுமாகிய பதின்மூன்றுமாம்,—பின்னும் அண்ணிடும் - இவையன்றி (நின்ற பிரதானவாயுக்கள் ஒன்பதும்) பொருந்தும்,—சாக்கிரத்தின்கண் அஞ்சு ஆறு ஆய உறும் - சாக்கிரத்தின் ஞானேந்திரியங்களைந்தும் அதன்வழி எண்ணுவதாய (கன்மேந்திரியங்களைந்தும்) பொருந்தும்,—கருவிகள் மருவுந்தானே - (ஆராயுமிடத்து இத்தானங்கடோறும் இந்தமுறையே) கருவிகள் பொருந்தும் என்க.

காணுந்தானேயென்பதூஉம்பாடம். சாக்கிரத்தானம் நெற்றி. இதுதொட்டுக் கண்டமளவுஞ்சொப்பனத்தானம். முன்னூலாகிய சிவஞானபோதத்தலே "ஒன்றணையாமூலத்துயிரணையுநாபிதனில்" என்றாற்போல் இவ்வாசிரியருஞ்சிருட்டிக்கிரமமாக வுரைத்தார். கேவலசகலசுத்தமென்னுங் காரணவத்தை மூனறினுட் சகலாவத்தை பதினைந்துவிதப்படும்; அவை:—சகலத்திற் கேவலமொன்றும், சகலத்திற் சகலமொன்பதும், சகலத்திற் சுத்தமைந்துமாம். சகலத்திற்கேவலமொன்றாவது அதீதம் சகலத்திற்சகலமொன்பதாவது மத்தியாலவத்தையைந்துங் கீழாலவத்தையிற் சாக்கிரமுதனான்குமாம். மத்தியாலவத்தையுஞ் சகலத்திற்சுத்தமைந்துமேற்காட்டுதும். கீழாலவத்தையைந்திற் சாக்கிரத்திற்கருவி முப்பத்தைந்து, சொப்பனத்திற்கருவி இருபத்தைந்து, சுழுத்தியிற்கருவி மூன்று, துரியத்திற்கருவி இரண்டு, அதீதத்தில் ஒன்று, அதுபுருடனாதலின் எண்ணவொன்றிலாததீதமென்றார். இனிச்சாக்கிரத்திலே இந்திரியம்பத்துநிற்க நின்ற இருபத்தைந்துடனே சொப்பனவத்தையுறுவன். இவ்விடத்தில் அறிகருவியான இந்திரியங்களின்றி யிருக்கையிலுஞ் சாக்கிரத்திற்கண்டவாதனை சொலலமாட்டாயனிற்றலபற்றி நிச்சயத்தெழுங்கருவிகளாண்டின்மையின், அறிவு ஒழுகக்காய்ந்தவிரும்பு இறுகிச் சிறிது சிவப்புநின்றாற்போலவும் புத்தியிலே பிரகாசிப்பிக்கும்; அதெப்படியெனில், ஒழுகக்காய்ந்தவிரும்பு அக்கினியைவிட்டு நீங்கியிருக்கையிலும் அக்கினிசெய்யுந்தன்மைசெய்து நின்றாற்போலவும், பவுரிசுழன்றவன் அதுநீங்கியிருந்தவிடத்தும் அந்தப்பிரமைநின்றாற்போலவும், யானைகண்டவன் ஓடிப்போய் மீண்டுவரும்பொழுது அவ்வியானை யாண்டில்லாதிருக்கவும் மனத்தின்கணிற்குமாறுபோலவுமாம். இனி சுழுத்தியிலேசொப்பனவாதனை நிகழ்ந்துசொல்லமாட்டாமனிற்றல்பற்றி நிச்சயித்தெழுஙகருவிகளாண்டின்மையின், அறிவு ஒழுகக்காய்ந்த விரும்பு இறுகிச் சிறிது சிவப்பு நின்றாற்போலவுஞ், செறிந்தவிருளிலே மின்பிரகாசித்தழிக் கண்ணுக்கொருபொருளை நிச்சயிக்கவொண்ணாதிருந்தாற்போலவுமாம். இனி துரியத்திலே பிராணவாயுவின் சேட்டையேயன்றி வேறொருநினைவுமற்றிருப்பன்; அவ்விரும்பும் மிக்க பிரகாசமும் வெப்பமுமாறிச் சிறிது வெம்மையுடனிற்பதுபோலவும், மின்மறைந்தவிடத்து மிக்க விருளிற்கூடிநின்ற கண்போலவுமாம். இனி அதீதத்திலே அறிவு வெம்மையற்ற விரும்புபோலவும் பிறவிக்குருடன் அந்தகாரத்திலே விழித்திருக்குந் தன்மைபோலவு மிருக்கும். "நனவுமுகந்தன்னி னுமேலேழுமேழுங் - கனவிருபத்தைந் துங்கள்த்தி—னினைவாஞ் - சுழுனைபொருமூன் றுமார்பிற்றுரிய - மெழினுபிமூலமிரண்டொன்று." இந்திரியமீரைந்து

நிற்கவிலாடத்திருபத் - தைந்துங்களத்தினடைந்தாங்கனவு—மூந்தைநன - வென்
னவிலங்குர்துயருமின்புந்திளைக்குமுயிர் - பின்னையதுபொய்யாம்பிரிந்து." "இந்திரிய
மீனாந்துநிற்கவிலாடந்தன்னி - லந்தத்தொழில்விடயமார்கனவின்—வந்துறலென் -
வாதனையினாலேவிளங்குமன்றி மற்றிவற்றை-யாதலினாற்புக்கனவென்றார்." "உயிரா
விசித்தமுரத்தினொடுங்கி - யயர்வுநினைவுஞ்சிறிதேயாகு—முயர்கனவிற் - றோன்று
நினைவுமிதனைச்சுழுத்தியெனச் - சான்றோருரைப்பரடைந்தார்க்கு." "நாபிக்குக்கீழ்
மேலுநாலங்குலமங்கே-யாவிக்குயிர்க்கொடுக்கமாந்துரிய--மாவிதனித்-தொன்றியிலங்
கத்திருளினாற்றவிழிக்கொப்பாகி -நின்றததீதநிலை." இவற்றின் பொருளுங்காண்க.

இது கீழாலவத்தை ஐந்தையும் அதீதமுதலாக வுணர்த்திற்று. (௧)

இவ்வகை யவத்தை தன்னி லெய்திடுங் கரண மெல்லா
மெய்வகை யிடத்தி லுற்று மேவுமா கண்டு மிக்க
பொய்வகைப் பவம கற்றப் புரிந்திடி லருளா லாங்கே
ஐவகை யவத்தை யுய்க்கு மறிவினா லறிந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) இவ்வகை அவத்தை தன்னில் எய்திடுங் காணமெல்லாம்-இந்
தவைந்துகூறுபாடான கீழாலவத்தையிற்பொருந்தப்பட்ட தத்துவமுப்பத்
தைந்தும்,—மெய்வகையிடத்தில் உற்று மேவுமா கண்டு - உணர்த்துமு
றைமைக்குத்தானமான இலாடத்தானத்திலும் பொருந்திப் (பஞ்சாவத்
தை) கூடும்படிகண்டு,—மிக்க பொய்வகைப் பவம் அகற்ற அருளால் புரிந்
திடில் - மிகுத்த பிரபஞ்சத்திலே பொய்யின் கூறுபாடான பிறவிகளைப்
போக்குதற்குச் சிவனருளாலே (மேலாமவத்தையைப்) புரியுமிடத்தில்,—
ஆங்கே ஐவகை யவத்தையுய்க்கும் - அவ்விடத்திலும் பஞ்சாவத்தை (அவ்
வருளாற்) செலுத்தப்படும்,—அறிவினால் அறிந்துகொள்ளே - (இந்த
அவத்தையை ஆசிரியனுணர்த்திய) உபதேசவறிவாலறிக என்க.

அறிந்துகொள் ஒருசொல். எச்சவும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன. நிலையா
மையிற் பொய்வகையென்றார். மத்தியாலவத்தையையுஞ் சுத்தாவத்தையையு மதீத
முதலாகத்தரிசிப்பான். "விரும்புமரும்பொருளைவீழ்த்துமயங்க - விரிந்தவனிலன்பெ
றுகை—வருந்தறிவு - தோன்றுதலையம்விழுந்தவிடந்தோன்றுதலென் - றூன்றவைந்
துஞ்சாக்கிரத்தினும்." "ஒருவர்க்கொருவர்க்கொருகாலொருகா - ருகிவருமிவ்வவ
த்தை—கருவிகளை - முன்னம்பகர்ந்தமுறையிற்கொளுகமுகம் - பனனியவிவ்வைந்தி
னுக்கும்பாங்கு." "கலாதிகள்போகமுணுங்காலைக்கருவி - கலாதிகளைச்சாக்கிரத்தே
காணுங்—கலாதிகளை - யின்றியும்போசமுயிருக்கிலங்குமோ- துன்றுபுகழாய்சூழ்ந்து
சொல்." கலாதிகளாவிக்கொருவாக்கஞ்சுகமாகையாற் - கலாதிகளைக்கட்டுரையார்
கற்றோர்—மலாரியுறை-வந்தனனாரியனென்வாறேயவனடியிற் - பந்தனைசொல்லாரி
துவேபார்." இனிச்சுத்தாவத்தை; "ஆருயிரின்மேலதனுளைந்தைந்தையைந்தினுளும்-
பேருயிர்நிற்கும்பார்பெரும்பிணிபோம்—பேருயிரா - யாருயிர்மேற்பார்க்கையதீதந்
துரியாதி-யாருயிருளாதியிற்பார்க்கை." என்னும் பெரியோர் வாக்கியங்களாலறிக.

இது மத்தியாலவத்தையுஞ் சகலத்திற் சுத்தாவத்தையுமுணர்த்திற்று. (௨)

நீக்கமி லதீத மாசு நிறைந்தகே வலமா நீர்மை
சாக்கிரங் கலாதி சேர்ந்த சகலமாந் தன்மை யாகு
மூக்கமி ரண்டுங் கூடா தொழியவோர் நிலையி னீடுஞ்
சாக்கிரா தீதஞ் சுத்தத் தகைமைய தாகுந் தானே.

(இ-ள்.) நீக்கமில் அதீதம் - (இவ்விடத்துக்கருவிகழன்ற) அஞ்ஞான நீங்காத அதீதமானது,—மாசு நிறைந்த கேவலமாம் நீர்மை-ஆணவம் பரிபூரணமாயிருக்கிற (சர்வசங்காரமென்றுசொல்லப்பட்ட) கேவலாவத்தையாகியதன்மையாம்,—கலாதிசேர்ந்த சாக்கிரம் சகலமாந் தன்மையாகும் - கலாதிகளுடனேகூடிநின்று (விடயங்களினாலேவந்த சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்குஞ்) சாக்கிரமானது (சிருட்டிதொடங்கிக் கன்மத்துக்கீடாக நானாயோனிகளிலும் புக்குழன்று ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்களுக் கீடாகச் சுவர்க்கநரகங்களை அனுபவித்துச்சர்வசங்காரமளவாகச் செனனமரணப்பட்டுத்திரியுஞ்) சகலாவத்தையான தன்மையாயிருக்கும்,— ஊக்கம் இல் இரண்டுங் கூடாது ஒழிய ஓர்நிலையின் நீடுஞ் சாக்கிரவதீதம் - (தீவிரதரசத்திநிபாதத்தாலே கேவலத்தில் அறியாமையுஞ் சகலத்தில் விகாரமுமானவை) நீங்காத இவ்விரண்டுந் தாக்காதுவிட (சிவனருளான) ஒப்பற்றசார்பிலே நிலைபெற்று நிற்குஞ் சாக்கிரவதீதமானது,—சுத்தத் தகைமையதாகுந் தானே - (பரமுத்தியான) சுத்தாவத்தையின் முறைமையாம் என்க.

கலாதிசேர்ந்தசகலமென்று கூட்டினுமாம் இம்மூன்று செய்யுளாலும் பெத்த முத்தியிரண்டினுமுள்ள அவத்தைகளடங்கலுஞ் சொல்லப்பட்டன.

இது காரியாவத்தை பதினைந்திற்குங் காரணமான கேவலசகல சுத்தங்களின் தரிசனமுணர்த்திற்று. (ரு)

நான்காஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆசத்திருவிருத்தம் - கஉ.

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

இதுமுதல் "அறிந்திடுமோநாதி" என்னுஞ் செய்யுளீறாகிய ஐந்து திருவிருத்தங்களாலும் ஐந்தாஞ்சூத்திர முணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார்.

உணர்த்துமுறைமை.

மருவிய பொறியி லொன்று மாபூத மைந்தி லொன்றுங்
கருவிக ணான்கு நீங்காக் கலாதிக ளைந்துங் கூடி
யொருபுல னுகருமிந்த வொழுங்கொழிந் துயிரு மொன்றைத்
தெரிவுறா தவனெ ழிந்தத் திரள்களுஞ் செயலி லாவே.

(இ-ள்.) மருவிய பொறியில் ஒன்றும் - (தத்தமக்கானவிடயங்களைப்) பொருந்திய சோத்திராதிகளில் ஒன்றும்,—மாபூதம் ஐந்தில் ஒன்றும் - பெரியபூதங்கள் ஐந்தில் ஒன்றும்,—கருவிகள் நான்கும் - அந்தக்கரணங்கள் நான்கும்,—நீங்காக் கலாதிகள் ஐந்தும் - விட்டுநீங்காத கலாதிகள் ஐந்தும்,—கூடி ஒரு புலன் நுகரும்-(ஆகப்பதினொன்றுந்தம்மிற்) கூட ஆன்மா ஒரு விடயத்தைப்புசிக்கும்,—இந்த ஒழுங்குஒழிந்து உயிரும்ஒன்றைத் தெரிவுறாது - இந்த முறைமையொழிந்த ஆன்மாவும் ஒன்றை அறியமாட்

டாது,—அவன் ஒழிந்து அத்திரள்களுஞ் செயல் இலாவே - அவ்வான் மாவையொழிந்து அந்தத் தத்துவங்களுஞ் சேட்டிக்குஞ் செயலுடைய னவல்ல என்க.

இலவென்னும்பன்மை வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல் ஈறுதிரிந்துநின்றது. கூடி யென்னும் வினையெச்சங் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. கலாதிகளைந்து மென்பத னைக் கலாதிகளும் ஐந்துமெனப்பிரித்துக் கலாதிகளேழுஞ் சுத்த தத்துவமைந்துமெ ன்றுரைப்பாருமுளர்; அது பொருந்தாமையறிக. எனனை? முன்னும்பின்னுமும்மை விரிய நடுவேதொகுதல் சிறப்பன்மையானும், மாயையுபாதானமாகையாலும், புரு டனை ஐவகையாலுறுபயன்கனுகரவருங் காலமென்றிவ்வாசிரியரோதினமையானும், இவ்விரண்டு மத்துணைச்சிறந்தகருவிகளல்ல வெனபதைநோக்கி நீங்காமை அடை கொடுத்து இவ்வைந்திற்குமே சிறப்புடைமையானும், சிவதத்துவமைந்தும் வாக் குத்துவாரத்தாலறிவித்தலன்றி முப்பத்தொருதத்துவங்கள்போலுங் கருவியன்மை யானும் அங்ஙனம் பகுத்தல் ஆசிரியர் கருத்தன்மையின்.

இது ஆன்மா ஒரு புலனை நுகர்தற்கு இத்துணைக்கருவி வேண்டுமென்ப துணர்த்திற்று. (க)

தனக்கென வறிவி லாதான் றானிவை யறிந்து சாரான்
றனக்கென வறிவி லாத வாயிறு னறியா சார
தனக்கென வறிவி லாதான் றத்துவ வன்ன ரூபன்
றனக்கென வறிவா னுலிச் சகலமு நுகருந தானே.

(இ-ள்.) தனக்கென அறிவு இலாதான்றான் இவை அறிந்து சாரான்- தனக்கென ஓரறிவில்லாத ஆன்மா (ஒருவர் அறிவியாமற்றானே) இந்தத்தத் துவங்களை அறிந்து கூடமாட்டான்,—தனக்கென அறிவிலாத வாயிறான சார அறியா - தனக்கெனவறிவில்லாத சடமானவிந்திரியந்தானாக ஆன்மா வைக்கூடவறியாது,—தனக்கென அறிவிலாதான் தத்துவ வன்னரூபன் - இத்தன்மையனான அவன் தத்துவங்களுடைய வன்னமே தனக்குச்சொரூ பமாய்நிற்பன் (ஆனால் இவன் இவைகளால் எப்படிப்புசிப்பனென்னில்),— தனக்கென அறிவானால் இச்சகலமும் நுகருந்தானே - சுதந்திரவறிவையு டைய சிவனாலே இவையெல்லாவற்றையுமறிந்துகூடிப்புசியாநிற்பன் என்க.

பின்வந்த தனக்கெனவறிவிலாதானென்பது அவனென்னுஞ்சுட்டுப் பெயர்த் தன்மைத்தாய் நின்றது. தனக்கெனவறியானாலென்றோதுவாருமுளர்.

இது அப்படி ஆன்மாவுங்கருவியுங்கூடி யறியுமாயிற் கருத்தா வேண்டுமோ வென்று வினவியதற்கு உத்தரமுணர்த்திறறு. (உ)

கண்டறி புலன்கள் காணுங் கருத்தினு லொருத்தன் ஞானங்
கொண்டுள மறியு மென்னிற் கொள்பவன் முதலி யாகு
மண்டிய வுணர்வு யிர்க்கா மன்னிநின் றறியு மென்னி
லுண்டிட வேண்டு வானுக் கொருவன்வே றுண்ட லாமே.

(இ-ள்.) கண்டு அறி புலன்கள் கருத்தினுல் காணும் - அனுபவித்தறிகி ன்றபொறிகள்மனத்தினாலே விடயங்களை அனுபவியாநிற்கும்(அதுபோல) உளம் ஒருத்தன் ஞானங் கொண்டு அறியுமென்னில் - ஆன்மாவானவன் ஒப்பில்லாத சிவனுடைய ஞானத்தைக்கருவியாகக்கொண்டு (சகலத்தை

யும்) அறிவனென்று விகாரவாதிசொல்லில்,—கொள்பவன் முதலியாகும் - கொண்டறிகின்ற ஆன்மாவே கருத்தாவாவன்,—மண்டிய வுணர்வு உயிர்க்கா மன்னி நின்று அறியுமென்னில் - (சிவனுடைய) மிகுத்தஞானமானது ஆன்மாவுக்காக நிலைபெற்றுநின் றறியுமென்று சங்கிராந்தவாதி சொல்லில், —உண்டிட வேண்டுவானுக்கு வேறு ஒருவன் உண்டலாமே-பசியாலுண் ணவேண்டிய ஒருவனுக்காக வேறொருவனுண்டலையொக்கும் என்க.

உளம் ஆன்மா. கண்டு அனுபவித்து. தன்மாத்திரைசளோடொற்றுமையுண்மையிற்பொறியும் புலனெனை ஆகுபெயராய்நின்றது. "திருப்புலனெந்திரமிலாஞ்சனையெ முதவினைப் - புகழ்ச்சிப்புலவர்பொறியெனப்புகல்வர்" என்பதனுலுமறிக. கண்டறி புலன்கள்காணுங் கருத்திளுலென்பது எடுத்துக்காட்டுவமை. இனி இந்தப்பதத்திற்கு ஆன்மா இந்திரியங்களாலே புலன்களைக்காணு நிற்கும். அதுபோலென்றும், ஆன்மாவினுடைய ஞானத்தைக்கொண்டு பொறிகள் புலன்களைக்கண்டறியும் அதுபோலென்றும், முன்பிந்திரியஙகளாலே கண்டனுபவித்த விடயங்களைப் பின்புமந்த விந்திரியங்களாலே காணவேண்டின வுண்மைபோலென்று முறைப்பாருமுளர். உயிர்க்காக வெனத்திரிக்க.

இது ஆன்மாவானது சிவனறிவுகொண்டறியுமென்றுஞ் சிவன்றானே அவனுக்காவறிவனென்றுஞ் சொல்லுஞ் சமயிகளை மறுத்துணர்த்திறறு. (சு)

இருணனி யிரவி தான்வந் திரித்தலு மிரவி லெண்ணும
பொருணிலை கண்டு மாந்தர் பொருந்திடு மாறு போல
மருணிலை யெங்கு நீங்க மகிழ்ந்துயிர் தன்னுண் மன்னு
மருளையு மொழிய ஞாலத் தறிந்தவா றறியு மன்றே.

(இ-ள்.) இரவிதான்வந்து நனி இருள் இரித்தலும் இரவில் எண்ணும பொருள் நிலைகண்டு மாந்தர் பொருந்திடு மாறுபோல - ஆதித்தன் வந்து மிக்க விருளைத்துரப்ப அவ்விராக்காலத்திலே விசாரித்த காரியஙகளை (மாநுடர்) கண்டு (அவ்வவர்தொழில்களிலே அவனுதவியறியாமற்) பொருந்து முறைமைபோல,—உயிர் மருள் நிலை எங்கும் நீங்க மகிழ்ந்து - ஆன்மாவானது மலத்தினிலைமை (புலன்களையனுபவிக்குமிட) மெங்குங் (கலாதிகளாலே) நீங்குதலின் மகிழ்ச்சிபெற்று,—தன்னுள் மன்னும் அருளையும் ஒழிய ஞாலத்து அறிந்தவாறு அறியும் அன்றே - (அம்மலத்தினீக்கம பண்ணுவித்துத்) தன்னுள்ளே பொருந்துந் திருவருளையும் விட்டுப் பூமியின் கண்ணே (தானுக) அறிந்தாற்போல அறியும என்க.

அருளையுமென்புழி யும்மை சிறப்பும்மை. இதற்குப்பிறவாறுமுரைப்பர்.

இது அப்படிக்கூடிநின்றுணர்த்துவிக்குஞ் சிவனையிகழ்ந்த ஆன்மாக்கள் யான செய்தேன் பிறர்செய்தாரொன்று நிற்குமுறைமையை யொருதிருட்டாந்த பூர்வகமாக வுணர்த்திற்று. (எ)

அறிந்திடு மனுதி வாயி லானவை யவன்ற னலே
யறிந்திடு மென்று மொன்று மறிந்திடா வகைபோ லியாவு
மறிந்திடு மறியுந் தன்மை யறிந்திடா கன்மத் தொன்மை
யறிந்தவை நுகரு மாறு மருளுவ னமலன் றானே.

(இ-ள்.) அறிந்திடும் மனுதிவாயில் ஆனவை அவன்றனாலே என்றும் அறிந்திடும் - அறியத்தக்க மனுதிகளும் இந்திரியங்களுமானவைகள் அவ்வான்மாவினால் எப்பொழுதும் அறியாநிற்கும்,—ஒன்றும் அறிந்திடா - (இப்படி அவனாலே அறிகையிலும இவனாலன்றோ அறிகின்றோமென்னுந் தன்மை) சிறிதும் அறியமாட்டா,—வகைபோல் யாவும் அறிந்திடும்-அவற்றையொப்ப (ஆன்மாவுஞ் சிவஞானத்தாலே) சகலமுமறிந்து புசியாநிற்கும்,—அறியுந் தன்மை அறிந்திடா - (அவனாலன்றோ) அறிகின்றோமென்னு முறைமை (சிறிது) மறியமாட்டா,—கன்மத் தொன்மை அறிந்து அவை நுகருமாறும அருளுவன் அமலன்றானே - இவனுகக்கன்மங்களையறிந்து புசிக்கமாட்டானுகையாலே பழையதாய்த்தேடிவைத்த கன்மபலத்தையுமறிந்து அவற்றை இவன் புசிக்குமுறைமையினையுங் கூட்டுவன் நின்மலனுகிய சிவன் என்க.

இதுவும் அதற்கொருதிருட்டாந்தமுணர்த்திற்று (ரு)

ஐந்தாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஎ

ஆருஞ்சூத்திரம்.

இத்திருவிருத்தத்தால் ஆருஞ்சூத்திர முணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார்.

ஞானவாய்மை.

காட்டிடுங் கரண மொன்று மில்லையேற் காணெணுதா
நாட்டிய விவற்றுன் ஞான நணுகவு மொண்ணு முன்ன
மீட்டிய தவத்தினுலே யிறையரு ளுருவாய் வந்து
கூட்டிடு மிவற்றை நீக்கிக் குரைகழல் குறுகு மாறே.

(இ-ள்.) காட்டிடுங் கரணம ஒன்றும் இல்லையேற் காண ஒணுதாம் - அறிவிக்கத்தக்க கருவிகள் ஒன்றுமில்லையாயின் (ஆன்மாவால்ஒன்றையும்) அறியவொண்ணுதாம,—நாட்டிய இவற்றுன் ஞானம் நணுகவும் ஒண்ணு - (இக்கருவிகள் எல்லாவற்றையுமறியுமோவெனில்) சொன்ன அத்தத்துவங்களாலே ஞானத்தைக்கூடவுமொண்ணுது (ஆனுற் கூடுமபடி எங்ஙனமெனின்),—முன்னம் ஈட்டிய தவத்தினுலே இறை அருளுருவாய் வந்து-முற்சென்மங்களிலேசெய்த சரியைகிரியாயோகங்களின்முற்றுதலாலே (இவன் பக்குவங்கண்டு) பரமசிவன் அருளே திருமேனியாக வெழுந்தருளிவந்து,—இவற்றை நீக்கிக் குரைகழல் குறுகுமாறே கூட்டிடும் - இந்தத்தத்துவங்களை (பொருளல்லவென்று) நீக்கித் தன்னுடைய சீபாதத்தைப் பொருந்தும்படி அடைவிப்பன் என்க.

ஒண்ணுவெனச்கடைகுறைந்தது.

இது அந்தச்சிவஞானமே குருமூர்த்தமாய் வந்திரட்சிக்குமென்ற ஞானவாய்மையுணர்த்திற்று. (க)

ஆருஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஅ.

ஏழாஞ்சூத்திரம்

இதுமுதல் "மாயைமாமாயை" என்னுஞ் செய்யுளீறாகிய இரண்டு திருவிருத்தங்களாலும் ஏழாஞ்சூத்திர முணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார்.

முற்சூத்திரப்புறனடை.

பன்னிறங் கவருந் தொன்மை படிகநீ டொளியும் பன்மை
மன்னிலங் கியல்புந் தந்த வளரொளி போல வையந்
தன்னகம் பயிலு நற்சிற் சடங்களின் றன்மை தாவா
நன்னலம் பெறநி றைந்த ஞானமே ஞான மென்பர்.

(இ-ள்.) பல் நிறங் கவருந் தொன்மைப் படிகம் நீடு ஒளியும் பன்மை மன் இலங்கு இயல்புந் தந்த வளர் ஒளிபோல-பல நிறங்களையுங்கவர்கின்ற பழைய பளிங்கினது நிலைபெற்ற ஒளியையும் பலவாய் நிலைபெற்றுவிளங்காநின்ற (வன்னங்களி)னியற்கைகளையுங்கூட்டுகின்ற (ஆதித்தனுடைய) மிக்கவொளி (அவ்விரண்டின்றன்மையுந்தாக்காது விளங்குமாறு)போல,—வையந்தன் அகம் பயிலும் நற்சிற் சடங்களின தன்மை-தத்துவத்தினிடத்திற்பயிலு நல்ல ஆன்மாவுந் தத்துவங்களுமாகிய விரண்டின்றன்மையும்,—தாவா நல்நலம்பெற நிறைந்த ஞானமே ஞானமென்பர் - தாக்காது நல்ல சிறப்புண்டாய் நிறைந்த ஞானந்தானே ஞானமென்று சிறப்பித்துச் சொல்வர் (பெரியோர்) என்க.

இதற்குப்பிறவாறுமுரைப்பர.

இது அப்படிக்கூடிநின்று காரியப்படுத்துகின்ற சிவஞானம் பிரபஞ்சத்தோய்வற நிற்கு முறைமையைத் திருட்டாந்த பூர்வகமாகவுணர்த்திற்று. (௯)

மாயைமா மாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை
யாயவா ருயிரின் மேவு மருளினி லிருளாய் நிற்கு
மாயைமா மாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை
யாயவா ருயிரின் மேவு மருளினி லொளியாய் நிற்கும்.

(இ-ள்.) மாயை மாமாயை மாயாவரும இருவினையின் வாய்மை ஆய ஆர் உயிரின் மேவும் மருளினில் இருளாய் நிற்கும-(ஆணவமலத்தினீட்டத்தாலே) இருவிதமாயையும் ஒழியாமல்வரும இருவினைகளுமான இவற்றினுண்மையேயாய் நின்று (போகங்களை) அநுபவிக்கின்ற ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்திய மயக்கத்தினிடத்திலே(அஞ்ஞானம்) இருள் தானாகவே நிற்கும்,—மாயை மாமாயை மாயாவரும இருவினையின் வாய்மை ஆய ஆர் உயிரின்மேவும் அருளினில் ஒளியாய் நிற்கும - இனி அந்த ஆன்மாவினிடத்திலே (ஆசாரியனாற்) பொருந்திய அநுக்கிரகத்தினிடத்திலே அது பிரகாசமாகவே நிற்கும் என்க.

மருள் மயக்கம். சத்தார்த்தக்கிரியாசொரூபமான இந்த மாயாசத்திகளுடைய தன்மையும் பிறவித்துன்பமும் ஆன்மாச்சடன்மையும் எவற்றிற்கும் வேறாய்நிற்கும் வீட்டின்பமும் இவற்றிற்செலுத்துந்தன்மையும் ஒன்றுந் தோன்றாதபடி ஆணவகாரியமாயிருக்கின்ற அஞ்ஞானத்தைக்கொண்டு மறைத்து அவ்வஞ்ஞானமேயாய் நிற்குமாதலின் இருளாய்நிற்குமென்றும்,இந்த மலமாயாகன்மங்களினுடைய தன்மையுங் காட்டிப்பிரித்துத்தேகாந்தமளவுமுள்ள பிராரத்தவாதனையும் ஆன்மாவிற்றாக்காமல்

எவ்விடத்திலேயும் நாஞெழியவில்லை யென்னும்படி பிரகாசமாய் நிற்குமாதலின், ஒளியாய் நிற்குமென்றுமுரைத்தார். அந்தஞானமென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும். பின்வந்த ஆருயிா அடையடுத்த சுட்டுப்பெயர் இதற்குப்பிறவாறுமுரைப்பர்.

இது இந்தச் சிவஞானம் இற்றைவரையும் என்னிடத்திற் பிரகாசியாதிருந்த தென்னையென வினயதற்கு உத்தரமுணர்த்திற்று. (உ)

ஏழாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம்-உ௦.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

இதுமுதல் "சுத்தமாஞ்சத்தி" என்னுஞ் செய்யுளீருகிய ஐந்து திருவிருத்தங்களாலும் எட்டாஞ்சூத்திர முணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார்.

மேலதன்பயன்.

தேசுற மருவு மான்ம தெரிசன மான்ம சுத்தி
யாசிலா வான்ம லாப மாகமூன் றுகு மூன்றும்
பாசம தகல ஞானம் பற்றறுன் பணியை நீத்த
லேசிலே யத்த ழுநத லெனுமிவற் றடங்கு மன்றே.

(இ-ள்.) தேசு உற மருவும் ஆன்மதெரிசனம் ஆன்மசுத்தி ஆசு இலா ஆன்மலாபம ஆக மூன்றுகும-(அந்தப்பயனுவது) விளக்கமிகவும பொருந்திய ஆன்மாவைத்தரிசிக்கை அந்தவான்மாவை நிருவிகற்பமாமபடி சுத்தி பண்ணுகை அங்ஙனங்குற்றமற்ற ஆன்மாவின் பிரயோசனம் ஆக மூன்று விதமாயிருக்கும்,—மூன்றும்-இந்த மூன்றுவிதமும்,—பாசமது அகல ஞானம் பறறல்தான்-(முன்சொன்ன அடைவே ஆன்மாவானவன்) பாசமானது விட்டுப்போகப் பாஞானத்தைத் தரிசிக்கை,—பணியை நீத்தல் - அந்த ஞானத்தைக்கூடித் தன்னுடையசெயலை விடுதல்,—ஏசில் நேயத்து அழுந்தல் - (அந்தஞானத்தாலே) குறறமற்ற சிவரூபத்தைப்பெற்று அதிலே அழுந்துதல்,—எனும் இவற்று அடங்கும் அன்றே - என்றுசொல்லப்பட்ட இவைமூன்றினுள்ளும் அடங்கும என்க.

எனவே இம்மூன்றுதொழிலுமே அம்மூன்றுபெயரு மென்பதாம். ஒன்றனு ளொன்றடங்குமென்பதன்று. அகலப்பற்றலென்பது 'கோழிகூவப்பொழுதுவிடிந்தது' என்றற்போனின்றது. பணியை நீத்தல் ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகளை விடுத்தலென்பாருமுளர். தான் ஈண்டுப்பெயர்.

இது எட்டும் ஒன்பதும் பத்துமான சூத்திரங்களின் பொருளான அதன்பயனை ஆன்மதரிசனம் ஆன்மசுத்தி ஆன்மலாபமென மூன்றுக்கி அம் மூன்றினை வகுத்துணர்த்திற்று. (க)

ஆன்மதரிசனம்.

தன்னறி வதனு லேதுந் தனக்கறி வில்லை யேனுந்
தன்னறி வாக வெல்லாந் தனித்தனி பயன ருந்துந்
தன்னறி வறியுந் தன்மை தன்னலே தனைய றிந்தாற்
றன்னையுந் தானே காணுந் தானது வாகி நின்றே.

(இ-ள்.) தன்னறிவதனுல் ஏதுந் தனக்கு அறிவு இல்லையேனும் - ஆன்மாத்தன்னுடைய ஞானத்தால்(ஒன்றையறிதற்குச்)சிறிதுந்தனக்கறிவில்லை

யாயினும்,—தன்னறிவாக - தன்னுடையஞானத்தினாலேயறிந்து புசிக்கின்றவனாக,—தனித்தனி பயன் எல்லாம் அருந்தும்-தனித்தனியே பயன்களெல்லாவற்றையும் புசியாநிற்பன்,—தன்னறிவு அறியுந்தன்மை - ஆன்மஞானத்தால் அறியுமுறைமை,—தன்னாலே தனை அறிந்தால் தன்னையுந் தானே காணும் - தனக்குப்பிராணனாய் நிற்கிற ஞானத்தினாலே அந்தஞானத்தைத் தரிசித்தால் தன்னையும (அவ்விடத்திலேதானே) காணுநிற்கும் (தன்னைத்தானே காணவல்லதன்றோ வெனில்),—தான் அதுவாகி நின்றே - தான் அந்தஞானமாய் நிற்கையால் என்க.

நிற்றலான் நின்றெனத்திரிந்துநின்றது. தன்னாலே தனையறிந்தாலெனபகற்கு ஆன்மசிற்சத்தியாலே தன்னையறிந்தாலெனிற்குறறமென்னை? அஃது இவ்வாசிரியர் கருத்தன்று அது சித்தியாரிற் "சூரியகாந்தக்கலினிடத்தே" எனனுந்திருவிருத்தத்திற்காண்க. அனறியும "ஞானநாட்டம்பெற்றபின்யானு-மினபெருந்தன்மையுங்கண்டேனசாண்டலு - மெனனையுங்கண்டேன்" என்னும் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் திருவாக்கானுமறிக.

இது அருளாலே அருளைத்தரிசித்தபின் தன்னைத்தரிசிக்கலாமென்பதுணர்த்திற்று.()

தத்துவ மான வற்றின் றன்மைக ளுணருங் காலை
வுய்த்தறிந் திடவு திப்ப தொளிவளர் ஞான மாகு
மத்தன்மை யறியு மாறு மகன்றிட வதுவா யானமாச்
சுத்தமாஞ் சுத்த ஞானத் தொருமுத றோன்று மன்றே.

(இ-ள்.) தத்துவமான வற்றின் தன்மைகள் உணருங் காலை-தத்துவங்களை நீங்குதற்பொருட்டாக அவற்றினுணமைகளை ஆராயுமிடத்து,—உய்த்து அறிந்திட உதிப்பது ஒளிவளர் ஞானமாகும - அவைகளிலே தனித்தனிதன்புத்தியைச்செலுத்தி அவற்றினுண்மையை ஆராய்ந்து பார்க்கவே (நிலைபெற்றபொருளாய்த்தோன்றுவது) பிரகாசத்தையுடையஞானமேயாம்,—அத்தன்மைஅறியுமாறும அகன்றிட-அப்படி அறிகின்றமுறைமையும் விட்டு நீங்க,—அதுவாய் ஆன்மாச் சுத்தமாம் - அந்தஞானந்தானேயாய் ஆன்மாச்சுத்தமாம,—சுத்தஞானத்து ஒருமுதல் தோன்றும அன்றே - (அப்பொழுதே) அந்தஞானத்துக்கு முதலாகிய ஞேயந்தோன்றும என்க.

இது அந்தவருள் ஆன்மாவுக்குத்தோன்றுமுறைமையும் அவன் சுத்தனுமுறைமையும் பணியறநின்றகாலத்தின் ஞேயந்தோன்றுமென்பதூஉமுணர்த்திற்று. (௩.)

உறைதரு முணர்வு மன்றி யதன்முத லுள்ள தென்றிங்
கறைவதென் னென்னி லண்ண லருளெனு மதுவே யனறி
நிறையொளி முதலதன்றி நின்றிடா நிமல னாகு
மிறையவன் முதல வனற னிலங்கருள் சத்தி யாமே.

(இ-ள்.) உறைதரும் உணர்வும் அன்றி அதன் முதல உள்ளதென்று இங்கு அறைவதென்னென்னில - (தன்னிடத்திலே)பொருந்திய ஞானமுமல்லாமல் அதற்குமுதலாகிய ஞேயமுமுண்டென்று இவ்விடத்துச்சொல்லுகின்றதென்னையென்றுகேட்கில்,—அதுவே அண்ணல் அருள் எனும் - அந்தஞானமே சிவனுடைய அருளென்றுசொல்லப்படும்,—அன்றி - அல்லது,—நிறை ஒளி முதலது அன்றி நின்றிடா - நிறைந்தபிரகாசமானது

ஆதித்தனையொழிந்து நில்லாததுபோல, (ஞானமும் ஞேயத்தையன்றியில்லாது),—நிமலனுகும் இறைவன் முதல் இலங்கு அருள் அவன்றன் சத்தியாமே - (ஆனால் அந்தஞானமேது ஞேயமேதென்னின்) நின்மலனுகிய சிவனே ஞேயமாகியமுதல் (அவனிடத்து) விளங்கிய அருளாகிய ஞானம் அவனுடைய சத்தியாம் என்க.

ஒளி நின்றிடாவென்பது பன்மை யொருமை மயக்கம்.

இது அப்படிக் காட்டா நின்ற ஞானமேயன்றி வேறுஞேயமில்லை யென்னுஞ் சங்கிராந்தவாதியை மறுத்துணர்த்திற்று. (௪)

சுத்தமாஞ் சத்தி ஞானச் சுடராகுஞ் சிவமொ ழிந்தச்
சத்திதா னின்று முன்னைத் தகவிலா மலங்கள் வாட்டி
யத்தனை யருளுமெங்கு மடைந்திடு மிருள கற்றி
வைத்திடுமிரவி காட்டும் வளரொளி போன்ம கிழ்ந்தே.

(இ-ள்.) சுத்தமாஞ் சத்தி ஞானச் சுடராகும - நின்மலமான அந்தச் சத்தி ஞானப்பிரகாசமா யிருககும்,—அச்சத்திதான் சிவம் ஒழிந்து இன்றும் - அதுதான் சிவத்தையொழிந்து தனித்தொருமுதலாகமாட்டாது (ஆனால் அநதச் சிவமே அமையாதோ சத்தியாற்பயனென்னையெனின்),—முன்னைத் தகவு இலா மலங்கள் வாட்டி அத்தனை அருளும்-(அநதச்சத்தி) அநாதியிலே மயக்கிநின்றமலங்களைப்போக்கித் தனக்குமுதலாகிய சிவனைக் காட்டும்,—எங்கும் அடைந்திடும் இருள் அகற்றி வைத்திடும் இரவிகாட்டும் வளர் ஒளிபோல் மகிழ்ந்தே - எங்குஞ்செறிந்துநிற்கும் அந்தகாரத்தையோட்டி (த்தனக்கு முதலாக) வைத்துச் சொல்லப்பட்ட ஆதித்தனைக் காட்டும் பெரிய பிரகாசத்தைப்போல மகிழ்ந்து என்க.

ஒளிபோலமகிழ்ந்தத்தனையருளுமெனமாறியுரைக்க.

இது பின்னும் அந்த ஞானமாகிய வருளாற்பயனின்றேவென வினவ அதன் சொரூபஞ் சிவத்துடன் வேறின்மையும் அதனாற் பிரயோசனமுமுணர்த்திற்று. (௫)

எட்டாஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ௫.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

இதுமுதல் "அடைபவர்சிவமேயாகும்" என்னுஞ் செய்யுளீறுகிய நான்கு திருவிருத்தங்களாலும் ஒன்பதாஞ்சூத்திர முணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார்.

ஆன்மசுத்தி.

புகலரு மசத்தர் தம்பாற் பொருந்திய வலகை யேபோ
லகிலமு முணரு மீச னருளுயிர் மேவ லாலே
சகலமு நிகழ வேண்டுந் தலைவனைத் தொழிலுந் தானே
யிகலற வியற்றல் வேண்டு மென்றது நன்றி யின்றே.

(இ-ள்.) புகல் அரும் சத்தர் தம்பாற் பொருந்திய அலகையேபோல்-சொல்லுதற்கரிய அஞ்ஞானிகளிடத்திலேபொருந்திய பிசாசு (தன்வசமாக்

கிக்கொள்ள அவரும் அந்தப்பிசாசாய் நின்றாற்) போல,—அகிலமும் உண
ரும் ஈசன் அருள் உயிர் மேவலாலே-சகலத்தையுமறிகின்றசிவனுடையஞா
னம் ஆன்மாவிலே பொருந்துகையினாலே,—சகலமும் நிகழவேண்டும் -
சர்வமும் இவனுளத்து நிகழவேண்டும் (அஃதன்றி),—தலைவன் ஐந்தொ
ழிலுந்தானே - கருத்தா நடத்தப்பட்ட பஞ்சகிர்த்தியங்களையுந்தானே,—
இகல் அற இயற்றல் வேண்டும்-மாறுபாடற நடத்தவேண்டும்,—என்றது
நன்றியின்றே - என்றுசொன்னவிது நன்மையுடைத்தன்று என்க.

நிகழ்த்தல் ஈண்டறிதல்.

இது முற்றுணர்வான அந்தச்சிவஞானத்தைப் பெற்றவர்கள் சிவனைப்போலப்
பஞ்சகிருத்தியம்பண்ணவேண்டுமென்னுஞ் சிவசமவாதியை மறுத்துணர்த்திற்று. (க)

இன்றுநோக் குறை நடக்கு மியல்பிலோர்க் கினைய வாய்ந்து
நின்றதோ ரலகை சேர்ந்தா னிகழ்வதெ னதுபோ லுள்ளத்
தொன்றிய வுணர்வு தம்பா லுள்ளது நிகழ்த்து மீசன்
றன்றொழி னடாத்து மேனி தனக்கெனக் கொண்டு தானே.

(இ-ள்.) இன்று நோக்கு உரை நடக்கும் இயல்பு இலோர்க்கு - இப்போது
கண்ணும் வாக்குங்கமனக்கிரியையுமில்லாக்குருட்டூமைமுடவனிடத்திலே,
—இனைய வாய்ந்து நின்றதோர் அலகை சேர்ந்தால் நிகழ்வதென் - இவை
யெல்லாஞ் சீவித்து நிற்கின்றதொரு பிசாசு பொருந்தினால் (அவனுக்குக்
கண்தெரியுமோசொல்வழங்குமோநடைவருமோ) இல்லையே,—அதுபோல்
உள்ளத்து ஒன்றிய உணர்வு தம்பால் உள்ளது நிகழ்த்தும் - அத்தன்மை
போல ஆன்மாவிடத்திலே பொருந்தியஞானத்து அவ்வான்மா பிரயோசன
மான சிவத்தைவிரும்ப,—மற்று அத்தன்மையது ஆகுந்தானே - அங்கு
ள்ளதையே உண்டாக்கிவிடும்,—ஈசன் தனக்கென மேனி தானே கொண்டு
தன்தொழில் நடாத்தும்-பரமசிவன் தனக்குப்பொருந்திய திருமேனியைத்
தானே கொண்டு தனக்கு முறைமையான பஞ்சகிருத்தியத்தை நடத்தா
நிற்பன் என்க.

முன்னர் நிறுத்திடுவனினைந்தவுருவென்றதுமிது.

இது அந்தமுத்தான்மாக்களியல்புஞ் சிவனியல்புமுணர்த்திற்று. (உ)

இந்நிலை தன்னின் மன்னி யெய்திடுங் கலாதி போதந்
தன்னள வறிந்து நிற்குந் தகவிலா மலங்க ணீத்த
வந்நிலை கரண மாகா வகையதி லறிவ டங்கி
மன்னிட வியாபி யாய வான்பயன் றோன்று மன்றே.

(இ-ள்.) இந்நிலைதன்னில் மன்னி - (ஆசிரியனுபதேசித்த)இந்தமார்க்
கத்திலே நிலைபெற்று,—எய்திடுங் கலாதிபோதம் - (ஆணவமலத்தை நீக்
குதல் காரணமாகப்) பொருந்தினகலாதிகளாலே(எழுப்பப்பட்ட தன்னு
டைய) இச்சாஞானக்கிரியைகளையும்,—தன் அளவு - (அவற்றைக்கொண்
டறியுந்) தன்னுண்மையையும்,—நிற்குந் தகவு இலா மலங்கள் அறிந்து -
(தன்னை அநாதியேபொருந்தி)மயக்கத்தைச்செய்து நிற்கின்ற மலங்களினு
டைய தன்மையையும்,—(அருட்கண்ணாற்) கண்டு நீத்த அந்நிலை - நீக்
கிய அந்நிலையிலே,—கரணம் ஆகாவகை அறிவு அடங்கி அதில் மன்னிட-

இச்சாஞானக்கிரியைகள் கூடாமல் ஆன்மா ஞாதிருவென்கின்ற தன்மை யொழிந்து வேறின்றி அருளிலே நிலைபெற்றிட,—வியாபியா யவான்பயன் தோன்றும் அன்றே - (அப்பொழுதே) எங்குமொழிவற நிறைந்து நிற்கும் பெரிய பயனாகிய தற்காட்சிதோன்றும் என்க.

ஞேயந்தோன்று மென்பாருமுளர். அது முன்சூத்திரஞானத்தொருமுதலேயென்று மென்றதனானும் இனிவருஞ்செய்யுளின் பொருளாலும் பொருந்தாது.

இது அங்ஙனமாயின் இந்த வான்மசுத்தியிறபயனேதெனறு வினயதற்கு உத்தரமுணர்த்திற்று. (௩)

அடைபவர் சிவமே யாகு மதுவன்றித் தோன்று மென்ற
கடனதே தென்னின் முன்னங் கண்டிடார் தன்மை பின்னுந்
தொடர்வரு மருளினாலுந் தோன்றுமா காணா ராயி
னுடையவ னடிசேர் ஞான முணர்தலின் றணைத லின்றே.

(இ-ள்.) அடைபவர் சிவமேயாகும அதுவன்றித் தோன்றுமென்ற கடனதேதென்னில் - (சிவஞானத்தை) அடைந்தவர் சிவமாய் விடுதலே யன்றி (அவ்விடத்து மற்றுமொருபயன்) தோன்றுமென்ற முறைமையென் னையென்றுஜக்கவாதியுஞ் சிவாத்துவிதிடுஞ்சொல்லில்,—முன்னமதம்மைக் கண்டிடார் - முன்பே (மலமாயாகன்மங்களுடனேகூடித் தேகாதிகளைத் தாமென்றபிமானம் பண்ணித்) தம்மைக்காணார்கள்,—பின்னுந் தொடர்வு அரும் அருளினாலும தோன்றுமா காணாராயின்-(அனுக்கிரகமபெற்ற) பின் புங் கிட்டுதற்கரிய இந்த ஞானத்தாலுந் தம்மைத்தோன்றும்படி காணாரா யின்,—உடையவன் அடிசேர்ஞானம் உணர்தல் இன்று அணைதல் இன்றே- கருத்தன்றிருவடியாகிய ஞேயத்தைச் சேர்தற்குக் காரணமான அவன் ஞானத்தை அறிதலுங்கூடாது (அறியாமையாலே) திருவடியைக் கூடுத லும் இல்லை என்க.

இது அப்படி ஞானத்தையடைந்தவர்கள் ஞேயமான சிவமாவதேயன்றி வேறு மொருபயன்றோன்று மென்பதென்னை யென்பாரை மறுத்துணர்த்திற்று. (௪)

ஒன்பதாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௧.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

இதுமுதல் "எல்லையிற்பிறவி" என்னுஞ் செய்யுளீறாகிய பத்து திருவிருத்தங் களாலும் பத்தாஞ்சூத்திர முணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார்.

ஆன்மலாபம்.

பொறிபுறு கருவி யாவும் புணராமே யறிவி லாமைச்
சொற்பெறு மதீதம் வந்து தோன்றாமே தோன்றி நின்ற
சிற்பர மதனா லுள்ள செயலறுத் திடவு திக்குந்
தற்பர மாகி நிற்றல் சாக்கிரா தீதந் தானே.

(இ-ள்.) பொற்பு உறு கருவி யாவும் புணராமே - பொலிவினையுடைய கருவிகள் முப்பத்தாறும்பொருந்தி விகற்பியாமல்,—அறிவிலாமைச்சொற்

பெறும் அதீதம் வந்து தோன்றுமே-அறிவில்லாமையையுடையதென்னுஞ் சொல்லைப்பெறுகின்ற அதீதம வந்துகூடி மயங்காமல்,—தோன்றி நின்ற சிற்பரமதனால் உள்ளச்செயல் அறுத்திட - (தன்னிடத்திலே) பிரகாசித்து நிலைபெற்ற மேலான ஞானசத்தியாலே ஆன்மாவின் செயலாகிய அகம்பிரமஞானத்தை அறுத்திட,—தற்பரம உதிக்கும - (அப்பொழுதே) அந்த மேலாகிய சிவம் பிரகாசியாநிற்கும,—ஆகி நிற்றல் சாக்கிராதீதந்தானே - (அங்ஙனம அந்தச் சிவன்தானே) ஆய் (ஆகாயத்தில் வாயுத்தம்பித்தாற்போலவும் அப்புவில் உப்புப்போலவும் ஏகோபாவம் பிறந்து) நிற்றலே சாக்கிராதீதம் என்க.

உள்ளம் ஆனமா. உள்ளசெயலென்று பாடமாக்கிக் காட்டுந்தன்மையாகிய ஞானசத்தியின்செயலுங் காணுந்தன்மையாகிய தன்செயலுமவிழவிருக்கவெனபாரும், தன்னுடைய இச்சாஞானக்கிரியை யடங்கலையுமொழிக்கவென்பாருமுளர்.

இது அந்தஞேயமான சிவத்துடனேகூடி யனுபவிக்குமுறைமையுணர்த்திற்று. (க)

ஒடுங்கிடா கரணந் தானே யொடுங்குமா றுணர்ந்தொ டுக்க
வொடுங்கிடு மென்னி னின்ற தொடுங்கிடா கரண மெல்லா
மொடுங்கிட வொடுங்க வுள்ள வுணர்வுதா னொழியும் வேறா
யொடுங்கிடி னன்றி மற்ற வுண்மையை யுணரொ ணாதே.

(இ-ள்.) கரணந்தானே ஒடுங்கிடா - தத்துவங்கள் (சடமாகையாலே) தாமே ஒடுங்கமாட்டா,—ஒடுங்குமாறு உணர்ந்து ஒடுக்க ஒடுங்கிடுமென்னின் - ஒடுங்குமுறைமையை (நான்) அறிந்தொடுக்க (அவை) ஒடுங்குமென்றுசொல்லின,—நின்றது ஒடுங்கிடா - (நீ அறிந்தொடுக்குதலின் உன்னுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளாய்) நிலைபெற்ற சத்தி ஒடுங்காது (ஆகவே அவையுமொடுங்கா),—கரணமெல்லாம் ஒடுங்கிட ஒடுங்க உள்ள உணர்வுதான் ஒழியும - கரணமெல்லாம ஒடுங்குமபடி நான் ஒடுங்குவேனென்று நீசொல்லின் உனக்குள்ள அறிவுங்கெடும் (ஆனாற் கரணங்களை ஒடுக்கிச் சிவனைத் தரிசிக்குமபடி எப்படியெனனின்),—வேறாய் ஒடுங்கிடின் அன்றி மற்ற உண்மையை உணர ஒணாதே - (அத்தத்துவங்கள்) அந்நியமாக (உனக்குத் தரிசனமான ஞானத்திலே உன்றன்மை சீவியாதபடி) ஒடுங்கி (அந்த ஞானமயமாய்) நின்றாலொழிந்து அச்சிவத்தைத் தரிசிக்கவொண்ணாது என்க.

இழிவுசிறப்பும்மை தொக்கது. மற்று அசை. நின்றதொடுங்கிடா வென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

இது கருவிகள்தாமே யொடுங்குதலோ அடியேனறிந் தொடுக்குதலோ பயனென்று மாணாக்கன் வினவ அவற்றை மறுத்துப் பாசஞானம் போனாலன்றிச் சிவனை அறியவொண்ணாதெனபதுணர்த்திற்று. (உ)

பற்றிடுங் கருவி யாவும் படர்ந்துணர் வளிக்குங் காலை
யுற்றறிந் திடுவ தொன்றி னுணர்வினி னுண்மை யாகு
மற்றது பகல்விளக்கின் மாய்ந்திட வருவ துண்டேற்
பெற்றிடு மதனை மாயப் பிறப்பினை யறுக்க லாமே.

(இ-ள்.) பற்றிடுங் கருவி யாவும் படர்ந்து - உணர்வு அளிக்குங் காலே (விடயங்களைப்)பொருந்திநிற்குங் கருவிகளெல்லாம் விரிந்து(ஆன்மாவுக்கு) அறிவைக்கொடுக்குங்காலத்து,—ஒன்றின் உற்று அறிந்திடுவது உணர்வினின் உண்மையாகும் - ஒருவிடயத்திலேபொருந்தி (இதுவென்று சுட்டி) அறிகின்றது ஆன்மாவினுடைய அறிவின் செய்தியாகும்,—மற்று அது பகல்விளக்கின்மாய்ந்திடவருவதுஉண்டேல்-அந்தத்தத்துவங்களெல்லாஞ் (சாக்கிரத்திலே நிற்கையிலே அவைகளிற்றாக்காமல் அருளைப்பொருந்தி) மத்தியானகாலத்தில் விளக்குப்போலத் தற்போதஞ்சீவியாமனிற்குமுறைமை கூடுமாயின்,—அதனைப் பெற்றிடுமே - (அப்போது) அந்தஞேயமான சிவத்தைப்பெறும்,—மாயப் பிறப்பினை அறுக்கலாமே - (பெறவே) மயக்கத்தைச்செய்யும் பிறவியை அறுக்கலாம என்க.

ஒன்றினுற்றறிந்திடுவதென மாறுக. ஒரான்மாவினுடைய வென்றுமாம்.

இது பசுஞானத்தாலுங் கூடவொண்ணா முறைமையை அறிவித்தற்கு அப்பசுபோதத்தினுண்மைத்தன்மையும் அப்போதம் இப்படியாணலொழிந்து ஞேயத்தைப் பெறவொண்ணாதென்பதூஉமுணர்த்திற்று. (ங)

முந்திய வொருமை யாலே மொழிந்தவை கேட்டல் கேட்டல்
சிந்தனை செய்த லுண்மை தெளிந்திட லதுதா னாக
வந்தவா றெய்த நிட்டை மருவுத லென்று நான்கா
மிந்தவா றடைந்தோர் முத்தி யெய்திய வியல்பி னோரே.

(இ-ள்.) முந்திய ஒருமையாலே மொழிந்தவை கேட்டல்-முற்சென்மங்களிற் (செய்த சரியை முதலியவற்றின் முற்றுதலுண்டான)ஒருமைப்பாட்டினாலே (ஆசிரியனுபதேசித்த) உபதேசங்களைக் கேட்டல்,—கேட்டல் சிந்தனைசெய்தல் -கேட்டபொருளைச் சிந்தித்துப்பார்க்கை,—உண்மை தெளிந்திடல் - (அந்தப்பொருளி னுண்மையைத்)தெளிய அறிதல்,—அது தானாக வந்த ஆறு எய்த நிட்டை மருவுதல்-அந்தச்சிவந் தானாகவேண்டி (ஆசிரியனால்) வந்த வுபதேசத்தின்வழியைப்பொருந்த நிட்டைபொருந்துதல்,—என்று நான்காம் - என்றுநாலுவிதமாம (அந்தச்சிவத்தைப்பெறு முறைமை),—இந்தவாறு அடைந்தோர் முத்தி எய்திய இயல்பினோரே - இந்தப்படி நிட்டைகூடினவர்கள் முத்தியைப்பெற்ற முறைமையினையுடையோர் என்க.

இந்தக்கேட்டன்முதலிய நான்கும் ஞானத்திற்சரியைமுதலிய நாலுபாதமுமாம். இவற்றுட்கேட்டல் கேட்டுப்பறறுதலான் நின்மலசாக்கிரமும் நின்மலசொப்பனமுமாம. சிந்தித்தல் சிந்தனமாத்திரமாதலின் நின்மலசுழுத்தியாம். தெளிதல் தெளிந்த அருளுடன்கூடி நிற்றலின் நின்மலதுரியமாம. நிட்டை அதுதானாக இரண்டறக்கலத்தலின் நின்மலவதீதமாம். இந்தவடைவிலே நின்றோர் அநந்தவளவிலே தேகாந்தமானவிடத்துச் சுத்தத்திற் சாலோகாதிகளை முறைமையிலே அடைவர்கள். "கேட்டலுடன் சிந்தித்த றெளிதனிட்டை" என்னுஞ் சிவஞானசித்தியாலுங்காண்க.

இது அந்தப்பாசபசுஞானங்களிற் கூடாமல் அந்தச்சிவத்தைப்பெறுமுறைமை எந்தமுறைமையென்றுவினவ அதற்குத்தாமுணர்த்திற்று. (ச)

பாசமா ஞானத் தாலும் படர் பசு ஞானத் தாலு
மீசனை யறிய வொண்ணா திறையருண் ஞான நண்ணித்

தேசுறு மதனுன் முன்னைச் சிற்றறி வொழிந்து சேர்ந்து
நேசமோ டுயர்ப ரத்து நிற்பது ஞான நிட்டை.

(இ-ள்.) பாசமாம் ஞானத்தாலும படர் பசு ஞானத்தாலும் ஈசனை அறிய ஒண்ணுது - நாதாந்தமான பாசஞானத்தாலும் (இவை நீங்கின விடத்து) விரிந்த அகமபிரமமென்னும பசுஞானத்தாலுஞ் சிவனை அறியக் கூடாது,—இறை அருண் ஞானம் நணணித் தேசு உறு மதனுல் - சிவனு டைய அருண்ஞானத்தைப்பொருந்தி (அது காரணமாகத்தற்காட்சி) விள க்கமுற்ற தன்மையினுலே,—முனனைச் சிற்றறிவு ஒழிந்து-பழைய சிற்றறி வைவிட்டு (அகமபிரமஞானமன்றி) சேர்ந்து,- (திருவருளிலே) பொரு ந்தி நேசமோடு உயர் பரத்து நிற்பது ஞானநிட்டை - அன்புடன் (அதற்கு) மேலான சிவத்திலே (கூடி முன்சொன்னபடியே) நிற்பது ஞானநிட்டை யாம என்க.

நணணியென்பது பிறவினைகொண்டது. இந்தநிட்டை தீவிரதாசத்திநிபாதரான வுத்தமர்நிற்குநிலை.

இது பதிஞானததாலனறி அவனையறிதல் அரிதெனபதூஉம் நிட்டையின் சொருபமுமுணர்த்திற்று. (௬)

விளம்பிய வகையி னிட்டை மேவிட லரிதேன் முன்ன
மளந்தறி வளித்த வற்றி னளவுமற் றவற்றி னுலே
யுளங்கொ ளுந் தனையு முள்ள படியுமுற் றுணர்ந்து செவ்வே
தளர்ந்திடா துவப்ப மற்றத் தன்மைய தாகுந் தானே.

(இ-ள்.) விளம்பிய வகையின் நிட்டை மேவிடல் அரிதேல் - முன் சொன்ன முறைமையிலே நிட்டைகூடுதல் அரிதாயின்,—முன்னம் அளந்து உணர்வு அளித்து அவற்றின் அளவும - முன்பு (அதுவிதுவென்று சுட்டி) வரையறுத்தறிவித்து அத்தத்துவங்களின் பிரமாணங்களையும்,—மற்று அவ ற்றினுலே உளங்கொளுந் தனையும் - அந்தத்தத்துவங்களினுலே (அறிந்து) புசிக்கின்ற தன்னையும,—உள்ளபடியும் - (தனக்குச் சிவனையன்றிச் சேட் டையில்லையென்னு) முண்மையினையும,—உற்று உணர்ந்து - (அந்தஞான த்திலே) நிலைபெற்று நின்றறிந்து,—செவ்வே தளாந்திடாது உவப்ப - (கே ட்டன்முதலிய மூன்றனைப்பிபாசத்தினுலே மயக்கவிகற்பங்களை) ச்செய் யாது கிரமத்திலே அந்த ஞானமேயாய் (த்தனக்குப்பிரயோசனமான சிவ த்தை) விரும்ப,— மற்று அத்தன்மையது ஆகுந்தானே - முன்சொன்ன நிட்டையின் முறைமை (பரத்திலே) கூடும் என்க.

தன்மையதுவுமொருசொல். ஆகும் கூடும். மற்று அசை.

இது அந்த உண்மைநிட்டை கூடாதார்க்கு உபாயநிட்டையுணர்த்திற்று. (௬)

பாவிக்கின் மனுதி வேண்டும் பயனிலை கரண நீத்துப்
பாவிப்ப னென்னி லென்ன பழுதுள பாவ கத்தாற்
பாவிக்க வொண்ணு னென்று பாவிபப னென்னி னீயென்
பாவிக்க வேண்டா வாண்ட பரனருள் பற்றி னேர்க்கே.

(இ-ள்.) பாவிக்கின் மருதிவேண்டும் பயன் இலை-(அந்தச்சிவத்தைநீ) தியானிக்கில் (அதற்குக்) கரணங்கள் வேண்டுங் (காருதீதன்பாவனைக்கெட்டாமையின் உனக்குப்)பயனிலை,—கரணம் நீத்துப் பாவிப்ப னென்னில் என்ன - கரணங்களையொழித்துத்தியானிப்பனென்னிற் (குற்றம்) என்னை, —பழுது உள - (கரணநீத்தபொழுதே) மலமறைக்கும்,—பாவகத்தாற்பாவிக்க ஒண்ணுனென்று பாவிப்பனென்னின் நீ என்-தியானத்தாற்றியானிக்கப்படானென்று தியானிப்பானென்றுசொல்லிற் (பாவாபாவமிரண்டினுங்கூடிநிற்கின்ற உன்னுடைய போதம் அவ்விடத்திற்) சீவிப்பதென்னை,—ஆண்ட பரன் அருள்பற்றினோர்க்குப் பாவிக்கவேண்டா - தம்மையாண்ட சிவனருள்பொருந்தினவர்கட்குப் பாவிக்கவேண்டா என்க.

எனவே பாவாபாவமிரண்டும் வேண்டாவென்பதாம். நீயென்னென்பதற்கு நீவேண்டுமோ வென்னினுமாம்.

இது அப்படிப்பாவிப்பதேவென்றுவினவியமாணுக்கனுக்குத்தரமுணர்த்திற்று.

ஒன்றிரண் டாகி யொன்றி னொருமையா மிருமை யாகி
யொன்றிலொன் றழியு மொன்று தென்னினொன் றாகா தீயி
னொன்றிரும் புறழி னின்று முயிரினைந் தொழிலும் வேண்டு
மொன்றினின் றுணரு முண்மைக் குவமையா ணவத்தொ டொன்றே.

(இ-ள்.) ஒன்று இரண்டாகி ஒன்றின் ஒருமையாம் - கடோபாதிவசத்தால் ஆகாயமானதிரண்டாய் நின்றாற்போலவும் பலபாத்திரங்களிலுள்ள சலோபாதிவசத்தால் ஒருசந்திரன் பலவாய்த்தோன்றினாற்போலவும் அகண்டபரிபூரணமாயிருக்கின்ற பரப்பிரமந்தானே மாயாகாரியங்களாகவிருக்கிற தேகோபாதிகடோறுஞ் சீவபேதத்தையடைந்து பெத்த நீங்கி முத்தியின்கண் அந்தக்கடமும பாத்திரங்களும் பின்னமாயுள்ளவிற் கடாகாயமு மகாகாயமுமொன்றாய் நின்றாற்போலவும் பலவாகத்தோன்றின சந்திரப்பிரதிபிம்பங்கள்போயொன்றாய் நின்றாற்போலவும் மகத்துக்களையாசிரயித்து வேதாந்தசிரவணஞ்செய்து அதனுன் முன்னுண்டான மாயோபாதிநீங்கிற் சிவனேபிரமமென்னு மாயாவாதி ஒருபொருளிரண்டாய்ப்பின்னொன்றுமென்னிற் சீவபரமிரண்டிற்குங் குணமொன்றாயிருத்தல் வேண்டும் அன்றியும் இப்படியிருப்பதொன்றுக்கு மாயோபாதிகளிலே நின்று சுகதுக்கப்படவும் அவை நீங்குதற்கு மகத்துக்களைச்சேர்ந்து வேதாந்தங்கேட்கவும் வேண்டும் அன்றியும் சாயுச்சியவின்பம் பெற்றாலும் பின்பு செனனமுண்டாதல் வேண்டும் ஆகலால் இந்த மாயாவாதி ஏகான்மவாதமுமடாது இனி அக்கினியினின்றும் பலபொறிகளும் புகையுந் தோன்றினாற்போல அநாதியாயிருக்கிற சிவந்தானே பிரபஞ்சகாரணமாய்ச் சடசத்தியாயிருக்கிற மாயைமாமாயைகளையும் ஆன்மாக்களையும்பகுத்துத் தன்னிடத்தினின்றுந் தோற்றுவித்து அந்தமாயையினாலேபிரபஞ்சத்தைப் படைத்துச்சராசரபேதமான எண்பத்துநான்குநூறாயிரம்பேதயோனிகடோறுநின்றுவினையாடிப்பெத்தநீங்கினமுத்தியின்கண் கன்மசமத்துவமும்சத்திநிபாதமுமுண்டானவளவிற் சற்குருவையடைந்து சாம்பவிதீட்சைபெற்றுக் குருபதேசத்தாலே செகத்தடங்கலையுஞ் சிவமாகவறிந்து பேறு மிழவும் பெறுவானும் ஈவோனும் வேறில்லையென்றுகருதிச் சீவனே சிவன்

சிவனேசீவனென்று பேதாபேதங்கொண்டிருக்கைமோட்சமென்று சிவாத்துவிதிசொல்லிற் சித்தாயிருக்கிற சிவனிடத்திலே அசித்தாயிருக்கிற மாயைதோன்றாது சிவனிடத்திலே ஆன்மாக்கள்தோன்றிற்கடாதிகளைப்போன்று மூர்த்தமாயழியும் பேறுமிழவும பெறுவானு மீவானும் வேறில்லையெனில் ஆசிரியனையடைந்துபெற்ற மோட்சத்தாலொரு பிரயோசனமுமில்லையாம ஆதலில் அவன்மதமுமட,—இருமையாகி ஒன்றில் ஒன்று அழியும் - அநாதியிலே ஆன்மாவுஞ் சிவமும வேறாயிருந்து முத்தியிலே நீரினீரும் பாலிற்பாலு நெய்யினெய்யுங் கலந்தாற்போல ஒன்றாமென்று ஐக்கவாதிசொல்லில் அநாதியிலே வேறாயிருந்த முதலிரண்டில் ஒன்றழியும் ஆகையால் அவன் சித்தாந்தமுமடாது,—ஒன்றாதென்னின் ஒன்றாகா- சிவனும் ஆன்மாவும் முத்தியிலுமொன்றாது பேதமாயிருக்குமென்று பேதவாதிசொல்லிற் சாயுச்சியமென்பது மின்றிச் சிவனைப்பெற்றதூஉ மில்லையாம் ஆகையால் அதுவுமடாது,—தீயின் ஒன்றுஇருமபு உறழின் இன்றாம்- தீயிற்சேர்ந்தவிரும்பு தீயானாற்போல் ஆன்மாவுஞ் சிவத்துடனே கூடிச் சிவமாமென்று சங்கிராந்தவாதிசொல்லில் ஆன்மாவுக்கங்குணமாந்தன்மையில்லை அஃதெங்குணமென்னின்,—உயிரின் ஐந்தொழிலும் வேண்டும் - தனக்குப்பிராணனாயிருக்கின்ற கர்த்தனுடைய தலைமைபோல் இவனும் பஞ்சகிர்த்தியமு நடத்தல்வேண்டும் நடத்தில் அவனுடைய தலைமைகெடும் அன்றியுந் தீயைச்சேர்ந்த விரும்பு தீசெய்யுந்தொழிலைச் செய்யாது இரும்பைச்சேர்ந்த தீயேதகிக்கும் ஆதலின் அப்படிச்சொல்லுஞ் சங்கிராந்திவாதமுமடாது,—ஒன்றி நின்று உணரும் உண்மைக்கு உவமைஆணவத்தொடு ஒன்றே - (ஆன்மாசிவனுடனே) ஏகீபவித்துத் தான்கெடாமனின்று பரமானந்தத்தை அநுபவிக்கு முண்மைக்குவமை (முன்பு இவன்) ஆணவத்தோடுகூடி அதுவாகவேயிருந்த தன்மையாம என்க.

ஒன்றென்பது முதனிலைவினை யீண்டுப்பெயராய் நின்றது. ஏகாரம் தேற்றம். கருவிகளெல்லாங்கழன்றகேவலத்திலே ஆணவமலத்தை இவன்சென்று கூடாமல் அதுவு மிவனைவந்துபொருந்தாமல் ஆன்மாத்தான் கெடாமல் அந்தமலத்தை யிதுவென்று சுட்டிக்காணாமல் அதுவுந்தானும் ஒன்றாகாமலிரண்டாகாம லொன்றுமிரண்டுமின்றாகாமலிருக்குந் தன்மைபோலா மென்பதாயிற்று; இன்னும் இதனுண்மைகளைக் குருமுகத்தான்அறிக. உவமை ஏகதேசமெனக்கொள்க.

இது அபேதமுதலியவற்றைமறுத்து ஆன்மாவுஞ் சிவமும் ஐக்கமானசாயுச்சியத்தினிலைமையுணர்த்திறறு. (அ)

அழிந்திடும் பாசமென்னி னித்தமென் றுரைத்தல் வேண்டா
வழிந்திடா தென்னின் ஞான மடைவது கருத வேண்டா
வழிந்திடுஞ் சத்தி நித்த மழிந்திடா வொளியின் முன்னே
ரழிந்திடு மிருளு நாச மடைந்திடா மிடைந்தி டாவே.

(இ-ள்.) பாசம் அழிந்திடுமென்னின் நித்தமென்று உரைத்தல் வேண்டா - பாசமழிவாமென்னின் (மூன்றாமுதலும்) நித்தமென்று ஆகமஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லை,—அழிந்திடாதென்னின் ஞானம் அடைவது கருதவேண்டா - அழியாதென்னின் ஞானமுண்டாமென்று நினைக்கவேண்டா,

—(ஆனால் அழிந்ததேதென்னில்) சத்தி அழிந்திடும் நித்தம் அழிந்திடாது - (இவனுடைய போதத்தைத் தெரியாதபடி மறைக்கின்ற) காரியத்திற்கு அழிவுண்டாம (அத்தனையொழியப் பாசத்தினுடைய அநாதித்துவத்திற்கு) அழிவில்லை (அஃதெப்படியென்னின்),—ஒளியின் முன்னர் அழிந்திடும இருள் நாசமும் அடைந்திடா மிடைந்திடாவே - விளக்கின்முன்னில்லா விருளானது அழிந்ததுமில்லை பிரகாசத்தின்முன் னின்றதுமில்லை (அதுபோலும) என்க.

இருளுமென்னு மும்மையை அழிதலுமிடைதலுமென மாறியுரைக்கப்பட்டது. இருளடைந்திடா வென்பன வொருமைப்பன்மைமயக்கம்.

இது இநதப் பேறடைந்தவரிடத்து மூலமலமழியுமோவென்றுவினவ அழியாதழியு மென்பதனைத் திருட்டாந்த பூர்வமாக வுணர்த்திற்று. (கூ)

எல்லையில் பிறவி நல்கு மிருவினை யெரிசேர் வித்தி
னெல்லையி னகலு மென்ற வுடற்பழ வினைக ளூட்டுந்
தொல்லையின் வருதல் போலத் தோன்றிரு வினைய துண்டே
லல்லொளி புரையு ஞானத் தழலுற வழிந்து போமே.

(இ-ள்.) எல்லை இல் பிறவி நல்கும இருவினை எரிசேர் வித்தின் ஒல்லையின் அகலும - முடிவில்லாத செனனங்களை யுண்டாக்குவதாய்(சடத்துவாக்களிலுங் கட்டுப்பட்டுக்கிடப்பதாயிருக்கின்ற)புண்ணிய பாவங்களான சஞ்சித கன்மத்துவஞ் (சோதனையான தீக்கையிலே ஆசிரியன் பார்வையாலே) தீசேர்ந்த வித்துப்போல விரையக்கெட்டுப்போம,—என்ற உடற் பழவினைகள் - எடுத்த உடலுக்கடைத்த பிராரத்தகன்மங்கள்,—ஊட்டும் - (அவ்வுடல்போமளவுநின்றுபுசிக்கும்படி)புசிப்பிக்கும,—தொல்லையின்வருதல்போலத் தோன்று இருவினையது உண்டேல் - முன்புகூடுவதுபோலத் (தேகத்திற் பிரார்த்தம புசிக்கையிலே மனுதிகளின் வாதனையாலே) தோன்றப் பட்ட ஆகாமிய முண்டாயிற்றாயின்,—ஒளி அல் புரையும ஞானத்தழல் உற அழிந்துபோமே - விளக்கின்முன் இருட்டுப்போல ஞானக்கினியுறுதலால் (அவை) அழிந்துபோம என்க.

இங்ஙனங் கன்மங்களில்லையாகவே மேன்மாயையுமில்லையென்பதாயிற்று. இது மற்றைக்கன்மமு மாயையுமபோம வழியுணர்த்திற்று. (கூ0)

புறனடை.

இனி இந்த ஆனமலாபமானநிட்டைகூடாதவர்களுக்கு முற்கூறியஒன்பதாஞ்சூத்திரத்தின்பகுதியாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை மூன்றுசெய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

அஞ்செழுத்தருணிலை.

பந்தமா னவைய றுத்துப் பவ்திக முழலு மெல்லைச்
சந்தியா தொழியா திங்குத் தன்மைபோல் வினையுஞ் சாரு
மந்தமா திகளில் லாத வஞ்செழுத் தருளி னாலே
வந்தவா றுரைசெய் வாரை வாதியா பேதி யாவே.

(இ-ள்.) பந்தமானவை அறுத்துப் பவுதிகம் உழலுமெல்லை - (ஞான தீக்கையாலே மலத்திரய) பந்தங்களை ஆசிரியனீக்கி(யுண்மையிலே நிறுத்த இவனுக்கு) ப்பூதசம்பந்தமானது (வெந்தபடம்போலத்தோன்றி யிருக்கையிலும் குயவன் றிரிகையானது வனைகலம் வனைந்து கைவிட்டாலும் விடாது சுழலுமாறுபோல வாதனையாலே முன்புபோல) வியாபரிக்குமிடத்தில்,—இங்குத் தன்மைபோல் சந்தியாது ஒழியாது - (தானிருந்த பாத்திரமிருக்குமளவுந் தானில்லாதிருந்தாக தன்வாதனை நீங்காத) பெருங்காயத்தின்குணம்போலப்(பிராரத்தவாதனை) தாக்காதிராது,—வினையுஞ் சாரும்- (அதனால்யானெனதென்னு மமதைகொண்டு)ஆகாமியமும்பொருந்தும்,— (போக்குமுபாயமுஞ்சொன்ன ஞானாக்கினியாலன்றியுமுண்டோவெனின்) அந்தம் ஆதிகள் இல்லாத அஞ்செழுத்து அருளினாலே வந்தவாறு உரை செய்வாரை வாதியா பேதியாவே - (ஆயினும மந்திரசத்தியுடையவர்கட்கு விடமுதலிய குரூரசத்திகள் தாக்காதவாறுபோல) முடிவு முதலுமில்லாத ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை ஆசிரியர் அநுக்கிரகத்தால் வந்தபடியே(அறிந்து அநுபவபூருவகமாக) உச்சரித்தவர்களை (ப்பிராரத்ப கன்மம்) வாதிக்க மாட்டா என்க.

அறுத்து அறுக்கவெனத்திரிக்க. சந்தித்தல் தாக்குதல். வந்தவாறென்பதற்குத் தோன்றினமுறை யறிந்தெனபாருமுளர்.

இது அதனையுச்சரிக்குமுறைமையி லுச்சரிக்கப் பிராரத்த கன்மமும ஆகாமியகனமமும் வாதியாவெனப துணர்த்திற்று. (கக)

திருவெழுத் தைந்தி லான்மாத் திரோதமா சருள்சி வஞ்சூழ்
தரநடு நின்ற தொன்றாந் தன்மையின் றொன்மை யாகி
வருமல மிகுதியாலே வாசியி லாசை யின்றிக்
கருவழிச் சுழலு மாறுங் காதலாரக் கோத லாமே.

(இ-ள்.)திருவெழுத்து ஐந்தில் ஆன்மாத் திரோதம ஆசு அருள் சிவஞ்சூழ்தர நடுநின்றது - ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்திலே ஆன்மவக்கரமாவது திரோதானசத்தி ஆணவமலம அருள் சிவமாகிய அக்கரங்களுன்கும் (முன்னிரண்டும் பின்னிரண்டுமாகச்) சூழ்ந்துநிற்ப நடுவே நின்றதாயிருக்கும்,— ஒன்றாந தன்மையின் தொன்மையாகி வரும - (இங்ஙனம இவ்வைந்தும்) ஒருதொடரானவியல்பினோடே பழையதாய் வாராநிற்கும,—மலமிகுதியாலே வாசியில் ஆசையின்றிக் கருவழிச் சுழலும் - ஆன்மாக்கள் இவ்வைந்தனுள்) மலத்திரோதாயிகளுடைய மேலீட்டாலே அருளிலுஞ் சிவத்திலும விருப்பமில்லாதிருக்கையினாலே செனனங்களிலே சுழலாநிற்கும்,—மாறுங்காதலார்க்கே ஓதலாம் - (இந்தச்செனனங்கள்) தீர்தற்குக்காரணமான காதலையுடையார்க்கே (இதனுண்மையைச்) சொல்லலாம என்க.

பிரிநிலையேகார நான்கனுருபிலேற்றப்பட்டது. இன்றி இன்றாக. வாசியிலாசையின்றாதல் நமமுதலாகவுச்சரிக்கை.அது மேற்சிவமுன்னாக வோசைகொளென்பதனாலுஞ் சூழ்கின்ற நான்கனுட் டிரோதாயியை முதற்சொல்லுகையாலு மறிக. இனி ஏகாரத்தை யெதிர்மறையாக்கிக். காதலார்க்கிப்படிச்செபிக்கலாகாதென்னினுமாம்.

இது அஞ்செழுத்தாலுந் திரிபதார்த்தங்கணின்ற முறைமையும் இன்னுர்க்கு உரைக்கலாமென்பதூஉ முணர்த்திற்று. (கஉ)

ஆசுறு திரோத மேவா தகலுமா சிவமுன் னாக
வோசைகொ ளதனி னம்மே லொழித்தரு ளோங்கு மீள
வாசியை யருளு மாய மற்றது பற்று வுற்றிங்
கீசனி லேக மாகு மிதுதிரு வெழுத்தி னீடே.

(இ-ள்.) ஆசு உறு திரோதம் மேவாது அகலுமா சிவம் முன்னாக ஓசை கொள் - ஆணவமும் (அதன்வழியே) பொருந்தின திரோதாயியும் (உன்னைப்) பொருந்தாமல் விட்டுநீங்கும்படி சிவமுதலாகச் செபிப்பாயாக,— அதனின் - அங்ஙனஞ் செபித்ததனாலே,— நம் மீள மேல் ஒழித்து அருள் ஓங்கும் - நகாரமான திரோதானசத்திதானே திரும்பமேலானமகாரமாய மலத்தைப்போக்கி அநுக்கிரகசத்தியாகமேலிடும்,— வாசியை அருளும் - (அங்ஙனமேலிட்டுத்)தனக்குமேலாகிய சிவத்தைத்தரும்,— மாய - (அங்ஙனம் அதுதருதலான்)மகத்தாகிய யகாரமான ஆன்மாவானது,— மற்று அது பற்று உற்று இங்கு ஈசனில் ஏகமாகும - அந்த அருளேபற்றுக்கோடாகப் பொருந்தி அவ்விடத்திலே (முற்றுணர்வுமுதலிய சட்குணங்களாலே) சிவனைப்போன்று (கலப்பினாலே) ஒன்றும்,— இதுவே திருவெழுத்தின் ஈடு - இதுவே ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தின் உண்மை என்க.

அதனின் என்பது ஏதுவில்வந்தவைந்தாமுருபு. இதற்கும் பலவாறு முரைப்ப. இது அதனையுச்சரிக்கு முறைமையும் அதனாற்பெறும்பயனு முணர்த்திற்று.()

பத்தாஞ் சூத்திர முடிந்தது.
ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬உ.

பதினொன்றாஞ்சூத்திரம்.

இதுமுதல் "மண்முதல்கரணமெல்லாம்" என்னுஞ் செய்யுளீறாகிய ஐந்து திருவிருத்தங்களாலும் பதினொன்றாஞ்சூத்திர முணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார்.

அணைந்தோர்தன்மை.

தீங்குறு மாயை சேரா வகைவினை திரிவி தத்தா
னீங்கிட நீங்கா மூல நிறையிரு ளிரிய நேயத்
தோங்குணர் வகத்த டங்கி யுளத்துளின் பொடுங்க நேரோ
தூங்குவர் தாங்கி யேகத் தொன்மையிற் றுகளி லோரே.

(இ-ள்.) தீங்குறு மாயை சேரா வகை வினைதிரிவிதத்தால் நீங்கிட-குற்றத்தையுடைய மாயை கூடாதபடி பிராரத்தகன்மங் கேட்டன்முதலிய மூவிதத்தாலு நீங்காநிற்ப,— நீங்கா மூல நிறை இருள் இரிய - விட்டு நீங்காத அநாதி சம்பந்தமான நிறைந்த ஆணவமலம் விட்டும்போம்படி,— நேயத்து ஓங்கு உணர்வகத்து அடங்கி - அன்பினாலே (தன்னிடத்துப்) பிரகாசிக்கின்ற அருளிடத்திலே (தன்னைக்) கொடுத்து,— உளத்துள் இன்பு ஒடுங்க- தன்னிடத்திலே சுகசொரூபமான சிவமொடுங்க,— நேரோ - மயக்கவிகற்

பங்களிற்படாமல்,—ஏகத் தொன்மையில் - பிரிவற்ற பழையதாகிய சிவ சமரசபாவத்திலே,—தங்கித் தூங்குவர் - தரித்து நிற்பார்கள்,—துகளிலோரே - குற்றமற்ற பெரியோர் என்க.

எனவே நிட்டையாலே மலவாதனை நீங்குமென்பதாம். திரிவிதத்தானீங்கிடவென்பதற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளர். உளத்துளின்பொடுங்கவென்பதற்குத் தன்னிடத்திலே சிவபோகம் விளையவெனபாருமுளர். தாங்கி தரித்து. தூங்குதல் செறிதல் எனவே நிற்பதாம்.

இது அந்தச்சீவன்முத்தர்கள் பிராரத்தந் தொலையுமளவும் மலத்திரயங்களும் பந்தியாமனீக்கிக்கொள்ளுமுறைமையுணர்த்திற்று. (க)

குறிப்பிடங் காலந் திக்கா சனங்கொள்கை குலங்கு ணஞ்சீர்
சிறப்புறு விரதஞ் சீலந் தபஞ்செபந் தியான மெல்லா
மறுத்தற வொழிதல் செய்தன் மருவிடா மன்னு செய்தி
யுறக்குறு பவர்போல் வாய்மை யொழிந்தவை யொழிந்து போமே.

(இ-ள்.) குறிப்பிடங் காலந்திக்கு ஆசனங்கொள்கை குலங் குணஞ்சீர்சிறப்பு உறுவிரதஞ் சீலந் தபஞ் செபந் தியானமெல்லாம மறுத்து அற ஒழிதல் செய்தல் மருவிடா - சமாதிக்குயோக்கியமாகக்குறிக்கும் புண்ணியத்தலங்களும இன்னகாலம் இதுசெய்யவேண்டுமென்னுங் காலசங்கற்பனையும இன்னதிசைநோக்கி இதுசெய்யவேண்டுமென்னுந் திக்குக்கற்பனைகளும் பத்மாசனமுதலான அறுபத்துநான்காசனங்களிலும் இன்ன ஆசனத்திலே யிருக்கவேண்டுமென்னும ஆசனநியமமும் ஒருபிரயோசனங்களிற் கோட்பாடுஞ் சாதியபிமானமுஞ் சாத்துவிகமுதலிய குணங்களும் நாமவேஷரூபமுதலிய சிறப்பில் அபிமானமுஞ் சிறப்பினையுடைய சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களும் நல்லொழுக்கமும பஞ்சாக்கினி நடுநிற்றன்முதலிய தவங்களும் இருஷிசந்தசுதேவதை பீசம விநியோகமென்றிவையுடன் கூட மானதம் மந்தம உரையென்னு மூன்றுவிதமாக வசிகரமுதலியவைகளைக்குறித்துச் செபிக்குஞ் செபமுஞ் சடாகாரங்களிலே ஒவ்வொரொளிகளைப்பற்றித் தியானிக்குந் தியானங்களுமான இவைமுதலானவைகளெல்லாம் அவர்களாக மறுத்துத் தீரவிடுதலுஞ்செய்தலுமபொருந்தா,—உறக்குறுபவர்போல் வாய்மை ஒழிந்து மன்னு செய்தி அவை ஒழிந்து போமே - நித்திரைசெய்கின்றவா கைப்பொருள்போல (த்தாமபெற்ற) உண்மையொழிய நிலைபெற்ற செய்தியவாகிய மற்றவையெல்லாம் (தனியே) யொழிந்து போம் என்க.

விடுதலைச்செய்தல் மருவிடாவெனினுமாம். பிறவுமுரைப்பாருமுளர். உறக்குறுபவா ஆகுபெயர்.

இது இப்படிநின்ற சீவன்முத்தர்கள் முன்புள்ள நியமங்களெல்லாம்விட்டு நிற்பரோ விடாமனிற்பரோ வென்றுவினவ அதற்குத்தரமுணர்த்திற்று. (உ)

அகம்புற மென்றி ரண்டா லருச்சனை புரியு மிந்தச்
சகதனி லிரண்டு மின்றித் தமோமய மாகி யெல்லா
நிகழ்ந்திட மகிழ்ந்து வாழு நீர்மையார் போல ஞானந்
திகழ்ந்தகம் புறமெ ஞ்த செம்மையார் தன்மை யாமே.

(இ-ள்.) அகம் புற மென்று இரண்டால் அருச்சனை புரியும் இந்தச் சகந்தனில் இரண்டும இன்றி - அந்தரியாகம் வெகிரியாகமென்று இருவிதமாக அருச்சனைபண்ணும இந்தவுலகததின்கண் அவ்விரண்டுமின்றி,—ஞானந்திகழ்ந்து-ஞானமபிரகாசித்தலால்,—தமோமயமாகி எல்லாமகிகழ்ந்திட மகிழ்ந்து வாழும் நீர்மையார் போல-அஞ்ஞானசொரூபமாய்(கன்மத்துக்கீடாக)ச் சர்வவிடயங்களுந்தோன்ற அவற்றின்மேல மகிழ்ந்து உயிர்வாழுந்தன்மையினரைப்போல,— அகம் புற மெனுத செம்மையார் தன்மையாரோ - உள்ளிது புறமிது வென்னுத (ஒரு தன்மையாகவேகாணும்) உண்மையினையுடையவர்களை (சாயுச்சியமென்னு) நன்மையை யடைந்தவர்கள் என்க.

திகழ்ந்தென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டது. எச்சத்திரிபெனினுமமையும். இவைமூன்றுந் தெளிந்தோர்கிறகு நிட்டையான ஞானத்தின்ஞானம்.

இது அவர்கள் சிவனையுள்ளே கண்டிருப்பரோ புறமேகண்டிருப்பரோவென்று வினவ இவ்விரண்டுமின்றியிருப்பரெனத் திருட்டாந்தபூர்வகமாகவுணர்த்திற்று. (கூ)

அண்டமே விடவனைத்து மனைத்தையு மண்ட மேவிக்
கொண்டல்போ லெவையு ஞானக் குறைவிலா நிறைத லாலே
கண்டதோர் பொருளை யந்தக் கருத்தினாற் காணிற் றானே
யண்டநா யகனு மேனி யானதே லைய மின்றே.

(இ-ள்.) அனைத்தும் அண்டம் மேவிட அண்டம் அனைத்தையுமேவிக் கொண்டல்போல் - பிருதிவிமுதலிய நான்குபூதங்களும் ஆகாயத்திலே பொருந்திநிற்க அந்தவாகாயந்தான் அவைவயெல்லாவற்றையுங்கவளீகரித்துக்கொண்டு நிற்கின்றகோட்பாடுபோல,—எவையும் ஞானக்குறைவு இலா நிறைதலாலே - சகலத்திலும அந்தஞானம அகண்டமாக நிறைதலாலே,—கண்டதோர் பொருளை அந்தக் கருத்தினாற் காணில் - தோன்றியதோர்விடயத்தை அந்தஞானக்கண்ணினாற் பார்க்கின்,—தானே அண்டநாயகனும் - (அந்தக்கருத்தே சிவித்தாய்க்) தானே சிவனுமவன்(அப்படியாவனேவெனின்),—மேனி ஆனதேல் ஐயம இன்றே - (ஞானமேதனக்குச்) சொரூபமாய்நிற்கின் (அங்ஙனமாதற்குச்) சந்தேகமில்லை என்க.

சிவனுதல் உபசாரம். மேனியானதேலையமின்றேயெனபதற்கு அந்தச்சிவமே தனக்குச் சொரூபமாய்நிற்கின முத்திக்குச்சந்தேகமில்லை யென்பாருமுளர். குறைவிலாவென்பதீறுகெட்டுநின்றது.

இது அந்த ஞானநிலைகுலைந்தாலும் பழைய பிரபஞ்சவாதனை மேலிடாமனிற்குமுபாயமான ஞானத்தில்யோகமுணர்த்திற்று. (ௌ)

மண்முதற் கரண மெல்லா மறுவசத் தாக்கி ஞானக்
கண்ணினி லூன்றி யந்தக் கருத்தினு லெவையு நோக்கி
யெண்ணியஞ் செழுத்து மாறி யிறைநிறை யுணர்ந்து போற்றல்
புண்ணியன் றனக்கு ஞான பூசையாய்ப் புகலு மன்றே.

(இ-ள்.) மண்முதற் கரணமெல்லாம் மறுவசத்தாக்கி - பிருதிவிமுதலிய தத்துவங்களையெல்லாம (சடமாகையாலே தனக்கு வேறாகக்கண்டு இவை அருளாலன்றிச் சேவியாதென்று) பரவசமாக்கி,—ஞானக் கண்ணினில் ஊன்றி - (இந்தத் தத்துவங்களினின்றும விடுவித்த) ஞானதிருட்டி

யிலே நிலைபெற்று,—அந்தக் கருத்தினால் எவையும் நோக்கி-அந்த ஞானக் கண்ணினாலே சகலத்தையும்பார்த்து,—அஞ்செழுத்து மாறி எண்ணி-பஞ்சாக்கரத்தைத் (திரோதானத்தினின்றும்)திரும்பி(ச்சிகாரமுதலாக) மானதமாகச்செபித்து,—இறை நிறை உணர்ந்து-கர்த்தாவினுடைய பரிபூரணத்தை உணர்ந்து,—போற்றல்-(இங்ஙனம்) போற்றுகின்றதே,—புண்ணியன்றனக்கு ஞான பூசையாய்ப் புகலும் அன்றே-சிவனுக்குப் பஞ்சசத்தியோடுங் கூடிய ஞானமென்று (ஆகமஞ்)சொல்லும் என்க.

மாறியெண்ணியென்க. மறுவசத்தாக்கன் முதலினைநிறைவுணர்தலீறுசகலைவந்தும பூதசுத்தி ஆன்மசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தியாகிய பஞ்சசுத்தியாம். அன்றே அசை. (ரு)

இது அந்நிலைதிரிந்துழிநிறகும ஞானத்திறகிரியையுணர்த்திற்று.

பதினொன்றாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம - சஎ.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

இத்திருவிருத்தத்தால் பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரமுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார்.

இதுவுமது.

தொண்டர்கடாமும வானோர் தொழுந்திரு மேனி தானு
மண்டருங் கண்டி லாத வண்ணலே யெனவ ணங்கி
வெண்டர ளங்கள் சிந்த விழிமொழி குழற மெய்யே
கண்டுகொண் டிருப்பர் ஞானக் கடலமு தருந்தி னோரே.

(இ-ள்.) தொண்டர்கள் தாமும வானோர் தொழுந் திருமேனிதானும்-மகேசுரரும தேவர்கடொழபபட்ட சிவலிங்கமும,—அண்டருங் கண்டிலாத அண்ணலே யெனவணங்கி-தேவராலுங் காணப்படாத சிவபிரானன்றே யென்றுட்கொண்டுவணங்கி,—விழி வெண்தரளங்கள் சிந்த-கண்கள் முத்துப்போலு நீர்த்துளி உகுப்ப,—மொழி குழற-வாக்குத்தழுதழுப்ப,—மெய்யே கணடு கொணடு இருப்பர்-அவவுண்மைப்பொருளையே கண்டு கொண்டிருபபர்கள்,—ஞானக் கடல் அமுது அருந்தினோரே-ஞானக்கடலிலே (விளைந்த) அமுதத்தைப புசித்தவர்கள் என்க.

தொண்டர்களிடத்துமென்ற பாடத்திற்குப்பொருட்சிறப்பின்று. தரளம் ஆகுபெயர். ஞானக்கடலமுதென்பதனை அமுதிற்கேற்றவுடையாக்கி ஞானுமிர்தத்தையென்று சுவாத்மானுபூதிக்கொரு பெயராக்கலுமாம.

இது ஞானத்திற்சரியையுணர்த்திற்று. (௪)

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சஅ.

நூற்கருத்து.

நிலவுல காய தாதி நிகழ்சிவாத் துவிதாந் தத்துட்
குலவின ரளவ ளாவாக் கொள்கைய தாகி வேதத்
தலைதரு பொருளா யின்பாய்த் தாவில்சற் காரி யத்தாய்
மலைவறு முணர்வாற் பெத்த முத்திகண் மதித்தா மன்றே.

(இ-ள்.) நில உலகாயதாதி நிகழ் சிவாத்துவிதாந்தத்துள் குலவினர்-நிலத்தின்கண் உலகாயதன் முதலாகவுண்டாய் வருகின்ற சிவாத்துவிதியீறுகிய சமயிகளிலே,—அளவளாவாக் கொள்கையதாகி - (செவ்வியரல்லாதாருடைய)பிரமாணங்களுக்களவுபடாத கோட்பாட்டையுடையதாய்,—வேதம் தலைதரு பொருளாய் - வேதத்தின் சிகையிலே தங்கியபொருளாய்,—இன்பாய் - சுகசொரூபமாய்,—தாவில் சற்காரியத்தாய் - கெடாதசற்காரியபட்சத்தின் கண்ணதாய்,—மலைவு அறும் உணர்வால் - முன்பின் மலைவற்ற சிவஞானத்தாலே,—பெத்த முத்திகள் மதித்தாமன்றே-(சைவசித்தாந்தத்திற்) பந்தமோட்சமிரண்டையும் இந்தநூலிடத்து விசாரித்துச் சொன்னோம் என்க.

குலவினர் கொண்டாடததக்கவ ரென்பாருமுளர். வினையெச்சவடுக்குகள் அறுமென்னும் பெயரெச்சவினையில அறுதலோடுமுடிந்தன. நிலவுலகாயதாதியென்பதற்குப் பிரபஞ்சததிலே நிலவப்பட்டவென்றுமாம். அன்றே அசை.

இது இந்நூலை முனபின் மலைவறத் திருவருளாலே சொன்னோமென்று அருளின் மகிமையுணர்த்திற்று. (க)

நூலியுமுறைமை.

திருவருள் கொடுத்து மற்றிச் சிவபபிர காச நன்னூல்
விரிவது தெளியு மாற்றால் விளம்பிய வேது நோக்கிப
பெருகிய வுவமை நான்கின் பெற்றியி னிறுவிப் பின்முன்
றருமலை வொழியக் கொள்வோன் றன்வயிற் சாற்ற லாமே.

(இ-ள்.) பெருகிய உவமை நான்கின் பெற்றியின் நிறுவிப் பின்முன் தரும் மலைவு ஒழியக் கொள்வோன் றன்வயின் - மிகுத்த பண்பு பயன்வினை உருவென்றுசொல்லபபட்ட வுவமை நான்குவகையின தன்மைகளிலேபொருள்களை நிறுவிப்பின்முன் மலைவறப்புத்தியிற்கொள்ள வல்லவனுகிய மாணுக்கனிடத்திலே,—மற்று இச்சிவபபிரகாச நன்னூல் விரிவது தெளியுமாற்றால் விளம்பிய ஏதுநோக்கி - இநதச்சிவப்பிரகாசமாகிய நல்லநூலினது (பொருளின்) விரிவுகளைத் தெளியுநெறியினாலே (தீக்ஷைக்குச்)சொல்லப்பட்ட(சத்திநிபாதக்)குறிகளை ஆராய்நது,—திருவருள் கொடுத்துச் சாற்றலாமே - (ஞானதீக்கையாலே) சிவஞானத்தைப பிரகாசிப்பித்து (இந்நூலை)ச்சொல்லலாம் (ஆசாரியா) என்க.

மற்று அசை. ஏகாரம் ஈற்றசை. இதற்காற்றுகீர்ப்பொருளாகவுரைப்பாருமுளர். நூல்விரிவது நூலதுவிரிவென அந்நுவயிக்கப்பட்டது. நனனூலென்றது அந்நூலுட்சிவம் பிரகாசிததலின்.

இது இந்நூலைக்கொடுக்குமுறைமையுங்கொள்வோன்றன்மையுமுணர்த்திற்று.()

உண்மையதிகாரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் . ௱.

சிவப்பிரகாசமுற்றியது.

உமாபதிதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி - உமாபதிதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன்.

உமாபதிசிவனென்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்திற்கும் இந்நூற்கும் முதல்வராகிய கொற்றவன்குடிமுதலியார், அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என நான்கினுள் வீட்டு நெறிகாட்டுவான் தம்மாலெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இலக்கியம் இடையூறின்றியினிது முற்றுதற் பொருட்டு ஆதிக்கண்ணே கரிமுகக் கடவுளை வணக்கஞ் செய்தருளுகின்றார்; வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ்செய்து மங்கலமொழிமுதல் வகுத்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இலக்கணவிலக்கியம் இடுக்கணின்றி யினிதுமுடியுமெனபாராகலின்.

காப்பு.

குறள்வெண்பா.

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

(இதன்பொருள்.) அடைந்தோர்பாற்செய்யு நல்லருளினையுடைய யானைமுகத்தினையும், என்று மொருபடித்தாயிருக்கும் இளமையினையும் பெற்ற கடவுளை ஒருவர் மனமொழிமெய்களால் வந்திப்பாராயின், அவர்க்கு வேதாகம புராணமுதலிய கலைகள் யாவும வருந்திக்கற்பிக்கும் பண்டமல்ல, எனவே தானே யெளிதின் வருமென்பதாம என்க.

உலகத்தானைகளெல்லாம் அடைந்தோர்பாற் றுன்பஞ்செய்தலின், இதனை நற்குஞ்சரக்கன்றென்றருளிச்செய்தார். யானையறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லுமென்றறிக. இஃதாகுபெயர். (க)

க - வது பதிமுதுநிலை.

அஃதாவது, மேலாகிய இறைவனது இயல்பு.

அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து.

(இ-ள்.) அகரமாகியவுயிர், எழுத்துக்க ளெல்லாவற்றினும் பொருந்தி வேறற நின்றாற்போலத் தனக்கோர் உவமனில்லாத் தலைவன் உலகுயிர்முழுதும் ஒழிவற நிரம்பி ஞானவுருவாய்அழிவின்றிநிலைபெறும் என்க.

அகரம், தானேதனித்தும் ஏனையுயிருடம்புகளெல்லாம் வேறின்றிப் புணர்ந்தும் நிற்றலானும், அங்ஙனம் புணர்ந்த வழியுந் தன்னுருவுதோன்றாதாகலானும், முதற்கண் வைக்கப்படுதலானும், விகாரமின்றி நாதமாத்திரையாயியல்பாற் பிறத்த

லானும், இறைவற்குவமையாயிற்று. இவ்வொப்புவமையாற் சடமாகியவொலி வடிவன்றென்பதற்கு அறிவாகியென்றும், அகரம்போலவொருகாற் புணர்ந்து நீங்காதென்பதற்கு நிறைந்தென்றும், அவ்வகரமுதலிய வெழுத்துக்களுமுட்படுதற்கெங்குமென்றும், மாணாக்கர்க்கறிவித்தற் பொருட்டு உவமமொடு புணர்த்தினும் அனனதன்றென்பதற்கு நிகரிலென்றுங் கூறியருளினார். "அக்கரங்கடோறுஞ் சென்றிடுமகரம் போல நின்றனன் சிவனுஞ்சேர்ந்தே" என்றருளிச் செய்தவாறு காண்க.

இதனால் இறைவனது உண்மையும், அவன்வேறறநின்றமையும் கூறப்பட்டன.

தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருஞ்சத்தி
பின்னமிலா னெங்கள் பிரான்.

(இ-ள்.) வாக்குமனங்கட் கெட்டாத தனது விமல வானந்த வீட்டினெல்லையை நிலைபெற்ற ஆன்மாக்கள் வந்து பொருந்தும்படி செய்யும் அருளாகிய பராசத்தியுடனே பேதமின்றி யொன்றி நிற்பான் எம்முடைய இறைவன் என்க.

மன்னுயிர்களென்றதனால் ஆன்மாக்கள், வினைவயத்தில உருவுந்தொழிலும் வேறுபடுவதன்றி நிலமுதல் நாத மீறாகிய தத்துவங்கள்போலப் பிறந்திறப்பன வல்லவாம்.

இதனால் அவன் ஓர் சத்தியோடும்கூடிநிற்பனென்பதூஉம், அது கருணைவடிவிற்றென்பதூஉம் கூறப்பட்டன. (௨)

பெருமைக்கு நுண்மைக்கும் பேரருட்கும் பேற்றி
னருமைக்கு மொப்பின்மை யான்.

(இ-ள்.) எவ்விடத்துமுளதாய நிறைவினானும், நேர்மையினானும், மிகுந்தகருணையினானும், ஒருத்தராற் பெறுதற்கருமையானும் ஆயவிந் நான்கினுந் தனக்கோரொப்புவமையிலலாதான் முன்னங்கிளந்த எம்மிறைவன் என்க.

இவ்வாற்றால் தனக்குவமனில்லானாகவே மற்றனைத் தியல்பினானும் ஒப்பிலனாதலினால் உய்த்துணர்க. "அண்டப்பகுதியி னுண்டைப்பிறக்க - மளப்பருந்தன்மை வளப்பெருங்காட்சி - யொன்றனுக்கொன்றுநின்றெழிலபகரின் - னூற்றொருகோடியின் மேற்படவிரிந்தன - வினனுழைகதிரின் றுன்னணுப்புரையச் - சிறியவாகப்பெரியோன்" எனவும் "பெருமைக்கண்டமனைத்தர - வனுவண்டத்து நின்றுநுணங்கிய தண்டாச்சீர்த்தி" எனவும் அருளிச்செய்தவாறு காண்க. குவ்வுருபு ஏழன்றும் வேற்றுமைப் பொருள்தந்தது, "யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் பொருள்சென்மருங்கின் வேற்றுமைசாரும்" என்பதிலக்கணமாதலின்.

இதனால் இறைவனது உயர்வுகூறப்பட்டது. (௩)

ஆக்கி யெவைவு மளித்தா சுடனடங்கப்
போக்குமவன் போகாப் புகல்.

(இ-ள்.) இனையனாகிய அக்கடவுள் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்று சுட்டப்பட்ட வுலகங்க ளெல்லாவற்றினையும் படைத்துநிறுத்தி யிச்சாஞானக்கிரியைகளுணராத வண்ணம் ஆன்மாக்களெல்லாம் மூலமலத்துடனே அடங்கியிருக்கும்படி அழித்தலைச் செய்யுந்தான் எஞ்ஞான்று நீங்காததோர் புகலிடமாயிருக்கும் என்க.

ஆசுடனடங்கவென்றதனால், புனருற்பத்தியுண்டென்பது கூறியதாயிற்று. "உயிரவையொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதே னரன்பாலென்னிற் - செயிருறுமலத்தினாகும்" என்றருளிச் செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அவனொருவனே முத்தொழிற்கும் உரியனென்பது கூறப்பட்டது. ()

அருவு முருவு மறிஞர்க் கறிவா
முருவு முடையா னுளன்.

(இ-ள்.) சிவம சத்தி நாதம விந்து என்னும அருவடிவு நான்கும், மகேசுரன் உருத்திரன் மால் அயனென்னும உருவடிவு நான்குமுடையன், அவ்விறைவன் அறிவுடையாரது உள்ளத்தின்கண் தோன்றும் ஞானவுருவினையு முடையனாகலான் என்க.

அருவும் உருவும் உள்ளானெனவே அருவுருவாகிய சதாசிவ வடிவமென்பது கூறவேண்டாவாயிற்று. "சிவஞ் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் றிகழுமீச - னுவந்தருளுருத்தி ரனருன்மாலய னொன்றி னொன்றாம்." எனறும் "குறித்ததொன்றாகமாட்டாக் குறைவில னாதலானும்." என்றும் அருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அவனருவுருக் கூறப்பட்டன. (ரு)

பல்லா ருயிருணரும் பான்மையென மேலொருவ
னில்லாதா னெங்க ளிறை.

(இ-ள்.) நிறைந்து எண்ணிறந்த ஆனமாக்களும அறிவிக்கவறியும் பகுதிபோலத் தனக்கு மேலாய் நின்று உணர்த்துவதோர் கடவுளை யில்லாதான் எமமுடைய இறைவன் என்க.

இதனாற் கடவுட்டன்மை யொருவராற் பெறாது இயல்பாகவுடையன் என்பது கூறப்பட்டது. (சு)

ஆனா வறிவா யகலா னடியவர்க்கு
வானாடர் காணாத மன்.

(இ-ள்.) நீங்காத ஞானமாய் அடியார்கள் உள்ளக் கமலத்தினைவிட்டு ஒருபொழுதும் பிரிதல்செய்யான், தான் தேவர்களால் காண்டற்கரிய மேலோனாயினும என்க.

அடியவனெனவும், வானோனெனவும், பொதுப்படக்கூறினமையால் யாவராயினும் அன்பர்க்கெளியவனாதலும், அன்பரல்லாதவர்க்கு அரியனாதலும் உடையன் என்பதாம். "கனவிலுந்தேவர்க் கரியாய்போற்றி - நனவிலுநாயேற் கருளினை போற்றி". என்றருளிச்செய்தார 'போதவூர்புகழகம் பேர்த்தமெய்யன - வாதவூர் வந்த மறைமுதற்றலைவர்'.

இதனால் அவன் அருள்புரியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

எங்கு மெவையு மெரியுறுநீர் போலேகத்
தங்கு மவன்றானே தனி.

(இ-ள்.) எல்லா வுலகங்களிடத்தும அளவிறந்த வுயிர்கண்மாட்டும் நீரிடைநின்ற தழல்போல இரண்டறக் கலந்திருந்தானாயினும் அக்கடவுள் அப்பதங்களிற்றங்காது நீங்கி யேகனாய் நிற்பன் என்க.

ஏகாரம் பிரிநிலை. "பார்பதமண்டமனைத்துமாய்" என்பதனுள் "நீருறுதீ" என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க. நீருறுதீயென்பது காய்ந்த புனலின்கணுளதாய வெம்மை.

இதனால் யாண்டுநிரம்பி நிற்பினும் அதிற்றோயானென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

நலமில னண்ணார்க்கு நண்ணினர்க்கு நல்லன்
சலமிலன் பேர்சங் கரன்.

(இ-ள்.) தன்தாளினை யடைந்தாரமாட்டு நன்மையினைச்செய்தலும், அதுசெய்யார்மாட்டு அதுசெய்யா திருத்தலும், உடையனாயினும் வயிர மென்பது சிறிதுமிலன்; இன்பத்தினைப் பண்ணுஞ்சங்கரனென்னும் பெயரினையுடையான் ஆகலான் என்க.

வடமொழியில் சம் என்பது சுகம், கரன் என்பது பண்ணுவான், இவையிரண்டும் புணர்ந்து சங்கரனென நின்றது.

இதனால் விருப்பு வெறுப்பிலனென்பதூஉம், அவரவர் செய்திக்கொத்த பயனுதவும் நடுவுநிலைமையை யுடையவனென்பதூஉம் கூறப்பட்டன. (௯)

உன்னுமுள தைய மிலதுணர்வா யோவாது
மன்னுபவந் தீர்க்கு மருந்து.

(இ-ள்.) ஞானமயமாய்ப் பிரிப்பின்றி நின்று அனாதியே தொடர்ந்து வரும் பிறவிப் பிணியினை அறுத்ததற்கு ஓர்மருந்தாந் தன்மையினையுடையன் அக்கடவுள், அதற்கு ஓர் ஐயமில்லை. அதனையெஞ்ஞான்றும இடைவிடாது அன்புடன் நினைப்பீராக எனக.

இதனால் பதியினை வழிபடவேண்டுமென்பதும் உறுதிப்பாடுங் கூறப்பட்டன.

பதிமுதுநிலை முடிந்தது.

ஆகத்திருக்குறள் - ௧௧.

உ-வது. உயிரவைநிலை.

அஃதாவது, பலவாய வுயிர்களது முறைமை. இதனைப் பன்மைவாசகப்படுத்தியவதனால் பதியொன்றேயெனபது தானேகொண்டுகிடந்தது. பதியினியல்பு கூறிப் பசுக்களியல்பு கூறிறாகலான், மேலையதிகாரத்தினோடு இதற்கியைபுடைத்து எனக்கொள்க. பசு - உயிர் - சேதனன் - புற்கலன் - சீவன் - அணு - வியாபகன் - ஆன்மா - என்பது ஒரு பொருட்கிளவி.

பிறந்தநாண மேலும் பிறக்குநாள் போலுந்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை.

(இ-ள்.) உயிர்கள்தோற்றிய காலத்தினது தொகையும், மேற்றோற்றுங் காலத்தினது தொகையும், இறைவன் திருவடியை அடைந்தாரது தொகையும், மேலடைதற்குரியாரது தொகையும், தம்மிலொக்கும. எனவே அளவிலவென்பதாம் என்க.

ஈற்றினின்ற தொகை நான்கனோடுங் கூட்டப்பட்டது. இதில் உயிருண்மை யுடைத்தெனக்கூறியது எதனாலெனின், பொருளுண்மைபெற்றே அதனியல்பு கூறவேண்டும்; பித்திகை யுடைத்தாயே சித்திரமெழுதவேண்டு மாறுபோல.

இதனால் உயிர்களது உண்மையும், மிகுதியும் கூறப்பட்டன. (க)

திரிமலத்தா ரொன்றதனிற் சென்றார்க ளன்றி
யொருமலத்தா ராயு முளர்.

(இ-ள்.) ஆணவம் கன்மம மாயை என்னு மலங்கள் மூன்றுடையரா கியும், இம்மூன்றில் மாயை நீங்கி யேனைய இரண்டு முடையராகியும், அவ் விருவகையுமல்லாது ஆணவமொன்றினையு முடையராகியும், சொல்லப் பட்ட மூன்று திறத்தினையுடையார் அவ்வான்மாக்கள் என்க.

ஆயுமென்பது மூன்றிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. அவர்கள் நிரனிறையிற் சகலர் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலராம். "உரைதருமிப் பசுவர்க்க முணரின் மூன்றா மூய ரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் - நிரையின்மல மலஞ்சன்ம மலங்கன்ம மாயைமிற்கும்" என்றருளிச் செய்தவாறுகாண்க.

இதனால் தொடாபின் விகற்பத்தால் உயிர்கள்மூவகைப்பட்டமை கூறப்பட்டது.

மூன்றுதிறத் துள்ளாரு மூலமலத் துள்ளார்க
ளோன்றலர்தொத் துள்ளார் துணை.

(இ-ள்.) இம்மூன்று திறத்தான்மாக்களும், மூலமலமாகிய ஆணவத்தாற் பிணிக்கப்பட்டவர்களே. அவருள், மாயை யென்னுந் துணையினையுடைய சகலர், தாங்கள் கட்டுற்றவொன்னுந் தன்மை தமக்குத் தெரிதலிலர். எனவே ஏனையரிருவருக்குந தெரியு மென்பதாம என்க.

மலமென்பது அழுக்கு. உம்மை முற்று.

இதனால் முன்னர்ஒவவொன்றாக நீக்கப்பட்டது மாயையும் கன்மமும் அல்லது ஆணவமன்றென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

கண்டவற்றை நாளுங் கனவிற் கலங்கியிடுந்
திண்டிறலுக் கென்னோ செயல்.

(இ-ள்.) பலகாலுஞ் சகலாவத்தையில் தாம் கண்டறிந்த பொருள் களைச் சொப்பன அவத்தையில் திரிபுபடக்காணுந் திணிந்தவெற்றியினை யுடைய வுயிர்களுக்குச் செயலுடைத்தென்பது எவ்வண்ணமோ என்க.

திண்டிறலென்பது அன்மொழித்தொகையாய் இகழ்ச்சிக்குறிப்பு மொழியாய் நின்றது. திரிபுபடக்காண்டலாவது நல்குரவாளர்தமைச் செல்வராகவும், செல் வர்தமை நல்கூர்ந்தவராகவும், உறுப்பில்லார்தமை யுறுப்புடையராகவும், உறுப்புள் ளார்தமை யுறுப்பிலலாராகவும், ஒன்று ஒன்றாக மாறுபடக்காண்டல் முதலா யினவெவ்லாம். (ச)

பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவென்ற பேர்நன் றற.

(இ-ள்.) செவிமுதலிய கருவிகள் கூடாமல் யாதொரு விடயமும் எய்தமாட்டாத வுணர்வினையுடைய உயிர்களுக்கு நூல் வல்லோர் அறிவு டையன வென்றிட்டபேர் மிகவும் அழகிது என்க.

பொறியின்றியொன்றும் புணராதென்பதனால், அது கூடிப்புணரு மென்பதாயிற்று. புந்தி ஆகுபெயர். நன்றென்பது முன்னையதுபோல் இகழ்ச்சிக்குறிப்புமொழி.

இவை இரண்டுபொட்டானும் உயிர்கட்கோர் முன்னிலையான் அன்றி அறிவுந் தொழிலுங் கூடாமை கூறப்பட்டன. (டு)

ஒளியு மிருளு முலகு மலர்கட்
டெளிவி லெனிலென் செய.

(இ-ள்.) விளக்கஞ்செய்யும ஞாயிறு திங்கள் அங்கியென்னுஞ் சுடர்களும், மயக்கினைச்செய்யும் அந்தகாரமுமம, பலவகைப்பொருளோடு சிறந்தவுலகமும், விழித்திருக்கின்ற கண்ணினிடத்துச் சோதியில்லையாயின் என்னபயனைச்செய்தற் பொருட்டு? எனவே யாதுமின்றென்பதாம் என்க.

இவ்வுவமையால் மிகுந்தபிரகாசமாகிய சிவனுடைய ஞானமும், இருளாகிய ஆணவமும், கலைமுதல் நிலமீறாகிய தத்துவங்களும், நித்தமாகிய வுயிர்களிடத்து உணர்வில்லையாயின் என்னபயனைச் செய்யுமென்னும் பொருள்தோன்றி நின்றது. இஃது ஒட்டென்பதோ ரலங்காரம். இம்மூன்றுவகையினும் நன்று தீதுகளையடைவன வுயிர்களேயா மென்பதாயிற்று.

இதனால் விளக்க விளங்குங் கண்போல உணர்த்த வுணரு முணர்வினையுடையவென்பதூஉங் கூறப்பட்டது. (சா)

சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்கணிவை
யுய்த்தல்சத சத்தா முயிர்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற ஞானமாகிய சிவனுக்கு அநித்தங்களான சடப்பொருள்களைப் புதிதாகச் சுட்டியறியவேண்டுவதில்லை. அசேதனங்களாகிய தத்துவங்கட்கறிவென்பதில்லை. இவ்விரண்டு தன்மையாயின், அவ்விடத்திவற்றைத் தன்னுணர்வு செலுத்திப் பகுத்தறியுமுயிர்கள் சத்தும் அசத்துமன்றியே சதசத்தாதல் வேண்டும். எனவே அல்லது கூடாதென்பதாம் என்க.

உயிர்களுஞ்சித்தென்று வழங்கப்படுமாயினும் சிவனுடைய ஞானத்தினோடொருதன்மை யல்லவென்பதாம். "சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்றா மென்னிற் சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் திவன்றான் - பவங்கெடுபுத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற் படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்து மிவன்றா - னவன்றானே யறியுஞ்சித் தாதலின லிரண்டு மணைந்தாலு மொன்றாகா தன்னியமாயிருக்கு - மிவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனோமோ புத்தியிது வசித்தென் றிடிலிவனுக் கிவனுமசித் தாமே" என்றருளிச்செய்தவாறுங்காண்க.

இதனால் உயிர்கள் சுத்தவறிவுஞ் சடமு மல்லவாதல கூறப்பட்டது. (எ)

இருளி லிருளாகி யெல்லிடத்தி னெல்லாம்
பொருள்க ளிலதோ புவி.

(இ-ள்.) இருள்வந் திறுத்தகாலை மறைந்தும், ஒளிவந் திறுத்தகாலை விளங்கியும் நிற்கும் பொருள்களையுடையதன்றோ உலகம் என்க.

பொருள்களென்ற பண்மையால் அவை கண்ணும் ஆடியும் விண்ணுமுதலாயின. ஓகாரம் எதிர்மறை. இதுவும் ஒட்டென்பதோ ரலங்காரம்.

இதனால் சுத்தவுணர்வுஞ் சடமுமன்றி யிடைப்பட்ட தொன்றில்லை யென்பானை யுண்டெனமறுத்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

ஊமன்கண் போல வொளியு மிகவிருளே
வாமன்கண் காணா தவை.

(இ-ள்.) உதயஞ்செய்து விளங்காநின்ற சூரியனைக்காணாத கூகையி னது கண்போல முற்கூறிய வுயிர்களும், கருத்தாவாகிய சிவனுடைய ஞா னத்தினைக் காணமாட்டா. அந்தஞானமும அந்தக் கூகையினது கண்ணுக் குச் சூரியன் சிறிதுந்தோன்றாது நின்றாற்போல உயிர்களுக்குந் தோன் றாது நின்றதாம் என்க.

உம்மை சிறப்பு. ஏகாரம் தேற்றம்.

இதனால் உயிர்கள், தமக்கு உயிராகி விளங்கிநின்ற ஞானத்தினைக் காணா மைக்கு உவமஞெடுபடுத்திக் கூறப்பட்டது. (கூ)

அன்றளவு மாற்றுமுயி ரந்தோ வருடெரிவ
தென்றளவொன் றில்லா விடர்.

(இ-ள்) அனுதியேதொடங்கி இற்றைவரையும் எண்ணிறந்த துன்பத் தினைத் தாங்கிநிற்கு முயிர்கள், அந்தோ ! எந்தநாளோ திருவருளாகிய ஞா னத்தினைக்கண்டு தம்பிடும்பைதீர்ந்து பேரின்பத்தையெய்து நாள் என்க.

அந்தோவென்ப திரக்கத்தின்கட்குறிப்பு.
இதனால் உயிரபடுந் துன்பமிகுதிக் கிரங்கிக்கூறப்பட்டது. (௧0)

உயிரவைநிலை முடிந்தது.
ஆகத்திருக்குறள் - உக.

௩-வது. இருண்மலநிலை.

அஃதாவது, அறியாமையே வடிவாகிய ஆணவமலத்தினது தன்மை. உயிர வைநிலை யென்பதுபோலப் பொதுப்படப் பாசங்களது நிலையென்னுது இருணமல நிலை யென்றதனால், ஒழிந்த மாயை கன்மங்களெவ்வாறடங்குமோ வெனின், "ஒரு மொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே" என்பதனாலடங்கும். முற்கிளந்தவுயிர் களாற் புணரப்பட்ட பாசத்தினியல்புகூறுதலின, மேலை அதிகாரத்தினே டிதற் கியைபுடைத்தெனக்கொள்க.

துன்றும் பவத்துயரு மின்புந் துணைப்பொருளு
மின்றென்ப தெவ்வாறு மில்.

(இ-ள்.) தொன்றுதொட் டிடைவிடாது வரும் பிறவித்துன்பமும், மேலாய வீட்டின்பமும், இவற்றைக்கூட்டி முடிப்பதாய முதல் துணை நிமித்தங்களும, இல்லையென் றறுதியிட்டுக் கூறுதல், காண்டல் முதலிய அளவைகளெல்லாவற்றானும் இல்லை என்க. (க)

இருளான தன்றி யிலதெவையு மேகப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

(இ-ள்.) உலகத்து வெவ்வேறு பலவகைப்பட்ட குணங்களையுடைய பொருள்களெல்லாவற்றினையும் ஒரு பொருளாக வேற்றுமை தோன்றாது

மறைத்துக்கொண்டு நிற்பது இருளுருவான தற்கன்றிப் பிறிதொரு பொருட்கில்லை என்க.

ஆதலால் இதுபோலப் பிறப்பிறப்புகளும், வீட்டுநெறியும், காரணங்களும், பகுத்தறியாதபடி மறைத்தது ஆணவமென்பதாயிற்று.

இவை இரண்டுபாட்டானும் ஆணவத்தினது உண்மையும், அஃதிருள்போல மருள்விளைவிற்றென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. (உ)

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டு
மிருபொருளுங் காட்டா திது.

(இ-ள்.) அந்தகாரமானது வேறொரு பொருளையுங் காணுமல் மறைத்துத் தன்னுருவங் காட்டிநிற்கும், ஆணவமானது தனதுருவத்தையும் ஞானத்தையுங் காட்டாமல் நிற்கும் என்க

இதனால் இவ்விருளினு மிகக்கொடியது ஆணவமென்று கூறப்பட்டது. (ங)

அன்றளவி யுள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி
யின்றளவு நின்ற திருள்.

(இ-ள்.) அகவிளக்காகிய ஞானத்தினோடே தானும் அனுதியே கலந்துகொண்டு அந்த ஞானத்தின்மேற் படராது உயிரளவிலே யமைவுற்று இதுநாள்வரையும் நீங்காது நின்றது ஆணவமாகிய அந்தகாரம் என்க.

உள்ளொளியோடு என்பது உயர்வின்கண் வந்தது, "ஒருவினையொடுசொ லுயர்பின் வழித்தே" என்பதிலக்கணமாதலின்.

இதனால் ஆணவமாகிய அந்தகாரம அனுதியென்பதூஉம், மாயை கருமம்போல நீங்கிப்புணர்ந்த தன்றென்பதூஉம் கூறப்பட்டன. (௪)

பலரைப் புணர்ந்திருட பாவைக்குண் டென்றுங்
கணவர்க்குந் தோன்றாத கற்பு.

(இ-ள்.) எண்ணிலராகிய ஆன்மாக்களைப் பேதமறக்கலந்து இடையறாது நின்றும், இருள்மலமாகிய மகளுக்கொருநாளுந தனது தலைவராகிய ஆன்மாக்களுக்குத் தன்னைக்காட்டாது நிற்பதோர் நியமமுண்டு என்க.

பாவையெனவுங் கணவரெனவுங கூட்டம்பற்றி உருவகஞ்செய்ததன்றி ஆண்குறி பெண்குறி ஆவ்விடத்தில்லையெனக்கொள்க. என்றும் எனறதனுல கேவல சகல சுத்தமூன்றினுமென்பதூஉம் பெற்றாம். சிறப்பும்மை இரண்டனுள் பின்னது இழிவு குறித்து நின்றது. இடை நின்ற உம்மை முற்று.

இதனுல் ஆணவத்தினது தன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

பன்மொழிக ளென்னுணரும பான்மை தெரியாத
தன்மையிரு ளார்தந் தது.

(இ-ள்.) பற்பலவார்த்தைகளாற் பயனென்னை? அறியவேண்டும்பொருள்களை யறியும் பகுதிதோன்றாது நின்றவியல்பெல்லாங் கருமை நிறத்தினையுடைய மூலமலமாயினுர் கொடுத்தது என்க.

அறியவேண்டும் பொருள்களாவன பதி பசு பாசமென மூவகைப்பொருள்களும், சரியை கிரியா யோக ஞானமென்ற நால்வகை யொழுக்கமுமாம். இருளாரென்பது] செறலின்கண்வந்த அஃறிணை வழுவமைதி.

இதனுல் மூலமலத்தினுல்வந்த அறியாமை வலியுறுத்தப்பட்டது. (சா)

இருளின்றேற் றுன்பே னுயிரியல்பேற் போக்கும்
பொருளுண்டே லொன்றாகப் போம்.

(இ-ள்.) இருளாகிய அவிச்சையில்லையாயின், இந்திரியங்கட்கு ஏவல் செய்யும் பிறவித்துன்பம் படற்குக் காரணமென்னை? அஃது ஆன்மாவினது சுபாவமாயின் நீங்காது, நீக்குஞ் சிவஞான முண்டாயின் அதனுடனே உயிருங்கெட்டுப்போமாதலால். எனவே பிறவித்துன்பத்துக்கு நிமித்தம் அவிச்சையென்பதாம் என்க.

இதனுல் அவிச்சையில்லை யென்பாரை யுண்டென்றுமறுத்துக் கூறப்பட்டது.

ஆசாதி யேலணைவ காரணமென் முத்திநிலை
பேசா தகவும் பிணி.

(இ-ள்.) அவிச்சை யிடையிட்டு வந்ததாயின், அஃதோர் காரணமில்லாமல் வந்துபொருந்திய தென்னை? அன்றி முத்தியினு முரையாடாது வந்து கவர்ந்து கொள்ளுமன்றோ என்க.

உரையாடாது கவர்தல் தோன்றாது விரைவிற் கவர்தல்.

இதனுல் அவிச்சையாதி யென்பாரை மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (அ)

ஒன்று மிகினு மொளிகவரா தேனுள்ள
மென்று மகலா திருள்.

(இ-ள்.) மலமாயையென்னு மிரண்டினுள் மலமாகிய இருள் வியாபகம் எல்லா மறைத்ததாயினும ஏகதேசவிளக்கமாகிய மாயாகாரியத்தினையுயிர்கள் கவர்ந்து கொள்ளாதாயின எஞ்ஞான்றும அவ்வவிச்சை யவைகளைவிட்டு நீங்குவதில்லை என்க.

கவருந்தன்மையுயிர்களுக்குண்டாக வேணடுமென்பது கருத்து. என்றுமென்பதருளுதைய மானகாலத்தினு மென்பது காட்டிநின்றது.

இதனுல் உயிர்கள் அவிச்சைநீங்கி முத்தியடைவதற்கோர்நிமித்தங்கூறப்பட்டது.

விடிவா மளவும் விளக்கனைய மாயை
வடிவாதி கன்மத்து வந்து.

(இ-ள்·) சிவனுடைய ஞானமாகிய கிரணந்தோன்றி ஆணவவிருள் நீங்குமளவு மாயையினிடத்திலே நின்றுந் தனுகரணபுவனபோகங்கள் தத்தம் புண்ணியபாவங்களுக்கீடாகத்தோன்றிச் சிறிதே மலவிருளினை நீக்கி விடயவின்பங்களைக்காட்டும விளக்குகள்போலவாம என்க.

மலமுமாயையும் இருளுமொளியும்போலத்தம்முள்மாறுடையவென்பதாயிற்று. சிறிதேநீக்குதல் விளக்கனைய என்பதனுற் பெற்ாும். விடிவாமளவுமென்றதனுல் மாயாகாரியங்கள் சங்காரகாலத்திற்றமதுகாரணத்திலேயடங்கினும் உயிர்களைவிட்டு நீங்கினவன்றென்பதாம் "இருளிரி சுடரிரண்டாகின்ற முழுமலமாயை" என்றருளிச்செய்தவாறுகாண்க.

இதனுல் அவ்வவிச்சையால் நீங்காது தொடர்ந்து நினறமாயை கருமம் இரண்டின் முறைமையுங்கூறப்பட்டது. (க0)

இருண் மல நிலை மு டி ந் த து.

ஆகத்திருக்குறள் • ௬க.

ச - வது. அருளது நிலை.

அஃதாவது, கருணையுருவாகிய ஞானத்தின் முறைமை. இத்தன்மையவாகிய அவிச்சையைத் துறந்து வீட்டுநெறி காட்டுதற்பொருட்டு அதற்கு மாறுகிய அருளினது முறைமை கூறலின், மேலை அதிகாரத்தினோ டிதற்கியைபுண்மை யறிக.

அருளிற் பெரிய தகிலத்து வேண்டும
பொருளிற் றலையிலது போல.

(இ-ள்.) ஒருவர்க்கெல்லாப பொருள்களுள்ளும் தாமவிரும்பிய பொருளின் மேலாயபொரு ளில்லாதவாறுபோலத் திருவருளின் மிக்கதாகிய பொருள் உலகத்திலலை என்க.

இதனுல் அருளினது உயர்வு கூறப்பட்டது. (க)

பெருக்க நுகர்வினை பேரொளியா யெங்கு
மருக்கனென நிற்கு மருள்.

(இ-ள்.) உலகத்து மக்கட்டொகுதிகள் பொருளினை யீட்டவும துய்க்கவும் நிமித்தமாய்நின்ற சூரியனைபபோல, அருளும உயிர்களெல்லாம புண்ணியபாவங்களை வளர்க்கவும அவற்றின் பயனாகிய சுகதுக்கங்களை யருந்தவும காரணமாய மிகுந்த வொளியாகி யெவ்விடத்தும் நிறைந்து நிற்கும என்க.

அருக்கனென என்றதனுல அவவாறுகாரணமாதல ஒருவராற் செயதுகொள்ளப்பட்ட தல்லவாம் பொதுப்பட வினையென்றதனுல் புண்ணியபாவ மிரணடுமாம். சூரியனைபபோலவோரிடத்துண்டாய காலை யோரிடத் தின்றாயிருப்பதிலலை என்பார், எங்குமென்றருளிச செயதார.

இதனுல அருள் காரணமாதல கூறபபட்டது. (உ)

ஊனறியா தொன்று முயிரறியா தொன்றுமிவை
தானறியா தாரறிவார் தான.

(இ-ள்.) அசேதநங்களாகிய தத்துவங்கட்கு எஞ்ஞானறும அறிவுண்டாவதில்லை, உயிர்கள் யாதொன்றுந் தாமாய் அறியமாட்டா, ஆதலால அந்த அருள் தாமறிந்தறிவியாமல உலகத்தின்கண் அறிவினைபபெறுவார் யாவர். எனவே அருளாறிந் தறிவித்தே யறியவேண்டுமென்பதாம என்க.

இதனுல் அருளிற்கு அறியவேண்டுவதில்லை எனபாரை, உயிரகட் கறிவித்தற்பொருட்டு அறியவேண்டுமென மறுத்துக்கூறப்பட்டது. (௩)

பாலாழி மீனுளும் பான்மைத் தருளுயிர்கள்
மாலாழி யாளு மறித்து.

(இ-ள்.) மேலாய அருளின்கட்பட்ட உயிர்கள் அதனோடுபொருந்தி நின்று பேரின்பத்தை நுகராமல் மாயாபோகமாகிய மயக்கவேலையுளாழ்ந்து அழுந்துந்தன்மை, திருப்பாற்கடலின்கண் வைகிய மீன்கள் பாலைப் பருகாது அதனுள் சிறியதாம பிராணிகளை வருந்தித் தேடியுண்ணும் முறைமையினை யுடைத்து என்க.

மீன்களும் பாலைப்பருகுமாயின், ஜெந்துக்களைத்தேடி யொருகாற் கிடைத்துங் கிடையாது முழலாமல், நின்றநிலையிலே வேண்டுமளவும் பருகும். உயிர்களும் அருளினோடு கலந்துநிற்குமாயின், சிற்றின்பங்களைத்தேடி அவ்வாறுழலாமல், பேரின்பத்தினைத் தாமும் அந்நிலையிலே யிடையறாது அனுபவிக்கு மென்பதாம்.

இதனால் அருளோடு கூடிநின்றும் உயிர்களின்புறும் இழிபுகூறப்பட்டது. (௫)

அணுகு துணையறியா வாற்றோனி லந்து
முணர்வை யுணரா வுயிர்.

(இ-ள்.) தமக்கு மருங்காக உடன்வருந துணையினைத் துணையென நாடாது வழிச்செல்வான் போலவும், தமக்கு முதலாய்நின்று உணர்த்துந் தன்மையறியாத இந்திரியங்கள் போலவும, உயிர்கள் தாமுந்தமக்குயிராய் நின்றுணர்த்தும் அருளினை அறியமாட்டா என்க.

இவை துணைமையுந் தலைமையும் பற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. (௬)

தரையை யறியாது தாமே திரிவார்
புரையை யுணரா புவி.

(இ-ள்.) பூமியைத் தமக்கு ஆதாரமென் றறியச்செய்யாது தாமேதமக் காதாரமாகப் போக்குவரவு செய்வாரைப்போல், அருளினைத் தமக்காதார மென்றறியா உயிர்களும் என்க.

புவியென்ப தீண்டுயிர்கண்மே னின்றது. (௭)

மலைகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வான்கெடுத்தோர் ஞானந்
தலைகெடுத்தோர் தற்கேடர் தாம.

(இ-ள்.) மலையினை யிழந்தோரும், மண்ணினை யிழந்தோரும், ஆகாயத் தினை யிழந்தோரும், எங்கணு நிறைந்த பேரறிவினை யிழந்தோரும், தானென்பதனை யிழநதோரும தம்மிற்றுமொப்பர் என்க.

மலை நிலம் ஆகாயம் தான் என்பவற்றைக் கெடுத்தோர் உலகின்கணில்லை; உளராயின அவரபோல அருளினையிழநதோரும் பேதையரென்பதாம்.

ஈண்டுத் தற்கேடரெனபது யாககைமேல் நின்றது. (௮)

வெள்ளத்து ளுவற்றி யெங்கும் விடிநதிருளாங்
கள்ளத் திறைவர் கடன்.

(இ-ள்.) நிறைந்த நறுநீரின்கண்ணே நின்றும அதனைப்பருகாது நாவறண்டும், எவ்விடத்தும் இருள் நீங்கி விடிந்திருக்கவு மயங்கிநிற்கு மடவோரது தன்மையே, தாம் நிறைந்த அருளோடு கலந்துநின்றும் அதனால் வரும் பேரின்பத்தை நுகராத வஞ்சத் தலைமை யுடைய ஆன்மாக்களது முறைமை. எனவே உயிர்கண்மாட்டுளதாய குறையேயன்றி அருளின் குறையன்றென்பதாம் என்க.

வஞ்சத்தலைமையாவது தாமொனறிற்குங் கருத்தா வல்லவாயிருக்கவும்யா னெனதென் றகங்கரித்தல். (௯)

பரப்பனமநத கேண்மினிது பாற்கலன்மேற் பூனை
கரப்பருந்த நாடுங் கடன்.

(இ-ள்.) சஞ்சல மனத்தாற்படும் விளைவினை யடக்கி அருளின் றன்மையே யினிதாகக்கேட்டு மனங்கொள்வீராக. அதனைநாடாது சிற்றின்பங்கள்மேற்படரும் இப்புல்லறிவாண்மை, உறியின்மேல்வைகும் இனிய பாற்குடத்தின் மீதிருக்கும் பூனையானது, சுவர்த்தலையிலோடுங் காப்பினைத் தாவிப்பற்றி நுகரவிசாரிக்கு முறைமையினை யொக்குமாகலான என்க.

பூனையும்,உறியின்கட் பாற்குடத்தின் மேலிருந்தவாறே அதனைப்பருகாதுகரப்பினைப்பற்ற விசைகொண்டு வாவுங்கால், அதுகைப்படின், சிறிதின்மையில்லாத வுணவாதலேயன்றித் தாவலான்மிக்க வருத்தமுமெய்தும். கைப்படாக்கால், வருத்தத்தோடு கரப்பினையும் போக்கிப் பாற்குடத்தினையு முடைத்து மிக்கதுன்பமெய்தும். உயிர்களும் அநாதியே கூடிநின்ற அருளகத்தடங்கிப் பேரின்பத்தினை யெய்தாது சிற்றின்பங்கள்மேற் படருமாயின், அதுபோல வொருகாலெய்துஞ் சிற்றின்பத்துக்கு மனமொழிமெய்களாற் றுன்பமுற்றும், அஃதெய்தாக்கால் இருமை யின்பமுமிழந்தும், மிக்க இடர்ப்படுமென்பதாம். உறியின் மேல்வைகும்பாற்குட மெனவும், சுவர்த்தலையிலோடுங் கரப்பெனவும் விதித்த தநுபவம்.

இவை ஐந்துபாட்டானும், அருள் துணையும் இறைமையு மாகியும் ஆதாரமாகியும் நிற்றலையறியாதிருத்தலும், எவ்விடத்தும் இருப்பதனைக் காணாதுமயங்குதலும், அதனல் வருமின்பமெய்தாமையும், அதனமேற பற்றுச்செய்யாமையுமான உயிரின் குற்றங் கூறப்பட்டன. (௯)

இற்றை வரையிசைந்து மேதும பழக்கமிலா
வெற்றுயிர்க்கு வீடு மிகை.

(இ-ள்.) அநாதியே தொடங்கி இன்றளவும் அருளோடிரண்டறக்கலந்துநின்றும், சிறிதும் அதிற்றோய்ந்த பழமை தோற்றுதலில்லாத வெறிய உயிர்கட்கு வீடுசேர்தலென்பது மிகுதி. எனவே தகாதென்பதாம் என்க.

வெறுமை பயன்கொளாமை. பழமைதோற்றுதல் உலகவெறுப்புத் தோன்றுதல்.

இதனல் அருளோடு கலந்துநினறும் வீடுகூட நினையாதவுயிரினைப் பழித்துக் கூறப்பட்டது. (௧0)

அருளது நிலை முடிந்தது.
ஆகத்திருக்குறள - ௬௧.

---

௫ - வது. அருளுரு நிலை.

அஃதாவது, ஞானவடிவாகிய குரவனது தன்மை. அருளது நிலைகூறி, அருளாளும் வடிவினது நிலைகூறுதலின்,மேலையதிகாரத்தினேடு இதற்கியை புடைத்தெனக் கொள்க.

அறியாமை யுண்ணின் றளித்ததே காணுங்
குறியாகி நீங்காத கோ.

(இ-ள்.) தோன்றாத் துணையாய்க் கலந்துநின்று காத்து நடத்தின அருளே, கண்ணாற் காணப்படும் வடிவினை யுடையதாக விட்டு நீங்காத குரிசில் என்க.

இதனல் அருள் குருவடிவு கொண்டுவந்தமை கூறப்பட்டது.

அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்றி யதனைச்
சகத்தவருங் காண்பாரோ தான்.

(இ-ள்.) ஓர் இல்லின்கண் ஒருவர் கொண்டபிணியை அவ்வில்லின் கண் வாழ்வார் அறிவதன்றி, அதனைச் சேய்மைக்கண்ணராகிய உலகத்தார் அறியவல்லவரோதாம் என்க.

தான் என்பது அசைநிலை. ஓகாரம் எதிர்மறை.

இதனால் இங்ஙனம் வடிவுகோடற்கு அருளாதல் வேண்டுமோ வென்னும் ஐயத்தினை யகற்றி வலியுறுத்தப்பட்டது. (உ)

அருளா வகையா லருள்புரிய வந்த
பொருளா ரறிவார் புவி.

(இ-ள்.) படைப்பு நிலை ஈறு மறைப்பு என்னும் நான்கினையுந் தோன்றாது செய்தவாறுபோல, அருளென்னுந் தொழிலினையும் தான் பண்ணாது போலப் பண்ணும்படி, மாநுடவடிவென்னும் அங்கியால் மறைத்துக் கொடுவந்த உண்மைப்பொருளே இக்குருவடிவென்பதனை அறியமாட்டாதது உலகு. எனவே தம்போலொருமாநுடராகநினைக்குமென்பதாம்என்க.

பொய்யிருண்ட சிந்தைப் பொறியிலார் போதமா
மெய்யிரண்டுங் காணார் மிக.

(இ-ள்.) நிலையாத காயவாழ்க்கையினையும், ஆணவமலத்தால் மறைந்தவுணர்வினையும் உடையராய், ஞானமென்னுஞ் செல்வத்தினை எய்துதலிலாதார், அறிவுமயமாகிய அருளும், அவ்வருளான் ஆகிய தேசிகவடிவும் என்னு முண்மைப்பொருளிரண்டினையும் சிறிதுமறியமாட்டாா என்க.

இத்தன்மயவாகிய ஆசாரியவடிவினை, அருள்கொண்ட வடிவமாக வுணராராகவே, நின்மலமாய் அகண்டமாய் சின்மயமாய் ஒழிவற நிறைந்த, அவ்வருளினையும் உணரமாட்டாரென்பது கருத்து. (௪)

பார்வையென மாக்களைப் பற்றிப் பிடித்ததற்காம்
போர்வையெனக் காணார் புவி.

(இ-ள்.) விலங்குகள் பறவைகளைப் பிடித்தற்கு அவ்வவற்றின் வடிவாற்செய்த தீவகம்போல, மிக்கதெய்வ வடிவங்கண்டு அஞ்சிவெருளாது, மனிதரைத் தன்வயத்தாக்கிக் கோடற்பொருட்டு அருள் போர்த்துக் கொண்ட மாநுடவுருவாகிய குருவடிவினை, போர்வையாக அறியமாட்டாவாம் இவ்வுலகு என்க.

இவை மூன்றுபாட்டானும் அகளமாய்நிறைந்த அருளே குருவுருவுதரித்து வந்ததென்பதனை அறியாதார் இழிபு கூறப்பட்டது. (௫)

எமக்கெ னெவனுக் கெவைதெரியு மவ்வத்
தமக்கவனை வேண்டத் தவிர்.

(இ-ள்.) நீ குருவுண்மை கொண்டமையால் எமக்கு வரும்பயனென்னை? யாவ னொருவனுக்கு யாவைசில நூற்பொருள்கள் குரவனையின்றி உணர முன்னேடுபின்மலைவறத்தோன்றும், அந்நூற்பொருள்கள் அவனைத் [தம]க்குக் குரவனாக அவாவிநிற்கும் பொழுது இமமறுதலையினை ஒழி[த்த]யாக என்க.

குருவுண்மை கொள்ளாயாயின் என்ப தெஞ்சி நின்றது.

இதனால் யாதொருநூற் பொருள்களுங் குரவனையின்றி யுணரப்படாவென்பது கூறப்பட்டது.

விடநகுல மேவினுமெய்ப் பாவகனின் மீளுங்
கடனிவிருள் போவதெவன் கண்.

(இ-ள்.) விடமானது கீரி தானேவந்து தீண்டினுமீளாது, அதன்வடிவினைப்பாவிப்பானொருவனால் மீளுமாறுபோலவே, இவனுடைய திருநோக்கினால் ஆணவவிருள் நீங்கு முனக்கு என்க.

இறைவன் அறுதியே உயிரோடு கலந்து நிற்பினும் குருவுருக்கொடு வந்தல்லது பாசம் நீங்காதென்பதாயிற்று. இது சகலரைக் குறித்து நின்றது.

இதனால் ஆசாரியனால் பாசம் நீங்கவேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அகலத் தருமருளை யாக்கும் வினைநீக்குஞ்
சகலர்க்கு வந்தருளுந் தான்.

(இ-ள்.) கலையினின்றும் நீங்கின விஞ்ஞானகலர்க்கும் பிரளயாகலர்க்கும் நிராதாரமாய்நின்று அருளைவிளக்கும், கன்மமலச் சேதனம் பண்ணுதற்குப் பக்குவராகிய சகலர்க்கும் குருவுருவினை யாதாரமாகக் கொண்டவர்போலத் தானேவந்தநுக்கிரகம் பண்ணும். எனவே அவ்வா றருள்புரிதல் சகலர்க்குக் கூடாதென்பதாம் என்க.

பிரளயாகலர்க்குக் கலைநீங்கலாவது அதன் வயத்ராகாதிருத்தல். குவ்வுருபு விகாரத்தால் தொக்கது. முதலிருவர்க்கு "நிராதாரமாகிக்கரையிலருட்பரந் துவிதா சத்திநிபாதத்தால்" என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அருள் மானுடச்சட்டைசாத்தி வருவதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

ஆரறிவா ரெல்லா மகன்ற நெறியநூரும
பேரறிவான் வாராத பின்.

(இ-ள்.) மந்திரமுதல் கலையீறாகிய மூவிரண்டு அத்துவாவுங்கடந்த வீட்டுநெறியினை வெளிப்படுத்தும் நிறைந்த ஞானத்தினையுடைய இறைவனே குருவுருக்கொண்டு வாராதவிடத்து, அதனை அறியவல்லார்யார். எனவே ஒருவருமில்லை யென்பதாம் என்க.

இதனால் நிறைந்த அறிவனாகிய இறைவனே உருக்கொடுவரினல்லது உண்மையையுணர்தல் கூடாதென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

ஞான மிவனொழிய நண்ணியிடு நற்கல்நற்
பானு வொழியப் படின்.

(இ-ள்.) அருள்வடிவாகிய குரவனையன்றி யொருவற்கு ஞானமுண்டாதல்கூடும், ஆதித்தனையன்றி மாசிலாச்சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்து நெருப்புத் தோன்றுமாயின். எனவே இரண்டுமில்லை யென்பதாம் என்க.

இதனால் திருவடிஞானம் குரவனையின்றியமையாச் சிறப்பிற்றென மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (க0)

அருளுருநிலை முடிந்தது.

ஆகத்திருக்குறள் - ருக.

௬ - வது. அறியுநெறி.

அஃதாவது, உண்மைப்பொருளையுணருமுறைமை. அருளுருநிலைகூறி அதனாலறியும் பொருளுண்மைகூறுதலின், மேலையதிகாரத்தினோடு இதற்கியைபுண்மையறிக

நீடு மிருவினைக ணேராக நேராதல்
கூடுமிறை சத்தி கொளல்.

(இ-ள்.) ஒன்றையொன்றொவ்வாது மிக்குவளர்ந்துவரும் புண்ணிய பாவங்களிரண்டுமே தம்மி லொப்பாகவரும் பருவத்திலே யுண்டாகும், சிவனுடைய சத்திபதிதல் என்க.

நேராக நேராதல் ஓர்புண்ணியத்துக் கோர்பாவமோர்வகையா னேர்திருத்தலாம். அதுவன்றி வாக்குமனங் காயமென்னு மூவகையாலியற்றப்பட்ட புண்ணியங்கள் முழுவதுமோர்பங்கும், பாவங்கள முழுவதுமோர்பங்குமாகப் பொன்னும் இரும்பும் கன்மத்தாற்றுலையொக்கத் தூங்குதல்போலப், பலத்தாற் சமனாதல. சத்திபதிதலாவது நிலையாத இயல்பினையுடைய வுலக நடையினையஞ்சி வீட்டுநெறியினை விரும்பும் வண்ணம் உயிர்களதுணர்வினைத் திருந்தச்செய்தல். ஒன்றையொன் றேற்றத் தாழ்வுபடில் அவையவை யிகல்செய்திழுக்கு மெனபதாம்.

இதனால் உண்மை யுணர்தற் கேதுவான சத்திபதியு மெல்லைகூறப்பட்டது. (௧)

ஏக னனேக னிருள்கரும மாயையிரண்
டாகவிவை யாறனாதி யில்.

(இ-ள்.) ஒருவனாகிய இறைவனும், அளவிலவாகிய வுயிர்களும், இருள் வடிவாகிய ஆணவமலமும், கன்மமலமும, சுத்த மசுத்தமென்னுமிருவகை மாயைகளுமாகிய இப்பொருள்கள் ஆறும் அனாதியாகியபொருள்கள் என்க.

அனேகன் என்பதில் ஈற்றுமகரம் னகரமாய்த் திரிந்து நின்றது. இவையாறுமென அஃறிணை வாசகங்கொண்டு மிகவினால்முடிந்த திணைவழுவமைதி. ஆறுமென்னு முற்றும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது.

இதனால் நித்தியப்பொருள்களிவையெனத் தொகுத்துக்கூறப்பட்டது. (௨)

செய்வானுஞ் செய்வினையுஞ் சேர்பயனுஞ் சேர்ப்பவனு
முய்வா னுளனென் றுணர்.

(இ-ள்.) புண்ணியபாவங்களைப் பண்ணும் புருடனும், அவனாற்செய்யப்படும வினைகளும், அவற்றின் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களும், அவற்றைக் கூட்டியருத்து மிறைவனுமென்னு மிந்நான்குதிறத்தினை யுடையனாக வுன்னையறிவாயாக; மாணவகனே! நீ கதிசேர்தற்பொருட்டு. எனவே இவை உணராதிருக்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கறாது பிறவித் துன்பமுறுமென்பதாம் என்க.

உடையனாதல் இருவினைகளைச் செய்திறைவனா லவற்றின்பயனை நுகர்தற்குத் தானுரியனாதல. (௩)

ஊனுயிரால் வாழு மொருமைத்தே யூனோடுயிர்
தானுணர்வோ டொன்றாந் தரம்.

(இ-ள்.) உடம்பானது உயிரோடுகூடிப்பிரிப்பின்றி நடைபெறுமொற்றுமையினை யுடைத்து, அவ்வுடம்போடுயிர்கணிறைந்த ஞானத்தோடு கூடி யொன்றுபட்டு வேறறநிலைபெறுந் தகுதியன. எனவே உலகத்துயிர் போலக் கலந்துநின்று நடத்துமென்பதாம் என்க.

உடம்பென்ற பொதுவகையால் ஐவகையுடம்பு மடக்கும். அவையடங்கவே நிலமுதல் நாதமீறாகிய தத்துவமெல்லா மடங்குமெனக்கொள்க. (௪)

தன்னிறமும் பன்னிறமுந் தானுங்கற் றன்மைதரும்
பொன்னிறம்போன் மன்னிறமிப் பூ.

(இ-ள்.) அடுத்த பலவன்னங்களையுங் கவர்தலும் அவையடுத்திருக்கினுந் தன்னிறமே காட்டிநிற்றலுமாகிய படிகத்தினது தன்மையிரண்டிற்கும் தான்காரணமாகி நின்று பண்ணும் சூரியன் கிரணம்போலாம், இவ்வுலகிற்கு இறைவனது சுடராகிய ஞானசத்தி. எனவே கட்டு வீடென்னுமிரண்டிற்குந் தானென்றே காரணமென்பதாம என்க.

இவை மூன்றுபாட்டானும் இறைவனுலகினை நடத்துமாறு கூறப்பட்டது. (௫)

கண்டொல்லை காணுநெறி கண்ணுயிர் நாப்பணொளி
யுண்டில்லை யல்லா தொளி.

(இ-ள்.) நினைவினையுடைய வுயிரினது நடுவாக ஞானவொளிக்குநிலையுண்டாதல் வேண்டுமென்றாயின் வாயில்வழியாற்புலன்களையுற்றுப்பார்த்து விரைவிலுணரு முறைமையில்லை என்க.

குரவனுலன்றி யுரைகொண்டுணர்தலரிதெனக்கொள்க. நடுவாக நிற்றல் கலந்து நிற்றல்.

இதனால் ஞானமுன்னிற்பினல்லது அறிதல் கூடாதெனபதோ ரநுபவவகையால் விளங்கக் கூறப்பட்டது. (௬)

புன்செயலி னூடும் புலன்செயல்போ னின்செயலை
மன்செயல தாக மதி.

(இ-ள்.) புருடனது சிறுதொழிலின்வழியே திரிபின்றி நடக்கு மிந்திரியங்களது செயல்போல, மாணவகனே! நின்னுடைய செய்தியையும் இறைவனது கிரியாசத்திவழியேயவ்வாறு நடப்பதாகக்கருதுவாயாக. எனவே அவ்வாறு கருதவே வினைத்தொடர்பின்றிப் பிறவிநீங்கி நிற்பனென்பதாம் என்க.

இதனால் இறைவனது செயல்வழி நிற்றல் கூறப்பட்டது. (எ)

ஓராதே யொன்றையுமுற் றுன்னாதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

(இ-ள்.) ஞான மெவ்வண்ணமிருக்குமோவென் றோராயாமல், அதனையும் விடயங்கள்போலக் குறிக்கொண்டுன்றி நினையாமல், நீயாகமுன் சென்று மேற்கொண்டு காண்டலுஞ்செய்யாமல், உன்னைக்கண்ட ஞானத்தினைக் காண்பாயாக என்க.

இவ்வா றசைவின்றி நிற்கவே அவ்வகண்டமாகிய ஞானந்தானே தோன்றுமென்பது கருத்து. (அ)

களியே மிகுபுல னுக்கருதி ஞான
வொளியே யொளியா வொளி.

(இ-ள்.) இத்தன்மையவாகிய ஞானத்தினைக் காணப்பெற்றமையால் வருமகிழ்ச்சியைப் பெரியவிடயமாகநினைந்து, ஞானமாகியவொளியன்றி வேறுனக்கோரொளியின்றாகும்படி அதனுட்புக்குக்காந்துநிற்பாயாகஎன்க.

காந்துநிற்றல் விகற்பமறக் கூடிநிற்றல். (௯)

கண்டபடி யேகண்டு காணாமை காணாமை
கொண்டபடி யேகொண் டிரு.

(இ-ள்.) ஞானமான துனக்கு யாதொருபடியே வெளிப்பட்டது அப்படியே நீயும் கண்டறியாமையாகிய அதீதாவத்தை வந்து தோன்றாமல் யாதொருபடியுன்னை விழுங்கிற்றப்படியே நீயும் விழுங்கக்கொடுத் திருப்பாயாக என்க.

இம்மூன்றுபாட்டானு ஞானத்தினைக் காணுமாறும், கண்டாலதனுட் கலக்குமாறும், அவ்வழிதன்னை அதன் வயத்தனுக்குமாறும் கூறப்பட்டன. மாணவகனே யென்ப திம்மூன்றிற்குங்கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது. (௬0)

அறியுநெறி முடிந்தது.

ஆகத்திருக்குறள் - ௬௬.

எ-வது. உயிர் விளக்கம்.

அஃதாவது, ஆன்மசுத்தி பண்ணும்படி அறியுநெறியிற் கூறியவாற்றான் அறிந்தபடிநின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுத்தல் கூறினமையின், மேலையதிகாரத்தினோடிதற்கியை புடைத்தெனக் கொள்க.

தூநிழலார் தற்காருஞ் சொல்லார் தொகுமிதுபோற்
றானதுவாய் நிற்குந் தரம.

(இ-ள்.) கோடையான் வெதுமபினோன் குளிர்ந்த நிழலையடைதற்கு அடைதியென வொருவருஞ் சொல்லார், தானே விரைவினடையுந் தன்மையினையொக்கும், மாயாவிகாரவெம்மையான் வருந்தினோ னொருவன் தானவ்வருளினையடைந்ததுவாய் நிற்குமுறைமை. எனவே உலகவெறுப்பினலலது அருளினை யடைதல் கூடாதென்பதாம் என்க.

இதனால் அருளினையடைதற்கு ஏதுகூறப்பட்டது. (௧)

தித்திக்கும் பாலுமுங் கைக்குந் திருந்திநோய்
பித்தத்தின் றன்றவிர்ந்த பின்.

(இ-ள்.) குற்றந்தீர்ந்தநாவானது பித்தநோயினின்றும் தான்நீங்கின பின்னர்முன்கைத்தபாலும் தித்திக்கும் அதனைத்தானுங்கண்டறியும்என்க.

மலவிருள் தீர்ந்தபின்னர் முன்னந்திரோபவித்து நின்றமருளும் அருள்வடிவாகி வெளிப்படும், அதனையுயிர்களுங்காணுமென்பது பொருள். மாசுதீரின்விளங்கித் தோன்றுந்தன்மையினையுடையது உயிரென்பதற்கு உவமித்து இதனைத்திருந்திடு நாவென்றருளிச்செய்தார். இதுவும் ஒட்டென்னு மலங்காரம்.

இதனால் அருள்வெளிப்படுங் காலமும், உயிர் அதனைத்திருந்திக் காணுங்காலமு மொன்றென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

காண்பா னொளியிருளிற் காட்டிடவுந் தான்கண்ட
வீண்பாவ மெந்நாள் விழும்.

(இ-ள்.) ஒளிவடிவாகிய ஞானம், தன்னைக் கண்டறிதற்பொருட்டு மலவிருளிலே மருண்டு கிடக்கின்ற வுயிர்கட்குத் தன்னை வெளிப்படுத்தவும், அதனை நாடாது உயிர்தானே காண்பதாகக் கண்டமையாலே வுறிதேவரும்பாவ மென்னபயனைச் செய்ததாய் வந்துமுற்றும் என்க.

உடம்பென்ற பொதுவகையால் ஐவகையுடம்பு மடங்கும். அவையடங்கவே நிலமுதல் நாதமீறாகிய தத்துவமெல்லா மடங்குமெனக்கொள்க. (ரு)

தன்னிறமும் பன்னிறமுந் தானாங்கற் றன்மைதரும்
பொன்னிறம்போன் மன்னிறமிப் பூ.

(இ-ள்.) அடுத்த பலவன்னங்களையுங் கவர்தலும் அவையடுத்திருக்கினுந் தன்னிறமே காட்டிநிற்றலுமாகிய படிகத்தினது தன்மையிரண்டிற்கும் தான்காரணமாகி நின்று பண்ணும சூரியன் கிரணம்போலாம், இவ்வுலகிற்கு இறைவனது சுடராகிய ஞானசத்தி. எனவே கட்டு வீடென்னுமிரண்டிற்குந் தானொன்றே காரணமென்பதாம என்க.

இவை மூன்றுபாட்டானும் இறைவனுலகினை நடத்துமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

கண்டொல்லை காணுநெறி கண்ணுயிர் நாப்பணொளி
யுண்டில்லை யல்லா தொளி.

(இ-ள்.) நினைவினையுடைய வுயிரினது நடுவாக ஞானவொளிக்குநிலையுண்டாதல் வேண்டுமன்றாயின் வாயில்வழியாற்புலன்களையுற்றுப்பார்த்து விரைவிலுணரு முறைமையில்லை என்க.

குரவனுலன்றி யுரைகொண்டுணர்த லரிதெனக்கொள்க. நடுவாக நிற்றல் கலந்து நிற்றல்.

இதனால் ஞானமுன்னிற்பினல்லது அறிதல் கூடாதென்பதோ ரநுபவவகையால் விளக்கக் கூறப்பட்டது. (எ)

புன்செயலி னோடும் புலன்செயல்போ னின்செயலை
மன்செயல தாக மதி.

(இ-ள்.) புருடனது சிறுதொழிலின்வழியே திரிபின்றி நடக்கு மிந்திரியங்களது செயல்போல, மாணவகனே! நின்னுடைய செய்தியையும் இறைவனது கிரியாசத்திவழியேயவ்வாறு நடப்பதாகக்கருதுவாயாக. எனவே அவ்வாறு கருதவே வினைத்தொடர்பின்றிப் பிறவிநீங்கி நிற்பரென்பதாம் என்க.

இதனால் இறைவனது செயல்வழி நிற்றல் கூறப்பட்டது. (எ)

ஓராதே யொன்றையுமுற் றுன்னாதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

(இ-ள்.) ஞான மெவ்வண்ணமிருக்குமோவென் றாராயாமல், அதனையும் விடயங்கள்போலக் குறிக்கொண்டின்றி நினையாமல், நீயாகமுன் சென்று மேற்கொண்டு காண்டலுஞ்செய்யாமல், உன்னைக்கண்ட ஞானத்தினைக் காண்பாயாக என்க.

இவ்வா றசைவின்றி நிற்கவே அவ்வகண்டமாகிய ஞானந்தானே தோன்றுமென்பது கருத்து. (அ)

களியே மிகுபுல னக்கருதி ஞான
வொளியே யொளியா வொளி.

(இ-ள்.) இத்தன்மையவாகிய ஞானத்தினைக் காணப்பெற்றமையால் வருமகிழ்ச்சியைப் பெரியவிடயமாகநினைந்து, ஞானமாகியவொளியன்றி வேறுனக்கோரொளியின்றாகும்படி-அதனுட்புக்குக்காந்துநிற்பாயாகவென்க.

காந்துநிற்றல் விகற்பமறக் கூடிநிற்றல். (கூ)

கண்டபடி யேகண்டு காணாமை காணாமை
கொண்டபடி யேகொண் டிரு.

(இ-ள்.) ஞானமான தனக்கு யாதொருபடியே வெளிப்பட்டது அப்படியே நீயும் கண்டறியாமையாகிய அதீதாவத்தை வந்து தோன்றாமல் யாதொருபடியுன்னை விழுங்கிற்றப்படியே நீயும் விழுங்கக்கொடுத் திருப்பாயாக என்க.

இம்மூன்றுபாட்டானு ஞானத்தினைக் காணுமாறும், கண்டாலதனுட் கலக்குமாறும், அவ்வழிதன்னை அதன் வயத்தனுக்குமாறும கூறப்பட்டன. மாணவகனே யென்ப திம்மூன்றிற்குங்கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது. (௧0)

அறியுநெறி முடிந்தது.

ஆகத்திருக்குறள் - ௬௧.

எ - வது. உயிர் விளக்கம்.

அஃதாவது, ஆன்மசுத்தி பண்ணும்படி அறியுநெறியிற் கூறியவாற்றான் அறிந்தபடிநின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுத்தல் கூறினமையின், மேலையதிகாரத்தினோடிதற்கியை புடைத்தெனக் கொள்க.

தூநிழலார் தற்காருஞ் சொல்லார் தொகுமிதுபோற்
றானதுவாய் நிற்குந் தரம்.

(இ-ள்.) கோடையான் வெதும்பினோன் குளிர்ந்த நிழலையடைதற்கு அடைதியென வொருவருஞ் சொல்லார், தானே விரைவினடையுந் தன்மையினையொக்கும், மாயாவிகாரவெம்மையான் வருந்தினோ னொருவன் தானவ்வருளினையடைந்ததுவாய் நிற்குமுறைமை. எனவே உலகவெறுப்பினல்லது அருளினை யடைதல் கூடாதென்பதாம் என்க.

இதனால் அருளினையடைதற்கு ஏதுகூறப்பட்டது. (௧)

தித்திக்கும் பாலுணுங் கைக்குந் திருந்திடுநாப்
பித்தத்தின் றன்றவிர்ந்த பின்.

(இ-ள்.) குற்றந்தீர்ந்தநாவானது பித்தநோயினின்றும் தான்நீங்கின பின்னர்முன்கைத்தபாலும தித்திக்கும் அதனைத்தானுங்கண்டறியும்என்க.

மலவிருள் தீர்ந்தபின்னர் முன்னந்திரோபவித்து நின்றமருளும் அருள்வடிவாகி வெளிப்படும், அதனையுயிர்களுங்காணுமென்பது பொருள். மாசுதீரின்விளங்கித் தோன்றுந்தன்மையினையுடையது உயிரென்பதற்கு உவமித்து இதனைத்திருந்திடு நாவென்றருளிச்செய்தார். இதுவும் ஒட்டென்னு மலங்காரம்.

இதனால் அருள்வெளிப்படுங் காலமும், உயிர் அதனைத்திருந்திக் காணுங்காலமுமொன்றென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௨)

காண்பா ளொளியிருளிற் காட்டிடவுந் தான்கண்ட
வீண்பாவ மெங்நாள் விழும்.

(இ-ள்.) ஒளிவடிவாகிய ஞானம், தன்னைக் கண்டறிதற்பொருட்டு மலவிருளிலே மருண்டு கிடக்கின்ற வுயிர்கட்குத் தன்னை வெளிப்படுத்தவும், அதனை நாடாது உயிர்தானே காண்பதாகக் கண்டமையாலே வறிதே வரும்பாவ மென்னபயனைச் செய்ததாய் வந்துமுற்றும் என்க.

ஓர் புலனுணர்வான் வரும் பாவம்போலாது வாளா வருதலின் வீண்பாவமென் றருளிச்செய்தார். பித்தம் பாலானன்றி மற்றொன்றானுந் தீராவாறுபோல, மலமும் அருளாலன்றிப்பிறிதொன்றால் தீராதென்பதூஉம், அருள் மறைந்துநில்லாது வெளிப் பட்டு நிற்பினும் அந்நாக்குச்சுவைகாண்டல்போலத் தானே காண்டல் கூடாதென் பதூஉம், இதனுட் கொண்டுகிடந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இதனால் அருளை முன்கொண்டு காணுக்கால் குற்றமுடைத்தென்பது கூறப் பட்டது. (௩)

ஒளியு மிருளு மொருமைத்துப் பன்மை
தெளிவு தெளியார் செயல்.

(இ-ள்.) பலவாய பொருள்கடம் பன்மை தோன்றாது ஒருபடித்தாயி ருத்தல், ஒளியின் கண்ணும் இருளின்கண்ணுமொக்கத்தெளிந்துநிற்றலும் மருண்டு நிற்றலுமாய செயல்கள் அவ்விடத்துப்பேதம் என்க.

பிறிதொன்றுந் தோன்றாதென்பது கருத்து.

இதனால் அருளோடுகூடி நிற்றல் ஒருவகையால் இருளோடு கூடிநிற்றல்போலு மென்பது கூறப்பட்டது. (௪)

கிடைக்கத் தகுமோநற் கேண்மையார்க் கல்லா
லெடுத்துச் சுமபபாரை யின்று.

(இ-ள்.) நல்ல கேளிரை யுடையார்க்கல்லால் தம்மேல் பாரமுழுதுஞ் சுமத்தச் சுமக்குமொருவனை யிப்பொழுதே கிட்டுதல்கூடுமோ என்க.

நற்கேண்மையென் றருளிச்செய்தார் அருளோடு கூடியதென்பதற்கு. "சிவனு மிவன் செய்தியெல்லா மென்செய்தி யென்றும் செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும் - பவமகல வுடனாகி நின்றுகொள்வன் பரியார் பாதகத்தைச் செய்திடி னும் பணியாக்கி விடுமே" எனறருளிச் செய்தவாறுகாண்க.

இதனால் அருளாகுங்கேண்மையினையுடையார்க்குத் தன்னையடைந்தார் வினைக ளெல்லாம் அவரைத் தொடராது தன்செயலாகக்கொள்ளு ஞேயம் வெளிப்படுத லெளிதென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

வஞ்ச முடனொருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினனோ போயினனோ சொல்.

(இ-ள்.) ஒருவன் சேமித்த பொருளினை ஒருவன் களவினால் கவர்ந்து கொண்டேக, மற்றவனுறங்குதல் செய்தானோ, அவ்விடம் விட்டுநீங்கு தல் செய்தானோ, மாணவகனே! சொல்வாயாக என்க.

இதுவும் முன்னரதுவும் ஒட்டென் னுமலங்காரம்.

இதனால் அதுபோலக் கேடின்றி நிரம்பிநிற்குஞானசத்தியினைவஞ்சித்து அதன் முதலாய ஞேயத்தினை யுடைத்தாதல் அரிதென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

தனக்குநிழ லின்று மொளிகவருந் தம்ப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

(இ-ள்.) தனக்கெனவேறோரொளிதோன்றாதவண்ணம் சூரியகிரணத் தாற் கவர்ந்துகொள்ளும் படிகத் தூண்போல, ஆன்மா தன்னுடையபோ தந்தோன்றாதுநிற்கும் வண்ணம் அருள் கவர்தலைச்செய்யுமாயின் அந்நிலை யே யிருளானது தன்பால் நிலைபெறாது நீங்கும். எனவே சூரியகிரணத்தி னுள்ளே தன்னைக்கொடுத்து நிற்கும் படிகம்போல ஆன்மாவுந் தன்னை அருளினுள்ளே கொடுத்து நிற்றல்வேண்டு மென்பதாம் என்க.

இதனால் ஆன்மாவை அருள் தன்வயத்தாக்குமாறு கூறப்பட்டது. (௭)

உற்கைதரும் பொற்கை யுடையவர்போ லுண்மைப்பி
னிற்க வருளார் நிலை.

(இ-ள்.) தழற்கொள்ளியினைப் பிடித்திருக்கு மழகியகையினையுடையோர், தாம்வேண்டிய பொருள்களைக் காணுமளவும் அதனைமுன்னிட்டுத் தாம் பின்னிற்கு மாறுபோல, ஞேயமானது வெளிப்படுமளவும் அருளைத் தமக்கு முன்னாக்கித் தாம் அதன்பின்னிற்றலே அருளோடு பொருந்தி நிற்கு நிலையாவது என்க.

இதனால் அருளோடு பொருந்திநிற்குமுபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

ஐம்புலனாற் றான்கண் டகன்றா லதுவொழிய
வைம்புலனார் தாமா ரதற்கு.

(இ-ள்.) மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவிகளால் தாம் கண்டறிந்த விடயங்களுள் ஒன்றல்லவாயின், அவ்வருளானேயன்றிப் பேரின்பமாகிய நேயத்தினையடைதற்கவ்வைம்பொறிகள்தான் ஆர்? உயிர்கள் தாம் ஆர்? என்க.

சுட்டிறந்து நின்றமையால் இவர்க்கடைத லுரிமையில்லையென்பார் ஆறொன்றருளிச்செய்தார். (க)

தாமே தருமவனைத் தம்வலியி னாற்கருத
லாமே யிவனா ரதற்கு.

(இ-ள்.) ஒருபொருளினை யொருவற்குத் தாமே கருத்தாகநின்று விரும்பித்தருதற்கு உரியானைத் தம்வலியால் தந்தவராகநினைத்தல் முறைமையன்றே, ஆதலால், அவ்வருளாற்பெறும்பேரின்பத்திற்கு அப்பெற்றியினையடைய நிற்கும் இவன் யார் என்க.

இவை இரண்டுபாட்டானும் பேரின்பமாவ தருளாலேயன்றிக் கரணங்களோடு கூடியும் தனித்தும் உயிர்களால் அடையப்படா தென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

உயிர்விளக்கமுடிந்தது.

ஆகத்திருக்குறள் - எக.

அ - வது. இன்புறு நிலை.

அஃதாவது, ஆன்மலாபமடையு முறைமை. ஆன்மசுத்திகூறிப்பின்ன ரதனை லெய்தும் பயன்கூறினமையின் மேலையதிகாரத்தினோடு இதற்கியை புண்மையறிக.

இன்புறுவார் துன்பா ரிருளி னெழுஞ்சுடரின்
பின்புகுவார் முன்புகுவார் பின்.

(இ-ள்.) முன்னர் ஞானத்தினைப் பின்னிட்டுத் தாமதற்கு முன்செல்வாராகில் துன்புற்றவரே, பின்னர் மிக்க துன்பினைச்செய்யு மலவிருளிலே நின்று மெழுந்த ஞானவிளக்கினை முன்னிட்டுத் தாமதன்பின் செல்வாராகில் பேரின்பத்தினையடைவார் என்க.

துன்பவின்பமடைதற்குக்காரணம் ஞானத்திற்கு முன்பின் சேறலாயிற்று. கட்டுற்று நின்றவர்க்கும் வீடடைபவர்க்குந் தம்முள் வேற்றுமை யிதுவென்பதுமாம்.

இதனால் பேரின்பத்தை யெய்துவா ரிவரென்பது கூறப்பட்டது. (க)

இருவர் மடந்தையருக் கென்பயனின் புண்டா
மொருவ னொருத்தி யுறின்.

(இ-ள்.) இரண்டுபேர் மகளிர்க்குத் தம்புணர்ச்சியால் வரும்பய னென்னை? ஓர் புருடனு மோர்மகளுந்தம்மிற் புணர்வாராயினன்றே யின்ப முண்டாவது என்க.

உயிர்க்கும் அருட்குமுதலாயநேயம் வெளிப்படினல்லது இன்பமுண்டாகாதெ ன்பதுபொருள். ஒருவனொருத்தியென்னும் உவமம் தலைமையும் தன்மையும்பற்றிவந் தது. இதற்கிவ்வாறன்றி யுயிரினைப் பெண்ணியல்பினதாக்வும் இறைவனை யாணியல் பினதாகவும் அறிவில்லார் கூறுமது பொருளன்று; அன்னவியற்கை அசேதனவடி விற்கல்லது சேதனவடிவிற் கின்றாதலான்.

இதனால் பேரின்பத்தினையெய்து மெல்லை கூறப்பட்டது. (உ)

இன்பதனை யெய்துவார்க் கீயு மவர்க்குருவ
மின்பகன மாதலினா லில்.

(இ-ள்.) தன்னைவந் தடையுமவர்க்குப் பேரின்பத்தினைவழங்கும் அவ் விறைவன் தனக்கு வடிவம் ஆநந்தமயமாதலால், தான் தன்னை நுகர்வ தில்லை என்க.

அநாதியே யாணவமலத்தால் மறைப்புண்டு அதுநீங்கி இப்பொழுது நவமாக வந்ததுபோலக்கருதுமுயிர்கள்போலாது,இறைவன் அநாதிமலமுத்தனாதலான் அவற் கில்லை யென்றருளிச்செய்தார். புதிதாக வந்ததன்றென்பது கருத்து.

இதனால் உயிர்களுக்குக் கொடுப்பதன்றி இறைவன் தானுமவ்வின்பத்தினை நுகர் வனோவென்னுஞ் சங்கையினையகற்றிக்கூறப்பட்டது. (௩)

தாடலைபோற் கூடியவை தானிகழா வேற்றின்பக்
கூடலைநீ யேகமெனக் கொள்.

(இ-ள்.) தாள் தலை யென்னுஞ் சொல்லிரண்டுந் தம்பொருள் பிரிந்து தோன்றாது பொருந்தியவாறுபோல், புணர்ச்சிக்கணொருகாலு முண்டா காத வேற்றுமையினையு மின்பத்தினையு முடைய கலப்பினையிறைவனோ டொன்றுதலெனக்கொள்வாயாக மாணவகனே என்க.

அச்சொற்கள் ஓரொருகாற் பிரிதலும், புணர்வாற் றாம்பெறும்பயனின்மையுங் கருதி, இவை யன்னவல்லவென்பதற்கு நிகழாவேற்றின்பக் கூடலென் றருளிச்செய் தார். தாளுந்தலையுமென்னுஞ் சொற்களாற்கூறியது, உயிரினது தாழ்வு மிறைவனது உயர்வுங் காட்டுதற்காம்.

இதனால் ஞேயத்தழுந்தி யொன்றுபட்டு நிற்குநிலை கூறப்பட்டது. (௪)

ஒன்றாலு மொன்றா திரண்டாலு மோசையெழா
தென்றாலு மோரிரண்டு மில்.

(இ-ள்.) இறைவனையு முயிரினையு மொன்றென்போமாயினும் பின் னர்ப்பொருந்தவேண்டுவதில்லை,இரண்டென்போமாயினுந்தம்முட்டாக்கிய வொலியெழுதலைச்செய்யாது, ஆதலாலொருபொருளுமல்ல இரண்டாவது மில்லை என்க.

இதனால்இறைவனையும்உயிரினையுமேகமென்பாரையுமிரண்டென்பாரையுமறுத்து அத்துவிதங்கூறப்பட்டது. அத்துவிதமாவது தம்மிற்கலப்பால் அநந்நியமாயிருத்தல்.

உற்றாரும் பெற்றாரு மோவா துரையொழியப்
பற்றாரு மற்றார் பவம்.

(இ-ள்.) பேரின்பமாகிய முத்தியினை யடைந்தாரும், அதற்கு நேரே காரணமாகிய சமாதியை யடைந்தாரும், மெய்ப்பொருளினை யொருகாலு நீங்குதல் செய்யார். அவ்வாறு வாக்கிறக்கும்படி அதனைப்பற்றி நில்லா தாரும் பிறப்பினை யற்றவர் என்க.

உரையொழியப்பற்று ரென்றதனால் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாகிய நிலையின் கண்ணிற்பரென்பதாம். பிறப்பற்றாரென்பது பதமுத்திகளையடைவாரென்பதுகருத்து.

இதனால் வீட்டினையடைவாரது வகைமை கூறப்பட்டது. (சு)

பேயொன்றுந் தன்மை பிறக்கு மளவுமே
நீயொன்றுஞ் செய்யாம னில்.

(இ-ள்.) பேய் பிடியுண்டோரது தன்மை யுனக்குண்டாமளவு நீமேல் யாதொரு செயலுஞ்செய்யா தசைவற நிற்பாயாக என்க.

பேய்பிடியுண்டாரது செயலெல்லாம் பேயின்செயலாமாறுபோல உன்செயல னைத்தும் இறைவன்செயலாமளவுமென்பதுகருத்து. பின்னரச்சாதனையின்றென்ப தாம். இனியென்றதனான் முனனர்ச்செய்யவேண்டுவவனைத்துஞ் செய்துமுற்றிய தென்பதூஉம்பின்னிலைக்குச்செயலின்மையேவேண்டுவதென்பதூஉங்கண்டுகொள்க.

இதனால் சமாதிசெய்வோர்க் கதுமுதிர்ந்து கைவருமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

ஒண்பொருட்க ணுற்றா ருறுபயனே யல்லாது
கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போற் காண்.

(இ-ள்.) ஒள்ளியதாய மெய்ப்பொருளினது எல்லையைத் தலைப்பட் டார்க் கவ்விடத்தேயும் பேரின்பமேயன்றி மற்றுள்ள யோகமுதலிய தொழில்களியாவும் உறங்குவோர்கையிற் பண்டம்போல மெல்லெனத்தன்வயத் திலே நீங்குவதாக வறிதி. எனவே தாமேவலிதுநீப்பதன்றென்பதாம் என்க.

இதனால் அவர்சமயாசாரம் நீங்கு முறைமை கூறப்பட்டது. (அ)

மூன்றாய தன்மையவர் தம்மின் மிகமுயங்கித்
தோன்றாத வின்பமதன் சொல்.

(இ-ள்.) ஞாதுரு ஞான ஞேயமென்னு மூன்றுவகைப்பட்ட தன்மை யுஞ் சிவசீவபாவங்களிரண்டுந் தமமின் மிகவுங் கூடியகலப்பினாற் றோன்று தலைச் செய்யாத வின்ப மவ்விடத்து வார்த்தையாது என்க.

இதனால் அவ்வானந்தமிகுதியின் அதிசயங் கூறப்பட்டது. (கூ)

இன்பி னினிதென்ற வின்புண்டே லின்புண்டா
மன்பு நிலையே யது.

(இ-ள்.) எல்லா வின்பங்களினு மினிமை யுடைத்தென்று சிறப்பித் துச் சொல்லப்படும பேரின்பமாவ தொருவற்கன்பென்பது நிப்பொழுதுண் டாயி னிப்பொழுதேயுளதாம், அதுமிக்கவன்பினது நிலையே தனக்குநிலை யாக வுடையதாகலான் என்க.

இன்பென்ற பொதுமையா லமிழ்தநுகர்ச்சி முதலாயினவெல்லா மடங்கும். ஏகாரந் தேற்றம்.

இதனால்அன்புடையார்க்கப்பேரின்பமெளிதினினெய்துமென்பது கூறப்பட்டது.

இன்புறுநிலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருக்குறள் - அக.

க - வது. ஐந்தெழுத்தருணிலை.

அஃதாவது, ஐவகைப்பட்ட திருவெழுத்தாகிய அருளினது முறைமை. இதனையுமோர்திருவருளாகக் கூறியருளினார் வீட்டுநெறி காட்டுதலால்; அவ்வாறே சமாதியினை யடைதல் கூடாதார்க் கிதனை விதிப்படியோதவே யந்நிலை கூடுமாதலின் மேலை யதிகாரத்தினோடியைபுடைத்தெனக் கொள்க.

அருணூலு மாரணமு மல்லாது மைந்தின்
பொருணூ றெரியப் புகும்.

(இ-ள்.) சைவாகமங்களினது கருத்தினையும், வேதங்களினது கருத்தினையும், இவை யிரண்டுமல்லாத பலகலைகளினது கருத்தினையும் கற்று வல்லோ ராராயப்புகுவாராயின் அவையெல்லாந் திருவெழுத் தைந்தின் பொருளாகிய பதி பசு பாசங்களைச் சொல்லு நூல்களாம் என்க.

இதனால் எல்லா நூற்பொருள்களும இவ்வைந்தெழுத்தினுள்ளே அடங்குமென்பது கூறப்பட்டது. (க)

இறைசத்தி பாச மெழின்மாயை யாவி
யுறநிற்கு மோங்காரத் துள்.

(இ-ள்.) சிவனும் சத்தியும் ஆணவமும அழகுடைத்தாய மாயையும் ஆன்மாவும் ஆகிய ஐந்தும, ஐந்தெழுத்தோரெழுத்தாகிய பிரணவத்தினுள்ளே யமைந்துநிற்கும் என்க.

இதனால் பிரணவமென்று பேர்பெற்றுநிற்கு நுண்ணியவைந்தெழுத்தினதியல்பு கூறப்பட்டது. (உ)

ஊனநடன மொருபா லொருபாலா
ஞானநடந் தானடுவே நாடு.

(இ-ள்.) பிறப்பினைவிளைக்கு நகார மகாரங்களாகிய கூத்தொருமருங்காகவும், வீட்டினை யுதவுஞ் சிகார வகாரங்களாகிய கூத்தொரு மருங்காகவும், யகாரமாகிய ஆன்மா இவ்விருவகைக்கு நடுபட்ட தொன்றாகவும் விசாரித்தறிவாயாக என்க.

கூத்தென்றது உயிர்களைப் பெத்தமுத்திகளி லுய்த்து நடத்தலை.
இதனால் ஐந்தெழுத்தின் பொருளியல்பு கூறப்பட்டது. (ங)

விரியமன மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரிற் பெறும்.

(இ-ள்.) மகார நகாரமாகிய மலமும் திரோதமு மிகவு மிறுகப்புணர்ந்து யகாரமாகிய வுயிர்களைத் திரும்பவிடா; அவ்வுயிர்கள் தம் பெரிய பிணியாகிய மலவிருள் தீருங்கால் சிகாரமாகிய சிவத்தினை யடையும். எனவே மலந்தீரவே திரோதந்தானே நீங்குமென்பதாம் என்க.

வினையென்பது ஈண்டுப்பிணியென்னும் பொருள்தந்து நின்றது.

இதனால் கட்டு வீடென்னு மிரண்டும் ஐந்தெழுத்தினானே அமையுமென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

மாலார் திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ
மேலாக மீளா விடின்.

(இ-ள்.) மயக்கத்தினைப் பொருந்திய திரோதானமு மலமுமாகிய நகார மகாரம் இரண்டுமே ஆதிக்கண்ணதாக வுச்சரிக்கில், அவைகள் நீங்குமோ, இவற்றைக் கீழாக்கிச் சிவமாகிய சிகார மேலாம்வண்ண மாற்றி யுச்சரியாதொழியின் என்க.

இதனால் நகார மகாரங்களை முதலாக உச்சரித்து வழங்குவது வீட்டினையடைவோர்க் காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

ஆராதி யாதார மந்தோ வதுமீண்டு
பாராது மேலோதும் பற்று.

(இ-ள்.) தமக்காதார மாறுகவெண்ணியவ்வா றுச்சரித்தலால் வரும் பழுதினைத் திரும்பி விசாரியாம லந்தோ நகாரமகாரங்களை மேலாக உச்சரிக்கும் விருப்பம் என்க.

இதனால் அவ்வாறோதுவார் துணையின்றித் துன்புறுதற்கிரங்கிக் கூறப்பட்டது.

சிவமுதலே யாமா று சேருமேற் றீரும்
பவமிதுநீ யோதுமபடி.

(இ-ள்.) சிகார வகாரமென்னு மிரண்டுமேஈதிக்கண்ணதேயாம்வண்ண முச்சரித்தல் கூடுமாயின், அங்கிலேயே யுனது பிறவித்துன்பநீங்கும், மாணவகனே! வீட்டினைக்காமுற்ற நீ உச்சரிக்கு முறைமையிது என்க.

இதனுல முத்தரோதுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

வாசி யருளியதை வாழ்விக்கு மற்றதுவே
யாசி லுருவமுமா மங்கு.

(இ-ள்.) அவ்வாறுச்சரிக்குங்கால், வகாரமாகிய வருள் சிகாரமாகிய சிவத்தினைக் காட்டி யகாரமாகியவுயிரினை வீட்டின்பத்திலே யிருத்தும். அன்றியும் அவ்வருளே யந்தச்சிவத்திற்குக் குற்றந்தீர்ந்த திருமேனியா யிருப்பது என்க.

இதனால் திருவெழுத்தைந்தில் வகாரமாகிய வருளினது தன்மை வகுத்துக் கூறப்பட்டது. (அ)

ஆசினவா நாப்ப ணடையா தருளினால்
வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

(இ-ள்.) குற்றந்தீர்ந்த திரோதானமும் அருளுமாகிய நகார வகாரங்கட்கு நடுப்பட்டு நில்லாது வகாரமாகிய வருளினாலே யகாரமாகிய வுயிர் அவ்வகாரத்திற்குஞ் சிவமாகிய சிகாரத்திற்கு நடுப்பட்டு நிற்பது முறைமை என்க.

அவ்வா றதற்கெழுத்துக்களைமாறி யுச்சரிப்பது குருமுகத்தாற் றெளிந்து கொள்க. ஆன்மாவைமறைக்கும் பாசங்களைச்செலுத்துவதன்றி திரோதானசத்தி மாறுகமறையா தென்பதற்கு ஆசினவென் றருளிச்செய்தார்.

இதனால் திருவெழுத்தினைக் கூறிய முறைமையினேதுவா ரடைந்து நிற்கு நிலை கூறப்பட்டது. (௯)

எல்லா வகையு மியம்பு மிவனகன்று
நில்லா வகையை நினைந்து.

(இ-ள்.) எவ்வகைப்பட்ட வுபாயங்களினையு நூல்களுரைக்கும், இவ்வாறு ஆன்மாவானவன் சிவசத்தியினை நீங்கிநில்லாதுடனாய் நிற்குந் திறத்தினைக் கருதி என்க.

இதனால் அறியுநெறிமுதல் இவ்வதிகாரமீறான நான்கதிகாரத்தினது கருத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௧0)

ஐந்தெழுத்தருணிலைமுடிந்தது.

ஆகத்திருக்குறள் - ௬௧

௧0 - வது. அணைந்தோர்தன்மை.

அஃதாவது, இவ்வகைப்பட்ட சமாதியினை யடைந்தோரதுதன்மை. மேலைய திகாரங்களாற் சமாதிகூடுமுறைமைகூறியது; கூடினோரது தன்மை இதனாற் கூறுதலின், அவற்றொடிதற் கியைபுடைத்தெனக்கொள்க.

ஓங்குணர்வி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளின்பொடுங்கத்
தூங்குவர்மற் றேதுண்டு சொல்.

(இ-ள்.) நிறைந்த ஞானத்தினுள்ளே தாம் அடங்கித் தம்மறிவினுள்ளே பேரின்பமடங்கும்படி யாநந்த நித்திரைபண்ணுநிற்பர், மற்றவார்த்தையாதுளதாம் என்க.

அவ்வின்பம் இறைவற்கின்றி யுயிர்கள் தாமேநுகர்தலின் உள்ளத்திலின்பொடுங்க வென்றும், ஞேயத்தழுந்தினு ஞானத்தின்மிக்கா ரன்றென்பதற்கு ஓங்குணர்வினுள்ளடங்கியென்று மருளிச்செய்தார்.

இதனால் அவர்ஞேயத் தழுந்திநிற்கு மியல்பு கூறப்பட்டது. (௧)

ஐந்தொழிலுங் காரணங்க ளாந்தொழிலும் போகநுகர்
வெந்தொழிலு மேவார் மிக.

(இ-ள்.) பரமசிவனாற் செய்யப்படும் படைபபு நிலை ஈறு மறைப்பு அருளென்னும் ஐந்தொழில்களையு மொருங்கே செய்தலும், அயன் மால் உருத்திரன் மகேசன் சதாசிவனென்னு மிவரிலொருவற்கு மொரோவொருதொழிலைச்செய்தலும், மாயாபோகத்தினையருந்தும் பிறப்பிற்கேதுவாகிய வெய்யதொழிலினைச் செய்தலுஞ் சிறிதும் பொருந்தாரவர் என்க.

அசஞ்சலமா யகண்டமா யொழிவற நிறைந்த ஞானவடிவினராய் நின்றும் பரமானந்தத்தினை யனுபவித்திருக்கு மொன்றிற்குமே யுரியாரென்பது கருத்து. மிக வென்பது குறிப்புமொழியாய்ச் சிறிதுமென்னும் பொருள்விளங்க நின்றது. "உயிர் தானுஞ் சிவாநுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே" என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அவர் மற்றொரு தொழிற்கு முரியாரல்லரென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

எல்லா மறியு மறிவுறினு மீங்கிவரொன்
றல்லா தறியா ரற.

(இ-ள்.) இயல்பினுன் முழுவதூஉ முணருஞானமானது வெளிப்பட்டுத் தம்மையிரண்டறக் கலந்து நிற்பினு மிவ்விடத் திந்தச் சீவன்முத்தரானவ ரானந்த ஞானமொன்றுமேயன்றிப் பிறிதொரு பொருளினையுஞ் சிறிது மறிதல்செய்யார் என்க.

அற என்பது மிகவென்பதுபோலக் குறிப்புமொழியாய் நின்றது. சீவன் முத்தர் சிவ மொன்றுமே யன்றிப் பிறிதொன்று மறியாராகவே பரமுத்தரு மவ்வாறுதல் கூறவேண்டாவாறுயிற்று. "பரஞானத்தால்" என்பதனுள் "சீவன்முத்தர்பரமே பார்த்திருப்பார்" என் றருளிச்செய்த வாறுகாண்க.

இதனுல் அவர் பிறிதொன்றுமறியா தெவ்விடத்துஞ் சிவமே கண்டிருத்தல் கூறப்பட்டது. (௫)

புலனடக்கித தம்முதற்கட் புக்குறுவர் போதார்
தலநடக்கு மாமை தக.

(இ-ள்.) ஓர்விடய மெதிரிடுங்கால் அதற்கஞ்சி அதன்மேற்செல்லுந் தம்முணர்வினை மாற்றித் தமது முதலாகிய ஞேயத்தினிடத்திலே புக்குப் பொருந்தி மறித்து நீங்குதல் செய்யார், அவர் பூமியின் கண்ணே நடந்து செல்லுங்கா லொருவரெதிர்ப்படி னவரையஞ்சித்தன் றலையினைச்சுரித்துள்ளே வாங்கி யசைவறக்கிடக்கு மாமையினை யொப்ப என்க.

ஆமை பின்னரொதிர்ந்தோரகலுங்காற் றன்றலையினை வெளிப்படுத்திச் செல்லுமதுபோ லிவர் விரைவிற்றிரிபு படாமையிற் போதாரென் றருளிச்செய்தார்.

இதனுல் அவர் புலனுணர்வுக்கஞ்சி யகலுமாறு கூறப்பட்டது. (௬)

அவனையகன் றெங்கின்று மாங்கவனு மெங்கு
மிவனையொழிந் துண்டாத லில்.

(இ-ள்.) இறைவனைநீங்கி யெவ்வுலகமு நிற்பதில்லை, அதுபோல இறைவனுதலடைந்த விம்முத்தான்மாவை யன்றி யெவ்விடமுமுளதாய் நிற்றலில்லை. எனவே இவனுமிறைவனைப்போல வியாபகனுய் நிற்குமென்பதாம் என்க.

"காயங்கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருத்தாப்போல்நிற்பன்" என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனுல் அவர் சிற்றறிவுநீங்கிப் பேரறிவுடைய ரென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக் காட்சியருக்
கெள்ளுந் திறமேது மில்.

(இ-ள்.) அகமும் புறமு மொருதன்மைத்தாய் நிற்கு ஞானத்தினையடைந்தோருக்கொன் றனையிகழ்ந்திடும்வண்ணமெவ்வாற்றானுமில்லை என்க.

இதனுல் அவர்க்கெல்லாப்பொருள்களும் ஞானமாயேதோன்றுதல்கூறப்பட்டது.

உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந் தத்தம்
வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்.

(இ-ள்.) தன்னையாற்றிய தலைவரைப் பின்றொடர்ந்து சூழும் யானொதென்னுஞ் செருக்காற் செய்யப்பட்ட வினைக்கேற்ற பயனுவ துலக

வாழ்க்கைகள், செருக்கினைநீங்கித் தம்மை யிகழ்ந்தோர்செய்யுந் தானந் தவமுதலிய தொழிற்குவரும் பயனுவ தழிவில்லாத வீட்டின்பமே என்க.

தக்கபய னென்றதனுல் பயன்பலவாயிற்று. வறுந்தொழிலென் றருளிச்செய் தார், தொடர்ந்துபயன் வழங்காமையின்.

இதனுல் அவரோர்தொழிலினைச்செய்யினும் பிறிதொருகாமியத்தினைக்கருதிச் செய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

என்ற வினையுடலோ டேகுமிடை யேறும்வினை
தோன்றி லருளே சுடும்.

(இ-ள்.) பக்குவப்பட்டமைந்த வினையான துடம்பிற்கமைத்த கால வரையறையிலே தொலையும், இடைப்பட்டகாலத்தில் வந்து பொருந்தும் வினைக ளுளவாயி னருளென்னு நெருப்பினுலே வெந்துபோம் என்க.

சஞ்சிதம் நீங்காமல் ஞானம் வெளிப்படாது, வெளிப்படாதாகவே ஆகாமியந் தீர்வதில்லை, அதனை அருளேசுடுமென்பதனுற் சஞ்சிதமு நீங்கிற்றென்பது தானே போதருமெனக்கொள்க. தோன்றி லென்பதனுல் அதுதோன்றுதவண்ண மிடையரு தருளோடு நிற்பரென்பது கருத்து.

இதனுல் அவர்க்கு வினைத்தொடர்பின்றுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

மும்மை தருவினைகண் மூளாவா மூதறிவார்க்
கம்மையு மிம்மையே யாம்.

(இ-ள்.) இம்மை அம்மை மறுமையென்னு மூவகைப்பயனையுந்தரும் வினைகள் யாவுந்தொடரா, தம்மேலாய அறிவினையுடையார்க்கும் பிறந் தெய்து மின்பமு மதனோடு கூடிநிற்கவே யுளதாமாகலான் என்க.

இம்மை இப்பிறப்பு, அம்மை மேலுலகினையடைதல், மறுமை மறித்து வரும்பி றப்பு. உடம்பிறந்தகாலத்து நிலைவேறுபடுதலின்மைநோக்கி அம்மையு மிம்மையே யாமென் றருளிச்செய்தார்.

இதனுல் அவர்க்குச்சிறிதும் வினைத்தொடர் பின்றென்பதுவலியுறுத்தப்பட்டது.

கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

(இ-ள்.) யானெனதென்னும வஞ்சத்தலைமையினையுடைய வான்மாக் கள் படுந்துன்பத்தினை யெண்ணித் தம்மிடத்தெழுந்த கருணையாகிய கட லினுள்ளே மிகவு மலைதலைச்செய்வர் என்க.

அலைதல் இரக்கத்தாற் றளர்தல்.

இதனுல் அவர் வீட்டினைவிரும்பாத உயிர்கள்மாட்டிறைவன்போ லருளுடைய ராதல் கூறப்பட்டது. (கo)

அணைந்தோர்தன்மைமுடிந்தது.

ஆகத்திருக்குறள் - கoக.

திருவருட்பயன்முற்றியது.

உமாபதிதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி - உமாபதிதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன் விருவெண்பா.

நேரிசைவெண்பா.

நீடு மொளியு நிறையிருளு மோரிடத்துக்
கூடலரிது கொடுவினையேன்—பாடிதன்மு
ஞென்றவார் சோலை யுயர்மருதச் சமபந்தா
நின்றவா றெவ்வாறு நீ.

(இதன்பொருள்.) நீடுமொளியும நிறையிருளும் ஓரிடத்துக் கூடலரிது - விரிநதபிரகாசமும் நிறைந்தவிருளும் ஓரிடத்திலே கூடமாட்டாது,—கொடுவினையேன் பாடு இதன்முன் - கொடியவினையேன் பக்கல் தரிசிப்பதற்குமுன்,—வார்சோலை யுயர் மருதச் சம்பந்தா நீ ஒன்ற நின்றவாறெவ்வாறு - அழகியசோலையுயாந்த மருதநகர்வாழ் சம்பநதமாமுனிவனே தேவரீர் அடியேனிடத்துப் பொருந்தநின்ற தெப்படி என்க.

இதனால் அந்தகன் கண்ணுக்கு ஆதித்தப் பிரகாசம் வியாத்தமா யிருந்தும் தெரியாத தன்மைபோ லென்பது பெறப்பட்டது. (க)

இருளி லொளிபுரையு மெய்துங் கலாதி
மருளி னிலையருளு மாளுங்—கருவியிவை
நீங்கி னிருளா நிறைமருதச் சமபநதா
வீங்குனரு ளாலென் பெற.

(இ-ள்.) இருளில் ஒளி புரையும - ஆணவமேலிட்டகாலத்து ஞான மொழிந்துநிற்கும்,—எய்துங் கலாதி மருளின் நிலையருளும - கலாதிகளைப் பொருந்திய விடத்தும் ஆணவத்தையே நிலைநிறுத்தும,—மாளுங்கருவியிவை நீங்கின் இருளாம் - ஒப்பற்ற கருவி அடியேனை நீங்கினபொழுது இருளாயிருக்கும்,—நிறைமருதச் சம்பநதா ஈங்குனருளால் என்பெற - நிறைநதமருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனிவனே இவ்விடத்துன்னருளால் பிரயோசனம் யாது என்க.

இதனால் சுத்தத்திற் பயனென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

புல்லறிவு நல்லுணர்வ தாகா பொதுஞான
மல்லதில துள்ளதெனி லந்நியமாந்—தொல்லையிரு
ளூனமலை யாவா றுயர்மருதச் சம்பந்தா
ஞானமலை யாவாய் நவில்.

(இ-ள்.) புல்லறிவு நல்லுணர்வதாகா பொது ஞானம் - சிற்றறிவு பேறிவாகாது பொது ஞானத்தால்,—அல்லது இலதுள்ள தெனில் அந்நியமாம் - அல்லது முன்பில்லாத சிவஞானம் மலபரிபாகத்திலே யுண்டாமெனில் சற்காரியவாதமாகாமல் அந்நியமேயாம்,—தொல்லை இருள் ஊனமலை

யாவாறு உயர்மருதச் சம்பந்தா ஞானமலையாவாய் நவில் - பழைய ஆணவ மலக் குற்றத்தால் மயங்காத முறைமையினுயர்ந்த மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமா முனிவனே மலைபோன்ற ஞானத்தை யுடையவனே திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டும் என்க.

இதனால் ஆன்மஞானம் சிவஞானமாகாதென்பது பெறப்பட்டது. (ரு)

கனவு கனவென்று காண்பரிதாங் காணி
னனவி லவைசிறிது நண்ணு—முனைவனரு
டானவற்றி லொன்று தடமருதச் சம்பந்தா
யானவத்தை காணுமா றென்.

(இ-ள்.) கனவு கனவென்று காண்பரிதாம் - கனவிலேநின்று கனவினைக்காணப்படாது,—காணில் நனவிலவை சிறிது நண்ணு - நனவிற் காணும் கண்டதென்னில் அங்கக்கருவிக ளில்லாமையாலே சிறிதுங்காணமாட்டாது,—முனைவன் அருடான் அவற்றிலொன்று - அருளிலே நின்று கண்டதென்னில் அருள் அவத்தைகளிற் பொருந்தமாட்டாது,—தடமருதச் சம்பந்தா யானவத்தை காணுமாறென் - தடாகம் பொருந்திய மருத நகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனிவனே அடியேன் அவத்தைகளைத் தரிசிக்கு முறை யெப்படி என்க.

இதனால் சுத்த தத்துவங்களைக்கொண்டறிய வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது.

அறிவறிந்த தெல்லா மசத்தாகு மாயின்
குறியிறந்த நின்னுணர்விற் கூடா—பொறிபுலன்க
டாமா வறியா தடமருதச் சம்பந்தா
யாமா றறிவா ரினி.

(இ-ள்.) அறிவறிந்ததெல்லாம் அசத்தாகுமாயின் - அடியேனறிவினாலறியப்பட்டவனைத்தும் அசத்தாயழிந்துபோமெனின்,—குறியிறந்த நின்னுணர்விற்கூடா - குறியினைக்கடந்த தேவரீருடைய ஞானத்திலே பொருந்த முடியாது,—பொறிபுலன்கடாமா அறியா - பொறிபுலனாகிய தத்துவங்கள் தாமே ஒன்றனையு மறியமாட்டாது,—தடமருதச் சம்பந்தா யாமாறறிவாரினி - தடாகமபொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனிவனே யானறை யறியப்போவதினி என்க.

இதனால்ஆன்மா அருளோடுசேர்ந்துபாசநீங்கிஅருளாய்நிற்குமென்பதுபெறப்பட்டது.

சிற்றறிவு முற்சிதையிற் சேர்வாரின் றுஞ்சிறிது
மற்றதனி னிற்கிலருண் மன்னுவாந்—துற்றமுகின்
மின்கொண்ட சோலை வியன்மருதச் சம்பந்தா
வென்கொண்டு காணபே னியான்.

(இ-ள்.) சிற்றறிவு முற்சிதையிற் சேர்வாரின்றும் - சிற்றறிவு முன்னேகெடுமாயின் பின்னருளைப் பெறும் பேறில்லையாம,—சிறிது மற்றதனில் நிற்கிலருள் மன்னுவாம் - சிற்றறிவு சிறிதாக அதில் நின்றாலும் அருள்பொருந்தாதாம்,—துற்றமுகில் மின்கொண்ட சோலைவியன்மருதச் சம்பந்தா என்கொண்டு காண்பேனியான் - நெருங்கிய மேகங்களோடு பிரகாசத்தைக்கொண்ட சோலைசூழ்ந்த பெரிய மருதநகர்வாழ் சம்பந்த மாமுனிவனே எதைக்கொண்டு காணவல்லேன் யான் என்க.

இதனால் சிற்றறிவு கெட்டதுமன்று முன்போலிருந்ததுமன்று பாசபந்தநீங்கித் திருவடியிலே கலந்துகிடக்குமென்பது பெறப்பட்டது. (சு)

உன்னரிய நின்னுணர்வ தோங்கியக்கா லொண்கருவி
தன்னளவு நண்ணரிது தாருகு—மென்னறிவு
தானறிய வாரா தடமருதச் சம்பந்தா
யானறிவ தெவ்வா றினி.

(இ-ள்.) உன்னரிய நின்னுணர்வ தோங்கியக்கால் - நினைத்தற்கரிய தேவரீரருள் தோன்றியகாலத்தில்,—ஒண்கருவி நண்ணரிது தாருகும் - ஒப்பற்றகருவிகள் முப்பத்தாறும் பொருந்தப்படாது,—என்னறிவுதான் அறிய வாராது - என்னுடைய பசுஞானத்தாலு மறியப்படாது,—தடமருதச் சம்பந்தா யானறிவ தெவ்வாறினி - தடாகமபொருந்திய மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனிவனே அடியே னறிவதெப்படி யினி என்க.

இதனல் ஆன்மா அருளேமயமாக நின்றறியுமென்பது பெறப்பட்டது. (எ)

அருவே லுருவன் றுருவே லருவன்
றிருவேறு மொன்றிற் கிசையா—வுருவோரிற்
காணி லுயர்கடந்தைச் சம்பந்தா கண்டவுடற்
பூணுமிறைக் கென்ஞும் புகல்.

(இ-ள்.) அருவேல் உருவன்று உருவேல் அருவன்று இருவேறுமொன்றிற் கிசையா - கர்த்தா அருவமானல் உருவமாகமாட்டான் உருவமானல் அருவமாகமாட்டான் அருவுமுருவும் ஒரு பொருளுக்கிசையாது,—உருவோரிற் காணில் உயர்கடந்தைச் சமபந்தா கண்டவுடல் பூணுமிறைக் கென்னும் புகல் - திருமேனியை விசாரித்துப்பாரக்கில் உயர்கடந்தைநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனிவனே கொண்ட திருமேனியைப் பூணப்பட்ட கர்த்தாவுக்குத் அத்திருமேனி எதனலுண்டானது திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டும் என்க.

இதனல் கர்த்தா ஞானத்திலே திருமேனிகொள்ளுவனென்பதுபெறப்பட்டது.

இருமலத்தார்க் கில்லை யுடல்வினையென் செய்யு
மொருமலத்தார்க் காமா யுரைப்பேன்—றிரிமலத்தா
ரொன்றுக வுள்ளா ருயர்மருதச் சம்பந்தா
வன்றுகி லாமா றருள்.

(இ-ள்.) இருமலத்தார்க்கு உடல் இல்லை வினை என் செய்யும் - இருமலமுடைய பிரளயாகலருக்கு மாயையின்றுதலால் உடம்பில்லை வினை புசிக்கும் வகையாது,—ஒருமலத்தார்க்கு ஆமாயுரைப்பேன் - ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு உவமையாராகச்சொல்லுவேன்,—திரிமலத்தார் ஒன்றுகவுள்ளார் - மும்மலமுடைய சகலருக்கன்றே ஒன்றுகவுள்ளது,—உயர்மருதச் சம்பந்தா அன்றுகில ஆமாறருள்-உயர்ந்த மருதநகர்வாழ்சம்பந்தமாமுனிவனேஅப்படியல்லவாகில்ஆகும்படி அருளவேண்டும் என்க.

இதனல் விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளயாகலருக்கும் சுத்தமாயையிலே தேகமென்பது பெறப்பட்டது. (கூ)

ஒன்றிரண்டாய் நின்றென்றி லோர்மையதா மொன்றுக
நின்றிரண்டா மென்னி லுயிர் நோகுந்—துன்றிருந்தார்
தாங்கியவாழ் தண்கடந்தைச் சம்பந்தா யானுகி
யோங்கியவா றெவ்வா றுரை.

(இ-ள்.) ஒன்றிரண்டாய் நின்றென்றில் ஓர்மையதாம் - ஒருபொருள் விகாரத்திரண்டாய் நின்று ஒன்றுமென்னில் ஒன்று பொருந்தமாட்டாது,—ஒன்றுக நின் றிரண்டா மென்னில் உயிர் நோகும் - இரண்டாய்நின்றென்றுமென்னில் ஒன்றிலொன் றழிந்துபோம்,—துன்றிருந்தார்

தாங்கிவாழ் தண்கடந்தைச் சம்பந்தா யானாகி யோங்கியவாறெவ்வாறுரை- ஞானந்தங்கிய பெரியோர் தங்கி வாழப்பட்ட வயல்சூழ்ந்த கடந்தைநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனிவனே யான் சிவமாகி யோங்கிய முறைமையைத் திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டும் என்க.

இதனால் ஆணவத்தைப்பொருந்தின ஆன்மாவைப்போலவென்பது பெறப்பட்டது.

காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு நீத்துண்மை
காண்பார்க ணன்முத்தி காணார்கள்—காண்பானுங்
காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன்
வாட்டுநெறி வாரா தவர்.

(இ-ள்.) காண்பானும் காட்டுவதும் காண்பதுவும் நீத்துண்மை காண்பார்கள் - காண்கின்ற ஆன்மாவும் காட்டுகின்ற சிவனும் காணப்படுகின்ற பொருளும் விட்டு உண்மையைத் தரிசிப்பார்களென்னில்,—நன்முத்தி காணார்கள்-நல்லமுத்தியைக்காணார்கள்,—காண்பானும்காட்டுவதும்காண்பதுவும் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன் வாட்டுநெறி வாராதவர் - ஆனால் காண்கின்றவனும் காட்டுகின்றவனும் காணப்படுகின்ற பொருளுமாகவோ காண்பார்களென்னில் அப்படிக்காண்கின்றவர்களுங்குளிர்ச்சிபொருந்தினகடந்தைநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனிவன்வாட்டும்வழி வாராதவர் என்க.

இதனால் ஞாதுருஞானஞேயம் இஃதென்பது பெறப்பட்டது. (கக)

ஒன்றி நுகர்வதிவ னூணு முறுதொழிலு
மென்று மிடையி லிடமில்லை—யொன்றித்
தெரியா வருண்மருதச் சம்பந்தா சேர்ந்து
பிரியாவா றெவ்வாறு பேசு.

(இ-ள்.) ஒன்றிநுகர்வதிவனூணுமுறுதொழிலும் என்றுமிடையிலிடமில்லை - இவன் சுதந்தரஹீனனாகையால் ஆர்ச்சித்த வினைப்போகமும் செயலும் எக்காலத்தும் நீ யளிக்கப்பெறுவதல்லது பிறிதிடமில்லை,—ஒன்றி தெரியா வருள்மருதச் சம்பந்தா - சர்வவியாபியாயிருக்கையிலேயுந் தோன்றாத கருணைபொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனிவனே,—சேர்ந்துபிரியாவாறெவ்வாறுபேசு - தேவரீர் திருவடியைச் சேர்ந்து பிரியாமற் போகங்களைப் புசிக்குமுறைமை திருவுளம்பற்றவேண்டும். என்க.

இதனால் கர்த்தாவே போகங்களைப் புசிப்பிக்கிறவனென்பது பெறப்பட்டது. ()

அருளா லுணர்வார்க் ககலாத செம்மைப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருந்தித்—தெருளா
வினாவெண்பா வுண்மை வினாவாரே லூமன்
கனாவின்பா லெய்துவிக்குங் காண்.

(இ-ள்.) அருளாலுணர்வார்க்கு அகலாதசெம்மைப்பொருளாகிநிற்கும் பொருந்தி-ஆசாரியன் அநுக்கிரகமபெற்ற ஞானவான்களுக்கு விட்டு நீங்கி மலைவு வராமல் செம்மைப்பொருளாகவே பொருந்திநிற்கும்,—தெருளா வினாவெண்பா உண்மை வினாவாரேல் ஊமன் கனாவின்பாலெய்துவிக்குங் காண் - அறியத்தக்கதாக வினாவெண்பாவின் உண்மையை வினாவியறியாதவர் ஊமன் கனவில் பால்குடித்த லொக்கும் என்க.

இதனால் இந்நூற்பெருமை இஃதென்பது பெறப்பட்டது. (கரு)

வினாவெண்பாமுற்றியது.

உமாபதிதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி - உமாபதிதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

போற்றிப்பஃறொடை.

பஃறொடைவெண்பா.

பூமன்னு நான்முகத்தோன் புத்தேளி ராங்கவர்கோன்
மாமன்னு சோதி மணிமார்ப—னாமன்னும்
வேதம்வே தாந்தம் விளக்கஞ்செய் விந்துவுட
னாதநா தாந்த நடுவேதம்—போதத்தா
லாமளவுந் தேட வளவிறந்த வப்பாலைச்
சேம வொளியெவருந் தேறும்வகை—மாமணிசூழ்
மன்று ணிறைந்து பிறவி வழக்கறுக்க
நின்ற நிருத்த நிலைபோற்றி—குன்றாத
ரு. பல்லுயிர்வெவ் வேறு படைத்தவைகாத்து
மெல்லை யிளைப்பொழிய விட்டுவைத்துந்—தொல்லையுறு
மந்த மடிநடுவென் றெண்ண வளவிறந்து
வந்த பெரிய வழிபோற்றி—முந்துற்ற
நெல்லுக் குமிதவிடு நீடுசெம்பிற் காளிதமுந்
தொல்லைக் கடன் றோன்றத் தோன்றவரு—மெல்லா
மொருபுடையொப் பாய்த்தா னுள்ளவா றுண்டா
யருவமா யெவ்வுயிரு மார்த்தே—யுருவுடைய
மாமணியை யுள்ளடக்கு மாநாகம் வன்னிதனைத்
தானடக்குங் காட்டத் தகுதியும்போன்—ஞானத்தின்
க0. கண்ணை மறைத்த கடியதொழி லாணவத்தா
லெண்ணுஞ் செயன்மாண்ட வெவ்வுயிர்க்கு—முண்ணூடிக்
கட்புலனாற் காணார்தங் கைக்கொடுத்த கோலேபோற்
பொற்புடைய மாயைப் புணர்ப்பின்கண்—முற்பாற்
றனுகரண மும்புவன முந்தந்த வற்றான்
மனமுதலால் வந்தவிகா ரத்தால்—வினையிரண்டுங்
காட்டி யதனாற் பிறப்பாக்கிக் கைக்கொண்டு
மீட்டறிவு காட்டும் வினைபோற்றி—நாட்டுகின்ற
வெப்பிறப்பு முற்செ யிருவினையா னிச்சயித்துப்
பொற்புடைய தந்தைதாய் போகத்துட்—கர்ப்பமாய்ப்
கரு. புல்லிற் பனிபோற் புகுந்திவலைக் குட்படுங்கா
லெல்லைப்படா வுதரத் தீண்டியதீப்—பல்வகையா

லங்கே கிடந்த வநாதியுயிர் தம்மையா
லெங்கேனு மாக வெடுக்குமென—வெங்கும்பிச்
சாயக் கருக்குழியிற் காத்திருந்துங் காமியத்துக்
கேயக்கை கான்முதலா யெவ்வுறுப்பு—மாசறவே
செய்து திருத்திப்பின் பியோகிருத்தி முன்புக்க
வையவழி யேகொண் டணைகின்ற—பொய்யாத
வல்லபமே போற்றியம் மாயக்கா ருண்மறைப்ப
நல்ல வறிவொழிந்து நன்குநீ—தொல்லையுரு
௨௦. வக்காலந் தன்னிற் பசியையறி வித்தழுவித்
துக்காவி சோரத்தா யுணணடுங்கி—மிக்கோங்குஞ்
சிந்தை யுருக முலையுருகுந் தீஞ்சுவைப்பால்
வந்தமுதப் பக்கமொடு வாழ்ந்திருப்ப—பந்தித்த
பாசப் பெருங்கயிறறூற் பல்லுயிரும பாலிக்க
நேசத்தை வைத்த நெறிபோற்றி—யாசற்ற
பாலப் பசும்பதத்தும் பாலுறு மப்பதத்து
நாளுக்கு நாட்சகல ஞானத்து—மூள்வித்துக்
கொண்டாள வாளக் கருவிகொடுத் தொக்கின்று
பண்டாரி யான படிபோற்றி—கண்டாத
௨௫. புனபுலால் போர்த்த புழுக்குரம்பை மாமலையி
லன்புசேர் கின்றனகட் கடந்தாக்கி—முன்புள்ள
வுண்மை நிலைமை யொருகா லகலாது
திண்மை மலத்தாற் சிறையாக்கிக்—கண்மறைத்து
மூலவருங் கட்டிலுயிர் மூடமா யுட்கிடப்பக்
கால நியதி யதுகாட்டி—மேலோங்கு
முந்திவியன் கட்டிலுயிர் சேர்த்துக் கலைவித்தை
யந்த வராக மவைமுன்பு—தந்த
தொழிலறி விச்சை துணையாக மானி
னெழிலுடைய முக்குணமு மெய்தி—மருளோடு
௩௦. மன்னு மிதயத்திற் சித்தத்தாற் கண்டபொரு
ளின்ன பொருளென் றியம்பவொண்ணு—வந்நிலைபோய்க்
கண்ட வியன்கட்டிற் கருவிகளீ ரைந்தொழியக்
கொண்டு நியமித்தற் கறை நாட்கொடுப்ப—பண்டை
யிருவினையான் முன்புள்ள வின்பத்துன் பங்கண்
மருவும்வகை யங்கே மருவி—யுருவுடனின்
றோங்குநுத லாய வோலக்க மண்டபத்திற்
போங்கருவி யெல்லாம் புகுநீண்டி—நீங்காத
முன்னை மலத்திருளுண் மூடா வகையகத்துட்
டுன்னு மிருணீக்குஞ் சுடரோபோ—லந்நிலையே
௩௫. சூக்கஞ் சுடருருவிற் பெய்து தொழிற்குரிய
ராக்கிப பணித்த வறம்போற்றி—வேட்கைமிகு
முண்டிப் பொருட்டா லொருகா லவியாது
மண்டியெரி யும்பெருந்தீ யாற்றுதற்குத்—திண்டிறல்சேர்

வல்லார்கள் வல்ல வகையாற் றொழில்புரித
லெல்லா முடனே யொருங்கிசைந்து—சொல்கால
முட்டாமற் செய்வினைக்கு முற்செய்வினைக் குஞ்செலவு
பட்டோலை தீட்டும் படிபோற்றி—நட்டோங்கு
மிந்நிலைமை மானுடருக் கேயன்றி யெண்ணிலா
மன்னுயிர்க்கு மிந்த வழக்கேயாய்—முன்னுடைய
௪௦. நாணாள் வரையி னுடல்பிரித்து நல்வினைக்கண்
வாணாளின் மாலா யயனாகி—நீணாகர்
வானாடர் கோமுதலாய் வந்தபெரும் பதத்து
நானா விதத்தா னலம்பெறுநா—டான்மாள
வெற்றிக் கடுந்தூதர் வேகத் துடன்வந்து
பற்றித்தம் வெங்குருவின் பாற்காட்ட—விற்றைக்கு
மில்லையோ பாவி பிறவாமை யென்றெடுத்து
நல்லதொ ரின்சொ னடுவாகச்—சொல்லியிவர்
செய்திக்குத் தக்க செயலுறுத்து வீரொன்று
வெய்துற் றுரைக்க விடைகொண்டு—மையறருஞ்
௪௫. செக்கி னிடைத்திரித்துந் தீவாயி லிட்டெரித்துந்
தக்க நெருப்புத்தூண் டழுவுவித்து—மிக்கோங்கு
நாராசங் காய்ச்சி செவிமடுத்து நாவரிந்து
மீராவுன் னூனைத்தின் னென்றடித்தும்—பேராம
லங்காழ் நரகத் தழுத்துவித்தும் பின்னுந்தம்
வெங்கோப மாறாத வேட்கையரா—யிங்கொருநா
ளெண்ணிமுதற் காணாத வின்னற் கடுநரகம்
பன்னெடுநாட் செல்லும பணிகொண்டு—முன்னாடிக்
கண்டுகடன் கழித்தல் காரியமா மென்றெண்ணிக்
கொண்டுவரு கோயின் குறிப்பறிவார்—மண்டெரியிற்
௫௦. காய்ச்சிச் சுடவறுக்கக் கண்ணூரிக்க நன்னிதிய
மீய்த்துத்தாய் தந்தைதம ரின்புறுதல்—வாய்த்தநெறி
யோடியதே ரின்கீ ழுயிர்போன கன்றாலே
நீடுபெரும் பாவமின்றே நீங்குமென—நாடித்தன்
மைந்தனையு மூர்ந்தோன் வழக்கே வழக்காக
நஞ்சனைய சிந்தை நமன்றூதர்—வெஞ்சினத்தா
லல்ல லுறுத்து மருநரகங் கண்டுநிற்க
வல்ல கருணை மறம்போற்றி—பல்லுயிர்க்கு
மின்ன வகையா லிருவினைக்க ணின்றருத்தி
முன்னை முதலென்ன முதலில்லோ—னல்வினைக்க
௫௫. ணெல்லா வுலகு மெடுப்புண் டெடுப்புண்டு
செல்காலம் பின்னரகஞ் சேராமே—நல்லநெறி
யெய்துவதோர் காலந்தன் னன்பளைக்கண் டின்புறுத
லுய்யுநெறி சிறிதே யுண்டாக்கிப்—பையவே
மட்டாய் மலராய் வருநாளின் முன்னைநாண்
மொட்டா யுருவா முறைபோலக்—கிட்டியதோர்

நல்ல பிறப்பிற் பிறப்பித்து நாடும்வினை
யெல்லை யிரண்டு மிடையொப்பிற்—பல்பிறவி
யத்தமதி லன்றோ வளவென்று பார்த்திருந்து
சத்தி பதிக்குந் தாம்போற்றி—முத்திதரு
௬௦. நன்னெறியி னுஞானகலர் நாடுமல மொன்றினையு
மந்நிலையே யுண்ணின் றறுத்தருளிப்—பின்னன்பு
மேவா விளங்கும் பிரளயா கலருக்குத்
தேவாய் மலகன்மந் தீர்த்தருளிப்—பூவலயந்
தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க் கவர்போல
முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை—யன்னவனுக்
காதிகுண மாதலினு லாடுந் திருத்தொழிலுஞ்
சோதி மணிமிடற்றுச் சுந்தரமும்—பாதியாம்
பச்சை யிடமும் பவளத் திருச்சடைமேல்
வைச்ச நதியு மதிக்கொழுந்து—மச்சமற
௬௫. வாடு மரவு மழகார் திருநுதன்மே
னீடுருவ வன்னி நெடுங்கண்ணுங்—கேடிலயங்
கூட்டுந் தமருகமுங் கோல வெரியகலும்
பூட்டரவக் கச்சும் புலியதளும்—வீட்டின்ப
வெள்ளத் தழுத்தி விடுந்தாளி னுமடியா
ருள்ளத்தி னும்பிரியா வொண்சிலம்புங்—கள்ளவினை
வென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீ ரக்கழலு
மொன்றுமுருத் தோன்றும வுள்ளடக்கி—யென்று
மிறவாத வின்பத் தெமையிருத்த வேண்டிப்
பிறவா முதல்வன் பிறந்து—நறவாருந்
௭௦. தாருலா வும்புயத்துச் சம்பந்த நாதனென்று
பேரிலா நாதனொரு பேர்புனைந்து—பாரோர்த
முண்டி யுறக்கம் பயமின்ப மொத்தொழுகிக்
கொண்டு மகிழ்ந்த குணம்போற்றி—மிண்டாய
வாறு சமயப் பொருளுமறி வித்தவற்றிற்
பேறின்மை யெங்களுக்கே பேறாக்கித்—தேறாத
சித்தந் தெளியத் திருமேனி கொண்டுவரு
மத்தகமை தானே யமையாமல்—வித்தகமாஞ்
சைவ நெறியிற் சமய முதலாக
வெய்து மபிடேகம் மெய்துவித்துச்—செய்யதிருக்
௭௫. கண்ணருளா னோக்கிக் கடியபிறப் பாற்பட்ட
புண்ணு மிருவினையும் போயகல—வண்ணமலர்க்
கைத்தலத்தை வைத்தருளிக் கல்லாய நெஞ்சுருக்கி
மெய்த்தகைமை யெல்லாம் விரித்தோதி—யொத்தொழுகுஞ்
சேணு ரிருள்வடிவுஞ் செங்கதிரோன் பாணிற்பக்
காணு தொழியுங் கணக்கேபோ—லாணவத்தி
னூதி குறையாம லென்பா லணுகாம
னீதி நிறுத்து நிலைபோற்றி—மேதக்கோர்

செய்யுஞ் சரியை கிரியா யோகத்தா
லெய்துஞ்சீர் முத்திபத மெய்துவித்து—மெய்யன்பாற்
௪௦. காணத் தகுவார்கள் கண்டாற் றமைப்பின்பு
நாணத் தகுஞான நன்னெறியை—வீணே
யெனக்குத் தரவேண்டி யெல்லாப் பொருட்கு
மனக்கு மலரயன்மால் வானோர்—நினைப்பினுக்குந்
தூரம்போ லேயணிய சுந்தரத்தா ளென்றலைமே
லாரும் படிதந் தருள்செய்த—பேராளன்
றந்தபொரு ளேதென்னிற் றான்வேறு நான்வேறாய்
வந்துபுணரா வழக்காக்கி—முந்தியென்ற
னுள்ளமென்று நீங்கா தொளித்திருந்து தோன்றிநிற்குங்
கள்ளமின்று காட்டுங் கழல்போற்றி—வள்ளன்மையாற்
௪௫. றன்னைத் தெரிவித்துத் தன்றாளி னுட்கிடந்த
வென்னைத் தெரிவித்த வெல்லையின்கண்—மின்னாரும்
வண்ண முருவ மருவுங் குணமயக்க
மெண்ணுங் கலைகால மெப்பொருளு—முன்னமெனக்
கில்லாமை காட்டிப்பின் பெய்தியவா காட்டியினிச்
செல்லாமை காட்டுஞ் செயல்போற்றி—எல்லாம்போய்த்
தம்மைத் தெளிந்தாராய்த் தாமே பொருளாகி
யெம்மைப் புறங்கூறி யின்புற்றுச்—செம்மை
யவிகாரம் பேசு மகம்பிரமக் காரர்
வெளியா மிருளில் விடாதே—யொளியாய்நீ
௬௦. நின்ற நிலையே நிகழ்த்தி யொருபொருள்வே
றின்றியமை யாமை யெடுத்தோதி—யொன்றாகச்
சாதித்துத் தம்மைச் சிவமாக்கி யிப்பிறவிப
பேதந் தனிலின்பப் பேதமுறாப—பாதகரோ
டேகமாய்ப் போகாம லெவ்விடத்துங் காட்சிதந்து
போகமாம் பொற்றாளி னுடபுணர்த்தி—யாதியுட
னிற்கவழியா நிலையிதுவே யென்றருளி
யொக்க வியாபகந்தன் னுட்காட்டி—மிக்கோங்கு
மானந்த மாக்கடலி லாரா வமுதளித்துத்
தான்வந்து செய்யுந் தகுதியினா—லூனுயிர்தான்
௬௫. முன்கண்ட காலத்து நீங்காத முன்னோனை
யென்கொண்டு போற்றிசைப்பே னியான்.

பூமன்னு மென்பதுமுதல் நிருத்தநிலைபோற்றி என்பது வரையுமொருதொடர்.

(இதன்பொருள்.) பொற்றாமரைப்பூவில் நிலைபெற்று நான்கு முகத் தோ டெழுந்தருளியிருக்கின்ற பிரமனும் தேவர்களு மவர்களுக்கு அரச னாகிய தேவேந்திரனுந் திருமகள்பொருந்திய மார்பில் மிகுந்த பிரகாசமு டைய கௌத்துவமணி தரித்திருக்கும் விஷ்ணுவுஞ் சகல பொருண்மையு நாவிலிருந்து சொல்லுகின்றவேதங்களும் வேதமுடிவானவுபநிடதங்களும்

எல்லாவறிவும் விளக்கஞ்செய்யும் விந்துவு மதற்குள்ளொளியாகிய நாத முங் குடிலையுந் தத்தமிதயத்திற்றோன்றிய போதச்செயல்களால் ஆமளவுந் தேடவு மளவுபடாமல் அப்பாற்பட்டிருக்கும் பேரின்பவொளியாகிய பதி ஆன்மாக்களைக் காக்க வேண்டுமென்னுங் கருணை தோன்றி எவர்களும் பத்தியுடனே தரிசித்து மலமயக்கநீங்கித் தெளிந்து தேறும்படி மிகுந்த விரத்தினமணிகள் சூழ்ந்து விளங்குந் திருச்சிற்றம்பலத்துள் ஞானப்பிர காச நிறைந்து தோன்ற நின்று ஆன்மாக்களுடைய பிறவித்தொடர்பறுக் கச்செய்யும் ஆநந்தநிருத்தநிலை யெம்மைக் காக்க என்க.

குன்றா என்பதுமுதல் பெரியவழிபோற்றி என்பது வரையுமொருதொடர்.

(இ-ள்.) அநாதியா யெண்ணிறந்த ஆன்மாக்கள் மோக்ஷமடைந்திரு க்கவுங் குறைவில்லாமல்நித்தியமாயளவிறந்திருக்கும் பெத்தான்மாக்களைக் கன்மத்துக்கீடான தேகங்களிற் சராயுஜம் அண்டஜம் சுவேதஜம் உற்பீ ஜம் ஆகிய நால்வகையோனிகளினு மாறிமாறி வேறுவேறாகப் படைத்தும் அவ்வான்மாக்களுக்குள்ள வரியவினைப்போகங்களை யேறுமற்குறையாமற் கூட்டிப் புசிப்பித்தும் சர்வசங்காரகாலத்தி லான்மாக்கள் சகலாவத்தைப் பட்டுப் பிறந் திறந்தலைந்து திரிந்த விளைப்புநீங்கும்படி காரணகேவலாவத் தையி லொடுக்குவித்தும் அநாதியே தொடுத்தாதியாய்ச் சிருஷ்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்து மளவிறந்தாதிநடுவந்தமற்றுவரும் பெரிய கிருத்திய வழி யெம்மைக்காக்க என்க.

முந்துற்ற என்பதுமுதல் வினைபோற்றி என்பது வரையு மொருதொடர்.

(இ-ள்.) ஆன்மாக்கள் நித்தியமாயிருக்கச் சிருஷ்டிப்பட்டுத் திதிப்பட் டுஞ்சங்காரப்பட்டும் வருவானேனெனில், அநாதியிலே மலத்தில்பந்திக்கப் பட்டிருக்கையினால்மலநீங்கும்படி கர்த்தாகிருபையினாலே செய்வித்ததாயி ருக்கும். ஆனால் மலமான்மாக்களைப் பந்தித்த தெப்படியெனில், முன்னேயு ண்டான நெல்லுக் குமிதவிடுமுளை முற்பிற்பாடில்லாமலநாதியிலேகூடத் தோன்றினதாயிருக்கும. இதிலாணவமல மான்மாவினறிவை மறைத்த தெப்படியெனில், செம்பினுடையநிறத்தைக்களிம்புகூடத்தோன்றிமறை த்ததுபோன்றிருக்கும். கர்த்தாவினுடைய வியாபகத்திலே யான்மாக்கணி றைந்திருக்கவு மாணவமல மறிவைமறைத்த தெப்படியெனில், பழமையா கியகடல் வியாபகத்திலே நிறைந்திருக்கிறதண்ணீரை யுப்புக்கலந்துபிடித் திருப்பதுபோன்றிருக்கும். இப்படியெல்லாம் வெவ்வேறு யொருபுடை யொப்பாகக்கர்த்தாவுள்ளவன்றே யுண்டாயருவமாய்மூவகையான்மாக்களை யு மாணவமலம்பிடித் தருவையுடைய மகத்தான மாணிக்கமணியை நஞ்சு வாய்க்கு ளடக்கின மகத்தாகிய சர்ப்பம்போலவும் பச்சையாய் முளைத்து விறகாகுமட்டு மக்கினியைத்தெரியாமன் மறைத்து வைத்திருந்த காட்டம் போலவு மான்மாவினுடைய ஞானக் கண்ணை மறைத்த கடுந்தொழிலை யுடைய வாணவமலத்தினாலே யறிவுஞ்செயலு மிழந்த சகலவுயிர்களுக்குங் கர்த்தாகிருபையினாலே நன்று யவர்களிச்சையை நாடிப்பார்த்துக் கட்புல னாற் காணுதபிறவியந்தகர்க்குரிமையுள்ளவர்க ளிச்சித்தபடி கோலைக்கொ டுத்திச்சித்த விடங்களிலே கொண்டுபோய் விடுவதுபோலப் பொலிவினை யுடைய மாயையின் காரியமான தனுகரண புவன போகங்களையு முன்னை

யுண்டாக்கிக்கொடுத்து இச்சித்த புவனங்களிலே இச்சித்த வினைப்போகங்களையுங் கூட்டிமுடித்துப் புசிப்பிக்கையினும் அந்தவாணவமல மயக்கத்தாற் கர்த்தாவுபகாரத்தை மறந்து நாமென்கிறவந்தக்கரண விகார ஹிதாஹிதமுண்டாகையாற் புண்ணிய பாவ மிரண்டு முண்டாம்படி காட்டி அந்தப புண்ணியபாவத்தினும் பிறக்கும் பிறவியையுண்டாக்கி அதனாற்செய்யு மிருவினைகளையு மேற்றுக்கொண்டு மீண்டு மந்தவினைப்போகங்களைப் புசிப்பதற்குக் கலாதி ஞானங்களையுங் காட்டுங் கிருபைத்தொழி லெம்மைக் காக்க என்க.

நாட்டுகின்ற என்பதுமுதல் வல்லபமேபோற்றி என்பதுவரையுமொருதொடர்.

(இ-ள்.) கர்த்தா ஆன்மாக்களுக்கு வினைப்போகங்களைப் புசிப்பதற்குத் தேகங்களைக் கூட்டுமுறைமை சொல்லுமிடத்து முன்பாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட எண்பத்துநான்கு நூறாயிர மியோனிபேதப் பிறப்பின் வகை யெல்லா முன்செய்த இருவினைக்கீடாக வுண்டாம்படி திருவுள்ளத்திலே நிச்சயித்துப் பலபடி வெவ்வேறு தேகபேதங்களை யுண்டாக்குவன். அதில் மானுடதேக முண்டாக்குவ தெப்படியெனின், அழகுபொருந்திய தந்தையுந் தாயுங் காமவிகாரந் தீரும்படி சையோகபோகஞ் செய்யுங் காலத்து அவர்களுக்குப் பிள்ளைப்பே றுண்டில்லையென்பது அறிந்து தாயினுடைய கருப்பத்திற் றந்தை புல்லினுனியிற்றங்கிய பனித்திவலைபோன்ற விந்துவை விடும்போ ததற்குள் ளுயிரையடக்கிக் கருப்பாசயத்திற் சுரோணிதத்துடனே கலப்பித்திருத்தி அந்த விந்து தாய்வயிற்றி லளவற்றிருக்கின்ற வுதராக்கினியினு லெரிசுவறுமலும் பலவகையாக அந்த வயிற்றுக்குட் கிடந்த அநாதி யுயிர்களாகிய புழுக்கள் தம் பசியினால் அந்த விந்துவை விரைவிலே யெடுத்துப் புசியாமலும வெய்யகும்பி நரகமபோன்ற காயக்கருக்குழியிற் காத்திருந்து வினைக்கீடான கை கால் முதலாகிய எல்லாவுறுப்புங் குற்றமறச்செய்து அழகுபொருந்தத் திருத்திப் பின்பத் தேகத்தையெடுத்து நேரே யோகத்திலிருத்தித் திரிகால வர்த்தமானங்களையு மறியும்படி யுணர்வையுங் கொடுத்துப் பத்துமாதவளவாயினும புசிப்புங் கொடுத்துப் பின்பு பூமியில் பிறக்கும்போதிரண்டுகையையுஞ் சிரசின் மேற் குவித்த பாவனையாய்த் தலைகீழாய் வருமபடிசெய்து முன்புகுந்த சிறுவழியைப் பெருவழியாக்கி உயிர் தன்பூற்றிறவாம லுயிருக்குயிரா யணைத்திருந்து வெளியிலே யிழுத்துக்கொண்டு வரு மெய்ம்மையாகிய வல்லபமெம்மைக்காக்க என்க.

அம்மாயக்கால் என்பதுமுதல் நெறிபோற்றி என்பதுவரையுமொருதொடர்.

(இ-ள்.) தாய்வயிற்றைவிட்டு பூமியிலே மகப் பிறந்தவுடனே உடம்பிற்குக் காரணமான மாயை சண்டமாருதம்போலலைத்து மயக்க முன் கருப்பத்தினிருக்கும்போ திப்பிறவித்துன்பத்தை நீக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென் றவ்விடத்திலேநினைத்திருந்த நல்லநினைவையுமறந்துஉயிர்உடம்பின் மயமாய் நல்வினைதீவினைத் துன்பத் தொடர்ச்சியாற் பகுத்தறிவின்றி அக்காலத்தி லுயிர் புசிப்பிச்சை யுற்றிருப்பதை யறிந்து பசிதெரியும்படி யறி

வித்துக் கதறியழச் செய்வித்துப் பிள்ளையழுவதுகண்டுடனே பெறும்போ
துற்ற வருத்தத்தையுந் தாய்மறந்து உட்கி ஆவிசோரும்படி யுள்ளே கடு
ங்கி மிகுந்தோங்கிய அன்பினாலே சிந்தையிரங்கியுருகப் பச்சுடம்பி லிருந்த
உதிரஞ் சிவப்புமாறி வெண்ணிறவமுதமாய்க் கொங்கையில்வந்து சுரப்பத்
தீஞ்சுவைப் பாலைப் பிள்ளை வாய்வைத்துக்குடித்து முகஞ்செழித்திருப்பது
கண்டு தாய் மகிழ்ந்திருக்கும்படி செய்வித்திப்படிப் பிள்ளையாசை யென்
கின்ற பெருங்கயிற்றாற் கட்டிச் சகலவுயிர்களுக்குங் குழந்தைகளை வளர்க்
கும்படி ஆன்மாக்கடோறு நேயத்தை வைத்தருளிய நெறி யெம்மைக்
காக்க என்க.

ஆசற்ற என்பதுமுதல் படிபோற்றி என்பதுவரையுமொருதொடர்.

(இ-ள்.) தாயன்பாயிருந்து காத்த கர்த்தா இப்படி தோன்றிவருமுயிர்
களுக்குக் கருப்பத்தி லிருக்கிற பசும்பருவத்தும் பாலனாயிருக்கிற அப்ப
ருவத்தும் நாளுக்குநாள் பரிணமித்து வளரும பாலகுமார விருத்தபருவங்
களிலுஞ் சகலாவத்தைப் படுத்திப் பருவத்துக் கேதுவான கலாதிஞானங்
கொடுத்துச் செயலற்ற வுயிர்கள் வாங்கிக்கொள்ள ஆள்வதற்கேற்ற முப்
பத்தாறு கருவிகளையுங்கொடுத் துயிர்க்குயிரா யிமைப்பொழுது நீங்காம
னின்று பண்டாரியா யுயிர்க்கேவல் செய்தருளுகின்ற கிருபை யெம்மைக்
காக்க என்க.

தண்டாத என்பதுமுதல் அறம்போற்றி என்பதுவரையுமொருதொடர்.

(இ-ள்.) கர்த்தா பண்டாரிபோல் நின்று தத்துவங்களைக்கூட்டிக்காப்
பது எப்படியெனில், நீங்காமற் புன்புலால்நாறுந் தோல்போர்த்த புழுக்
கூடெனும சரீரமாகிய பெரியமனைக்கண் கிருபையினாலே துரியாதீதந் துரி
யம் சுழுத்தி சொப்பனம் சாக்கிரமென்னும் பெயரையுடைய ஐந்துகட்
டாக்கி ஆன்மாவுக் கநாதியிலே பொருந்திய வுண்மைநிலைமையான ஆண
வமல மறைப்புச் சற்றுநீங்காமற் றிண்மையா யுயிரைச் சிறைப்படுத்தி
நிற்கு மூலாதாரமாகிய வீட்டி லதீதப்பட்டு உயிர் மூடமாயுட்கிடப்ப அவ்
விடத்தி லிளைப்பாறும் வரையுங் காலத்தை நியதியினானிறுத்தி அப்பால்
மேலே யோங்கியிருக்குந் துரியமான நாபித்தானவீட்டி லுயிரைப் பிரா
ணவாயுவுடன் கூடச்சேர்த்து அவ்விடத்திலே கலை வித்தை இராகத்தினான்
முன்னே ஆன்மாவினுடைய தொழிலறிவிச்சை மூன்றையுமெழுப்பி அத
ற்குத் துணையாகப் பிரகிருதிமாயையி லுண்டான அழகு பொருந்திய சா
த்துவிக ராசத தாமத மென்னு முக்குணங்களையுஞ் சேர்த்து அப்பால்
மேலே சுழுத்தி வீடாகிய இதயத்தானத்திற் சித்தக்கருவியுடனே கூட்டி
அவ்விடத்திற் சித்தத்தாற் கண்டபொரு ளின்னபொருளென்றறியாமன்
மயங்கி நின்ற வுயிரைச் சொப்பன வீடாகிய கண்டத்தானத்திற் சேர்த்து
அவ்விடத்திலே சத்தாதியைந்தும் வசனாதியைந்தும் அந்தக்கரணம் நான்
கும் வாயுக்கள் பத்தும புருடனுமாகிய விருபத்தைந்து கருவியுங்கூட்டிமு
ன்னேசெய்த இருவினைக்கீடாகமுன்சாக்கிரத்திலே இன்பத்துன்பங்களைப்
புசிப்பித்த முறைமைபோலச் சொப்பனத்திலுமிருவினைப்போக முண்டா
னதுமறிந்து சுத்தத்த்துவங்களினாற் பிரேரித்துப்புசிப்பித்துப் பின்பதற்கு

மேலாய தூலதேகத்தின்கண் வளர்ந்து நிற்கும் சாக்கிரவீடென்னும் நுதற்றானமாகிய ஓலக்கமண்டபத்தின் முன்கேவலாவத்தைக்குக்கூடாமல்நின்ற பூதங்களைந்தும் புருடதத்துவ நீங்கலாகநின்ற வித்தியாதத்துவமாறுஞ் சிவதத்துவமைந்து மாகப்பதினைந்து முன்சாக்கிரத்தி லிருந்த ஞானேந்திரியமைந்துங் கன்மேந்திரிய மைந்துஞ் சொப்பனத்திலிருந்து வந்த விருபத்தைந்து கருவியும் மற்றப் புறக்கருவிக ளறுபத்தைந்து மாகத் தோண்ணூற்றாறு கருவிகளையும் பொருத்திச் சீவிக்கச் செய்வித்து முன்னேவிட்டு நீங்காம லந்தவத்தையினு மறைந்துநின்ற ஆணவமல இருள்கூடாதபடி மனையிலே நெருங்கிநின்ற இருளை நீக்கும் விளக்கைப்போலச் சூக்குமாதிவாக்குடனே கூடிப் பிரகாசித்து நிற்குஞ் சகலாவத்தையிலுயிரை நிறுத்திக் கன்மத்துக்கேதுவான சத்தாதி விடயங்களைக்காட்டி ஆன்மாக்கள் யானெனதென்ன நின்றவைகள் வெவ்வேறு தொழிற்குரியராகச் செய்விக்குஞ் சிவதருமமெம்மைக்காக்க என்க.

வேட்கைமிகும் என்பதுமுதல் படிபோற்றி என்பதுவரையுமொருதொடர்.

(இ-ள்.) கர்த்தா சகலாவத்தையிற் கருவிகூட்டி முடிக்கு முபகாரத்தைமறந்து ஆன்மாக்கள் பிரபஞ்ச வாசைமிகுந்து புசிப்புநிமித்தமொருகணமேனுங் கெடாமல் வயிற்றிலே மண்டியெரிந்து கொண்டிருக்கும் வடவாமுகாக்கினிபோன்ற பசியைத் தணிக்கும்பொருட்டுத் திண்ணியவாங்காரப் பலன்களால் அவரவர் வல்லமைக்கேற்ற தொழில்கள் செய்யுமிடத்து அவர்களுக்குத்தோன்றாமல் உடனிகழ்ச்சியான ஒருமைப்பாடாய்க் கூடிநின்று அவரவர் நினைவின்படி செய்வித்துக்கொடுத்து ஆன்மாக்கள் யானெனதென் றிடையறாது செய்யும வினைமிகுதியான ஆகாமியத்துக்கு முன்செய்த ஆறத்துவாவினுங் கட்டுப்பட்டிருக்கின்ற சஞ்சிதத்துக்கு மதிலயாகப்பட்டுப் புசிப்புக்குவந்த பிராரத்துவச் செலவிறகு மவாவர்கணக்கப்பிள்ளையாயிருந்து பட்டோலை யெழுதி யொப்பிக்குங் கருணை எம்மைக்காக்க என்க.

நட்டோங்கும் என்பதுமுதல் மறம்போற்றி என்பதுவரையுமொருதொடர்.

(இ-ள்.) கர்த்தா ஆன்மாக்கள்செய்த இருவினைக்குங் கணக்கெழுதியபடி புண்ணியபாவத்துக்குள்ள பலன்களையுங் கூட்டுவதெப்படியெனில்; பாருந்தி மிகுந்த இருவினைமுறைமை பூமியிலுள்ள மானுடருக்கேயன்றி யெண்ணில்லாத தனுக்களிலே பொருந்தியிருக்கும் பலவுயிர்களுக்குந் தமுறைமையாக வினைகளை நிச்சயித்தறிந்து முன்னமைத்த ஆயுண்முடிவி லுடல்களைப் பிரித்து நல்வினை பாகப்பட்ட வுயிர்களையெல்லாம் சரீரமான திவ்வியசரீரத்துடனே காலநீட்டிப்பாய் வாழ்ந்திருக்கும்படி விஷ்ணுவுலகத்தில் விஷ்ணுரூபமாயும் பிரமலோகத்திற் பிரமரூபமாயுந் தேவலோகத்தில் தேவேந்திரரூபமாயுந் தேவர்களாயும்வந்த பெரிய பதப்பிராப்திகளிலே பலவிதமான போகங்கள் புசித்திருக்கச் செய்வித்தும், பூமியிலே இராசஐஸ்வரியத்துடனே வாழும்படி செய்வித்துமிருக்கு நாளாய் புண்ணிய காமபலன் புசித்து முடிந்து பாவகன்மபலன் புசிக்குநாள்

அடுத்தவுடனே அங்கங்கு வாழ்ந்திழிந்த வுயிர்களவ்வத் தேகத்தை விட்டு மாளும்படி கர்த்தாவினுடைய ஆணையினாலே வெற்றிபொருந்திய யமதூதர்கள் வேகத்துடன் வந்து பாசத்தினாற் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டுபோய்த் தங்களிறைவனாகிய எமராஜாவின் முன்புவிட அவன் ஆன்மாக்களைப் பார்த்திரங்கிப் பாவிகாள்! உங்களுக் கிற்றைவரைக் குள்ளாகப் பிறவாநெறி பெறவேண்டுமென்று கர்த்தாவைவிரும்பு மறிவு பிறக்கவில்லையோவென்று நல்ல வின்சொல்லாக நடுவுநிலைமையாகப் பேசிப் பின்பவர்கள்செய்த பாவத்துக்கேற்ற செயல்களைச் செய்யுமென்று கோபத்துடனே கிங்கரர்களைப் பார்த்துச் சொல்ல விடைபெற்றுப் பூதசரீரமான யாதனாசரீரத்தில் உயிரைநிறுத்தித் துன்பமுறும்படி செக்கிலிட்டாட்டியுந் தீவாயிலிட்டெரித்தும் பெரிய நெருப்புத்தூணைத் தழுவிக் கிடக்கும்படிசெய்து மிகுந்து நீண்டிருக்கும் நாராசங்களைக் காய்ச்சிச் செவியில் செலுத்தியும் நாக்கைக் கருவிகொண்டறுத்தும் அவரவரூனை யவரவர் தின்னவரிந்துகொடுத்தடித்தும் போராதபடி யாழ்ந்த நரகங்களிலே யழுத்துவித்தும் பின்னுந் தங்களுடைய கடுங்கோபமாறாத விச்சையுடையரா யவற்றில் ஒருநாள் போல் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் கொடிய நரகங்களில் பலநெடுநாள் செல்லுமட்டு மியமகிங்கரர்கள் பணிசெய்யக்காருண்ணிய வடிவாகிய கர்த்தா சிற்றுயிர்களை யமகிங்கிரர்களிடத்திற் காட்டிக்கொடுத்து அவர்கள் துக்கப்படுவதைப் பார்த்திருப்பானே னெனில், உலகத்திலே தந்தை தாயர் பிள்ளையினுடைய நோய் மிகுதியையுள்ளே நாடியறிந்து நோய்தீரும்படி அதற்கேற்ற முறைமை செய்வது கடனென்று நினைந்து பிள்ளையை நோயறிந்து மருந்துகொடுத்துத் தீர்க்கும் வைத்தியனிடத்தி லொப்பித்து அவனிருப்பு நாராசங்காய்ச்சிச் சுடவுஞ் சத்திரமிட் டறுக்கவுங் கண்படலத்தை யுரிக்கவு மிப்படிப்பலகிரியையுஞ்செய்யப் பிள்ளை வருத்தப்பட்டாலுநோய்தீர்ப்பதையறிந் தந்தவைத்தியனுக்கு நல்ல திரவியமுதலான வெகுமானம் பண்ணிச் சந்தோஷத்துடனே யவர்கள் கண்டுநிற்பதுபோலவு மனுச்சக்கரவர்த்தியாகிய சோழன் தானருந்தவம்பண்ணிப்பெற்ற அருமையாகிய வொருமகன் திருவாரூர்த்தெருவழியே தேரேறிப் போம்பொழுது மாயமாகத் தேர்க்காலில் வீழ்ந்திறந்த பசுவின் கன்றினிமித்த மந்தப் பாவந்தீரும்படி எத்தனைபேர் மாறுபாடாய்த்தடுக்கவுங் கேளாமற்பிள்ளையைக் கன்றிறந்தபடித் தேர்க்காலிற்போட்டு நசுக்கிப் போடவேண்டு மென்றே துணிந்து தேரிலே தாய்பசுவைவைத்தூர்ந்துகொன்றது மகனை யமன்பிடித்து வருத்தாதபடிசெய்த கிருபையே யாகையால் அவ்வழக்குப்போலவும் விடம்போன்ற சிந்தையையுடைய நமன்றூதர் மிகுந்த கோபத்துடனே பாவஞ்செய்த வுயிர்களைக் கொடிய நரகவாதனைப் படுத்துவதைச் சகல வுயிர்களுக்குந் தந்தையுந்தாயுமாயிருக்கும் சிவமுஞ்சத்தியுமலநோய் தீர்ந்தாற் போதுமென்று சந்தோஷத்துடன் கண்டு நிற்கும் வல்லபமான கருணை மற்றெம்மைக்காக்க என்க.

பல்லுயிர்க்கும் என்பதுமுதல் தறம்போற்றி என்பதுவரையுமொருதொடர்.

(இ-ள்.) கர்த்தா இங்ஙனஞ் சொன்ன வொன்பது வகையினாலுங்காக்கப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்குப் பெத்தகால முடிவாமளவு மிருவினைப்பலன்

களை அவன் அவள் அது முன்னிலையாகநின்றருத்தித் தனக்குமேலொரு கர்த்தாவில்லாத சகலபுவன கர்த்தாவாகியசிவன் அவ்விருவினைகளுக்கிருப் பிடமான மாயா வுலகங்களை யெடுப்புண் டெடுப்புண்டு மாறிமாறிவரும் படி ஆதியாயநாதிதொடுத்துச் சிருஷ்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்துந் தி ரோபவித்து மநுக்கிரகித்துந் தமது சத்தியினால் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்வித்து மலபரிபாகப்பட்டதறிந்து பின்னரகத்திற் செல்லும் பெத் தத்தை நீக்கி ஆன்மாக்களுக்கு முத்திக் காலத்தை நேர்படுத்தவேண் டித் தனக்கன்பராகிய மெய்யடியாரைக் கண்டவுடனே தன்னைக் கண்டது போல அவ்வான்மாக்க ளின்புற் றவரேவிய பணிவிடை கேட் டுய்யுமபடி அறிந்து நல்லவழியை யுண்டாக்கிக் காட்டி. அந்த வழியே சிவபுண்ணிய மானது புத்திபூர்வத்தினு மபுத்திபூர்வத்தினு மூபாயச்சரியையாதியிலு முண்மைச் சரியையாதியிலுமாகக் கிரமத்தே செய்யப்படுத்தி அம்மட்டாய் மலரவிருக்கும அருமபு பருவநீங்கிய வரும்பருவத்துக்கடுத்த முதலுள் மொட்டாயிருக்கின்ற மலர்போல் மலபரிபாகம பிறந்ததன்மை சமீபத்திற் கண்டு ஒப்பற்ற நல்ல சிவசமயத்திற் பத்திமிகுந்த விடத்திலே பிறப்பி த்து நாட்டப்பட்ட இருவினையு மேககாலத்திலே யிரண்டுதராசுநுனிபோற் சமனான பருவத்தில் பலபிறவியு மந்தமாம்படி. தமது தீவிரதரம்பொருந் திய அருட்சத்தியை அவ்வுயிர்களின் மலநீங்கும்படி பதிக்குந்தர மெம் மைக்காக்க என்க.

முத்திதரும் என்பதுமுதல் குணம்போற்றி என்பதுவரையுமொருதொடர்.

(இ-ள்.) இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதம் பெற்ற பக் குவான்மாக்களுக்குக் கர்த்தா ஆசாரியமூர்த்தமா யநுக்கிரகம் பண்ணும் முறைமை யெப்படியெனில், முத்தியைக்கொடுக்கு நல்வழியையுடைய விஞ்ஞானகலர்க் கவர்களைப்பற்றியிருக்கும் ஆணவமலமொன்றினையு மவர் களறிவுக்குட்போறிவாய்ப் பிரகாசித்துத்தோன்றி நீக்கி யருள்வடிவாக்கி யானந்தத்திலழுந்துமபடி அருளுவர். பின்பு பொருந்திவிளங்குகின்ற பிர ளயாகலருக்குத் திருவுருக்காணும்படி மானுமழுவுஞ் சதுர்ப்புஜமுங் கா ளகண்டமுந்திரிநேத்திரமுமுடைய திருமேனிகொண்டிருந்து அவர்களைப் பற்றியிருக்கும் ஆணவமலங் கன்மமல மிரண்டையுநீக்கி அருள்வடிவாக்கி யானந்தத்திலழுந்துமபடி அருளுவர். அசுத்தமாயையிற்றோன்றிப் பூலோ கத்தை விட்டு நீங்காமலிருக்கும் சகலருக் கவரைப்போல மானுடச் சட்டை சாத்தி மானைக்காட்டி மான்பிடிப்பார்போல முன்னின்று தரி சனங்கொடுத் தவர்களைப்பற்றியிருக்கும் ஆணவம் கன்மம் மாயையெ னு மலத்திரயங்களையுந் தீக்ஷாக்கிரமங்களினாலே தீர்த்தருள்வடிவாக்கி யடிமையாக்கிக்கொள்ளுந லந்தக் கர்த்தாவுக் காதிகாலத்திலே யுண்டான குணமாதலால் திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே நின்றாடுந் திருநடனத்தொ ழிலும் பிரகாசம் பொருந்திய நீலமணிபோன்றிலங்குகின்றகாளகண்டமுந் திருமேனியிற் பாதியாய்ப் பச்சைவடிவுகொண்டிலங்குஞ் சிவகாமிதங்கிய இடப்பாகமும் பவளக்கொடி படர்ந்து கிடப்பதுபோன்ற திருச்சடாபாரத் தின்மேற் றரித்திருக்கிற கங்கையும் பாலசந்திரப் பிரபையும் வெருவும்

யிடிப் படம் விரித்தாடும் சர்ப்பமும் அழகுமிகுந்த திருநுதலுக்கின் மேனோக்கி நீண்டுகிடந் திலங்கு மக்கினி நேத்திரமும் வலக்கையிற் பிடித் திருக்கும் கேடில்லாதலயத்துடன் முழங்குந்தமருகமும் அழகுபொருந் திய விடக்கையிற் பிடித்திருக்கு மக்கினி குண்டமும் அரையிலே கட்டி யிருக்கு மைந்தலை யரவக்கச்சும புள்ளிபொருந்திய புலித்தோலுடையும் பக்குவான்மாக்களை மோட்சமாகிய பேரின்பவெள்ளத் தழுத்துதற் கூன் றின பாதத்தினு மடியாருள்ளத்திற்கலந் தின்பபூரணமாயிருக்கிற ஞான குஞ்சிதபாதத்தினும் பிரியாமற் றரித்திருக்கும் திருவருட்பிரகாசம்பொரு ந்திய சிலம்பும் உயிர்களைச்சோரத்தனமாய்க் களவுகொண்டு தன்வசப்படுத் துகின்ற முன்னை வினையையென்று பிறவித்துன்பங்களை யறுப்பதற்கு மல வைரிநாமென்று முழுந்தாளிற் றரித்துக்கொண்டிருக்கும் வீரகண்டாம ணியும் இவைகளொன்று முருத்தோன்றுதவண்ண முள்ளேயடக்கி யொ ளித்துக்கொண் டென்றுமுடிவில்லாத பேரின்ப மோக்ஷத்தி லெம்போல் வாரையு மடைவிக்கவேண்டிப் பிறவாமுதல்வன்பிறந்து வந்தானென் றதி சயமாய்ச்சொல்லும்படி திருமேனிகொண்டு தேன்பொருந்திய செங்கழுநீர் மாலையுலாவும புயத்தையுடைய மறைஞானசமபந்தநாதனென்று ஒருபெ யருஞ் சுபாவத்திலில்லாத நாதனெருதிருப்பெயரையுஞ் சாத்திக்கொண்டு பூமியிலுள்ளவர்களைப்போல் உணபதும் உறங்குவதும அஞ்சுவதும் விட யபோகம் இன்பமுறுவது மொத்தொழுகிக்கொண டெழுந்தருளி மகிழ்ந் திருந்த குண மெம்மைக்காக்க என்க.

மிண்டாய என்பதுமுதல் நிலைபோற்றி என்பதுவரையுமொருதொடர்.

(இ-ள்.) இப்படி மானுடரைப்போலத் திருமேனிகொண்டாசாரிய மூர்த்தமாய்ப் பெண்ணாகடத்தினக ணெழுந்தருளியிருந் தெங்களுக் ககங் காரம்பொருந்திய புறச்சமயப் பொருள்களெல்லா மறிவித்ததிலே யொரு பயனு மில்லையென்னுந் திடமே பெறுகும்படி செய்வித்துத் தேறுமலிரு ந்த சித்தந்தெளியும்படி திருமேனி தரிசனைகொடுத்தருளிய வந்தத் தகை மையும் போகாமன் மேமபாடாகிய மெய்கண்ட சந்தானச் சுத்தசைவநெ றியில் விட்டகுறையறிந்து சமயவிசேட நிருவாணம் பொருந்தப்பட்ட அபிடேகமென்னு ஞானகுவகைத்தீட்சையும்பண்ணிச்சிவந்த தாமரைமலர் போன்ற திருக்கண்ணருளினுற் பார்த்துத் துன்பப்பிறப்பினுற்பட்ட புண் ணுடம்புத்துன்பமு மிருவினைத்துன்பமு முயிரைவிட்டு நீங்கும்படி அழகு பொருந்தியதாமரைமலர்போன்ற திருக்கைத்தலத்தைச் சிரசின்மேல்வைத் தருளிக் கற்போன்றிருந்தநெஞ்சை அக்கினியைச்சேர்ந்த மெழுகுபோல வுருக்கித் திரிபதார்த்த மெய்த்தகைமைப் பொருள்களெல்லாம் விரித்தோ தி யுபதேசித் தொற்றுமையாக ஆகாயத்தை மறைத்த பூதவிருள்வடிவு அவ்வாகாயத்திற் சிவந்த சூரியனுதையமானவுடன் பூதவிருட்பிரகாசமாய் மறைந்து நீங்க ஆகாயஞ் சூரியவொளி வடிவாகி நின்ற முறைமைபோல் உபதேசித்த ஞானப்பிரகாசத்தைப் பற்றி மும்மலமுநீங்கி ஆன்மபோதம்

அருளிலடங்கச்செய்து மலமான்மபோதத்தையும் பற்றுமல் தன்னுடைய அநாதி நித்தியமுங் கெடாமல் நீதியாக நிறுத்தின நிலைமையெம்மைக் காக்க என்க.

மேதக்கோர் என்பதுமுதல சழல்போற்றி என்பதுவரையமொருதொடர்.

(இ-ள்.) உலகப்பற்றற மேம்பாட்டுடனே தாதமார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்கமென்னு நான்குவழியினுநின்றுண்மைச் சரியைகிரியாயோகங்களை விதிதப்பாமலநுட்டித்த அடியார்களுக்குச் சிறப்புமிகுந்த பதமுத்தியான சாலோக சாமீப சாரூபமெய்தும்படி செய்வித்து அதனுல் ஞானதாகமுற்ற அடியார்களநுக்கிரகத்தைப் பெற்று மெய்யன்பினுலே சிவரூபத்திலான்மதரிசனம்பண்ணிச் சிவதரிசனத்திலான்மாவின்றன் னியல்பை யறிந்து பின்பு பெத்தமுத்தி இரண்டினு முபகரித்துக்காக்குங் கர்த்தாவினுடைய கருணையை மறந்து நாமொரு முதலென்றிருந்தோமே யென்று இலச்சைபட்டு நாணிப பதைப்பற வருளினழுந்தி இரண்டற் றநுபவிக்குஞ் சிவாநுபவத்தைத் தடுமாறியாறுலுஞ் சிவசிவாவென்று நினையாத எனக்கும் வீணே யிரங்கி அநுக்கிரகம் பண்ணவேண்டி வேதாகம புராண சாத்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட எல்லாப்பொருளுக்கு மனத்துக்குந் தாமரைமலரி னெழுந்தருளி யிருக்கும் பிரம விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கணினைப்புக்குந் தெரியப்படாத தூரம்போல் நின்றும் சடசித்துக்களிடத்தினு மணித்தாய் நிறைந்திருக்கும் அழகு பொருந்திய சீபாத கமலத்தை யடியேன் சிரசின்மீதிருந்து பிரகாசிக்கும்படி வைத்து பெரிய மகாதேவரொன்னும் பெயரையுடைய மறைஞானசம்பந்த ஞானசாரியரெனக் கநுக்கிரகம பண்ணிய பொருளேதெனில் தான்வேறு நான்வேறுய்வந்து பொருந்திய தில்லையென்னும் வழக்கை யறிவித் தநாதியே தொடுத்துன்னிடத்திலே யொளித்திருந்து நீ நம்மைக்காணுதிருக்க நாமென்று முன்னைக்கண்டு கொண்டிருநதோ மென்னும் கள்ளத்தை இப்போ துயிர்க்குயிராய்ப் பிரகாசித்துநின்றறிவித்த பாதமானதெம்மைக் காக்க என்க.

வள்ளமையால் என்பதுமுதல் செயல்போற்றி என்பதுவரையுமொருதொடர்.

(இ-ள்.) வளப்பமிகுந்த கிருபையினுற் கர்த்தா தன்னைத்தெரிவித்துத் தன்பாததாமரையான திருவருளுக்குள்ளே பிரியாம லென்றுங்கிடந்த என்னையுந் தெரிவித்த வெலலைக்கண் மின்போல் தோன்றி யழியும் வண்ணத்தையுடைய தேகமுந தேகத்தைப்பொருந்திய குணமயக்கங்களு மறிவைவிளக்கப்பட்ட கலைமுதலாகிய தத்துவங்களு முன்னில்லாத கேவலாவத்தையை முன்னேயறிவித்துப் பின்பு தேகமுதலிய கருவிகரணதிகளுங் கூடின சகலாவத்தையு மறிவித்து இனியருளைவிட்டுத் தேகமுதலான கருவிகாரணதிகளிற் செல்லாத சுத்தாவத்தையு மறிவித்தசெய லெம்மைக் காக்க என்க.

எல்லாம் என்பதுமுதல் போற்றிசைப்பேனியான் என்பதுவரையுமொருதொடர்.

(இ-ள்.) எல்லாத் தத்துவங்களையும் பொய்யென்று கண்டு நீங்கித் தம்மைத்தெளிந்தோம், நமக்குமேலே வேறொருபொருளில்லையென்னுஞ் சைவசித்தாந்திகளுடனே கூடலாகா தவர்நமக்குப் புறம்பென்றும்பேசித் தன்னின்பத்தைத் தானே புசித்திருப்போமென்று மகிழ்வெய்திச்செவ் விதான நிருவிகாரி நாமேயென்றும்பேசு மகம் பிரம வாதிகள் தன்னையு மறியாமற் றலைவனையு மறியாமன் மயங்கிநிற்கும் வெளிபோன்ற இருளி லென்னை விடாமலும், ஞானசொரூப வொளிவடிவாய் இப்போது நீ நிற்கும் நிலையென்று நிகழ்த்தி இதற்குமேல் வேறொருபொருளின்றி யமையாமையு மெடுத்தோதி ஆன்மாவைச் சிவத்துடனே யொன்றாகும் படி சாதித்துத் தம்மைச் சிவமாக்கி இப்பிறவிப்பேதமாகிய சரீரத்திலே தானே ஜீவன்முத்தித் தன்மையும் பரமுத்தித் தன்மையும் சரியாகக் கண்டு வெற்றின்பமான சிவபோகம் புசியாமல் சமவாதம்பேசி ஆன்மசத்தி யுடனேகூடி யின்பம் புசிப்போமென்னும் பாதகரோடுங்கூடி ஏகமாய்ப் போகாமலு மெனக் கெவ்விடத்துங் குருலிங்கசங்கமாய்க்காட்சிகொடுத்து மேலானபோகமுண்டாகும் திருவருட்பாதத்திற்பிரியாமலுள்ளேயடங்கிக் கிடக்கப்பொருத்துவித்து ஞேயத்திலழுந்திநிற்கு மழியாத சாயுச்சியநிலை இவ்வருணிலையென்று விகற்பந்தோன்றும லநுக்கிரகித்துத் தமது பரிபூர ண வியாபகத்துள்ளே யானுமொக்கவியாபித்து நிற்குந்தன்மையுங்காட்டி யிருந்தோராகி யளவுபடாமனிறைந்துநின்ற தமது பேரானந்தத் திருவருட் கடலில் விளைந்த வாராதஞேயவமுதத்தைப் புசித்துக் களித்திருக்கும்படி தாமேயென்னைத் தேடிவந்துகொடுத்த பெருங்கருணைத் தகுதியினு லானு யிர்தானே முதன்மையென்று நின்ற பெத்தகாலத்து மதற்குமுதன்மையுங் கொடுத்து நீங்காமநின்ற மூன்றேனை எவ்வகையுங்கொண்டு புகழ்ந்து போற்றுவேனியான் என்க. (க)

போற்றி திருத்தில்லை போற்றிசிவ போகம
போற்றியவன் மெய்ஞ்ஞானப் புண்ணியநூல்—போற்றியெங்கள்
வெம்பந்த வாழ்க்கைவிட வேறுய்வந் துண்ணின்ற
சம்பந்த மாமுனிபொற் றாள்

(இ-ள்.) எங்கள் கொடிய பாசபந்தங்களுக்கு வேறாகி வந்துள்ளே யெழுந்தருளியிருந்த சம்பந்தமாமுனிவன் அழகிய பாதங்கள் காக்கக்கட வது அவனருளிச்செய்த மெய்ஞ்ஞானநூல் காக்கக்கடவது அழகிய தில்லை நகரம காக்கக்கடவது சிவபோகங் காக்கக்கடவது என்க.

போற்றிப்பஃறொடைமுற்றியது.

உமாபதிதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி - உமாபதிதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

கொடிக்கவி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றேயிட மொன்று மேலிடிலொன்
றொளிக்கு மெனினு மிருளடராதுள் ளுயிர்க் குயிராய்த்
தெளிக்கு மறிவு திகழ்ந்துள தேனுந் திரிமலத்தே
குளிக்கு முயிரருள் கூடும்ப டிக்கொடி கட்டினனே.

(இதன்பொருள்.) ஒளிக்கும இருளுக்கும் ஒன்றேயிடம் - ஆணவத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் இடமொன்றே,—ஒன்றுமேலிடில் ஒன்றொளிக்கும் - ஞானமேலிட்டகாலத்து ஆணவமொளித்துநிற்கும் ஆணவமேலிட்டகாலத்து ஞானமொளித்துநிற்கும்,—எனினும இருளடராது - என்றுலும் ஞானத்தை ஆணவமலம பொருந்தாது,—உள்ளுயிர்க்கு உயிராய்த் தெளிக்கும் அறிவு திகழ்ந்துளதேனும் திரிமலத்தே குளிக்கும் - பண்டைய வாசனு விசேஷத்தாலே உள்ளேகிடந்த சிவஞானம் சற்று விளங்கினுலும மும்மலங்களிலே மூழ்கிக் கிடக்கும் அல்லாமல் அதுகொண்டே நீங்கமாட்டாது,—உயிர் அருள்கூடுமபடி கொடிகட்டினனே - இத்தகைய ஆன்மா அருளைப்பெறும்படி தீக்ஷாக்கிரமத்தினுலே மலங்களைப்போக்கத் துசங்கட்டினேன் என்க.

ஆணவத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் இடமொன்றுயிருந்தும் தனது காரணங் கெடாமலிருக்கின்ற மலத்தைத் தீக்ஷாக்கிரமத்தினுலே போக்கி மோக்ஷத்தை அடைவிப்போமென்பது கருத்து. (க)

நேரிசைவெண்பா.

பொருளாம் பொருளேது போதேது கண்ணே
திருளாம் வெளியே திரவே—தருளாளா
நீபுரவா வையமெலா நீயறியக் கட்டினேன்
கோபுர வாசற் கொடி.

(இ-ள்.) பொருளாம் பொருளேது - பொருளிலே அழியாத பொருளேது,—போதேது - கிரணமான சத்தியேது,—கண்ணேது - கண்போல ஆன்மாவேது,—இருளாம் வெளியேது இரவேது - அஞ்ஞானமான சகலமேது கேவலமேது,—அருளாளா - அருளையுடையவனே,—நீ புரவாவையமெலாம் நீயறியக் கட்டினேன் - தேவரீர் புரக்கின்ற வையகத்திலே மலமாயாதி கன்மங்களிலே பொருந்தாமல் ஆன்மாக்களிடமாகப் பொருந்தியிருக்கின்ற உன் திருவருளறியக் கட்டினேன்,—கோபுரவாசற்கொடி - திருக்கோபுரவாசலிலே கொடி என்க.

கர்த்தா, சத்தி, ஆன்மா, கேவலம், சகலம், இவை ஏதெனச் சொல்வாருமுளரோ வென்று கொடிகட்டினேனு மென்பது கருத்து. (உ)

> வாக்காலு மிக்க மனத்தாலு மெக்காலுந
> தாக்கா வுணர்வரிய தன்மையனை—நோக்கிப்
> பிரித்தறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே
> குறிக்கு மருணல்கக் கொடி.

(இ-ள்.) வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும எக்காலும் தாக்கா வுணர்வரிய தன்மையனை - வாக்கினாலும் பெரிய மனத்தினாலும எப்பொழுதும் எட்டியறிவதற் கரிதாகிய தன்மையுடையவனை,—நோக்கி - விசாரித்துப் பார்த்து,—பிரித்து - பகுக்குமிடத்து,—அறிவுதம்மிற் பிரியாமைதானே குறிக்கும் அருள் நல்கக் கொடி - அறிவினிடத்திலே அறிவாயிருக்கின்ற சிவத்தைப் பிரியாமற் குறித்து அருளைப்பெறததக்கதாகக் கொடி கட்டினேன் என்க.

மனவாக்குக் காயங்களினாலே ஒருகாலும் எட்டப்படாதவனேனும் என்றும் பிரிவிலனென்பது கருத்து. (அ)

> அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மாறெழுத்து நாலெழுத்தும்
> பிஞ்செழுத்து மேலைப் பெருவெழுத்து—நெஞ்சழுத்திப்
> பேசு மெழுத்துடனே பேசா வெழுத்தினையுங
> கூசாமற் காட்டக் கொடி.

(இ-ள்.) அஞ்செழுத்தும-சிவாயநம என்கிற ஐந்தெழுத்தும்,—எட்டெழுத்தும் - ஓம் ஆம் அவ்வும சிவாயநம என்கிற எட்டெழுத்தும், —ஆறெழுத்தும் - ஓம் நமசிவாய என்கிற ஆறெழுத்தும்,—நாலெழுத்தும் - ஓம் சிவாய என்கிற நாலெழுத்தும் (உச்சரிக்கின்ற விதிப்படியே உச்சரித்து),—பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி - (விதிப்படி உச்சரிக்கின்ற முறைமையைவிட்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தினுடைய சொரூபத்தையறிந்து) பிஞ்செழுத்தென்னும் வகாரமாகிய பராசத்தியையும் மேலைப் பெருவெழுத்தென்னும் சிகாரமாகிய சிவத்தையும் தன்னுடைய இருதயத்திலே வைக்கில்,—பேசுமெழுத்துடனே பேசாவெழுத்தினையும் கூசாமற் காட்டக் கொடி - பேசுமெழுத்தென்னும் வகாரமாகிய சத்தியும் பேசாவெழுத்தென்னும் சிகாரமாகிய சிவமும் இரண்டறக் கூசாமல் அழுத்துவிக்கக் கொடி கட்டினேன் என்க.

பஞ்சாக்ஷரமுதலாகிய மந்திரங்களை உச்சரித்து அதன்பின்னர் அந்த மந்திரத்தினுள் அக்ஷரசொருபத்தை யறிந்து சத்தி சிவான்மீகமாயிருக்கின்ற அக்ஷரத்தை இருதயத்திலே வைத்தால் அந்தச் சத்திதானே சிவனை இரண்டறக் கலப்பிக்கும் எனபதறிந்து பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே மோக்ஷத்தையடையும்படி கொடி கட்டினேனென்பது கருத்து.

பஞ்சாக்ஷரமானது-தூலம் சூக்குமம் அதிசூக்குமம் என மூன்றாம்; உச்சரிக்கு முறைமையுமப்படியேயாம். சிகாரம் சிவம், வகாரம் சத்தி, யகாரம் ஆன்மா, நகாரம் திரோதை, மகாரம் மலமெனக்காண்க. (௯)

கொடிக்கவி முற்றியது.

உமாபதிதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி - உமாபதிதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

நெஞ்சுவிடுதூது.

கலிவெண்பா.

பூமேவு முந்திப் புயல்வண்ணன் பொற்பமைந்த
நாமேவு மாதுபுணர் நான்முகத்தோன்—றாமேவிப்
பன்றியு மன்னமுமாய்ப் பாரிடந்தும் வான்பறந்து
மென்று மறியா வியல்பினா—னன்றியு
மிந்திரனும் வானோரு மேனோரு மெப்புவியு
மந்தர வெற்பு மறிகடலு—மந்திரமும்
வேதமும் வேத முடிவும்விளை விந்துவுட
னாதமுங் காணா நலத்தினா—னோத
௫. வரியா னெளியா னளவிறந்து நின்ற
பெரியான் சிறியான் பெண்பாகன்—றெரியா
வருவா னுருவா னருவுருவு மில்லான்
மரியான் மரிப்பார் மனத்தான்—பரிவான்
மெய்யர்க்கு மெய்யன் வினைக்குவினை யாயினான்
பொய்யர்க்குப் பொய்யாய்ப் பொய்யாயினா—னையன்
படநாகம பூண்ட பரமன் பசுவி
னிடமாய் நிறைந்த விறைவன்—சுடரொளியா
னென்றுமுள னன்றளவு மியானு முளனாகி
நின்றநிலை யிற்றரித்து நில்லாமற்—சென்றுசென்று
௧௦. தோற்றியிடு மண்டஞ் சுவேதசங்கண் மண்ணின்மேற்
சாற்றுமுற் பீசஞ் சராயுசங்கட்—கேற்றபிறப்
பெல்லாம் பிறந்து மிறந்து மிருவினையின்
பொல்லாங்கு துய்க்கும் பொறியிலியேன்—கல்லா
வுணர்வின் மிசையோ டுலகா யதனைப்
புணர்வதொரு புல்லறிவு பூண்டு—கணையிற்
கொடிதெனவே சென்று குடிபழுதே செய்து
கடிய கொலைகளவு காமம்—படியின்மிசை
தேடி யுழன்று தெரிவைத் தெரியாமல்
வாடி யிடையு மனந்தனக்கு—நாடியது
௧௫. போன வழியோடும் புந்திக்கும் புந்தியுட
னான திறலா ரகந்தைக்கு—மேனி

யயர வயர வழிய வழியு
முயிரின் றுயர முறையேன்—வயிரமே
கொண்டதொரு காமனுக்குங் கோபனுக்கு மோகனுக்கு
மண்டு மதமாச் சரியனுக்கு—திண்டிறல்சே
ரிந்திரியம் பத்துக்கு மீரைந்து மாத்திரைக்கு
மந்தமிலாப் பூதங்க ளைந்தினுக்குஞ்—சிந்தைகவர்
மூன்றுகுற்ற மூன்றுகுண மூன்றுமல மூன்றவத்தை
யேன்றுநின்று செய்யு மிருவினைக்குந்—தோன்றுத
உ௦. வாயுவொரு பத்துக்கு மாறாத வல்வினையே
யாய கிளைக்கு மருநிதிக்கு—நேயமா
மிச்சை கிரியை யிவைதரித்திங் கெண்ணிலா
வச்சங் கொடுமை யவைபூண்டு—கச்சரவன்
சீரினிலே நில்லாமற் றிண்டாடும பல்கருவி
வாரி யகப்பட்டு மயங்கினேன்—நேருநகா
வுன்னை யொழிய வுறவில்லை யென்னுமது
தன்னை யறிவைத் தனியறிவை—முன்னந்
"தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றையவ" ரென்று—நிலைத்தமிழின்
உ௫. றெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவருரைத்த
மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாம—லைவர்க்கு
மாவதுவே செய்தங் கவாவழியைத் தப்பாமற்
பாவமெனும் பௌவப் பரப்பழுந்திப்—பூவையர்தங்
கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக லைபயின்றங்
குண்மை யறிவுணர்ச்சி யோராமற்—றிண்மையினா
னாவிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்
சாவிற் பிறப்பிற் றலைப்பட்டிங்—காவிநிலை
நிற்கும் வகைபாராய் நிலையான நெஞ்சமே
பொற்பினுடன் யானே புகலக்கேள்—வெற்பின்மிசை
௩௦. வந்திருக்க வல்லான் மதியாதார் வல்லரணஞ்
செந்தழலின் மூழ்கச் சிரித்தபிரா—னந்தமிலா
வேத முடிவில் விளைவில் விளைவிலொளி
யாதி யமல னிமலனருட்—போத
வறிவி லறிவை யறியு மவர்கள்
குறியுள் புகுதுங் குணவ—னெறிகொள்
வெளியில் வெளியில் வெளியன் வெளியி
லொளியி லொளியி லொளிய—னொளியி
லளியி லளியி லளிய னளியி
லளவி லளவி லளவ—னளவிறந்து
௩௫. நின்றா னனைத்து நிறைந்தா னினைப்பவர்பாற்
சென்றான் றெரியத் தெரியாதான்—குன்று
விளக்காய் நிறைந்த விரிசுடரான் விண்மேற்
றுளக்கம னின்றபெருஞ் சோதி—யுளக்கண்ணுக்

கல்லாது தோன்று வமல னகிலமெலா
நில்லாம னின்ற நிலையினான்—சொல்லாரு
மீசன் பெருமை யிருவினை யென்றனக்குப்
பேசுந் தகைமையெலாம் பேணிக்கேள்—பாசம்
பலவுங் கடந்து பரந்தருள்சேர் பண்பாற்
குலவி விளங்குங் குணக்குன்றே—னிலகவே
சo. செய்ய தருமச் செழுங்கிரியின் மீதிழிந்து
வையம் பரவ மகிழ்ந்தெழுந்தங்—கையங்
களவுபயங் காமங் கொலைகோபங் காதி
யளவில்வினை யெல்லா மழித்திங்—குளமகிழத்
தொம்மெனவே யெங்கு முழங்கிச் சுருதிபயில
செம்மைதரு மாகமங்கள் சேர்ந்தோடி—மும்மலத்தின்
காடடங்க வேர்பறித்துக் கல்விக் கரைகடந்து
கோடுபல பூதத் துணர்வழித்து—நீடுபுகழ்
மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்னப் பேர்பெற்ற
வைவாய வேட்கை யவாவழித்து—மையுமியல்
சரு. வாக்குப்பா தம்பாணி பாயுருபத் தம்பலவு
நீக்கிச் செறிந்து நிறைந்தோடிப்—போக்கரிய
பந்தமெனுஞ் சோலை பறித்துப் பரந்தலைக்கு
மந்தமனம் புத்தியுட னங்காரஞ்—சிந்தைவிழ
மோதி யலைக்கு மருணீர்மை முக்குணமுங்
காதி யுரோமமெலாங் கைகலந்து—சீதப்
புளக மருமபிப் புலன்மயக்கம போக்கி
விளைவில் புலன்முட்ட மேவிக்—களபதன
மாதர் மயக்க மழித்துவளர் மண்டலத்தின்
சோதியொரு மூன்றினையுஞ் சோதித்து—நீதியிற
நிo. லாதார மாறினுஞ்சென் றுறியடல் வாயுக்கண்
மீதான பத்து மிகப்பரந்து—காதிப்
பிருதிவி யப்புத்தேயு வாயுவா காய
முறுதி நிலைமைந்து மோடி—மறுவிலா
நான்முகன்மா லீசன் மகேச னலஞ்சிறந்த
தான்முக மைந்தாஞ் சதாசிவமு—மானதொரு
விந்துநா தங்கடந்து சுத்த வெறுவெளியி
லந்தமிலாப் பாழடங்கத் தேக்கியபின்—முந்திவரு
மவ்வறிவுக் கப்பாலுஞ் சென்றகண்ட முள்ளாக்கிச்
செவ்வறிவே யாகித் திகைப்பொழிந்தங்—கெவ்வறிவுந்
நிரு. தானய வீடருளித் தன்னிற் பிரிவில்லா
வூனாகி யெவ்வுயிர்க்கு முட்புகுந்து—மேனியிலா
ரஞ்சவத்தை யுங்கடந் தாயபெரும் பேரொளிக்கே
தஞ்சமெனச் சென்று தலைப்பெய்தி—வஞ்சமறத்
தானந்த மில்லாத தண்ணளியா லோங்கிவரு
மானந்த மென்பதோ ராறுடையான்—வானந்தம்

பண்ணும் பயன்சுருதி யாகமங்கள் பார்த்துணர்ந்து
நண்ண வரியதொரு நாடுடையா—னெண்ணெண்
கலையா துணர்ந்து கருத்தழிந்து காம
நிலையான தெல்லாமுன் னீத்திங்—கலைவறவே
சo. தேட்டற்ற சிந்தை சிவஞான மோனத்தா
லோட்டற்று வீற்றிருக்கு மூருடையா—னாட்டத்தாற்
றெண்ணீ ரருவிவிழச் சிந்தைமயக் கந்தெளிந்
துண்ணீர்மை யெய்தி யுரோமமெலா—நண்ணும்
புளகம் புனைமெய்யர் பொய்யிற்கூ டாம
லுளகம்பங் கொண்டுள் ளுருகி—யளவிலா
மாலா யிருக்கு மவர்மனத்தை வாங்கவருண்
மேலாய் விளங்கலங்கன் மெய்யினான்—றோலாத
வானம் புவன மலைகடலேழ் பாதாள
மூனைந்து பூதத் துயிருணர்ச்சி—ஞானமா
சரு. யெல்லாமா யல்லவா யெண்ணுவா ரெண்ணத்து
ணில்லாம நிற்குநீள் வாசியான்—சொல்லாரும்
பாதாள மூடுருவிப் பாரேழும் விண்ணேழு
மாதார மாகி யகண்டநிறைந்—தோத
வரிதா யெளிதா யருமறையா றங்கத்
துருவா யுயிரா யுணர்வாய்ப்—பெரிதாய
வெய்யதுயர்ப் பாசமற வீசியே வெம்பிறவித்
துய்ய கடலைத் துகளெழுப்பி—யையமுறுங்
காமக் குரோதமத மாச்சரியங் காய்ந்தடர்த்துச்
சாமத் தொழிலின் றலைமிதித்து—நாமத்தாற்
எo. கத்துஞ் சமையக் கணக்கின்விறற் கட்டழித்துத்
தத்தம் பயங்கொலைக ளாங்கழித்தே—தத்திவரும்
பாசக் குழாத்தைப் படவடித்துப் பாவையர்த
மாசைக் கருத்தை யறவீசி—நேசத்தா
லானவே கங்கொண் டருண்மும் மதத்தினு
லூனையார் தத்துவங்க ளுள்புகுந்து—தேனைப்
பருகிக் களித்துயர்ந்த பன்மறைநாற் கோட்டான்
மருவித் திகழ்ஞான வானையா—னிருமுச்
சமையங் கடந்து தனக்கொப் பிலாத
சுமைதுன்ப நீக்குந துவசன்—கமையொன்றித்
எரு. தம்மை மறந்து தழலொளியுள் ளேயிருந்தி
யிம்மை மறுமை யிரண்டகற்றிச்—செம்மையே
வாயுவை யோடா வகைநிறுத்தி வானத்து
வாயுவையு மாங்கே யுறவமைத்துத்—தேயுவா
லென்று மொருதகைமை யாயிருக்கு மின்பருளே
நின்று முழங்கு நெடுமுரசோ—னன்றியு
மாலு மயனும் வகுத்தளித்த வையமெலாஞ்
சாலுமிதற் கப்பாலு மெப்பாலு—மேலை

யுலகு முலகா துணரவொண்ணு வூரு
மிலகி நடக்குமெழி லாணையா—னலகிறந்த
அ௰. காட்சியான் காட்சிக்குங் காணுக் கலைஞான
வாட்சியா ளுட்சிக்த மாயினுன்—சூட்சியான்
பாருந் திசையும் படரொளியா லேநிறைந்தான்
றாருந் தலையுமிலாத் தோன்றலான்—வேருகி
வித்தாகி வித்தின் முளையாகி மேவுதனுச்
சத்தாதி பூதங்க டாருகிச்—சுத்த
வெறுவெளியாய்ப் பாழாய் வெறும்பாழுக் கப்பா
லுறுபொருளாய் நின்ற வொருவன்—பொறியிலியென்
வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனியென் றம்பிரா—னம்புவியார்
அரு. போற்றுந் திருவடியென் புன்றலைமீ தேபொறித்தோ
னேற்றின் புறத்தமைந்த வெங்கோமான்—சாற்றுவார்
சாற்றும் பொருளான் றனிமுதல்வன் ருனல்லான்
வேற்றின்ப மில்லா விளங்கொளியான்—போற்றுங்
குருவேட மாகிக் குணங்குறியொன் றில்லாப்
பெருவேட மாய்நிறைந்த பெம்மான்—கருவேடங்
கட்டுமுருக் கட்டறுத்தான் கற்றவர்வாழ் தில்லையா
னெட்டுமவர்க் கெட்டா வியல்பினுன்—மட்டவிழ்தார்
வானேன் பவனி வரக்கண்டு வல்வினையே
னேனேரு மேத்துதல்கண் டேத்தினேன்—ருனென்னைப்
௬௰. பார்த்தான் பழையவினைப் பஞ்சமலக் கொத்தையெல்லா
நீத்தா னினைவுவே ருக்கினு—னேத்தரிய
தொண்ணூற் றறுவர்பயி ரொக்கிற் றுவக்கறுத்தான்
கண்ணூறு தேனமிர்தங் காட்டினுன்—வெண்ணீறும்
வேடமும் பூசையுமே மெய்யென்ருன் பொய்யென்ருன்
மாடையும் வாழ்க்கை மனையுமே—நாடரிய
வஞ்செழுத்தி னுள்ளீ டறிவித்தா னஞ்செழுத்தை
நெஞ்சழுத்தி நேய மயலாக்கி—யஞ்செழுத்தை
யுச்சரிக்குங் கேண்மை யுணர்த்தியதி லுச்சரிப்பு
வைச்சிருக்கு மந்த வழிகாட்டி—யச்சமறச்
௬ரு. சென்று விளக்கையெழத் தூண்டிச் செழுஞ்சுடரி
லொன்றி யொருவிளக்கி னுள்ளொளியாய்—நின்ற
பெருவிளக்கின் பேரொளியி னுள்ளே பிரச
மருவு மலர்போன் மதித்தங்—குருவினுருக்
கொள்ளா வருளைக் கொளுத்திக் குணங்குறியொன்
றில்லா விடத்தே யிளைப்பாற்றி—விள்ளாத
வுள்ள முதலாக வுற்றதெல்லாம் வாங்கவருள்
வெள்ள மயலளித்து மேவினுன்—கள்ள
மறப்பித்தான் மெய்ஞ்ஞான மாக்கி மனமெல்லா
மிறப்பித்தான் னென்பிறவி யீர்த்தான்—விறற்சொல்லுக்

௧௦௦. கெட்டானை யார்க்கு மெழுதா வியற்குணங்க
ளெட்டானை யாற்று வெழுத்தினுன்—மட்டாரும்
பாடலா ராடலார் பண்பலார் நண்பலா
ராடலா ராட லகன்பதியாங்—கூடலார்
காணக் கிடையாதான் காண்பார்க்குக் காட்சியான்
பாணர்க் கிலகு பலகையிட்டான்—சேணிற்
சிறந்த வுருவான் றிருமாலுக் கெட்டா
னிறைந்த திருவுருவாய் நிற்போன்—கறங்குடனே
சூறை சுழல்வண்டு சுழலகொள்ளி வட்டமெனு
மாறில் கருணையினுன் மாற்றிறு—னீறணிந்த
௧௦௫. மெய்ய னமல னிமலனருள் வீடளிக்கு
மையனறி வுக்கறி வாயினுன்—பொய்யர்பாற்
பொய்மையாய் நின்றான் புரிந்தவர்த நெஞ்சத்துண்
மெய்மையாய் நின்று விளங்கினுன்—கைமழுவா
னத்தன்பா னிசென் றடையு மிடத்தைஎலாஞ்
சித்தஞ்சோ நெஞ்சமே செப்பக்கே—ளித்தலுமே
பூசிமுடித் துண்டுடுத்துப் பூங்குழலார் தங்கலவி
யாசைதனிற் பட்டின்ப வார்கலிக்கு—ணேசமுற
நின்று திளைக்கு மிதுமுத்தி யல்லதுவே
றென்று திளைக்கு மதுமுத்தி—யன்றென்
௧௧௦. றிலகா விருளலகை போலிகலே பேசு
முலகா யதன்பா லுறாதே—பலகாலுந்
தாமபிரமங் கண்டவர்போற் றமமைக்கண் டாங்கதுவே
நான்பிரம மென்பவர்பா னண்ணுதே—யூன்றனக்குக்
கொன்றிடுவ தெல்லாங் கொலையல்ல வென்றுகுறித்
தென்றுமற மேதெய்வ மென்றென்று—வென்றிப்
பொறையே யெனும்புத்தன் பொல்லாத புன்சொன்
மிறையே விருப்பி விழாதே—நிறைமேவி
வாழ்பவர்போன் மன்னுடலின் மன்னுமுரோ மம்பறித்துத்
தாழ்வுநினை யாதுதுகி லுனகற்றி—யாழ்விக்கு
௧௧௫. மஞ்சு மகற்று மதுமுத்தி யென்றுரைக்கும்
வஞ்சமணன் பாழி மதியாதே—செஞ்சொல்புனை
யாதிமறை யோதி யதன்பயனொன் றும்மறியா
வேதியர்சொன் மெய்யென்று மேவாதே—யாதியின்மே
லுற்றதிரு நீறுஞ் சிவாலயமு முள்ளத்துச்
செற்ற புலையர்பாற் செல்லாதே—நற்றவஞ்சேர்
வேடமுடன் பூசையருண் மெய்ஞ்ஞான மில்லாத
மூடருடன் கூடி முயங்காதே—நீட
வழித்துப் பிறப்ப தறியா தானைப்
பழித்துத் திரிபவனைப் பாராதே—விழித்தருளைத்
௧௨௦. தந்தெம்மை யாண்டருளுஞ் சம்பந்த மாமுனிவ
னந்தங் கடந்தப்பா லாய்நின்றோ—னெந்தைபிரான்

வீற்றிருக்கு மோலக்க மெய்தியடி வீழ்ந்திறைஞ்சிப
போற்றி சயசய போற்றியென—வார்த்தகரி
யன்றுரித்தாய் நின்பவனி யாதரித்தா ரெல்லோரும்
வென்றிமத னம்புபட - வீழ்வரோ—நின்றிடத்து
நில்லாது செல்வ நிலையென் றுணர்நீங்கிப்
பொல்லா நரகம் புகுவரோ—பல்லாருங்
கத்துஞ் சமையக் கணக்கிற் படுவரோ
சித்தம பலகாற் றிகைப்பரோ—முத்தம்
கஉ௫. பொருத நகைமடவார் புன்கலவி யின்பம்
மருவி மயங்கி வருவரோ—விருபொழுது
நாளிருபத் தேழு நவக்கிரக மும்நவியுங்
கோளிதுவென் றெண்ணிக் குறிப்பரோ—வேளை
யெரித்தவிழி யாய்நின் னின்பக் கடற்கே
தரித்து மதிமறந்த தையல்—வருத்தமெலாந்
தீரா யெனவுரைத்துச் செய்கமலப் பூந்திருத்தா
டாரா யெனப்பலகாற் றாழ்ந்திறைஞ்சி—யேராரும்
பூங்கொன்றை வாங்கிப் புகழ்ந்துபுரி நெஞ்சமே
யீங்கொன்ற வாரா யினி.

(இதன்பொருள்.) பூமேவுமுந்தி - தாமரைப்பூவினையொத்த கொப்பூழினைவாய்ந்த,—புயல்வண்ணன்-மேகநிறத்தினையுடைய நாராயணமூர்த்தியும்,—பொற்பமைந்த - அழகுபொருந்திய,—நாமேவும் - நாவினிடத்தமரும்,—மாது-சரஸ்வதி,—புணர் - சேரும்,—நான்முகத்தோன்-நான்கு முகங்களைவாய்ந்தபிரமாவும,—பன்றியுமன்னமுமாக-முறையேபன்றியாகியும் அன்னமாகியும்,—தாமேவி - தாங்கள் வடிவெடுத்து,—பாரிடந்தும் - பூமியைக் கீண்டும்,—வான்பறந்தும் - ஆகாயத்திற்பறந்தும்,—என்றும் - எக்காலத்தினும்,—அறியா - அறியவொண்ணாத,—இயல்பினான் - தன்மையினை யுடையவன்,—

அன்றியும் - அல்லாமலும்,—இந்திரனும் - தேவேந்திரனும்,—வானோரும் - தேவர்களும்,—ஏனோரும் - மற்றையரும்,—எப்புவியும - எநதவுலகத்தவரும்,—மந்தர வெற்பும் - மந்தரமலைவாசிகளும்,—மறி - அலைமடங்கும்,—கடலும் - சமுத்திரவாசிகளும்,—மந்திரமும - சப்தகோடி மகா மந்திரர்களும்,—வேதமும் - நான்குவேதங்களும்,—வேதமுடிவும் - முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களும்,—விளைவிந்துவுடன் - சுத்தமாயையி லுண்டாகிய விந்துவுடன்,—நாதமும் - அம்மாயையின் காரியமாகிய நாதமும்,—காணா - இவைகளாற் காணப்படாத,—நலத்தினான் - நன்மையை யுடையவன்,—

ஓத - எடுத்துச்சொல்ல,—அரியான்-(உழுவலன்பின் றலைப்படாத அயன்முதலியதேவர்கட்கு) அருமையானவன்,—எளியான் - (அன்பின் றலைப்பட்ட அடியருக்கு) எளிமையானவன்,—அளவிறந்து - (வைகரியாதிநால்வகைவாக்கின் பகுதியவாகிய வேதமுதல் நாதமீறானவைகளுக்கு

அதீதமாய்ச்சுட்டுணர்வுக்கெட்டாது யாங்கணும் பிரிவின்றி சமவேதமாய் நின்ற) வியாபகமாய்,—நின்ற - எழுந்தருளிய,—பெரியான் - (அளவின்றிப்பரந்த அண்டங்கள்யாவும் தன்னுள்வியாப்பியமாகத் தான்வியாபகமாயெங்குநிறைந்துநின்ற) பெரியவன்,—சிறியான் - (மலபாகம்வருவித்தருளுதற்பொருட்டு அணுக்களாகிய உயிர்கட்குள்ளிருந்து அதிசூக்கும ஐந்தொழில்நடத்தும்) சிறியவன்,—பெண்பாகன் (நிஷ்களசிவம் ஆன்மாக்களின்பேரநுக்காரமாகிய ஆணவத்தை நீக்கும்பொருட்டும் ஆகமங்களைக் குருசந்தானத்தில் வைக்கும்பொருட்டும அறுவகைச்சமயத்தவருமவரவர் தியானவண்ணம் அருளுதற்பொருட்டும் அருள்வடிவாகிய சத்தியின்வழியேசங்கற்பித்துநின்ற) அம்மையாரை வாமபாகத்திலுடையவன்,—

தெரியா - ஒருவராலுமறியப்படாத,—அருவான்-(சிவம் சத்தி நாதம் விந்து என) அருவமானவன்,—உருவான் - (மகேச்சுரன் உருத்திரன் திருமால் அயன் என)உருவமானவன்,—அருவுருவம்- (சதாசிவமென்னும்) அருவுருவமாகி,—இல்லான்-(நவந்தருபேதமுநாடகமாத்திரையினடிக்கும்) இவையாவுமில்லாதவன்,—மரியான் - இறவாதவன்,—மரிப்பார் - இறக்கும்பிரமவிஷ்ணுக்களுடைய,—மனத்தான் - மனத்திலிருப்பவன்,—

பரிவான - பக்குவப்பட்ட,—மெய்யர்க்கு - உண்மையடியார்க்கு,—மெய்யன் - உண்மையாய்விளங்குபவன்,—வினைக்கு - பிரபஞ்சகாரியங்கட்கு,—வினையாயினான் - நிமித்தகாரணனாயினான்,—பொய்யர்க்கு—உண்மையில்லார்க்கு,—பொய்யாய் - இன்மையாய்,—பொய்யாயினான்-தோன்றாதவனாவான்,—

ஐயன் - சர்வான்மாக்களுக்கும் பிதாவானவன்,—படநாகம்-(தாருகாவனத்தர் அபிசாரவோமத்துண்டாக்கியேவிய) படங்களோடுங்கூடிய பாம்புகளை,—பூண்ட - ஆபரணங்களாகத்தரித்த,—பரமன்-மேலானவன்,—பசுவின் - எண்ணிறந்தவான்மகோடிகளின்,—இடமாய் - இடமாகி,—நிறைந்த - பூரணனாய்த்தங்கிய,—இறைவன் - கடவுள்,—

சுடரொளியான் - சோமசூரியாக்கினி சொரூபமாயுள்ளவன்,—என்றுமுளன் - (இத்தகைய முதல்வன்) எக்காலத்துள்ளானே,—அன்றளவும் - அக்காலமுதல்,—யானும் - பசுவாகியநானும்,—உளனாகி - இருப்பவனாகி,—நின்றநிலையில் - (ஆன்மாவினது உண்மைச்சொரூபமாயுள்ள) தன்மையில்,—தரித்து - நிலைபெற்று,—நில்லாமல் - வாழாமல்,—

சென்றுசென்று - படைப்புகடோறும் போய்ப் போய்,—தோற்றியிடும் - முதல்வனாலுண்டாக்கப்பட்டு,—மண்ணின்மேல் - பூமியின்மீது,—சாற்றும் - சொல்லும்,—அண்டம் - முட்டையிற்றோன்றுவன,—சுவேதசங்கள் - வியர்வையிற்றோன்றுவன,—உற்பீசம் - விதையிற் றோன்றுவன,—சராயுசங் கட்கு - கருவிற்றோன்றுவனவாகிய விவைகட்கு,—ஏற்ற - சம்பந்தமாகிய,—பிறப்பெல்லாம் - எழுவகைப்பட்ட எண்பத்துநான்கு நூறாயிரயோனிகடோறும்,—பிறந்தும் - சனித்தும்,—இறந்தும் - மறுபடிமரித்தும்,—இருவினையின் - அந்தந்தச் செனமங்கடோறும் உண்

டான புண்ணியபாவங்களின்,—பொல்லாங்கு - தீமையை,—துய்க்கும் - அனுபவிக்கும்,—பொறியிலியேன் - அறிவிலியேன்,—

கல்லா - பதிநூல்களைக்கல்லாது,—உணர்வின் - பாசவறிவினால்,—மிசையோடு -மிகுந்ததிகப்பட்ட,—உலகாயதனை-சாருவாகனை,—புணர்வதொரு - கலந்ததொரு,—புல்லறிவு - சிற்றறிவு,—பூண்டு - கொண்டு,—

கணையின் - அம்பினைக்காட்டிலும்,—கொடிதெனவே - கொடுமையாகவே,— சென்று - வேகமாகப்போய்,—குடிபழுதேசெய்து - பிறனில் விழைந்து,—கடிய - அச்சமான,—கொலை - பிறவுயிரைக்கொல்லல்,—களவு - திருடல்,— காமம் - அன்னியமாதர்மேலிச்சைமுதலியன,—படியின் மிசை - இவ்வுலகில்,—தேடியுழன்று - முயன்று திரிந்து,—தெரிவை - முதல்வன்றிருவருளை,—தெரியாமல் - நாடாமல்,—வாடி - சோம்பி,—இடையும் - சோர்தலையடையும்,—மனந்தனக்கு - (கருவிகளிற்றலைமையாய) மனத்திற்கு,—

நாடி - மனமானது விடயங்களைப் பற்றி,—அது - அம்மனம்,—போனவழியோடும் - சென்றவழியிலே செல்லும்,—புந்திக்கும் - ஒன்றை நிச்சயம்பண்ணும் புத்திக்கும்,—புந்தியுடன் - அப்புத்தியுடன்,—ஆன - பொருந்திய,—திறலார் - வன்மைபொருந்திய,—அகந்தைக்கும் - சித்தத்திற்கும்,—

மேனி - தேகமானது,—அயர அயர - (நாளுக்குநாள்) தளரத் தளர,—அழிய அழியும் - அக்கருவிகளுடன் அம்மேனியழியும்போது,—உயிரின் - ஆன்மாவின்,—துயரம் - (அக்காலத்துண்டாகும்)துன்பத்தினை,—உரையேன் - இவ்வளவெனக்கூறேன்,—

வயிரமே - விரோதமே,—கொண்டதொரு - பெற்றதொரு,—காமனுக்கும் - ஆசையென்பவனுக்கும்,—கோபனுக்கும் - சிறிதுஞ்சாந்தமில்லாதகோபமென்பவனுக்கும்,—மோகனுக்கும் - நன்மைதீமைபகுத்தறியாது மயக்கஞ்செய்யும் மோகனென்பவனுக்கும்,—மண்டு - மிகுந்த,—மதம் -செருக்கினையுடைய,—மாச்சரியனுக்கும் - பொறாமையனுக்கும்,—

திண்டிறல்சேர் - வல்லமையே வெற்றியாகவுடைய,—இந்திரியம் பத்துக்கும் - மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி யாகிய ஞானேந்திரியமைந்து வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தமாகிய கன்மேந்திரியமைந்து ஆக பத்துக்கும்,—ஈரைந்து மாத்திரைக்கும் - சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தம் ஆகிய பத்துக்கும்,—அந்தமிலா - முடிவில்லாத,—பூதங்களைந்தினுக்கும் - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் ஆகிய வைந்துக்கும்,—

சிந்தைகவர் - மனத்தைக்கிரகிக்கின்ற,—மூன்று குற்றம் - காமம் வெகுளி மயக்கமென்னு மூன்றுகுறைகள்,—மூன்று குணம்-சாத்துவிதம் இராசதம் தாமதம் ஆகிய மூன்றுகுணங்கள்,—மூன்றுமலம் - ஆணவம் கன்மம் மாயை யென்னு மும்மலங்கள்,—மூன்றவத்தை - கேவலம் சகலம்

மத்திபமென்னு மூன்றவத்தைகள்,—என்று நின்று-பொருந்தி மூறை பிற மூாது புசிப்பிக்கநின்ற,—இருவினைக்கும்-புண்ணியபாவமிரண்டினுக்கும்,-

தோன்றாத - பிரத்தியட்சமில்லாத,—வாயுவொரு பத்துக்கும் - பிராணன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிரிகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன் ஆக பத்துவாயுக்களுக்கும்,—மாறாத - விடாத,—வல்வினையேயாய - வலிமைபொருந்திய வினைகளேயாகிய,—கிளைக்கும்-உறவினுக்கும்,—அருநிதிக்கும் - மிகவும் வருந்தித் தேடிய செல்வத்திற்கும்,—

நேயமாம் - இவைகளின் வசமாம்,—இச்சை கிரியை இவை தரித்து - இச்சாஞானக்கிரியா ரூபனாய்,—இங்கு - இப்புவியில்,—எண்ணிலா - அளவில்லாத,—அச்சம் - பயம்,—கொடுமை - தீமை,—அவை பூண்டு - அவைபெற்று,—

கச்சரவன் - அரையிற் பாம்பினைக் கச்சையாகக்கட்டிய முதல்வன் (திருவாய்மலர்ந்தருளிய),—சீரினிலை - சிறப்புப்பொருந்திய (ஆகம) வழியில்,—நில்லாமல்-நடவாது,—திண்டாடும் - அலக்கழியும்,—கருவிவாரி - தத்துவங்களாகிய சமுத்திரத்தில்,—அகப்பட்டு - மூழ்கி,—மயங்கினேன்-கரைதெரியாது மயக்கத்தை அடைந்தேன்,—

தேருங்கால் - ஆராயுங்கால்,—உன்னை - (முதல்வனாகிய) தேவரீரை,—ஒழிய - அல்லாது,—உறவில்லை - வேறுதுணையில்லை,—என்னுமதுதன்னை - என்று சொல்லப்படும் உண்மையினை,—அறிவை - பசுவறிவை,—தனியறிவை - பதியறிவை,—

முன்னம் - பூர்வத்தில்,—தீரத் துறந்தார் - (விசாரித்து) முற்றத் துறந்தவர்,—தலைப்பட்டார் - முத்தியடைந்தவராவர்,—மற்றையவர் - அப்படித் துறவாதவர்,— மயங்கி - மருண்டு,—வலைப்பட்டார் - பிறப்பாகிய வலையில் அகப்பட்டவராவர்,—என்று - என்பதாக,—

நிலைத்தமிழின் - உலகத்தில் நிலைபெற்ற தமிழினால்,—தெய்வப்புலமை - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய புலமைவாய்ந்த,—திருவள்ளுவர் - திருவள்ளுவதேவநாயனார்,—மெய்வைத்த சொல்லை - உண்மையாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்குறளினை,—விரும்பாமல் - அன்புடனுடாமல்,—

ஐவர்க்கும் - பஞ்சேந்திரியங்கட்கும்,—ஆவதுவே - ஆனகாரியங்களையே,—செய்து - முடித்து,—அங்கவர்வழியைத் தப்பாமல் - அவைகளின் வசங்கடவாமல்,—பாவமென்னும்-நரகமென்னும்,—பௌவப்பரப்பு-பிறப்பாகிய சாகரத்தில்,—அழுந்தி - முழுகி,—

பூவையர்தம் - மாதர்களின்,—கண்வலையில் - கண்களாகிய வலைகளில்,—பட்டு - சிக்கி,—கலவிக்கலை - மதனநூல் முதலிய வற்றுள்,—பயின்று - தேர்ந்து,—அங்கு-அவ்விடத்து,—உண்மை-மெய்மையாகிய,—அறிவு - அறிவினைவிளைக்கும்,—உணர்ச்சி - கல்வியை,—ஓராமல் - ஆராயாமல்,—

திண்மையினால் - வலிமையினால்,—நாவின் - நாவினால்,—கொடுமைபல - அநேகமான தீங்குகளை,—பிதற்றி - விடாதுபேசி—நாடோறும் - எத்தினமும்,—சாவில் - இறப்பினும்,—பிறப்பில் - சனிப்பினும்,—தலைப்பட்டு - எதிர்ந்து,—இங்கு - இப்புவியில்,—

நிலையான - (என்னுடனே எப்போதும்) நிலையாயுள்ள,—நெஞ்சமே - மனமே,—ஆவி-ஆன்மாவானது,—நிலைநிற்கும்-எந்நாளுமோர்படித்தாயிருக்கும்,—வகைபாராய்- வகையையாலோசிக்கக்கடவாய்,—பொற்பினுடன்- அழகுடன்,—யானே - நானே,—புகலக்கேள் - அந்த வகையை உனக்குச் சொல்லுவேன் கேட்பாயாக,—

வெற்பின்மிசை - வெள்ளியங்கிரியின்மீது,—வந்திருக்க - எழுந்தருளியிருக்க,—வல்லான் - வல்லவன்,—மதியாதார் - ஒருவரையும் வணங்காதவர்களாகிய அசுரர்களின்,—வல்லரணம்- வலிமைபொருந்திய வெள்ளி பொன் இரும்பு முதலியவற்றா லாகிய மதிலாற் சூழப்பட்ட கோட்டைகளை,—செந்தழலின்-அக்கினியில்,—மூழ்க-அழிந்துபோம்படி,—சிரித்த-புன்னகைசெய்த,—பிரான் - கடவுள்,—

அந்தமிலா - முடிவிலா தனேகமான,—வேதம் - வேதங்களின்,—முடிவில் - அந்தத்தில்,—விளைவில் - சத்தத்தின்,—விளைவில் - பொருளாயிருக்கின்ற,—ஒளி - சோதியன்,—ஆதி - சகலத்திற்குந் தலைமையான,—அமலன் - அநாதியே மலமில்லாதவன்,—நிமலன் - நின்மலன்,—அருள் - அருண்மயமாகிய,—

போதவறிவில் - ஞானமயமான வறிவின் கண்ணே, அறிவை - சிவத்தை,—அறியும் - தரிசிக்கும்,—அவர்கள் - சீவன்முத்தர்கள்,—குறியுள் - இதயத்தில்,—புகுதும் - எழுந்தருளும்,—குணவன் - இயல்புடையவன்,—

நெறிகொள் - அடைவான,—வெளியில் - ஆகாயத்தினது,—வெளியில் - அதற்குக் காரணமான பிரகிருதியில்,—வெளியன் - அதற்காதாரமான கலாரூபமாயுள்ளவன்,—வெளியில் - அக்கலையின்,—ஒளியில்-அக்கலைக்குமேலாகிய அசுத்தமாயையில்,—ஒளியில் - அதற்கப்பாற்பட்ட சுத்த வித்தையில்,—ஒளியன் - அதைக்கடந்த விந்துவிலிருப்பவன்,—

ஒளியில் - அவ்விந்துவில்,—அளியில் - அவ்விந்துவைக்கடந்த சதாசிவத்தில்,—அளியில் - அச்சதாசிவத்தின்மேலான பராசத்தியில்,—அளியன் - அப்பராசத்திக் காதாரமான பரசிவன்,—அளியின் - அத்தகைய பரசிவனாயினும்,—அளவில் - எண்ணல் எடுத்தல் நீட்டல் குறுக்கல் என்பனவற்றிற்கும்,—அளவில் - அவற்றினுக்கு மேற்பட்ட காட்சிகருதலுரைமுதலிய வற்றினுக்கும்,—அளவன் - அதனினுமிக்க முதனடுவு மின்மையான தனியளவினன்,—

அளவிறந்து - இவ்வளவென எல்லைப்படுத்தற்கரியனாய்,—நின்றான் - உள்ளவன்,—அனைத்தும் - பிரபஞ்சமுழுதும்,—நிறைந்தான் - வியாபக

மானவன்,—நினைப்பவர்பால் - தியானிப்பவரிடத்து,—சென்றான் - எழுந்தருளுபவன்,—தெரிய - ஆன்மபோதத்தாலறிய,—தெரியாதான் - அறியப்படாதவன்,—

குன்றா - குறைபடாத,—விளக்காய் - தீபமாய்,—நிறைந்த - எங்கும் வியாபியான,—விரிசுடரான் - பரவியசோதியான்,—விண்மேல் - ஆகாயத்தில்,—துளக்காமல் - தானேபிரகாசியாது,—நின்ற - சோமசூரியாக்கினியாய் நின்ற,—பெருஞ்சோதி - பெரிய வொளிரூபமாயுள்ளவன்,—

உளக்கண்ணுக்கு-அறிவினுக்கு,—அல்லாது-அல்லாமல்,—தோன்றா - புறக்கண்களுக்குக் காணாத,—அமலன் - பரிசுத்தமானவன்,—அகிலமெலாம் - சித்பிரபஞ்சமெல்லாம்,—நில்லாமல் - வேறாயிராமல்,—நின்ற - (கண்ணொளியான்ம போதம்போல உடனாய்)நின்ற,—நிலையினான் - பூரணனாய் நிற்பவன்,—

சொல்லாரும் - வேதாகமங்களிற் பொருந்திய,—ஈசன் - முதல்வனது,—பெருமை - மகிமைகளை,—இருவினையேன் - புண்ணியபாவங்களிற் கட்டுப்பட்டபெத்தனாகிய நான்,—உன்றனக்கு - மனமாகியவுனக்கு,—பேசும் - எடுத்துச்சொல்லும்,—தகைமையெலாம் - பெருமையெல்லாம்,—பேணிக்கேள் - விரும்பிக்கேட்பாயாக,—

பாசம்பலவும் - ஆணவம் கன்ம மாயையாகிய மலங்களின் காரிய காரணங்களை,—கடந்து - அவற்றிற்றோயாது அப்பாற் சென்று,—பரிந்து - விரும்பி,—அருள் - கிருபையினை,—சேர் - பொருந்திய,—பண்பினால் - குணத்தினால்,—குலவி - பாராட்டி,—விளங்கும் - அடியாரிதயந்தோறும் பிரகாசிக்கும்,—குணக்குன்றான் - நற்குணமே சொரூபமாகிய மலையினையுடையவன்,—

இலகவே - ஒளிவிடவே,—செய்ய - செவ்விய,—தருமம் - பதிபுண்ணியமான,—செழுங்கிரியின்மீது - அழகியமலையின்மேல்,—இழிந்து - இறங்கி,—வையம் - உலகம்,—பரவ - வணங்க,—மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து,—எழுந்து - எழுந்தருளி,—அங்கு - அவ்விடத்து,—

ஐயம் - சந்தேகம்,—களவு - திருட்டு,—பயம் - அச்சம்,—காமம் - ஆசை,—கொலை - கொல்லல்,—கோபம் - சினம்,—காதி - இவைகளைக் கெடுத்து,—அளவில் - எண்ணிறந்த,—வினையெல்லாம் - துன்பங்களையெல்லாம்,—அழித்து - ஒழித்து,—இங்கு - இவ்விடத்தில்,—

உளமகிழ-மனம்பூரிக்க,—தொம்மெனவே-தொம்மெனுமகாவாக்கியவொலியோடு,—எங்கும் - எவ்விடத்தும்,—முழங்கி - ஆரவாரித்து நிற்கும,—சுருதி - நான்குவேதங்களிடத்தும்,—பயில் - தங்கிய,—செம்மைதரும் - உண்மையான ஞானத்தைக்கொடுக்கின்ற,—ஆகமங்கள் - இருபத்தெட்டாகமங்களில்,—சேர்ந்தோடி - தங்கவியாபித்து,—

மும்மலத்தின் - மூன்றுமலங்களின்,—காடு - காடானது,—அடங்க - அடங்காதுகுன்றிவிட,—வேர்பறித்து - அடியோடலைத்து,—கல்வி - அபர

ஞானமாகிய சமுத்திரத்தின்,—கரை - கரையினை,—கடந்து - தாண்டி,—அங்கு - அவ்வவ்விடங்கட்கு,—ஓடு - தாவிச்செல்லுகின்ற,—பல பூதத்து - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமென்னுமைம் பூதங்களுடைய ஐந்து நான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்று ஆகிய அவற்றின் குணங்களின்,—உணர்வு - தெளிவை,—அறுத்து - போக்கி,—

நீடுபுகழ் - மிக்கபுகழினைவாய்ந்த,—மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னப் பேர்பெற்ற - மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி யென்னும் பெயர்களை வாய்ந்த ஞானேந்திரியங்களாகிய,—ஐவாய-ஐந்து வாயில்களினுலாய,—வேட்கை - கிரகிக்கும் சத்த பரிச ரூப ரசகந்தமென்றுய,—அவா - ஆசைகளை,—அழித்து - போக்கி,—

வையும் - கீழ்ப்படுத்தும்,—இயல் - தன்மையினைவாய்ந்த,—வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம் பலவும் - வாக்குபாதம்பாணிபாயுரு உபத்தமெனப் படும் கன்மேந்திரியங்களின்,—நீக்கி - (அவற்றின் செயலாகிய வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்த மென்பனவற்றை) ஒழித்து,—செறிந்து - நெருங்கி,—நிறைந்தோடி - நிரம்பிச்சென்று,—

போக்கரிய - நீக்குவதற்கருமையாகிய,—பந்தமெனும் - சங்கற்ப விகற்பங்களாகிய கட்டென்னும்,—சோலை - செறிவினை,—பறித்து - களைந்து,—பரந்து - சூழ்ந்து,—அலைக்கும் - வருத்தும்,—அந்த,—தேகத்தினிடத்துள்ள,—மனம்புத்தியுடனுங்காரஞ்சிந்தை - அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி சித்த மகங்காரங்கள்,—விழ - ஒழிய,—

மோதி - தாக்கி,—அலைக்கும் - வருத்தும்,—மருள் நீர்மை - மயக்கவொப்புரவாய்ந்த,—முக்குணமும் - சாத்துவிதஇராசத தாமதமாகிய முக்குணங்களையும்,—காதி - அழித்து,—உரோமமெலாம் - உடல் முழுவதும்,—கைகலந்து - நிரம்பி,—

சீதம் - குளிர்ச்சி பொருந்திய,—புளகம் - மயிர்ச்சிலிர்ப்பு,—அரும்பி - உண்டாகி,—புலன் - ஐமபுலன்களாலுண்டாகும்,—மயக்கம் - மருளினை,—போக்கி - கெடுத்து,—விளைவில் - அச்சம்பவிப்பில்,—புலன் - அறிவானது,—முட்ட - கிட்ட,—மேவி - பொருந்தி,—

களபம் - கலவைச் சந்தனத்தாற் பொலிந்த,—தனம் - கொங்கைகளையுடைய,—மாதர் - மாதர்களாலுண்டாகும்,—மயக்கம் - அறியாமையை,—அழித்து - நீக்கி,—வளர் - ஓங்கிய,—மண்டலத்தின் - அக்கினிமண்டலம் ஆதித்தமண்டலம் சோமமண்டலங்களிலுள்ள,—சோதி - பிரகாசங்களாகிய,—ஒருமூன்றினையும் - சோமசூரியாக்கினி மூன்றினையும்,—சோதித்து - ஆராய்ந்து,—

நீதியினுல் - கிரமத்தால்,—ஆதாரமாறினும் - மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அனுகதம் விசுத்தி ஆஞ்ஞை என்னும் ஆறு ஆதாரங்களிலும்,—சென்று - போய்,—ஆறி - நிறைந்து,—அடல் - வல்லமை பொருந்திய,—மீதான - மேலான,—வாயுக்கள் - பிராணன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிரிகரன் தேவதத்தன்

தனஞ்சயனென்னும்,—பத்தும் - தசவாயுக்களும்,—மிகப்பரந்து - மேற்கொண்டோடி,—

காதி - கோபித்து,—பிருதிவியப்புத் தேயுவாயுவாகாயம் - மண் புனல் தீ காற்று வெளியென்னும்,—உறுதி - நிலைபெற்ற,—நிலமைந்து - ஐந்துநிலங்களிலும்,—ஓடி - தாவி,—

மறுவிலா - குற்றமிலாத,—நான்முகன் - நிவர்த்திகலைக்கதிபரான பிரமாவும்,—மால் - பிரதிட்டாகலைக்கதிபரான நாராயணனும்,—ஈசன் - வித்தியாகலைக்கதிபரான உருத்திரனும்,—மகேசன் - சாந்திகலைக்கதிபரான மகேசனும்,—நலம் - நன்மை,—சிறந்த - சிறப்புப்பெற்று,—முகமைந்தாம் - ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமம் சத்தியோசாதமென்னும் ஐந்து திருமுகங்களையுடைய,—சதாசிவமும் - சாந்தியாதீதகலைக்கதிபரான சதாசிவமும்,—

ஆனதொரு - இவ்வகையாகிய,—கலைகட்கும் மூர்த்திகட்கும் காரணமான வொரு,—விந்து - சுத்தமாயையி னதோமுகமான பராசத்தியையும்,—நாதம் - சுத்தமாயையின் ஊர்த்துவமுகமான ஓசைவடிவாகிய பரநாதத்தையும்,—கடந்து - மேற்சென்று,—சுத்த - நின்மலமான,—வெறுவெளியில் - வெட்டவெளியில்,—அநதமிலா - முடிவில்லாத,—பாழடங்க - சுத்தசூனியமுழுதும்,—தேக்கியபின் - நிறைந்தபின்,—

முந்திவரு - ஞானபாதங்களின் முதற்பேசப்பட்ட,—அவ்வறிவுக்கு - அப்பராசத்திவடிவினுக்கு,—அப்பாலும் - அப்பாலும்,—சென்றகண்டம் - போய்விசாரித்த பரநாதத்தை,—உள்ளாக்கி - உள்ளடக்கி,—செவ்வறிவேயாகி - ஒரேநேர்மையான சுத்தவறிவாகி,—நிலைகப்பொழிந்து - சந்தேகமில்லாது தீர்ந்து,—அங்கு - அவ்விடத்து,—

எவ்வறிவும் - (பாதாளசத்திதொடங்கிப் பரநாதவியாபகம் வரையிலுள்ள சத்துக்களின்) ஞானங்களும,—தானாய் - தானேயாகி,—வீடருளி - முத்தியுங்கொடுத்து,—தன்னில் - தன்னிடத்து,—பிரிவில்லா - அபின்னமானவைசட்கு,—ஊனாகி - திருமேனியாகி,—எவ்வுயிர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட (விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலராகிய) உயிர்கட்கு,—உள்புகுந்து - உயிருக்கு உயிராய்நிறைந்து,—

மேனியிலார் - தத்துவங்களாலாய தேகத்திற்பொருந்திய,—அஞ்சவத்தையும் - (சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் ஆகிய)பஞ்சாவத்தைகளையும்,—கடந்து - கடந்து,—ஆய - பொருந்திய,—பெரு - பெரிய,—பேரொளிக்கே - சோதிசொரூபத்தினுக்கே,—தஞ்சமென - அடைக்கலமென,—சென்று - அடைந்து,—தலைப்பட்டு - உபாயந்தேடி,—

தான் வஞ்சமற - வினையால் வேறுபாடுசெய்வதல்லது தான் யாதொருபக்கல்சார்தலின்றி,—அநதமில்லாத - முடிவுடைய வொருபொருளாயிராது,—தண்ணளியால் - காருண்ணியத்தினால்,—ஓங்கி - மேலுமேலும் வளர்ந்து,—வரும் - வருகின்ற,—ஆனந்த மென்பதோர் - நித்தியானந்த சுகமென்பதொன்றான,—ஆறுடையான் - ஆற்றினையுடையவன்,—.

ஆனந்தம் - சுகரூபத்தினையே,—பண்ணும் - செய்வதற்கு,—பயன் - பிரயோசனமாயுள்ள,—சுருதி - இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என்னும் (பொதுவான) நான்கு வேதங்களையும்,—ஆகமங்கள் - அவ்வேதங்களின் பாஷியமாக விளங்கும் (சிறப்பான) ஆகமங்களையும்,—பார்த்து - விசாரித்து,—உணர்ந்து - உண்மையறிந்து,—நண்ண - அடைதற்கு,—அரியது - அருமையானதாம்,—ஒரு - ஒப்பற்ற,—நாடுடையான் - நாட்டினையுடையவன்,—

எண்ணெண்கலையால் - அறுபத்துநான்குவகைப்பட்ட அபரஞானங்களால்,—உணர்ந்து - அறிந்து,—கருத்தழிந்து - உண்மையினையறியாமல் நொந்து,—காமநிலையானதெல்லாம - ஆசைக்கேதுவான இழுக்குறுபோகத்தானங்களெல்லாவற்றையும்,—முன்னீத்து - முன்பு நீக்கி,—இங்கு - இவ்விடத்து,—

அலைவறவே - சலிப்பறவே,—தேட்டற்ற - தேடுதலின்றி ஒடுங்கிய,—சிந்தை - மனத்தினிடத்துதித்த,—சிவஞானம் - சிவஞானமாகிய,—மோனத்தால் - மவுனநிலையில்,—ஓட்டற்று - போக்குவரவற்று,—வீற்றிருக்கும் - அனுபூதிமயமாய்ப் பூரணம் பெற்றிருக்கும்,—ஊருடையான் - ஊரினையுடையவன்,—

நாட்டத்தால் - கண்களினின்றும்,—தெண்ணீரருவிவிழ - ஆனந்தநீர் சோர,—சிந்தைமயக்கம் - மனமயக்கம,—தெளிந்து - தெளியப்பெற்று,—உண்ணீர்மை - மனக்களிப்பு,—எய்தி - பெற்று,—உரோமமெலாம் - மயிர்க்கால்கடோறும்,—

நண்ணும் - பொருந்தும்,—புளகம் - சிலிர்ப்பு,—புனை - கொண்ட,—மெய்யர் - அடியார்கள்,—பொய்யிற் கூடாமல் - பிரபஞ்சத்திற் சாராமல்,—உளகம்பங்கொண்டு-மனநடுக்கம்பெற்று,—உள்ளுருகி-சிந்தையுருகி,—

அளவிலா - எல்லையில்லாத,—மாலாயிருக்கும் - வாஞ்சையுடன் வீற்றிருக்கும்,—அவர்-ஜீவன்முத்தர்களின்,—மனத்தை - இருதயத்தை,—வாங்க - தன்வயப்படுத்த,—அருள் - அருண்மயமான,—மேலாய்விளங்கு - எப்பொருட்கும் மேற்பட்டு விளங்கும்,—அலங்கல் மெய்யினன் - திருமேனியில் மாலையாகவுடையவன்,—

தோலாத - பொருளாய்க் காணப்படாத,—வானம் - ஆகாயமும்,—புவனம் - இருநூற்றுயபத்து நான்கு புவனங்களும்,—மலை-அட்டகுல பர்வதங்களும்,—கடல் - ஏழுசமுத்திரங்களும்,—பாதாளம் - சத்தபாதாளங்களும்,—ஊன் - உடம்புண்டாவதற்குக் காரணமாகிய,—ஐந்துபூதத்து - பஞ்சபூதங்களும்,—உயிர் - எண்ணிறந்த ஆன்மகோடிகளிடத்தும்,—உணர்ச்சி - அவ்வப்பதார்த்தங்களின் அறிவுக்குத்தக்க,—

ஞானமாய் - ஞானமாகி,—எல்லாமாய் - கலப்பினுலுடலுயிர்போல அவ்வுயிர்களேயாய்,—அல்லவாய் - பொருட்டன்மையாற் கண்ணருக்கன் போல அவற்றின்வேறுமாய்,—எண்ணுவார் எண்ணத்துள் - காண்பவர் மனத்தில்,—நில்லாமல் - பேதமாயிராமல்,—நிற்கும்-அபேதமாய்க்கலந்து நிற்கும்,—நீள்வாசியான்-வேகமாய்ச்செல்லுங்குதிரையினையுடையவன்,—

சொல்லாரும்-நூல்களிற்சொல்லப்பட்ட,—பாதாளமூடுருவி-அதோமுகவுலகங்களளவுஞ்சென்று,—பாரேழும் - மத்தியகதமான ஏழுலகங்களுக்கும்,—விண்ணேழும்-ஊர்த்துவமுகமான மேலேழுலகங்களுக்கும்,—ஆதாரமாகி - நிலையாக நிற்பதற்காதாரமாகி,—அகண்டநிறைந்து - சுத்தமாயாலோகமெங்கணு நிரம்பி,—

ஓத - சுட்டிச்சொல்லுதற்கு,—அரிதாய் - காட்சியிற்படாமல்,—எளிதாய் - ஞானவான்களருளாலறிதற்கெளிதாய்,—அருமறை-அருமையானவேதங்களும்,—ஆறங்கத்து-சிட்சை கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தம் சோதிடம் சந்தமென்னும் ஆறங்கங்களின்,—உருவாய் - ரூபமாய்,—உயிராய்-கலப்பினால் ஆன்மகோடிகளாய்,—உணர்வாய் - அவ்வுயிர்களில் விளங்கும் அறிவுமாத்திரையாய்,—

பெரிதாய - சர்வவியாபியாகிய,—வெய்ய - கொடுமையான,—துயர் - துன்பினைச்செய்யும்,—பாசம் - கட்டை,—அற வீசியே,—முற்றுமெறிந்து,—வெம்பிறவி - கொடியபிறப்பென்னும்,—தய்ய - நீராற்சுத்தமாகிய,—கடலை - பிறவிக்கடலை,—தகளெழுப்பி - நீர்வற்றித் தூளெழும்படிச்செய்து,—

ஐயமுறும் - கிலேசத்தினைச்செய்கின்ற,—காமம்-விருப்பம்,—குரோதம்-சினம்,—மதம் - செருக்கு,—மாச்சரியம்-பொறாமையாதியவற்றை,—காய்ந்து - கோபித்து,—அடர்ந்து - எதிர்த்து,—சாமத்தொழிலின் - பிறப்பினுக்குக் காரணமான புவனத்தொழிலை,—மிதித்து - காற்கடைக்கொண்டொதுக்கி,—

நாமத்தால் - பலபெயர்களால்,—கத்தும்-பிதற்றும,—சமையக்கணக்கின் - அகப்புறச்சமயம் புறச்சமயம் புறப்புறச்சமயம் ஆகிய முக்கூற்றுச் சமயங்களின்,—விறல் - வலியவாதத்தின்,—கட்டழித்து - பொய்க்கட்டுப்பாட்டை யொழித்து,—தத்தம் - தங்கள் தங்கள்,—பயம் - அச்சம்,—கொலைகளாம் - கோறலாதிகளை,—கழித்தே - நீக்கியே,—

தத்திவரும் - ஆன்மாக்களின்மீது சூழும்,—பாசக்குழாத்தை - பிரபஞ்சவாசனைகளை,—படவடித்து - தலையெடாதொதுக்கி,—பாவையர்தம்-மாதர்களின்,—ஆசைக்கருத்தை - அவாவாகியவெண்ணத்தை,—அறவீசி-முற்றுநீக்கி,—

நேசத்தாலான - அன்பாலாகிய,—வேகங்கொண்டு - விரைவினைவாய்ந்து,—அருள் - கிருபையாம்,—மும்மதத்தினால் - ஆரணி சநநி ரோதயித்திரி என்னு மூன்று சத்திகளாலாய மதங்களால்,—ஊனையார் - உடலைக்கலந்த,—தத்துவங்களுள் - தத்துவக்கூட்டங்களுள்,—புகுந்து - பிரவேசித்து,—

தேனை - ஆனந்தத்தேனை,—பருகி - குடித்து,—களித்து - சல்லாபமடைந்து,—உயர்ந்த - விரிட்ட,—பன்மறை நாற்கோட்டால் - பலவேதங்களை நான்கு கொம்புகளாக,—மருவி - பொருந்தி,—திகழ் - விளங்குகின்ற,—ஞானவானையான் - பரஞானவானையினையுடையவன்,—

இருமுச்சமையம் - அகச்சமயங்களாறினுக்கும்,—கடந்து-அப்பாற்பட்டு,—தனக்கொப்பிலாத - சமதியாகப்பொருந்துதலில்லாத,—சுமை - பிரபஞ்சபாரமாகிய,—துன்பம் - துயரை,—நீக்கும் - ஒழிக்கும்,—துவசன் - கொடியினையுடையவன்,—

கமையொன்றி - பொறுமைவாய்ந்து,—தம்மைமறந்து - ஆன்மாவினுக் கன்னியமானவற்றை மறந்து,—தழலொளி - அக்கினியை,—உள்ளேயிருத்தி - மூலாதாரத்திலெழுப்பி,—இம்மை மறுமை - இகபரங்களின்,—இரண்டகற்றி - இருவகைப்பட்ட வாசனைகளை நீக்கி,—

செம்மையே - கிரமமாகவே,—வாயுவை - இடைபிங்கலைகளை,—ஓடாவகை - வெளியில் செல்லாதவிதம்,—நிறுத்தி - தம்பிக்கச்செய்து,—வானத்து - இவ்வாயுக்களுக்குக் காரணமாய் ஆகாயத்துலவும்,—வாயுவையும் - பூதவாயுவினையும்,—ஆங்கே - உள்ளே வாங்காதபடி,—உற - பொருந்த,—அமைத்து - நிறுத்தி,—

தேயுவால் - சுழுமுனை நாடியினுண்டாய வாயுவினால்,—என்றும் - (மூலாதாரத்திற் சொலிக்கின்ற அக்கினியையெழுப்பி இலாடத்தானத்துள்ள சந்திரமண்டலத்துத்தாக்கி அதினின்றுஞ்சொட்டுமமிர்தத்தையுண்டு) எக்காலத்தும்,—ஒருதகைமையாய் - (நரைதிரைமூப்பு மரணமுதலியவின்றி வச்சிரகாயமான) ஒரேதன்மையாக விளங்கி,—இருக்கும் - எழுந்தருளியிருக்கும்,—இன்பருளே - அன்பான திருவருளினையே,—நின்று - நிலைபெற்று,—முழுங்கும் - சத்திக்கும்,—நெடுமுரசோன் - பேரொளியான வாத்தியமாக வுடையவன்,—

அன்றியும் - அல்லாமலும்,—அயனும் - பிரமாவும்,—மாலும் - விண்டுவும்,—வகுத்தளித்த - முறையேசிருட்டித்தும் திதித்தும் வருகின்ற,—வையமெலாம - பிரகிருதிக்குக் கீழ்ப்பட்ட உலகமெல்லாம,—சாலும் - மிகுந்து,—இதற்கப்பாலும் - இப்பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்ட அசுத்தமாயா புவனங்களும்,—எப்பாலும் - மேலுமுண்டாய வுலகங்களும்,—

மேலையுலகும் - சுத்தமாயா புவனங்களும்,—உலகால் - இத்தகைய உலகங்களிலுள்ள எவ்வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களாலும்,—உணர - அறிதற்கு,—ஒண்ணு - எட்டாத,—ஊரும் - ஓர் ஊரினையும்,—இலகி - இவ்வுலகமெல்லாவற்றினும் விளங்கி,—நடக்கும் - தன்னருள்நடக்கப்பெற்ற,—எழில் - அழகுபொருந்திய,—ஆணையான் - செங்கோலுடையவன்,—

அலகிறந்த - எண்ணிறந்த,—ஆன்மகோடிகட்கு,—காட்சியான் - அவரவர்கள்கொண்ட கோட்பாட்டிற்குத் தக்கபடி அருள்புரியும்பலதன்மைகளை யுடையவன்,—காட்சிக்கும் - தற்போதமுன்னிட்டறியுங்காட்சியினுக்கும,—காணுன் - அறியப்படாதவன்,—கலைஞானம் - வேதாகமமுதலிய அபரஞானங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட,—ஆட்சியான் - உரிமையினையுடையவன்,—ஆட்சிக்கும் - அவ்வேதாகமங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டவுரிமையினுக்கும்,—ஆயினன் - நுண்மையானவன்,—

சூட்சியான் - நுண்ணியன்,—பாரும்- பூமியும்,—திசையும் - எட்டுத் திக்குகளும்,—படர் - சஞ்சரிக்கின்ற.—ஒளியாலே - சோமசூரியாக்கினிகளாலே,—நிறைந்தான் - அவற்றினுக்குப் பிரகாசத்தினைக்கொடுத்து நிறைவினையுற்றான்,—தூரும - ஆதியும்,—தலையும் - அந்தமும்,—இலா - இல்லாத,—தோன்றலான் - அநாதிநித்தியனானவன்,—

வித்தாகி - (தாவரங்கட்குப் பொருந்துமுயிர்கட்கு முதற்காரணமான) விதையாகி,—வேராகி - (அவ்விதைக்கு நிலையாகிய) மூலமாகி,—அவ்வித்தின் - அவ்விதையின்,—முளையாகி - (சினை அடை தளிர் முதலியனவாய்க் காரியப்படுவதற்கு) அங்குரமாய்,—மேவும் - சங்கமங்களாய்ப் பொருந்திய வுயிர்கட்கு,—தனுச்சத்ராதி - தேகமுதலிய ஆதாரவாதி,—பூதங்கடானாகி - (அத்தனுக்களுக்குக் காரணமான) பிருதிவியாதி பூதங்களாகி,—

சுத்த - (இத்தகைய பிரகிருதிகளை அதிட்டித்துக் காரியங்களையாக்கினானாயினும்) அபரவிந்துவாய்,—வெறுவெளியாய் - அபரநாதமாய்,—பாழாய் - பரவிந்துவாய்,—வெறும்பாழுக்கு - பரநாதத்தினுக்கு,—அப்பால் - மேற்பட்டு,—உறு - பொருந்திய,—பொருளாய் - திரிபுடியற்ற முதல்வனாய்,—நின்ற - தானேதானாய் நின்ற,—ஒருவன் - ஒப்பற்றவன்,—

பொறியிலியென் - (மெய்யாதிபொறிகள் உடைத்தானவனாயினும் அவற்றைத் திருவருண் மாட்டுச் செலுத்தாமையால் அப்பொறிகள் இன்மையனைப்போன்றவெனது,—வெம்பும் - துயாவழலினுல்வாட்டும், —பிறவியலை - பிறவிக்கடலில்,—வீழாமல் - அழுந்தாமல்,—வீடளித்த - மோட்சத்தையருளிய,—சம்பந்தமாமுனி - சம்பந்தமாமுனியென்ற அருமைத்திருநாமத்தைப்புனைந்த,—என்தம்பிரான் - என்சுவாமி,—

அம்புவியோர் - இவ்வுலகில் வாழும்பெரியோர்கள்,—போற்றும்-ஏத்தும்,—திரு - அழகிய,—அடி - பாதத்தை,—என் - எளியேனது,—புன் - அற்பமாகிய,—தலைமீதே - சிரசின்மீதில்,—பொறித்தோன் - விளங்கத் தீட்சித்தவன்,—ஏற்றின்-(புண்ணியரூபமாகிய) நந்தியம்பெருமானது,—புறத்து - முதுகின்மீது,—அமர்ந்த - எழுந்தருளிய,—எமகோமான் - நமகடவுள்,—

சாற்றுவார் - பலசமயத்தவர்கள்,—சாற்றும் - எடுத்துச்சொல்லும், —பொருளான் - (அவரவர்கொண்ட கருத்துக்கிசைந்த) பொருளாயிருப்பவன்,—தனிமுதல்வன் - சமானரகிதனாயிருப்பவன்,—தானல்லான் - சுட்டிறந்தவனாயுள்ளவன்,—வேற்றின்பம் - பிளவுபட்டசுகத்தினை,—இல்லா - வாய்க்கப்பெறாது,—விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற,—ஒளியான் சுகசொரூபமாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்டவன்,—

போற்றும் - எல்லாராலேயும் தோத்திரிக்கப்பட்ட,—குருவேடமாகி (இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமுமமைந்தசகலான்மாக்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டு) ஆசாரியகோலம்புனைந்து,—குணம் - (அத்தகைய திருமேனிகொண்டானாயினும்) தனக்கெனவொருகுணமும்,—

குறி - தனக்கென ஒரு அடையாளமும்,—ஒன்றில்லா - ஏதேனுமில்லாத,—பெருவேடமாய் - பெரியகோலமாய்,—நிறைந்த - வியாபகமான,—பெம்மான் - கடவுள்,—

கருவேடம் - (நால்வகைத்தோற்றத்து மூவகைப்பிறப்பினுக்காதாரமான) பிறவிக்கோலத்திற்கே துவாய,—கட்டு - கன்மமுதலியவற்றினையும்,—உருக்கட்டு - அவற்றால்விளைந்த தனுவாதிகளையும்,—அறுத்தான் - நீக்கினவன்,—கற்றவர் - வேதாகமங்களிற்றேர்ந்தவர்கள்,—வாழ் - தங்கப்பெற்ற,—தில்லையான்-சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளியிருப்பவன்,—எட்டுமவர்க்கு - தற்போதத்தா லளவைகொண்டு விசாரிப்பவர்க்கு,—எட்டா - அவராறிவாற்காணாத,—இயல்பினான் - தன்மையினான்,—

மட்டு - தேனானது,—அவிழ் - சிந்தப்பெற்ற,—தார் - கொன்றைமாலையினையுடைய,—வானோன் - (பெண்ணாடகத்தைத் திருப்படைவீடாகக்கொண்ட மறைஞானசமபந்த முனியாகிய) தேவன்,—பவனிவரக்கண்டு - உலாப்போதலைத் தரிசித்து,—எனோரும் - அநேகமான வுண்மையடியார்களும்,—ஏத்துதல்கண்டு - தோத்திரித்தலைப்பார்த்து,—வல்வினையேன் - வலியமலசகிதனாகிய யானும்,—ஏத்தினேன் - தொழுதேன்,—

தான் - அப்பெருமான்,—என்னை - ஏழையை,—பார்த்தான் - திருநோக்கால் தீட்சித்தான்,—பழைய - அநாதிசமபந்தமான,—வினை - வினையாகிய,—பஞ்சமலம - ஆணவம் கன்மம் திரோதானம் மாயை மாயேயம் ஆகிய ஐந்துமலங்களின்,—கொத்தை - கூட்டத்தினை,—எல்லாம் - யாவற்றினையும்,—நீத்தான் - சுட்டெரித்தான்,—நினைவு - என்னுடையசீவவறிவை,—வேறாக்கினான் - சிவவறிவிற் சேர்த்திட்டான்,—

ஏத்தரிய - மதித்தற்கரிய,—தொண்ணூற்றறுவர் பயில் - தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களாலாய,—தொக்கின் - உடலின்,—துவக்கு - துன்பமனைத்தும்,—அறுத்தான் - ஒழித்தான்,—கண்ணூறு - தம் திருநேத்திரங்களிற் றதும்பிய,—தேனமிர்தம் - தேனினையும அமுதத்தினையுமொத்த திருவருளினை,—காட்டினான் - தரிசிப்பித்தான்,—

வெண்ணீறும் - விபூதியும்,—வேடமும் - உருத்திராக்கமணி கல்லாடை முதலாயவேடமும்,—பூசையுமே - சிவபூசையுமே,—மெய்யென்றான் - மோட்சவேதுவினுக்குக் காரணமாகிய சத்தியபதார்த்தங்களென்றான்,—மாடையும் - செல்வமும்,—வாழ்க்கையும் - பிரபஞ்சவாழ்வும்,—மனையுமே - பெண்டுமுதலியவுமே,—பொய்யென்றான் - நிலையில்லாத அசத்தியபதார்த்தங்களென்றான்,—

நாடரிய - அறிதற்கரிய,—அஞ்செழுத்தின் - பஞ்சாக்கரத்தின்,—உள்ளீடு - (பதிபசுபாசமமைந்திருக்கும்) உள்ரகசியத்தை,—அறிவித்தான் - தெரிவித்தான்,—அஞ்செழுத்தை - பஞ்சாக்கரத்தை,—நெஞ்சழுத்தி - மனமிருத்தி,—நேயமயலாக்கி-அன்பாலாசையைப்பெருக்கி,—

அஞ்செழுத்தை - பஞ்சாக்கரத்தை,—உச்சரிக்கும் - (தீட்சிதர் சிகாரமுதலாகவும் அதீட்சதர் நகாரமுதலாகவும்) செபிக்கும்,—கேண்மை -

சம்பந்தத்தினை,—உணர்த்தி - அறிவித்து,—அதில் - அந்தமகாமந்திரத்தில், —உச்சரிப்பு - (நகாரத்தில் திரோதசத்தியும், மகாரத்தில் மலமும், சிகாரத்தில் சிவமும், வகாரத்தில் அருளும, யகாரத்தில் ஆன்மாவுமாகநின்ற) உச்சரிப்பினை,—வைச்சிருக்கும - நிலைப்பித்திருக்கும்,—அந்தவழி - அந்தச் சோபான மார்க்கத்தை,—காட்டி - வெளிப்படுத்தி,—

அச்சமற - மனச்சஞ்சலநீங்க,—சென்று - அதோமுகமாகநோக்கி, —விளக்கை - அவ்வீடத்து அவ்வமையத்துண்டான தீபத்தை,—எழத்தூண்டி - சிகாரவக்கரத்தைக்கொண்டு சொலிப்பித்து,—செழுஞ்சுடரின் - மாட்சிமைதங்கிய சோதிரூபமாகிய அச்சிகாரத்தை,—ஒன்றி - தாதான்மியமாகப் பொருந்தி,—ஒருவிளக்கின் - ஒப்பற்ற தீபம்போன்ற வகாரமாகிய சத்தியினால்,—உள்ளொளியாய் - உள்ளேபிரகாசிப்பதாய்,—

நின்ற - நிலைபெற்ற,—பெருவிளக்கின் - யகாரமான வான்மதீபத்தின், —பேரொளியின் - பெரியசோதியின்,—உள்ளே - மத்தியிலே,—பிரசம் - ஆனந்தத்தேன்,—மருவும் - பொருந்தும்,—மலர்போல் - தாமரைமலர்போல்,—மதித்து - ஒன்றைப்பாவித்து,—அங்கு - அந்தக்கமலத்தில்,—

உருவில் - மாயையில்,—உருக்கொள்ளா - தோயாத,—அருளை - திருவருளினை,—கொளுத்தி - அத்தாமரையிற் பிரவேசிப்பித்து,—குணம் - பண்பும்,—குறி - அடையாளமும்,—ஒன்றில்லா - ஒன்றுமில்லாத,—இடத்தே - தானத்திலே,—இளைப்பாற்றி-(செனனமரணதாபமாகிய) சோபத்தைநீக்கி,—

விள்ளாத - இனிவாய்திறந்து பேசவழக்கில்லாத,—உள்ளம் - உயிர் முதலாக,—உற்றதெல்லாம் - பொருந்திய உடல்பொருளனைத்தையும், —வாங்க - தனதாகக்கொண்டு,—வெள்ளமயல் - (அதற்குப்பதிலாக) கருணைப்பிரவாகத்திற் றிளைக்கும் களிப்பினை,—அளித்து - தலையன்பினோடுந்து,—மேவினான் - என்னோடிரண்டறக் கலந்தனன்,—

கள்ளம் - எனக்குண்டாய வஞ்சமாதியினை,—மறப்பித்தான் - தலையெடாதபடி செய்தான்,—மெய்ஞ்ஞானம் - பேரறிவினை,—ஆக்கி - எனக்குண்டாக்கி,—மனமெல்லாம் - மனமாதி கரணங்கள் யாவும்,—இறப்பித்தான் - கெடுத்தான்,—என்பிறவி - (தோன்றியதும தோன்றுவதுமான) எனது சன்மங்களை - ஈர்த்தான் (அவற்றிற்குக் காரணமாயிருந்த சஞ்சிதவித்தினைப்) பிளந்திட்டான்,—

விறல் - பெருமைபொருந்திய,—சொல்லுக்கு - வைகரி யாதிவாக்கு விகற்பங்கள் பற்றிநிகழும வேதாதிகட்கு,—எட்டானை - எட்டாதவனாய்,—யார்க்கும - எத்தகையினருக்கும்,—எழுதா - இன்னதன்மையனென் றெழுதவொண்ணமல்,—இயல்-சுபாவமான,—குணங்கள் - குணங்கள்,—எட்டான் - (முடிவிலாற்றல் தன்வயத்தனாதல் இயற்கையுணர்வு முற்றுமுணர்தல் பேரருளுடைமை வரம்பிலின்பம் தூயவுடம்பு பாசங்களினீக்கம் என) எட்டுடையவனாய்,—ஆற்று-(அபரஞான முழுவதினையும்) செய்யும்,—எழுத்தினான் - பிரணவ சொரூபியானவன்,—

மட்டாரும் - (பரத நூலின்) அளவுபொருந்திய,—பாடலார் - இசைப் பாவினுக்குத் தக்கபடி,—ஆடலார் - தாண்டவத்தைச் செய்பவர்,—பண்பலார் - (இத்தகையராயினும்) தனக்கெனவோரியல்பில்லாதவர்,—நண்பலார் - தனக்கெனவோர் விருப்பமில்லாதவர்,—ஆடலார் - அவிநயர்,—ஆடல்-நடனம்,—அகன்பதி பாம்-எங்கும்பரவியவிசாலமான நகரமாகும்,—

கூடலார் - (துவாதசாந்தத்தலமாகிய) திருவாலவாயுடையார்,—காண - ஊனநேத்திரத்தாற் பார்க்க,—கிடையாதவன் - கிட்டாதவன், —காண்பார்க்கு - அறிவால் விசாரிப்பார்க்கு,—காட்சியான் - புலப்படுபவன்,—பாணர்க்கு - (மேற்சொன்ன திருவாலவா யென்னும்பதியிற்) பாண பத்திரர்க்கு,—இலகு - பிரகாசிக்கின்ற,—பலகையிட்டான் - பலகையொன்று கொடுத்தனுப்பினான்,—

சேணில்-ஆகாயத்தில (மாலைக்காலத்திற்றோன்றும் செவ்வானத்தைக் காட்டிலும்),—சிறந்த - மிக்க நிறத்தினைவாய்ந்த,—உருவான் - திருமேனியையுடையவன்,—திருமாலுக்கு (உலக முழுவதுமளந்த) நாராயணனுக்கும்,—எட்டான் - கணிக்கக்கூடாதவன்,—நிறைந்த - எல்லாவண்டங்களிலும் வியாபகமான,—திருவுருவாய் - அழகிய சொரூபமாய்,—நிற்போன் - எழுந்தருளியிருப்பவன்,—

கறங்குடனே - (எழுவகைப்பட்ட எண்பத்து நான்குநூறாயிர பேதமான யோனிவகைகளிலும்) காற்றாடியுடன்,—சூறை - சுழற்காற்று,—சுழல்வண்டு - வட்ட மிட்டுழலும் வண்டு,—சுழல் கொள்ளி - கரத்திற் பிடித்துச் சுற்றும் கொள்ளிக்கட்டை யாதிய,—வட்டமெனும் - வகைபோல மாறி மாறிப் பிறக்கும் வேகச்சுற்றினை,—மாறில்-யாதொரு கைம்மாறில்லாமலே,—கருணையினால் - தனக்கு இயற்கையாயுள்ள கிருபையினால்,—மாற்றினான் - நீக்கிச்சலிப்பற நிறுத்தினான்,—

நீறணிந்த - விபூதிபூத்த,—மெய்யன் - திருமேனி வாய்ந்தவன்,—அமலன் - பரிசுத்தமானவன்,—நிமலன் - அநாதியே மலமில்லாதவன், —அருள் - அருண்மயமாகிய சுத்தாத்துவித,—வீடு - சிவசாயுச்சிய முத்தியினை,—அளிக்கும்-பாலிக்கும்,—ஐயன் - முன்னோன்,—அறிவுக்கு-ஆன்மகோடிகளின் சிற்றறிவினுக்கு,—அறிவாய் - அவற்றைப்பிரேரிக்கும் பேரறிவுடையவனாய்,—ஆயினன் - விளங்கினன்,—

பொய்யர்பால் - அஞ்ஞானிகளிடத்து,—பொய்மையாய் - சூனியமாய்,—நின்றான் - மறைந்திருப்பவன்,—புரிந்தவர்தம் - வழிபட்டார்களது,—நெஞ்சத்துள்-மனத்தின்கண்ணே,—மெய்மையாய் - சத்தியமாய்,—நின்று - எழுந்தருளி,—விளங்கினன் - தோன்றினன்,—

கைமழுவான்-(அத்தகையனாயினும்) திருக்கரத்தில் மழுவாயுதத்தையுடையவன்,—அத்தன்பால் - இத்தகைய இறைவனிடத்து,—நீசென்று - நீபோய்,—அடையும் - சேரும்போது,—இடத்தையெல்லாம் - (வழியில் பலவிடையூறுகளை விளைவிக்கும்)இடங்களையெல்லாம்,—சித்தஞ்சேர்- அந்தக்கரணங்களின் பாற்பட்ட,—நெஞ்சமே - மனமே,—செப்பக்கேள் - நான் சொல்லுவதைக் கேட்பாயாக,—

நித்தலுமே - நாடோறுமே,—பூசி-சந்தனகஸ்தூரி களபமணிந்து,—முடித்து - பரிமளபுட்பங்களைச்சூடி,—உடுத்து - பட்டுபீதாம்பரந்தரித்து,—உண்டு-அறுவகை சுவையுடன்கூடிய நால்வகைப்புசிப்பினையும் புசித்து,—பூங்குழலார்தம் - மலரணிந்த கூந்தலையுடையமாதர்களது,—கலவி-புணர்ச்சியாகிய,—ஆசைதனில் - மோகத்தில்,—பட்டு - கட்டுப்பட்டு,—இன்பவார்கலிக்கு - இன்பசமுத்திரத்தில்,—

நேசமுற - ஆசைபொருந்த,—நின்று - நிலையாகவிருந்து,—திளைக்கும் - (பிரத்தியட்சமாக) அனுபவிக்கும்,—இது முத்தி - இதுவே உண்மையான மோட்சமாம்,—அல்லது - இதுவல்லாமல்,—வேறொன்று (ஆன்மா பரமான்மா வுண்டென்றும் நரகமோட்சமுண்டென்றும் அனுமானவாகமவாதிகளாற்பேசும்) வேறுவித மாகவொன்றுகூறி,—திளைக்கும் - அனுபவிக்கும்,—அதுமுத்தி - அது உண்மையான மோட்சம்,—அன்று - அல்லவாம்,—என்று - இவ்வகையாகக்கூறி,—

இலகா - வாழ்ந்து,—இருள் - அஞ்ஞானத்தைவாய்ந்த,—அலகைபோல் - பேயைப்போல,—இகலே - குற்றமே,— பேசும்- பிதற்றுகின்ற,—உலகாயதன் - சாருவாகனிடத்தில்,—உறாதே - அவன் வலையிற்படாதே,—

பலகாலும் - எந்தவேளையும்,—தாம் - ஆன்மாவாகிய தங்களையும்,—பிரமம் - பரமான்மாவாகிய பரத்தினையும்,—கண்டவர்போல் - விசாரித்திரண்டற வனுபவிக்கும் சிவன் முத்தர்களைப்போல,—தம்மைக்கண்டு - கருவிகள் நீக்கத்து ஆன்மாவாகிய தன்னைத் தரிசித்து,—ஆங்கதுவே - அங்ஙனம் தரிசித்த நிலையிலேயே திருத்தியடைந்து,—நான்பிரமம் - அகம்பிரமம்,—என்பவர்பால் - என்று சாதிக்கு மாயாவாதிகளிடத்தில்,—நண்ணுதே - அவர்மயக்கில் மயங்காதே,—

ஊன்றனக்கு - தேகத்தினை வளர்க்கும் பொருட்டாக,—கொன்றிடுவதெல்லாம் - மிருகாதிகளைக்கொலை செய்துண்ணுவதெல்லாம்,—கொலை யல்லவென்று - பாவமாகாதெனை,—குறித்து - தீர்மானித்து,—என்றும் - எக்காலத்தும்,—அறமே - புண்ணியமே,—தெய்வ மென்று- கடவுளெனக்கூறி,—என்றும் வென்றி - இத்தகைய புண்ணியத்தினில் செயமடைந்து,—

பொறையே - (நட்புப்பகை யிரண்டிலும் விருப்பு வெறுப்பின்றி) பொறுமையாகவிருத்தலே,—எனும் - முத்தியெனச்சாதிக்கும்—புத்தன்-பௌத்தமதத்தினனது,—பொல்லாத - தீமையாகிய,—புன்சொல் - அற்பச்சொல்லாம்,—மிறையே - குற்றத்தினையே,—விரும்பி - நாடி,—விழாதே - அத்தடுமாற்றத்தி னுழையாதே,—

நிறைமேவி - (ஒருயிருக்குந் துன்பத்தைச் செய்யப்படாதெனும்) மாட்சிமையினையடைந்து,—வாழ்பவர்போல் - வாழுகின்றவர்களைப்போனடித்து,—மன்னுடலில்-தமக்கு நிலையானதேகத்தில்,—மன்னும்-தங்கும்,—உரோமம் - உரோமங்களை,—பறித்து-பிடுங்கி,—தாழ்வுநினையாது - உயிர்களைவருத்தாது,—துகில்தானகற்றி - ஆடையணியாது (மரவுரிதாங்கி),—

ஆழ்விக்கும் - பிறப்பினி லழுத்தும்,—அஞ்சு - (உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னும்) பஞ்சகந்தங்களை,—அகற்றும் - நீக்குவதே,—அதுமுத்தி - அதுமோட்சமாகும்,—என்றுரைக்கும் - என்று

கூறும்,—வஞ்சமணன் - வஞ்சத்தினைவாய்ந்த சமணனது,—பாழி - அவன் கோயிலை,—மதியாதே - நினையாதே,—

செஞ்சொல்புனை -(மங்கலகரமான)பதங்களானிறையப்பெற்ற,—ஆதி மறை - பழையவேதங்களை,—ஓதி - நன்றாயாராய்ந்து,—அதன்பயன் - அவ் வேதங்களின் உண்மையினில்,—ஒன்றும - சிறிதேனும்,—அறியா - நிச்சி யாத,—வேதியர் - பாஞ்சராத்திராதியர்,—சொல் - அவர்கூறும் நூல் களை,—மெய்யென்று - சத்தியமென்று,—மேவாதே - அவற்றைவாசிக்கச் சாராதே,—

ஆதியின்மேல் - பரமேசுவரன் திருமேனியின்மீது,—உற்ற - பொருந் திய,—திருநீறும் - விபூதியினையும்,—சிவாலயமும் - சிவபெருமானெழுந்த ருளியிருக்கு மாலயத்தினையும்,—உள்ளத்து-மனத்தின்கண்ணே,—செற்ற தியானியாதுவிட்ட,—புலையர்பால் - பஞ்சமர்களிடத்தில்,—செல்லாதே - சேராதே,—

நற்றவஞ்சேர் - அரியதவத்தோடுங்கூடிய,—வேடமுடன் - விபூதிருத் திராட்ச காஷாயம்பூண்டகோலத்துடன்,—பூசை - சிவபூசையும்,—அருள் - திருவருளைப்பொழிகின்ற,—மெய்ஞ்ஞானம் - சிவஞானமும்,—இல்லாத - வாய்க்கப்பெறாத,—மூடருடன் - மடையர்களுடன்,—கூடி - சந்தித்து,— முயங்காதே - தழுவாதே,—

நீட - எக்காலத்தும்,—அழித்து -(பிரமாமுதல் பிபீலிகைபரியந்த முள்ள ஆன்மகோடிகளைச் சர்வசங்காரகாலத்தில்) ஒழித்து,—பிறப்பது - (மறுபடியும்அச்சங்கார காரணனாலேயே)உதிப்பதும்,—அறியாது- (இவ்வு ண்மையினை)யறிந்துகொள்ளாது,—அரனை - முதல்வனை,—பழித்து - நிந்தி த்து,—திரிபவரை - சஞ்சரிக்கின்ற பாவிகளை,—பாராதே - முகாலோ பனம் பண்ணாதே,—

விழித்து - (காருண்ணியமான நேத்திரங்களைத்)திறந்து நீட்சித்து,— அருளை - தனது அருட்சத்தியை,—தந்து - என்பால் பதியவைத்து,—எம் மை - அடியேமை,—ஆண்டருளும் - திருவடியின்கீழ் இரண்டறக்கலக்கச் செய்யும்,—சம்பந்த மாமுனிவன் - (முனிச்சிரேஷ்டராய் விளங்கும்)மறை ஞானசம்பந்தமூர்த்தி,—அந்தம் - வேதாதிகளின் முடிவினில்,—கடந்து- அடங்காது,—அப்பாலாய் - வேறாய்,—நின்றான் - எழுந்தருளுபவன்,—

எந்தை - எமது பரமபிதாவாகிய,—பிரான் - தலைவன்,—வீற்றிருக் கும் - எழுந்தருளியிருக்கும,—ஓலக்கம்-திருவோலக்கத்தினைத்தரிசித்து,— எய்தி - (பையப்பைய) சென்று,—அடி - அவரதுதிருவடியில்,—வீழ்ந்து - அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்க ஏகாங்கமாகவணங்கி,—இறைஞ்சி - தோத் திரித்து,—போற்றிசயசய போற்றியென - போற்றி போற்றி சயசய போற் றியெனவாழ்த்தி,—

ஆர்த்த - (தாருகாவனத்தர் அபிசாரவேள்வியினின்றும் வந்து) கூச் சலிட்ட,—கரி - யானையை,—அன்று - (கங்காளர்வேடங்கொண்ட) அக்கா லத்தில்,—உரித்தாய்-அதன்தோலைவாங்கிப்போர்வையாகக்கொண்டாய்,— நின் - தேவரீரது,—பவனி - (இரண்டாயிரந் தந்தங்களையுடைய ஐராவண மென்னும் யானையின்மீதுவரும)திருவுலாவினை,—ஆதரித்தார்-ஆசையுடன் தரிசித்தவர்கள்,—எல்லோரும்-சிவனடியார்கள் யாவரும,—வென்றி-(ஆன் மாக்களைமயக்குவதில்)செயத்தினைவாய்ந்த,—மதன்-மன்மதனது,—அம்பு-

(புட்பங்களாலாய)பஞ்சபாணங்கள்,—பட - தங்கள்மீதுபட,—வீழ்வரோ-அம்மன்மதன் மாய்கையிலகப்படுவரோ,—

நின்றிடத்து - ஒரேதானத்தில்,—நில்லாது - என்றும் நிலைபெற்றிராத,—செல்வம் - பிரபஞ்சவாழ்வினை,—நிலையென்று - சத்தியமெனவெண்ணி,—உனை - தேவரீரை,—நீங்கி - (திருவருட்கன்னியமாக)பிரிந்து,—பொல்லா - தீமையாகிய,—நரகம் - நரகத்தினில்,—புகுவரோ - முழுகுவரோ,—

பல்லாரும் - (முக்கூற்றுப் புறச்சமயத்தவர்கள்) யாவரும,—கத்தும்-பிதற்றும்,—சமையக்கணக்கில் - சமயக்கூட்டததுள்,—படுவரோ-அகப்படுவரோ,—சித்தம் - மனத்தில்,—பலகால் - பலதடவை,—திகைப்பரோ - சந்தேகிப்பரோ,—

முத்தம் - முத்துகளை,—பொருக - ஒத்த,—நகை - பற்களையுடைய,—மடவார் - மாதர்களது,—புன் - அற்பமாகிய,—கலவியின்பம் - சையோகவின்பத்தினை,—மருவி - பொருந்தி,— மயங்கி - மோகத்தில்முழுகி,—வருவரோ - வாழ்ந்துவருவரோ,—

இருபொழுதும் - இரவும்பகலும்,—நாளிருபத்தேழும் - இருபத்தேழுநட்சத்திரங்களும்,—நவக்கிரகமும - நவக்கிரகங்களும்,— நலியும் - இடையூற்றினைச் செய்யும்,—கோளிதுவென்று - கோள்களாமென்று,—எண்ணி - நினைத்து,—குறிப்பரோ - மனத்தில் மதிப்பரோ,—

வேளை - மன்மதனை,—எரித்த - சாம்பராக்கிய,—விழியாய் - திருநேத்திரத்தை யுடையவனே,—நின் - தேவரீரது,—இன்பக்கடற்கே - சிவானந்தக் கடலினிடத்திலேயே,—தரித்து - தங்கி,—மதி - அறிவானது,—மறந்த - திருவருளிலிளைத்த,—தையல் - நாயகியது,—

வருத்தமெலாம் - சோகமனைத்தும்,—தீராய் - தீர்த்தருளுவாய்,—எனவுரைத்து - எனத்திருச்செவியிலோதி,—செங்கமலம் - சிவந்ததாமரையினையொத்த,—பூந்திருந்தாள் - அழகியதிருவடிகளை,—தாராயென - தந்தருளுவாயென,—பலகால் - அடிக்கடி,—தாழ்ந்து-வணங்கி,—இறைஞ்சி-தோத்திரித்து (திருவுளமிசையாரேல்),—

ஏராரும் - அழகுபொருந்திய,—பூங்கொன்றை - (சிவமணங்கமழும் பிரணவாகாரமான) கொன்றைப் பூ மாலையினை,—வாங்க - பெற்றுக் கொள்ள,—புகழ்ந்துபுரி-வாழ்த்துதலைச்செய்து,—நெஞ்சமே - மனமே,—ஈங்கு - இவ்விடத்து,—ஒன்ற - என்னிடத்துப்பொருந்த,—இனி - இனிமேல்,—வாராய் - வரக்கடவாய் என்க. (க)

நேரிசைவெண்பா.

வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனிவன் றாள்வாங்கி—யமபுந்தும்
வஞ்சமே வுமவிழியார் வல்வினையெல் லாமகல
நெஞ்சமே வாராய் நினைந்து.

நெஞ்சுவிடுதூதுமுற்றியது.

உமாபதிதேவர் திருவடிவாழ்க

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி - உமாபதிதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மண்முதற் சிவம தீறாய் வடிவுகாண் பதுவே ரூப
மண்முதற் சிவம தீறாய் மலஞ்சட மெனறல் காட்சி
மண்முதற் சிவம தீறாய் வகையதிற் றாணி லாது
கண்ணுத லருளா னீங்கல் சுத்தியாய்க் கருத லாமே.

(இதன்பொருள்.) மண்முதற் சிவமதீறாய் - நிலமுதல் நாதமீறாகிய
முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும்,—வடிவுகாண்பதுவே ரூபம் - தனுவும் கர
ணமும் புவனமும் போகமும் செயலும் பிரேரகமுமாய் நின்ற பெருவடி
வைத் தனக்கு வேறாய்க்காண்பதுவே தத்துவரூபமாம்,—மண்முதற் சிவம
தீறாய்மலஞ்சடமென்றல் காட்சி-பிருதிவிமுதல் நாதமீறாகிய முப்பத்தாறு
தத்துவங்களையும் சுத்தவசுத்தமாயா மலகாரியமென்றும் சடப்பொருளென்
றும்தன்னாலறியப்பட்டதென்றும் தன்னறிவிலேவிளங்கக்காண்பதுவேதத்
துவதரிசனமாம்,—மண்முதற்சிவமதீறாய் வகையதிற்றாணிலாது-பிருதிவிமு
தல்நாதமீறாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களினது விகற்பமாகியசுட்டறிவுக
ளிற்றாணில்லாமல்,-கண்ணுதலருளால் காண்டல்சுத்தியாய்க்கருதுமன்றே-
தத்துவங்கள் தன்னைத்தாக்காமல் கானலை நீரென்றுகண்டானொருவன்விசா
ரித்தறிந்தவிடத்து அதனைவிரும்பாததுபோன்றும சொப்பனத்தில் யானை
யேறி மாலைசூடக்கண்டானொருவன் விழித்தவிடத் ததனைப்பொய்யாய்க்
கண்டதுபோன்றும தன்னறிவிலே கண்டுநீங்கித் தானசைவின்றி அன்
னியமறவெங்குநிறைவாய் நித்தியமாயறிவாயுள்ளமுறைமையை அறிந்து
நிற்பதுவே தத்துவசுத்தியாமென்று வேதாகமங்கள் கூறும் என்க. (௧)

பாயிரு ணீங்கி ஞானந் தனைக்காண்ட லான்ம ரூப
நீயுநின் செயலொன் றின்றி நிற்றலே தரிச னந்தான்
போயிவன் றன்மை கெட்டுப் பொருளிற்போ யங்குத் தோன்றா
தாயிடி லான்ம சுத்தி யருணூலின் விதித்த வாறே.

(இ-ள்.) பாயிருணீங்கி ஞானந்தனைக்காண்டல் ஆன்மரூபம் - ஆசாரி
யனது அருளினாலே தன்னையும தன்னிடத்திலே பந்தமாயிருக்கிற தத்துவ
விவகாரங்களையும் எவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் சகசமாய் மறைத்து
நின்ற ஆணவமலத்தையும் நீங்கித் தானறியுமுறைமையும் அவனது ஞான
மறிவுக்கறிவாய்நின்றுபகரிக்குமுறைமையும தன்னறிவிலே விளங்கக்காண்
பதுவே ஆன்மரூபமாம,—நீயுநின்செயலொன்றின்றி நிற்றலே தரிசனந்
தான்-ஆன்மாவின்செய்தி எவ்விடத்துந் தோன்றாமல் தத்துவதாத்துவிகங்
களை என்னதென்றும் பசுஞானத்தை யானென்றும் நின்ற அசத்தியபோ
தநீங்கிப் பழைய சிற்றறிவாகிய சுட்டுப்போதமுங் கழன்று நிற்பதுவே

ஆன்மதரிசனமாம்,— போயிவன் தன்மைகெட்டு-தனக்கெனச் செய்தியில்லாத ஆன்மா தன்சுட்டறிவெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமற்கெட்டு,—பொருளிற்போய் - தன்னிடத்திலே விளங்கப்பட்ட அநுக்கிரகஞானத்திலே தற்பூரணமெல்லாமடங்கித் தன்செய்தியெல்லம அநுக்கிரகத்தின் செய்தியாய்,—அங்குத்தோன்றா தாயிடில் - தன்னை அந்தஞானமடக்கின முறைமையும் தானந்தஞானத்திலே அடங்கினமுறைமையும் எவ்விடத்துந் தோன்றாமற் பெத்தத்தினால்தேகமேதானாயும தானேதேகமாகியும்நின்றமுறைமை போன்று சிவமேதானாய் நிற்கவந்ததாயின்,—ஆன்மசுத்தி அருணூலின் விதித்தவாறே - ஆன்மசுத்தியாமென்று வேதாகமங்களின் வழியிலேயடைந்த பெரியோர்கள் சொல்லு முறைமையாம என்க. (உ)

எவ்வடி வுகளுந் தானா யெழிற்பரை வடிவ தாகிக்
கவ்விய மலத்தான் மாவைக் கருதியே யொடுக்கி யாக்கிப்
பவ்வம்விண் டகலப் பண்ணிப் பாரிப்பா னொருவ னென்று
செவ்வையே யுயிரிற் காண்டல் சிவரூப மாகு மன்றே.

(இ-ள்.) எவ்வடிவுகளுந்தானாய் - சடசித்துக்களாகிய தாபரசங்கமங்களுளெல்லாம் தான்வேறறநின்று,—எழிற்பரை வடிவதாகி - பெருமைபொருந்திய காருண்ணியசத்தியே தனக்குத் திருமேனியாகி,—மலத்தான் மாவைக் கருதியே - ஆணவமலம சகசமாயிருக்கப்பட்ட ஆன்மாக்கள்பாகபேதங்களைத் திருவுள்ளத்தடைத்து,—கவ்வியே - தனதிச்சாஞானக்கிரியையின் செய்தியாகிய மாயாதத்துவங்களினால்,- ஆக்கியொடுக்கி-ஆக்கியுநிறுத்தியுந்தொலைத்தும்,—பவ்வமவிண்டகலப்பண்ணி - மலபாகவொழிவில் இத்தத்துவங்கள் வேறுமபடி சத்திநிபாதத்தை விளைவித்து,—பாரிப்பானொருவன் - அச்சத்திநிபாதத்தின் வழியிற் புறம்பே கட்புலனுக்குத் தோன்ற மானுடச்சட்டைசாத்தி எழுந்தருளிவந்து தான்வேறற நின்ற முறைமையைத் தருபவன் ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் அறிவுக்கறிவா யிருக்கிற சிவனேயென்று,—செவ்வையே யுயிரிற்காண்டல் - பிரதிஞ்ஞை ஏது திட்டாந்தங்களினால் மயக்க விகற்பமறத் தன்னறிவிலேவிளங்கக்கண்டுநிற்பது,—சிவரூபமாகுமன்றே - சிவனது ரூபமாமென்று வேதாகமங்கள் கூறும் என்க. (ந)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரையுயிரில் யானெனதென் றறநின்ற தடியாம
 பார்ப்பிடமெங் குஞ்சிவமாய்த் தோன்றலது முகமா
முரையிறந்த சுகமதுவே முடியாகு மென்றிவ்
 வுண்மையினை மிகத்தெளிந்து பொருள்வேறான் றின்றித்
தரைமுதலிற் போகாது நிலையினினில் லாது
 தற்பரையி னின்றழுந்தா தற்புதமே யாகித்
தெரிவரிய பரமாநந் தத்திற் சேர்தல்
 சிவனுண்மைத் தரிசனமாய்ச் செப்பு நூலே.

(இ-ள்.) பரையுயிரில் யானெனதென்றற நின்றதடியாம் - ஆன்மா எவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் என்னதென்றும் யானென்றும் நின்ற அசத்தியபோதநீங்க ஆசாரியமூர்த்தியின் அநுக்கிரகஞானம் பிரகாசித்துநின்றவவதரஞ் சிவனதுபாதமாம்,—பார்ப்பிட மெங்குஞ் சிவமாய்த் தோன்றலது முகமாம் - தன்னையுணர்த்தும் பகுதியாகத் தாக்குவதான விடயபோகங்களை அவனவளதுவாய்நோக்குமிடமெல்லாம்அவனநுக்கிரகத்தாலேகண்டநுபவிப்பது அவனது திருமுகமாம்,—உரையிறந்த சுகமதுவே

முடியாகும் - அவ்வநுக்கிரகத்திலே தற்செயல்தோன்றாமல் பாவசப்படு வதே அவனது திருமுடியாமென்றறிந்து,—இவ்வுண்மையினை மிகத்தெளி ந்து - இவ்வுண்மையைச் சந்தேகவிகற்பமற உள்ளபடி விசாரித்தறிந்து,— பொருள் வேறொன்றின்றி - இதுவன்றி சத்தியமாயுள்ள பொருள் வேறொன்றில்லையெனத் தெரிந்து,—தனைமுதலிற்போகாது - எனதி யானென்னும் விகற்பமாகிய மலமுதல் நாதமீறாகக்கூறப்பட்ட சகலாவத் தையிலும் பொருந்தாமல்,—நிலையினினில்லாது - இக்கருவிகள் நீங்கில் தனக்குள்ள சகசநிலையாகிய கேவலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல்,—தற்ப ரையினின்றழுந்தாது - இக்கேவலசகலமிரண்டு நீங்கினவிடத்து விளங் கும் போதபூரணமாகிய அகம்பிரமஞானத்திலும பொருந்தாமல்,—அற்பு தமேயாகி-தேசிகமூர்த்தத்தின் அநுக்கிரகஞானத்திலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தன்செய்தியெல்லாம் அவனநுக்கிரக ஞானசத்தியினது செய்தி யாய்,—தெரிவரிய பரமாநந்தத்திற் சேர்தல் - அறிதற்கரியமேலான பூர ணவின்பந தோன்றாமல் ஏகதேசவியாபாரமாகிய தனுகரணாதியின்பமே தோன்ற அவ்வின்பங்களையே மெய்யென்றநுபவித்து நின்றமுறைமைபோ லத் தனுகரணாதியின்ப மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் பூரணவின்பத் தொடர்ச்சியாகிய ஆசாரியாநுக்கிரக ஞானத்தை எவ்விடத்திலுங் கண்ட நுபவிப்பது,—சிவனுண்மைத் தரிசனமாய்ச் செப்புநூலே - சிவனையுள்ள படி சத்தியமாகப்பெற்ற தரிசனமென்று கூறுஞ் சிவாகமங்கள் என்க.(ச)

எப்பொருள்வந் துற்றிடினு மப்பொருளைப் பார்த்தங்
 கெய்துமுயிர் தனைக்கண்டிங் கவ்வுயிர்க்கு மேலா
மொப்பிலருள் கண்டுசிவத் துண்மை கண்டிங்
 குற்றதெல்லா மதனாலே பற்றி நோக்கித்
தப்பினைசெய் வதுமதுவே நினைப்புமது தானே
 தருமுணர்வு புசிப்புமது தானே யாகி
யெப்பொருளு மசைவில்லை யெனவந்தப் பொருளோ
 டிசைவதுவே சிவபோக மெனுமிறைவன் மொழியே.

(இ-ள்.) எப்பொருள்வந் துற்றிடினும் - சடசித்துக்க ளிரண்டினு நின்று விளங்குவதாகிய இதாகிதங்கட்கேற்ற சத்தாதி விஷயங்களில் எவ்விஷயம வந்து தாக்கினும்,—அப்பொருளைப்பார்த்து - அவ்விஷய மெதிரிட்டுப் பார்த்து இதுமாயாகாரியமாகிய தனுகரண புவனபோகங் களின் விகற்பமென்றும் இவ்விஷயங்களினின்றும விளங்குவதாகிய இதா கிதங்கள் கன்மத்தின் விகற்பமென்றும் கண்டு,—அங்கெய்து முயிர்தனைக் கண்டு - அவ்விஷயங்களை அதுவதுவாகப் புசிக்குமான்மாவை நித்தியனாய்ப் பூரணனாயறிவாயிருக்கினுந் தானாயொன்றையு மறிதற்கறிவில்லையென்னு முறைமையை யுள்ளபடி தரிசித்து,—அவ்வுயிர்க்குமேலா மொப்பிலருள் கண்டு - அவ்வான்மாவின் அறிவுக்கறிவாய்நின்று இவ்விஷயபோகங்களை இடைவிடாமற் பாகமறிந்துணர்த்தி நிற்குந்திருவருளையுமுள்ளபடி தரிசித் து,—சிவனுண்மை கண்டு - அவ்வருளின் நிறைவெல்லாந் தன்வடிவாகவு டைய பூரணவின்பமெனக் கண்டித்துக் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி மானு டச்சட்டைதரித்துவந்துபதேசித்த அநுக்கிரகத்தை உள்ளபடி தரிசித்து, —இங்குற்றதெல்லா மதனாலே பற்றி நோக்கி - இவ்விடத்தில் வந்துபொரு ந்தப்பட்ட சத்தாதி விஷயங்களையெல்லாம் அவ்வநுக்கிரகத்தினால் பொரு ந்திப்பார்த்து,—தப்பினை செய்வது மதுவே நினைப்புமதுதானே-இவ்விஷய

போகங்களின் வழித்தாய்த் தீவினையைச் செய்விப்பதும் அநுக்கிரகமாகிய திருவருள்தானே நல்வினையைச் செய்விப்பதும் அத்திருவருள்தானே,—தருமுணர்வு புசிப்புமதுதானேயாகி யெப்பொருளு மசைவில்லையென வந்தப்பொருளோ டிசைவதுவே - இந்நன்மைதீமைகளையறியும்படி புசிப்பாகிவந்தவிஷயபேதங்களும் அவ்வநுக்கிரகமாகிய ஆன்மவர்க்கத்துக்கும் சடமாகிய பாசஜாலங்களுக்கு மொன்றையொன்றறியவும்ஒன்றையொன்று பொருந்தவும் ஒருசற்றுஞ் செயலில்லையென்னும் முறைமையை உள்ளபடி தரிசித்து அப்பொருளோடிசைவதுவே,—சிவபோகமெனு மிறைவன் மொழியே - அவனநுக்கிரக பூரணமெல்லாந்தற்பூரணமாகவும் இப்படி யிரண்டற நிற்பதே சிவனுடனே இரண்டறக்கூடிய முறைமையென்றுஞ் சிவாகமங்கள் கூறும் என்க. (ரு)

பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகளவு கள்ளுப்
பயின்றிடினு நெறியல்லா நெறிபயிற்றி வரினுஞ்
சாதிநெறி தப்பிடினுந் தவறுகள்வந் திடினுந்
தனக்கெனவோர் செயலற்றுத் தானதுவாய் நிற்கி
லாதனவ னுடலுயிரா யுண்டுறங்கி நடந்து
நானுபோ கங்களையுந் தானுகச் செய்து
பேதமற நின்றிவனைத் தானுக்கி விடுவன்
பெருகுசிவ போகமெனப் பேசுநெறி யிதுவே.

(இ-ள்.) பாதகங்கள் செய்திடினுங்கொலைகளவு கள்ளுப்பயின்றிடினு நெறியல்லா நெறிபயிற்றி வரினுஞ் சாதிநெறி தப்பிடினுந் தவறுகள் வந்திடினும் - இப்படிப்பட்ட செய்தியல்லாத தொழில்களைச் செய்யினும்,—தனக்கெனவோர் செயலற்றுத் தானதுவாய் நிற்கில் - தன்செயலெவ்வித்திலுந்தோன்றாமல்அநுக்கிரகமாகிய அருணிறைவிலே வேறறநிற்கில்,—ஆதனவ னுடலுயிராய்-அந்தத்திருவருளுக்கு முதன்மையாகிய நேயமவனறிவு பூரணமெல்லாந் தன்வடிவாகக்கொண்டு தானந்தவறிவு பூரணத்துக்கல்லா முயிராய்,—உண்டுறங்கி நடந்து - இவனறிவு தொழிலாகிய விந்திரிய போகங்களாய்வரும் புசிப்புந் தொழிலுமாகவே புசித்துத் தொழிற்படும்,—நானு போகங்களையுந் தானுகச் செய்து - நானுவிதமாகிய போகங்களையெல்லாம் இவனுக்குத்தனது பூரணவின்பமாகிய நேயவடிவாகவே காட்டி,—பேதமற நின்றிவனைத் தானுக்கிவிடுவன் - இவனறிவு பூரணமெல்லாந் தன்னின்பப் பூரணமாகவும தன்னின்பப்பூரணமெல்லாம் இவனறிவு பூரணமாகவும் வேறறத்தோன்றி நின்று தன்னின்ப நிறைவெல்லாம் இவனநுபோக பூரணத்தை அமிழ்த்திநிற்பது,—பெருகுசிவ போகமெனப் பேசுநெறியிதுவே - சடசித்துருவமாகிய பிரபஞ்சமெவ்விடத்துந் தோன்றாமல் பெருகப்பட்ட சிவானந்தமேலீடாகிய சிவபோகத்தினதுமுறைமை யித்தன்மைத்தென்று சொல்லும் வேதாகமங்கள் என்க. (சா)

உண்மைநெறிவிளக்கமுற்றியது.

உமாபதிதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி - உமாபதிதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

சங்கற்பநிராகரணம்.

காப்பு

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருந்திய வருந்தவம பொருந்துபன் முனிவா
கமையாக் காத லமையாது பழிச்சும்
நிகரில் செக்கர்ப் புகர்முகத் தெழுந்த
புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப்பெருங் கோட்டுத
௫. தழைசெவி மழைமதப் புழைநெடுந் தடக்கை
வாட்டரு மும்மை நாட்ட நால்வாய்ப்
பாச மங்குசந் தேசுறு மெயிற்றொண்
கனியிவை தாங்கும் புனித நாற்கரத்
தங்கதங் கடகம் பொங்கிழை யார
௰. நிறைமணிச் சுடிகைக் கறையணற் கட்செவி
கொண்ட திண்பெரும பண்டிக் குறுந்தாட்
களிறுத னிருகழல் கருதா
வெளிறுறு துயரம் வீட்டுனம் பெரிதே.

(இதன்பொருள்) திருந்திய அருந்தவம் பொருந்து பல்முனிவர் - திருத்தமாகிய அரியதவத்தினை வாய்ந்த பலமுனிவர்கள்,—

கமையாக்காதல் அமையாது பழிச்சும் - (எஞ்ஞான்றும்) நிரம்பாத ஆசையோடும் நீங்காது தோத்திரஞ்செய்யும,—

நிகரில் செக்கர் புகர்முகத்து எழுந்த புனிற்று வெண்பிறை தனிப் பெருங் கோட்டு - ஒப்பற்ற செவ்வானம்போன்ற புள்ளியையுடைய திருமுகத்திலே உதயமாகிய குழவிவெண் திங்களைப்போன்ற ஒற்றைப்பெருங் கோட்டினையும்,—

தழைசெவி - தழைந்த செவியிரண்டினையும்,—

மழைமதம்-மழையைப்போலுஞ்சொரியாநின்ற மும்மதத்தினையும்,—

புழைநெடும் தடக்கை - துவாரமிரண்டோடும் நீண்ட பெரிய துதிக் கையினையும்,—

வாள்தரும் மும்மை நாட்டம் - (சோமன் சூரியன் அக்கினி என்னும்) ஒளியினைக்கொண்ட மூன்றுவிழியினையும்,—

நால்வாய் - தொங்காநின்றவாயினையும்,—

பாசம் அங்குசம் தேசுறுமெயிறு ஒண்கனி இவைதாங்கும் புனித நாற்கரத்து-பாசக்கயற்றினையும் தோட்டியினையும் அழகுதங்கிய தந்தத்தினையும் ஒப்பற்றமாங்கனியினையும் தாங்கிய பரிசுத்தமாகிய நான்கு கரத்தினையும்,—

அங்கதம் கடகம் பொங்கிழை ஆரம் நிறை - வளையினைத்தரித்த தோளினையும கங்கணந்தங்கிய கரத்தினையும் மிக்க ஆபரணத்தினையும் முத்துமாலையினையும் கொண்டு நிறைத்த மார்பினையும்,—

மணிச்சுடிகை கறையணல் கட்செவிகொண்ட திண்பெரும்பண்டி - மாணிக்க முடியோடு கரியகண்டத்தைப்பெற்ற பாம்பினைக் கச்சாகக்கட்டிய வலிய பெரும்புகழினையுடைய வயிறறினையும்,—

குறுந்தாள் - குறுகிய பாதத்தினையும உடைய,—

களிறுதன் இருகழல் கருதா - பிரணவரூபியாகிய யானையினது உபயபாததாமரையை நினைத்து,—

வெளிறுறு துயரம் பெரிதே வீட்டினம் - அறிவின்மையினால் உண்டாகிய துன்பகோடிகளைப் பெரிதாகமதியாமல் அறவொழித்தோம் என்க.

நூற்காரணமுதலியன.

பெருங்கட லுதவுங் கருங்கடு வாங்கிக்
கந்தரத் தமைத்த வந்தமில் கடவுள்
பாலனை யுணர்த்து மேலவா போலக்
கேட்போ ரளவைக் கோட்படு பொருளா
ரு. லருளிய கலைக ளலகில வாலவை
பலபல சமயப் பான்மைத் தன்றே
யஃதா லநூற் றன்மை யுன்னிய
மாந்த ரிதுவே பொருளென் றதனிலை
யறைதலின் வேற்றோர் பனுவ லேற்றோர்க்
கo. கிசையா மாறுபாடு கூறுவ ரதனாற்
புறச் சமயங்கள் சிறப்பில வாகி
யருளின் மாந்தரை வெருஉற மயக்கி
யலகைத் தேரி னிலையிற் றீரு
மீஙகிவை நிற்க நீங்காச் சமய
கரு. மூவிரு தகுதி மேவிய தாமு
மொன்றோ டொன்று சென்று நிலையி
லாறு மாறு வீறுடைத் திவற்று
ளெவ்வு மில்லாச் சைவநற் சமயத்
தலகி லாகம நிலவுத லுளவவை
உo. கனக மிரணியங் காஞ்சன மீழந்
தனநிதி யாடகந் தமனிய மென்றிப
பலபெயர் பயப்பதோர் பொருளே போலப்
பதிபசு பாச விதிமுறை கிளக்கும்
வாய்ந்த நூல்க ளாய்ந்தன ராகி

உரு. யாசா ஞகி வீசிய சமத்துட
னேழஞ் சிருநூ றெடுத்த வாயிரம்
வாழுநற் சகன மருவா நிற்பப்
பொற்பொடு மலிந்த வற்புத ஞானி
யாரும் விழவிற் பொற்றே ராலயத்
கூ0. தேரு வெண்மர் நிறையி லிருப்ப
மயங்கு வாத மாயா வாதி
முயங்கிட வொருதலை முதுவெதிர் மணிசேர்
பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதிதிகழ்
மெய்கண் டவனருள் கைகண் டவர்களி
கூரு. லொருவ ரொருதலை மருவி யிருப்ப
வஞ்சப் பிறவிக் கஞ்சிவந் தொருவ
னேதிறை யருளென வீதெனு மாயா
வாதியை யயலினர் மறுதலைத் தருடா
மற்றவ ரயலின ரவருரை மறுத்துச்
ச0. சொற்றர வயலின ரவருந் தொலைவுற்
றின்னே யெவரு முன்னே கழியுழி
யாங்கய லிருந்த வருளின ரழகிது
நீங்கள் சங்கற்ப நிராகரித் தலைமையென
மற்றவ ருரைத்த சொற்றரு பொருள்கொடு
சரு. வாத செற்ப விதண்டையு மேது
மோது நால்வகை யுவமையுந் திகழ்தர
வருள்சேர் மாந்தர் வெருள்சே ராமற்
றர்க்கமும விடையமுங் கற்க
நற்கவி மாந்தர் நகஙவிற் றுவனே.

(இ-ள்.) பெருங்கடல் உதவும் கருங்கடுவாங்கி கந்தரத்தமைத்த அந்த மில் கடவுள் - பெரியகடலாலே கொடுக்கப்பட்ட கரிய விஷத்தைத் திருக் கரத்தினாலே வாங்கி அயின்று மிடற்றிலே தரித்த அநாதிநித்தனாகிய சிவ பெருமான்,—

பாலரை உணர்த்தும மேலவர்போல - குழந்தைகளுக்கு அவ்வப் பருவங்களுக்குத் தக்க அறிவைப் புகட்டி நடத்தும் மேன்மைப் பட்ட தந்தைதாயமாபபோல,—

கேட்போர் அளவை கோட்படு பொருளால் அருளியகலைகள் அலகி லவால் - கேட்கத்தொடங்கிய மாணாக்கர்களின் அறிவினெல்லையின் கோட் பாட்டுக்கு அமைந்த பொருளால் செய்யப்பட்ட நூல்கள் எண்ணிறந் தனவாகும்,—

பலபல சமயப் பான்மைத்து - அந்நூல்கள் அநேகவிதமாயுள்ள சம யப் பகுப்போடுங் கூடியதாம்,—

அஃதால் அந்நூற்றன்மை உன்னியமாந்தர் இதுவே பொருள் என்று அதனிலை அறைதலின் - ஆதலால் அச்சாத்திரத்தினதுண்மையை ஆராய்ந்

தறிந்தவர்கள் நமக்கிதுவேசாத்திரமும் அத்தமுமென்று அச்சமயத்தையே திறமாகக் கூறி நிற்கையினலே,—

வேற்றோர்பனுவல் ஏற்றோர்க்கிசையா மாறுபாடுகூறுவர் - மற்றொரு சாத்திரத்தை ஆராய்ந்தறிந்தவர்களுக்கு அவன் சொல்லுஞ் சாத்திரமும் அத்தமும் பொருந்தா .ஆகையால் அவன் சொன்னதிவனுக்குப் பொருந்தா மல் இவன்சொன்ன தவனுக்குப்பொருந்தாமல் ஒன்றுக்கொன்றுமாறுபடச் சொல்லா நிற்பர்கள்,—

அதனல் புறச்சமயங்கள் சிறப்பிலவாகி அருளின்மாந்தரைவெருளுற மயக்கி அலகைத்தேரின் நிலையிற்றீரும்-அப்படியிருக்கையினலே உலகாய தன் புத்தன் சமணன் மீமாஞ்சன் மாயாவாதி பாஞ்சராத்திரி என்று சொல்லப்பட்ட புறச்சமயங்களினுள்ள அத்தங்கள் உண்மைப் பகுதியில் லாததாய் சிவனுடைய அநுக்கிரகத்திற் கேதுவல்லாத அபக்குவான்மாக் களை ஈதோரத்த மிருந்தபடியென்றச்சப்படத்தக்கதாக மருட்டிப் பேய்த் தேரைத் தண்ணீரொன்று கருதி இதைக் குடித்துத் தாகந்தீரலாமென்று வந்தவனுக்கு அந்தத் தண்ணீர்பொய்யாய், பேய்த்தேர்மெய்யான தன்மை போல இந்தச்சாத்திரங்களும ஆத்தஙகளுஞசத்தியமபோலத் தோன்றி அசத்தியமாய் முடியும,—

ஈங்கிவைநிற்க நீங்காச்சமய மூவிருதகுதி மேவியதாமும் - ஆகை யால் இவ்விடத்திற் கூறிய சமயங்களும் அத்தங்களு நமக்கு வேண்டுவ தில்லை தன்னிலொன்றோடொன்று கூடிக்கொண்டிருக்குஞ் சைவம் பாசுப தம் மாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வைரவம் என்கிறஉட்சமயங்களாறும்,-

ஒன்றோடொன்று சென்றுறுநிலையில் ஆறுமாறுவீறுடைத்து-இவை ஒருசமயத்தோ டொருசமயந் தாக்கிப் பார்க்குமளவில் அந்த ஆறுசம யங்களுந் தனித்தனியே மகத்துக்களாயிருக்கும,—

இவற்றுள் எவ்வமில்லாச் சைவநற்சமயத்து அலகிலாகமநிலவுதலுள - இச்சமையங்களில் வைத்துக்கொண்டு சற்றுங் குற்றஞ்சொல்லவொண்ணு மலிருக்குஞ் சைவமாகிய நல்லசமயமொன்றையு நோக்கித் தம்பிரானர் அருளிச்செய்த ஆகமங்களெண்ணிறநது பொருந்தாநிற்கும். அந்த ஒருசம யத்தைநோக்கிப் பலசாத்திரம் அருளிச்செய்வானேனென்னில்,—

அவை கனகம்இரணியமகாஞ்சனம் ஈழம் தன நிதி ஆடகம் தமனியமென் றிப் பலபெயர் பயப்பதோர் பொருளேபோலப் பதிபசு பாச விதிமுறை கிளக்கும் - அப்படிப் பலவாக அருளிச்செய்ததுமொருபொருளைப் பற்றி யிருக்கும் அஃதெங்ஙனே யென்னில், கனகம் இரணியம காஞ்சனம ஈழம் தநம் நிதி ஆடகம் தமனியம் என பலபெயராகச்சொல்லப்பட்டவையெல் லாம பொன்னகிய ஓர்பொருளையே பற்றிநின்றாற்போல அந்தச் சாத் திரங்களும பதியினிலக்கணத்தையும் பசுவினிலக்கணத்தையும் பாசத்தினி லக்கணத்தையுமே சொல்லாநிற்கும்,—

வாய்ந்தநூல்கள் ஆய்ந்தனராகி ஆசானகிவீசியசமத்துடன் - இங்ஙு னம் பொருந்தப் பட்டிருக்கும் ஆகமங்களைக்கற்றுணர்ந்தாராய்ந்த போத

வான்களாய்ச் சமயவிசேஷ நிருவாணவபிஷேகமென்னும் காலுதீஷை களையுமுடையவர்களாய் எங்கும பிரகாசிக்கப்பட்டிருக்கும் பக்ஷப்பிரதி பக்ஷமில்லாத சமபோதவான்களாயுள்ள இந்தப்பெரியோர்கள்,—

ஏழஞ்சிருநூ றெடுத்தவாயிரம வாழுநற்சகன மருவாநிற்ப - சகாத்தம் ஆயிரத் திருநூற்று முப்புடைத்தைநது செல்லாநின்றகாலத்திலே,—

பொற்பொதுமலிந்த அற்புதஞனி ஆறுமவிழவில் - பொன்னிஞற் செய்யப்பட்ட திருவமபலத்தின்கண்ணே நிறைநதெழுந்தருளியிருக்கும் தம்பிராஞருடைய ஆனிமாதத்து ஆருநதிருவிழாவிலே,—

பொற்றேராலயத் தேருவெண்மர் நிறையிருப்ப - பொலிவினைக் கொண்ட தேர்மண்டபத்திலேயேறி முன்சொல்லபபட்ட ஆசாரியமார் எட்டுத்திருப்பெயரொழுங்கிலே எழுந்தருளியிருக்கும அவதரத்திலே,—

மயங்குவாத மாயாவாதி முயங்கிடவொருதலை - சற்காரியவாதமின்றி ஒருகாற்சொன்னதொருகாற்சொல்லாமல் முன்னொடுபின் மலைநதுவரும் வர்க்கத்தோடுங்கூடியிருக்கும் மாயாவாதியென்னுஞ் சமயி ஒருபுறத்திலே கூடியிருக்க,—

முதுவெதிர் மணிசேர் பெண்ணைசூழ்ந்த வெண்ணெயம்பதி திகழ் மெய்கண்டவனருள் கைகண்டவாகளி லொருவரொருதலை மருவியிருப்ப - முதிர்நத மூஙகில்களினுண்டாகிய முத்துக்களோடுங்கூடியிருக்கும பெண் ணையாறு சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூரொன்கிற திருபபடைவீட் டிலே திருவவதாரஞ் செய்யப்பட்ட மெய்கண்டதேவநாயஞருடைய அநுக் கிரகத்தைபபெற்ற அடியாாகளிலே ஒருவர் அநதக்கூட்டத்திஞெருபுறத் திலே பொருநதி எழுநதருளியிருக்கும அவதரத்திலே,—

வஞ்சபபிறவிக் கஞ்சிவநதொருவன் எதிறையருளென - பொல்லாங் கைவிளைபபதாயிருக்கும பிறவிபபிணிக்குப் பயநதாஞெருபக்குவன வந்தி வர்களைத் தொழுது தமபிராஞா திருவருளைத்தகையதென்று விஞவ,—

ஈதெனுமாயா வாதியை அயலினர் மறுதலைத்தருட - தன்னுடைய அத்தத்னதப்பார்தது இதுவேபொருளென்று நாட்டினமாயாவாதியை அரு கேயிருக்தவர் அவன்சொன்ன அத்தத்தைக்கணடித்ததுவத்தமல்லவென்று தம்முடையவத்தத்தை இதுவே பொருளெனறுநாட்ட,—

மற்றவரயலினர்அவருரைமறுத்துச் சொற்றர - அவருடைய பக்கத்தி லிருநதவர் அவர் சொனனவத்தத்தைக் கணடித்துத் தமமுடையவத் தத்தை இதுவேபொருளென்று நாட்ட,—

அயலினரவருந்தொலைவுற்று - அவருடையவருகே இருந்தவராலே அவருங் கண்டிக்கப்பட்டு,—

இன்னேயெவரு முன்னேகழியுழி - இபபடி ஒருவரையொருவர் மறுத்தெட்டுப்பேரு முன்னே தள்ளுண்டவவதரத்து,—

ஆங்கயலிருநத அருளினரழகிது நீங்கள்சஙகற்ப நிராகரித்தமையென மற்றவருரைத்த சொற்றரு பொருள்தொடு - அவ்விடத்தவர்களருகே

எழுந்தருளியிருந்த ஆசாரியர்களைப்பார்த்து நீங்களுங்களத்தங்களைச் சங்கற்பித்ததும் நிராகரித்ததும மிகவு நன்றாயிருந்த தென்றருளிச்செய்தவர்கள்சொன்னசொற்களிலுண்டாகியபொருள்களை எடுத்துக்கொண்டியான்,-

வாதசெற்ப விதண்டையு மேதுவு மோது நால்வகை உவமையுந் திகழ்தர - வாதமென்றது விகாரமென்றும் விசியுழியென்று மிரண்டாம். இதில் விகாரமென்றது குருவுஞ்சீஷனுமாகுதல், தன்னோடொத்த பக்ஷபாதனாகுதல், மாறுபாடின்றிப் பிரமாணங்களிலுண்டாகிய அத்தங்களைத்தர்க்கித்ததிலுண்டாகிய குற்றங்களைநீக்கிச் சத்தியமானவத்தத்தை நியமிக்கப்படுவதெனக்கொள்க. விசியுழியென்றது செற்பை யென்றும விதண்டையென்றும் இரண்டாம. இதில் செற்பை யென்றது பிறருடையவத்தங்களை நிராகரித்துத் தன்னுடையபொருளை மலைவறநாட்டுகையெனக் கொள்க. விதண்டையென்றது பிறருடைய வத்தங்களை நிராகரித்துத் தன்னுடையவத்தந்தோன்றுமனின்று சாதிக்கப்படுவதெனக்கொள்க. ஏதுவென்றது அளவைப் பிரமாணங்களிலே விதிக்கப்பட்டிருக்கும பலவேதுக்களாம. ஓதுநால்வகை யுவமையுமென்றது வினை பயன் மெய் உருவென்று சொல்லப்பட்ட நால்வகை யுவமையு மிந்தநூலிலே விளங்கத்தக்கதாக,—

அருள்சேர்மாந்தர் வெருள்சேராமல் - திருவருளுக் கேதுவாயுள்ளபக்குவான்மாக்களுக்கு அமமலைவென்கிறவச்சமவந்துதாக்காமலஅவர்கள்,—

தர்க்கமும் விடயமுங்கற்க நற்கவிமாந்தர் நகநவிற்றுவனே - இந்நூலிலுண்டாகிய தர்க்கங்களையும விடயங்களையுங் கற்கத்தக்கதாகவும் நலல கவிதையோடுங் கூடியிருக்கிற வித்துவான்கள் இவனுமொருநூல செய்வதேயென்று சிரிக்கத்தக்கதாகவும இந்நூலைச்சொல்லாநின்றேன் என்க (உ)

மாயாவாதிசங்கற்பம்.

நவிற்றிய நிரையி னவிதநையி னுை
நித்த னறிவன் சுத்த னகண்டித
னிருவிகற்ப னிர்த்தத் துவனி ரஞ்சனன்
சொல்வகை யெவையுந் தொடராத் தூய்மணி
ரு. வரம்பில் வேதச் சிரந்தரு பரமபொருள்
சத்தா யெவையுந் தானா யவித்தை
தொத்தா துயர்ந்த தொல்சுடர் மூவா
வின்ன தன்மைய னேக னனேகன்
கன்னற் பெருஞ்சுவை தன்னிற் பிறவாப
கo. பெற்றியினிருந்து பொற்பணி யியல்பினின்
வான்வளி யனனீர் மண்மருந் தன்ன
மான தாது வாறைங் கோசத்
தொகுதி யாக்கைப் பகுதிய தொருபுடை
சுத்தி வெள்ளி யெரத்தன மித்தையிற்

கடு. றுனென லாகுந் தன்மைத் தனுறைதையிற்
சின்னூற் றகையின் வேற்றுமை மரீஇய
தென்னப் பன்மைய தெனினிலை பழம்பூத்
தோனூர் வயிரந் ; ருத்தரூ தொன்மையின்
வானு ரநதினர் றுரைதரு வாய்மையிற்
உ0. கூடும சிதனைச் சித்துத வாதெனி
னெற்பதர் பலாலத் திற்பரந் தருமிது
தன்னியல் பென்றும் விளையாட் டென்று
முன்னுள மறைகண் மொழிதலி னொருநூற்
பன்மணி நிலையும பசுப்பா லெனவும
உடு. பகலவ னீரி லலர்கதி ரெனவுங
கூவ லாழி குளஞ்சிறு குழிகால்
வாவி யாவையும் வருபுன லெனவு
மவ்வவற் றடங்கி யாடியு ணிழலெனத
தோன்றி யாக்கைநற் காநதத் திருமபுங
நூ0. கனவிற் றீங்குங் கங்குலிற் கயிறும
புனலிற் றோன்றும பேய்த்தேர்ச் செய்தியு
மன்ன துன்பி னன்னிறப் பளிங்கெனப்
பதினாற் கரணத் தொருமூன் றவத்தை
நானு நானு நயநதுறு மிருபயன்
நூடு. றன்னிற் சாராத் தொன்மைத் தன்மை
தர்ப்பண நிழற்கட் குற்றிபாய்ந் தற்றே
விவ்வியற் பாதப் பௌவம தகல
விணமுத றநத கொண்மூப் படலத்
திருளற வுதித்த காறக விவேகந்
ச0. தன்னிற் றோன்றிச் சாதக மனைத்தையு
மன்னகப் பிரிப்பு மடியிழை வாங்கலும்
போல ஞாலம் பொய்யறக் கழீஇத்
தானே தானுய்த் தன்னிற் றன்னைத்
தானே கண்டு தன்னல முற்று
சடு. வசையி றத்துவ மசிபதத் தெளிவா
லகமே பிரம மாயின னெனவறிந்
தசல னாகிநற் சலசல மதியெனக்
கண்டிடு முடலம் விண்டகல் கடத்து
மங்குல துடைதா வெங்குமாந் தகைத்தே
டு0. யிவ்வகை யுணர்ந்து செய்தொழி லறுத
மடவோர் தாமுங் கடனு வியற்றுங்
கன்ம காண்டத் தொன்மைப் புரிவாற்
றோற்றிய வித்தை மேற்கடை யரணியி
லெழுந்தெரி யவற்றை விழுங்கிய தென்னத்
டுடு. தன்னொழிந் துள்ள தானு யழியு
மந்நிலை யன்றி யழிவறு முத்தி

யேயா தென்றுதன் னியல்பை
மாயாவாதி வகுத் துரைத் தனனே.

பேத்தவிலக்கணம்.

(இ-ள்) நவிற்றியநிரையின் அவித்தையினேனுரை - முற்கூறியவொழுங்கில் மாயாவுபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டுப் பரப்பிரமமிப்படிமயங்கி நிற்குமென்று சொல்லும் மாயாவாதியினுடைய மதமிருக்கும்படி,—

நித்தனறிவன் சுத்தனகண்டிதன் - ஒருக்காலு மழிவில்லாதவனுமாய் சர்வஞ்ஞனுமாய் நிர்மலனுமாய்க் கண்டிக்கப்படாதவனுமாய்,—

நிருவிகற்பனிர்த்தத்துவ னிரஞ்சனன் - விகற்பமில்லாதவனுமாய்த் தத்துவாதீதனுமாய் மறைப்பில்லாதவனுமாய்,—

சொல்வகையெவையும் தொடராத்தூய்மணி-சொல்லும் பொருளுமாயிருக்குஞ் சாத்திரங்களொன்றுஞ்சென்று கிட்டவொண்ணுமலிருக்குஞ் சுத்தரத்தினமாய்,—

வரம்பில்வேதச் சிரந்தருபரம்பொருள் - எந்தச்சாத்திரங்களினாலு மளவிடப்படாமலிருந்துள்ளதாமாயினும் எல்லையற்றிருக்கும் வேதத்தினது தலையிலே சுமந்துதரப்பட்ட எதற்கு மேலாயிருக்கிறவத்தமாய்,—

சத்தாய் - சுத்த சைதன்னியமாய்,—

எவையுந்தானாய் - எல்லாவுபாதிகளுந் தானேயாய்,—

அவித்தை தொத்தாதுயர்ந்த தொல்சுடர் - அப்படியிருந்ததாயினும் அவ்வுபாதிகளவனைத்தொந்தியாதபடி மிக்கபழைமையானபிரகாசமாய்,—

மூவா இன்னதன்மையன் - ஒருக்காலும் கெடாதநியாயத்தோடு கூடியிருப்பானாய்,—

ஏகனனேகன் - ஒருத்தனுமாய்ப் பலயோனிகளிலுநிற்பவனுமாய்,—

கன்னற்பெருஞ்சுவை தன்னிற்பிறவாப பெற்றியினிருந்து - கரும்பினுண்டான மிக்க இரதமானதந்தக்கரும்புக்குத் தோன்றுதவியல்புபோலத் தன்னிடத்திலுண்டாகிய இன்பத்தையுந் தானறியாமலிருந்துள்ள பரப்பிரமமானது பிரபஞ்சலீலையை உண்டாக்குமிடத்து,—

பொற்பணி யியல்பினின் - பொன்னானது பலவானவாபரணங்களாயிருந்த தன்மைபோல,—

வான்வளி அனனீர் மண்மருந்து அன்னமான தாது ஆறைங்கோசத் தொகுதி யாக்கைப்பகுதிய தொருபுடை-பரப்பிரமந்தானே ஆகாசமும் வாயுவுமக்கினியுமப்புவுமபிருதிவியுமௌடதவன்னங்களுமதனலுண்டாகப்பட்ட தாதுக்களாறும் அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆநந்தமயமென்னும் ஐங்கோசங்களும் ஒருபக்ஷமிவையெல்லாமாகக் கூடியிருகுஞ் சரீரத்தின் பகுதியாயிருக்கும். இங்ஙனந்தோன்றப்பட்ட பிரபஞ்சம் நித்தியமோ வநித்தியமோ அநித்தியமென்னில் இதுநித்தயமாய்த்தோன் றுவானேனென்னில்,—

சுத்திவெள்ளி யொத்தனமித்தையில் - சுத்தியாகிய சிப்பியானது வெள்ளியையொத்துத் தோன்றினாற்போலத் தோன்றிற்றென்றுசொல்லலாமாக மதிப்பிரமையினாலே அநித்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமு நித்தியமாய்த்தோன்றும். ஆனாலந்தப் பரபிரமமும இநதப்பிரபஞ்சமுந் தன்னில் வேறோவென்னில்,—

தானெனலாகுந் தன்மைத்து - அநதப்பரப்பிரமந்தானே இந்தப்பிரபஞ்சமென்று சொல்லுநதன்மையை யுடையதாயிருக்கும். அந்தப்பிரமத்தைப்போலேயிராமல் இந்தப்பிரபஞ்சம் வேற்றுமையாயிருப்பானேனென்னில்,—

உலூதையிற் சின்னூ ற்றகையின் வேற்றுமை மரீஇயது - சிலம்பியினிடத்துண்டாகியசிறிய நூலிலையொக்கப் பிரபஞ்சமும பிரமத்துக்கு வேற்றுமையைப் பொருநதியிருக்கும்,—

என்னப் பன்மையதெனின் - சிலமபிநூல்போலேயென்று சொல்வது ஒரு தன்மையாயிருநதது. பிரபஞ்சம பலபிரகாரமா யிருப்பானேனென்னில்,—

இலைபழம் பூத்தோனர் வயிரந் தருத்தருந தொன்மையின் வானாந் திரை நுரை தருவாய்மையிற்கூடும-இலையும பழமும் பூவும் காயும் தோலும் நாரும்வயிரமும இவையெல்லாமரமானதுதநதொடுங்குந்தன்மைபோலவும் பெருமையினையுடைய தண்ணீரானது திரையையுநுரையையுந திவலையையுங் குமிழியையுந தநதொடுங்குநதன்மைபோலவும் இப்படி பிரபஞ்சமும் பலவாகத்தோன்றி யொடுங்குமென்று சொல்லப்படும,—

அசித்தைச் சித்துதவாதெனில் - அசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சஞ்சித்தாயுள்ள பிரமத்திலே தோன்றுதென்னில்,—

நெற்பதர் பலாலத்திற் பரந்தரும - நெல்லானது பதரையும் வைக்கோலையுந தந்ததன்மைபோலச் சத்தாகியபிரமமும சித்தாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தராநிற்கும். இநதப்பிரமமிப்படிச் செய்யவேண்டுவதென்னெனில்,

இது தன்னியல்பென்றும்-இப்படிச்செய்துவருவது திநதப் பிரமத்தினுடைய இயல்பாயிருபப தொன்றென்றும், பிரமமிந்த உபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டிருப்பானே னென்னில்,—

விளையாட்டென்றும - இக்தவுபாதிகளோடுங் கூடிக்கொண்டிருப்பதைப் பிரமத்துக்கு விளையாட்டாயிருப்பதொன்றென்றும்,பிரமத்துக்கியல்பென்றும் விளையாட்டென்று மெங்கே காணப்பட்டதென்னில்,—

முன்னுள மறைகண் மொழிதலின்-அநாதியாயுள்ளவேதங்கள் சொல்லுகையினாலே,இவ்வுபாதிகள்பலவாகக்காண்பிக்கப்பட்டாற்போல அந்தப் பிரமமு மிப்படிப் பலவாகக் கண்டிருக்கப்பட்டிருக்குமோவென்னில்,—

ஒருநூற் பன்மணிநிலையும் பசுப்பாலெனவும் பலவகனீரி லலர்வகதிரெனவுங் கூவலாழி குளஞ்சிறுகுழிகால் வாவியாவையும் வருபுனலெனவு மவ்வவற்றடங்கி-மணிகள் பலநிறமாயிருந்ததாயினும் அதிற் கோப்புண்

டானநூலக்கிறம்போற்றேன்றியு மொருதன்மையாயிருந்தாற் போலவும் பசுக்கள பலவாணங்களாயிருந்தாலும பாலொரு தன்மையாயிருந்தாற் போலவும் நீர்பொருந்திய பாத்திரங்கள் பலவாயிருந்ததாயினும அதிற் பிரதிபிம்பித்த ஆதித்தன் ஒன்றாயிருந்த தன்மைபோலவும கிணறுங் கடலுங் குளமுஞ் சிறிதாயுள்ள குழிகளும வாய்க்கால்களும இவையெல்லாம பல பேதமாயிருந்ததாயினுந் தண்ணீரொன்றாயிருந்த தன்மைபோலவும இப்படியே யோனிகள பலவாறாயிருந்ததாயினு மறிவேகமாய் அந்த யோனிகடோறுங் கூடியிருக்கும். அப்படி யோனிகடோறுங் கூடியிருந்ததாயினிந்தவுடல்கடோறும பெந்தப்படாதோ வென்னில்,—

ஆடியுணிழலெனத் தோன்றியாக்கை - கண்ணாடியிலே நிழலானது தோன்றி நிற்கும அந்தநிழலதிற்றோய்வற நின்றறபோலவும உடலிலே பிரமமானது தோன்றி நிற்குமிடத்தேயும அந்தவுடலிற்றானுந்தோய்வற நிற்கும. அப்படி யந்தவுடலிலே தோய்வறநிற்குமாயின் இந்தவுடல காரியப்படுவ தெப்படியென்னில்,—

நற்காந்தத்திரும்பும - நல்லகாந்தமானதுதோய்வறநிற்கஅதன சந்நிதியிலே இரும்பானது காரியப்பட்டாறபோலப்பிரமந்தோய்வறநிற்க அதன சந்நிதியிலே யுடலானது காரியப்படாநிற்கும. அந்தவறிவிந்தவுடலிலே நின்று சுகதுக்கங்களையநுபவிக்கின்றதே அதுவருவானேனெனனில்,—

கனவிறநீங்குங் கங்குலிற் கயிறும புனலிற்றேன்றும பேய்த்தேர்ச் செய்தியும - ஒருவன சொப்பனங்காணு மிடத்தவனை யொருவனை பின் பிடித்துக்கொண்டுவா அதற்குப்பயப்பட்டிவனோடு மிடத்து விழித்தவவதரத்தினவையெல்லாம பொய்யாயிருந்ததன்மைபோலவும ஒருவனிராக்காலத்திலே யொருபுறநின் வாசலிலே கயிறுகிடக்கிறதைக்கண்டு ஒரு பாம்பு கிடப்பதைப்பாரீரொன்று பிரமித்துநிற்குமிடத்து விடிந்த வவதரத்துப் பாம்பு பொய்யாய்க் கயிறு மெய்யானதன்மைபோலவும ஒருவன தண்ணீர் தாகத்தின் மிகுதிகொண்டு கானலைத் தண்ணீரென்று புத்திபண்ணிக்கொண்டு வந்தானஅதனுடைய வுண்மையைப் பார்த்தவிடத் தவனுக்குத் தண்ணீர் பொய்யாய்க் கானலமெய்யான தன்மைபோலவும இந்தப்பிரம முடலோடுங்கூடி நின்று சுகதுக்கங்களை அநுபவித்தாறபோல விருப்பதொழிந்து தன்னுண்மைபார்க்குமிடத்திந்தச சுகதுக்கங்களும அந்தவறிவுக்குண்டாகாது. இப்பொழுது பிரத்தியக்ஷமாகச்சோத்திராதிகளோடுங் கூடியது தானாய்க் கன்மங்களைப் புசிப்பது காணப்பட்டிருக்கிறதே யென்னில்,—

அன்னதனபின் னன்னிறப்பளிங்கென - அப்படியந்த இந்திரியங்கள் தானாய் நின்றதாயினும் பிரமத்துக்கந்த அநுபோக முண்டாகாது அஃதென்போலவென்னின், படிகமானது நல்ல பஞ்சவன்னங்களோடுங் கூடியது தானாயிருந்ததாயினு மவையிற்றினோடும படிகமொரு சற்றுந் தோய்வற நின்றாற்போலவு மெனக்கொள்க இதன்றியும,—

பதினாற்கரணத் தொருமூன்றவத்தை நாலுநாலு நயந்தாறும் - சோத்திராதிகளைந்தும வாக்காதிகளைந்தும் அந்தக்கரண நான்குமாகப்பதினன்

கோடுங்கூடிப்புருவமத்தியத்திற்சாக்கிராவத்தையும்அதிற்சோத்திராதியும் வர்க்காதியுநிற்க அந்தக்கரணங்களோடுங்கூடிக் கண்டத்தானத்திற்சொப் பனவத்தையும் அதின் மனோபுத்தியாங்காரநிற்க சித்தத்தோடுங்கூடி இத யத்தானத்திற் சுழுத்தியவத்தையும் இந்த அவத்தைகளில் நாடோறும் பொருந்தி அநுபவியாநிற்கும். அறிவானதிந்தவவத்தைகளோடுங்கூடி அநு பவிக்குமாயின்இதற்குப்புண்ணியபாவதொந்தனையில்லையோவென்னில்,—

இருபயன்றன்னிற்சாராத்தொன்மைத்தன்மைதர்ப்பணநிழற்கட்குற் றிபாய்ந்தற்றே - இந்தவவத்தைகளோடுங கூடிநின்றதாயினும் அநாதியே புண்ணியபாவதொந்தனை இந்தபபிரமத்துக்குச்சாராதுஅஃதெத்தன்மைத் தெனில்கண்ணாடியிலே யொருவன்முகம் பிரதிபிம்பிக்க அவ்விடத்தந்த முகத்தின்கண்ணே பாணக்கோல்கொண்டு பாய்ந்தவிடத்தந்தக்கண்ணாடி யுடைந்தொழிந்துகண்ணுக்கினம்வராதிருந்தாற்போலுமெனக்கொள்க,—

சீவன்முத்தியிலக்கணம்.

இவ்வியற்பந்தப் பௌவமதகல - இப்பொழுது நான்சொல்லிவந்த முறைமையிலே இந்தப்பிரமத்தைவாதிக்கப்பட்ட மாயாவாதைகளிலுண் டாகிய பிறவித்தொந்தனை நீங்குகைநிமித்தமாக,—

விண்முதறாந்த கொண்மூப்படலத் திருளறவுதித்தகாறக-ஆகாயமென் பதினின்றுமேகமானதுதோன்றி அவ்வாகாயத்தைமறைக்க அதனாலுண் டாகிய இருளானதுநீங்குகைநிமித்தமாக அவ்வாகாயத்தினின்றுதோன்றி அந்தமேகங்களைநீக்கி ஆகாயத்தை நின்மலமாக்கின வாயுவைப்போல,—

விவேகந்தன்னிற்றோன்றி - அந்தப்பிரமத்தினின்றும விவேகஞான மானது தோன்றி,—

சாதகமனைத்தையும் - இந்தப்பிரமத்துக் குண்டாகிய மறைப்புக ளெல்லாவற்றையும்,—

மன்னகப் பிரிபபு மடியிழை வாங்கலும போல ஞாலம் பொய்யறக் கழீஇ - நிலைபெற்றுவாராநிற்பதொரு வீட்டை ஒருவனொரு வைக் கோலாகவு மோரொருமரமாகவும் நாளிலேபிடுங்கிப்போட்டபின் அந்த வீடென்னுஞ்சொரூபமில்லையாய்ப்போன தன்மைபோலவும் மடியாகிய புட வையும் அப்படித்தானோரோரிழையாக வாங்கிப்போட்டாற் புடவை யென்னுந்தன்மைபோனாற்போலவும்பிரபஞ்சமாகியபொய்யையும்பிருதிவி முதலாகக்கண்டுஇதுநானல்லவிதுநானல்லவென்றுநியதிபண்ணி நாளிலே நீக்கிக்கொண்டு,—

தானே தானாய்த் தன்னிற்றன்னைத் தானேகண்டு தன்னலமுற்றி - இப்படி அந்தவுபாதிகணீங்கினவிடத்திந்தவறிவானதுஇந்தப்பிரமந்தானே யாய் தன்னிடத்திலே தற்சொரூபத்தைத் தானே தரிசித்துத் தன்னிடத்தி லுண்டாகிய இன்பத்தைத் தானேயநுபவித்து,—

வசையில் தத்துவமசி பதத்தெளிவால் அகமேபிரமமாயினனென வறிந்து - குற்றமற்றிருக்குந்தத்துவமசியென்னுமகாவாக்கியத்தொம்பதந் தத்பதமசிபதமென்னு மிலக்கணை மூன்றுமறிந்த தெளிவுகொண்டு அந்தப் பிரமந்தானென்கிற பிரமஞானத்தைத் தீரவிளங்கி,—

அசலனாகி - இந்தப்பிரமஞான முண்டான விடத்துப் பின்னைச் சற்றுஞ்சலனமில்லாதவனாய், உபாதிகளோடுங் கூடிச் சத்தாதி விடயங்களைப் புசிக்குமிடத்துச் சலனமில்லையென்ப தென்னையென்னில்,—

நற்சல சலமதியெனக்கண்டிடும்-உபாதிகளோடுங்கூடிச் சத்தாதிவிடயங்களைப்புசிக்குமிடத்தே அந்தவுண்மைக்குச் சலனமில்லாதது நல்லசலமான தசைநதவிடத்தந்தஜலத்தோடுங்கூடினசந்திரனுமொக்கவசைந்தாற்போலேயிருக்க அந்தச்சந்திரனுண்மையைப பார்க்குமிடத்ததற்கில்லையானாற்போல இந்தவறிவுங்காணப்படும,—

பராமுத்தியிலக்கணம்.

உடலம் விண்டகல் கடத்து மங்குலதுடைந்த வெங்குமாநதகைத்தே-இந்தச்சரீர தொந்தனை விட்டவவதரத் தந்தவறிவு மநதபபிரமமுமொன்றுபட்டவிடத்தென்போலவென்னின்,விசாலமாகவிருக்குங்கடத்துக்குள்ளே அகபபட்டுநின்ற ஆகாயமிந்தக்குடமான துடைந்தவவதரத் தந்தப்பிரகாசமுநதானு மொன்றுபட்டாற்போலவாமெனக்கொள்க,—

இவ்வகையுணர்நது செய்தொழிலறுத மடவோர்தாமும் - அதுநானென்னுமப பிரமஞானத்தையறிந்து தான்முனபு செய்துவந்த கன்மங்களெல்லாவற்றையும விடமாட்டாத அறிவில்லாதவர் தாமும்,—

கடனாவியற்றுங் கன்மகாண்டத் தொன்மைபுரிவாற்றூற்றியவித்தை-அந்தப்பிரமஞானமுண்டாகை நிமித்தமாகப் சாதகசதுஷ்டயமாகிய கன்மங்களை அநுஷ்டித்தந்தத் தொழில்களைப் பழகிச்செய்துவர விவேகஞானமானதவர்களுக் குண்டாகாநிற்கும,—

மேற்கடையாணியிலெழுநதெரியவற்றைவிழுங்கியதென்னத் தன்னொழிந்துள்ள தானுயழியும - அப்படியுண்டான விவேகஞானமுந் தீக்கடைக்கோலை மேலேவைத்துக்கடையவந்தத்தொழிலினாலேயுண்டாகிய நெருப்பு அந்தவரணியையுங் கோலினையுஞ் சேரச்சுட்டுப்போட்ட தன்மைபோலத் தானென்றுமொழிந்து மற்றுண்டாகிய கன்மங்களனைத்தையும அழித்துப போடாநிற்கும்,—

அந்நிலையன்றி - அந்தநிலையிலேநின்றுவிடக்கடவன் அஃதொழிந்து,—

அழிவறு முத்தியேயாதென்றுதன்னியல்பை மாயாவாதி வகுத்துரைத்தனனே - நிலைபேறுடையதாயிருக்கு முத்தி பொருநதாது. இபபடியே தன்னுடைய பெத்தத்திலு முத்தியிலுமுண்டாகிய முறைமையினை மாயாவாதியானவன் விரித்துச்சொன்னான் எனக. (௫)

நிராகரணம்.

உரைதரு பிரம மொன்றெனு முறைக்கண
வருபிர மாண மறையெனி லருமறை
யொன்றென்ற தன்றி யிருபொரு ளுரைத்த
னன்றன் றபேத நாடிய பொருளேற்
௫. பேதமு மபேதமு மோத வேண்டா
பேத மெனினு மபேத மெனினும்

பேதா பேதமெனினும மையுநின்
னையமி லுரையிற் பயவந் துளதாந்
திகழ்பிர மாண விகழ்வுமுண் டன்றிப்
௧௦. பெத்தம் பே முத்தி யபேதமே
லவத் திதமா மவையிரு திறனு
மினியப் பழமொழி யிரண்டல வொன்றே
யன்றியும் பெத்தம் பேதத் தறைதலு
மொன்றிய முத்தி யபேதத் துரைத்தலும்
௧௫. பழுதா மித்திறம் பதையா தாய்கமற்
றெழுதா மறையெனு மிப்பிர மாண
மாருரை தானே யாயினை தேலுன
தேக மநேக முறுமியம் பாமற்
சத்த ரூபந் தகாதெனில் வானத்
௨௦. தொத்தொலி யுறழு மெனில்வழி துதியா
தன்றியும் பதமும் பாழியு மனைத்து
மின்றியோ ரொலியா யெழுநதிடு மதனுக்
கறிவில துருவில தறியா தறையா
தன்றியு மவ்வகை யகண்டித மதுவிது
௨௫. வென்றது குறிப்ப தெவ்வகை யாவு
மொன்றெனு முரையு மொழிநதனை யன்றே
யருமறை பிரம வுரையெனி னதற்குத்
தநத தாலு முதனவில் பொறியில
தென்னிலோ ருடற்கண் மன்னிய வலகை
௩௦. யறைநதற் றென்ப தார்சொல தமலத்
திறமபெற் றின்றே செய்தோர் பெயராற்
சுயம்பு வென்றல கியம்புமென் றறியினித்
தற்கீட் டலவரைத் தான்றெழு துரைக்குஞ்
சொற்கேற் புரவல னேவ லமைச்சரை
௩௫. யடிகண் மற்றெங் குடிமுழு தாண்மினென்
றேத்தி யிறைஞ்சிக் காப்பர்க ளொன்றுங்
கீச னுஞ்செயப பேசின னன்றி
யினையவை பிறரிற் கனவிலு மிலனே
தன்னைத் துதிக்குஞ் சொன்னலந் தாழுமத்
௪௦. துறையறி வாணர்க் கறைவதொன் றறியுந
தனக்குத் தானே தன்னலம் பகரா
தசத்துக் குரையா தார்க்குரை யுயிர்க்கெனி
லுரைபிர மாண மிறைபிர மேய
நீபிர மாதா நின்பிர மிதியென
௪௫. நால்வகை யுளதுன தேகநன் றன்றே
நற்பிர மாண நிற்பதொன் றன்று

லப்பிர மேயமு மதனியல் பன்றே
கன்னற் சுவையி லங்கிய மிலதா
லினிமை தோன்றாத் தனிமைத் தென்றனை
௫0. யறிவிற் குவமை யசத்தாங் கட்டி
பிறிவித் தொட்டினும் பேறது றாதே
தற்பர விரிவு பொற்பணி தருமெனிற்
செய்வோ ரின்றிச் செய்வினை யின்மையிற்
பொன்பணி யாகை தன்பணி யன்றே
௫௫. செய்வோர் போலாச் செயப்படு பொருண்முதற்
செய்வோ ரேயாச் செய்யவும் படுமே
சுத்தி வெள்ளியிற் றோன்றிற் றாயினுஞ்
சத்துல கேதுக தாரா தருமெனி
னுலகமித் ததையென் றோரா தாைத்தனை
௬0. நிலவுநின் மரபு நினைந்திலை யாங்கொல்
விவகா ரத்தில் வேண்டுது முலகம்
பாமார்த் தத்திற் பகரா மென்னிற்
பரத்துள தேலிவை யும்பர மார்த்தம
பரத்தில் தேலொழி முன்பகர் மாற்ற
௬௫. மதன்முத லிதுவென வுதவுக வன்றியும்
விவகரிக் குங்காற் றிகழ்பர மார்த்த
நிலையது தெரியி னிதுநீ நீயேற்
றெரியா தாயி னஃதுந தெரியா
துரையா ரளவையு மொழிந்தனை யன்றே
எ0. யளவை காண்டல் கருத லுரையென
வுளதவை மூன்றின் மொழிவழி நுழையி
னின்பிர மேய மென்பதெ னுங்கொல்
பொற்பிதிர் பிதிர்ந்தும் பொன்னே யாகின்
றற்பர மசித்தைத் தருமா றென்னெனிற்
எ௫. சிலம்பி நூறரு நலம்போற் றேன்று
மென்றனை யது வதன்றொழி லன்றியு
மொன்றத னியல்புல கோரியல் பன்றெனப
பலமிலை பழம்பூப் பாதவந் தருநீர்
திைநுனை திவலை சிலதரு மிவைபோற்
அ0. றனே பலவா மெனநீ சாற்றினை
சத்தசத் தாகவுஞ் சத்தினி லசத்தின்
கொத்துள தாகவுங் கூறின ரிலராற்
வித்திலை கனிநனி விழுதா றருநெறி
சத்தல தொன்று தான்றர வேண்டு
அ௫. நெற்பதர் பலாலத் திற்குபா தானமென்
காரண மின்றிக் காரியம் பிறவா

பாரிடை யொருபடம் பண்ணவும் படுமே
யந்தமில் பிரம மவித்தைகா ரணமெனத்
தந்தனை யவித்தை தானெய் துறுத
௯௦. றன்னியல் பென்னில் வன்னிதன் வெம்மையிற்
சத்தின தியல்புஞ் சத்தே யசத்தெனில்
வைத்த னியல்பெனும வழக்கொழி யன்றியு
மிருள்பொதி விளக்கென வருமரு விளக்கிற்
கருமை பயந்த பெருகொளி தகுமெனிற்
௯௫. றன்னியல் பன்றத னுபாதி வசத்தான்
மன்னிய தனறிமைத் தான்றனி மாயா
தொன்று னசுத்த னன்று மன்றே
யாங்கொரு காலத் தோங்கிய தாயி
னந்தமி லவித்தை வந்தணை வதற்கோ
௧௦௦. ரோது வேண்டும புயலியல் பெனின்வீ
டோத வேண்டா வொழிந்தோ ரினுமுறுங
களங்கம துறவுறு மவித்தைதற் கவித்தல்
விளங்கிய பிரம விளையாட் டாயி
னவித்தை யென்பதொன் றந்நியந் தன்னி
௧௦௫. லுதிக்கு மென்றமுன் னுரையும றந்தனை
நுண்ணூற் குடமவை நுந்துழி போலுட்
படுநெறி யதனால் விடுநெறி யிலதாற்
றலைமையு மறிவு மிலதென வித்தையை
விடுத்தெடுத் தாணரும் வேற்றோ ரன்றே
௧௧௦. யொளிகொ டாமிரங் குளிகைபெற் றுயகத
னவித்தையை வித்தை தவிர்குமென றுமாக்கி
னித்த னறிவன் சுத்தனென் றுரைத்த
வித்தக மென்னீ வித்தையும் வேறோன்
றெமம ஞேரி லொருவ னின்னிறை
௧௧௫. யமம சைவந் தவனீ யன்றே
பன்மணி பசுநற் பாத்திர மெனவு
நன்னூல் பானீர் நற்கதி ரெனவு
முடலையு முணர்வையு முவமித் தனையேற்
றடமணி சரடொடு தாங்கூ டலவே
௧௨௦. யுணர்வுணர் வொழியி னுலகுணர் வுறினின்
பாலும் பசுவுஞ் சாலுஞ் சாலக்
கலம்பல வன்றிச் சலம்பல விலதெனக்
காணுந ரின்றி வீணின் விளம்பினை
யாடியு ணிழல்போற் கூடுதல் கூறிற்
௧௨௫. றன்னிழல் கொண்டு தற்பணஞ் சலிக்கின்
மன்னிழல் கொண்டுடல் வந்தகன் றிடுமே
மன்னயக் காந்த மெனவுடல் பிரம
சந்நிதி யளவிற் சலித்திடு மாயி

னகண்டிதன் சந்நிதி யலதில தெவையு
கங0. நடந்திட வேண்டுங் கிடந்திடப் பெறுவே
காந்தத் திரும்பு காட்டுநர்ப் பெறிலயஞ்
சேர்ந்திடு நீக்குஞ் செயலதற் கிலதே
கனுத்துயர் கயிற்றர வெனுச்சில தொடுத்தனை
கனவின் பயனு நனவின் பயனும
கஙரு. வினையின் பயனவை பொய்யென வேண்டா
வுடன்மா றூட்டக் கடனது கருதுக
வுற்ற புற்று மற்றதிற் கயிறு
முடனுங் கூடச் சடமென வறிதி
யறிவு கயிறென் றறியா தன்றே
கச0. யச்சம தடைதல் கொச்சமை யுடைத்தே
யின்னுமக் கனவி லிருளூறு கயிற்றிற்
பின்னுநின் பிரமம் பிரமித் திடுமே
துன்னிய வினையிற் செம்மலர்ப் பளிங்கெனத்
தானுந் தகைமை யானுல் மலமொன
கசரு. வொருபய னன்றிப் பலபயன் மரீஇய
திருவினை தருபய னெனநனி வேண்டி
லாண்ட வித்தையு மவித்தைகொ டாக்கையு
மீண்டிரு வினையு மியம்பினை பரத்தைக்
கள்வரைப் பிணிக்குங் காவல னெனமுய
கரு0. றெல்வினைத் தொடக்கிற் றேன்றுடற் சிறையிட்
டிருவினை யூட்டு மெம்மா னம்மா
னருவினை யுடற்க ணவத்தைக ளுனாத்தனை
யாருறு பவர்பர மகண்டித மடங்கா
தோர்வில துடல்சட முருநெறி யாதெனின்
கருரு. மன்னிய கரண மாறூட் டத்திற்
பன்னின மென்னி னிலையோ பரமோ
முதலிய தாயி னிலைபிறழ் வெய்தா
திலையெனி லுனது மொழிபழு துளதே
யுடற்படு பிரம முறுமெனிற் சாளரத்
கசு0. திடத்தகு முறுவிர லுதியளி யெறிதுய
ரங்குலி தானே யருந்திடி லுடற்கட்
டங்கிய வறிவு தனித்துறு மன்றே
தற்பண நிழற்கட் குற்றிபாய்ந் தற்று
னற்கணிற் றுயர நணுகாத் தஃகத்தெனி
கசுரு. னின்மொழி விரோதமுங் காட்சி விரோதத்
தன்மையு முறுமவை தவறில வாகா
யாமுடைப் பதிவகை யாவரும பலகலை
சொல்லுத லெளிதரி தத்தொழில் புரிவெனப்
புல்லிய பழமொழி புதுக்கினை யன்றே
கஎ0. யகண்டித மெனநீ பகர்ந்தமை தனக்குப

பந்த மிதுவெனத் தநதமை கருதில்
வானி னடக்குங் காலினைப் பிடித்துப்
பருவிலங் கிட்ட வொருவனீ யன்றே
பந்தம தகல யுந்து விவேகம்
௧எ௫ வான்வளி யெனத்தனிற் றானே தோன்றின்
முன்புள தாயின் மயங்கா திலதெனிற்
பின்புள தாகா திலதுள தெனின்வெளி
மலரா தருமனல் மரக்கணின் றாகித்
தருவது தகுமெனிற் றானே தோன்றா
௧அ௦. விறகி னுதித்த கனறகு மாயி
னவித்தையி னுதித்த வித்தை யமமரத்
துதித்த விவேகம் வித்தையென் றுரைத்த
வெநதழ லனைய விவேக முதித்த
திநதன மனைய திறையிலன் றற்றே
௧அ௫. யிற்படப பிரிப்பின் மெய்பபடு மெவற்றையு
மிதுவன் றிதுவன் றெனக்கழி காலை
யதுவே தானே யாயின தென்றனை
வித்தை முன்ன ரவித்தையு மவித்தைமுன்
வித்தையு நில்லா வியனெளி யிருளென
௧௯௦. விருளல வொளிக்கு மொளியல விருட்கு
மொருகா லத்து மொருபய னிலதா
லிரண்டையு நுகரு முரண்டரு விழியென
வித்தையு மவித்தையு முய்த்ததொன் றுளதே
தானே தானு மாறாற்பய னென்
௧௯௫. றன்னிற் றன்னைத் தானே காணிற்
கண்ணிற் கண்ணைக் காணவும் படுமே
தன்னல மதனைத் தானே நுகரு
மென்னின் முன்னல மெய்தா திருநதவென்
கட்டி போலெனக் கதறினை யின்பம்வா
௨௦௦. தொட்டிடுமெ வித்தை யுடையையா யிடினே
தத்துவ மசியென வைத்தமுப் பதத்திற்
கொன்றே பொருளென் றன்றே பகர்வது
நீபுலி யாயினை யென்றுந குணரி
லாயினை யென்றத தாகுவ மைத்தா
௨௦௫. ஞெயா யினமே லாயா யென்று
லகமே பிரம மாயின தென்றாற்
சகமே யறியத் தான்வே றன்றே
யுண்மையிற் சலமில வுடற்சஞ் சலமுறும்
வெண்மதி போல விளங்கிடு மென்றனை
௨௧௦. யசல னாகிச் சஞ்சல சலத்துச்
சலன மேவின மெளமதி காண

வேண்டுமே தன்றிக் காண்பவர் பிறரோ
வீணடினை தேகமென் செய்த நியம்புக
வுடல்விடக் கடத்துட் படுவெளி போலெனில்
௨௧௫. விட்டென் பெறவுடற் பட்டென் படமற்
றிகலற வொருவ னிவ்வகை தெளியி
லகிலமு முத்தி யடைந்திட வேண்டு
மறிந்தோர் முத்தி யடைந்தோ ராயின்
பிறிந்தோ ருயிர்பல பேதத் தன்றே
௨௨0. கன்ம காண்டங் காரண மாக
மன்னும் விவேக மென்னில வித்தைக்
கேது காரண மோதினை யில்லை
யிதற்குங் காரணம் விதித்தல வேண்டின்றே
யரணியி னுதித்த கனலவை கவர்வென
௨௨௫. விரதத் துதித்த விவேக மழித்தல்
வருந்தி யாயினுந் திருந்திய வேத
நீதி யெல்லா நீத்துப் போதமொன்
றறியார் தாமு மவ்வழி நடத்தல்
பொறியோ போத நெறியோ விதுபவ
௨௩0. நீங்கிடு நெறிதரு பாங்கினைப் பறித்த
னன்றி கொன்ற லன்றே யன்றியு
ஞால நீதியு நான்மறை நீதியும்
பாலருன் மத்தர் பசாசரி லெனவு
முறங்கி னோனைகை வெறும்பாக் கெனவுந
௨௩௫. தானே தவிரா தானுற் புரியா
தொழிந்திடி னிரயத் தழுந்துத றிடமே
யுய்த்தோ னன்றி முத்தி யுரைத்தல்
பித்தோ பிரமஞ் செத்தோ பெறுவ
துடலையு நீயே சடமெனச் சாற்றினை
௨௪0. வையினும் வாழ்த்தினுங் கொய்யினுங் கொளுத்தினும்
வணங்கினு முதைப்பினும் பிணங்குதல் செய்யாப்
பிரமத் தன்மை பெறுவ தெக்கால
மிருக்கு நாள்சில வெண்ணினால் கதறித்
தருக்கம் பேசித் தலைபறி யுற்றுக்
௨௪௫. கண்டோ ரீந்தப் பிண்டமுண் டலறிப
பன்னோ யாக்கை தன்னோ யுற்றுடல்
விடவரு மென்று நடுநடு நடுங்கி
விட்டோர் தெய்வத் தொட்டின்றன் றியும்
யானே யெவரு மானே னென்றவி
௨௫0. னவ்வவர் சீறிய வவ்வவர் வாளுட்
செவ்விதி னிரயஞ் சேர்த்துவ ரதனால்
மாயா வாதப் பேயா வுனக்குத்
தேவரி லொருவருண் டாக
மேவரு நரகம் விடுத்தலோ வரிதே.

வேதஞ்சுயம்புவன்றென்றது.

(இ-ள்.) உரைதருபிரமமொன்றெனுமுரைக்கண் வருபிரமாண மறையெனில் - நீ பெத்தமாவு முத்தியாகவுங்கூறின உன்னுடைய மதத்தின்றுணிபு பிரமமொன்றுமேயுள்ளதென்றுசொல்லுமிடத்து ஒன்றென்றதற்குப் பிரமாணமேதென்னில், இதற்குப்பிரமாணமாகச் சொல்லப் பட்டது வேதமாயிருக்குமென்னில,—

அருமறை ஒன்றென்றதன்றி இருபொருளுரைத்தனன்றன்று - அரியவேதமானது பிரமமொன்றுமேயுள்ளதென்று சொல்லுவதன்றிச்சீவ பாமிரண்டென்று சொல்லுவது நீயிட்டபிரமாணத்துக்கு நன்றாகாது,—

அபேதநாடிய பொருளேல் - வேதமப்படி யிரண்டென்றதும் அபேத சித்தாந்தத்தைச் சொன்னதாயிருக்குமென்னில்,—

பேதமுமபேதமு மோதவேண்டா - நீ யொன்றென்றதற்கிட்ட பிரமாணம இரண்டென்றும, இரண்டல்லவென்றுஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லை. பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதாபேதமென்றும வேதஞ்சொல்லுவதெல்லாம் அந்தப்பிரம மொன்றையுமாயிருக்குமென்னில்,—

பேதமெனினு மபேதமெனினும பேதாபேதமெனினு மமையுநின் னையமிலுரையிற் பையவந்துளதாந் திகழ்பிரமாணவிகழ்வும் - வேதமிரண் டென்றுறு மிரண்டல்லவென்றுறு மிரண்டுமா யிரண்டல்லவுமா யிருக்கு மென்றுறும் அமைவுபிறந்திருக்கும உன்னுடைய சந்தேகமற்ற சாத்திரத் திலேவிசாரித்துப் பார்க்குமிடத் துன்மதத்திலே விளங்கப்பட்ட பிரமாண விரோதமுண்டாகா நிற்கும்,—

உண்டன்றிப்பெத்தம்பேதமுத்தி அபேதமேல் - அப்படிப் பிரமாண விரோதமுண்டாகாது காணும், அந்தவேதம் பெத்தத்திற் பேதமென்றும் முத்தியிலபேதமென்றுஞ் சொல்லுமென்னில்,—

அநவத்திதமா மவையிருதிறனும்-சாத்திரம் பெத்தத்திற் பேதமென் றும முத்தியிலபேதமென்றுஞ் சொன்ன இரண்டுவகையும் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத் துன்னுடைய சாத்திரமறுதியில்லாததாம். ஆகையாற் சாத் திரவிரோத முண்டென்பது தப்பாது,—

இனி அப்பழமொழி இரண்டலவொன்றே - நானவத்திதமாயிருக்கு மென்றதுகொண்டு நீ யிப்பொழுதந்தப் பழையமொழியாகிய வேதமிரண் டென்று சொல்லாது ஒனறெனறு சொல்லுமென்னில்,—

அன்றியும்பெத்தம்பேதத்தறைதலுமொன்றிய முத்தியபேதத்துரைத் தலும்பழுதாமித்திறம் பதையாதாய்க - சாத்திரமுன்னே இரண்டென்று சொல்லி இப்போதொன்றென்று சொன்ன தோஷமன்றியும் பெத்ததிசை யிற் சீவபாமிரண்டாயிருக்குமென்றதும முத்திதிசையிற் சீவபாமிரண்டு மொன்றாயிருக்குமென்றதும குற்றத்தையுடைத்தாம இப்படிநான்சொன் னவகையைப் பதறுமலாய்ந்துபாரப்பாயாக,—

மற்றெழுதாமறையெனுமிப்பிரமாணமாருரை-அஃதொழிந்து எழுதப் படாதவேதமாகிய இந்தப்பிரமாண மாராலேசொல்லப்பட்டது,—

தானேயாயினதேல் - அதொருவராற்சொல்லப்பட்டதன்று சுயம்புவாயுள்ள தொன்றென்னில்,—

உனதேக மனேகமுறும் - நீ பிரமமொன்றென்றதுபோய்ப்பிரமமொருமுதலும் வேதமொருமுதலுமாக உன்னுடை ஏகமனேகமாய்ப் பொருந்தாநிற்கும் இதன்றியும்,—

இயம்பாமற் சத்தரூபந் தானதெனில் - ஒருவனுச்சரியாமற் சத்தத்தினுடையசொரூபந் தானகத்தோன்றுதென்னில்,—

வானத்தொத்தொலி யுறுமெனில் - ஆகாயத்திலே ஒருவருச்சரியாமற் சத்தமானதுண்டானாற்போல வேதமுமொருவருச்சரியாமல் தானேயுண்டாகாநிற்குமென்னில்,—

வறிதுதியாது - ஆகாயத்திலே வாயுவேதுவாகக் கொண்டு சத்தமுண்டாவதொழிந்து சுமமா சத்தந்தோன்றுது,

அன்றியும் பதமும் பாழியு மனைத்துமின்றியோ ரொலியாயெழுந்திடு மதனுக் கறிவிலது-அன்றியும பதமென்றும் கிரமமென்றும் பாழியென்றும இன்னும் பலசத்தங்களு மத்தங்களுமாயிருக்கும் வேதமானது, இப்படி ஆகாயத்திற்சத்தமொரு பிரகாரமாயிருக்கும் அச்சத்தத்துக் கறிவென்பதொன்றில்லை,இவ்வேத மறிவாயிருப்பதொன்றுகையால் அவ்வாகாயத்தினுண்டாகியசத்தம்போலு மிந்தவேதமென்று சொல்லலாகாது. வேதந்தானேயுண்டாகாதென்றுல் அவ்வேதத்தைச்சொன்றூர்சிலர்வேண்டும்இதற்கு,—

உருவிலதறியா தறையாது - இந்தச்சரீரத்தாலே சொல்லப்பட்டது வேதமென்னில், இது சுத்தசடமாயிருந்தபடியாலே ஒருசத்தத்தையு மத்தத்தையுஞ் சொல்லமாட்டாது,

அவ்வகையன்றியு மகண்டிதமதுவிதுவென்றதை குறிப்பதெவ்வகை- அந்தச்சரீரத்தின் பகுதியுமன்றியும் பிரமத்தினுடையதன்மையை விசாரிக்கில் அதுகண்டிக்கபபடாததாயகண்டிதமா யிருந்தபடியாலே சத்தத்தையு மத்தத்தையு மதுவிதுவென்றுசுட்டிச்சொல்லுமபகுதி யெப்படி,—

யாவுமொன்றெனுமுறையுமொழிந்தனையன்றே - ஆகையால் எல்லாமொன்றேயென்று சொன்னசொல்லையும் விட்டுவிட்டாயாகும்,—

அருமறை பிரமவுரையெனில் - அரியவேதமானதந்தப்பிரமத்தாலே உச்சரிக்கப்பட்டதென்னில்,—

அதற்குத்தந்ததாலு முதனவில்பொறியிலது - அந்தப்பிரமமகண்டிதமாகையால் பல் நாக்கு முதலாகச் சொல்லப்பட்ட கருவிகளில்லாதபடியினலே அந்தப்பிரமத்தாற் சொல்லப்படாது,—

என்னிலோருடற்கண் மன்னியவலகையறைந்தற்று - அந்தப்பிரமத்தாலே வேதஞ்சொல்லப்படாதென்னில், பேயானது ஒருவன் சரீரத்திலே நிலைபெற்றுநின்று வருங்காலநிகழ்ச்சிகள் சொன்னற்போன்று அந்தப்பிரமமுமொருவனுடலைச் சார்ந்து நின்று வேதத்தைச்சொல்லாநிற்கும்,—

என்பதார்சொல தமலத்திறம் பெற்றின்றே - அப்படியொருடலைச் சார்ந்துநின்று சொல்லுமென்றது ஓர்தேவரைச்சார்ந்தோ ஓரிருடியைச் சார்ந்தோ யாரைச்சார்ந்து நின்று வேதஞ் சொல்லப்பட்டது. அப்படி யொருவரைச்சார்ந்துநின்று சொன்னதாமாகில் அதுபசுவாக்கியமாகையால் அந்தச்சொல்லுக்கு நின்மலத்துவ முண்டாகாது. பின்னையெப்படிப் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சுயம்புவென்று சொல்லுவதென்னில்,—

செய்தோர்பெயராற் சுயம்புவென் றுலகியம்புமென் றறியினி- நிட்கள மாய்நின்ற கர்த்தா சகளீகரித்தவனாலே பிறந்த வேதமுச்சரிக்கப்படுகை யினாலே இதைச்சொன்னவன் சுயம்புவாகையாலிந்தவேதத்தையுஞ்சுயம்பு வென்றுலகஞ்சொல்லாநிற்கும். இஃதிப்படியிருக்குமென்றுமேலறிவாயாக,

தற்கிட்டலைவரைத் தான்றொழுதியாக்குஞ் சொற்கேல் • வேதமும் முடைய கர்த்தாசொன்னதாகில அவன் றனக்குக்கீழாயுள்ள தேவதை களைத் தான் நமஸ்கரித்துச் சொல்லவேண்டுவானேனென்னில்,—

பூவலனேவ லமைச்சரை யடிகண் மற்றெங்குடிமுழுதாண்மினென் றேத்தியிறைஞ்சிக் காப்பாகவென்றுங் கீச ருருசெயப் பேசினன் - அரச னுடைய குடியாயுள்ளவர்களெல்லாரும் அந்தவரசனைக்கண்டு தங்கள் மேற்கருமஞ்சொல்லிக்கொள்ளமாட்டார்கள். வாசற்காரியம்பார்க்கு மந் திரிமுதலானபேர்களைக்கண்டு அடியோங்கள் தேவரீருக்குப் பழையவடி மையாக விருக்கவென்று வணங்கினவிடத் தவர்களுக்குண்டாகிய மேற் கரும மந்தக்காரியம்பார்ப்பவர்களாலே தீர்க்கப்பட்டாற்போலக் கர்த்தாவு மெல்லாரும் பக்குவர்களல்லாததுகொண்டே அபக்குவர்களாயுள்ளவர் கள் வழிபாடுசெய்யத்தக்கதாக அந்தத்தேவதைகளையுஞ் சொன்னதா யிருக்கும்,—

அன்றி இனையவைபிறரிற் கனவினுமிலனே - இஃதொழிந்து பிற தெய்வங்களை அவனமஸ்கரித்துச் சொன்னதென்ப தவனுக்குச் சொப் பனத்திலுமுண்டாகாது. உடமுடையகர்த்தா தன்னைத்தான் தோத்திரம் பண்ணுவானேனென்னில்,—

தன்னைத்துதிக்குஞ சொன்னலந்தானு மத்துறையறிவாணர்க்கறைவ தொன்று-கர்த்தா தன்னைத்தானே தோத்திரம்பண்ணுவது பக்குவான்மாக்களா யிருப்பவர்கள் தன்னைவழிபாடுசெய்யத்தக்கதாகச் சொன்னதாயிருக்கும்,—

அன்றியுந் தனக்குத்தானே தன்னலம்பகரா தசத்துக்குரையா தார்க் குரை யுயிர்க்கெனில் - இதன்றியுங் கர்த்தா தன்னுடைய பெருமையைச் சொல்லுமிடத்து வேறே யொருவர் கேட்கச் சொல்லுவதொழிந்து தனக் குத்தான் தன்னுடைய பெருமையைச் சொல்லிக்கொள்ளாது. பின்னைச் சரீரம் சடமானபடியினாலே அந்தச் சரீரத்தைநோக்கிச் சொல்லாது. பின்னை அவனுடைய பெருமையைச் சொன்ன தாரைநோக்கி? அது பிறரைநோக்கிச் சொன்னதென்னில்,—

உரைபிரமாண மிறைபிரமேய நீபிரமாதா நின்பிரமிதியென நால் வகையுளதுன தேகமன்றன்றே-சாத்திரமாகிய பிரமாணம், கர்த்தாவாகிய

பிரமேயம், ஆன்மாவாகிய பிரமாதா, ஆன்மாவினுடைய அறிவாகிய பிரமிதி யென்று நால்வகையாகக்காணப்பட்டது ஆகையாலே நீயொன்றென்றது நன்றாயிருந்தது,—

நற்பிரமாண நிற்பதொன்றன்றால் - ஆகையால் நன்றாக இதற்குப் பிரமாணமென்று நாட்டப்பட்ட வேதமு மொன்றென்றுசொல்லி நிலை நிற்கப்பட்டதில்லை,—

அப்பிரமேயமு மதனியலபன்றே - இந்தப் பிரமாணத்தாலே அள விடப்பட்டதாய் மேன்மறுக்கப்படும் பிரமேயமும அந்தச்சாத்திரத்தி னுடைய வியல்பாகபபடும,—

பிரமம் பிரமேயமன்றென்றது.

கன்னற்சுவையி லந்நியமிலாதா யினிமைதோன்றாத் தன்மைத்தென் றனை-கரும்பிலுண்டாகிய விரதந் தன்னில் வேறுபாடில்லாததுகொண்டு தன்னுடையவிரதந் தனக்குத்தோன்றாத் தன்மைபோலும் பிரமமுந் தன்னுடைய வின்பத்தைத்தானறியாதென் றுமதுன்மதத்திலேசொன்னாய்,—

அறிவிற்குவமை யசத்தாங்கட்டி பிறிவித்தொட்டினும பெறாது றாதே - அறிவாயுள்ளதற்கு உவமைசொல்லுமிடத்து அறிவாயுள்ளதைச் சொல்லாமல் சடமாயுள்ளகருமபுமிரதமுமபோலுமென றுசொன்னாய், அந் தத்தோஷமன்றியுங்கரும்பிலுண்டாகியகட்டியைத்தன்னிலேபிரித்துவை த்து மேலோரவதரத்திலே கூடினவிடத்து இந்தனைநாளிலந்தவிரதத்தை யிழந்தோமே இப்பொழுதிந்தவிரதத்தைப்பெற்றோமேயென்னுந் தன்மை கட்டிக்குண்டாகாதாகையால் அதுபிரமத்துக்குவமையன்று இதன்றியும்,-

தற்பாவிரிவு பொற்பணிதருமெனில் - பரப்பிரமம் தேகாதிபிரபஞ்ச மாகப் பலவாக விரிந்ததன்மை பொன்னானது பலபணியாயிருந்ததன்மை போலுமென்று நீசொல்லில்,—

செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையிற் பொன்பணியாகை சன்ப ணியன்றே - இந்தப் பிரபஞ்சத்திற் செய்வோரொருவரையன்றிச் செய் தொழிலானது காணப்படாமைபோலப பொன்னானதும் ஒருவன்பண் ணப்பலபணியாக இருந்ததொழிந்ததாகையாற் பலபணியாகாது, நீசொன்ன பிரமம் பிரபஞ்சமாக விரிந்ததும் வேறே யொருவனாலே செய்யப்பட்ட தாகவேண்டும. அப்படியன்றாகானும, எல்லாவற்றையுஞ்செய்ததுபிரமந் தானே யென்னில்,—

செய்வோர்போலாச் செயப்படுப்பொருள்முதல் - இந்த வுலகத்திற் செய்பவர்கள் போலேயிரா திவர்களாற் செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு முதலாயுள்ள உபாதானமும் என்போலவென்னில, குலாலனைப் போ லேயிராது சால் குடம் சட்டி பானைக்குபாதானமாகியமண்ணும, ஆகை யாலிந்தப் பிரமத்தையின்றிப் பிரபஞ்சத்துக்குபாதானம் வேறேயொன் றுண்டாகவேண்டும். அப்படியோருபாதானமுண்டாகில் அதுவேயமையா தோ இந்தப்பிரமமேனென்னில்,—

செய்வோரோயாச் செய்யவும்படுமே-அந்தவுபாதானம் சடமாயிருந்த படியாலே அதுதானாகப் பிரபஞ்சமாகாது, அந்த உபாதானத்தைக் கொண்டு செய்கைக்குக் கர்த்தாவேண்டும். அதுவன்றிப் பிரபஞ்சத்தில் யாதொரு பொருளுஞ் செய்வோரொருவரையில்லாமல் அந்தத்தொழில் கள்தான் செய்யப்பட்டுவருவது முண்டாமோ,—

சுத்திவெள்ளியிற் றோன்றிற்றாயினுஞ் சத்துலகேதுந்தாரா தருமெனில் - சுத்தியென்னுஞ் சிப்பியானது வெள்ளியாகத்தோன்றினாற்போற் கண்டவர்களுக்கு அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாகத் தோன்றிற்றாயினும் அறிவாயுள்ளபிரமம் சடமாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை ஒருபிரகாரத்தாலுண்டாக்காது. உண்டாக்கு மென்னில்,—

உலக மித்தையென் றோராதுரைத்தனை - நீமுன்னே இந்தவுலகத்தைப் பிராந்தியென்றுசொன்னது விசாரியாமற்சொன்னாயாகவேண்டும்,—

நிலவு நின்மரபு நினைந்திலையாங்கொல் - இப்படிமலைவாற் பொருந்தப்பட்ட வுன்னுடையவத்தத்தினது கிரமத்தை மறந்தாயாகவேண்டும்,—

விவகாரத்தில் வேண்டுதுமுலகம பரமார்த்தத்திற் பகராமென்னில் - இந்தப்பிரம முபாதிகள் வசத்தினாலே தன்னைச் சீவனென்று பிரமாணம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கும இந்தவிவகாரநிலைக்குலகமென்று கொள்ளப் படும். அஃதொழிந்து நான்பிரமமென்றறிந்த பரமார்த்தநிலையிலே எல்லாம் பொய்பாயிருந்த படியாலே அவ்விடத்துக்குலகமென்று சொல்லப் பட்டிராதென்னில்,—

பரத்துளதேலிவையும பரமார்த்தம்-இந்தவுலகம் பரமார்த்தமாயுள்ள பிரமத்திலே நின்று முண்டானதாயின் அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாயுள்ள பரமார்த்தமாகவேண்டும,—

பரத்திலதேல் - உலகம பொய்யாயிருந்தபடியாலே இந்தப்பரமார்த்தத்துக்குப் பணியல்லவென்னில்,—

ஒழி முன்பகர்மாற்றம் - முந்தப் பிரமத்தினின்றுந் தோன்றிய தென்று சொன்னவார்த்தையை நீயொழித்துவிடுவாயாக,—

அதன்மூத விதுவெனவுதவுக - இந்தவுலகம பிரமத்திலே தோன்றின தல்லவாயின் அது தோன்றின உபாதான முனக்குத்தெரியுமாயின் இன்ன தென்று சொல்லுவாயாக,—

அன்றியும் விவகரிக்குங்காற் றிகழ்பரமார்த்தநிலையது - இந்தத் தோல்வியனறியும் இன்னமுஞ் சொல்லுமிடத்து நின்மலமா யெல்லாவுபாதிகளையுங் கழன்ற பரமார்த்த நிலையாயிருப்பதொன்றந்தப்பரப்பிரமம்,—

தெரியினிது நீ - அந்தப் பிரமந்தான்காணு நானென்னில், அது அறிவாயிருப்பது விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து மலமாயிருக்கும் இந்த மாயாவுபாதிகளோடுஞ் சம்பந்தியாயிருப்பானொருவனீயாகையாலிந்தச் சீவனுந் தனித்தொருமுதலென்னில்,—

நீயேல் - அந்தப்பிரமந்தான்காணு நானென்னில், அஃதறிவாயிருப்பது இஃதறியாமலிருப்பானேனென்னில்,—

தெரியாது - இது உபாதிவசத்தினாலே அறியாமலிருக்கும்,—

ஆயினஃதுந்தெரியாது - நீயுமந்தப் பிரமமுமொருமுதலாயிருக்கையினாலே இஃதுபாதி வசத்தினாலே அறியாமலிருக்குமாயின் அந்தப்பிரமமுமறியாதாக வேண்டும்,—

உரையாராளவையு மொழிந்தனையன்றே - உன்னுடைய வத்தத்தை அளவிட்டுச்சொல்லிவைக்கும் பிரமாணத்தையும விட்டுவிட்டாய். அஃதேனென்னில், அஃதொன்றைச் சொல்ல நீயொன்றைச் சொல்லுகையால். அந்தச் சாத்திரத்தின்படிகாணு நான்சொன்னதென்னில்,—

அளவை காண டல்கருதலுரையெனவுளது - பிரமாணமாவது பிரத்தியக்ஷமென்று மநுமானமென்று மாகமமென்று மூன்றுவகைப்படும்,—

அவைமூன்றின் மொழிவழி நுழையினின் பிரமேயமென்பதெனுங்கொல் - அங்ஙனஞ்சொலலப்பட்ட பிரத்தியக்ஷத்தின் வழியாலு மநுமானத்தின் வழியாலு மாகமத்தின் வழியாலு நுழைந்தொன்றையறிந்துகொண்டு வருமாயின் வாக்குமனத்துக்கு மெட்டாத உன்னுடைய பிரமேயமென்று சொல்லப்பட்ட தெவ்வாறு முடியும,—

சிந்தினிடத்தசித்துந்தோன்றதென்றது.

பொற்பிதிர்பிதிர்ந்தும பொன்னேயாய்நின்றற்பரமசித்தைத் தருமாறென்னெனில் - பொன்னுமபணியும போலப்பிரமமும் பிரபஞ்சமுமென்றாய், பலபணியானதும பொற்கட்டியானதும மாற்றுநிறமுமொருபடித்தாகக் கண்டோம், பின்பு பொன்னேடுங் கூடபொன்னாய் நின்றதுங்கண்டோம், ஆகையாலுன்னுடைய சத்தாயுள்ள பிரமம் அந்த அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத்தந்த பிரகார மெப்படியென்று நான்முன்னே யுன்மதத்திலே கேட்டபொழுது,—

சிலம்பிநூறாருநலம் போற்றொன்று மென்றனை-சித்தாயுள்ள சிலம்பி சடமாயுள்ள நூலைத்தந்த தன்மைபோலுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்திலே சடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றினதென்று சொன்னாய்,—

அது வதன்றொழில் - அந்தநூலை அநவரதமுந் தோற்றுவித்துக்கொண்டு நிற்பதந்தச் சிலந்திக்குள்ளதொழில், பிரபஞ்சம் பிரமத்திலே நின்றோரவதரத்திலே தோன்றுவதொழிந் தநவரதமுந்தோன்றிக்கொண்டு நில்லாது,—

அன்றியுமொன்றத னியல்புலகோ ரியல்பன்றெனை - அஃதன்றியுஞ் சிலந்தியினிடத்திலே தோன்றின நூலொரு தன்மையாகக்காணப்பட்டது, பிரமத்திலே தோன்றின பிரபஞ்சமொரு தன்மையாகக் காணப்பட்டதில்லையென்று நான் முன்னே சொன்னபொழுது,—

பலமிலை பழம்பூ பாதவந்தரு நீர்திரை நுரை திவலை சிலதரு மிவை போற் றானே பலவாமென நீசாற்றினை-காயையு மிலையையும் பழத்தையும் பூவையு மரமானது தந்ததன்மைபோலவும் திரையையு நுரையுந் திவலையையுங் குமிழியினையு நீரானது தந்ததன்மைபோலவும் பிரமந்தானே பலவிதமாயுள்ள பிரபஞ்சமாயிருக்குமென்றுன் மதத்திலே சொன்னாய்,—

சத்தசத்தாகவுஞ்சத்தினிலசத்தின்கொத்துளதாகவுங்கூறினரிலரால்-அறிவாயுள்ள தறியாமையாயிருக்குமென்றும அறிவினிடத்திலே அறியாமையினது கூட்டங்கடோன்று மென்று நீசொன்ன இந்தமலைவு புத்தர் சமணர் முதலானோருஞ்சொல்லார்கள். பின்பிந்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றினபடியெப்படியென்னில்,—

வித்திலை கனிநனி விழுதாருநெறி சத்தலதொன்று தான்தரவேண்டும்-சூக்குமமாயுள்ள வித்தானது இலையையும பழத்தையு மிகுதியாயுள்ள விழுதையு முடைய தூலமாகிய ஆலமரத்தையுந்தந்த தன்மைபோலத் தூலமாய்ப் பலவாயிருக்கும் பிரபஞ்சத்தையுஞ்சூக்குமமாய் அசத்தாயிருப்பதோருபாதானந் தந்ததாகவேணடும். அப்படியன்றுகாணும், நெல்லிலே நின்றும் வைக்கோலும் பதருந்தோன்றினாற்போலச் சித்தினின்றுஞ் சடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்னில்,—

நெற்பதர் பலாலத்திற் குபாதானமென்-நெல்லுஞ் சூக்குமமாய்ச்சடமாயிருக்கையால் அதுவும் வைக்கோலுக்கும பதருக்கு முபாதானமென்றறிவாயாக,—

காரணமின்றிக் காரியம்பிறவா - ஆகையாற்றனதாகவுடைய காரணத்தினின்றுங் காரியந்தோன்றாது. தோன்றுமென்பையாகில்,—

பாரிடை யொருபடம் பண்ணவும்படுமே - பருத்திகாரணமாகப் புடவையுண்டானதொழிந்து மண்காரணமாகப் புடவை பண்ணப்படுமோ? ஆகையாற்சடங்காரணமாகசடமுண்டாவதொழிந்து சித்துக்காரணமாகச் சடமுண்டாகாது. இப்படியிருக்கையிலே நீ,—

அந்தமில்பிரம மவித்தை காரணமெனத் தந்தனை - சடமாயழிந்து போவதாயிருக்கும் பிரமங்காரணமென்று சொன்னாய்,—

அவித்தை தானெய்துறுதல் - சித்தாயுள்ள பிரமத்திலே சடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றுவானேன்,—

தன்னியல்பென்னின் - இந்தப்பிரபஞ்சந்தோன்றுவது அந்தப்பிரமத்துக்கியல்பாயிருப்ப தொன்றென்று நீசொல்லில்,—

வன்னிதன்வெம்மையிற் சத்தினதியல்புஞ் சத்தே - அக்கினிக்கு வெம்மையியல்பானாற்போல நீ சித்துக்கியல்பென்று சொன்ன பிரபஞ்சமுஞ்சித்தேயாகவேண்டும்,—

அசத்தெனில் - பிரபஞ்சத்தைச் சடமென்னில்,—

வைத்ததனியல்பெனும் வழக்கொழி - சத்தாகவைக்கப்பட்ட பிரமத்தினுடையவியல்பிந்தபபிரபஞ்சமென்றுசொன்னவழக்கைவிடுவாயாக,—

அன்றியுமிருள்பொதி விளக்கெனவரும்-இந்தக் குற்றமன்றியுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்துக்குச்சடமாயுள்ள பிரபஞ்சமியல்பென்று நீ சொல்வது பிரகாசமாயுள்ள விளக்கு இருளைப் பொதிந்துகொண்டு நின்றதென்பதை யொக்கும். அப்படியன்று காணும்,—

மருவிளக்கிற்கருமைபயந்த பெருகொளிதருமெனில் - பெரிய விளக்கினிடத்துண்டாகிய மிக்க பிரகாசமானது கறுத்த மையைத் தந்ததன்மையை யொக்கும், சித்தாயுள்ள பிரமம் சடமாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத் தந்ததென்று நீ சொல்லில்,—

தன்னியல்பன்றத னுபாதிவசத்தான் மனணியது - அங்ஙனம் விளக்கினிடத்திலே கறுத்தமையானது தோன்றினது விளக்கினுடைய இயல்பன்றென்றறி, திரியென்றும் நெய்யென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட உபாதிகள் வசத்தினாலே மையானது நிலைபெற்றதென்றுகொள்,—

அன்றி மைத்தான்றனின்மாயாது - அன்றியும் பிரமத்திற் றோன்றிய பிரபஞ்சமீளவும பிரமத்திலே ஒடுங்காநிற்கும, விளக்கிற்றோன்றிய மையானது மீளவுமந்த விளக்கிலே சென்றொடுங்காது. அன்றியும்,—

ஒன்றுனசுத்த னன்றுமன்றே-இந்தப் பிரமமென்று சொல்லப்பட்ட வொப்பில்லாதவன்தான்சுத்தனொழிந்தசுத்தனாயிருப்பானொருவனல்லனே அப்படியிருக்கஇந்தமாயாவுபாதிகளோடுங்கூடியிருக்க வேண்டுவானேன்,-

ஆங்கொருகாலத் தோங்கியதாயின் - அந்தப் பிரமத்தினிடத்தில் ஓரவதரத்திலே இந்தவுபாதிகள் வந்துகூடினதாயின்,—

அந்தமிலவித்தை வந்தணைவதற்கோரேதுவேண்டும - முடிவில்லாத மாயாவுபாதிகள் பிரமத்தினிடத்தில்வந்துகூடினதற்கு முன்னேயொரு காரணமுண்டாகவேண்டும,—

புயலியல்பெனின் - நின்மலமாயிருக்கும் ஆகாயத்தை மேகமானது வந்து மறைத்ததன்மைபோலச் சுத்தமாயுள்ள பிரமத்தை மாயாவுபாதிகளியல்பாகவந்து கூடிற்றொழிந் திதறகொருகாரணம் வேண்டுவதில்லையென்னில்,—

வீடோதவேண்டாம - இந்தவுபாதிகளியல்பாகவந்து பொருந்தின் முத்தியென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை. அதேதெனென்னில்,—

ஒழிந்தோரினுமுறும் - எல்லாவுபாதிகளையு நீங்கிய பழைய சுத்தத்தைக் கூடினவர்களிடத்தும இந்தவுபாதிகளியல்பாக வந்துபொருந்தும். அப்படியன்றுகாணும்,—

களங்கமதுறவுறு மவித்தை தற்கவித்தல் விளங்கியபிரம விளையாட்டாயின் - பிரமத்துக்கு மயக்கமுண்டாகத்தக்கதாகப பொருந்தப்பட்ட மாயாசரீரங்களிந்தப்பிரமத்தைப்பொருந்திக்கொண்டதுமிக்கபிரமத்துக்கு விளையாட்டாயிருப்ப தொன்றுயின,—

அவித்தையென்பதொன்றநநியந்தன்னிலுதிக்குமென்றமுன்னுரையு மறந்தனை - விளையாடுபவர்களுக்கு விளையாடப்பட்ட பொருள் வேறு ளுற்போற் பிரமத்தினுடைய விளையாட்டாகிய மாயாசரீரமும் வேறு யிருப்பதொன்றும்; பிரமத்தினிடத்தில் உபாதிகடோன்றிப் பிரமத்தை மறைக்குமென்று நீமுன்சொன்னசொல்லையு மறந்தாயாகவேண்டும்,—

நுண்ணூற்குடம்பை நூற்றுழிபோலுட்படு நெறியதனால் விடுநெறியிலதாற் றலைமையு மறிவு மிலதென் - உலட்டுப்புழுவானது தன்னிடத்தினின்றுந் தோன்றிய நுண்ணியநூலால் தனக்குக் கூடாகப்பண்ணித் தானதற்குட் புகுந்து பின்னைத் தானகப்புறப்படமாட்டாமல் இறந்த தன்மைபோல் அப்பிரமமு மாயாசரீரத்துக்குள் விளையாட்டாகவந்து புகுந்து பின்னைத் தானகப் புறப்படமாட்டாம லிற்கையால் அப்பிரமத்துக்குச் சர்வமுதன்மையுஞ் சர்வஞ்ஞத்துவமு மில்லையென்றுசொல்,—

அவித்தையை விடுத்தெடுத்தாளரும் வேற்றே ரன்றே - இதுபாச பந்தியாயிருக்கையால் இம்மாயாசரீரத்தைத் தானக விடுவித்துக்கொள்ள மாட்டாமல் நின்மலமா யிருப்பதொருகுருமுதல் இம்மாயாசரீரத்தை நீக்கிப் பாவக்குழியினின்றெடுத்துத் தனக்கடிமையாக ஆண்டுகொள்கையாலச்சரீரத்தோடு கூடிநிற்பது பிரமமாகாது, அப்படியன்றுகாணும்,—

ஒளிகொ டாமிரங் குளிகைபெற்றுங் கதனவித்தையை வித்தை தவிர்க்குமென் றுரைக்கின்-பிரகாசத்தோடுங் கூடியிருக்குஞ்செம்பானது இரதகுளிகையோடுங் கூடினவிடத்துக் காளிதநீங்கிப் பொன்னாந்தன்மை போல் அப்பிரமத்துக்குண்டாகிய சரீரசம்பந்தத்தையு மதனிடத்தில் தோன்றினவிவேகஞான நீக்க அப்பிரமஞ்சுத்தமாமென்று நீசொல்லில்,—

நித்தனறிவன் சுத்தனென்றுரைத்த வித்தகமென்னீ - அப்படிஅசுத்தமாயிருக்கு முதலை நீ முன் நித்தியனென்றுஞ் சர்வஞ்ஞனென்று நின்மலனென்றுஞ்சொன்ன சாமர்த்திய மென்னதான்,—

வித்தையும் வேறென்று - நீ விவேகமென்று சொல்வது இவ்வவித்தையோடுங்கூடிக்கொண்டுநிற்கு முதலன்று அதைவேறே முதலென்று சொல். இவ்விவேகந்தான் காணும் அப்பிரமமென்று நீசொல்லில்,—

எம்மனோரி லொருவ னின்னிறை - நீ கர்த்தாவென்றுசொல்லுமுதல் பாசபந்திகளாயுள்ள வெங்களில் ஒருவனாகவேண்டும,—

அம்ம - நான்சொல்லுஞ்சொல்லைப் புத்திபண்ணிக்கேள்,—

சைவந்தவனீயன்றே - யாதொருவனைப்பொல்லாதவனென்றுசொல்லப்பட்டது அப்படிச்சொல்லப்பட்டவனீயாகவேண்டும். இதன்றியும்,—

பிரமாதாமறுப்பு.

பன்மணி பசுநற்பாத்திரமெனவு நன்னூல் பானீர் நற்கதிரெனவுமுடலையு முணர்வையு முவமித்தனையேல் - இரத்தினங்கள் பலவாயிருக்கினும் அதிற்கோக்கப்பட்டநூற்சரடொருதன்மையா யிருந்ததுபோலவும், பசுக்கள் பலவாயிருந்த தாயினும் அவற்றிலுண்டான பாலொருதன்மை யாயிருந்ததுபோலவும், பாண்டங்கள் பலவாயிருநததாமாயினும் அவற்றிற்

பிரதிபிம்பஞ்செய்யும் ஆதித்த னொருதன்மையா யிருந்ததுபோலவும், கூவலாழி குளஞ் சிறுகுழி கால் பலவாயிருக்கினும் அவற்றிலுண்டா கிய தண்ணீரொருதன்மையா யிருந்ததுபோலவுமென்று யோனிபேதங் களா யிருந்துள்ள உடல்களுக்கும அவையிற்றிற்கூடிநிற்கும் பிரமத்துக்கு முவமையாகச்சொன்னாய். அப்படியாகில்,—

தடமணி சரடொடு தாங்கூடலவே-பிரகாசத்தான் மிகுந்திருக்கு மணிகளுஞ் சரடுந் தாமாகக் கூடினதில்லை, அவையிற்கூற வேறொருவன் கோக்கக் கோப்புண்டு நின்ற தன்மைபோல் உன்னுடைய பிரமத்தையு மிவ்வுடலையுங் கூட்டினவனொருவனுண்டாகவேண்டும். அதன்றியும்,—

உணர்வுணர்வொழியி னுலகுணர்வுறினின் பாலும பசுவுஞ் சாலும் - உன்னுடைய பிரமமான தறியாததாயுங் கூடிநிற்கும் தேகாதி பிரபஞ்ச மறிவேயா யிருந்ததாயின் நீபாலையும பசுவையு முவமையாகச் சொன்ன தற்கொக்கும். அதன்றியும்,—

சாலக்கலம்பலவன்றிச் சலம்பலவிலதெனக் காணுகரின்றி வீணின் விளம்பினை - மிகவும் பாத்திரங்களிற் பின்னமொழிந் தாதித்தனிற் பின்ன மின்றென்றுங் கூவலாழி குளஞ் சிறுகுழி கால்தங்களிற் பின்னமொழி ந்து சலத்திற் பின்னமின்றென்றுங் கண்டுசொல்வார் சிலரையின்றிச் சும்மா மிகவுஞ் சிலமொழிகளை நீ சொன்னது திருஷ்டாந்தவிரோதமாகை யால் அஃதத்தமாகாது,—

ஆடியுணிழல்போற் கூடுதல் கூறில - கண்ணாடிக்குணிழல்தோய் வற நின்றாற்போற் சரீரத்திற் பிரமந்தோய்வற நிற்குமென்று நீசொன்ன வத்தத்தை நான்சொல்லுமிடத்து,—

தன்னிழல்கொண்டு தர்ப்பணஞ்சலிக்கின் மன்னிழல் கொண்டுடல் வந்தகன்றிடுமே - தன்னிடத்தில் நிற்கும பிரதிபிம்பம பிரதானமாகக் கொண்டு கண்ணாடியானது சலித்ததாயின் பிரமத்தினுடைய பிரதிபிம்பம் பிரதானமாகக்கொண்டு இவ்வுடல் கூடியும்பிரிந்துமநிற்கும, அவையிற்றுக் கில்லாதபடியினால் இஃதத்தமன்று,—

மன்னயக் காந்தமென வுடல்பிரமசந்நிதியளவிற் சலித்திடுமாயின் - நிலைபெற்றுவருகின்ற இருமபானது காந்தம விகாரமறநிற்க அதன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் விகாரப்பட்ட தன்மைபோற் பரப்பிரமமும்விகா ரமறநிற்க அதன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் உடல் போக்குவரத்தைச்செய்யா நிற்குமாயின்,—

அகண்டிதன் சந்நிதியலதிலதெவையு நடந்திடவேண்டுங் கிடந்திடப் பெறாவே - பரப்பிரமமென்று சொல்வது கண்டிதமல்லாமல் அகண்டித மாகையால் அதன்சந்நிதியல்லாத விடமோரிடமுமில்லை ஆகையாற கடப டாதியா யுள்ளனவெல்லாம் போக்குவரத்தைச் செய்யவேண்டும். அதன் றியும் உடலானது சேட்டித்துங் கடபடாதிகள் சேட்டையின்றிக் கிடப் பதுஞ் சந்நிதியில எல்லாங் காரியப்படு மென்பதற்குப்பொருது. இத ன்றியும்,—

காந்தத்திரும்பு காட்டுநர்ப்பெறி லயஞ்சேர்ந்திடும் - காந்தமு மிரும் புங்கூடிக்கிடந்த தாயினும் அவைதாமாகக் காரியப்படமாட்டாது, அவை யிற்றை முகமொக்கக் காட்டுவார் சிலரைப் பெற்றகாலத் திரும்பானது

காந்தத்தைச்சென்று பொருந்தும். ஆகையாலுன்னுடைய பிரமத்தைத் முடலையுங்கூட்டிக் காரியப்படுத்துவது வேறேயொரு முதலுண்டென்று கொள்வாயாக. இதன்றியும்,—

நீக்குஞ்செய லதற்கிலதே - காந்தம் இரும்பைக் கூட்டிக்கொள்வ தொழிந்து நீக்கிக்கொள்ளுந்தன்மை அதற்குண்டாகாது. பிரமத்தின்சந்நிதியில் உடல்கூடியும பிரிந்தும வருகையால்நீகாந்தமிருமபென்றது திருஷ்டாந்தவிரோதம் ஆகையால் அஃதுத்தமன்று. இதன்றியும்,—

கனத்துயர் கயிற்றரவெனுச் சிலதொடுத்தனை- சொப்பனத்தில் அநிபயங்களாயுள்ள காரியங்களைக் காண்பவன் விழித்தவிடத் ததுபொய்யாந் தன்மைபோலவும், இரவின்கண் புற்றின் வாயிலிற் கயிறுகிடப்பதைக் கண்டு பாம்பென்று புத்திபண்ணிப் பயப்பட்டகாலனுக்கு விடிந்தப் பாம்புபொய்யாந் தன்மைபோலவும, சுகதுக்கங்களாலுண்டாகிய அநுபோகங்களும அப்பிரமத்துக் குண்டாகாதென்று சொன்னாய்,—

கனவின்பயனு நனவின்பயனும் வினையின்பய னவைபொய்யென வேண்டா- சொப்பனத்திற் சூக்குமதேகத்தோடுங் கூடிச் சத்தாதிவிடயங்களை இவன்புசித்துஞ் சாக்கிரத்தில் தூலதேகத்தையடைந்து சத்தாதிவிடயங்களைப் புசித்து மீண்டுமிவன் முன்செய்த பிராரத்தம் புசித்த தொழிந்து சாக்கிரத்திற் புசித்ததுமெய் சொப்பனத்திற் புசித்தது பொய் யென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை,—

உடன்மாறுட்டக் கடனது கருதுக - சாக்கிரத்துத்தூலதேகத் தோடுகூடியநுபவிக்கும், சொப்பனத்துச் சூக்குமதேகத்தோடுகூடி யநுபவிக்கும், ஆகையால் சரீரவொற்றுமை யுள்ளதென்றறிவாயாக,—

உற்றபுற்று மற்றதிற்கயிறு முடலுங்கூடச் சடமெனவறிதி - இவன் சென்றிரவி லடையப்பட்ட புறறும் அதன்வாயிலிற் கிடக்குங் கயிறு மிவன் சரீரமுமாக மூன்றும் சடமென்பது நீயுமறிவை,—

அறிவுகயிறென் றறியாதன்றே - அறிவாயுள்ளபிரமங் கயிற்றைக்கயிறென்றறியமாட்டாமற் பிரமிக்குமாகிலதையறிவென்றுசொல்லப்படாது,-

அச்சமடைதல் கொச்சமையுடைத்தே-பிரமங்கயிற்றைப் பாம்பென் றுபயப்படுமாயின் அதைக்கர்த்தாவென்றுசொல்லப்படாது.இதன்றியும்,—

இன்னுமக்கனவி லிருளுறு கயிற்றிற் பின்னுநின் பிரமம் பிரமித்திடுமே - இன்னமொரு குற்றமுமுண்டு. கனவிற்றீங்கு பொய்யென்றுங் கங்குலிற் கயிறுபொய்யென்றுமறிந்து மிருக்கையிலேயு மீண்டுங் கனவைக் கண்டவிடத்துங் கங்குலிற் கயிற்றைக்கண்டவிடத்தும் உன்னுடைய பிரமமான தச்சப்படுவது தகுமே,ஆகையாலிவ்வுடம்பொடுகூடி இப்படிமயங்குவது பிரமமன்று. இதன்றியும்,—

துன்னியவினையிற் செம்மலர்ப்பளிங்கெனத் தானுந்தகைமையானல்- சிவந்த பூவொடுங்கூடியிருக்கும் படிகம் தன்னுடைய தன்மையிழந் தவ் வன்னமே யாயிருந்ததாயினு மதிலொரு சற்றுநதோய்வற நின்றாற்போல் அப்பிரமமு நெருங்கிவருங் கன்மங்களைப் புசிக்குமிடத் தவ்விடயங்கள் தாமாயிருந்த தாயினு மதிலொருசற்றுந் தோய்வற நிற்குமாயின்,—

மலமொன வொருபய னன்றிப் பலபயன் மரீஇய திருவினை தருபய னென நனிவேண்டில் - படிகம் பூவோடு கூடியிருந்தபோது சிவந்தவன்ன

மொன்றுமேயா யிருந்தாற்போல் வினையோடு கூடின பிரமமு மேகப்பிர காரமாயிராது நானுவிதமாய்க்கொண்டிருப்பானேனென்ன? அஃது புண் ணியபாவங்கள் பலவாயிருக்கையால் அதையனுபவிக்கவேண்டி அப்பிர மமும் வெகுபிரகாரமாயிருந்ததென்று மிகவு முனக்குப்பக்ஷமாயின்,—

ஆண்டவித்தையு மவித்தைகோடாக்கையு மீண்டிரு வினையு மியம் பினை - இவ்விடத் திவனை யடிமையாக ஆண்டு காத்துக்கொள்வதொ ருவிவேக ஞானமும் அறியாமையோடுங் கூடியிருக்கு மோர்சரீரமும் பல விதமாயிருக்கும் புண்ணியபாவங்களுமுண்டென்றாய். ஆகையால்,—

பரத்தைக் கள்வனைப்பிணிக்குங் காவலனெனமுய றொல்வினைத் தொ டக்கிற்றோன்றுடற் சிறையிட்டிருவினையூட்டு மெம்மானம்மான் - இவ்வி டத்துக் களவுகொண்ட கள்வனைக்கொண்டுவந்து சிறைசெய்தற்குத்தக்க தண்டங்களையுஞ்செய்யும் அரசனுணைபோல்முன்னைப்பிறவியிற்செய்த பழ வினையின் தொந்தனையினல் உண்டாகப்பட்டவுடலாகிய சிறைச்சாலையில் உன்னுடையபிரமத்தைவிட்டுப்புண்ணியபாவங்களென்னுந தண்டங்களைப் புசிப்பிக்கும் சர்வான்மாக்களிடத்துங் கிருபையுடைய வெம்முடைய கர்த் தாவாகிய இறைவன். இதன்றியும்,—

அருவினையுடற்க ணவத்தைகளுறுமாத்தனை - அரிதாயுள்ள வினைக் கிடாக வெடுக்கப்பட்ட வுடலின் மூன்றவத்தைப் படுமென்று நீ யுன்மதத் திற் சொன்னாய்,—

ஆருறுபவர் பரமகண்டித மடங்காது - இச்சரீரத்தோடுண்டாகிய மூன்றவத்தையுமநுபவிப்ப தார்தான்; பரப்பிரமமோவென்னின்? அதுபரி பூரணமா யிருந்தபடியால் நனவு கனவு சுழுத்தி என்னு மவத்தைகளில் அடங்காது,—

ஓர்வில துடல்சடலமுரு நெறியாதெனின் - உடல் சடமாயிருக்கை யால் அவத்தைப்படுமெனனும் மொழி அதற்குண்டாகாது. பின் அவத் தைப்படுநெறியாதென்று கேட்கின்,—

மன்னியகரண மாறுட்டத்திற் பன்னினமென்னின் - நிலைபெற்றுவரு மந்தக்கரணங்கள் பிரிநதவிடத்துண்டாகிய மயக்கத்தை யுடையதாயிருக் கும் யாமவத்தையென்று சொல்லப்பட்டதென்னில்,—

இவையோ பரமோமுதலியது - அந்தக்கரணங்களோ பரப்பிரமமோ இச்சரீரத்துக்கு முதன்மையுடையது,—

ஆயின் இவைபிறழ்வெய்தாது - பரப்பிரம முதன்மையுடையதாகில் அப்பிரமநிற்க இவ்வந்தக்கரணங்க ணீங்கமாட்டா. அதன்றல,—

இவையெனி னுனதுமொழி பழுதுளதே - இவ்வந்தக்கரணங்கள் முதன்மையுடையவென்னி லெல்லாமுதன்மையுமுடையது பரப்பிரமமே யென்று வேதஞ்சொல்லுமென்று நீ சொன்னது பழுதாகவேண்டும்,—

உடற்படுபிரம முறுமெனின் - அப்படியன்றுகாணும் அவத்தையுறு வதுடற்குள் அகப்பட்டு நிற்கும் பிரமமேயாகில்,—

சாளரத் திடத்தகு முறுவிரனுதி யளியெறி துயரங்குலிதானே யருந் திடிலுடற்கட் டங்கியவறிவு தனித்துறுமன்றே - பலகணி வாயிலிடத்திற் புறம்பேநின் றுள்ளேயொருவிரலை நீட்ட அவ்விரல் நுதியில் ஒருவண்டா னது கொட்ட அதனலுண்டாகிய துயர மவ்விரல் தானே யநுபவித்த

தாயின் இவ்வுடலிற்பொருந்திநிற்கும் பிரமம் அவத்தைதனியேயநுபவித்த தென்றுசொல்லலாம். அவ் விரணுதியில் வண்டுகொட்டின கடுப்புப் பாதாதிகேசமளவுநின்று கடுக்கின்றமையால் உடலில்நிற்குமறிவுஅவத்தை யைத்தனியேயுறுமென்று நீ()சான்னது அத்தமாகாது. இதன்றியும்,—

தர்ப்பணநிழற்கட் குற்றிபாய்ந்தற்றூநற்கணிற்றுயர கணுகாத்தகைத் தெனின் - கண்ணுடியின்கண் தோன்றின நிழலினது கண்ணில் கூர்ச்சிகொண்டு கடாவினவிடத்துக் கண்ணுடியுடைந்த தொழிந்து கண் ணுக்கு இலயம்வாராத் தன்மைபோற் சுகதுக்கங்களா லுண்டாகிய வநு போகங்களு முடற்கொழிந்து பிரமத்துக் கில்லையென்னின்,—

நின்மொழிவிரோதமும காட்சிவிரோதத் தன்மையுமுறு மவை தவ றிலவாகா - உன் சாத்திரஞ் சுகதுக்கங்களை அநுபவிப்பதறிவென்று சொல்லும் நீயிப்பொழுதுடற்கொழிந்து அறிவுக்கநுபோகமில்லை யென் கையாற் சாத்திரவிரோதமும் பிரத்தியக்ஷமாக அறிவு சுகதுக்கங்களையனு பவிக்கையில் அனுபோகமில்லை யென்கையாற் பிரத்தியக்ஷ விரோதமு மிவையிரண்டுந்தப்பாம லுண்டாகும்,—

யாமுடைப்பதிவகை யாவரும் பலகலைசொல்லுத லெளிதரிதத் தொ ழில்புரிவெனப் புல்லியபழமொழி புதுக்கினையன்றே - நாம் வஸ்து நிச்ச யமாக நாட்டப்பட்டது "சொல்லுதல் யார்க்குமெளிய வரியவாஞ்-சொல் லிய வண்ணஞ் செயல்" என்று சொல்லப்பட்ட திருக்குறளை நீ யிப்பொ ழுது புதுக்கினுயாகவேண்டும். இதன்றியும்,—

அகண்டிதமென நீ பகர்ந்தமை தனக்குப் பந்தமிதுவெனத் தந்தமை கருதில் - பரப்பிரமமொன்றாலுங் கண்டிக்கப்படாம லகண்டிதமா யிருப்ப தென்று நீமுன் சொன்னதற் கிப்பொழுது மாயாவுபாதிகளால் இப்படிப் பந்திக்கப்பட்டு நிற்குமென்று சொன்னதை விசாரித்துப்பார்க்கில்,—

வானிடைக்குங் காலினைப்பிடித்துப் பருவிலங்கிட்ட வொருவனீ யன்றே - ஆகாயத்தின்கண் வியாபித்து நடக்குங் காற்றினைப்பிடித் தங் கிங்கசையாவண்ணம் பெரியவிலங்கை யிட்டுவைத்தவ னீயாவையென்று சொல்லப்படும்,—

முத்திமறுப்பு.

பந்தமதகல வுநதுவிவேகம்வான்வளி யெனத்தனிற்றூனே தோன் றின் - பிரமமாயா வுபாதிகளாற் பந்திக்கப்பட்டிருக்குமென்று சொன்ன அப்பநதம் பிரமத்துக்கிப்பொழுது நீங்கத்தக்கதாக வநதுதோன்றின விவேகஞான மாகாயத்தினிடத்திலொருவாயுத்தோன்றி அவ்வாயுஆகாயத் தை மறைத்துநின்ற மேகங்களை யொதுக்கி அதனை நின்மலமாக்கிய தன் மைபோல் இவ்விவேகஞானமும பிரமததினிடத்தினின்றுந் தானே தோன் றியதாயின்,—

முன்புளதாயின் மயங்காது - இவ் விவேகஞானம் பிரமத்துக்குமுத லேயுள்ளதாயின் அதுநிற்கையிற் பிரமத்துக்குநடுவே மயக்கம் வராது,—

இலதெனில் - இவ் விவேகம் பிரமத்துக்கு முதலே யுள்ளதன்று நடுவே யோரவதரத்தில் வந்துண்டானதென்று நீ சொல்லில்,—

பின்புளதாகாது - முன்பில்லாதது பின்புள்ளதாகாது,—

இலதுள தெனின் - முன்பில்லாதது பின்புண்டாமென்னில்,—

வெளிமலராதுதரும - இல்லாததுண்டாமென்பது ஆகாயத்தி லொரு பூவுண்டென்பதற்கொக்கும். அப்படியனறுகாணும்,—

அனல் மரக்கணின்றாகித் தருவது தருமெனில் - அக்கினியின் பிரகாச மாத்திரத்தின் முன் காணப்படாதிருந்து பின்பொருகாலத்திற் காணப்பட்டாற்போல் முன்பில்லாத விவேகஞானம் பின்னுண்டாங் காணுமென்று நீ சொல்லில்,—

தானேதோன்ற-விறகினிடத்து முன்னில்லாத அக்கினி பின்புண்டா மிடத்து ஒரு அரணியைவைத்துக்கடைய வுண்டானதொழிந்து தானாக வுண்டாகாது. ஆகையாலுன் பிரமத்துக்கும் பின்னுண்டாகியவிவேகஞான மமவேறேயொருவனாலுண்டாக்கவுண்டானதென்றுகொள். இதன்றியும்,

அவித்தையினுதித்த வித்தைவிறகினுதித்தகன றருமாயின்-அறியாமை யாகிய பெத்தநிலையிற்றோன்றின விவேகம விறகினிடத்தில் தோன்றின அக்கினியையொக்குமாயின்,—

அமமரத்துதித்த விவேகம் வித்தையென்றுரைத்த வெந்தழலனைய - வித்தையென்று சொல்லப்பட்ட விவேகஞானம் அவ்விறகிற் றோன்றின வெவ்விய தழலையொக்கும்,—

விவேகமுதித்ததிநதனமனையது - விவேகஞானந தோன்றினதுதான் அவ்விறகினையொக்கும. ஆகையால்,—

இறையிலன்றற்றே - விவேகஞானந தோன்றியது பிரமத்திலென்று சொல்லப்படாது, மாயாவவித்தையிலே யாகவேண்டுமே. இது திருஷ்டாந்த விரோதமாகையால் நீசொன்னதத்தமாகாது, இதுவன்றியும்,—

இயற்படப் பிரிப்பின் மெய்பபடு மெவற்றையு மிதுவன்றிதுவன்றெ னக் கழிகாலை யதுவேதானே யாயினதென்றனை - வீட்டை யோரோர் வைக்கோலாகவு மோரோர்கழியாகவும நாளிலேபிடுங்கிப் போட்டபின் வீடென்னுஞ்சொலஇன்றாய்ப்போனதன்மைபோலவும், சீலையையோரோ ரிழையாக வாங்கிப்போட்டாற் சீலையென்னுந் தன்மைபோனது போலவும், சரீரமாகக்கூடிக்கொண்டிருக்கு மெல்லாவுபாதிகளையு மிதுநானன்று இது நானன்றென்று நியதிபணணி நீங்கினவிடத்து அப்பிரமநதானேயின்று இச்சீவனாயிருநததென்று நீசொன்னாய்,—

வித்தைமுன்ன ரவித்தையு மவித்தைமுன் வித்தையுநில்லா- அறிவா கிய பிரமத்தின்முன் அறியாமையாகிய தேகாதிபிரபஞ்சந் தோன்றி நில்லாது, அறியாமையாகிய தேகாதி பிரபஞ்சத்தின்முன் அறிவாகிய பிரமந் தோன்றி நில்லாது, அஃதென்போலவென்னில்,—

வியனொளி யிருளென - மிக்கபிரகாசத்தினையுடைய ஆதித்தன்முன் அந்தகாரநில்லாததுபோலவும், அந்தகாரத்தின் முன் ஆதித்தனில்லாதது போலவு மெனக்கொள்,—

இருளலவொளிக்கு மொளியலவிருட்கு மொருகாலத்துமொருபயனி லதால்-இருளல்லாத சுத்தவொளிக்கு மொளியல்லாதசுத்தவிருட்குமொரு காலத்தினுமிவற்றுக்கொருபயனுமுண்டாகாது. அப்படியிருக்கையால்,—

இரண்டையுநகரு முரண்டருவிழியென - இருளோடேகூடியிருளை யநுபவித்தும் ஒளியோடேகூடி யொளியையநுபவித்து மவையிரண்டு

முதலுமாகாமல் தனியேயொருமுதலாய் நின்ற பெரியகண்ணின்தன்மை யென்று சொல்வதாகில்,—

வித்தையுமவித்தையுமுய்த்ததொன்றுளதே - அறிவாயுள்ளபதியோடுகூடி பதியென்றறிந்தும், அறியாமையாயுள்ள பாசத்தோடுகூடிபாசமென்றறிந்தும், இரண்டுமல்லாமற்பசுவென்றொருமுதல்தனியேயுண்டென்றறி,—

தானேதானுமானாற் பயனென் - இப்பிரமந்தானே பிரமமானதாயின் இப்பிரமத்துக்குண்டாகிய பயனென்னதான்,—

தன்னிற்றன்னைத் தானேகாணின் - இப்பிரமந் தன்னிடத்தில் தன்னியல்பைத் தானேகாணப்படுமாயின்,—

கண்ணிற் கண்ணைக் காணவும்படுமே - கண்ணானது தன்னிடத்தில் தன்னுடைய சொரூபத்தைக்காணுமென்று சொல்லவும்படுமே, அஃதுண்டாகாதாகையால் நீ பிரமம் தன்னில் தன்னைக்காணுமென்று சொன்ன தத்தமன்று. இஃதன்றியும்,—

தன்னலமதனைத் தானே நுகருமென்னின - பிரமந் தன்னிடத்தி லுண்டாகிய சுகத்தைத் தானேயநுபவிக்குமென்று நீ சொல்லில்,—

முன்னல மெய்தாதிருந்ததென் கட்டிபோலெனக் கதறினை - பிரமமிப்பேத முண்டாவதற்குமுன் தன்னிடத்திலுண்டாகிய சுகத்தைத் தானநுபவியாமலிருப்பானேனென்று நான் கேட்டதற்குக் கருப்புக்கட்டி தன்னிடத்திலுண்டாகிய விரதத்தைத் தானநுபவியாம லிருந்தாற்போலென்று நீ கதறினாய்,—

இன்பம் வந்தொட்டிடும் வித்தையுடைமையாயிடினே - அப்பிரமத்திலுண்டாகியசுக முனக்கிம முத்தியிலநுபோகமானது நீ தனியேபசுவென்றொருமுதலா யநிற்பாசபந்தியா யிருந்திப்பொழு தப்பாசநீங்கிப்பதியோடு கூடுகையாலெனக்கொள்,—

தத்துவமசியென வைத்தமுப்பதத்திற்கு - தத் - அது, தொம் - நீ, அசி - ஆகின்றாய் என்னு மகாவாக்கியத்துக்கு உண்மைப்பொருள் விசாரிக்குமிடத்து,—

ஒன்றேபொருளென் றன்றேபகர்வது - நீ யொன்றே யாயிருக்குமென்றது பொருளன்றே. இதற் கத்தமொன்றன்றென்றே அம்மகாவாக்கியஞ் சொல்வது. பின்னையெங்ஙனே யென்னில்,—

நீபுலியாயினை யென்றாங் குணரின் - ஒருவ னொருவனுடைய ஆற்றலைக் கண்டபோது நீ புலியாயினையென் றவன்சொன்ன சொல்லைவிசாரித்துப்பார்க்கில்,—

ஆயினையென்றத தாகுவமைத்தான் - ஆயினையென்ப தாகுவமைத்தென் றிலக்கணவிதியிற் சூத்திரங்கள் சொல்கையால் அவன் புலியாகின்றானல்லன். இஃதன்றியும்,—

நோயாயினமே லாயாய் - ஒருவனொருவனைப்பார்த்து நீ இப்படிப் பொல்லா திருப்பானேனென்ன நானோயாய்க் கிடந்தேனென் றவன்சொன்னசொற்பொருள் நீதானே யாராய்ந்து பார் அவன்கொண்ட வெப்பங் குளிரவனாவதில்லையே,—

என்றால் - அப்படியிருக்கையால்,—

அகமேபிரம மாயினதென்றால் - அகந்தானே பிரமமாகாநின்ற தென்று மகாவாக்கியஞ் சொல்கையினால்,—

சகமேயறியத்தான் வேறன்றே - ஒருவானறி இப்பிரபஞ்ச மித் தனையு மறியத்தக்கதாக இவனப்பிரமத்துக்கு வேறென்பது தப்பா தென்றறி. அன்றியும்,—

உண்மையிற் சலமில உடற்சஞ்சலம் - நம்முடைய உண்மையைப் பார்க்குமிடத்தில் நமக்குச்சலனமில்லை இவ்வுடலினிடத் துண்டாகிய சலந முடற்காயிருக்கும். அஃதென்போலென்னில்,—

சலமுறும் வெண்மதிபோல - சலத்தோடுகூடியிருக்கும் பிரதிபிம்ப மதி அச்சலமசைந்தபொழுது தானு மசைந்தாற்போலிருப்ப தொழிந்து அதனுடைய வுண்மையைப் பார்க்குமிடத் தம்மதிக் கசைவில்லை யானாற் போல, —

விளங்கிடுமென்றனை - இங்ஙனம அம்முத்தித்திசையில் விளங்காநின் றாமென்று நீ சொன்னாய்,—

அசலனாகிச் சஞ்சலசலத்துச் சலனமே வினமென மதிகாணவேண் டும் - நாம் சலனமில்லாமலிருப்பா னொருவன் ஆற்றிலேயோடுஞ்சலத் தினுடைய சஞ்சலங்கொண்டு நாமுஞ் சஞ்சலித்ததுபோலிருந்த தொழி ந்து நமக்கந்தச் சஞ்சலமில்லையென்று கண்டாற்போல் ஆகாயத்திலிருக் கும் அம்மதியானது காணவேண்டும் அப்பொழுதுநீசொன்னதிருஷ்டாந்த மொக்கும்,—

அதன்றிக் காண்பவர் பிறரேல் - அஃதொழிந்திப் பிரதிபிம்பமதிக் கசைவில்லை தண்ணீருக்கே யசைதலென்று அமமதியையொழிந்து வேறே யொருவன் கண்டுசொல்லுஞ் சொல்லுண்மைபோல் அப்பிரமத்துக் குச் சலனமில்லை உடலுக்கே சலனமென்று அப் பிரமத்தையொழிய வேறேயொருவன் கண்டு சொல்கையினால்,—

ஈண்டுன தேக மென்செய்த தியம்புக - இவ்விடத்துப் பிரமமொன்று மே யுள்ளதென்று நீ சொன்னசொல் யாதாய்முடிந்தது சொல்,—

பரமுத்திமறுப்பு.

உடல்விடக் கடத்துட் படுவெளிபோலெனில் - பரமுத்தி இச் சரீர நீங்கினவிடத் திச் சரீரத்தினின்றவறிவு தன்னிலொன்று பட்டு நின்றது கடத்துக்குள்ளே யகப்பட்டுநின்ற ஆகாய மக் கடமுடைந்த காலத் தக் கடத்துக்குள் நின்ற ஆகாயமும பராகாயமுந் தன்னி லொன்றுபட்டு நின்றாற் போலுமென்று நீ சொல்லில்,—

விட்டென்பெற வுடற்பட்டென்பட - ஆகாயங் குடாகாயமாய் நின்ற காலத்தொரு துக்கத்தை யநுபவித்தது மில்லை, குடமுடைந்தகாலத் தொருசுகத்தை யனுபவித்தது மில்லை, அதுபோலப் பிரமமுடலுக்குள் ளகப்பட்டு நின்ற காலத் தொருசுகத்தை யநுபவித்தது மில்லையாகவே ண்டும். இவ் வுடல்விட்ட காலத்துமொரு சுகத்தை யநுபவித்தது மில்லை யாகவேண்டும். இஃதன்றியும் இவ்வுடலினிற்கிறவறிவு பிரத்தியக்ஷமாக விப்பொழுது துக்கத்தை யநுபவித்துவிட்ட காலத்துச் சுகத்தை யநு பவித்து நிற்கையால் நீ குடாகாய வாகாயம் போலுமென்ற தத்தமன்று. திருஷ்டாந்த விரோதம்,—

மற்றிகலறவொருவனிவ்வகைதெளியி லகிலமுமுத்தி யடைந்திடவேண்டும் - இஃதொழிந்து நீசொன்ன சாத்திரப் பிரமாணத்தில் மாறுபாடறவொருவன்நான்பிரமமென்றுதெளிந்தகாலத்தெல்லாவறிவுமொன்றென்று சொல்கையாற் சர்வான்மாக்களு முத்தியையடையவேண்டும்,—

அறிந்தோர் முத்தி யடைந்தோராயின் - பிரமஞான முடையார் முத்தியையடைவர், இல்லாதவர் முத்தியையடையார். ஆயின்,—

பிறிந்தோருயிர்பல பேதத்தன்றே-அறிந்தவரொன்று மறியாதவரொன்றுஞ் சொல்கையாலப்பிரமத்தை யொழிந்து சொல்லப்பட்ட சீவான்மவாக்களும பலபேதமாயிருக்குமென்று கொள்,—

விவேகத்தன்மை கூடாதவர்களுந்நச் சாதனசதுஷ்டயங்களாற்

பிரமஞான முண்டாகாதென்பது.

கன்மகாண்டங் காரணமாக மன்னும விவேக மென்னில்-இத்தன்மை கூடாதவர் யாகாதிகளாயுள்ள கன்மகாண்டங்களை யநுஷ்டிக்க அதுகாரணமாக அவர்க்குப் பின்பு விவேகஞான முண்டாமென்று சொல்லின்,—

அவித்தைக் கேதுகாரண மோதினையில்லை - பிரமத்தைமாயாவித்தை கள்வந்து ஓர் காலத்திலே பொருந்தி மயக்கிக்கொண்டு நிற்குமென்று நீசொன்னதற்கு இன்னதுகாரணமாகப் பிரமத்தைவந்து பொருந்திற்றென் றொன்றைச் சொன்னாயில்லை,—

இதற்குங்காரணம் விதித்தல் வேண்டின்றே - கன்மகாண்டங் காரணமாக விவேகமுண்டா மென்றதுபோற் பிரமத்துக்கு முன் இப்படியிருப்பதொரு குற்றமுண்டு. அது காரணமாக இவ்வவித்தைகள்வந்து இப்பொழுது பொருந்திற்றென் றொன்றை காட்டவேண்டும். இப்போது,—

அரணியினுதித்த கனலவைகவர்வென விரதத்துதித்த விவேகமழித்தல்-தீக்கடைக்கோலை மரத்திலவைத்துக் கடைந்து அத்தொழிலினாலுண்டாகிய அச்கினி அவ்விரண்டு காட்டத்தையுஞ் சுட்டெரித்ததென்று சொல்வதாகக் கன்மங்களைச் செய்வதனாலுண்டாகிய விவேகம் அக்கன்மங்களை யில்லையாக்கிவிடுமென்பது,—

வருந்தியாயினுந் திருந்தியவேத நீதியெல்லாநீத்து - சதாசாரங்களை நன்றாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும வேதவொழுக்கமெல்லாவற்றையும்வருந்தியுங் கைவிட்டு,—

போதமென் றறியார்தாமு மவ்வழிநடத்தல் - பிரமஞானமென்பது ஏகதேசமுங்கூடி யறியாதவருமவ ஓர் பிரமஞான முண்டாயிற்று எங்களுக் காசாரம்வேண்டுவதின்றென்று அனுசாரங்களைச்செய்துகொண்டுதிரிவது,-

பொறியோ போத நெறியோ - இவருடைய தலையிலெழுத்தோ அல்ல தறியாமைதானோ,—

இதுபவ நீங்கிடு நெறிதருபாங்கினைப் பழித்தல் - இவனைவிட் டொருகாலத்தினு நீங்காமற் றொந்தித்துக்கொண்டுவரும் பிறவித் துன்பங்கணீங்குகைக்கேதுவான இக்கன்மத்தின் பகுதிகளை யெனக்காகாதென்று இதனைக் கைவிட்டு விடுவது,—

நன்றிகொன்றலன்றே - "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை-செய்ந்நன்றிகொன்றமகற்கு" என்றதிருக்குறளிற்கூறியதொக்கும்,-

அன்றியும் ஞால நீதியு நான்மறை நீதியும் - இஃதன்றியு முலோகாசாரங்களும் வேதஞ்சொல்லிய ஆசாரங்களுமிவை,—

பாலருன்மத்தர் பசாசரிலெனவு முறங்கினோன்கை வெறும்பாக்கெனவுந்தானே தவிராது-யாதொன்றினையும் விகற்பியாமல் நிருவிகற்பமாய்க் கொண்டு காணும் பாலர் போன்றும், வைதாரையும் வாழ்த்தினாரையுஞ் சுட்டியறியாத மதுபானஞ் செய்தவர் போன்றும், ஆகாரமுதலில்லாத பசாசர்போன்றும், நித்திரை செய்பவன்கையில் தனியேபிடித்திருந்த பாக்குப்போன்றும், உனக்குப் பிரமஞான மில்லாதபடியால் அவ்வாசாரங்களுந் தானாகப்போய் அறியாது,—

ஆனாற் புரியாதொழிந்திடி னிரயத்தழுந்துதலிடமே - அவைதானே போகாதெனின், அவன்றானே யெனக்கு அவ்வாசாரங்கள்வேண்டுவதில்லை யென்று விட்டுவிடின் தேகாந்தத்தில் மீளாநரகத்திற் போய்க்கிடந்து துக்கங்களை யநுபவிப்பானென்பது தப்பாது,—

உய்த்தோனன்றி முத்தியுரைத்தல் பித்தோ - நீயவ்வாசாரத்தாற் பிரமஞானமுண்டா மென்னாமல் நான் முத்தனென்று சொல்லுமிது பித்துமேலிட்டுக்கொண்டோ,—

பிரமஞ் செத்தோ பெறுவது - இவனிருக்கையிற் பிரமஞான முண்டாகவேண்டுவதொழிந்து இவன் இறந்துபோய்ப்பிரமஞானத்தைப்பெறப் போவதில்லை. அஃதேதெனின்,—

உடலையு நீயே சடமெனச்சாற்றினை-இவ்வுடலை நீதானே சடமென்று சொல்லிவைத்தனை,—

வையினும் வாழ்த்தினுங் கொய்யினுங் கொளுத்தினும் வணங்கினுமுதைப்பினும் பிணங்குதல்செய்யாப் பிரமத்தன்மை பெறுவதெக்காலம்-ஒருவனிவனை வைதவிடத்தும், வாழ்த்தினவிடத்தும், கைகாலைத்தறித்த விடத்தும், நெருப்பாற்கொளுத்தினவிடத்தும், தண்டம்பண்ணினவிடத்தும், கால்கொண்டு மிதித்தவிடத்தும், இதமகிதமடைாமலிருக்கும் பிரமஞான மிவனிடத்திற்றைவரைக் காணப்பட்டதில்லை. அப்பிரமஞான மெக்காலத்திலே யுண்டாகும்,—

இருக்குநாள்சில - புருடாயுள் நூறு, இதிற்பாதி நித்திரையிற் போம், நின்றவைம்பதில் வாலிபமாய்ப் பதினைந்துபோம், விருத்தனாய்ப் போம் பதினைந்து, நின்றவிருபதில் நோயாய்ப்போஞ் சிலநாள், இதில் இடையிலிறந்துபோம் காலமுமிகுதி, இதற்குநடுவே,—

எண்ணிலாக்கதறித் தருக்கம்பேசித் தலைபறியுற்று - எண்ணிறந்த சாத்திரங்களெல்லாங்கற்று அதுகொண்டெல்லாரோடுந் தருக்கம்பேசி அதனாற்றலைபறியுண்டு,—

கண்டோரீந்தபிண்டமுண்டலறி - இவர் நல்லவத்தியான்மியென்று கண்டவர்களிடப்பட்ட அன்னங்களைப்புசித்துப் பிரமஞானஞ் சொல்லின்றேனென்றவர்களிடங்களிற் சீவனவயிற்றைக் கூப்பிட்டு,—

பன்னோயாக்கை தன்னோயுற்றுடல் விடவருமென்று நடுநடு நடுங்கி-பலநோய்களுங்கூடி யொன்றாயெடுக்கப்பட்ட சரீரத்துக்கடைந்த வியாதி

யிவனைவந்து நெருக்கினபோது இதனால் நமக்குச் சாக்காடுவருமென்று பதைபதைபதைத்து,—

விட்டோர்தெய்வத் தொட்டின்றன்றியும் - உடல்விடுங்காலத்து நீப யப்படாதை நானுண்டென்று சொல்லியுன்னைக்காத்துக் கொள்கைக்கு ஒருதெய்வதொரந்தனையு மில்லையாயிருப்பதன்றியும்,—

யானே யெவருமானே னென்றலின்-நான்றானே பிரமாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனும் இந்திரனும் எமராஜாவு மற்றுமுள்ளவர்களெல்லாருமாயிருந்தேனென்று சொல்கையால்,—

அவ்வவர்சீறிய வவ்வவர்வாளுள்செவ்விதினிரயஞ்சேர்த்துவர் - அத்தேவதைகள் நம்மை யிவன்றானென்று சொன்னானென் றுன்னோடு சீற்றங் கொண்டு தங்களுக்குச் செல்லுங் காலஙகளெல்லாம் நன்றாகக் கொண்டழுந்த நிரயங்களில் தள்ளிவிடுவர்,—

அதனால் மாயாவாதப்பேயா வுனக்குத் தேவரிலொருவ ருண்டாக மேவருநரகம் விடுத்தலோவரிதே-அங்ஙனமிருக்கையால் மாயாவாதமென்னும் பேய்ச்சமயத்தை யுடையானே உனக்கெல்லாரு மிறநதுபோய்த் தேவவர்க்கத்திலே யொருவரிருந்தாராயினுமொருவராலுங் கிட்டுதற்கரிதாயிருக்கு நிரயமுனக்கு நீங்காதென்றறி என்க. (௪)

ஐக்கியவாதிசங்கற்பம்.

அரிதேர்ந் துணராப் பெரியோ னுரைத்த
பதிபசு பாச விதிமுறை கிளக்கி
லீச னேக னெண்ணிலி பசுக்கள்
பாச மிருவகைப் பரிசின துலகத்
௫. தாயவ னுயிர்க்கு மாயையி னருளா
லிருவினைத் தொகையி லுருவினைத் தருமாற்
கருமுகி லடர விரிதரு கதிர்போன்
றறிவா முயிரிற் பிறியா தேயு
மீட்டு மிருபய னூட்டிடு நியதிக்
௧0. கொருபொழு திருபய னுகர்வுற மருவுத
லின்மை யாதன் முன்னிய காலைச்
சத்திநி பாத முற்றிறை யருளா
லுருவுகொ டுலகு தெரிவுற மருவி
மாசுறுந் தூசு தேசுற விளக்குந
௧௫. தன்மையி னுணர்த்தும் புன்மைக ணீங்கி
நீரு நீருஞ் சேருந் தகைமையி
னறிவினோ டறிவு செறிவுறப் பொருந்தி
யொன்று மென்பதை யுலகோர்
நன்று முத்தி யெனநவின் றனரே.

(இ-ள்.) அரிதேர்ந் துணராப் பெரியோனுரைத்த பதிபசுபாச விதிமுறைகிளக்கின் - விஷ்ணு பூமியைக்கீண்டாராய்ந்து பார்த்தவிடத்து இப்படியிருக்குமிவனுடைய சொரூபமென்றறியபபடாத பெரியவனென்றுசொல்

லப்பட்ட சிவஞானருளிச் செய்யப்பட்ட பதியுண்மையினையும் பசுவுண்மையினையும் பாசத்தினுண்மையினையுமுள்ளபடி சொல்லுமிடத்து,—

ஈசனேகனெண்ணிலிபசுக்கள்பாசமிருவகைப்பரிசினது - பதியென்று சொல்லப்பட்ட பரமசிவ னொருமுதலாயிருப்பதொன்று, பசுவென்று சொல்லப்பட்ட ஆன்மாக்கள் பலமுதலாயிருப்பதொன்று, பாசமென்று சொல்லப்பட்டது மாயையென்றுங் கன்மமென்று மிருவகைப்பட்டிருப்பதொன்று,—

உலகத்தாயவனுயிர்க்கு மாயையினருளா லிருவினைத்தொகையி லுருவினைத்தருமால் - பிரபஞ்சத்திற்கு அம்மையப்பனாயுள்ள சிவன் தன் காருண்ணியத்தினால் ஆன்மாவுக்குப் புண்ணியபாவங்களுக் கீடான சரீரங்களை மாயையினின்றுங் கொடுப்பன்,—

கருமுகிலடர விரிதரு கதிர்போன் றறிவாமுயிரிற் பிறியாதேயும்- கரியமேகம் பிரகாசத்தினையுடைய ஆதித்தனிடத்திற்சென்று பொருந்தினவிடத்து அவ்வாதித்தனுடைய கிரணங்களெல்லா நீங்கின தன்மைபோல் முதலே சுத்தமாயறிவாயிருக்கு மான்மாவினிடத்தில் அம்மாயாதேகமொருக்காலு நீங்காமற்பொருந்திவரும்,—

ஈட்டமிருபயனூட்டிடு நியதி - முன்னே செய்த புண்ணிய பாவங்களை இச்சரீரத்தில் கர்த்தா இவனுக்கொருகாலும் புசிப்பிப்பன்,—

ஒருபொழுதிருபய னுகர்வுறமருவுத லின்மையாதன் முன்னியகாலே- புண்ணிய பாவ மிரண்டுந் துலையொத் தொருசமத்திலெல்லாக் கன்மங்களும் புசித்துத் தொலையத்தக்கதாக வேதேனுமொரு சிவபுண்ணியம் வந்தெதிர்ப்பட்ட வவதரத்து,—

சத்திநிபாதமுற்று-இவனுக்குச்சத்திநிபாதமென்பதொன்றுண்டாகி,—

இறையருளா லுருவுகொடெருதெரிவுற மருவி - கர்த்தா தன்காருண்ணியமே தனக்குத் திருமேனியாகக் கொண்டருளி உலகத்தாரெல்லாருங்காணத்தக்கதாக ஆசாரியனாக வெழுந்தருளிவந்து,—

மாசுறுநறாசு தேசுறவிளக்குந் தன்மையினுணர்த்தும் - அழுக்கினால் மிகுத்திருக்கும் புடவையை நன்றாக வெள்ளாவிவைத்தவ்வழுக்கை நீக்கித் தூய்தாக வெள்ளையாக்கின தன்மைபோல் இவனிடத்தி லுள்ள பாசங்களைத் தீக்கைசெய்து கிரமத்திற் போகத்தக்கதாகவுபதேசமருளவே,—

புன்மைகணீங்கி நீருநீருஞ்சேருந்தகைமையி னறிவிநோடறிவு செறிவுறப்பொருந்தி யொன்றும் - இவனிடத் துண்டாகிய குறைகளெல்லா நீங்கச் சுத்தனாகித் தண்ணீருந்தண்ணீருந்தன்னிற்கூடி ஐக்கியமாயொன்றுபட்டு நின்றதன்மைபோலச் சிவனுடையவறிவோடு தன்னறிவு கூடி ஐக்கியம்பிறந்தொன்றுபட்டு நிற்கும்,—

என்பதை யுலகோர் நன்றுமுத்தியென நவின்றனரோ- என்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டதை யுயர்ந்தோர் முத்திகளெல்லாவற்றிலும் வைத்துக்கொண் டிதுவே நல்ல முத்தியென்று சொல்வர் என்க. (௫)

நிராகரணம்.

முத்தி யென்ப தெவனோ சுத்த
வறிவெனிற் பாசஞ் செறியா மாயை

யுருவிரு வினையால் வருமிரு வினையு
முருவா லன்றி மருவா திவற்றின்
ரு. முத்திய தேதோ வந்தனை வதற்கோ
ரேது வேண்டா தானியல் பென்னின்
வீடுற் றவரினுங் கூடக் கூடு
மீங்கிவை நிற்க நீங்காக் கருவிகள்
கொண்டறி வறியக் கண்டது மன்றி
க௦. மருவிய வுருவு துயில்பெறுங் காலை
சிறுபொறித் தறுகட் கறையணற் கடிகைத்
துத்திக் கடுவுட் டெளியெயிற் றரகக்
கொத்தயல் கிடப்பினுங் குலவுதரு நவமணி
யொருபா றுறைதயினும் பெருகார் வத்திரே
கரு. டச்சமு மணுகாக் கொச்சமை யென்னே
கருவி யாவும் பிரிவுறு நிலையேற்
பொறிபுல னுதி குறைவற நிறைந்து
காட்சிய தளிக்கு மூட்சியின் முன்னர்க்
கொடுத்தோ ராழி விடுத்தவர் நாடிக்
உ௦. கொள்வோர்க் காணு துள்கி மீண்டுறித்
தந்தவர்க் கண்டாங் கதமி லதனைத்
தருக வென்னும பெருமதி பிறங்கும
தறிவி லாமையென் றனையது மலமாக்
குறிகொ ளாள ரறைகுவ ரன்றே
உரு. யறிவுக் கறிவு செறியவேண் டின்றே
யுண்மையி லிருமையு மொளியே யெனிலொரு
தன்மை யாகமுன் சாற்றின ரிலரோ
முன்பு நன்றுட னுன்றிய காலை
யின்ப மெய்துதற் கிலைதுயி ராதலி
ங௦. னியலை பொருத மாயா வாதி
யாயினை யமையு மருணிலை கேண்மதி.

பெத்தநிலைமறுப்பு.

(இ-ள்.) முத்தியென்பதெவனே - இதை நீ முத்தியென்று சொன்ன தென்னைகாண். அது பின்சொல்வாம்;—

சுத்தவறிவெனிற் பாசஞ்செறியா - ஆன்மா அநாதியிற் சுத்தமாய் அறிவா யிருக்குமென்று சொல்லின் நடுவே சுத்தமாயிருக்கு மான்மாவைப் பாசம்வந்து பொருந்துகைக்கு வழக்கில்லை,—

மாயையுருவிரு வினையால்வரும் - இம்மாயாசரீரம் இவனைவந்து பொருந்துமிடத் திவன்செய்த புண்ணியபாவங்களுக் கீடாகவந்து பொருந் துவ தொழிந்து தானாகவந்து கூடமாட்டாது,—

இருவினையு முருவாலன்றி மருவாது - அப்புண்ணிய பாவமுண்டா மிடத் தொருமாயா சரீரமுண்டா யதிலுண்டாகிய திரிவித கரணங்களா லிவன்செய்ய வுண்டாவதொழிந்து தானே யுண்டாகாது. ஆகையால்,—

இவற்றின் முந்தியதேதோ - இம்மாயாமலங் கன்மமல மிரண்டினும் வைத்துக்கொண் டிவனைமுந்திவந்துகூடியபாசமெதுதான். இதன்றியும்,—

வந்தனைவதற்கோரேதுவேண்டும் - இப்பாசங்கள் நடுவேயோர்காலத் திவனை வந்து பொருந்துமென்பதற் காதியிலிவனுக்கு மலமென்பதொன் றுண்டாயதுகாரணமாக வந்து கூடிற்றென்று சொல்லவேண்டும்,—

தானியல்பென்னின் - அப்படி மலமென்பதொன்றில்லை இப்பாசந்தா னடுவேவந் திவனைப் பொருந்திற்று வெள்ளைப்புடவைக் கழுக்கேறினாற் போலியல்பாகவந்து பொருந்துமென்று நீ சொல்லில்,—

வீடுற்றவரினுங் கூடக்கூடும் - மாயாகன்மங்கணீங்கி முத்தியைப் பெற்றிருப்பவரிடத்து மாயாகன்மங்களியல்பாகவந்துபொருந்தவேண்டும்,—

ஈங்கிவைநிற்க - இவ்விடத்து நான் சொன்னதற் கோருத்தர முனக் குச் சொல்லப்பட்ட தில்லையாகையா லிவைநிற்க,—

நீங்காக்கருவிகள் கொண்டறிவறியக் கண்டதுமன்றி - அநாதியில் உன்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கு மலசம்பந்தத்தை இம்மாயாகருவிகள்வந்து நீக்க அக்கருவிகளைக்கொண் டுன்னுடைய அறிவுசத்தாதி விடயங்களையறி ந்து வருவது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கையிலேயு மலமென்பதொன் றில்லை யென்றாய். இதன்றியும்,—

மருவியவுருவு துயில்பெறுங்காலை-அநாதியே இவனுக்கு மலமென்ப தொன்றில்லை நடுவே யியல்பாய்வந்து எய்திற்றென்று நீ சொன்ன இவ் வுடம்பில் துயில்கையில்,—

சிறுபொறித்தறுகட் கறையணற்சுடிகைத்துத்திக்கவெட்டுளையெயிற் றுரகக்கொத் தயல்கிடப்பினும் - உடம்பிற் சிறிதாயிருக்கும் பொறி யையும் தறுகண்ணினையும் தலையிற்றுத்தியினையும உள்ளே துளையாயிருக் கும் பற்களில் நஞ்சினையுமுடைய பாம்பின் கூட்ட மொருபக்கத்தில் வந்து கிடந்ததாயினும்,—

குவைதருநவமணி யொருபாற் றுதையினும் - கூட்டங் கூட்டமாக நவரத்தினங்க ளொருபக்கத்தின் மிகவுங் கிடந்ததாயினும்,—

பெருகார்வத்தினொ டச்சமுமணுகாக் கொச்சைமையென்னே - இவ்வி ரத்தினங்க ளிருக்கக்கண்டு மிகவும் பிரியம்வாராமலும் இப்பாம்புகள் கிடப் பதைக்கண்டுமிகவும் பயமவராமலுமிருந்த அறியாமை யென்னதான்,—

கருவியாவும் பிரிவுறு நிலையேல் - எல்லாக்கருவிகளு நீங்குகையினால் அவ்விடத்து விருப்புவெறுப்புக் காணப்பட்டதில்லையாலோ,—

பொறிபுலனாதி குறைவறநிறைந்துகாட்சியதளிக்குமுட்சியின் - பொ றியும்புலனு மாதியாயுள்ள கருவிகளெல்லா மொன்றிற் குறைவறநிறைந்து நின் றிவனுக்கறிவைக்கொடுக்க இவனறிவுசத்தாதி விடயங்களில் மூண்டு சீவிக்கையில்,—

முன்னர்க்கொடுத்தோ ராழிவிடுத்தவர் நாடிக்கொள்வோர்க் காணு துள்கி மீண்டுழித்தந்தவர்க் கண்டாங் கந்தமிலதனைத் தருகவென்னும பெருமதிபிறங்கும் - அரைநாழிகைக்குமுன் ஒருவன்கையி லொருமோதிரத்தைக் கொடுத் திம்மோதிரத்தைவிற்றுக்கொண்டு வாவென்று சொல்லிப் போகவிட அம்மோதிரத்தைக் கொள்வோரொருவராயேனும் காணு திம்மோதிரத்தை நம்முடைய கையில் வைத்துக்கொண் டிருக்கக் கடவோமல்லவென்று விசாரித்துன்னிடத்தின் மீண்டவன்றந்த மோதிரத்தைவாங்கி வைத்துக்கொண்டு பின்னையும் அரைநாழிகைக்குள் அம் மோதிரந் தந்தவரைக் கண்டு நான்முன் உம்முடைய கையில் விற்கத் தந்த விலைமதிக்க வொண்ணு மோதிரத்தைத் தருவீரென்று சொன்ன யுத்திப்பெருமை மிகவுமுண்டானதென்னதான்,—

அறிவிலாமை யென்றனை - அப்படி அவனுக்கு மயக்கம்வந்த தறியாமை கொண்டென்று சொலலில்,—

அது மலமாக்குறிகொளாள ரறைகுவரன்றே - அப்படியறியாமை யென்று நீ சொன்னது தன்னைக்காணும மலமாகக்கொண்டு திரிபதார்த்த நிச்சயம்வந்த பெரியோர் சொல்வார்,—

முத்திநிலைமறுப்பு.

அறிவுக்கறிவு செறியவேண்டின்றே - ஆன்மா அறிவேயாயிருக்கில் வேறோரறிவோடுசென்று கூடவேண்டுவதில்லை. இதன்றியும்—,

உண்மையி லிருமையு மொளியே யெனில் - முத்தியில் நீருநீருங் கூடினாற்போல் பதியும்பசுவுமிரண்டுங்கூடிப்பிரகாசமாயிருக்குமென்று நீ சொல்லில்,—

ஒரு தன்மையாக முன்சாற்றினரிலரே - அவன் சர்வஞ்ஞன், இவன் கிஞ்சிஞ்ஞன், அவன் பரிபூரணன், இவனேகதேசி, அவனின்மலன், இவன் மலசகிதன், அவன்பதி, இவன்பசு, இப்படியிருக்கையாற்சிவனையுமான்மாவையுமொருதன்மையாகக்கொண்டிதற்குமுன்ஒருவருஞ்சொல்வார்இலர்,

முன்டனன்றுடனென்றிய காலையின்ப மெய்துதற் கிலதுயிராதலின் - அநாதியிற் சுத்தமாயிருக்கும் ஆன்மாவைப் பின் கூடியவசுத்தங்கணீங்க முத்தியிற் சிவனோடுகூடி இன்பத்தை யநுபவிக்குமென்றாய். இம்மாயா கன்மங்கள் கூடுவதற்குமுன் ஆன்மா சிவனோடுங்கூடி நிற்கையில் இன்ப மநுபவிக்கக் கண்டோமில்லையே, ஆகையால்,—

நீயலைபொருத மாயாவாதியாயினை யமையு மருணிலை கேள் - நீயும் பிரமந்தானே குடாகாய மாகாயம்போல நிறைந்தவுடனீங்கியகாலத் திரண்டு பிரமமு மொன்றாய் நிற்குமென் றன்றே டடித்துக்கொள்ளப் பட்ட மாயாவாதி தானாய் விட்டாய், ஆகையால் நீசொன்னதெல்லா மமையும். மேற்றிருவருணிலைமையை நான் சொல்கிறேன் கேள் என்க. ()

பாடாணவாதிசங்கற்பம்.

மூல மலத்தாற் சாறு மாயை
கருமத் தளவிற் றருமுரு விறைவன்
செறிந்திரு பயனு நுகர்ந்திடு முயிர்க
ளிருளுறு மலத்திற் பருவரற் படுதலி
௫. னிடையிரு நோக்குந் தடைபட் டோரிற்
றுயருறு மதனாற் செயிருறு துன்பங்
கொத்தை மாந்த ருய்த்துறுந் துயில்போற்
காட்சி யென்னக் காணுத் துயர
மாட்சியை முத்தி யெனவகுத் தனரோ.

பெந்தநிலை.

(இ-ள்.) மூல மலத்தாற்சாறுமாயை-அநாதியே ஆன்மாக்களுக் காணவமலமென்ப தொன்றுண்டு அம்மலத்தைப்போக்கு நிமித்தமாக மாயை இவனைவந்து பொருந்தும்,—

கருமத்தளவிற் றருமுரு விறைவன் - ஆன்மா முன்செய்த கன்மத்துக் கீடாகச் சரீரங்களைக் கர்த்தா கொடுப்பன்,—

செறிந்திருபயனுநுகர்ந்திடுமுயிர்கள்-அச்சரீரங்களைப்பொருந்தித்தங்களுக்குண்டானபுண்ணியபாவங்களிரண்டனையுமுயிர்கள் புசித்துவரும்,—

இருளுறுமலத்திற் பருவரற்படுதலின்-இப்படி யநுபவித்துவருமிடத் தாணவமலத்தினால் மறைப்புண்கையால்,—

இடையிரு நோக்குந் தடைபட்டோரின் றுயருறும்-முன் கண்டுவந்த கண்ணடுவே காசமேலிட்டாற் காணுதிருந்த கண்ணுடையாரைப் போல் அவத்தைப்படும்,—

அதனாற் செயிருறுதுன்பம்-அப்படியவத்தைப்பட்டு வரலாற் குற்றமுடைத்தாகிய பிறவித்துன்ப மேன்மேல் உண்டாகும்,—

முத்திநிலை.

கொத்தைமாந்த ருய்த்துறுந் துயில்போல் - அஞ்ஞானிகளாம் ஆன்மாக்களெல்லா வவத்தைகளு நீங்கி அதீதத்தில் அழுந்திக் கிடக்குந் தன்மைபோல்,—

காட்சியென்னக்காணுத்துயர மாட்சியைமுத்தி யென வகுத்தனரோ - அவ்விடத்துச் சுட்டிக்கணுங் காட்சியுமில்லையாய்ச் சுகதுக்கவனுபோகங்களு மில்லையாயிருக்கும் நிலையை முத்தியென்றுசொல்வர் என்க. (எ)

நிராகரணம்

வகுத்துரை பெருகத் தொகுத்திடு முத்தி
நன்று நன்றிரு ளொன்றிய மலத்தா
முளத்திற் குறுபொறி செறிபுல னுகர்தல்
விளக்கிற் றிகழு மேன்மைய தன்றே

௫. கருவிக ளகல்வுழி மருவிய துயரமு
நன்றென லாகுந துன்றிய படலத்
திடைதடைப் பட்ட சுடர்விழி மாந்தர்
படல நீங்குதல் கடனு தலினே
காட்சி யென்னக் காணுத் துயர
௧௦. மாட்சியை முத்தி யெனவகுத் துரைக்கிற்
கரணு பாவ மரணங் கருமர
மேய்ந்தவர் முத்தி சேர்ந்தவ ரன்றே
யனைய கதிக்கோர் முனைவரும வேண்டா
தனிதரு துயர மெனுமிது திடமே
௧௫. பாடா ணத்திற் கூடா முத்தி.

பெந்தநிலைமறுப்பு.

(இ-ள்.) வகுத்துரைபெருகத் தொகுத்திடுமுத்திகன்றுநன் றிருளொ ன்றியமலத்தாம் - சொல்லைப்பலவாகவகுத்துச்சிலதிருஷ்டாந்தங்களையுஞ் சொல்லிமுடிவில்யான் மலத்தோடுங்கூடிநிற்கும் கேவலக்கிடையைமுத்தி யென்று நீசொன்னது நன்று, இப்படி யொருவருஞ் சொல்வாரிலர்,—

உளத்திற்குறுபொறி செறிபுலனுகர்தல் விளக்கிற்றிகழு மேன்மைய தன்றே - சகலத்தி லான்மாவுக்குப் பொருந்தப்பட்ட இந்திரியங்கள் காட் டாக அவ்வான்மாசெறிந்திருக்குஞ்சத்தாதிவிடயங்களைப்புசித்துக்கொண்டு வருவது கண்ணுக்கு விளக்கினது காட்டாகக் கண்டுவரும் தன்மைபோலு மாகையாற் சகலங் குற்றமாகச்சொன்னாய்,—

கருவிகளகல்வுழி மருவியதுயரமு நன்றெனலாகும் - விளக்குப்போல் இவனுக்குக் காட்டும கருவிசணியங்களை விடத் தாணவமலத்தி லழுந்திக் கிடக்கும் கேவலமு முன்னீசொன்ன சகலம்போல் நன்றென்று சொல்ல லாகும். அஃதெதுகொண்டென்னில்;—

துன்றியபடலத் திடைதடைப்பட்ட சுடர்விழிமாந்தர் படலநீங்குதல் கடனுதலினே - மிக்கபடலத்தினால் நடுவே காட்சி தடைப்பட்ட கண்ணையு டைய ஆன்மாக்களுக்குப்பின்னொருகாலத்தில்ஔடதப்பிரயோகங்களினால் அக்கண்ணின்படலநீங்குவது முறையா யிருக்கையாலெனக்கொள்க,—

முத்திநிலைமறுப்பு.

காட்சியென்னக் காணுத்துயர மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்துரைக் கின் - சுட்டிக்காண்டற்கொரு காட்சியுமின்றிச் சுக துக்கங்களினநுபவ மின்றியிருக்கு மிதை முத்தியென்று நீ பலவாறுவகுத்துச்சொல்லில்,—

கரணுபாவ மரணங்கருமர மேய்ந்தவர் முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - கர ணங்களின் பிரிவைப்பொருந்திய ஆன்மாக்களில்மரணத்தையடைந்தாருங் கருவையடைந்தாரும் மரவர்க்கங்களைப்பொருந்தினருமிவர்களனைவருமுத் தியைப் பெற்றவரோயாகவேண்டும்,—

அனையகதிக்கோர் முனைவரும்வேண்டா-அப்படிப்பட்ட முத்தியைப் பெறற்கோ ராசிரியனும் வேண்டுவதின்று,—

தனிதருதுயா மெனுமிதுதிடமே - இம் முத்தியெல்லாக்கருவிகளு நீங்கி ஆணவத்தோடெங்கூடி யொன்று மறியாமற்கிடக்கிற்;கேவலத்துயர மென்பது தப்பாதாகையால்,—

பாடாணத்திற் கூடாமுத்தி-கல்லுப்போலொன்றுமறியாமற்கிடப்பது முத்தியென்று சொல்லப்படாது என்க. (அ)

பேதவாதிசங்கற்பம்.

ஈசன தருளாற்பாசத் தொகுதி
செறிவுறு செம்பிற் களையுறு களிம்பு
குளிகை தாக்க வொளிபெற் றூங்கு
நித்த சுத்த முத்த ராக
ரு. வைத்தன ருலகின் மறைவல் லோரே.

(இ-ள்.)செறிவுறுசெம்பிற்கறையுறுகளிம்புகுளிகைதாக்கவொளிபெற்றூங்கு ஈசனதருளாற் பாசத்தொகுதி குகைக்குள் செறிந்தசெம்பினிடத் துண்டான கரிய காளிதமானதிரதகுளிகை சென்று கூடினவிடத்து அக் காளிதங்கெட்டுப் பத்துமாற்றுப்பொன்னாந் தன்மைபோற் பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கட்குக் கர்த்தாவின் காருண்ணியத்தான் ஆணவ மாயை காமிய மென்று சொல்லப்பட்ட மலக்கூட்டங்கெட்டு,—

நித்தசுத்தமுத்தராக வைத்தனருலகின் மறைவல்லோரே - அழியாத தாய் நின்மலமாயிருக்குமுத்தியைப்பெற்றுப் பெறுவானும் பேறுமாயிருப் பார்களென்று சொல்லிவைத்தனருலகத்தின்கண் வேதத்தினுண்மையை யறிந்த பெரியோர் என்க. (கூ)

நிராகரணம்.

மறைக ளாகமத் துறைகண்மற் றெவையும்
நாசமில் பதிபசு பாசமென் றுரைத்த
லயர்த்தோர் குளிகைச் சயத்தாற் றும்பிரக்
காளித நாசம் பாசத் தேய்த்தல்
ரு. கூடா தன்றியுங் குளிகை சேருண
நீடா தழித்த நிலைநிலை யாதலிற்
பேத வாத மோதுதல் பிழையே
யின்னு மின்னுயி ரோமங் குளிகை
தன்னி லங்நியந் தருவது திடமே
கо. வீடித் திறனிற் கூடக் கூடா.

(இ-ள்.) மறைகளாகமத்துறைகண்மற்றெவையும்-நான்குவேதங்களு மாகமங்களு மவற்றின் வழிநூலாகிய புராணங்களுஞ் சாத்திரங்களும்,—

நாசமில்பதிபசு பாசமென்றுரைத்தல்-பதிபசுபாசங்களுக் கழிவில்லை யென்று சொல்வது,—

அயர்த்தோர் குளிகைச் சயத்தாற் றம்பிரக் காளிதநாசம் - மறந்திப் பொழு தோரிரதகுளிகையின் சாமர்த்தியத்தாற் செம்பிலுண்டாகிய காளிதங் கெட்டுப்போவதாக,—

பாசத்தேய்த்தல் கூடாத - பாசத்திற்கு நீ யுவமைகூறியது சாத்திரவிரோதம்,—

அன்றியுங்குளிகை சேருணநீடா தழித்தநிலைநிலை யாதலில் - அதுவல்லாமலும் இரதகுளிகை செம்பை நிலைநிற்கவொட்டாமல் அழித்துப் பொன்னாக்கிய திருஷ்டாந்தநிலை யுனக்குத் தாஷ்டாந்தநிலையாகையால்,—

பேதவாத மோதுதல்பிழையே - பசுமுதல்கெடாது பெறுவானும் பேறுமாயிருக்குமென்று நீ முன்கூறிய பேதவாதமும் பழுதாம்,—

இன்னுமின்னுயி ரோமங்குளிகை தன்னிலங்கியந்தருவதுதிடமே-இதுவன்றிச் செம்பு தன்னைச்சுத்தமாக்கிய குளிகையுமாகாமல் தன்றன்மையுங்கெட்டு நடுவே பொன்னாந்தன்மைபோல், இவ்வான்மாவுந் தன்னைச் சுத்தமாக்கிய சிவ சொரூபமுமாகாமல் தன்தன்மையுங்கெட்டுவேறொரு சொரூபமாகவேண்டுகையாற் குற்றமுண்டென்பதுதப்பாது,—

வீடித்திறனிற் கூடக்கூடா - முத்திநிலை செம்பு மிரதகுளிகையும் போலுமெனக் கூறிய வகையிற்கூடுமென்ப தாகாது என்க. (௧0)

சிவசமவாதிசங்கற்பம்.

பாசமும் பசுவு மீசனு மென்றிம்
மூவகை யுணர்வுந் தான்முதன் மையவாய்ப்
பாச வைம்புலன் றேசுற வுணர்த்தப்
பசுத்தனி ஞானம் புசித்திடு மன்றே
௫. யினைய ஞானம் பிறிவுற வெரியாச்
செந்தழ றருநெறி யநதமி லுயிரு
மறிவா யொன்று மறியா தன்றே
யிவ்வா றொழுகு மேனை யுயிர்க்கு
முன்னோன றனது முதிரொளி ஞான
௧0. மறியாப் பச்சைச் சிறுபுழுக் கவர்ந்த
வண்டென வுயிரைக் கொண்டிடு முயிரது
தன்னை நோக்கித் தானது வாகி
யைவகைத் தொழிலு மெய்வகை யுணர்வும்
பிரியா வாறு பெற்றுத்
௧௫. திரியாப் பெரியோர் திரட்சிசேர்ந் திடுமே·

பெத்த நிலை.

(இ-ள்.) பாசமும் பசுவுமீசனுமென்றிம் மூவகையுணர்வுந்தான்முதன்மையவாய் - பதி பசு பாச மூன்றினுக்கும் பதிஞானமென்றும் பசுஞான

மென்றும் பாசஞானமென்றுங் கூறப்பட்ட ஞானங்கள் அநாதியே முதன்மையா யிருக்கையால்,—

பாச வைமபுலன் றேசுற வுணர்த்த - பாசஞானமாகிய இந்திரியங்கள் அவ்விடயங்களை மயக்கமற வறிவிக்க,—

பசுத்தனி ஞானம புசித்திடு மன்றே - ஒப்பில்லாப் பசுஞானம் விடயங்களைப் புசிக்கும்,—

இனையஞானம் பிறிவுற வெரியாச் செந்தழறகுநெறி - இவ்விரண்டு ஞானங்களு நீங்கியவிடத்துக் கொழுந்து விட்டெரியாமற் கிடக்குஞ் செந்தீயையொக்குமென்னலாம,—

அந்தமி லுயிருமறிவாயொன்று மறியாதன்றே-அவத்தையிலழிவில்லாதிருக்கு மான்மாவு மறிவாயிருக்கையிற் சுட்டியறிதற் காகாது,—

முந்தி நிலை.

இவ்வாறுழரு மேனையுயிர்க்கு - இப்படி நாடோறுங் கேவலசகலப்பட்டுவரு மான்மாவுக்கு,—

முன்னேன்றனது முதிரொளிஞானம - மூன்று முதற்குள் முற்பட்டுக்கிடந்த அறிவாயிருக்கும் பதிஞானம்,—

அறியாப் பச்சைச் சிறுபுழுக் கவர்நத வண்டென வுயினைக்கொண்டிடும் - ஒன்றுமறியாமற் கிடக்கும பச்சை நிறத்தையுடைய சிறியபுழுவைவந் தெடுத்துக்கொண்ட வேட்டுவன்போ லொன்றுமறியா ஆன்மாவைவந்தெடுத்துக்கொள்ளும்,—

உயிரது தன்னை நோக்கித் தானதுவாகி - புழு அவ்வேட்டுவனை நினைந்திருநதவ்வேட்டுவன் சொரூபமேயானாற்போல் ஆன்மாவுமச்சிவத்தியானம்பண்ணி யச்சிவசொரூபமாகி,—

ஐவகைத்தொழிலு மெய்வகை யுணர்வும் பிரியாவாறு பெற்று-வேட்டுவனாகியபுழு அவ்வேட்டுவன்செய்யுந் தொழிலுஞ்செய்ததன் சொரூபமுநீங்கா ததன் கூட்டத்தோடுங் கூடியிருந்த தன்மைபோல் இவ்வான்மாவும் பஞ்சகிர்த்தியமுஞ்சர்வஞ்ஞத்தையுந்தன்னைவிட்டுநீங்காவாறடைந்து,-

திரியாப் பெரியோர் திரட்சி சேர்ந்திடுமே-முன்.இவ்வறிவுந் தொழிலும் பெற்று நீங்காதிருக்கும் பெரியோர் கூட்டத்தொடுங்கூடிநிற்கும் என்க. ()

நிராகரணம்.

சேர்ந்த மும்மை வாய்ந்த ஞானமு
மொருகா லன்றித் தெரிவுற நிற்கி
லொண்பொருள் காணும் பண்பினுக் கொருகாற்
பருதியு மதியு மெரிதரு விளக்கும்
ரு. வேண்ட லின்றே காண்டகு காலை
யொன்றொன் ருக நின்றறி வுறுமெனி
லநதிய மறியா மன்னுயிர் பொறிபுலன்

றுமேரு வறியா தலைவர்க்குலகினை
யாரு வறிவா லறியவேண டின்றே
கo. கொழுந்தழ றகுமெனி லழுந்திடு மவத்தையிற்
றிரியாத் தலைவர் தெரியாத் தன்மைவந்
தெய்த லாகா மெய்யுறு பொருட்கு
முன்னர்க் கிடங் தன்னென வெடுத்த
வேட்டுவ னியல்பு கூட்டல் பெறாதே
கரு. வண்டிறும் பெடாவுட் கொண்டது தனக்கு
மந்திர வாதந் தந்தது மிலதே
யெடுத்திடு மதனு லடுத்ததென் றறையிற்
கருமயிர்க் குட்டி யிருசிறைப் பறவை
யாயின தெடுத்த தாயர்சாற் றிலரோ
உo. பிறவிப் பேதத் துறையிவை கிடக்க
வேயு மித்திற னுயுங் காலை
யோகத் தருநி யாகத் தருமே
ஞான மின்மையென் றோதுவ தெவனெனி
லுயிரு முணர்வும பயிலுத லின்றி
உரு. வேட்டுவ னுருவ மென்புழு வுணர்வு
கூட்டுத லாலுருக் கூடுத லானு
முத்தியி லிறையிற் பற்றுத லின்றித்
தன்னுரு வணைந்த பின்னத னுணர்வு
மாறுத லானு மூறுடைத் தன்றே
௩o. யீசன தியல்பரு ளெய்துயி ரியற்றல்
பேசுத றவறெனப் பெருமறை யறைய
வைந்தொழி லுயிருந் தநதிட றருமே
யாவதென் முன்னு ளுவலர் பெருமான்
பண்டொரு முதலை யுண்ட மைந்தனை
௩ரு. வரவழைத் தனனென் றுய்பிழைப் பிலதநூஉந்
தந்திட வேண்டு மென்றன னன்றே
யின்னவை கிடக்க முன்னவன் றன்மை
யெய்தின ரெல்லாச் செய்தியுஞ் செய்வ
ரிரும்பெரி யெய்தித் தருஞ்செய றகவெனிற்
சo. பொருணிலை கிடக்க வொருதிட் டாந்தப்
பேறே யாயிற் சீறுக் கதுவிய
புனலொரு புடைசேர் கனறகு மாயினும்
வேறொரு பொருளை நீறுக் கிலதே
நெருப்பெனு மிதனி னுருத்தனி காட்டுக
சரு. வங்கியு மொன்றிற் றங்கி நின்றலது
தன்றொழி னடத்தா தென்றறி யினிநீ
யிரும்பனற் செய்தி தரும்பரி சுளதோ
வதுவெனோ ரலகை பொதிதருங் காலை

யதன்செய லனைத்து மிவன்செய லாமா
௫௦. லவனிவ னாகி யிவனவன் செய்திக்
கென்னவை யென்னிற் பின்னுறு செயலு
மதன்செய லன்றி யிவன்செய லாகி
யிவன்செயல் பேயின் றன்செய லாகி
யிருந்த வாவெனத் தெரிந்திட வேண்டுந்
௫௫. தெரியா தாகிற் புரியிற் கடுங்கன
லெரிந்த தென்னு மிதுதகு மன்றியு
மவனிவ னாகி யிவனவன் செய்தி
யென்று செய்வா னென்றிய மதத்தா
யெல்லா மறிதல் செல்லா துயிர்கள்
௬௦. சிற்றறி வெனுமிச் சொற்றவ றாகு
மென்பதெ னலகை தன்பத மடைந்தோர்
கொண்ட வாறு கண்டன மென்னின்
றூங்கை யந்தருற் றோங்கிய குணங்குறி
செய்வதெ னின்னும் பௌவமுற் றழுந்தினு
௬௫. நாழி கொள்ளா தாழியி னலைபுன
லதனாற் கருத்து முதலுள தாக
வேண்டு மன்றே யீண்டினி யமையு
மெல்லா மெனுமிச் சொல்லாற் படும்பொரு
ளனைத்துந் தாக்கா தனிப்பரத் துற்றவர்க்
௭௦. கெவ்வகை யுணர்வு செய்வதென் செப்புக
வொன்றி னொன்று மொன்று துலகி
னின்ற போதுயிர் நேரா மன்றே
முத்தி யுற்ற நற்றவ ரவையிடை
சேர்வ றொன்றனை சார்தரு முத்தி
௭௫. சாலோக் கியமோ சாயுச்சிய மெனிற்
பந்த முற்ற நதல கழித்த
வறிவினோ டறிவு பிரியாப் பெற்றி
வேண்டு மென்றதற் கீண்டிவ ரிவ்வா
றிருப்ப ரென்பதற் குருத்தான் வேண்டு
௮௦. மண்ணல தருளி னண்ணி யிருப்பினுஞ்
சீவன் முத்தரென் றோதின ரகன்று
நீங்கியு முருவ நீங்கா தாயி
னோங்கிய முத்தி யாவதென் னுரைக்க
செடியுட லுறுகாக் குடிலை கொடுக்குமென்
௮௫. றோதினை நீயே பேதாய் பகட்டுற
லொளிர்சினை முச்சித் தளிரொடு மிதுதகு
மிச்சா ரூப நச்சின ரொன்னின்
மும்மலத் தேது மின்மைய தன்றே
யிதுவளர் முத்திப் பதமென வியம்புவ
௯௦. ரீங்கிவை நிற்க

பேத்தநிலைமறுப்பு.

(இ-ள்.)சேர்ந்த மும்மை வாய்ந்த ஞானமு மொருகா லன்றித் தெரிவுற நிற்கில்- இங்ஙனங் கூடிவரும் பதி பசுபாச மென்னு மூவகைஞானமு மொக்கக்கூடிநின்றே யொருமுதலறியப்படவேண்டுமாயின்,—

ஒண் பொருள்காணும் பண்பினுக் கொருகால் - கண் அழகியபதார்த்தத்தி லொன்றைக் காணவேண்டி விசாரிக்குமிடத்து,—

பருதியு மதியு மெரிதரு விளக்கும் - ஆதித்தனாயினும் சந்திரனாயினும் எரியும்விளக்காயினும்,—

வேண்ட லின்றே காண்டகு காலை-ஒன்று காட்டக் காண்பதொழிந்து இவை மூன்றுங்கூடிநின்று காட்டக் கண்ணொன்றைக் காணவேண்டுவதன்று; ஆகையால் மூன்றுஞானமுங் கூடியறியுமென்றதாகாது,—

ஒன்றொன்றாக நின்றறி வுறு மெனில் - அப்படியன்றாகாணும், தனித்தனியேநின் றொவ்வொருவிடயம் அறியுமென்று நீசொல்லில்,—

அந்நிய மறியா மன்னுயிர் - நிலைபெற்ற ஆன்மாவுக்கு விடயங்கள் வேறாயிருக்கையால் -பசுஞானந்தானாகவொருவிடயமுமறியமாட்டாது,—

பொறி புலன் றானே வறியா - பாசஞானம் சடமாகையா லொரு விடயமுமறியாது,—

தலைவர்க்குலகினை யானுவறிவா லறியவேண்டின்றே - பதிஞானமநாதியே போறிவாகையால்விடயம்புதிதாகச்சுட்டி யறியவேண்டுவதின்று,—

கொழுந்தழ றகுமெனி லழுந்திடு மவத்தையில் - கருவிகணீங்கி ஆணவத்தான்மறைக்கப்பட்டிருக்குமவத்தையில் ஆன்மா எரியாமற்கிடக்குங்கொழுந்தீயை யொத்திருக்கு மாகில்,—

திரியாத் தலைவர் செறியாத் தன்மைவந் தெய்த லாகா - ஒருகாலத்து மிவனை விட்டு நீங்காக் கர்த்தாவை யிவனறியாதிருக்குமுறைமை இவனுக்குண்டாகாது,—

ஆன்மா பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யுமென்பதை மறுத்தல்.

மெய்யுறு பொருட்கு முன்னர்க் கீடந் தன்னென வெடுத்த - சிவனோடொன்றுபட்டு முத்தித்தன்மைக்கு முன்னொன்று மறியாமற் கிடந்த பச்சைப்புழுவைத் தன்சொரூபமாகவேண்டுமென் றெடுத்த,—

வேட்டுவ னியல்பு கூட்டல் பெறாதே - வேட்டுவனியல்பு உவமையாகக் கூட்டிக்கூறுவது பெறாது,—

வண்டிறும் பெடாவுட் கொண்டது தனக்கு மந்திர வாதந் தந்தது மிலதே - இவனிவ்வான்மாக்களுக்கு மந்திரவுபதேசஞ்செய்துதற்சொரூபமாக்கினாற்போல வேட்டுவன் புழுவையெடுத்ததற்கு மந்திரவுபதேசங் கூறித் தற்சொரூபமாக்கியதாகக் கூறப்படாது. ஆகையால் நீ வேட்டுவனையும் புழுவையு முத்திக் குவமைகூறியதாகாது,—

எடுத்திடு மதனை லடுத்ததென் றறையில் - அப்படியன்று காணும், அவ்வேட்டுவன்சென் றெடுத்ததுதானே யுபதேசமாகப் புழு தற்சொரூப மாயிற்றென்று நீ சொல்லில்,—

கரு மயிர்க்குட்டி யிருசிறைப் பறவை யாயினது-கருமையான மயிர்க் குட்டிபபுழு பெரிய சிறகினையுடைய வண்டுப் பறவையாய் விட்டது,—

எடுத்த தாயர் சாற்றிலரோ - அதற்கொரு தாயாய்வந் தெடுத்ததுப தேசமாய்ப் பறவையாய்விட்டதென்றொருவருஞ் சொல்வாரிலர்,—

பிறவிப் பேதத்துறை யிவை கிடக்க-ஆகையால் பச்சைப்புழு மயிர்க் குட்டியுங் கன்மத்துக்கீடா அச்சுமாறியது முத்திக் குவமைசொல்லப் படாது; இவை கிடக்க இதன்றியும,—

ஏயுமிந்திற ஞயுங் காலை யோகத் தகுதி யாகத் தகுமே - புழு வேட் டுவனுறற்போல் ஆனமாவுஞ் சிவசொரூபமானதை விசாரிக்கின் யோகத் திற்குச்சொலலலாமொழிநது ஞானத்திற்காகாது,—

ஞான மின்மையென் றோதுவ தெவனெனில் - இது ஞானமார்க்க மாகாதென்ற தெத்தாலென்னில்,—

உயிரு முணர்வும பயிலுத லின்றி-ஆன்மாவுஞ் சிவனுங்கூடியொன்று பட்டிருப்பதே முத்தியென்றிருக்கையில் வேறுபட்டிருக்குமென்று நீ சொன்னதன்றியும,—

வேட்டுவ னுருவ மென்புழு வுணர்வு கூட்டுதலா லுருக் கூடுத லானும் - வேட்டுவனுடைய சொரூபத்தை மெல்லிய புழுவினுடையநினை வானது கூடுதலால் உனக்கு முத்தியிலொருசரீரங்கூடலாலும,—

முத்தியி லிறையிற் பற்றுத லின்றி - முத்தியிற் கர்த்தாவினிடத்துக் கூடியிருத்தலன்றி வேறாயிருக்குமென்று சொன்னதோடமன்றியும்,—

தன்னுரு வனைந்த பின்னத னுணர்வுமாறுத லானும் - புழுவேட்டுவன் சொரூபத்தைப்பெறறபின்முன்னுண்டானவறிவதற்கில்லாமையாலும்,—

ஊறுடைத் தன்றே - இந்த ஞானத்தா லுண்டாகிய முத்தியென்று கூறுவதாகாது,—

ஈசன தியல்பரு ளெய்துயி ரியற்றல் - கர்த்தாவுக்குண்டாகிய பஞ்ச கிருத்தியங்களைத் திருவருளைப் பெறற ஆன்மாக்கள் செய்யுமென்று,—

பேசுத றவறெனப் பெருமறை யறைய - சொல்வதுங் குற்றமெனப் பெரிய வேதம சொல்லின்,—

ஐந்தொழி லுயிருந் தந்திடற்குமோ-கர்த்தாவாற்செய்யும் பஞ்சகிருத் தியங்களையும ஆனமாவினாற் செய்யப்படுமென்பது தகாது,—

ஆவதென் முன்னு ளாவலர் பெருமான் பண்டொரு முதலை யுண்ட மைந்தனை வரவழைத்தனனென்றாய் - அப்படி சொல்வதென்னதான்? முற் காலத்தில் நம்பியாரூரர் முதலைவிழுங்கிய பிள்ளையை வரவழைத்தாரிலரோ வென்றுசொன்னாய்,—

பிழைப்பில தருவுந் தந்திடவேண்டு மென்றனரன்றே - அப்படிக் கூறியதுந் தவறன்று "உரைப்பாருரையுகந் துள்கவல்லார் தங்களுச்சியா- யரைக்காடரவா வாதியுமந்தமுமாயினாய்-புரைக்காடுசோலைப் புக்கொளியூ ரவிநாசியே - கரைக்கான் முதலையைப் பிள்ளை தரச்சொல்லு காலனையே." என்னுந் திருப்பாட்டால் அப்பிள்ளையைத்தர வேண்டுமென்ற தொழிந்து தாமே வரவழைத்த தின்றாகலால் திருவருளைப்பெற்ற ஆன்மாபஞ்சகிருத் தியஞ் செய்யுமென்ற தாகாது,—

இன்னவை கிடக்க முன்னவன் றன்மை யெய்தினர் - இவையெல்லா நீ கூறியவை; அவைகிடக்க கர்த்தாவின்றிருவருளைப் பெற்றோரோ,—

எல்லாச்செய்தியுஞ் செய்வா - கர்த்தாசெய்யும் சிருஷ்டிமுதலாய கிருத் தியங்கள் செய்வர். அஃதென்போ லென்னின்,—

இரும்பெரி யெய்தித் தருஞ் செயற்கை வெனில் - இரும்பு தீயைப் பொருந்தி அதன் சொரூபத்தைத் தானும் பெற்று அதன் றொழிலையுஞ் செய்ததுபோ லென்னின்,—

பொருணிலை கிடக்க வொரு திட்டாந்தப் பேறேயாயின் - திருவருளைப் பெற்ற நம்பியாரூராற் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யப்பட்ட தின்றென்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கையால் அதுகொண்டிரும்புந்தீயும் போலெனத் திருஷ்டாந்தத்தாற் சாதிக்கில்,—

சீறுக்கதுவிய புனலொரு புடைசேர் கனறகுமாயினும் - ஆரவாரித் துச்செல்லுந் தண்ணீர் தீயையுற்றுறக்கியமாயிருந்ததாயினும்,—

வேறொரு பொருளை நீறாக்கிலதே - தீயைச்சேர்ந்த இரும்பு போல, இவ்வெந்நீர் வைக்கோல முதலியவற்றைச் சுட்டெரிக்காது அது தண்ணீரோடு நிற்றலிற் சுட்டதில்லை காணும், தனித்து நிற்கிற்சுடு மென்பையாயின்,—

நெருப்பெனுரிதனி யுருத்தனி காட்டுகே - தீயென்னு மிப்பூத வடிவந் தனித்துநின்று தன்றொழிலைச் செய்யாது. எங்கேனுந் தனித்துக் காரியப்பட்ட துண்டாயிற் காட்டு,—

அங்கியுமொன்றிற் றங்கி நின்றலது தன்றொழி னடத்தாதென் றறி யினி நீ - தீயு மொன்றைச் சார்ந்து நின்றலலது தன்றொழிலைச்செய்யா தென்றறி; ஆகையால்,—

இரும்பனற்செய்தி தருமபரி சுளதோ - தீ யிரும்பைச் சார்ந்து நின்றே தன்றொழிலைச்செய்வதொழிந்து இரும்புத் தீத்தொழிலைச் செய்த துண்டோ. ஆகையாற் றிருவருளைப் பெற்றோர் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்வ தொன்றதமையாது,—

அதுவெனோ ரலகைபோதிதருங்காலை-ஒருவனையொருபசாசு பிடித்த விடத்து,—

அதன்செயலனைத்து மிவன்செய லாமால் - அப்பசாசின் செயலெ லாத்துமிவன்செயலாகக் காணப்பட்டதோ வின்றோ, ஆகையால் அருளைப் பெற்றோர் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வரென்பையாயின்,—

அவனிவனாகி லிவனவன் செய்திக்கென் - அச்சிவ னிவ்வான்மாவா யிருந்து தன்றொழிலைச் செய்தானாகில இவ்வான்மா அச்சிவனுடைய தொழிலைச் செய்வ தெதனாற் பொருந்தும்,—

அவை யென்னில் - அத்தொழில்களைச் செய்தற் கிவ்வான்மா வுரித் தென்பையேல்,—

பின்னுறு செயலு மதன்செயலன்றி யிவன்செயலாகில் - ஒருவனைப் பேய்பிடித்துவிட்டு நீங்கியபோதிவன்செய்தனவெலலாமிவன்செயலாமோ அஃதெல்லாம் பேய்ச்செயலாகா திவன்செயலேயாயின்,—

இவன்செயல் பேயின்றன் செயலாகி யிருந்தவாவெனத் தெரிந்திட வேண்டும் - அப்படி யிவனுக்குப் பேய்பிடித்தபோது செய்தனவு மறிய வேண்டும், அறியப்படாததென் னென்பையாயின்,—

தெரியாதாகில் - அப்படி இவனுக்குப் பேய்பிடித்தபோதுசெய்தவை அறியப்படாதெனின்,—

புரியிற்கடுங்கன லெரிக[illegible]தெய்வுமிதுதகும-புரியினிடத்துக்கொடிய தீயேகூடிநின்று தன்தொழிலைச்செய்கதுபோற் சிவனுமான்மாவினிடத்தி னின்று தன்தொழிலைச் செய்ததொழிந்து ஆன்மா சிவனது தொழிலைச் செய்யாது,—

அன்றியு மவனிவனாகி லிவனவன்செய்தி - இஃதன்றியும் அச்சிவ னொருகாலத்தும் சநநமரணமில்லாதவன், இவ்வான்மா வொருகணப்பொழு திற் சநநமரணப்படுபவன், இப்படிப்பட்ட ஆன்மா அச்சிவனுடைய தொழிலைச் செய்தானுமாயினும்,—

என்றுசெய்வா னென்றிய மதத்தாய் - எக்காலத்திற்செய்து நிறை வேற்றுவான் உன்மத்தத்தோடே கூடியிருப்பவனே இதற்குத்தர முண் டாயிற்சொல்,—

ஆன்மாவிற்குசர்வஞ்ஞத்துவமுண்டென்பதைமறுத்தல்.

எல்லாமறிதல் செல்லா துயிர்கள் - இஃதன்றியும் சர்வஞ்ஞத்துவம் ஆன்மாவுக்குண்டென்றனை, எல்லாவற்றையு மறியும்பகுதி ஆன்மாக்க ளுக்குண்டாகாது. எல்லாவற்றையு மறிந்திருக்குந திருவருளிவனிடத்திற் பதிதலால் இவனுமெல்லாவற்றையு மறிவனென்பையாயின்,—

சிற்றறி வெனுமிச் சொல்தவறாகும் - இவ்வான்மா கிஞ்சிக்ஞனென் பதுபழுதாம்,—

என்பதெனலகைதன்பத மடைந்தோர் கொண்டவாறு கண்டனு மென்னில்-என்றுநீசொல்வதென்ன? பேயின்பதவியைப்பெற்றோர் அப்பே ய்க்குண்டாகியவருங்காலநிகழ்ச்சியெல்லாங் கூறக்கண்டோமென்னில்,—

மூங்கை யந்தருற்றேங்கிய குணங்குறிசெய்வதென் - ஊமையாயும் குருடனாயும் இருப்பவனொருவனை இவையெல்லாங் குறைவற்றிருக்கும் பேய்ப்பிடித்த விடத் தவனுவழங்கி கூறியதுமின்று. கண்டெரிந்தொன் றைக்கண்டதுமின்று. ஆகையால் பேயின்றன்மையெல்லாம் பிடியுண்டவ னுக்குண்டாகாது,—

இன்னும் பௌவமுற்றழுந்தினு நாழிகொள்ளாதாழியின் அலைபுனல்- இஃதன்றியு நாழியைக்கடலிற் பொருந்தியமிழ்த்தினும் அலையை யுடைய அக்கடல் நீரையெல்லாங் கொள்ளாது,—

அதனுற் கருத்து முதலுளதாகவேண்டும் - அப்படியிருக்கையினுற் பொறியோடுங்கூடியிருந்தாலும்-ஆன்மாவுக்குள்ள அறிவுண்டாவதொழிந்து கர்த்தாவுக்குள்ளவறிவெல்லா முண்டாகாதாகவேண்டும்,—

அன்றே யீண்டினியமையும் - அநாதியிலேயே இவ்வாறிருக்கையால் நீயிவ்விடத்தருளோடுங்கூடின ஆன்மா எல்லாவற்றையுமறியு மென்பதை இனிவிடுவாயாக. அஃதேனென்னில்,—

எல்லாமெனுமிச்சொல்லாற்படும்பொருளனைத்துந்தாக்காதனிப்பரத் துற்றவர்க்கெவ்வகையுணர்வு செய்வதென் செப்புக - சர்வமென்றசொல் லானுண்டாகிய பொருளனைத்திலுந் தோய்வுறநிற்கு மொப்பற்ற சிவனி டத்திற் பொருநதினவர்க் கெம்முறைமை சர்வஞ்ஞத்துவமுண்டானது, அவ்விடத்துச் செய்யுந் தொழிலேதுசொல. ஆகையாற் சிவனைப் பெற் றோர்க்குச் சர்வஞ்ஞத்துவமென்பதுகூடாது. இஃதன்றியும்,—

முத்திநிலையைமறுத்தல்.

ஒன்றினொன்று மொன்று துவகி னின்றபோதுயிர் நேராமன்றே - முத்தியில் ஆன்மாவுஞ் சிவமும் ஒன்றென்னிலொரு முதலில்லையாம், அவ்வாறு பரமுத்தியடையாமற் சரீரத்தைப்பெற்றுச் சீவன் முத்தனுயிரு க்குமென்னில்,அவ்வாறிருந்த ஆன்மாசிவனுக்குச்சமமாகாதே. ஆகையாற் பொருந்தாது. இஃதன்றியும,—

முத்தியுற்ற நற்றவரவையிடை சேர்வனென்றனை - முன்னே திருவரு ளைப்பெற்றோர் முத்தியைப்பெற்றிருக்கு நல்ல தவத்தினையுடைய பெரி யோர்கூட்டத்தினடுவே சென்றிருப்பானென்றனை,—

சார்தரு முத்தி சாலோக் கியமோ - இவ்வாறுபொருந்தினேனென்று கூறிய முத்தி சாலோக்கிய முத்தியைச்சொன்னுயோ,—

சாயுச்சிய மென்னில் - அப்படி யன்றுகாணும், நான் சாயுச்சியமுத்தி யைக்கூறினே னென்னில்,—

பந்தமுற்றகந்தலகழித்த வறிவினேடறிவு - ஆன்மாக்களைப்பொருந் தியமலங்களைப்போக்கிய கர்த்தாவோடு ஆன்மாகூடியவிடத்து,—

பிரியாப்பெற்றிவேண்டு மென்றதற்கு - பிரியாமலொன்றுபட்டிருக்க வேண்டுமென்ற வியல்பினுக்கு,—

ஈண்டிவ ரிவ்வாறிருப்ப ரென்பதற் குருத்தான்வேணடும் - இவ்விடத் தப்பரமுத்தியைப்பெற்றோர் முன் முத்தியைப் பெற்றிருக்கும் பெரிய ரோடுங் கூடியிருப்பாரென்கையால் இவர்க்குமொருசரீர முண்டாகவேண் டும். இஃதன்றியும்—

அன்னவைதருளி னண்ணியிருப்பினுஞ் சிவன்முத்தரென் றோதினர் - கர்த்தாவின திருவருளைப்பெற்றுப் பரமுத்தியையடையாம லிச்சரீரத்தோ டிருந்தாரேயு மவரைச் சிவன்முத்தரென்று நல்லோரூற்கூறப்பட்டனர். அப்படிக்கூறப்பட்டிருக்கையில்,—

அதன்று நீங்கியுமறுவ நீங்காதாயின் - இச்சரீர தொந்தனை விட்டுப் போய்ப்பரமுத்தியைப்பெற்றவிடத்தும்சரீரதொந்தனை நீங்காமலிருக்கின்,

ஓங்கியமுத்தி யாவதென்னுரைக்க - அதுமேலாம்பரமுத்தியாவதெப் படித்தான்சொல். அப்படியன்றுகாணும்,—

செடியுட லனுபோகத்துடிலே கொடுக்குமென் றோதினேயே-அம்முத்தி இவ்வசுத்த மாயாதேகம் பொருந்தாது, சுத்தமாயாதேகத்தைக்கொடுக்கச் சரீரத்தோடுங் கூடியிருப்பாரென்று நீகூறினமுறைமை,—

பேதாய் பகட்டுரலெளிச்சினை முப்பித்தனிரெனு மிருதகும் - வேம் பினடிக்கட்டை கைக்குமென்றறிந்துவிட்டு விளங்காநின்ற கொம்பினுனி யிற்றளிர்கைக்காதென்றுகொண்டதொக்கும். இஃதன்றியும்,—

இச்சாரூப சுச்சின ரென்னில் - சுவேச்சையினாலே எடுக்குஞ் சரீரத் தோடுங்கூடிப் பிரியப்பட்டிருந்தனரென்னின்,—

மும்மலத் தேது மின்மைய தன்றே - ஆகையால் முத்தியின் மலமா யாகன்மங்களிலொன்றேனு நீங்கிற்றின்றாம்,—

இதுவளர் முத்திபாதமெனவியம்புவர்-இப்படிச்சரீரத்தோடுங்கூடியிரு க்குமுத்தியைச்சாலோகாதியாகியபாதமுத்தியென்றுநல்லோர்சொல்வர்,—

ஈங்கிவைநிற்க - இவ்விடத்து நீ பழுதாகக்கூறிவருத பெத்தமுத்திகளை விடுத்து நான் சொல்வதுகேள் என்க. (கஉ)

சங்கிராந்தவாதிசங்கற்பம்.

நீங்கா தொளிருயிர்
விளக்கென நிற்கு மளப்புறு மறிவின்
றிறைவர்க் கேது மறியவேண் டின்றே
மன்னு மான்ம சந்நிதி யளவிற்
காந்த பசாசத் தேய்ப்ப வாய்ந்த
ரு. மெருட வியக்குஞ் செயலுறு பூட்டைப்
பலவகை யுறுப்பு மிலகிய தொழில்போ
லைம்பொறி புலனக ளின்புறு மன்றே
யினைய வாய்தலி னிகழ்தரு பயனவை
யந்தக் கரண முந்தி யுணர்ந்திடு
க0. மிவையகல் வழிஇயைம் பொறிபுல னிகழா

வுயிர்நீங் கிடி லுடல் செயலில தன்றே
யிவ்வகை வினையின் செவ்விதி நடத்தும்
பழமல நீங்க நிகழுங் காலை
யேற்றோர் முகவொளி தோற்றுங் கலனெனத்
கடு. தலைவன தருளுயி நிலவிடு நிலவக்
காட்டத் தங்கி மாட்டத் தங்கிய
தன்மையு மளத்துப புல்லையி னீப்பும்
போன்றது வாகித் தோன்றிடு மதனாற்
பசுகர ணங்கள் சிவகர ணங்க
உ0. ளாக மாறி யறிவு
மேக மாமுயி ரியானென றின்றே.

பெந்த நிலை.

(இ-ள்.) நீங்காதொளிருயிர் விளக்கெனநிற்கு மளப்புறுமறிவின்று - ஆன்மா நீங்காத பிரகாசத்தையுடைய விளக்கேபோற சுட்டறநிற்கும். அதுவிதுவென்று சுட்டியறியு மறிவிதற்கின்று,—

இறைவற் கேது மறியவேண் டின்றே - கர்த்தாவிகாரமில்லாதாகுகையால் அவற்கொன்றையு மறியவேண்டுவதின்று,—

மன்னு மான்ம சந்நிதி யளவிற் காந்த பசாசத் தேய்ப்ப வாய்ந்த வுயிருடலியக்கும் - காந்தம் விகாரமறநிற்ப, அதன் சந்நிதியிலிரும்பு காரியப்படுமாறுபோல் நிலைபெற்றவான்மா விகாரமறநிற்ப, அதன்சந்நிதியிற்பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயு உடலைக்காரியப்படுத்தும்,—

செயனூறு பூட்டைப் பலவகை யுறுப்பு மிலகிய தொழில்போல் - சமைக்கப்பட்ட நீரிறைக்கும் பூட்டையின் பலவகையாகிய அவயவங்களும் விளங்கப்பட்ட தொழில்களைச்செய்ததுபோல்,—

ஐம்பொறி புலன்க ளின்புறு மன்றே - பஞ்சேந்திரியங்களுஞ் சத்தாதிவிடயங்களை யநுபவிக்கும்,—

இனைய வாய்தலி னிகழ்தரு பயனவை யநதக் கரண முந்தி யுணர்ந்திடும் - இவ்விந்திரியங்கள் பொருந்தப்பட்ட விடயங்களை யறிவதற்குமுன் அந்தக்கரணங்களறியும்,—

இவையகல் வுழிஇ யைம்பொறி புலனிகழா-இவ்வந்தக்கரணங்கணீங்கினவிடத்துப்பஞ்சேந்திரியங்களோடுஞ்சத்தாதிவிடயங்கள்பொருந்தா,—

உயிர்நீங்கிடி லுடல்செய லிலதன்றே - பிராணவாயு நீங்கின விடத்து உடல் சேட்டையின்றிகிடக்கும்,—

இவ்வகைவினையின் செவ்விநடத்தும் - இப்படியான்மாவின் சந்நிதிமாத்திரத்திற்பிராணவாயுபிராரத்துவத்தைப்புசிப்பித்துக்கொண்டுநிற்கும்,

சுத்த நிலை.

பழமல நீங்கி நிகழுங் காலை - இவ்வாறுபிராரத்துவமநுபவித்துவருகையிலிவனுக்கநாதியாகிய ஆணவமலநீங்கவிருவினையொப்புஞ்சத்திநிபாதமும் வந்தவிடத்து,—

ஏற்றோர் முகவொளி தோற்றுங் கலனென - எடுத்துப்பார்த்தோர் முகத்தின் பிரதிபிம்பந்தோன்றும் கண்ணடிபோல்,—

தலைவனை தருளுயிர் நிலவிடும்-கர்த்தாவின் திருவருளான்மாவிடத்திற் பொருந்தும்,—

நிலவக்காட்டத்தங்கிமாட்டத்தங்கியதன்மையும்-இவ்வாறு திருவருள் பொருந்தவே விறகினிடத்து தீயைக் கொளுத்தினபோது அவ்விறகு கெட்டதீயைப்போலும்,—

அளத்துப் புல்வைபி னீப்பும்போன் றதுவாகித் தோன்றிடும் - உப்பளத்திற்போட்ட புல்லும் வைக்கோலும் கெட்டுப்போன தன்மைபோலு மிவ்வான்மாவுந் தன்னுண்மைகெட்டு அருட்சொரூபமாய்த்தோன்றும்,—

அதனாற் பசுகரணங்கள் சிவகரணங்களாகமாறி யறிவுமேகமா முயிரி யானெனதின்றே - அறிவிரண்டாய்நில்லாமலருளோடுங் கூடியொன்றும், பின் இவ்வான்மாவிற்கியானெனதென்பதின்று என்க. (கக)

நி ரா க ர ண ம்.

இன்றுன துரையி னன்றி யுயிரொளிர்
தீபம் போலத் தாபந் தரினிருள்
செறியுன தன்மையெ னறிவில தாகி
லொளியென வுரைத்தல் தெளிவதற் கேதாஞ்
டு. சந்நிதி யளவின் மன்னுஞ் செயலுடல்
காந்தம் போல வாய்ந்த தென்ற
தன்மையு முணராப் புன்மைய தன்றே
யுயிருட லியக்கிற் றுயில்பெறுங் காலைச்
செய்ததென் மனுதி யெய்துயிர் பொறிபுல
கo. னடத்த வாவியுஞ் சடத்தன வாயிற்
பூட்டையிற் பூணி கூட்டல் பெறாதே
புலனைம பொறியி னிலவிடு மென்றனை
யஞ்சு மொருகாற் றுஞ்சா தறிதற்
கழிவென் றருச்செழு மலரினை யொடுபலங்
கடு. கனிதரு வதுபோ லினையவை யைந்து
மொன்றொன் றாக நின்றறி வுறுமெனி
லொன்றின் பயனனி யொன்றறி யாதா
லிதுவே யல்லது கதுமென விருசெவி
யிருகூற் றொருகாற் றெரியாத் தன்மைவந்
உo. தெய்து மனுதியு மெய்யுயிர்ச் செயலுந்
தனக்கில தொருவர்க் கெனத்தெளி கிலையே
நோக்கு முகவொளி நீக்கா தானெனக்
கவருந் தன்மை முகுரம் போலக்
கொடுத்தது கோடற் கடுத்துண் டன்றே
உடு. காட்டத் தங்கி கூட்டக் கூடு
மிந்தனத் தியற்கை வெந்தழ றுங்கா

வுப்பளத் தடுத்த புற்பலா லங்கள்
சடத்த வேனுங் கொடுத்தது கொள்ளுந்
தன்மை யுண்டுனக் கின்மைய தன்றே
௩௦. யவமுறு கருவி சிவமய மாமெனக்
கூறினை யாகம் வேறுருக் கவரா
தென்பதெ னவைமுற் றுன்பந் துடைக்குந்
திருவருண் மருவ வுரியன வென்னி
லருளுரு மாயா விருளின தாங்கொல்
௩௫. சத்த பரிச ரூப ரசநறை
யெத்திறத் தினதரு ளியம்புக வன்றியு
நிறைந்து நீயாய் நின்றனை யேனு
மறைந்தைம் புலனும் வாரா யென்றுங்
கரண மெல்லாங் கடந்தனை யென்று
௪௦. மரணமை யைந்தி னப்புறத் தென்று
முன்னருட் டலைவர் பன்னின ரெனவு
மினையவை யொழிய வறிகுவ தெவ்வா
றென்ற நிற்கவிக் கொன்றிய வின்பங்
கூறுதற் குமருட் பேறினை யன்றே
௪௫. யேக முயிரறி வாக மொழிந்தனை
யிருபொரு ளொருமை மருவிய திலதே
யிவ்வகை கிடக்க மெய்வகை கேண்மதி.

பேத்தநிலைமறுப்பு.

(இ-ள்.) இன்றுனதுரையின் அன்றி - இப்பொழுது நீபலவாறுகூறிய பெத்தமுத்தியை விசாரிக்கு மிடத்து,—

உயிரொளிர்தீபம்போலத் தாபந்தரின் - ஆன்மாபிரகாசத்தையுடைய விளக்கேபோலத் தாவுதலை செய்யுமாயின்,—

இருள்செறியுந் தன்மையென்-அஞ்ஞானமாகிய விருள்கூடியதன்மை யென்னைதான்,—

அறிவிலதாகில் - அறிவில்லாமையாகில்,—

ஒளியென வுரைத்ததெளி வதற்கேதாம் - பிரகாசத்தைப்போல வென்றுசொன்ன திடப்பாடு. அஃதெவ்வாறும் விசாரித்தறி,—

சந்நிதியளவில் மன்னுஞ் செயலுடல்-ஆன்மாவின் சந்நிதியிற்பிராண வாயுகாரியப்படுத்த உடல்காரியப்பட்டுவரும். அஃதென்போலவென்னில்,-

காந்தம்போல வாய்ந்ததென்றதன்மையு முணராப்புன்மையதன்றே - காந்தத்தின் சந்நிதியில் இரும்புகாரியப்பட்டாற்போலென்று நீமுற்கூறின தன்மையையும் இப்போது விசாரியாத சிறுமையினையு முடையது. அஃதன்றியும்,—

உயிருட லியக்கிற் றுயில்பெறுங்காலை செய்வதென் - பிராணவாயு வானது உடலைக்காரியப்படுத்துமாயின் நித்திரைசெய்கையிற்பிராணவாயுவு மொக்க நிற்குமிடத்து உடல் காரியப்படக் கண்டோமின்றே, ஆகையால் ஆன்மா உடலைக் காரியப்படுத்துவதொழிந்து பிராணவாயுல் காரியப்படுத்

தாது, ஆன்மா அவிகாரியா யிருப்பதொழிந்து இவையிற்றைக் காரியப படுத்தாதென்பையெனின்,—

மறுதியெய்துயிர் பொறிபுலனடத்த வாவியுஞ் சடத்தனவாயின்-மன முதலிய அந்தக்கரணங்கள் பிராணவாயு இந்திரியங்கள் விடயங்களிவை யெல்லாவற்றையுங்காரியப்படுத்துதற்கான்மாவுமசடமாயிருக்குமெனின்,-

பூட்டையிற்பூணி கூட்டல்பெறுதே - நீரிறைக்கும் பூட்டைபோலெ னில் பூணியாகிய யெருதினுற் பூட்டையினிடத்துண்டாகிய அவயவங் கள் காரியப்பட்டுவருகையால் நீ செயற்படுத்தும் பூணியை ஆன்மாவிற்கு வமையென்றது திருஷ்டாந்தவிரோதம்,ஆகையாலிதாகாது இஃதன்றியும்,-

புலனைம்பொறியி னிலவிடுமென்றனை - சத்தாதிவிடயங்களைப் பஞ் சேந்திரியங்கள் பொருந்தி யநுபவிக்கு மென்றனை,—

அஞ்சுமொருகாற் றுஞ்சாதறிதற்கழிவென் - சத்தாதிவிடயங்களைப் பஞ்சேந்திரியங்களநுபவிக்குமாயிற் பஞ்சேந்திரியங்களும் ஏககாலத்தில் அறியாமலொன்றறிந்ததுமற்றநான்குமறியா திருப்பதற்குக்குறைவென்,-

தருச்செழு மலரிலையொடுபலங் கனிதருவதுபோல் - நல்ல மரமொரு காலத்தில் இலையையு மொருகாலத்திற்பூவையு மொருகாலத்திற்காயையு மொருகாலத்திற் பழத்தையுந் தோற்றுவித்த வாறுபோல்,—

இனையவையைந்து மொன்றொன்றாக நின்றறிவுறுமெனில் - இவ்விந் திரியங்களையு மொவ்வொரு விடயங்களாக அறியுமென்னின்,—

ஒன்றின்பய னனியொன்றறியாதா லிதுவேயல்லது-ஓரிந்திரியத்தின் விடயத்தை யோரிந்திரிய மறியாது. இஃதல்லாமலும்,—

கதுமென விருசெவி யிருகூற் றொருகாற் றெரியாத் தன்மை வந் தெய்தும்-ஓரிந்திரியமாயிருக்கும் இரண்டு செவியினுஞ் சடக்கென இருவர் சத்த மொருகாலத்திற் கூற வொருவன் கூறினதையறிந்தும் ஒரு வன் கூறினதை அறியாமலு மிருந்ததன்மைவந்து எய்துகையால் அவ் விந்திரியத்தின் றொழில்கள் அதற்கின்றி ஆன்மாவிற் காணுற்போல,—

மறுதியுமெய்யுயிர்ச் செயலுந் தனக்கிலதொருவர்க்கெனத் தெளிகி லையே - அந்தக்கரணங்களுக்குஞ் சரீரத்திற்கும் பிராணவாயுவுக்கு முண் டான தொழில்களு மவையிற்றுக்கில்லை. ஆன்மாவிற்கே யென்றறி, இதன் றியும் நீ முத்தித்தன்மைசொல்லும் இடத்தில் கண்ணுடியிற்றோன்றினுற் போலக் கர்த்தாவின்திருவருளுமிவ்வான்மாவிற்பிரகாசிக்குமென்றனை,—

நோக்குமுகவொளிநீக்கா தானெனக்கவருந் தன்மைமுகுரம்போல - கண்ணுடி பார்த்தவர்களுடைய முகத்திலுண்டாகிய வொளியைத் தன்னி டத்தில் கவர்ந்துகொண்டு நின்றதுபோல,—

கொடுத்ததுகோடற் கடுத்துண்டன்றே - கொடுத்தது கொள்ளுந் தன்மை யுனக்கடுப்பதன்று. இஃதன்றியும்,—

காட்டத்தங்கி கூட்டக்கூடு மிந்தனத்தியற்கை வெந்தழலுங்கா - விற கினிடத்து நின்றதீயை ஆன்மாவினேடுங்கூடிநிற்குமருளிற்குவமையாக்கு வது தீவிறகைச் சுட்டுவிடாமற் கொண்டிருந்தாலாம். அன்றித்தீவிறகைச் சுட்டுவிட்ட வகையினுகாது. இஃதன்றியும்,—

உப்பளத்தடுத்த புற்பலாலங்கள் சடத்தவேனும்-அளத்திற்கூடின புல்லும் வைக்கோலும் சடமாயிருந்தனவேனும்,—

கொடுத்ததுகொள்ளுந் தன்மையுண்டெனக் கின்மையதன்றே - அது தற்சொரூபத்தைக் கொடுத்து அதன்சொரூபத்தை முன்போற் பெறுந் தன்மையதற்குண்டு. உனக்கதன்முறைமைதானுமின்று, இஃதன்றியும்,-

அவமுறுகருவி சிவமயமா மெனக் கூறினை - அஞ்ஞானங்கட் கேதுவாங் கருவிகளைச் சிவரூபமென்றுன்மதத்திற் கூறினை,—

யாகம் வேறுருக்கவராது - அதிலச்சரீரத்தோடுண்டாகியவாசை நீ கூறியதொழிநதிச்சிவசொரூபஞ் சுத்தநின்மலமாயும இம்மாயாசொரூபமசுத்தமலமாயு மிருக்கையாலிதுவுவாகாது,—

என்பதெனவை முன்றன்பந் துடைக்குந திருவருண்மருவ வுரியனவென்னில் - என்று நீ கூறியதென்ன? அம்மாயா கருவிகள்தொன்றுதொட்டுவரும் பிறவித்துன்பத்தை நீக்கித் திருவருளையெய்தி அதன்சொரூபமாகைக் குரியதென்னில்,—

அருளுரு மாயாவிருளினதாங்கொல் - அப்பொழுது திருவருளும் மாயையாகிய அஞ்ஞானமாகவேண்டும்,—

சத்தபரிசரூபரசகநறை யெத்திறத் தினதருளியம்புக-சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களோடுங்கூடியறிந்துவரும் மாயாகருவிகட்குத் திருவருளைத் தனைதூரம், இதற்குத்தரமுண்டாகிற் சொல்,—

அன்றியுநிறைந்து நீயாய் நின்றனையேனு மறைந்தைம்புலனாய் வாராயென்றுங் கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்று மணமையைத்தினப்புறத்தென்று முன்னருட்டலைவர் பன்னினொனவு மினையவையொழிய வறிகுவதெவ்வாறென்ற நிர்கலிக்கொன்றிய வினபங் கூறுதற்கும் - இஃதன்றியும் "நிறைந்தெங்கு நீயேயாய் நின்றாலுமென்று - மறைந்தைம் புலன்காண வாராய்-சிறந்த-கணியாருந் தண்சோலைக் காளத்தியாளவாய் - பணியாயே லென்னுண்பரிசு." என்றும், "காரணங்களெல்லாங் கடந்துநின்ற கரைமிடற்றன் - சரணங்களே சென்று சார்தலுமே தானெனக்கு - மரணம்பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த - கருணைக்கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ" என்றும், மையஞ்சுடர்விடு நாகப்பள்ளிகொள்வா னுளத்தானுங் - கையஞ்சு நான்குடையானைக் கால்விரலாலடர்த்தானும்-பொய்யஞ்சி வாய்மைகள்பேசிப் புகழ்புரிந்தார்க் கருள்செய்யு - மையஞ்சி லைப்புறத்தானு மாரூரமர்ந்த வம்மானே." என்றும முற்காலத்திலே திருவருளைப் பெற்றோர்கள் அருளிச்செய்தார்களென்று நான்சொல்லவு மிந்திரியங்களை விட்டால் இவனுடைய வறிவு சீவியாதாகையால் இவ்விந்திரியங்களன்றித் திருவருளை யறியும்பகுதி யெவ்வாறென்று கேட்கும் உனக்குச் சொல்வது ஒருவனு மொருத்தியுங்கூடி யநுபவித்த இன்பத்தைத் தானநுபவியாத அலிக்குச் சொல்வதொக்கும,—

அருட்பேறினையன்றே - மாயைக்குண் மயக்கப்பட்டு வரும்பொருள்களை யறிவது தானே பெருகக்கொணடாய், ஆகையாலிதுவுமாகாது. இஃதன்றியும,—

தாது, ஆன்மா அவிகாரியா யிருப்பதொழிந்து இவையிற்றைக் காரியப் படுத்தாதென்பையெனின்,—

மறுதியெய்துயிர் பொறிபுலனடத்த வாவியுஞ் சடத்தனவாயின்-மன முதலிய அந்தக்கரணங்கள் பிராணவாயு இந்திரியங்கள் விடயங்களிவை யெல்லாவற்றையுங்காரியப்படுத்துதற்கான்மா வும்சடமாயிருக்குமெனின்,-

பூட்டையிற்பூணி கூட்டல்பெறுதே - நீரிறைக்கும் பூட்டைபோலெ னில் பூணியாகிய யெருதினுற் பூட்டையினிடத்துண்டாகிய அவயவங் கள் காரியப்பட்டுவருகையால் நீ செயற்படுத்தும் பூணியை ஆன்மாவிற்கு வமையென்றது திருஷ்டாந்தவிரோதம்,ஆகையாலிதாகாது இஃதன்றியும்,-

புலனைம்பொறியி னிலவிடுமென்றனை - சத்தாதிவிடயங்களைப் பஞ் சேந்திரியங்கள் பொருந்தி யநுபவிக்கு மென்றனை,—

அஞ்சுமொருகாற் றுஞ்சாதறிதற்கறிவென் - சத்தாதிவிடயங்களைப் பஞ்சேந்திரியங்களநுபவிக்குமாயிற் பஞ்சேந்திரியங்களும் ஏககாலத்தில் அறியாமலொன்றறிந்ததுமற்றொன்குமறியா திருப்பதற்குக்குறைவென்,-

தருச்செழு மலரிலையொடுபலங் கனிதருவதுபோல் - நல்ல மரமொரு காலத்தில் இலையையு மொருகாலத்திற்பூவையு மொருகாலத்திற்காயையு மொருகாலத்திற் பழத்தையுந் தோற்றுவித்த வாறுபோல்,—

இனையவையைந்து மொன்றொன்றாக நின்றறிவுறுமெனில் - இவ்விந் திரியங்களையு மொவ்வொரு விடயங்களாக அறியுமென்னின்,—

ஒன்றின்பய னனியொன்றறியாதா லிதுவேயல்லது-ஓரிந்திரியத்தின் விடயத்தை யோரிந்திரிய மறியாது. இஃதல்லாமலும்,—

கனுமென விருசெவி யிருகூற் றொருகாற் றெரியாத் தன்மை வந் தெய்தும்-ஓரிந்திரியமாயிருக்கும் இரண்டு செவியினுஞ் சடக்கென இருவர் சத்த மொருகாலத்திற் கூற வொருவன் கூறினதையறிந்தும் ஒரு வன் கூறினதை அறியாமலு மிருந்ததன்மைவந்து எய்துகையால் அவ் விந்திரியத்தின் றொழில்கள் அதற்கின்றி ஆன்மாவிற் கானுற்போல,—

மறுதியுமெய்யுயிர்ச் செயலுந் தனக்கிலதொருவர்க்கெனத் தெளிகி லையே - அந்தக்கரணங்களுக்குஞ் சரீரத்திற்கும் பிராணவாயுவுக்கு முண் டான தொழில்களு மவையிற்றுக்கில்லை. ஆன்மாவிற்கே யென்றறி, இதன் றியும் நீ முத்தித்தன்மைசொல்லும் இடத்தில் கண்ணுடியிற்றேன்றினுற் போலக் கர்த்தாவின்திருவருளுமிவ்வான்மாவிற்பிரகாசிக்குமென்றனை,—

நோக்குமுகவொளிநீக்கா தானெனக்கவருந் தன்மைமுகுரம்போல - கண்ணுடி பார்த்தவர்களுடைய முகத்திலுண்டாகிய வொளியைத் தன்னி டத்தில் கவர்ந்துகொண்டு நின்றதுபோல,—

கொடுத்ததுகோடற் கடுத்துண்டன்றே - கொடுத்தது கொள்ளுந் தன்மை யுனக்கடுப்பதன்று. இஃதன்றியும்,—

காட்டத்தங்கி கூட்டக்கூடு மிந்தனத்தியற்கை வெந்தழலுங்கா - விற கினிடத்து நின்றதீயை ஆன்மாவினேடுங்கூடிநிற்குமருளிற்குவமையாக்கு வது தீவிறகைச் சுட்டுவிடாமற் கொண்டிருந்தாலாம். அன்றித்தீவிறகைச் சுட்டுவிட்ட வகையினுகாது. இஃதன்றியும்,—

உப்பளத்தடுத்த புற்பலாலங்கள் சடத்தவேனும்-அளத்திற்கூடின புல்லும் வைக்கோலும் சடமாயிருந்தனவேனும்,—

கொடுத்ததுகொள்ளுந் தன்மையுண்டுனக் கின்மையதன்றே - அது தற்சொரூபத்தைக் கொடுத்து அதன்சொரூபத்தை முன்போற் பெறுந் தன்மையதற்குண்டு. உனக்கதன்முறைமைதானுமின்று, இஃதன்றியும்,-

அவமுறுகருவி சிவமயமென்றாய் கூறினை - அஞ்ஞானங்கட் கேதுவாங் கருவிகளைச் சிவரூபமென்றுன்மதத்திற் கூறினை,—

யாகம் வேறுருக்கவராது - அதிலச்சரீரத்தோடுண்டாகியவாசை நீ கூறியதொழிந்திச்சிவசொரூபரு சுத்தநின்மலமாயும இம்மாயாசொரூபமசுத்தமலமாயு மிருக்கையாலிதுவதுவாகாது,—

என்பதெனவை முன்துன்பந் துடைக்குந் திருவருண்மருவ வுரியனவென்னில் - என்று நீ கூறியதென்ன? அம்மாயா கருவிகள்தொன்றுதொட்டுவரும் பிறவித்துன்பத்தை நீக்கித் திருவருளையெய்தி அதன்சொரூபமாகைக் குரியதென்னில்,—

அருளுரு மாயாவிருளினதாங்கொல் - அப்பொழுது திருவருளும் மாயையாகிய அஞ்ஞானமாகவேண்டும்,—

சத்தபரிசரூபரசகந்தமொடெத்திறத் தினதருளிம்புக-சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களோடுங்கூடியறிந்துவரும் மாயாகருவிகட்குத் திருவருளைத் தனைதூரம், இதற்குத்தரமுண்டாகிற் சொல்,—

அன்றியுநிறைந்து நீயாய் நின்றனையேனு மறைநதைம்புலனுய் வாராயென்றுங் கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்று மடணமையையுநினைப்புறத்தென்று முன்னருட்டலைவர் பன்னினவெனவு மினையவையொழிய வறிகுவதெவ்வாறென்ற நிற்கவிக்கொன்றிய வினபாக கூறுதற்கும் - இஃதன்றியும் "நிறைநதெங்கு நீயேயாய் நின்றாயுமென்று - மறைநதைம் புலன்காணவாராய்-சிறநத-கணியாருந தண்சோலைக் காளத்தியாளவாய் - பணியாயேவென்னுண்பரிசு." என்றும, "காணங்களெல்லாங் கடந்துநின்ற கரைமிடற்றன் - சரணங்களே சென்று சார்தலுமே தானெனக்கு - மரணம்பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த - கருணைக்கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பி" என்றும், பையஞ்சுடர்விடு நாகப்பள்ளிகொள்வா னுளத்தானுங் - கையஞ்சு நான்குடையானைக் கால்விரலடர்த்தானும்-பொய்யஞ்சி வாய்மைகள்பேசிப் புகழ்புரிநதார்க் கருள்செய்யு - மையஞ்சி மைப்புறத்தானு மாரூரமர்ந்த வம்மானே." என்றும முற்காலத்திலே திருவருளைப்பெற்றோர்கள் அருளிச்செய்தார்களென்று நான்சொல்லவு மிந்திரியங்களை விட்டால் இவனுடைய வறிவு சிவியாதாகையால் இவ்விந்திரியங்களன்றித் திருவருளை யறியும்பகுதி யெவ்வாறென்று கேட்கும் உனக்குச் சொல்வது ஒருவனு மொருத்தியுங்கூடி யநுபவித்த இன்பத்தைத் தானநுபவியாத அலிக்குச்சொல்வதொக்கும்,—

அருட்பேறினையன்றே - மாயைக்குண் மயக்கப்பட்டு வரும்பொருள்களை யறிவது தானே பெருகக்கொண்டாய், ஆகையாலிதுவுமாகாது. இஃன்றியும,—

ஏகமுயிரறிவாக மொழிந்தனே - அருளு மான்மாவுங் கூடியவிடத்து இரண்டுமொன்றாய்விடுமென்றனே,—

இருபொரு ளொருமைமருவிய திலதே - இரண்டுமுதல்கூடி யொரு முதலாய் நிற்குமென்ப தாகாது,—

இவ்வகைகிடக்க மெய்வகைகேள்மதி - இங்ஙனம் பலவாகக்கூறினவற்றைவிட்டுநாம்சொல்லும் உண்மையைப்புத்திபண்ணிக்கேள் என்க. (கச)

ஈசுவரவவிகாரவாதிசங்கற்பம்.

பஃறுளைக் குடத்தி னுள்விளக் கேய்ப்ப
வறிவுள தாகு முருவுறு முயிர்கள்
கண்ணு லோசையுங் கந்தமுங் கருத
வொண்ணு தென்னு முணர்வுடை மையினு
ரு. லவ்வப் புலன்கட் கவ்வப் பொறிகள்
செவ்விதி னிறுவிச் சேர்ந்தவை நுகரு
மூல மலத்தின் பாகமவர் துதவுழீஇ
யிருடரு மிற்புக் கொருபொருள் கவரத்
தீபம் வேண்டு மானவா போல
கo. மோக மாமலம் போக ஞான
விளக்கர ணருளாற் றுளக்கறப் பொருந்தி
நீர்நிழ லனைய சீர்பெறு கடவுளைச்
சலமில னாகிச் சார்ந்தவர்க் கென்று
நலமிக நல்கு நாதனை யணைந்து
கரு. பூழி வெம்மை பொருந்தா துயர்ந்த
நீழல் வாழு நினைவினர் போலத்
திருவடி நீழல் சேர்ந்து
கருவுறு துயரங் களைந்திருந் திடுமே.

பெத்தநிலை.

(இ-ள்.) பஃறுளைக் குடத்திலுள் விளக்கேய்ப்ப வறிவுளதாகு முருவுறு முயிர்கள் - பலத்துவாரங்களையுடைய குடத்துக்குள் இருக்கும விளக்குப்போன்று நவத்துவாரங்களையுடையசரீரத்தில்நிற்குமான்மாககளு மறிவாயிருக்கும்,—

கண்ணு லோசையுங் கந்தமுங் கருதவொண்ணுதென்னுமுணர்வுடைமையினுல் - கண்ணைக்கொண்டுருவத்தை யறிவதொழிந்து சத்தபரிசகந்தங்களை யறியவொண்ணுதென்னுமறிவு இவ்வான்மாக்களுக் குள்ளதாயிருக்கையினுல்,—

அவ்வப்புலன்கட் கவ்வப்பொறிகள் - இவ்வான்மா தனக்குக்கொள்ள வேண்டிய விடயங்களுக்குற்ற அவ்வவ்விந்திரியங்களை,—

செவ்விதி னிறுவிச்சேர்ந்தவைநுகரும் - மாறுபாடற நிறுத்தி அவையிற்றிற் பொருந்தப்பட்டுவரும் விடயங்களைப்புசிக்கும்,—

முத்திநிலை.

மூலமலத்தின் பாகம்வந்துதவுழிஇ - இவ்வாறு கன்மத்தைப் புசிக்குமிடத்து ஆணவமலநீங்கிப் பாகம்வந்தவிடத்து,—

இருட்டருமிற்புக் கொருபொருள்கவர - இருட்டுவீட்டில் விளக்கை முன்னிட்டுக்கொண்டொருபொருளையெடுக்கவேண்டினவிடத்து,—

தீபம்வேண்டு மானவாபோல - ஒருவிளக்கை முன்னிட்டுக் கொண்டு சென்றப்பொருளையெடுத்தவாறுபோல,—

மோகமாமலம்போக - அஞ்ஞானவிருளாகிய ஆணவமலநீங்க,—

ஞானவிளக்கா னருளாற் றுளக்கறப்பொருந்தி - ஞானமாகிய விளக்கைச் சிவனுடைய வநுக்கிரகத்தால் அசைவறப்பெற்று,—

நீர் நிழலனைய சீர்பெறுகடவுளை - தண்ணீர்போன்று நிழலைப்போன்று மொருவரளவிலும் பக்ஷப்பிரதி பக்ஷமில்லாதிருக்குஞ் சிறப்பினையுடைய கர்த்தாவை,—

சலமிலனாகிச் சார்ந்தவர்க்கென்றும் - அவ்வாறு பக்ஷப்பிரதி பக்ஷமில்லாதானு யிருக்கையிலேயுந் தன்னையடைந்தவர்களுக்கெப்பொழுதும்,—

நலமிகநல்கு நாதனையணைந்து - நன்மைப்பகுதிகளை மிகவுங் கொடுக்கும் இறைவனைக்கூடி,—

பூழிவெய்மைபொருந்தா துயர்ந்தநீழல் வாழுநினைவர்போல - நண்பகலில் வழிநடந்தவர்கட்கு அவ்வழியிலுண்டாகிய பொடிச்சூடு நீங்கத் தக்கதாக வுயர்ந்த மரத்தினிழலிலேவந்து பிரியப்பட்டிருக்கும் நினைவையுடையாரைப்போல,—

திருவடிநீழல்சேர்ந்து கருவுறுதுயரங் களைந்திடுமே - இவ்வான்மாவுங் கர்த்தாவினுடைய திருவடிநிழலைப் பொருந்தித் தனக்குண்டாகிய ஜநநதுக்கமெல்லா நீக்கிக்கொண்டிருக்குமென்றறிஎன்க. (கரு)

நிராகரணம்.

இருந்துன் கேள்வி திருந்திடு முயிர்க
ளறிவெனில வாயிற் பொறிபுல னென்னை
மற்றவை பற்றி யுற்றறிந் திடுதலி
னறிவென வழங்கு முயிரென வுரைத்தல்
ரு. காணுங் கண்ணினன் கைக்கொடு தடவிப்
பூணும் பொருளின் பெயர்பல புகற
லென்னுங் கிளவி தன்னொடு தகுமே
யவ்வப் புலன்கட் கவ்வப் பொறிகளைச்
செவ்விதி னிறுவலி னறிவெனச் செப்பினை
கo. யறிவி லாமைகண் டனமனை புலற்குப்
பொறிக ளேவலி னறிவொடு பொருந்திற்
கண்டதோர் பொறியாற் கொண்டிட வேண்டு
முதவிய தொன்றாற் கதுமென வியற்றின
ருண்டோ வென்னிற் கண்டன மேனுட்

க௫. கடவுளிற் கடிமலர் முடுகிய மதன
னங்கம நங்கந் தங்கிடக் கிடந்தது
வையின் றிரளிற் செய்ய சிறுபொறி
மாட்டி மூட்டின தன்றே மீட்டுந்
தேனமர் தவிசி னான்முக னுச்சி
௨0. யறுத்ததுங் கருவி பொறுத்தோ வன்றே
யீசன தியல்பு பேசுத றவிர்க
காழி மாநகர்க் கவுணியர் கடவுண்
ஞான மாகிய நற்பதி சங்க
ளெழுதுறு மன்பர்த மின்புறு மொழியாற்
௨௫. களிறெனை வணைந்த கன்மனப் புத்தன்
முருட்டுச் சிரமொன் றுருட்டின ரன்றி
வாய்ந்த வாளொன் றேந்தின ரிலரோ
வென்றது மீர்வாள் கொன்றதென் பதுபோற்
றனித்துணை யருளாற் றுணித்தன ரென்ப
௩0. வாதலின் வாயி லளவினி லறிதலி
லேதமி லறிவுயிர்க் கெய்துத லிலதே
யிருட்கு விளக்கொன் றேந்தினர் போல
மருட்கு ஞான மன்னுத லுளதே
யென்றனை கருவிக ளியாவு மசேதனந்
௩௫. துன்றிய வுயிருந் துரியத் தன்மைய
றுதலி னந்தானைவருங் கூடித்
தீதற வருநெறி தெரியுமென் றற்றே
நீர்நிழ லனைய சீர்பெறு கடவுளைச்
சேர்ந்தவர்க் கின்பம வாய்ந்திடு மென்றனை
௪0. பாதவ மென்றுரு சேதன மின்மையி
னினைத்தோர் வம்மி னென்பதுந் துன்பம
வினைத்தோர் தம்மில் வெறுப்புமொன் றிலதே
பொடித்திடு கொப்புள் வெடித்திடு பாதம்
வெய்ய பூழியி னுள்ளுற வழுங்கி
௪௫. யாற்றுத லின்றி யாறியங் கினர்முன்
றேற்றிடு மென்று சொல்லவு மிலதா
லிவ்வகை கடவுட் கியம்புத றவறே
பாசஞானப் பழிவழி யொழிக
வீசன தருள்வழி யியம்புவன் கேண்மதி.

பெத்தநிலைமறுப்பு.

(இ-ள்.) இருந்துன்கேள்வி - இவ்வாறிருந்தது நீகேட்டகேள்வி நான் கூறியதற்குக் குற்றமென்ன,—

திருந்திடுமுயிர்களறிவெனில் வாயிற்பொறிபுலனென்னை - திருத்தமுண்டாகிய ஆன்மாக்கள் அறிவோடுங் கூடியிருக்கிற் சத்தாதி விடயங்களை அறிதற் கிந்திரியங்கள் வேண்டுவதின்று,—

மற்றவைபற்றி யுற்றறிந்திடுதலின் - அவ்விந்திரியங்களை ஆன்மாபொருந்தி ஒருவிடயத்தை யுற்றறிந்து வருகையால்;—

அறிவெனவழங்கு முயிரெனவுரைத்தல் - ஆன்மாவை அறிவென்று கூறப்படுமென்று நீ சொல்வது,—

காணுங்கண்ணினன் கைகொடுதடவிப்பூணும்பொருளின் பெயர்பல புகறலென் னுங்கிளவிதன்னொடுதகுமே - கண்ணிரண்டுங் கெரிபவன் கண்ணைக்கொண்டு பதார்த்தங்களைக்கண்டுகூறாமற் கைகளைக்கொண்டுதடவிக் கையால்தட்டினபண்டங்களின்பலபெயர்களைச்சொன்னானென்னும்சொல்லொடொக்கும். ஆன்மாவறிவாயிருக்கையில் தானுயறியாமல் இந்திரியங்களைக்கொண்டறிந்ததென்றுசொல்வது. இஃதன்றியும,—

அவ்வப்புலன்கட் கவ்வப்பொறிகளைச்செவ்விதினிறுவலி னறிவெனச் செப்பினை - ஆன்மாவிற் கறியவேண்டிய அவ்வவ்விடயங்களுக்கேற்ற அவ்வவ்விந்திரியங்களைச் செவ்வையின் மாறுபாடற நிறுத்திக்கொண் டறிகையால் ஆன்மாவை யறிவென்றனை,—

அறிவிலாமைகண்டனம் - இதுகொண்டே ஆன்மாவுக்கறிவில்லையென்பது கண்டோம்,—

அணைபுலற்குப் பொறிகளேவலி னறிவொடுபொருந்தில் - தன்னோடு பொருந்தவேண்டிய விடயங்கட்கேற்ற விந்திரியங்களையேவிக்கொள்ளுகையால் ஆன்மா அறிவோடுங்கூடியிருக்குமென்னில்,—

கண்டதோர்பொறியாற்கொண்டிடவேண்டும்-ஆன்மா அறிவேயாகில் இப்பொழுதுகிட்டினதோரிந்திரியத்தைக்கொண்டுதனக்குவேண்டினவிடயத்தைப்புசிக்கவேண்டும். அஃதில்லாமையால்ஆன்மாஅறிவன்று.பின்னும்,

உதவியதொன்றாற் கதுமெனவியற்றின ருண்டோவென்னில் - சோத்திரத்தாற் சத்தத்தையறிவதொழிந்து கிட்டின இந்திரியங்களைக்கொண்டு சடக்கெனவோர்தொழிலைச்செய்வதும இப்பூமியிலுண்டோவென்னில்,—

கண்டனம்-அப்படிக்காணப்பட்டதுண்டு.அஃதெங்ஙனமென்னில்,—

மேனாட்கடவுளிற் கடிமலர்முடுகியமதனன் - முற்காலத்தில் இறைவனுடைய யோகத்தைத் தவிர்க்கவேண்டி மன்மதன் மணமமைந்த மலர்க்கணைகொண்டு கிட்ட,—

அங்கமனங்கந் தங்கிடக்கிடந்தது - அவனுடையசரீரம் அசரீரமாகிச் சாம்பராய்விட்டது,—

வையின்றிரளிற்செய்யசிறுபொறி மாட்டிமூட்டினதன்றேமீட்டும் - கண்கொண்டு பார்த்ததொழிந் தவன்மேல் வைக்கோற்றிரளைக் குவித்துச் சிவந்த சிறியதீப்பொறியை மாட்டியூதி யெரித்தன்றே. இஃதன்றியும்,—

தேனமர்தவிசி னான்முகனுச்சி யறுத்ததுங்கருவி பொறுத்ததோவன்றே - வண்டுதங்கிய தாமரைத்தவிசினையுடைய பிரமன் நடுத்தலையைக் கைந்நகங்கொண்டு கிள்ளிப்போட்ட தொழிந்து ஒரு வாள்கொண்டறுத்துப்போட்டதில்லை,—

ஈசனதியல்புபேசுதறவிர்க-நான்ஆன்மாவிற்குக்கூறநீகர்த்தாவுக்குக்கொண்டுவந்துசொல்வானேன்,அதைவிட்டான்மாக்கட்குஉண்டாகிற்சொல்,—

காழிமாநகர்க்கவுணியர் கடவுள் - சீகாழியிற் கவுணிய கோத்திரத்திற் கெல்லாந்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தரால்,—

ஞானமாகியநற்பதிகங்க ளெழுதுறுமன்பர்த மின்புறுமொழியால் - அருளிச்செய்யப்பட்ட ஞானமாகிய நல்லதிருப்பதிகங்களை யெழுதப்பட்ட வண்மையுடைய சம்பந்தசரணுலயருடைய இனியவாக்கால்,—

களிறெனவணைந்தகன்மனப்புத்தன் முருட்டுச்சிரமொன் றுருட்டின ரன்றி - மத்தயானைபோ லெதிர்ந்துவந்த புத்தனுடைய மொட்டந்தலையை யுருண்டுவிழச் செய்ததல்லது,—

வாய்ந்தவாளொன்றேந்தினரிலரே - கூரிய வாளையெடுத்துக்கொண்டன்றே? ஆகையால் ஆன்மாக்கள் கண்டதோர் பொறியாற்கொண்டிட வல்லார்களென்றது,—

என்றதுமீர்வாள்கொன்றதென்பதுபோற் றனித்துணையருளாற்றுணித்தன ரென்ப - ஈர்வாள்கொன்றதென்னின் அவ்வாள் கொன்றதாகாமல் அவ்வாளைக்கொண்டொருவன் கொன்றாற்போல் ஒப்பில்லாத கர்த்தாவினுடைய அநுக்கிரகத்தினுல் புத்தனுடையதலையைத் துண்டித்தனர் என்று பெரியோர் கூறுவர்,—

ஆதலின்வாயி லளவினிலறிதலி லேதமிலறிவுயிர்க் கெய்துதலிலதே - ஆகையால் இவ்விந்திரியங்களி னெல்லையினின்றறிந்துவருகையாற் குற்றமற்றிருக்குமறிவு ஆன்மாவிற்குண்டாகாதுதிருவருளறிவிக்கவேண்டும்,—

முத்திநிலைமறுப்பு.

இருட்குவிளக்கொன்றேந்தினர்போல - இருளில் ஒருபண்டத்தை யெடுக்க வேண்டினோர் கையிலே விளக்கைப் பிடித்துக்கொண்டப் பண்டத்தை யெடுத்தாற்போல்,—

மருட்குஞான மன்னுதலுளதே யென்றனை - இவனுடைய அஞ்ஞானமாகிய விருணீங்குதற்கு ஞானவிளக்கு நிலைபெற்று நிற்கத்தக்கதாக கர்த்தா அநுக்கிரகஞ்செய்யுமென்றனை,—

கருவிகளியாவுமசேதனந் துன்றியவுயிருந் துரியத்தன்மையன்-தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் சடம், ஆணவமலத்திற் செறியப்பட்ட ஆன்மாவுந் துரியத்தில் நிற்பானொருவன்,—

ஆதலினந்தரனைவருங்கூடித்தீதறவருநெறிதெரியுமன்றற்றே- ஆகையால் இதுதன்னிற்கூடித்திருவருளைப்பெற்றது தமக்குக்காட்டாகச்சிவனை பெறுமென்றது அநேகங் குருடர்தம்மிற்கூடிக் குற்றமற்றதொருபெரியவழியைக்கண்டவ்வழியேயொருரில்சென்றனவொன்றதொக்கும். இஃதன்றியும்,

நீர்நீழ லனைய சீர்பெறு கடவுளைச் சேர்ந்தவர்க் கின்பம் வாய்ந்திடுமென்றனை-நீரைப்போன்றும் நிழலைப்போன்றும் பக்ஷப்பிரதிபக்ஷமில்லாமலிருக்குஞ் சிறப்பினையுடைய கர்த்தா தன்னைவந்துகூடிய பக்குவான்மாக்கட்குப் பேரின்பமுண்டாக அநுக்கிரகஞ்செய்வனென்றனை,—

பாதவமென்றுஞ் சேதனமின்மையின் - மரமெப்பொழுதும் அறிவில்லாமற் சடமாயிருக்கையால்,—

இளைத்தோர்வம்மினென்பதுந் துன்பம் விளைத்தோர்தம்மில்வெறுப்புமொன்றிலதே-வெயிலால் இளைத்தவரைவம்மினென்று பிரியப்பட்டழைத்ததுந் தன்னை வெட்டினவர்மேலகிதப்படுவதுமிலவாம். இஃதன்றியும்,—

பொடித்திடுகொப்புள் வெடித்திடுபோதம் வெய்யபூழியி னுள்ளுறவழுங்கி யாற்றுதலின்றி - பொடியால் உள்ளங்காலிற் கொப்புளங்கொண்டுடைந்து சுடும் புழுதிபட்டழுந்தி அதனால் ஆற்றமாட்டமல்,—

ஆறியங்கினர்முன் றேற்றிடுமென்று சொல்லவுமிலதால் - வழிநடப்போர்முன் மரஞ்சென்றுட் டான்றி அவர்துயரந் தீர்த்ததென்பதுமதற்கில்லாமையால்,—

இவ்வகைகடவுட் கியம்புதறவறே - நீருநிழலும்போலுமென்னும் அவிகாரவாதங் கர்த்தாவிற்குக்கூறியது மிகவும் பழுதாம். ஆதலால்,—

பாசஞானப்பழிவழியொழிக வீசனதருள்வழி யியம்புவன்கேள்-இனி சரீரசம்பந்தமு நீங்காமற் கர்த்தாவையும் அவிகாரவாதஞ்சொன்னகுற்றத்தையுமுடைத்தாய் முத்திநெறியைவிட்டுக் கர்த்தாவின் திருவருளின்வழி சொல்வேன் புத்திபண்ணிகேள் என்க. (கசு)

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பம்.

புவன மியாவையும் புனிதன துருவாஞ்
சிவமுஞ் சத்தியு மெனத்தெளி யவற்று
ளசேதக மென்றொன் றறைதற் கிலததுசேதக மென்றொன் றறைதற் கிலதது
சேதந நுகர்பொரு திரண்டுமோர் திறத்தே
ரு. யிதுவெனு மொன்றை யதுவாய்ப் படுத்துப்
பொதுமையி னிற்கும போதமென் றறிக
பொற்பணி பேதம புரைவழி யொருவழி
நற்பொனிற் றிகழ்வென நயப்பதொன் றன்று
லாவது மாகா தொழிவது மெனுமிப்
கo. பாவக முண்மை பாரா தோர்க்கே
பாரா தோரெனப் பல்லுயிர் பகர்தலி
னோராய்ந் துரைக்கி னவைபிற வல்ல
பலபல பேத மிலவென் போருமில்
கண்ணின தொளியைக் கண்ணின தெனிலது
கரு. திண்ணிய விருளிற் செறிபொரு டெரித்தது
மின்மை மின்மினி யெனவிரு கண்மணித்
தன்மை தானுந் தாவில ததனாற்
கண்ணின துருவு மதிற்கதி ரொளியு
கண்ணருஞ் சத்தி சத்தர்க ணடிப்பே
உ0. யுலகே மெனத்திசை பத்தென வொருவன்
பலவாய் நின்ற படியிது வென்று
மூனு யுயிரா யுணர்வா யென்று
மானக் கண்ணி மணியே யென்றுந்
தாமே தாமாய்ச் செய்தன வொன்று
உரு. நாமே சிவமாய் நண்ணின மென்றுங்
காயாய்ப் பழமாய்ச் சுவையாய் நுகர்வ
மோயா துண்போன் றானே யென்று
மறிவோன் றானு மறிவிப் போனு

மறிவா யறிகின் றோனு மறிவுறு
௩௦. மெய்ப்பொரு டானும் வியந்திது வெனப்படு
மப்பொரு ளியாவு மவனே யென்றுந்
தாய்தலைப் பட்டங் கொன்றாய்த் தென்று
மேதம தறநான் கெட்டே னென்று
மின்னு மின்னு மிறையோ னளித்தவை
௩௫. பன்னி லெண்ணரும் பான்மைத் தாதலிற்
றருபொருள் கொள்பொரு டருவோன் கொள்வோ
னொருபொரு ளிவ்விய லுவப்பென வுணர்க
நுகர்பொருள் சத்தி நுகர்வோன் சத்தனென்
றிகலறு முணர்வுந் தெய்துத லரிதே
௪௦. நானவ னெனுமிது நவைவழி நல்வழி
தானவ னாகை யிதுசா யுச்சிய
மித்திறன் றெளிய வுய்த்திடு மளவும்
யாதொரு வகையி னீதிய தாகத்
தானறி வழியே தலைநின் றென்று
௪௫. மூனுயிர் சிவத்தி லொடுங்கிட நடத்தி
மூடு முழுமலம வீடுங் காலை
கருவிக ளளவிற் புரிதரு மறிவு
சாக்கிரங் கனவு நீக்கமில் சுழுனை
துரிய மென்றவை பயிறரு மறிவு
௫௦. துரியா தீதந் திரியாத் தன்மையி
னிறையரு ளுதவுங் கறையற மாறி
யறிவே யாகும பிறியாக் கருவிக
ணிறைமுத லவத்தையி லறிவில தாகத்
துரியா தீதத் தோற்றந்
௫௫. திரியா ததுநற் சிவகதித் திறனே.

பேதநிலை.

(இ-ள்.) புவனமியாவையும் புனிதனதுருவாஞ் சிவமுஞ்சத்தியுமென த்தெளி - இப்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவசொரூபமாயிருக்கும், இதிலருவமா யிருப்பதுசிவமு முருவமாயிருப்பது சத்தியுமென்று தெளி,—

அவற்றுளசேதநமென் றென்றதைதற்கிலது - அவ்விரண்டுவகையினு மசேதநமாகச் சொல்லப்பட்டதொருபொருளு மின்று,—

அதுசேதநனுகர்பொழு திரண்டுமோர்திறத்தே - அருவமா யறிவாயி ருப்பானநுபவிக்குமிடத் தவ்விரண்டுபகுதியு மொன்றாயிருக்கும்,—

இதுவெனுமொன்றை யதுவாய்ப்படுத்துப் பொதுமையினிற்கும்போ தமென்றறிக - இதுவென்றுசுட்டப்பட்டதொருவிடயத்தை யநுபவிக்கு மிடத் தவ்விடயந் தானேயாய் அதுவறிவென்றும் விடயமென்று மிரண் டாகாமற் பொதுமையில் நிற்குமென்றறி. இஃதன்றியும்,—

பொற்பணிபேதம் புணாவழியொருவழி - பொன்னென்றாயிருக்கை யிற் பொன்னுக்கும் பணிக்கும் பின்னஞ்சொன்னாற்போல அறிவிற்கும் பிர பஞ்சத்திற்கு மொருபக்ஷ மிப்படியுஞ் சொல்லலாம்,—

நற்பொனிற்றிகழ்வென நயப்பதொன்றன்றால் - நல்லபொன்னினுண்டாகிய மாற்றுப்பணியினிடத்துங் காண்டலாற் பொன்னும்பணியு மொருதன்மையாயிருக்கப்பொன்னையும பணியையுமறிவிக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு முவமையாச்சொன்ன தென்னதாமெனென்றுகேட்கில்,—

ஆவது மாகா தொழிவ தா மெனுமிப் பாவகமுண்மை பாராதோர்க்கே- இவ்வுவமையாம்பகுதி இவ்வுவமையாகாப்பகுதியென்று சொல்லுமிப்பாவகமுண்மையைத் தரிசியாதவர்க்காயிருக்கும. உண்மை பார்த்தவரொன்றும்பாராதாரொன்றுங்கூறினதுகொண்டேயறிவிற் பின்னமுண்டெனில்,—

பாரா தோரொனப் பல்லுயிர் பகர்தலின் - உண்மையைத் தரிசியாதாரென்று நான் கூறியதனான் நீ யானமாக்களைத் தனித்தனியே யொருமுதலென்று கூறில், பலவாகக்கூறப்பட்டிருக்குமான்மாக்கள்,—

ஆராய்ந் துரைக்கி னவைபிற வல்ல - அத்தன்மையை விசாரித்துக் கூறுமிடத் தவ்வான்மாக்கள் சிவனுக்கு வேறாயிருப்ப தொன்றன்று, எல்லாஞ் சிவமுதலே யென்றறி. இஃதன்றியும,—

பலபலபேத மிலவென் போருமில் - சிவமு மான்மாக்களும் பிரபஞ்சமுந் தனித்தனியொவவொருமுதலெனப்பலபேதங்களாகக்கூறுவாருமுளர் அது நித்தியமன்று. கண்ணென் றொருமுதல் கண்டுவருமாறுபோல ஆன்மாவென்றொருமுதல் தனித்தறிந்துவருமிடத்திதனை இன்றென்பானேனென்னில,—

கண்ணின தொளியைக் கண்ணினதெனிலது-கண்ணொன்றைக்கண்டு வருங் காட்சி அக்கண்ணுக் குண்டானபடி காணுங்கண்,—

திண்ணிய விருளிற் செறிபொரு டெரித்தலு மின்மை - நெருங்கிய இருளிலிருக்கும் பொருளின்னதெனவொன்றைக் காணும பகுதியுண்டோ வில்லையோ? இஃதன்றியும்,—

மின்மினி யெனவிரு கண்மணித் தன்மைதானுந்தாவிலது - ஒருமின்மினி இருளை நீக்கியவாறுபோல இரண்டு கண்மணியுங்கூடியிருளை நீக்கக் கண்டோமில்லை,—

அதனுற் கண்ணின துருவு மதிற்கதி ரொளியு நண்ணருஞ் சத்தி சத்தர்க ணடிப்பே - கண்ணின்வடிவும அதன்கண் ஆதித்தப்பிரகாசத்தாலுண்டாகியகாட்சியும் இவையெல்லாமனத்தினாலெட்டுதற்கரிய சிவம்சத்தி என்பாருடைய நாடகமென்றறி. இஃதெங்கேகாணப்பட்டதென்னில்,—

உலகேழெனத்திசை பத்தென வொருவன் பலவாய் நின்ற படியிது வென்றும-"நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்-புலனாயமைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்று - னுலகேழெனத் திசைபத்தெனத் தானொருவனுமே - பலவாகி நின்றவா தோணோக்கமாடாமோ." என்றும்,—

ஊனு யுயிரா யுணர்வா யென்றும் - "ஊனாகி யுயிராகி யதனுணின்ற வுணர்வாகிப் பிறவனைத்து நீயே நின்றாய் - நானேது மறியாமே யென்னுள் வந்து நல்லனவுந் தீயனவுங் காட்டாநின்றாய் - தேனாருங்கொன்றையனே

நின்றியூராய் திருவானைக் காவிலுறை சிவனேஞான - மாஞய் நின்பொற் பாத மடையப்பெற்று லல்லல்கண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே." என்றும்,—

மானக்கண்ணே மணியே யென்றும் - "திருவேயென்செல்வமே தே னேவானோர் செழுஞ்சுடரோ செழுஞ்சுடர்நற் சோதிமிக்க-வுருவே யென் னுறவே யென் னூனே யூனி னுள்ளமே யுள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற-கருவே யென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே மணியாடு பாவாய்காவா-யருவாய வல்வினைநோ யடையாவண்ண மாவடுதண் டுறையுறையு மமர ரேறே." என்றும்,—

தாமே தாமாய்ச் செய்தன ரென்றும் - "தாமே தாமாகச் செய்யு மவன்." என்றும்,—

நாமே சிவமாய் நண்ணின மென்றும் - "நாமொழிந்து சிவமான" என்றும்,—

காயாய்ப் பழமாய்ச் சுவையாய் நுகர்வு மோயா தூண்போன் றானே யென்றும்-"காயாகிப் பழமாகிப் பழத்தி னின்ற விரதங்க ணுகர்வானுந் தா னேயாகி." என்றும்,—

அறிவோன் றானு மறிவிப் போனு மறிவா யறிகின் றோனு மறிவுறு மெய்ப்பொரு டானும் வியந் திது வெனப்படு மப்பொரு ளியாவு மவனே யென்றும் - "அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே - யறிவாயறிகின்றான் றானே—யறிகின்ற - மெய்ப்பொருளுந் தானே விரிசுடர்பா ராகாயம் - அப்பொருளுந்தானே யவன்." என்றும்,—

தாய்தலைப்பட்டங் கொன்றாய்த் தென்றும்-"தாய்தலைப்பட்டங்குறுகி யொன்றாய்." என்றும்,—

ஏதம தறநான் கெட்டே னென்றும் - "நான்கெட்ட." என்றும்,—

இன்னு மின்னு மிறையோ னளித்தவை பன்னி லெண்ணரும் பான் மைத்து - முதலேகூறிவந்த திருவாக்குகளன்றி யின்னமு மேலு மநுக் கிரகம்பெற்ற தம்பிரான்களருளிச்செய்த செயல்களைக் கூறுமிடத்தெண் ணிறந்த பகுதியினை யுடையன,—

ஆதலிற் றருபொருள் கொள்பொரு டருவோன் கொள்வோ னொரு பொரு ளிவ்விய லுவப்பென வுணர்க - ஆகையாலொருவ னொருவனுக் குக்கொடுக்கும் பொருள், தான் கொள்ளும் பொருள், ஒருபொருளினைக் கொடுப்போன், அப்பொருளைக் கொள்பவன், எல்லா மொருபொருளா யிருக்கு மிம்முறையுடைத்தாகிய வத்தமென்றறிந்து பிரியபபடுவாயாக,-

நுகர் பொருள் சத்தி நுகர் வோன் சத்தனென் றிகலறு முணர்வு வந் தெய்துத லரிதே - இதனாற் புசிக்கப்பட்டிருக்குஞ் சத்தாதி விடயங்களு மவ்விடயங்களைப் புசிப்பவனுஞ் சத்தி சிவமாகிய சைதன்னியம்; இவையி ரண்டும் வேறல்லவென்று மாறுபாடற வறியு மறிவொருவனுக் குண்டா வது மிகவு மரிது,—

முத்திநிலை - கேவலம்.

நானவ னெனுமிது நவைவழி - ஆன்மாவுந் தனியே யொருமுதல், சிவமுந்தனியே யொரு முதலாமென்றிவ்வாறு துவிதபாவமாய்ச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நிற்றல் குற்றமுடைத்தாகிய வழியாயிருக்கும்,—

நல்வழி தானவ னாமையிது சாயுச்சியம் - நல்வழிதானொருமுதலறச் சிவமுதலேயாய் நின்று வருதல் சாயுச்சிய மென்னப்படும்,—

இத்திறன் றெளிய வுய்த்திடு மளவும் - இப்படி யிவனுக் குண்டாகத் தக்கதாக இவன் போதஞ் செலுத்துமளவும்,—

யாதொரு வகையி னீதியதாகத் தானறிவழியே தலைநின்று - சஞ்சாரத்தோடுங் கூடியிருந்தவன் அவற்றை விட்டுத் தானின்றது நீதியாக விது தனக்கு முத்திக்கு வழியென்று தன்போதத்தில தோன்றிய வழியில் தலைநின்று,—

என்று மூனுயிர் சிவத்தி லொடுங்கிட நடத்தி - கனவினு நனவினுமிவ் வுடம்பையு முயிரையுஞ் சிவத்திற் குள்ளே அடையச்செலுத்தி,—

மூடுமுழுமலம் விடுங்காலை - ஒன்றையு மறியவொட்டாமற் பொருந்து மாணவமல நீங்குகையில்,—

கருவிக ளளவிற் புரிதரு மறிவு சாக்கிரங்கனவு நீக்கமில்சுழுனை துரிய மென்றவை பயிறரு மறிவு - சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியமென்னப்பட்ட நாலவதரத்தினு மறிவது அறிகருவிகளிவ்வவத்தைகளோடு மேற்றக் குறைச்சல்களா நிற்பதாக விருக்கும். ஆகையால்இக்கருவிகளெல்லாங் கழன்றொன்றுமறியாமற் கிடக்குநிலை துரியாதீதம்,—

சகலம்.

துரியா தீதந் திரியாத் தன்மையி னிறையரு ளுதவும் - இத்துரியாதீதத்தை விட்டு நீங்காமனிறகையிற் கர்த்தாவின திருவருள் கருவிகளைக் கூட்டி யிவனுடைய பெத்தத்தைச் சீவிக்கப்பண்ணும பொழுது,—

கறை யற மாறி யறிவே யாகு - ஆணவமல நீங்கிக் கருவிகளோடுங் கூடி யறிவாய் நிற்கும்,—

சுத்தாவத்தை.

பிறியாக் கருவிக ணிறைமுத லவத்தையில - இவனை விட்டு நீங்காம னிற்குங் கருவிமுப்பத்தாறும் நிறைந்து நிற்கும் சாக்கிராவத்தையில்,—

அறிவிலதாகத் துரியா தீதத் தோற்றந் திரியா ததுநற் சிவகதித் திறனே - எல்லாக் கருவிகளுங்கழன்றிருக்குந துரியாதீதந்தோன்றினவிடத்து நீங்காம னிலைபெற்று நிற்பதே இவனது சிவகதி என்க. (௧௭)

நிராகரணம்.

திறம்பெற நீயிங் கறைந்தமை கருதிற்
புவனமி யாவையும் புனிதன துருவெனி

லவன்முதற் காரண மன்று மென்னி
னிமித்த காரண நிகழ்த்துக வென்னி
௫. யவனே காரண மனைத்துமென் றறைந்தனை
மண்டனிக் குலாலன் றண்ட சக்கராதி
காரண மூன்று மோர்பே ரணைந்த
தித்தா ரணிதனிற் கண்டது சாற்றுக
வத்த னியற்று மித்தொழில் பிறர்க்கோ
௧௦. தனக்கோ வீணோ வெனக்கி தியம்புக
வீணெனிற் பித்தர் மாண்பறுந் தொழில்போ
றலைமையு மறிவு மிலதென விகழ்வர்
தனக்கெனி லஃதுமு னிற்பதொன் றன்றே
தன்போ லறிஞருந் தலைவரு மிலரான்
௧௫. மின்போ னிலைமையை வேண்டலும் பழுதே
பிறர்க்கெனிற் பிறரும் பிறர்க்காம் பொருளும்
பொருட்கமை கருவியு மதற்குபா தானமுஞ்
செய்கையு மென்றோ ராவகைத் தாறொடு
மாறுச் சைவர் கூறு மொன்று
௨௦. னிச்சித் தாந்த மவசித் தாந்த
மென்சித் தான்ற வசித்தை மற்றீறு
தசித்தில தென்னிற் சித்ததென் னுலகி
லுலகா யதனும் பூதக் கூட்டஞ்
சலமேற் கொப்புட் டகுமெனச் சாற்றினன்
௨௫. றீய கருமச் சினர்சா வகர்பிறர்
ஞேய மில்லென நிகழ்த்தின ரிலரோ
காண்டல் விரோத நிற்பிறர் கணித்தில
ரீண்டுனை துரைக்குமற் றியார்கரி யுடலுஞ்
சித்தோ சித்தின் சேர்வாற் சித்தெனிற்
௩௦. கடப டாதியு முடற்கட் சிதைவென்
தாபர வுயிர்போற் றனுவொழிந் திவற்றின்
மேவிய வுணர்வு விரவிடு மென்னிற்
சடத்துயிர் போலெனச் சாற்றினை யாகவி
னுடற்குயி ரிறையை யொழிந்துண் டன்றே
௩௫. தருதிட் டாந்தமுந் தாட்டாந் திகமு
மொருபொரு ளாகி லுவமை பெறாதே
யொன்றே யாகி லுடற்கிறை தாபரத்
தொன்றிய நிலையில் விசேடமென் னுரைக்க
பூதச் சேர்வைப் பேதமென் றறையிற்
௪௦. சேர்வைப் பேத மென்கொடு செப்புக
கருமத் தளவில் வருமெனிற் பித்த
ருரையிற் றிகழு முணர்வொழிந் தனையே
கருமஞ் செய்வோன் கடவுளன் றுடலு
மருவினின் றிருவினை வளரா றுகரா

௪௫. கடவுளு முடலின் கண்பட லுஞ்ச
விடர்நல முறுத விறங்குத லேறுத
லெவ்வகை யேனுஞ் செய்கையின் றுதலும்
பலகலை யுலகி னிலவுத லானு
மெண்ணரும் பொருளு மிரவியு மொழியப்
௫௰. கண்ணென வொன்று காண்கையி னானும்
பாசப் பகுதியு மீசனு மொழியப்
பசுவு முண்டென் றிசையவேண் டின்றே
யிதுவெனு மொன்றை யதுவாய்ப் படுத்துப்
பொதுமையி னிற்கு மாயையின் பொற்பெனப்
௫௫. பொறபணி யாவும் பொன்னாந் தன்மையி
னிட்கள சகளத் திருவுரு நிலையு
மீச னேயெனப் பேசுவ ரன்றி
யருவுரு வாகி வருமுல கென்னி
னனைத்து மாயை யெனத்தெளி கிலையே
௬௰. யாவது மாகா தொழிவது மிலதெனு
பாவக மூலகா யதனது பான்மை
கட்கொலை வெகுளி காமங் களவுக
ளுட்படு மிவைவிட மொழியா தாரிலர்
சோம பானஞ் சுருபா னங்க
௬௫. ளாமென மறைக ளார்செவிப் பறைந்தன
மறையோன் புலைச்சியை மருவு மென்பது
முறையோ வெனிலது புனைமொழி யென்னிற்
சாதி பேத நீதி நீ தவறினு
மேதியை யேறு விழையா விரும்புங்
௭௰. கண்ணின துருவு மதிற்கதி ரொளியு
நண்ணருஞ் சத்தி நாடக மெனிலதற்
கேதுவும் பயனு மோத வேண்டு
நின்மொழி விரோதமு நீடுல கியற்கையுந்
தன்மசாத் திரமுஞ் சகலமு மென்செயு
௭௫. மூலகே ழெனவிறை பலவாந தன்மை
கடமொடு சார்வங் கலச மாதிக
ளடலுறு குயவ ஞயின னென்றூற்
றூனே யாகா வவைதா னாகா
ஞயின னென்ப தாக்கின னெனவே
௮௰. யானு யென்ப தனைத்து மவ்வதை
தானு காமையைச் சாற்றிடு மெங்க
தாமே யெனுமித் தனியே கார
மழிந்தில ரதுவே யாய்த்தில ரதுவிட்
டொழிந்திலர் பிரிவில வொனுமிவை யுணர்த்துங்

௮௫. காயும் பழமுஞ் சுவையு நுகர்வ
தாயவன் றானு மவன்முதற் றென்னு
மகிலமுந் தெளிய வறிவோன் றானு
மகிலமு மறிஞனை யறிவிப் போனு
மறிஞர்க் கறிவா யறிகின் றோனு
௯0. மறிவிற் கறிபொரு ளாவோன் றானு
மகிலமு மேனி யானவ னென்னுந்
தருபொருள் கொள்பொரு டருவோன் கொள்வோ
னொருபொரு ளாயி னுவப்புண் டென்க
நுகர்வோன் றனக்கு நுகர்பொருள் வேண்டிற்
௯௫. றிகலறக் கிடையா திருந்ததெ னிரயமும்
வேண்டா ராயினு மெய்யுறு வியாதிக
ளீண்டா தொழியா திறைக்கிவை யீடல
சத்தியுஞ் சிவமுந் தாமே நுகருமென்
றித்திற னுணர்வுந் தெய்துவ தெவர்க்கோ
௧00. தமக்கே யென்னிற் றமுண ராமையு
மமைப்பற வுணர்தலு மவர்க்கடை வன்றே
நானு மவனு நவையு நலனுந்
தானவ னுகையு நின்சா தனத்திற்
சகயோ கத்தைச் சாயுச் சியமெனப்
௧0௫. பகர்வது பதிபசு பாசத் தவர்க்கே
யாதொரு வகையென வோதிய திறைநூல்
சொன்னவற் றென்றன் றென்னில்வீ டெளிதே
தானறி வழியே தலைப்பொருள் பிடித்து
மேனிகழ் பலமும் வீடளித் திடுமே
௧௧0. நிலையாக் கருவியை நிலையாக் கருதிப்
புலையா டுதலு முலகா யதன்பொருள்
குட்டிய மின்றிநற் கோல மெழுதுத
லிட்டம தாயிற் கருவியு மிடங்களுங்
கருத்துற வுரைக்கத் தெரித்திடு மதீதத்
௧௧௫. தறிவோன் றில்லோர்க் கிறையரு ளுதவுதல்
பிறிவறி வரிய செறியிரு ளிடத்தோ
ரந்தகர் காண வந்தோ ரொம்மை
நீவிருங் காண வேண்டு மென்றுங்
கெடுத்தோர் தீபங் கொடுத்ததை யொக்கு
௧௨0. மிச்செயற் கிறைவன் கொச்சய னன்றே
கருவி வசத்திற் றெரிவுறக் காண
வேண்டுந ரிலரா லீண்டறி வியாவுஞ்
சிவமே யென்று செப்பினை யவமுறு
பொறிபுல னறியா வறிவது பிரம

கஉ௫. மென்றோர்க் குன்போ லிடர்ப்பட லிலதே
யேற்றங் கருவி யிருபதோ டிரண்டும்
போற்றுமைந தவத்தையும் புகறிரி மலமு
மீசனு முயிரும் பேசினை யஃதொழிந்
தொன்றே யாகு மென்றநின் னியல்புந்
கங0. தாயர் மனைவியர் தாதியர் தவ்வைய
ராயவ ரெவரையு மோர்மையிற் காணுங்
கோகழி தூர்த்தர் கொடுந்தொழி றகுமே
யாக மற்றத னருணிலை தன்னிலை
யேக நாயக னாகிய விறைநிலை
கங௫. நாசமில் பாசம் விசிய வியனிலை
யினையவை யொன்று நினைவினு மின்றி
யுண்டெனு முணர்விற் கண்டது கருதி
விழுக்கெனும் புலன்வழி யொழுக்கமு மதுவாக்
கொண்டு பண்டையி லெண்டரு மடங்கு
கசo. வந்தவர் செய்த தந்தையை யன்றே
புன்மைக ணீங்க வுண்மை கேண்மதி.

பெத்தநிலைமறுப்பு.

(இ-ள்.) திறம்பெற நீ யிங்கறைந்தமை கருதின் - நீ நன்றாக இவ்விடத்திற் பெத்தமுத்திகளைக் கூறிய வற்றை விசாரிக்குமளவி லெப்படியிருந்தது, இதற்குக் குற்றமென்ன,—

புவன மியாவையும் புனிதன துருவெனில் - பிரபஞ்சமாகக் காணப்பட் டிருப்பனவெல்லாங் கர்த்தாவின் சொரூபமென்னில்,—

அவன் முதற்காரணம் - விசுவாதீதனாயுள்ள அச்சிவன் இப்பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாக வேண்டும்,—

அன்று மென்னில் - அவன்முதற்காரணமன்றென்னில்,—

நிமித்தகாரண நிகழ்த்துகவென்-அவனைநிமித்தகாரணமென்றுசொல்லென்று நான்சொல்ல,—

நீ யவனே காரண மனைத்து மென்றறைந்தனை - நீ பின்னையுமவ் விசுவாதீதனாகிய சிவன்றானே நிமித்தகாரணமுந் துணைக்காரணமு முதற்காரணமு மாமென்று கூறினை,—

மண்டனிக் குலாலன் றண்ட சக்காதி காரணமூன்றும் - மண்ணாகிய முதற்காரணமு மொப்பில்லாத குயவனாகிய நிமித்தகாரணமு மவனுக்குக் கருவியெனப்பட்டதண்டசக்கரமாதியாகியதுணைக்காரணமுமிவைமூன்றும் மூன்றுகாரணமா யிருப்பதொழிந்து,—

ஓர்பேரணைந்தது இக்தாரணியதனில் கண்டது சாற்றுக - மூன்று மொருகாரணமா யிருப்பது இவ்வுலகினிடத்துக்கண்டதுண்டாயிற்சொல். நிமித்தகாரண மென்றது சிவனை, துணைக்காரணமென்றதுசத்திகளை, முதற்காரணமென்றதுவிந்துமோகினிமானென்னுமுபாதானத்திரயங்களை. இஃதன்றியும்,—

அத்தனியற்று மித்தொழில் பிறர்க்கோ தனக்கோ வினோ எனக்கிதி யம்புக-கர்த்தாஇயற்றும் பஞ்சகிருத்தியம்பிறர்பொருட்டாகச்செய்துவரு கின்றானோ, அல்லது தன்பொருட்டாகச் செய்துவருகின்றானோ, அவை யிரண்டுமன்றிப் பயனற்றதாகச் செய்துவருகின்றானோ இதனை யெனக் குத் தெளியச்சொல். சொல்லமாட்டாயாயின் நான்சொல்லக்கேள்,—

வினைணிற் பித்தர்மாண்பறுந் தொழில்போற்றலைமையு மறிவுமில தென இகழ்வர் - பயனற்றதாகச் செய்தானுமாயிற் பித்தராயுள்ளோர் செய்யு மாட்சிமையற்ற தொழில்போல விருக்கையாற் கர்த்தாவிற்குச் சர்வ முதன்மையுஞ் சர்வஞ்ஞத்துவமு மில்லையென்று பெரியோரிகழ்வர். ஆகையால் வீணாகச் செய்தனனென்று சொல்லவுமாகாது,—

தனக்கெனில் அஃது முன் நிற்பதொன்றன்றே - தன்னிமித்தமாகச் செய்தனனென்னில் அதுவு முன்சொன்னவாறு பொருந்துவதொன் றன்று. அஃதேனென்னில்,—

தன்போல் அறிஞருந் தலைவருமிலரான் மின்போனிலைமையை வேண் டலும் பழுதே - தன்னைப்போல் சர்வஞ்ஞத்துவமுஞ் சர்வமுதன்மையும் பிறரொருவருக்குமில்லாத படியினால் மின்போல் தோன்றிமறைந்துபோ கும் பிரபஞ்சவியற்கையைத் தனக்குவேண்டிச்செய்தானென்பது மிகப் பழுதாம். ஆகையாற் றன்பொருட்டாகச் செய்தனனென்பதுமாகாது,—

பிறர்க்கெனிற் பிறரும் பிறர்க்காம் பொருளும - இத்தொழில்கர்த்தா பிறர்பொருட்டாகச்செய்தனனென்னில்தன்னை யொழிந்துபிறனென்றொ ருமுதலும அப்பிறனெனப்பட்டவர்க்கு வேண்டின விடயமும்,—

பொருட்கனம கருவியும் அதற்கு உபாதானமும் - அவ்விடயம் புசிக்கத்தக்க கருவியும் அக்கருவிகடோன்றற்கோருபாதானமும்,—

செய்கையு மென்றோரைவகைத்தானொடு மாறாச் சைவர்கூறூர் - இவ் வுபாதானத்தினின்று பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கும் சிவனோடு மிவ்வை வகைக்கு மாறுபாடாகச் சைவராயுள்ளோர்கூறூர்,—

என்றால் நின்சித்தாந்தம் அவசித்தாந்தமென் - என்றிப்படியிருக்கை யால் நீ கொண்டிருக்குஞ் சித்தாந்தம் அவசித்தாந்தமென்று நீ தானே சொல். இஃதன்றியும்,—

சித்தான்றவசித்தை மற்றீனாது - சித்தாகியசிவம் அசித்தாகியபிரபஞ் சத்தைத் தன்னிடத்தினின்றுந் தோற்றுவியாது,—

அசித்திலதென்னில் - அசித்தென்பது பிரபஞ்சத்திற்கின்று. எல் லாஞ் சிற்சொரூபமே யென்னில்,—

அசித்ததென் உலகில் - இவ்வுலகத்தின்கண் பிரபஞ்சம் சடமா யிருப்பதென்று சாத்திரங்கள் கூறுவானேன். இஃதன்றியும்,—

உலகாயதனும் பூதக்கூட்டஞ் சலமேற் கொப்புள் தகுமெனச் சாற் றினன் - உலகாயதன் முதலாகப் பூதக்கூட்டமாயிருக்கும் பிரபஞ்சத்தை நீர்மேற் குமிழிபோலு நிலைநிற்பதன்றென்று கூறினன். அப்படியிருக்

கையில் நீயிப்பிரபஞ்சத்தைச் சிற்சொரூபமென்று சொன்னது உண்மை யாகாது,—

ஆன்மாவுண்டெனல்.

தீயகருமச் சீனர் சாவகர் பிறர் ஞேயமில்லென நிகழ்த்தினரிலரே - பொல்லாத தொழிலுக்கு ஏதுவாயிருக்கும் புத்தர் சமணர் மற்றைச் சமயிகளனைவரும் இச்சரீரத்தில் ஓரறிவுண்டென்று சொல்வர். அதனை யொழிந்து நின்போல ஆன்மாவின்றென்பாரிலர்,—

காண்டல் விரோத நிற்பிறர் கணித்திலர் - பிரத்தியக்ஷவிரோதம் நீ காட்டினாற்போல் அப்புறச்சமயிகளு மிவ்வாறு கூறினாரிலர்,—

ஈண்டுனை துணைக்கு மற்றி யார்கரி - இவ்விடத்து நீ ஆன்மாவின்றெ னற்கியார்தான்சான்று. இன்றொன்றொருவரைநாட்டு. இஃதன்றியும்,—

உடலுஞ் சித்தோ - இச்சரீரமு மறிவோவன்றோ,—

சித்தின் சேர்வாற் சித்தெனில்-அறிவோடுங்கூடி வாதனைப்பட்டு வருதலால் இவ்வுடலு மறிவென்னில்,—

கடபடாதியு முடற்கட் சிதைவென் - கடபடாதிகளும் இவ்வுடலைப் போலவையுமோருடலா யிருக்கையில் இவ்வுடல்போலுஞ் சஞ்சாரமின் றிக்கிடப்பதேன்,—

தாபர வுயிர்போற் றனுவொழிந் திவற்றின் மேவிய வுணர்வு விரவிடு மென்னில் - அக்கடபடாதிகளிற் பொருந்திய பேரறிவு எல்லா வடிவங் களினுங் கலந்துநிற்குமிடத்து உயிர்கூடிநிற்கு மிவ்வுடம்பில் தாக்கினாற் போல் மற்றக்கடபடாதிகளிற்றாக்கி நில்லாதென்னில்,—

சடத்துயிர் போலெனச் சாற்றினை யாகவி னுடற்குயி ரிறையை யொழிந்துண் டன்றே - உயிர்நிற்கு முடம்பேபோல் உயிரில்லாத வுடம்புகளி லிப்பேரறிவு பொருந்ாதென்றுசொன்னாயாகையால் இவ்வுடற்குக் கர்த்தா வையொழிந் தோருயிருண்டாக வேண்டும். நான் திருஷ்டாந்தங்கூறினது கொண்டு எனப்படிச்சொல்லுகின்றீரென்று நீசொல்வில்,—

தருதிட் டாந்தமுந் தாட்டாந் திகமு மொரு பொருளாகி லுவமைபெறுதே-ஒன்றிற்குவமையாகச்சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தமு முவமையைப் பற்றிநின்ற தாஷ்டாந்திகமு மொருபொருளாயிருக்குமாயின் பொன்போ லுங் கொன்றையென்னு முவமை இவ்வுலகின்கணுண்டாகாது,—

ஒன்றே யாகிய வுடற்கிறை தாபரத் தொன்றிய நிலையில் விசேடமென் னுரைக்க - பசுமுதலின்றிப் பதிமுதலொன்றுமேயாயின் இப்பதிமுத லெங்கு நிற்குமிடத்துத் தாபரங்களினும் இவ்வுடற்கு விசேடமுண்டான தென்ன நீ சொல்,—

பூதச் சேர்வைப் பேதமென் றறையில் - பூதக்கூட்டுறவின் ஏற்றக் குறைவென்னில்—

சேர்வைப் பேத மென்கொடு செப்புக - பூதங்கள் கூடுமிடத்திற் பேதந்தான்வந்த தெதுகொண்டென்று சொல்,—

கருமத்தளவில் வருமெனில் - கன்மத்துக்கீடாகப் பேதமுண்டா மென்று நீ சொல்லில்,—

பித்த ருரையிற் றிகழுமுணர் வொழிந்தனையே - நீகன்மத்துக்கீடாய் வருமென்றது பித்தர்கூறுஞ்சொற்போல் விளங்காநின்றதுநீயுமறிவுகெட்டு விட்டதாயிருந்தது,—

கருமஞ் செய்வோன்கடவுளன்று-யாதொருகருமத்தைச்செய்துவருவோனைக்கர்த்தாவென்னப்படாது ஆகையால் இக்கன்மஞ்செய்ததுசிவமன்று,—

உடலு மருவி நின்றிருவினை வளரா துகரா-உடலும் சடமாகையால் ஓரேதுவுமின்றிக் கன்மத்தையுண்டாக்கிக்கொள்ளாது, பிராரத்த கன்மத் தைத் தானுகப்புசிக்காது, சிவன்கூடிநின்றே புசித்தனனென்னில்,—

கடவுளு முடலின் கண்பட றுஞ்சல் - வாக்குமனுதீதனுயிருக்கும் சிவன் கன்மத்துக்கீடாக வோருடலினிடத்துவந்துபொருந்துதல் பிராரத் தந் தொலைந்தவாறே அவ்வுடலை விட்டுவிடுதல்,—

இடர் நலமுறுத லிறங்குத லேறுதல் - இவ்வுடலோடுங் கூடிநின்று புண்ணியபாவங்களைப்புசித்துக்கொண்டுவருதல் சாக்கிராதியவத்தைகளிற் றங்கி அதீதப்பட்டுக்கிடத்தல் ஈண்டுமுணர்த்துமுறைமையிலேறிச் சாக் கிரத்தானத்தில் வருதல்,—

எவ்வகையேனுஞ் செய்கையின்றாதலும் - இவையெல்லாமெவ்வாற் றானுங் கடவுளுக்கித்தொழிலில்லாமையானும்,—

பலகலை யுலகி னிலவுத லானும்-கர்த்தா சர்வஞ்ஞனுகையாலும் பாசஞ் சடமாகையாலும் இவையிற்றைக்கற்க வேண்டுவதின்று. இவ்விருவகையு மின்றிப் பலசாத்திரங்களும் இப்பிரபஞ்சத்திலுண்டாய்வருதலினுனும்,—

எண்ணரும்பொருளு மிரவியுமொழியக் கண்ணெனவொன்று காண் கையினுனும் - எண்ணிறந்த பேதமான பிரபஞ்சமும் இவையிற்றை விளக் கஞ்செய்கின்ற ஆதித்தனுமின்றிக் கண்ணெனவொருமுதல்நடுவேநின்று கண்டுவருகையினுனும்,—

பாசப் பகுதியு மீசனு மொழியப் பசுவுமுண்டென் றிசையவேண் டின்றே - பாசத்தினுடைய வகையும பதியினுடைய வகையுமின்றிப் பசுவினுடைய வகையுமுண்டென்று பொருந்தவேண்டும்,—

இதுவெனு மொன்றை யதுவாய்ப் படுத்துப் பொதுமையி னிற்கு மாயையின்பொற்பென - இதுவென்று சுட்டப்பட்ட ஒருவிடயத்தை விட யந்தானுயவ்வறிவானது பொதுவில் நிற்குமென்றது மாயாமயக்கத்தினு டைய பெருமையென்றறி,—

பொற்பணியாவும் பொன்னுந்தன்மையின் - பொன்னினுண்டாம் பணிகளனைத்தும் அப்பொன்போலிருந்ததன்மைபோல்,—

நிட்கள சகளத்திருவுரு நிலையுமீசனேயெனப் பேசுவர் - நிஷ்களமா கிய அருவமும் சகளமாகியவுருவமும் இவையிரண்டுங் கர்த்தாவினுடைய சொரூபமாயிருக்குமெனப் பெரியோர் கூறுவர்,—

அன்றி யருவுருவாகி வருமூலமென்னில்-அன்றியருவாயுள்ளசிவமும் உருவாயுள்ள பிரபஞ்சமாமென்னில்,—

அனைத்துமாயையெனத் தெளிகிலையே - பிரபஞ்ச மாயையாயிருக்கையால் இப்பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதாநமாயிருக்குமென்ற சிவமும் மாயையென்று தெளிகின்றாயில்லையே. எனவே பிரபஞ்சத்திற் குபாதாநஞ் சிவமல்ல மாயையென்பதாம். இஃதன்றியும்,—

ஆவதுமாகாதொழிவது மிலதெனும் பாவக மூலகாயதனதுபான்மை- இஃதாம்பகுதி இஃதாகாப்பகுதி இவையிரண்டு மிலவென்னும் பாவகமூலகாயதனுடையபக்கமாம். அம்முறைமை ஞானிகளுக்கின்றென்னில்,—

கட்கொலை வெகுளி காமங் களவுக ளுட்படுமிவைவிட மொழியாதாரிலர் - மதுபாநஞ்செய்தல், கொன்றுபறித்தல், கோபித்துச்சொல்லல், பரதாரகமநஞ் செய்தல், பிறருடைய பொருளைக் களவுகொள்ளல் இப்படிப் பின்னுஞ் சொல்லும் பொல்லாங்குகளெல்லா வற்றையுமாகா; இவையிற்றைவிட்டு விடுங்கோளென்று சொல்லாதிருப்பார் ஒருவருமிலர்; இப்படிப்பட்டவையெல்லாஞ் செய்யினும் ஞானிகளுக்குத் தேவையில்லை தோடமேறாதென்று சாத்திரஞ் சொல்லுமென்னில்,—

.சோமபாநஞ்சுராபாநங்களாமெனமறைகளார்செவிப்பறைந்தன-சோமபாநஞ்செய்தல், சுராபாநஞ்செய்தல், இவையிரண்டுங்கொள்ளலாமென்றொருவருமறியாமல் வேதங்களார்செவியில்சொல்லின. இஃதன்றியும்,—

மறையோன் புலைச்சியை மருவுமென்பது முறையோ - பிராமணன் பறைச்சிக் காசைப்பட்டு அவளோடே கூடுவது முறைமையோ முறைமையீனமோ,—

எனிலதுபுனைமொழி யென்னில் - பிராமணன்பறைச்சியைப் பரிசிக்கலாகாதென்று சொலலுவது ஒருவரம்புகொண்டு சொன்னதொழிந்து அவளிடத்திற் கூடினவிடத்தின்பம் விளைந்ததின்றோ வென்னில்,—

சாதிபேதநீதி நீ தவறினு மேதியை யேறுவிழையா விரும்பும் - பிராமணனென்றுஞ்சண்டாளனென்றும வழங்கிவந்த சாதித்தன்மையை நீயிப்போதுதவிர்த்துவிட்டாயாயினும் எருமையை இடபமானதுவிரும்பாது பசுவையேவிரும்பும். ஆதலால் ஞானிகளுக் கெல்லாமென்பதத்தமாகாது,—

கண்ணினதுருவுமதிற்கதிரொளியு நண்ணருஞ்சத்திநாடகமென்னில்- கண்ணினுடையபிரகாசமும்அதிற்கூடிநிற்குமாதித்தனுலுண்டாகியகாட்சியும் பொருந்துதற்கரிய சிவசத்தியினுடையநாடகமாயிருக்குமென்னில்,—

அதற்கேதுவும் பயனு மோதவேண்டும - இப்படிச் சிவனொருவுருவத்தைக் கொண்டானாகில் அவனுக்கிப்படி யொருகுற்றமுண்டென்பது நீக்கிக்கொள்ள இப்படிப் புசித்தானென்றுஞ் சொல்லவேண்டும்,—

நின்மொழி விரோதமு நீடுலகியற்கையும் - விசுவாதீதனையிருக்கும் சிவனிப்படிப் புசித்துவருவானென்று நீ சொல்லுஞ் சொல்விரோதமும்

நல்லவனிவன் பொல்லாதவனிவனென்று உலகிலுள்ளவர்கள் எல்லாம் அங்கீகரித்துக்கொண்டுவரு முறைமையும்,—

தன்மசாத்திரமுஞ் சகலமு மென்செய்யும் - புண்ணியபாவங்களின்னவென்றும் பாவஞ்செய்தாரை அரசன் தண்டஞ்செய்யக் கடவனென்றுந் தன்மசாத்திரங்களிற் சொல்லு முறைமையு மிப்படிச் சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் ஆன்மாவொன்றில்லையாமாயின் அவையெல்லாமென்னபயனைச் செய்யும். இஃதன்றியும்,—

உலகேழெனவிறை பலவார்தன்மை - "உலகேழெனத்திசை பத்தெனத்தானொருவனுமே." என்றதிருவாசகத்தின் தன்மை,—

கடமொடு சார்வங் கலசமாதிக ளடவுறு குயவனுயினனென்றால்-குடங்கள் சட்டிகள் கலசங்கள் இவைமுதலியனவாகச்சொல்லப்பட்டபாத்திரமெல்லாம் விரைவிற் பொருந்திச் செய்யப்பட்ட குயவனுயினனென்று சொல்லின்,—

தானேயாகா வவைதானுகான் - அக்குயவன் அப்பாத்திரங்களாகான், அப்பாத்திரங்கள் இக்குயவனுகாது,—

ஆயினனென்ப தாக்கினனென்பதாக்கின னெனவே-ஆயினனென்ன தாக்கினனென்றிலக்கணங்களிற் சூத்திரஞ் சொல்கையால்,—

ஆனுயென்பதனைத்து மவ்வகை தானுகாமையைச் சாற்றிடுமென்க - வானுய் மண்ணுயென்று சொல்லப்பட்டவெல்லாம் அச்சிவனவ்வாறு மண்ணுமாகானென்பதைச் சொல்லுமென்றறி,—

தாமேயெனுமித் தனியேகாரம் - தாமேதானுகச் செய்யுமென்னு மொப்பில்லாத ஏகாரத்தோடுங் கூடியிருக்குந் திருவாக்கு,—

அழுந்தில ரதுவே யாய்த்திலர் - தாங்களழுந்தார்களுமிலர், அச்சிவமுதலானுருமிலர்,—

அதுவிட்டொழிந்திலர் பிரிவிலரெனு மிவையுணர்த்தும் - அச்சிவமுதலையின்றிக் காரியப்பட்டாருமிலர், அமமுதற்கு வேறுயிருந்தாருமிலர் என்றிப்படியிருக்குமென்று சொல்லும்,—

காயும் பழமுஞ் சுவையு நுகர்வதாயவன்றானுமவன்முதற்றென்னும்- "காயாகிப் பழமாகிப் பழத்திநின்ற விரதங்க ணுகர்வானுந்தானேயாகி" என்றதிருவாக்குகாயும் பழமும் அவற்றினின்ற இரதமும் அவையிற்றைப் புசிப்பானும் அக்கர்த்தாவானுமுண்டாகையால் இவையெல்லாஞ்சிவமுதலாக வுண்டானதென்று சொல்லும்,—

அகிலமுந் தெளியவறிவோன்றானும் - பிரபஞ்சமெல்லாவற்றையும் ஆக்கமறவறிபவனும்,—

அகிலமு மறிஞரை யறிவிப் போனும் - அறியும்பகுதியுள்ளவர்க்கு எல்லாவற்றையு மறிவிப்பானும்,—

அறிஞர்க்கறிவா யறிகின்றோனும் - அறியும்பகுதியுள்ளவர்க்கு அவர றிவாய் நின்றறியும் பகுதியை யுடையானும்,—

அறிவிற் கறிபொரு ளாவோன் றானும்-முத்தான்மாக்களுக்கு அறி பொருளாயிருப்பானும்,—

அகிலமுமேனி யானவனென்னும் - பிரபஞ்சமெல்லாமவனுக்குத் திருமேனியாகையால் இம்முறைமையுடையானென்று சொல்லும்,—

தருபொருள் கொள்பொருடருவோன் கொள்வோன் - ஒருவன்கொ டுக்கப்பட்டபொருள், தான்கொள்ளப்பட்டபொருள், ஒருவன் பொருளைக் கொடுப்பவன், அப்பொருளை வாங்கப்பட்டவன் இவையெல்லாம்,—

ஒருபொருளாயி னுவப்புண்டென்க - ஒருபொருளாயிருக்குமாயின் மிகவும் பிரியம்வருமென்க. இப்படியுஞ் சொல்லுவார்களோ,—

நுகர்வோன்றனக்கு நுகர்பொருள்வேண்டிற்று - புசிப்பானொருவ னுக்கொருபொருளைப் புசிக்கவேண்டிய விடத்து,—

இகலறக்கிடையா திருந்ததெனிரயமும் - அப்பொருளிவனுக்குமாறு பாடின்றி வந்து பொருந்தாதிருப்பானேன. எல்லாமொருபொருளா யின் நினைத்தபொழுது புசிக்கக்கண்டோ மில்லையே; ஆகையாலெல்லாமொன் றாயிருக்குமாயின் நிரயமுண்டாகாது. அஃதேனென்னில்,—

வேண்டாராயினு மெய்யுறுவியாதிக ளீண்டாதொழியாது - குன்மம் சூலை முதலியநோய்களை அநுபவிக்கவேண்டாமென்று அவர்களிருக்கினு முடலிலுண்டாகியநோய்களிவைவந்து பொருந்தியநுபவியாமல் விடா, ஆகையால் எல்லாமொன்றென்பதமையா ஆன்மாவின்றெல்லாஞ்சிவமநு பவிக்கு மென்றனை,—

இறைக்கிவையிடல - வேண்டிய பொருள் கிட்டாமலும் வேண்டாத நோய்கள் கிட்டியும் இவற்றிலுண்டாகிய வருத்தம ஆன்மாவுக்கல்லது சிவ னுக்குண்டாகாது. இப்படியிருக்கையில்,—

சத்தியுஞ்சிவமுந் தாமேநுகருமென் றித்திறனுணர்வுவ தெய்துவ தெவர்க்கோ - ஆன்மாவின்று, சத்திசிவங்களே சுகதுக்கங்களைத்து மநு பவிக்குமென்ற இப்பகுதியிலுண்டாகிய ஞானம் இப்பிரபஞ்சத்திற்குள்ளே யார்க்குத்தான் உண்டாவது,—

தமக்கே யென்னிற் றமுணராமையும் - சத்திசிவங்கட்கே இவ்வநு போகமென்னில் அச்சத்திசிவங்களிபபிரபஞ்சத்தை யறியாமையாலும்,—

அமைப்பற வுணர்தலு மவர்க்கடைவன்றே - அறியுமிடத்துச் சுட்டி யறியாமற் றடையற எல்லாவற்றையுமொக்கவறிகையாலுஞ்சுகதுக்கங்கள் ஆன்மாவிற் கொழிந்து சிவசத்திகட்குண்டாவதன்றே, ஈாஞெருமுதலவ ஞெருமுதலென்னுங் குற்றத்தையுடைய வழியென்று மிவனவனுதல் நல்லவழியாகிய சாயுச்சியமென்றுங்கூறினை,—

முத்திநிலைமறுப்பு.

நானுமவனு நவையு நலனும் - நானென்னுமான்மாவும் அவனென்னுஞ்சிவமு நவையென்னுங்குற்றமு நலனென்னுநன்மையும்,—

தானவனுகையு நின்சாதனத்தில் - இவ்வான்மா அச்சிவனுகவேண்டுமென்கையும், நீயெல்லாமொன்றென்பவனுகையால் உன்னுடைய சாதனத்திற்குட்பட்டதன்று. இஃதன்றியும்,—

சகயோகத்தைச் சாயுச்சியமெனப் பகர்வது பதிபசுபாசத்தவர்க்கே - சிவனேடொன்றாய்க் கூடிப்போவதைச் சாயுச்சியமென்றது திரிபதார்த்த நிச்சயம் வந்தவர் கொள்ளுமபகுதியாமே. இஃதன்றியும்,—

யாதொரு வகையெனவோதிய திறைநூல்சொன்னவற்றொன்றன்று - இம்முத்தித்தன்மை கூடும்வரையுஞ் சங்காரத்தோடு கூடியிருப்பவனவற்றைவிட்டு நின்றதே நிலையாகக்கொண்டுபசரித்து வரக்கடவனென்று நீ சொன்னது சிவாகமம் முத்திக்கேதுவானவர் சரிக்கவேண்டிய முறைமை பலவழியுங்கூறும், அவற்றிலே யொருவழியுங் கூடப்பட்டதன்று,—

என்னில் வீடெளிதே - அப்படிச் சரிப்பதுதானே முத்திசாதனமென்னில் மோட்சத்தை யரிதென வேண்டுவதின்று, எல்லார்க்கு மெளிதாய்ப் பெற்றுவிடலாமென்றுசொல். இஃதன்றியும்,—

தானறிவழியே தலைப்பொருள் பிடித்து - ஆசாரியர் கற்பித்தவழியே ஒழுங்கில் வராமல் தன்னுடையபோதத்திற்குத் தோன்றியவழியே தலையான வழியாகப்பிடித்து,—

மேனிகழ்பலமும் வீடளித்திடுமே - அவ்வழியே ஒழுகிவர அதனுலுண்டாகிய பலமும் வீட்டின்பத்தைத்தருமேல்,—

நிலையாக்கருவியை நிலையாக்கருதி - நிலையில்லாமைக்குச் சான்றான தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தை நிலைநிற்கு மென்றுகருதி,—

புலையாடுதலு முலகாயதன் பொருள் - செய்யாத காரியத்தைச்செய்து கொண்டுவருவது உலகாயதன்கொள்ளும் பொருளாயொழிந்து சைவர் கொள்ளும் பொருளன்று,—

குட்டியமின்றி நற்கோல்மெழுதவிட்டமதாயில் - சுவரில்லாமற் சித்திரமெழுதுவது ஒருவருக்குங்கூடாது. உனக்கிட்டமாயிருக்குமாயின்,—

கருவியு மிடங்களுங் கருத்துற வுணைக்க - தனுகரணபுவன போகங்கள் ஆன்மாவிற்கேயென்று சாத்திரஞ் சொல்லுமிடத்து,—

அதீதத்து தெரித்திடும் - சிவன் விசுவாதீதனுயிருக்கையால் அவனுக்கிவைவேண்டுவதின்று. இவையெல்லாம் ஆன்மாவிற்குவேண்டியிருக்கையால் ஆன்மாவிற்கில்லை இவையந்தரத்தே நிற்கு மென்றுன்னுடைய போதமென்றுங் கூசாமனினைத்துச் சொல்லும். இஃதன்றியும்,—

அறிவொன்றில்லோர்க் கிறையருளுதவுதல் - சற்றுமறிவில்லா ஆன்மாக்கட்குக் கர்த்தாவின் அருளறிவைக்கொடுக்குமென்றனை, அங்ஙனமது செய்தல்,—

பிறிவறிவரியச் செறியிருளிடத்து - ஒருசற்றும் நீக்கக்காணுமற் செறிந்தவிருளிடத்தில் இருக்கும்,—

ஓரந்தகர் காணவந்தோரொம்மை நீவிருங்காணவேண்டு மென்றுங் கெடுத்தோர்தீபங் கொடுத்ததையொக்கும-அந்தகரைக்காணவந்த ஒருவர் விளக்கைக்கொண்டுவந்துகண்டவ்விளக்கை அந்தகர்கைற்கொடுத்தென்னை நீவிருங்காணவேண்டு மென்ன அவரை அந்தகாகண்டாரென்பதொக்கும், அறிவில்லாதவான்மாக்கட்குக் கர்த்தா அறிவைக்கொடுக்கவந்ததென்றது,

இச்செயற்கிறைவன் கொச்சையனன்றே - அறிவில்லா ஆன்மாவிற்குத் தன்னருளைக்கொண்டறிவைக்கொடுத்தானென்பது கர்த்தாவும் இவவான்மாவைப்போலறிவில்லாதவனுகவேண்டும். இஃதன்றியும்,—

கருவியசத்திற் றெரிவுறக்காண வேண்டுகரிலரால் - கருவிகளைக் கொண்டு தேகாதிபிரபஞ்சத்தை நன்றாகக்காணுங்காட்சியைச்சிவஞானிகளொருவரு மதைவேண்டியிருப்பாரிலர்,—

அப்படியிருக்கையில் ஈண்டறிவியாவுஞ் சிவமேயென்று செப்பினை - இவ்விடத்துக் கருவிகளைக்கொண்டறியுமறிவெல்லாஞ்சிவமேயென்றனை,-

அவமுறுபொறிபுனலறியா - இந்திரியங்கள் சடமாகையினுல் அவைகளையறியமாட்டா,—

அறிவது பிரமமென்றோர்க் குன்போ விடர்ப்படவிலதே - எல்லாவற்றையுமறிவது பரப்பிரமமென்ற மாயாவாதிக்குமுன்போற்குற்றஞ்சொல்ல விடமின்று. அதேனென்னில், அவன்பிரமத்தையறிவென்றும் பிரபஞ்சத்தைச் சடமென்றுங்கூறினன். நீயெல்லாவற்றையுஞ் சித்தென்றனமையால் குற்றமாம். இஃதன்றியும்,—

ஏற்றங்கருவி யிருபதோடிரண்டும்-அம்மாயாவாதி பதினன்கு கருவியுமூன்றவத்தையுங்கூறினன். நீயவனினும் வேறிருபத்திரண்டுகருவியும்,—

போற்றுமைந்தவத்தையும் புகறிரிமலமு மீசனுமுயிரும்பேசினை - சைவருபசரித்துக்கொண்டுவரும் அஞ்சவத்தையும் அவராற்கொள்ளப்பட்ட மூன்றுமலமுங் கர்த்தாவும் ஆன்மாவுமுண்டென்றனை,—

அஃதொழிந்தொன்றேயாகு மென்றநின் னியல்பு - அவற்றையெல்லாம் விட்டிப்பொழுதெல்லாஞ் சிவமொன்றுமே யென்று நீகூறுமியல்பு எத்தோடொக்குமென்னின்,—

தாயர் மனைவியர் தாதியர் தவ்வையர்-தாயும் மனைவியரும் வெள்ளாட்டிகளும் தமக்கையரும்,—

ஆயவரொவரையு மோர்மையிற் காணும் - அப்படிக் கூறப்பட்ட யாவரையும் விடயப்பார்வையாய்க்காணும்,—

கோகழி தூர்த்தர் கொடுந்தொழிறருமே - கோவினுற் கழியுண்டு போர்த்தொழிலைக்கொண்டு அவரைக்கண்டு தன்னெல்லையில் நில்லாமல் அப்பாற்பட்டுக்கண்டுவரும் தூர்த்தர் கொடுந்தொழிலொக்கும்,—

ஆக்மற்றதன் - நீசொல்லிவந்த ஞானத்தினது தன்மை இப்படி தவறு கக்கிடக்க,—

அருணிலைதன்னை யேகநாயக ளுகியவிறைநிலை - அருளான்மாக்களை யுபகரித்து நிற்குமுறைமை ஆன்மாவிற்குத் தனக்கெனவோர் சுதந்தர மின்றி நிற்குமுறைமை கர்த்தா எவற்றிலு நிறைந்து நிற்குமிடத்தொன் றினுந்தாக்கற்று நிற்குமுறைமைநிலை,—,

நாசமில்பாசம் வீசியவியனிலை - அழிவில்லாப்பாசஞ் சர்வான்மாக்க ளையும் பந்தித்து நிற்குமுறைமை,—

இனையவையொன்று நினைவினுமின்றி - இப்படிக் கூறப்பட்டவை யொன்றுமுன்னினைவினு மின்றி,—

உண்டெனு முணர்விற் கண்டது கருதில் - ஆன்மாவிற் கறிவின்று அறிவது சிவனே யென்று நீ நாட்டப்பட்ட அறிவால் நீயநாசாரமாகச் சொன்னதை விசாரிக்கில்,—

இழுக்கெனும்புலன்வழி யொழுக்கமு மதுவாய்க்கொண்டு - இந்திரிய வாதனை பொல்லாதென்னுமிடத்து அவ்விந்திரியவாதனையை நீயாசார மாகக்கொண்டு,—

பண்டையிலெண்டரு மடங்குவந் தவர்செய்த தந்தையையன்றே - பெத்ததிசையிற் செய்துவந்த அநாசாரத்தினும் முத்தித்திசையி னெண் மடங் கநாசாரஞ்செய்ய மயக்கத்தைத்தந்தவஞ்ஞானத்தை வெறுப்பதல் லது உனைவெறுக்க வழக்கின்று,—

புன்மைகணீங்க வுண்மைகேள் - இப்படிப்பட்டவஞ்ஞானமுனக்கு நீங்க நான் சத்தியமாகிய ஞானத்தை விரித்துச்சொல்கின்றேன் அதைப் புத்தி பண்ணிக்கேட்பாயாக என்க. (கஅ)

சைவவாதிசங்கற்பம்.

அறிவா யறியு மறிவுயிர் கேவலத்
தறிவில னிருளொடும் பிரிவில னண்ணல்
கலைமுத லாக நிலவிய கருவிகள்
விளக்கென வுதவுந் துளக்கறப் பொருந்தி
ரு. யிருவினை நுகர்வில் வருவினை செய்து
மாறிப் பிறந்து வருநெடுங் காலத்
திருண்மல பாகமுஞ் சத்திநி பாதமு
மருவுழி யருளுரு மன்னவ னணைந்து
செல்கதி யாய்ந்து பல்பணி படுத்தித்
கo. கருவியு மலமும் பிரிவுறப் பிரியா
ஞான நல்கலுந் தானது நோக்கி
தன்னையு மதனையுந் தன்முதற் பொருளையு

மின்னவென் றறியா விருவரு முயங்கி
யொன்று யுறுபய னுவப்பு
௧௫. மின்றாய் நிற்கு மிதுசிவ கதியே.

பெத்த நிலை.

(இ-ள்.) அறிவாயறியு மறிவுயிர் - அநாதியே சகலத்தில் அறிவாயறிந்துவருகின்ற அறிவாயிருக்கும் ஆன்மா,—

கேவலத் தறிவில னிருளொடும் பிரிவிலன் - கேவலாவத்தையில் ஒன்றையுமறியான், அறிவில்லாமலவ்விடத் தாணவமலத்தையும் விட்டு நீங்கான்,—

அண்ணல் கலைமுதலாக நிலவியகருவிகள் விளக்கெனவுதவும் - இப்படிக்கேவலப்பட்டுக் கிடக்கையில் ஆன்மாவிற்குக் கர்த்தா கலைமுதலானதத்துவங்களைக் கண்ணுக்குக்காட்டான விளக்கின் தன்மைபோற் காட்டாகக் கூட்டுவன்,—

துளக்கறப்பொருந்தி யிருவினைநுகர்வில் வருவினைசெய்து - அக்கருவிகளோடு மசைவறக்கூடிப் பிராரத்தகன்மமான புண்ணிய பாவங்களைப் புசித்து வருமிடத்து ஆகாமியத்தையார்ச்சித்துக்கொள்ளும்,—

மாறிப்பிறந்துவரு நெடுங்காலத்து-இக்கன்மத்துக்கீடாகநெடுங்காலம் அச்சுமாறிப் பிறந்துவருமிடத்துச் சிவபுண்ணிய முண்டாம். அதனால்,—

இருண்மலபாகமுஞ் சத்திநிபாதமு மருவுழி - மலபரிபாகமுஞ் சத்திநிபாதமும் பொருந்தியவிடத்து,—

முத்தி நிலை.

அருளுரு மன்னவ னணைந்து - அருளே திருமேனியாகிய கர்த்தா ஆசாரிய மூர்த்தமாகவந்து,—

செல்கதியாய்ந்து பல்பணிபடுத்தி - இவன் அடையப்பட்ட முத்திக் கேதுவையாய்ந்து பலபணியாகிய சரியைகிரியாயோகங்களில் நிறுத்தி,—

கருவியுமலமும் பிரிவுறப்பிரியா ஞானநல்கலும் - அச்சரியைகிரியா யோகங்களை முற்றச்செய்கையினால் கேவலசகலமிரண்டையு நீக்கி அநாதியேயிவனை யுபகரித்துக்கொண்டுவரு முண்மைஞானத்தைக் கொடுப்பன். அப்படிச்செய்தமாத்திரத்தில்,—

தானது நோக்கித் தன்னையு மதனையுந் தன்முதற் பொருளையும் - இவ்வான்மா உண்மைஞானத்தைத்தரிசித்து ஞாதுருவாகியதன்னையும் ஞானமாகியவுண்மைஞானத்தையும் ஞானத்திற்கு முதலாயுள்ள ஞேயத்தையும் ஆகிய இம்மூன்றுமுதலையும்,—

இன்னவென்றறியா விருவருமுயங்கி-அவ்விடத்திற் சுட்டியறியாமல் இவ்வான்மாவுஞ் சிவமுந் தம்மிற்கூடி,—

ஒன்றாயுறுபய னுவப்புமின்றாய்நிற்கு மிதுசிவகதியே - இரண்டுமொரு முதலாகி அவ்விடத்துற்றதொருபயனும் பிரியமும் இரண்டு மிலவாகையைச் சிவசாயுச்சியமென்று சொல்லப்படுவது என்க. (௧௧)

நிராகரணம்.

இதுகதி யாக முதலறி வுயிரோற்
பொறிபுல னீங்க வறிவுயி ரன்றே
யடைகாய் நூறி னிடைசேர் சிவப்பென
விந்தியத் தொகையின் வந்தறி வொன்றுநின்
௫. றின்று மென்ற லன்றே யெந்தை
யறிவில னதீதச் செறிவிலென் றுரைத்த
நின்மொழி விரோதமும் பின்முன் மலைவு
மன்வயி னிகழா மலமிரு ணிறையொளி
யான்மா விளக்கிற் றருமருட் கலாதிக
௧௦. ளீனமி லிவனிடத் தெவ்வா றிசைந்தன
விசைந்த தாயினு மிசையா தாயினு
மசைந்திடு முத்தி சாதக மவமே
சத்திநி பாதமோ தருமல பாகமோ
வுய்த்த காரண காரிய மோதுக
௧௫. பாகங் காரண மாகின் மற்றது
காலா வதியிற் காயா வதியின்
மேலா மென்னும் வினையுறு மவதியிற்
றுயரொன வுயிர்க்குத் தோன்றிடு மவதியி
னயமிகு மிறைவ னல்கிடு மவதியி
௨௦. லேதிற் கூடு மோதுக விருவினை
யொத்த வெல்லையில் வைத்தன ரொன்னி
லருவினை தூக்க வருவினை நில்லா
வொருவினை புரிகா விருவினை யாகா
வொப்புறு மாறு செப்புக தேசிக
௨௫. னருளுரு வென்ற பொருளினை யாயின்
மாயா வுருவன் மாயா வுருவினை
யேயா னேய்ந்தவ ரொம்ம னோரே
பல்பணி ஞான காரண மென்னிற்
றொல்பணி தொறும்பயன் றொடுப்பத னாலு
௩௦. மொருபணி செய்யாச் சிரபுரச் சிறுவரு
மரச ராய தருணத் தலைவரு
முதிர்பர சமயத் திதமுறு மரசரு
ஞானம்பெற்ற நன்மையி னாலு
மீனமில் பணியருட் கேதுவன் றென்றான்
௩௫. ஞானோற் பத்தி நிமித்தமித் தொழிலென
வேனோர்க் கிறைநூ லியம்பிற் றென்னாங்
கருவியு மலமும் பிரிவுற வருடாரு
மென்றனை கேவலத் தேது மறிவிலன்
றுன்றிய சகலத் தருணிலை தோன்று

௪௰. வெவ்வ வத்தையி னிறையருள் பெறுகுவஞ்
செவ்விய ஞான தரிசந மாவது
நால்வகை மாயைப் பால்வரு ஞானம்
பண்டை ஞான மிதுவறி தாவரக்
கண்ட ஞான மிதுவரக் காணி

௪௫. லீன ஞானிக ளென்போர் யாருமில்
ஞான வேற்றுமை நாடலு மரிதே
தானு ஞானமுந் தலைவனு மென்றனை
யான்பி னிவனு மிவனது ஞானமும்
பாசமும் பாச ஞானமு மென்றிவை

௫௰. பேசுவ ரொன்றுப் பெற்றிய வாகலின்
மும்மைப் பொருட்கு மும்மைத் தன்மை
செம்மைத் தென்னிற் செலவுக ளெழுதுக
விருவருங் கூடி யொருபய னுய்த்தென்
றருளினை யிவ்வா றபேதிக னிலையே

௫௫. பதிபசு பாச முதிரறி வுகளுட
னுறு முன்னர்க் கூறுப் பின்ன
ரிருபொரு ணித்துமற் றொருநால் வகையு
மீனமின் ஞாதுரு ஞான ஞேயமென்
றிசைய மூன்றுய்ப் பசுபதி யென்றவற்

௬௰. றிரண்டா யிரணடு மொன்றி னொன்றுகத்
திரண்டாம் பயனெனுந் திருவரு டௌியிற்
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்று
மென்றிறை யியற்கை யியம்புத றகுமே
யொன்று மென்ற லன்றியு முவப்பு

௬௫. மின்று மென்று லென்பய னியம்புக
வென்றனை வினவு மியாவும் விளங்க
வென்றிகொள் கருத்தின் விரும்பினை யாயி
னதிக்கரை யானெனக் கொதித்தல மந்து
வெண்ணெயம் பதிதிகழ் மெய்கண் டவனரு

௭௰. ளுண்ணிலை யுடையோ னொருவ னுரைத்த
தவப்பிர காசத் தன்மையில் விரித்த
சிவப்பிர காசச் செழுந்தமி ழுண்மையை
யருளுட னுய்ந்து கொள்ள
திருவருள் வினவ திருந்திடு மன்றே.

பேத்தநிலை மறுப்பு.

(இ-ள்.) இது கதியாக முதலறி வுயிரேல் - நீ யிப்பொழுது கூறி முடித்த இதுமுத்தியாகட்டும், அது பின்புகூறுவேம். ஆன்மா அநாதியில் அறிவாயிருக்குமாயின்,—

பொறிபுல னீங்க வறிவுயி ரன்றே - இந்திரியங்களும் அதனாலறியப்பட விடயங்களு நீங்கினவிடத்தான்மாவிற்கு அறியும்பகுதி யுண்டாமோ,

அஃதிந்திரியங்கள் கூடியபொழுதறிந்தும் அவைநீங்கியபொழு தறியாமை யுமாயிருப்பது ஆன்மாவிற்குள்ள இயல்பென்னில்,—

அடைகாய் நூறி னிடைசேர் சிவப்பென - பாக்கு வெற்றிலை சுண் ணும்புகூடி மத்தித்தவிடத்தில் அவற்றின் தன்மையின்றி நடுவேயொரு சிவப்பெழுந்தாற்போல்,—

இந்தியத் தொகையின் வந்தறி வொன்றுநின் றின்றுமென்ற லன்றே யெந்தை - இந்திரியங்களின் கூட்டத்தினடுவே ஓரறிவுதோன்றி யுடனே யழியுமென்று கணபங்கங்கூறும் புத்தனுமேயப்பா நீ இஃதன்றியும்,—

அறிவில னதீதச் செறிவிலென் றுரைத்த - அறிவாயறிந்துவரும் ஆன்மாவிற்கு மலத்தினுல் நெருங்கியிருக்கு மதீதத்தானத்தில் அறிவின் றென்று சொன்ன,—

நின்மொழி விரோதமும் பின்முன் மலைவு மன்வயி னிகழா - உன் சொல்விரோதமும், ஒருக்காலறிவின்றென்றும், ஒருக்காலறிவென்று நீ முன்னொடுபின்மலைவாகச்சொன்ன விலையு நிலைபெற்றநல்லோர் கூட்டத்தி னிடத்துச் சொல்லிக்கொள்ளப்படா. இஃதன்றியும்,—

மலமிருள்-ஆணவமலமோவென்னிற் சுத்தவிருளாயிருப்பதொன்று,-

இறையொளி - கர்த்தாதானோ வென்னின் மகா பிரகாசமா யிருப்பா னொருவன்,—

ஆன்மாவிளக்கிற் றகுமருட் கலாதிகள்-ஆன்மாவிற்குத்தான் விளக் கைப்போற் காட்டாயுள்ள கலைமுதலிய தத்துவங்களும் மாயாகாரியமா யிருக்கையினுன் மயக்கமாயிருப்பதொன்று, ஆகையாலக்கருவிகள்,—

ஈனமி லிவனிடத் தெவ்வாறிசைந்தன - இருளாயிருக்கும் கேவலத் தில் அறிவில்லாதிருக்குமான்மாவிற்கு மகாபிரகாசமாயிருக்குங் கருவிகள் சென்று பொருந்திய தெப்படி,—

இசைந்ததாயினு மிசையாதாயினும் - அக்கருவிகள் கூடியறிந்தாலும கூடாமற் கேவலத்திற் கிடந்தாலும் போகட்டும்,—

அசைந்திடுமுத்தி சாதனமவமே - நீ நிலைநிற்கமாட்டாமன் முத்தி சா தனங்கூறியது மிகவு நன்று யிருந்தது,—

முத்தி நிலை மறுப்பு.

சத்திநிபாதமோ தருமலபாகமோ வுய்த்தகாரண காரியமோதுக-முன் இருண்மலபாகமுஞ் சத்திநிபாதமு மருவுழியென்றுய் அதிற்சத்திநிபாதங் காரணமாய் மலபரிபாகமுண்டாயிற்றோ மலபரிபாகங் காரணமாய்ச் சத்தி நிபாதமுண்டாயிற்றோ இவற்றிற் செலுத்தப்பட்ட காரணகாரிய மியா தென்றுசொல்,—

பாகங்காரணமாகில் - மலபாகங் காரணமாய்ச் சத்திநிபாத முண்டா யிற்றெனின்,—

மற்றது காலா வதியிற் காயா வதியின் - அம்மலபாகமென்[illegible] எண்ணிறந்த சரீரமெடுத்து வருவதற்குள் இன்னசரீரத்தில் முத்தி

யென்றிருக்குமோ அச்சரீரத்தின் எல்லையில் எண்ணிறந்தகாலஞ் செல்கையில் அதின்னகாலத்தில் இவனுக்கு முத்தியென்றிருக்குமோ,—

மேலாமென்னும் வினையுறுமவதியில் - அக்காலத்தி னெல்லையில் ஒன்றுக்கொன்று மேலாய் வரும் புண்ணியபாவங்களிரண்டுங் துலையொக்கவந்த வெல்லையிலேயோ,—

துயரொனவுயிர்க்குத்தோன்றிடுமவதியில்-எண்ணிறந்தகாலம்பிறந்திறந்துவருமான்மாவிற்குச்சகநந்துக்கமென்றுதோன்றினஎல்லையிலேயோ,—

நயமிகுமிறைவ னல்கிடுமவதியி லேதிற்கூடுமோதுக - ஆன்மாக்கள் மாட்டு மிகவும் பிரியத்தையுடைய கர்த்தா அவனையின்ன வவதரத்திலே காப்பனென்றுண்டே அவ்வெல்லையோ, இவற்றில எவ்வவதரத்திலே கூடுமென்று சொல்வீர்,—

இருவினையொத்த வெல்லையில் வைத்தனரொன்னில் - புண்ணிய பாவமிரண்டுங் துலையொத்த காலத்தில் மலபாகமுண்டாமென்று பெரியோர் சொல்வாரொன்னில்,—

அருவினை தூக்க வருவினைநில்லா - கன்மமருவாயிருக்கையினுற் புண்ணியமொருதட்டிலும் பாவமொருதட்டிலும்போட்டு இரண்டுமொத்ததோவென்று ஆய்ந்துபார்க்க உருவாகக் காணப்படாது. இஃதன்றியும்,—

ஒருவினை புரிகா விருவினை யாகா - ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்யுமிடத்துப் பாவம் பாதியாகப் பகுத்து நில்லாது. ஒருபாவத்தைச் செய்யுமிடத்துப் புண்ணியம் பாதியாகப் பகுத்துநில்லாது. புண்ணியம் புண்ணியமாகவும் பாவம் பாவமாகவும் வரும்,—

ஒப்புறு மாறு செப்புக - புண்ணியபாவமிரண்டுந்துலையொத்துவருவதெப்படியென்று நீ சொல்லவேண்டும். இஃதன்றியும,—

தேசிக னருளுரு வென்ற பொருளினை யாயின் - ஆசாரியனுடைய வடிவு அருள்வடிவாயிருக்குமென்று நீ சொன்னதை விசாரிக்கையில்,—

மாயா வுருவன் மாயா வுருவினை யேயான்-அழியாத்திருமேனியுடைய கர்த்தா அழிந்துபோகு மாயாசரீரத்தைப் பொருந்தான். அப்படியன்று காணும், ஆன்மாக்களைக்காக்கும்பொருட்டாகப்பொருந்துவனென்னில்,—

ஏய்ந்தவ ரெம்மனோரே - யாதொருவர் மாயாசரீரத்தைப்பொருந்தினவரெம்மைப்போல் ஆன்மவர்க்கத்திலே யொருவர், அதனை யொழிந்து வேறொன்றாகச் சொல்லப்படாது. இஃதன்றியும்,—

பல்பணி ஞான காரண மென்னில் - பலபணியாகக் கூறப்பட்ட சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்வது காரணமாக ஞானமுண்டாம் என்னில்,—

தொல்பணி தொறும்பயன் றொடுப்பதனாலும் - பழையதாகச் சொல்லப்பட்டு வரும் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்வது காரணமாகச் சாலோக சாமீப சாரூபங்களுண்டாயதுபவித்துப்போ மென்பது திருவாக்குச்சொல்லி யிருக்கையாலும்,—

ஒருபணி செய்யாச் சிரபுரச் சிறுவரும் - ஒருதொழிலுஞ் செய்யாத சீகாழித்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தரும்,—

அரச ராய தருணத் தலைவரும் - அரசகோலம்புனைந்த வாலிபத்திற் செல்லாத் தலைவராகிய சுந்தரப்பெருமாளுயனாரும்,—

முதிர்பர சமயத் திதமுறு மரசரும - மிக்க அமணசமயத்தினின்று அதனைச்சமயமன்றென்று சைவசமயமே சமயமென்ற றுதியிட்டுவந்த திருநாவுக்கரையரும்,—

ஞானம் பெற்ற நன்மையி னுலு மீனமில் பணியருட் கேதுவன்று - குற்றமற்ற சரியை கிரியா யோகங்களென்னுந் தொழில்களைச்செய்யாமல் ஞானத்திற்குக்காரணம் பதியேயல்லது, அவைகாரணமென்றதடாது,—

என்றால் - அல்ல வென்று சொல்லியிருக்கையில் நீ யுள்ளதென்று சொல்வதென்,—

ஞானோற் பத்தி நிமித்தமித் தொழிலென-ஞான உற்பத்தி நிமித்தம் இத்தொழிலென்று,—

ஏனோர்க் கிறைநூ லியம்பிற் றென்னும் - உன்னையொழிந்துள்ளோ ரெல்லார்க்குங் கர்த்தா நூல்களிலருளிச்செய்துவைத்திருக்க ஞானத்தைப் பெறுதற்கு நிமித்தமன்றி ஞானங் கொடுப்பதற்குச் சரியை முதலியவை நீ காரணமென்ற தென்னமாய் முடியும். எனவே ஞானம்பெறுநிமித்தந் தவமாமென்பதாம். இஃதன்றியும்,—

கருவியுமலமும் பிரிவுற வருடரு மென்றனை - அறிவாகிய கருவியு மறியாமையாகியமலமுநீங்கத்தக்கதாக அருட்பிரகாச முண்டாமென்றனை,—

கேவலத்தேது மறிவிலன் - கேவலாவத்தையில் ஆன்மா வொன்று மறியாமற் கிடக்கையினால் அவ்விடத்தருட்பிரகாசமுண்டாகாது,—

துன்றியசகலத் தருணிலைதோன்ற - கருவிகணெருங்கியிருக்குஞ் சகலாவத்தையினும் அருட்பிரகாச முண்டாகாது,—

எவ்வவத்தையிலிறையருள்பெறுகுவம் - முன்கூறிய இரண்டிடத்தும் அருட்பிரகாச முண்டாகாதெனிற் பின்னெக்காலத்திலேதான் கர்த்தாவின் திருவருளைப்பெறுவோம்,—

செவ்வியஞானதரிசனமாவது-மயக்கமறத் தெரிசித்த ஞானமாவது,—

நால்வகைமாயைப் பால்வருஞானம்-தனு கரண புவன போகமென்னு நால்வகையோடுங் கூடியிருக்குமாயையின் பகுதியிலே நின்றறிந்துவரும் ஞானமெப்பொழுதுமுள்ள ஞானமாகவேண்டும்,—

பண்டைஞானமிதுவறிதாவரக் கண்டஞானமிதுவரக்காணில் - இம்மாயையினால் அறிந்துவரும் ஞானமெப்பொழுது முள்ளஞானம். இது நீக்கத்தக்கதாகவேவரும்ஞானம் இத்தனுகரண புவன போகங்களாகக் காணப்படின்,—

ஈனஞானிக ளென்போர் யாருமில் - அஞ்ஞானிகளெனத் தக்கதாக வொருவருமிலர்; நீ கூறிய வசனத்தினால் எல்லாரு ஞானவான்களாக வேண்டும்,—

ஞானவேற்றுமை நாடலுமரிதே - ஞானத்தின் வேறுபாடறியும் பொழுதரிதா யிருக்கும். இஃதன்றியும்,—

தானுஞானமுந் தலைவனுமென்றனை - ஆன்மாவுஞ் சிவஞானமுஞ் சிவமுமென்று மூன்றாகக்கூறினை,—

ஆனபினிவனு மிவனதுஞானமும் - சிவனுஞ் சிவனுடைய ஞானமுமென்றலான் ஆன்மாவுமான்மாவினுடைய ஞானமும்,—

பாசமும் பாசஞானமு மென்றிவைபேசுவர் - பாசமும் பாசத்தினுடைய ஞானமுமென்றிந்த மூன்று முதலிற்கு மூன்றுஞான முண்டெனப் பெரியோர் கூறுவர்,—

ஒன்றுப்பெற்றியவாகலின் - இது ஒன்றுகாமுறைமையால்,—

மும்மைப்பொருட்கு மும்மைத்தன்மை செம்மைத்தென்னிற் செலவுகளெழுதக - இம்மூன்றுமுதலிற்கு மூன்று ஞானமுள்ள தென்கையால் ஆன்மா வொன்றுமிடத் தப்பசுஞானமும் பாசஞானமும் போனபடியெப்படியென்ன வேண்டும். இஃதன்றியும்,—

இருவருங்கூடி யொருபயனாய்த்தென் றருளினை-ஆன்மாவுஞ் சிவனுங் கூடி யொருமுதலாயிற்றென்று சொன்னாய்,—

இவ்வா றபேதிக ணில்லையே - இப்படிப்பெத்தத்திலிரண்டாய் முத்தியிலொன்று யிருக்குமென்பது மாயாவாதி மதமாகும்,—

பதி பசு பாச முதிரறிவுகளூட னாறு முன்னர்க் கூறு-பதி பசு பாசங்களும் அவற்றினுடைய ஞானங்களுமாறுவகையாக முன்கூறி,—

பின்னிருபொரு ணீத்துமற் றொருநால் வகையும் - அவ்வகையினும் பாசமும்பாசஞானமுமென்ற இரண்டையும் விட்டுப் பின்பு நான்காக்கி அந்நான்குவகையும்,—

ஈனமில் ஞாதுருஞான ஞேயமென் றிசைய மூன்றாய் - இதிலே பசுஞானமொன்றையும்விட்டுக்குற்றமில்லாத ஞாதுருஞானஞேயமென்று பொருந்தப்பட்ட மூன்றாய்,—

பசுபதி யென்றவற் றிரண்டாய்-அதிலேசிவஞானத்தைநீக்கியான்மா வென்றுஞ் சிவமென்று மிரண்டாய்,—

இரண்டு மொன்றி னொன்றாகத் திரண்டாம் பயனெனுந் திருவருடனியில் - இவ்விரண்டில் ஆன்மா அச்சிவனிடத்திற் கூடி யிரண்டு மொருபயனாய் நிற்குமென்று நீ சொல்லும் நிர்மல சாக்கிராதீதத் திருவருட் பகுதியைச் சொல்லுமிடத்து,—

சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றா மென்றிறைமை யற்கை யியம்புத றகுமே - "இன்றெனக் கருளியிருள் கடிந்து" என்ற திருவிருத்தத்தால் திருவாதவூர் நாயனுர் பேரின்பம்வேண்டிக் கர்த்தா வின் தன்மையை யருளிச்செய்தது நீ சொன்ன வத்தத்திற்குத் தகும். (ஒன்றுமல்லவிரண்டுமல்லவொன்றுமிரண்டுமின்றுமல்லவென்பதுண்மை.) இஃதன்றியும்,—

ஒன்று மென்று லன்றியு மூவப்பு மின்று மென்று லென்பயன் - பதியும்பசுவு மொன்றுமென்று கூறியதன்றியு மிவ்விடத்தோரின்பமு மதனு லுண்டாகிய பிரியமு மின்றுதலா லுனக்குப்பயனென்ன. எனவேபெறுவா னில்லையென்பதாம்,—

இயம்புக - நான் கூறியதத்தமன்றென்றீரோ, பின்னை இச்சித்தாந்த வத்தமிப்படி யிருப்பதென்று நீர்சொல்லும்,—

என்றனை வினவு மியாவும் விளங்க வென்றிகொள் கருத்தின் விரும்பினையாயின் - பின்னை யெப்படி யிருப்பதென்றென்னை நீ கேட்டதெல்லாந் தெரியத்தக்கதாக உன்னுடைய திடமிகப்பெற்ற கருத்தில் விருப்ப முண்டாயின்,—

நதிக்கரை யானெனக் கொதித்தல மந்து - ஆற்றங்கரைப்பசுப்போல் அங்காமோ இங்காமோ வென்று நீ பதறிக்கொண்டு திரிவதெல்லாம் தெரியத்தக்கதுவிட்டு,—

வெண்ணெயம்பதி திகழ்மெய் கண்டவனரு ளுண்ணிலை யுடையோ னொருவ னுரைத்த - திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே விளங்கப்பட்ட மெய் கண்டதேவநாயனுருடைய அநுக்கிரகத்தி னுண்மையைப்பெற்ற மறை ஞானசம்பந்தநாயனுர் எனக்கருளிச்செய்த அத்தத்தைக்கொண்டு,—

தவப் பிரகாசத் தன்மையில் விரித்த சிவப்பிரகாசச் செழுந்தமிழுண் மையை-முற் சநநத்தில் செய்த தவங்களின் மிகுதிகொண்டு நான் செய்த சிவப்பிரகாசமென்னும் செழுமையாகிய தமிழினுடைய அத்தத்தை,—

அருளுடனுய்ந்துகொள்ள-ஆசாரியருடன் கூடியாராய்ந்துகொள்ளவே,

திருவருள் வினவ றிருந்திடு மன்றே - பின்னை இத்திருவருளின் பகுதி எப்படியிருப்பதெனறு நீ கேட்ட ஐயமெல்லாம் நன்றாயுமக்கு விளங்கும் என்க. (உ௦)

சங்கற்பநிராகரணமுற்றியது.

உமாபதிதேவர்திருவடிவாழ்க.

மெய்கண்டசாத்திரமுற்றுப்பெற்றது.

சந்தானகுரவர்தாளிணைவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாடலகராதி.

பாடல். பக்கம்.

சிவஞான சித்தியார்சுபக்கம்.

திருப்பாடலகராதி.

இருபாவிருபது.

உண்மைவிளக்கம்